

+

+

**ΛΟΓΩ
ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΙΣ
ΑΙΩΣΙΝ
ΑΝΑΦΟΡΑ**

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΗΣΙ
2006

+

+

+

+

+

+

+

+

ΛΟΓΩ
ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΙΩΣΙΝ
ΑΝΑΦΟΡΑ

+

+

+

+

+

+

+

+

ΛΟΓΩ ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΙΩΣΙΝ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΙ ΑΝΑΝΤΙΝΟΜΟΙ
ΛΟΓΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΙ
ΟΥΧΙ ΔΕ ΦΑΝΤΑΣΙΩΔΕΙΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΙ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΝ ΤΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ-ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΗΝ ΕΝ ΑΥΤΩ ΑΕΙ
ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗΣ
ΔΙΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
B. Sc., M. Sc., D.I.C., Ph. D.

ΑΘΗΝΗΣΙ
2006

+

+

+

+

©1996, 2006 by George P. Stavropoulos
ISBN: 978-960-85044-5-5.

All rights reserved. No parts of this book may be copied or reproduced in any form by any means photographic, electronic or mechanical, including photocopying, or recording, nor be set in any information storage and retrieval system, intending to obtain commercial gain for any third party without permission in writing from the Author.

©2009 by George P. Stavropoulos.
ISBN: 978-960-85044-5-5.

The electronic resetting is intended for the exclusive publication in the Internet *solely for the free strictly personal information of its users*. Should the latter feel they owe something, let it be to their favorite *true* charity. Except for legitimate quotations for the purposes of analysis, criticism, research and the advancement of knowledge, the above restrictions apply. Inquiries should be addressed to the Author at 45 Sporadon St., Athens 11361, Greece.

Special Prepublication Edition.
Revised for the first Public Edition, 2006

Stavropoulos, George P., 1934—
ΛΟΓΩ ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΙΩΣΙΝ ΑΝΑΦΟΡΑ
(REPORT TO AND ON REASON AND THE AGES)
Internally Consistent Meditations on the Foundations of the
Religious-Scientific-Philosophical Conception of the World
and what ought to be Our always proper Behavior in It.
Includes Index.
1. Logic. 2. Philosophy. 3. Reality. 4 Religion. 5. Science.
6. Effect on Current Affairs.
I. Title.

Text set principally in Graeca Size 10.

Printed in Greece.

+

+

+

+

Εἰ μόνον οἱ Ἕλληνες διαχρονίως ἔτι καλλίον' ἐσχήκεσαν
τοῦ ποτ' ἀρίστου
τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ζωῆς τρόπον, ...!

+

+

+

+

+

+

+

+

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Περὶ Λόγου, αἰώνων καὶ λόγου προοιμακά.	9
2. Λόγος καὶ ἡ ἐξ Οὐδενός, Ἐνός, ἢ Πολλῶν τοῦ Κόσμου καταγωγή.	11
3. Ἡ παράλογος ὑπὸ τῶν δῆθεν εἰδημόνων εἰκαζομένη τοῦ Κόσμου καταγωγή.	52
4. Περὶ γλώσσης ἀναφοράς.	62
5. Περὶ καταχρήσεως λόγου καὶ βαρειῶν περιφρονήσεως τοῦ Λόγου συνεπειῶν.	69
6. Περὶ τοῦ κυρίου αἰτίου τῆς ἀπὸ τοῦ Λόγου καὶ τοῦ ἐπ' αὐτὸν δρόμου ἐκτροπῆς τῶν ἀνθρώπων.	76
7. Περὶ τῆς ἐν τῷ Κόσμῳ θέσεως τοῦ ἀνθρώπου.	86
8. Περὶ τῆς κυρίας ιδιότητος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς περὶ ταύτην καθοριστικῆς διαστάσεως τῶν συζητητῶν.	97
9. Περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλλόγου ἀρχαίας Θεολογίας.	115
10. Περὶ τῆς σημασίας τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου.	138
11. Περὶ τῆς σημασίας τῆς Χριστοῦ ἀποστολῆς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου.	148
12. Αἱ περὶ Θεοῦ κακοδοξίαι τῶν "Χριστιανῶν" καὶ τὰ δεινὰ αὐτῶν ἐπακόλουθα.	168
13. Περὶ τῆς ὀρθῆς χρήσεως τοῦ χρόνου τῆς ἱστορίας.	198
14. Περὶ τῶν διὰ τῶν αἰώνων Ἑλλήνων τε καὶ ἐλλήνων.	212
15. Περὶ τῆς προελεύσεως καὶ ιδιότητος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τῆς ἀπὸ κείνων διακρίσεως τῶν ἐλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων.	221
16. Περὶ δικαίων Πολιτῶν καὶ Πολιτειῶν. Πολίται τοῦ Κόσμου οἱ Ἕλληνες, ἀδιόρθωτοι ἐπαρχιώται οἱ Ἕλληνες τε καὶ ἄλλοι.	260
17. Περὶ τῶν θεμελίων δημιουργίας καὶ οὐσίας πολιτισμῶν.	285
18. Ἡ τῶν γραπτῶν τοὺς ἀπαιδεύτους καταδικάζουσα μαρτυρία καὶ ἡ ἀπὸ τῶν διδαγμάτων φιλοσοφίας ἱστορικὴ διάστασις τῶν ἐλλήνων καὶ ἄλλων.	304
19. Εὐθῆναι καὶ ἐξ ὀνόματος ὄνειδος ἑλληνορθοδόξων καὶ ἄλλων.	321
20. Ἡ δεινὴ δι' ἠθελημένας παρανοήσεις ἐν ἀλύτοις προβλήμασι περιδίνησις τῶν νέων ἐλλήνων.	339
21. Περὶ Κρίσεως ἀκρισίαι.	355
22. Περὶ Χριστοῦ καὶ Ἀθηνᾶς παρεξηγήσεις ψευδευσεβῶν.	368
23. Περὶ τῶν πλούτου καὶ πολιτισμοῦ σχέσεων, τῶν περὶ ταύτας κακοδοξιῶν, καὶ τῶν τούτων συνεπειῶν.	419
24. Ἡ μείζων ἀνὰ τοὺς αἰῶνας πολιτισμικὴ σύγκρουσις, ἢ Ἑλλήνων καὶ Σημιτῶν ἀντιπαραβολή.	450
Ἐναγνωρίσεις.	520
Πίναξ Ἐδαφίων, Μερῶν καὶ Ὑποσημειώσεων ἐπιτάξ.	521
Πίναξ Ὀνομάτων τε καὶ Πραγμάτων.	525

+

+

+

+

+

+

+

+

ΛΟΓΩ ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΙΩΣΙΝ ΑΝΑΦΟΡΑ

1

ΠΕΡΙ ΛΟΓΟΥ, ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΛΟΓΟΥ ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΑ

§1. Πῶς δεῖ με ὑμᾶς ἄμφω ἐν μιᾷ προσφωνεῖν οὐ, φεῦ, γιγνώσκω ὁ τάλας! Οὐδεὶς πρό μου, ἐγῶμαι, οὕτως ὑμᾶς προσφωνεῖν ἀπετόλμησεν, ὥστ' ἐπὶ τούτῳ ὑπόδειγμά τι παρασχεῖν τοῖς ἀκολουθοῦσιν αὐτῷ! Ἄλλά νῦν, ὡς καὶ δι' αὐτὸ τὸ πρὸς ὑμᾶς ἄνθρωπὸν τιν' ἀπευθύνεσθ' ἤδη ὠρίμασεν ὁ καιρὸς! Οὐχ ὅτι ὑμεῖς ἔχετε τινα χρείαν παρ' ἀνθρώπου εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένου πληροφορεῖσθαι τὰ διατρέξαντα, διατρέχοντα, ἢ διατρέξοντα! Ὁ μὲν ἐξ ὑμῶν Μέγας, ἀφ' ἑαυτοῦ τὰ πάντα καταγιγνώσκει, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς Λογικὰ ταῦτα ἐδημιούργησε καὶ παρέταξεν! Οἱ δ' ἐλάσσονες ἐξ ὑμῶν, ὑπὸ Κείνου αὐτοὶ πρῶτοι ἐδημιουργήθητε, ἀκριβῶς ἴν' ἐπὶ παντὶ τῷ συμβάντι, νῦν συμβαίνοντι, ἢ ποτε συμβησομένῳ παραστήτε μάρτυρες ἀκέραιοι κάψευδεις! Τίς οὖν ὑμῖν ἀπευθύνεσθαι δύναται ὅστις οὐ κινδυνεύει ψεύστης ἢ συκοφάντης ἀποδείκνυσθ' ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν αὐτοῦ λόγων; Τίς ἐστι πλὴν ὑμῶν ὁ γιγνώσκων τὰ πράγματα κατὰ πλήρη Ἀλήθειαν; Οὐδεὶς γε! Πῶς οὖν οὐκ ἐστι τὰ μάλα σοφώτερον τὸ διὰ παντὸς πρὸ ὑμῶν πάντας τοὺς λοιποὺς σιωπᾶν; Ἄλλ' ὡς ὑμεῖς πάντα γνωρίζοντες δικαίως ἵστασθε σιωπηλοί, φλυαρία γὰρ ἀσυγχώρητος ἐστὶ τι ἐπὶ τελειότητι προστιθέναι, ἀρὰ γε δεῖ καὶ σιωπὴν ἐπεκτείνεσθ' ἀπόλυτον ἐπὶ πάσῃ τῇ Δημιουργίᾳ; Πρὸς τί οὖν ὁ Μέγας

+

+

οὐ μόνον καὶ Λόγον ὡς ἐκ τοῦ ἰδίου Αὐτοῦ Λόγου ἡμῖν ἵνα διαλογιζώμεθα ἔδωκεν, ἀλλὰ καὶ αὐδὴν, *προφανῶς ἵνα καὶ λόγῳ φερομένῳ*, οὐ δὲ μόνῳ τῷ *ἄλλως σιωπηλῷ* ἐν ἡμῖν Λόγῳ, λέγωμεν; Τίσιν οὖν; *Μόνους γ' ἡμῖν ἀλλήλοις!* Ἄλλ' ὡς παιδίους πρὸ τῶν αἰεὶ παρισταμένων πρεσβυτέρων μὲν παίζουσι, διὰ τὸν φόβον δ' ὅμως δειλῶς ἀποφεύγουσι λόγον τίν' ἀπευθύνειν αὐτοῖς; Ἄλλ' ἐὰν οὕτως εἰς τέλος ποιήσωμεν, πῶς οὐκ ἀποδείξομεν ὅτι, διὰ τὴν ἀσοφίαν, ἀλογίαν κάτολμίαν ἡμῶν, μείζων ἕως τέλους παρέμεινεν ὁ φόβος ἡμῶν μᾶλλον, ἢ ἡ εἰς ὑμᾶς πάντων ἡμῶν πρεσβυτέρους πίστις ἡμῶν; Ἀσφαλῶς κἀνδρούμεθα καὶ γηράσκομεν κἀποθνήσκομεν! Ὅπερ ὡσαύτως σημαίνει ὅτι τάχα πρὸ ἡμῶν ἀπολείπει ὁ χρόνος ἐν ᾧ δεῖ ἡμᾶς ἐτοιμάσαι τὴν πρὸ ὑμῶν δικαστῶν ἀδεκάστων ἀπολογίαν ἡμῶν! Τί οὖν ἀπολογησόμεθα διὰ τὸ μηδέποτε πρὸς ὑμᾶς ἀπευθύνειν τὸν λόγον; Τοσοῦτον ἀνόητοι, παρὰ τὸν ἐν ὑμῖν Λόγον, εἰς τέλος ἐσόμεθα, ὥστε μηδέποτε ἀντιληφθῶμεν ὅτι οὐδέν ποτ' ἄξιον καταγιγνώσκεσθ' ἀποκτήσομεθα, ἂν μηδέποτε ἐρωτῶντες περὶ πραγμάτων τὸν λόγον ὑμῖν ἀποτείνωμεν; Ἄλλὰ καὶ τίς γ' ἐρωτήσας ἤκουσέ ποτέ τι ὑφ' ὑμῶν ἀπαντῶμεν; Ὑμεῖς μὲν οἱ παραστάται ἀπλῶς σημειοῦτε τὰ διατρέχοντα· καὶ μέγ' ἀληθῶς ἐστὶν ὑμῶν τὸ φορτίον! Ὁ δ' Ἅγιος Λόγος, φωνὴν ἄλλην μὴ ἔχων τῆς βαθύτατ' ἐν ἡμῖν μόνης ἀκουομένης, οὐ διὰ τῶν ὤτων ἡμῶν ἡμῖν ἀπευθύνεσθαι δύναται, ἀλλ' εὐθέως τῷ ἐν ἡμῖν Λόγῳ, *ἵν' ἀψευδῆς, κοῦδόλως πως μεταβεβλημένη διὰ τῆς ἐμμέσου μεταφορᾶς*, παρασχεθῆ ἡμῖν ἡ μαρτυρία Αὐτοῦ! Ἄρ' οὖν, κἂν ὑμῖν ἀπευθύνωμαι, πάντως ἐμοὶ αὐτῷ διαλέγομαι πρῶτον, ὕστερον δὲ τῷ ἀναγνώστῃ· ἂν εὔρεθῆ τις ποτ' εὐμενῶς διακείμενος σὺν ἐμοὶ ἐπὶ τοῖς παροῦσιν ἀσκεῖσθαι νοήμασιν! Ὅτι ἐν ἐμοὶ καὶ πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀνθρώποις βαθύτατα ὑμεῖς καὶ γὰρ χῆμεῖς συναντῶμεθα, κάκει ἐστὶν ὁ τόπος καὶ τῆς τῶν σπουδαίων πραγμάτων πλήρους ἀμέσου ἐρεύνης καὶ τῆς ἐπὶ τούτοις ὀριστικῆς ἀποκρίσεως· τουτέστιν ἂν ἐγὼ χῆμεῖς αὐτοὶ πάντες καλὴν μόνην ποιησώμεθα χρῆσιν τοῦ ἐν ἡμῖν Λόγου. Ὅτι περὶ μὲν ὑμᾶς αὐτοὺς ὁ ὀρατὸς θαυμαστὸς Κόσμος ὅλος κέεται χυπάρχει· μάλα μείζων δ' ὅμως ἐστί, καὶ μάλιστα θαυμαστότερος, ὁ ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ὅλως ἀόρατος· ἐν ᾧ καὶ δι' οὐ μόνον, οὐ μόνον τὸν ἕξωθι καταγιγνώσκομεν Κόσμον, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦτον τὸν πάντα τὰ πράγματα συνθέντα Ἅγιον Λόγον!

2

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ Η ΕΞ ΟΥΔΕΝΟΣ, ΕΝΟΣ, ἢ ΠΟΛΛΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΤΑΓΩΓΗ

§2. Διατί ὅτι ἀπ' ἀρχῆς Λογικὰ τὰ πάντα ὁ Λόγος ἐδημιούργησε καὶ παρέταξεν εἶπον; Διότι τοῦτο γινώσκω καλῶς· ὅτι ὡς ἀν-αίτιόν ἐστι τὸ Οὐδέν καὶ ὁ Εἷς μόνον, χῶς οὐδέν παρ' οὐδενός ποθ' ἴεται, χῶς ἤδη ὁ Κόσμος ὑπάρχει, οὐ μέντοι τὸ Οὐδέν ἦν ἐν ἀρχῇ! Ἄλλ' ὡς ἐπίσης χοὶ αἰῶνες οὐδέν δύναντ' ἀναιτίως γεννηῆσαι, καί-γε οὐδεμιᾶς κέκτηντ' αἰτίας ἐν ἑαυτοῖς, οὐδ' οὗτοι ἦσαν ἢ αἰτία παντὸς ὃ ἦν, ἢ ἐστι, ἢ ἐσται! Χῶς πανταχοῖ ὅπου παρατηροῦμεν πε-ρὶ ἡμᾶς Κόσμος ἐστίν, ἄρ' ὑπόκειται τούτου χὸ δι' αὐτὸν ἀπαραίτη-τος Νόμος, ἐφ' οὗ μόνου κείνος οἰκοδομεῖται, οὗ ἄνευ Κόσμος ὑπ-άρξαι οὐ δύναται! *Κᾶρα ὑπάρχει ὁ Νομοθέτης, ὅς οὐκ ἐστιν, οὐδὲ δύνατ' εἶν' ἄλλος τοῦ Λόγου!* Πῶς ἔτι ἐπὶ τούτοις ἀπορεῖν δύνασαι Ἄναγνώστα; Τί ἢ χάος ἀπόλυτον οἰδᾶς ποτε νόμου τινὸς ἄνευ; Οὐ δι' *εὐταξίαν*, ἤτοι τὴν ἐπιβολὴν *εὐκοσμίας* τινός, χῆμεις αὐτοὶ τῷ χάει ἐπιβάλλομεν νόμους; Ὡς οὖν διὰ τὸν καθ' ἡμᾶς κόσμον ὁ νό-μος, ἄρα καὶ διὰ τὸν περὶ ἡμᾶς Κόσμον ὁ Νόμος! Ὅπισθεν δὲ τοῦ Νόμου αὐτὸς οὗτος ὁ *Λογικῶς ἀπαραίτητος* Νομοθέτης! Διατί οὖν μετὰ τοσαύτας χιλιετίας μελέτης κάπὶ τούτοις σκέψεως συνειδυί-ας, ἔτι περὶ τούτων οὐδεμίαν βεβαιότητα ἔχεις; Ἔτι παῖς εἶ, ἢ νῦν πλέον ἐνήλιξ; Πῶς τιμὴν μὲν δοκεῖς λευκὴν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν φέρειν χῶς ὑπὸ τοῦ ἐντὸς αὐτῆς *δῆθεν σοφίας* ἀνέμου ῥιπιζομένην τὴν χαιτήν σου, ὅμως δ' ἀληθῆ *οὐδεμίαν* πιστεύεις ἐκεῖ ἐγκρύπτειν ἐπ' *ἀκλονήτων* θεμελίων ἠδραιωμένην σοφίαν; Οὐκ ἐγγύς ἐστιν ὁ θάνα-τος; Τί οὖν ἀπολογία, ἄσοφος ἐσόμενος ἄνευ αὐτῆς; Ποῦ οὖν ἄνευ σοφίας ἔτι δοκεῖς ἢ ἐλπίζεις εὐρεῖν ἦν προσδοκᾶς βεβαιότητα; Δύ-νασαι οὖν ἐπ' ἄλλου τινὸς θεμελίου οἰκοδομεῖν βεβαιότητα; Ἡ μή-πως ὅτι νῦν δεινῶς παραπαίεις ἀποδείκνυσιν ἀκλονήτως ὅτι ἄνευ τινὸς εἶ θεμελίου, τοῦτο ὑπεριδῶν; Μὴ ὡς καυτὴ ἢ ἐπιστήμη ἀπο-

τολμᾶ τι ἄλλο τοῦ προσδιορίσαι τὸν ὑποκείμενον ἀκλόνητον Νόμον; Τί δ' ὅτι οἱ θρασεῖς αὐτῆς ὑπηρεταί, ὡς ταπεινοὶ δοῦλοι ἔτι θρασυτέρους ὑπηρετοῦντες αὐθέντας, οὐδεμίαν ἀποτολμῶσι ποιεῖν σαφῆ χῶς πρέπει ἀνδράσι γενναίαν μείαν τοῦ Νομοθέτου, τῆς ἀνάγκης τοῦ ὑπάρχειν Τοῦτου ὑπὸ τὸν Νόμον Λογικῶς οὐδόλως ἀπολειπούσης, ὥστε κακέϊθεν, ἦτοι ἀφ' ὅλης τῆς πρὸ ἡμῶν μαρτυρίας συναγαγεῖν τὰσφαλῆ, δέοντα, καὶ παντάπασιν ἀπαραίτητα συμπεράσματα, περὶ ὧν οὗτοι παραμένουσι σιωπηλοὶ, φλυαροῦντες ὅμως ἀκατασχέτως περὶ ταπεινῶν; Τί ἀπολογίσονται περὶ τούτου οἱ ἄσοφοι;

§3. Ἄλλ' ἐκεῖ ἀκριβῶς ἐστὶ τὸ πρόβλημα! Ὅτι οὐδὲν ποτε περὶ Λόγου ἤκουσας τοὺς δῆθεν "ἐπιστήμονας" λέγειν, μόνως θεωρίας ἀφθόγους περὶ πραγμάτων καὶ κόσμου καὶ τῶν περὶ ταῦτα θεωριῶν! Ἐν αἷς, ὑφ' αἷς, οὐδεμία βεβαιότης ὑπάρχει! Πάντα τὰ ἐν αὐταῖς ἔωλα, αἰολα καὶ ὄλως ἀβέβαια! Ἄλλὰ πότ' εἶδες τοὺς "ἐπιστήμονας" συνεχόμενους ἐν ταπεινότητι δι' ὅσ' ἀσύστολοι βεβαιοῦσιν ἀβέβαια; Πότε εἶδες αὐτοὺς συνεκτιμᾶν τὰς πιθανότητας ἀληθείας τῶν παρ' αὐτῶν παραγομένων θεωριῶν; Ἄν περὶ παντὸς ὃ ὑποτίθῃς ἴσας πιθανότητας ἔχῃς σφάλλιν ἢ ἀληθεύειν, κἂν ἐπὶ δύο τοιοῦτων οἰκοδομῆς θεωρίαν τινά, ἢν' αὐτῆ ἀληθῆς ἦ, ἢ πιθανότης μία εἰς τέσσαρας ἴσταται· ἂν δ' ἐπὶ τεσσάρων, μία εἰς δεκαεξί· ἂν δ' ἐπὶ ἕξι, μία εἰς τέσσαρας καὶ ἐξήκοντα! Καὶ τυχερὸς εἶ λίαν, εἰάν πάντοτε δύνη ἴσως μεταξὺ λάθους τε κἀληθείας ποιεῖν τὴν ἐπιλογὴν σου! Ὅτι ἐπὶ παντὶ μὲν μυρίαὶ εἰσὶν αἱ δυνατὰ ὑποθέσεις, μία δ' ὅμως ἢ ἀληθῆς! Πῶς οὖν σὺ ὁ ἄλλος, ἐπιστήμονα σαυτὸν μὲν ὀνομάζεις χῶς τοιοῦτον δι' ἑαυτὸν ἀπολαβὰς καὶ κοινωνικὰς τιμὰς ἀπαιτεῖς, ὅμως δὲ ποιηρῶς ἐνδειξίν οὐδεμίαν παρέχεις τῶν πιθανοτήτων ἀληθείας εἴτε τῶν ἐντὸς τῶν προσφιλῶν σου θεωριῶν ὑποθέσεων, εἴτε τῶν ἐκτὸς αὐτῶν προσθέτων ὑποκειμένων σου ὑποθέσεων ἐφ' ὧν ὁμοίως "ἐδράζεις" τὴν οὕτω πολλαπλῶς ὑποτιθεμένην κείνων "ἀπόδειξιν"; Πῶς ἐνώπιον ἀδαῶν ἀγυρτεῦων τολμᾶς ἴστασθ' ὡς "εὐφυής", συνειδητῶς τοὺς μαθητὰς σου ἐξαπατῶν, ὅταν ἤδη γνωρίζῃς ὅτι ἀσυστόλως διδάσκεις ψευδῆ, ὡς ὁ Λόγος, οἱ αἰῶνες καὶ τὰ περὶ ἡμᾶς πράγματα περιτρανῶς σοι ἤδη ἀπέδειξαν; Ἔστι σοι τιμὴ δαψιλῆς, ἢ αἰωνία νῦν ἀτιμία τὸ ἐξαπατᾶν ἀφελεῖς τε καὶ μαθητὰς παρ' ὧν σὺ τρέφῃ, πλὴν διὰ τὸ Ἀλήθειαν μόνην καλῶς διδάσκειν αὐτούς; Πῶς ἀπέλιπεν ἐν σοὶ ἡ αἰδῶς, "Ἐπιστήμον"; Πόλλ' ἀσαφῆ περιττὰ λίαν λέγεις περὶ τοῦ Κόσμου! Ἄλλ' οὐδὲν ἀπερίττως περὶ τούτου σαφές τε κἀπέριττον! Καί γε τὰ πράγματ' ἐστὶν ἐξόχως ἀπλᾶ, χἀπλοῦστερα γίνεσθ' ἀδύνατον! Διότι ἤδη διανγεστάτη ἐστὶν ἡ παρεχομένη εἰκῶν, καὶ αἰωνίως ἀκλόνητον τὸ διὰ ταύτης συμπέρασμα!:

§4. (α) Μή σύ, Ἄναγνώστα, ἀπελπισ γένοιο διὰ τάνωτέρω· ὅτι *ὑπάρχει διέξοδος παντάπασιν ἀσφαλῆς*, ὁμολογουμένου τοῦ Λόγου· ἐνῶ ἡ ἀπελπισία ἐπέχει μόνη τῇ ἀρνήσει Αὐτοῦ!

(β) Μήν, ὅτι καὶ τὸ Οὐδὲν εἶπον ἀναίτιον, συναγάγης ὅτι ἀναίτιου ὄντος τοῦ Νομοθέτου, ἄρ' ὡς οὐδὲν Οὗτος ἐστίν! Ἔστι κατηγορία *πραγμάτων* φύσει ἀπαιτούντων, ἵνα ἔλθωσιν εἰς τὸ εἶναι, ἔξωθεν αὐτῶν ἐνεργουμένην τὴν δρᾶσιν τὴν ἐπὶ τοῦτο· ὡς ὅτι αὐστηρῶς εἰπεῖν, πρᾶγμα ἐστὶ πράξεώς τινος ἀποτέλεσμα καὶ πράξις *ἀπαιτεῖ δρᾶσιν ἐνεχομένην*. Τοιαῦτα ἐστὶ *μόνα τὰ παράγωγα* πράγματα! "Ὅτι τὰ *πλείστα* τῶν παρατηρουμένων πραγμάτων παράγωγ' ἐστὶν οὐδόλως σημαίνει ὅτι πάντα τὰ κατὰ φιλοσοφίαν καλούμενα "πράγματα" ἐστὶν ὄντως παράγωγα! Ὁ Νόμος ἐστὶ τοῦ Λόγου παράγωγος, ἀλλ' ὁ Λόγος ἐστὶν *αὕτη ἢ Ἄϊδιος πρώτη τῶν λοιπῶν πάντων Αἰτία, καὶ κυρίως Αὕτη οὐκ ἐστὶ τὸ Οὐδέν!* Ὡς τὸ Οὐδὲν οὐδὲν παραγαγεῖν δύναται, ἄρα διότι ὁ Κόσμος ὡς *Κόσμος* ὑπάρχει καὶ *κόσμος* οὐ τύχη (ἀφ' ἧς *ἀπίρως* συχνότερον *τάκατάστατον χάος μᾶλλον, οὐ κόσμος*) παράγεται, ἀλλ' ἐπέρχεται εἰς τὸ εἶναι διὰ *μόνου Λογικοῦ πλήρως κατειργασμένου Σχεδίου ἄνευ* ἀντινομίας τινός, ἢ Ἄϊδιος πρώτη Αἰτία οὐκ ἦν τὸ Οὐδέν, ἀλλὰ "τὸ" *Οὐσιῶδες αἰδίως ὑπάρχον, ὧ ἴσον οὐδὲν ἐστὶν ἕτερον!* Τοῦτο τὸ *Οὐσιῶδες* ἔστιν ὁ Λόγος, "Ὅς παρ' οὐδενὸς παρήχθη ἡσσοнос *κᾶρ' οὐ Λογικοῦ τινος προϋπάρξαντος*" ὡς ὅτι τότε, τὸ παρ' αὐτοῦ ἀχθὲν *πρόσθετον* *κάν* αὐτῷ *μη προϋπάρξαν* (ἀλλὰ *μόνον ἔκτοτε*) *Λογικὸν* προῖον ὡς ἀπὸ *οὐδεμιᾶς Λογικῆς προϋφισταμένης* ἀνάγκη παρήχθη *πηγῆς*, *κᾶρ' ἀκριβῶς* κατὰ τοῦτο ὡς ἀπὸ τοῦ Οὐδενός, ὅπερ ἄτοπον! "Ὅτι *Λόγος οὐκ ἐστὶ πραγμάτων ἀσημάντων τυχαίων ἀσημαντος τυχαία ἐμφάνις, ἀλλὰ Λογικὴ καὶ σημαντικὴ πρὸς ἄλληλα Λογικῶν καὶ σημαντικῶν πραγμάτων τελεία προσαρμογὴ μηδὲν οὐδαμοῦ Λογικὸν κενὸν καταλείπουσα!* Δοκεῖς σὺ ἀπὸ τοῦ Οὐδενός αὐτὰ καὶ αὐτάς (τὴν τῶν Λογικῶν τούτων ἐμφάνισιν καὶ προσαρμογὴν) παραγόμενα; *Τί* σὺ ἔστω καὶ *μάλιστα* ἔλασσον τούτων δύνασαι δείξαι ἡμῖν ἀπὸ τοῦ Οὐδενός προελθόν;

(γ) Γράφομεν ἐν ταῖσδε γραμμαῖς τὸ Οὐδὲν διὰ κεφαλαίου οὐχὶ διότι ἅγιόν πως δοκοῦμεν αὐτό, ἀλλὰ διότι εἰ τοῦτ' ὄντως πως ἦν ἐν ἀρχῇ, τοιοῦτο καὶδίως παρέμενεν ἂν ὡς ἡ *μόνη* ὄλη πραγματικότης· *κούδεις* ἐξ ἡμῶν, *κούδεν* τῶν περιβαλλόντων ἡμᾶς ὦν *μόνων* ἔνεκα καὶ φιλοσοφοῦμεν τότ' ἂν ὑπῆρχεν! "Ὅτι ἐσμέν, καί γε ἐν *Κόσμῳ*, ἄρ' *ἱκανῶς* καταδείκνυσιν ὅτι οὐδέποτ' ἦν τὸ Οὐδέν, καὶ συλλαμβάνομεν τοῦτο ἐν νῶ ὡς τὴν *μόνην* ἀντιδιαστελλομένην πρὸς τὸν Λόγον καὶ τὴν νῦν ὑφισταμένην κατάστασιν ἑτέραν δυνατὴν ἐκδοχὴν. Λόγοις ἑτέροις, δύο τινά ἐστὶ δυνατὰ μόνα: εἴτε ὁ Λόγος, εἴ-

τε τὸ Οὐδέν! Ἄλλ' ὅτι ὑπάρχομεν, ἄρα *μόνος ὁ Λόγος αἰδίως ἐστί*, τὸ δ' Οὐδέν *οὐδέποτε ἦν!*

(δ) Ἄλλ' ἢ παλαιόθεν καθεστηκυῖα "τάξις" τῶν *ἐν μυστηρίῳ*, ἧτοι *πνευματικῶ φόβῳ καὶ ζόφῳ*, προτιμώντων διαμορφοῦν τὴν τε "γνώσιν" καὶ "κοινὴν γνώμην", *συνωμοτικῶς ἐνεργοῦσα κατὰ τοῦ δεινῶς ἐλέγχοντος αὐτοὺς Λόγου*, ἄλλως βούλεται παρουσιάζειν τὰ πράγματα!: Χοί μὲν ὡς τὸν αἰδίως Ἐνα ἀποδεχόμενοι καὶ δῆθεν λατρεύοντες τὸν Θεόν, *ἄνευ τινὸς περισκέψεως ἀπὸ τοῦ Λόγου Αὐτὸν διεχώρισαν*, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀναλογιζόμενοι τὴν βλασφημίαν ἣν οὕτως ἔκτοτε συνεχῶς διαπράττουσι κατ' ἀμφοτέρων Αὐτῶν, οἵτινες οὐδόλως εἰσὶ Δύο, ἀλλ' ἀδιαιρέτως τε καὶ αἰδίως ὁ Εἷς καὶ Αὐτός! Τοῦτου τὴν κατανόησιν ἀπ' αἰώνων ἤδη μακρῶν ἐγκατέλιπον ἔσκεμμένως καὶ κατὰ πλήρη συνείδησιν, ἵνα μὴ σεμνῶς ὁμοιωθῶσι τοῖς Ἑλλησιν ἀλλ' ἀσέμνως τοῖς δυτικοῖς Ἀσιάταις τοῖς καὶ *contracts* καὶ *covenants* ὡς ἐπὶ *quid pro quo* βάσεως συνομολογοῦσι *quasi-ἐμπορικῆς συμφωνίας μετὰ τοῦ "Θεοῦ"* αὐτῶν, ἔλλημιστι δ' ἀποκαλουμένας "Διαθήκας", ἀκατάληπτον καὶ ἀπερινόητον καὶ πάντων ἐπέκεινα" *ἀσυστόλως* Αὐτὸν ὀνομάσαντες!¹ Τοῦτον τὸν γε παρ' αὐτῶν πιστευόμενον Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, κατ' ἀκριβῆ Λόγον μόνον ἵνα παντάπασι κατανοητὸς τε καὶ ἐν ἡμῖν γένηται! Ὅν καὶ ψεύστην πλὴν μετὰ πάσης δυτικασιατικῆς ψευδευσεβείας *σιωπηρῶς* κατωνόμασαν, *ἐσκεμμένως ἀγνοοῦντες* τὸ πρὸ αὐτῶν μέγα πρόβλημα τῆς διχοστασίας τῆς σαφοῦς Αὐτοῦ ῥήσεως περὶ τοῦ *τότ' ἀμέσως ἐπικειμένου* τῆς ἐλεύσεως τῆς Θεοῦ βασιλείας καὶ τῆς αὐτῶν διδασκαλίας τῆς ἔτι καὶ νῦν μελλοντικῆς ἐλεύσεως ταύτης! Οὐδ' ἔτι καὶ νῦν οὗτοι κατανοοῦσιν ὅτι ἀκριβῶς διὰ τῆς παρ' αὐτῶν διαπράξεως

¹ Μακρά τε καὶ περιδεῆς τε καὶ ζοφερά ἐστὶν ἡ τάνθρώπου φορὰ περὶ τε καὶ πρὸς τὴν πάντων καὶ ἐπὶ πάντων τῶν πραγμάτων Ἀρχήν, τὴν καὶ "τὸ Θεῖον" κοινῶς καλουμένην. Δύο μόναι εἰσὶν αἱ καθαρὰὶ πρὸς ταύτην ὁδοί: ἡ ἄσιατικὴ χὴ ἀμιγῶς ἑλληνικὴ, ὣν οὐδεμία παρέμεινεν ἀνεξέλικτος, ὡστ' ἀποτελεῖν μέγα σφάλμα ὡς στατικὰς δοκεῖν τὰς θεωρήσεις αὐτῶν.

Κατὰ τὴν ἀρχικὴν πρώτην, μετὰ τὴν κατὰ τὸ πολὺ ἔτι παραμένουσιν πίστιν τοῦλάχιστον τινῶν τῶν Ἰνδουιστῶν εἰς τὴν ὑπαρξιν *ἰσοθειῶν* ψυχῶν, *animal-spirits*, ὡς καὶ ἐν τοῖς ζώοις, καὶ τὴν παρατήρησιν τῶν σημαντικῶν ἀντιθέσεων ἐν τῇ φύσει καὶ τῷ βίῳ, τὸ Θεῖον βασικῶς ἐξελήφθη ὡς συγκερασμὸς τοῦ *yīng* καὶ τοῦ *yang*, τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους, τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, γενικῶς τοῦ τινος καὶ τάντιθέτου αὐτοῦ, τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀντιθέσεως καθ' οἷονδῆποτε τρόπον λαμβανομένης ἐν νῷ, ἃ ἐν συνεχείᾳ κατ' ἀλλήλων πολέμῳ εὐρίσκονται, οὐ πεδίον ὁ Κόσμος, ἐν ᾧ ἢ ἐν παντὶ χρόνῳ κατάστασις οὐδὲν ἐστὶν ἄλλο τῆς στιγμιαίας ὄψεως τῆς μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν διαρκοῦς μάχης. Τὰ ζεύγη τῶν ἀντιθέτων κυρίως ἐστὶν *ἀντικειμενικαὶ καταστάσεις*, ἢ τοιούτων καταστάσεων προσωποποιήσεις,

ἐκείνου τοῦ διαχωρισμοῦ, καὶ τῆς ὡς κατὰ καθεδρῶν πανεπιστημί-
ων, ἐκκλησιῶν κάκαδημιῶν ἐπὶ τούτου σιωπηρᾶς καὶ φανερᾶς διδα-
σκαλίας αὐτῶν, στεντορίως διακηρυσσόντων τὸ δῆθεν ἀδύνατον
τάποδεικνύναι ὑπάρχοντα τὸν Θεὸν-Δημιουργόν, Ὅν ἄρα μεγάλως
ψευδόμενοι δῆθεν πιστεύουσι καὶ ἐνανθρωπήσαντα (ἄρ' ἴν' αὐτοὶ
ἀντ' Ἐκείνου ἴσταντ' ἐπὶ τοῦ κέντρου τῆς γενικῆς προσοχῆς), χῶς
ἂν ἦ δυνατὸν πιστεῦειν ἀναπόδεικτον τὸν δημιουργὸν δι' αὐτῶν γε-
τῶν πρὸ πάντων ἡμῶν ἰσταμένων ἔργων αὐτοῦ ἃ παρ' αὐτοῦ πεποι-

μόνον ἐνοστ' ἀνθρωπομορφικά. Πάντως, σαφῶς, οὐχὶ γνήσια Πρόσωπα! Οἱ
περιδεεῖς ἄνθρωποι παρατηροῦντες τὰ γινόμενα, ὅμως δ' ἐκ γενετῆς κατὰ
μακραίωνος πάππου ὑφιστάμενοι τὰ δεινὰ τὰ κατ' αὐτῶν ἀπορρέοντ' ἐξ
ἐκείνης τῆς μάχης, ἴστανθ' ὡς ἀπλοῖ θεαταί, ἀρκούμενοι μόνον εἰς τὸ δι'
ἀσκήσεων σώματός τε καὶ νοῦ ἀρθῆναι ὑπὲρ τὰ δεινὰ, ὥστ' ἀσφαλίσαι δι'
ἑαυτοῦς ἀποξένωσιν ἀπ' ἀναγκῶν καὶ τοῦ κόσμου, εἰρήνην, ἡρεμίαν, γαλή-
νην, ἀδράνειαν ἀναπαύσεως, ἐν τέλει τὴν καλουμένην ὑψίστην κατάστασιν
τῆς "ἠιρβάνας", ἔνθα τὸ τί αὐτοῖς γίγνεθ' ὅλως ἄγνωστον, πέραν τῆς πλή-
ρους αὐτῶν ἀπραξίας! Οὐδεὶς ἐν ταύτῃ τῇ θεωρήσει γίγνεται λόγος περὶ
ἀνωτέρας πνευματικότητος, ἢ ἔτι περὶ τοῦ Λόγου ὡς αἰτίου ἢ/καὶ σκοποῦ
τῆς ὅλης αὐτῆς προσπάθειας τοῦ Κόσμου. Περὶ δὲ Δικαιοσύνης μόνῃ ὑπο-
τυπώδης τις μνεία, διὰ τῆς συνεχοῦς μέχρι τελειώσεως τῆς προσπάθειας
ἐν ἐκάστῳ σταδίῳ, πλὴν ἀδίκου καὶ παραλόγου μετεμψυχωτικῆς ἐπανάδου
εἷς τι κατώτερον στάδιον τελειώσεως, ἔνθα τὰ ὀφειλόμεν' ἀποδίδετ' ἀνε-
τινὸς διδασκούσης μνήμης σφαλμάτων, ἀνωτάτης ἐλλόγου Ἀρχῆς τὰ καθ-
εκάστα ὀρίζουσης, ἢ δικαστοῦ ἐπιβλέποντος. Ἡ συνείδησις τῆς σημασίας
τοῦ Προσώπου καὶ τῶν ιδιοτήτων αὐτοῦ ἐστὶν ὅλως πέραν τῆς "φιλοσοφίας"
τῆς ἀρχεγόνου ταύτης "θρησκείας"! Τὰ ἄλογα ζῶα, ὡς οἱ ἐλέφαντες, κατά-
κοπ' ἀπὸ τοῦ ὑπὸ ζυγὸν μόχθου, οὐκ ἀσφαλῶς μακρὰν ἴστατ' ἀπὸ τῆς ἐπι-
θυμίας τῆς τελειωτικῆς ἀπραξίας, ἧς ἡ μόνῃ ἀπόλαυσις ἐστὶν αὐτὴ αὐτῆ ἢ
αἴσθησις τῆς ἀπραξίας!

Κατὰ τὴν δευτέραν, τοῦ Ἑλληνος ἀνθρώπου, ἔχοντος πλήρη ἐν ἑαυτῷ
συνείδησιν τοῦ Προσώπου, τὰνωτέρω ἐστὶ σχεδὸν πλήρως ἀδιανόητα!: Κα-
τανοεῖ τὴν θέσιν τῶν καταστάσεων, τὴν σημασίαν τῶν ἀντιθέτων, καὶ με-
ταξὺ ἐκάστων δύο ἀντιθέτων ἰστάμενος ἐπιλέγει: ἤτοι ἀσκεῖ τὰναφαίρετον
αὐτῷ τῷ Προσώπῳ μόνῳ ἐνυπάρχον δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς: πρῶτον, μετα-
ξὺ τοῦ κοπιαστικοῦ ἀσκεῖν αὐτὸ τοῦτο τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς καὶ τῆς
ἀσέμνου τῷ Προσώπῳ ἀρνησεως τοῦ ἀσκεῖν τὸ δικαίωμα τοῦτο χάριν τοῦ
ἀκόπως διαβοῦν, ἐπιλέγει τὸ πρῶτον! Μεταξὺ Μέτρου καὶ ἀμετρίας ἐπιλέ-
γει τάει ἑαυτὸν συνέχον συγκρίνεσθαι Μέτρῳ! Μεταξὺ τῆς Ἐλευθερίας
(καὶ τῆς διὰ ταύτης εὐθύνης) καὶ τῆς δουλείας (καὶ τῆς διὰ ταύτης ἀνευ-
θυνότητος), ἐπιλέγει τὴν πρῶτην! Μεταξὺ Καλοῦ καὶ κακοῦ ἐπιλέγει τὸ
πρῶτον! Μεταξὺ τοῦ δρᾶν καὶ τοῦ ἀδραεῖν ἐπιλέγει τὸ δρᾶν! Μεταξὺ τοῦ
ἀναθρεῖν ὡς καὶ περὶ αὐτῶν τῶν ἐωραμένων καὶ τοῦ περὶ τῶν ὀρωμένων μὴ
ποσῶς ἐρωτᾶν ἐπιλέγει τὸ ἀναθρεῖν· κὰν ἑαυτῷ οὔτω γεννᾶ κἀνακαλύπτει
αὐτὸν γε τὸν Ἄνθρωπον, ὃν διὰ τὰς προσωπικὰς πνευματικὰς αὐτοῦ ιδιο-
τητας ἀναγνωρίζει ὡς ἀδιαμφισβητήτως ὑπέρτερον πάντων τῶν μὴ ἐχόν-
των τοιαύτας! Παρατηρεῖ τὸν κόσμον τοῦ Κόσμου, ἀλλὰ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἰ-
δίαν δημιουργικότητα· τὸν ἄξεστον λίθον καὶ τὴν διὰ τοῦ αὐτοῦ κόπου

ημένα πιστεύεται, *ἀκριβῶς οὗτοι, ἀντ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰσήγαγον ἐν τῷ μέσῳ* τὸν ἄνθρωπον τῆς ἀμαρτίας, τὸν υἱὸν τῆς ἀπωλείας, τὸν ἀντικείμενον καὶ ὑπεραιρόμενον ἐπὶ πάντα λεγόμενον Θεόν, τὸν ὡς Θεὸν ἐν τῷ μέσῳ καθήμενον, δι' οὗ τὸ μυστήριον ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας ἕως ἀπὸ τοῦ μέσου αὐτὸς γένηται, χῆμεις πάντες ἐν τῷ παρόντι καιρῷ ἤχθημεν εἰς τὸ παρατηρεῖν, ἀκαταλήπτως τῶν κατὰ Λόγον αἰτίων, τὰ νῦν διαπραπτόμενα φοβερά, ἃ ἐν πλήρει συγχύσει διατελοῦντες ἀδυνατοῦμεν ὀνομάσαι κατὰ Λόγον ἄδικ' ἢ

τε καὶ πληγῶν ἀπ' αὐτοῦ ἀποσπωμένην θείου κάλλους μορφήν! Καθορᾶ καὶ κατανοεῖ *τὰ δύναντον τοῦ τυχαίως εἰς κόσμον τὸ χάος ἐλθεῖν*, ὃ ἀπαιτεῖ καταβολὴν μάλιστα μεζζονος δημιουργικοῦ κόπου, μακρὰν πέραν τῶν ἑαυτοῦ δυνάμεων κείμενον! Παρατηρεῖ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἰδίαν θνητότητα! Πρὸ αὐτοῦ πλέον ἴσταται τὸ μέγα ἐπόμενον *συνθετικὸν Λογικὸν βῆμα: "Ἔστιν ἐκεῖ ἔξω, ἀνεξάρτητος τῆς φαντασίας μου καὶ τοῦ Κόσμου, κἀνώτερος πάντων τοῦ Κόσμου Δημιουργός, ἃρ' ἔστι καὶ Νοῦς ἐν Αὐτῷ, ὃς διέπεται ὑπὸ Λόγου, ὃς ἐμπνέεται ὑπὸ Πνεύματος, ἐν παντὶ καὶ διὰ παντός ἐπιλέγοντος τὰγαθά, ὃς πλέον δικαίως καθορᾶται ὡς ὁ 'Αΐδιος Θεὸς-"* Ἀνθρώπος, οὗ ἡμεις ἔσμεν *καθαρὰ πνευματικὰ ὁμοιώματα!* Αὕτη πλέον ἐστὶν ἡ τοῦ "Ἐλληνηνος Ἀνθρώπου *διὰ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ πνεύματος* αὐτοῦ συλλαμβανομένη καὶ μέχρι τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ αἰρομένη *γνησία* Θεολογία, οὐχί τις "θεολογία", ἢ τις "θρησκεία"! Πάντα τὰ ἥσσανα ταύτης, περὶ προσαδίων αὐτῆς! Εἰδ-άλλως, μόναι συκοφαντῖαι!

Οἱ τῆς δυτικῆς Ἀσίας λαοί, ὡς σαφῶς διαφαίνεται ἐν τοῖς γραπτοῖς ἃ κατέλιπον, περιήλθον ἀπὸ πάντων τῶν σταδίων τῆς διὰ τοῦ *αἰσθήματος καὶ τῆς διαισθήσεως (by feeling and intuition)*, μᾶλλον ἢ τῆς ἐνεργοῦ ἐναργοῦς ἀγχινοίας ἀναπτύξεως τοῦ *Λογικοῦ* θρησκευτικοῦ συναισθήματος, ἀπὸ τοῦ ἀρχεγόνου σταδίου τῆς οἴας ἐδύνατ' εἶναι ποσῶς πίστεως εἰς *animal-spirits, nature-spirits*, ξόανα, *totems*, μέχρι τῆς *λατρείας* (οὐχὶ δὲ *καθαρᾶς μόνης τιμῆς*) προγόνων καὶ γεννητόρων-πατριαρχῶν τοῦ ἑαυτῶν γένους. Ὅτι ἐν τούτῳ ἢ διαφορὰ καὶ *ἐσκεμμένη κατασυκοφαντικὴ τῶν ὄρων ἀναστροφή* μεταξὺ τοῦ *εὐγενοῦς* διὰ *μόνην* (καὶ κατὰ τὸ *μέτρον αὐτῆς μόνης*) *τὴν πνευματικότητ'* αὐτοῦ τοῦ *τοιαῦτ'* ἐν ἑαυτῷ ἀνακαλύπτουτος καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ καθαροῦ πνευματικοῦ μόχθου μορφοῦντος τὸν *ὄρθον* ἐπὶ τῆς γῆς *βαδίζοντ'* Ἀνθρώπων (οὗ γε τὸν δίποδα χοϊκόν) ἔθνους καὶ τοῦ *δῆθεν* θείαν ἔχοντος τὴν καταγωγὴν καθαρῶς *φυλετικοῦ* γένους, δι' ἧς ἀναστροφῆς, ὑπ' αὐτῶν τῶν *οὐδὲν κατανοούντων γνησίως βαθύ* "θεολόγων" συντελουμένης, *ἐξισοῦται τῷ Θεῷ* τὸ δημιούργημα, χῆ ὕλη χῆ κατασαπησομένη σὰρξ αὐτῷ τούτῳ τῷ ὡς καὶ τοῦ Θεοῦ Πνεύματι! Ἡ τῶν Ἑβραίων εἰς ἓνα Θεὸν πίστεις ἐστὶν ἀρρήκτως συνδεδεμένη μετὰ τῆς σχεδὸν ἰσοτίμου λατρείας τοῦ Ἀβραάμ, ἰδιοποιηθέντος ὡς καὶ τὸ Θεοῦ μόνου τοῦτ' ὄνομα! Οὐ μακρὰν τῆς ἀληθείας ἐσόμεθα εἰάν εἴπωμεν ὅτι ὁ ἑβραϊκὸς μονοθεϊσμός ἴσταται *μόνον ὡς ἐπιβεβαίωσις αὐτοῦ τούτου τοῦ γένους αὐτῶν*, ἀποδεχομένου τὸν Ἀβραάμ οὐ μόνον ὡς τὸν γεννήτορα ἀλλὰ χῶς τὸν (χάριν τῆς *κατὰ τοῦτο τὸ πνεῦμα αὐτῶν γε, οὐ τοῦ Θεοῦ*, εὐτυχοῦς ἐπὶ γῆς τοῦ γένους ἐπιβιώσεως) οὐσίᾳ *ἀποδεχθέντα* τὴν μετὰ τοῦ Θεοῦ συμφωνίαν ἐπὶ καθαρᾶς, ἐπιτραπήτῳ ὁ ὄρος, *παζαρευματικῆς*, ὡς ἐστὶν ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις καθημερινῇ πρακτικῇ τε καὶ ἔθος, *quid pro quo* βάσεως! *Οὐδεμία* διαφαίνεται ἐν

δίκαια, καὶ ἐπιλέγομεν τοῦτο ἢ κέينو κατὰ τὸ ἐκάστοτε πλὴν *ἀεὶ ταπεινὸν* συμφέρον ἡμῶν, ἢ τὸν διὰ τὴν *ἀπιστίαν* παρὰ τὴν εἰς Αὐτὸν *δηθην* "πίστιν" ἡμῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν ζόφον καὶ φόβον μὴ ἡμεῖς ἐσόμεθ' οἱ ἐπιλεξόμεν' ἐπόμεν' ὑποστήν' ἃ νῦν μετὰ τοσοῦτου συγκλονισμού τε καὶ δέους ὀρώμεν διαπραττόμενα κατ' ἄλλων ἐνοχλούντων (διὰ μόνης τῆς παρουσίας ἴτων ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἴτων καὶ τῆς δι' ἑαυτοὺς ἐφαρμογῆς τῶν "*ἡμετέρων*" διδασκαλιῶν) τὰς δυνάμεις τῆς ἀπωλείας! Μακρὰν τῶν γηϊσίων Θεολογικῶν, Λογικῶν

τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ *αὐθόρμητος* τάνθρώπου *ἐπιθυμία* (ἢ ἔστω ὑπόδειξις αὐτῷ ἔχειν τε καὶ καλλιεργεῖν τὴν *ἀρεστὴν τῷ Θεῷ ἐπιθυμίαν*) *τῆς μετ' Αὐτοῦ συμβιώσεώς τε καὶ μετοχῆς εἰς τὰ κατ' Αὐτόν, ὡς καθαρὰ καθ' ὁμοίότητα διηνεκῶς ἐνεργῶς ζῶσα τε καὶ Αὐτῷ συνεργαζομένη πνευματικῇ, οὐχ ἀπλῶς ἐπιβιωτικῇ καὶ Αὐτῷ αἰωνίως ἀναπαυομένη, τάνθρώπου ἀνάγκη!*: "Ἄνευ πλήρους κατανοήσεως τῆς *οὐσιώδους αὐτῆς διαφορᾶς*, ἀντὶ τοῦ *βοηθῶν ἐπὶ πνευματικὰ* ὁ Θεὸς προσκτάσθαι τὸν *πνευματικόν* Ἄνθρωπον, τοῦ *ἕλικου* ἀνθρώπου Κείνος καθίσταται ὑπέρτης! Ἐνῶ οἱ Ἕλληνες εἶδον τὰ μετὰ θάνατον ὡς μετοχὴν εἰς συνομιλίας πνευματικᾶς, ἤτοι ὡς τὴν *ὑψίστην ἐντατικὴν τάνθρώπῳ κατάλληλον δραστηριότητα*, οἱ Ἑβραῖοι εἶδον αὐτὰ ἀπλῶς ὡς *ἀνάπαυσιν*! Ἐνῶ δ' ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ, ὡς πάντες ἐπιθυμοῦσι μετέχειν ὁμάδων, συμμοριῶν, φατριῶν, ἐταιρειῶν, ἢ λεσχῶν ἀσφάλειαν, ἠὲ ξημένας περιποιήσεις καὶ πρόσθετον τιμὴν προσδιδούσας τοῖς μέλοις αὐτῶν, μᾶλλον οὐδεὶς διερωτᾶται περὶ τῆς ἀναλόγου τούτου μετὰ θάνατον προτιμήσεως. Εἰ ὁ Θεὸς ἀποτελεῖ τὴν ὑψίστην ἢ μόνην πραγματικότητα μετὰ θάνατον, σαφὲς ὅτι πάντας διὰ τὸ μετ' Αὐτοῦ ἔσεσθαι δεῖ ἀπὸ τῆσδε ζωῆς συνειδητῶς ἐτοιμάζεσθαι· ἀλλὰ τάντιθετον τούτου παρατηρεῖται ἐν ταῖς Γραφαῖς, καὶ διὰ κείνων οὐ φεῦ ἐν αὐταῖς μόναίσι!: Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ *ἀπλῶς παροτρύνεται ἀρεστὸς γίνεσθαι τῷ Θεῷ, ἵν' ἀπ' Αὐτοῦ λάβῃ τὴν ἀμοιβήν, quid pro quo*, οὐχὶ δὲ *πῶς ἄριστα κατὰ τὴν πνευματικὴν αὐτοῦ φύσιν αἴρεσθ' ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ, ὥστ' αὐτόματον ποιήσῃ τὴν μετὰ Κείνου Ζωήν!* Οὐκ ἀποτελεῖ ἐξέλιξιν διὰ τὴν ἀνθρωπότητα εὐτυχὴ ὅτι διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ διεχύθη ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ ἑβραϊκὸν πνεῦμα, καὶ *μόνον ἀσθενῶς* τὸ ἑλληνικὸν καθ' ὃ μέτρον ἐπετράπη αὐτῷ μετοχὴ ἐν κόσμῳ ἐπιλέγοντι τὰ εὐκόλα μᾶλλον ἢ τὰ δύσκολα, τὴν ἀνάπαυσιν μᾶλλον ἢ τὴν συνεχῆ μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐργασίαν. Τοῦ Χριστοῦ ἀντειπόντος ὅτι *ἀεὶ ἐργάζεται*, ὡς ὁ Πατήρ, οἱ Ἑβραῖοι μεγάλως ὠχλήθησαν, ὅτι τὸ Σάββατον, τὴν παρ' αὐτῶν διὰ τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ συμφωνίας ἐπιτευχθεῖσαν *ἀνάπαυσιν* [ἐνθυμῶν τὰ σημερινὰ "συνδικαλιστικὰ δικαιώματα"], καταργεῖ! Τίς οὖν τὸν Χριστὸν ἐπιλέξει, καταργοῦντα τὰ "δικαιώματα"; Δι' αὐτὸ ἡ ἑλληνικὴ ἔναντι τοῦ Θεοῦ στάσις, οὐσ' ἀπὸ τῆσδε ζωῆς *συνεχῆς μετὰ Κείνου συνεργασία*, κατεσκευοφαντήθη ὡς *κάπ'* ἐντὸς αὐτῆς γε τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὑπ' αὐτῶν γε τῶν ἐξ Ἑβραίων πρώτων Χριστιανῶν, ὡς ἄσμενος τ' ἀνθρώπῳ ὑπεροψία κάσυμφωνος τοῖς σὺν Θεῷ πράγμασι κενοδοξία, ὥστε *συνεχῆ* ἕκτοτε τὴν μεταξὺ χάριτος καὶ ἐργῶν συντηρεῖν διαμάχην! Τοῦ Θεοῦ κατηγορηθέντος ὡς "ἀκαταλήπτου, ἀπερινοήτου καὶ πάντων ἐπέκεινα", καὶ τῆς *γηϊσίας* Θεολογίας οὕτως ἀποσβεσθείσης, μόνη ἔμεινε ἡ "ἀνωθεν" Θεοῦ ἀποκάλυψις τοῖς οἷς Αὐτὸς βούλετ' ἀνθρώποις, οὓς Αὐτὸς ἔθηκε μετὰξὺ Αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐξ ἡμῶν, οἷς οἱ λοιποὶ, ἵνα ἀρεστοὶ τῷ Θεῷ μέ-

καὶ φιλοσοφικῶν προβλημάτων τῆς *αἰδίδως οὔσης πραγματικότητας*, ἐν μακαριότητι *χοϊκῶν* καὶ *δήθεν* προσευχῇ διαβιούντες αὐτοί, οὐδ' ὅλως πως ἐνοχλοῦνται ὑπὸ τῶν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ χοῦ διαχωριζόντων μεγίστων πνευματικῶν πρὸ ἡμῶν προβλημάτων, ἃ ὅλως περιφρονοῦσιν ὡς *δήθεν κατώτερα κἀνάξια* τῆς εὐλαβείας αὐτῶν, καίτοι αὐτὸς ὁ Θεὸς τε καὶ Λόγος *περισσὴν ἄλλ' οὐ περιττὴν* *περὶ πάντα τὰ πρὸ ἡμῶν πράγματα φροντίδα κατέβαλε ἵνα τέλεια δημιουργήσῃ αὐτά, ὅλως οὗτοι οὕτω περιφρονούντες τὸν περὶ πάντα ταῦτα Θεοῦ-Λόγου κόπον*, τὴν τοῦ Θεοῦ τε καὶ Λόγου *ἄγνοιαν μάλιστα μᾶλλον ἢ γινῶσιν συνειδητῶς ἐπιλέξαντες!* Οὐκ οὖν τούτοις τὸ εὖγε!

§5. Οἱ δὲ κατὰ τὸν ὕστερον μεσαίωνα ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω "θεολόγων" διαχωρίσαντες ἑαυτοὺς, ἄλλ' ὡσαύτως παύσαντες πιστεύειν εἰς τὸν αἰδίδιον Θεόν τε καὶ Λόγον, καὶ νῦν ἐν πανεπιστημίους κἀκαδημίαις ποιοῦντες τὰς τρίβους αὐτῶν, ὡς οὐτ' αὐθ' οἱ αἰῶνες οὐτ' αὐτὸ γε τὸ Οὐδὲν ἦσαν ἢ ἐδύνατό πως εἶναι ἢ πρώτη αἰτία, *ἄλλω* τρόπῳ ἐξελέξαντ' ἀναζητεῖν τὴν τοῦδε θεμελιώδους προβλήματος λύσιν: ἀποδέχονται εἴτε τὸ "Ἐν ὃ ἀποκαλοῦσι "πεδῖον", εἴτε τὰ Πολλὰ ἃ ἀποκαλοῦσι **Quanta** ὧν ἕκαστον ὡς ὅλως "Ἐν ἐν ἑαυτῷ θεωρεῖ-

νωσιν, ἀδιαμαρτυρήτως ὀφείλουσιν ὑποτάσσεσθαι! Ἡ *Λογικὴ φιλοσοφία*, ὡς ἡ *μόνη* πρὸς τὴν *γνησίαν Θεολογίαν* ὁδός, ἐξεβλήθη καὶ μόνη ἢ ἄνωθεν χάρις παρέμεινε, καὶ διὰ ταύτην ἢ κατηγορία, οὐδὲ μὴν ἀλλὰ χη *ἀκλόνητος* τῶν "κεχαριτωμένων" πεποίθησις, ὅτι *ὄντως χαρίζετ' αὐτοῖς καὶ προσωποληπτεῖ ὁ Θεός* παρὰ τὰ ἐν ταῖς Γραφαῖς γεγραμμένα! Ὡς ἐξ Ἑβραίων ὁ Χριστιανισμὸς χὸ Μωαμεθανισμὸς, οὐδόλως ἡμᾶς δεῖ ἐκπλήττεσθαι διὰ πάνθ' ὅσα συνετελέσθη καὶ συντελεῖται, οἷς οἱ ἐπὶ μονοθεϊστικαῖς ἐκκλησίαις τε καὶ θρησκείαις ταγοὶ *ἐνεργῶς πλὴν σιωπηρῶς* συνεργοῦσι, καίτοι χλιαρῶς καὶ μετὰ μειδιάματος (καθ' ὅλα πρὸ τῶν συντελουμένων ἀτόπου) *δήθεν* διαμαρτύρονται κατ' αὐτῶν ἀντὶ τοῦ μετὰ καθ' ὅλα δικαίας θείας ὀργῆς τὸ φραγγέλιον αἶρειν! Οὐχ ὁ περίβολος αὐτοῦ μόνος, ἀλλὰ καὶ τὸς ὁ κυρίως Ναὸς αἰεὶ πλήρης ἐμπόρων διέμεινεν!

Ὁ *Ἕλλην ἄνθρωπος οὐδέποτε* εἰσῆλθεν εἰς τοιοῦτον τοῦ Θεοῦ ἐμπαυμόν! Διότι κατενόησεν ὅτι **ἢ τοῦ Θεοῦ ἦν ὁ ἄνθρωπος κατασπάζετ' εἰκῶν ἑαυτοῦ μόνου ταυτότης ἐστὶ καὶ καθ' ἑαυτοῦ γραφὴ ἀνεξίτηλος· Ἐκείνου δὲ καθαρὰ βλασφημία, εἰ οὐκ ἐστὶ καθ' ὅλα χῶς ζῶσα τελεία!** Ὅτε ὁ *Κόσμος*, ὡς πεδῖον τῆς *συνολικῆς δράσεως* τῆς Λογικότητος τοῦ Θεοῦ *περιφρονεῖθ'* ὑπὸ τῶν "θεολόγων" *ὡς κατώτερος τῆς ἐνδελεχοῦς μελέτης αὐτῶν καὶ ἐγκαταλείπεται πρὸς μελέτην ἀθέοις* ὧν τὰ εὐρήματα *οὐκ ἐξετάζεται Θεολογικῶς* ὥστε καταδειχθῆναι αὐτὸν εἶθ' ὡς *Λογικὸν* τοῦ Θεοῦ δημιούργημα, εἶθ' ὡς ἕτερόν τι εἰ ὄντως οὗτος τοιοῦτον ἐστὶ, τότε ἀναμφιβόλως οἱ "θεολόγοι" οὐ μόνον *ἀτελεῖ λίαν* τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ-Λόγου παρουσιάζουσι τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ἐπιτρέπουσι παντὶ παραλογισμῷ εἰσερχεσθ' ἐν ταῖς αὐτῶν κεφαλαῖς! Διὰ τοῦτο *καιρία ὄντως* ἐστὶν ἢ θέσις αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ μάλιστα καιριωτέρα ἢ ἀπ' αὐτῆς ἐγκατάλειψις τοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ τε καὶ τῶν ἀνθρώπων χρέους αὐτῶν!

ται, εἴτ' ἀμφοτέρα ταῦτα, χῶλως ἀθαιρέτους ἐφευρίσκουσι τρόπους μαθηματικῆς ἐπεξεργασίας τοῦ οὕτω παρ' αὐτῶν παρουσιαζομένου προβλήματος, πλὴν ἀνευ σεμνῆς τινὸς ἀναφορᾶς εἰς τὴν μαθηματικὴν Λογικὴν ὡς ἀναποσπᾶστου μέρους τοῦ Λόγου, ἥτις, ἵνα σταθῇ ἐνεργοῦσα ἐπὶ τοῦ Κόσμου, μόνον ἀπ' ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ ἐκεῖ ἔξω Κόσμου ἢ ἀπὸ τινος αὐτῷ ἐπιβαλλομένης ἐξωτερικῆς ἐξουσίας δύναται ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς ἐνεργεῖν, κοῦχι ὡς ἀκόλουθον ἐφεύρημα τῶν ἀνθρώπων παρ' αὐτῶν κοπιωδέστατα παραχθὲν μετὰ τὸ ἐλθεῖν αὐτοὺς εἰς τὸ εἶναι! "Ἄλλως εἰπεῖν, ἢ παρ' αὐτῶν χρωμένη μαθηματικὴ Λογικὴ, ἵνα σταθῇ ὡς ἀποδεκτὴ, δεῖτ' εἶν' εἴτ' ἀδιαιρέτον μέρος αὐτοῦ τοῦ ὅλως ἀδιαιρέτου Ἐνὸς-Πεδίου, εἴτ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὡς σύνολον κατὰ συνέργειαν ἐνεργούντων Πολλῶν-Quantorum ὡν ἕκαστον ὡς Ἐν ἴσταται αἰδίως, ὡς ὅτι ἄλλως ὡς πεδίον ἔξωθεν αὐτῶν ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ πάντων αὐτῶν αὐτῇ ἐνεργεῖ! Λέξεσιν ἄλλαις εἰπεῖν, ἢ παρὰ τῶν ἀκαδημαϊκῶν χρωμένη μαθηματικὴ Λογικὴ, ἵν' ἀποδεκτὴ γένηται, δεῖται καταδειχθῆναι εἶθ' ὑφίσταμένη ἀδιαιρέτως ἐν τῷ ἐκεῖ ἔξω ὑποτιθεμένῳ παρόντι ἐν τῷ χώρῳ, ἀπολύτως ὡς κάπο πάσης ὕλης κενῷ, Ἐνὶ-Πεδίῳ, εἶθ' ὑφίσταμένη ἀδιαιρέτως ἐντὸς ἐνὸς ἐκάστου τῶν Πολλῶν-Quantorum, εἶθ' ὑφίσταμένη κενῶς χωρισμένως ἀφ' ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν πλὴν ἀσωμάτως ὡς οἶονεῖ πεδίον βαλλόμενον ἐπὶ τοῦ συνόλου αὐτῶν! Πλὴν ἀπολύτως οὐδεμίαν περὶ τὰ ζητήματα ταῦθ' ἢ παγκόσμιος ἀκαδημαϊκὴ κοινότης κατεδέξαται ἐπιδεικνύειν τινὰ ἐαυτῆν τιμῶσαν περίσκεψιν!

§6. Εἰ μὲν τὸ Ἐν-Πεδίον αἰδίως ὑπάρχει καὶ μορφαὶ τούτου πάνθ' ὅσα παρατηροῦμεν ἐστίν, ἵνα καθ' ὅλα διὰ παντὸς Λογικοὶ παραμένωμεν, δεῖ ἡμᾶς προσδιορίσαι τί ἀκριβῶς ἐστὶν ἡ ἐνέργεια τοῦ οὐχ ἀπλῶς μόνον ὁμοιογενεῖς ἀλλὰ καύστηρῶς ὁμοιογενεῖς Πεδίου πρὸ τοῦ διασπασθῆναι αὐτοῦ ταύτης δαπανωμένης τε καὶ διανεμομένης εἰς ὅσα διὰ τῆς διασπάσεως τούτου παρήχθη, τίς ἢ αἰτία τῆς αὐτοῦ διασπάσεως καὶ τίς ὁ μηχανισμὸς ταύτης. Περὶ τούτων οὐδεὶς ποτ' ἐγένετο συνετὸς λόγος ἐν τῇ ἀκαδημίᾳ! Ἄντ' αὐτοῦ, ἀπ' αὐτῆς ταύτης τῆς δημοσιεύσεως ὑπὸ τοῦ **A. Einstein** τῆς γενικῆς θεωρίας τῆς σχετικότητος "μανθάνομεν", τουτέστι παραδεχόμεθ' ὡς ἀληθές, ὡς ἀληθῆ τελικῶς ἀποδεχόμενοι τὴν θεωρίαν αὐτήν, ὅτι ὑπάρχει πεδίον βαρύτητος ἐνέχον ἐνέργειαν, οὗ πῶς ὀριζομένην, κὰν ἀπουσία τῆς ὕλης, ὡσαύτως οὗ πῶς ὀριζομένης! Οὐδεὶς ποτε τῶν ἀποδεχομένων τὴν θεωρίαν ἐθαύμασε πῶς ἐστὶν ἡμῖν δυνατὸν νοεῖν τὴν ἐνέργειαν, ὀριζομένην ὡς τὸ γινόμενον μάζης καὶ τοῦ τετραγώνου τῆς μεθ' ἧς αὕτη κινεῖται ταχύτητος ἀπ' οὐσιώδους ὕλικου οὐχὶ δ' ἀπλῶς μαθηματικοῦ τινὸς σημείου ἀναφο-

ρᾶς [ὡς ὅτι κἄν κινῶμαι κἄν ἰσθῶμαι ἐν χώρῳ ἀπολύτως κενῷ μηδέν τι ἕτερον πλέον ἐμοῦ περιέχοντι, ἀδύνατόν ἐστι τὸ προσδιορίσαι με ὡς ἐνέχοντ' ἐνέργειαν, πολλῶ δὲ μᾶλλον ὅτ' οὐθ' ὡς ὑλικός πως θεωροῦμαι!] Ταύτην τὴν ἐνέργειαν ὕστερον ὁ **Einstein** ἐδίδαξεν ὡς $E = mc^2$, οὐδόλως παραδεχόμενος πάντως ὅτι τὸ φῶς ἐνέχει μᾶζαν! Ἐπὶ τοιούτων "θεμελίων" δομεῖται ὁ δῆθεν "ἐπιστημονικός" λόγος περὶ τῆς **fictitiousness** ("πλασματικότητα", ὡς προϊόντος τῆς καθαρᾶς καὶ πάντως μὴ ὑγιῶς σκεπτομένης τῶν πολλῶν ἡμῶν φαντασίας!) τῶν καθ' ἡμέραν παρατηρουμένων βαρύτητος καὶ φυγοκέντρων δυνάμεων, αἵτινες περιάγουσιν ὡς καὶ εἰς θάνατον! Οὐδεὶς ποτε τῶν ταῦτ' ἀσπαζομένων ἐξήγησε πῶς ἡ σκληρὰ ἐκεῖ ἔξω πραγματικότης (**the hard facts of incontestable physical reality**) περιάγει εἰς "πλασματικότητας" φυσικῶν φαινομένων, οὔτε πως προσεκόμισεν ἡμῖν σύστημά τι *αὐστηρῶς φυσικῶν συντεταγμένων ἀναφορᾶς* ᾧ ἀναφερόμενα τὰ συντρίμματα τῶν ἐκ "πλασματικῶν" αἰτίων δυστυχημάτων, χοῖ ἐκ τούτων νεκροί, χοῖ ὑπὸ γῆν τεθαμμένοι ἐξακολουθοῦσιν ἐπιχαίροντες τὴν ζωὴν ὡς χοῖ ζῶντες! Πᾶς τις ἀντιλαμβάνετ' ἐναργῶς πλέον, τίς ἐστὶν διανοητικῶς ὑγιής, καὶ τίς ἐστὶν ἀσθενής! Καὶ τίς κατηγορεῖ τίνα δι' "ἀσθένειαν"! Ὡς καὶ πῶς οἱ ἀποδεχόμενοι τὰ σχετικιστικὰ ὑπεδέχθησαν *ἀκλονήτους Λογικῶς* σχέσεις ὡς ὅτι $G = \alpha(DT^2)^{-1}$, $D = M/V$, $V = 4\pi R^3/3$, $\alpha = 1/6\pi$, $D = (6\pi GT^2)^{-1}$, $d_{r,T} = 2D/3\rho = (9\pi\rho GT^2)^{-1}$, $\rho = r/R$, $R = (9GMT^2/2)^{1/3} = 3cT/2$, $c = (4GMT^{-1}/3)^{1/3}$, $Rc^2 = 2GM$, $T_H = 3T/2$, (ὅπου G ἐστὶν ἡ ὄντως σταθερὰ οὕσα Νευτώνειος σταθερὰ τῆς βαρύτητος, D ἡ μέση πυκνότης μάζης ἐν τῷ σύμπαντι, T ἡ ἡλικία τοῦ σύμπαντος, M ἡ συνολικὴ μάζα ἐν τῷ σύμπαντι, V ὁ ὄγκος τοῦ σύμπαντος, R ἡ ἀκτίς τοῦ σύμπαντος, $d_{r,T}$ ἡ τοπικὴ συνολικὴ πυκνότης μάζης εἰς ἀπόστασιν r ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ σύμπαντος ἐν χρόνῳ T , c ἡ ταχύτης τοῦ φωτός, T_H ὁ καλούμενος χρόνος **Hubble**), *πάσας παραγομένας ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ Νευτωνείου νόμου τῆς βαρύτητος, τῆς ἀνάγκης ὅπως ἡ παγκόσμιος σταθερὰ βαρύτητος ἐξετασθῇ ὡς συμπαντικὴ σταθερὰ ἀναφερομένη εἰς ἅπαν τὸ σύμπαν, καὶ τῆς ἀφεύκτου κατὰ τὰς ἀνωτέρω σχέσεις, εἴτε σταθερότητος, εἴτε μεταβλητότητος τῶν βασικῶν πέντε συμπαντικῶν ποσοτήτων G , D , T , M καὶ V , συνδεομένων κατὰ μόνους ὀκτῶ δυνατοὺς συνδυασμούς, ἐξ ὧν οἱ ἑπτὰ ἀπορρίπτονται εἴθ' ὡς ἀσύμβατοι τοῖς ἐκεῖ ἔξω παρατηρουμένοις, εἴθ' ὡς ἀφεύκτως ἐνέχοντες Λογικὰς ἀντινομίας, τοῦ μόνου ἀπομένουτος δυνατοῦ, Λογικοῦ, καὶ συμφώνου τοῖς παρατηρουμένοις συνδυασμοῦ ὄντος ἐκείνου τῆς ἀπολύτως σταθερᾶς G , καὶ τῆς ἀπολύτως σταθερᾶς M !* Ἡ πλήρης

+

+

σημασία τῶν ἀνωτέρω διαπιστοῦτ' ἐκ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῆς μέσης πυκνότητος μάζης ὡς 5.45×10^{-30} cgs καὶ τῆς συνολικῆς μάζης τοῦ σύμπαντος ὡς 1.15×10^{56} g (βάσει τῶν μεμετρημένων τιμῶν $G = 6.6720 \times 10^{-8}$ cgs καὶ $c = 2.99792458 \times 10^{10}$ cgs, καὶ τῆς ἡλικίας τοῦ σύμπαντος ἐκτιμωμένης ὡς 12 δισεκατομμύρια ἔτη ἢ 3.7869×10^{17} sec)! Ἀμφοτέραι αἱ τιμαὶ αὗται συμφωνοῦσι πρὸς τὰς μετὰ πολ-
 λοῦ λίαν κόπου παρατηρουμένας ἐντὸς μιᾶς μόνης τάξεως μεγέ-
 θους! Οὐδεμία ἐτέρα ἀνάλυσις τῶν παρατηρήσεων ἢ θεωρία παρήγα-
 γέ ποτε σχέσεις ἐγγύς, οὐδ' ὡς εἰκὸς ἀπλουστερας τῶν ἀνωτέρω, ἡ
 δὲ θεωρία τῆς σχετικότητος οἰκοδομεῖτ' ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, οὐδέ-
 ποτε τεθείσης ὑπ' αὐστηρὸν Λογικὸν ἔλεγχον, τῆς σταθερότητος
 τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός, καὶ συνεπῶς ὅλως ἀδυνατεῖ παραγαγεῖν
 σχέσεις ὡς αἱ ἀνωτέρω καὶ ἀριθμητικὰς ποσότητας ὡς αἱ τῆς μέ-
 σης πυκνότητος καὶ συνολικῆς ποσότητος μάζης, ἢ εἰπεῖν τι παν-
 τάσασι συγκεκριμένον καὶ Λογικῶς ἀκλόνητον περὶ τῆς δομῆς καὶ
 τῶν ὀρίων τοῦ σύμπαντος! Σημειωθήτω ἀκόλουθα: Πρῶτον ὅτι, ἡ ὡς
 ἄνω τιμὴ $d_{r,T}$ τῆς τοπικῆς συνολικῆς πυκνότητος μάζης, *συνδεομέ-
 νη ἀπλούστατα* μετὰ τῆς μέσης τιμῆς πυκνότητος μάζης, καίτοι
 μὴ οὐσα μετρήσιμος ἐκεῖ ἔξω ἐπὶ τοῦ παρόντος, πάντως *μοναδικῶς
 ἀσφαλίζει τὴν ἀπόλυτον σταθερότητα τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός
 εἰς οἰονδήποτε σημείον καὶ πρὸς οἰανδήποτε κατεύθυνσιν ἐν χρόνῳ
 T*. Δεύτερον ὅτι, τὸ σημείον ἐν τῷ χώρῳ ἐν ᾧ εἰς τὸ εἶναι παρήχθη
 τὸ σύμπαν ἐν χρόνῳ $T = 0$, ἐξακολουθεῖ παραμένειν τὸ κέντρον αὐ-
 τοῦ ἐφ' οὗ ἀπολύτως μηδενίζεται τὸ ἄθροισμα πασῶν τῶν ῥοπῶν καὶ
 ὀρμῶν ἐν τῷ σύμπαντι, ἀντιθέτως πρὸς πᾶν ὑπὸ τοῦ **Einstein** καὶ
 τοῖς σὺν αὐτῷ λεγόμενον σχετικῶς. Τρίτον ὅτι, ἀντιθέτως πρὸς τὰ
 πολλὰ καὶ ὅλως *ἀβέβαια* λεγόμενα περὶ τῆς ἐκεῖ ἔξω δῆθεν μυστηρι-
 ῶδους σκοτεινῆς μάζης καὶ τῆς δράσεως ταύτης ἐπὶ τῆς τοῦ σύμ-
 παντος ἐξελίξεως, καὶ τὰ *δῆθεν* βέβαια περὶ τῶν ἐν τῷ σύμπαντι
 συμβάντων πλὴν τῶν κατὰ *λίαν βραχὺ* τι κλάσμα τοῦ χρόνου ἀμέσως
 μετὰ τὴν δημιουργίαν, Λογικῶς ἀκλόνητον παραμένει ὅτι τοῦ σύμ-
 παντος διαστελλομένου μονοτονικῶς καὶ τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός
 ἐπιβραδυνομένης, τὰ μακρότατ' ἀπὸ τοῦ κέντρου τοῦ σύμπαντος
 παρατηρητὰ σημεία οὐ δύνατ' εἶν' ἄλλα τῶν κειμένων ἐπὶ τῆς ἐπι-
 φανείας σφαίρας διαμέτρου ἐν ἣ ἔφθασαν κατὰ χρόνον παρατηρού-
 μενον T_1 ἀντικείμενα πορευόμεν' ἐπὶ τὰ ἔξω, τοῦ χρονικοῦ διαστή-
 ματος μεταξὺ T_1 καὶ T_2 (τῆς παρατηρήσεως) δαπανωμένου διὰ τὴν
 ἐπιστροφὴν τοῦ φωτός ἐξ αὐτῶν εἰς τὸ κέντρον τοῦ σύμπαντος· καὶ
 οὕτω, τάρχαιότατα παρατηρητὰ ἐν χρόνῳ T_2 (οὐσία *φῶς ἀνακλώ-
 μενον* πρὸς τὸ κέντρον!) ἐστὶ μὲν ἡλικίας *οὐχ ἴσσοнос* τῆς $T_1 =$

+

+

$(1/2)^{3/2} T_2$ (καὶ διὰ $T_2 = 12$ δισ. ἐτῶν οὐ δύνατ' εἶν' ἀρχαιότερα ἡλικίας 4.24 δισ. ἐτῶν), εὐρίσκεται δ' εἰς ἀκτῖνα ἀπὸ τοῦ κέντρου οὐ μείζονα τῆς $R_2/2$, ἐν ἣ κατὰ τάνωτέρω αἰὲ κείται μόνον τὸ τέταρτον μέρος τῆς ὅλης μάζης τοῦ σύμπαντος, τῶν λοιπῶν ταύτης μερῶν αἰὲ παραμενόντων ἀπαρατηρήτων καίτοι συμβάλλει ὡς γε ἡ ὅλη εἰς τὰ συμπαντικά, διαλυομένης οὕτω καὶ πάσης περὶ τῶν πραγμάτων τούτων ἀμφιβολίας! Τέταρτον ὅτι, σφαῖρα ἀκτίνος 3×10^9 ἐτῶν φωτός (= 920 Mparsec) νῦν παρατηρουμένη [τῆς παρούσης ταχύτητος τοῦ φωτός ὑποτιθεμένης ὡς σταθερᾶς] ἐστὶν ἡλικίας $T_1 = (5/6)^{3/2} T_2 = 9.129 \times 10^9$ ἐτῶν, μεγέθους ἴσου τοῖς $3/10$ τῆς τότε ἀκτίνος τοῦ σύμπαντος, καὶ περικλείει μόνον τὸ $(3/10)^2 = 0.09$ κλάσμα τῆς συνολικῆς μάζης τοῦ σύμπαντος· ἄπερ παντελῶς διαλύει τὸ δῆθεν "μυστήριον" τῆς κακῶς καλουμένης "σκοτεινῆς" μάζης². Καὶ πέμπτον ὅτι, καὶ τοὶ οἱ νόμοι τοῦ Kepler, ὧν ὁ τρίτος διατάσσει τοὺς κύβους τῶν μέσων ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀποστάσεων τῶν πλανητῶν ἀναλόγους τῶν τετραγώνων τῶν ἀστρικῶν (sidereal) περιόδων περιφορᾶς ἕτων περὶ τὸν ἥλιον, ἐντάσσοντ' αὐτῷ τούτῳ τάνωτέρω παγκοσμίῳ συστήματι νόμων! Εἰ ταῦτα πάντ' ἀπὸ τάρχικου κατ' Einstein Πεδίου οὐκ ἀπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ Λόγου, χρεῖα μείζων ἐστὶν ὅπως οἱ τοῦτο πρεσβεύοντες καταδείξωσιν ὅτι καὶ Λόγον τουλάχιστον ὡς κατὰ τάνωτέρω τὸ Πεδίον κατέχει, καὶ ἐξηγήσωσι πῶς τοῦτο ἐπέτρεψε τῷ Einstein παριδεῖν πάντα τάνωτέρω κατὰ τὴν ἀνάπτu-

² Λαμβανομένων δ' ὡσαύτως ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν

Μάζα δM περιεχομένη ἐν φλοιῷ πάχους δr ἐπ' ἀκτῖνα ρ

δr	ρ = 0.5	ρ = 1
$1 - (3/4)^{1/2} = 1 - 0.866 = 0.134$		0.25
0.1	0.09	0.19
0.01	0.0099	0.0199
0.001	0.000999	0.001999
0.0001	0.00009999	0.00019999
κοκ	κοκ	κοκ,

καθίσταται προφανές ὅτι ὡς φλοιὸς ἐπὶ τὴν συμπαντικὴν ἀκτῖνα R περιέχει μάζαν (ὑπερ)διπλασίαν ἐκείνης ἴσου πάχους φλοιοῦ ἐπ' ἀκτῖνα R/2 καὶ πάντοτε μείζονα κείνης παντὸς ἰσοπαχοῦς ἑτέρου φλοιοῦ, ἄρα παντελῶς αἶρεται καὶ ἡ κοινὴ παρούσα παραδοχὴ τοῦ δῆθεν ἄλλου τοῦ φωτονίου καὶ τοῦ φωτός!: Ἀδιαμφισβητήτως, τὸ διαστελλόμενον συμπαντικὸν μέτωπον, ἀποτελούμενον ἐξ οὐδενὸς ἑτέρου ἢ τοῦ πρώτου παραχθέντος φωτός, ἐμπεριέχει καὶ τὴν ἀναλογούσαν αὐτῷ μάζαν!

ξιν τῆς γενικῆς αὐτοῦ θεωρίας! Ἡ ἐπὶ τούτων ὡς τάφου σιωπὴ οὐκ ἔστιν ἐκ προθέσεως ἀγαθῆς!

§7. (α) Εἰ δέ, ἵν' ἀποφύγωμεν τάνωτέρω τελευταῖον ἐρώτημα, ἐπιλέξομεν τὰ Πολλά, *πὼς αὐτὰ πάντα (καὶ μηδενὸς τούτων ἐξαιρουμένου ὅτι οὐδὲν τούτων ἐκτὸς Κόσμου δύναται εἶναι), ἄνευ ἑτέρου κἀνωτέρου τούτων πάντων τινὸς παρ' οὗ καὶ ἐπινοήθησαν, παρ' οὗ καὶ ἐπίθοντο, ᾧ καὶ ἐπίστευσαν [οὐ γὰρ τυχαία ἢ παραλλαγή αὐτῆ τοῦ πυ(νθάνομαι), πεί(θομαι) καὶ πι(στεύω)!], συνήλθον τε καὶ παραμένουσιν ἐπὶ ταυτῷ ὥστε Κόσμον δημιουργῆσαι, ἐν ᾧ ἀδιάσειστα παραμένει οὐ μόνον πάντα τὰ ὡς ἄνω μετὰ τῆς βαρύτητος συνδεδεμένα στοιχεῖα καὶ Λογικοὶ-μαθηματικοὶ Νόμοι τῆς τοῦ ὅλου σύμπαντος μακροδομῆς, ἀλλ' ἀναμφιβόλως καὶ πάντα τὰ στοιχεῖα τῆς τῆς ὕλης Λογικῆς μέχρις ἀπολύτου λεπτομερείας μικροδομῆς ἀπ' αὐτῶν γε τῶν Πολλῶν; Εἴπως οὕτω, πάντως ἀνάγκη ἔστιν ὅπως ἢ ἐπὶ ταυτῷ συνέρχεσθαι τῶν Πολλῶν ιδιότης ἀχώριστος ἢ τῆς ιδίας ἐκάστου αὐτῶν φύσεως. Ἀλλὰ πὼς τοῦτ' οὐχ ὑπερκεῖμενον, εἰ κἀγκείμενον, τούτοις πᾶσι Νόμον συνίστησιν ἀφεύκτως Λόγον ὑπονοοῦντα; Ἔστι τὰ Πολλά ἢ ἄνευ τινὸς Νόμου ἀναρχος κἄρ' οὐδ' ἀρχὴν τιν' ἔχουσα πρώτη αἰτία; Τότε, εἰ ὡσαύτως ἀναρχος κοῦδεὶν Νόμῳ ὑποκειμένη ἦν χῆ ἐπὶ ταυτῷ συνέρχεσθ' ἀχώριστος αὐτῶν ιδιότης, ἵνα ταῦτα μὴ ὑποκείται Νόμῳ καθορίζοντι ὡσαύτως ἀφεύκτως καὶ τὸν χρόνον τοῦ ἐπὶ ταυτῷ συνέρχεσθ' αὐτῶν, τότε ἀφεύκτως ταῦτ' "ἐν ἀρχῇ" συνήλθον ἀνάρχως, ἦτοι, καὶ πρὸ παντὸς χρόνου [ὅτι διὰ παντὸς κατανοητέον ὅτι οὐ τυχαίως ἐν τῇ γλώσσει τῇ ἐλληνίδι διὰ τῆς αὐτῆς μιᾶς λέξεως σημαίνονται οὐ μόνον ἢ ἐξουσία ἀλλὰ χῆ χρονικὴ ἀρχὴ σειρᾶς γεγονότων κατ' ἀλληλουχίαι!], ὅπερ σημαίνει ὅτι, εἰ ὀρθή ἐστιν ἡ τοιαύτη (ἦτοι ἢ ἄνευ τινὸς Νόμου) διὰ τῶν Πολλῶν τῶν φυσικῶν πραγμάτων ἐξήγησις, ἀπειρος ἤδη ἔστιν ἢ ἕκτοτε διαρρεῦσασα χρόνου διάρκεια, κἄρ' οὐδεὶς νόμος ἐν τῷ κόσμῳ δύναθ' ὑπάρχειν εἴτε πως ὀριστικῶς ἀνὰ στιγμὴν καθορίζων τὴν ἄλλως ἀφεύκτως πεπερασμένην ἡλικίαν αὐτοῦ, εἴτε τινὰ χρῆσιν ποιούμενος τῆς ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὀρισμένης ἡλικίας αὐτοῦ! Ἀλλ' ἤδη, διὰ τῶν ὡς ἄνω μετὰ τῆς βαρύτητος συνδεδεμένων στοιχείων, ἀκλονήτως γνωρίζομεν ὅτι τοιαύτη ἔστιν ἢ μακροδομὴ τοῦ φυσικοῦ τουλάχιστον κόσμου, ὥσθ' οὗτος ἀντικειμενικῶς, ἀνὰ στιγμὴν, ὀρισμένην εἰ καὶ μὴ εἰσέτ' ἀκριβῶς παρ' ἡμῶν προσδιωρισμένην ἔχειν τὴν καὶ κατὰ πᾶσαν στιγμὴν λειτουργίαν αὐτοῦ καθορίζουσαν ἡλικίαν αὐτοῦ! Ὡστ' ἀνάγκη, οὐκ ἀνάρχως ἀπ' ἀρχῆς, ἀλλ' ἐν χρόνῳ ὀρισμένῳ, ἄρα καὶ Νόμῳ τε καὶ Λόγῳ, ἔδρασεν ἢ ἐπὶ ταυτῷ συνέρχεσθ' ἀχώριστος τῶν πολλῶν (οὐ γε πλέον Πολλῶν) ιδιό-*

της! Ὡς οὖν οὐκ ἀπ' ἀνάρχου ἀρχῆς ἀλλ' ἐν χρόνῳ ὠρισμένῃ ἦν ἡ ἀρχὴ τῶν πολλῶν, *Τί ἄρ' ἦν πρὸ τῆς οὕτως ὠρισμένης τούτων ἀρχῆς; Ὡς οὐτε τὸ Οὐδέν οὐτ' αὐτά γε τὰ Πολλά, ἄρ' ἀφεύκτως τὸ Ἐν (οὐ γὰρ τὸ τοῦ Einstein "πεδῖον"), ὁ Λογικὸς Εἶς, ὁ καὶ Νόμῳ κᾶρα καὶ Λόγῳ ἀνάρχῳ ἐν ἑαυτῷ περιεχομένῳ τελείως τὰ πάντα, ἄρ' οὖν ὡς καὶ τὰ τοῦ μὴ φυσικοῦ ἀλλ' ἀπείρου "ἀπ' Ἀρχῆς" διαρρέοντος χρόνου, Γιγνώσκων, ὁ χῶς τέλειος Χρονομέτρης ἐπὶ νόμῳ ἐπὶ τούτῳ ἐτέρῳ ὑπ' Αὐτοῦ προσδιορισθέντι ὀρίσας καὶ τὰ τοῦ φυσικοῦ χρόνου, ὁ ἐν τῇ ἀρχῇ τούτου τοῦ χρόνου νόμῳ ἐτέρῳ δημιουργήσας τὰ πολλά (τὰ ἀπ' ἀρχαιότητος γνωστὰ ὡς Δημοκρίτεια ἄτομα), ὁ καὶ πᾶσι σκοπῶ προεωραμένῳ δὸς αὐτοῖς τὰς αὐτῶν ιδιότητας, ὁ καὶ προαποφασίσας τὸ πότε δεῖται Αὐτῷ δημιουργῆσαι αὐτὰ καὶ πότε δεῖτ' ἀπολογίσασθ' ἐν ἑαυτῷ περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ τῆς ὅλης παρ' Αὐτοῦ δημιουργίας σκοποῦ! Μάλιστα ἄνωτερος οὕτω τῶν λοιπῶν πάντων καταδεικνύμενος!*

(β) Ταῦτα πάντα, ὡς ἤδη διαπιστοῦται, μακρὰν πέραν ἴσταται τῆς ἐμβελείας τῆς παρούσης μεθόδου τῆς ἐπιστήμης. Ἡ θεωρία τοῦ Einstein, οὐδὲν ἔχουσα λέγειν περὶ τῶν στοιχείων μακροδομῆς τοῦ σύμπαντος, *ικανῶς διὰ μόνης τῆς λεπτομεροῦς ἀναλύσεως τοῦ τῆς βαρύτητος νόμου μετ' ἀπολύτου Λογικῆς βεβαιότητος ἀνευρισκομένων κατὰ τὰ ὡς ἄνω (καὶ ἐπικουρικῶς πιστοποιουμένων διὰ τῶν ἄνευ βοηθείας ἀπὸ τῆς σχετικότητος διαπιστωτικῶν ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων), πλὴν ὀδηγοῦσα τὰς συγχρόνους τῆς ἀστρονομίας ἐρεῦνας, εἰς οὐδὲν βέβαιον ἀπολήξει! Διότι, ἀπλῶς, ἡ ἀλήθεια ἐκτὸς ταύτης εὐρίσκεται! Ἡ θεωρία τῶν διακριτῶν ποσοτήτων (quantum theory) ἀναζητεῖ "εὐρήματα" ἄνευ ἀναλύσεως εἶτ' ἀντιστοίχου τινὸς γενικοῦ φυσικοῦ νόμου, εἴτε στοιχείων ἀδιαμφισβητήτως συναφῶν ταῖς παρατηρήσεσιν, ἀλλὰ διὰ τῆς μαθηματικῆς ἀναπτύξεως καθαρῶν ὑποθέσεων οὐδαμῶς καθ' ὑφιστάμενον πρότερον Λόγον προτεινομένων ἀλλὰ μόνον ἀποδεκτῶν γιγνομένων ὡς κἂν ἢ ὡς ἄνω ἀνάπτυξις ἀγάγη, εἴ γε καὶ τυχαίως ἢ ἐξ ἀριθμητικῆς μόνης συμπτώσεως, εἰς ἀριθμητικὰ ἀποτελέσματα ὅμοια τῶν πειραματικῶς παρατηρουμένων. Ἄρ' οὐδ' αὕτη ἡ θεωρία κέκτηται στερρὰν φυσικὴν θεμελίωσιν. Ἡ μεγάλη, ἔτι καταβαλλομένη προσπάθεια ἀνευρέσεως τρόπου συγκερασμοῦ τῶν δύο τούτων θεωριῶν εἰς οὐδὲν ἤδη ἀπέληξεν κἄς οὐδὲν ἀπολήξει, διὰ τὴν αἰτίαν τῆς Λογικῶς ἀντιθετικῆς τῶν ὑπ' αὐτὰς ὑποθέσεων φύσεως. Τούτῳ προστίθεται ἡ μεγάλως ἀξανομένη ἀβεβαιότης ἐκ τῆς συμπαρουσίας πασῶν τῶν ὑπ' αὐτὰς ὑποθέσεων: Ἐὰν ἡ πιθανότης ἀληθείας τῆς μίας ἴσῃ ὡς α^μ καὶ τῆς ἐτέρας ὡς β^ν, ἡ πιθανότης τῆς ἀληθείας καὶ τῶν δύο*

όμοι ἴσταθ' ὡς τὸ *μάλιστα ἔλασσον* γινόμενον τῶν δύο τούτων *μικρῶν διὰ τοῦ ἐκθέτας αὐτῶν* ποσοτήτων! Ἐλαχίστη εἰ οὐχὶ μηδενική ἐστὶν ἄρα ἡ πιθανότης τῆς *ὀρθῆς* κατανοήσεως τῆς *πραγματικῆς* τῆς ὕλης μακροδομῆς τε καὶ μικροδομῆς διὰ τὰκολουθουμένου καὶ ἔτι διδασκομένου τῶν καθηγητῶν τρόπου, οὐ τὰ προβλήματα ἐκ τῶν αὐτῶ ἐνυπαρχουσῶν ἀντινομιῶν σαφέστατ' αὐτοῖς παρετέθησαν ἤδη ἀπὸ τοῦ μ.Χ 1985ου ἔτους. Ἡ ὡς ἄνω κατατεθεῖσα *ἐνιαία* Λογική, φιλοσοφική, καὶ πραγματολογική τῶν πρὸ ἡμῶν φυσικῶν δεδομένων συζήτησις τοῦ προβλήματος τῆς ἐξ Ἐνὸς ἢ Πολλῶν προελεύσεως τοῦ φυσικοῦ *Κόσμου ἀναποφεύκτως, οὐ βεβιασμένως, ἐνιαῖον* παρουσιάζει καὶ τὸν ἐν αὐτῶ ἢ ὀπισθεν αὐτοῦ *δῆθεν* "κρυπτόμενον" πλήν *διαλάμποντα* πνευματικὸν *Κόσμον*. Ἀντιθέτως, βεβιασμένη ἐστὶν ἡ τούτου διαίρεσις ἐν διαμερίσμασι στεγανοῖς, τούτω μὲν *δῆθεν* ἐπιστημονικῶ, κείνῳ δὲ *δῆθεν* θεολογικῶ. Τῷ μέτρον ἔχοντι Ἑλλησι ἀνθρώπων, ἡ ἰδέα μόνη "κόσμου" *ἀκόσμου* Θεοῦ μέτρον μὴ ἔχοντος συνεπάγεται ἀδιανόητον βλασφημίαν! *Μόνος* ὁ βάρβαρος παρ' οὐδενὸς τοιοῦτου συλλογισμοῦ συγκλονίζεται! Ὡς οὖν ὁ μέτρον ἔχων Ἑλλησι γεωμετρεῖ, πῶς οὐ πολὺ μᾶλλον ἄρα καὶ ὁ Θεός; Διὰ τοῦτο, **οὐ μόνον αἰεὶ ὁ Θεὸς ὁ Μέγας γεωμετρεῖ, ἀλλὰ καὶ κοσμομετρεῖ, ἐν πάσαις ταῖς κλίμαξιν!** Ὁ οὐδενὶ καθηγητῇ ἔξεστι παρορᾶν!

(γ) Ἴνα πλήρως κατανοηθῇ τὸ Λογικὸν πρόβλημα τῆς παρουσίας **quantum theory**, ἀναφέρωμεν τὰκόλουθα: Ἀπὸ παντὸς ἐτέρου σχετικοῦ κλάδου τῆς ἐπιστήμης ὡς χημείας καὶ κρυσταλλογραφίας, καὶ μετρήσεων δι' ἠλεκτρονικῶν μικροσκοπίων, τὰτομα διαπιστοῦνται ὡς σφαῖραι διαμέτρου περὶ τὰ 10^{-8} cm, ἐνῶ τὰ ἠλεκτρόνια καὶ πρωτόνια *θεωρεῖται* ὡς σφαῖραι διαμέτρου περὶ τὰ 10^{-13} cm. Ἀπαιτεῖται σειρά ὅλη 314000 μαργαριτῶν μεγέθους ὡς τὸ δοκούμενον τοῦ ἠλεκτρονίου ἵνα πληρώσῃ τὴν *ἐλαχίστην* τούτου τροχιάν περὶ τὸν πυρῆνα τοῦ ἀτόμου τοῦ ὕδρογόνου. Ἀπαιτεῖται σειρά ὅλη ἐξ 74000 μαργαριτῶν ὡς ἡ γῆ ἵνα πληρώσῃ τὴν τροχιάν αὐτῆς περὶ τὸν ἥλιον· ἥτις πληροῦται ὑπὸ 314000 μαργαριτῶν μεγέθους μόνον 86% τοῦ τῆς σελήνης! *Οὐδεὶς* κοινὸς ἄνθρωπος ἐξισοῖ τὸ δίλοπον *τοιαύτης* γῆς καὶ ἡλίου πρὸς σφαῖραν (διαμέτρου ἴσης τῇ γηίνῃ τροχιᾷ) ἐν ἣ ἡ γῆ περιβάλλει πανταχόθεν τὸν ἥλιον, ὡστ' οὐδὲν σῶμα πανταχόθεν ἐρχόμενον δύνηται φθάσαι αὐτὸν ἂν οὐ πρότερον συγκρουσθῇ μετ' αὐτῆς καὶ ἄρη ταύτην ἀπὸ τοῦ μέσου. Καίγ' *ἀκριβῶς τοιαύτη ἦν ὄντως* ἡ ἐν ἔτει 1913 ἀρχική γεωμετρικὴ "ἐρμηνεία" τοῦ ἀτόμου τοῦ ὕδρογόνου ὑπὸ τοῦ Bohr, δι' ἧς "ἐπετεύχθη" ἡ πρώτη μαθηματικὴ "ἐρμηνεία" τῆς σειράς Balmer τῶν φασματικῶν γραμμῶν ἐκπομπῆς

τοῦ ἀτομικοῦ ὑδρογόνου (**the Balmer series of spectral lines of the hydrogen atom in emission**), ἥς ἔνεκα ἐδόθη τῷ **Bohr** κάκεῖνος παρέλαβε τὸ βραβεῖον **Nobel!** Πρὸ τοῦ ἀνυπερβλήτου τούτου γεωμετρικοῦ προβλήματος, ἡ ἀρχικὴ θεωρία τοῦ **Bohr** ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς *Λογικῶς χείρονος* πλὴν καὶ νῦν ἔτι ἀποδεκτῆς θεωρίας, καθ' ἣν τὸ *πραγματικὸν* ἠλεκτρόνιον ἐν τῷ *πραγματικῷ* ἀτόμῳ ὑποκατεστάθη διὰ τῆς *ἀπεικονίσεως* τῆς παρουσίας τοῦ ἠλεκτρονίου ἐν "χώρῳ πιθανότητων" ὡς "νέφους πιθανότητος", οὔτινος ἡ πυκνότης ἐστὶν ἀνάλογος τῆς *ὑπολογιζομένης πιθανότητος παρουσίας* τοῦ ἠλεκτρονίου ἐν ἐκάστῳ σημείῳ ἐν τῷ *πραγματικῷ* χώρῳ τὰτόμου! Τὰ τοιαῦτα ἐν χώρῳ πιθανότητων ἀπεικονιζόμενα νέφη, καλούμενα **orbitals**, ἐν οὐδεμιᾷ ἄλλῃ πλὴν τῆς καλουμένης **1s** καταστάσεως ἐστὶ διατεταγμένα ὡς συμμετρικαὶ καὶ συνεχεῖς σφαῖραι περὶ τὸν πυρήνα. Ἐν καταστάσεσιν ὡς αἱ **2s** ἢ **3s**, τοῦ ἀτόμου τοῦ ὑδρογόνου ἢ ἐν χώρῳ παρουσία αὐτοῦ *διασπᾶται εἰς μὴ μετ' ἀλλήλων συγκοινωνοῦντας* σφαιρικοὺς φλοιοὺς, καὶ πῶς ἡ *φυσικὴ* μεταπήδησις τοῦ ἠλεκτρονίου μεταξὺ αὐτῶν συντελεῖται *οὐδεὶς* τῶν καθηγητῶν φιλοτιμᾶται λέγειν ἡμῖν! Ἐν ταῖς λοιπαῖς καταστάσεσιν, ὡς αἱ **2p**, **3d** ἢ **4f**, ὁ *πυρὴν παραμένει ὅλος ἀκάλυπτος ὑπὸ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ νέφους* ὡς *κὰν αὐτῷ τῷ χώρῳ τῶν πιθανότητων κατὰ πάσαν κατεύθυνσιν ἢ περιοχὴν τοῦ χώρου ὑποδεικνυμένην μηδενικὴν πιθανότητα* ἔχουσαν εὑρεῖν κατ' αὐτὴν ἢ ἐν αὐτῇ τὸ ἠλεκτρόνιον *συμφώνως* πρὸς τὰς *καλουμένας κινηματικὰς συναρτήσεις* (**wave functions**). Τὸ ἠλεκτρόνιον *θεωρεῖται "μεταπηδοῦν" ἀσυνεχῶς* μεταξὺ περιοχῶν τοῦ χώρου ὅπου αἱ *κινηματικὰ συναρτήσεις* ὑποδεικνύασι πιθανότητα ὑπάρξεως τούτου, *κοῦδέποτε θεωρεῖθ' εὑρισκόμενον ὅπου αἱ συναρτήσεις* ὑποδεικνύασι *μηδενικὴν πιθανότητα*, ὅλως ἀκαλύπτου κατὰ τὰς κατευθύνσεις αὐτὰς παραμένοντος τοῦ πυρήνος! Διατί ἢ τίμιντρόπῳ τὸ ἠλεκτρόνιον ἀλλάσσει τροχίαν, τρόπον καὶ τόπον περιφορᾶς ἢ παρουσίας ἐν *ἡρέμῳ* ἀτόμῳ (**in an unperturbed atom**), ὅπερ κατὰ τὴν κλασσικὴν μηχανικὴν ἐστὶν ἀδύνατον, ἢ θεωρία οὐκ ἐξηγεῖ, ἀλλ' οὐδεὶς τῶν ἀκαδημαϊκῶν ἐνοχλεῖται! Τῇ ὑποδείξει τοῦ **Heisenberg**, οἱ καθηγηταὶ ἀποφαίνονται ὅτι *ἡ πραγματικότης τοῦ ἠλεκτρονίου περιττὴ ἐστὶ, κάρκει αὐτοῖς ἢ κείνου* ὑποκατάστασις διὰ τῆς καθαρῶς μαθηματικῆς ἀπεικονίσεως τοῦ *ποῦ αὐτοὶ ἐπιθυμοῦσι* δοκεῖν τὸ ἠλεκτρόνιον εὑρισκόμενον ἀνὰ πάσαν "μέσην στιγμήν", τούτων ἀδυνατούντων εἰπεῖν τι περὶ πάσης ἀκριβοῦς χρόνου στιγμῆς ὑπὸ τὸν ὑπ' αὐτῶν ἐφ' ἑαυτῶν βληθέντα περιορισμὸν τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπροσδιοριστίας!³ Ἄλλὰ καὶ τοῦτο δεῖ ἡμᾶς μνημονεύ-

³ Ἡ ἐξίσωσις ὑπὸ τοῦ **Einstein** τῆς μάζης πρὸς τὴν ἐνέργειαν χῆ ἐπι-

σαι ἐν τῇ παρούσῃ ἀναφορᾷ: Κατὰ τὰ νῦν παραδεδεγμένα τῆς θεωρίας τῶν διακριτῶν ποσοτήτων καὶ διδασκόμεν' ὑπὸ καθηγητῶν ἐπὶ χρήμασιν, ὁ ἰοντισμὸς τῶν ἀτόμων, ἤτοι ἡ παραγωγή ἐλευθέρων ἠλεκτρονίων ἐπιτυχάνεται μόνον ὅτ' ἐνέργεια παρέχετ' αὐτοῖς ἱκανὴ ἀγαγεῖν αὐτὰ πάντως εἰς τροχίαν ἀπείρου ἀκτίως ἀπὸ τοῦ πυρῆνος, ἤτοι πέραν ὡς καὶ τῶν ὠρισμένων ὀρίων τοῦ σύμπαντος! "Ὀλως παρορᾶθ' ὑπὸ τῶν καθηγητῶν ἡ ἄκρως περιέργως αὕτη "ἐλευθερία", ἣτις εἰ ἀληθής, παντελῶς ἄγνωστον ἐποίει ἂν ὡς καὶ τοῖς τὸν ἠλεκτρισμὸν, ὀφειλόμενον εἰς ῥοὴν ἐλευθέρων ἠλεκτρονίων ἐντὸς πραγματικῶν καὶ ἐγγύς, οὐκ εἰς τὸ ἄπειρον ἀγωγῶν, δι' οὐδ' ὡς καὶ τοῖς ἐκτελοῦσι πειράματα, δῆθεν ἀλλ' οὐδόλως ἐξηγοῦμεν ὀρθῶς διὰ τοιούτων "θεωριῶν"!

(δ) Ὁ νόμος **Balmer** τῶν φασματικῶν γραμμῶν, δοθεὶς τῷ 1885 μ. Χ., εἰς οὐδὲν εἰσχωρεῖ βάθος οὐσιαστικῆς τε καὶ Λογικῆς φυσικῆς ἐξηγήσεως. Οὕτε ἡ νῦν ἀποδεκτὴ **quantum theory** παρέχει τοιαύτην ἐξήγησιν: αἱ ἐνεργειακαὶ διαφοραὶ μεταξὺ "ἐπιπέδων" αἱ παρουσιαζόμεναι διὰ τῶν καλουμένων **energy-level diagrams**, ἐπιλεγόμεναι ἀπλῶς κατὰ συμφωνίαν πρὸς διαφορὰς ἐνεργείας κατὰ τὴν θεωρίαν ὑπολογιζόμενας ὡς ὑφισταμένας μεταξὺ ἐνίων τῶν παρατηρουμένων φασματικῶν γραμμῶν τῶν ἀτόμων (π.χ., τοῦ νατρίου), οὐδεμίαν ἀκολουθοῦσι σειρὰν Λογικῆς ἢ φυσικῆς προτιμήσεως, ἀλλ' εἰσὶν ἄκρως ἀκατάστατοι! Οὐδεμίαν θεωρίαν παράγουσαν μέγαν ἀριθμὸν ἀριθμῶν, ὧν μόνον ἔνιοι συνάπτονται φυσικοῖς φαινομένοις, χρὴ ἡμᾶς Λογικῶς δοκεῖν ἐπιστημονικὴν τούτων ἐξήγησιν!

(ε) Τὸ κατὰ τὴν θεωρίαν δοκεῖν σωματία τιν' ὡς ἀπλᾶ σημεῖα τοῦ χώρου οὐ μόνον παράγει καὶ τὸ ἕτερον μείζον, Λογικῶς καὶ φυσικῶς ἐνοχλητικὸν καὶ δυσεπίλυτον πρόβλημα τῶν μαθηματικῶς ἐμ-

μονῆ τῶν **quantum mechanics** εἰς τὴν προέλασιν μαζῶν μεταξὺ μεμακρυσμένων ἀπ' ἀλλήλων σημείων τοῦ χώρου πλὴν ἄνευ διελάσεως αὐτῶν ἐκ διαμέσων σημείων αὐτοῦ ἔσχε καρπούς—πλὴν μόνον ἐν **Hollywood!**: Τὴν σειρὰν καὶ παραλλαγὰς τῶν **Star Treks** καθ' ἃ οἱ ἀστροναῦται "διηκτινίζοντο" (**were being energized and so transported, even at "warp" speeds!**) μεταξὺ σημείων τοῦ χώρου, κὰν πλανητῶν ἔτι ἐγκάτοις! "Ὁμως, διδακτικῶς σωφρονέστερ' οἱ τοῦ **Hollywood** τῶν καθηγητῶν, προσφυῶς "ἐλησμόνησαν" τὴν ἐτέραν τῶν τελευταίων διδασκαλίαν τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπροσδιοριστίας (περὶ ἧς κατωτέρω): ὡς ὅτι ἄλλως ἢ "διακτίνισης" κἀνασύστασις προσώπων τε καὶ πραγμάτων εἰς ἣν κατάστασιν ταῦτα πρότερον εἶχον (ἀκριβῆς ἄνευ τινὸς σφαλματος καὶ τελεία μέχρις ἐπιπέδου ἀτόμων καὶ παντὸς ἡσσανος ἐν τούτοις σημείου, ἀντὶ τῆς *στατιστικῆς* τούτων ἀνασυνθέσεως δοθέντων τῶν ἀναποφεύκτων καὶ μοιραίων ἐξ ἀπροσδιοριστίας σφαλμάτων, ὧν ἄνευ οὐκ ἂν περὶ αὐτῆς ὠμιλοῦμεν) ὄλως ἀδύνατος ἦν ἂν!

φανιζομένων "ἀπείρων", ἅτιν' ἀπλῶς παρακάμπτονται (τεχνικῶς, **are being "renormalized out"**), ἀλλὰ καὶ τοσαύτην πολυπλοκότητα [ἧς ἐν μόνον παράδειγμ' ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ **Hylleraas** ἐν ἔτει μ. Χ. 1931^ω ἀναπαραγωγή συμφώνως τῇ θεωρίᾳ τοῦ πειραματικῶς μετρούμενου δυναμικοῦ τοῦ ἰοντισμοῦ τοῦ ἀτόμου τοῦ ἡλίου, ἔχοντος δύο μόν' ἠλεκτρόνια, διὰ τῆς *ἀνθαιρέτου ἀποδόσεως* ἀριθμητικῶν τιμῶν ἐπὶ τέσσαρσικαίδεκα παραμέτρους (**by forced adjustment of fourteen parameters**), ὃ πρόβλημ' οὐδόλως ἠπλοποιήθη κατὰ τὸν ἕκτοτε διαρρέυσαντα χρόνον, καὶ μόνον ὁ χρόνος ὑπολογισμοῦ ἐμειώθη διὰ τῆς χρήσεως τῶν ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, κοῦτε εἰκάσαι τις δύναται τίς ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς τῶν παραμέτρων τῶν κατὰ τὴν θεωρίαν καθορίζουσῶν τὴν κατάστασιν ἐν πολυπλοκωτέροις ἀτόμοις ὡς τὸ τοῦ ἀσβεστίου (20 ἠλεκτρόνια), τοῦ σιδήρου (26 ἠλεκτρόνια), τοῦ ἀργύρου (46 ἠλεκτρόνια), τοῦ ἰωδίου (53 ἠλεκτρόνια), τοῦ χρυσοῦ (79 ἠλεκτρόνια), ἢ αὐτοῦ ἔτι τοῦ οὐραίου (92 ἠλεκτρόνια)!] πιστευομένην ὄντως οὖσαν τῶν ἐκεῖ ἔξω πραγμάτων μᾶλλον ἢ αὐτῆς ταύτης τῆς θεωρίας, ὥστε πιστεῦεσθ' ἀδύνατον τὴν ὑπαρξιν ἐνὸς ἀπλοῦ νόμου καθορίζοντος ἀκριβῶς τὴν σκληρὰν δρῶσαν πραγματικότητα τῶν φασμάτων καὶ δυναμικῶν ἰοντισμοῦ τῶν ἀτόμων πάντων γενικῶς τῶν στοιχείων.

(ς) Τὸ πρόβλημα τῆς ἀπροσδιοριστίας ἐνεφανίσθη κάπετέλεσε θεμελιώδη ἀρχὴν τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης ἀκριβῶς ἐξ αἰτίας τῆς θεωρήσεως τοῦ ἠλεκτρονίου ὡς σωματιδίου πρακτικῶς σημειακοῦ. Τῶν ἐπὶ τοῦ ἠλεκτρονίου ἐργασιῶν προηγήθη ἡ ἐργασία τοῦ **Planck** ἐπὶ τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ μέλανος σώματος χῆ ἐρμηνεία ὑπὸ τοῦ **Einstein** τοῦ φωτοηλεκτρικοῦ φαινομένου. Φυσικὴ τις ποσότης **h**, γνωστὴ ὡς "σταθερὰ τοῦ **Planck**", τὸ πρότερον ἄγνωστος, ἐμφανίζετ' ἐλέγχουσα τὰ φαινόμενα εἰς πάσας τὰς ἐργασίας αὐτάς· ὡς καὶ τὰ φαινόμενα τῆς κινητικῆς τῶν χημικῶν ἀντιδράσεων, ἐξηγηθέντα κατὰ τὴν δεκαετίαν τοῦ μ.Χ. 1930ου, ἐν οἷς ἡ ποσότης **k/h** (ὅπου **k** ἐστὶν ἡ σταθερὰ **Boltzmann**) θεωρεῖται οὖσα συχνότης παγκόσμιος ἀνά βαθμὸν $^{\circ}\text{K}$ τῆς ἀπολύτου θερμοκρασίας **T**. Κατὰ ταῦτα, ἡ **h** *συνεμφανίζεται* μετὰ τῆς συχνότητος ν ὡς ποσότης **hν**, ἣτις ἔχουσα διαστάσεις ἐνεργείας ἀποκαλεῖται **quantum of energy**. Δύο τίν' οὕτω συμβαίνει διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ: Τὸ μὲν μέγεθος τῶν **quantorum of energy** καθορίζετ' *ἀναποφεύκτως* ὑπὸ τῆς συχνότητος *ἀκαθορίστου τινὸς συμπακολουθοῦντος* αὐτά, ὅπερ σημαίνει ὅτι *δῆθεν οὐκ ἐστὶ γενικόν τι καὶ θεμελιώδες quantum of energy*, ὅπερ ὁμως οὐδόλως ἐνοχλεῖ τοὺς καθηγητάς, ἢ δ' ὅλη περὶ τὴν **h** ἀλήθεια, ἣτοι ὅτι ἡ **h** ἐστὶν ἡ πάντων τῶν ὡς ἄνω λοιπῶν ἀνεξάρτη-

τος φυσική μονὰς δράσεως, ἢ φυσικῶς πάντα τὰ φυσικὰ φαινόμενα ἐλέγχουσα, παρακάμπτεται κάγοείται! Τῆς ἀρχῆς τῆς ἀπροσδιοριστίας, ἐκφραζομένης ὡς $(\delta\epsilon)(\delta t) = (\delta p)(\delta x) \geq h$ (ὅπου $\delta\epsilon$ ἐστὶν ἡ ποσότης τῆς εἰς τιν' ἀντίδρασιν ἐμπλεκομένης ἐνεργείας, δt ὁ χρόνος τῆς ἀντιδράσεως, δp ἡ ποσότης ὀρμῆς τῶν ἀντιδρώντων σωματιδίων, καὶ δx ἡ μεταξὺ τούτων ἀπόστασις), ἡ καθεστηκυῖα γνώμη ἐστὶν (i) ὅτι ἵνα χωρήσῃ ἡ ἀντίδρασις, τὰ μὲν ὡς ἄνω γινόμενα οὐ δύναται εἶν' ἥσσονα τῆς h , (ii) ὅτι αὐξανόμενου τοῦ ἐνὸς τῶν πολλαπλασιαστῶν (**one of the conjugate quantities**), ὁ ἕτερος δύναται βαίνειν μειούμενος πάντως εἰ τὸ γινόμενον τούτων οὐκ ἐστὶν ἕλασσον τῆς h , καὶ (iii) ὅτι αὐξανόμενης τῆς ἀκριβείας μετρήσεως τοῦ ἐνὸς τῶν πολλαπλασιαστῶν μοιραίως ἢ τοῦ ἑτέρου μειοῦται! Ἄλλὰ τί γενήσεται εἰ μακρὸς λίαν χρόνος (π.χ., ἐν δισεκατομμύριον ἔτη) δοθείη τοῖς ἀντιδρώσι σωματιδίοις; Ἄρ' ἀντιδράσει αὐτά, κἂν σχῆ τὸ δισεκατομμυριοστὸν ἔστω τῆς ἐνεργείας τῆς συνήθως ἀπαιτούμενης; Τί δὲ γενήσεται εἰ εἰς ἀστρονομικὸν μέγεθος αὐξηθείη ἢ μεταξὺ τούτων ἀπόστασις; Ἄρ' ἀντιδράσει αὐτὰ ἂν ἀντιστοίχως μειωθῆ ἢ μεταξὺ τούτων ὀρμῆ; Πῶς οὐχ ὅλως καταργεῖ τοῦτο τὴν ἀπραξίαν τῶν ἀδρανῶν; Οὐδεμία τούτῳ προσφέρει ἀπάντησις! Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀπροσδιοριστίας παραμένει πίστις θεμελιώδης τῶν καθηγητῶν! Προτιμῶσιν αὐτοὶ λησμονεῖν ὅτι ὁ Gauss προέβη εἰς τὴν μελέτην τῶν πιθανοτήτων διὰ τῆς μελέτης τῶν συνήθων παιγνίων τῆς τύχης, ἅτινα πάντα ἐδράζοντ' ἐπὶ τᾶκρως αὐστηροῦ νόμου κατασκευῆς ἀκριβῶν (exact) νομισμάτων, κύβων καὶ δεσμίδων παιγνοχάρτων, οὗ ἄνευ ἢ τῶν πιθανοτήτων μελέτη καθίσταθ' ὅλως ἀδύνατος! "Ὅτι ἄρα, ὑπὸ τὴν ἐπισταμένως σχεδιαζομένην ἀβεβαιότητα λειτουργεῖ ὁ αὐστηρότατος νόμος τῆς βεβαιότητος! Πᾶσα φυσικῶς ὑπάρχουσα ἀβεβαιότης, ὑπονοεῖ κατ' ἐλάχιστον "λειτουργίαν" χαλαρῶν, εἰ ποσῶς, "νόμων". Πῶς ἄρ' οὐν διὰ τῆς ἀπροσδιοριστίας ἐκ τῆς ἐνυπαρχούσης ἀβεβαιότητος ἐπεβλήθη ὡς βέβαιος ὁ νόμος τῆς ἀπροσδιοριστίας; Καὶ πῶς οὗτος, εἰ ὄντως θεμελιώδης, ἐπιβάλλει τὴν ἐν τῇ φύσει ὑπάρχουσαν βεβαιότητα, ἐφ' ἧς μόνης ὡς καὶ τοὶ οἱ quantum mechanicians οἰκοδομοῦσιν ὡς καὶ τὰ ταῦτα τὰ δαπανηρότατ' ὄργανα καὶ πειράματ' αὐτῶν; Ὡς οἱ καθηγηταὶ οὐδεμίαν αἰσθάνουθ' ὑποχρέωσιν ἀπαντήσεως, παρουσιάζουσιν ἡμῖν τὰκόλουθον ἀναπόφευκτον δίλημμα: "Ὅπως, διὰ τὴν καλῶς κεκρυμμένην αἰτίαν τῶν ἰσχυρισμῶν ἔων καὶ τῆς ἀρνήσεως ἔων παρασχεῖν ἡμῖν ἐξήγησιν προσήκουσαν τῷ καθηγητικῷ ἀξιώματι, ἐπιλέξωμεν μεταξὺ ἀθῶας συγχύσεως καὶ διαβολικῆς σκοπιμότητος! Ἄλλὰ τὸ πρῶτον οὐσία κατηγορεῖ αὐτοὺς διὰ παιδαριώδη συγκεχυμένην ἀμβλύνοιαν

(κατὰ B. Russell: **puerile muddled thinking**), ὅπερ ἀναμφιβόλως συγκρούεται μετὰ καὶ προσβάλλει τὴν ὄντως μεγάλην αὐτῶν πείραν τοῦ κόσμου καὶ πασιφανῆ εὐφυΐαν! Φεῦ, διὰ τὴν πλήρη ἀπουσίαν ἐκδηλώσεως οἰασδήποτ' ἀνησυχίας ἐκ μέρους ἴων κατὰ τοὺς παρόντας μάλιστα **sophisticated times**, οὐδὲν ἕτερον δικαίωμ' ἐπιλογῆς ἔχομεν πέραν τοῦ μετ' ἐπιτάσεως λέγειν αὐτοὺς κινουμένους ἐκ μόνης τῆς *ἀρχαίας* διαβολικῆς σκοπιμότητος τοῦ ἀρνείσθ' ὁμολογεῖν ὑπάρχοντα τὸν ὡς *Τέλειον* Ἐπιστήμονα Μηχανικὸν δράσαντα τοῦ ὕλικου *Κόσμου* Δημιουργόν!

(ζ) Ἐπομένει ἐξετάσαι τὴν θέσιν τῆς θεωρίας τῶν διακριτῶν ποσοτήτων (**quantum theory**) περὶ τὸ μέγεθος τῶν θεμελιωδῶν σωματιδίων τῆς ὕλης. *Πόσον* μικρὰ κατὰ μάζαν ἐστὶ τὰ "μικρὰ"; *Πόσον* μικρὰ κατ' ἐνέργειαν ἐστὶ τὰ "μικρά"; "Ἔστι ταῦτὰ ἢ διάφορα τὰ "μικρὰ" μάζης καὶ ἐνεργείας; *Ποῖος* ὁ ὄγκος αὐτῶν; *Πόσων* εἰδῶν ἐστὶ ταῦτα; *Τί* ἀληθῶς ἐστὶ τὸ **quantum** καλούμενον; Ἐπὶ τούτων, ἡ θεωρία μᾶλλον ἀποφεύγει δοῦν' οὐσιαστικὴν τιν' ἀπάντησιν, πλὴν ἄνευ τινὸς εὐθείας ὁμολογίας. Ἡ ἔννοια τοῦ **quantum**, λίαν ἀσαφῆς ἐν ἀρχῇ, εἰσήχθη ὑπὸ τοῦ **Planck**, παρατηρήσαντος, κατὰ τὴν σπουδὴν τῆς θερμοδυναμικῆς τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ μέλανος σώματος, *τάδύνατον* τοῦ παρέχειν ἐνέργειαν κατὰ ποσὰ *συνεχῆ τε κάπολύτως* ἀυθαίρετα, ὡς μέχρι τότε ἔδοκεῖτο ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ **quantum** μόνης γνωστῆς *κλασσικῆς* μηχανικῆς. Τοῦθ' ὠδήγησεν εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ *μερισμοῦ* τῆς ἐνεργείας (**quantization of energy**), κατὰ τρόπον ἀνάλογον τοῦ μερισμοῦ τῆς μάζης εἰς ἄτομα. Ἡ ἐνέργεια διεπιστώθη παρεχομένη κατὰ ποσὰ **hν**, ὅπου $h = 6.6242 \times 10^{-27}$ cgs ἢ "σταθερὰ" **Planck** διαστάσεων δράσεως, ἢτοι (ἐνεργείας)×(χρόνον), καὶ ν ἡ συχνότης, διαστάσεων (χρόνου)⁻¹, τῆς ἀκτινοβολίας. Ἐξ αὐτῆς τῆς αἰτίας, ἡ συζήτησις ἀφορᾷ εἰς μόνον τὸ **quantum** τῆς ἐνεργείας **hν**, χῶλως ἀποσιωπᾶται ἡ φυσικὴ σημασία τῆς δράσεως **h**, χῆ φυσικὴ σημασία τῆς ταύτης ἀντιστοιχοῦσης φυσικῆς ποσότητος ἐνεργείας συχνότητος $\nu = 1!$ Ἄλλ' εἰ ἐν μόνον ἠλεκτρόνιον δύναται δρᾶν, πῶς οὐκ ἄρ' αὐτὸ τοῦθ' ὅλον τὸ σύμπαν; Ἄλλὰ κατὰ τι βράχιστον χρόνον διάστημ' ἀμέσως μετὰ τὴν δημιουργίαν ($\leq 1.826 \times 10^{-345}$ sec) ἢ συνολικὴ ποσότης συμπαντικῆς (ἐνεργείας)×(χρόνον) *ἀναμφιβόλως* (διὰ τὴν *συνεχῆ μονοτοικότητα* τῶν συμπαντικῶν ἐν σελ. 20 παρατεθέντων στοιχείων) ἦν *ἐλάσσων* τῆς ὡς σταθερᾶς θεωρουμένης ποσότητος δράσεως 6.6242×10^{-27} cgs, ὅπερ σημαίνει ὅτι εἰ ἡ νῦν ὡς σταθερὰ πιστευομένη τιμὴ τοῦ **h** ὄντως ἀπ' ἀρχῆς ἦν σταθερὰ, αὐτὸ τοῦθ' ὅλον τὸ κατὰ τὸ διάστημα κείμενον *ταχύτατ' ἐξελισσόμενον* σύμπαν

παρέμεινεν αδρανές, ὅπερ ἄτοπον καὶ παρὰ πάντα Λόγον! Ὡς ἡ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν συνολικὴ συμπαυτικὴ δρᾶσις ἐστὶ τὸ γινόμενον τῆς μάξης αὐτοῦ ἐπὶ τὸ τετράγωνον τῆς ταχύτητος τοῦ φωτὸς ἐπὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ σύμπαντος, ἄρ' αὐτὴ οὐκ ἐστὶ σταθερά, ἀλλ' ἀνάλογος τῆς κατὰ τὸ τρίτον δυνάμεως $T^{1/3}$ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Ἄρ' ἀνάγκη, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ h ἀπὸ τοῦ μηδενὸς ἐξεκίνησεν ἐν χρόνῳ $T = 0$, ἵν' ἐξελιχθῆ εἰς τὴν παρούσαν τούτου τιμὴν κατὰ τὴν παρούσαν τοῦ σύμπαντος ἡλικίαν, κοῦδὲν αὐτὴ ἐστὶν ἄλλο τῆς συνολικῆς δράσεως μέχρι τῆς παρούσης αὐτοῦ ἡλικίας τοῦ θεμελιώδους τῆς μάξης ἐλαχίστου ἀτόμου! Καὶ τοῦτ' ἐπιβάλλει *ρίζικὴν ἀνεξέτασιν* τῶν περὶ τὰ **quanta** πιστευομένων. Κατανοητέον ὅτι ὁ λόγος περὶ τοῦ μεγέθους τοῦ σύμπαντος ἐστὶ λόγος μόνον περὶ τοῦ ὄγκου αὐτοῦ! Ἀπολύτως οὐδὲν δυνάμεθα λέγειν περὶ τοῦ χώρου καὶ τῆς δῆθεν τούτου διαστολῆς! Πᾶσα τοιαύτη συζήτησις, κἂν δῆθεν "ἐπιστημονικὴ" φαίνεται, συνίστησιν **intellectual license**, παντελῶς ἀνεπίτρεπτον ἔξοδον ἀπὸ τῶν ὁρίων τοῦ Λόγου! Ὡς δὲ τὸ σύμπαν ἐν χρόνῳ $T = 0$ ("μείον ἀπειροστόν τι", ἢ πῶς κάλλιον, ἐνῶ ἔτι ἡ στιγμὴ κείνη "ἴστατο" κοῦδὲν ἐκινεῖτο) ἔσχε *μηδενικὸν* συνολικὸν ὄγκον, ἄρ' ὁ χώρος περὶ τὸ σύμπαν Λογικῶς κρίνεθ' ὡς ἀπολύτως διαφανῆς, καίτ' οὐδὲν ἕτερον ἐν αὐτῷ ἦν δηλῶσαι πῶς τὴν παρουσίαν αὐτοῦ, κοῦδαμοῦ ἐν αὐτῷ ἦν *οἰασθήποτε* "συχνότητος" φῶς ἢ φωτόνιον τι. Ἄρα δέ, χῆ ἄπειρος φυσικῶς δυνατὴ μεγίστη κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην μάξης πυκνότης καὶ στερεότης συνήφθη ὄγκῳ μηδενικῷ, κοῦδεμίαν συνέστησεν ἀδιαφάνειαν (**opacity**). Πῶς οὖν τὰ συνήθη στερεὰ σώματα, πλὴν τῶν διαφανῶν ἔστω κρυστάλλων, ἐστὶν ἀδιαφανῆ, πῶς δὲ διαφανεῖς εἰσὶν οἱ διαφανεῖς κρύσταλλοι; Ὁ παντάπασι διαυγῆς νυκτερινὸς οὐρανὸς ἐστὶ μέλας διότι τὸ σύμπαν οὐκ ἐστὶν ἄπειρον κοῦδὲν φῶς ἐφ' ἡμᾶς ἔρχετ' ἀπὸ σημείων ἐνθ' οὐδεμία φωτὸς ὑπάρχει πηγὴ, ὡς ὅτι εἰ τὸ σύμπαν ἄπειρον ἦν, ἐν παντὶ τοῦ θόλου σημείῳ ὑπῆρχεν ἂν καὶ τις ἀστὴρ ἢ τις μακρὰν κείμενος γαλαξίας, χῶλος ὁ θῶλος ὡς αὐτός γε ὁ ἥλιος ἔλαμπεν ἂν! Ἄλλ' ὁ παντάπασι διαυγῆς νυκτερινὸς οὐρανὸς ὑπὸ φωτὸς πάσης "συχνότητος" ἐκ μυρίων κατευθύνσεων κατεχόμενος, οὐδόλως κωλύει φῶς ἐφ' ἡμᾶς ἔρχεσθ' ἀπὸ σημείων φῶς ἐκπεμπόντων. Ἄρα, διάχυτον φῶς οὐ κωλύει φῶς διαθέον! Ὅτι παρεμβαλλόμεν' ἀδιαφανῆ σώματα κωλύει τὸ φῶς διελθεῖν δηλοῖ ὅτι ἐν ἑαυτοῖς αὐτὰ ἀπορροφεῖ τοῦτο. Ἔστι τὸ φῶς ξένον πρὸς τὰ τῶν ἀδιαφανῶν σωμάτων συστατικά; Εἰ οὕτω, πῶς ἀπορροφεῖτ' ἐν αὐτοῖς; Ὅτι ἀπορροφεῖται, φυσικὴν ἄρα πρὸς ταῦτα συγγένειαν καταδείκνυσιν. Ἡ κατὰ **Fitzgerald** συμπίεσις τῶν σωμάτων ὀφείλετ' ἐς τὴν *ἐσφαλμένην* ἀνάλυσιν τοῦ πειράματος

τῶν **Michelson & Morley**. Ἡ ὀρθὴ συμπίεσις περιέχει τὰ τετράγωνα τῶν ἡμιτόνων τῶν γωνιῶν τῶν ἀξόνων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς *συνολικῆς* τῶν σωμάτων ταχύτητος, ὥστε τὸ ἐν αὐτοῖς φῶς συντηρῆ σταθερὰν τὴν ταχύτητ' αὐτοῦ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ἀνὰ πᾶσαν χρόνου στιγμήν. Συνεπῶς, καὶ πᾶσ' ἡ ἐν ἀρχῇ συμπαντικὴ μάζα οὐδὲν ἦν ἄλλο *συμπεπικνωμένου φωτὸς πεπαγιδευμένου ἐν ἐ-αυτῷ κάδυνατοῦντος διαφυγεῖν, ὅπερ ἐν τῇ πρώτῃ κείνῃ στιγμή, τοῦ συνολικοῦ σύμπαντος τεθέντος ὑπὸ διαστολῆν, ἤρξατο διαφεύγειν.* Ἡ δημιουργία τοῦ σύμπαντος οὐδενὸς ἦν ἑτέρου δημιουργία ἢ αὐτοῦ τοῦ φωτὸς μόνου τ' ἀποτελοῦντος τὸ σύνολον σύμπαν καὶ συναποτελοῦντος ἐν μέρει ὡς καὶ τὰ τὰ ὕστερον κληθέντα στερεὰ σώματα, ὄντα τοιαῦτα διὰ τὴν ὑστέραν δυσκολίαν τῆς περαιτέρω αὐτῶν συμπίεσεως (βαينوῦσης ἐναντίον τῆς ὑπὸ τῆς παγκοσμίου διαστολῆς τάσεως τῶν σωμάτων), ἥτοι τῆς ὑποδοχῆς ἐν ἑαυτοῖς πλείονος μάζης, ὅπερ ἐν τούτοις οὐκ ἔστιν ἀδύνατον ὡς θεαματικῶς καταδείκνυτ' ἐν ἐπιταχυνταῖς. Καὶ ταύθορμήτως εἰς πρωτόνιον καὶ ἠλεκτρόνιον διασπώμενον ἐλεύθερον οὐδετερόνιον ἐν θαλάμοις **Wilson** μαρτυρεῖ τὴν ἐν αὐτῷ πλείον' ὑπάρχουσαν τοῦ κείνων ἀθροίσματος μάζαν, *φαινομενικῶς* διαρρέουσαν ὡς "ἐνέργεια" κατὰ τὴν διάσπασιν. Τάντίθετον συμβαίνει κατὰ τὴν παραγωγὴν σωματιδίων βαρυτέρων τᾶθροίσματος τῶν μαζῶν τῶν συγκρονομένων σωματιδίων, τῆς ἀναφαινομένης διαφορᾶς μάζης *φαινομενικῶς* ὀφειλομένης τῇ παρεχομένη αὐτοῖς *δηθεν* "καθαρᾶς" (ἥτοι *δηθεν* "αὐλοῦ") ἐνεργείας, ἥτις κατὰ πλήρη ἀνάλυσιν οὐ δέ μὴν ἀλλὰ *κάποδειξιν μαθηματικὴν* οὐδὲν ἔστιν ἕτερον ἀθροίσματος φωτονίων κατεχόντων μάζαν ἀντίστοιχον τῆς διδομένης αὐτοῖς ἐνεργείας καὶ ἴσην τῇ παρατηρουμένη διαφορᾷ μάζης. Ἡ δὲ καλουμένη διάσπασις (**fission**) καὶ σύντηξις (**fusion**) φαινόμεν' ἀναδομῆς τῆς ὕλης ἔστιν ἐκ σωματίων κατὰ μάζαν ἡσσόνων, ὅμως διατηρούντων ἴσας τὰς πρὸ καὶ μετὰ *συνολικᾶς* αὐτῶν μάζας. Ἡ ἀπλουστάτη τῶν πραγμάτων διάταξις ἐπιτάσσει ὅπως μονοτρόπου οὔσης τῆς συμπαντικῆς διαστολῆς, τὰ *πυκνότερα* σώματα διασπῶνται εἰς ἡσσονος πυκνότητος σώματα, ὅπερ καὶ καταδείκνυθ' ὅταν καὶ ἐνέργεια σὺν τοῖς ἄλλοις ἐκλύηται, ἥτοι φωτόνια μάλα μείζον' ὄγκον κατέχοντα. Εἰ ὅσ' ἀνεφέρθησαν ἦν ἐσφαλμένα καὶ τὰ κατὰ μάζαν μικρότερα σώματ' ἐκέκτηντο καὶ μικρότερον ὄγκον, καὶ τὸ σύμπαν οὐκ ἂν ἐν ἀρχῇ μηδενικὸν συνολικὸν ὄγκον κατεῖχε· καὶ τούτου δοθέντος, οὐκ ἂν τὰ κατὰ μάζαν ἐλάσσονα τάρχικοῦ σύμπαντος σώματα μείζον' αὐτοῦ ὄγκον κατεῖχεν· ὅπερ εἰ οὐχ ὡς νῦν ἀναπτύσσεται, παντάπασιν ἀόρατον ἐποίει ἂν πάντα τὰ ἐν τῷ σύμπαντι σώματα ὡς μηδενικὸν πάντα διατη-

ρούντα τὸν ὄγκον αὐτῶν! Τὸ κατὰ μάζαν ἐλάχιστον καὶ φύσει ἀδιαί-
 ρετον ἄτομον παραμένει, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλο τοῦ Δημοκριτείου, ὅ-
 περ ἐν τούτοις καὶ τὸν μείζονα πάντων ὄγκον κατέχει, ὅς οὐκ ἔστιν
 ἄλλος τοῦ ὄγκου τοῦ σύμπαντος! Οὐ μόνον τὸ σύμπαν δρᾷ ἐν συνό-
 λῳ, ἀλλὰ καὶ ἕκαστον ἐν αὐτῷ σῶμα, ἄρ' οὖν καὶ τὸ θεμελιώδες ἐλά-
 χιστον κατὰ μάζαν Δημοκρίτειον ἄτομον. Τὸ ποσὸν τῆς μάζης αὐ-
 τοῦ ἀνευρίσκειτ' ἐκ τῆς παρουσίας αὐτοῦ δράσεως, ἥτις ἵνα ἦ ἡ ἐλα-
 χίστη κατὰ τὴν παρούσαν τοῦ σύμπαντος ἡλικίαν, τὴν ὅλην ἡλικίαν
 αὐτοῦ ἔδαπάνησε φυγεῖν ἀπὸ τοῦ κέντρου αὐτοῦ εἰς τὴν διαστελλο-
 μένην αὐτοῦ ἐπιφάνειαν, ὅπερ ὑποδείκνυσι τὴν μάζαν αὐτοῦ ὡς $1.95 \times 10^{-65} \text{ g}$, καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ συνόλου τῶν Δημοκριτείων ἀτόμων ὡς 5.89×10^{120} . Ἐναμφιβόλως, τὸ μέγα πλῆθος τῶν Δημοκριτείων ἀτό-
 μων ὑπόκειτ' εἰς αὐστηρὰν ὀργάνωσιν καὶ δομὴν κατὰ νόμον ἵν' αὐτ'
 ἀσφαλῶς περιέχωνται κἂν ἐκάστῳ πρωτονίῳ καὶ ἠλεκτρονίῳ! Ἐναμφιβόλως, πάντα τὰ σωματί' ἃ μελετῶμεν οὐδὲν ἄλλο ἔστιν ἢ το-
 πικαὶ συναθροίσεις νόμῳ ὑποκειμένων Δημοκριτείων ἀτόμων, στα-
 θεραὶ ἢ ἀσταθεῖς κατὰ τὴν παρούσαν ἡλικίαν τοῦ σύμπαντος ὑπὸ
 τὰς ἐπ' αὐτῶν βαλλομένας συνθήκας! Ἄλλ' ὁ νῦν ἀκολουθούμενος
 τρόπος διαπιστώσεως τῆς ἐξ ἡσόνων σωματίων συστάσεως τῶν
 πρωτονίων καὶ ἠλεκτρονίων διὰ *διαλυτικῆς τούτων ἐπ' ἀλλήλων
 προσκρούσεως (by smashing them against each other)* ἐν ἐπιταχυν-
 ταῖς οὐκ ἔστιν ὁ ὀρθός, ὅτι παρορᾷ καὶ παρερμηνεύει τὰ συμβαίνον-
 τα κατὰ τὰ κεχωρισμένα στάδια τῆς ἐπιταχύνσεως τῶν πρὸς σύγ-
 κρουσιν ἐρχομένων καὶ τῆς προσκρούσεως τούτων: Ὡς ἐδηλώθη μό-
 λισ ὡς ἄνω, ἡ ἀπὸ τοῦ ἠλεκτρομαγνητικοῦ πεδίου εἰς τὸ ἐπιταχυ-
 νόμενον σωματίον μεταφορὰ ἐνεργείας συντελεῖται ὑπὸ τοὺς αὐ-
 στηροὺς νόμους συντηρήσεως τῆς στιγμιαίας ὀρμῆς καὶ ἐνεργείας
 διὰ μεταφορᾶς τῆς ἀντιστοίχου φωτονικῆς μάζης· ὡς ὅτι ἄλλως ἢ
 κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς μεταφορᾶς ταύτης μείωσις τῆς ἐνεργείας
 τοῦ πεδίου ὠφείλετο ἂν εἰς μείωσιν τῆς ταχύτητος τῶν διδόντων
 τὴν ἐνέργειαν φωτονίων, ὅπερ ἀδύνατον! Ἡ μείωσις τῆς φωτονικῆς
 ἐνεργείας ἐπισυμβαίνει διὰ μείωσεως τῆς τῶν φωτονίων συχνότη-
 τος καὶ ἐξήσεως τοῦ μήκους τοῦ αὐτῶν κύματος, ὅπερ διὰ ταῦτα βε-
 βαιοὶ τὴν παρουσίαν ἐλάσσονος μάζης, οὐχί γε ταχύτητος, ἐν φω-
 τονίοις ἐλάσσονος ἐνεργείας! Αἱ εἰς σύγκρουσιν ἐρχόμεναι μάζαι
 οὐκ εἰσιν αἱ πρὸ τῆς ἐπιταχύνσεως ἀρχικαὶ ἐν τοῖς "ἀδρανοῖς" σω-
 ματίοις ὑπάρχουσαι, καθότι αὐταὶ προημξήθησαν κατὰ τὴν προστε-
 θεῖσαν αὐταῖς φωτονικὴν μάζαν! Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς προσκρού-
 σεως καὶ μέχρις ἀποσυνθέσεως τῶν ὑπὸ τὰς μετὰ ταύτην συνθήκας
 ἀσταθῶν πλέον παραγομένων σωματιδίων, ἡ σύνολος μάζα ἀναφαί-

+

+

νεται, οὐ μόνη ἢ πρὸ τῆς ἐπιταχύνσεως ἀρχική! *Οὐδὲν ἄρ' ἐνυπάρχει μυστήριον, κἄρα κακῶς ἢ φωτονική μάζα παρερμηνεύεθ' ὡς διήθεν ἀοράτως ὑπάρχουσα ἐν τοῖς ἀρχικοῖς ἀδρανοῖς σωματιδίοις!* Διὰ ταῦτα, ἡ νῦν ἀκολουθουμένη πειραματικὴ πρακτικὴ χηθεωρητικὴ αὐτῆς ἐρμηνεία *οὐδεμίαν ἐγγυῶντ' ἀληθῆ κατανόησιν* τῆς ἐν τῷ πρωτονίῳ καὶ ἠλεκτρονίῳ ὄντως οὔσης φυσικῆς καταστάσεως. Εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, ὁ πυρὴν τοῦ οὐρανοῦ ἐστὶν ὁ πυκνότητος φυσικῶς νῦν ὑπάρχων εἰς τὸ μεταίχμιον ἀσταθείας καὶ σταθερότητος, δι' ὃ χυπόκειται εἰς τὴν αὐτόματον αὐτοῦ παρατηρουμένην διάσπασιν (ἡμιζωή: $^{238}\text{U}_{92}$: 4.51×10^9 ἔτη, $^{235}\text{U}_{92}$: 7.04×10^8 ἔτη) "Ὅτι ὑπερουράνι' ἄτομ' οὐδαμοῦ φυσικῶς (πλὴν μόνον τοῦ πλουτωνίου κατ' ἴχνη, ἐν ὀρυκτοῖς οὐρανοῦ ἀφ' οὗ πιθανῶς καὶ ἀνασυντίθεται) ἀνευρίσκειται, οὐδ' ἐν αὐτῇ τῇ παρατηρουμένη κοσμικῇ καλουμένη ἀκτινοβολίᾳ, δηλοῖ τὴν τῶν πυρηνίων αὐτῶν ἤδη ἐπισυμβάσαν διάσπασιν: Εἴ τι ὑπερουράνιον ἄτομον σταθερὸν ἦν, ἀσφαλῶς καὶ ἀνηυρίσκετο ἂν ἐν τῇ φύσει! Ἡ παραγωγὴ τοῦ ἀσταθοῦς πλουτωνίου (ἡμιζωή: τοῦ ἐνδιαφέροντος ὡς δραστικωτάτου, ἐν ἀντιδραστήρσι παραγομένου $^{239}\text{Pu}_{94}$: 2.41×10^4 ἔτη, καὶ τοῦ μακροβιωτάτου τῶν μετὰ τὸ οὐράνιον $^{244}\text{Pu}_{94}$: 8.2×10^7 ἔτη) δηλοῖ τὴν κατὰ ταύτην ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ σύμπαντος ἡλικία *ἀνάδρομον* προσγενομένην ὑπέρβασιν τῶν νῦν παγκοσμίως ἐπιβαλλομένων συνθηκῶν πυρηνικῆς σταθερότητος. "Ὅτι τὸ πλουτώνιον ("βραδέως" κατὰ τὸ ἡμέτερον μέτρον) νῦν διασπᾶται δηλοῖ τὸ ἐλάχιστ' ἐπὶ τὰ ὀπισθεν ὑπερβαθὲν ὄριον τῆς πυρηνικῆς αὐτοῦ σταθερότητος-ἀσταθείας. Ὡς ἀπὸ μείζονος κατὰ τὸ παρελθὸν πυκνότητος ἢ νῦν παρατηρουμένη πυκνότητος πυρηνικῆς μάζης, ἄρα τὸ οὐράνιον ἐστὶ τὸ βαρύτερον αὐτοφυῶς δυνάμενον ὑπάρχειν ὑπὸ τὰς παρούσας παγκοσμίους συνθήκας στοιχείον, εἴτ' ἐπὶ γῆς εἴτε πιθανότατα καὶ παγκοσμίως, καθότι *οὐδὲν σταθερὸν ὑπερουράνιον στοιχείον μέχρι τοῦδ' ἀνακεκάλυπτ' ἐν τῇ κοσμικῇ καλουμένη ἀκτινοβολίᾳ. Οὐδεμία δύναθ' ὑπάρχειν ἀμφιβολία ὅτι ἐνιαίως τὸ σύμπαν δεδημιούργηται, ὑπὸ σύνολον καθ' ὅλα Λογικῶν νόμων οὐδεμίαν ἐν αὐτῷ ἀντινομίαν ἐνέχον. Πρὸ τοῦ οἰκοδομησαί τὸν Κόσμον, ἐν Νῶ αὐτὸν ἐσχέδιασε καὶ ἐμέτρησεν ὁ Θεός, καὶ ἤνωσε τὴν τούτου μακροδομὴν καὶ μικροδομὴν διὰ τῆς παρουσίας τῶν θεμελιωδῶν Δημοκριτείων ἀτόμων, ἅτιν' ἐπὶ τὰ ἔξω διαστολικῶς ἐκπεμπόμενα καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πανταχόθεν ἐρχόμενα συνιστᾶσι τὸ πεδίον (οὗ γε τὸ τοῦ Einstein), ἐν ᾧ καὶ τὰ "ὕλικα" πλὴν οὐσίᾳ φωτεινᾶ λοιπὰ πάντα σώματα ἐνεργοῦσιν!*

(η) Διὰ τὴν ἀδυναμίαν ἡμῶν ἀποδείξεως τῆς ἐντὸς τῶν πρωτονίων καὶ ἠλεκτρονίων ἀληθοῦς δυναμικῆς καταστάσεως τῶν ταῦτα

+

+

συνιστάντων μερών ἀφ' ενός, καὶ τῶν ἀληθῶς συντελουμένων ἐν τοῖς βαρυτέροις καυτοφυῶς διασπωμένοις ἀτόμοις ἀφ' ἑτέρου, σπουδαιοτάτη καθίσταται ἡ σπουδὴ τῶν ὄντως συντελουμένων ἐντὸς τῶν σταθερῶν πρὸ ἡμῶν ἰσταμένων ἀτόμων, κυρίως τῶν ἀπλουστέρων, ὅπου [εἰ ὁ συλλογισμὸς ἡμῶν περὶ *τάναποφεύκτου* τῆς δράσεως τοῦ Νοῦ τοῦ Θεοῦ *ἀεὶ λειτουργούντος* *κάπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Λογικῆς καὶ μαθηματικῆς συνεπείας-consistency* (ἤτοι, ἀπουσίας πάσης ἀντινομίας) καὶ ἀπλότητος ἐστὶν ἀληθῆς, *κάδύνατον* τὸ μὴ ἀληθὴ αὐτὸν εἶναι, ὅτι νῦν περὶ τοῦ Θεοῦ ὀμιλοῦμεν!] ἀναμφιβόλως εὐρίσκειται τὸ πεδῖον τὰμέσως ἡμῖν προσιτὸν τῆς ἀποκαλύψεως τῆς δράσεως ταύτης. Διότι μακρότατα πάσης ιδέας ἐξαπατήσεως ἡμῶν ἴσταται ὁ Θεός, *κοῦδὲν* Αὐτοῦ δημιούργημ' ἐξαπατᾶ! "Ἄρα, τὸ ἐν τῷ ἀτόμῳ τοῦ ὑδρογόνου περὶ τὸ πρωτόνιον ἠλεκτρόνιον ἐμφανίζεται σφαιρικὸν διότι τοιοῦτον ἐστίν!· Ἡ ἀρχικὴ ιδέα τοῦ Lorentz, οὐδέποτε φεῦ πρότερον εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῆς ὀλοκλήρωσιν ἐνεχθεῖσα, ὅτι τὸ ἠλεκτρόνιον ἐστὶ μικρὰ κοίλη σφαῖρα ἠλεκτρικὸν φορτίον καὶ μᾶζαν κατέχουσα, τελικῶς ἀποδέδεικτ' ὀρθή, *χὴ ἐγκατάλειψίς 'της μέγ' ἀληθῶς ἐπιστημονικὸν σφάλμα!* Ἡ ἀπλουστάτη μορφή περὶ κέντρον κινήσεως κοίλου φλοιοῦ, ἐν παντὶ χρόνῳ διατηροῦσα τὴν σφαιρικότητα' αὐτοῦ, ἐστὶν ἡ *περὶ τὸ κέντρον συμμετρικὴ αὐτοῦ δόνησις*. Ἡ ταχύτης μεταβολῆς τῆς ῥοπῆς ἀδρανείας τοῦ δονητοῦ περὶ τὸν κεντρικὸν πόλον (**the rate of change of the polar moment of inertia of the oscillator**) κέκτηται τὰς φυσικὰς διαστάσεις τῆς δράσεως! Ἡ ἀκολουθοῦσ' ἀπλουστέρα μορφή κινήσεως κοίλης σφαίρας ἐστὶν ἡ περὶ τιν' αὐτῆς ἄξονα κίνησης. Εἰ ἡ σφαῖρ' ἐστὶ καὶ πεφορτισμένη, ἡ ἠλεκτρομαγνητικὴ ῥοπή ἐστὶν ἴση τῆς *ἡμισείας* ῥοπῆς ἴσου ἠλεκτρικοῦ φορτίου περιφερομένου ἐπὶ διαμέτρου ἴσου μεγέθους! Ἄτυχῶς, χὴ παρατήρησις αὕτη, *φυσικῶς-κλασσικῶς* εἰσάγουσα τὴν ιδέαν τοῦ **spin** καὶ τῶν **half spin quantum numbers**, γενομένη ἤδη ἀπὸ τῆς δεκαετίας τοῦ μ. Χ. 1920οῦ, οὐδεμιᾶς προσοχῆς ἔτυχεν ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν περὶ ταῦτα τὰ πράγματα ἰδεῶν, χὴ *ἐπιβλητικὴ κλασσικὴ γεωμετρικὴ ἀξία* τῶν ὡς ἄνω κινήσεων *ἔτι κεῖτ' ἐκτὸς τῆς μὴ καθαρᾶς, κᾶρα μὴ φυσικῆς, ψευδαικόνο*ς τῶν ὑπὸ τῆς **quantum theory** παρεχομένων καθαρῶς μαθηματικῶν μεγεθῶν. Σαφέστατα, ἡ ὡς ἄνω εἰκὼν οὐδόλως ἀντίκειται τῇ ιδέᾳ πλειόνων ἠλεκτρονίων παρατασσομένων ἐν τῷ ἀτόμῳ κατ' ἐπαλληλίαν ὁμοίων κοίλων σφαιρῶν. Ἡ πλήρης ἀνάπτυξις τῶν γεωμετρικῶν ἰδεῶν ὀδηγεῖ *ἀφεύκτως* οὐκ εἰς μόνην τὴν ἀναπαραγωγὴν τοῦ νόμου τοῦ **Balmer**, τῆς σταθερᾶς **Rydberg**, καὶ τοῦ ἀριθμοῦ κύματος (**wave number**), ἀλλὰ καὶ τὴν συμπαραγωγὴν τῶν συγκεκριμένων τιμῶν τῶν σχετιζομένων γεω-

μετρικῶν καὶ λοιπῶν μεγεθῶν, ὡς τὸ εὖρος, ἡ συχνότης/περίοδος, ἡ ταχύτης, ἡ πολικὴ ῥοπή ἀδρανείας, καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς δονήσεως! Ἡ "σταθερὰ" Planck οὐκ εἰσάγεθ' ὡς τοιαύτη βεβιασμένως ἐκ τῶν προτέρων (*is not forced a priori*), ὡς ἐν τῇ νῦν ἀποδεκτῇ θεωρίᾳ· ἡ ἰδέα τῆς δράσεως εἰσάγεθ' ὡς ποσότης nh (ὅπου n θεωρεῖτ' ἀριθμὸς τις οὐχὶ ἀναγκαίως ἀκέραιος) ἴση τῇ ταχύτητι μεταβολῆς τῆς ῥοπῆς ἀδρανείας τοῦ δονητοῦ· ἡ ἀκλόνητος ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἀριθμὸς n ὄντως ἐστὶν ἀκέραιος ἔρχετ' εὐθέως ἀπ' αὐτῶν τῶν πειραματικῶς λαμβανομένων φασμάτων, ἅτιν' ἀναπαράγετ' ἐξ αὐτῆς τῆς γεωμετρίας μόνον δι' ἀκέραιας καὶ ἐν σειρᾷ τιμὰς τοῦ $n = 1, 2, 3, \dots$, ἐν ταυτῷ καταδεικνύσας καὶ τὸ ἐλάχιστον ἀκέραιον ποσὸν φυσικῆς δράσεως δηλούμενον διὰ τῆς τιμῆς τοῦ h ! Λέξεσιν ἄλλαις, ἡ γεωμετρία τοῦ ἠλεκτρονίου (ἐνθυμοῦ τὴν σκαιὰν ἄρνησιν ὑπάρξεως τυχόν "κεκρυμμένων" παραμέτρων, ἐφ' ἧς ἡ νῦν ἀποδεκτῇ θεωρία ἐμμένει!) καταδείκνυσιν ὅτι ἡ γνώσις τῶν ἀκέραιων ἀριθμῶν, αὐτῆς ἄρα γε τῆς ἀριθμητικῆς, οὐκ ἐστὶν ἀποκλειστικότης ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπίσης τυγχάνει "γνωστὴ" οὕτως εἰπεῖν καὶ τοῖς ἀτόμοις, ἀκριβῶς δ' εἰπεῖν, καὶ αὐτῷ τῷ ἐπὶ τᾶτομ' ἐγκαταστήσαντι τοὺς νόμους λειτουργίας αὐτῶν, δι' ὧν νόμων ὀρίζεθ' ὡς καυτῇ ἡ φυσικὴ ἴση τῷ h τιμῇ δράσεως, μεταβλητῇ μόνον κατὰ τὸ $T^{1/3}$ τῆς ἡλικίας τοῦ σύμπαντος!

(θ) Ἐπὶ πλείον, ἡ παρεχομένη εἰκὼν τοῦ ἠλεκτρονίου ἐν τῷ ἀτόμῳ ὡς ἐντελῶς κλασσικοῦ σφαιρικοῦ ἀρμονικοῦ δονητοῦ διαλύει τὴν ἄλλην ἐκείνην ἀβεβαιότητα περὶ τοῦ δῆθεν φυσικῶς καὶ χωρικῶς ἀκαθορίστου τῆς μεταπηδήσεως ἀπὸ τῆς μιᾶς μετασταθοῦς καταστάσεως (*stationary state*) εἰς τιν' ἑτέραν: ἡ μετάβασις ἐκ τῆς μιᾶς καταστάσεως εἰς τὴν ἐπομένην ἐστὶν ἐντελῶς ὁμαλὴ καθότι τὰ εὖρη δονήσεως τῶν ἀμέσως παρακειμένων καταστάσεων ἀλληλεπικαλύπτονται ἐν τῷ χώρῳ! Τὰ γεωμετρικὰ καὶ λειτουργικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ δονομένου ἠλεκτρονίου συνέρχοντ' ἐς τὸ ἀποτελεῖν ἓνα συντελεστὴν ξ^2 πολλαπλασιάζοντα τὴν ἤδη γνωστὴν συνάρτησιν ἐνεργείας ἐκάστης καταστάσεως. Ἐνῶ αἱ τιμαὶ αὐτοῦ τοῦ συντελεστοῦ διὰ παρακειμένας καταστάσεις μεταβάλλονται πολὺ ὀλίγον ἀπ' ἀλλήλων, αἱ τιμαὶ αὐτοῦ διὰ πάσας τὰς καταστάσεις ἐκάστου ἀτόμου εἰσὶν ἐγγὺς τῆς μονάδος διὰ τὸ ὑδρογόνον, τῆς ἡμισείας μονάδος διὰ τὸ ἥλιον, τοῦ τρίτου τῆς μονάδος διὰ τὸ λίθιον, κ.ο.κ. Ἡ ἐνέργεια ἐκάστης καταστάσεως ἐστὶ θετικὴ, κατ' ἀντίθεσιν τοῖς νῦν δοκουμένοις! Τοῦτ' ἀντιστρέφει καὶ ἐπὶ τέλους διορθοῖ τὴν εἰκόνα ἣν νῦν ἔχομεν τοῦ ἀτόμου: Ὡς ἐνέργεια ἐπιτίθεται τῷ ἀτόμῳ, τὸ ἠλεκτρόνιον συρρικνοῦται γιγνόμενον γεωμετρικῶς ἔλασσον! Καὶ

ο ίοντισμός οὐκ ἐπιτυγχάνεται ἐξ (ὑπερ)απείρου τινὸς διαμέτρου, ἀλλ' ἐκ διαμέτρου ἐγγύς κειμένης τῇ καλουμένῃ **ground state**. Τοῦτο *διαλύει τὸ μὴ συζητούμενον παρὸν αἴνιγμα* περὶ διαστολῆς τάτομου πρὸς τὸ ἰοντίζεσθαι κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ καθολικῶς παρατηρούμενα, καὶ ἐπαναφέρει τὴν εἰκόνα τάτομου πρὸς συμφωνίαν μετὰ τῶν πρότερον γεγονότων γνωστῶν περὶ τῆς δομῆς τοῦ συνολικοῦ σύμπαντος σχόντος μικρότερον μέγεθος ὅτ' ἔσχε μείζον' ἐνέργειαν καὶ σχήσοντος ἄπειρον μέγεθος ὅτε σχήσεται ἐνέργειαν μηδενικὴν, ὅτ' οὐδεμία ἀπομενεῖ αὐτῷ δύναμις ἐπανακάμψαι ἐπὶ τὰ ἔσω! Ἡ συνολικὴ ἐνέργεια τοῦ ἀτόμου εἰς ἐκάστην κατάστασιν ἐστὶν

$$E = (2\pi^2 m_e e^4 / h^2) \times (Z/n_1)^2 \times (n_1/n_1 + n_2/n_1 + n_3/n_1 + \dots) \times \xi^2$$

ὅπου m_e ἡ ἐν ἡρεμίᾳ μᾶζα τοῦ ἠλεκτρονίου, e τὸ ἠλεκτρικὸν φορτίον αὐτοῦ, h ἡ σταθερὰ **Planck**, Z ὁ ἀριθμὸς πρωτονίων ἐν τῷ πυρῆνι καὶ ἠλεκτρονίων ἐν τῷ οὐδετέρῳ ἀτόμῳ, n_1, n_2, n_3, \dots οἱ **quantum numbers** κατὰ σειρὰν τῶν πρώτου, δευτέρου, τρίτου καὶ λοιπῶν ἐν τῷ ἀτόμῳ ἠλεκτρονίων, καὶ

$$\xi^2 = (1/2) [16\mu^2 / \pi^2 (1-\mu^2)]^2 (1-\beta_0^2/4)^{-2} (1-\beta_0^2)^{-1},$$

ὅπου $\mu = (\pi^2/16)(1-\beta_0^2/4)^2 I_0$, $\beta_0 = v_{av}/c$, v_{av} ἡ μέση ταχύτης τοῦ παλλομένου ἠλεκτρονίου ἔν τιμῇ μετασταθεῖ καταστάσει, c ἡ ταχύτης τοῦ φωτός, καὶ I_0 τὰ πέντε τρίτα τοῦ ἀριθμητικοῦ συντελεστοῦ τῆς πολικῆς ροπῆς ἀδρανείας κοίλης σφαίρας διαμέτρου $2r$ καὶ πάχους τοιχώματος $(\delta r)_w$. Κατὰ ταῦτα, *πάντα τὰ ἐπάλληλα ἠλεκτρόνια δονεῖται ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς ἄλληλα*, ἕκαστον αὐτῶν ἔχει ἓνα μόνον **quantum number**, καὶ αἱ μεταπηδήσεις μεταξὺ ἐνεργειακῶν ἐπιπέδων αἱ ἀποτυπύμεναι ὡς γραμμαὶ ἐν τῷ φάσματι τοῦ ἀτόμου γενικῶς οὐκ εἰσὶ τινος τῶν ἠλεκτρονίων αὐτοῦ ἀλλὰ τοῦ συνόλου αὐτῶν. Γεωμετρικῶς, τὰ προστιθέμενα ἠλεκτρόνια διατίθενται κατὰ σειρὰν ἐντὸς τοῦ πρώτου. Ἐν ἐνεργειακοῖς ἐπιπέδοις μακρὰν τοῦ ἰοντισμοῦ, οἱ **quantum numbers** τῶν ἠλεκτρονίων εἰσὶν ἴσοι ἀλλήλοις· καὶ διὰ τοῦτο, οὐ μόνον αὐτὰ πάντα κατέχει ἴσα ποσὰ ἐνεργείας, ἀλλ' ἐπίσης ὡς ἡ ξ^2 ἀναλαμβάνει τιμὰς ἐγγύτατα τῶν $1/2, 1/3$ κλπ ἀντιστοίχως διὰ τὸ ἥλιον, τὸ λίθιον κλπ, τὸ γινόμενον $(n_1/n_1 + n_2/n_1 + n_3/n_1 + \dots)\xi^2$ παραμένει οὐσιαστικῶς ἴσον τῇ μονάδι διὰ πάντα τὰ ἄτομα, ὥσθ' αἱ ἐνέργειαι αὐτῶν διαφέρωσι μόνον ἐξ αἰτίας τῶν τιμῶν τοῦ $Z(!)$. Ἐν ἐνεργειακοῖς ἐπιπέδοις πλησίον τοῦ ἰοντισμοῦ, ἡ ἐνέργεια προστίθεται μόνῳ τῷ ἔσωτάτῳ ἠλεκτρονίῳ. Κατὰ τὸν ἰοντισμόν, αὐτὸ ἀποβάλλεται πρῶτον, ἐνῶ τὸ ἀπομένον σύνολον τῶν ἠλεκτρονίων ἀναλαμβάνει τοιούτους **quantum**

numbers ὥστε προσαρμόζονται *ὁμαλῶς τε καὶ ἀκριβῶς* (seamlessly and exactly) τῇ ἐνεργείᾳ τῇ ὑπολειπομένη ἐν τῷ ἀτόμῳ. Ὡς ἡ τοιαύτη διάσπρωσις τῶν ἠλεκτρονίων ἐστὶ τακτικὴ (is an ordinal arrangement), οὐ μόνον περιάγει εἰς *ταύτομάτως καὶ ἐντελῶς ἀπλὰ ποιούμενα* διαγράμματα τῶν ἐν σειρᾷ τιθεμένων ἀτομικῶν ἐνεργειακῶν ἐπιπέδων, ἐν πλήρει ἀντιθέσει πρὸς τὴν οὐσίᾳ *χαοτικὴν* κατάστασιν τῶν ὑπὸ τῆς νῦν ἀποδεκτῆς θεωρίας ἀντιστοίχως παραγομένων, ἀλλὰ καὶ *καταδείκνυσιν ἀπεριφράστως ὅτι κὰν αὐτῷ τῷ αὐτῆς ἐσχάτῳ πλήρῳ σαφῶς τε κἀδιαμφισβητήτως προσβατῷ ἡμῖν ἐπιπέδῳ, αὕτη ἡ φύσις "γιγνώσκει" τὰ περὶ τῆς αὐτῆς τάξεως, καὶ τῆς κατ' αὐτὴν διατάξεως ἐαυτῆς!* Τοῦτο δέ, ἢ πολὺ μάλιστα ὅτι *Λόγον αὕτη μὴ ἔχουσα, Λόγῳ συνετάγῃ ὑπὸ νόμον τὰ πράγματα;* Δίδωμι τὰς λεπτομερείας ἵνα πᾶς ὁ βουλόμενος ἀνεξαρτήτως ἐμοῦ ἀναπαράγῃ αὐτάς, καὶ βεβαιώσῃ ὅτι *ἀπολύτως οὐδεμία πράγματός τινος βεβιασμένη ἐγένετο "ῥυθμισίς"* ἵνα τὸ δηλούμενον ἀποτέλεσμα παραχθῇ! Ἐνθυμοῦ τὰ κατ' "ἐπιστήμην" γενόμενα, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ Bohr καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπὸ τοῦ *Hylleraas* καὶ τῶν λοιπῶν, δι' ἀνεδαφικῶν ὑποθέσεων καὶ *adjustments of data* καὶ *renormalizations!* Καὶ κρίνον πόσον μακρὰν ἀνωτέρα τῆς νῦν ἀποδεκτῆς θεωρίας ἐστὶν ἡ ἐνταῦθα ἀκολουθηθεῖσα ἀρχὴ τῆς Λογικῆς καὶ μαθηματικῆς συστάσεως χάπλότητος τῶν λειτουργούντων ἐπὶ τῆς φύσεως νόμων. Νῦν γὰρ ἐπιστημονικῶς ἀναντίρρητον καὶ ἀποδείκτον γίγνεται ὅτι τὸ μέτρον ἀτελείας τῆς συζητουμένης ἐρεῦνης ὑποβάλλει τὴν ἀποδοχὴν *ὑπάρξεως προσθέτου, οὐχ ἡσσονος* τάξεως ἐν τῇ φύσει, ἧς ἄνευ ἢ κατ' ὄλ' ἀκριβῆς καὶ ὀρθῆ αὐτῆς ἀπεικόνισις ἀδύνατος ἔσται.

(ι) Ἐπὶ πλέον, τὰ ὡς ἄνω εὐρήματα *παντελῶς καταρρίπτει* τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπροσδιοριστίας: Ἡ ἀρμονικὴ παλμικότης τοῦ ἠλεκτρονίου καὶ τοῦ ὅλου ἀτόμου *μόνον ἐντὸς ὀρίων* καθίστησιν ἀβεβαίαν, ἀγνοουμένην, τὴν γωνίαν καὶ ταχύτητα ἐκτροπῆς σωματίων μετ' ἀλλήλων συγκρουομένων. Ὡς πρότερον κατεδείχθη ὅτι ἡ ἀβεβαιότης τῶν παιγνίων τῆς τύχης ὀφείλετ' εἰς αὐτὴν μόνην τὴν κατασκευὴν ἀκριβῶν (exact) νομισμάτων, κύβων καὶ παιγνιοχάρτων, οὕτω καὶ νῦν καταδείκνυθ' ὅτι ἡ ἀβεβαιότης προρρήσεως ἐνὸς φαινομένου τοῦ μικροκόσμου ὀφείλετ' ἀκριβῶς εἰς τοὺς ἀυστηροτάτους νόμους κατασκευῆς τῶν ἀτόμων! Οὐ δ' ἐστὶ λογικὸν ἀποδέχεσθ' ὅτι ἐν τῷδε σημείῳ *τερματίζεθ'* ἢ τοῦ νόμου ἐπιβολή: Ἡ ἀρμονικότης τῆς παλμώσεως τοῦ ἠλεκτρονίου καθίστησιν ἀναντιρρήτους τὰς συνεπείας αὐτῆς, ἐντὸς καὶ αὐτοῦ τοῦ φλοιοῦ ὅς ἐστι τοῦτο τὸ ἠλεκτρόνιον, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ πυρήνος! Ὡς δ' ὁ τελευταῖος αὐτὸς πιθανῶς ἀποκλίσει τῆς σφαιρικότητος, ἔξ αἰτίας τῆς ἐν αὐτῷ παρουσίας συναθροί-

σεων σωματίων ήσσόνων (ως εὐθέως εικάζεται διὰ τῆς παρουσίας πρωτονίων καὶ οὐδετερονίων, τουτέστιν εἰ αὐτὰ παραμένει ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένα ἐντὸς τοῦ πυρήνους καὶ παράγεται τούτου διασπασμένου), μοιραίως καὶ διαταράσσει τὰ ὡς ἄνω διηγηθέντα περὶ τούτου γιγνόμενα! Ἄλλ' οὐδὲν ἀπολύτως γινώσκουμεν περὶ τῶν προβλημάτων αὐτῶν, κοῦδεμία περὶ αὐτ' ἀληθῆς πρόοδος ἀναμένεται τουλάχιστον διὰ τῆς νῦν ἀκολουθουμένης ὁδοῦ. Ἡ παλμικότης τοῦ ἠλεκτρονίου ὑποδείκνυσιν οὐ μόνην τὴν νόμων συνέχειαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδυναμίαν ἡμῶν περαιτέρω εἰσδύσεως!

§8. Πρὸ τῆς γενικῆς ταύτης εἰκόνας, ἣν παρέχει ἡμῖν ἡ Λογικὴ ἔρμηνεία τοῦ Κόσμου, βαρύτερα ὁ ἄθεος ἐνοχλεῖται, καὶ σιωπῆ· ἵνα μὴ τινα, τὰ ἱκανώτατα καθ' αὐτὰ εὐρήματα ταῦτα ὁμολογῶν, τιμὴν τῷ Δημιουργῷ δῶ! Τὰ δισεκατομμύρια τῶν ἀνθρώπων, γνωσόμενοι περὶ τούτων, λογικῶς ἀπαιτήσουσι γνῶσεσθαι καὶ τὸν Νομοθέτην! Ταύτην τὴν γνῶσιν, τὴν ἀπὸ τῶν δεινῶν ἐλευθεροῦσαν τὸν ἄνθρωπον, οἱ ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς ἐπιστήμης ταγοί, ψευδαγνωστικιστὰί τε καὶ ἄθεοι, πάντες μανιώδεις ἐνεργοὶ ἀντιθεῖσταί, ἀπὸ τοῦ 1985 γνῶντες αὐτήν, ἐνσυνειδήτως ἀρνοῦνται ἀποκαλύψαι! Τί γὰρ ἐροῦσιν; Ὅτι οἱ ὑποκείμενοι νόμοι ἐστὶ κατασκευάσματα τοῦ φυσικοῦ σύμπαντος; Ἄλλ' οὐ διαρρήδην ἀρνοῦντ' ἀναγνωρίσαι τοῦθ' ὡς ἔχον οἰανδήποτε διανοητικὴν, ἄρα δέ γε καὶ νομοθετικὴν ἱκανότητα, οὐσία ὁμολογοῦντες ἑαυτοὺς μόνους ἔχοντας τὴν ἀποκλειστικὴν "ἐπιστημονικὴν" καὶ "λογικὴν" ἐν τῷ σύμπαντι συναίσθησιν καὶ συνείδησιν, ἰδιαιτάτα δὲ διότι οὐδαμοῦ τοῦ σύμπαντος ἀνεκάλυψαν τὸ νομοθετικόν, διοικητικόν, ἐλεγκτικόν, ῥυθμιστικὸν κέντρον αὐτοῦ, οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν περὶ τοῦτο μηχανισμόν, ἅπερ εἰσὶν ἀπαραίτητα, εἰ ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἐπ' αὐτοῦ δρῶντες νόμοι; Τί οὖν ἐροῦσιν; Ὅτι "μυστήριον"; Ἔστω! Ἄλλ' οὐχ ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι δεδώκαμεν ὀνόματα ὡς Νομοθέτου, καὶ Ποιητοῦ, καὶ Δημιουργοῦ, καὶ Λόγου καὶ Α καὶ Ω τῷ "μυστηρίῳ" αὐτῷ; Καὶ οὐκ ἀποτελεῖ ἐμπράγματον ἄρνησιν τῆς μυστηριότητός τινος ἢ ἐν ὅλη τῇ δόξῃ αὐτοῦ πλήρης αὐτοῦ ἀποκάλυψις; Πόσον οὖν ἄρα "μυστήριον" ἀπομένει Αὐτῷ, νῦν ἀποκαλυπτομένῳ ἐν ὅλη τῇ δόξῃ Αὐτοῦ; Ἀπὸ χρόνου ἤδη μακροῦ ἀπαιτοῦσιν ἀπόδειξιν ἀναντίρρητον τῆς Τούτου ὑπάρξεως. Νῦν ἡ ἀπόδειξις δίδετ' αὐτοῖς κατὰ τρόπον ἐπιστημονικώτατον. Τίτι ἐτέρῳ πείθονται Λογικῶ τρόπῳ, ἐρωτᾷ τις, ἢ ἐπιστημονικὴ ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ἐδύνατο ἂν παρουσιασθῆναι ἡμῖν; Τὴν ἀναγκαστικὴν φύσιν τῶν πασιφανῶν ἀπαντήσεων εἰς τὰ ἐρωτήματ' αὐτά, ἢ ἐπιστημονικὴ καθεστηκυῖα τάξις τοῦ καιροῦ ἡμῶν ἀδυνατεῖ παρορᾶν, πλὴν φεῦ διὰ μόνης πεισματικῆς ἀρνήσεως παί-

δων ὑπὸ μεγάλης μανίας κατεχομένων. Ἄλλ' οὕτως, οἱ **geniuses** παῖδας ἀποδεικνύασιν ἑαυτούς! Καὶ τὴν **geniusness** ἄνισον τῆς σοφίας! Καὶ πῶς ἐστι πρόβλημα μεγάλης σοφίας τὸ καθορᾶν τὸ ἀδύνατον τοῦ ἀφανίζεῖν διὰ παιδικοῦ μόνου πείσματος; Ἄλλὰ σιωπῶ καὶ ὁ "ἔνθεος"! Προφανῶς ἵνα μὴ τὸ ἔλος ταραξῆ καὶ δυσάρεστος γένηται τῷ ἀθέῳ, μεθ' οὗ ἀπολαμβάνει τὰς *κοινὰς* αὐτοῖς διδομένας ἐπὶ τῇ *τάκῳ* "κόσμου" κυριαρχία τιμάς! Δι' ὃ ἀμφοτέρω μάλιστα προτιμῶσι τὰς κατὰ τοῦ Λόγου βαλλούσας νῦν σεβαστὰς θεωρίας, ὧν πρό, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐνοχλεῖται καὶ μᾶλλον χαίρει ὁ ἄθεος, ὡς ἱκανῶς ἀπόδειξιν τῆς ἀθείας αὐτοῦ ἐρμηνεύων αὐτά! Ἄλλὰ *πῶς* οὐδ' ὁ "ἔνθεος" ποσῶς ἐνοχλεῖται; Πῶς ἄρ' οὗτος ἀρκεῖθ' ἀπλῶς εἰς τὸ *οἶεσθαι* "πάνσοφον καὶ παντοδύναμον" τὸν Θεὸν ὥστε δύνηται λύειν καὶ τὰ πολυπλοκώτατα τῶν πρὸ Αὐτοῦ προβλημάτων, περὶ ὧν αὐτὸς ὁμῶς οὐδεμίαν ἀληθῆ καταβάλλει φροντίδα ἵνα κατανοήσῃ καὶ λύσῃ αὐτά; Διατί δεχόμενος τὰς νῦν σεβαστὰς θεωρίας, *οὐδόλως* διερωτᾶται *ποῦ* ἄρ' ἐστὶν ὁ *καθ' ὅλ'* Ἀπλοῦς τοῦ Θεοῦ Λόγος καὶ τ' Ἀγαθὸν Πανάγιον Αὐτοῦ Πνεῦμα, *οὐδὲ πῶς* ἄρ' οὗτοι ἐπέτρεψαν τῷ Θεῷ τοσοῦτον πολυπλοκὸν μᾶλλον ἢ *καθ' ὅλ'* ἀπλοῦν κατασκευάσαι τὸν *Κόσμον*, οὐ μόνον τὰ μεγάλα αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ τὰ τούτου μικρὰ καὶ ἐλάχιστα; Ἀληθῶς, *ποῦ* ἄρ' ἦν ἐφ' ὅλον αἰῶνα ἢ τῶν δῆθεν "πιστῶν" δῆθεν "πίστις"; Ἡ ἄρ' ἦν αὕτη *μόνον* κατ' οἴησιν; *Ποῦ* οὗτοι κρύπτονται ἐπὶ τέλους; Καὶ περὶ *τίνα* τυρβάζουσιν; Ἔστιν αἰδώς; Ὅτι *ἐστὶ* κάπὶ τῶν ἐρωτημάτων τούτων πάντων ἀπάντησις! Ἄριστα γνωστῆ, τοῦλάχιστον τῷ Θεῷ! Οὐδ' ἔξεστιν ἡμῖν μὴ ἐρωτᾶν καὶ τὸ δεινὸν τοῦτο: *Πῶς* ἢ ὑγιῆς τε καὶ λογικευμένη πλειονότης τῆς *παιδευμένης* παγκοσμίου ἡμῶν κοινωνίας ἀνέχεται καὶ τυφλῶς ἐμπιστεύεται καὶ τοιαύτας τιμάς ἀποδίδωσιν ἀμφοτέροις ταῖς πλευραῖς τῆς τ' "ἐπιστήμης" καὶ τῆς "θεολογίας", ταχθείσας ἐπὶ τῷ φέρειν πρὸ ἡμῶν ἵνα φωτιζώμεθα ἢ μὲν τὴν *ἱεράν* φλόγα τῆς *Λογικῆς* Γνώσεως, ἢ δὲ τὴν *ἱεράν* φλόγα τῆς *Λογικῆς* Πίστεως· ἀφ' ὧν ὁμῶς ἀπολαμβάνει τοιοῦτους καταθλιπτικοὺς τῆς ψυχῆς παραλογισμούς;

§9. Δεῖ μ' ἐρωτᾶν, ὡς ὅτι ἡ ἀνωτέρω αἰωνίως ἀκλόνητος μαρτυρία τοῦ φυσικοῦ Κόσμου, ἀπὸ τοῦ 1985ου μ.Χ. ἔτους πρὸ τῶν ἐπιστημόνων καὶ θεολόγων τεθείσα, *κατεσιγάσθη* διὰ τὰπ' αἰῶνων μυρί' αὐτῶν θεμελιώδη ἐπιστημονικά τε καὶ θεολογικά τε καὶ φιλοσοφικά σφάλματα, ἵνα μὴ τοῖς πολλοῖς γνωστῆ καταστῆ κάκεῖνοι καὶ πάντες ἀναγκασθῶσιν ἐπανελθεῖν εἰς τὴν αἰωνίαν τάξιν τοῦ Λόγου! Ὅς *οὔτω* καταδείκνυτ' εἶν' Αὐτὸς οὗτος ὁ Πανάγιος Καθαρὸς Θεὸς-Λόγος, οὐχ ἀπλῶς ὁ ἐν στόμασι συνήθως βεβήλοις "Θεός", ὁ παλαιόθεν μὲν καὶ κατὰ μόνον τὸ *ἄνευ* Λόγου ὅλως *παράλογον* τῶν ἀνθρώ-

πων συναίσθημα τιμηθείς, εἴ ποτε χούτως ἀληθῶς παρ' αὐτῶν τιμηθείς, οὐδέποθ' ὅμως χῶς Καθαρός Θεός-Λόγος διὰ τοῦ ἐν ἡμῖν Λόγου ὁμολογηθείς ὡς αὐτὸς ὁ οὕτω μόνον φύσει Ὦν Ἀπόλυτος Κύριος τοῦ παντός! Αὐτὸν τὸν Ἅγιον Θεόν τε καὶ Καθαρὸν Πανάγιον Λόγον νῦν αὐθις ὁμολογοῦμεν· ἐνώπιον Αὐτοῦ παρουσιάζομεν τὰ καθέκαστα· καὶ Αὐτῷ κυρίως ἀποτεινόμεθα, τοὺς αἰῶνας προσεπικαλούμενοι μάρτυρας! Τοῦτο γὰρ νῦν καὶ διὰ παντὸς δεῖται πᾶσι συνειδὸς καταστήναι: Ὅτι ἀληθῶς ἐστὶν ὁ Λόγος χῶτι ἀνάρχως ἐν ἀρχῇ ἦν Οὐτός! Οὐκέτι πλέον ἐστὶ τοῦτο θρησκευτικὴ τις ἢ φιλοσοφικὴ πίστις! Ἄλλ' Ἀλήθεια διὰ παντὸς ἐπιστημονικῶς καταδεδειγμένη! Ὡστ' οὐκ ἐστὶ πλείων τις χρεία εἰσέτι τοῦτο διὰ μακρῶν συζητεῖν! Τάμέσως ἀκολουθοῦντα ὀλίγα, ἱκανὰ κριθέντα πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς παρούσης ἀναφορᾶς, οὐ συνίστησι (πρόσθετόν τιν') ἀποδείξιν τῶν ὡς ἄνω ἀφθόνων δηλώσεων ἀλλ' ἀποτελεῖ τὴν αὐτῆς τε καὶ κείνων Λογικὴν βάσιν, ἀφ' ἧς ἐξικόμεθ' εἰς τὴν ἐκείνων πάντων παραγωγὴν:

§10. (α) Πρῶτον μὲν περὶ τῆς ἀνάγκης ὑπάρξεως τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως: Πολλοί, φεῦ, εἰσὶν οἱ καὶ νῦν ἔτι λέγοντες ὅτι μόνον πιστεῦεται, οὐκ ἀποδείκνυται τὰ τῆς εἰς Θεὸν πίστεως! Ἄλλὰ τοῦτ' ἐστὶ προῖον ἔωλον, μόνον παρ' ἔτ' ἀσυγχρονίστων μικρεμπόρων πωλοῦμενοι, τῆς παλαιότερας περὶ τῶν πραγμάτων οὐσίας μεγάλης ἀγνοίας, διασωθείσης μέχρι τοῦ νῦν ὑπ' ἀνθρώπων κατὰ μόνην ἀποστήθησιν παλαιῶν κειμένων, οὐ κατ' ἰδίαν σύγχρονον ἐπὶ τοῖς πράγμασιν ἀύστηρὰν κρίσιν, μαθόντων τὴν οἴαν οὕτω παρουσιάζουσιν ὡς ἔθ' ἱσταμένην "φιλοσοφίαν"! Οὕτως, ὅτι τοῦτο καὶ κατὰ τόνδε καιρὸν λέγεθ' ὡς ἂν ἡ ἀλήθεια αἰωνία ὡς καὶ παρ' ἀνθρώπων ἐν ὑψηλοῖς ἱσταμένων καὶ πολλοῦ παρὰ τῶν πολλῶν σεβασμοῦ τυγχάνοντων, οὐδεμίαν πλέον περιποιεῖ εἴτε τοῖς λέγουσιν εἴτε τοῖς ὑπὸ κείνων πειθομένοις τιμῆν! Ἡ τῶν πολλῶν δόξα χῆ τῶν κατὰ Λόγον λεπτιῶς ἐρευνώντων τὰ πρὸ ἡμῶν πράγματα καὶ μορφούντων τὴν σύγχρονον γνώμην οὐ φεῦ εἰσι πράγματα ἀλληλέγγυα! Οὐδέν ἐστὶ γὰρ ἀναληθέστερον ἢ κατὰ τοῦ Λόγου τε καὶ Θεοῦ βλασφημότερον τοῦ λόγου τοῦ λέγοντος πιστευόμενα, οὐκ ἀποδεικνύμενα τὰ τοῦ Θεοῦ!: Οὐχ ἀπλῶς "ἔτυχεν", ἀλλ' αὕτη ἡ τῶν πραγμάτων φύσις ἐπέβαλεν ὅπως στενωτάτα μετ' ἀλλήλων συνδέωνται ἢ ἐπὶ τῷ Θεῷ Λογικὴ πίστις χῆ ἐπὶ τὰ πρόσω πορεία τὰνθρωπίνου πολιτισμοῦ. Μὴ παρασυρῶμεθα ὑπὸ λόγων κενῶν δι' ἠθελημένης παρανοήσεως καταστάτων: Ἐννοιαὶ ἀντίθετ' εἰσὶν ὁ ἀνθρωπισμὸς (τὰνθρωπίζειν τὸν ἄνθρωπον, τὸ ποιεῖν αὐτὸν ὅμοιον τῷ Πρῶτῳ Ἀνθρώπῳ, τῷ καὶ Θεῷ-Λόγῳ) χῶ "οὐμανισμὸς"-humanism (τὸ ἐξισοῦν πρῶτον τὸν

ἄνθρωποι πρὸς τὸν χοῦν-*humani* χῦστερον προσπαθεῖν ἐκεῖθεν "ἀν-
 υψῶσαι" αὐτόν, πλὴν ἐφ' "ὑψη" κούδὸλως πως προκαθοριζόμενα κά-
 πι τὰπόλυτον μηδὲν κατατείνοντα)! Τρεῖς τῆς ἐπὶ τῷ Θεῷ *Λογικῆς*
 πίστεως καὶ τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω πορείας τάνθρωπίνου πολιτισμοῦ
 σχέσεως διακρίνομεν ἱστορικὰς ἐποχάς: Τὴν μὲν πρὸ τῶν Σωκρά-
 τους καὶ Πλάτωνος, τὴν δὲ μέχρι μόλις προσφάτως, τὴν δὲ τῷδε
 καιρῷ σύγχρονον. Κατὰ μὲν τὴν πρώτην, εἰ καὶ μεγάλως προσεπα-
 θεῖτο πῶς ἄριστα κὰς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν προσαρμόσαι τὴν *θεμελι-
 ῶδη ἀρχὴν περὶ Καλοῦ καὶ κακοῦ*, ὡς καὶ διὰ τῶν περὶ θεῶν μύθων
 σαφῶς καταφαίνεται χῶς ὀψόμεθα ἐν τῷ δέοντι τόπῳ τῆς παρού-
 σης ἀναφορᾶς, οὐχ ὅλως παρὰ τῶν πολλῶν ἀνεγνώριστο ἢ *στενο-
 τάτη* Θεοῦ καὶ Καλοῦ σχέσις, χῆ ἀπὸ Κείνου *πλήρης διάστασις* τοῦ
 κακοῦ. Οὐδ' ὅλως ἦν αὐτὰ κατανοητὰ τοῖς πολλοῖς κὰν αὐτοῖς ἔτι
 τοῖς χρόνοις Σωκράτους καὶ Πλάτωνος· δι' ὃν μόνον λόγον ὁ μὲν
 κατεδικάσθη, ὁ δ' ἐπεζήτησεν ἀποβαλεῖν ἀπὸ τῆς Πολιτείας αὐτοῦ
 ὡς καὶ τὴν ἔτι τὴν Ὀμήρου διδασκαλίαν, αὐτὴν γε τὴν Ἑλλήνων
 Παλαιὰν Διαθήκην, διὰ τὸ *μάλα μείζον κακὸν ἢ καλὸν ὃ τόθ'* αὕτη
 ἐποίει τοῖς ἐκείνου συγχρόνοις διὰ τῶν δι' αὐτῆς διδασκομένων
 περὶ τοῦ Θεοῦ! Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν, πλήρως πλέον ὑπὸ τῶν Σω-
 κράτους καὶ Πλάτωνος διασαφισθείσης τῆς ὀρθῆς τούτων σχέσεως,
 ἀληθῆς μὲν πρόοδος περὶ τὸν πολιτισμὸν ἐσημειοῦτο μόνον ὅτ' ὀρ-
 θῶς ὑπὸ καὶ ταύτην τὴν σχέσιν ἐσκέπτοντο καὶ ἔδρων οἱ ἄνθρωποι
 κὰν ἐνεργοῦντες περὶ τὰ τῶν πραγμάτων λοιπά, ὦν τὰ πλεῖστ' "ἄ-
 σχετικά" πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὸ τῶν πολλῶν θεωρεῖται κὰν φύσει τοιαῦ-
 τα οὐδὸλως ὑπάρχη· ἀναστροφή δέ, ὅθ' ἢ σχέσις αὕτη ἐλησμονεῖτο
 καὶ θλιβεραὶ σοφιστεῖαι ἀνεκαλύπτοντο ἵνα δικαιολογήσωσι καὶ τὴν
 ἐπὶ τῷ Θεῷ "ὀμολογουμένην" *εἰ μόνον φαινομένην οὐ δὲ βιουμένην,*
χοῦτω δεισιδαίμονα ὄλην καθισταμένην κοινήν πίστιν, καὶ τὴν ἐπὶ
 τὸ κακὸν *ἠθελημένως ἐπιλεγομένην* τάνθρώπου ῥοπήν διὰ τὰ ἐν
 τούτῳ τῷ κόσμῳ ὀφέλη· ὡς φέρ' εἰπεῖν ἦσαν χῆ ἀσμένως μὲν παρὰ
 πάντων υἱοθετηθεῖσα παρ' οὐδενὸς δ' ὅμως ὡς ὅλως ψευδῆς ὀμολο-
 γηθεῖσα περὶ "δικαίου πολέμου" *δῆθεν* "χριστιανικὴ" θεωρία, δι' ἧς
 μέχρι καὶ τῆσδε στιγμῆς ὡς καὶ "θεολογικῶς" ἐνθαρρύνονται ὑπό-
 τε τῆς πολιτείας καὶ τῆς *πονηρῶς συμπαρισταμένης καὶ συμπρατ-
 τούσης* πλὴν τὸν Θεὸν *βλασφημούσης* "Ἐκκλησίας" οἱ ἀλλήλους ἐπὶ
κοσμικὰ μόνα συμφέροντα μαχόμενοι καὶ φονεύοντες καὶ πᾶσαι αὐ-
 τῶν αἰ κατὰ μεσαίωνα καὶ μετέπειτα περὶ τὴν πίστιν ἐπὶ τῷ Θεῷ
 βαναυσότητες! [Ἴνα μὴ δὲ παρανοηθῆ πως ἢ τοῦ λόγου τούτου ἐμ-
 βέλεια, ταῦτα καλῶς κατανόησον: *Καίτοι ὑπὸ Χριστιανῶν εἰσῆχθη*
ἢ περὶ "δικαίου πολέμου" ἰδέα, οὐδὸλως πως ἢ πρακτικὴ αὕτη περι-

ορίζεται πλέον μεταξύ αυτών μόνων, ὅτι σήμερον πλήρη συγχρωτισμὸν καὶ συγκρητισμὸν ἔχομεν: Ἡ ἐξάπλωσις τοῦ Ἰσλάμ ἐκ τῆς αὐτοῦ φύσεως ἢν "ἱερὸς πόλεμος", ὃς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῶν σταυροφοριῶν υἱοθετήθη κἀνταπεδόθη. Ἐξ αἰτίας τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου εἰσήχθη ἡ ἔννοια τοῦ *δῆθεν δεδικοιολογημένου προληπτικοῦ* πολέμου, ὃς ὑπὸ τῶν Ἑβραίων κατὰ τῶν γειτόνων αὐτῶν ἤρξατο διὰ βομβαρδισμῶν ἐνεργούμενος καὶ νῦν κατατείνει *ἐφ' ἀπλή ὑποψία* ὡς συκῆς φύλλον προτεινομένη ἐξολοθρεύειν τὰ ἐχθροῦ ἔνυπνα γυναικόπαιδα, αὐτὰς τὰς πολεμιστὰς ἐναντίους παραγούσας γυναῖκας καὶ τοὺς καθ' ἡμῶν λίθους ρίπτοντας γυμνοὺς μείρακας· καθ' ἡμῶν ἀντιμαχομένων αὐτοὺς ἐν ἄρμασι τεθωρακισμένοις δεινοτάτης καταστροφῆς ἱκανοῖς· καθ' ἡμῶν *ἀσυνειδήτως* πλήν *συναισθητῶς* ἐνεργούντων γῆς ξένης ἀνομολογήτους δηώσεις, τοῦ λοιποῦ τῆς γῆς πληθυσμοῦ ἐν σιωπῇ κἀναισθησίᾳ πνευματικῇ παραλελυμένου παρατηροῦντος!] Κατὰ δὲ τὴν τρίτην, τῆς τοῦ κἀς Θεοῦ πιστεύειν καὶ τὰπὸ τοῦ κακοῦ "ἀγαθὰ" περιπαθῶς ἀπολαμβάνειν ἐπιδιώκειν καθαρὰς παραφροσύνης ἐπὶ τέλους ἀναγνωρισθείσης, ὀρθῶς μὲν ἐδόκησεν ὁ ἄνθρωπος ἀπαλλάξ' ἑαυτὸν ἀπὸ ταύτης, ἐσφαλμένως ὅμως δ' ἐπὶ τοῦτο ἐχώρησε! Διότι διὰ τε τῆς ὀλοκληρωτικῆς τοῦ σοφιστεῦν καταχρήσεως καὶ τῆς διὰ τούτου ἀποκορυφώσεως ταύτης, οὗτος μᾶλλον ἀσμένως ἐπέλεξεν, ἀντὶ τῆς ὀλοσχεροῦς τοῦ σοφιστεῦν ἐγκαταλείψεως καὶ τῆς σεμνῆς πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ πραγμάτων ἀνεξετάσεως, τὴν *πλήρη* ἐγκατάλειψιν τῆς ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως, τὰ μάλιστα ἐν τούτῳ ἐξαπατῶν ἑαυτόν! Τοῦτο δέ, παρὰ τὴν πεποίθησιν, εἰσέτι τὴν ψυχὴν ἀνθρώπου διχάζουσαν, ὅτι οὐδόλως κατέλιπε τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν αὐτοῦ! "Ὅτι ἐπ' αὐτῷ "πιστεύει" μὲν λέγει, ἀλλ' ὅμως δὲ μόνον *δοκεῖ ὅτι πιστεύει, ὡς ὅτι ἤδη γινώσκει ὅτι οὐκ ὄντως πιστεύει!* Χόλος ἀφιλοσόφητος πλέον, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ὁμολογεῖ ἑαυτῷ τὴν *καθαρῶς θρησκευτικὴν ὄντως μανίαν* μεθ' ἧς *θρησκεύει* τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ ἀπιστίαν καὶ *πολεμεί*, συνεπικουρούμενος καὶ *δι' ἧς ἐπὶ τοῦτ' ἀκριβῶς δημιουργεῖ "ἐπιστήμης"*, τὴν *ὀρθὴν* ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν· ἧς ἡ ἀνάμνησις οὐδόλως αὐτὸν καθεύδειν ἐᾷ, κἀν ἐπιγνώστως οὗτος ἐκείνην κατέλιπεν! Αὕτη ἐστὶ, κἀκεῖθεν πηγάζει ἡ πλήρης τῆς ἐποχῆς ἡμῶν περὶ τὰ λογικά, φιλοσοφικά, θεολογικά, ἐπιστημονικά, πολιτικά, καὶ πρακτικά, πλὴν *ἠθικὰ πάντα* πράγματα σύγχυσις! Οὕτως ἐφθάσαμεν νῦν εἰς τὴν δεινῶς ἡμᾶς ταλανίζουσαν πλήρη ἀπόλυσιν τῆς προαιωνίου διαφορᾶς Καλοῦ καὶ κακοῦ, διὰ τῆς ὅλως *ἀκρίτου* διακηρύξεως τῆς *δῆθεν μεγάλης* πλὴν ὅλως *ψευδοῦς* "θεωρίας τῆς σχετικότητος" καὶ τῆς ἀπ' αὐτῆς ἐξικομένης "ἀρχῆς" ὅτι "τὰ πάντ' ἐστὶ σχετικά"!

(β) Ἄλλ' εἰ μὲν ὄντως "τὰ πάντ' ἐστὶ σχετικὰ", τότε οὐ μόνον οὐκ ἀπόλυτος ἀλλὰ δ' ἐπίσης σχετικὴ ἐστὶ καὶ αὐτὴ ἡ περὶ σχετικότητας δῆθεν "φυσικὴ" θεωρία, καθότι ἀνεξαρτήτως τῶν κατ' αὐτῆς ἀποδείξεων ὅλως ἀμφίβολος κατὰ τὰ ἐαυτῆς ἐν ἐαυτῇ παραμένει, ἀλλὰ καταπίπτει ἐπίσης ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ἐξ αὐτῆς, χοῦτως ἐκ θεμελίων ὅλως συγκεχυμένων ἀφικομένη πλην νῦν ἐγκαθεστηκυῖα χῶς ἀκαταγώνιστος νέα θεότης ἐλάχιστα σιωπηρῶς, ὑπὸ δὲ τῶν ἀδιστακτῶν ὡς κάπο καθεδρῶν διαπρυσίως πλέον διδασκομένη καὶ λατρευομένη, "ἀρχὴ τῆς σχετικότητας τοῦ Καλοῦ καὶ κακοῦ"! Ἐπὶ ταύτης τῆς θεωρίας τε καὶ "ἀρχῆς", οὐ μόνον ἡ μεταξὺ τῆς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἢ ἄνευ Αὐτοῦ δημιουργίας τοῦ Κόσμου διάκρισις καθίσταθ' ὅλως ἀδύνατος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν εἰπεῖν καὶ τὸ ἕτερον ἴσον "σεβασμὸν" δι' ἐαυτὸ ἕκαστον ἀπαιτεῖ κοῦδέν τούτων ἐστὶ τοῦ ἐτέρου προτιμητέον! Ἐπὶ ταύτης δ' ἔτι τῆς θεωρίας τε καὶ ἀρχῆς τοῦ "ὅλα ἐστὶ σχετικὰ", καὶ Θεὸν λέγειν ὑπάρχοντα (ἐπὶ τῷδέ τιμι συστήματ' ἀναφορᾶς) καὶ Θεὸν λέγειν ἐντελῶς μὴ ὑπάρχοντα (ἐπὶ τιν' ἑτέρῳ) ἄμφω ἔστιν ὀρθά! Ὡς χῶτι Δικαιοσύνη καὶ ἀδικία "ἀπόψεις" εἰσὶν, ἰσοτίμως ἀλλήλαις ἀμφότεροι "σεβασταί"! Τὰδ' ἔφη ἡ σύγχρονος "ἐπιστήμη" χῆ ἀπὸ ταύτης ἐξικομένη "φιλοσοφία" καὶ ἐνεργοῦσα "πολιτικὴ"! Οὐδέν γὰρ κατ' αὐτάς ὄντως ἔστιν ἀπόλυτον, οὔτ' αὐτὸς ὁ Θεός, οὔτ' αὐτὸς ἔτι ὁ διάβολος ὅστις εἶ ποτ' ἴοι ἐπ' ἐξουσία, ἀκριβῶς τὰ περὶ σχετικότητας πρῶτα πάντων ἂν καταργήσοι, ἵνα μὴ ταῦτα θῆ ποθ' ὑπ' ἀμφιβολίαν ὡς καὶ τοῦ τῆν τότε ἀπόλυτον ἐξουσίαν, οὐπερ παράδειγμα σιωπηρὸν ἤδη ἀπ' αἰῶνων ἐλάβομεν, ἐν τῇ "Ἠθικῇ" τοῦ Spinoza [οὔτινος μαθητῆς ὁ Einstein αὐτεδηλοῦτο] καταγεγραμμένον, ἔνθ' ὡς χῆ λέξις "δικαιοσύνη" οὐδαμοῦ ἀπαντᾷ! Διὰ τοῦτο, ἐπ' ἐξουσία ἐρχόμενοι, ἐλεύθεροι παραμένομεν ἑαυτοῖς κατὰ τὸ στιγμιαίως συμφέρον φάσκειν τε κἀντιφάσκειν! Χὸ διάβολος μὲν ἀσφαλῶς οὐκ ἀνέσχοιτο ταῦτα, οὐδ' ἐπὶ μίαν στιγμὴν! Ἄλλ' ἕως πότε ἀνέξοιτο τοὺς τοιαῦτα βλάσφημα λέγοντας ὁ Πανάγιος Λόγος, Οὗ ἢ ὑπομονὴ ἀσφαλῶς οὐκ ἐστὶν ἀπειρος, ὡς ὅτι ἂν ἦ, πᾶς παραλογισμὸς ὅλως ἀκλονήτως ἐγκαθίστατο ἂν; Ἐρωτῶ: Κἂν εἰς τὸν Θεὸν οὐ πιστεύης, πῶς οὐδ' εἰς τὸν Λόγον πιστεύεις; ὄν σὺ διατείνῃ ὑπηρετεῖν· ᾧ καταχρῆ παραλόγως Αὐτῷ χρώμενος; Πῶς τῇ ἀνοχῇ Αὐτοῦ καταχρώμενος ἐν θολοῖς ὕδασι ἐπιμένεις ἀλιεῦειν εὐπίστους, ἐπὶ παραλόγων ὑποθέσεων οὐδεμίαν ἐν ἑαυταῖς ἐχουσῶν συνοχὴν μετ' ἀλλήλων ἐπιχειρῶν ὑποδομεῖν θεωρίας οὐκ ἐπιστήμης ἀλλὰ βλασφημίας, ἵνα μόνην ὑπονομεύσης τῆν ἐφ' ὑψηλὰ τάνθρώπου προσπάθειαν; Καὶ λέγεις σαυτὸν ἄνθρωπον; Ἐὰν Θεὸς οὐχ ὑπάρχῃ, οὔτε Δικαιοσύνη ὑπάρχει ἀπόλυτος ἀναπόφευκτος, οὔτε δυνήσεται ποτέ τις Λογικὴν ἀπολογία ἀφ' ἡμῶν

ἀπαιτεῖν! Πῶς οὐ διὰ τοῦ "συλλογισμοῦ" ἀκριβῶς τούτου, ἐπιχειροῦ-
μένου ἵνα πρῶτους πείσωσιν ἑαυτοὺς ὅτι δι' αὐτοῦ φεύγουσιν ἀπὸ
τῆς Θείας τοῦ Λόγου Δικαιοσύνης, ἐγκατελείφθη ἡ ἐπὶ τῷ Θεῷ πί-
στις· ὡς ἔτι καὶ παρὰ κείνων οἴτινες, παρὰ τἀπιστήμως δηλούμενα
δι' ἃ καὶ μόνα τιμῶνται, ὡς ἂν ἡ αὕτη ἐμπορικόν τι ἐπάγγελμα με-
τέρχοντ' αὐτῆς; Ἄλλ' ἄνευ ἀποδόσεως πλήρους Δικαιοσύνης, ἡ μὲν
λύσις τῆς Ἱστορίας ἀπάσης οὐκέτι ἐστὶ δυνατή, πᾶν δὲ τὸ παράλο-
γον ὅλως ἐπίσης ἐστὶ καὶ θεμελιῶδες, ὅτι καὶ τοιοῦτον, διὰ τῆς τὸτ'
ἀναποφεύκτου ἐγγενοῦς σχετικότητος, ἐγκαθέστηκεν ὑπ' αὐτῆς τῆς
προαιωνίου φύσεως τῶν πραγμάτων, *χὼς τοιοῦτον* τοῦτ' ἐγκατέστη-
σε ταῦτα! Ἀληθῶς τοιαῦτα δοκεῖς εἶναι τὰ πράγματα; Πῶς μετερ-
χόμενος (κακοῦ) "Λόγου" τὸν Λόγον ἀρνή ὡς ἀπὸ μηδέποθ' ὑπαρξά-
σης ἀρχῆς μηδέποθ' ὑπάρξαντα; Πῶς διὰ (κακοῦ) "Λόγου" τὸν Λό-
γον ἐπιχειρεῖς ἀποδείξει μὴ ὅλως ὄντα· καὶ τὴν ὅλην Ἱστορίαν ὡς
μὴ διαρρέουσιν πρὸς Λόγου ἀπόδοσιν; Αὕτη οὖν ἐστὶν ἡ πλήρης
πνευματικὴ σύγχυσις τῆσδ' ἡμῶν ἐποχῆς!: Ἐν ἡ, τὸν Λόγον ἀπὸ
τῆς ζωῆς καὶ τῆς καθόλου ἡμῶν σκέψεως ἀπεβάλομεν, τὸν ἐν ἡμῖν
Λόγον εἰς σκευὸς χυπῆρέτην τοῦ παραλόγου ὑποβιβάσαντες, ὡς καὶ
δι' αὐτῆς ἔτι τῆς παρὰ τῶν πολλῶν ἐν τῷδε καιρῷ πιστευομένης *ὡς
δήθεν ὀρθῆς* "ἐπιστήμης", *ψευδοῦς ὅλης καταδειχθείσης τοῖς "ἐπι-
αῖουσι", μὴ δ' ὅμως ἔχουσιν εἶτε τὸ θάρρος εἶτ' αὐτὴν τὴν ἐλαχί-
στην τιμὴν τοῦτο δημοσίᾳ ὁμολογήσαι, διὰ μόνην τὴν ἐπὶ τῷ Λόγῳ
ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ τᾶσβεστον κατὰ τῆς Ἀληθείας μίσος αὐτῶν!*

(γ) Εἰ δ' οὐ τούτῳ τῷ τρόπῳ "τὰ πάντ' ἐστὶ σχετικά", τότε μὲν
ἄρ' ἀπόλυτος κοῦ σχετικὴ ἐστὶν ἡ διάκρισις Καλοῦ καὶ κακοῦ, τότε
δ' ἀναγκαῖα ἐπίσης ἐστὶν χὴ ἀπόδοσις τῆς Θείας τοῦ Λόγου, οὐ
κατ' ἀνθρωπίνην φαντασίαν, οὕτως οὔσης Δικαιοσύνης, *κἀναπόφευ-
κτος ἡ κατὰ ταύτην λύσις ἀπάσης τῆς Ἱστορίας, καθότι ὁ Λόγος
ἐνέχει τὴν ἀπόδοσιν ἑαυτοῦ!* Ἀλλὰ τότε, ὄντως ἔστι Θεός, ὄντως
δ' ἔστι καὶ Λόγος, *χοῖ δύο εἶς ἐστὶ*· οὐκέτι ἐστὶ τι ἐν τῇ φύσει
τῶν ὄντως ὑπαρχόντων πραγμάτων παράλογον! Καὶ τότε, *μόνον διὰ
τὸ κακὸν καὶ τὸ ψεῦδος* ὡς "λογικὸν" τὸ ὄντως φύσει παράλογον
ἐμφανίζεθ' ὑπὸ τῶν *κακοῆθως* προσπαθούντων, διὰ τῆς ὡς "λογικῆς"
καὶ κατ' "ἐπιστήμην" διαφημιζομένης "ἀνυπαρξίας" τοῦ ἤδη ἀπο-
δειχθέντος ὡς *προαιωνίως ὑπάρχοντος* Λόγου, αἰωνίως ἀτιμώρητον
παραστήσαι τὸν ταῦτα καὶ τοιαῦτα μετερχόμενον ἄνθρωπον, ἐρεβω-
δῶς διὰ τῶν τοιούτων βλασφημοῦντα τὸν Λόγον! Ἀλλὰ τότε, ἵνα
ταῦτα καὶ πάντα ὀρθῶς ὑπὸ τὸν Λόγον τεθῆ, χίνα ἐτοιμασθῆ ἡ ὁδὸς
τῆς κατὰ Θείαν Δικαιοσύνην λύσεως τῆς Ἱστορίας ἀπάσης, τουτέ-
στιν ἵνα μὴ τις ὡσαύτως μείνη ἀμφιβολία εἶτε περὶ τῆς τοῦ Ἐνὸς
αὐτοῦ Θεοῦ τε καὶ Λόγου ὑπάρξεως εἶτε περὶ τῆς τούτου Δικαιοσύ-

νης κὰν αὐτοῖς ἔτι τοῖς νοσηροῖς νοῖς τῶν κατὰ τοῦ Λόγου βαλλόντων, ὁ Θεὸς-Λόγος, προεορακῶς πάντα τὰ ψεῦδη τῶν ποιηρῶν, τοιαύτην κατεσκεύασε τὴν ὅλην τοῦ φυσικοῦ κόσμου δομὴν καὶ τὴν διὰ τοῦ Νόμου οἰκονομίαν αὐτοῦ, ὥστ' ἀκριβῶς διὰ τούτων, ὡς μοχλῶν κατ' Αὐτοῦ κινηθεισῶν ὑπ' αὐτῶν, ἀνατραπῆ ἡ δολία κατ' Αὐτοῦ διδασκαλία αὐτῶν!

§11. Δεύτερον δὲ περὶ τοῦ λόγου τοῦ διατεινομένου περὶ τῆς πραγμάτων οὐσίας: Πολλοὶ γὰρ ἔστησαν λέγοντες, ἐκ τῶν συνήθων πραγμάτων πάντα τὰ πράγματα κρίνοντας, ὅτι ἐκ πραγμάτων τὰ πράγματα, κὰξ ὁμοίων τὰ ὅμοια. Ἄλλ' εἰ μὲν τοιοῦτον ὄντως πρᾶγμα χὄ Λόγος ἐστίν, ἄρα καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον αὐτῶν, ἐκ τινος ὁμοίου προγενεστέρου αὐτοῦ ἐστι χὄ Λόγος ἡμῶν, οὗ ἕνεκα καὶ δι' οὗ μόνου καὶ τοὶ κρίνουσι, κἀκεῖνος ἐκ τινος ἑτέρου ἔτι προγενεστέρου. Δικαίως οὖν τότε, ὄντως ὄντα καλοῦμεν τὸν πάντων ἀρχαιότατον Λόγον! Εἰ δὲ λογικὸν δεῖ θεωρεῖσθαι τὸ οὐδεμίαν δέχεσθ' ὡς ὄντως ἐν ἀρχῇ οὔσαν Ἀρχὴν-Λόγον, ὡς ὅτι πάσης ἀρχῆς τιθεμένης χὴ κείνης προγενεστέρα ὡσαύτως ἀπαιτεῖται ὑπάρχειν, τοῦθ' ὡσαύτως δεῖται καταδειχθῆναι· ὅτι καὶ κατὰ τοῦτο ὁ Λόγος ἐστὶν ὁμοίος πρᾶγμασιν ἀναγκαίως κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν ὁμοίας αὐτοῖς ἀπαιτοῦσιν ἀποδεδειγμένας πηγὰς· ἤτοι ὅτι ὡς ἀναγκαία ἐστὶν ἡ ἀπὸ κείνων δισταμένη κείνων πάντων πηγὴ μηδενὸς αὐτῶν ἔξαιρουμένου, ἄρ' ὅτι οὐδεμίαν δυνάμεθ' ἀρχὴν ὡς ὄντως ἐν ἀρχῇ οὔσαν δέχεσθαι! Ἄλλ' ἔστι πῶς λογικὸν φύσει ὁμοίαν αὐτοῖς δέχεσθαι τὴν προὑπάρχουσαν πάντων πραγμάτων αἰτίαν (τουτέστιν, εἰ φῆς ἐκ τινος οὐσίας ἢ ὕλης αὐτὰ ὄντα, ὅτι κἀκεῖνη ἐκ τῆς αὐτῆς ὡσαύτως πάντοτ' οὐσίας ἢ ὕλης ἐστίν), ὅτε μόνον διὰ τινὰ τούτων τοιαύτη ὡσαύτως καταδέδεικτ' αὐτῶν ἡ αἰτία; Εἰ ἔκ τινων πραγμάτων τὸν ταῦτα πράξαντα ἢ δημιουργήσαντα δικαίως συνάγομεν ὡς ὑπάρχοντα, ἄρα δυνάμεθ' αὐτὸ τοῦτο συναγαγεῖν διὰ πάντα τὰ πράγματα; Ἔστι τι πρᾶγμα ὑπὸ τινος ἑτέρου ὡσαύτως πραπτόμενον ἢ δημιουργούμενον ὃ ἐν ἀρχῇ ὄν λεγόμενος Λόγος, ἢ ὄντως ἀνάρχως ἐν ἀρχῇ ἦν Οὐτός, οὐδεμίαν ἔξωθεν λαβὼν ἀφορμὴν, οὐδεμιᾶς ἑτέρας ἀπ' ἐκτὸς ἑαυτοῦ φύσει ἔχων χρείαν αἰτίας, ἀφ' ἑαυτοῦ αἰεὶ ὑπάρχων καὶ δρῶν, παντάπασιν αἰδίως πλήρης ἐν ἑαυτῷ; Μήπως ἄρα γε δυνάμεθα πρᾶγμα παρ' ἑτέρου τινὸς ἐκτὸς ἡμῶν πρᾶγματος πλησιέστατα πρὸς ἡμᾶς ἰσταμένου πραπτόμενον ἢ δημιουργούμενον καταδείξει τὸν πρὸς ἡμᾶς πλησιέστατον Λόγον, ὅσπερ ἐστὶν αὐτὸς οὗτος ὁ Λόγος ἡμῶν; Ἄρα καὶ τοῦ Λόγου ἡμῶν οὐ δὲ μόνον τῶν σωμάτων ἡμῶν οἱ γονεῖς ἡμῶν εἰσιν αἱ αἰτίαι; Ὡσπερ οὖν οἱ ἀπορρίπτοντες τὸν αἰδιον Λόγον οὐδὲ τοῦ ἑαυτῶν Λόγου δύνανται τίνα πλὴν ἑαυτῶν ὁμοίαν ἢ ἀνομοίαν αὐτῷ καταδείξει αἰτίαν, πῶς ἄρ' ἀναγκαίαν

δύνανται θεωρεῖν τὴν ἐπ' ἐκτὸς τοῦ Πρώτου Λόγου τούτου αἰτίαν, ὥστε διὰ τοῦτ' οὐδένα θεωρεῖν Πρῶτον, οὐδ' αὐτὸν ἔτι τὸν δι' Οὐ τὰ λοιπὰ πάντ' αἰτίον Λόγον; Πῶς δ' ὀρθῶς δύνανται ἐτέρας καὶ κατωτέρας τοῦ Λόγου ἡμῶν θεωρεῖν αὐτὸν ἔχειν τὰς αἰτίας αὐτοῦ, πλήρως ὑλικοῖς μόνοις πράγμασιν ἐγκειμένας, ὡς δῆθεν ἀλόγως κάπο μόνης τῆς ἰλύος προελθόντος τοῦ ὅλου ἡμῶν, κατὰ τὰ νῦν διδασκόμενα "ἐπιστημονικὰ" δῆθεν "εὐρήματα", ὅτ' οὐδὲ ταῦτα τὰ νῦν αἰδία θεωρούμενα ὑλικά πράγματα δύνατ' ἐλθεῖν ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἄνευ τοῦ πρὸ πάντων αὐτῶν Λόγου (ἄμφω ὡς αἰτίας καὶ ἀποδόσεως), ὡς ἱκανῶς ἀνωτέρω περὶ τῶν Πολλῶν κατεδείχθη;

§12. Ἄλλὰ τί ἐστὶ τὸ καλούμενον πρᾶγμα; Πῶς οὐ μόνον τὸ ὑπὸ τοῦ πράττοντος καὶ δι' ἰδίας αὐτοῦ ἐνεργείας πραττόμενον καὶ μόνον μετὰ τὴν δημιουργικὴν αὐτοῦ πράξιν ὑπάρχον; Ἄλλ' εἴ τι πρᾶγμα, ἄρ' ἔστι πρότερος τούτου ὁ δι' ἰδίας αὐτοῦ ἐνεργείας διαπανωμένης πράττων τὴν πράξιν τῆς τούτου δημιουργίας, μεθ' ἣν ἀφεύκτως τοῦτο ὑπάρχει κἂν ὦπερ τόπῳ ἐδαπανήθη ἢ τοῦτο δημιουργήσασ' ἐνεργεία, τουτέστι κἂν αὐτῷ ἔτι τούτῳ τῷ τοῦτο δημιουργήσαντι νῶ! "Ὡστ' ἔστι πρᾶγμα ὑπάρχον χῆ ἐν νῶ μόνῳ μορφωθείσα ἰδέα, ἢ σκέψις· κἂν μήποτ' ἐτέρῳ τινὶ πως δηλωθείσα! Ἄλλ' ἐπίσης, ἐάν τι εἶπω, χαῦτη μου ἢ αὐδὴ χὸ διὰ ταύτης φερόμενος λόγος μου ὡσαύτως πρᾶγματ' ἐστὶ ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένα, εἰ καὶ στενῶς ἀλλήλοις συνδεδεμένα! Ἄλλ' ἐπίσης, οὐ πᾶς λόγος μου καθ' ὅλα ἰδιός μου ἐστίν! Ὑποτιθέσθω ὅτι κατέδειξα ὅτι ἔστιν ἡδε αἰτία τοῦ κυανοῦ τῆς θαλάσσης. Ἐνῶ οὗτος ὁ λόγος μου πρᾶγμ' ἐμόν ἐστὶ πραχθὲν παρ' ἐμοῦ, ἐν τούτοις, ὁ διὰ τούτου διατυπούμενος Λόγος ὑπάρχει ὑποκρυπτόμενος κἂν ἐμοῦ ἢ τοῦ λόγου μου ἐν τοῖς πράγμασι τῆσδε θαλάσσης, κἂν διὰ τοῦ λόγου μου τούτου τὸ πρῶτον τοῖς ἀνθρώποις ἀποκαλυφθεῖς! "Ὡστ' ἔστι Λόγος πρότερος πάντων ἀνθρώπων! Κἂν οὗτος πρᾶγμ' ὄντως ἐστίν, ἔστιν ὡσαύτως ὁ τοῦτον ποιήσας· μάλιστα δὲ λίαν πρότερον πάντων ἀνθρώπων! Ἄλλὰ πρὸς τούτοις, καὶ τοῦτο δεῖ ἡμᾶς συνειδέναί: Εἰ ὁ Λόγος ἡμῶν δηλούμενος πρᾶγμα τι ἔστι παρ' ἡμῶν μὲν δηλούμενον καὶ διὰ τοῦ λόγου δ' ἡμῶν ἄλλοις μεταφερόμενον, ἄρ' ὁ ἐν τῷ νῶ ἡμῶν Λόγος, ἀκεραίως ἐκεῖ παραμένων καὶ μετὰ ταύτην τὴν δήλωσιν καὶ μεταφοράν, ἔστιν ὄντως κοινόν τι πρᾶγμα, ἢ ἐντελῶς πρᾶγμα τι;

§13. Εἰ τοιοῦτον καὶ οὗτος, τίς οὖν ἄρ' ὁ πράττων αὐτόν; Ἡμεῖς; Ἄλλὰ πῶς ἡμεῖς, ἄνευ δὲ Λόγου, οἱ πρᾶγμα ἡμέτερον, αἰτιότον οὕτως ἄνευ αἰτίας ποιούντες αὐτὸν πάντα τὸν Λόγον ἡμῶν; Οὐχ ἡμεῖς; Ἄλλ' ἔστι τις ἐξ ἡμῶν συνειδῶς ὅτι, πάντοτε ξενοκίνητος ὢν, ἕτερόν τινα κοῦδέποτε τὸν αὐτοῦ ἴδιον Λόγον ἐκφράζει; Ἐν ᾧ γε σημείῳ χρῆ ἡμᾶς πάντως μὴ λησμονεῖν τοὺς κατ' ἀποστή-

θησιν μόνην, οὐ δὲ κατὰ τιν' ἑαυτῶν κρίσιν "μαθόντας" καὶ λαβόντας ὡς καὶ πανεπιστημίων διπλώματα!] Ὡς οὖν οὐ σύνηθες πρᾶγμα, οὐδ' ἔστω πρᾶγμ' ἐστὶν ὡς καὶ αὐτὸς ὁ ἀμετακινήτως ἐν ἡμῖν πάντοτ' ὢν Λόγος, ἀλλ' αὕτη ἡ πνευματικὴ πᾶσι τοῖς πράγμασιν ὑφισταμένη Οὐσία, ἃρ' οὐδὲν ἐκ τῶν συναγομένων ἐξ ἄλλων συνήθων πραγμάτων δύναται λέγεσθ' ὅτι ἀρμόττει Αὐτῷ, ἄνευ ἀσστηρῶς ἐπισταμένου ἐπὶ τούτῳ ἐλέγχου! Εἰ δὲ καὶ τὸ "ἐξ ὁμοίων τὰ ὅμοια" ἀρμοστόν πως τῷ Λόγῳ τυγχάνει, πάντως μόνῳ τῷ Λόγῳ τῷ ἐν ἡμῖν ἐστιν ἀρμοστόν [δι' οὗ συνειδητῶς ὑποψιαζομεθα ὅτι ὡς κὰν ἡμῖν αὐτοῖς, οὕτω κὰν τοῖς πρὸ ἡμῶν πράγμασι καίτοι ἀσυναισθήτως κάσυνειδητῶς αὐτῶν, πάντως δι' αὐτῶν λειτουργῶν ὡσαύτως ἐν αὐτοῖς ὑποκρύπτεται], κἄρ' ὅτι μόνος αὐτὸς καὶ αὐτῶν ὡς παραγόμενος ἐξικνεῖτ' ἀπὸ τοῦ καὶ τούτου παράγοντος Ἄρχοντος Λόγου, τοῦ αἰδίου ἐξ ἀνάρχου ἀρχῆς ἐν ἑαυτῷ ἔχοντος τὴν ἐπὶ παντὸς ἑτέρου Ἀπόλυτον Ἀρχὴν-Ἐξουσίαν, τοῦ ὄντως ἀποτελοῦντος ὡσαύτως καὶ τὴν Οὐσιώδη Αἰτίαν οὐ μόνου ὡς καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐν ἡμῖν καὶ τοῖς λοιποῖς πράγμασι Λόγου ἀλλὰ καὶ παντὸς ὑποδεεστέρου τινός! Οὗ Ἄρχοντος πέρι, οὐδεμίαν ἑτέραν Τούτου ἐκτὸς Τούτου πηγὴν-ἀρχὴν διὰ παντὸς τοῦ ἐν ἡμῖν Λόγου δυνάμενοι ἀνευρεῖν ἢ ἔστω φαντάζεσθαι, καὶ διὰ τούτο δηλοῦντες πᾶσαν τοιαύτην ἀποκλειομένην, δικαίως πλέον οὐδεμίαν ἑτέραν ἐκτὸς Αὐτοῦ δυνάμεθα λέγειν, οὐδ' ὀνομάζειν, οὐδ' ὑποψιάζεσθ' εἶναι τὴν αἰτίαν Αὐτοῦ· οὐ πλέον ἔνεκα Αὐθύπαρκτον (ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ λαβόντα τὸ εἶναι, τὸ ἐπάρχειν καὶ τὸ ὑπάρχειν), Αὐταίτιον (ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ ὀρίσαντα τὴν ἑαυτοῦ ἰδίαν αἰτίαν τε καὶ σκοπόν), Ἀρχικὴν πάντων Ἀρχὴν (ἀλλ' ἄνευ ἀρχῆς ὡς τὰ ποτ' ἀρξάμενα πράγματα), Αἰδίον (ὡς ἐν ἑαυτῷ ἔχοντα ὡς καὶ αὐτὸν πάντα τὸν χρόνον, οὐ δὲ μόνον τὸν ἡμῖν φαινόμενον φυσικὸν χρόνον τὸν ἄλλως κατανοοῦμενοι ὡς τὴν ἡλικίαν τοῦ φυσικοῦ σύμπαντος), καὶ Καθαρόν (ὡς κατὰ τὴν Αὐτοῦ φύσιν ὑπὸ παντὸς ἀπ' Αὐτοῦ μόνου παραγομένου διὰ τὴν παραχθείσαν αὐτοῦ φύσιν μὴ ἐγγιζόμενον) Λόγον ἅμα δ' ὁμοῦ χυπὲρ πάντα Θεὸν ὁμολογοῦμεν Αὐτόν, Ὅν μόνον δικαίως δι' ὅλου τοῦ εἶναι ἡμῶν προσκυνεῖν δέομεν! Ἡ πρὸς τὰ τέκνα Αὐτοῦ τοῦ Πατρὸς Λόγου-Θεοῦ συγκατάβασις οὐδεμίαν αὐτοῖς δίδωσιν ἄδειαν οἰκίότητος ἐξικνουμένης ἕως τῆς ἀσεβείας! Κατανοοῦσι τι τούτων οἱ ἀσεβεῖς;

§14. Ἄλλ' ὡς σαφῶς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ὑπονοεῖται, οὐ μόνον Νοῦς, τελείους Νόμους τε κιδέας ἀσστηρῶς ἐν ἑαυτῷ συλλαμβάνων καὶ διεκπεραιῶν, ἔστιν ὁ Λόγος, αὕτη πρώτη τοῦ Λόγου μορφή· ὅς τοιοῦτος μόνον εἰ ἦν, ὅλως ἀπερίγραπτος ἦν ἂν πᾶσι τοῖς ἐκτὸς αὐτοῦ τούτου εὐρισκομένοις! Οὐκ εὐθέως κάμείως εἰς τὴν ὑπὸ τὴν μορφήν ταύτην Ἐκείνου ἐφθάσαμεν ὑπαρξιν διὰ τῶν ὡς ἄνω ἀνα-

πτυχθέντων! Ἄλλὰ δι' αὐτοῦ τοῦ φυσικοῦ κόσμου, τοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἑαυτόν ἐκ τοῦ μὴ ὄλως εἶναι εἰς τὸ εἶναι φέρειν ἀπολύτως ἀδυνατοῦντος ὡς κάπισημονικῶς ἀπὸ τοῦ 1985ου μ.Χ. ἀποδέδεικται· δι' οὐδ' ἰκανῶς ἀποδείκνυτ' Αὐτὸς καὶ *Δημιουργός*, αὕτη δευτέρα τοῦ Λόγου μορφή, τουτέστι *Λόγος καὶ ἐκτὸς τῆς ἰδίας αὐτοῦ φύσεως ἐκφρασθεὶς* διὰ τοῦ δημιουργῆσαι τὰ δημιουργήματ' Αὐτοῦ, ἅπερ διὰ τὸ *Λόγῳ ἀφεύκτως ὑφήκειν* αὐτῶν, ὡς *Νόμῳ ὑποκείμενα* ἤνεγκεν εἰς τὸ εἶναι! Νόμῳ μὲν διὰ τὸ εἰς *Κόσμον* φέρειν ἅπερ οὐκ ἐπεθύμησε παρεμένειν ἀκατάστατα καὶ χαώδη! Λόγῳ δ' ἵνα, τοῦ Λόγου δρῶντος διὰ τοῦ Νόμου καὶ τοῦ Νόμου ἀναφέροντος εἰς τὸν Λόγον, ὁ *Κόσμος μὴ ποσῶς* τοὺς αὐτὸν καθορῶντας ἐξαπατήσῃ, ἀλλ' ἀσφαλῶς φέρῃ αὐτοὺς εἰς τὸ πλήρες Ἅγιον Πνεῦμα αὐτῆς πάσης τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Λόγου, ταύτην τὴν τρίτην μορφήν τοῦ *Ἐνὸς* αὐτοῦ Λόγου! *Οὕτω πλήρως* διὰ τῶν ὡς ἄνω ἀναγνωρίζομεν τὸν Ἐν' αὐτὸν Ἄναρχον Τρισυπόστατον Λόγον· Λόγον Σκεπτόμενον, Λόγον Ἐκφρασθέντα, Λόγον Πνεύματος Δικαιοσύνης Ἁγίου· ἐν ταῖς τρισὶν ταύταις μορφαῖς τὰ πάντα διέποντα! Κἂν ἔτι πληρέστερον ἐπιθυμῆς γινώσκῃ Αὐτόν, σαυτὸν πρῶτον γνῶθι καὶ τέλειον ποίει, ὅτι οὕτω μόνον ἐπὶ Κεῖνον προάγειν σαυτὸν δύνασαι! Ἐὰν μετὰ ταῦτα ἐλλόγως διαφωνῆς, Ἄδελφέ Ἄναγνωστα, δεῖξον τὸ σφάλμα τῶν παρόντων συλλογισμῶν! Ἐὰν τοιοῦτον τι δεῖξαι οὐ δύνη, σίγα καὶ ταῦτ' ἀποδέχου! *Καὶ μὴ πλέον σιωπά* ὡς ἂν οὐδέν τι σπουδαῖον συνέβῃ καὶ πρόοδος οὐδεμία ἐπῆλθεν ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς ἀτελέσι ἢ κάσφλαμένοις συλλογισμοῖς! Ὡς ἐν τοῖς τέχνης μουσείοις οὐδέπη διαιολογίῃ ἀρνεῖσθαι, ὡς μὴ δῆθεν ὑπάρξαντας, τοὺς τὰ ἔργα ποιήσαντας, *πῶς οὖν ἐν τῷ ζῶντι αὐτῷ Κόσμῳ* ὑπάρχων, οὐδέπη διαλογίῃ ὅτι *ἀτίμως* προσπαθεῖς διαφεύγειν ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὸν Δημιουργὸν ἐστιάζειν πᾶσαν τὴν προσοχὴν σου; Ἄφίμημί σ' ἐς τὴν σὴν κρίσιν!

§15. (α) Ὡσθ' ὅτι ἡμεῖς νῦν ὧδε ἐσμὲν κἀλήθειαν ἐξετάζομεν περὶ γε ἡμῶν αὐτῶν ὡς καὶ περὶ παντὸς ἐτέρου τινός, *οὐδένα* ἕτερον καταμαρτυρεῖ ἢ αὐτὸν τὸν ἀνάρχως ἐν ἀρχῇ ὄντως ὄντα καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἐν χρόνῳ εἰς τὸ εἶναι καλέσαντα Ἐνα· ὄν καὶ Λόγον *δικαίως* διὰ ταῦτα πάντα καλοῦμεν, οὐδὲ μὴν ἀλλὰ *κἀναμένομεν ἐν χρόνῳ ἀκριβῶς ὠρισμένῳ*, οὐκ ἀπείρω ποιήσειν τὴν πάντων ἀπόδοσιν! Ὅτι οὐκέτ' ἐστὶ τι ἄλλο ἀρχαιότερον ἢ διαρκέστερον τοῦ ὄντως Ὑπάρχοντος Λόγου! Οὗτος οὖν ἐστὶ τὸ Α καὶ τὸ Ω, ἢ Ἄναρχος Ὅριζουσα πάντων Αἰτία τε καὶ Ὅρισμένη Τελείου Τέλους Ἀπόδοσις! Τούτῳ οὖν ἡ πρώτη καὶ μεγίστη τιμὴ! Καὶ τοῖς αἰῶσιν ἢ δευτέρῳ· ὅτι πάρεσι, χῶσεῖ βλέποντες ἀψεύστως ἐπιβεβαιούσι τὰ παρεχόμενα. Τοῖσδ' οὖν μάρτυρσι, σιωπηλῶς ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους παρισταμένοις, ἐορακόσιν, ὀρώσιν, ἐορακόσιν ἐσομένοις τὰ συμβησό-

μενα, δημιουργηθεῖσιν ἵν' ἀκριβῶς μαρτυρήσωσι περὶ πάντων τῶν ἐν χρόνῳ συμβησομένων, καὶ δι' αὐτῶν τῷδε Λόγῳ, τῷ Κυρίῳ, Δημιουργῷ καὶ πάντων Δικαίῳ Κριτῇ, ἢ παροῦσ' ἀναφόρ' ἀναπέμπεται· τῷ προσήκοντι φόβῳ συνεχομένη.

(β) Σὺ δὲ παρατυχῶν, Ἀδελφὲ Ἀναγνώστα, εἰ μὲν κατανοεῖν δύνασαι τι τῶν ᾧδε κειμένων, τοῦτο καὶ καταγίγνωσκε! Εἰ δ' οὐ, μάθανε καὶ σαυτὸν δίδασκε πῶς ὡς ἤδη ᾧφειλες καὶ σὲ δεῖ Λόγῳ καταγίγνωσκειν τὰ πᾶσι προκείμενα· ὅτι καὶ *σὺ Ἄνθρωπος εἶ*· καὶ ᾧ μεσῶ, θειοτάτῳ, ἀγίῳ, αὐτῷ τῷ Λόγῳ στενωῶς συγγενεῖ ὀνόματι φέρεις, αὐτῷ ἰσαχῶς μεγάλην ὀφείλεις τιμὴν· καὶ γὰρ ἐν τῇδ' ἀκριβῶς μόνῃ γλώσσῃ γέγραπτ' ἐν χρόνοις ἔτι λίαν ἀρχαίοις ὅτι ἐν αὐτῇ τῇ πρώτῃ ἀνάρχῳ ἀρχῇ *ἦν ὄντως* ὁ Λόγος· ὅπερ, φεῦ τοῖς θνητοῖς, κενὸς ἐν τοῖς πλείστοις μέχρι τοῦ νῦν παρέμεινε λόγος!

§16. Ὅποθεν πᾶσι, δεῖται συναγαγέσθαι καὶ πλέον μηδέποτε λησμονεῖσθ' ὅτι *βαρύς ἐστι πᾶς ἀνθρώπινος λόγος*, κἂν ἐκφέρητ' ἀπερισκέπτως ἢ ἀδολέσχως, καταμαρτυρῶν ἐλαφρότητ' *ἀσύγνωστον ὅπου οὐδεμίαν τοιαύτην ἂν ἔδει ὑπάρχειν!* Πάντων δὲ λόγων βαρύτατος, ὁ γραπτός! Ὅς γράφεται (οὐπερ ὁ τῶν πολλῶν, πολλὰ λεγόντων *ἀλλ' ἐλάχιστ'* ἐν τῇ ἀπαιδεύτῳ κάπληροφορήτῳ, χούτῳ ἐλαφρᾷ οὕσῃ αὐτῶν συνειδήσει καταλεγόντων, εἶγε χούτῳ πλείσθ' ὅσ' ἀσυνειδήτως καθ' ἑαυτῶν καταγγελλόντων, ἰδίᾳ ὅταν συνειδητῶς καταχρῶνται τῷ λόγῳ) ἵν' οὐχὶ μόνον ὡς ἔπεα περὶεντ' ἀκουσθῇ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῶν παρατυχόντων ἀκοῦσαι αὐτὰ ἐν ᾧ τόπῳ καὶ χρόνῳ τὸ πρῶτον λέγεται τε κάκουεται ταῦτα, ἀλλ' ἵνα χόραθῇ ταῦθ' ὑπὸ μάλα πλειόνων κἂν παντὶ ἀκολουθοῦντι καιρῷ· ὡσθ' οὕτως, οὐ μόνον καὶ πληρεστέρας μελέτης ταῦτα ἐντύχη δυοῖν αἰσθήσεσι μελετώμενα, ἀλλ' ὡστ' *ἐπίσης καίγε διττῶς, οὐδεμία μείνη ἀλλ' ἄρηται πᾶσ' ἀμφιβολία* ἐν ἀμφοῖν τοῖν νοῖν τοῦ τε γράφοντος καὶ τᾶναγιγνώσκοντος περὶ τῆς ἀληθείας ἢ ψεύδους τῶν δηλουμένων *ὡς* δηλουμένων· ὡς καὶ περὶ τῆς πληρότητος ἢ ἐλλείψεως, σκοπίμου ἢ μή, ταύτης αὐτῶν, ὡς καὶ περὶ τῆς σαφηνείας ἢ ἀσαφείας, ἠθελημένης ἢ μή, τοῦ τε λέγοντος καὶ τοῦ γράφοντος, ὡς καὶ περὶ τῆς σοβαρότητος καὶ θυκρῖσας, ἢ ἐλαφρότητος κάκρῖσας, τοῦ νοῦ αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν κρινόντων αὐτούς. Οὕτως, *οὔκ* ἐστὶ φοβερῶτερον τι ἐν τοῖς ἔργοις ἀνθρώπων τοῦ γράφειν· ὅτι αἰωνίως καταμαρτυρεῖ τὰ γραπτὰ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν Ἀλήθειαν· καὶ πολλοὶ εἰσὶν ἐν τῷ μάλα δυσοιῶνῳ τούτῳ καιρῷ οἱ ἐφ' ὑψηλῶν λίαν καθήμενοι ποιηροὶ οἱ *συνειδητῶς ἀρνούμενοι* γράψαι περὶ Ἀληθείας καὶ ψεύδους, εἰ καὶ κάλλιστα νῦν περὶ τούτων γνωρίζουσι διότι περισσῶς νῦν ἀποδέδεικτ' αὐτοῖς ἢ Ἀλήθεια· ἦν νῦν *τὰ μάλιστ' ἐπιμελῶς ἀποκρύπτουσι!* Ἀσοφοὶ ὄντες οὐδόλως κατανοοῦσιν ὅτι ὡς τὸ ψεῦδος ζημίας πολλα-

πλᾶς διὰ τῆς σιωπῆς τῶν καλυπτόντων αὐτὸ προκαλεῖ, ἄρ' ἀναλόγως αὐτὸ καὶ πᾶσαι αὐταὶ καταπροσμετρηθήσονται αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ μηδὲν παραβλέποντος Λόγου, καθότι ἀφείκτως αὐτοὶ διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς αὐτοῦ συγκαλύψεως αὐτῷ τὸν ἐν αὐτοῖς Λόγον ἐμπλέκουσιν· ὅπερ συνίστησι βλασφημίαν, οὐδέποτε συγχωρηθησομένην, κατὰ τοῦ τὸν Λόγον δόντος ἡμῖν Πνεύματος τοῦ Ἁγίου Λόγου-Θεοῦ! Ὅσοι οὐδ' οὕτως οὐδ' ἄλλως πως δύναθ' ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ μηδὲν παραβλέποντος Λόγου φυγεῖν! Ὅτι οὐ μόνον παπύρω, ὃς σήπεται, καταγράφεται τὸ ψεῦδος καὶ ἡ Ἀλήθεια, ἀλλ' ἀνεξιτήλως κἂν τῇ συνειδήσει τοῦ τε πράττοντος ἐν ἡμῖν Λόγου καὶ ἀκούοντος, ὡς καὶ τὰ κρύφια, πρὸ ἡμῶν Λόγου· ὅπου ἀπαρασάλευτοι αἱ γραφαὶ παραμένουσι καὶ συγκρίνοντ' ἐς τοὺς αἰῶνας!

§17. Ἄλλ' οὕτως, οὐ μόνον δηλοῖ τὰ γραπτά, ἀλλὰ καὶ καταδηλοῖ! Ὡς καὶ μένει εἰ καὶ κατέστραπται! Ἀπορεῖς; Ἄρα καὶ λησμονεῖς ὅτι ἔστι δίκης ὀφθαλμὸς ὃς τὰ πάνθ' ὄρα, ἄρ' εἶγε καὶ κατεστραμμένα· ὃς οὐκ ἂν ἦν πανεπόπτῃς εἰ οὐ καθεώρα ὡς καὶ τὰ κατεστραμμένα! Λόγους ἐτέροις· εἴτ' ἀληθῆ εἴτε ψευδῆ ἔστι τὰ γραπτά, ἐπειδὴ ταῦτ' ἤδη ἐγράφη ἀνεξιτήλως, ἐνεργεία πνεύματος δαπανηθείση, ἐπὶ ταῖς συνειδήσεσι τῶν ἀνθρώπων, τουτέστι πρὸ καὶ ταύτης τῆς τούτων μεταφορᾶς ἐπὶ παπύρου, λίθου, ἢ τινος ὑλικοῦ ἄλλου, ἣδη ἱστορία ἔστι καταγεγραμμένη εἰς τὸν αἰῶνα· περὶ τοῦ γράψαντος κατ' ἐλάχιστον ἀληθῶς μόνον πάντοτε ὁμιλοῦσα, κἂν οὗτος κρυφίως, τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ μαρτυρούσης, ψευδῆ μόνον λέγη! Πᾶς οὖν ζῶν μᾶλλον ὑπὸ καὶ ταύτην ζῆ τὴν φαινομενικῶς ἀφανῆ ἡμῖν ἱστορίαν οὕτως ἐκεῖ ἀνὰ στιγμήν καταγεγραμμένην, οὐδ' ὑπὸ μόνον τὴν ὑπὸ διδασκάλων, ὑπηκόων τοῖς κυρίοις αὐτῶν, ἐλειπῶς ἢ καὶ διεστραμμένως ἐν πολλοῖς εἰ μὴ κἂν τοῖς πλείστοις διδασκομένην, κοῦκ ἀπηλλαγμένος ἔστιν ἢ ἔσεται τῆς εὐθύνης τῆς ἀπολογίας περὶ πάντων τῶν πνευματικῶς σημαντικῶν κειμένων ἢ καὶ διατρεξόντων ὧν ἔστιν αἴτιος, κατὰ τὰ πόλυτον δίκαιον μέτρον ὁ μόνος ὁ Αἰώνιος Λόγος κρινεῖ δι' αὐτὸν Λογικόν! Γράπτ' οὖν καὶ λοιπὰ κείμεν' ἄξια παραβλέπεις ἢ καταστρέφεις ἢ ἀρνή τιθέναι πρὸ τῶν ἀνθρώπων; Εὐθύνη! Γράπτ' ἀνάξια δὲ τηρεῖς ὡς περ ἂν ἦ ἄξια, οὐχ ὡς ἀνάξια, ἵνα καὶ δι' αὐτῶν ὡσαύτως διδάσκῃς σαυτόν; Ὁμοίως εὐθύνη! Ἐν ἀμφοῖν περιπτώσεσιν, βαρεῖα ἔστιν ἡ εὐθύνη σου· ὅτι οὕτω κἂν σιωπηρῶς ἢ διὰ παραλείψεως ἐσκεμμένης, οὐ μόνον σαυτὸν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπερχομένους ἀπὸ τῆς εὐθείας ἐκτρέπεις, τὸν Λόγον ὑβρίζων! Καίγε κἂν τούτῳ κρινεῖ σε ὁ ἐν παντὶ Δίκαιος Λόγος! Οὐ γὰρ οὗτος ξένος Δικαιοσύνης ἔστιν, ἀλλ' αὐτὸς ἡ Τελεῖα Δικαιοσύνη!

3

Η ΠΑΡΑΛΟΓΟΣ
ΥΠΟ ΤΩΝ ΔΗΘΕΝ ΕΙΔΗΜΟΝΩΝ ΕΙΚΑΖΟΜΕΝΗ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΤΑΓΩΓΗ

§18. *Ἐσκεμμένως* ἀπὸ τοῦ μ.Χ. ἔτους 1985ου οἱ ἕως καὶ βραβείου Nobel *δῆθεν* "εἰδήμονες", περιφρονούντες πάντα τὰ ἀνωτέρω ὧν ἔκτοτε γινώσται κατέστησαν, ὅλως ἄλλα ἐξακολουθοῦσι διδάσκειν περὶ τῆς τοῦ φυσικοῦ, καὶ κατ' αὐτοὺς μόνου ὑπάρχοντος, Κόσμου καταγωγῆς· ὡς ἀπὸ τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος ποιεῖν ἤρξαντο πρὸς μόνιμον παραπλάνησιν τῶν ἀνθρώπων! Οὐδόλως τούτους πτοεῖ ὅτι μόνην τὴν Ἀλήθειαν χρῆ αὐτοὺς ἐν διδακτηρίοις διδάσκειν, ὡς αἰεὶ αὕτη κάλλιον ἐδραιουμένη κατανοεῖται! Ἄντὶ ταύτης, οὗτοι ἐμμένουσι διδάσκειν θεωρίας οὐδ' ἀπ' αὐτῶν τούτων ἰκανῶς κατανοητάς, βασιζομένας ἐφ' ὑποθέσεων ἐδραιότητος ὅλως ἀνερευνήτου! Καίτοι ἀμείβονται διὰ χρήματος δημοσίου! Ὡς ὅτι κὰν ἡ ἀμοιβὴ αὐτῶν ὑπὸ τῶν μαθητῶν αὐτῶν παρέχητ' αὐτοῖς, δημόσιόν ἐστι κτήμα, οὐ τῶν καθηγητῶν ἴδιον· ὅπερ οὐκ ἔξεστι δαπανᾶν ἐπὶ ψεύδη, ἀλλ' ἐγγενῶς ἐπιβάλλει τὴν Ἀλήθειαν μόνην διδάσκειν! Ἀλλὰ πλέον ἀπεβάλομεν τὴν ἀρχαίαν σοφίαν· διαβιοῦμεν ἐν καιροῖς πονηροῖς· ἀγνωστάδε τυφλῶς ὀδηγοῦμεν' ὑπὸ τοιούτων καθηγητῶν· δοκούτων μόνιμον ἔχειν τὴν ἄδειαν μόν' ἀνακαλύπτειν νέα ἐπιθυμητά, πρὸς ἔτι μείζονα πλουτισμόν, πλὴν μόνων θυλάκων, κυρίως τῶν τούτους κινούντων! Πλουτισμὸς Πνεύματος ξένος γέγονε τῇ ἀκαδημίᾳ, ὅτι οὐδεμίαν πλέον κέκτητ' ἀξίαν ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις τοῦ "κόσμου"! Πολὺ φεῦ λίαν κυρίως ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος κατὰ τῆς Ἀληθείας καὶ τῶν μαθητῶν αὐτῶν ἀμαρτάνουσι πλέον οἱ τούτων διδάσκαλοι! Δι' αὐτῶν, ἐγκαταλιπόντων τὴν αἵρεσιν-ρήτραν τῆς Ἀληθείας, ἦν περιφρονοῦσι καθολικῶς, ἤκομεν ᾧδε! Ἴδωμεν τὰ θεμέλια τῶν διδασκαλιῶν τοῦ παρόντος καιροῦ!

§19. Εἴθ' ὑπὸ τοῦ Λόγου δημιουργηθεῖς εἴτ' ἀφ' ἑαυτοῦ ἐμφανισθεῖς εἰς τὸ εἶναι, ὡς ἐν ὅλον ἔκτοτε πάρεστιν ἅπας ὁ φυσικὸς Κό-

σμος, κούδεν φοβούμενος ἕτερον, *ἐνέχει τὴν κατὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ ἰδίαν ἀναφοράν*, ὅπερ σημαίνει ὅτι *παντάπασιν ἀποκλείεται τὰ περὶ τὴν αὐτοῦ λειτουργίαν παράδοξα!* Συνεπῶς, εἰ μὲν ὁ φυσικὸς Κόσμος ἐδημιουργήθη, ἄρα *κέκτηται ἡλικίας* δηλούσης τὴν ἐν χρόνῳ δημιουργίαν αὐτοῦ· ὅτε εἰ ὡσαύτως αὕτη δηλοῦτ' ἐν τοῖς ἐπ' αὐτοῦ δρώσι νόμοις, ἡ *δημιουργία* αὐτοῦ *ἀκλόνητον* ἀναδείκνυται στοιχείον τῆς Ἐπιπέδου! Εἰ δ' αὐτὸς αἰδίως ὑπάρχει, ἡ ἄπειρος αὐτοῦ ἡλικία, *ἀκλόνητον* οὕσα στοιχείον τῆς Ἐπιπέδου, *οὐ δύνατ'* ἐμφανίζεσθ' ἐν τοῖς ἐπ' αὐτοῦ δρώσι νόμοις· ὡς ὅτι τότε εἴτ' ἄπειρον ἐποίει ἂν τὸ γινόμενον παντὸς δι' αὐτῆς πολλαπλασιασμοῦ, εἴτε μηδενικὸν τὸ πηλίκον πάσης δι' αὐτῆς διαιρέσεως· ἄτιν' ἀνεξαιρέτως ἄγουσιν εἰς παράδοξα, καθιστάντ' *ἀδύνατον* τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ. Ἄρα, ἡ *αἰδίου* σύμπαντος ἀπρόσκοπτος λειτουργία *παντάπασιν ἀποκλείει πᾶσαν* ἐν τοῖς φυσικοῖς νόμοις ἐμφάνισιν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ! Πάν γεγραμμένον διὰ τοῦ εἶναι αὐτὸ *γεγραμμένον* παντάπασιν ἀποκλείει πᾶσαν ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ δρῶσαν ἐμφάνισιν τοῦ ἀπείρου!

§20. Ἡ ἐν ταύτῳ πιθανότης τοῦ εἶναι τὸ σύμπαν ἀδημιούργητον καὶ τοῦ ἔχειν αὐτὸ ὠρισμένην τινὰ ἡλικίαν, ἐμφαινομένη ἐν τοῖς ἐπ' αὐτῷ δρώσι νόμοις καὶ δηλοῦσαν ἀναποφεύκτως τὴν πρώτην στιγμὴν τῆς ἐν χρόνῳ αὐτοῦ ἐμφανίσεως, ἐγείρει καίρια ἐρωτήματα:

(α) Αἰδίου λειτουργοῦν σύμπαν *ἀδυνατεῖ* ἀφανίσει τὴν τῆ λειτουργία αὐτοῦ ἐνυπάρχουσαν παρελθούσαν αὐτοῦ ἱστορίαν, ἥστινος μέρος ἢ ἄπειρος αὐτοῦ ἡλικία, δι' ἀνατάξεως τοῦ "ὠρολογίου" τοῦ ἀφανῶς μὲν διὰ τῶν ἐπ' αὐτῷ νόμων πάντως ὅμως δέ πως "μετρούμενος" τὴν ἄπειρον αὐτοῦ ἱστορίαν! Ἄναταξις ὑπονοεῖ *δράσιν!* Εἰ οὖν αὐτὸ μόνον τὸ σύμπαν ἔστι τὸ δρῶν, ἤδη ἐκέκτητο ἂν πᾶσαν τὴν παρωχημένην αὐτοῦ ἡλικίαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνατάξεως, καθ' ὃν ἐβουλήθη, εἴ γ' ἐβουλήθη, ἀναπαραγαγεῖν ἑαυτὸ ὑστερον ὡς κἂν χρόνῳ, τρέπον ἑαυτὸ ἀπ' αἰδίου εἰς ἔγχρονον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνατάξεως! Μὴν ἄρα γυνὴ τις ἄστατος δύναται τι τὸ τοιοῦτο ποιεῖν ἑαυτῆ; Εἰ τὸ σύμπαν εἶχεν ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐπὶ τοῦτο ἰσχύν, πῶς ἄρ' ἐνεποδίσθη τοῦτο ποιεῖν ἀπ' ἀρχῆς; Ἡ ἡλικία αὐτοῦ ἦν ἂν τότε ἀναμφιβόλως λίαν μεγάλη, ἀλλὰ πάντως *οὐκ ἄπειρος!* Ὡς ὄντως τῆ μεγάλης ἡλικίας πρέπει ἀξιοπρέπεια, ἀπειράκις μείζων τοιαύτη πρέπει τῆ αἰδιότητι, κούδεις ἐστὶν ὁ δυνάμενος ἐλέγξει αὐτήν! Τίς οὖν ἄρ' ἀντήλαττεν ἂν τὴν ὑστέραν διὰ τῆς προτέρας; Ἀληθῶς, *τίς ἀνὴρ ἢ γυνὴ δέχεται* ἀνταλλάξει τάϊδιον διὰ τοῦ προσκαίρου; Τάϊδιον ὑπονοεῖ καὶ *τάϊδιον σφρίγος!* Μόνον τὸ ἔγχρονον ἐνέχει τὸ πρόσκαιρον, τὸ γῆρας, τὸν θάνατον! *Ἐσφαλμένως* οὖν ἄρα ὁ **Michelangelo**

παρέστησε *γέροντα* τὸν Θεόν, τείνοντα δάκτυλον τῷ Ἀδάμ! Ἐναμφιβόλως οἱ Ἕλληνες ἐθεώρουν ἂν αὐτὸ βλασφημίαν! Πρὸς τί δ' ἄρα, εἰ τὸ πρόσκαιρον καὶ τὰ σὺν αὐτῷ ἐστὶν ἐπιθυμητότερα, ἢ ὅλη καθορωμένη περὶ τὴν αἰωνίαν νεότητα ἀγωνία; Ἄρα, τὸ ὑπονοεῖν πως περὶ σύμπαντος προτιμότεραν τὴν ἀπὸ ταΐδιου εἰς τὸ ἔγχρονον ἐγκατάστασιν, οὐχὶ μόνον οὐκ ἐστὶ τις φιλοσοφία ἢ ἐπιστήμη, ἀλλ' αὕτη ἢ ἄκρα ἀνοησία, παρ' οἴουδήποτε οἰωδήποτε τρόπον κἂν αὕτη προτείνεται!

(β) Ἄφ' ἐτέρου, εἰ "τι" οὐδόλως ὑπάρχει (χοῦτω παντελῶς μὴ ὄν *πράγμα*) ὡσαύτως οὐδεμίαν ἐν ἑαυτῷ κέκτητ' αὐτοσυνειδησίαν, ἵνα μὴ τι περὶ τῆς ὅλης συνειδήσεως, ἢ συναισθήσεως εἴπωμεν, χοῦτως οὐδὲ ἐνεργεῖν τε καὶ δρᾶν δύναται! Αὐτοῦ μὴ ἤδη ὑπάρχοντος, ἢ *ἀνύπαρκτος* αὐτοῦ προτέρα κατάστασις παντελῶς ἄγνωστος αὐτῷ παραμένει· ὡς ὡσαύτως καὶ ἡ κατάστασις ἐν ἣ ἐπίκειται εἰσελθεῖν, καθισταμένη γνωστὴ αὐτῷ *μετὰ* τὸ εἰσελθεῖν αὐτοῦ ἐν αὐτῇ! Ὡς οὐδὲ σύ γε αὐτὸς δύνασ' ὑψιπετεῖν ἔλκων σαυτὸν ἀπὸ τῶν ἱμάντων τῶν ὑποδημάτων σου· ὁμοίως καὶ ἀσφαλέστατα, οὐδέν, μὴ ὄν ἐν τῷ εἶναι *ἄρα* "γιγνώσκον" οὐδὲν περὶ τοῦ μὴ εἶναι καὶ εἶναι, δύναται δι' ἑαυτοῦ ἐνεγκεῖν ἑαυτὸ ἐκ τοῦ ἀγνώστου αὐτῷ μὴ ὅλως εἶναι εἰς τὸ παντάπασιν αὐτῷ ἄγνωστον εἶναι! Τὰ λογικώτατα ταῦτα, ἰστάμεν· ἀκλονήτως ἐπὶ τοῦ μηδενικοῦ τῆς δημιουργίας σημείου, οἱ ὑποτιθέμεν· "εἰδήμονες" περὶ τοῦ φυσικοῦ σύμπαντος ἐπιδεικτικῶς παρῶσιν· ὅπερ ἀσυναισθήτως αὐτῶν καταδείκνυσιν ὅμως τὴν ἑαυτῶν ἰδίαν βαρύτητα· καὶ τοῦτ' *ἀνεξαρτήτως τῆς διακρίσεως* ἢν τελευταίως αὐτοὶ ἐπιχειροῦσι ποιεῖν μετὰ τούδε "ἡμῶν" σύμπαντος καὶ τοῦ *παντελῶς ἀγνώστου αὐτοῖς* παρ' αὐτῶν [πρὸς "σωτηρίαν" διὰ τῆς φυγῆς γ' ἑαυτῶν ἀπὸ τοῦ Δημιουργοῦ, τοῦ καὶ Κριτοῦ] ἐπικαλουμένου "σύμπαντος τῶν συμπάντων", ἐν ᾧ τὸ ἡμέτερον τοῦθ' ὡς κοκκίς ἐν ὠκεανῷ ἴσταται!

§21. Ἐναμφιβόλως, καὶ τοῦτο τὸ "σύμπαν συμπάντων" ἐμπλέκεται τῇ παρατηρουμένῃ διαστολῇ τοῦ παρόντος "ἡμῶν" σύμπαντος. [Ἐπιτραπήτω μοι ὑπομνήσαι τὴν *ἀδιάσειστον* Ἀλήθειαν ἐκ παρατηρήσεως: Παρατηροῦμεν *μόνα τὰ ἐν τῷ χώρῳ ὑπάρχοντα ἀντικείμενα, οὗ γ' αὐτὸν τοῦτον τὸν χώρον!* Ἄνευ ἐκείνων, μὴ φυσικός τις παρατηρητής (**a non-physical observer**) περιεβάλλετο ἂν ὑπὸ *παντελοῦς* σκότους, τοσοῦτου δ' ὥστε παντελῶς ἀδύνατον ἦν ἂν αὐτῷ Λογικῶς εἰπεῖν εἶ πως ὄρα ἢ παντελῶς τυφλός ἐστι! *Πάντα τὰ περὶ χώρου διαστολῆς, καθαραὶ φαντασιώσεις τῶν "εἰδημόνων" ἐστί, μυστικῶς συμφωνησάντων μηδεὶς αὐτῶν τοὺς λοιποὺς διελέγχειν*, ἵνα μὴ τὸ σκάφος ἐφ' οὗ πάντες αὐτοὶ πελαγοδρομοῦσιν ἀστα-

θές καταστή καὺτανδρον εἰς τὴν ἄβυσσον βυθισθῆ!] Δύο ὑπάρχουσιν ἐκδοχαί: ἐνὸς αὐτῶν διαστελλομένου (ἤτοι ἐν τῷ χώρῳ *διογκομένου*), εἴτε πάντα τὰ σύμπαντα διαστέλλονται ὁμοτρόπως (**in unison**), ὅποτε οὐδὲν αὐτῶν ἐμπλέκεθ' ἑτέρῳ, καὶ αἰωνίως ἄγνωστ' ἀλλήλοις αὐτὰ παραμένουσιν· εἴτε διαστέλλονται διαφορικῶς, ὅπότε ἀναπόφευκτός ἐστιν ἡ ἐμπλοκὴ τοῦλάχιστον ἐνὸς μετὰ (τινῶν) τῶν λοιπῶν. Κατὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν, πῶς ἄρ' ἡμεῖς δικαιούμεθα ποσῶς ὁμιλεῖν περὶ πλειόνων συμπάντων πέραν τοῦ ἐνὸς ὅπερ μόνον γιγνώσκομεν; Ποῦ ἄρα τότε ἐστὶν ἡ τῶν *δηθεν* "εἰδημόνων" ἐνδελεχῆς "ἐπιστήμη" τῆς περὶ αὐτῶν *παντάπασι ψευδοῦς* "συζητήσεως"; Ἡ ὁμότροπος κίνησις *οὐσιαστικῶς ἐνοῖ* αὐτὰ πάντα, ὥστε μόνον περὶ ἐνὸς δυνάμεθ' ἀσφαλῶς τὸν λόγον ποιεῖν! Καὶ κατὰ τὴν δευτέραν, (περιλαμβάνουσαν *δύο* πιθανὰς καταστάσεις), *οὐδεὶς* ἐγγυᾶται τὰπαραβίαστον τοῦ σοῦ σωματικοῦ καὶ δὴ ἐγκεφαλικοῦ χώρου ὑπὸ στοιχείων εἰσβαλλόντων ἐξ ἄλλου τινὸς σύμπαντος! Κατὰ μὲν τὴν μίαν κατάστασιν ὁμιλοῦμεν περὶ στοιχείων ἄλλου τινὸς πάντως ὡς ἐγγιστα φυσικοῦ σύμπαντος, περὶ ὧν οὐσιαστικῶς πολλὰ λίαν *οὐδέποθ'* ὁμως οὐσιαστικὰ τὸ **Hollywood** λέγει, κινουμένον γε ὑπὸ τῶν αὐτῶν τε κάκείνους *ἀπ' ἐντὸς τούτου τοῦ κόσμου* ὠθούντων, ἀσυναίσθητος τοῦ τί ὄντως αὐτοὶ πάντες λέγουσι περὶ τῆς ἐπὶ σκοπὸν ἐσκεμμένον ὑπ' αὐτῶν *υἰοθετηθείσης χρωματικῆς, ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς* ἢν οὗτοι *ἀπέρριψαν πνευματικῆς*, αὐτῶν χημῶν πάντων καταγωγῆς! "Ὁμως δέ, *οὐδεὶς ποτ'* ἠσθάνθη *τοιαύτην τινὰ ἐνοχλητικὴν ἢ καταστροφικὴν τοῦ ἐγὼ αὐτοῦ ξενικὴν εἰσβολὴν* [πέραν γε τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης ἀποδεκτῆς ὡς προϊόντος μοιραίου τῶν ὄσων παρ' αὐτοῦ ἑαυτῷ διεπράχθησαν, ὡς ὅτι οὐδεὶς, καὶ ὀρθῶς, ἀπέδωκε παραισθήσεις, *ὀφειλομένας εἰς μόνην τὴν λήψιν τοιαύτας γεννησῶν οὐσιῶν*, εἰς ξενικὴν εἰσβολὴν]! Πῶς οὖν ἄρ' αὐτοὶ ὁμιλοῦσι περὶ τοιούτων ἄλλων συμπάντων ὡς *δηθεν* κατ' ἐπιστήμην, *οὐδεμιᾶς περὶ αὐτῶν ὑπαρχούσης ἀντικειμενικῆς μαρτυρίας*; Κατὰ δὲ τὴν ἄλλην κατάστασιν ὁμιλοῦμεν περὶ στοιχείων ἄλλου τινὸς πάντως ὡς ἐγγιστα *μὴ φυσικοῦ* σύμπαντος, ὅποτε πάλιν δεῖ ἡμᾶς αὐτοὺς ἐρωτᾶν πῶς ἄρα καὶ περὶ αὐτοῦ *δηθεν* κατ' ἐπιστήμην ποιοῦσι τὸν λόγον!; "Ὅτι ὡς ἐγγιστα *μὴ φυσικὸν* σύμπαν *ὀλίγον ἢ ποσῶς* διαφέρει συμπάντων ἐκ πνευμάτων ἀγαθῶν ἢ κακῶν, ὧν μὲν τὴν ὑπαρξιν αὐτοὶ παντελῶς ἐπιχειροῦσιν ἀρνεῖσθαι, ὧν ὁμως δὲ *διὰ τοῦτο* τὴν ἀπὸ παραθυρίου κρυφίαν ἀναδιείσδυσιν *λίαν ἐπισταμένως* ὀφείλουσι *παντελῶς* ἀποκλείσαι· πάντως δὲ *μὴ λησμονοῦντες* ὅτι ὁ Θεὸς χοῖ Αὐτοῦ ἄγγελοι, σεμνοὶ διαμένοντες, ἅπαξ ἐκβληθέντες *οὐδέποτ'* ἐπανεισέρχονται *διὰ παραθυρίων λανθάνοντες*· δι' ὧν *μόνοι κλέπται, φίλοι δέ γε τῶν τοιαῦτ'* εἰσηγουμένων, εἰσδύουσιν!

§22. Ἄλλ' ἔα δεχθῶμεν τὴν ὑπαρξιν μείζονος συμπάντος ἐκ συμπάντων, ἵνα πλήρως κατανοήσωμεν τὸ διὰ ταύτης εἰσηγούμενον πρόβλημα: Χῶρος πληρούμενος ὁμαλῶς ὑπὸ χιλίων συμπάντων μόνα δέκα τοιαῦτα περιέχει ἀνὰ κατεύθυνσιν! Χῶρος δὲ πληρούμενος ὁμαλῶς ὑπὸ χιλίων ἑκατομμυρίων τοιούτων μόνα χίλια τοιαῦτα περιέχει ἀνὰ κατεύθυνσιν! Δεχθῶμεν τὴν ὑστέραν ταύτην περίπτωσιν, ἀφ' ἧς *κατ' ἐλάχιστον* ἄρχεθ' ἡ κατανόησις τοῦ κατ' αὐτοὺς *πιθανῶς ἀπίρου* σύμπαντος ἐκ συμπάντων. Τὸ παρὸν κατ' αὐτοὺς μικρὸν ἡμῶν σύμπαν, ἡλικίας 12×10^9 ἐτῶν καὶ διαμέτρου 17×10^{27} cm περιέχετ' ἐν ἐλαχίστῳ κύβῳ ἴσου κατὰ κατεύθυνσιν μήκους. Ἡ ἐλαχίστη μήκους διάστασις ἢ γιγνομένη ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῶν τοιαῦτα εἰσηγούμενων καθηγητῶν ἐστὶν ἢ γνωστὴ ὡς **Planck length** τῶν 1.616×10^{-33} cm, ἐν ἧ κατ' αὐτοὺς παύει ὑφίστασθ' ἡ χῶρου (καὶ χρόνου) συνέχεια, χὸ τῶν τοιούτων "χωρόχρονος" ὡς *παντελῶς ἀδιασάφητος, ὄλως ἀσυνεχῆς, πλὴν συνεχῶς μεταβαλλόμενος ἀφρὸς ἐν ἑαυτῷ* "αἰωρεῖται", ἀφ' οὗ ἅπας ὁ φυσικὸς κόσμος ἐν διαστάσεσι μείζουσιν ἀπαρτίζεται. Ἐν τῷ ἐλαχίστῳ κύβῳ οὖν ἄρα τῷ περιέχοντι τὸ ἡμέτερον σύμπαν ἐγκλείονται περὶ τὰ $(17 \times 10^{27} / 1.616 \times 10^{-33})^3 = 10^{183.066...}$ κυβίδια **Planck**· ἐνῶ ἐν τῷ μείζονι σύμπαντι τοῦ ἐνὸς δισεκατομμυρίου συμπάντων ὡς τὸ ἡμέτερον ἐγκλείονται $10^{192.066...}$ τοιαῦτα κυβίδια. Συνδεδεμένος τῷ μήκει **Planck** ἐστὶν ὁ παρὰ τῶν τοιούτων καθηγητῶν ὡς κλάσμα τοῦ μήκους αὐτοῦ διὰ τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός ὀριζόμενος χρόνος (χρονίδιον) **Planck** (διαρκείας 5.39×10^{-44} sec.) ἐν ᾧ συντελεῖται ἑκάστη τῶν ἐν τῷ κυβιδίῳ **Planck** πραγμάτων μεταβολή. "Ἦτις *ἀναμφισβητήτως, ἴν' ἄγῃ τὰ πράγματ' εἰς τάξιν, οὐδόλως ἔστι τυχαία, ἀλλ' ὑπόκειται νόμοις σκληροῖς*, δι' ὧν *μόνων πᾶσ' ἢ παρατηρουμένη τάξις τοῦ κόσμου προσδιορίζεται τε καὶ συντηρεῖται*, παρὰ τὴν *πεῖσμον* ἐν προκειμένῳ σιωπῆν τῶν καθηγητῶν, καταλειπόντων *ἀνύπαρκτον, οὐχ ἀπλῶς σκοτεινὴν*, τὴν ἐξήγησιν τοῦ πῶς ὁ *τοιούτος ὡς ἄνω* ἀφρὸς μεταβάλλετ' ἐς τὴν παρὰ πάντων ἡμῶν παρατηρουμένην ὡς ἔγγιστα σταθεράν (**quasi-constant**) τάξιν πραγμάτων! "Ἄνευ γὰρ τοιούτων ἐπ' αὐτὰ νόμων, οὐδέποτε τὰ τοιαῦτα κυβίδια συνειργάζοντο ἂν ὡς ἔγγιστα σταθεράν τάξιν παράγειν, ἀντὶ τοῦ συντηρεῖν τὸ αὐτῶν ὄλον ἀδιασάφητον. Παρομοιάζοντες οἱ καθηγηταὶ τὰ τοιαῦτα τῷ θαλάσσης ἀφρῷ, λησμονοῦσιν ἀναιδημόνως ὅτι ὁ ταύτης ἀφρὸς συντίθετ' ἐκ μάζης ὑποκειμένης τοῖς ἐπ' αὐτῆς νόμοις, ἐν οἷς καὶ ὁ τῆς βαρύτητος· δι' οὗ αἰθῆς ὁ ἀφρὸς καταπίπτει χέαντὸν εἰς τὴν ὑπ' αὐτὸν ἀνασυντίθησι θάλασσαν! "Ἄρα, *παρὰ τὴν πρὸς ἀφρὸν παρομοίωσιν*, ἔτι *κάν*

+

+

τοῖς κυβιδίοις ὑφίστατ' ἄγνωστος τοῖς καθηγηταῖς, σκοπίμως ἐπὶ σκοπῷ ἀρνούμενοις αὐτήν, τάξεις πραγμάτων, ὄντως ὄντων ἐν ἑαυτοῖς καὶ τιθέντων ἐν αὐστηρῇ τάξει κατὰ τὴν ἀσφαλῆ τοῦ συνεχοῦς χρόνου σειρὰν ὡς καὶ τὰ τὰ χρονίδια Planck! Ὡς ὅτι ἀπὸ παντὸς κυβιδίου καὶ διὰ παντὸς χρονιδίου, διέρχοντ' ἀναριθμητῶν πεδίων ἰσοδυναμικαὶ γραμμαῖ τε καὶ ἐπιφάνειαι, ὁμαλῶς οὐκ ἀτάκτως ἐν χώρῳ καὶ χρόνῳ ὑπάρχουσαι καὶ μεταβαλλόμεναι, ὀριζόμεν' ὑπὸ τῶν αὐτὰς ὀριζόντων (κινουμένων) φορτίων τε καὶ σωματιδίων τε καὶ μαζῶν! Ὡς αὐτὰ καὶ αἱ τούτων κινήσεις ὑφίστανται καὶ ἐξελίσσονται, ἀνάλογ' ἀνὰ πᾶν χώρου σημείον καὶ πάσαν χρόνου στιγμὴν διατάσσονται καὶ τὰ περὶ ταῦτα πεδία! Ἀπὸ τῆς ἀταξίας τῆς ἐν κυβιδίοις, οὐχ ὁμαλῶς, οὔτε τυχαίως, νόμοις δέ γε κατὰ τοὺς καθηγητὰς ἀνυπάρκτοις, ἔρχεται τι εἰς τάξιν! Κυβιδιὸν τι ἀνήκον τῷ ἐμῷ, ἢ τῷ σῷ, ἢ ἔτι καὶ τῷ τινος τῶν τοιούτων καθηγητῶν ἐγκεφάλῳ, σαφῶς οὐκ ἀνήκει εἴτε τῷ ἡλίῳ, εἴτε τῷ ὡσεὶ κενῷ διαστρικῷ ἢ διασμπαντικῷ διαστήματι! Κυβιδιὸν τι ἀνήκον πετάλῳ τινὶ ἄνθους τινός, ἀσφαλῶς οὐκ ἀνήκει πετάλῳ τινὶ ἄλλου τινός ἄνθους, ἢ κυβιδίῳ τινὶ ἀνήκοντι εἰς ἀδάμαντα, ἢ τιν' ἀκαθαροσίαν! Ἡ ὅλη ἐν τῷ χώρῳ τάξις τῶν κυβιδίων οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν παύει παντελῶς εἶναι καθωρισμένη! Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀναρριπτόμεν' ὡς ἐν παντελῶς μειχθέντι ἀφρῷ τὰ κυβίδια, ἕκαστον αὐτῶν ἐπανέρχεται εἰς τὴν αὐτοῦ μίαν [ἀκριβῶς δέ γε προσηρμοσμένην, ὡσαύτως δέ γε καὶ προσηνατολισμένην ὠρισμέναις συντεταγμέναις] ἐν παντὶ τῷ διαστήματι τοῦ μείζονος σύμπαντος θέσει! Ἴνα δέ κατανοήσης καλῶς τί ὄντως τοῦτο σημαίνει, ταῦτα ὑπόλαβε: Δοθέντων σοι πέντε κύβων, ἕκαστος αὐτῶν ἔχει πιθανότητα 1/6 τυχαίως ἀναρριπτόμενος ἐλθεῖν κατὰ τὴν ὀρθὴν αὐτοῦ ὄψιν ἐπὶ τὰ "ἄνω". Εἰ δὲ σὺ ἰκανὴν δοκεῖς εἶναι τὴν ἐπὶ μίαν μοῖραν τοῦ κύκλου διάταξιν, ἢ πιθανότης τοῦ κατὰ τὴν ὀρθὴν αὐτὴν μοῖραν τὸν ἀναρριπτόμενον κύβον ἐλθεῖν ἐπὶ τρισὶ διαστάσεσιν ἐστὶ 1/360³ [ὡς ὅτι εἰ μείζον' ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖς, ἄρα μειοῖς τὴν πιθανότητα τὸρθοῦ προσανατολισμοῦ, π.χ. εἰς τὸ 1/(360×60×60)³ ἀνὰ δευτέρον λεπτόν μοίρας]. Ὡς δὲ πέντε αἱ μόναι δυναταὶ θέσεις πάντων τῶν κύβων εἰσὶν, ἢ πιθανότης ἐκάστου αὐτῶν τυχαίως ἀναρριπτομένου ἐλθεῖν εἰς τὴν ὀρθὴν αὐτοῦ θέσιν ἐστὶ 1/5, ὥστε ἢ συνολικὴ ἐκάστου αὐτῶν πιθανότης ἐλθεῖν ὀρθῶς εἰς τὴν μίαν αὐτοῦ θέσιν οὐκ ἐστὶ καλλίων τῆς [(1/6)×(1/360)³×(1/5)], ἢ δὲ συνολικὴ πιθανότης καὶ τῶν πέντε κύβων ἐλθεῖν εἰς τὴν ὀρθὴν αὐτοῦ ἕκαστος θέσιν ἐστὶ [(1/6)×(1/360)³×(1/5)]⁵ = 1.861×10⁻⁴⁵. Κατὰ ταῦτα τὰναμφισβήτητα, ἢ πιθανότης πάντων τῶν κυβι-

+

+

δίων ἔλθειν εἰς τὴν ὀρθὴν αὐτοῦ ἕκαστον θέσιν ἐστὶ $[(1/6) \times (1/360)^3 \times (1/10^{192.066...})]^{10^{192.066...}}$. Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι δι' ἄπειρον σύμπαν συμ-
πάντων ὡς ἴσων τῷ ἡμετέρῳ, ἡ συνολικὴ πιθανότης οὐκ ἐστὶ μείζων
τῆς $[(1/6) \times (1/360)^3 \times (1/\infty)]^\infty$, ὅπερ παντάπασιν ἀρνεῖται σοὶ τὸ ἐκ
μόνης πλήρους τῶν πραγμάτων συγχύσεως *δοκούμενον* ὡς "πλεονέ-
κτημα" τῆς ἀπείρου παρελθούσης αὐτοῦ ἡλικίας, ὡς ἡ ἀντίστοιχος
αὐτῷ πιθανότης *ἤδη καθίσταται χείρων ἢ ∞^∞ , ἀνά γε μίαν μόνην*
ρίψιν πάντων τῶν κυβιδίων ὀλοκληρουμένην ἀνά χρονίδιον Planck!
Προκειμένου μόνου τοῦ παρόντος ἡμῶν σύμπαντος, *ὡς γε μαρτυ-*
ρεῖθ' ὑπὸ τῆς ἐν αὐτῷ τάξεως τῶν πραγμάτων, τὰ ἐν αὐτῷ κυβίδια
Planck *ἤδη ἀνερρίφθησαν $10^{60.8467...}$ ἀκὶς καὶ πάντοτ' ἐπιτυχῶς* [ὡς
γε σὺ *ὀφείλεις* πιστεύειν ὀρθὴν δοκῶν τὴν θεωρίαν τῶν ἀναταράξε-
ων (**fluctuations**) **Planck!**], καίτοι ἡ πιθανότης τοῦ κατὰ καθαρὰν
τύχην συμβεβάσθαι αὐτὸ οὐκ ἐστὶ καλλίων τοῦ

$$p_{f,c} = \{[(1/6) \times (1/360)^3 \times (1/10^{183.066...})]^{10^{183.066...}}\}^{10^{60.8467...}}$$

"Ὅπερ ὡσαύτως σημαίνει ὅτι ἀπείρου ἡλικίας ἄπειρον σύμπαν ἐκ
σμπάντων ὡς τὸ ἡμέτερον δύναται μὲν λειτουργεῖν ὡς τὸ ἡμέτε-
ρον κατὰ μόνην καθαρὰν τύχην, ὅμως δὲ μόνον κατὰ πιθανότητα
οὐχὶ καλλίονα τοῦ

$$\{[(1/6) \times (1/360)^3 \times (1/\infty)]^\infty\}^\infty.$$

"Ἦτις πιθανότης *οὐδόλως τυγχάνει κάλλιόν πως πραγματεύσιμος*
ἔτι κὰν χρόνῳ ἀπείρῳ! Λέξεσιν ἄλλαις, ἀπειράκις ἐστὶ πιθανώτε-
ρον "μικρόν" ὡς τὸ ἡμέτερον σύμπαν καθαρᾶ τύχη εἰς τὴν ἑαυτοῦ
τάξιν ἔλθειν, ἢ σύμπαν συμπάντων ὡς τὸ ἐπὶ *ψευδῇ* αὐτῶν "σωτη-
ρίαν" ἀπὸ τοῦ ὀφείλειν ὁμολογήσαι Θεὸν-Λόγον ἐπικαλούμενον ὑπὸ
τῶν *δηθεν* "εἰδημόνων" κατηγορητῶν!

§23. Ἄλλὰ τάνωτέρω οὐκ ἐξαντλεῖ ἅπαν ὃ ἐξετάζομεν πρόβλη-
μα: "Ὅτι τὰ ἐν τῷ σύμπαντι ἡμῶν ὑπάρχοντα θεμελιώδη Δημοκρίτεια
ἄτομα ἀριθμεῖ $5.89 \times 10^{120} = 10^{120.7701...}$ καὶ ὑπόκειται νόμοις ἑτέροις.
Ὡς ἤδη λεπτομερῶς ἀναλέλυται ἀλλαχοῦ⁴, εἰ οὐκ ἐστὶ Θεός, "θεῖ-
αι" ἀλλ' ἀναποδράστως παντελῶς ἄΛογοι εἰσὶ καὶ αἱ φύσεις τῶν
Δημοκρίτειων ἀτόμων, *ἴσαι δ' αὐταὶ κατ' ἀριθμὸν πρὸς τὰ ἄτομα.*
Ἡ τυχαία οὖν ἄρα παρ' αὐτῶν πάντων ἐπιλογή συγκεκριμένης τι-
νὸς φύσεως, τῆς ἀρίστης ἐπὶ τῷ φαινομένῳ ὡς ὠρισμένῳ πάντων

⁴ Γ. Π. Σταυροπούλου, *ΘΕΟΥ ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ*, Ἀθήναι 2004· ISBN
960-85044-3-0, σελ. 37-41.

$\tau\omega\tilde{\nu}$ $\acute{\alpha}\tau\omicron\mu\omega\tilde{\nu}$ σκοπῶ, κέκτηται πιθανότητα $(10^{-120.7701\dots})^{10^{120.7701\dots}} = 10^{-10^{122.8520\dots}}$. Μὴ ἔχοντα Λόγον τᾶτομα ταῦτα, ὅμως δὲ *φαινόμεν'* ὁμοιοεῖν (ὡς π.χ., ἐπὶ τὸ κείσθ' ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἓνα πάντ' αὐτὰ νόμον), ἄρ' *ὡσαύτως καθαρῶ τύχη ἐπέλεξαν* καὶ τὴν αὐτὴν μίαν συγκεκριμένην, ἀρίστην ἐπὶ τῷ φαινόμενῳ ὡς ὠρισμένῳ πάντων τῶν $\acute{\alpha}\tau\omicron\mu\omega\tilde{\nu}$ σκοπῶ, βούλησιν. Ὡς "θείων" ὡσαύτως τῶν βουλήσεων τῶν $\acute{\alpha}\tau\omicron\mu\omega\tilde{\nu}$ οὐσῶν, καὶ ἴσων κατ' ἀριθμὸν πρὸς τὰ ἄτομα, ἢ πιθανότης *τυχαίας* παρ' αὐτῶν πάντων ἐπιλογῆς τῆς μιᾶς συγκεκριμένης ἀρίστης *διαφαινομένης* βουλήσεως ὡσαύτως ἐστὶ $(10^{-120.7701\dots})^{10^{120.7701\dots}} = 10^{-10^{122.8520\dots}}$. Ἄλλ' ἢ πιθανότης ἐκάστου $\acute{\alpha}\tau\omicron\mu\omega\tilde{\nu}$ κεκτῆσθαι τὴν ἀρίστην ἅμα *φύσιν καὶ βούλησιν* ἐστὶ $(10^{-120.7701\dots}) \times (10^{-120.7701\dots}) = (10^{-241.5402\dots})$ · καὶ ἢ πιθανότης πάντων τῶν Δημοκριτείων $\acute{\alpha}\tau\omicron\mu\omega\tilde{\nu}$ κεκτῆσθαι τὴν αὐτὴν μίαν ἀρίστην ἅμα *φύσιν καὶ βούλησιν* ἐστὶ $(10^{-241.5402\dots})^{10^{120.7701\dots}} = 10^{-10^{123.1530\dots}}$. Ἄλλ' αὕτη ἐστὶ μόνη ἢ *βασικὴ* πιθανότης ἢ πολλαπλασιαζομένη ὑπὸ τῶν πιθανότητων *πάντων τῶν ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξαρτήτων νόμων* τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τὸ *τυχαίως* δημιουργῆσαι τὸ ἡμέτερον σύμπαν *ὡς ἀκριβῶς τοῦτο ἐστὶ καὶ ὑφίσταται*. Ἦτοι, εἰ αἱ πιθανότητες πάντων τῶν διαδοχικῶν νόμων εἰσὶ 10^{-w} , 10^{-x} , 10^{-y} , 10^{-z} , κλπ, ἐπὶ τὸ γινόμενον *πάντων τῶν τοιούτων κλασμάτων* δεῖ πολλαπλασιάσαι τὴν πιθανότητα τῆς ἀρίστης ἅμα φύσεως καὶ βουλήσεως, ἵνα καταγράψωμεν τὴν συνολικὴν πιθανότητα τῆς τυχαίας ὑπὸ πάντας τοὺς ἐπ' αὐτὰ νόμους καταστάσεως τῶν Δημοκριτείων $\acute{\alpha}\tau\omicron\mu\omega\tilde{\nu}$! Εἰ ὅμως οἱ νόμοι οὐ δρῶσιν ἐπὶ τῶν Δημοκριτείων $\acute{\alpha}\tau\omicron\mu\omega\tilde{\nu}$ διηλεκτῶς σταθεροὶ κάμετάβλητοι, ἀλλ' ὑπόκεινται ταῖς ἀναταράξεσι **Planck**, οἱ κύβοι τῆς τυχαίας πάντων τῶν νόμων τούτων ἐπιλογῆς ἀναρρίπτουτ' οὐ μόνον ἀνὰ πᾶν χρονίδιον **Planck**, ἀλλ' ἐξαρτῶνται ὡσαύτως κάπο τῆς συνολικῆς τῶν κυβιδίων ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν ἐκάστου αὐτῶν ἐν τῷ συνολικῷ χώρῳ δέουσαν θέσιν, ὡς ὅτι *μόνον οὕτω* καθίσταται δυνατὴ ἢ ἐν παντὶ τῷ σύμπαντι ὡς σταθερῶν τῶν νόμων παράστασις τε καὶ λειτουργία. Κατὰ ταῦτα, ἢ συνολικὴ πιθανότης τῆς ἐπιτυχοῦς ἐμφανίσεως *ἐκάστου νόμου* ὡς σταθεροῦ παρέχεται διὰ τῆς ὑψώσεως τῆς ὡς ἄνω αὐτοῦ πιθανότητος εἰς τὴν *ἀντίστροφον* δύναμιν τῆς ὡς ἄνω καταγραφείσης: $1/(p_{f,c})$, καὶ ἢ συνολικὴ πιθανότης τῆς ἐπιτυχοῦς ἐμφανίσεως *πάντων τῶν νόμων* ὡς σταθερῶν ἐν τῷ σύμπαντι παρέχεται διὰ τῆς ὑψώσεως τοῦ γινομένου $[(10^{-10^{123.1530\dots}}) \times 10^{-w} \times 10^{-x} \times 10^{-y} \times 10^{-z} \dots]$ τῶν ὡς ἄνω πιθανότητων ἐκάστου αὐτῶν εἰς τὴν *ἀντίστροφον* δύναμιν τῆς ὡς ἄνω καταγραφείσης: $1/(p_{f,c})$, ἦτοι,

$$P_{\text{final}} = \left[(10^{-10^{123.1530\dots}}) \times 10^{-w} \times 10^{-x} \times 10^{-y} \times 10^{-z\dots} \right]^{1/(p_{f,c})}$$

Μόνον υπό ταύτην τὴν ἐπ' ἄριστα πιθανότητα ἐστὶ δυνατὴ ἡ διαρκὴς ἀλλ' ὅλως τυχαία ἐμφάνισις νόμων δρώντων ἐν παντὶ τῷ σύμπαντι σταθερῶς τε κάμεταβλήτως ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ Δημοκριτείων ἀτόμων, ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται τὰ ὕλης παρατηρούμενα σωματίδια καὶ πάντα τὰ ἐξ αὐτῶν μείζονα σώματα τὰ παρέχονθ' ἡμῖν τὴν *δηθεν* ψευδαίσθησιν τῆς φαινομένης σταθερότητος τῶν φυσικῶν παρατηρουμένων πραγμάτων, παρὰ τὴν *μὴ φαινομένην ἀνάρριψιν τῶν κύβων τῆς γενικῆς τυχειότητος Planck*, τῆς ὑπὸ τῶν καθηγητῶν ὑποτιθεμένης ὡς ὑποκειμενικῶς, ὑπὸ πάντα τὰ φυσικὰ πράγματα ἐνεργούσης!

§24. Εἰ δέ τις, ἀντιθέτως, προτιμήσοι τάνεξάρτητον τῆς κυβείας τῶν νόμων ἀπὸ τῆς κυβείας τῶν κυβιδίων **Planck**, ὡς ἐνεργειῶν φαινομένων ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξαρτήτων, ἀμφοτέρων πάντως συμβαινουσῶν ἀνὰ πᾶν χρονίδιον **Planck**, λέγων ὅτι ὑπὸ τοὺς συνολικοὺς συμπαντικοὺς νόμους δεῖ πάντως προσδιορίζεσθαι καὶ πάντα τὰ καθέκαστα τῶν κυβιδίων χαρακτηριστικά, οἷα ἢ ἐν ἐκάστῳ αὐτῶν παρουσία, πυκνότης, κατανομὴ μάζης, φορτίων, δυναμικῶν κλπ. ἅτιν' ὁμοῦ προσδιορίζουσιν ἀλανθάστως τὴν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ ἐν τῷ σύμπαντι θέσιν καὶ προσανατολισμὸν τῶν κυβιδίων **Planck**, δι' ὧν παρέχεται ἡ *ψευδαίσθησις*, εἰ ὄντως τοιαύτη, τῆς *φαινομένης σταθερότητος* τῶν πραγμάτων παρὰ τὴν συνεχῆ "ροὴν" **Planck**, τότε ἀναμφιβόλως διὰ κείνο τὸ ἀνεξάρτητον δεήσοι ὁμολογήσειν τὴν συνολικὴν πιθανότητα τῆς μέχρι τοῦδε *συνεχοῦς* λειτουργίας τοῦ σύμπαντος, σταθεροῦ μὲν φαινομένου, ἀνὰ πᾶν χρονίδιον **Planck** ὅμως δὲ ριζικῶς ἀναταραττομένου, ὡς πάντως μὴ καλλίονα οὔσαν τῆς

$$P_{\text{final, alt}} = \left\{ \left[(10^{-10^{123.1530\dots}}) \times 10^{-w} \times 10^{-x} \times 10^{-y} \times 10^{-z\dots} \right] \times \left[(1/6) \times (1/360)^3 \times (1/10^{183.066\dots}) \right]^{10^{183.066\dots}} \right\} 10^{60.8467\dots}$$

§25. Τῆς δυνατότητος ἐπιλογῆς μεταξὺ τῶν δύο τούτων συνολικῶν πιθανοτήτων παρεχομένης ἐνώπιον τῶν *ἀκλονήτων* στοιχείων τῆς ἐλλόγου κατασκευῆς τοῦ φυσικοῦ κόσμου κατὰ τὰ διηγηθέντα ἐν τῷ δευτέρῳ Κεφαλαίῳ τῆς παρουσίας Ἀναφορᾶς, ἀλλὰ μὴ ὁμολογουμένων ἀπὸ τοῦ 1985ου μ.Χ. ἔτους, ἐρωτῶνται νῦν οἱ καθηγηταὶ καὶ "εἰδήμονες", χοῖ τούτων διαφημισταί, ἐκλαϊκευταὶ καὶ λοιποὶ κόλακες πάντες, εἰ ὄντως πιστεύουσιν ὅτι κατὰ τὰς ὡς ἄνω πιθανότητας οὕτως ἢ οὕτω τοῦ σύμπαντος λειτουργούντος, ἀληθῶς αὐτὸ κινδυνεύει ἀφανισθῆν' ἀφ' ὑπάρξεως ἀνὰ πᾶν χρονίδιον **Planck**, κα-

+

+

ταρρεούσης τῆς λαμπρᾶς κάγαθοτάτης κατὰ τάνωτέρω ἀλλὰ μόνον *καθαρᾶς* αὐτοῦ τύχης! Εἰ ἐπὶ τοιαύτην πίστιν ἐδράζουσι πᾶσαν τὴν ἐπιστημονικὴν, κοινωνικὴν, καὶ προσωπικὴν αὐτῶν ἐνέργειάν τε καὶ δράσιν! Εἰ ἐπὶ τοιαύτην πίστιν ἀναλίσκουσιν ἑαυτοὺς εἰς θυσίας προσωπικοῦ κόπου, μόχθου, διὰ παντὸς τοῦ βίου μακρᾶς σκληρᾶς ἐργασίας, ἀϋπνίας, ἀγωνίας, ὑπὲρ ἐπιστήμης, τέκνων, πατρίδος, πολιτισμοῦ, ἢ ἀνθρωπισμοῦ! Εἴ τις ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει αἰδώς, ἄρα *καὶ παρ' αὐτῶν σιωπηρῶς, παρὰ δὲ τὰς διδασκαλίας αὐτῶν*, ὁμολογεῖθ' ὅ *οὐ τύχη* διὰ τῶν νόμων τοῦ Κόσμου δηλούμενος ὑπάρχειν Θεός!

+

+

4

ΠΕΡΙ ΓΛΩΣΣΗΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

§26. Ἀκολουθῶς τῷ §17 νῦν ἐρωτῶμεν: Τί καταδηλοῖ τὰ γραπτά; Τί ἕτερον εἰ μὴ ἦθος καὶ πνεῦμα τοῦ τε γράφοντος ἢ εἰς οὓς καὶ ἂ αὐτὸς ἀναφέρεται; Τίτι δὲ καταγέγραπται ταῦτα; Πῶς μὲν οὖν οὐ μόνους ἀνθρώπους, τοῖς νῦν ζῶσι καὶ ζήσουσι; Πῶς δ' οὖν οὐ καὶ τῷ τούτῳ τῷ Λόγῳ, ᾧ πάντα τελικῶς ἀποδίδεται; Τίτι δὲ τρόπῳ καὶ γλώσσῃ δεῖ ταῦτ' ἔσεσθαι καταγεγραμμένα; Πῶς οὖν οὐ τρόπῳ καὶ γλώσσῃ κατανοητοῖς τοῖς πλείστοις ἀνθρώποις; Καὶ εἰ μὲν τοῖς πλείστοις παντὸς γένους, πῶς οὖν οὐ τρόπῳ καὶ γλώσσῃ παγκοσμίως κοινοῖς, τουτέστι νῦν ἀγγλιστί; Δύναται τις μὲν ἀμφιβολία ὅτι, διηνεκεῖ ἐφ' ὅσον ἄνθρωποι ζήσονται, παγκόσμιος μὲν ἢ ἀγγλικὴ γλῶσσα διὰ τὴν μεγάλην ποσότητα γνώσεως ἢ ἐν αὐτῇ νῦν κατατίθεται· εἰς διττὸν παραδειγματισμὸν τῶν λαῶν πάντων, κἂν ἀληθῶς αὕτη τὸν σύνολον ἀνθρωπὸν πρόσω ἀνάγῃ, κἂν αὕτη αὐτὸν ὀπίσω ὑπάγῃ, ὅτι καὶ τότε, δι' ἀποφυγὴν δεῖ τὰσφαλμένα μὲν εἶναι, ἵνα μὴ πάλιν οἱ ἄνθρωποι ἐν τοῖς αὐτοῖς πέσωσι σφάλμασιν; Εἰ δ' Ἑλληνισμὸν μόνους χίνα κἂν τῇ αὐτῶν γλώσσῃ μείνη διηνεκεῖ ἀναγνώσιμος χῆρ τοῦ παρόντος καιροῦ μαρτυρία διὰ τὴν αἰωνίαν ἐνότητα τοῦ πολιτισμοῦ, πῶς οὖν οὐχ ὡσαύτως Ἑλληνιστί; Ἄλλ' εἰ χέλληνιστί, πῶς οὖν σὺ ἀρνήσῃ ἐν τῇ αἰωνίᾳ ἑλληνικῇ παρέξειν αὐτῆν; Εἰ τις πρὸ δισχιστικῆς εἶχε τι γράψαι αἰώνιον, πῶς ἂν οὐ τῇ τῶν ἑλληνικῇ γλώσσῃ ἐχρήτο διὰ τὸ εἶναι ταύτην παγκόσμιον; Ἄλλ' ἐν τῷ παρόντι καιρῷ, ὅθ' ἢ νῦν ὀμιλουμένη ἑλληνικὴ οὐκέτι ἔστι παγκόσμιος κούδέποτε τοιαύτη πλέον γενήσεται διὰ τὸ κατ' οὐδὲν προάγειν τὸν παγκόσμιον πολιτισμὸν τῶν ἀνθρώπων, περιοριζομένη εἰς τὰνάξια καθ' ἡμέραν τριβόμενα, τίτι γλώσσῃ ἑλληνικῇ δεῖται τινα χρῆσθαι γράφοντα τοῖς αἰῶσι; Δεινὸν φεῦ τοῖς νῦν τὸ ἐρώτημα!

§27. (α) Ἐν ἀρχῇ, πῶς οὐκ ἔστι χρέος τοῦ γράφοντος κατανοητὸν ποιεῖν ἑαυτὸν τοῖς πλείστοις ἀνθρώποις; Καὶ εἴ τις ἔχει σπουδαῖόν τι λέγειν, πῶς οὐ δεῖται αὐτῷ πλήρες μὲν εὐκόλον δὲ τοῦτο

παρέχειν τοῖς ἐπιθυμοῦσιν ἀκούειν, ἵνα μὴ οὐθ' ὑποστρέψωσιν ἢ παρανοώωσιν; Ἄλλὰ τίνα γλώσσαν ἑλληνικὴν δύναται τις ἀναμένειν κατανοητὴν ἐσομένην κὰν τῷ μακρῷ μέλλοντι, μετ' αἰῶνας πολλοὺς καὶ μακροὺς; Πάντως οὐχ ἢ νῦν ὀμιλουμένη! Οὐ μόνον διότι οὐκ ἀκριβῆς ἐστὶν αὕτη κᾶρ' ἀκατάλληλος διὰ τὸ σπουδαῖα ἐκφράζειν, ἀλλ' ἐπίσης διότι οὐδὲν φεῦ σπουδαῖον πλέον ἐκφράζεται πρωτογενῶς ἐν αὐτῇ, οὐ ἔνεχ' αὕτη δικαιουσθ' ἐπιβιοῦν!

(β) Ποῖον δ' ἐστὶ τὸ τοῦ γράφοντος μέγιστον μέλημα; Πῶς οὐχ ὅτι δεῖ αὐτὸν πρῶτον μὲν πλήρως κατανοῆσ' ἐν ἑαυτῷ πάνθ' ὅσ' ἐπιχειρεῖ καταγράψαι, ὕστερον δ' ἀκριβῶς καταγράψαι, ἐν γλώσση γε ἱκανῇ δι' ὀλίγων ἐκφράσαι τὸ *πλήρες* νοούμενον, μόν' ὅσα καλῶς κατεινόησιν; Ὡσθ' ἢ τῆς γλώσσης ἐπιλογή οὐδόλως ἔστιν αὐθαίρετος, ἀλλ' ἐπιβάλλεται ὑπ' αὐτῆς μόνης τῆς ποιότητος τοῦ καταγράφεσθ' ἐπιχειρουμένου! Ποῖον δ' ἕτερον μέλημα τούτου ἀμέσως ἀκολουθεῖ; Πῶς οὐχ ὅτι ἀρτίως δεῖ αὐτὸν χρῆσθαι τῷ μεταξὺ γράφοντος κἀναγιγνώσκοντος μέσῳ, ταύτη τῇ γλώσση, ἵνα μὴ τις ὑπάρξη μεταξὺ αὐτῶν παρανόησις; Καινόν τι καὶ σπουδαῖον ἔχων ὁ γράφων διακοινῶσαι, δικαίως μὲν ἀξιοῦν γνωστὸν γενήσεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, δυσκόλως ὅμως δ' ἐκφραζόμενον διὰ τὸ περίπλοκον τοῦ νοήματος, ὀρθῶς ἄρα κείνος ποιεῖ ἀρνούμενος γράψαι αὐτὸ ἐν τινι νῦν ἀτελεῖ ἰδιώματι κὰν ἐνδόξου ποτὲ γλώσσης, λαϊκῷ μὲν πιθανῶς τοπικῇ τινι κοινωσίᾳ τυρβαζούσῃ περὶ ταπεινὰ μόνα, πλὴν ἐλάχιστα τῷ εὐρεῖ κόσμῳ γνωστῷ! Πῶς οὐ ταῦτα παντελῶς ἐξαντλεῖ τὴν τοῦ γράφοντος ὑποχρέωσιν περὶ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ χρωμένου γραπτοῦ λόγου;

(γ) Ποῖον δ' ἐστὶ τἀναγνωστοῦ πλέον κύριον μέλημα; Πῶς οὐχ ὅτι δεῖ καὶ αὐτὸν ἔχειν γνώσιν ἀρτίαν τῆς γλώσσης ἣς τὴν χρῆσιν τὸ καταγραφόμενον νόημά τε καὶ διανόημα τῷ γράψαντ' ἐπέβαλεν; Ἐν οὐ τῷ νῷ πρῶτον ὑπῆρξε τὸ νόημα; Ἐφ' οὐ ὕστερον ὠκοδομήθη τὸ διανόημα; Οὐχ αὕτη ἢ τῶν νοημάτων διαπλοκὴ κάμοιβαία συμπληρώσις, οὐχ αὕτη ἢ θεμελιώδης τοῦ νοῦ λειτουργία; Πάνθ' ἄπερ ἀπὸ τινος νοῦ, διὰ τοῦ λόγου, κατ' ἀντίστροφον τάξιν, δεῖται διαπερᾶσθ' ἔς τινα ἕτερον, ἵνα καὶ τούτου αὐτὰ κτῆμ' ἄρτιον γένωνται;

§28. (α) Ἡ γλώσσα, μέσον ἐκφράσεως τῶν ἐν τῷ νῷ εὐρισκομένων πραγμάτων, ἀναπτύσσει τὸ οἰκοδομούμενον ἀκριβῶς ἐπὶ κείνων, ἵν' ἀκριβῶς ταῦτα ἐκφράσῃ κἀς ἄλλους νοῦς ἄνευ παρανοήσεως μεταφέρῃ· ἀλλ' ἕως τοῦ σημείου τῆς παρὰ κείνων προσλήψεως τῶν δι' αὐτῆς μεταφερομένων. Ἀπὸ τοῦ σημείου ἐκείνου ἄρχεται τὸ πρὸς ἑαυτὸν μέγα τοῦ προσλαμβάνοντος χρέος ἀρτίαν διατηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ γλώσσαν πρὸς τὸ προσλαμβάνειν καὶ διαχειρίζεσθαι τὸ

έγγενές τῆς γλώσσης περιεχόμενον. Ἐν αὐτῷ τῷ κρισίμῳ σημείῳ ἴσταθ' ἢ πρὸς αὐτὸ καὶ ἀλλήλους τῶν συναλλοσσομένων *κοινή* ὑποχρέωσις μὴ ἀφιέναι κάτω περιπεσεῖν τὸ διακινούμενον!

(β) Βεβαιότατα, αὐτὰ πάντα διαφέρει *μόνους* τοὺς δοκοῦντας σπουδαῖα τὰ πνευματικὰ πράγματα, παρ' ὧν (δα)φιλῶς μεριμνᾶται! Διὰ τοὺς λοιπούς, "ἀνθρώπους" μὲν λεγομένους περὶ ταπεινὰ μόνα δ' ἀσχολουμένους ἐπ' αἰῶνας ζόφου ἤδη μακρούς, ταῦτ' ἐστὶ "περιτταὶ λεπτομέρειαι"! Βεβαιότατα, ἂν περὶ τοῦ λόγου ἀδιαφορῶν ᾧ καταχρῆ, τὸν Λόγον εἴπησ ἀμφίβολον, Αὐτὸν πρῶτον ἂν ἀπ' ἀνακριβοῦς λόγου ἀρχόμενος συκοφαντήσης ὡς ὑποπτον, Αὐτὸν πρῶτον ἂν διαβάλης ὡς πονηρόν, *σύ πονηρῶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ* ἐξικνούμενος, μετ' οὐ πολὺ, καὐτὴν ὄλην τὴν γλώσσαν μετὰ πάσης ἐπιτυχίας διέλυσας καὶ τὰ διὰ ταύτης διωκόμεν' ὀλοσχερῶς ἀπὸ τοῦ βίου ἀπέβαλες! Καὶ τὸν ποτ' *ἄνθρωπον, σαυτὸν γε πρῶτον*, εἰς δίπουν μετέβαλες ζῶν! Ὅποια μείζων διὰ σε "τιμὴ" αὕτη ἢ ἀτιμία, κἂν τιμᾶθ' ὑπὸ τῶν πολλῶν, τῶν "μαζῶν", τῶν νῦν σὺν σοὶ ὀριζόντων τὰ ὄρια τῆς "δημοκρατίας"! Οὐδόλως διαφέρει σε τὸν ταῦτα καὶ τοιαῦτα ποιοῦντα τὸ ψευδέστατον πρόσχημα, κἂν *δῆθεν* συμπαθὲς καὶ φιλικὸν τοῖς ἀνθρώποις ἢ εὐσεβὲς χυποτακτικὸν τῷ Θεῷ ἐμφανίζης αὐτό, εἰ μὴ διὰ μόνον τὸ πονηρότατον αὐτοῦ ἔνδημα, ᾧ αἰσchrῶς περιβάλλεις αὐτό! Ταῦτ' ἐγὼ λέγω ἵνα πεισθῶσιν ἐπὶ τέλους χοῖ ἀπανταχοῦ βλάκες ὅτι *οὐδεὶς* τοῦ Θεοῦ ἢ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ φίλος ὅστις ἀπὸ τῶν πνευματικῶν καθ' οἰοιδήποτε τρόπον τὸν νοῦν αὐτῶν περισπᾷ! Περισσότατα διαφέρει τὸ λόγων κἀνεργειῶν ἀποτέλεσμα, ἀφ' οὗ ἀσφαλῶς χαῦτη ἢ πρόθεσις κρίνεται! *Οὐδεὶς* ἐστὶ φίλος τοῦ Λόγου ὅστις περὶ τῆς ἐλλόγου κἂν μακροχρονίου πορείας καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἰδίων αὐτοῦ διαβημάτων ἀδιαφορεῖ, περιερχόμενος δ' ὅμως εἰς ὄλεθρον δι' αὐτῶν ἰσχυρίζεται πρόθεσιν ἀγαθὴν! *Οὐδεὶς* ἐπιτρέπεται ἀμφιβάλλειν ποτὲ ὅτι *πᾶς* ὁ ἐπιχειρῶν ἀπὸ τοῦ Λόγου διαχωρίσαι τὸν ἄνθρωπον, χῆσσαν αὐτοῦ ἐμφανίσαι ὡς καὐτὸν τὸν Θεόν, τὸν πρῶτον ἀγνοῶν ἐμπραγμάτως κἂν τοῦ δευτέρου φαίνεται *δῆθεν* "πιστὸν τέκνον", οὐδεμίαν ἑτέραν ἀλλ' αὐτὴν ταύτην διαπράττει τὴν ποτ' ὀρθότατ' κληθεῖσαν ἀλλ' οὐδέποτε ἐξηγηθεῖσαν καὶ κατανοηθεῖσαν *ἀσυγχώρητον* ἁμαρτίαν!

§29. (α) *Πῶς* οὖν ἐπιμένεις τοσοῦτον ἀνόητος διαμένειν, φίλε σὺ Ἄναγνωστα, διὰ τῆς μέχρι τοῦδ' *ἀλόγου* τῶν ἀνθρώπων πορείας ἀρνούμενος πείθεσθαι, ὥστ' ἀρνεῖσθ' ὑπάρχοντα τὸν προκείμενον, κατὰ σου δ' ἐπερχόμενον ἀμειλίκτως, ἐφ' ὃν ἀπὸ ρυτῆρος λυθεῖς, μεμεθυσμένος, ἀκαθέκτως ἐλαύνεις κρημνόν; Ὅθ' ἢ πτώσις σου γενήσεται κατακόρυφος ἐπ' ἀβύσσῳ πρὸς ἄβυσσον, τίνα σὺ προσδοκᾷς

ἐλλεῖν σώσαι σε; Τὸν Θεόν, ἄνευ Λόγου, ὃν ἀπὸ Κείνου διέστησας· μετὰ Λόγου, ἐφ' ᾧ πλέον οὐ πείθη, ὃν οὕτω φερόμενος πλήρως περιφρονεῖς, παραλόγως ἀδιαφορῶν περὶ τῆς ἐλλόγου τῶν πραγμάτων δομῆς καὶ πορείας; *Οὕτω*, διὰ τῆς περὶ τὴν κόπον πολὺν ἀπαιτοῦσαν ἀλλ' Ἀνθρώπους τοὺς ἐπ' αὐτῆς ἀσκουμένους ἀνθρώπους ποιούσαν τῶν προγόνων αὐτῶν γλώσσαν ἀδιαφορίας, καὶ τῆς συνείσης περὶ τὰ κατὰ Λόγον ζῶτικά τ' Ἀνθρώπου πνευματικῆς ἀφασίας, ἢ ἀπαιδευσία καὶ ἔλλειψις πάσης ἐπὶ τ' Ἀνω Παιδείας κατὰ τῶν νῦν "Ἑλλήνων" ἔτ' αὐταποκαλουμένων ἐπῆλθε, τούτων κατίσχυσε, καὶ τούτους "Ἕλληνας" μόνον κατ' ὄνομα πλέον κατέστησεν! Οἰαδήποτ' ἂν ἦ ἡ πορεία ἀνθρώπου ἢ πράγματος, αἰεὶ ἀπὸ κορυφῆς ἄρχεθ' ἢ πτώσει! Τὰ αἷτια τῆς ὁποίας μόνος ὁ Λόγος ἐρευνᾶν δύναται! Ἄλλ' ἢ ἐπὶ τούτῳ προσπάθεια κόπον καὶ πόνον πολὺν ἀπαιτεῖ· μάλα δὲ μείζον' ὅτ' ἐς αὐτὸν ἑαυτόν, ἄνθρωπον ἢ λαόν, ἢ ἔρυνα ἀναφέρεται· ἢπερ οὐδέποτ' ἀναλαμβάνετ' ἐὰν οὗτος οὐ φλέγηθ' ὑπὸ τῆς βουλήσεως πάλιν ἐπανελθεῖν ἐπὶ *τάει ἔτι μείζονα κόπον ἀπαιτοῦντ' ἀνθρώπινα ὕψη*· δι' ὅπερ, ἐπ' ἄλλων ἀνοήτως ἐπιρρίπτων τὰ αἷτια, ἑαυτὸν ἐῶ καταπίπτειν ἐπὶ χθαμαλὰ! Ὅποιον ἀναβάσεως ἐφ' ὕψη παράδειγμα, ὁποῖον ὑπόδειγμα καταβάσεως εἰς βυσσοῦς, τὸ μὲν ἴν' οἱ νοοῦντες ἀκολουθήσωσι, τὸ δ' ἴν' οὐτ' ἐπιμελῶς ἀποφύγωσιν, οἱ γενικῶς καλούμεν' Ἕλληνες ἑαυτοῖς καὶ τοῖς λοιποῖς ἀνθρώποις παρέχουσι διὰ τοῦ Λόγου τε καὶ τοῦ λόγου τε καὶ τῆς τῆς γλώσσης αὐτῶν γεννήσεως κάπολήξεως, καὶ τῆς περὶ ταῦτ' ἐπ' αἰῶνας μακροῦς μείζονος αὐτῶν καταχρήσεως, καὶ τῶν ἐφ' ἅ, ἀφ' ὧν οὐτ' ὄντες μακράν, ὡς Ἱστορίας τελείωσιν (οὐκ) ἀποβλέπουσιν!

(β) Ἴδε καὶ λέγε: ἐπὶ τὰ δι' ὄλου σπουδαῖα ἢ περὶ μόνα τάφήμερα οἱ Ἕλληνες σήμερον ἀσχολοῦνται; Εἴ τι σπουδαῖον ἐμφανίζετ' ἐν τῇ παρουσίᾳ λαϊκῆ ἑλληνικῆ, ἀπ' ἄλλων γλωσσῶν ἐν αὐτῇ μεταπέφρασται· καὶ φανερά πᾶσι πλὴν ἀνοήτοις μόνοις ἐστὶν ἡ ἀδυναμία αὐτῆς! Τὰ λοιπὰ "φιλολογία" [ἦτοι, *οὐ συγγραφὴ ἀλλ' ἀπλή συρραφὴ λέξεων*, συνηχουσῶν πως τοῖς ὡσί, συγκινουσῶν πως αἰσθήματα ἐν ἐγκάτοις, σπανιώτατα τὸν Λόγον ἐκτοξεουσῶν ἐφ' ὑψίστοις] ἐπὶ τὸ πλείστον ἐστὶν ὅλως ἀμφιβόλου ποιότητος, κἂν "βραβεῖα" δι' αὐτὴν ἀπονέμωται χ' ὑπερηφάνως" λαμβάνωνται! Ὁ λόγος αὐτῶν, εἰς μὲν τὰς ἀρίστας τῶν περιπτώσεων, τοῦ γυμνοῦ πλὴν ὅλως Λόγου κενοῦ συναισθήματος ἐξέπεσεν ὑπηρέτης, εἰς δὲ τὰς συνήθεις, τοῦ ἐπὶ χρήμασιν αὐτῶν μόνου συμφέροντος παρεδόθη ἄβουλος δοῦλος! Ἄλλ' οὐδεὶς τῶν ἑλλήνων μοχθεῖ ἀνατρέψαι τὸ μέγα τοῦτο δεινὸν κατὰ τοῦ λόγου τοῦ Λόγου! Οἱ μὲν ἀπλοῖ ἄνθρωποι, διὰ τὴν πλήρη, πλὴν κατανοητὴν αὐτῶν ἄγνοιαν καὶ τὸν βαρὺν ἡμερήσιον

κόπον. Οί δὲ τούτους *βαθέως περιφροῦντες*, ἀνευθυριάστως χλευάζοντες, μειδιώντως δῆθεν *"ὑπηρετοῦντες"*, *έκμεταλλεύοντες* ἄρχοντες, διὰ τὴν περὶ τὰ πνευματικὰ αὐτῶν πασιφανῆ ὀκηνηρίαν, ἀνικανότητα καὶ πλήρη κενότητα! "Ἴδ' ἐπὶ τίσι κενοῖς οὔτοι χῶλως αἰσχροῖς πράγμασι καταδαπανῶσι τὸν αἰεὶ πολῦτιμον χρόνον!" Ἴδε τὴν αἰεὶ φλύαρον πλὴν ὅλως ἀνύπαρκτον γνησίαν πνευματικὴν τούτων παραγωγὴν! Ἴδε τὰς παρακαταθήκας αὐτῶν, ἄσπερ διὰ λόγου καὶ ἔργου παραδιδόασι τοῖς ἐπερχομένοις! Ἴδε τὴν καθ' ὅλα *ὑποπτον* "τιμιότητα" λόγου, ἴδε τὴν καθ' ὅλα *αἰσχροῦ* "ποιότητα" ἔργου, ἴδε τὴν *ἀβυσσαλέως πλήρη* ἀπουσίαν Φωτὸς ἀφ' ὅλου τοῦ βίου αὐτῶν· δι' ὧν οὔτοι διδάσκουσι ὡς καὶ τὰ ἴδι' αὐτῶν τέκνα, μαθητάς, χυπηκούς! Ἴδε τὴν "πίστιν" αὐτῶν τὴν "ὀρθόδοξον", δι' ἧς ἐπ' αἰῶνας μακροῦς "ὑπηρετοῦσιν" ὡς λέγουσι Θεὸν καὶ πατρίδα! Ἴδε πῶς νῦν, *μακρὰν ἀπὸ παντὸς Λόγου διαμεινάντων αὐτῶν, διέλαθεν ἀπ' αὐτῶν ἡ Ὀρθοδοξία!* Ἴδε τὸ μέγεθος τῆς πρὸς τὴν πατρίδ' "ἀγάπης" αὐτῶν, πανετοίμων αἰεὶ ὄντων ξένοις αὐτῆν ἄνευ τινὸς τύψεως παραδοῦναι, ἐπὶ ταύτῃ ἔαν μόνον διορισθῶσιν τοπικοὶ ἐπ' ὀνόματι ξένων ἀρχόντων ἐπιτηρηταὶ καὶ νομεῖς! Ἴδε τὴν ὅλως ἀσυνείδητον εὐκολίαν αὐτῶν, μεθ' ἧς οὔτοι πατρῶα ἐδάφη τε καὶ ὀνόματ' ἄλλοτρίοις παραδιδόασιν, οὐ μόνον Λόγον ἀλλ' οὐδὲ τέκνα παράγοντες, παρ' ὧν μεστώσ κατοικουμένη ἡ χώρα ἀπόρθητος γίγνεται! Ἴδε τοὺς κενοκράτους αὐτούς, πῶς μὲν ξένους τε καὶ ἐχθροὺς τοὺς πολυτίμους πνευματικοὺς αὐτῶν φίλους ποιοῦσιν [οἷς ὄφειλον καθ' ἡμέραν συνδιαλέγεσθαι, ὅτι μὲν ἀλλόγλωσσοι κατὰ γένος ἀλλὰ δ' Ἑλληνας κατ' ἐκλογὴν πνεύματος κάκεινοι εἰσίν, ὡς γε καὶ δύναται διαμένειν ἂν οὐκ ἀβοήθητοι μείνωσιν ἀπὸ τῶν κἀν τῆδ' ἔτι χώραν ἐπιζώντων πνευματικῶς γνησίων Ἑλλήνων, ἀφ' ὧν τε κάκεινων οἱ πολλοὶ νῦν ἐν αὐτῇ διὰ τὴν ἑαυτῶν μόνων ἀνοησίαν ἀβοήθητοι ἔμειναν], πῶς δὲ τοὺς ἐπ' ἀνατολῇ ἐχθροὺς αὐτῶν [καὶ τὴν γλώσσαν αὐτῶν καὶ τοὺς χοροὺς αὐτῶν καὶ πάντας τοὺς βαρβαρικοὺς τρόπους αὐτῶν], ἐπ' αἰῶνας ὡς ἂν ὦσιν αὐτῶν φίλτατα, ἴδι' ἀναγορεύουσιν! Ἴδε τὰσίγαστον μῖσος αὐτῶν, μεθ' οὗ κατὰ παντὸς γνησίως ἑλληνικοῦ ἐπιτίθενται! Ἴδε τὴν λοιμώδη μανίαν μεθ' ἧς κατὰ τῆς γλώσσης καὶ τοῦ λόγου τοῦ Λόγου, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ποθ' ὡς οὐδεμία ἑτέρα παρ' οὐδενὸς ἑτέρου καλλιεργηθείσης, μόνου αὐτοὶ ἐν ὅλῳ τῷ μεγάλῳ κόσμῳ τοσοῦτον λυσσωδῶς καταφέρονται συνασπιζόμενοι δεδηλωμένοι ἐχθροὶς τοῦ αἰωνίου πολιτισμοῦ τοῦ Ἀνθρώπου! Ἴδε τὴν ἀπερίγραπτον ῥαδιουργῶν αὐτῶν ῥαδιότητα, μεθ' ἧς πανούργως τὸν τοῦ Λόγου εὐθὺν λόγον στρεβλοῦσι! Πῶς οὖν δύναται πᾶς σεμνὸς ἄνθρωπος μετ' αὐτῶν τι κοινὸν ἔχειν, καὶ πόρρω κάπο τοῦ λόγου καὶ

τῆς γλώσσης αὐτῶν, μὴ προσπαθεῖν ἐκφράσαι ὃ ἐν νῶ μετὰ πολλοῦ κόπου κἀδόλου ἀγάπης μακροχρονίως καλλιεργεί; Ὡς δ' οὐδεὶς ἐπιθυμῶν καὶ δυνάμενος σπουδάσαι σπουδαῖα σπουδάζει αὐτὰ ἐν γλώσση ἑτέρα ἢ τῇ πρωτογενεῶς κεκρημένη, χῶς ἐπίσης οὐδεὶς σπουδαῖα τίν' ἔχων διανοεῖται θάψαι αὐτὰ μετ' ἀχρήστων, ἢ χρῆσθαι γραφίδι ἀμβλείᾳ μικρογραφῶν, ἢ τινι γλώσση ἀξέστῳ λεπτολογῶν, κοῦπω ἀναζητεῖ τις λεπτὴν ῥαφίδα ἐν ἀχυρῶνι, ἄρα πᾶς ἐστὶν ἄκρως ἀνόητος τοιοῦτοις ἐπὶ τοιοῦτοις ἂν χρῆται, ἢ ἐπ' ἐλπίδ' ἀνευρέσεως ταύτης λεπτὴν ῥαφίδ' ἐν ἀχυρῶνι ἂν κρύπτῃ, χῶς τοιοῦτος οὐδὲν ἄξιον ἔχει λέγειν τινί· ἄρα δεινῶς ματαιοποιεῖ πᾶς ὁ περὶ Λόγου ἀποτεινόμενος τοῖς αἰῶσιν ἐν τῇ νῦν λαϊκῇ ἑλληνικῇ!

§30. Ὡστε δῆλον νῦν ἐστὶν ὅτι εἴ τις ἔχει τι ἀναφέρειν τοῖς αἰῶσιν ἑλληνιστί, τῇ ἀρχαίᾳ γλώσση δεῖ αὐτὸν χρῆσθαι, εἶγε κοῦ κατανοητῇ αὕτῃ πλέον τυγχάνει τοῖς πλείστοις νῦν "Ἕλληνας" ἑαυτοῦς, μὴ αἰσχυνομένοις, ἀποκαλοῦσι. Διότι· ὡς ἄχρι τοῦδ' ἡ γλώσσα τῶν Ἑλλήνων ἐπέζησε κείσέτι κατανοητῇ ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀληθῶς ἀγαπῶσι γράμματα καὶ ἀλήθειαν, οὕτω καὶ ἐπιζήσει· ὅτι αἰῶνιά ἐστὶ τὰ ἐν αὐτῇ καταγεγραμμένα κοῦδέποτ' ἀπολείψουσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες καταγιγνώσκειν τοὺς ἐν αὐτῇ θησαυρούς! Τοῖς τοιοῦτοις οὐ πλείων προστεθήσεται κόπος βουλομένοις κατανοῆσαι καὶ τὴν παροῦσαν ἀναφορὰν, ἐπ' ἐλπίδι πλήρους τῶν ἐν αὐτῇ ἐννοιῶν καταγνώσεως τῶδε τρόπῳ ὡς ἐπ' ἄριστα δύναμαι γραφομένην!

§31. (α) Ἴνα μὴ δὲ σὺ φίλ' Ἀναγνώστα δοκῆσης ὅτι ματαιοποιῶ ἐν τῇ προσπαθείᾳ μου ταύτῃ, ἢ ὅτι ἀδίκως στρέφομαι κατὰ τῶν ἑλλήνων, ταῦτα ὑπόλαβε: Εἰ καὶ "προσβάλλει" τοὺς Ἕλληνας ἢ ἀλήθεια, τὰ πάγγνωστα εἰ δυσάρεστα προτιμῶντας ὑπερορᾶν, πάντες γιγνώσκουσιν ὅτι οὐχ οὗτοι κατὰ τὰ τελευταῖα πεντακόσια τοῦλάχιστον ἔτη συνέτειναν τὰ μέγιστα εἰς τὸ σπουδάσαι, διατηρῆσαι καὶ καταστήσαι γνωστὴν τὴν γλώσσαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, οὐδ' ἔτ' ἀφ' ὅτου ἠλευθερώθη τὸ νέον ἑλληνικὸν κράτος! Αὕτη ἐστὶ καταισχύνη! Εἶγε καὶ ἴδιον αὐτῶν κτῆμα δοκοῦσι τὴν Ἑλλήνων γλώσσαν οἱ Ἕλληνες, βαρβάρως νῦν αὐτῇ καταχρῶνται, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν σεμνυνόμενοι ἢ τιμῶντες αὐτὴν ὅτι μείζον παντὸς ἑτέρου ὄντως ἐστὶν αὕτη παγκόσμιον κόσμημα! Εἶγε ὄντως οἱ Ἕλληνες Ἕλληνες ἦσαν, ἤγουν ἄνθρωποι διὰ σεμνοῦ λόγου τῷ Λόγῳ ὑφήκοντες καὶ τῷ διὰ βίου πλέον ὑπέικοντες κατὰ πάντα συνετοὶ καὶ σοφοί, αὐτὴν αὐτοὶ πρῶτ' εὐλαβῶς τηρήσαιεν ἂν· ὅτι ἐν αὐτῇ μόνῃ ἢ πλήρῃ τοῦ Λόγου ἐννοια παρεδόθη πᾶσιν ἀνθρώποις!

(β) Εἰς οὐδέν ἐστὶν ὅτι καὶ περὶ τὴν γλώσσαν μεγάλως αὐτοὶ κόπτονται καὶ περὶ ταύτην ἀλλήλους μάχονται ἀνόητως, ἀδιόρθω-

τοι μένοντες ἐπ' αἰώνας μακρούς! Οὐδόλως πλέον οὔθ' ὑπηρετοῦσιν εἴτ' αὐτὴν εἴτε τὸν Λόγον! *Ξένοις*, οὓς καὶ μισέλληνας γενικῶς θεωροῦσιν, ἀπὸ μακροῦ ἤδη ἐγκατέλιπον τὴν φροντίδα καὶ διατήρησιν τῆς πατρώας(;) αὐτῶν γλώσσης, *ἀφ' ἧς δι' ὀκνηρίαν ἐξενώθησαν αὐτοβούλως, ὡς οὐδεὶς ἕτερος ἐν τῇ οἰκουμένη λαός!* Οὐδέποτε φεῦ ἐγένετο λαὸς ὅλος ἀνοητότερος ἢ θλιβρωτέρως τούτων, ἑαυτὸν τοσοῦτον μεγάλως ἐξευτελίζων ἐπὶ τῆς παγκοσμίου σκηρῆς· σκῶμμα, χλεῦνη καὶ λύπη μόνον, οὐ πλέον γέλωτα, προκαλῶν! Μεγάλως γὰρ ἐπερίσσευσαν τάλαιπλάματα αὐτῶν· ἂ μόνον οὔτ' οὐδέποθ' ὀρώσιν, ἂ οἱ ἐχθροὶ οὐδέποτε παρορῶσιν! Οὐ χαίρω, ἀλλὰ βαθύτατα θλίβομαι τοιαῦθ' ὧδε καὶ μάλιστα μείζονα τούτων ἔχων κατὰ τῶν ἐλλήνων παρατηρήσαι!

(γ) Ἄλλ' οὐδεμία δύναται γενέσθαι συζήτησις περὶ Λόγου, ἢ Ἀληθείας, ἢ τῆς διὰ τῶν αἰώνων συμμαρτυρούντων ἀπολήξεως Ἱστορίας ἐν ἧ ὀυδεμία ἐνδελεχῆς γίγνεθ' ὡσαύτως ἀναφορὰ εἰς τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς ἔλληνας, μακροβιωτάτην καὶ κεντρικωτάτην θέσιν τηρήσαντας εἰς τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ ὀπίσω* ἀνάπτυξιν τοῦ νῦν παγκοσμίως ἐπικρατοῦντος πολιτισμοῦ, οὐδὲρ γεγονότος ἢ σημασίας εἰσέτ' ἀπὸ τῶν πολλῶν διαφεύγει! *Χρέος οὖν σπεύδω καὶ διὰ τῆς εἰς τούτους ἀναφορᾶς ἀκεραίως τηρήσαι!* Ὅτι οἱ Ἑλληνες πρῶτοι ἐπὶ τῷ Λόγῳ τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων ἐπέστησαν, ἀλλ' οἱ ἔλληνες πρῶτοι ἀπὸ τοῦ Λόγου τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων ἀπέστησαν! Εἰς δικαίαν τιμὴν μὲν τῶν πρώτων, ἀτιμίαν δὲ τῶν δευτέρων· ἀμφοτέρων τὸ ἐκατέρων ὑπόδειγμα παραδόντων τῷ κόσμῳ!

(δ) Περὶ δὲ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ διαβιούντων λοιπῶν καὶ πάντων ἐν τούτῳ τῶν θλιβρωτῶς τὸν Λόγον περιτρεχόντων πλην ξένων ἀπὸ τούτου παραμένοντων, τοῦτο: *Διδαχθήτωσαν ἀπὸ τοῦ παραδείγματος Ἑλλήνων τε καὶ ἐλλήνων, ἕως οὐ ἔσται καιρός!*

5

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΕΩΣ ΛΟΓΟΥ
ΚΑΙ ΒΑΡΕΙΩΝ ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ

§32. (α) Ἐξ αἰτίας τῶν ἐλλήνων τῶν ἀπ' αἰῶνων ἀνοήτως ἐκλαβόντων τὸν λόγον τὸ μὲν ὡς κτῆμ' αὐτῶν ἐλευθέριον, τὸ δέ (οὐσίᾳ συνακολουθῶ) ὡς ἐποικοδόμημα τῆς ὕλης (σιωπηρῶς παρ' αὐτῶν οὕτως ἐκληφθείσης ὡς ἀδημιουργήτου τε κάρχεγόνου), οὐ δ' ὡς τὸ κύριον κἀπαραίτητον ὄχημα *τάσφαλῶς φέρον πάντα τὸν λόγον συνετῶς χρώμενοι* πρὸς αὐτὸν τὸν τούτου συνώνυμον, τὸν καὶ ταύτην καὶ πάντα δημιουργήσαντα Λόγον, οὐθ' ἡ ἐλληνικὴ πλεονέσφι παγκοσμίως ὁμιλουμένη, οὐτ' αὐτοὶ οὗτοι ἔστω οἱ ὄροι "Λόγος" καὶ "Ἄνθρωπος" τυγχάνουσι τῆς *παρὰ πάντων δεούσης αὐτοῖς πλήρους κατανοήσεως!* Διότι τὸ τοιοῦτον συνεπάγεται ἀδιάπτωτον ἑαυτοῦ γνῶσιν, καὶ πλήρη πράξεων καὶ λόγων πρὸς τὸν Λόγον συνέπειαν, κἄρα κόποι πολλὴν λίαν, ἐφ' ἃ οὐδ' αὔθ' οἱ ἐξ Ἑλληνικῶν ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἠθέλησαν συνεχίσαι! Ὡς ἀληθῶς ἀπὸ κορυφῆς ἄρχεθ' ἢ πτώσις, ἄρα *κεῖνοι* τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἦσαν πρωταῖτιοι, ἀλλ' οὐχί γε χοῖ μόνου ὑπεύθυνοι! Διὰ τὴν διάζευξιν ἣν ἀπὸ κορυφῆς ἐποίησαν τῶν ἐλληνικῶν λόγων ἀπὸ τοῦ Λόγου, ἐνεγκοῦσαν διὰ τῆς σὺν τῷ χρόνῳ προστεθείσης ἀκατασχέτου ἀδολεσχίας (ὄθεν χῆ συνευθύνη) εἰς τὰ παρόντα! Ἀφεύκτως τὸ "καλλιλογεῖν", "φιλολογεῖν", "ῥητορεύειν" καὶ δι' αὐτῶν *κειῶς* ἐπαναλαμβάνειν ταῦτά (εἰς ἃ οἱ περὶ τὴν ἀγορὰν σπουδαῖοι φαινόμενοι ἀκόπως καὶ περισσῶς ἐπιδίδονται) μέγαν προκαλεῖ θαυμασμὸν τοῖς ἀκούουσι τοῖς ἥσσοι' ἔχουσι λόγων εὐφράδειαν κούδεμίαν διὰ τοῦ Λόγου τοὺς λόγους ἐλέγχειν εὐχέρειαν. Πορρωτάτω ὅμως ἀπέχει ἀπὸ τοῦ ζῶσαν διατηρῆσαι τὴν γλῶσσαν! Τοῦτο κατορθοῦται μόνον διὰ τῆς πρὸς τὸν Λόγον συνεπείας τῶν λόγων. Ὅτι *ἐκεῖ, ἐν Αὐτῷ*, ἀποτίθεθ' ἢ τούτων οὐσία, χοῖ λόγοι μεστοὶ αὐτῆς ἐντυποῦνται τῇ μνήμῃ! Ὅτ' οὐδεμία δι' αὐτῶν οὐσία παρέχεται καὶ τοῖς κενῶς περὶ κενὰ διαμείβονται, ὡς ἡ ἡχώ χοῖ "ἄριστος" θηήσκει λόγος, χοῖ ἀκού-

σας διερωτᾶται εἰ ὄντως ἤκουσεν ἢ μόνον ᾤθη! Οὐχ ἡ ταύτης κατάρησις ζῶσαν τὴν γλῶσσαν τηρεῖ, ἀλλὰ τὸ δι' αὐτῆς *σοβαρῶς σοβαρὰ κοῦσιῶδη νέα τοῦ ἐν ἡμῖν Λόγου εὐρήματα* τοῖς ἀνθρώποις παρέχειν! Ἄλλως, ἡ ἀκατάσχετος φλυαρία τὴν ἀξίαν καὶ σημασίαν τοῦ λόγου ἐκρίπτει· κουδὲν σημαίνων, αὐτὸς κενὸς περιάγεται! Ἄλλὰ τόλμησον εἰπεῖν τοῦτο τοῖς παντοειδέσιν ἐμπόροις τοῦ λόγου! Τοῖς διὰ κενῶν λόγων περιαγαγούσι πρῶτον μὲν τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ, εἶτα δὲ καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, εἶτα δὲ καὶ τὸν Ἕλληνα ἄνθρωπον ὅλον εἰς μαρασμὸν καὶ τὸν θάνατον!

(β) Καὶ γὰρ μείζονα προκαλεῖ θαυμασμὸν τοῖς εὐθέως δυναμένοις διακρίνειν τὴν τῶν "φιλολόγων" καὶ ῥητόρων λόγων κενότητα τόσα πολλὰ τοῖς πολλοῖς φαινομένων ὡς γιγνωσκόντων, πῶς ὅλως ἀπ' αὐτῶν διαγεύγει ὅτι πολλοῖς περιττοῖς λόγοις διαχέοντες τὸ ὀγκυκὸν χρῆ διαμένειν ὀλίγων μόνων λόγων περιεχόμενον, οὐ μόνον συνεχῶς κενότερας καθιστᾶσι τὰς λέξεις αἷς καταχρῶνται, ἀλλὰ καὶ θάνατον περιάγουσι διὰ τῆς γλώσσης τὸν ἄνθρωπον· διότι μηδὲν τῶν νοημάτων οὕτω διὰ τοῦ Λόγου ταύτης δυναμένης φωτίζειν, οὐ μόνον ταῦτ' ἀπρόσβατα παραμένει, ἀλλὰ καὶ λαλιὰν οὕτω Λόγου κενὴν αὐτῆς τῆς αὐδῆς μετατρεπομένης, οὗτοι παύουσιν εἶναι καὶ ζῆν καθ' ἃ πυκνὰ πυκνῶς τὸ ἱερὸν τοῦτ' αὐτὸ τούτων ὄνομα διὰ τούτους ὀρίζει! Ἐνθυμοῦ τὸν Πλάτωνος ἀναθροῦντ' ἃ ὀπωπεν ἄνθρωπον!

(γ) Τὸ ιδεᾶν τιὰ συλλαμβάνειν, ἀναπτύσσειν ἐν νῷ, καὶ λόγῳ περιγράφειν ὀλίγοις μὲν τρόποις δύναται πλήρως ἐπιτελεῖσθαι, ἐνὶ δὲ κᾶν ἀγνώστῳ παντάπασι ἄριστα! Πάντες δ' οἱ λοιποὶ, παραλλαγὰι χεῖρονες! Οὐδὲν τάχιον εἰς κόπῳσιν περιάγει τὸν νοῦν τῆς περιττῆς χρήσεως λόγων τῆ ὀλη ιδεᾶ μηδὲν προστιθέντων! Εἰ αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ ἀνθρώπου ἄγιον πρόσωπον ψιμυθῶις καλύπτειν ἵνα μὴ ὡς ἐστὶ φαίνεται, πῶς οὖν οὐ πολλῶ μάλλον τὸ Λόγον περιττοῖς κάπικινδύνοις λόγοις ἐπικαλύπτειν; Οὐκ ἀναιτίως ἐλέχθη γὰρ ὅτι φιλοσοφεῖν ἐστὶ τὸ λακωνίζειν! Ὡς φιλοσοφία ὑψίστη ἦν τὸ στήλαις δωρικαῖς τὸν Παρθενῶνα περιβαλεῖν, οὕτως αἰωνίως ἐστὶ χῆ λόγων οἰκονομία! Χῆ γλῶσσα οὖν συμπορεύεσθ' ὀφείλει ἔργοις καινοῖς τε χᾶπτοῖς τε κάξις, καὶ πάσαις ταῖς ἐπιστημονικαῖς, τεχνικαῖς καὶ ἄλλαις εὐρέσεσιν, ἐξελίξεσι καὶ ἀνάγκαις· κοῦ μόνη τῆ κενῆ σκέψει, μηδὲν καινὸν παραγούση, κάπο μακροῦ νεκρωθείση, ὡς ἀδιαφεύστως συνέβη παρ' ἔλλησιν! Οὐδ' ἐπίσης ἐστὶ τις τᾶνθρωπίνου Λόγου κατάρησις τὸ χρῆσιν ποιεῖσθαι λέξεων σαφοῦς περιεχομένου κατὰ τὸ "περιγράφειν", ἄνευ τινὸς κοπιαστικῆς τοῦ ἐν ἡμῖν Λόγου χρήσεως, πράγμαθ' ὅλως ἀσαφῆ καὶ ἀβέβαια· *διὰ τοῦτ' ἐφ' ἐξῆς νομιζόμεν'* ὡς διὰ παντὸς καταληπτὰ γεγονότα· περὶ ὧν οὐ μόνον τινές, θρησκευτικοὶ μάλιστ' ἄρχοντες, ἐπιμένουσιν ὅτι οὕτως ἐπέτυχον τὴν ἀρί-

στην αὐτῶν διατύπωσιν καθ' ὃν χρόνον ἐπίσης ἀρνοῦνται ὅτι ἐστὶ ποτε δυνατὸν καλλίονος κατανοήσεως ταῦτ' ἐντυχεῖν, ὥστ' ἐνεργῶς ἐμποδίζωσι πᾶσαν τοιαύτην, δι' ὃ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ὀρροδοῦσιν ὡσ-αύτως εἰς βαναύσους ποινάς, βασανισμούς, αἷμα, διαπομπεύσεις, ἀνδραποδισμούς, ἐξορίας, ἀφορισμούς, ὡς καὶ θάνατον ῥίπτειν τοὺς ἐπὶ τοιούτοις ὀρισμοῖς διαπεφωημένους! Ἔστι τις χρεία εἰπεῖν ὅτι παντελῶς ξένα κἀλλότρια τὰ τοιαῦτα τοῖς Ἑλλησι καὶ τῷ Λόγῳ; Ἀλλὰ γε, οὐ ξένα τοῖς ἔλλησι, ὅλως ἀπαιδεύτοις βαρβάροις ἐξομοιωθεῖσιν!

§33. (α) Ὅργανα τοῦ Νοῦ εἰσιν αἱ λέξεις λεπτά, περιγράφουσαι τὰς Λόγῳ ὑπαρχούσας πραγμάτων, ἰδεῶν καὶ νοημάτων συνδέσεις· τοῦ πλούτου δ' ἀποτίμησις ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐστὶ τὰπ' Αὐτοῦ προσκτηθέντος ὑπὸ τῶν τούτοις χρωμένων, Αὐτῷ σεμναὶ πισταὶ θεραπαινίδες βίῳ περὶ τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα εἰ παραμένουσαι· ὅτι ὡς ἐνὶ μόνῳ τρόπῳ ἄριστα αἱ ἰδέαι συζεύγνυνται, οὕτω χαὶ λέξεις καὶ τὸς ὅλος ὁ βίος! Ἀλλὰ τί ἀπ' αἰῶνων ἤδη πολλῶν παρατηρεῖται μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ δὴ, φεῦ, τῶν ἐλλήνων; Τὸ μὲν ὅτι τῶν γραμματικῶν, γλωσσολόγων, "λογίων" καὶ "φιλολόγων" μόνων ἴδιον κτῆμα θεωρεῖται ἢ γλῶσσα, ἀπὸ τῶν ἐπιστημῶν καὶ πρακτικῶν τοῦ βίου καὶ πνεύματος ἀναγκῶν ἀποχωρισμένων ἑαυτοῦς τε καὶ τήν, δικαιουμένην ἢ τιμιουμένην ἀσχολεῖσθαι περὶ μόν' ἃ οὗτοι μόνου δοκοῦσι σπουδαῖα, τουτέστι τὰ μὴ ὄντως σπουδαῖα· τὸ δ' ὅτι φροντὶς περιττὴ ἐν πολλοῖς ἐστὶ τὸ περὶ ταύτης ἐνδιαφέρεσθαι τῶν λοιπῶν, κοῦκ αὐτοῖς τὸ λέγειν τι περὶ ταύτης, ἦν οὕτως οἱ πλεῖστοι χλευάζουσι κακὴν χρῆσιν ταύτης ποιούμενοι, ἀνεπιγνώστως τῆς οὕτω συντελουμένης λοιδωρίας τοῦ Λόγου!

(β) Εἰ δ' ἀπορεῖς, συλλογίζου τί ὄντως νῦν συντελεῖται ὑπὸ τῶν ἐλλήνων ἀκαδημαϊκῶν, *ὑψίστων κἀλευθέρων ὑποτιθεμένων* ἐν Ἑλλάδι τοῦ Λόγου διὰ τοῦ λόγου ἐκφραστῶν, *κάμφοτέρων τούτων* ὑπηρετῶν· παχυλατάτους μὲν μισθοῦς, ἀντιμισθίας, λοιπὰς ἀμοιβάς, τίτλους καὶ πάσας τὰς τιμὰς ἀπολαμβάνόντων ὑπὸ τῶν μάλ' ὀλιγώτερον τούτων ἀμειβομένων, *οὐδὲν ὅμως* δ' ὑπὲρ τοῦ Λόγου καὶ τοῦ λόγου ποιούντων κοῦδόλως ἀληθῶς ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ τῆς ἐν γένει τῶν νέων ἐλλήνων παιδείας ποιοῦντων! Εἴ τι νῦν ὅλως ἀπουσιάζει ἀπὸ τῆς ἔθνους ζωῆς, τοῦτ' ἐστὶν ἡ πνευματικὴ, τοῦτ' ἐστὶν ἡ *ἔλλογος*, ποδηγέτησις τῶν ἐλλήνων! Ὅτι ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀκαδημία, τὸ ὑψιστὸν τῆς χώρας πνευματικὸν ἐγκαθίδρυμα, κάπο τούτου τοῦ πρωτίστου καθήκοντος ἐμπραγμάτως αὐτοκεκήρυκτ' *ἄφαντος ἀτιμώρητος λιποτάκτης!* Τοῦ Λόγου οὖν οὗτοι ἐλεύθερ' ὑπεύθυνου ἐκφρασταί; Ταχέως ἐπέρχεται, ἤδη ἐπήλθει, ὁ εἰκοστὸς πρῶτος αἰών. Ἀλλ' αὐτοὶ οὐδόλως σεμνύνουθ' ὥστ' ἐπὶ τέλους λεξι-

κὸν τῆς Ἑλλήνων γλώσσης παραδοθῆ ποτε τοῖς χρήταις αὐτῆς ἐσφραγισμένον διὰ τοῦ κύρους (εἰ τοιοῦτον ὑπάρχει) τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀκαδημίας! Πῶς ἐστὶ πέραν τῆς ἀνευθυριάστου τούτων κατανοήσεως ὅτι οὐδὲν σχοῖμεν ἂν λεξικὸν τῆς γλώσσης ἡμῶν, εἰ οὐχ οἱ ἰδιῶται τῆς γλώσσης ἐργάται (κυρίως δ' οἱ ξένοι!) ἐργάσαιτο μεθ' ὅλης τῆς ἐκείνων περὶ ταῦτα σπουδῆς; Ἀλλὰ καὶ *τίνας* ἀρχαίου κειμένου ὑπάρχει σταθερά τις κάπσιμος τῆς γνησιότητος αὐτοῦ ἔκδοσις ἀναφορᾶς ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀκαδημίας; Μήπως τῶν Εὐαγγελίων, ἢ τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἢ τῶν διαλόγων τοῦ Πλάτωνος, ἢ τῶν μελετῶν τοῦ Ἀριστοτέλους, ἢ Δημοκρίτου; Ἀληθῶς, περὶ τίν' ἔτι σπουδαιότερ' ἀσχολοῦνθ' οἱ *παρὰ πάντα Λόγον* ἀναισχύντως καλούμενοι μεταξὺ τῶν ζώντων "ἀθάνατοι"; Τοσοῦτον οὖν φοβοῦνται τὴν σύγκρισιν; Πῶς οὖν οὐ δικαιούται πᾶς ξένος τὰ πλέον ἤκιστα κολακευτικά συναγαγεῖν περὶ τοῦ ἔθνους, κράτους, παιδείας, πολιτισμοῦ, ἀγωγῆς, σοβαρότητος, σεμνότητος, τιμιότητος, εὐφυΐας, φιλοπατρίας καὶ πρὸς ἑαυτοὺς πάντας σεβασμοῦ τῶν ἐν τῇδε δυστυχιστάτη πασῶν γῆ νῦν κατοικούντων, ὅτ' *ἀλλαχοῦ δεῖ αὐτῶ ἀναφέρεσθ'* ἐπιθυμοῦντι τι τῶν ἐλληνικῶν ἀρχαίων κειμένων; Ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ὀργή τις ἢ κατασχύνῃ ἐς ἀέρα ἐπάροις καὶ τῆς θάλασσης βυσσοῦς καταρρίψαι τοὺς βαρβάρως τήνδ' ἀγίαν γῆν βεβηλοῦντας, περὶ δὲ τοῦ Λόγου οὐδέ τινα λόγον ποιοῦντας! Διότι περὶ μόνας τὰς ἀπὸ στόματος εἰς κοιλίαν κακεῖθεν εἰς τὸν ἀφεδρῶν ἡδονάς, κἄλλας ἀναλόγους αὐταῖς, περιπαθῶς νῦν τυρβάζουσιν οἱ ἀποκαλούμενοι "Ἕλληνες"! Ἀλλά, φεῦ, καὶ περὶ τροφῶν οὕτω γενομένου τοῦ λόγου, *τί* δεῖ τὸν ἀδέκαστον μάρτυρ' ὡσαύτως συναγαγεῖν ὅτι *τουρκικ'* οὐχ *ἑλληνικ'* ὀνόματα φέρουσιν ὡς καὶ τὰ πλείστα τῶν "ἔθνικῶν" αὐτῶν ἐδεσμάτων; Ὅτι τοσοῦτον ἀνώτερα ἦν τὰ νομαδικὰ τουρκικ' ἐδεσμάτα καὶ γλυκίσματα τῶν βυζαντινῶν (κληρονόμων ὑποτιθεμένων τῶν ἀρχαίων προγόνων), ὥστ' ἀσμένως οἱ φυγόντες τὴν τουρκικὴν μάχαιραν Ἕλληνες ὑποκαθιστάναι αὐτὰ ἀντὶ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἢ μᾶλλον ὅτι, *ἀφ' ἑαυτῶν περιεληλυθότες* εἰς τοσαύτην δεινοτάτην κατὰ πτωσιν περὶ τὰ γράμματα καὶ τὴν ἐν γένει παιδείαν *ἤδη πρὸ καὶ τοῦ τοῦ εἰς δουλείαν αὐτοὺς ἐμπεσεῖν* ἀπώλεσαν ἀπὸ τῆς ὅλως βαρβάρου οὕτω καταστάσεως ἰδίᾳ αὐτῶν λαλιᾶς ὡς καὶ τὰ ἔτι τὰ ἑλληνικ' ὀνόματα τῶν κοινῶν ἡμερησίων ἰδίων αὐτῶν ἐδεσμάτων, καὶ τὰ τουρκικ' ἀντὶ κείνων ὑποκατέστησαν; Δεινότατον καὶ τοῦτο ἐρώτημα! Κἀδυνατώτατον τὰπ' αὐτοῦ ἐκφυγεῖν, καθὼς περ καὶ τὰπὸ τῆς ἡμερησίας σταθερῶς τοῦτο ὑπομιμησκούσης τροφῆς! Διὰ τὴν *συνεχιζομένην ἀσυγχώρητον* πνευματικὴν ὀκηνηρίαν καὶ πλήρη ἀπὸ τοῦ Λόγου διάστασιν τῶν (μάλιστα *"κεκαλλιεργημένων"* ὑποτιθεμένων κυρίως) "Νεοελλήνων"! Ἐξ ἧς μόνης αἰτίας, τὴν δεινοτάτην παροῦ-

σαν κρίσιν ταυτότητος πάντες οὔτοι διέρχονται· ἠλιθίως ἀδρανεῖς πρὸ τῶν κινδύνων ἰστάμενοι· *διαρρηδὴν ἀρνούμενοι* τὸν ἐπὶ σωτηρίαν πάντα δέοντα ἔλλογον κόπον ἀναλαβεῖν, τὴν περὶ ἑαυτῶν Ἀληθεῖαν πρώτην ὁμολογοῦντες! Ἄλλ' ἢ τούτων "φιλοτιμία" πόρρω ἀπέχει τοῦ συνταράττεσθ' ὑπὸ τοιούτων! Ὡστ' οὐδεμία ὑπάρχη ἐλπίς ἀπὸ τούτων λαβεῖν τὴν ἐπὶ καὶ ταῦτ' ἀπαιτουμένην ἀπάντησιν!

§34. (α) *Οὔτω*, "φιλολογία" ἀπὸ τοῦ Λόγου διεστηκυῖα, ἤρχισεν ἡ δεινὴ πτώχευσις τῶν ἐλλήνων· ἐγκαταλιπόντων τὴν *βαθείαν* μελέτην τῶν ἰδεῶν καὶ πραγμάτων, δι' ἧς μόνης καὶ τὰ πρὸς κατασκευὴν ἀπαραίτητα ἔργα ἀναγνωρίζονται καὶ δημιουργοῦνται, δι' ὧν πάντων ἀνθρώπινος ἐν τῷ Κόσμῳ ὁ τῶν διπόδων βίος καθίσταται! *Χοῦτω* διὰ περισσείας λόγων Λόγου κενῶν, τὸ δημιουργηθὲν κενὸν ἤρξαθ' ὑπερπληροῦσθαι, καὶ *κενολογία νῦν ἀπολύτως αἰσχρὰ* ἢ ποτ' ἀληθῆς *φιλολογία* κατέστη! Διάκρισιν μεταξὺ λόγων καὶ ἔργων οἱ ἀνόητοι ποιοῦσι μεγάλην! Ὑπεράνω αὐτῶν ὅτι ὡς ὄντως ἔργον ἐστὶ καὶ ὁ λόγος, λόγος δὲ καὶ τὸ ἔργον, *οὔτως ὁμοίως, εἶς* ἐστὶ καὶ ὁ μόνω τῷ ἰδίῳ Αὐτοῦ Λόγῳ ἀναθρῶν ἃ ὅπωπευ, πρῶτος ἐν πᾶσιν Αὐτὸς ἦγον ἄνθρωπος, ὃς διὰ μόνου τοῦ Λόγου τοῦ καὶ *λόγου* Αὐτοῦ τὸν Κόσμον ἐποίησε· *χοῦτως ὁμοίως δεῖ οὐ μόνον λόγῳ ἀλλὰ καὶ Λόγῳ* τὸν ὅλον κατὰ Πλάτων' ἄνθρωπον ποιεῖν πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, καθὼς περ καὶ αὐτὸς ὁ τοῦτον πλάσας Λόγος-Θεός· ὡς ὅτι ἄλλως εἰς *κοινὸν ἀναρθρον* ζῶον ἐκπίπτει καὶ ὁ καλούμενος ἄνθρωπος, κούδενὸς ἀνωτέρου τινὸς γίγνεται ἄξιος!

(β) Ὅτ' ἐξοργιστικὴ ἀπερισκεψία καὶ χρονία παρ' ἀνοήτων δημιουργῶν καταχρήσει τοῦ λόγου ἀγόμεν' οἱ Ἕλληνες εἰς κατ' ἀλλήλων πολέμους κατεσπατάλησαν τὸν πλοῦτον τῆς χώρας, *μοιραῖον* ἦν καὶ ἐμπράγματον ἔνδειαν τούτους περιελθεῖν! Λόγων κενῶν καὶ αἰσchrῶν ἐστὶν ὁ πόλεμος προῖόν· κάκεινων καὶ τῶν ἐκείνους ἐκστομισάντων οὗτος ἀπόδειξις! Ἐν μακροῖς ἠλιθίοις ἐμφυλίοις πολέμοις, φαύλοις ἐλλήνων λόγοις ἐτοιμασθεῖσιν, ὡς οὐδεὶς ἕτερος τόπος μέχρι καὶ τοῦδε καιροῦ αὐτοκατεσπαράχθη ἢ Ἑλλάς· ἀεὶ παρ' αἰσchrῶν πολιτικῶν καὶ λοιπῶν σοφιστῶν καταδημαγωγουμένων, οὐχὶ δ' ὑπὸ μόνου τοῦ Λόγου ἐπὶ τάνώτερα μόν' ἀγομένων τῶν ἀνοητοτάτων αὐτῆς τέκνων, πλειστάκις κατ' ἀλλήλων ὄπλα ποικίλ' ἀνόσια ὑψωσάντων, ἀλλ' ὅλως ἀπαιδεύτων διὰ καὶ ταύτης τῆς πικροτάτης αὐτῶν πείρας διαμεινάντων! Οὐ μόνον ἀνθρώπους ὁ πόλεμος καταστρέφει, ἀλλὰ καὶ τὸν πλοῦτον ἄμφω τῆς γῆς χὸν κόπῳ πολλῶ τὸ κείνων πνεῦμα δημιουργεῖ· ἀφ' οὗ μόνου, πᾶσα ἡ πρόδος τῶν γραμμάτων, ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν συντηρεῖται! Ὅτε, διὰ τοὺς ἀτέρμονας ἐν θαλάσῃ κατ' ἀλλήλων τῶν ἐλλήνων πολέμους, τῆς χώρας αὐτῶν ἐξηλεῖθη τὰ δάση, οὐ μόνη ἡ ἐνηλικιωμένων ἀνδρῶν γε-

νεά έφονεύθη, άλλ' ύετῶ καὐτὸ τὸ πατρώας γῆς γόνιμον χῶμα εἰς θάλασσης τὸ βάθος μετήχθη, κὰς ἄγονον ἔδαφος ἄμφω πόρων κἀνθρώπων μετετράπη ἢ Ἑλλάς! Ἄλλ' οἱ ἀνόητοι οὐδέν ποτε τὸ σοφὸν ἐδιδάχθησαν, αἰεὶ ἀπὸ τῶν τῶν παρ' αὐτοῖς ἐνδημούντων δημαγωγῶν τε καὶ σοφιστῶν ἀοριστιῶν ἀντλοῦντες τὴν ὄλως ἐπιπολαίαν κἀμφίβολον εὐκόλον "γνώσιν", σκληρὰν δὲ λίαν κἀνθρώπῳ οὐκ ἀναγκαίαν δοκοῦντες τὴν πολλῶ κόπῳ κτωμένην Λόγῳ ὀρθὴν τῶν πραγμάτων κατάγνωσιν, μάλιστα δ' ὀχληρὰς τὰς ἐν Αὐτῷ βεβαπτισμένας φιλοσόφων διδασκαλίας!

(γ) Διὰ τὴν οὕτω ὑπ' αὐτῶν δημιουργηθεῖσαν πτωχείαν τῆς γῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς ξένους τόπους, περὶ πᾶσαν Μεσόγειον, Πόντον, Ἀσίαν καὶ τοῦ κόσμου τὰ πλάτη ἀνάγκη ἐν χρόνοις ἤδη ἀρχαίοις μετώκισεν ἢ πνεύματος καὶ σώματος Ἑλλήνων ἀλκή, *ἔνθα καὶ ἀπωλέσθη!* Ἄλλ' ἀπὸ τούτου, οὐδεὶς ποτε κείνων ἐπίγονος συνήγαγε τὰ δέοντα συμπεράσματα! Ἦτις εἶτα, ὄλως ἐξαντληθεῖσα, ἐπ' ἔτη μάλα πλείονα τῶν χιλίων ἔφθινεν ἐπ' αὐτοῖς τοῖς πατρώοις ἐδάφοις, κἀν τέλει ὑπεδουλώθη μάλιστα φοβεροτέρῳ τῶν ἀρχαίων βαρβάρῳ κατακτητῇ· ἀφ' οὗ ποτ' ἐλευθερωθεῖσα, ἐπὶ ταῦτα φοβέρ' ἀρχαία ἐπανέκαμψεν ἐλαττώματα, οὐκ ἐπὶ σοφίαν διὰ τοῦ Λόγου! Ὅτι οὐδ' οὕτως οἱ Ἕλληνες τι ὠφέλιμον ἐδιδάχθησαν, κούδεμίαν μακρὰν προσεκτήσαντο πείραν ζωῆς, εἶτ' ἀπὸ τῶν ἀπείρων ὀδυνηροτάτων ἰδίων αὐτῶν παθημάτων, εἶτ' ἀπὸ τῶν δωρεὰν ὑπὸ τοῦ λοιποῦ κόσμου διδομένων αὐτοῖς μαθημάτων· ἐν ᾧ ἐσκορπίσθησαν φυγεῖν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ αὐτῶν αἰεὶ δι' αὐτῶν ἐνδημούσης ἀρᾶς! Ἐν ἡ ποτ' ἐπανακάμπτοντες καὶ πολλοὶ τῶν ξηνητευομένων, ἐπὶ ταῦτ' ἐπανέρχονται πανάρχαια πάθη, πᾶσαν μηδενίζοντες τὴν ἐν τῇ ξένη κόπῳ μεγάλῳ κτηθεῖσαν ζωῆς σοφίαν καὶ πείραν! Πάντα δὲ ταῦτα διότι ἀλόγοις κήλιθιαις κενοκράνων διδασκαλίαις, ὁ λόγος ἀπὸ τοῦ Λόγου καὶ τὰ ἔργα ἀπ' ἀμφοτέρων ἐν Ἑλλάδι διεχωρίσθη, καὶ "ἀγενῆς" καὶ "βάνουσος" ἐν αὐτῇ ἐδοκῆθη ἢ τιμία διὰ τιμίων χειρῶν ἐργασία κἀν δι' αὐτῆς τὰ μεγάλ' ἄριστα ἔργα δημιουργῆται, "εὐγενές" δὲ καὶ "πεπολιτισμένον" ἐν αὐτῇ ὠνομάσθη τὸ παντελῶς μὴ ἐργάζεσθαι, τὸ αἰεὶ σχολῆν ἔχειν κἀπὸ πάντων τῶν ἔργων ἀπέχειν, μὴδ' αὐτῶν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων ἐξαιρουμένων! Ἐν μόνῃ ἐλλάδι "δουλεία" ἢ ἐργασία καλεῖται, ἀσχολία δὲ τὸ ἐγγράφεσθαι σχολαῖς ἀφ' ᾧ οὐδέποτ' ἀποσχολάζουθ' οἱ "εὐφυεῖς", οὐδὲν ἐκείθεν ἀποκομίζοντες διὰ βίου ὠφέλιμον· ἀναφαίρετον δοκοῦντες "κεκτημένον δικαίωμα" τὸ *τοιαύτην ἐκεῖ δῆθεν* "δωρεὰν παιδείαν" λαμβάνειν, ὡσὰν ἢ τι ποτ' ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ δωρεὰν παραγόμενον καὶ παρεχόμενον, πλὴν τῷ καταχρωμένῳ, τῷ ληστῇ καὶ τῷ εὐγενεῖ, οὐ θρασεῖ, πένητι!

(δ) Καὶ κομπάζουσιν αὐταποχαινούμενοι, οὐδὲν πράττοντες οἱ

μετέπειτα κειολόγοι περὶ τοῦ τῶν πατέρων αὐτῶν χρυσοῦ κληθέντος αἰῶνος, ἀνοηταίνοντες κάπιμελῶς ἀγνοοῦντες ὅτι *ἐν ἧν τότε τὸ ἀμφοῖν λόγῳι τε καὶ ἔργῳι ἐπὶ τὰ ὕψη προάγειν τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐν ἐργαστήριον πᾶν Ἀθηναίων τὸ ἄστυ, ἰδοῦ μὲν λόγων κίδεῶν μορφωτήριον, ἐκεῖ δὲ πραγμάτων πολλῶν, ποικίλων, χρησίμων, οὐχὶ δέ τις ἑταιρεία ἀπαιδευτῶν ἐν μέθῃ διαλεγομένων κενά!*

[Εἰ δὲ σὺ θαυμάζεις πῶς συγχρόνως ἐν τοῖσδε ῥήμασι καὶ μεγάλως τιμῶνται οἱ Ἕλληνες καὶ δεινῶς μαστιγοῦνται οἱ κείνων ἀρχαῖοι τε καὶ νεώτεροί ἐπίγονοι, τοῦτο μόνον ὑπόλαβε· ὅτι ὡς μετὰ σκυβάλων φύσει ἔρχεθ' ὁ σῖτος, ἄρα καὶ χρὴ αὐτὸν ἀπὸ κείνων καθαίρειν! Οὐτε διὰ τὸν σῖτον δεῖ καὶ τὰ σκύβαλα ἐσθίειν, οὔτε διὰ κείνα καὐτὸν ἀπορρίπτειν!]

(ε) Ὑπὸ τῶν κεινοκράνων ἐπιγόνων δεινῶς παρανοηθέντος τοῦ τρόπου τῶν ἄθλων τεύκλεοῦς παρελθόντος, ὅλως ὑπ' αὐτῶν ἐπίσης σὺν τῷ Λόγῳ παρεμελήθη χη λαμπρὰς ιδέας καὶ λόγους ἰσοροπούσα χειρωνακτικὴ ἐργασία καὶ αἱ εἶτα κληθεῖσαι θετικαὶ ἐπιστήμαι! Καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ μεγίστη τῆς χώρας ζημίᾳ ὡσαύτως παρεμελήθη ἢ Ἀλήθεια ὅτι ὡς μία πάντοτ' ἐστὶν ἡ ἀνθρώπου φορὰ, οὕτως ἔστιν ὁμοίως ἀδύνατον τὴν τῶν ἔργων τούτου ποιότητ' ἀποχωρίζεσθ' ἀπὸ κείνης τῶν ιδεῶν τε καὶ λόγων αὐτοῦ, εὐγλωττότερον εὐγλώττω σιωπῇ ἐκφράζουσιν τὴν ἐν ἔργοις κειμένην καὶ ταῦτα δομοῦσαν δομὴν ιδεῶν! Διὰ τοῦτο *ἐνιαίως*, καὶ διὰ τὰ μεγάλα ἔργα καὶ διὰ τοὺς λαμπροὺς μεστοὺς λόγους καὶ διὰ τὰς ἐκείνων πάντων προηγηθείσας *βαθείας* ἐλλόγους ιδέας αὐτῆς δικαίως θαυμάζεται ἡ ἀρχαία Ἑλλάς! Καὶ διὰ τοῦτ' *ὡσαύτως ἐνιαίως*, καὶ διὰ τὴν παντελῆ ἔλλειψιν αὐτογενῶν ἔργων καὶ διὰ τὴν πλήρη ἀπουσίαν λαμπρῶν μεστῶν λόγων καὶ διὰ τὴν ἐπονείδιστον στειρότητα τῶν "ιδεῶν" αὐτῆς δικαίως χλευάζεθ' ἢ κείνην ἀκολουθήσασα!

§35. Διατί περὶ Λόγου κυρίως ὄντος τοῦ λόγου, οὕτω κατὰ τῶν ἐλλήνων φερόμεθα; Διότι ὡς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἤρξαθ' ἡ *Λόγῳ δομουμένη πραγμάτων κίδεῶν ἀχώριστος* ἐπιστήμη, χῶς οἱ κείνων ἀπόγονοι μέχρι τοῦ ὑστέρου μεσαίωμος εἶχον ἢ ὄφειλον ἔχειν τὴν μεγίστην ἐπὶ Κείνῳ δομηθεῖσαν γνῶσιν τε καὶ σοφίαν, *πρὸ παντὸς ἐτέρου λαοῦ*, οἱ μέχρι τὸθ' Ἕλληνες, ὄφειλον ἐπιμελῶς συντηρεῖν καὶ μάλ' αἰεὶ στερεώτερον οἰκοδομεῖν τὰ θεμέλια τῆς ἀκολουθησάσης τᾶνθρώπου πορείας! Ὅπερ φεῦ οὐκ ἐγένετο! Δι' ὅπερ, ἀπὸ τοῦ Λόγου μακρὰν νῦν ἐκτραπέις, σύμπας ὁ κόσμος ὅλως ἀσκόπως πλέον περιδινεῖται· οὐκ ἀπὸ τοῦ Λόγου ἀλλ' ἐκ καθαρᾶς τύχης ἡγούμενος ἔχειν τὴν ἔλευσιν! Οὐπερ τὰ αἴτια, ἀπ' ἀρχῆς ἀρχόμενοι, λεπτῶς δεῖ νῦν ἡμᾶς ἐξετάζειν.

6

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΑΙΤΙΟΥ ΤΗΣ
ΑΠΟ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΠ' ΑΥΤΟΝ ΔΡΟΜΟΥ
ΕΚΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

§36. (α) Ὡς ἀκαθορίστως τοῦ τόπου καὶ τρόπου αὐτῆς οὐδεὶς περὶ ἐκτροπῆς αἰτίου δύναται γίγνεσθαι λόγος, χῶς δεινοτάτη τῶν ἐκτροπῶν ἐστὶν ἡ πτώσις, χῶς ἤδη ἀπὸ κορυφῆς εἵπομεν ἀρξαμένην καὶ τῶν Ἑλλήνων τὴν πτώσιν, σαφῶς ἄρ' ἐδηλώσαμεν καὶ τὴν κορυφὴν ἀφ' ἧς αὕτη συνέβη: Αὐτὸ τὸ κατὰ τὸν χρυσοῦν αἰῶνα κλεινὸν ἄστυ τῶν Ἀθηνῶν! Ἐπελθούσης διὰ τῆς καταδημαγωγῆσεως τῶν αὐτῆς πολιτῶν, πεισθέντων περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τοῦ γενικοῦ κατὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων πολέμου! Ἐν πολέμῳ εὐρεθείσης τῆς πόλεως, ὡς καὶ παντὸς ἔθνους, οὐδεὶς ἐτόλμα/τολμᾷ ἐρωτῆσαι/ἐρωτᾶν κατὰ τοῦ πολέμου! Βραδέως οὖν ἄρα κατανοεῖσθαι τὸ ἐπελθὸν ἤρξατο· χρόνος τις παρελθεῖν ἔδει· ἀναθύμησις κλέους, συνείδησις καταστάσεως, ἐρωτήματα/συναίσθησις εὐθυνῶν! Διὰ τῶν Σωκράτους ἀθῶων μικρῶν μαθητῶν, παίδων τῶν πολιτῶν, συνακουόντων τὰς συζητήσεις τῶν πρεσβυτέρων, διδαχθέντων τὸν ὀρθὸν τοῦ σκέπτεσθαι τρόπον, οἴκοι τὸ δεινὸν κτύπημ' ἐπήλθε διὰ τοῦ "τί κατὰ τὸν πόλεμον, πάτερ, ἐποίησας;"! Διὰ τούτου οἱ τῆς πόλεως καθεστηκότες θεοὶ τε καὶ ἄρχοντες ὑπήλθον εἰς ἔλεγχον! Χῶς αἰεὶ μείζων ἐστὶν ὁ ἀκαταγωνίστως ἐλλόγως ἐλέγχων, οὐδόλως ὡς εἰκὸς ἤρρεσεν ὑπὸ κατηγορίαν μετὰ κείνων ἐλθεῖν καὶ πάντας τοὺς ὑπὸ κείνων καταδημαγωγηθέντας κάλυθέως ἐλθόντας εἰς πόλεμον δημοκρατικούς Ἀθηναίους πολίτας! Διὰ τοῦθ' ὁ Σωκράτης κατηγορήθη ὅτι "καινοὺς θεοὺς καὶ δαιμόνια" ἐν τῇ πόλει εἰσήγαγε! Διὰ τὸν νοούμενον δεινότατον ἔλεγχον ἠρνήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι κατανοῆσαι τὸ δηλωθέν ὅτι οὐδένα καινὸν ὁ Σωκράτης θεὸν ἐγκατέστησε· καὶ μόνον τὸν ἐν Δελφοῖς παρὰ πάντων λατρευόμενον Θεὸν τοῦ Φωτὸς διὰ βίου πῶς ἄρισθ' ὑπηρετεῖν ἐπεζήτησε!

(β) Ὅμως δὲ περαιτέρω, ἵνα μὴ ἀναρχος, χούτως αὐθαίρετος ἢ ἐς Ἀπόλλωνα τοῦ Σωκράτους ἀναφορὰ μείνη, *ἀναγκαῖα κατὰ Λόγον* κατέστη ἢ δῆλωσις τῆς *παρ' ὅλου τοῦ Κόσμου ἐς τὸν Θεὸν/Πρώτην-Αἰτίαν παρεχομένη ἀναφορά*: ὡς ἐν Τιμαίῳ ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος κατετέθη κατὰ τὴν *πλήρη τῶν δύο κείνων Λογικὴν πίστιν!*: Ὅτι *μόνον κατὰ Λόγον* πάντα τὰ πράγματα ἐξηγείται, καὶ τὸ δέον παρ' ἀνθρώπων ποιεῖσθ' ἀνεύρισκεται, ὃ ἦν ἢ τὸν Σωκράτην πρῶτον Λογικῶς ὀδηγήσασ' αἰτία! Διὰ τοῦτο, *Λόγω* ὁ Πλάτων ἐδίδαξεν ὅτι *ἐλλόγως* ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ἐδημιούργησε! Μὴ παρανόει: Κἂν Λογικὴ ἢ ἡ πίστις, ὡς *ὑπόθεσις* παραμένει, *πλὴν μόνον ἕως* ἢ ἀπόδειξις εὐρεθῆ! Οὐκέτι ἦν τότε ὁ καιρὸς ἀποδείξεως! Δεινόν ἐστιν ὅτι *καὶ ταύτης παρασχεθείσης*, οἱ ἰστάμενοι ὑψηλὰ περιφέρονται ὡσὰν μὴ τι συνέβη, *έσκεμμένως πλέον παρανοοῦντες* τὴν ἔννοιαν τῆς "δημιουργίας", ἥτοι τῆς *δημοσίας* τοῦ ἔργου παρουσιάσεως, *ἀφ' ἑαυτῆς ἱκανῶς δηλωτικῆς* τοῦ δημιουργοῦ! Ἄεὶ *ἱκανῶς* ἢ παρουσία τοῦ ἔργου δηλοῖ τὸν τούτου δημιουργόν: Ἄλλά, φεῦ, οὔτε τότε ἔσεβάσθησαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Δία *μισοῦντα* τὴν ἀδικίαν, *ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπεινεγκόντες* διὰ τῆς ἄτης τὴν ἦτταν, οὔτ' αὐτὸς ὅλος ὁ ὕστερον αὐτῶν ἀποκληθεῖς "ἐπιστημονικὸς" κόσμος ὡς δῆλωσιν ἱκανὴν τοῦ δημιουργοῦ αὐτοῦ ἐπεδέξατο τὸ μέγιστον πρὸ αὐτῶν Δημόσιον Ἔργον· οὐτινος ὡς *ἀυστηρῶς Λογικοῦ* πλέον δημιουργήματος παρασχεθείσης τῆς ἀποδείξεως, αὐτοὶ καὶ νῦν οὐδὲν μαθόντες διὰ τῆς ἄτης τῶν Ἀθηναίων, ἅατοι Θεοῦ ἀποδείξεων μένουσι *κρυπτόμενοι καὶ σιωπῶντες*, προτιμῶντες θεωρίας διδάσκειν εἰς οὐδὲν ὀδηγούσας, δι' ὧν ἀνακηρύττονται καθηγηταὶ τοῦ κόσμου ἐπὶ τὸ μηδέν!

(γ) Δῆλον γὰρ ὅτι *διὰ μόνης ταύτης τῆς ἀποδείξεως ἐνοποιεῖται Λόγω τε καὶ Θεῷ* καὶ τὸ δέον παρ' ἀνθρώπων ποιεῖσθαι, ὅπερ *μόνον τότε ἑλλόγως καθίσταται βέβαιον!* Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ Εἷς οἱ δύο εἰσίν; Ἄρ' *ἑαυτὸν ἑλλόγως* διὰ τοῦ Κόσμου ὁ Θεὸς-Λόγος ἐξέφρασε, *κούδεν φοβούμενος βούλετ'* ἀφ' ἡμῶν κρύπτειν, δυναμένων *συμμέτρως τῷ Λόγω* ἐξετάζειν τὸν Κόσμον! Θεολογοῦμεν!; Ἄλλ' ὅμως οὐκ ἐξετάζομεν τὸν Θεὸν-Λόγον διὰ τοῦ Κόσμου αὐτεκφρασθέντα καὶ πρῶτον Αὐτὸν ἀψευδῶς οὕτω Θεολογήσαντα; Ἄνοηταίνομεν! Κἄς Ἀλήθειαν δι' ἀνοησίας ἐλθεῖν οὐ *δυνάμεθα!*

§37. (α) Θεολογία ἀσφαλεστάτη πασῶν ἐστὶ γὰρ ὁ Θεοῦ τρόπος τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου, *κάν τούτῳ ὑπάρχει ἢ ἀψευδῆς ἀπόδειξις* τῆς Ἐκείνου ὑπάρξεως δι' ἧς *κἀκείνου* τὸ θέλημα δῆλον ἑλλόγως καθίσταται! Ἄλλά φεῦ, διότι τόθ' ἢ τοιαύτη τῆς Ἀληθείας διδασκαλία οὐκ αὐστηρῶς ἐδιδάχθη ὑπὸ τῶν Σωκράτους καὶ Πλά-

τωνος⁵ οὐδέ πως κατενοήθη ὑπὸ τῶν ἔκτοτ' ἀκολουθησάντων, διὰ τοῦτο τότ' ἐσημειώθη χη̄ ἐν κεφαλίδι ἀπὸ τοῦ Λόγου καὶ τοῦ ἐπ' αὐτὸν δρόμου ἐκτροπή τῶν ἀνθρώπων μέχρι τοῦ παρόντος καιροῦ! *Πᾶσα γὰρ διακοπή συνεπείας ἐμποδίζουσ' ἡμᾶς ἄγεσθ' ἐπὶ τὰ μέσως ἀκολουθοῦν νόημα ταυτόσημός ἐστὶν ἐκτροπῆς!* Ἐκτοτε γ' οὖν ἐξετράπημεν! Διότι οἱ Ἕλληνες, αὐτοὶ πρῶτοι τῶν ἀνθρώπων τὸν Λόγον ἀνακαλύψαντες, πλὴν τοὺς λόγους ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ τὰ ἔργ' ἀπὸ τοῦ ἔργου-λόγου καὶ τοῦ καὶ Ἔργου ἐν ἑαυτῷ ὄντος τοῦ Λόγου τοῦ διὰ λόγου Ἐκφραζομένου διαχωρίσαντες, αὐτοὶ πρῶτοι ἀπέτυχον εἰς τὰ βάθη καὶ τὰ ὕψη τοῦ Λόγου ἐλθεῖν· χοῖ λοιποὶ πάντες, παρ' αὐτῶν τὸ ὡς ἔγγιστ' ὀρθῶς σκέπτεσθαι διδαχθέντες, αὐτοὺς ἐπὶ τὸν δρόμον τῆς ἐκτροπῆς ἠκολούθησαν, οὐδεμίαν ἰδίαν αὐτῶν ἔχοντες λόγον-λέξιν ἀδηρίτω ἀνάγκη συνάπτουσιν **Reason and Speech!** Διὰ τοῦτ' ἐπ' αἰῶνας μακροὺς ἕως τοῦδε καιροῦ ἄλλα πολ- λά τε κἀνόητα ἐν πολλοῖς ἀκρίτως, τουτέστιν ἄνευ τινὸς Λόγου οἱ ἄνθρωπ' ἀπεδέχθησαν ἀπίστευσαν περὶ τοῦ Θεοῦ, κυρίως ἀπὸ τῆς βαρβάρου, ἤγουν ἀλόγου Ἀνατολῆς εἰσαχθέντα! Ἐν οἷς ὡς εἰκός, πρῶτον ἦν ἀντὶ τοῦ τολμᾶν τὸ μὴ τολμᾶν κρίνειν ἀδιαχωρίστως καὶ προσηκόντως κατὰ Λόγον ἀνθρώπου καὶ πράγματα, καὶ δεύτερον τὸ σὺν αὐτῷ ἀλόγως πιστεύειν, ἄνευ οὕτως ἰδίας τινὸς ἀσφαλοῦς κρίσεως, ἐπ' ἀνθρώποις ἀναξίοις καὶ πράγμασι ψευδέσιν ἢ καὶ

⁵ Ἄλλὰ μὴ ἀναίτιως ἀδικῶμεν τοὺς Σωκράτην καὶ Πλάτωνα: Ἡ διὰ τῶν μαθηματικῶν αὐστηρὰ τάντικειμενικὸν φυσικὸν Κόσμον μελέτη δι' ἧς μόνης ἀμετακλήτως ἀποδείκνυθ' ἢ ἔλλογος τούτου κατασκευή τότ' ἔκειτο ἐν τῷ μακρῷ μέλλοντι! Οἱ Ἀρίσταρχος, Copernicus, Kepler, Newton χη̄ μετ' ἄλλους τρεῖς αἰῶνας τελικὴ ἀποκάλυψις τῆς πλήρους σημασίας τῆς Νευτωνείου βαρύτητος οὐκ ἐδύναντο εἶναι τέκνα τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τῶν Ἀθηναίων: Τόθ' ἡ φιλοσοφία ἦν καθαρῶς ἀνθρωποκεντρικὴ, χοῖ Σωκράτης καὶ Πλάτων οὐκ ἐδύναντο εἶν' ἄλλοι ὢν ὄντως ἦσαν, ἤγουν τέκνα βάσει πολιτικά τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς πόλεως! Ἡ ἀπὸ τάνθρώπου κεχωρισμένη μελέτη τοῦ Κόσμου οὐ μόνον ἦν τότε ἀδύνατος, ἀλλ' ἦν καὶ ἀδιανόητος! Εἰ οὖν ἡ τότε σημειωθεῖσα ἐκτροπή ἦν ὄντως ἀναπόφευκτος, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς ὡς ἄνω ἀποδείξεως, πάντως ἢ καὶ διὰ μόνης τῆς ἀνθρωποκεντρικῆς φιλοσοφίας προσέγγις τοῦ Καθαροῦ Λόγου ὡς ἔλλογου Δημιουργοῦ παντὸς ὃ ὑπάρχει οὐκ ἦν ὄντως ἀδύνατος, ὡς ἀποδείκνυται διὰ τοῦ Τιμαίου. Ἄρ' ἢ ἀπόδρασις ἀπὸ τῶν τοῦ Λόγου ἐπιταγῶν οὐκ ὀφείλετ' εἰς τινα παράλειψιν τῶν Σωκράτους καὶ Πλάτωνος, ἀλλ' εἰς αὐτὴν γε τὴν δημοκρατικὴν πόλιν, μάλιστα προτιμήσαν ἀντὶ τῶν ἀληθῶν διδασκάλων τοὺς δημεγέρας! Ὁ πόλεμος καίτοι ὅλως παράλογος, δημοκρατικῶς ἐπελέγη, παρὰ πολιτῶν οὐ κατ' οἴησιν μόνην δοξάντων εὐκοπωτέραν τὴν ἐπ' ἄλλων ἐπιβολὴν ἢ τὴν Πανελληνίων συνεργασίαν ὑπὸ τὸν οὐσίᾳ πνευματικῇ Ἐν' Αὐτὸν Ὅντα Ὀλύμπιον Δία τε καὶ Ἀπόλλωνα τε καὶ Ἀθηναῖν!

μη ὅλως ὑπάρχουσιν! Ὅλως γὰρ διέφυγεν ἀπ' αὐτῶν χαῦτη ἢ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ ἐγκειμένη διαφορά τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν βαρβάρων, ὅτι, ἐνῶ διὰ τοῦ Λόγου ἐλευθέρως οἱ πρῶτοι πρῶτον πείθονται κᾶτα πιστεύουσιν, ἄνευ ὅλως τοῦ Λόγου οἱ δεῦτεροι, ἤτοι ὅλως ἀνελευθέρως, πνευματικῆ βία, ἔρχοντ' ἐπὶ τὸ πιστεῦν, ὅλως ἀγνώστου αὐτοῖς διαμενούσης τῆς ἐλευθέραν κάπισταμένην κρίσιν ἀπαιτούσης πειθοῦς, τῆς καὶ μόνης *Λογικῆν* ποιούσης τὴν πίστιν, *ἀνάξιον* οὖσαν *Λογικῆς πεποιθήσεως* ἄνευ! Ὡς ἀχώριστός ἐστιν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ Θεὸς-Λόγος, οὕτω χὲρ ἄνθρωπος, οὕτω χὲρ ἄνθρωπος! Οὐ περὶ τὰ πολιτικά μόνον δύναθ' ὁ ἄνθρωπος ἐλεύθερος εἶναι, περὶ δὲ τὰ θρησκευτικά ἀνελεύθερος! Ὅμοιως, οὐδὲ περὶ τὰ θρησκευτικά μόνον ἔξεστί τιμι πιστεῦν ἑαυτὸν φθάσαντ' ἐφ' ὕψη, ἐνῶ περὶ τὰ πολιτικά εὐτελῶς ὑποτελῆ διατίθησιν ἑαυτὸν ὡς ἀνατολικοῖς ἄρχουσιν! Οἱ Ἀθηναῖοι πρῶτοι τῶν Εὐρωπαϊῶν καὶ πάντων ἀνθρώπων διδάξαντες περὶ ἐλευθέρων πολιτῶν πολιτείας, αὐτοὶ φεῦ οὕτ' ἐπίσης ἐδίδαξαν τὸ *μη κατ' ἐλευθέραν συνείδησιν πεπεισμένως*, ἀλλὰ βία πολιτικῆ πιστεύειν ἐπὶ τῷ Θεῷ, κἂν ὕψιστῳ Λόγῳ ὡσαύτως ὑπάρχοντι, ὡς *ἀψευδῶς μαρτυρεῖ* ἢ τῆς καταδίκης Σωκράτους περίπτωσις! Καὶ μέχρι τοῦ νῦν, οὐδόλως σχεδὸν οἱ Ἕλληνες παρεξέκλιναν ἀπὸ τῆς σφαλερᾶς ταύτης πορείας, κάθικῶς ἀναγκαίαν νομίσαντες εἶναι καὶ τύποις ὑποκειμένην τὴν ὑπὸ τῆς πολιτείας ἐπιβαλλομένην ἐνιαίαν ἐπὶ τῷ "Θεῷ" πίστιν, ἣν τοῖς ἐθνικοῖς αὐτῶν *νομισθεῖσι* συμφέρουσι καθυπέταξαν, καίτοι *μη* ἐπὶ τῷ Καθαρῷ Λόγῳ ἡδραιωμένην! Ὁ Καθαρὸς Λόγος ἐνεργεῖ *ὁμοίως καὶ ἐπ' ἀγαθῷ ἐπὶ μόνοις τοῖς ἐν Αὐτῷ ἰκανῶς πεπαιδευμένοις*, οὐχὶ δ' ἐπὶ τοῖς κατὰ μόνον τὸ συναίσθημ' ἐπιλέγουσι [τὸ *ψυχικῶς κάνομοίως, οὐ Λογικῶς χόμοίως* ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπενεργοῦν] δόγματα καὶ μυστήρια! Οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, "μη ἀναγκαίαν" τῇ ἑαυτῶν φύσει νομίζοντες τὴν φύσει *πνευματικῆ ἐλευθέραν τοῦ ἐλευθέρου ἀνθρώπου ἐνταξιν ὑπὸ Λόγῳ* (οὐ *καθυπόταξιν* ξένην τινὶ ἀκατανοήτῳ, καταθλιπτικῇ, ἐξωτερικῇ δυνάμει), τῶν γλωσσῶν αὐτῶν *ἐξ ἀφιλοσοφῆτου κάσφαλμένης κατασκευῆς διαχωριζουσῶν τὴν φύσει ἀδιάλειπτον τάνθρωπίνου λόγου μετὰ τοῦ Λόγου συνάρτησιν, καὶ διὰ τοῦτο μη βοηθουσῶν εἰς τὴν εὐκατάληψιν τῶν ὕψιστων, ἀδυνατοῦσι φυσικῶς, ἄνευ τινὸς λεκτικοῦ σφάλματος* φθάσαι ἐπὶ τῷ Λόγῳ! Ὡς οὖν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τοῦ Λόγου διέστησαν κάλλοις θεοῖς ἀπ' ἀρχαιότητος εἰσαχθεῖσιν ἐπίστευσαν, ἐν ἀκριβῶς τούτῳ *παύσαντες Ἕλληνες* εἶναι, οὐ μόνους ἑαυτοὺς πρακτικῶς ἀλλὰ καὐτὸν τὸν Θεὸν *θεωρητικῶς* ἀπὸ τοῦ Λόγου διέστησαν, κἂν ἔτι διατείνοντ' *ἐπιπολαίως* τὴν ἐναιότητα τοῦ Θεοῦ τε καὶ Λόγου κατὰ δόγματα *δήθεν* ὀρθόδοξ' ἀλλ' ἔτι καὶ λεκ-

τικῶς ἀκατάληπτα, μέχρι τοῦ νῦν ἀνθιστάμενοι τῷ Καθαρῷ Λόγῳ, ὑποπτον ἀνθρώπινον προῖον ὑπὸ τῆς "Δύσεως" παραχθὲν αὐτὸν ἐκλαμβάνοντες· ἐνῶ οἱ λοιπὶ ἀνθρωποὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον προῖόντος τοῦ χρόνου εἰς τὴν συνείδησιν ἐπανέρχονται τῆς ἐνιασιότητος τοῦ Θεοῦ τε καὶ Λόγου, βοηθούσης ἐπ' ἐσχάτοις τῆς καταγνώσεως τῆς κατὰ τὴν ἐλληνικὴν ἐτυμολογίαν συναρτήσεως τῶν ἐλλόγων πραγμάτων, οὐδεμιᾶς ὅμως ἐν τούτῳ βοηθείας ἐντυγχάνοντες παρὰ τῶν ἐλλήνων, ὑπὸ καθαρῶν συναισθημάτων μέχρι τοῦ νῦν ἀγομένων καὶ διὰ τούτων ἀπὸ τοῦ Λόγου μακρὰν παραφερομένων! Εἰσὶ τινες τρόποι καθ' οὓς ἀνθρωπ' ἀπρόσεκτοι ξένους θεοῖς ὑποτάσσονται, ἀλλ' οὐδεμίαν τοῦτο τιμὴν αὐτοῖς ἀμφοτέροις περιποιεῖ! Οὐδ' ἀπὸ τούτου οἱ Ἕλληνες ἐξηρέθησαν! Ὡς καὶ ἐξ ἄλλων, κυρίως δ' ἐξ ἄλλων λαῶν οὗτοι ἑαυτοῖς δούλους προσήρτησαν, ἀδύνατον κατέστη αὐτοῖς μὴ μεγάλως θαυμάζειν τὴν καρτερίαν μεθ' ἧς οἱ δοῦλοι ὑπέφερον τὸν ζυγὸν τῆς μοίρας αὐτῶν! Ἄλλ' αὕτη μόνον μετὰ μείζονος δυσκολίας καὶ πολλῆς ἐλλόγου ἐπὶ τῷ Λόγῳ πίστεως ἐξηγεῖται παρ' ἀμφοτέρων πασχόντων τε καὶ παρατηρούντων, κοῦ πολλοὶ δύνανται τὸ περὶ τὴν δουλείαν μέγ' ἀτόπημα τῶν ἀνθρώπων κατανοῆσαι ἄνευ τινὸς βλασφημίας κατὰ τοῦ Θεοῦ-Λόγου, ἀσφαλῶς οὐ κατ' ἄδειαν ἀλλὰ μείζονα θείαν γενόμενον ἀνοχήν, ἀπαιτοῦσαν κάπολογίαν! Οἱ λοιπὶ ἀπλῶς ἀποδέχονται κατὰ μόνον συναίσθημα πᾶν ὅπερ ὁ νοῦς αὐτῶν εὕρισκει "ἀκατανόητον", ὡς δῆθεν πέραν τοῦ Λόγου, κἂν οὐδὲν τοιοῦτον ἀληθῶς ἦ! Οὕτως οἱ ἀνθρωπ' ἔρχοντ' ἐς τὴν ὄλως συναισθηματικὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐξάρτησιν, καὶ ξένον ἀπ' Αὐτοῦ ἐκλαμβάνουσι τὸν Πανάγιον Λόγον! Ὡς θαυμαστὸν λίαν ἐστὶ πᾶν ὅπερ δύναμιν δίδωσι τῷ βαρείαν ὑποφέροντι μοῖραν, ἐκ Θεοῦ καθαρῶς, πιθανῶς δ' οὐκ ἀδίκως (κατὰ τὸ μέτρον τῆς περὶ τὸ σκέπτεσθ' ἀδυναμίας τῶν τοῦτο δοκούντων), ἐκλαμβάνετ' οὔσα ἢ δύναμις αὕτη! Ἄλλ' αὕτη ἀνθρωπίνῃ οὐ θείᾳ ἐστὶ δύναμις καὶ διὰ τοῦτο θαυμαστωτέρα καὶ σεβασμὸν, οὐ περιφρόνησιν, ἐπιβάλλουσα τοῦ ἀδικουμένου παρά γε τῶν πνευματικῶς οὐ νεκρῶν ἀλλὰ ζώντων, κἂν ὡς καθαρὰ θεία ἐκλαμβάνηται παρὰ τῶν φερόντων καὶ τῶν ὀρώντων, κἂν ὁ μετὰ τὰ τὰδικουμένου συμπάσχων Θεὸς μόνον προστιθῇ ἐπ' αὐτῇ τὸ καθ' Αὐτὸν-Λόγον ἐπιτρεπτόν!

(β) Μεγάλως παρανοεῖται οὖν ἄρα καὶ ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἀνθρωπος, ὅταν ἄλλως τὰ πράγματα ἐξηγῶνται, καὶ Θεὸς μὲν λογίζετ' εἶναι ὁ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς καρτερίας παρέχων, ὁ δ' ἀνθρωπος οὐ τιμᾶται κατὰ πᾶν ὃ καὶ διὰ ταύτην ἀξίζει! Οὕτως εἰσήχθησαν ἐν Ἑλλάδι ἀπ' ἀνατολῆς μόνης θεοὶ ἀναρίθμητοι, ἐφ' ὧν μόνων, δρώντων κατὰ τὸ κείνους δοκοῦν, μετεκυλίσθη ἢ ἔκβασις τῆς "μοίρας" ἡμῶν·

[όμοι μετὰ τῆς *πονηρᾶς* καὶ *βλασφήμου* ἐκείνης ἰδέας ὅτι "ὑπερήφανος" ἔναντι τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὃς *ἐργάζεται*, καὶ διὰ τῆς αὐτοῦ ἐργασίας ἀπαιτῶν παρ' αὐτοῦ τὸ μείζον τῆς αὐτοῦ "μοίρας" μέρος, "ταπεινὸς" δ' ὁ πλήρως ἐπαφιέμενος εἰς Θεὸν διορθῶσαι, διὰ τῆς Αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς χάριτος, τὰ ἔκτροπα τοῦ ἀνθρώπου, ἅτιν' αὐτὸς θεωρεῖ αὐτοῦ "φυσικά", κᾶρ' οὖν ἐκ Θεοῦ μόνου, δι' ἃ ἄρ' αὐτὸς οὐδεμίαν εὐθύνην ὑπέχει· ὅπερ ἐστὶ ὁ *δηθεν* "εὐσεβὴς" τῶν κληρικῶν τρόπος τὸν Θεὸν σιωπηρῶς παραστήσῃ ὡς τὴν τῆς ἀμαρτίας αἰτίαν κᾶρα ταύτην ὑπονοῆσαι οὐσίᾳ ἀνύπαρκτον ἢ ἔστω "κατανοητὴν καὶ συγχωρητέαν"!

(i) Δι' ὅπερ, οὐκέτι ἔστι παράδοξον ὅτι *ἕως τῆς σήμερον* τὸ μέγιστον τῶν ἀνατολῆς λαῶν μέρος ὡς καὶ πάντες οἱ ἀπὸ κείνης μαθόντες τὸ διάγειν τὸν βίον καρτερικῶς ὑπομένουσιν ἢν "μοῖραν" νομιζομένην ὁ Θεὸς ἠτοίμακε δι' αὐτούς! Αἱ κατὰ τῆς *νομιζομένης* αὐτῆς "μοίρας" ἐκεῖ ἐμφανιζόμεναι στάσεις ἔχουσι μόνον *βραχύβιον κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν* χαρακτήρα, οὐδέποτε *θρησκευτικὸν καὶ φιλοσοφικὸν* πλήρως ἐπὶ πᾶσιν ὁδηγοῦντα τὸν ἄνθρωπον· ὅπερ οὕτω μόνον βραχυχροῖως ταράττει τὰ ὕδατα, ἐνῶ μακροχροῖως οὐδὲν μεταβάλλεται! Πάνθ' ἄπερ ὡσαύτως, οὐσίᾳ ἀπρόσβλητον ἀπὸ τοῦ λαοῦ καθίστησι τὴν ἐπιβεβλημένην ἀρχὴν τῆς ἐκ Θεοῦ τῶν ἀρχόντων κυριαρχίας: κᾶν ἔτι δολοφονῶνται, (πῶς σὺν Θεῷ;), οἱ ἄρχοντες βασιλεύουσι, καὶ ὁ λαός, ὁ διὰ τὴν δουλείαν καὶ "μοῖραν" αὐτοῦ *δηθεν* "ἀνεύθυνος", ὑπομένει!

(ii) Διὰ τοῦτ' οὐδόλως ἐστὶν ἀνεξήγητον ὅτι καὶ *θρησκευτικῶς μοιρολατρικοὶ* εἰσὶν οἱ τοῖς αὐτῶν ἄρχουσι πολιτικῶς ὑποτεταγμένοι λαοί· ἀντιθέτως πρὸς τὸ παρατηρούμενον ἐν λαοῖς δημοκρατικῶς διορίζουσι καὶ *οὐσιαστικῶς καὶ λεπτομερῶς διελέγχουσι* τοὺς ἑαυτῶν ἄρχοντας *κατὰ τὴν ἀξίαν τε χίκανότητ' αὐτῶν ἐπ' ἀκριβῶς ὠρισμένα καθήκοντα*, λαοῖς γινώσκουσιν ὅτι ἢ παρ' ἀνθρώπου ἀσκουμένη εὐθύνη οὐσα *ἐνιαία τε κάδιαίρετος οὐδένα ἑαυτῆς γινώσκει ἢ ἀνέχεται μερισμὸν* εἰς θρησκευτικῶς, πολιτικῶς ἢ πῶς ἄλλως κεχωρισμένα διαμερίσματα!

(iii) Σὺν ὧπερ ὡσαύτως, ἀξία θρησκευτῶν μήτηρ δοκεῖται παρά τινων διατεινομένων ὑπὲρ αὐτῆς ἢ ἀνατολή, διὰ τοῦτο *δηθεν* δικαίως δι' αὐτὴν ἀξιούντων τιμὴν, πλὴν *θρασύτατα τε κἀνεξελέγκτως ἑαυτοὺς μόνους ὑπονοούντων* κᾶς ἑαυτοὺς ἀποδιδόντων αὐτὴν διὰ τὸ κατέχειν τε καὶ "ὑπηρετεῖν" θρησκείαν *δηθεν* ἀνωτέραν τῶν "δυτικῶν", ἐπιμελῶς παρορώντων κάποκρυπτόντων ὅτι *προμήτωρ ἐκείνων ἐστὶν αὕτη*, διὰ τῆς ἐν αὐτῇ δυστυχίας, τῆς ἐπ' αὐτῇ καρτερίας καὶ τῆς διὰ ταύτας ἐλπίδος τὰς ἑαυτῆς θρησκείας γεννή-

σασα κατὰ ταύτην τὴν ἀκριβῆ τάξιν, καὶ ταύτας ἐπιβαλοῦσα λαοὶς ὑπὸ τὰς ἐπ' αὐτοὺς δυσμενεῖς καταστάσεις κειμένους! Ὡς οὐ πρωτογενῆς ἰδέα ἐστὶν ἡ θρησκεία ἀλλὰ κατασκευὴ ἐμπειρίας, δηλὸν ἄρ' ὅτι κατὰ κείνων τὴν πείραν καὶ τὸ ὑπὸ κείνας ἀναπτύχθην ἑαυτῶν σύνολον πνεῦμα οἱ λαοὶ αὐτὴν κατεσκεύασαν!

(iv) Ἄλλ' ὡς οὕτω γενικῶς περὶ θρησκειῶν, πῶς ἕως τοῦ νῦν ἀνέχονται οἱ λαοί, διὰ τῆς κοινῆς τῶν μελῶν αὐτῶν ἐμπειρίας ἀναπτύξαντες τὰς ἰδίας θρησκείας, τὸ ὑποτάσσεσθ' ἀδιαμαρτυρήτως θρησκευτικοῖς ἄρχουσι δι' ἑαυτοὺς θρασύτατα τάλάθητον ἀπαυτοῦσι, τὸν Θεὸν διὰ τῶν διδασκαλιῶν αὐτῶν καὶ τῆς ὅλης περιφορᾶς αὐτῶν βλασφημοῦσι, καὶ κατώτερον Ἁγιότητος Αὐτὸν ἐμφανίζουσι διὰ τὸ τοιοῦτους ὡς αὐτοὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρχοντας διορίζειν κἀνέχεσθαι, εἰ αὐτοὶ οὐκ εἰσι μοιρολάτραι; Πῶς ἄρα δεῖ τοὺς θρησκευτικοὺς ἄρχοντας ἐξαιρεῖσθαι τοὺς διὰ τοῦ Λόγου ἐπιβαλλομένους γενικοῦ τῶν ἀρχόντων ἐλέγχου; Πῶς νῦν ὡς "Ἐκκλησία" νοεῖται μόνον τὸ "νομικὸν" καὶ "κανονικὸν" σῶμα τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἐν ἄλλαις θρησκείαις τάντίστοιχον, καὶ οἱ λαοὶ [εἶς ἕκαστός γε ἡμῶν εἰ ὄντως πιστός] οὐχ ὑπερασπίζονται τὴν Ἁγιότητα τοῦ Θεοῦ ἀλλ' ἀνέχονται τοιαύτας διδασκαλίας, ἕως τῆς παρούσης ἡμέρας ἀγούσας ἡμᾶς εἰς κατ' ἀλλήλων πολέμους καὶ γενικὸν ὄλεθρον, αἰεὶ κατ' ἐπιταγὴν δῆθεν τοῦ Παναγίου Θεοῦ, πλὴν μόνον διὰ τὴν ἀσφαλῆ αὐτῶν ἐξουσιαστικὴν διατήρησιν ἐφ' ἡμᾶς;] ἐφ' οἷς αὐτοπροσαρτηθέντες ἐπίστευσαν ὡς καὶ οἱ γηγενεῖς, δυστυχία ὕστερον διὰ τὴν μείζον' αὐτῶν ἄνοιαν διὰ πολέμων περιελθόντες! Ἄναμφιβόλως, ἀφθόλους καὶ μείζονας παρέσχον ἑαυτοῖς εὐκαιρίας οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν τοιαύτην καθαρὰν συναισθηματικὴν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐξάρτησιν ἐμπεσεῖν!

(γ) Οἱ κυρίως κατ' ἀλλήλων ἀτέρμονες αὐτῶν πόλεμοι ὑπεράφθονον ἐπεσώρευσαν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν δυστυχίαν οὐ μόνον περὶ τὰ πράγματα ἀλλὰ διὰ τούτων καὶ περὶ τὸ πνεῦμα· χοῖ ποτε κύριοι, ἄλλων ἐγένοντο δοῦλοι, εἰ μὴ μόνον ὑποτελεῖς! Τὸ λοιπὸν ἦν μοιραῖον! Κάφ' οὐ ποθ' ἱεροῦ τόπου ἀπ' ἀνθρωπίνων ἐπὶ γῆς κεφαλῶν λαμπρὸς ἀνεδύθη ὁ Λόγος, ἀπ' αὐτοῦ φεῦ διὰ τὴν ἀνήκεστον τῶν ἐλλήνων παραφροσύνην Οὗτος καὶ ἐξεβλήθη, τοῦ γυμνοῦ συναισθήματος καταλαβόντος τὴν ἀδιαφιλονίκητον ἔκτοτ' ἐν αὐτῷ βασιλείαν!

§38. (α) Παρ' ἀνοήτων καὶ παραφρόνων ὁ Λόγος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐξενώθη, καὶ "ξένος" τοῦ Λόγου ὁ Θεὸς γέγονε! Διὰ τὴν βαρυτάτην ἄνοιαν τῶν ἐλλήνων, κἀπόρριψιν παρ' αὐτῶν τῆς ἰδίας εὐθύνης, "θεῖον θέλημα" ὠνομάσθη ἡ ἀτυχημένη κακὴ αὐτῶν "μοῖρα"! Καὶ γε-

γόνασι *κακόμοιροι Έλληνες* οἱ ποτε τρισευδαίμονες ὡς ἐπὶ τᾶν μό-
να ἑορακότες, *καλόμοιροι Έλληνες!* Διὰ *μόνης τῆς παραφρόνως*
ἐνεργουμένης, πεισμόνως ἀγαπητῆς αὐτῷ αὐταπάτης ὁ ἀνόητος,
δυσσεβής, θρασύς, κακός, βλάσφημος τοῦ Θεοῦ-Πνεύματος ἄνθρω-
πος ὀνομάζει "Θεοῦ θέλημα" τὴν δεινὴν εἰς ἡν δι' *ἑαυτοῦ μόνοι*
περιῆλθε κατάστασιν!

(β) Περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τί δεῖ ἡμᾶς λέγειν; Γενικῶς
περὶ πάντων ὅτι ὑπὲρ τὴν ἐκάστου δύναμιν ἀντιστάσεως ἥτις ἐστὶ
καὶ κατανοήσεως, ὁ Θεὸς οὐδένα ποτὲ τῶν ἀνθρώπων πιέζει ἐπὶ τὰ
θεῖα προσπαθῶν πάντας παιδεῦσαι, ἐμμέτρως αὐτοῖς προστιθεὶς
καθ' ἐκάστου τὴν ἰκανότητα ἐφ' ἃ ὑψηλὰ φύσει ἀφ' ἑαυτῶν πάντες
φέρονται! "Ἄρ' οὖν, πάνθ' ἄπερ ἡμεῖς περὶ Θεοῦ πρῶτον κᾶτα μόνον
περὶ τῶν λοιπῶν κᾶν ἀσυνειδήτως, κᾶν πεποιθότως, νῦν δὲ κατ' αὐ-
τὴν τήνδε τάξιν ἀδιαφιλονικητῶς λέγομέν τε καὶ πράττομεν, καὶ
πάνθ' ἄπερ ποιούμεν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἀεὶ πάντ' ἀδεκάστως παρα-
τηροῦντος, *κυρίως περὶ ἡμῶν αὐτῶν μαρτυρεῖ*, καθ' ὃ μέτρον ἐσμέν
ἀνόητοι ἢ νοήμονες, ἄφρονες ἢ σώφρονες, ἄσοφοι ἢ σοφοί! Ἄλλὰ
πόσ' ἡμῶν ἀεὶ ἐν νῷ τοῦτο φέρουσι ἀκοιμήτω, εἴθ' ὀμιλοῦντες εἴτε
κατὰ μόνως διαλογιζόμενοι, δι' ὅλου τοῦ βίου διάγοντες; Μήπως
ἄρα κἀγὼ γε αὐτός; "Ὅπερ ἐν τούτοις οὐδόλως δεῖ ἡμᾶς περισπᾶν
ἀπὸ τοῦ πρὸ ἡμῶν κειμένου σκοποῦ!

§39. (α) "Ἄφες οὖν οὕτω τοῦτο πρῶτον ἡμᾶς αὐτοὺς ἐρωτῆσαι:
Ἔστι τις ἄνθρωπος οὐκ ὀρθὰ καθ' αὐτὰ εἶναι πιστεύων ἄπερ πιστεύ-
ει; Ἔστι τις ἄνθρωπος οὐκ ὀρθὸν πιστεύων τὸν ἑαυτοῦ ἴδιον τρόπον
περὶ τὸ πιστεύειν; Οὐδεὶς γάρ! Πῶς οὖν δυνηθῶμέν ποτε διαχωρί-
σαι *τόρθον καθ' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑφ' ἡμῶν πιστευομένου* "ὀρθοῦ"; Ἄλλ'
ὅτι ἔστιν Ἄληθεια, *ἄρα καὶ περὶ τούτου ἔστι τις ἀληθῶς ὀρθὸς*
τρόπος! Σαυτὸν οὖν νῦν ἐπὶ τούτῳ πρῶτον ἐξέταζε· Ὡς μόνον τὸν
παρὰ σοῦ πιστευόμενον Θεὸν πιστεύεις ὡς *ἀληθῆ*, τοὺς δὲ λοιποὺς
ἀνυπάρκτους, χῶς ἐπίσης παρατηρεῖς ἐτέρῳ Θεῷ ἢ θεοῖς τοὺς πλεί-
στους τῶν ἀνθρώπων πιστεύοντας· *ὁ σὸς Θεὸς ἄρα, ὁ μόνος Ὡν*
κατὰ σέ, τοῦτο κἀκείνους ἀνέχεται, οὐ γὰρ τοὺς ἀνυπάρκτους, ἀλλὰ
τοὺς *ἀνθρώπους!* Πῶς οὖν σὺ κείνους παντὶ τρόπῳ καὶ σθένει διώ-
κεις; Μὴ πλέον σὺ τοῦ Θεοῦ ἀγαπᾶς τὴν Ἄληθειαν; Πῶς οὖν οὐ σὺ
δοκεῖς ὅτι τὸν *σὸν* Θεὸν βλασφημεῖς τοιαῦτ' ἂν πράττης, κᾶν ἀρνη-
διαρρήδην ὀμολογεῖν ὅτι *τοιαῦτα τοιοῦτω διανοῇ* ὡς διαπράττεις;
Σύνελθε, οὖν! Ὅτι *δεινῶς σαυτὸν* διὰ τοιούτων κατηγορεῖς, κἀπὶ
σὲ ἔσεθ' ἢ κατηγορία σου, τὸν *σὸν* Θεὸν μόνον ὄντα διακηρύσσων
καθ' ἃ σὺ περὶ Κείνου πιστεύεις ὀρθά! Ἄλλὰ μήπως σαυτὸν πλέον
τίμιον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων περὶ τὰ κατὰ Θεὸν θεωρῶν, τὸν *σὸν*

πλὴν παρὰ σοῦ μόνου πιστευόμενον ἀνώτερον τρόπον λατρείας Θεοῦ ἐννοεῖς ἐπιβάλλειν ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους; Τοιαῦτα ἐπιχειρῶν καὶ τίμιον σαυτὸν θεωρῶν πῶς ἀνωτέραν ἀμφιβολίας ἀποδείκνυς τὴν σὴν τιμότητα; Ἴν' ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποσπάσης ποτὲ τὸν δίκαιον ἔπαινον ταῦτα ποιεῖς, ἢ ἴν' ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷδε καιρῷ ἀπαιτήσης ποῖαν ἀληθῶς δικαιουμένην τιμὴν; Ἐὰν δικαίῃ πρὸ ὥρας τὴν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ σοὶ ὀφειλομένην τιμὴν ἀπαιτεῖν παρ' ἀνθρώπων, ἐν τούτῳ ἀδικοῦντα σε ὑπαινισσόμενος τὸν κατὰ σέ καθυστεροῦντα τιμᾶν σε Θεόν; Πρωτοκαθεδρίας φιλοδοξία, ἢ ἀγιότης μόνη κὰν κρυπτῷ ἀσκουμένη προσιδιάζει ὑπηρέτη Θεοῦ; Ἔστιν ἄρα ὁ ἐμφανής, τρόπος λατρείας ἢ βλασφημίας; Πῶς οὖν οὐ καὶ περὶ τοῦτο δεῖ σε ἄρα συνέρχεσθαι; Εἰ τὸν σὸν τρόπον λατρείας Θεοῦ πιστεύεις ἀνώτερον, σεμνῶς ὑπόβαλ' αὐτὸ τοῖς ἀνθρώποις, ἰδίως ἐάν τι ἀπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ δαψιλῶς ἐπὶ γῆς ζῆν προσπορίζῃ, κάκεῖνοι πεισθήσονται διὰ μόνης τῆς ἐπαρκούσης σεμνότητος τῆς σῆς πίστεως, κὰν οὐχὶ διὰ τῆς ἀγιότητος τοῦ ὅλου σου βίου! Ἄλλως, κυριώτατα δ' ἂν πως εἰς ἐμπόριον πλοῦτου ἢ δόξης τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν κατήγαγες, καὶ πως τὰ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ σου κατακρατῆς, ἀσφαλεστάτη ἀπόδειξις βλασφημίας ἐστὶ τοῦτο, καὶ κατὰ σοῦ ἀδιασειστότατον ἔσεται ἐν τῇ μεγάλῃ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως! Καὶ διὰ τοῦτ' ἐπιβάλλεται τοῖς ἀνθρώποις διαστεῖλ' ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ καὶ τοῦ σοῦ οὐκ ὀρθοῦ τρόπου, ἵνα μὴ πως σέ ἐπὶ βλασφημία συνδράμωσι!

(β) Τί οὖν δεῖ ἡμᾶς λέγειν περὶ τοῦ Θεοῦ, ὅπερ ἀσφαλῶς ὅτι ὀρθόν ἐστι πιστεῦσθαι δύναται; Ὅτι ὁ Θεὸς ὄρει ὁμοιάζει δυσβάτῳ τε χυψηλῷ λίαν, ἐφ' ᾧ πάντες καλούμεθ' ἀναρριχᾶσθαι! Μυρίαί εἰσιν αἱ ἐπ' αὐτὸ κατευθύνσεις ἐφ' ἃς πορεύεσθ' οἱ ἄνθρωποι δύνανται καθ' ὃν ἐκάστῳ καλλίονα τρόπον τὸ ἐπὶ κορυφῆς ἔρχεσθ' ἀρμόττει! Οὐκ ἀρνείθ' ὁ Θεὸς τὴν οἰανδήποτ' οἰουδήποτ' ἔλλογον ἐπὶ τούτῳ προσπάθειαν! Πάντας τοὺς ἐπὶ τούτῳ ὄξυγονεῖ ὁ Θεός, μᾶλλον δὲ τοὺς δυσχερέστερον ἀσκουμένους κάφ' ὑψηλότερ' ἀναρριχομένους, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ὅ,τι συμβαίνει ἐπὶ τοῖς συνήθεσιν ὄρεσι! Πάντας ὑποβαστάζει τοὺς ἐκεῖσε πορευομένους, οὐδένα πρὸ ὥρας ἀπορρίπτει ποτέ! Ἄλλὰ καὶ πάντας ὑποβάλλει εἰς δοκιμασίας, ὅμως οὐδέποθ' ὑπὲρ τὴν δύναμιν αὐτῶν τοῦ βαστάσαι αὐτάς, ἢ ἵνα πρὸ ὥρας ἀπορρίψῃ αὐτούς· ἀλλὰ διὰ μόνην τὴν ἐκείνων ὠφέλειαν καὶ εὐίχχυσιν τῆς ἐπ' Αὐτῷ αὐτῶν Λογικῆς πίστεως! Μόνον τὸ παράλογον ἀσφαλῶς οὐκ ἀνήκει ἐπὶ Κείνου τοῦ Ὁρους! Ποτὲ δὲ μὴ σὺ νομίσης ὅτι χεῖρ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς γέγονας, δι' ἧς αὐτὸς τιμωρεῖ τοὺς ἀπίστους καὶ ὀλιγοπίστους! Ἄλλος, πνευματικός ἐστὶν ὁ Θεοῦ γνήσιος τρόπος δοκιμασίας! Τὰ παρ' ἀνθρώπων κατὰ τῶν ἀνθρώπων γιγνόμενα, μόναι καθαραὶ βαρβαρότητες!

(γ) Ταῦτα περὶ Θεοῦ ὑποδείξαντες, τὶ δεῖ ἡμᾶς λέγειν περὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων; Ὅτι πολλῶ σεβασμῶ δεῖ ἡμᾶς ἐξετάζειν τὸν ἐκεῖνων τρόπον προσπαθείας ἐλεύσεως ἐπὶ Κορυφήν, μὴ τι κάλλιον τοῦ ἡμετέρου ἐν ἑαυτῷ ἔχη δυνάμενον βοηθῆσαι ἡμᾶς! Ἐπὶ Κεῖνῳ τῷ Ὅρει, οὐκ ἐστὶν ἀνταγωνισμός, ἀλλὰ συναγωνισμός μόνος! Ἀδελφῶν γὰρ πάντων ἡμῶν ὄντων, ἐλευθέρως ἀπ' ἀδελφῶν δεῖ λαμβάνειν ὡς καὶ τοῖς διδόναι βοήθειαν! Διὰ τοῦτο ἂν βλέπωμεν τὸν συναγωνιζόμενον πίπτοντα, χεῖρα δεῖ διδόναι αὐτῷ! Οὐκ ὠφελεῖ τάχιον τῶν λοιπῶν ἐπιχειρεῖν ἐπὶ τὴν κορυφήν φθάσαι, εἰ ἐργασία ὑπολείπεται ἐπὶ Κεῖνῳ τῷ Ὅρει! Ἀλλὰ καὶ πᾶσα βραδυπορεία οὐκ ἐπιτρέπεται, ἄσκοπος ἐὰν ἦ! Πάντας ὁ Θεὸς ἀναμένει ἐκεῖ, κούδενος ἀπολείπεται δυναμένου, κἂν βραδυτάτα δι' ἀδυναμίαν, ἐκεῖ φθάσαι! Πᾶσι τὸν αὐτὸν δίδωσι στέφανον νίκης, ἥτις ἐστὶν ἢ ἐπὶ Κορυφῆς ἔλευσις! Ὡς ἕκαστος ἀφ' οὗ σημείου ἐτέθη πορεύεται, ὁ Θεὸς ἄρα μόνος γνωρίζει τί ἐκάστῳ ἐστὶ δίκαιον, Λόγῳ τὸν ἱερὸν αὐτοῦ κόπον οἰκονομήσαντι, ἢ παρὰ Λόγον αὐτὸν δαπανήσαντι! Ὁ ἀγὼν ἐστὶ γὰρ κατὰ τῆς βαρύτητος τοῦ ἐρέβους! Οὐ περὶ πρωτείων! Συνέλθετε οὖν οἱ ἀγωνιζόμενοι καὶ γνωρίσατε τὸ πεδῖον· τὸν ἀντιμαχόμενον· ἐτέρου δὲ παντὸς κάλλιον, τὸν ἡμῖν Συμμαχόμενον! Πάνθ' ἀπερ ἀντίθετα λέγουσιν οἱ πολλοὶ ἑαυτοὺς τε κάλλήλους καταβλακεύοντες περὶ πρωτείων, πρωτοκλισιῶν, πρωτοκαθεδριῶν καὶ λοιπῶν ἐν τῷδε κόσμῳ τιμῶν, οὐκ ἀπὸ Κορυφῆς ἐπὶ Κορυφήν ἔλκουσι τοὺς ἐπὶ ταῦτα διδόντας ὀφθαλμούς, ὧτα, νοῦν, ζωὴν καὶ ψυχὴν, ἀλλ' ἀπ' ἐρέβους πρὸς ἔρεβος! Ὅτι πρὸ ἡμῶν ἔτι ἐστὶν ἡ Κρίσις, ἀλλὰ νῦν ἤδη ἔπεστιν ὁ καιρὸς τοῦ καὶ περὶ ταῦτα πάντα τὴν Ἀλήθειαν καταγινῶναι, κἂν μάλα πολλοὶ νῦν καὶ "σπουδαῖοι" φαινόμεν' εἰσὶν οἱ τάσήμενα δημοσίᾳ διώκοντες, οἱ ἐπὶ κείνα ὠθοῦντες, χοῖ διὰ κείνα *γυμνοί, σεμνότητος ἄνευ*, ἰστάμενοι πρὸ ἡμῶν ἄξιοι λύπης! Ὁμῶς μὴ χαίρε! Ὡς ὅτι καὶ τὸς ὁ Θεὸς συλλυπείται! Ἀλλ' ἐπίσης μὴ ἐπίτρεπ' αὐτοῖς συνεχίσει ὁ ἔργον ἐρέβους χάριν τοῦ πολυμόρφου κατὰ τοῦ Θεοῦ ψεύδους τοσοῦτον καλῶς ποιεῖν ἡσκηται ὡς κάπὸ θέσεων ὑψηλῶν, ὡς κάπ' ἐντὸς αὐτῆς τῆς "Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας"! Δίδαξον σαυτὸν διαχωρίζειν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ πᾶν χθαμαλόν, κἂν ἐπίσημον πορφύραν καὶ βύσσον ἐνδύηται καὶ μεγαλοσταύρους, ἢ θεῖα ἐγκόλπια, ἢ ἄλλα διάσημα ἐπ' αὐτῷ φέρει, ὥστε χοῦτω, ἐπ' ἄκρα βλασφημοῦν ἀνευθριάστως, τοὺς εὐπίστους ἐκμεταλλεύεται! Ἀπαγόρευσον τῷ σκότει τὸ Φῶς κατασβέσαι! Ὑστατός γε νῦν ἐστὶν ὁ ἐπὶ τούτῳ ἀγὼν! Ἐν τούτῳ, ὡς Φῶς ἐστὶν ὁ Λόγος, σκότος δ' ἡ ἀλογία! Μὴ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπελθ' ἀπὸ τοῦ πρώτου, ἵνα μὴ πως ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐμπέσης!

7

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ ΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

§40. Ἄφ' ἧς αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος ἔγνω, περὶ τῆς αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ θέσεως ἀπορεῖ. Καθ' ἃ καλῶς ἔτι γνωρίζει, μόνος αὐτὸς ὡς αὐτὸς ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ ἔστι νοήμων, περὶ ὃ μεγάλως διαπορεῖ, κἄν ἄλλα ποιηρὰ λίαν περὶ αὐτοῦ λέγητ' ἐν ταῖσδε ἡμέραις! "Ὅτι κάλλαχού ἐν τῷ Κόσμῳ ὑπάρχουσιν ὄντα νοημοσύνην ἔχοντ' ἀνάλογον τῆς αὐτοῦ *καθαρὰ αὐτοῦ ἐστὶν ἐπινόησις*· οὐδεμιᾶς ἐπὶ τούτῳ ὑπαρχούσης βασίμου ἐνδείξεως, ἵνα μὴ εἴπωμέν τι περὶ τινος ὅλως ἀνυπάρχουτος ἐπιστημονικῆς ἀποδείξεως· καίτοι πολλοὶ ὄντως εἰσὶ νῦν οἱ λέγοντες, δῆθεν κατ' "ἐπιστήμην" ὅτι κάλλαχού ὑπάρχει ζωὴ ἀνάλογος τῆς ἐπὶ τῷδε πλανήτῃ, ὅτι μᾶλλον ἀλλαχόθεν ἢ ζωὴ ἐπὶ τούτου ἐπῆλθεν, ὅτι κάλλοτε ἀλλαχόθεν τόνδε πλανήτην νοήμονες ἐπεσκέψαντο, ἢ ὅτι "*ἀγέρωχος*" *κοῦ ταπεινῶς προσήκουσα τῇ χαμηλῇ* θέσει ἡμῶν ἐν τῷ Κόσμῳ ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις τῆς ἡμετέρας μοναδικότητος ἐν αὐτῷ! Πάντα ταῦτ' εἰς μόνην τὴν ὑπ' ἀφελῶν κατανάλωσιν αὐτῶν ἀποβλέπει· πρὸς ὄφελός γε τῶν τοιαῦθ' ὡς "ἐπιστήμης" εὐρηματ' αὐτοῖς παρουσιαζόντων! "Ὅτ' ἀπὸ τῶν μεγάλων ἐξοπλισμῶν τῶν λαῶν μέχρι πρό τινος μόλις καιροῦ οὗτοι τὰ μείζονα προσεπορίζοντο κέρδη, μάλ' ὀλιγώτερα ἤκουέ τις λεγόμενα περὶ κάλλαχόθι ζωῆς· ἦτις ἤδη μὲν ἐπαρουσιάζετο ὡς ὑπόθεσις *δῆθεν καθ' ὅλα* "λογικὴ" φαινομένη, ὅμως δ' οὐχὶ ὡς ἡ *μοναδικὴ λογικὴ* ὡς γε νῦν δοκουμένη! Νῦν, τῶν μεγάλων ἐξοπλισμῶν ἤδη μεγάλως περικοπέων χετέρων περικοπῶν αὐτῶν ἀναμενομένων τῶν ἐπὶ γῆς "μεγάλων ἐχθρῶν ἡμῶν" ἀφανισθέντων διὰ τῶν δαπανῶν δι' ἐξοπλισμούς, οἱ "ἐπιστήμης" καθηγηταὶ καὶ λοιποὶ σὺν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς τεχνικῆς τῶν ἐξοπλισμῶν προσωπικῆν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἡμῶν ἰσχὺν ἐξικνούμενοι, ἄλλας ἐπιζητοῦντες μεθόδους ἐπιβολῆς, ὡς καὶ τῆς συντηρήσεως αὐτῆς ἐφ' ἡμῶν, ἐπὶ τοῦτο κατέληξαν ὡς τὸ μείζονα μακροχρόνια κέρδη αὐτοῖς ὑπισχνούμενοι· ἤγουν ὅτι ὡς ἀλλαχόθ' ὑπάρχει ζωὴ, ἄρα "ὀφείλομεν" κάκεινην διερευνῆσαι καὶ τὴν κατὰ κείνης "πιθανῶς ἀναγκαίαν" ἡμῶν ἄμυναν ἐτοιμάσαι καὶ τοὺς προτέρους

έξοπλισμούς μάλλον ἔτι ἐνισχυμένους διατηρήσαι· κατ' αὐτὸ ἄρ' ἀκριβῶς τὸ γενικὸν σχῆμα ἐν ᾧ κεντρικὴν πάντοτε θέσιν οὗτοι κατέχουσιν! Ἴδε τὰ ἐν τοῖς "ἐπιστημονικῆς" δῆθεν φαντασίας "ψυχαγωγικοῖς" ἀποκαλουμένοις θεάμασι τοῦ "κοινοῦ" ἐπ' ἐσχάτοις διαλαμβανόμενα· κἂν οὐκ ἄφρων ἢ ὄλως ἀνόητος ἦς, μόνον "ἄνωθεν", ἦτοι ἀπὸ *κείνων* ἐπιβαλλομένην κατανοήσεις τὴν "σκοπιμότητά" καὶ "χρησιμότητα" αὐτῶν, ἀφ' ᾧν πάντα τὰ *οὐδέποτε παρ' αὐτῶν τυχαίως γιγνόμενα* ὑπὸ τοῦ *ὡς ἄνω ἰδίου αὐτῶν* ἀεὶ κινεῖται σκοποῦ! Πρὸς τούτοις τοῦτ' ἐπίσης καλῶς κατανοεῖ· ὅτι ὡς ὁ ἀδάμας, ᾧν κρυσταλλικὸς ἄνθραξ, ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ σπάνεως προσπορίζεται τὴν ἀξίαν αὐτοῦ κοῦ τιμᾶται ὡς ἄνθραξ, οὕτω χὸ ἄνθρωπος: *ἄλλην ἔχει ἀξίαν ἐὰν ἀφθονῆ, ἄλλην δὲ ἂν σπανίζῃ!* Διὰ τοῦτ' οὖν ὁμοίως καὶ πᾶς ὁ βουλόμενος ἦσσον' ἀξίαν διὰ τὸν *πολυτιμώτατον* ἄνθρωπον καταβάλλειν, *ἀφθονον* τοῦτον ποιεῖ κάπὶ γῆς ἐμπραγματῶς κἂν ὄλω τῷ Κόσμῳ κατ' ἰσχυρισμόν!

§41. Μὴ γε λησμόνει ὅτι *μετὰ πείσμονος* πλὴν *μηδέποθ' ὁμολογουμένης* ἀθείας *στενῶς* πάντα ταῦτα συντίθεται! "Ὅτι μάλιστα χαλεπώτατόν ἐστι τὸ *μοναδικὸν Λογικῶς* ἐξηγήσαι, ἢ τὸ διάσπαρτον· ὅτε *πονηρῶς* οὐδεὶς ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀφθόνως ὑπάρχουσι νόμος ἀναγνωρίζεται, ταῦτα δὲ λέγεται εἶναι "τυχαίως" ἀφ' ἑαυτῶν, ἐνᾧ τὸ σπανίζον ἀπαιτεῖ Λογικὴν τὴν ἐξήγησιν οὐ μόνης τῆς *διαρκούσης* αὐτοῦ ἐμμονῆς ἐν ᾧ Κόσμῳ πάντα ρεῖ, μεταβάλλεται, θνήσκει, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν αὐτῷ *πρώτης, ἀσφαλῶς οὖν οὐ πλέον τυχαίας* αὐτοῦ παρουσίας! Τί κἂν ἡ ἐπιστήμη ἀπὸ *μόνης τῆς νόμου ἀναζητήσεως* συντηρῆται; *Πᾶσα νόμου ἰσχύς αἴρεται* ὅταν ὡς ὕψιστος νόμος αὕτη ἢ τοῦ παντὸς ἐπιβάλληται σχετικότης, δι' ἧς *πάντα τὰ φαινόμενα τῷ παρατηροῦντι* ὅτι "ὀρθά" ἐστι λέγεται *μηδενὸς παρ' αὐτῆς ἀναγνωριζομένου ὡς ὄντως ὀρθοῦ*, καὶ πᾶς οὕτω νόμος μειῶται εἰς τὸ "εἶναι" *τυχαῖόν τι προῖόν αὐτοφυῶς ἀεὶ ὑπαρχόντων τυχαίων* πραγμάτων! Ἄλλ' *οὐδόλως ἐστὶ τυχαῖον ἐν τῷ ἐσκεμμένῳ αὐτῷ* *πονηρῶ* σχήματι ὅτι *πρωταρχικῶς ἄλλ' ἄνευ οἰουδήποτέ τινοῦς νόμου* πρῶτα τὰ πράγματα ἔρχεται *κᾶτα* ἡ σχετικότης αὐτῶν, ἦτις ὡς *ὑψιστος ἐπὶ παντὸς νόμος* ἀναγορεύεται παρὰ τῶν τοιαῦτα λεγόντων! Τὰ παρ' ἀθέων *ἐσκεμμένως* ὡς "πρωταρχικά" εἰσαγόμενα πράγματα *οὐδεμίαν* δηλοῦται χρίζοντ' αἰτίας ἐξήγησιν! Τί ὅτι αὐτὸς ὁ Θεὸς παρ' αὐτῶν ἀπερρίφθη ὡς *δῆθεν* "χρίζων" ἀκριβῶς τὴν "ἐλλείπουσαν" τῆς ἰδίας Αὐτοῦ αἰτίας ἐξήγησιν, ἦτις *δῆθεν* οὐκ ἀνηυρέθη, παρ' ὅτι *Αὐτὸς μόνος ἐξ ὀρισμοῦ ἔχει ἐν ἑαυτῷ* τὴν ἰδίαν αἰτίαν, ἐνᾧ τὰ πράγματ' ἐστὶ *προϊόντα πράξεως* *πραττομένης τοῦ τούτων δημιουργοῦ, οὗ ταῦτ' ἐστὶ παράγωγα, κείνου πολλῶ*

μάλλον ἢ τούτων ὄντος πρωταρχικοῦ; Τί ὅτι λογικῶς δικαιοὶ ἐπιζητεῖν πραγμάτων αἰτίαν μόνον ἐὰν ἐξετάσης χεῦρῆς αὐτὰ χρῆζοντ' αἰτίας; Οὐ τοῦτο σημαίνει ὅτι μόνον περὶ τῶν ὑλικῶν πραγμάτων καὶ τῶν παραγῶγων αὐτῶν, μόνων ἐξετάζεσθαι δυναμένων, καὶ μόνον ἂν ἀληθῶς εὔρωμεν ταῦτα τοιαύτης τινὸς χρῆζοντα δικαιούμεθα τιν' αἰτίαν ἐπιζητεῖν, πάντως ὅμως οὐ δικαιούμεθα τιν' αἰτίαν τῆς ἐκείνων ἀνάλογον ἀπαιτεῖν καὶ περὶ τοῦ Θεοῦ, "Ὅν εἰσάγομεν ἐν τοῖς ἡμετέροις συλλογισμοῖς ἀπ' ἀρχῆς ὡς ἐξ ὀρισμοῦ ἔχοντα πνευματικὴν μόνην φύσιν κἄρα μὴ ὑποκείμενον εἰς ἐξέτασιν καθ' οἷανδήποθ' ἡμετέραν φυσικὴν ἐπιστήμην; Ἦν ἀπαιτουμένην αἰτίαν διὰ τοῦτ' ἀκριβῶς μὴ εὔροντες, οὐ δικαιούμεθ' ἀπὸ τοῦ νοῦ ἡμῶν βαλεῖν τὸν Θεόν, ἐνῶ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐνοχλούμεθ' ὑπὸ τῆς ἀπουσίας τῆς πραγμάτων αἰτίας ἅπερ ἀποδεχόμεθ' ὡς θεοὺς ἀπ' ἀρχῆς, ὅλως μὲν ἀπὸ μακροῦ κείνην ὑπερορῶντες, ἐπιμελέστατα δὲ νῦν ἀποκρύπτοντες τὴν φυσικῶς ἀποδεδειγμένην ἀνάγκην αἰτίας τῶν Λογικῶν νόμων τοῦ φυσικοῦ Κόσμου, μὴ ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῷ, κἄρ' ἀνάγκη πέραν τούτου ὑπάρχουσιν, κἄρα μὴ φυσικὴν ἀλλὰ καθαρῶς πνευματικὴν αὐτὴν οὔσαν; Τί πρὸς ἀθέους, ὅτι δύο μέτρα τὸ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν, τὸ δὲ κατὰ τοῦ Θεοῦ, κἀναρίθμηθ' ὅσα σταθμὰ ὡς ἐκάστοθ' ἀρμόττει ἐκάστῳ αὐτῶν κατὰ τὰ δοκούμενα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τὴν σκέψιν πάντων ἡμῶν αὐτοὶ βαλεῖν ἀπαιτοῦσι; Τί πρὸς αὐτοὺς ὅτι πάντα ταῦτα τῷ Λόγῳ ἀντίκειται;

[Ξένοι οὗτοι πρὸς τὸν Λόγον εἰσὶν! Οὐκέτι πλέον ὁ Λόγος αὐτοὺς ὀδηγεῖ, ἀλλὰ γυμνὸν μόνον συναίσθημα! Οἷανδήποτε χρῆσιν τοῦ "Λόγου" αὐτοὶ κἂν ποιῶσιν, αὐτῷ καταχρῶνται, θέντες αὐτὸν ὑπὲρ τὴν ταπεινὴν καὶ δουλόφρονα τῶν ἰδίων συναισθημάτων ὑφ' ὧν συνεχῶς ἀνηλεῶς πλήττονται, ἀφ' ὧν ἐπιχειροῦσι διαφυγεῖν διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν, ἀπαρτιζομένου ἐξ αἰσχροῦς συρροῆς τε καὶ συρραφῆς ὅλως παραλόγων δηλώσεων κάπιχειρημάτων, χούτως ἐξ ἀκρίτων ὑποθέσεων, συναγωγῶν καὶ συμπερασμάτων! Πῶς ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ Λόγου ἀπέκοψαν χυπὸ τὸ γυμνὸν συναίσθημα περιῆλθον οἱ Ἕλληνες, ἤδη περιεγράψαμεν. Πῶς δ' οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐξηγήσομεν ὅτε καὶ διὰ τοῦθ' ὁ καιρὸς ἐπελεύσεται. Ἄρκεϊ ἐπὶ τοῦ παρόντος δηλῶσαι ὅτι ὁ **Albert Einstein** (*πιθανῶς* ΕΚΘΑΜΒΟΣ ΛΙΘΟΣ⁶ ὡς ἔγγισθ' ἑλληνιστί, καὶ νοεῖτωσαν οἱ νοήμονες!), ἐν τῇ κυριωτάτῃ αὐτοῦ ἐργασίᾳ, *ἀνθρωπίνης ψυχῆς οὐ Λόγου* λόγους ἐπεκαλέσθη ὡς ταύτης σκοπὸν, δηλώσας ὅτι "[it]

⁶ Γεωργ. Π. Σταυροπούλου: *CONTRA PHILISTINES AND SYCOPHANTS, OR FALSCHERGÖTTERBESCHÄMUNG*, Athens 1995, ISBN: 960-85044-2-2.

is not my purpose in this discussion to represent the general theory of relativity as a system that is as simple and logical as possible, and with the minimum number of axioms; but my main object is to develop this theory in such a way that the reader will feel that the path we have entered upon is psychologically the natural one, and that the underlying assumptions will seem to have the highest possible degree of security"⁷. ὅπερ, καταφρονοῦν ἃ Κεῖνος ἐνέχει *ἀδιαιρέτως*, συνίστησι τὴν καθαρωτάτην τοῦ Λόγου σκαιὰν περιφρόνησιν, ἐσκεμμένως ἐφ' ἐαυτῇ ταύτῃ συνταχθεῖσαν ἐν νῶ καὶ γραφείσαν ποτε παρὰ χειρὸς θρασέος βροτοῦ καὶ δὴ ἐπιστήμονος, κἀνύψωσιν εἰς τὰ ὑψίστα τῆς δι' αὐτῆς ἀποδεικνυμένης ἀνθρωπίνης μορίας· μεμωραμένῳ ψευδεὶ λόγῳ ὡς νόμον ἐπιζητούσης βαλεῖν ἐπὶ τοῦ Κόσμου παντὸς τὰς τῆς κατὰ Κεῖνου ἐπανεστηκείας ἀνθρώπου ψυχῆς ἀνομολογήτους, κρυφιοτάτας, εὐθέως κατὰ Κεῖνου καὶ τῆς Ἐκείνου τελειοτάτης τάξεως βαλλούσας ἐπ' ἀναρχία ἐπιθυμίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καθησυχάσαι αὐτὴν· δεινότατ' ἐν ταύτῃ τῇ προσπαθείᾳ ὑπὸ γυμνῶν συναισθημάτων ὡς ὑπὸ Τυφῶνος ἀνέμων τῆδε κάκεισ' ἀγομένην, κάπολέσασαν τὴν διὰ μόνου τοῦ Λόγου τοῦ σώφρονος νοῦ ταύτῃ παρεχομένην ἀσφάλειαν! Οὐδέποτε' ἔστη πρότερος ποιηρότερος λόγος, κατὰ τοῦ Λόγου μὲν βαλὼν βλασφημότερον, ὑπὲρ τῶν κατ' οἴησιν "*συμφέροντων*" δὲ τῆς ἀνθρώπου ψυχῆς ἐμφανισθεῖς κατὰ Κεῖνου ἀγωνιζόμενος ἀνδρειότερον, ὑπ' αὐτῶν συνεχόμενος περισσότερον!]

Ἄσοφοι σοφὰ λίαν εἶναι πάντα ταῦτα ἡγούνται, κἂν πόρρω καὶ ταῦτα κάκεινοι ἀπὸ τοῦ Λόγου ἀπέχωσι, κοινὸν μὲν καὶ δίκαιον μέτρον χένιαῖα στάθμ' ἀπαιτοῦντος ὑπάρχειν ἐπὶ πᾶσιν ὁμοίοις κοινῇ ἔχουσι φύσιν, ἐπ' ἀνομοίοις δ' ὡς κατὰ τὴν ἐκάστου φύσιν ἀρμόττει!

§42. (α) Τί μὲν οὖν ἀρμόττει τῷ Κόσμῳ; Τί κάλλιον τοῦ τελείως ὑπηρετῆσαι τὸν Λόγον, δι' ὃν οὗτος εἰς *Κόσμον* συνήλθε; *Μὴ* τοῦθ' ὡς ταυτολογία ὑπόλαβε! *Οὐ γὰρ τυχαίως εἰς κόσμον* συνάθροισις πραγμάτων συνέρχεται! Κἂν οὕτω ποτὲ συνελθοῦσα, οὐ *τύχη διηκεῶς τὸν αὐτὸν ἕνα κόσμον* συντίθησι! Καὶ γὰρ οἱ μὲν Ἕλληνες ὅτι εἰς *κόσμον* εἶδον αὐτὸν ἤδη ἐληλυθότα, διὰ ταύτης τῆς λέξεως ἀπεκάλεσαν ὃν οὕτως ἔτι ἀποκαλοῦμεν· μόνα δ' αὐτ'

⁷ A. Einstein et al. THE PRINCIPLE OF RELATIVITY, Dover Publications, Inc., 1952, SBN: 486-60081-5, US Library of Congress Cat. Card Number A52-9845. Ἰδ' ὡσαύτως ἀναφορὰν Ὑ/Σ/σεως 4 [ἐν σελ. 58ῃ τοῦ παρόντος], ἐνθ' ἐν σελ. 48ῃ-49ῃ τὸ παρὸν πρόβλημα διεξοδικώτερον ἀναλύεται.

ἀφεθέντα, ἐπ' ἀναρχίαν ἀφ' ἑαυτῶν ἔρχεθ' ἃ καλοῦμεν ἀνόργανα φυσικὰ πράγματα! Ἐξ ὧν χὸ ἐνόργανος κόσμος συντίθεται! Οὐτινος ὅμως τὰ κατώτερα κᾶψυχα μέρη πρὸς ἀναρχίαν ἀπέρχεται *μόνον μετὰ τὸν θάνατον* τῶν ἀνωτέρων μελῶν *κουδέποτ' ἐν ζωῇ αὐτῶν ὄντων!* Πῶς πάντα ταῦτα; Διὰ τύχης; Ἄσφαλῶς οὐ! Διὰ νόμου! Ἐπὶ τὰ πράγματα κείνα ὑφήκει! Προσβλέποντος ἐπὶ τὸ πῶς οὕτω τέλειον κούδέτερον παρέχειν τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ τὰνώτερα ἔμψυχα ὄντα καλοῦνται ἀσκήσαι τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν, ὡς ἐκάστῳ προσήκει!

(β) Τί δ' ἀρμόττει ἀνθρώπῳ; Τί κάλλιον τοῦ πῶς χούτος *πλὴν δι' ἐλευθερίας* ὑπηρετήσαι τὸν αὐτὸν Ἐνα Λόγον, δι' οὗ καὶ αὐτὸς εἰς τὸ εἶναι συνήλθε; Κἂν πεισμώνως παράλογοι διατελοῦντες οἱ ἄθιοι, *μὴ ἀληθῆ, φαινομένην μόνην* τὸν ἀνθρώπον ἰσχυρίζοντ' ἔχοντ' ἐλευθερίαν, μὴν ἐγὼ ἀνελεύθερος ὢν τοιοῦτα λέγω παντάπασιν πρὸς ἐκείνων τοὺς λόγους διάφορα, ἢ μὴ κάκεῖν' ἀνελεύθερ' ὄντες λέγουσιν ἄπερ λέγουσιν; Ἐὰρα δέχονθ' ὅτι *ἀνελεύθεροι ὄντες κατ' ἀνελευθερίαν* λέγουσιν ἄπερ λέγουσι; Τίς οὖν κατ' αὐτοὺς ἐστὶν ὁ αὐθέντης αὐτῶν, ὁ τοιαῦτα λέγειν ἐπιβάλλων αὐτοῖς; Τί δ' ἔλεγον ἂν, εἰ ἐλεύθεροι ἦσαν; Πῶς οὐ *ἀντίθετα* ὧν νῦν λέγουσιν; Ἐὰρα ταυτόσημα ὧν ἐγὼ λέγω! Πῶς τῷ αὐτῷ αὐτοῖ τε κάγῳ φυσικῷ νόμῳ ὑφήκοντες ἀνθρώποι, *δῆθεν* ἀνελεύθεροι ὄντες ὡς συντιθέμενοι ἐκ τῶν αὐτῶν ἀνοργάνων τῷ αὐτῷ ἐνὶ νόμῳ ὑποκειμένων στοιχείων, ἀλλήλοις ἀντίθετα λέγομεν; Μὴ *κάλλοις* αὐτοῖ τε κάγῳ ὑποκείμεθα νόμοις ἀλλήλοις ἀντίθετα λέγοντες, καίτοι συντιθέμενοι ἐκ τῶν αὐτῶν ἀνοργάνων τῷ αὐτῷ ἐνὶ νόμῳ ὑποκειμένων στοιχείων; Ἄλλ' εἴ πως οὕτω, *πῶς* ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου ἐνὸς αὐτοῦ φυσικοῦ νόμου, *εἰ ἀπ' αὐτοῦ ὡς κατ' αὐτοὺς μόνου*, ἐκκινουῦντες, ἀπ' ἀλλήλων οἱ καθ' ἡμᾶς διάφοροι διασπῶνται; Μὴν ἄρα, ὅτι ἀντίθετα λέγομεν ὀφείλετ' εἰς μόνην τὴν *κατ' ἐλευθερίαν ἐπιλογὴν προσθέτων νόμων τοῦ Λόγου, ἐνοποιούντων τὸ ὅλον τῶν νόμων*, οὓς ἐγὼ μὲν ἀποδέχομ' ἰσχύοντας ἐπ' ἐμοῦ καὶ τοῦ *Κόσμου*, αὐτοὶ δ' αὐτοὺς ἀπορρίπτουσι διὰ τὸ οὕτω δυσβάστακτον αὐτοῖς *ῥασαύτως ἠθικὸν* βάρος τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ Λόγου; Ἐὰν οὗτοι κατὰ μόνην τὴν ἐπιστήμην λέγωσιν ἃ λέγουσι, *κατ' αὐτὴν ἀκριβῶς* καὶ ὀφείλουσι καταδείξαι καὶ τὴν διὰ ταῦτ' ἀπαιτουμένην τῶν φυσικῶν νόμων ἀνάπτυξιν καὶ πάντα τὰ παρὰ κείνων περὶ ἀνελευθερίας λεγόμενα! Δύνανται; Δύνανται οὖν *ἄνευ τοῦ Λόγου λογικὰ καταδείξαι* πάνθ' ὅσ' αὐτοὶ λέγουσι κατὰ Κείνου καὶ κατὰ τῆς *περὶ τὸ σκέπτεσθαι πλήρους ἐλευθερίας* πάντων ἡμῶν, διασφαλιζομένης ὑπὸ μόνου Ἐκείνου, ἀναμένοντος *δι' αὐτῆς μόνης*, ἡγουν καταπιεσέως τινος ἄνευ, ἡμᾶς ἀγαγείν ἑαυτοὺς ἐπ' Ἀλήθειαν; Πῶς τιμότης λογίζεται τὸ ὅλως σιωπᾶν ἢ πως ψελλίζειν ἀνά-

θρως περί τούτοις τοῖς θεμελιώδεσι τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, ἐν οἷς νῦν ἐμπλέκοντ' ἐπιστήμονες, καθηγηταί, ἀκαδημαϊκοί, φιλόσοφοι, θεολόγοι, ἀρχιερεῖς; Πῶς οἱ πάνσοφ' αὐτοφερόμενοι κείμενοι ἐν ἀσοφίᾳ τοὺς ἀσόφους ἡμᾶς ἐγκατέλιπον ἐν τούτοις τοῖς χαλεπώτατοις καιροῖς; Ὡς καὶ τῆ ἡ πασῶν μείζων Καθολικὴ Ἐκκλησία, τῶν πολλῶν "Ὁρθοδόξων" ἠλιθίως αὐτὴν χλευαζόντων κἂν τὰ βαθύτατα σημαινόμεν' οὐδόλως κατανοούντων, ἀδυνατεῖ, *ἐνεκα καὶ μόνης τῆς κοινῆς ἀπιστίας ἐπὶ τῷ Λόγῳ*, διαλευκάναι τὸ διίστάμενον ἀφ' ἐνὸς τοῦ κατ' ἰσχυρισμὸν δῆθεν ἐπιστημόνων "διασπάρτου" ἐν τῷ φυσικῷ σύμπαντι νοημόνων καὶ ἐτέρου τῆς μοναδικότητος τοῦ Ἐσταυρωμένου, οὐδενὸς τῶν ἐφ' ὑψηλοῖς "Χριστιανῶν" κατανοούντος πῶς/ὅτι τὰ τοιαῦτα λεγόμενα οὐσιωδῶς ὑποσκάπτει τὴν χριστιανικὴν πίστιν! Ἀσφαλῶς, κατὰ δυνάμιν μόνην ἐδύνατο ὁ Θεὸς φυσικούς, περί ὧν μόνων ὁ λόγος, ὡς περίπου χῆμεις νοήμονας πανταχοῦ κατασπεῖραι! Ἀλλὰ πῶς ὅμως καὶ κατὰ Λόγον, *τουτέστι καθ' ἐαυτόν*, ἐπεθύμει ἂν ὁ Θεὸς τοῦτο; Νοημοσύνη συνεπάγεται εὐθύνη· χαῦτη ἐλευθερίαν! Ἔστιν οὖν πῶς συντεταγμένη ἡ ἐλευθερία ἡμῶν; Ἐὰν μὲν ναί, ἄρ' ἀνελευθέρως, τουτέστι κατ' ἐπιταγήν, λέγομεν περί νοημόνων ἀλλαγῆς ἐν τῷ σύμπαντι! Ἐὰν δ' οὐ, πῶς ἀδυνατούμεν παραθέσαι τοὺς κατὰ Λογικὴν (οὐ κατ' εἰκασίαν ἢ ὑπόθεσιν) λόγους τῆς διὰ κείνην ἀδιαμφισβητήτου κείνων ὑπάρξεως; Ἡ ἄρα δυνάμεθά τιν' ἄλλα φυσικὰ ὡς χῆμεις πνευματικὰ ἀντικείμενα-ὄντα ὑποδείξει ὑπάρχοντα πέραν τῶν περὶ ἡμᾶς ἡμετέρων, ὡσαύτως ὑπευθύνου κἀνδραγαθῶς ἐξετάσεως χρήζοντα, πλὴν ἀνάγκη ὑπ' ἄλλων φυσικῶν νοημόνων δημιουργημάτων, φύσει δῆθεν ἀδυνατούντων ἡμῶν καὶ ταύτην ἀναλαβεῖν; Λησμονοῦμεν ὅτι μέχρι περάτων τοῦ φυσικοῦ σύμπαντος, καὶ μέχρις ὡς καὶ τοῦ τοῦ Καθαροῦ Πνεύματος ὄντος Θεοῦ-Λόγου ἐξικνούμενος ὁ Λόγος ἡμῶν ἄρ' ἐπαρκεῖ Λογικῶς ἐξαντλῆσαι πάντα τὰ ὑπ' ἐξέτασιν, καθ' ᾧ γε τρόπῳ καὶ μέτρῳ ἐδόθη δημιουργήμασιν; Ἐὰν δ' ἀντίπερὶ ὅτι μὴ καθορῶντες αὐτοὺς ἄρ' οὐ δυνάμεθ' ἐξετάσαι τοὺς μακρὰν λίαν ἀφ' ἡμῶν ὄντας, τοῦτ' ἐπίσης εἶπέ: *Πῶς ἄρα λογικὰ ὄντα ἐν τῷ αὐτῷ ἐνὶ καὶ ὑφ' ἓνα Λογικὸν φυσικὸν νόμον λειτουργοῦντι σύμπαντι ὑπάρχοντα ὑπὸ διαφόρου λογικῶς Λόγου διέπονται; Οὐ κάκεῖνα τὸν αὐτὸν ἓνα ἐξετάζουσι Κόσμον*, καθ' ἕλην μὲν φυσικῶς διεπόμενον *ἐνιαίως ὑπὸ ταυτὸ σύνολον* Λογικῶν φυσικῶν νόμων, *κἄρα* κατὰ πνεῦμα δὲ κείμενον *ὑφ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν μόνον Λόγον*; Ἀλλ' ὡς ὄντως οὕτω, μὴ ἐννοοῦμεν φλύαρόν τε κἀδόλεσχον κατονομάσαι τὸν αὐτὸν Ἐνα Κύριον Θεόν τε καὶ Δημιουργόν τε καὶ Λόγον, περίττ' Αὐτῷ ἀποδιδόντες δημιουργήματα; Διότι *ποία* ἄρ' ἐστὶν ἡ πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸν

σύνολον *Κόσμον* πνευματική χρησιμότης ἐν τῷ σύμπαντι διασπάρτων πολιτισμῶν, ἀδυνατούντων διὰ τὴν ἀπόστασιν καὶ τὸν χρόνον ὡς καὶ τῆς τῆς μετ' ἀλλήλων συνομιλίας εἰς κοινωνίαν ἐλθεῖν, κᾶρ' ἐπηρεάσαι πως τὴν πνευματικὴν κυρίως ἐνὸς ἐκάστου τούτων ἐξέλιξιν; Τᾶχρηστον τῆς πληθώρας, Λογικῶς *περιττὴν* ταύτην καθίστησιν! Ἄρα, ἡ ἐμμονὴ τῶν ἀθέων ἐπὶ τὴν πληθώραν τὸ *δήθεν περιττόν, κᾶρ* τάνύπαρκτον τοῦ Λόγου ἐπιθυμεί ἀναδειξαι, τῶν *δήθεν* τοῦ Θεοῦ φίλων ἀκαταλήπτως τῶν συντελουμένων παρισταμένων, ἐπιφωνούτων, ἐπευφημούτων, ἢ "εὐγενικῶς" ἔστω χειροκροτούντων! Ὡς οὖν ἕως βάθους ψυχῆς γυμνοὶ αὐτοὶ χοῖ διαλογισμοὶ αὐτῶν πρό σου νῦν οὕτως ἴστανται, ἄπαγε, σὺ φίλε, τῆς βλασφημίας! Ἄρκοῦμεν οὖν γε, δυνάμενοι κατὰ πᾶν Πνεῦμα καὶ Λόγον ἐξετάζειν ὡς καὶ τὸ τὸ Οὐδέν, τὸ Μηδέν, τὸ Ἐν, τὰ Πολλά, αὐτόν γε ὅλον τὸν ἐντὸς ἡμῶν καὶ περὶ ἡμᾶς *Κόσμον* (κᾶν παραλίπωμέν τι, καταδειξάτωσαν!), ἀπὸ τῆσδε μοναδικῆς διὰ τὴν θαλπωρὴν ἣν παρέχει ἡμῖν τοῖς ἐλλόγως παρατηροῦσι, κᾶν υπερβλήτου διὰ τὴν ἐν τῷ σύμπαντι θέσιν αὐτῆς *niche*, ἀλλ' ἄσοφοι ὄντες ἀκατασχέτως *ἀδολεσχοῦμεν καὶ βλασφημοῦμεν ὡς κᾶπὸ καθεδρῶν*· κᾶν "ἐπιστήμην" δοκῶμεν ὅτι "παράγομεν"· κᾶν "θεολογίας" ἐπαίοντες, ἔτι χῶς "ἄγιοι" τοῖς ἀνθρώποις αὐτοπαριστώμεθα, πλέον τῶν ὑφ' ἡμᾶς πρώτους ἡμᾶς αὐτοὺς ἀπατώντες!

(γ) Ὡς μὲν οὖν χὸ ἄψυχος κόσμος ταύτῳ ἐνὶ φυσικῷ ὑπόκειται νόμῳ τῷ κείνῳ τελείως ἀρμόττοντι κατὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ, χῆμεις δ' αὐτοὶ καὶ τῷ ἠθικῷ ὑποκείμεθα νόμῳ ὡς ἔλλογα-νοήμονα κτίσματα δι' ἐλευθερίαν καὶ τὰ δι' αὐτῆς ἡμῖν δυνατά, οἶν ἀμφοῖν τὰ ὑποκείμενα πάντ' ἐξαρκοῦμεν διερευνῆσαι ὡς δέδοται κτίσασιν, ἄρ' ἡμεῖς μόνοι τοιοῦτοι ἐσμέν! Οὐ πρὸς ἀλαζονείαν λέγομεν τοῦτο, ἀλλὰ διὰ τὴν *εὐθύνην τῆς μοναδικότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν!* Οὐκ ἐστὶν ἀλαζῶν ὅς μέχρι μυχιῶν ψυχῆς καὶ πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἐν Θρόνῳ καθημένου Θεοῦ-Λόγου συνέχεθ' ὑπὸ τῆς εὐθύνης δι' ἣν *οὐ μόνος λόγος ἀλλ' ἀπολογία* ἀπαιτηθήσεται παρ' αὐτοῦ περὶ τῆς παρὰ Κείνου αὐτῷ δοθείσης μοναδικότητος καὶ ἐλευθερίας! Ἄλαζῶν, ἀντιθέτως, ἐστὶν ὅς κενόκρανος αὐτὰς κατασπαταλᾷ ἐπὶ ταπεινά! Κατανοοῦμεν οἱ πάντες, ἄσημοι καὶ διάσημοι, εὐφυεῖς καὶ "ἀνόητοι", ἄθεοί τε καὶ "ἔνθεοι", "ἐπιστήμονες", "φιλόσοφοι", "πολιτικοί", "θεολόγοι", καὶ *ἅπας ὁ πολὺς λαὸς ὁ παχύς*; Κᾶν φρυάξωνθ' οἱ διὰ τούτου ἑαυτοὺς θεωρήσοντες ἀδίκως προσβεβλημένους, σὺ παρατυχῶν, Ἄναγνώστα, καταγνώση αὐτούς! Κᾶν ἐν σαυτῷ αἰσθανθῆς συνεγείρουσάν σε ὄργην τῆς ἐκείνων ὁμοίαν, σὺ καὶ σαυτὸν φεῦ καταγνώση μετὰ κείνων ἰστάμενον! Ὅτι οὐκ ἐν τούτῳ ἔστι τις ἀμέτοχος θεατής!

(δ) Εἰ κάλλα πολλὰ δυνάμεθα λέγειν περὶ θάρμότην τῆ Λογικῆ ἡμῶν φύσει πλέον τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν, ἐπεὶ γε δὴ ἡμῶν ἕκαστος ὀρθῶς περὶ πολλοῦ λίαν ἔχει τὴν ἰδίαν ἐλευθερίαν, κοῦδεις αἰσθάνετ' ἀνελεύθερος ἐν τῷ σκέπτεσθ' οἷ' ἂν βούληται, αὕτη καὶ ἐξαρκέσει καταδείξει τὸ ὅλως πνευματικῶν ἐν τῷ νῷ ἡμῶν κειμένων πραγμάτων, καθότι οὔτ' αὕτη οὔτε κείνα εἰσὶ τῆς ὕλης ἐπιφαινόμενα, ὅτι οὐκ ἐστὶ Λογικὸν ἐξ αὐτῆς τῷ φυσικῷ νόμῳ ὑποκειμένης ἐξαγαγέσθαι πράγματ' ἐλευθερίας, τουτέστιν ἀκριβῶς ἀπὸ κείνου ἐλεύθερα! Κἂν περὶ ὑλικά φερόμεθα καὶ περὶ ταῦτα κυρίως τὸν καιρὸν σπαταλῶμεν, ἐν τῷ νῷ ἡμῶν διεργαζόμεθ' ἃ ἡμεῖς βουλόμεθα διαπραῖσαι καὶ περὶ κείνων! "Ὅπερ δηλοῖ ὅτι διττὴν ἔχομεν φύσιν, ἥτοι οὐ μόνην τὴν κατὰ σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ πνεῦμα· ἐν ᾧ κυρίως τὸν καιρὸν δαπανῶμεν σκεπτόμενοι περὶ πάντων! 'Ἄλλ' ἐστὶν ὁ Λόγος ἡμῶν καὶ ὅλον τὸ Πνεῦμα ἡμῶν τῆς σώματος ὕλης ἐπιφαινόμενον δημιούργημα; 'Αδύνατον πλέον τὸ ἐλλόγως αὐτὸ ἰσχυρίζεσθαι μετὰ τὴν κατάδειξιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ-Λόγου! 'Ὡς ἡ ὕλη ἀδυνατεῖ ἀφ' ἑαυτῆς ἐφ' ἑαυτῆς ἐπιβάλλειν τοὺς νόμους τοὺς ἐπ' αὐτῆς ἐνεργοῦντας, τὰ εὐθέα ταῦτα Καθαροῦ μόνου Λόγου δημιουργήματα, ἄρα χὲ ἐν ἡμῖν Λόγος οὐ διὰ μέσου τῆς ὕλης ἀλλ' εὐθέως ἀπὸ τοῦ Θεοῦ εἰ καὶ τῆ συνημμένους παρ' ὅτι ἀπ' αὐτῆς φύσει κχωρισμένοι παρεδόθη ἡμῖν, οὔτω διττῶς ἀπὸ σώματος καθ' ἑλὴν κατὰ πνεύματος κατὰ Λόγον δημιουργηθεῖσιν!

§43. (α) 'Ἀλλὰ διὰ ταῦτ' ἐπίσης οὐδόλως οἱ ἄθε' ἀντιλαμβάνονται τί ἀληθῶς καθ' αὐτῶν καταμαρτυροῦσιν, ἀλλαχόθι τοῦ συμπαντος ἄλλους νοήμονας φανταζόμενοι! "Ὅτι ἂν ὁ νοῦς, τὸ πνεῦμα χὲ Λόγος ἡμῶν τοῦ σώματος ἡμῶν ὧσιν ἐποικοδόμημα, πῶς ἂρ' ὁμοιον τούτῳ φαντάζονθ' οὔτοι τὸ τῶν ἀλλαχοῦ νοημόνων, οὐς ὅμως κατὰ τὸ σῶμα φανταζόντ' ἄκρως διαφόρους ἡμῶν; Πῶς οὐκ ἀντιλαμβάνονται, ὅμοιον θῆμετέρου καὶ τὸν ἐκείνων φανταζόμενοι Λόγον, ὅτι ἀνεξάρτητος σωματικῶς ὁ Λόγος ἐστίν; "Ἄν δ' ἄν-όμοιον, πῶς ἐτόλμησαν σπαταλῆσαι μέρος πολῦτιμον τοῦ κοινοῦ ἡμῶν ἐπὶ γῆς πλοῦτου, μηδέποτ' ἐξαρκούντος ἐπὶ πάσαις ταῖς ἡμετέραις ἀνάγκαις, ἐν τῇ διασῆμῳ κείνῃ πλὴν νῦν οὔτω κενῇ δεικνυμένη προσπαθεία αὐτῶν τοῦ ἀναγγεῖλαι τισι κείνων ἡμᾶς διὰ σημάτων καὶ πολυτίμων μεταλλικῶν πλακῶν φερουσῶν τιν' ἡμέτερ' ἱερογλυφικά σχεδιάσματα, πᾶσιν ἀναμφιβόλως ἀκατανόητα τοῖς μὴ ἔχουσιν οὐσιωδῶς ὅμοια τοῖς ἡμετέροις σῶμα καὶ πνεῦμα; Τί οὖν ἀπαντήσουσιν; "Ὅτι τὸ πνεῦμα ἡμῶν τε καὶ πάντων τῶν ἀφθόνων κατ' αὐτοὺς ἐν τῷ συμπαντι νοημόνων ὀφείλετ' εἰς αὐτὰ ταῦτα τὰ τῆς κοινῆς ὕλης σωματί' ἀφ' ὧν συνίσταται πάντα τὰ ἐν τῷ συμπαντι σῶματα, παρὰ τὰ διάψευστα περὶ ἐλευθερίας καὶ νόμου ὧς

ἄνω λεχθέντα; Ἄλλ' ἐὰν οὕτω, πῶς οἱ εὐφύεστατοι οὗτοι ἀπέτυχον κοῦδὲ προσεπάθησάν πως πρῶτον μὲν ἐλθεῖν εἰς ὁμοίαν Λογικὴν-Πνευματικὴν κοινωνίαν, ἀνάλογον ἀλλ' εὐκολωτέραν τῆς προσπαθουμένης ἐκεῖ, μετ' ἄλλων ἀλλὰ μὴ ἀνθρωπίνων σωμάτων ἐπ' ἀκριβῶς τῆσδε γε γῆς, ὕστερον δ' ἐπιχειρήσ' ἀνευρεῖν καὶ τὴν λοιπὴν ἀλλαχοῦ ἐν τῷ σύμπαντι εὐφυΐαν; Ἄλλ' ἔστω! Οἱ πίθηκοι, τὰ εὐφύεστατα μεθ' ἡμᾶς ἐπὶ γῆς ὄντα, οὐκ εἰσιν ἀρκούντως εὐφυεῖς διὰ τὴν περίστασιν! Ἄλλὰ πόσα ἐστὶ τὰ ἐπὶ τῆσδε γῆς ἤδη ὑπάρξαντα καὶ ὑπάρχοντα εἶδη τῶν ζώντων; Ἐξ ὅλων αὐτῶν, ἀριθμουμένων εἰς ἑκατοντάδας χιλιάδων, μόνον ἓν, ἡμεῖς γε αὐτοὶ ἐσμὲν Λογικῶς προσιτοί! Μόνον ἐπὶ βραχὺ τι κλάσμα τῆς ἐπὶ τῆσδε γῆς τῆς ζωῆς διαρκείας, ὁ ἀνθρωπος ἐμφανίζεται, ὁ δ' ἀναζητούμενος κάλλαχού ἀπαραίτητος πρὸς σύγχρονον Λογικὴν-πνευματικὴν-ἐπιστημονικὴν κοινωνίαν μόνον ἐπὶ βραχὺ τι κλάσμα τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ ἄλλου κείνου πλανήτου! Πόθεν οὖν συνάγομεν ὅτι ἡ ἀλλαχοῦ ἀναζητουμένη τοῦλάχιστον ἰσότιμος τῆς ἡμετέρας εὐφυΐα ἔστι διάσπαρτος ἐν τῷ σύμπαντι καὶ προσβάσιμος ἔστω διὰ σημάτων; Πρὸ βραχυτάτου τινὸς κλάσματος τῆς συνολικῆς διαρκείας τῆς ζωῆς ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἡμεῖς οὗτοι ὑπῆρχομεν ὡς ὑπάρχοντας φανταζόμεθα τοὺς ἀλλαχοῦ ἀναζητούμενους! Πῶς, ἐπιστημονικῆς καταδείξεως ἄνευ, συνάγομεν ὅτι ζωῆς ὑπαρχούσης εἰς ἄλλους μακρὰν κειμένους πλανήτας, ἄρ' ἀπαραιτήτως ἐκεῖ καὶ τὸ ἐπὶ κεφαλῆς εἶδος (τοῦλάχιστον ὡς νῦν ἡμεῖς εὐφύες, κατὰ γε τὴν πάντως οὐσίᾳ τυχαίαν στιγμὴν τῆς ἐκεῖ ἀφίξεως τοῦ ἡμετέρου μηνύματος) μεθ' οὗ μόνου δυνησόμεθ' ἐλθεῖν εἰς στοιχειωδῶς εὐφυῆ ἐπαφήν; Ταῦτα βεβαίως βαρύνει μεγάλως κατὰ τῆς ἀνευρέσεως εὐφυοῦς ζωῆς ἀλλαχοῦ, ἀλλὰ πῶς ἀποδείκνυται ὅτι καὶ Λογικῶς μοναδικοὶ ἐν παντὶ τῷ Κόσμῳ ἐσμὲν;

(β) Ὡς περίπου ἰσοδύναμος τῆς ἡμετέρας ἀπαιτεῖτ' εὐφυΐα ἵνα μετ' αὐτῆς ἐπικοινωνήσωμεν ἀμοιβαίως, διότι ἵν' ἡμᾶς παραγάγῃ τὸ σύμπαν ἀπήτησε καὶ πᾶσαν τὴν μέχρι τοῦδ' ἡλικίαν αὐτοῦ καὶ τὰς λοιπὰς ἐνταῦθ' ὑφισταμένας ἄλλας συνθήκας, ἄρα τὴν αὐτὴν ἡλικίαν χόμοίᾳ τῶνδε συνθήκας περίπου ἀπήτησε κάλλαχού· εἴ γε κάλλαχού παρήγαγεν ὁμοίαν τῆσδε ζωῆς, ὅπερ σημαίνει ὅτι οὐ μακρὰν ἀφ' ἡμῶν λίαν δεῖ εἶναι τοὺς ἄλλους νοήμονας, εἰ τοιοῦτοι ὄντως ὑπάρχουσιν! Ὅτι ἔστιν ἀδύνατον ἄλλως τούτους ὅλως ὑπάρξαι τε καὶ δεῖξαι ἡμῖν τὴν ἐαυτῶν ὑπαρξιν [εἴτ' ἐν τῷ μακρῷ παρελθόντι (ὅτε καὶ τὸ σύμπαν οὐκέτι διεξῆλθε τῆς ἀπαραιτήτου αὐτῷ πρὸς τὴν ἐν αὐτῷ ζωὴν ἐξελίξεως) εἴτ' ἐν τῷ παρόντι καιρῷ (περὶ τῶν ἐν ᾧ ἀλλαχοῦ συμβαινόντων οὐ ληψόμεθα τὰς εἰδήσεις πρὸ μακροῦ ἐν τῷ μέλλοντι χρόνου, πιθανῶς ἔτι καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ κοινω-

νοῦντος πολιτισμοῦ!), εἴτ' ἐν τῷ μακρῷ μέλλοντι χρόνῳ (περὶ τῶν ἐν ᾧ οὐδέποτ' ἐν τῇδε ζωῇ ἔτι ὄντες σχήσομέν τινα εἶδησιν)], ὡς ὅτι οὐκ ἀπὸ μόνης γε τῆς ἡλικίας τοῦ σύμπαντος ἀλλὰ *κάπο τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ κέντρου αὐτοῦ (ὅπερ ἐπίσης ὑπάρχον νῦν ἀσφαλῶς καταδέδεικται)* κάπο πλήθους μεγάλου λοιπῶν παραμέτρων συνίστανται πᾶσ' αἱ ἀπαραίτητοι *συνάγουσαι-συντελοῦσαι* συνθηκαὶ ζωῆς! Ἄλλὰ καὶ τοῦτο οὐ συνίστησιν ἀπόδειξιν ἀνυπαρξίας νοήμονος ζωῆς ἀλλαχοῦ, ἀλλὰ μόνην κατάδειξιν τῶν *μεγάλων δυσκολιῶν* τῆς ἀνευρέσεως αὐτῆς, εἰ ὑπαρχούσης, καὶ τῆς μετ' αὐτῆς κοινωνίας! Ἄλλως εἰπεῖν, *κατάδειξιν αὐστηρῶς ἐπιστημονικῆν τῆς ὑπάρξεως ἢ ἀνυπαρξίας ζωῆς νοήμονος ὡς ἡ ἡμετέρα παρούσα οὐ δυνάμεθα ἔχειν διὰ μόνης τῆς παρατηρήσεως*, διεπομένης ὑπὸ τῶν φυσικῶν νόμων καὶ τῶν ἐπὶ καὶ ἐντὸς τοῦ σύμπαντος συνθηκῶν.

(γ) Ὡς οὖν τοῦτο τελικῶς λέγειν ἀπαιτοῦσιν ἀφ' ἡμῶν οἱ πανταχοῦ αὐτοὶ φυσικοὶ νόμοι, τί ἄρ' ἀφ' ἡμῶν ἀπαιτοῦσιν οἱ *ῥαυτῶς αὐτοὶ πανταχοῦ Λογικοὶ νόμοι οἱ διέποντες ἀπ' ἐντὸς ἑαυτοῦ αὐτὸν τοῦτον τὸν Λόγον*; Πρὸς τίνα κοινὸν ὑπὸ τοῦ Λόγου *προδιεργασμένον σκοπὸν* τοῦ σύμπαντος κόσμου διὰ *κείνου* ὑπὸ Κείνου ὕστερον δημιουργηθέντος εἰσὶ πολιτισμοὶ μὲν ἀπαραίτητοι, ὅμως δὲ *κείμεν'* ἀπ' ἀλλήλων *μακρὰν*, ἤγουν *ἀδυνατοῦντες* εἰς μετ' ἀλλήλων *κἀλλήλοις χρήσιμοι* κοινωνίαν ἐλθεῖν; Πῶς ἐντελῶς διαφέρει τί ὁ Θεὸς διὰ δυνάμεως μόνης δυνηθεῖη ἂν κατεσκευακέναι, εἰ οὐ βουληθεῖα αὐτὸ καὶ διὰ τοῦ Λόγου, *τοῦ πάντως ἀπαγορεύοντος τὸ μὴ ἀπαραίτητον*; Οὐκ ἦδη εἴπομεν ὅτι *εἶς* ὡς ὁ ἡμέτερος ἐπαρκεῖ, *κάρ' αὐτὸς μόνος ὡς ἦδη ὑπάρχων* ἐστὶν ἀπαραίτητος; Ἐὰν δύο πολιτισμοὶ συνυπάρχουσιν ἀκοινωνήτως μακρὰν κείμενοι ἀπ' ἀλλήλων, *πῶς ἐντελῶς* ἐστὶν ἀπαραίτητος ὁ *μείον* προαγωγίμος; Κατὰ τοῦτο, *οὐδεὶς* τοιοῦτος ὑπάρχει!: Ὅτι ὑπάρχουμεν καταδείκνυσιν ἀμφοτέρω: ἦτοι ὅτι οὔτε τις ἄλλος *μείον* προαγωγίμος τοῦ ἡμετέρου ὑπάρχει πολιτισμὸς· οὔτε τις ἄλλος *πλέον* προαγωγίμος τοῦ ἡμετέρου ὑπάρχει πολιτισμὸς, ὡς ὅτι τότε, *ἡμεῖς* ἂν ἦμεν οἱ μείον προαγωγίμοι, *χῆμεῖς γε αὐτοὶ οὐκ ἂν ὅλως ὑπήρχομεν!* Ὅτι οὖν οὐδεμίαν μετὰ τινος ἐγγύς κειμένου ἄλλου πολιτισμοῦ ἔσχομεν μέχρι τοῦδ' ἐπικοινωνίαν τινά, πῶς οὐ τοῦτ' ἐπαρκεῖ, *ἡμῶν ὑπαρχόντων*, ἔστω ὡς *μετρίως ἰσχυρὰ πρόσθετος φυσικῇ ἔνδειξις* ἀνυπαρξίας παντός τινος ἄλλου πολιτισμοῦ, εἴτ' οὐσιωδῶς κατωτέρου ἀφ' οὗ πάντως μηνύματα δεῖ ἡμᾶς μὴ ἀναμένειν, εἴτ' οὐσιωδῶς ἀνωτέρου ἀφ' οὗ μηνύματ' ἔδει ἦδη ὑπάρχειν περὶ ἡμᾶς σχετικῶς ἀφθονα; Ἄν παρὰ ταῦτα τις ἐπιμείνη ὅτι τις ἕτερος ἐγγύς ἡμῶν ὑπάρχει πολιτισμὸς ἴσως οὐσιωδῶς [δοθεισῶν διὰ τὴν ἐγγύτητα καὶ τῶν *οὐσιωδῶς ἴσων*

καὶ ἄρα κοινῶν συμπαντικῶν παραμέτρων] προηγμένος τοῦ ἡμετέρου, ὥστε μόνον διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπάρξ' ἀδύνατον μέχρι τοῦδε τὴν μετὰ κείνου κοινωνίαν δι' ὀχημάτων, πῶς οὐδέν οὗτος ἀπέστειλεν ἡμῖν ἠλεκτρομαγνητικὸν σήμα δηλοῦν τὴν παρουσίαν αὐτοῦ; Ἡ περὶ τὰ σήματ' ἀπαιτουμένη τεχνικὴ δεξιότης καὶ ἰκανότης πολὺ ἤσων ἐστὶ τῆς περὶ τὰ ὀχήματα. Ἄλλ' ἔτι ὑστερεῖ κοῦ δύναται τὰ ἡμέτερα σήματα συλλαβεῖν, ἢ μήπως ἡμεῖς ὑστεροῦμεν; Ἄλλ' οὐχ ὑστεροῦμεν! Ἄνευ τινὸς κοινωνίας, πῶς ἄρ' οὖν ἐντελῶς ὀφεληθῆσοιεντ' ἂν αὐτοὶ παρ' ἡμῶν, χήμεις παρὰ κείνων, πρὸς τὸν κοινὸν ἐκείνου τοῦ σύμπαντος Κόσμου σκοπόν; Οὐ πάντα ταῦτα συνολικῶς πάσας τὰς πιθανὰς δυνατότητας ἐξαντλεῖ; Λογικῶς ἄρα, οὐδένα πολιτισμὸν ἄλλον δεῖ ἡμᾶς ἀναμένειν καταδειχθῆναι ὑπάρχοντα!

§44. Τί οὖν γε δεῖ κάπο τούτων πάντων συναγαγέσθαι; Πῶς οὖν οὐχ ὅτι κατὰ τὸ εἶναι ὄντες μοναδικοί, εἰ καὶ κεχωρισμένως πλήν συνημμένως διττοὶ κατὰ σῶμα καὶ Πνεῦμα-Λόγον, ἄρ' ἰκανῶς καὶ κατὰ τὸ ὑπάρχειν ἐσμὲν ὄντως μοναδικοί ἐν τῷ Κόσμῳ, διὰ πάντα τὰ ᾧδ' ἐκτεθέντα; Χῶτι ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς μόνους καὶ τὸν περὶ ἡμᾶς ἄψυχον λοιπὸν κόσμον ὀφείλομεν στρέψαι πᾶσαν τὴν Λογικὴν ἡμῶν προσοχήν, ἐὰν ἀληθῶς ἐπιθυμῶμεν εὐρεῖν τὴν Ἀλήθειαν, εἴτε περὶ αὐτοῦ, εἴτε περὶ ἡμῶν, εἴτε καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ; Ὡς χῶτι ἂν πως βουλώμεθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τὰ πρόσω προάγειν, τὸ παρελθὸν ἡμῶν δεῖ ὡς ἐπίσης καὶ τὸ παρὸν εὐφυῶς λεπτομερῶς Λογικῶς ἐξετάσαι, καθότι οὐδένα πλήν ἡμῶν αὐτῶν ἕτερον ἐπὶ τὰ πρόσω διδάσκαλον ἔχομεν, ὡς καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῖν ὑμιλοῦντος διὰ μόνου τοῦ Κόσμου τε καὶ τοῦ ἐπ' αὐτὸν Νόμου τε χήμῶν γε αὐτῶν, ὡς ὅτι ἔτι ἐν τῷ παρόντι Κόσμῳ ὄντων ἡμῶν ἄλλως-εὐθέως ἡμῖν ὀμιλεῖν οὐδ' αὐτὸς ὁ Θεὸς δύναται; Ἀντιλαμβανόμεθ' ἂν πῶς τὸ βάρος τῆς μοναδικότητος τοῦ ταλάντου, ἢ μᾶλλον ἐπιμενοῦμεν ὡς ὅπως βάρβαροι, ἀκαλλιέργητοι, ἄξεστοι, μικρᾶς ὅπως νοημοσύνης χωριᾶται, κἂν ἐνδεδυμένοι βαρῦτιμα μεταξωτὰ τε καὶ λίθους τε καὶ παράσημά τε καὶ μεγαλοσταύρους τε καὶ ἐγκόλπια, ἐρίζειν μετὰ μανίας περὶ τῶν ὀρίων τῶν χοιριστασίων ἡμῶν, ὅπως ἀδιαφοροῦντες περὶ τῆς δηώσεως τῆς ἐπὶ τοῦ πλανήτου ζωῆς καὶ τῆς γενικῆς βλασφημίας τοῦ ταύτης σκοποῦ ἄς ἀφρονέστατα καθ' ἡμῶν γε αὐτῶν ἐπιρρίπτομεν ἐνώπιον, ὡς καὶ κατὰ, τοῦ Θεοῦ, θρασύτατα ὀμιλοῦντες δέ γε τοιοῦτοι γὰρ ὄντες περὶ πολιτισμοῦ;

8

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΑΥΤΗΝ
ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΤΩΝ

§45. Δύο ἐκ τῶν ἀρχαίων πολιτισμῶν διεμόρφωσαν τὸν νῦν κυριαρχοῦντα, τὸν καὶ καλούμενον δυτικόν, ἴν' ἀντιδιαστέλλητ' ἀπὸ τῶν πολλῶν τῆς Ἀσίας, ἢ ἀνατολικῶν.

[Ἐὰν τούτῳ θάπλω, μείζων νῦν ὑφίστασται παρανόησις: Ὅτι πάνυ πολλοὶ νῦν εἰσιν ἐν Ἑλλάδι ὡς κάλλαχού οἱ ἰδιοτελῶς, ποιηρῶς, ἀνοήτως χήμιμαθῶς ὑπονοοῦντες τὴν Ἑλλάδα κατέχουσιν τὴν γεωγραφικὴν μεταίχμιον θέσιν, μὴδ' ᾧδε μὴδ' ᾧδε κειμένην, ἀφ' ἧς ὁ Ἀνατολῆς τε καὶ Δύσεως ὀρισμὸς τίθεται, ἀρνούμενοι διὰ τὴν αἰτίαν αὐτὴν τὴν Ἑλλάδ' ἀπὸ ταύτης ἢ κείνης διαχωρῖσαι κάποφαίνεσθαι διὰ παντός ποῦ προτιμῶσιν ἀνήκειν, ξένους ἑαυτοὺς οὔτῳ δοκοῦντες καὶ ποιοῦντες πρὸς τοὺς λοιποὺς πάντας ἀνταποδιδόντας αὐτοῖς τὸ αὐτό· ἦν θλιβερωτάτην κατάστασιν οὗτοι καλοῦσιν "ἰδιαζόντως ἑλληνικὴν ἀρετὴν καὶ ἰδιαιτερότητα", ἐξοργιζόμενοι κατὰ πάντων τῶν δεδικαιολογημένως ἀδυνατούντων κατανοῆσαι τὴν περὶ ταύτας παράνοϊαν τῶν νέων "ἐλλήνων"! Ὡς ἐπίσης πόλλ' εἰσι νῦν ἐν τῇ Δύσει οἱ δοκοῦντες τὴν παροῦσαν Ἑλλάδα συγκειμένην πνευματικῶς καὶ πολιτισμικῶς τῇ Ἀσίᾳ, ἐξ αἰτίας τῶν ἐκεῖθεν ἐν αὐτῇ καταχρηστικῶς ἀφομοιωθέντων στοιχείων, δι' ὧν τῆς μὲν νῦν Ἑλλάδος ὄντως ἀπώλεθ' ὁ καθαρὸς χυγίης ἑλληνικὸς χαρακτήρ, ἐκεῖνοι δὲ προσεκτικῶς παρατηροῦντες αὐτὴν διὰ τὴν ἀμφίβολον συμπεριφορὰν τῶν νέων "ἐλλήνων" ἐνίοτε λησμονοῦσι καὶ τὴν ὡς ἄνω διάκρισιν καὶ τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς Ἑλλάδος (οὐχί γε τῆς παρούσης!) ὡς πνευματικῆς ἐκείνων μητρός!]

Ὁ μὲν, ὡν ἀνθρωπολογικὸς καὶ διὰ τοῦτο θεμελιώδης, ἦν ὁ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων (ἀφ' οὗ φεῦ οἱ νῦν ἐν Ἑλλάδ' ἑαυτοὺς διὰ λόγους οὓς εἶδομεν διεχώρισαν!), ὁ δέ, ὡν κυριώτατα θεολογικὸς καὶ διὰ τοῦτ'

έποικοδομηματικός έκ κρυφιωτέρων στοιχείων, ἦν ὁ τῶν Ἰουδαίων, ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ καταγραφείς ἐν στενῇ μείξει μετὰ τῆς ἐκείνων ἐθνικῆς ἱστορίας. Ἐκ τοῦ κείνων ὅσου συνόλου πολιτισμοῦ, διεσπάρη *μόνη* ἡ θεολογία [τῷ Χριστιανισμῷ ἐνσωματωθεῖσα, οὗ αὐτή, μετὰ πολλῆν "ἐρμηνείαν" ἀρξαμένην ὑπὸ τοῦ Παύλου ἀναζητήσαντος πείσαι τοὺς ἐν διασπορᾷ Ἰουδαίους ὥστ' ἀποδέξασθαι τὴν νέαν θρησκείαν κάποτελέσαι ταύτης τὸ φύραμα, συνέστησε τὸ καθ' ἱστορίαν θεμέλιον] χῶς *δήθεν* ἀναπόσπαστον τοῦ Χριστιανισμοῦ μέρος ἐξηπλώθη ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Αὕτη ἡ μείξις τῶν πολιτισμικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν θεολογικῶν τῆς Ἰουδαίας στοιχείων *κοῦδὲν ἕτερόν* ἐστὶν ὃ κυρίως οἱ μὴ "Ἕλληνες ὀνομάζουσιν" Ἰουδαιοχριστιανικὸν" πολιτισμόν! Τοῦ δυτικοῦ τὸ λοιπὸν *ἐλληνικὰς* ἔχει ρίζας.

[Ἄλλὰ καὶ ὧδ' ἦδε παρένθεσις ἐπιβάλλεται: "Ὅτι ὁ ἀνθρωπολογικὸς χαρακτήρ τοῦ συνθέτου ἐστὶν ὁ θεμελιώδης καὶ ἐμφανῆς, ὁ δὲ θεολογικὸς τὸ κρύφιον κἀκραῖον τούτου στοιχείον καταφαίνεται διὰ τῆς Λογικῆς τῶν πραγμάτων φορᾶς. *Οὐδεμίαν* ὁ ἄνθρωπος δύναται ποιεῖν περὶ Θεοῦ ὀρθὴν κρίσιν ἂν μὴ ἑαυτὸν ὀρθῶς πρῶτον κατανοήσῃ. *Οὐδενὸς ἐκτὸς αὐτοῦ πνευματικοῦ μέτρου ὑπάρχοντος χρησίμου αὐτῷ, ἀληθῶς* μὲν διὰ τὰ καθ' αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος ἐστι τὸ ἑαυτοῦ μέτρον. "Ὄμως δὲ *μόνη ἡ ὀρθὴ περὶ τοῦ Θεοῦ κρίσις ἐστὶ τἀπόλυτον μέτρον τῆς ἀληθοῦς ἀνθρώπου πνευματικῆς ἀναπτύξεως!* Αὐτὸς γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἑαυτῷ εἰσηγεῖται τὰ περὶ ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ Θεοῦ, κἂν κατ' "ἐπιστήμην" περὶ ἑαυτοῦ λέγῃ καὶ *δήθεν* κατ' "ἀποκάλυψιν" περὶ τοῦ Θεοῦ διατείνῃται! Ἄλλ' ὡς αὐτὸς *μόνος* λέγει ὅ,τι καὶ κατ' "ἀποκάλυψιν" διατείνεται, *κοῦδεμία ἀπ' αὐτοῦ ἀνεξάρτητος* περὶ τοῦ Θεοῦ μαρτυρία ὑπάρχει (πλὴν ὡς εἶδομεν τῆς ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ κόσμου παρεχομένης), ἅρα καθ' ἃ *οὗτος* κατανοεῖ, ἢ *δοκεῖ ὅτι κατανοεῖ*, λέγει περὶ ἀμφοτέρων, ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ Θεοῦ! Πρῶτον μὲν οὖν μέτρον ὁ ἄνθρωπος· καὶ θεολογικῶς *οὐδόλως παράλογον, ὅτι Θεοῦ εἰκὼν ἐστὶν οὗτος!* Ὑστατον δὲ *κἀπόλυτον μέτρον* αὐτὸς ὁ Θεός! Κατὰ Λογικὴν μίαν τε χένιαίαν! Διὰ ταύτης παρ' Ἰουδαίοις τὴν ἔλλειψιν, *οὐδόλως ἕως τοῦ νῦν* ὑπ' αὐτῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀνεπτύχθη *βαθεῖα κοῦσιαστικὴ τις* τῶν ζητημάτων αὐτῶν κατανόησις!]

§46. Πολλὰ τῶν πανταχόθεν πάνυ πολλῶν εἰρημένων περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς ἐλληνικῆς καὶ ἰουδαϊκῆς θεωρήσεως τῶν πραγμάτων τοῦ Κόσμου, ἐγὼ δοκῶ *βασικῶς* ἐσφαλμένα. Ἐκ *μόνης βαθείας τῶν πραγμάτων παρανοήσεως* ἢ θεώρησις τῶν Ἑλλήνων δοκεῖθ' ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς ἀποκλειστικῶς ἀνθρωποκεντρικῆ, ἐνῶ ἡ τῶν Ἰουδαίων καὶ Χριστιανῶν ὡς οὐσιαστικῶς θεοκεντρικῆ! *Οὐ* κατὰ τὴν ἀνθρώπου

εικόνα ο Θεός εν τῷ Τιμαίῳ καταφαίνεται ἔλλογος! Ἄλλα κατὰ Λόγον! Ὡς καταφανῶς κατὰ τὰ ἐκεῖ προηγήθη ὁ Κόσμος κἀν αὐτῷ ἀνεφάνη ὁ ἄνθρωπος, ἄρ' ὡς Πρωταρχικός Λόγος καταφαίνεται ἐκεῖ ὁ τὸν Κόσμον δημιουργήσας Θεός! Κἀρα δικαίως ὁ τοιαῦτα, ὡς ἄριστα τότε, δυνάμενος διαλογίζεσθ' ἄνθρωπος λογίζεθ' ὡς Ἐκείνου εἰκόν! Καὶ δικαίως, ὡς κατὰ Λόγον μοναδικὸς ἐν τῷ φυσικῷ Κόσμῳ, ὁ καθ' ὅλα καλὸς Ἄνθρωπος ἐλογίσθη ἡμίθεος! Οὕτως ἐλλόγως-ἐλληνικῶς ἐπὶ τῷ αὐτῷ συναντῶνται Ἄνθρωπος καὶ Θεός! Δεινῶς ταῦτα πάντα παρενοήθησαν ὑπὸ πάντων τῶν μέχρι τοῦδε καθ' αὐτὴν ἐπαρκῆ δοκησάντων τὴν δῆθεν θεοκεντρικὴν τῶν Ἰουδαίων θεώρησιν, δι' ἧς οὐσιαστικῶς ἕως τοῦ νῦν ἀπ' ἀλλήλων Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἐξενώθησαν χὸ δεύτερος ἀπέτυχεν ὡς Ἄνθρωπον ἰδεῖν οὐχ ἑαυτὸν μόνον ἀλλὰ καὺτὸν τὸν Θεόν, παρ' οὗ κενῶς ἄρ' αὐτὸς ἑαυτὸν λέγει κατ' εἰκόνα χόμοίωσιν Ἐκείνου πλασθέντα! Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη οὐδεμίαν παρατίθησι συνείδησιν ἢ συναίσθησιν τῆς καθαρᾶς ταύτης πνευματικῆς ὁμοιότητος Θεοῦ καὶ Ἀνθρώπου! Τάνομήματα τῶν Ἑλλήνων ὀφείλουτ' ἔς τὴν ἀγνόησιν τῆς ἀγιότητος ὡς συμπληρούσης τὴν λοιπὴν πνευματικὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνθρώπου-πολίτου! Τάνομήματα τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν πιστῶν τῶν ἐξ αὐτῶν θρησκειῶν ὀφείλουτ' ἔς αὐτὴν τὴν ἀγνόησιν τῆς ἀνθρώπου κατὰ Θεὸν συνολικῆς προσωπικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀρετῆς, ἧς ἀναπόσπαστον μέρος χὴ ἀγιότης! Οἱ ἅγιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης οὐδέποθ' ὑπὸ τῶν Ἑβραίων ὡς ἅγιοι ἐτιμήθησαν, οὐδ' ἀνέπτυξαν σύστημα συνολικῆς ἐπὶ γῆς ἀγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου! Ὁ Μωυσέως δεκάλογος συνίστησι τάπολύτως ἐλάχιστον! Τὸ πλήθος τῶν συνεπειῶν τῶν δύο αὐτῶν θεωρήσεων πρὸ ἡμῶν πάντων καταφαίνει τὴν τούτων πληρότητα! Οἱ Ἕλληνες οὐδέποτ' ἀπεκίρυσαν τὸν Θεόν! Σήμερον, οἱ διασημότετοι Ἰουδαῖοι διαπρυσίως συντάσσονται κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἀρνούμενοι Αὐτὸν ἔτι καὶ ὡς τοῦ Κόσμου δημιουργόν! Περὶ δὲ Λόγου, ἐπιμελῶς οὐδένα λόγον ποιοῦσι! Ταῦτα καταφαίνει τὴν Ἑλλήνων δῆθεν ἀνθρωποκεντρικὴν καὶ τὴν Ἰουδαίων δῆθεν ἐξ ἀποκαλύψεως θεοκεντρικὴν θεώρησιν τῶν πραγμάτων. Ἄ παρατίθεθ' ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰσαγωγὴ εἰς τὸν ἀπ' αἰώνων κατὰ Λόγον ὀφειλόμενον καὶ ᾧδε καθ' ἃ ἐγὼ δύναμαι παρεξόμενον ἔλεγχον. Καὶ γὰρ διὰ τὰ ὡς ἄνω, οὐ σφάλω, ἐγῶμαι, φρονῶν ὅτι παντάπασιν ἐσφαλμένως αἱ θεωρήσεις Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων ἀντιδιέσταλται ὡς ἕως τοῦ νῦν, ὡς ὅτι καίτοι κατὰ τὸ φαινόμενον μέτρον ὄντως ἄνθρωπος καὶ Θεὸς διαφέρουσι, μάλιστα κατὰ τὸ μὴ φαινόμενον πνευματικὸν μέτρον οὗθ' εἰσὶν ὅμοιοι! Ὅπερ καταδεικνυσι πόσον βαρῦτατα εὐθυνόμεθα καταλιπόντες ἀδιερεύνητον ἐν ὄλῳ τῷ βάθει αὐτῆς τὴν μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν θεωρήσεων διαφορὰ!

[Πῶς οἱ Ἕλληνες τῶν μητροπόλεων ἀποικίας ἐδημιούργουν καλῶς ἐστὶ γνωστόν. Πῶς ὅμως *θεμελιωδῶς* ἀπὸ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἢ τῶν Ἑβραίων ἀρχαία διασπορὰ διαφέρει μᾶλλον ὑπερορᾶται! Οἱ Ἕλληνες αἰὲ ἀπὸ *θεμελίων ἐν ἄλλοις κενοῖς τόποις ὅλως καινὰς ἀμιγῶς ἐλληνικὰς πολιτείας* ἐδημιούργουν, καίτοι ἐκ τῶν περὶ ταύτας χωρῶν συνέλεγον τοὺς δούλους αὐτῶν. Αἰ μετ' αἰῶνας πολλοὺς ὑπ' ἄλλων λαῶν *ἐπ' ἄλλων λαῶν κτήσεις*, ὡσαύτως πλὴν *ἐσφαλμένως* ὑπὸ τινων ἐλληνιστῶν καλούμεναι "ἀποικία", ὑπάρξασαι καταχρηστικαὶ τῶν ἐκεῖ λαῶν, τόπων καὶ πόρων *ἐπ' ἀποκλειστικῆ ὠφελείᾳ τῆς "μητροπόλεως"*, τὰ μάλιστα κατὰ τοῦτο ἀπὸ τῶν ἀποικιῶν τῶν Ἑλλήνων διέφερον· ὅπερ σημειωθήτω! Ἀντιθέτως οἱ Ἰουδαῖοι *παλαιόθεν ὑπείσερχόμενοι ὡς νομάδες, εἶτα δ' ὡς μέτοικοι ἐν ἄλλοις ἤδη καθεστηκόσι τόποις, λαοῖς, πόλεσι καὶ πολιτισμοῖς, ἐν αὐτοῖς ὅλως κεχωρισμένας ἀπὸ τοῦ γενικοῦ πληθυσμοῦ ἀνέπτυσσον παροικίας!*

Ἄναμφίβολως, ἀνάγκη τὴν διασπορὰν καὶ τούτων κἀκεῖνων ἐπέβαλεν. Ἐνῶ ὅμως οἱ Ἕλληνες οὐδεμίαν πέραν τῆς ἀνάγκης, ἰκανῆς καθ' αὐτὴν ἡγήθεισης, περὶ τῆς διασπορᾶς αἰτιολογίαν προέβαλον, οἱ Ἰουδαῖοι ὡς *κατὰ θεῖαν καὶ διὰ τοῦτο πάντας, οὐκ αὐτοὺς μόνους, δεσμοῦσαν ἀδιαφιλονίκητον ἐντολὴν ἡγήσαντ'* αἰτιολογήσαι τὴν ἰδίαν αὐτῶν *ὁμοίως αὐτόβουλον πλὴν φύσει ὅλως διάφορον* διασπορὰν! Κἀν πνεύματι ἀναλόγῳ, ὡς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διατεταγμένας διὰ παράβασιν ἐντολῶν τιμωρίας ἐπαρουσίασαν τὰς παλαιότερας ὑπ' ἄλλων ἐπ' αὐτοὺς ἐπιβληθείσας μετοικεσίας· ἀφ' ὧν ἐξηλασθέντες *μόνον ἐν μέρει* εἰς ὃν αὐτοὶ ἐθεώρουν αὐτῶν ἴδιον ἐπανέκαμπτον τόπον! Ἄλλ' ἐν τούτῳ τῷ θεολογικῷ πνεύματι, ὅλως *ἀσαφῆς παραμένει* ἡ φύσις τῆς *κατὰ τοῦ Θεοῦ* παραβάσεως, δι' ἣν ὑπὸ τῶν Βεσπασιανοῦ, Τίτου καὶ Ἀδριανοῦ Ῥωμαίων αὐτοκρατόρων οἱ Ἑβραῖοι ἐδιώχθησαν ἐκ τῆς Παλαιστίνης, ἀφ' ἧς ἕως τοῦ παρόντος καιροῦ κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν μέρος διαβιοῦσιν *ἠθελημένως πλέον μακρὰν παρὰ τὰς κατὰ τόπους διώξεις*, ὡς *χὴ αἰτία* τῆς ἐπ' αἰῶνας μακροῦς *σιωπηρᾶς τούτων ἀρνήσεως* πάλιν ἐκείσε ἐλθεῖν ὅθ' ἡ ἀρχικὴ ἀπαγόρευσις ἀνεστάλη ἢ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐξέλιπε! Βραχεῖ εἰπεῖν, ἀπ' οὐδενὸς διαφεύγει καίτοι παρ' οὐδενὸς εὐθαρσῶς συζητεῖθ' ὅτι ἡ μεταξὺ Χριστιανῶν παρουσία τῶν Ἰουδαίων ἀποτελεῖ, εὐγενῶς εἰπεῖν, *οὐχὶ αἰεὶ σιωπηρὰν ἀλλ' αἰεὶ εὐγλωττον κἀν σκοτεινοῖς οὐδέποτε παύσασαν ἀμφισβήτησιν* (οὐ μόνως) τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ (ἀλλὰ καὶ τῆς, διὰ τινων ἐξ αὐτῶν καὶ δὴ διασήμεων, τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ), ὅς ὅμως οὕτως αἰεὶ παραμένει "τὸ σκάνδαλον χὴ μωρία", τὸ *κέντρον περὶ ὃ οὐδέποτε ἐπὶ δισχιλετίαν ὁ θεολογικὸς πόλεμος ἔπαυσεν!*

Ἐκ τῆς καθαρῶς ἰουδαϊκῆς θεολογικῆς θεωρήσεως, ἔτι προσβλεπούσης εἰς τὴν ἐν πληρώματι χρόνου ἔλευσιν τοῦ Μεσσοῦ, ἢ πρὸ καὶ μετὰ Χριστὸν διάσπασις τῆς ἰουδαϊκῆς παραδόσεως τοῦ ἀποδιδόναι εὐθέως τῷ Θεῷ πάντα τὰ περὶ τῷ λαῷ αὐτοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὸ πρότυπον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐστὶν ὀλοσχερῶς ἀνεξήγητος, ὡς ἐπίσης ἐστὶ χη ἀναστολή ἀξήσεως τῆς ἰουδαϊκῆς Βίβλου! Ἐκ τῆς κείνης τῆς θεωρήσεως, ἀδύνατον ἐξηγήσαι πῶς ἡ ἰουδαϊκὴ Βίβλος ἔτι παραμένει ὡς ἡ γνωστὴ Παλαιά, οὐδεμιᾶς μὲν νέας τινὸς τῶν Ἰουδαίων μετὰ τοῦ Θεοῦ συμβάσεως ὑπαρξάσης, ἀσφαλῶς δὲ τῆς αὐτῶν μετ' αὐτοῦ σχέσεως μηδέποτε κατ' αὐτοὺς πως μέχρι τοῦδε διακοπείσης· ἄπερ οὐδέποτε κατὰ τὸ πάλαι ἠμπόδισε τὴν ἐπ' αἰῶνας σταθερὰν αὔξησιν τῆς ἰουδαϊκῆς Βίβλου! Ἐκ τῆς κείνης οὖν ἄρα τῆς θεωρήσεως, ἀνεξήγητον ὅτι ὑπὲρ τὴν δισχιλιετίαν οὐκέθ' ἡ ἰουδαϊκὴ Βίβλος ἠῤῥηται κούδεις μετὰ Χριστὸν νέος προφήτης προσετέθη τοῖς παλαιοῖς! Ὅτι ἄμφω τούτω συμβαίνει ἀλλ' οὐκ ἐνοχλεῖ τοὺς ῥαββίνους μερικὴν τιν' ἔστω κατὰ τὰ "ἔθνικὰ" πρότυπ' ἀνθρωποκέντρῳσιν μαρτυρεῖ, ἐν ἧ μόνῃ ἡ συνεχὴς ἀναφορὰ ἐπὶ τῷ Θεῷ ἀναστέλλεται.

Ὡς οὖν νῦν ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς ἐμφανίζετ' ἐνέχων ἀνομοιογενῶς μεμειγμένους ἀρχαίους ἑλληνικοὺς τε χεβραϊκοὺς, ἀνθρωπολογικοὺς τε καὶ θεολογικοὺς, ἐνθέους τε κἀθέους ὡς καὶ πολλοὺς νεωτέρους λοιποὺς χαρακτήρας, πάντας ἔτι συγκατοικοῦντας ἀλλήλοις ἀλλ' ἀπ' ἀλλήλων οὐσία ὅλως κεχωρισμένως, εἴπως ἐλάχιστα μετ' ἀλλήλων καίτοι πλέον κατὰ τρίτων συγκεκριτισμένως, τούτους πάντας δεῖται πρῶτον ἀπ' ἀλλήλων διαχωρίζεσθαι καὶ κατανοεῖσθαι, ὕστερον δὲ κατὰ μόνα τὰλλήλοις συμβάτ' αὐτῶν μέρη συντίθεσθ' ἐπὶ πλήρη ὁμοιογένειαν ἐπ' ὠφελεία τῶν βουλομένων διδάξ' ἑαυτοὺς.

Ἡ ἐπὶ τῶν πληθυσμῶν ἐν οἷς διεσπάρησαν εὐθεῖα πολιτισμικῆ τῶν Ἑβραίων ἐπίδρασις ὑπῆρξε μηδαμινή. Νομαδικὸς ἀγροτικὸς ὅλως λαὸς διαμείναντες ἐν τοῖς ἀρχαίοις καιροῖς, ἀστικὸς δὲ μόνον καθ' ὃ μικρὸν μέτρον ταῦστηρὰ θρησκευτικὰ καὶ περιωρισμένα πολιτικ' αὐτῶν ἀσιατικὰ ἦθη ἐπέτρεπον, οὐδέν' ὡς οἱ Ἕλληνες ἐδυνήθησαν ἀναπτύξαι πλήρη πολιτισμόν, γράμματα, φιλοσοφίαν, ἐπιστήμας καὶ τέχνας. Ὡς ὑπὸ τῆς Γραφῆς κἀλλων πηγῶν μαρτυρεῖται, πᾶσ' ἡ πνευματικὴ δραστηριότης αὐτῶν περιωρίζετο εἰς τὰς μετὰ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν σχέσεις· αἵτινες, εἰπεῖν ἀκριβῶς, στρεφόμενοι περὶ μόνον τὸ τί δεῖ πράττειν ἐκάστοτε κατὰ τὸ ἐκ Θεοῦ δῆθεν νόμου ἀμετάβλητον λεπτομερῆς τυπικόν, κάπολήγουσαι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ μᾶλλον εἰς πιεστικὴν ἀνθρώπου τυπολατρίαν ἢ ἀληθῆ τε καὶ θύορητον τῶν θείων πραγμάτων ἀγάπην, οὐδεμίαν

βαθείαν ποτ' ἐπέτρεψαν συγκροτεῖσθ' οὐσιώδη προσωπικὴν φιλίαν μετὰ τοῦ Θεοῦ, πλήρη Θεολογίαν ἢ εὐρυτέραν Θεοῦ τε καὶ Κόσμου φιλοσοφίαν! Οὐδαμοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ὡς Κόσμος καταφαίνεται καὶ διδάσκεθ' ὁ λεγόμενος "κόσμος"!

Ταῦτ' ἀδύνατα ὅπου τὸ πνεῦμα ἐλευθερίας ἐλλείπει, χηὶ ὀρθὴ ἀντίληψις τοῦ ἐνὸς αἰὶ Λόγου ἀπουσιάζει! Χηὶ Ἀσία οὐδέποτε μέχρι τοῦ νῦν, εἴ πως καὶ νῦν, ἐπεδέχθη τὴν ἐλευθερίαν ἀνθρώπου ὡς ἀδιάσπαστόν τι (πάντως οὐχὶ "μέρος", ὅτι ἐκ τοῦ μερίζω αὐτό) μόνῃς τῆς ὅλης πνευματικῆς (καὶ ἐντελῶς διαφόρου τῆς ὕλικῆς) τούτου οὐσίας! Ὅτι τοῦτ' ἀμφισβητεῖτ' ἔτι καὶ νῦν, ὡς κὰν αὐτῷ τῷ παρόντι τοῦ δυτικοῦ κόσμου πολιτισμῷ, ὅπου τ' *Αὐτοφνὲς Καθαρόν Πνεῦμα περιφρονεῖται* σχεδὸν παρὰ πάντων σκαιῶς καὶ μόνον ὡς τῆς ὕλης ἀπαύγασμα γίγνεται πως ἀποδεκτόν, μόνῃν μαρτυρεῖ τὴν διαιωνιζομένην ἀρχαίαν ἐπιρροὴν *τάσιατικῶν* πνεύματος, διαλαθόντος μέχρις ἡμῶν διὰ μὲν τῶν παρ' ἡμῖν Ἑβραίων εὐθέως, *κυρίως ὅμως δ' ἐμμέσως κὰν σιωπηρῶς δι' αὐτοῦ τοῦ "Χριστιανισμοῦ"*, διατηρήσαντος *ἀκέραια* πλείστ' ἀσιατικ' ἀρχαῖα στοιχεῖα ἅτιν' ἐνέδυσεν ἐσθήσιν ἑλληνικαῖς ἀλλ' ἀπορρίψαντος τὴν *ἐνιαίαν* περὶ Λόγου τε καὶ *Πρώτης Οὐσίας* θεμελιώδη ἀρχαίαν τῶν Ἑλλήνων ἀντίληψιν! Δι' ὃ καὶ μόνον, τοσοῦτον *ἀσιατικῶς* ἀπ' ἀρχῆς ὁ "Χριστιανισμὸς" τὸν Ἑλληνισμὸν ἐπολέμησε καὶ κατέστρεψε, κὰν τοῖς ἀνατολικῶς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους διαμερίσμασι παρήγαγε τὸν Βυζαντινισμὸν *σκοπίμως* πλὴν *παραλόγως ἐγκαταλείψαντα* τὸν εἰς αὐτὸν ἀνθιστάμενον Ἑλληνισμὸν τῆς Αἰγύπτου τε καὶ Συρίας, χυπὸ τὸ νέον δῆθεν "ἑλληνορθόδοξον" πρόσχημα ἔτι ἐναντιοῦται *πάσῃ ἐλλόγῳ ἀναδιατάξει* τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, δεινότερα πλέον ἀπειλουμένης ὑπ' ἀφαισμοῦ, διὰ τὴν κατὰ πάσης τοιαύτης *παρὰ πάντα Λόγον ἐσκεμμένην ἀδράνειάν τε κἀντίστασιν* τῶν ἐν αὐτῇ "ἑλλήνων χριστιανῶν ὀρθόδοξων", οὐδὲν μαθόντων εἴτ' ἀπὸ τοῦ καθαροῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ, εἴτ' ἀπὸ τοῦ *συμπληρωματικοῦ αὐτοῦ Ὁρθοῦ Χριστιανικοῦ Πνεύματος!* Κὰν τιν' *ἀόριστα κάλλιπῃ* ὑπὸ τινων "χριστιανῶν" κάλλων λέγηται περὶ Λόγου, ταῦτα πάντα πόρρω ἀπέχει τῆς *δεοῦσης ὀλικῆς τε κἀδαιρέτου* ἀντιλήψεως περὶ Τούτου ὡς *Οὐσίας τε καὶ τῆς ταύτης ἐννοίας τε καὶ τοῦ περὶ ταύτας καὶ πάντα αἰὲ συνεποῦς* παντὸς ἡμῶν λόγου ὁμοῦ, ὡς ποτε παρ' Ἑλλήνων μόνων διενενόητο! Διὰ τοῦτο, ὅπου ἡ ὀλικὴ τοῦ Λόγου ἀντίληψις ἀπουσιάζει χηὶ ἐλευθερία ὡς *ἀδιάσπαστος χυπεύθυνος* τοῦ Πνεύματος ιδιότης ἐστὶν ἄγνωστος, ἐκεῖ χηὶ μετὰ τοῦ Θεοῦ σχέσις ἐστὶν *ἐχθρικῶς ἀνταγωνιστικὴ μάλλον, κὰν Αὐτῷ φιλικὴ φαίνη-*

ται· χότος ἐν χρόνῳ εἶτ' ἀπορρίπτεθ' ὀλοσχερῶς τάνθρώπου εἰς ἄθεον τρεπομένου, εἶτε "κατανοεῖται" ὡς τάπολυτον στήριγμ' ἐφ' οὗ ὁ ἄνθρωπος *μοιρολατρικῶς* χῶς *παράσιτον* προσπαθεῖ προσκολλησθαι μᾶλλον, ἢ ὡς Φίλος μεθ' οὗ οὗτος ἐπὶ τὰ θεῖα δεῖ συνεργάζεσθαι! *Οὕτως* ὁ ἀνόητος ἄνθρωπος πάντ' ἀπ' αὐτοῦ ἀναμένων, πάντα θεωρῶν κατὰ "τύχην" ἢ "ἀτυχίαν" συμβαίνοντα, *ἐπ' ἄλλων αἰεὶ ἐπιρρίπτει* τὰς ἀμφὶ τῶν δυσαρέστων εὐθύνας! "Ατινα πάντα οὐδόλως βεβαίως ἐστὶν ἴδιόν τινος μόνου ἢ τινων μόνων ἔθνων, ἀλλ' ἀνθρώπων ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, μακρὰν ἀφ' ἐαυτῶν βαλλόντων τὸν Λόγον! Κἂν φαίνωνται τῷ Θεοῦ Πνεύματι πειθαρχοῦντες, ἄλλην "θεολογίαν" διδάσκουσι, ξένην τῷ Λόγῳ, χὸ παρ' αὐτῶν οὕτω διδασκόμενος ὡς "Θεὸς" ἐπιτρέπει, ἐπιβάλλει, διατάσσει τὰς παρ' αὐτῶν βαρβαρότητας! Εἰ δ' ἐν τοῖσδε λόγοις σαυτὸν διαβλέπεις, σὺ Ἄναγνώστα, ἄρα καιρὸς πλέον καλῶς ἰδεῖν καὶ σαυτόν!

Τοιοῦτοι πολιτισμικῶς ὄντες οἱ Ἰουδαῖοι, ὅτ' ἐς διασπορὰν ἠναγκάζοντο, υἰοθέτουν μὲν τὸν λοιπὸν ἐπιτόπιον πολιτισμὸν τῶν λαῶν ἐν οἷς διεσπείροντο, διετήρουν ὅμως δὲ τὴν θρησκείαν αὐτῶν· περὶ ἣν μόνην διέσωσαν καὶ τὸν ἔθνικὸν αὐτῶν χαρακτήρα κἂν διαβιοῦντες ἐν ἄλλοτρίοις. Ἄλλ' ὡς ἀναμφιβόλως τὰ παλαιότερ' ἔθιμα τὰ συνδέοντα ἀνθρώπους εἰς κοινωνίαν πρὸς τὴν κοινὴν θρησκείαν αὐτῆς στενωῶς αἰεὶ πανταχοῦ συνεδέετο, πᾶς διὰ τῆς αὐτοῦ ἰδιαζούσης θρησκείας κεκομμένος ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὸν γενικωτέρων ἐθίμων, ὑπὸ μὲν τῶν λοιπῶν καὶ πολλῶν ἐθεωρεῖτο (καὶ θεωρεῖται) παρείσακτος ἢ καὶ ξένος, εἰ μὴ ὡσαύτως κάπιφοβος διὰ τὴν ἄγνωστον τοῖς λοιποῖς αὐτοῦ δράσιν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὡς ὑπὸ κείνων ὅλως ἀνεπιθύμητος, κοῦ μόνου ἀπλοῦς ξένος! "Ὅπερ μᾶλλον ἐπέτεινε τὴν διαίρεσιν, χύψηλότερ' ἀνήγειρε τείχη μεταξὺ τῶν διισταμένων μερῶν! Ἀπὸ τῆς τοιαύτης περὶ τὴν θρησκείαν ἀρχικῆς ὑποψίας, μυρία ἀκολουθοῦσι συνέπειαι, ὡς νῦν κεχηνοῦτες παρατηροῦμεν ὑπὸ φανατικῶν Μωαμεθανῶν πραττομένης κατὰ κοινωνιῶν ξένων αὐτοῖς, ἐν αἷς μὲν ἀρχικῶς ἠθελημένως κάσμένως μετώκησαν κατὰ τὸ ὕστερον Ἰουδαϊκὸν πρότυπον, καθ' ὧν νῦν ὅμως ἔσωθεν μυστικῶς ἀπεργάζονται μάλιστα βίαια, ἀντιστάμενοι τῇ κατ' αὐτῶν ἐν τισιν αὐτῶν χώραις συγκρητιστικῇ δράσει Ἰουδαίων καὶ "Χριστιανῶν"! "Ὡστε μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας γέμειν κατάμεστον τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν δεινῶν θρησκευτικῆς μόνην ἐσχηκότων καταγωγῆν! Οὐδεὶς κάλλιον τῶν Ἑβραίων τὰς συνεπείας τούτου καταγιγνώσκει, ἀλλ' οὐδὲ κεῖν' ἀσφαλῶς ἀμέτοχ' εἰσὶ βαρειῶν εὐθυνῶν! Οὐδεὶς λαὸς ἀσμένως ἀνέχεται τὴν μεταβολὴν τῆς κοινωνίας αὐτοῦ, ἐπενεργουμένην

διὰ παροικιῶν εἰσβαλλουσῶν ἔξωθεν καὶ διαιρουσῶν ἔσωθεν, κοῦ δὲ μόνον θρησκευτικῶς, τὴν προτέραν ταύτης ἐνότητά εἰς ἀμοιβαίως ὑποβλεπόμενα μέρη· *κοῦδόλως γλυκαίνεις ἀλλὰ μάλλον ἔτι πικραίνεις* τὸ καταπότιον ἰσχυριζόμενος ὅτι εὐθέως ἀπὸ τοῦ Θεοῦ σου ἔχεις τὴν ἐντολὴν τοῦ εἰσβάλλειν! Τὸ μίσος χεῖρόν ἐστι ἂν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ λέγητ' ἔχειν τὴν πρὸς τὸ δρᾶν ἄδειαν, χεῖριστον δ' ὅτε *ψευδῆ* εὐλάβειαν περιτίθεται κἀνώπιον τῶν παρ' αὐτοῦ τούτου συντελουμένων καταμύει τὰ βλέφαρα! Διὰ τοῦτο ἡ εὐθεία πολιτισμικῆ τῶν Ἑβραίων ἐπίδρασις ὑπῆρξε μηδαμινή, κἀπὶ τῶν λοιπῶν ἀρχαίων λαῶν ὑφ' ὧν αὐτοὶ μάλιστ' ἐπηρεάσθησαν, κἀπὶ τῶν νεωτέρων μεθ' ὧν συνέζησαν μέχρι τοῦ παρόντος αἰῶνος· ὅτ' ἐπανελθόντες ἐν μέρει εἰς τὴν Παλαιστίνην, ἤρξαντ' ἀναπτύσσειν πολιτισμὸν ἴδιον (πλὴν νῦν κατὰ τὰ κοινὰ διεθνή πρότυπα, ἐν οἷς κύριον ἡ *ἔμπρακτος* ὑποβόσκουσα, εἰ καὶ συγκρητιστικῆ, ἀθεία) ἀλλ' οὐδόλως ἀπηλλαγμένον ἀπὸ τῶν περὶ τὴν θρησκείαν παλαιῶν, πλὴν νῦν Λόγω ἀποκαλυπτομένων γυμνῶν οὐσῶν κατηλεύσεων!]

§47. Μὴ δὲ δοκῆς ὅτι παρεξεκλίναμεν τοῦ σκοποῦ συζητοῦντες τὰ τῶν Ἑβραίων. Μῆρος ἡμῶν κἀκεῖνοι εἰσίν, ὁ Χριστιανισμὸς τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ ἐστὶ παραφυσία, κἀν τις ὀξυδέρκεια ἡμᾶς διακρίνη, ἐν ταύτῃ τῇ συζητήσῃ οὐδόλως πολλοῦ δέομεν ἡμᾶς αὐτοὺς καθορᾶν! Τί γὰρ δοκεῖς, οἷός ἂν ᾦς; Ὅτι ὁ θεὸς σου ἀληθινὸς ἐστὶν ἐπιτρέπων, εὐλογῶν, διατάσσων αἱμ' ἀνθρώπινον ῥέειν, κἄλλα αἰσχρολίαν ποιεῖσθαι ὑπὸ τὴν ἐκείνου αἰγίδα; Πῶς τοῦτον ἀλλόγως συγγέεις μετὰ τοῦ ὄντως ὑπάρχοντος· μόνου αὐτὰ πάντα ὡς καὶ πᾶσαν ἑτέραν ἡμῶν βλασφημίαν μόλις ἀνεχομένου, μήπως ποτ' ἐμβληθώμεν διὰ τούτων εἰς τύψεις καυθύνωμεν τὸν δρόμον ἡμῶν; Πῶς δ' ἐστὶ Θεὸς ἀληθινὸς ὁ θεὸς σου, ἀδιαφορῶν ὡς σὺ περὶ τὴν μοῖραν τῶν εἰς αὐτὸν μὴ πιστευόντων; Οὐ κἀκεῖνους ἐδημιούργησεν ὁ ἀληθινὸς μόνος; Τί γὰρ δοκεῖς; Ὅτι πρῶτον ἀναμένει σε, ὅταν σὺ εὐδοκῆσῃς, μεταλλάξ' ἐπὶ Κεῖνω τὴν πίστιν ἐκείνων ἵνα ὑστερονώσῃ αὐτοῦς; Τί δ' ἂν σὺ πῶς ἀδυνατήσῃς; Πῶς οὐ πόλλ' ἀνίερα λίαν περὶ ἑαυτοῦ σου φρονεῖς τοιαῦτα φρονῶν; Πῶς δὲ γ' ἔτι δοκεῖς ὅτι *ἂ σὺ πράττεις ὑπὲρ οὗ ἡγῆ Θεὸν εἶναι οὐκ ἐστὶν ἀρκούντως σκληρὰ λίθον ἐλέγχου συνιστάναι* τῆς ἐκείνου ἀληθινότητος; Οὐχ ὁ ὄντως Θεὸς ἐστὶν ὁ θεὸς ὃν σὺ διατείνη λατρεύειν! Θεὸς σου ἐστὶν ὁ εἰς ὃν ὡς πιστεύεις! Κἀν ἂ σὺ πιστεύεις οὐ συνάδη τῷ Λόγῳ, οὐδ' ὁ θεὸς σου συνάδει Αὐτῷ! Τοιαῦτα καὶ τούτοις ὅμοια ὁ ἀληθινὸς Θεὸς-Λόγος οὐκ ἐπιτρέπει! Τί κἀν ἡ θρησκεία σου *δήθεν ἄλλα* λέγει περὶ Θεοῦ; Σὺ μόνος λέγεις ἂ ἡ θρησκεία σου λέγει! Αὐτὸς ὁ Θεός, Καθαρὸν Πνεῦμα ὦν, οὐδέποτε γέγραφέ τι, νόμον ἐπὶ σὲ ἐπιβάλλον!

Τί κἂν ἀπὸ Θεοῦ λέγῃς ὄντα τὸν νόμον σου, ἔτι κἀπὸ τοῦ ὄρους Σινᾶ κατελθόντα; Ἀληθῶς δοκεῖς σὺ ὅτι ὁ Θεὸς ὁ ἀληθινὸς ἐπέτρεπέ ποτ' ἂν τὸ Αὐτοῦ ἴδιον γράμμα καταστραφῆναι καὶ μένειν εἰς τὸν αἰῶνα, μαρτυρία πρὸ σοῦ ἀκατάλυτός τε κάκαταμάχητος; Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ Λυδία λίθος τοῦ ἐκ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ Νόμου: *Συνίσταται Λόγῳ; Μόνον ἂν ναί*, οὗτός ἐστιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ! Ὡς σκληρὸς ἐστιν, ἢ ἔστω σκληρὸς φαίνεται εἶναι, ὁ νόμος σου, ἔτι σκληροτέρα ἐστὶ χῆ ψυχὴ σου, κἄτι στρεβλότερος ὁ σὸς νοῦς, ἄπερ μόνα κείνος διὰ τῆς σκληρότητος εὐθύνειν ἐπιχειρεῖ! Ὡς σκληρῶς ἐφαρμοττεῖς ἐπ' ἄλλων ὃν σὺ ἀπὸ Θεοῦ καλεῖς νόμον, δεῖξον ἡμῖν πρῶτον πῶς, ἂν πως, ἐξηγητλήθῃ ἢ πρὸς πάντας τοῦ Θεοῦ σου Ἀγάπῃ· ὅτι οὐκ ἐστὶ Θεὸς ὃς οὐκ ἀγαπᾷ πάντας οὓς Ἐκεῖνος μόνος, καθ' ἃ σὺ αὐτὸς λέγεις, ἐποίησε! Δείξον δ' ἡμῖν δευτέρον ὅτι οὐδὲν ποσῶς ἀπὸ τούτου προσπορίζῃ ἴδιον ὑλικὸν ὄφελος! Τολμᾶς τὸ Θεοῦ ἐπικαλούμενος Δίκαιον, ἱερεῖον συστήσαι καὶ διὰ τούτου σαυτὸν ἄρχοντ' ἐπ' ἀνθρώπων ἐγκαταστήσαι, αὐτοὺς ἐκφοβίζων διὰ τοῦ κηρύττειν σαυτὸν Ἐκεῖνον μόνον Λαὸν κἀΚείνου ἐπὶ γῆς μόνον κήρυκα, οὐδ' ἐπὶ στιγμῆν δειλιῶν καὶ παντὸς ἄλλου τρόπου μετέρχεσθαι; Δείξον πῶς Λόγῳ τούτου συντίθεται! Ὑπερήκεσε γὰρ ἡ βλασφημία πάντων τῶν ἑαυτοὺς μόνους Λαὸν Θεοῦ λεγόντων, παντὶ σθένει ὁμως δ' αὐτῶν τῷ Λόγῳ ἀντιλεγόντων!

§48. Κατεδείξαμεν ἀνωτέρω ὅτι δυοῖν ὑποστασέοιν κεχωρισμέναιν ὄντολογικῶς, ὑλικῇ τε καὶ Λογικῇ, χοϊκῇ τε καὶ Θεῖα, πάντες οἱ ἄνθρωποι συνιστάμεθα. Διαφωνεῖς; *Ἀντικατάδειξον* οὖν ὅτι ἐσφάλημεν! Ἄλλ' ἔαν μὲν ὅτι "συμφωνεῖς" λέγῃς ὅλως ἐπιπολαίως, ὁμως δ' ἔτι μετὰ τόσας ἀκαταπαύστους χιλιετίας καὶ φοβερᾶς ἐπιτάσεως κατὰ πάντων ἡμῶν διατείνη ὅτι "χοῦς ἐσμὲν κἄς χοῦν ἀπελεύσομεν", *κατάδειξον ὡσαύτως ἡμῖν πῶς καὶ Λόγῳ οὐ δὲ μόνῃ ὑλῇ συντίθεται αὐτὸ τοῦθ' ὅπερ εἰς χοῦν κατατίθεται!* Πῶς ἐστὶ τοῦτ' ἀπὸ τοῦ Θεοῦ-Λόγου; *Ποῦ ἀκέραιος* ἀπέρχεθ' ὁ Λόγος ἡμῶν; Οὐκ ἀκέραιος; Ἐρα διχάζεται!; Πῶς; Ποῖ; *Πῶς* ὁ ἄυλος εἰς χοῦν ἀπελαύνει; *Πῶς* ὁ Λογικὸς εἰς τᾶλογον τῆς γῆς ἀποκατατίθεται; *Πῶς* ὁ Θεῖος αὐτὸς οὐκ εὐθέως πρὸς ὃν αὐτὸν τοῦτον εἰς τὸ εἶναι παρήγαγε Θεὸν-Λόγον οὐκ ἀποθέει; *Πῶς* σὺ ὁ δῆθεν σοφὸς ἐκ Θεοῦ διατείνη ὅτι ὅπερ ἐπὶ τοσοῦτῳ μακρῷ χρόνῳ ἀπαύστως καθ' ἡμῶν λέγεις οὐδὲν ἐγκατέλιπε καὶ οὐδὲν καταλείψεται μέχρι τέλους δεινὸν κληροδότημ' ἐν ψυχαῖς ἀπαιδευτῶν, ἄς/οὓς γε καὶ διὰ τῶν λόγων σου τούτων τηρεῖς ἀπαιδευτούς; Σύ ποτ' εἶχες, ὡς καὶ νῦν ἔτι λέγεις, τὴν ἀπὸ Θεοῦ μόνην κατ' ἀποκάλυψιν ἄδειαν ἐπὶ παντὶ τῷ σπουδαίῳ τοὺς ἀνθρώπους διδάσκειν! *Πῶς* ἀπὸ σου τοῦτο διέφυγε;

Ἦ μήπως διέφυγε κάπ' αὐτοῦ τοῦ "Θεοῦ" σου; *Τί* δραστικώτερον τοῦ "ἡμᾶς χοῦν εἶναι κᾶς χοῦν ἀπελεύσεσθαι" ἔσχηκέ ποτε λέγειν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὁ ἀκαταπαύστως Αὐτὸν διαβάλλον ἡμῖν; "Ὅτε *μόνον τὸν χοῦν* εἰς τὸν χοῦν κατατίθης, *πῶς ὅλον χοῦν* τὸν "θανόντα" καλεῖς, *ἐπιμελῶς οὐδὲν λέγων* περὶ τοῦ ποῖ ἀπέρχεται τούτου ἐκπνέοντος καὶ τὸ αὐτοῦ Πνεῦμα; Πῶς οὖν ἐπιμένεις ὅτι κατὰ θείαν ἀποκαλυφθεῖσαν Ἀλήθειαν γινώσκεις τί λέγεις; Ἦ ἄρα καὶ τότε *κυρίως δεσμίους ὑπὸ σαυτὸν ἐννοεῖς ἀσφαλέστερον τοὺς ἀκούοντάς σε παρόντας συνέχειν*, "θανάτου" τρόμῳ συνεχομένους, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ψυχῶν καθιδρύων προσευχᾶς καὶ "μνημόσυνα", ἤγουν τὴν σὴν ὡς χυπὲρ θανόντων πρὸς Θεὸν διαμεσολάβησιν; Εἴ σὺ οὖν ἀληθῶς προσηγῆς τοῦ Θεοῦ ὑπηρετῆς, ἢ ἀπλῶς ἀπηγῆς τάνθρώπου τε καὶ τοῦ Λόγου διώκτης; Πῶς σοφὸς ὢν τοῦτο κατανοῆσαι θάπλουστατον ἔτι ἀδυνατεῖς; Ὅπερ ἐστὶν ὅτι *ἀπὸ τοῦ σοῦ αὐτοῦ στόματος εὐθέως* οἱ ἄθεοι τὴν ἀθείαν παρέλαβον; Τοιαῦτα οὖν λέγων, καὶ τοιαῦτα μεγάλην πολιτισμικὴν σου παράδοσιν θεωρῶν, εἰπέ θαρσύνως ἡμῖν καὶ μὴ θρασέως σιώπα: *Πόθεν* σὺ ταῦτα παρέλαβες; Πάντως *οὐκ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων!* Ὅτι κατ' αὐτοὺς, καὶ μετὰ θάνατον ἐν Ἡλυσίοις περὶ τῶν ἐν ὑψίστοις οἱ Δίκαιοι Λόγῳ συνδιαλέγονται! Ὅπερ οὐκ ἐν καταχθονίοις ὑποδηλοῖ τὰ Ἡλύσια· *κάθ' ἄνατον, κᾶρ' οὖν οὐκ ἐς χοῦν ἀπερχόμενον κηρύττει τὸν Λόγον τάνθρώπου!* Πῶς λησμονεῖς ὅτι κατὰ τοὺς Ἕλληνας, *οὐδεὶς κατισχύει τοῦ Λόγου* ὡστ' ἐς τὸ τῆς γῆς ὅλως ἄλογον ἀποτιθέναι Αὐτόν!; Ἦν ἄλλως δοκῆ σοι, *Λόγῳ δεῖξον ἡμῖν τί ἐστὶν ὅπερ ἐλλόγως ὑπὲρ αὐτὸν κατισχύει!* Μὴ τοὺς σοὺς λόγους δάκνει!; Διὰ λόγων καθαρωτάτων ἔξω ὀδόντων σείσον ἀπὸ σου τὴν βαρυτάτην κατηγορίαν ὅτι *παλαιὸς ἀσιάτης, ἤγουν ὅλως βάρβαρος τῷ πνεύματι* διαμείνας, *κενοῖς λόγοις βλασφημῶς* τὰ θεῖα περιετύλιξας, εἰς ταριχείαν ταῦτα καταγαγών! Ἄλλως, ἄπελθε, ἀδιόρθωτε τοῦ Θεοῦ-Λόγου καὶ τῶν Θείων ἀπάντων βλάβσημε, ἀφ' ἡμῶν!

§49. *Πᾶσ' ἢ τῶν παλαιῶν ἀσιατῶν τε χ' Ἑβραίων ἐπὶ τοῦ νέου κόσμου ἐπιρροή* διεδόθη *ἐμμέσως ὑπὸ μόνων* τῶν "Χριστιανῶν" γενομένων· *παρὰ πάντα Λόγον, ξένον αὐτοῖς*, τὴν ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ παράδοσιν θεωρησάντων ὡς τὸ *μόνον ὑποχρεωτικὸν ἀποκλειστικὸν* ἔδαφος οἰκοδομήσεως τῆς νέας θρησκείας! Ἀπ' ἐντὸς τῆς Ἑβραίων διασποράς οἱ πρῶτοι αὐτῶν στρατολογηθέντες, ἀλλὰ διὰ τῆς πειθαρχίας τῷ Λόγῳ, ξένῳ αὐτοῖς *ἀπορριφθέντι*, μηδὲν ἀποκτήσαντες παρὰ τὴν αὐτῶν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων διαμονήν, *"πίστει" κυρίως, οὐ Λόγῳ*, ἐπέισθησαν ἀποδέξασθαι τὴν νέαν θρησκείαν. Ὡς οὐδὲν διὰ τοὺς ἀσιάτας καὶ τοὺς Ἑβραίους ἐσήμαινε πρό-

τερον ὅτι καὶ ἐκ Λόγου Λόγω ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος συνετέθη, οὕτω καὶ διὰ τοὺς Χριστιανούς, διατηρήσαντας ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆσδε ἡμέρας ἀκέραιοι πλην κρυφόν, τάσιατικὸν αὐτῶν μίσος κατὰ τοῦ Λόγου καὶ παντὸς δι' Αὐτοῦ ὑπερέρου αὐτῶν· ὑπεριδόντας καὶ καταφρονήσαντας τὰ ἔλλογα στοιχεῖα τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς θρησκευτικῆς παραδόσεως, κάφανίσαντας τὰ πλείστα μνημεῖα πάσης μὴ ἐξ Ἑβραίων οὔσης Θεοῦ ἀρχαίας κατὰ τόπους λατρείας· ἦν συλλήβδην "εἰδωλολατρίαν" ὠνόμασαν οἱ ἀνόητοι! Τὰς δεινοτάτας συνεπειάς ἧς πρακτικῆς οὐδὲ νῦν πάντες ὑποψιάζοντ' ἐνεργούσας, ἵνα μὴ τι περὶ κατανοήσεως αὐτῶν εἴπωμεν! Βαρὺ δοκεῖς σὺ ὅτι ἀνοήτους εἶπον αὐτούς; Δείξον οὖν ἡμῖν ὅτι ἦν κἂν εἰς ποτε σώφρων Ἀθηναῖος ἢ Ἕλληνας πιστεύων τὴν Θεοῦ Σοφίαν ἐγκεκλεισμένην τε καὶ ταυτόσημον τῷδε ἢ τῷδε χειρουργηθέντι ἀγάλματι Ἀθηνᾶς· ἐφ' οὐπὲρ τῆς θεᾶς, πάντες οἱ Ἕλληνες ἀνεμιμνήσκοντ' αὐτῆς ταύτης μόνης τῆς Θεοῦ-Λόγου Σοφίας φύσει ἐν αὐτῷ αἰεὶ τῷ αὐτῷ Αὐτοῦ Λόγω ἐνοικούσης, ἐν ἧ ἡ μόνη ἠγάλλοντο! Δείξον ἡμῖν πῶς λογίζεται ἁμαρτία κατὰ τοῦ σώφρονος τὸ δι' ὧν αὐτῷ δέδοται λευκοτάτων τε καὶ σταθεροτάτων τε καὶ διαρκεστάτων εἰκονίζειν τὰ Θεῖα, ὥστ' ἐπὶ τῆς θεᾶς τῶν Ἐκείνων εἰκονισμάτων, ὁ κυρίως ὑπὸ τῶν χοϊκῶν συνεχόμενος θρώσκη κάπι τὰ ἄνω οὐ δὲ μόνον ἐπὶ τὰ κάτω, οὕτως ἄνθρωπος καθιστάμενος! Εἰ τὸ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν οὐδεμίαν συνίστησιν ἁμαρτίαν, ὡς οὐ τι θεῖον ἀλλὰ λίθος μόνος τᾶγαλμα καθ' αὐτό ἐστι κἂν θεῖον τι παριστῆ, πῶς ἄρ' ἐστὶν εἰδωλόλατρης ὁ διὰ τοῦ εἰδώλου εἰς τὸ γνήσιον ἀναφερόμενος Ἕλληνας, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως εἰδωλόλατρης ὁ ταῦτ' ἄλλου τύπου εἰκόνων ποιῶν Χριστιανός, καθολικὸς ἢ ὀρθόδοξος; Ἐὰν δ' ἀντίπερὶ ὅτι ἁμαρτία ἐστὶ τὸ οἰωδῆποτε τρόπῳ τὸν Θεὸν εἰκονίζειν, δείξον πῶς ἁμαρτίαν συνίστησιν τὸ τὸν Θεὸν ὡς ἄνθρωπον παριστάναι! Τί γάρ ἐστὶ τάνθρώπου τὸ πρόσωπον εἰ οὐκ ἐξεϊκόνισις τοῦ ἐν αὐτῷ Λόγου; Τί δ' ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος εἰ μὴ ἐξεϊκόνισις τοῦ Θεοῦ-Λόγου, τοῦ Πρώτου ἤγον Ἀνθρώπου; Πῶς οὖν ἄρα σὺ τολμᾶς λέγειν ὅτι ἐν τῷ ὅλῳ ἀνθρώπῳ δηλοῦται μόνος ὁ χόυς, κοῦ μόνος ὁ ἐν τούτῳ κρυπτόμενος, καὶ δι' αὐτοῦ γε αἰεὶ παρὼν ἀοράτως κἂν τούτῳ τῷ ὑλικῷ κόσμῳ Ἀρχέτυπος Λόγος, οὐ μόνου ὁ ἄνθρωπος εἰκόν' ἀδιάψευστον κἂν τῷδε κόσμῳ παρίστησι; Διὰ τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀρχαίων Ἑβραίων ἀπαιδευσίαν, ἐπιβαλοῦσάν ποτ' ἐπ' αὐτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν εἰκονίσεως τοῦ Θεοῦ (κἀναβιώσασαν παρ' ἀπαιδευτῶν κατὰ μεσαίωνα), ὁμῶς δ' εὐθέως παραγαγοῦσαν διὰ τῆς παντελοῦς νομιζομένης ἀπουσίας τῆς παραστάσεως τ' Ἀρχετύπου ἀπὸ τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων τὴν καὶ νῦν βιουμένην ὅλως παράλογον ἀθείαν, διδαχθεῖσαν

καὶ ἔτι διδασκομένην ἐπὶ πᾶσι λαοῖς ὡς καὶ διὰ τῶν συγχρόνων εὐθειῶν πλὴν σιωπηρῶν κατὰ τοῦ Θεοῦ δῆθεν "ἐπιστημονικῶν" διδασκαλιῶν τῶν Ἑβραίων περὶ τοῦ Κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἐπιμενεῖς οὖν ἀποκαλεῖν εἰδωλολάτρες τοὺς Ἕλληνας; Ἦτοι παρὰ πᾶσαν ἀπὸ τότε παιδείαν, καὶ παρὰ πᾶσαν κατὰ τόνδε καιρὸν μαρτυρίαν, προτιμήσεις ἄνευ μὲν Θεοῦ-Λόγου ἀποκαλεῖν τὸν μέγαν πολιτισμὸν τῶν Ἑλλήνων, μετὰ δὲ Θεοῦ-Λόγου τὸν τῶν τοιούτων "Χριστιανῶν", καίτοι ἀναμφιβόλως ἦσσαν τῶν ἐκείνου ἐστὶ τὰ ὕστερ' αὐτοῦ ἐπιτεύγματα, μεγάλα γενόμενα διὰ μόνης τῆς τοῦ Ἑλλήνων πνεύματος εἰς αὐτὰ συμβολῆς, μετὰ τὴν πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐπαναστροφὴν τῶν ἀνθρώπων; Καὶ λάτρες τοῦ Θεοῦ-Λόγου τοὺς Ἑβραίους, ἔτι καὶ νῦν μὴδὲν περὶ τοῦ Λόγου γινώσκοντας; Καὶ πιστοὺς τῷ Θεῷ-Λόγῳ τοὺς ἀπὸ κείνων "Χριστιανούς" παραχθέντας, τοὺς κεινοὺς Λόγου τοὺς ἀρχαίους περὶ Λόγου ἀφθότους ἐν τῷ στόματι αὐτῶν λόγους μεταποιήσαντας χόλως ἀπὸ τοῦ Λόγου, παρὰ τιν' αὐτῶν λεγόμενα, τὸν Θεὸν διαστήσαντας;

[Ὡς τόσον δριμύως καταφερόμεθα κατὰ τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν "Χριστιανῶν", ἀναγκαῖον ἰδεῖν τὸ σημεῖον ἀφ' οὗ ἡ τούτων σύνταξις μετὰ κείνων συνετελέσθη, εἰς βάρος τῆς διδασκαλίας τοῦ Λόγου: Μὴ, παρασυρόμεν' ὑπὸ τῆς πλείον καθεστηκυίας δομῆς τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τοῦ κατόπιν αὐτῆς ἀναπτυχθέντος χριστιανικοῦ δόγματος, παρεξηγῶμεν τὰ ἐν ἀρχῇ διατρέξαντα: Ὅτε ὁ Κύριος κατηγορηματικῶς ἐδήλωσε τοῖς Ἰουδαίοις, ἀναμένουσι καθ' ἐκάστην ἡμέραν περιπαθῶς (ὡς ὑπαινικτικῶς καταφαίνεται διὰ τῶν συνεχῶν σχετικῶν ἐρωτήσεων ὡς ἔτι καὶ τῶν Μαθητῶν) τὸν Μεσσίαν ἔν' ἀποκαταστήσῃ τὴν "βασιλείαν", ἧτοι τὴν ἐπὶ πάντων ἐπικράτησιν, τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, τουτέστιν αὐτοῖς, ὅτι ἐηλύθει μόνον ἵνα σώσῃ τὰπολωλός, ἐκείνοι, ὀρθῶς ἐκλαβόντες τοῦτ' ὡς εὐθείαν δήλωσιν τῆς κατὰ Κεῖνον μείζονος αὐτῶν μάλλον ἢ τῶν λοιπῶν πάντων περὶ σωτηρίαν ἀνάγκης, ἀπέρριψαν Αὐτὸν ὡς μὴ ὄντα τὸν ἀναμενόμενον! Οὐ περὶ σωτηρίας "ψυχῶν", ἤγουν περὶ σωτηρίας τοῦ συνόλου πνευματικοῦ προσώπου ἐνὸς ἐκάστου ἀνθρώπου, ἦν ἡ ἀναμονή, ἀλλὰ περὶ κυριαρχίας! Ὅτι ὁ Κύριος οὐκ ἦν ἄλλος αὐτοῦ τοῦ ἐπὶ πᾶσι Θεοῦ, ἀνάγκη Οὐσίας πνευματικῆς ἐμφανιζόμενος ὡς τὸ κάπὶ τὰ ἔξω ἐνεργῶν καὶ μόνον δυνάμενον ἔξωθεν φαίνεσθαι Πρόσωπον τῆς Θεότητος, καὶ κατὰ τοῦτο οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστα Ὦν τοῦ Θεοῦ ἦσσαν, ἀλλ' αὐτός γε ὁ ὅλος Θεός [ἐνθυμοῦ κείνο τὸ "τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμί καὶ οὐκέτι ἔγνωσ σὺ τὸν Πατέρα;"], οὐδὲ παρ' αὐτοῦ ἔτι τοῦ Παύλου [οὐ αἰ ἀναφοραὶ εἰς τὸν Κύριον σαφῶς Αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ διακρίνουσι] κα-

ταδηλοῦται ὡς στερρὰ αὐτοῦ πίστις. Ἔτι καὶ νῦν, φεῦ, οὐκ ἐστὶ τοῦτο στερρὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν πίστις· ὡς ὅτι ἄλλως, οὐ πολλοὶ λίαν αὐτῶν, κυρίως δ' ἐν τῇ Ἀμερικῇ, τοσαύτην προσοχὴν ἀπεδίδοσαν ἂν τῇ ἀπληρώτῳ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, ἐν ἣ ἴμόνον ἀμυδρῶς καὶ παρεξηγημένως ἐμφαίνεται ὁ Μεσσίας, ἀντὶ τῆς κατὰ Λόγον σπουδῆς τοῦ Ἀνθρώπου καὶ τοῦ Θεοῦ!

Ἡ καθαρῶτατα ἑλληνικὴ δήλωσις τοῦ Ἰωάννου ὅτι "ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος" οὐδέποτε ἔν τιμι λεπτομερεῖα ἐξητάσθη, εἴθ' ὑπ' αὐτοῦ, εἴθ' ὑπὸ τοῦ Παύλου, εἴθ' ὑπὸ τινος ἄλλου ἐν τῇ Γραφῇ! Ὁ Παῦλος ὡς Ἑβραῖος ὁμιλεῖ καὶ χρῆται τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ, ἵνα παρ' Ἑβραίων κυρίως κατανοητὸς γένηται· στὰς δ' ἐπὶ τῷ Ἄρειος πάγῳ οὐχ ὡς Ἕλληνα ὁμιλήσαντα Ἕλλησιν, ἵν' οὕτω καθ' ὅλα Λογικὸν κᾶρα παγκόσμιον μῆνυμα τῆς Θεότητος δῶ τοῖς καὶ πνευματικὰ δυναμένοις ἀντιλαμβάνεσθαι, ἀλλ' ὡς Ἑβραῖος παρέστησε τὸν Θεόν, καὶ ὅλως κεχωρισμένον ἀπ' Αὐτοῦ τὸν Χριστόν, εἰπὼν: "οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρυσῷ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου τὸν Θεὸν] εἶν' ὅμοιον, ... τανῦν παραγγέλλ[οντα] τοῖς ἀνθρώποις ... μετανοεῖν, διότι ἔστησεν ἡμέραν ἐν ἣ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, **ἐν ἀνδρὶ, ᾧ ὤρισε**, πίστιν παρασχὼν πᾶσιν ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν"! Οἱ μὲν Ἕλληνες οὐδέποτε ἐξέλαβον τὸν Θεὸν ὅμοιον τοῖς Αὐτῷ κείνων ἀφιερώμασιν, ὡς οὐδ' οἱ νοήμονες Χριστιανοὶ ταῖς εἰκόσιν Αὐτοῦ! Ὁ δ' "ἀνὴρ ὃν ὤρισε" ὡς *συνήθης ὑπονοεῖται, οὐχ ὡς ὁ ἐπὶ πᾶσι ὅμως δ' ἐνανθρωπήσας Θεὸς* τοῖς Ἀθηναίοις ὁμολογεῖται, ὡς ὅτι ἀνάγκη κατὰ τὰς Αὐτοῦ καὶ ἡμῶν φύσεις ἀδύνατον ἄλλως τὸ ἐν τῷδε κόσμῳ Κεῖνω συνομιλεῖν· καὶ διὰ τοῦ "ἀναστήσας" ὡς ἀνασταθεὶς οὐχ ὡς ἀναστάς λέγεται! Ἡ δὲ πίστις ὅτι παρέχεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, οὐχ ὡς πεποιθότως ἀναπτυσσομένη ἐν ταῖς ἀνθρώπων ψυχαῖς, τοιαύτη ἄλλως μὴ οὔσα! Παντελῶς τὸ "κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν" ἄρα πνευματικὴν ὑπὸ τοῦ Παύλου ἐλησμονήθη, ὡς ἐπίσης καὶ ἠγνοήθη ὅτι κατὰ τὸν Πλάτωνος καθαρῶς πνευματικὸν τῆς λέξεως ὀρισμὸν, αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐστὶν ὁ Πρῶτος καὶ Ἀΐδιος Ἄνθρωπος, διόπερ ὁ "ἀνὴρ" ἐκεῖνος ἦν ὁ ἀποκλειστικῶς ἴμος ἐν ἑαυτῷ καταγνοὺς τὴν πλήρη φύσιν ἀμφῶ τε τὰ δαιρέτου Θεοῦ καὶ τοῦ διφνοῦς ἐκ Πνεύματός τε καὶ ἕλης ἀνθρώπου! Πᾶς νοήμων κατανοεῖ ποία ἦν ἂν ἡ αἴσθησις τῶν νοημόνων καὶ τότε εὐγενῶν Ἀθηναίων τοιαῦτα εἰ ἤκουον! Ἀναμφιβόλως. ὅλως ἄλλη ἦν ἂν ἡ ἐξέλιξις τοῦ Χριστιανισμοῦ (καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ συνόλου πολιτισμοῦ) εἰ τότε ἐπὶ ταύτης τῆς καθολικῶς Λογικῆς πεποιθήσεως οὗτος ἐστήκει κάπ' Ἀθηνῶν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἑλληνικῶς ἤγγελο!

Ἀσφαλῶς σεβαστά ἐστὶ τὰ περὶ τὰ ἠθικὰ πράγματα προβλήματα

τοῦ ἀνθρώπου! Ἄλλὰ τὸ "καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν τὸν Θεὸν ἔχειν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καθήκοντα, πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας" (ἐν ᾧ κατηγοροῦνται συνολικῶς τρίατεκαεῖκοσιν ἀδικήματα), πολὺ μᾶλλον τοῦ κατὰ πλήρη ἐπιγνώσιν Θεοῦ Χριστιανοῦ τὸν Ἰουδαῖον καταδηλοῖ νομικόν· καθ' ὃν μόνον, προφανῶς ἀντεκδικούμενος ὁ Θεός (διότι ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔδοκίμασεν Αὐτὸν ἔχειν ἐπιγνώσει) παραδίδωσιν αὐτὸν νῶ ἀδοκίμῳ· δι' ὃν μόνον ἀδικημά ἐστι τὸ οὕτω ὡς τοιοῦτον καταγγελλόμενον, ὡς ὅτι ἄλλως οὐκ ἐστὶν ἀδικημα(!)· ἢ τὸν ἀληθῆ πνευματικὸν ἄνθρωπον τὸν (")νόμον οὐκ ἔχοντ' ἀλλὰ φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιοῦντα, ἄνευ τινὸς νόμου ἑαυτὸν ἐν ἑαυτῷ καθιστάμενον νόμον ἐνδεικνύντα τὸ ἔργον τοῦ νόμου γεγραμμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, συμμαρτυρούσης αὐτοῦ τῆς συνειδήσεως("), ὡς πρὸ πάσης λεπτομεροῦς ἀπαγγελίας ἀδικημάτων ὑφ' οἵουδήποτε νομικοῦ, ἤδη γινώσκει τίς ἢ ἀρετὴ καὶ τίς ἢ κακία, ἀσφαλῶς συμμαρτυροῦντος τοῦ ἐν αὐτῷ Λόγου! Οὐδ' αὐτὸς ἔτι ὁ Παῦλος, Ἰουδαῖος ὢν νομικός, κατανοεῖ ἐν αὐτῷ τῷ σημείῳ ὅτι, μὴ προσωποληπτῶν, ἀδυνατεῖ ὁ Θεὸς τοῖς μὲν δοῦναι νοῦν δόκιμον, τοῖς δὲ νοῦν ἀδόκιμον, τοῖς μὲν διὰ νόμου τὸ γνῶναι, τοῖς δὲ διὰ τῆς ἄνευ τινὸς νόμου ἀλλ' ἐλλόγου αὐτῶν συνειδήσεως τὸ φύσει ποιεῖν τὰ καθήκοντα· ἀλλὰ μόνον ταῦτά πᾶσι δίδωσιν ὁ Θεός, ἤτοι καὶ νοῦν, μόνῳ τῷ Λόγῳ ὀρθῶς λειτουργοῦντα, καὶ πλήρη ἐλευθερίαν πρὸς τὸ κατὰ Κεῖνον ἢ κατὰ Κεῖνου ἐπιλέγειν τὰς δράσεις! Ὁ πνευματικὸς Ἕλλην ἄνθρωπος ἀγάλλετ' ἐπὶ τὰκούσματι τῶν τοιούτων· ὁ Ἰουδαῖος οὐδὲν τούτων ἀντιλαμβάνεται, οὐδέποτε κατανοήσας ὅτι διὰ μόνων τοῦ Λόγου καὶ τῆς κατ' ἐλευθερίαν ἐπιλογῆς, οὐ διὰ θείας τούτῳ μὲν διδομένης ἐκείνῳ δὲ μὴ διδομένης χάριτος, ὁ ἄνθρωπος ὀρθῶς πρὸς τὸν Θεὸν ἔρχεται, καὶ δικαίως ἀποδίδετ' αὐτῷ ἢ Θεΐα Δικαιοσύνη! Οὐ "πᾶν δ' ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν", ἀλλὰ πᾶν ὁ οὐκ ἐκ Λογικῆς πίστεως! Καὶ γὰρ πάντες πιστεύουσιν ᾧ ὄντως πιστεύουσι, καὶ κατὰ ταύτην τὴν πίστιν αὐτῶν ἐνεργοῦσιν, ἀλλὰ μόνον αἱ κατὰ Λόγον ἐνέργειαι ὡς ἀρεταὶ αὐτοῖς λογισθήσονται! Πολλὰ γὰρ εἰσιν αἱ παρανοήσεις, καὶ χαλεπὸν ἀποδοῦναι δικαιοσύνην κατὰ τάσαφῆ κείμενα, ἐὰν οὐ κατὰ Λόγον αὐτὰ πρὸς ἄλληλα συγκριθῇ! Τὸ "κάγω ... οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς νηπίοις ... [καὶ] γάλα ὑμᾶς ἐπότισα καὶ οὐ βρῶμα [ὑμῖν ἔδωκα]" οὔτε τότε διδόμενον, οὔθ' ὕστερον ἀναγιγνωσκόμενον, οὔτ' ἔτι καὶ νῦν συγκρινόμενόν πως, ἐν ὅλῃ τῇ αὐτοῦ σημασίᾳ κατανοεῖται, ὑφ' ὃ τὰμέσως προηγηθῆν "ψυχικὸς δ' ἄνθρωπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ, μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστὶ [ταῦτα]

καὶ οὐ δύναται γινῶναι ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται" ἐπὶ κωφά, φεῦ, πίπτει ὤτα καὶ τυφλὰ ὄμματα, κοῦδόλως κατανοεῖται ὅτι κατὰ "πνεῦμα" *σαρκός*, ἥτοι ἐπιθυμίαν τῶν τούτου τοῦ "κόσμου" πραγμάτων, ἢ *Πνεῦμα Θεοῦ*, κατηγορεῖ τὸν "ψυχικόν", τὸν διὰ *τοιούτων* πραγμάτων τὴν "ψυχὴν" αὐτοῦ ἐπιθυμοῦντα ἱκανοποιεῖν μάλλον ἢ τὴν *ψυχὴν* αὐτοῦ σῶσαι ὡς πρὸς τὸν Θεὸν θεὸν *γνήσιον ὅλον Πνεῦμ' αὐτοῦ* ἄνθρωπον!

Συνδύασον τὸ "βλέπετε τὴν κλήσιν ὑμῶν ... ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς, ἀλλὰ τὰ μωρὰ ... ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ, καὶ τ'ασθενῇ ... ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρά, καὶ τ'άγενῃ ... καὶ τὰ ἐξουθενημένα καὶ τὰ μὴ ὄντα ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ", καὶ τὸ "ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω. ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεὺς; ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ αἰῶνος τούτου; ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν⁸, ἠὲ δόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος⁹ σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι καὶ

⁸ *Πῶς* ἄρα γε τοῦτο οὐ καταγγέλλει οὐσίᾳ αὐτὴν τὴν Θεῖαν Σοφίαν ὡς μὴ δυνηθεῖσαν ἐντὸς τῶν "ὀρίων". Αὐτῆς (λέγει γὰρ "ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ"), καὶ ἄρ' ἐκ *σχεδίου ἀποφύγει* τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κόσμου γινῶναι τὸν Θεόν, ἢ ὕστερόν πως ἀποτρέψαι αὐτήν, ἥτοι εἴτε δι' Ἐαυτῆς ἀπ' ἀρχῆς, εἴτε διὰ τῆς σοφίας αὐτῶν τῶν παρ' Αὐτῆς δημιουργηθέντων ἀνθρώπων; Ὁ ἄψυχος κόσμος *οὐκ ἀπέτυχε γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ γὰρ ὑποτάσσεται τοῖς νόμοις Αὐτοῦ!* Πῶς οὖν οὐ χὸ δι' Αὐτῆς ὡσαύτως δημιουργηθεῖς ἔμψυχος; Προφανῶς, ὁ Παῦλος *οὐδέποτε ἔπαυσεν καὶ Ἰουδαῖος νομικὸς εἶναι*, ἐπ' αὐτὸν τὸν Θεὸν Κύριον ἀποθεῖς τὰς τῶν ἀνθρώπων μόνων ἀποτυχίας! Πρὸ τοῦ μεγάλως θαυμάζειν κάπομημονεῦναι τὴν τῶν λέξεων συναίσθηματικῶς συνηχοῦσαν παράταξιν κάπολλύναι δι' αὐτὴν τὸ λεγόμενον, μάλιστ' ὀφείλομεν καλῶς πρῶτον κατανοῆσαι αὐτὸ *ὡς ἐκφράζεται!* Αἱ ὕστεραι *δήθεν* ἐρμηνεῖαι τῶν "θεολόγων" ὅλως *ἀδυνατοῦσι Λογικῶς συγκαλύψαι τὴν ἔκφρασιν!* *Οὐδεμίαν ἔλλογον* ἀνθρωπίνην σοφίαν μωραίνει ὁ Κύριος!

⁹ Ἄλλὰ τοῦ κηρύγματος προηγήθη ἡ Σταύρωσις! Μὴν ἄρα καυτὴ ἦν ἀναπόσπαστος μέρος αὐτῆς ταύτης τῆς Θεῖας Σοφίας [*ἄπαγε* τῆς βλασφημίας τοῦ κατηγορῆσαι τὸν Θεὸν ὡς πρωταρχικῶς σχεδιάσαντα τὸν Αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνθρώπων βασανισμόν, καὶ τοῦ ὑπονοεῖν τὴν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ ἄφεσιν ὡς κατὰ συνέπειαν ἀνευ νοήματος!], κοῦχὶ *ἀναπόφευκτον ἀποτελεσμα μόνης τῆς κατ' ἐλευθέραν βούλησιν τῶν ἀνθρώπων* [ἢς ἀνευ, αὐτός γε ὁλος ὁ Κόσμος ἦν ἂν ἀτελής, *χῆς* μετὰ, ἢ ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ ἄφεσις μόνον κατὰ τὸ μέτρον τῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἀγνοίας *τὰληθοῦς προσθέτου μεγέθους* ἐκείνης τῆς ἁμαρτίας ἐστὶ νοητὴ, ἵνα μὴ ἐκληφθῇ ὁ Θεὸς πρῶτον μὲν ἀπαγορευῶν τὸν φόνον, ὕστερον δ' ἐπιβάλλων αὐτὸν διὰ βλασφημίαν (ὅτε μὲν ἐκτελούμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ, ὅτε δὲ φορτικῶς ἀπαιτούμενον ἀπ' αὐτοῦ ἐπιβαλέσθαι ὑπ' ἄλλων ἵνα μὴ αὐτὸς μianθῇ, ὅπερ

Ἑλληνες σοφίαν¹⁰ ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἑλλήσι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς ... Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν· ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί, καὶ τὰσθενές τοῦ Θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστί" μετὰ τῆς δηλώσεως περὶ τῆς "διὰ νόμου οὐχὶ ἔργων ἀλλὰ πίστεως" ἐφ' ἡμᾶς ἐνεργούσης τοῦ Θεοῦ χάριτος, καὶ κατανοήσεις πῶς οἱ οὐ πολλὸν σοφοί, οἱ πάντως ἀγνοοῦντες τὸν Λόγον καὶ πειθόμενοι διὰ τὴν ἑαυτῶν μόνων δῆθεν θεία χάριτι κλησιν, *ἔξαιρουσι* κείνου τοῦ "πᾶσα" τὴν ἑαυτῶν σάρκα, νομίζοντες τοῦτο ἐπὶ τοῖς κατὰ κόσμον σοφοῖς μόνοις ἰσχύον, καὶ *οὐ καυχῶν-*

καὶ τήνδ' ἡμέραν παρατηρεῖται καὶ νοεῖτω ἐπὶ τέλους πᾶς ὁ νοῶν!), ἐν τέλει δ' ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ παρέχων ὡς ἔτι κάμετανοήτοις τὴν δι' αὐτὸν ἄφεσιν!) *συνειδητῆς ἀπορρίψεως* τοῦ Μεσσίου διὰ τὴν ἄρνησιν Αὐτοῦ ἱκανοποιῆσαι τὸ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων αἰτούμενον ὡς σημεῖον, δι' ἣν μόνην ὡς σκάνδαλον ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν Αὐτὸς παρ' αὐτῶν ἐξελέχθη; Οὐδ' αὐτὸς γ' ἔτι ὁ Σαῦλος ἐτάσσετο ἂν κατὰ τοῦ Χριστοῦ χάριν ἀνωτέρας τινὸς ἀνάγκης τοῦ Πνεύματος, εἰ Αὐτὸς οὐκ ἀπέριπτε κείνο τὸ αἴτημα! Περὶ δὲ τῆς "μωρίας" τοῦ κηρύγματος, πῶς ὁ Θεὸς οὐ μόνον (*ἀνάγκη, διὰ τὴν ἡμετέραν μόνην ἀμέλειαν*) ἀνέχετ' αὐτήν, ἀλλὰ καὶ *εὐδοκεῖ* ἐπ' αὐτῇ; Ὡς κατ' Ἰωάννην "ὁ Θεὸς φῶς ἐστί καὶ σκοτία ἐν Αὐτῷ οὐκ ἐστὶν οὐδεμία, ..., κἂν ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, *ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν*", πῶς ἄρα "μωρίαν" *ἀδιευκρίνιστον* ἐπικαλεῖται ὁ Παῦλος καὶ δι' αὐτῆς ἀλιεῖει "πιστοῦς", ὑπονοῦσαν ἀναποφεύκτως πέραν τοῦ Λόγου καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ Θεοῦ οὔσαν τὴν ὄλην πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων παρέμβασιν τοῦ Χριστοῦ; Πῶς ἐστί "μωρία" οἰονδήποτ' ἔργον Κυρίου; Ὡς οὖν ἀσφαλῶς *οὐκ ἐκ Θεοῦ ἡ μωρία, κάρ' ἐξ ἀνθρώπων*, διατί ὁ Παῦλος ἐπέμεινε οὐδεμίαν ποιῆσαι διάκρισιν, ἢ προσπάθειαν ἐξηγήσεως, εἰ οὐκ ὡς νομικὸς Ἰουδαῖος ἐσκέπτετο, οὕτως εἰσαγαγὼν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἔτι τηρουμένην παράδοσιν "πίστεως" καθ' ἣν οὐδ' αὐτὴ δῆθεν ἡ Θεοῦ ὑπαρξίς ἀποδείκνυται; Καὶ ὁ μὲν Παῦλος ὁμολογεῖ τὸ "ἐκ μέρους ... γινώσκομέν [τε] καὶ ... προφητεύομεν, ... βλέπο[ντες] γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι", ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ τὴν τοιαύτην "πίστιν" προσκολληθεῖσα, *οὐδεμίαν κατέβαλε μέχρι τοῦδε προσπάθειαν, οὐδὲ κἂν διὰ προσευχῆς*, ὑπὲρ τοῦ διαλυθῆναι τὰ περιβάλλοντα ἡμᾶς πνευματικὰ σκότη τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῷ Θεῷ καὶ Χριστῷ πίστεως, ὅς σκοπὸς οὐκ ἐπιτυχάνετ' ἄνευ τοῦ δι' αὐτὴν ξένου παραμένουτος Λόγου! Τοῦτο γὰρ δεῖ ἡμᾶς πάντας κατανοῆσαι διὰ παντός: Ὡς ποτε τὰ Ὁμήρεια Σωκράτης καὶ Πλάτων, οὕτω καὶ νῦν σὺν Ἰωάννῃ μάλλον ἢ Παύλῳ καὶ πάντες ἡμεῖς τὰς Γραφὰς καὶ πάνθ' ὅσ' ἐπὶ δισχιλιετίαν ἐν σκότει ὠκοδομήσαμεν: Οὐχὶ θεία ἰδιότητες ἀλλ' *ἀνθρώπων ἀτέλειαι, νοθρὸν δι' ἑλλειψιν Λογικῆς πίστεως τηρούντων τὸν ἑαυτῶν νοῦν*, εἰσι πᾶσ' αἰ παλινοδίαι, αἱ ἐλλείψεις, αἱ μωρίαι, αἱ ἀπορίαι!

¹⁰ Εἴ πως ἡ παρ' Ἑλλήνων τοῦλάχιστον ἀναζητουμένη *οὐκ ἦν ἄλλη τῆς Θείας*, αὕτη δ' ὅλως ἦν πέραν τῆς τῶν ἀνθρώπων, *διὰ τί ἄρ' ἦλθεν ὁ οὕτως ἀκατανόητος Κύριος;* Εἰ Λόγω, *οὐκ ἰσχυρισμῶ*, ἐξηγγέτο αὐτοῖς, πῶς αὐτοὶ ὡς μωρίαν ἐξελάμβανον ἂν τὴν *οὕτω μὴ οὔσαν ἐξήγησιν*.

ται ἐν τῷ Κυρίῳ διὰ τὴν κατὰ πάντα Λόγον, πέραν αὐτῶν ὄντα, διάταξιν τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ *καυχῶνται ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν δι' ἑαυτοὺς ὡς ἐκ Θεοῦ δῆθεν κλητοὺς, καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν κακῶς "καλλιεργουμένην" ἀσοφίαν, καὶ τὴν διὰ τὸ φαίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτυγχανομένην δι' ὀνύχων καὶ δι' ὀδόντων ἐφ' ὑψηλ' αὐτῶν ἀναρρίχῃσιν, ἣν πιθανὴν κλίσιν ἐμφανίζουσιν ὡς δῆθεν ἐκ Θεοῦ κλήσιν αὐτῶν, καὶ *μυκτηρίζουσι τοὺς δῆθεν κατὰ μόνον τὸν "κόσμον" σοφοὺς, τοὺς δι' ἀνάγκην ἀσίγητον Πνεύματος ἐλλόγως ἀναζητοῦντας ἀδιασπάστως κατανοῆσαι τὰ τε τοῦ Κόσμου καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ μετέρχονται παντὸς μέσου ἵνα ἐμποδίσωσι τὴν ἣν αὐτοὶ καταγγέλλουσιν ὡς μὴ ἐκ Θεοῦ ἀλλ' ἐκ τοῦ ποιηροῦ δῆθεν φθοροποιὸν γνῶσιν· ἠθελημένως οἱ ἡμιμαθεῖς ἐξ αὐτῶν ἀπορρίπτοντες τὴν διάκρισιν μεταξὺ τῆς ἀναζητουμένης ἐλλόγου κᾶρα μόνης γνησίας σοφίας καὶ τῆς μόνης ὀρθῶς καταγγελλομένης ἀλόγου δῆθεν "σοφίας", παραβλέποντες ὅτι παρὰ τὴν διαφορὰν τῶν κατὰ κόσμον δῆθεν σοφῶν ἀπὸ τῶν δῆθεν σὺν Θεῷ ἑαυτοὺς παρουσιάζόντων ἢ καὶ διατηρούντων ἀσόφους, ἀμφοτέρ' αὐτ' αἱ ομάδες κατὰ τοῦ Θεοῦ σιωπηρῶς συνασπίζονται, ὑπερορῶντες τὸν χωρισμὸν τῆς ἀναποφεύκτου ἀσοφίας τῶν κατ' ἀποστήθισιν μόνην ἀπαγγελλόντων ἢ ἀπαγγέλλουσιν· ἥτις ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐκλαμβάνεθ' ὡς "διανόσεις" ἢ χῶς "σοφία", ἀπὸ τῆς δῆθεν σοφίας τῶν πιστευόντων ἄνευ τινὸς ἐν ἑαυτοῖς ἐνεργοῦντος γενικοῦ κριτικοῦ Λόγου τοιαυτ' ἄκριτα λέγοντας ἢ ἀκούοντας. Διὰ τοῦ τοιούτου δῆθεν σὺν Θεῷ ἐξ Ἰουδαίων προΐόντος "χριστιανικοῦ" μίσους κατὰ τοῦ Λόγου, τὰ γαπωμένου ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, κατὰ τὸν Μεσαιῶνα ἐπανῆλθε τὸ σκότος, τῆς Ἐκκλησίας ἐπιτρεψάσης μόνα τὰ στοιχειώδη ἀπαραίτητα "ἐγκύκλια" γράμματα, καὶ μέχρι τοῦδ' ἀπωλέσθησαν πεντεκαίδεκα αἰῶνες ἐλλόγου πίστεως καὶ πολιτισμοῦ, δι' οὗ τὴν ἔλλειψιν νῦν εὐρισκόμεθ' ὅθεν παρατηροῦμεν τὰ παγκοσμίως νῦν συντελούμενα τρομερά! Ἄρνηθῶμεν ἄρ' ὅτι ὁ Θεὸς ὑπομένει ὡς καὶ τὴνδε τρομερὰν βλασφημίαν διότι *παρ' αὐτὴν μείζον' ἀφ' ἡμῶν ἀναμένει*; Τί οὖν ἄρα, εἰ οὐ τὸ μετὰ τοῦ Λόγου συντάσσεσθ' ἡμῶν; Ἡ ἄρ' ὅλως ἀπέλιπεν ἡ πίστις ἡμῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ, χῶλως κενὸς ἐπεγένετο ἅπας ὁ λόγος ἡμῶν; Εἰπάτωσαν ἐπὶ τέλους ἡμῖν οἱ διαφωνοῦντες!]**

§50. Τί σὺ οὖν ἀληθῶς ἔχεις λέγειν ἡμῖν περὶ τούτων; Τί ἕτερον πλὴν, σὺν ἡμῖν, *τουτέστιν εἰ ἀληθὴ μόν' ἐπιθυμεῖς λέγειν* ὅτι *καὶ νῦν ἔτι δύο ἀπ' ἀλλήλων δίσταντ' ἀνθρώπων κατηγορίαι*· ἡ ἄνωθεν θεία, τῶν Ἑλλήνων τε καὶ τοῦ Λόγου· χὴ κάτωθεν χοϊκὴ, τῶν βαρβάρων τε καὶ τοῦ παραΛόγου; Μὴ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν τὴν διάκρι-

σιν παρεξήγει! *Οὐκ ἔστιν αὕτη περὶ ἀνθρώπου φυλάς*, ἀλλὰ περὶ αὐ-
τῆς τῆς ὀρθῆς ἀντιλήψεως τῆς φύσεως τῆς Ἀρχετύπου Οὐσίας τῆς
εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγούσης, δι' ἣν αἰεὶ ἀπ' ἀλλήλων καθο-
ριστικῶς δ' ἑαυτῶν διίστανθ' οἱ ἄνθρωποι! *Πόσους μὲν οὖν καὶ ποί-
ους* δοκεῖς νῦν τοὺς ἀληθεῖς Ἑλληνας εἶναι; Οὐ φεῖ πολλούς, μάλι-
στα δ' ὀλιγωτέρους μεταξὺ τῶν ἐλλήνων! Πόσους δὲ καὶ ποίους καὶ
τοὺς βαρβάρους; Οὐκ ἐπερίσσευσε τούτων ὁ ἀριθμός; Οὐ πᾶσ' αἰ ση-
μεριναὶ διακρίσεις ἀνθρώπων ἀπὸ μόνης τῆς βαρβαρότητος ἄρχον-
ται καὶ περὶ τὰς ποικιλίας αὐτῆς διατρύχονται; *Ποῦ* γὰρ ἐν τῷ πα-
ρόντι ἀκόσμῳ νῦν "κόσμῳ" ἡμῶν ἔνθ' ἀμάχητος, κενός, φλύαρος,
βλάσφημος τῶν ἀνοήτων βασιλεύει ὁ λόγος, ἄρ' ἀκαταμάχητος βα-
σιλεύει ὁ Λόγος; *Πῶς* ἐὰν ἐπὶ τούτῳ πειθώμεθα, τοσοῦτον ἀδιάφο-
ροι περὶ τῆς τούτου Φύσεως παραμένομεν; *Ποῦ* γὰρ εἰσιν οἱ ἐνα-
γώνιοι περὶ Λόγου σημερινοὶ μῦθοι; *Πῶς* ἀπὸ πάσης ἀλογίας κα-
θαίρεται πᾶς ὡς καὶ περὶ τοῦ Λόγου σημερινὸς λόγος; Παρωχημένη
γὰρ λίαν ἔστι νῦν ἡ ἐποχὴ τῶν Ἑλλήνων· ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατα-
δολιευθεῖσα καὶ κατασυκοφαντηθεῖσα! Ἔα οὖν ἴδωμεν τὸν ἀπὸ πά-
σης ἀλογίας τοῦ λόγου τρόπον ἀποκαθαροῦ τῶν Ἑλλήνων.

9

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΛΛΟΓΟΥ ΑΡΧΑΙΑΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ

§51. (α) Ουδόλως, Ἐναγνώστα, ἀταπατῶμαι περὶ τῆς ὑποδοχῆς τε ἀποδοχῆς τῆς παρούσης Ἐναφοῦς ὑπὸ τῶν πλείστων κατὰ τὸν παρόντα χρόνον μελετητῶν τῶν πραγμάτων. Διότι αὕτη θίγει βαθύτατα τὸ καθεστῶς τῶν παρουσῶν ἀντιλήψεων, ἢ ἄλλως εἰπεῖν, *προσωπικῶς τοὺς αὐτὰς φέροντας*, καίτοι ἄγνωστοί μοι τυγχάνουσιν, ἄριστα δ' ὅμως γνωστοὶ μόναις ταῖς αὐτῶν ἕκαστος συνειδήσειν! Ἄλλ' οὐκ ἐστὶ πῶς ἄλλως γενέσθαι: Ἐκαστος κατὰ τὸ ἑαυτοῦ φῶς τὰ πράγματα καθορᾷ, κατὰ τὸν τὰ πάνθ' ὡς δύνατ' ἀποτιμῶντα ἑαυτοῦ νοῦν αὐτὰ ἐρμηνεύει, καὶ κατὰ τὴν αὐτῶν ἐπιθυμουμένην ὑποδοχὴν τε ἀποδοχὴν παρουσιάζει αὐτά. Οἱ πλείστοι ἀπευθύνονται μόνη τῇ ἀμέσῳ περὶ αὐτοὺς κοινωσίᾳ, ἣν ἐπιθυμῶντες διαβουκολεύειν, οὐδὲ διανοοῦνται ποσῶς θίγειν! Ἄλλωστε τοῦτ' ἀκριβῶς ἐστὶ τὸ κνικῶς πανθομολογούμενον ὡς τὸ κατὰ τοὺς πολλοὺς παρόντας καιροὺς μόνον πρὸ πάντων ὀρθούμενον **"politically correct thing to do"**! Διὰ τοῦτο κούδεμία σοβαρὰ συνολικὴ ἀποτίμησις τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἐγένετο μέχρι τοῦδε, ὡς ὅτι παντελῶς ἄγνωσθ' οἱ κατ' αὐτῆς καὶ τοῦ ταύτην ὁμολογοῦντος ὡς ἐκ τοῦ μὴ ὄντως ὄντος ἐμφανισθησόμενοι δαίμονες! Οἱ ἤδη ὡς ἄλλοι καὶ γνησιώτατοι αὐτοὶ ὑποχθόνιοι ἀρουραῖοι σπεύσαντες ὑπὸ νόμους ὑπονόμων ἀνόμους διασφαλίσαι τὴν ἑαυτῶν πλήρη ἀνωμμίαν· δρῶντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν δι' ἀνοήτων ἐπὶ χρήμασι τὰς ἑαυτῶν ἰδίας ψυχὰς πωλούντων πρακτόρων· ἐμφανῶν τε ἀπιφανῶν, οὐδὲ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ νόμων ἀνομολογήτων παντελῶς ἀφανῶν!

(β) Κατὰ τῶν τοιούτων τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦ Ἡσιόδου προμηθευτικῶς οἱ Ἕλληες ὤρθωσαν ὡς ἀσπίδα τὸν Λόγον! Οὐδόλως ἄρ' ἐκτὸς τοῦ προκειμένου ἐσμέν, *ὀρθῆν τῶν πεπραγμένων* Ἐναφορὰν ἐπιχειροῦντες δοῦναι τῷ Λόγῳ καὶ τοῖς αἰώσι! Μὴ σὺ θαυμάζῃς! Οὐχ ὡς παλαιοντολογικὰ μυκώμενα τέρατα, ἀλλ' ὡς πολλὰ δυνάμε-

νοι ποιεῖν θαυμαστά πνεύματα οἱ θεοί, οἱ δαίμονες καὶ οἱ ἄνθρωποι μοιραίως ἀλλήλοις ἐμπλέκονται καὶ συμπλέκονται! Καὶ γὰρ περὶ τῆς ἐν πολλοῖς κατὰ τὸ πνεῦμα ὁμοίων ὑψίστης ἐν τῷ Κόσμῳ κυριαρχίας ἀπ' ἀρχῆς ἦν ὁ θανάσιμος οὗτος ἀγών! Ὅς, ὡς καὶ νῦν ἔτι διαπιστοῦται, οὐδέποτε παύσει ἕως τοῦ τέλους· ᾧ ἀφεύκτως ἐμπλεκόμεθα πάντες, καὶ δρῶμεν ἕκαστος κατὰ πᾶσαν ἑαυτοῦ τὴν ἰσχὺν νοῦ καὶ ψυχῆς!

(γ) Τοῦθ' ὡσαύτως αὐθις ὁμολογήσωμεν, ὅπερ ἀπ' ἀρχῆς εἰ καὶ σιωπηρῶς οἱ ἄνθρωποι ὠμολόγησαν δι' αὐτῆς γε τῆς περὶ αὐτὰ ἀσχολίας αὐτῶν: Τὸ μὲν ὅτι *Λογικὰ* ὄντα ἐσμέν, οὐχ ἀπλῶς ἄλογα ζῶα καὶ κτήνη· καίτοι πολλοὶ φεῦ εἰσιν οἱ ἕως ἐκεῖ ὑποβιβάζοντες ἑαυτοῦς· καίτοι οὐδὲν τῶν ἀλόγων παρατηροῦμεν ἑαυτὸ ἐμπλέκειν εἰς τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα! Τὸ δὲ ὅτι ὡς *Λογικὰ* ὄντα διαπιστοῦμεν τὰ ἡμέτερα τοῖς πᾶσιν ὁρατὰ ὄρια! Τὸ δὲ ὅτι ὡς *Λογικὰ* ὄντα οὐδ' ὅλως ἡμᾶς ἱκανοποιεῖ ἅπαν τὸ ἐντὸς τῶν ὀρίων αὐτῶν κείμενον ὡς τὸ παντελῶς Ὅλον ὑπάρχον· ὡς ὅτι ἄλλως, οὐδεὶς περὶ θεῶν καὶ δαιμόνων ἠγεῖρετό ποτ' ἂν λόγος! Τάρνεισθαι ὑπάρχουσιν τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν ἄσοφον πέραν ὡς καὶ τῆς ἐγγειοῦς τῶν πρωτογόνων ἀνθρώπων σοφίας! Σὺν τὰποδέχεσθαι, σὺν καὶ τάρνεισθαι! Σὺ μὲν ἐπιλέγεις, οἱ δὲ λοιποὶ κρίνουσιν!

§52. (α) Περὶ τῆς γενέσεως τῆς ἐπὶ θεοῖς πίστεως τῶν προϊστορικῶν τῶν Ἑλλήνων πατέρων, οὐδὲν δυνάμεθα λέγειν διάφορον τῶν εἰκαζομένων καὶ περὶ ἄλλων λαῶν· πάντες γὰρ ἀπὸ τῆς τοῦ περὶ αὐτοὺς κόσμου παρατηρήσεως συνήγαγον τὰς πρώτας περὶ θεῶν δοξασίας. Ἄλλ' ὅμως, ὡς βραδέως τότε τὰ πνευματικὰ πράγματα ἐξελιίσσοντο, οὐδόλως διαφαίνεται λογικὴ ἢ ἐξαίφνης καθ' ἱστορικούς χρόνους ἐμφάνις τῆς περὶ θεῶν συζητήσεως τῶν Ἑλλήνων ὡς ποιητικῶς ὁ Ἡσίοδος ταύτην κατέγραψεν. Ἡ διὰ τῶν χρωμένων λόγων βαθεῖα καταφαινομένη προηγηθεῖσα τῶν περὶ θεῶν πραγμάτων ἀνάλυσις τυπικὴν ἑλληνικὴν φέρει σφραγίδα, χῶλως διάφορον ἀπὸ τῶν τῶν ἄλλων λαῶν καταδείκνυσι τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων περὶ τῶν θεῶν ἀκολουθηθεῖσαν ὁδόν.

(β) . Ὅς πᾶν θαυμαστὰ ἐν ἀρχῇ ἦν πάνθ' ἃ περὶ αὐτοὺς οἱ ἄνθρωποι παρετήρουν, ὅπερ οὐ πολὺ ἄχρι τοῦ νῦν μεταβέβληται, χῶς ὁ θαυμασμός μέγαν γεννᾷ φόβον τῶν δοκουμένων ὡς θείων (καὶ μὴ τοιαῦτα ἢ πάντα) ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν οὐδόλως διὰ τοῦ Λόγου κατανοούντων τὰ Κόσμου φαινόμενα, αὐτοῖς ἀπ' ἀλλήλων ἀσύνδετ' ἐπιφαινόμενα, ἀφευκτον ἦν ἐν ἀρχῇ τὸ πάντας δοξάζειν ὡς ἀπὸ τίνος ἄρα θείας, ἐγγενῶς ἐκάστῳ ἰδίας, ὅλως ἀκαταλήπτου οὐσίας ἀποτελεῖσθαι πάντα τὰ πράγματα! Ἦπερ ἀντίληψις ἔτι κρατεῖ οὐκ ἐν

μόναις τισὶ κατωτέραις κἀνατολικαῖς κυρίως θρησκείαις, ἀλλ' οὐσίᾳ κἀν πάσαις ταῖς τοῦ νῦν καιροῦ περὶ τοῦ Κόσμου ἀθειστικαῖς θεωρίαις! Ἐπετέλεσε τὴν ὄντως μεγίστην ἐν τῇ πνευματικῇ ἱστορίᾳ τἀνθρώπου ἐξέλιξιν τἀναγνωρίσαι τὸ πρῶτον Νοῦν ἐγκείμενον ὑπὸ (κἀν ταῦτῳ ὑπέρ) πάντα τὰ πράγματα, ὅπερ ὁμως σκοπίμως ἔτι καὶ νῦν ἀπορρίπτει ὑπὸ τῶν ἀθέων κἀν ὑπ' ἐπίφασιν "ἐπιστήμης"! Ἡ ἔννοια τοῦ Νοῦ καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ δρῶντος Λόγου ἦν ἡ πρώτη καὶ κυρία αὐστηρῶς ἑλληνικὴ συμβολὴ εἰς τὴν κατανόησιν τῶν περὶ Κόσμου πραγμάτων.

(γ) Ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν, ἡ ἐπὶ τινι Νῶ πίστις τῶν ὡς ἀνωτέρων θρησκείων δοκουμένων ἐπ' οὐδενὶ ταύτας ὠδήγησεν εἰς τἀναλαβεῖν διεξοδικῶς ἐρευνῆσαι τὴν ἀπὸ/ὑπὸ Κείνου παραγωγὴν τῶν πραγμάτων. "Ὅτι οὐκ ἔστιν ἱκανὸν ἀπλοῦν τινα πλὴν ἄλλως ἀκαθόριστον "Νοῦν" λεγόμενον αὐτοῖς ὑποκείσθαι! "Ὅτι ἀφευκτός ἔστιν ἡ ἀνάγκη ὅπως ὑπὸ τοῦ Λόγου (Οὐσίας τε καὶ ἐννοίας τε καὶ λόγου ὁμοῦ) καὶ Οὐτος πλήρως ἐλέγχεται!

(δ) Ἡ τρίτη αὕτη βαθμὶς, ἔτι διαφεύγουσ' ἀπὸ τῶν πλείστων ἀνθρώπων, μόνον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πλήρως κατενοήθη, μόνων παλαιόθεν ἀναπτυσσάντων τὴν πλήρη περὶ Λόγου καὶ λόγου ἀντίληψιν ὡς κἀν αὕτῃ τῇ κοινῇ αὐτῶν γλώσσῃ, μόνων κατανοησάντων ἄλλον εἶναι τὸν Λόγον καὶ ἄλλον τὸν "λόγον" (τὸν παντελῶς ὀφείλοντα μόνον τὸν Λόγον ἐκφράζειν ὡς ὅτι ἄλλως παντελῶς παύει λέγεσθαι λόγος καὶ βλασφημῶς μόνῳ τῷ μεγάλῳ ὀνόματι καταχρῆται), καὶ μόνων ἐν τῇ πνευματικῇ αὐτῶν ὠριμότητ' ἀναγνωρισάντων ὅτι ὡς μεγάλως ἀπ' ἀλλήλων διαφέρουσιν ὁ ἄνευ Λόγου ἐνεργῶν κἀν ὀνομάζεται "Νοῦς" χὸ κατὰ πάντα Λόγον ἐνεργῶν Λογικὸς Νοῦς, οὐδ' ἄρ' αὐτὸς ὁ ἐν ὑψίστοις Θεὸς τοῦ πλήρους τῶν ἀνθρώπων σεβασμοῦ δικαιούται, τοῦ Λόγου καὶ κατ' ἐλάχιστον ξένος ἂν παραμένῃ!

(ε) Μὴ σε καταπλήττη ἡ πλήρης τοιαύτη διάζευξις! Συλλογίζου: Ὡς ἤδη προ-Ἡρακλείτειος ἦν ἡ τοῦ Λόγου κατὰ γνῶσις ὡς κἀν τῇ ἀπωτάτῃ ἀρχῇ οὐ μόνον ὄντος ἀλλὰ καὶ δρῶντος, τοῦ Ἡρακλείτου ἀπλῶς ἀρκεσθέντος εἰς τὸ δηλῶσαι μᾶλλον ἢ καταδείξαι τὸ "ἐν ἀρχῇ εἶναι τοῦ Λόγου", χῶς ἔτι καὶ Ἰωάννης τοῦθ' ὡσαύτως ἐδήλωσεν, ὁμως ὅτι οὐδεμία ἐγένετό ποτέ τις μέχρι τοῦ νῦν καθαρὰ, σαφῆς κἀπαρασάλευτος δήλωσις παρ' οἵασδήποτε θρησκευτικῆς ὁμολογίας μὴ ἑλληνικῆς προελεύσεως περὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀδιαχωρίστων οὐσίας, ὑπάρξεως καὶ λειτουργίας τοῦ Ἐνὸς Λόγου τε καὶ Θεοῦ [καὶ γὰρ τὰ περὶ τούτου ψελλίσματα τῆς χριστιανικῆς θεωρήσεως εἰς μόνην ὀφείλονται τὴν ἐπιρροὴν τῶν Ἑλλήνων] καταδηλοῦν τὸ πόσον ἐλάχιστα οἱ μὴ "Ἕλληνες ἄνθρωποι" ἀφίεσαν τὸν νοῦν αὐ-

τῶν ἀσφαλῶς ὀδηγεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Λόγου *ὡς καὶ περὶ αὐτοῖς τοῖς κυριωτάτοις περὶ Θεοῦ πράγμασιν* οὐτινος εὐθεία ἀπόρροια ὅτι καὶ περὶ οὐδὲν ἕτερον, ὡς οὐδὲ καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ κυριωτάτου, οἱ ἄνθρωποι ἀληθῶς Λογικεύονται· κἂν ἑαυτοὺς "σώφρονας" θεωροῦσι κατὰ πᾶστας περὶ παντὸς πάνυ πολλὰ "λογικὰ" θεωρούμενα λέγουσιν! Ἐνῶ ὅμως ἕως τοῦ νῦν, προκειμένης τῆς τῶν ἐπὶ Θεῷ καὶ Λόγῳ πίστεων διαστάσεως, οἱ πλείστ' ἄνθρωποι παραλογιζόμενοι τείνουσι πρὸς *τάδιαφορεῖν κάπιστεῖν ἐπὶ Κείνῳ ἀμφοῖν, καὶ τὸ κατεπιγνώστως μὴ φροντίζειν ἀποκαθῆραι τὴν μίαν χεῖναίαν ὡς αἰεὶ δεῖ εἶναι πίστιν αὐτῶν περὶ τῶν πραγμάτων ἀπάντων ἀπὸ παντὸς μὴ Λογικοῦ, ἀντιθέτως, αὐτοὶ μόν' οἱ ὀλίγιστοι ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων μετὰ χαρᾶς ἀνέλαβον τὸ μέγα, ἐπίπονον χυπέυθυνον ἔργον τοῦ διὰ τοῦ Λόγου ἀποκαθῆραι ὡς καὶ τὰς ἑτι τὰς παλαιότερας αὐτῶν περὶ Θεοῦ δοξασίας καὶ "μύθους"!*

§53. (α) Τί οὖν νῦν δοκεῖς σύ; Ὅτι ἀληθῶς ὅλος φλύαρος κἄσοφος ἦν ἡ θεογονία καὶ Θεολογία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τῶν θεσάντων μὲν τὰ αἰώνια γραειτῶδη θεμέλια πάσης τῆς λοιπῆς γνώσεως, ὅμως δὲ περὶ τῶν θείων πραγμάτων οὐδὲν τῶν οὐσιωδῶν ποιησάντων· ὡς καὶ νῦν ἔτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων περὶ κείνων πιστεύουσιν, οὐδὲν διδαχθέντες περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν βραδέως ἐξελιχθείσης θεολογίας, κούδεν συλλαμβάνοντες ἀπὸ τῶν *ἐπίσης ἐν παραβολαῖς* ἑλληνικῶν "μύθων"· ἢ ὅτι *μία καὶ βελτιομένη* ἦν ὡσαύτως ἐκείνων ἢ σύλληψις τῶν ὑπερτάτων πραγμάτων, ὡς ἦν ποσῶς δυνατὴ συλλαμβάνεσθαι παρ' ἀνθρώπων *βαθμηδὸν ἐν βάθει* ταῦτα κατανοούντων; Εὐρισκόμενοι ἔτι καὶ νῦν ἐνώπιον τοῦ καλουμένου βαθέος τοῦ Θεοῦ μυστηρίου, ἄρα γ' ὀρθῶς κρίνομεν κατωτέραν, φλύαρον, καταγέλαστον, ἢ περιφρονητέαν τὴν ἀγωνιώδη τῶν Ἑλλήνων προσπάθειαν περὶ τὸ πῶς ἀρτίως δεῖ τοὺς ἀνθρώπους κατανοῆσαι τὸ Θεῖον, ὡς παρὰ τῶν ἐξ Ἰουδαίων "χριστιανῶν" αὕτη ἐλοιδορήθη;

(β) Μητριαρχικῶς, κατὰ τὴν ἐνώπιον αὐτῶν ἔμβιον φύσιν, ἤρξαντο πάντες οἱ ἄνθρωποι συλλαμβάνειν τὴν γένεσιν καὶ τῶν θείων πραγμάτων, διότι ἡ θήλει' ἀρχὴ ἐφάνη αὐτοῖς ἐν ἀρχῇ ὡς ἡ σπουδαϊοτάτη. Εἰ δὲ τοῦτο *φαίνεται* ἀντικείμενον τῇ πίστει τῶν Ἰουδαίων, οὐ δεῖ ἡμᾶς λησμονεῖν ὅτι οὔτε ἀρχέτυπος οὔτε πως πλήρης ἀλλὰ μᾶλλον ἀόριστος καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἀντιφάσκουσα, ἵνα μὴ χεῖρονα περὶ αὐτῆς εἴπωμεν, ἦν χη' παρὰ τοῦ Μωυσέως φερομένη ὡς καταγεγραμμένη Κοσμογονία!

[Παράβαλε: "Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς γενηθήτω

φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. ... καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους, καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία. ..." Πρῶτον μὲν περὶ τῆς "Θεογονίας", ἢ ἀκριβέστερον περὶ τοῦ "τίς ἐστὶν ὁ Θεός" ἀπολύτως οὐδέν! Τὸ Γενέσεως ἐνδιαφέρον ἀπ' ἀρχῆς ἀπολύτως περιορίζεται εἰς τοῦτον μόνον τὸν Κόσμον, δι' ὃ οὐσία μέχρι τῆς σήμερον οὐ μόνον παρὰ τῶν "θεολόγων" "ἄγνωστος" λέγεται ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ παρὰ δῆθεν μεγάλων ἐπιστημόνων, φιλοσόφων καὶ διανοητῶν **pedantically** ἐρωτᾶται, ἀλλὰ παρ' οὐδενὸς αὐτῶν ἀθηντικῶς ἀπαντᾶται, τὸ "τίς ἄρα ἐποίησε τὸν Θεόν;" ὡς π.χ., καὶ παρὰ τοῦ πολλὰ καὶ περὶ κατηγοριῶν τῶν πραγμάτων εἰπόντος **B. Russell**, ἀλλ' οὐδέποτε ἀντιληφθέντος ὅτι ὅλως ἄλλη ἢ κατηγορία τῶν διαπεπιστωμένων ὡς πεποιημένων πραγμάτων, περὶ ἃ μόνον λογικῶς ἐρωτᾶται τὸ "τίς ἄρα ταῦτα πεποίηκε", ἄλλως ἄλλη ἢ κατηγορία τοῦ ὡς ἀποιήτου, ἀγεννήτου, αἰδίου ὑστερον ὀρισθέντος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων Θεοῦ, περὶ οὗ τὸ ὡς ἄνω ἐρώτημα παραβαίνει τὸν ὀρισμὸν, ἐκτὸς ἐὰν παρὰ τοῦτον καὶ οὗτος καταδειχθῇ ποιηθεῖς, ὁπότε καὶ μόνον τὸ ἐρώτημα κέκτηται ὑποστάσεως, καὶ περὶ οὗ πάντα τὰ ἐρωτήματα ὅλως ἄλλως δεῖ λογικῶς τίθεσθαι! Δεύτερον δὲ περὶ τῆς κατὰ τὴν Γένεσιν "Κοσμογονίας": (i) οὐδέν περὶ τοῦ τρόπου ποιήσεως οὐρανοῦ τε καὶ γῆς· ταῦθ' ἀπλῶς ποιηθέντα δηλοῦται, μόνη ὅμως ἢ γῆ δηλοῦθ' ὡσαύτως κἀόρατος, καίτοι προφανῶς γενικὸν ἦν ἐπάνω τῆς ἀβύσσου τὸ σκότος! (ii) τῆς γῆς δηλουμένης "ἀκατασκευάστου", οὐδέν περὶ τοῦ πῶς τις ποιεῖ τι ἀλλ' ἀκατασκευάστον ἐν αὐτῷ τῷ ποιεῖν καταλείπει αὐτό! (iii) τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς δηλουμένων ὡς ἐν ἀρχῇ ποιηθέντων, οὐδέν περὶ τοῦ ποῦ ἦν ἄρα ἡ ἀβύσσος, ἧς ἐπάνω τὸ σκότος! ἐκτὸς ἐὰν τοῦ φωτὸς οὐκέτι παρόντος, καὶ ἀβύσσος ὑποδηλοῦτ' αὐτὸ τοῦτο τὸ σκότος, καὶ ὁ Θεὸς ὑποδηλοῦθ' ὡς ἐν τῷ πλήρει σκότει καὶ που ἐν τῇ ἀβύσσῳ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν! (iv) οὐδενὸς λόγου καὶ περὶ ποιήσεως τοῦ ὕδατος γενομένου, "πνεῦμα Θεοῦ" λέγεται ἐπιφερόμενον ἐπάνω αὐτοῦ, οὐδεμιᾶς ἐτέρας καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ φύσεως δηλώσεως γενομένης, κἀρ' ἀπλῶς ὡς ἀνέμου ὑποδηλουμένου (παντελῶς ἀγνωσμένων τῶν οὐκέτι τὸθ' ὑπαρχόντων αἰτίων αὐτοῦ), οὐχ ὡς Πνεύματος τοῦ Θεοῦ!—ἴθην διὰ τῶν αἰώνων ἢ γενικῇ περὶ "πνεύματος" σύγχυσις! (v) ταῦτα πάντ' ἠκολούθησεν ἢ τοῦ "γενηθήτω φῶς" ἐντολῆ. τὸ οὕτω δημιουργηθὲν φῶς ἡμέραν καλέσας κἀπὸ τοῦ (προφανῶς πρὸ αὐτοῦ) σκότους, ὃ ἐκάλεσε νύκτα, ἀπ' ἀλλήλων ταῦτα διαχωρίσας φέρεται ὁ Θεός, συμπληρώσας οὕτω τὰ ἔργα τῆς πρώτης

ἡμέρας· παντελῶς ἀγνοούμενου τοῦ ὅτι ἡμέρα καὶ νύξ διὰ μόνου τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης ὀρίζονται, ἃ διὰ τοῦ "γενηθήτωσαν φωστῆρες" δημιουργῆσ' ἀνέμεινεν ὁ Θεὸς ἕως τῆς τετάρτης ἡμέρας! (vi) κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν, διὰ τοῦ "γενηθήτω στερέωμα", εἰς ἄνω καὶ κάτω αὐτοῦ διεχώρισεν ὁ Θεὸς τὸ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἀδιαχώριστον ὕδωρ. ἀλλ' ἡμεῖς μὴ ποσῶς ἀπατώμεθα, ὡς ὅτι ὅλως ἄλλη τῆς σημερινῆς ἦν τόθ' ἢ ὡς ἀπολύτως στερεοῦ καὶ στεγανοῦ θόλου ἀντίληψις περὶ "στερώματος": ἐπὶ τῆς κάτω οὐ ὄψεως προφανῶς, κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν, προσηλώθησαν οἱ φωστῆρες "εἰς φαῦσιν τῆς γῆς" κἄς τὸ "διαχωρίζειν ἀνά μέσον τῆς ἡμέρας ... καὶ τῆς νυκτός", αἴπερ ἤδη κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν παντελῶς ἄλλως ὠρίσθησαν. δικαίως ἄρ' ἐρωτᾶται ποῦ νῦν ἄρα τὸ ὕδωρ ἐστὶ τὸ ἄνωθεν τοῦ στερώματος δηλωθέν, ἄλλως νῦν κατανοούμενου τοῦ παντελῶς "διατρήτου" στερώματος-οὐρανοῦ! (vii) τὸ ποιηθέν κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν στερέωμα ὡσαύτως οὐρανὸν λέγεθ' ὅτι ἐκάλεσεν ὁ Θεός, λησμονηθέντος τοῦ ἤδη μετὰ τῆς γῆς ποιηθέντος ἐν ἀρχῇ οὐρανοῦ· οὐδεμιᾶς μεταξὺ τῶν δύο διακρίσεως γενομένης! (viii) κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν διὰ τοῦ "βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατὰ γένος ..." τὴν γῆν πληρώσας διὰ παντὸς εἶδους καρπῶν φέρεται ὁ Θεός, παντελῶς ἀγνοούμενου ὅτι οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς φύεται ἄνευ ἡλίου, ἐλθόντος κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν(!)· κ.λ.π.!

Οὐκ ἐστὶ χρεία πλείονα παρατίθεσθαι! Ὁ συγγραψας τὴν Γένεσιν πλήρη τὴν ἑαυτοῦ ἄνοιαν εἰ μὴ καὶ περιφρόνησιν καταδείκνυσι τῆς ἀπολύτου τελειότητος τοῦ Λόγου-Θεοῦ· καὶ μετ' αὐτοῦ φεῦ καὶ πάντες οἱ κατὰ λέξιν πιστεύοντες ὡς ἀπολύτως ὀρθὰ πάντα τὰ ἐν τῇ Γενέσει καταγεγραμμένα, ὡς δῆθεν κατ' ἀκριβῆ ὑπαγόρευσιν τοῦ Θεοῦ! Ὁ Θεὸς γὰρ οὐδὲν καταλείπει ἐκτὸς τῆς ἀπολύτου αὐτοῦ τάξεως ἢ πῶς ἀπροσδιόριστον, ὡς ὅτι οὐδεὶς, οὐτ' ἄρ' αὐτὸς ὁ Θεός, ἐγγενῶς ἀπροσδιόριστόν τι κατασκευάζει· ὅτι τοῦτο τῷ Λόγῳ ἀντίκειται, καὶ οὔτε ὁ Θεὸς ὑποδεέστερος ἐστὶ τοῦ Λόγου, οὔτε ὁ Λόγος ὑπέρτερος ἢ πῶς διάφορος τοῦ Θεοῦ! Ὁ παραλογισμὸς τῆς κατὰ σειρὰν παραθέσεως τῶν ἐν τῇ Γενέσει δῆλος πᾶσι τοῖς ἡσκημένοις δι' ὅλης τῆς αὐτῶν διανοίας ἀγαπᾶν τὸν Θεόν! Μὴ δὲ σὺ εἴποις ἂν "τάδύνατα παρ' ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ"! Τὴν τῶν ἀνθρώπων τῶν πρὸ αὐτῶν πραγμάτων ἠθελημένην τε κἀνερευνητὸν ἀκαταληψίαν, ἢ τὰς μωρίας, ἢ τὴν αὐτῶν περιφρονητικὴν ἄνοιαν τῆς Αὐτοῦ τελειότητος, ὁ Θεὸς οὐδὲν ὑπηρετεῖ! Κουδὸλως ἀρκεῖ τὸ λέγειν "πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησεν ὁ Θεός", καὶ συγχρόνως ἐμμένειν πιστεύειν παράλογα,

ὡς παρ' Αὐτοῦ ποιηθέντα! Οὐδεὶς παραλογισμὸς σέβεται τὸν Θεόν! Κἂν κατ' "εὐλάβειαν" λεγόμεναι αἱ μωρίαί, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν παύουσιν εἶναι μωρίαί! Ὁ Θεὸς πάντα ποιεῖ κατ' ἀπόλυτον Λόγου-Σοφίας σειρᾶν, οὕτως ὑποδεεστέραν τῆς τῶν ἀνθρώπων! Πᾶσ' ὁμοῦ αἱ τῶν ἀνθρώπων φερόμεν' ὡς δῆθεν σοφίαί, κἂν ἐπ' αὐτὰς σωρεύωντ' ἀκαδημῶν τὰ βραβεῖα, ἢ αἱ πίστεις τῶν θρησκειῶν, ἐλάχιστ' ἐγγίζουσι τὴν σοφίαν Θεοῦ, ὅταν οὐδόλως κατανοῆθ' ὅτι καὶ κατ' ἀπόλυτον ἀπλότητα ὀλοκληρωματικῶς, ὡς εἶν ἔργον ἐπὶ σκοπὸν ὠρισμένον ἐξελισσόμενον σταθερῶ ἀπ' ἀρχῆς νόμῳ τὸν Κόσμον ἅπαντα ἐποίησεν ὁ Θεός, οὕγε διαφορικῶ λογισμῶ μυρίας ἀσαφεῖς καὶ ἐγγενῶς ἀπροσδιορίστους ἐπιτρέποντι "λύσεις", ὡς οἱ δῆθεν σοφοὶ ἐπιμένουσιν, ὁ οὕτω μὴ ὢν Κόσμος ὅλως τυχαίως ἐστήθη οὐδένα ποσῶς σκοπὸν ἔχων! Ἐπὶ τέλους, μωρὲ ἀνθρωπε: Φοβοῦ τὸν Θεόν! Εἴποις ἂν ἄρ' ὅτι ποιητικὴ ἀδεία γέγραπται τὰ ἐν τῇ Γενέσει; Πῶς ἄρα ποιητικὴ ἀδεία δεκταὶ γίνονται καὶ μωρίαί, ἀλλ' ἀπορρίπτειθ' ἢ ἀγωνιώδης ἀνθρωπίνη προσπάθεια ἐν Λογικῇ ὅλη σειρᾷ τιθέναι τὰ θεῖα; Παράβαλε οὖν τάνωτέρω ἀσιατικά πρὸς ἃ κατωτέρω ἀκολουθεῖ ἐξ Ἑλλάδος. Ὅτι ἐνῶ οὐδέποτε κατεγράφη τὸ τῆς Ἰουδαίων θεολογίας ἐξελικτικὸν μέρος, καὶ τυχαῖα τίν' ἀσυνδετ' ἀκούομεν περὶ θεοτήτων ἐτέρων ὑπὸ κείνων πιστευομένων, ἄλλως ὅλως περὶ τῆς μεθοδικῆς Ἑλλήνων Θεολογίας εἶχε τὰ πράγματα:]

§54. (α) Ὡς καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οὕτω χοῖ Ἕλληνες ἐπὶ κάπῳ τῆς στερεῆς Γαίας ἤρξαντ' οἰκοδομεῖν τὴν θεογονίαν καὶ θεολογίαν αὐτῶν· ἐν αὐτῷ τῷ ἀρχετύπῳ Χάει ἀρχήθεν ἐμφανισθείσης. Ἄλλ' ὡς καὶ νῦν ἔτι ἡ ἀρχικὴ τοῦ Κόσμου κατάστασις "ἐπιστημονικῶς" μὲν ἐρευνᾶται, ὡς νῦν λέγεται, ὅμως δὲ παντελῶς λησμονεῖθ' ὅτι πᾶσαι πλὴν τῆς ἀληθοῦς ἐκδοχαὶ ἀπλοὶ εἶσι μῦθοι, οὐκ ἐστὶ δίκαιον λέγειν κατὰ τῶν ἀρχαίων ὅτι οὐδένα κείνοι παντελῶς καθ' ἃ τοτ' ἐδύναντο Λογικὸν ἐπλασαν μῦθον εἴτε περὶ τοῦ τρόπου ἐμφανίσεως τῆς Γαίας ἀπὸ τοῦ Χάους, εἴτε περὶ τοῦ τρόπου ἐμφανίσεως τούτου ἀπὸ τῆς εἰκαζομένης ὡς λογικῶς προὑπαρξάσης αὐτοῦ καταστάσεως. Καίτοι πολλὰ λίαν γέγραπται περὶ Χάους ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, ἡμεῖς οὐ σφαλοῦμεν πολὺ λέγοντες ὅτι καὶ παρὰ κείνων τοῦθ' ὠρίσθη ὡς ἡ ὅλως ἀγνωστος πᾶσι κατάστασις τοῦ κενοῦ χώρου, τῆς πρὸ τῆς Κόσμου ὑπάρξεως ἄλλως ἀβύσσου, οὐδ' ἀναγκαίως πλήρους ἀκαταστασίας πραγμάτων ὁμοῦ ἐρριμμένων ἀτάκτως [ὅτι οὗτος τοῦ Χάους ὁ "ὀρισμὸς" νεωτέρα ἐστὶ νοητικὴ σύλληψις, προελθοῦσ' ἀπὸ τῆς φιλοσοφικῶς εἰκαζομένης, οὐκ ἐπιστημονικῶς διαπεπυστωμένης αἰδίου τῆς μάζης-ύλης ὑπάρξεως, σιωπηρῶς ἀπορριπτο-

μένης τῆς ἐν χρόνῳ, ἄρ' οὖν ὠρισμένῳ, καθαρᾶς ἐκ τοῦ πρότερον μηδενὸς φυσικοῦ ὑλικοῦ δημιουργίας τῆς ὕλης καὶ τοῦ Κόσμου παντὸς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ!], ἀφ' ἧς πῶς εἰς τὴν παρούσαν κόσμον τάξιν περιῆλθεν ὁ οὕτω κληθεὶς Κόσμος.

(β) Ὅτι οὖν ἡ Γαῖα ἦν ἡ πρώτη γεννήσασα οὐκ ἐστὶ θαυμαστόν. Θαυμαστόν ἐστὶ τὸ πάντως κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξατμιζομένων ὑδάτων "λογικὸν" φαινόμενον ὅτι ὁ Οὐρανὸς ἦν ὁ παρθενογεννηθεὶς ταύτης πρωτότοκος, δι' οὗ δι' ἕτερον ὕστερον αὐτῆ παρήγαγε τὰ πολλὰ λοιπ' αὐτῆς τέκνα, κατὰ σειρὰν Γίγαντας, Κύκλωπας καὶ Τιτᾶνας! Ὡς ὕστατ' ἦσαν Κρόνος καὶ Ῥέα, δι' ὧν ἐγεννήθη ὁ Ζεὺς, δι' οὗ ἐγεννήθησαν ἡ Ἀθηνᾶ, ὁ Ἀπόλλων καὶ τᾶλλ' αὐτοῦ τέκνα! Τί οὖν δοκεῖς; Ὅτι τυχαῖον, ἢ πῶς αὐθαίρετον, ἦν ὅτι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν ὡς καὶ τῶν θεῶν, ἐν τῇ Ἑλλήνων θεογονίᾳ, ἐνεργῶς ἐβλήθη ἀπὸ τῆς γῆς πᾶν ὃ ἐκρίθη χθόνιον, ὑποχθόνιον σκοτεινόν, τρομερόν, βάρβαρον, ἢ ὅτι συνειδητῶς ὅλως τοῦτο συνέβη μόνον ἵνα καὶ τὸς ὁ Θεὸς ἀπαγισθῆ ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ καὶ μιᾶσματος, ὥστε πλήρης καὶ Τέλεις ἐν τέλει ἀποδοθῆ τοῖς ἀνθρώποις; Ἄλλ' ἦν ἄραγε μεμολυσμένος αὐτὸς ὁ Θεός, τεχνητῶς οὕτως ἀποκαθαρθεὶς ἐν τοῖς μύθοις, ἢ μόνη ἡ περὶ τούτου ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων; ἦτις μοιραῖως ἀτελής ἐν ἀρχῇ οὕσα ἔβαιν' αἰεὶ τελειομένη προϊόντος τοῦ χρόνου; Ἔστι τις ἀνθρωπος, ἢ τις λαός, ὅστις οὐ διὰ τῶν κατ' αὐτὸν μόνων κρίνει τᾶλλότρια; Πῶς οὖν ἐνῆν ἀλλοχόθεν μάλλον ἢ ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦς αὐτοῦ πόδας χύματος τῆσδε γῆς, ἀφ' ἧς κἀτρέφετο, κάπο τοῦ ὑπὲρ αὐτὸν τῆς νυκτὸς σκότους, ἀφ' οὗ ἐν ἀρχῇ ἐπίστευσε προελθὼν ὡς καὶ τὸ φωτίζον καὶ θερμαῖνον αὐτὸν φῶς τῆς ἡμέρας (ἄτινα δύο ὁμοῦ ἐν ἀρχῇ ἐκάλεσεν Οὐρανόν), ἐκκινήσαι τὸν ἀνθρωπον, οὐ δὲ μόνον τὸν Ἕλληνα; Οὐχ οὗτος ὤφελεν, ὡς γε καὶ ὤφελεν, ὅπως ἀπ' αὐτοῦ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν μυστηρίου ἀρξάμενος, ὅπερ ἐν ἀρχῇ πάντα συνέιχε τὸν αὐτοῦ νοῦν καὶ ψυχὴν, καταλήξῃ ἐν τέλει εἰς θάπλου, ἄπλετον, ἡμερον, τὰ πάντ' ἐξηγοῦν Λογικὸν Φῶς;

(γ) Ποσονοῦνπερ ἀπὸ τούτου τοῦ καθαρῶτάτου ἑλληνικοῦ Πνεύματος καὶ νῦν οἱ πόλλ' ἡμῶν μακρὰν λῖαν ἀφίστανται, ἀσαφῶς ἀσαφῆ λῖαν, οὐ ποσῶς λογικᾶ εἰσέτι πιστεύοντες περὶ ὕλης καὶ πνεύματος, σκότους τε καὶ φωτός, ψεύδους τε κἀληθείας, ἀνθρώπου τε καὶ Θεοῦ, ὡς σαφῶς καταφαίνετ' οὐ μόνον ἐκ τῶν περὶ ταῦτα ἔργων, κειμένων καὶ λόγων, παρὰ Λόγον ἀμφισήμων ποιουμένων σκοπίμως ὑπὸ τῶν παγκοσμῶς ἐπιφανῶν "ἐπιστημόνων", ἀλλὰ καὶ τῶν λυπηροτάτων παρερμηνειῶν τοῦ ἔργου αὐτῶν, γιγνομένων παρ' ἀνθρώπων ἀγαθῶς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐπίστων, πλὴν ἀνεπιγνώστως ἀδυνα-

τούντων αντικειμενικῶς, ὀρθῶς, κατ' ἀξίαν, κρίνειν τὰ πράγματα, χῶς αὐτὴν τὴν ἀκατάμητον ἀλήθειαν δεχομένων πᾶν ἐλαφροτάτη, ἀσυνειδήτῳ, πονηρᾷ καρδίᾳ αὐτοῖς διδασκόμενον ὑπ' ἐπισήμων διδασκάλων, πρῶτιστ' ἐπιζητούντων πῶς εὐκολώτατα διατηρήσαι τὰς ἐπιφανεῖς τῷ κόσμῳ ἀκαδημαϊκὰς αὐτῶν ἔδρας κἂν διὰ μόνης τῆς ὑπηρετήσεως τῶν ὅλως σκοτεινῶν συμφερόντων τῶν τούτους ἐπὶ τούτῳ μισθούντων, πάντα νῦν ταῦτ' ἄρχεται καθίστασθαι καὶ τυφλοῖς ὄρατά. Ὅτι ἐνῶ οἱ Ἕλληνες ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ ἠγωνίσθησαν ἀποκαθῆραι πάντα περὶ Θεοῦ λόγον αὐτῶν, οἱ κείνους ἀκολουθήσαντες καὶ δὴ οἱ σημερινοὶ σχεδὸν πάντες, οὐδένα μὲν εἰλικρινῆ περὶ Θεοῦ λόγον ποιοῦνται, μᾶλλον δὲ πᾶσαν μετὰ Κείνου συγγένειαν περισπουδᾶστως ἀποποιῶνται, ἵν' ἑαυτοὺς εὐχαρίστους τοῖς κενοκράνοις μαχηταῖς κατὰ τοῦ Λόγου ποιήσωσι!

(δ) Οὐδόλως ὑποτιμᾷ τὴν γυνὴν καὶ τὸν ἄνθρωπον ὅλον ὅτι ἀπὸ τῆς Γαίας ἐκκινήσαντες, πρὸς τὸν Ἐνα Πατέρα Θεὸν διακαῶς ἐπεζήτησαν οἱ ποθ' ἀγνοῖ ἄνθρωποι μεταγαγεῖν ἑαυτοὺς, κατὰ τὸ ὁμοίως ὁμοίῳ πελάζει! Πόσ' ἄρ' οὐνπερ μαρτυρεῖ καθ' αὐτῶν ἡ ἀνάστροφος τῶν συγχρόνων διακεκριμένων διδασκάλων προσπάθεια ἐπὶ τὰ χθαμαλώτατα τοὺς ἀνθρώπους μεταγαγεῖν!; Ὡς ἔρεβος ἀπὸ τοῦ Φωτός, χῶς ἀπύθμενον βάθος ἀπὸ κορυφῆς πετομένης πρὸς Οὐρανόν! Οὐ τὸν θῆλυν ἄνθρωπον, ἢ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἡμισυ ἑαυτῶν ἐγκατέλιπον τὴν Γαίαν ἐγκαταλιπόντες οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ τοῦτον τὸν χοῦν· ὅπου μὲν περίττωμα καταπίπτει καὶ πτώμα ἐνταφιάζεται, ὀπόθεν δὲ τροφή ὑλικὴ ἀναδύεται· δι' ὧν πάντων ἀλλ' οὐ μόνων ὡσαύτως τῆς ἐπιγνώσεως δεῖ τὸν ἄνθρωπον ὅλον ἀνδρῶσθαι!

(ε) Διὰ τούτου τοῦ σκέπτεσθαι γὰρ ἐπέγνω ὁ Ἕλλην ἄνθρωπος ὡς καὶ τὸν νοῦν ἑαυτοῦ· ὅτι *ἄλλην* καταγωγὴν, *καλήν, εὐγενή, ἄνωθεν, ὡς ἀπὸ τοῦ Τελείου Θεοῦ θεῖαν* ἔσχηκε· *κούχι τὴν ἀπὸ τῆς γῆς ταπεινὴν* ἐν ἀρχῇ νομισθεῖσαν, ἣν καὶ νῦν πονηρῶς οἱ μισόκαλοι ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν προτιμῶσι κἂν χέαυτοὺς ἀγενεῖς καὶ πτωματογενεῖς ἐν τούτῳ ποιῶσιν· *ἵνα κατεπιγνώστωσ κήθελιμένως, κἂν ἀγενῶς, αὐτὸν τοῦτον τὸν εὐγενῆ Θεὸν ἀπορρίψωσι*, παρὰ τὰς ἀσεΐστους ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τοῦ ὑπερθα οὐρανοῦ περὶ Αὐτοῦ πρὸ αὐτῶν ἀποδείξεις· ἅς οἱ ἐκ περιττωμάτων καὶ πτωμάτων βουλόμενοι τὴν ἑαυτῶν καταγωγὴν ἔλκειν, κάκεῖσε πάντας ἐπιθυμοῦντες καταγαγεῖν, ὅλως κακοβούλως νῦν ἀποκρύπτουσι!

(ς) Τί δὲ δοκεῖ σοι; Ὅτι τυχαῖον ἦν ὅτι, ἐν ἐτέρῳ μύθῳ, *Εὐρυνόμην* μᾶλλον ἢ Γαίαν ἀπεκάλεσαν τὴν ἀπὸ τοῦ Χάους ὡς ἐν ἀρχῇ ἐδόκει αὐτοῖς προελθοῦσαν Μητέρα Θεὰν τοῦ παντός· περιφανῶς οὕτως ἀναγνωρίσαντες τὴν γενικὴν, *ἀρχέτυπον, ἐγγενῆ, εὐρείαν*

Χρείαν τε καὶ Ἀνάγκην τοῦ Νόμου, εἰ καὶ μὴ δυνηθέντες διὰ τοῦ μύθου αὐτοῦ ἐξηγήσαι τὸ πῶς ἀπὸ τοῦ Χάους ὁ Νόμος· τούτου διὰ τοῦ Λόγου μόνου ἐν τέλει ἐρμηνευθέντος· ὅπερ χῆ νῦν ἐπίσημος "ἐπιστήμη" σκοπίμως ὑπερορᾷ τὸν Θεὸν ἀρνούμενη!

(ζ) Τί δ' ἕτερον εἰ οὐ καθαρμὸν ἀπ' ἀκαθάρτων καταμαρτυρεῖ ἢ καθ' ἕτερον μῦθον κατάποσις τῶν τέκνων τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γαίας ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῶν Οὐρανοῦ, ἐπ' ἀγαθῷ ἐπιζητούντος ἀφανίσει τὰ ὑπ' αὐτῶν ἤδη γεγενημέν' ὑποχθόνια τέρατα· ὡς χὲ εὐνουχισμός (ἀλλ' οὐ φόνος) τοῦ Οὐρανοῦ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν Κρόνου (μόνου διαφυγόντος τὸν ἀφανισμόν) ὁ ἐπιτελεσθεὶς τῇ ὑποκινήσει αὐτῆς μὲν ταύτης τῆς Γαίας, ἐμφανιζομένης ὡς ἐπιζητούσης ἐκδίκησιν διὰ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταποθέντ' αὐτῶν τέκνα, ὅμως δὲ κὰν ταῦτῳ ὡς καυτῆς ταύτης *ὡσαύτως ἐπ' ἀγαθῷ* μόνῳ συναπεργαζομένης τὸ μὴ πλείονα τοιαῦτα γεννᾶσθαι· ἐν ἧπερ θεογονίᾳ, ἐν ἑαυτῇ αὐταποκαθαίρουμένη οὕτως ἀπὸ παντὸς χοϊκοῦ, ἐναργῶς πάντως διὰ τῆς ὑποκινήσεως ταύτης ὑποδηλοῦται τὸ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ συνεχιζόμενον ζέον ἀνίερων μίσος τῶν χθονίων χυποχθονίων κατ' αὐτοῦ τοῦ Οὐρανοῦ!

(η) Ἦτις εἰκῶν ἵνα πληρωθῇ, ὡς χῆνα καυτῆ ἢ τοῦ Κρόνου κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνήκεστος ἀμαρτία ἀποπλυθῇ, πῶς καυτὸν οὐκ ἔμελλε ἀπὸ τοῦ ὑψίστου θρόνου καταπεσεῖν!; Τί ἄρ' ἕτερον τοῦτο σημαίνει, ἢ ὅτι οὐκ αὐτοὶ οἱ θεοί, ἀλλ' αὐθ' οἱ περὶ κείνους διαλογιζόμενοι ἄνθρωπ' ἀνεγνώρισαν οὕτως ὡς καυτοὺς τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἔτι ὑπερτέρα καὶ Λόγῳ κινουμένη Δικαιοσύνη ὑποκειμένους!; Διὰ Δικαιοσύνην οὖν, χῆνα μὴ τάποτρόπαιοι μείνη, ἦτοι, ἵν' ἐπὶ τὰ μᾶλλον βελτίῳ συνεχίσει χὲ ἄνθρωπος χὲ Κόσμος προάγεσθαι, εἰ καὶ κατέφαγεν ὁ Κρόνος τὰ ἴδι' αὐτοῦ τέκνα, τελικῶς καὶ ταῦτα ἐξ-ἡμέσε καὶ τὸν θρόνον ἀπώλεσεν "ἐξαπατηθεὶς" ὑπὸ τοῦ Διός, ἀλλ' οὐ μείζονα καταισχύνειν ὑπέφερεν εἴτ' αὐτὸς εἶτε τὰ ὑποχθόνια, πλὴν τῆς ἐπὶ πέρασι πάντων αὐτῶν ἐξορίας! Τί οὖν; Ἐὰρ διὰ παίδας ταῦτα μῦθος γερόντων; Ἦ δι' ὀρίμους θεατρικὸν δρᾶμα; Ἦ ἄρα μόνη ἀπὸ τῶν ἐν τούτῳ τῷ Κόσμῳ κειμένων στοιχείων βραδέως *ὀριμάζουσα* διὰ τοῦ Λόγου Θεολογία ἐστὶ τὰ τοιαῦτα;

(θ) Οὕτως οὖν ἤδη ἀπὸ τῆς προϊστορίας παρασταθείσης τῆς θεογονίας ὡς καυτοῦ τοῦ Διός, τελικοῦ καὶ Ἑψίστου τῶν Ἑλλήνων Θεοῦ, οὕτω τὸν Κόσμον ἀπὸ τῶν ταπεινῶν ἀπαλλάξαντος, τί ἄλλο τοῖς νεωτέροις ἀπέμεινεν ἢ τὸν Θεὸν καταδείξει Καθαρὸν Τέλειον Πνεῦμα καὶ Πρόσωπον, ὅλως ἀπηλλαγμένον κάπο πάσης ἐτέρας, οὐ δ' ἀπὸ μόνης τινὸς ὡς κατ' αὐτὰ τάνωτέρω, ταπεινῆς ὑποψίας; Μὴν ἐν ἄλλῳ τινὶ πνεύμαθ' ὁ Πλάτων τοσοῦτον αὐστηρῶς κοῦκ ἀδίκως τὸν Ὀμηρον ἔκρινεν;

(ι) Τίς λαὸς ἕτερος, ἢ οἱ σοφώτατοι αὐτοῦ ἄνδρες, λεπτομερέστερον, κοπιαστικώτερον, μεθοδικώτερον, λογικώτερον, ἢ ἐπ' ἔτι μείζον' ἀνωτέρου σκοποῦ τελειότητα, διεχειρίσθη τὰ τοῦ Θεοῦ ἢ ἐπεχειρήσεν ἀπαλλάξαι τὴν Θεολογίαν αὐτοῦ ἀπὸ παντὸς ὑπόπτου στοιχείου; Τίς λαὸς ἕτερος τοσοῦτον κατακορύφως καὶ διὰ παντὸς διεχώρισε τὸ σκότος ἀπὸ τοῦ Φωτός, κὰν τῷ Φωτὶ κάπ' ἀνώτερα μόνα ἑαυτὸν εἶδε ὀφείλοντα τελειοῦσθαι; Τί τούτου ἀνάλογον ὑπάρχει ὡς κὰν αὐτῇ τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, ἐν ἣ ἡ μυρὶ' ἀσεβῆ κατὰ τοῦ Ἰουδαίων Θεοῦ ὑπαινίσσοντ' ἀνεπιγνώστως κἄνευ τινὸς καθαρμοῦ;

[Ἡ μήπως ἀπέλιπεν ἡ ἀνάγκη *τελείου καθαρμοῦ, ἀπ' αἰώνων ἤδη μακρῶν λίαν ἀνασταλέντος*, ὡς καὶ τῆς θεολογίας τῶν Ἰησοφιστῶν, τοσαῦτα διὰ ταύτης, οὕτως ἢ οὕτως, συνειδητῶς τε κάσυνειδητῶς, λεγόντων κατὰ τοῦ Θεοῦ; Ἄν ὡς ἐκ "θείας ἀποκαλύψεως" δεχώμεθα τὰ κατὰ καιροὺς λεγόμενα περὶ τοῦ Θεοῦ, πῶς ἄνευ τοῦ διὰ τῶν ὡς ἄνω ὑπαινισσομένου ἐλέγχου πάσης λεπτομερείας δυνάμεθ' ἀποφυγεῖν πᾶσαν κακοδοξίαν· πῶς δ' ἐπ' αἰῶνας ἀποκοιμηθέντες ἀφ' ἃ κατὰ μεσαίων' ἀτελῆ ἐδυνήθησαν οἱ ἄνθρωποι ἀναγνωρίσαι εἰσέτι καλοῦμεν ταῦτα "Ὁρθόδοξα"; Πότ' ἄρ' ἐξηντλήθη πᾶσ' ἡ τοῖς ἀνθρώποις προσιτὴ Σοφία Θεοῦ χημῆς ἄσοφοι ἐξεμείναμεν; Ἄν ἀληθὲς ἦ τοῦτο, τί ἄρ' εἰσέτι ἀναμένει ἀφ' ἡμῶν ὁ Θεός; Πῶς δ' "Ὁρθόδοξους" τολμῶμεν καλεῖν ἑαυτοὺς νῦν τοιούτως ἐπὶ τοιαύτῃ μὴ πλήρως κεκαθαρμένη "πίστει" διαβιούντας; Πῶς περὶ ταῦτα καὶ πάντα καθ' ὅλα Λογικὰς ἀπαντήσεις μὴ ἔχοντες "Ὁρθόδοξους" ἐπιμένομεν ἀποκαλεῖν ἑαυτούς; Πῶς οὐ καταισχνόμεθα οὐδ' ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Τελείου Θεοῦ τοιαῦτα διατεινόμενοι χούτω διὰ βίου πολιτευόμενοι; Πῶς δ' Ἕλληνας ὄντως ἐσμέν ἄνευ τινὸς μαλακίας ἐπὶ τελειότητα πορευέσθ' ἀρνούμενοι; Μὴν αὐτὸ τοῦτο μόνον βλασφημίαν συνίστησιν ἱκανὴν καταδικάσαι ἡμᾶς;]

§55. (α) Εἶδωλον οὐδὲν παριστάν, δι' ἀνθρωπείων χειρῶν κατασκευασθέν, οὗν ἦν ὁ Ζεὺς τῶν Ἑλλήνων; Ἐπὶ τίνι ἀναλόγῳ ἐτέρῳ εἰδῶλι λαὸς ἕτερος συνεκέντρωσεν ὅλα καὶ μόνα τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ τοῦρανοῦ, ἐν οἷς πρῶτισθ' αἱ ἐν παντὶ Ἀγάπη, Ἀρετὴ, Ἀλήθεια, Δικαιοσύνη, Μειλιχιότης, ὧν οὐδεμία ἴστατ' ἄνευ καὶ τῶν λοιπῶν; Τοσοῦτον ἀνοήτους σὺ οὗν ὁ σοφὸς λέγεις τοὺς Ἕλληνας, ἐξ εἰδῶλου οὐ δ' ἀπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντας ἀπορρέειν, ἐν ᾧ καὶ φυλάσσονται, ἢ παγκόσμιος Τάξις καὶ Νόμοι; Εἶδωλον ἢ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἦν ὁ Προστάτης καὶ Σωτὴρ τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, ὁ Μάρτυς καὶ Φύλαξ τῆς ἱερότητος τοῦ Ὁρκου, τῆς Φιλοξενίας, τοῦ πρόσφυγος, καὶ τοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν οἰκίων καὶ ξένων ἀσύλου, ὁ Ὑψιστος Θεὸς τῆς μετανοίας, συγγνώμης καὶ καθαρμοῦ;

(β) Εἶδωλον χειροποίητον ἢ περὶ Θεοῦ Λόγος *ψηλαφητός* ἦν ὅτι ὁ Ζεὺς διὰ μὲν τῆς "συζύγου" αὐτοῦ Μήτιδος-Φρονήσεως τῆς Τιτάνος ἐγέννησε τὴν Σοφίαν-Ἀθηνᾶν, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας καταλληλοτάτης "συζύγου" αὐτοῦ Λητοῦς [ἣς λέξεως τὴν ἀκριβῆ σημασίαν νῦν ἀγνοοῦμεν παρὰ τὴν Πλάτωνος ἐν Κρατύλῳ προσπάθειαν ἐρμηνείας τῆς σημασίας τῆς λέξεως, τεινούσης πρὸς τὴν εὐγένειαν, φιλικότητα καὶ ἐνδοτικότητα τοῦ αὐτῆς χαρακτήρος ἐναντι εὐγενῶν αἰτημάτων!] θυγατρὸς τῶν Τιτάνων Κοίου-Συνετοῦ καὶ Φοίβης-Αἴγλης ἐγέννησε τὸν καὶ Φοῖβον καὶ Ἄνακτ' ἀποκαλούμενον Θεῖον Ἀπόλλωνα· μὴ ἱκανῆς ἐπὶ τοιαύταις γεννήσεσι "συζύγου"¹¹ κριθείσης τῆς ζηλοτύπως ἐριζούσης περὶ τὰ γήινα, εἰ καὶ καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ μεγαλοπρεποῦς Ἦρας; Ἡ κενὸν μηνύματος ἦν ὅτι ἐπεὶ χρησμὸς ἦν τῆς Γαίας ὅτι θῆλυ ἔσται τὸ πρῶτον τῆς Μήτιδος τέκνον καὶ ἄρρεν τὸ δεύτερον ὅπερ καὶ καταρρίψει τὸν Δία ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, χίνα μὴ πῶς τοῦτο συμβῆ εἴτε ὑπὸ τινος ὑπερτέρου [ἀδιανοήτου παραμένοντος τοῦ πῶς ὁ Ζεὺς καὶ Ὑψιστος Οὐρανὸς ἀντικαθίστατο ἂν ὑπὸ τινος μὴ ὑπάρχοντος ὑπερτέρου!] εἴτε ὑπὸ τινος ὑποχθονίου [παρὰ πᾶσαν Λογικὴν καὶ Δικαιοσύνην!], ὁ Ζεὺς ἐδόχθη τὴν μὲν Μῆτιν καταπιῶν (πάντως τηρήσασαν αὐτὴν ζῶσαν ὅλην κἂν ἑαυτῷ ἐνεργῶς συνεχίζουσαν συμβουλεύειν αὐτόν), τὴν δὲ θυγατέρ' αὐτῶν Ἀθηνᾶν-Θεοῦ Σοφίαν [παρ' ἀμφοτέρων οὕτω τῶν γονέων αὐτῆς τιμωτάτην!] ἐν παντὶ πλήρη, ὄριμον καὶ πάνοπλον ἐν σοφίᾳ, δι' ὃ κἂν τρομερῶ πόνῳ, ἐγέννησεν ἀπ' αὐτῆς ταύτης τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς [ὅτι ὡσαύτως οὐκ ἦν αὐτοῖς νοητὸν πῶς ἢ Θεοῦ Σοφία βρέφος τι ἄσοφον καὶ παιδίσκη παίζουσα ἦν ἂν ποτε, ἢ ἀπ' ἄλλης τινὸς πηγῆς εἰς τὸ εἶναι ἐληλυθῖα!], ἦν ἐπὶ πλέον ὀρθῶς ἐξέλαβον ἀειπάρθενον διὰ τὸ παντελῶς ἀπρόσβλητον ἀπὸ παντὸς μiasμοῦ τῆς Θεοῦ Ἀγίας Σοφίας;

(γ) Ἡ ἦν ἀγραμμάτων γραιῶν φαντασίωσις ὅτι ὁ Ἀπόλλων, μικρὸς παῖς ἔτι ὢν [μὴ οὔσης τινὸς λογικῆς χρείας καὶ τοῦτον ὄριμον ἐξ ἀρχῆς ἄνδρα γεννᾶσθαι!] δι' αὐτοῦ τοῦ πρώτου αὐτοῦ φωτεινοῦ ὡς εἰκὸς βέλους πρῶτον μὲν ἐτραυμάτισε κἄτα δ' ἀπέκτεινε τὸν ἐν Δελφοῖς χθόνιον Πύθωνα, κατὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Λητοῦς ὑπὸ τῆς

¹¹ Παράβαλε σὺ δέ γε τὸ "σύζυγος" τῆ *Λογικῆ* Ἀνάγκη τοῦ ὡς καὶ τὸν Θεὸν εἶναι ὑπὸ "ζυγόν" σὺν τῇ Φρονήσει, Συνέσει, Σοφίᾳ, Αἴγλῃ Φωτὸς, οὐδὲ μὴν ἀλλὰ κἀνέχεσθαι τὰς τῆς Ἦρας περὶ τὰ γήινα ἐριδας· ὧν οἱ ἄνθρωποι μνήμονες στερρῶς περιπατεῖν ἐπὶ γῆς μᾶλλον ἢ φέρεσθ' ἐπὶ πτερύγων τυχαίων βιαίων ἀνέμων καλοῦνται, τῶν γυναικῶν κυρίως μεριμνωσῶν περὶ τούτου κατὰ τὴν προσκειμένην τῇ Ἦρᾳ θήλειαν αὐτῶν φύσιν!

Ἦρας σταλέντα· ὄστισπερ μῦθος ἐπιδηλοὶ καὶ τὴν ἤδη ὑπαινιχθεῖσαν ἀκαταλληλότητα τῆς ἐπὶ τὰ γήινα προσκειμένης Ἦρας γεννηθῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα-Φῶς, καὶ τάσίγαστον τῶν ἐν σκότει ὑποχθόνιον μῖσος κατὰ τοῦ τὰ πάντα φωτίζοντος κἀν παντὶ νικῶντος Οὐρανίου Φωτός, καὶ τὴν καθ' ὅλα λογικωτάτην ἄμεσον πρώτην νικηφόρον αὐτοῦ μάχην κατὰ τοῦ σκότους, καὶ τὴν ἄμεσον ἠθικὴν σχέσιν τοῦ Φωτός πρὸς τὸ Καλόν, δι' ὃ καὶ Ἀλεξίκακος ἐκαλεῖθ' ὁ Ἀπόλλων, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν χθονίων εἰς τὰ Οὐράνια τελικῶς μετενεχθεῖσαν πεποίθησιν τῶν οὐ πλέον βροτῶν ἀλλ' ἀνθρώπων, αἰώνιον ἥσπερ σύμβολον ἴστανθ' ὡσαύτως ἔκτοτε οἱ Δελφοί!;

(δ) Τίς ποτε μέχρι τοῦδε λαὸς ἕτερος τοιαῦτα παρήγαγε φωτεινὰ περὶ Κόσμου, Γῆς, Οὐρανοῦ, Φυλάξεως, Τάξεως, Νόμου, Ἀγάπης, Ἀρετῆς, Ἀληθείας, Δικαιοσύνης, Μειλιχιότητος, Προστασίας, Σωτηρίας, Μαρτυρίας, Ὁρκου, Φιλοξενίας, Προσφυγῆς, Ἀσύλου, Μετανοίας, Συγγνώμης, Καθαρμοῦ, Μήτιδος-Φρονήσεως, Σοφίας-Ἀθηνᾶς, Λητοῦς, Κοίου-Συνετοῦ, Φοίβης-Αἴγλης, Ἀπόλλωνος-Φωτός, Ἀλεξικακίας, κἄλλων ἀναλόγων ὁμοίων μυρίων, καὶ Λογικῶς πάντα ταῦτα συνήνωσεν ὡς ἄριστ' ἐδύνατο ἐν τῇ ἠνωμένῃ Θεολογίᾳ, Φιλοσοφίᾳ καὶ δι' αὐτῶν πάντων παιδαγωγουμένη αὐτοῦ Ἠθικῇ;¹² Τίς ποτε ἄλλος λαὸς διὰ τοιούτων ἐπεζήτησεν ἀναγαγεῖν ἐπὶ τὰ ὕψη τὸν ἄνθρωπον, ὀρθῶς (διττῇ) φύσει ἡμίθειον (ὡς ἔγγιστα κατὰ τὸ Πνεῦμα ἰστάμενον τῷ Θεῷ) ἐαυτόν (οὐκ ἀπὸ μόνου τοῦ χυῖ βροτείαν βρῶσιν ὑποχθονίων σκωλήκων, ὡς οἱ καταχθόνιοι ἐπιθυμοῦσιν αὐτόν) κατανοήσαντα εἶναι, οὐ μὴν ἀλλὰ κἀλευθέρως ἀναλαβόντα τὴν αὐτοῦ ὡς ἡμίθειον κἀν Οὐρανῷ τελειωθησομένου ὡσεὶ ἰσοθέου ἐπὶ τούτοις Λογικῶς συνημμένην ἰδίαν εὐθύνην; Ἄνευ τῆς πλήρους ταύτης διδασκαλίας, δοκεῖς, οἱ Ἕλληνες κατώρθωσαν πᾶν ὅπερ κατώρθωσαν; Περὶ πολλοῦ ἡγή τὸν ἀκολουθήσαντα "Χριστιανισμόν" καὶ τὸν ἐφ' ὅλης τῆς γῆς μεγάλως θαυμαζόμενον παρόντα "πολιτι-

¹² Μὴν ἀπορῆς πῶς αἱ θεῖαι αὐταὶ ιδιότητες συνεβιβάζοντο ταῖς "ἔρωτικαῖς" ἐπιδόσεσι τοῦ Διός! Ἀσφαλῶς, οὐδὲ σὺ πιστεύεις ποσῶς τὸν Θεὸν ἐπιδιδόμενον εἰς τοιαύτας! Ὅτε κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους κόραι τε καὶ γυναῖκες, ἐπιστρέφουσαι οἴκοι ἐν μικραῖς κοινωνίαις ἀπ' ἐργασιῶν ἐν ἀγροῖς, λειμῶσι καὶ δάσεσιν, ἐκόμιζον ἐν ἑαυταῖς καὶ σποράν, τὸ ἄλλως ἀναπόφευκτον διπλοῦν κοινωνικὸν στίγμα ἑαυτῶν καὶ τοῦ γεννησομένου ἤρεθ' ὀλοσχερῶς ἀποδιδόμενον τῷ ὑπὲρ πάντας Θεῷ, ὡς "προσωπικὸν Αὐτοῦ θέλημα"! Κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους ὅθ' ἡ ἀπόδοσις τοιούτων ἐνεργειῶν τῷ Θεῷ ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀνεπίτρεπτος βλασφημία, ἐξέλιπον μὲν οἱ "ἡμίθειοι", ἐπερίσσευσαν ὁμῶς δὲ μέχρι καὶ τῆς παρουσίας ἡμέρας τὰ οἰκογενειακὰ καὶ κοινωνικὰ δράματα!

σμόν" [καὶ τὰς ἀπουσίᾳ Θεοῦ "παιδείαν", "ἐπιστήμην", "θεολογίαν", "φιλολογίαν" καὶ καθ' ὅλα κενὴν οὐσίας ἐν γένει "φιλοσοφίαν" ζωῆς, ἢ μᾶλλον θανάτου κἀνυπαρξίας;]! Θάρσει! Ποίει τὴν σύγκρισιν! Ἴδε ποῦ ἐσκεμμένως οὗτοι τὸν ἄνθρωπον ὀδηγοῦσιν· "χοῦν" αὐτόν, ὁ πρῶτος *ἰουδαϊκῶς* ὀνομάσας (ἀφ' ἧς καταστάσεως, διὰ μόνης τῆς ἐλπιζομένης Θεοῦ χάριτος οὗτος σωθήσεται, τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ἑαυτοῦ ἐπαγγελματικῶς ἐπὶ τοῦτο δῆθεν "θεία κλήσει" ταξάντων)· ἐν τῇ ἰλύει τὸν "χοῦν" ὥσας, ὁ δεύτερος, κάκει ἐγκαταλιπὼν αὐτὸν ἐμπεσεῖν καὶ μειχθῆναι! Τοῦθ' ὁ καὶ σὺ νῦν ἐπὶ παντὸς τοῦ πλανήτου ἐπωζόμενον καθορᾶς οὐκ ἔστιν ἡθους ἑλληνικοῦ, ἀλλ' ἀσιατικοῦ ἄνθος! Ἐν αὐτῷ ὁ καρπὸς οὐ πάντες γευσόμεθα ὠριμάζει! Μόρους προίμους μέχρι τοῦδε καρπούς ἐγευσάμεθα! Σύγκρινον τοὺς ἀνθρώπων θεοὺς καὶ θρησκείας! Ἴδε τίνας αὐτ' ἐπὶ γῆς διὰ τῶν αἰώνων ὀρθῶς ἵσταμένους χεῶς Οὐρανῶν ὑψουμένους ἀνθρώπους παρήγαγον! Σύγκρινον τὴν ποιότητα τῶν κατὰ τόνδε καιρὸν πιστευομένων ὑψίστων! Ἐρώτησον πόθεν ἐκάστη! Εἰ εἰσέτ' ἐπὶ γῆς ἐπιζῆ τις ἐλπὶς, τοῦτ' ὀφείλεται μόνον εἰς τοὺς ποτ' ἐπ' αὐτῆς ζήσαντας Ἑλληνας! "Ὅτι αὐτοὺς ἐμβριθῶς μελετᾶ, κορυβαντιᾶ ὁ "κεκαλλιεργημένος" σύγχρονος "καλὸς" κόσμος! Ἄλλ' οὐδὲν οὐσιῶδες ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων μαθαίνει, πάντων δ' ὀλιγώτερα οἱ περὶ τῶν προγόνων αὐτῶν "ὑπερήφανοι" κενοκέφαλοι νεοέλληνες, οἱ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ὑποψιαζόμενοι τὴν λαμπαδηφόρου εὐθύνην τοῦ Ζωηφόρου Φῶς παραδοῦναι τοῖς ἐπερχομένοις, ἵνα μήποτε τὸ ἔρεβος καταλήψῃ τοὺς ἐπὶ γῆς, ἀπὸ τοῦ μεσαίωτος ἀσιατικῶς ὀνομάσαντας Ἐωσφόρον τὸν Σκοτηφόρον, ἵνα τυφλῶς τυφλοὺς αὐτῷ ὀδηγήσῃ τοὺς ἀνθρώπους! Αὐτὸ ἀρκεῖ σοι γνωρίσαι πόθεν κατάγονται πάντες οἱ κατὰ τοῦ Πνεύματος Ἑλλήνων τε καὶ Θεοῦ βάλλοντες ἰοφόρα τὰ βέλη, οἱ πανταχόθεν ὡς ὄφεις ἰοβόλοι ἐπιτιθέμενοι δάκνειν τὰγωνιωδῶς παραμένοντα ὑγιή πνεύματα! Τίς ὄντως ἐστὶ κείνων καὶ τῶν ὀσκοπός! Καίγε πάντες οἱ ἐπὶ γῆς ἀσπαζόμεθ' ἀκριβῶς ὄν Θεὸν (Φωτὸς ἢ ἔρεβος) τῇ ἡμετέρα ψυχῇ ἐπιλέγομεν "σύζυγον"! Εὐγε, ἢ φευ-γε ἡμῖν!

§56. Ποία οὖν οὕτω σὺ νῦν λέγεις ἀγία τῆς Θεότητος ἰδιότης διέμεινεν ἐκτὸς τῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων Ἀγίας Τριάδος, ἥτοι, τοῦ Διός, τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τ' Ἀπόλλωνος ¹³ ἐν οἷς συνηθοῖζετο πᾶσα ἡ Λογικὴ Νόησις, ἢ Ὁλὴ Σοφία, ἢ Ἐνάρετος Ἠθικὴ, ἢ ἐπὶ μόνῳ τῷ Καλῷ Φωτεινῇ Δύναμις τοῦ Θεοῦ, καὶ πᾶσ' ἢ ἐπὶ μόνῳ τᾶριστα τοῦ Θεοῦ Ἐμπνευσις; Εἰ καὶ οὐ "κατ' ἀποκάλυψιν" ἦν ἡ Θεολογία τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων [ὡς παρὰ τῶν Χριστιανῶν ὀρίζεθ' ἢ ἑαυτῶν],

¹³ Πρὶν ἢ οἱ "χριστιανικῶς" μόνον μαθόντες σκέπτεσθαι ταραχῶσιν, ὑπομησώμεν αὐθὺς ὅτι οὐχ ὡς Ῥωμαϊκῇ Τριανδρίᾳ συναποτελεῖται ἡ Χρι-

πώς οὐκ ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ μόνου ἦν αὕτη, διὰ μὲν τοῦ *Ἐνὸς Λόγου* ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων ὑποβληθεῖσα, ἐλευθέρως δ' εἶτα παρ' αὐτῶν ἐν αὐταῖς καλλιεργηθεῖσα· πρῶτον πεισθέντων κατὰ ἀγωνισθέντων ἀποκαθῆραι τὴν ἐπ' Οὐρανῷ πίστιν αὐτῶν ἀπὸ παντὸς μιαιροῦ;

§57. (α) Πῶς οὖν ταῦτα πάντα τοσοῦτον πολὺ παρενόησαν κοῦδόλως πως κατενόησαν οἱ ἐξ Ἀσίας μετὰ περισσῆς βαρβαρικῆς ματίας κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ ἐπελθόντες φανατικοὶ ψευδοχριστιανοί, ἐκ Θεοῦ μὲν φωτισθέντας πιστεύοντες ἑαυτοὺς, ὅμως δὲ χάριν δῆθεν Ἐκείνου μετὰ περισσῆς βαρβαρικῆς ματίας σκαιῶς ἀπορρίψαντες, ἐγκαταλιπόντες, δηώσαντες, ὡς οὐκ ἂν ὄφελον εἰ ἀληθεῖς Χριστιανοὶ ἦσαν, πᾶν τὸ ἐλληνικόν, ἀντὶ τὰ μάλα στερεότατ' ἐπὶ

στιανικὴ Ἁγία Τριάς, ἐν Ἡ ἱεραρχικῶς ὁ Πατὴρ τὴν πρώτην κάπολυτον θέσιν κατέχει, ὁ Υἱὸς τὴν δευτέραν (ἐνεργήσας ἀπαξ χῶς πρέσβυς), καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα τὴν τρίτην ἐπι χαμηλοτέραν (ἐπιτελοῦν καὶ τὴν ἀγγελιαφόρου ὑπηρεσίαν ὡς παρ' Ἑλλήσιν ὁ Ἑρμῆς, ἧς μόνης ἔνεκα παρ' ἀφιλοσοφῆτων ψευδοθεολόγων ὑπηρετούντων ἰδίους σκοποὺς διηρέθη ἡ Ἐκκλησία περὶ τὴν ἐν τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι ἐξουσίαν τοῦ ἐκπορεύειν Αὐτό)! Ὡς ὅτι εἰ οὕτω, πρὸ τοῦ γενεῆσαι τὸν Υἱὸν ὡς ὅλως ἕτερον Πρόσωπον ὁ Πατὴρ, ὅλως ἄνευ τῶν τοῦ Υἱοῦ τόθ' ὡσαύτως κεχωρισμένων ἀλλ' ἀπαραιτήτων ἰδιοτήτων ἦν ἂν ἡ Θεότης· ὅπερ *ἀδιανόητον δέχεσθαι!* Σημειωθήτω δ' ὡσαύτως ὅτι *ἀπολύτως οὐδὲν γέγραπται ἐν τῇ Βίβλῳ περὶ τῆς τόθ' ὡσαύτως ἀναγκαίας Γεννήσεως καὶ τοῦ Πνεύματος*· καὶ παραμένει ἐντελῶς ἀνεξήγητον τὸ παντελῶς ἀσυγχώρητον τῆς κατὰ τοῦ Πνεύματος ἀμαρτίας, εἰ γ' οὕτως κατώτερον τοῦτο τῶν δύο ἄλλων Προσωπῶν ἐστίν, ἐνῶ δηλοῦνται συγχωρηταὶ αἱ κατὰ τοῦ δῆθεν ἱεραρχικῶς ἀνωτέρου Υἱοῦ ἀμαρτίαι, οὐδὲν δὲ περὶ συγχωρήσεως τῶν ἀμαρτιῶν κατὰ τοῦ Πατρός! Ὅλως ἄλλως κἄνευ τινὸς κατὰ Λόγον ἐνδοιασμοῦ κατανοοῦνται ἡ ἀδιασάλευτος τῆς Θεότητος Ὀλότης, Ἐνότης καὶ Λογικότης ἂν ὡς ἀδιασπᾶστος ἀλληλένδετοι πλὴν φύσει κεχωρισμένοι τῆς Θεότητος *λειτουργίαι* (ἄρ' οὖν καὶ "ὄψεις" ἢ "πρόσωπα") ἐκκληφθῶσι τὰ Πρόσωπα τῆς Ἁγίας Τριάδος! Ὁ Ἰανὸς τῶν Ῥωμαίων ἐδηλοῦτο μὲν ὡς διπρόσωπος ἀλλ' ἐλαμβάνετο μόνον ὡς εἷς! Ὅτ' οὖν ἕως τοῦ νῦν οὐδ' αὐτοὶ οὗτοι οἱ Χριστιανοὶ ἀπεκάθηρον τὴν πίστιν αὐτῶν περὶ τῆς Θεότητος, λογικῶς ὀφείλομεν συγκρατῆσαι τὴν κρίσιν κατὰ τῆς Ἑλλήνων Θεολογίας: Ὡς τρία μὲν πρόσωπα οἱ Ἕλληνες ἀπεδέχοντο τὸν Δία, τὴν Ἀθηνᾶν, τὸν Ἀπόλλωνα, ἀλλ' ὁμοίως οὗτοι οἱ τρεῖς συναπετέλουν τὸ Λογικῶς πλῆρες τῆς Θεότητος πνευματικὸν εἶναι! Αἱ λοιπαὶ ἐπ' Ὀλύμπου θεότητες φυσικαῖς μόναις, οὐ δὲ καὶ πνευματικαῖς, ἀνάγκαις ἐπίσταντο! Μὴ συγχέωμεν τὰς Θεοῦ ἰδιότητας καὶ τὰς ἀνθρωπίνας περὶ Αὐτοῦ καὶ αὐτῶν ἀντιλήψεις, καὶ μὴ προσκολλώμεθ' ἀνθρωπίνοις περὶ αὐτῶν λεκτικοῖς ὄροις ἀμφιβόλου ἀρμοστικότητος τῇ Θεῖᾳ Οὐσίᾳ! Ὡς ἀδυνατοῦμεν ἔτι καὶ νῦν φυγεῖν σφάλματά τε καὶ ἀπορίας ὁμιλοῦντες περὶ Θεοῦ μεθ' ὅλην δισχιστικὴν μελέτην καὶ προσευχὴν ἀναριθμῆτων πιστῶν, *ἀρα μάλλον ὀφείλομεν ἀπορεῖν* περὶ τῆς ἐγγύτητος πρὸς τὴν Ἀλήθειαν περὶ τῆς Θεῖας Οὐσίας τῆς ἐπιτευχθείσης δι' ἀνθρωπίνων λεκτικῶν ὄρων ἐν ἐποχαῖς μάλιστα ἡσσοнос γνῶσεως κἀντιλήψεως τῶν περὶ Θεοῦ καὶ Κόσμου πραγμάτων! Βεβαιώμεθα ὅτι *ἑλλογα μόνᾳ* περὶ τοῦ Ἁγίου Θεοῦ λέγομεν, ὅτι μόνον οὕτως ἀφιστάμεθα βλασφημίας!

τούτων τῶν δύο ποδῶν, κατὰ τῆς ἀνθρωπίνης ἐκ Θεοῦ φωτισθείσης ὀρθῆς κρίσεως, κατὰ τῆς εὐθέως ἐκ Θεοῦ πιστευθείσης ἀποκαλύψεως, ὡς ὄφελον, οἰκοδομήσαι τὴν νέαν θρησκείαν; Μήπως διὰ ταύτην μόνην τὴν παρανόησιν τοσοῦτον πλήρως οὔτοι ἀπέτυχον ὀλοκαίνον πᾶσαν ποιῆσαι τὴν κοινωνίαν· συνειδητῶς διὰ τῆς ἐτέρας *σὺν Θεῷ ἀεὶ τῷ Ἐνὶ ἀρνηθέντες* καθῆρ' ἀπὸ παντὸς παραλογισμοῦ ἀμφοτέρας τὰς θρησκευτικὰς παραδόσεις κάσυναισθήτως ἐγκαταλιπόντες τὴν προσπάθειαν τοῦ *δι' ἀμφοτέρων ἐλεύθερον παντὸς χοϊκοῦ* μορφῶσαι τὸν *πλήρη καινὸν ἄνθρωπον*· ἐν τῇ διττῇ ταύτῃ ἀποτυχίᾳ τουτέστι *κινώσαντες* καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ Χριστοῦ τὴν προσπάθειαν· ἐφ' ὅσον οὐδέποτε φεῦ μέχρι τοῦ νῦν εἰς ἀριθμοὺς ἱκανοὺς ὁ καινὸς ἄνθρωπος ἐμορφώθη *πλήρη ἔχων συνείδησιν τῆς διττῆς κἂν παντὶ πλήρους αὐτοῦ πνευματικῆς ἐλληνικῆς καὶ χριστιανικῆς παραδόσεως*, ὥστ' ἐπιτυχῶς ἐμβολιάσῃ πᾶσαν τὴν γῆν;

(β) Πῶς ἀληθῶς εἰ *οὐ διὰ τοῦτο καὶ μόνον* ἐνέσκηψεν ὁ Μεσαίων· ὡς καὶ *κυρίως*, παρὰ τὰ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγόμενα, ὅπου ποτ' ἤμυσε τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα· χόπόθεν διὰ μακρὰς διελθόντες νυκτὸς ἀδιόρθῶτως ἀνόητοι νῦν ἀπερρίψαμεν τὸ Αἰώνιον Πνεῦμα, ἐπὶ τὸ βαθὺ σκότος ἐπανελθόντες διὰ τῆς λήθης τῆς σημασίας τῶν ὀνομάτων καὶ τῆς ἀκρίτου λησμοσύνης τῆς βαθείας Θεολογίας τῶν ζωηρῶς ἐν αὐτοῖς παλλομένων σοφῶν νοημάτων; Μήπως δέ, ὡς ὁμοῦ μετὰ παντὸς ἐτέρου ἑλληνικοῦ ἀπερρίφθη καὶ πᾶν ὃ ἦν ἑλληνικῶς φιλοσοφικὸν ὑπὸ τῶν ἀσιατικῶς ἀδυνατούντων καὶ διὰ τὴν παράνοιαν ἀρνούμενων φιλοσοφεῖν σὺν τοῖς Ἑλλησιν· ὅπερ ὄμφαξ ἐκλήθη καὶ κενότης ἐκρίθη παρὰ τῶν *ἀπαιδευτῶν νέων* "πιστῶν", διὰ *τούτ'* ἐπ' αἰῶνας κούδεμία βαθεῖα φιλοσοφικὴ κάθαρσις ἐπεδιώχθη τῆς νέας θρησκείας, μέχρις οὐ μετὰ μεγάλης ὀξύτητος ἐνέσκηψαν ἐπὶ γῆς παρὰ "θεολόγων" ὑποκινηθεῖσ' αἱ αἰρέσεις χαὶ ἀτέρμονες *ἐπὶ συμφέροντα μόνον οὐκ Ἀλήθειαν* διαιρέσεις, τοῦ καλῶς πεπαιδευμένου καὶ καλοπίστου φιλοσοφικοῦ πνεύματος ἐν τῷ μεταξὺ ἐκλιπόντος ὁμοῦ μετὰ τῆς πηγαίας ἑλληνικῆς φιλικότητος τῶν ἐναγωνίως ἀπὸ κοινοῦ κατὰ τὰ πάλαι τὴν Ἀλήθειαν ἀναζητούντων!; Μήπως δέ, διότι οὕτως *ἄλλου* ὑπὸ τῶν καθ' ἕκαστα θρησκείων τῶν ἀνθρώπων πιστευομένου εἶν' ἐν τῇ ἀδιαιρέτῳ Αὐτοῦ Οὐσίᾳ τοῦ *Ἐνὸς καὶ Μόνου Θεοῦ*, σήμερον ἀδυνατῶσιν οἱ ἄνθρωποι ἀντιλαμβάνεσθαι *τί* ὄντως ἐστὶ τὸ προκείμενον, καὶ πρὸς *τί* ἡ μεγάλη ἀνθρωπίνη προσπάθεια, καὶ *τί* δεῖ ποιεῖν πάντας ἡμᾶς, ὥστε φέρειν ἀξίως τὸ Ἀνθρώπου μέγα καὶ ἅγιον ὄνομα!;

§58. (α) Τὸν *Δία εἶναι πατέρα πάντων "θεῶν" τε κἀνθρώπων* εἶπον οἱ Ἕλληνες. Ἄλλ' ὕστερον, γενόμενοι "Χριστιανοί", ἤγουν *παύσαντες εἶν'* Ἕλληνες *τῇ οὐσίᾳ*, διὰ τὸ καταληφθῆναι ἐν τοῖς

πλείστοις ὑπὸ τοῦ ξένου τῷ Λόγῳ παλαιοῦ ἀσιατικοῦ πνεύματος, ᾧ ἀμαχητὶ παρεδόθησαν καταλιπόντες τὸ γενικὸν αὐτῶν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν ἦθος ἐν ᾧ καὶ τὸ ὑγιὲς ἔθος τοῦ εἰς τὸν Λόγον ἀεὶ ἀναφέρεσθαι, ὅτι "εἰδῶλον" ἦν εἶπον τὸν Δία! *Τυφλῶς ὑπεριδόντες* ὅτι Ζεὺς τε καὶ **Deus** τε καὶ Θεὸς *οὐκ εἰσι λέξεις τυχαῖαι ἀλλ' ἀπολύτως ταυτόσημοι*, τρεῖς ἀσημάντως διάφοροι ἐκφοραὶ τῆς αὐτῆς μιᾶς λέξεως, ὅτι *ταῦτ' ἐν Αὐτοῦ ὄνομα* τὰ τρία ταῦτα ἐστίν¹⁴, ὡς γε διὰ τὰ πόλλ' αὐτοῦ δένδρα παρεορακότες τὸ πλούσιον δάσος! Ἐρώτησον γάρ: Τί σπουδαιότερον, τὸν Δία λέγειν εἶναι *πατέρα πάντων* "θεῶν" τε κἀνθρώπων, ἢ τὸ "θεοῦς" λέγειν ὑπάρχοντας πλείονας τοῦ ἐνός; Εἰ κἄλλοι κατ' ἀπονομήν *θεῖοι, ἄγιοι, ὄσιοι, πλὴν πάντες ἦσσαντες εἰσιν ἡμῶν οἱ "θεοί"* [καὶ μόνον ὡς τοιοῦτοι ἐκλήθησαν "συγκληρονόμοι" Χριστοῦ, ὡς ἂν ὄντως ἢ ὁ Χριστὸς τις κληρονόμος κοῦχί Αὐτὸς ὁ ἐπὶ τὰ ἔξω τῆς Τριαδικῆς Θεότητος ἐνεργῶν Εἷς Ἄϊδιος Θεὸς Ὁλος], *οἷς ἀναπέμπομεν προσευχὰς μεσητείας καὶ εἰσακούσεως, καὶ ποιούμεν ἀφιερώματα*, πῶς ἄρ' οὐκ ἐστὶ τὸ τῶν Ἑλλήνων "πιστεύειν θεοὺς ὑπάρχοντας πλείονας τοῦ ἐνός" ἴσον τοῦ διδοῖναι προσώπων ὀνόματα ταῖς ιδιότησι κἀνεργείαις τοῦ ἐνός μόνου Θεοῦ; Ὅτι ἄνισον, μόνον ἀνθρώποις φαίνεται' οὐχ ἱκανῶς σπουδάσαι τὴν φιλοσοφικὴν ἀνάπτυξιν (ἦν ἀπλῶς ἐψάυσασμεν ἀνωτέρω) τῆς ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως τῶν ἀνθρώπων, οὐδ' ἐγκύψασιν ἐπὶ τῆς τοῦ ἐνός αἰωνίου Θεοῦ *ἐσωτέρας* ὄντολογίας, οὐδὲ κατανοήσασιν τὴν ἐπίπονον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, *καθ' ἃ τότε κείνοι ἐδύναντο, Θεολογικῶς μεθωδευμένην γενεαλογίαν* τῶν λοιπῶν ἀρχαίων "θεῶν", περὶ ᾧ πλείονα κατωτέρω! Καὶ πῶς μεγάλως τοῦτο διαφέρει τοῦ τοῦς ἄλλους "θεοῦς" *ἀγγέλους* τοῦ Ἐνός λέγειν, καθ' ἃ ποθ' οἱ ἀνθρωπ'

¹⁴ Σημείωσον ὅτι τὰ ὀδοντικά τ, δ, θ ἐστὶν ἐναλλάξιμα, ὅτι τὰ δ καὶ d ἐστὶ ταυτόσημα, ὡς καὶ τὰ ζ (= σ + δ) καὶ z, ὅπερ καὶ νῦν ἰσπανιστὶ προφέρεται ὡς θ, ὅτι τὰ ἑλληνικὰ ο καὶ υ ἀποδίδονται λατινιστὶ διὰ τοῦ u, ὅτι ἡ διαφορὰ προφορᾶς μεταξὺ ε καὶ i πολλάκις ἐστὶν ἀσήμαντος, ὅτι οὐδεὶς νόμος ἀπαγορεύει λαοῖς προφέρειν διφθόγγους συνηρημένως ἢ ἀσυναιρέτως, καὶ θελήσεις ἰδεῖν ὅτι *μία τὰ τρι' αὐτὰ ἐστὶ λέξις!* **Deus** *οὐκ ἐστὶ μετάφρασις* τοῦ Θεός, ἀλλ' ἄλλη αὐτοῦ προφορά! **Deo** *οὐκ ἐστὶ μετάφρασις* τοῦ Θεῷ, ἀλλ' ἄλλη αὐτοῦ προφορά! **Dei** καὶ Δί *μόνον* διάφοροι εἰσὶ προφοραί, καίτοι γραμματικῶς διάφοροι πτώσεις! Διὸς καὶ **Deus** *μόνον* διάφορ' εἰσὶ προφοραί! Ζεὺς παρ' ἄλλων δύναται προφέρεσθαι **Deus**, ὅποτε *πῶς ἐστὶ διάφορον* τοῦ Θεός; *Πῶς οὖν ἄρα τὸ Ζεὺς ὄνομα* εἰδώλου ἐστὶ, καὶ οὐ τοῦ αὐτοῦ ἐνός ἐπὶ πᾶσι Θεοῦ; Ἄρα τὰ περὶ τοῦ Διὸς ὡς *δηθεν* εἰδώλου *καθαραὶ ἀσιατικαὶ μωραὶ τε καὶ συσκοφανταὶ εἰσὶ*, κοῦχί παρανοήσεις ἀπλᾶ νοημόνων ἀνθρώπων! Ἐξ ἄλλου, οἷαν ἔχει βαρύτητα τάποκαλεῖν εἰκονολάτρην τὸν ὡς καθαρὸν Πνεῦμα καὶ Πρόσωπον ἀποδεχόμενον χῶς Πρόσωπον εἰκονίζοντα τὸν Θεόν (ὡς ὅτι οὐκ ἐστὶ κατηγορία τε καὶ κατάσταση

ἐδύνατο κατανοῆσαι τὰ θεῖα; Πῶς τολμῶμεν λέγειν σὺν Παύλῳ ὅτι ἐπὶ μέρος γινώσκουμεν τὰ τοῦ Θεοῦ, ὅμως δ' οὐ συγχωροῦμεν τοὺς πατέρας ἡμῶν, προηγηθέντας καὶ διὰ τοῦτο μόνον ἐπ' ἔτι ἦσσαν μέρει τὰ θεῖα γινώσκοντας, καὶ διὰ τοῦτο μόνον διδάξαντας καὶ ἐσφαλμένα τινά, δι' ὧν, διαχωρίζοντες ταῦτ' ἀπὸ τῶν ὀρθῶν, ἡμεῖς χρῆ ὀδεύειν ἐπὶ τὸ τέλειον; Ὡς πάντα τὰνωτέρω διάφορα μὲν ὄροις, ταυτόσημα δ' ὡς ἔγγιστα τῇ οὐσίᾳ, δηλὸν ὅτι ὄντως ἐπιπολαίως χῶς βάρβαροι οὐχ ὡς Ἑλληνες φερόμεν" οἱ "Χριστιανοὶ" ὑπερείδου τὴν βαθυτάτην οὐσίαν τῆς ἀρχαίας τῶν Ἑλλήνων Θεολογίας!

ὑψηλότερα τῶν δύο τούτων ὁμοῦ, κἀδύνατον εἰκονίζει τὸ Πνεῦμα!), ἴσῃ ἔχει βαρύτητα τάποκαλεῖν εἰδωλολάτρη τὸν Ἑλληνα, μὴ λησμονομένου τοῦ ὅτι αἱ λέξεις εἰδωλον καὶ εἰκὼν τὴν αὐτὴν ἐνέχουσιν ἔννοιαν! Οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες τῆς ἀρχαιότητος οὐκ ἀφιερῶντο εἰδῶλω, ἀλλ' αὐτῶ τῷ ἐπὶ πᾶσι Ὑψίστῳ Θεῷ τῆς κατὰ πάντα Ὀλυμπίου Μεγαλειότητος! Τίνι Ζῶντι Θεῷ σὺ δοκεῖς ἀφιερουμένους τοὺς αἰσχροῦς ὁμονύμως καλουμένους ἀγῶνας τῆς σήμερον, ἐφ' οὓς συγκεντροῦμεθα πάντες οἱ ἐπὶ γῆς, μυρίους θεοὺς πιστεύοντες τε καὶ μὴ, ἀνευ δὲ γενικῆς παγκοσμίου ἐκεχειρίας; Σὺν ταῖς ἐξ Ἀσίας ὡς καὶ βιαίως ἐπεκταθείσαις ἐλλόγως ἀκαλλιεργήτοις θρησκείαις, ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐπεβλήθη χη γενικὴ τῶν ἀνθρώπων ἀναίδεια κατὰ τοῦ Ἐνὸς ἐπὶ πᾶσι Θεοῦ! [Ἄδελφέ, μὴ παροργίζου: Εἰπὼν ὁ Κύριος τὸ "ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ τε καὶ ἐπὶ γῆς", ἀμέσως τοῖς μαθηταῖς ἐνετείλατο τὸ "πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη ... διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην ὑμῖν"! Οὐδαμοῦ ὁ Κύριος ἐνετείλατο τὸ "ἐγκλείσθε μοναῖς κάκειθεν ἐπιζητεῖτε τὸ ἔλεος τοῦ πατρὸς μου"! (ὁ ἄλλοτε ἐγένετο τὸ καὶ ἔτι συνεχιζόμενον κύριον ψευδοχριστιανικὸν βυζαντινὸν βίωμα, οὐ μόνου χάριν ἐκείνοι, κυρίως ἄλλοις ὑπέκοντες, οὐ πλέον Χριστῷ, οὐσίᾳ ἠρνήθησαν ἐκχριστιανίσαι τοὺς Ἀφρικανούς τε καὶ Ἀσιάτας, παντελῶς ἐγκαταλιπόντες αὐτούς! Οὐ τὸ εὐθὺ ἀποτέλεσμα νῦν ἐκεῖ κάπανταχοῦ τῆς γῆς φρικαστικῶς συντελούμενον καθοράται!] Ὁμοιοῦσμεν οὖν ὀριστικὸν τέλος θεῖναι τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων συκοφαντίᾳ, καὶ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν ἀρχικὴν ἀφιέρωσιν! Εἴτ' ἐς τὸν Ἐνα καὶ τὸν αὐτὸν Θεὸν τε καὶ Λόγον εὐλαβῶς προσεύξονται πάντες ὁμοῦ οἱ Ὀλυμπιακῶς προσερχόμενοι, εἴτ' αὐθις ἀναιδῶς, συνειδητῶς πλέον, Αὐτὸν βλασφημίσουσι πρὸ τῶν αἰῶνων! Οὐδεμία ἑτέρα ἔσθη αὐτοῖς ἄδεια! Ὁ Θεὸς οὐ μνητερίζεται! Μόνος ὁ ἄφρων ἐκτίθεται!

Κἂν οὐδὲν τῶν συντελουμένων οἱ "θεολόγοι" χοῖ ὑπὸ κείνων διδασκόμεν' ἀντιλαμβάνονται, πάντες οἱ πολιτισμικοὶ πόλεμοι περὶ μόνην τὴν Θεοῦ-Λόγου Οὐσίαν αἰεὶ διεξάγονται! Καίτοι οὐδὲ ζῶων σφαγὴν ἀπήτησέ ποτε ὁ Θεὸς ὡς Αὐτῷ προσφοράν, τὰ δὲ λοιπὰ πάνθ' ἀσεβῶν ψευδιερώων ἐστὶ καθαρῶς ἐμπορικὰ ἐφευρήματα, νῦν ἡμεῖς, ὑπερακοντίζοντες τοὺς πρὸ ἡμῶν βαρβάρους αἰῶνας, ἀνευ αἰδοῦς ἢ τινος συναισθήσεως, καθ' ἡμέραν ἐκατόμβας ἀνθρώπων προσφέρουμεν τῷ ὄν ἀποκαλοῦμεν Θεὸν τῆς Ἀγάπης! Καὶ οἱ "ἡγέται" ἡμῶν, ἀειθαλεῖς ἐπαγγελματῖαι παντὸς ψεύδους, μειδιῶσιν ὑπισχνούμενοι "νίκας κατὰ βαρβάρων"! Καὶ οἱ "δημοκρατικοὶ" πολῖται ψηφίζουσιν, ἠλιθίως ἐπαναφέροντες αὐτοὺς ἐπ' ἀρχῆς! Ὁ "πολιτισμὸς", ἢ "καλλιέργεια", καὶ πᾶσα ἢ "culture" τῆς παρούσης ἡμέρας, ὡς ἐπίχριστις ἄκρως ἐπιπολαία ἐπὶ παχυδέρμων παρίσταται παντὶ τὸ δυναμένῳ βαθύτερον αὐτῆς τὰ πράγματα ἐρευνᾶν!

(β) "Ότι δι' *ἐπιπολαιότητα* κατηγορῶ καὶ τοὺς "Χριστιανοὺς" λέγεις με ἄδικον; *Πῶς* παραβλέπεις ὅτι εἰ οὐ δι' *ἐπιπολαιότητα*, ἄρα δι' *ἄνοιαν* ἢ *μόνην κακίαν ἀδίκως* κατασυκοφαντοῦσι τοὺς Ἑλληνας ὡς δῆθεν εἰδωλολάτρες; Λέγεις δέ μ' ἀδικώτατον ὅτι διὰ μείζονα τοιαύτην κατηγορῶ τοὺς ἐκ τῶν "Χριστιανῶν Ὁρθοδόξους" κάξ αὐτῶν πρώτους τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες *πρώτοι πάντων*, εἰ Ἕλληνες θέλουσιν ὀνομάζεσθαι, ὀφείλουσι καὶ *οὐσία οὐ δὲ μόνη ἐπιφανεία* εἰδέναί τὰ πράγματα; Εἰ ὅλως ἐστὶν εὐσεβὲς τὸ θεωρεῖν ἐν Lourdes ἢ Τήνῳ τὴν Παναγίαν ὑπάρχουσαν, πῶς ἦν ἀσεβὲς τὸ δοκεῖν ἐν Ὀλυμπία ἐπίσης ὄντα τὸν Δία; Εἰ οὐκ αὐτὸ τὸ ὑλικὸν τῆς εἰκόνος ἐστὶ τὸ θαυματουργοῦν, ἀλλὰ αὐτὸ τὸ δι' αὐτοῦ εἰκονιζόμενον Πρόσωπον, πῶς ἐστὶ λογικὸν οὐ δ' ἄκρως παιδαριώδες χῶλως ἀσυγχώρητον ἀνθρώποις ὠρίμοις τὸ ἠγείσθαι τοὺς ἀρχαίους πιστεύοντας τὸ ἐν Ὀλυμπία *ἄγαλμα* αὐτὸν τὸν Θεὸν εἶναι μᾶλλον, οὐ δὲ μόνον τιμῶντας αὐτὸ ὡς τὴν παρ' ἀνθρώπου μεγαλοπρεπεστάτην κατασκευασθεῖσάν ποτ' εἰκόνα τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ κόσμου καὶ Πατρός τῶν ἀνθρώπων, *Ὅν μόνον* ἐλάτρευον, τῷ ἀγάλματι *ἐπιδιδόντες ἄλλ' οὐκ αὐτῷ ἀποδιδόντες* τὴν ὑψίστην τιμὴν, ὡς ὁμοίως περὶ τὰς θείων εἰκόνας ποιοῦσιν χοῖ ἕξ ἡμῶν ὄντως εὐσεβεῖς σήμερον; Τίνων οὖν ἡ ἀφέλεια τῶν "Χριστιανῶν", τῶν *βαρβάρως* ἐπ' αἰῶνας σκότους βαθέος περὶ τὰς θείων εἰκόνας διαιρεθέντων διότι *τῇ ἕλῃ τούτων τινὲς αὐτῶν πεισμόνως ἀπέδωσαν τὰς Θεοῦ ιδιότητας*, ἢ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, τῶν *μηδέποτε* δοκησάντων ὅτι τὸ ἐν Ὀλυμπία *ἄγαλμα* ἔδημιούργησε τὸν καὶ *τοῦτο* περιέχοντα κόσμον, ἢ τὸν καὶ *τοῦτο* καλλιτεχνήσαντα γλύπτην· ὃ ἀνὰ τετραετίαν διὰ πανελληνίου ἐκεχειρίας συναθροιζόμενοι πέρι, τῷ Θεῷ *μόνῳ* ἀπεδίδωσαν τὴν ὑψίστην τιμὴν· *ὑπερχιλιετῆ ἤνπερ παράδοσιν ἄκρου σεβασμοῦ τοῦ Θεοῦ ἄφρονες βάρβαροι "Χριστιανοὶ" μόνον κατήργησαν*, χέως τοῦ νῦν ἔτι *ἀρνοῦνται*, μεθ' ὅλην ἑκατονταετίαν ἀναβιώσεως τῶν ἀγώνων, δι' *ἀληθοῦς παγκοσμίου πλέον ἐκεχειρίας εἰ οὐ διὰ τελικῆς καταπαύσεως τῶν πολέμων*, ὡς *δεῖ πεπολιτισμένοις λαοῖς*, τιμᾶν τὸν Θεόν· τῆς Ἑλλάδος, εἰ τουτέστιν αὕτη ὄντως ἔτι πιστεύει πως ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἀμετακινήτως ἀρνούμενης συμμετέχειν κατὰ τὰ νῦν ἔθιμα τῇ ὁμονύμῳ ἐπὶ μόνους χρήμασι παγκοσμίῳ Θεοῦ βλασφημία; Εἰ δι' ὑλικῶν ἐκβαπτουσῶν ἐν χρόνῳ βαφῶν ἐπὶ ξύλου ὃ σήπετ' ἐπιτρεπτόν τὸν Ἄυλον εἰκοιζειν, ἐν ᾧπερ πάντως ἀπόλλυται τὸ ἐκφράζειν τὴν *ἀπόλυτον ἄυλον στερεότητα* τοῦ Θεοῦ-Λόγου, πῶς ἄρ' ἀνεπίτρεπτον τὸ διὰ μάλιστα μείζονος πόνου γλυφέντος καθαρωτάτου μαρμάρου τε καὶ χρυσοῦ τε καὶ ἐλεφαντοστοῦ ἐντυποῦν ἐν ταῖς καθορόντων ψυχαῖς τὴν *ἀπόλυτον βεβαιότητα τῆς αἰδίου στε-*

ρεότητος τῆς οὕτως ὡς Ὑψίστου Προσώπου εἰκονιζομένης Θείας καθαρῶς Πνευματικῆς τοῦ Λόγου Οὐσίας;

(γ) Τί ἐστὶν ἀσεβὲς ἐν τῷ ὅτι τὸν Δία οἱ Ἕλληνες ὡς ὠριμον σθεναρώτατον ἥρωα σώφρον' ἄνδρα εἰκόμισαν; Ἔστι τις ἄρα καλλίων καὶ πληρεστέρα ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ τοῦ Θεοῦ-Λόγου-Προσώπου-Πνεύματος ἀπεικόνισις; *Πῶς ἄρ' οὖν ἡμεῖς οἱ κατ' ὄνομα "Χριστιανοὶ" περιεχομένου Λόγου γυμνὸν* νενομίκαμεν τὸν Θεόν, καὶ πρὸς Αὐτὸν *ξένον* εἶναι τὸν Λόγον; Ἐν ἑαυτῷ μαλακὸν τι καὶ θῆλυ, ἢ ἐν ἑαυτῷ τι ἀμφίβολον κἀκαθόριστον, ἢ τι ἀδυνατοῦν τίθεσθ' ὑπὲρ πάντα τὰ πράγματα τὰ ἐρχόμενα εἰς τὸ εἶναι *μόνη τῇ ἠθελημένῃ Λογικῇ πράξει τοῦ Πράττοντος* ἐπιστεύσαμεν τὸν Λόγον-Θεόν; Ἡ λατρείαν τῷ Θεῷ δοκοῦντες προσφέρειν μὴν ἄρα προσφέρομεν ὕβριν, λέγοντες καὶ τινα πράγματ' ὄντα κάρχετύπως ὑπάρχοντα, ἀνεξάρτητ' ἀπὸ τοῦ Λόγου, καὶ πέραν τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ; Μὴν ἄρα προτιμῶμεν παλαιᾶς κοπῆς Ἀσιάτας ἡμᾶς εἶναι μᾶλλον ἢ Ἕλληνας; *Πῶς οὖν ἐὰν Ἕλληνας, ἕως τῆς σήμερον ἀδυνατοῦμεν κατανοῆσαι ὅτι οὐδὲν πλέον τῆς ἀρνητικῆς [πλὴν κακῶς κληθείσης "ἀποφατικῆς"], ὡς οὐκ ἐκ τοῦ καταφατικῶς ἀποφαίνεσθαι μετὰ παντὸς Λόγου ἀλλ' ἐκ τοῦ παντάπασι ἀρνεῖσθαι ὑπὲρ τούτου ἢ καὶ ἀντιθέτου αὐτοῦ ἀποφαίνεσθαι, ὅλως ἀπορριπτομένης τῆς κἀπ' αὐτῶν ὡς ἐπὶ πάντων ἐνεργούσης ἰσχύος τοῦ Λόγου προερχομένης]* "Θεολογίας" ὑποσκάπτει [προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἀπωλείας τῆς ἀπολύτου οὐσίας, *οὕτως ἀεὶ τιθεμένης ἐν μείζοι ἀμφιβόλῳ*] διὰ τοῦ λόγου [σκοπίμῳ *οὕτω κενουμένου, κἀπὸ τοῦ Λόγου ἐκπίπτοντος, ὧ πλέον ὁ λόγος δηλοῦτ' ἀντικείμενος!*] τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ-Λόγῳ πίστιν ἐν ψυχαῖς πνευματικῶς ἀπαιδευτῶν (κἂν *sophisticatedly educated!*) περὶ τὰ "οὕτω καὶ μὴ οὕτω" ἢ τὰ "μὴ οὕτω καὶ μὴ μὴ οὕτω" δηλούμεν' ἀπόλυτα Λογικὰ βέβαια;

§59. (α) *Πῶς οὖν σὺ δοκεῖς εἰς ἀπλὴν παρανόησιν ὀφειλόμενον κἄρα συγχωρητέον ὅτι οἱ Χριστιανοὶ παντελῶς ὑπερεῖδον* ὡς *ἔν* καὶ ταῦτὸ ὄνομα τὸ Ζεὺς-Θεὸς-Deus, τῆς αὐτῆς μᾶς χενοίας Θεότητος, κούδέποτε καλῶς κατενόησαν *ὡς ἄρ' ἀδιαίρετον κἀδιάσπαστον ἀπ' Αὐτῆς* καὶ τὴν Ἀθηνᾶν-Σοφίαν, τὴν *ἐπιτατικὴν Θεολογίαν*, τὴν κατὰ πάντα Λόγον τὰ πάντα νοοῦσαν Θεοῦ Νόησιν!; Τί γάρ ἐστι σπουδαιότερον, ὁ πρὸς κατανόησιν χυτὸ τῶν "ἀπλουστέρων" ἀνθρώπων προβαλλόμενος *ἀεὶ παραβολικὸς* "μῦθος", ὃν τις ὡς καὶ κατὰ στιγμιαίαν *διάθεσιν* "ἐπιλήψιμον" κρίνει, ἢ αὐτὴ ἡ Ὀλη Θεία Οὐσία; Ἀλλὰ "θεοὺς" πολλοὺς ὑπάρχοντας (κἄρ' ἱκανῶς διὰ τούτ' ἀμέσως ἀπορριπτέους) "ἐπίστευον" οἱ ἀρχαῖοι, ἐν οἷς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἣν *δήθεν* "ἀφελῶς" (ἀγνοοῦντες τὴν φυσικῶς ὑποδεικνυμένην ὁδόν!) ἐφαντάσθησαν ὡς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς γεννηθεῖ-

σαν ὡς τιν' ἑτέραν ἀπὸ Κείνου θεότητα, ἧς ἔργον ἦν ἡ Σοφία, ἐργασία δὲ τὸ Σοφία ἐπίστασθαι· καὶ τὸν Δία διώρισαν "θεῶν" τε κἀνθρώπων πατέρα τε καὶ κριτήν!; Ἄλλὰ ταῦτα, ὡς οὐχὶ ἀναγκαίως παραβολικοὶ λόγοι ἀνθρώπων [ὅτι εὐθὺ τῆς κεφαλῆς προῖδον ἀεὶ θεωρεῖθ' ἡ σοφία κοῦχι διὰ τῆς φυσικῆς ὁδοῦ ἐρχομένη!], οὐδαμῶς μεταβάλλει τὴν ἔλλογον Θεῖαν Οὐσίαν, καὶ τὴν περὶ ταύτην βαθείαν νοουμένην Θεολογίαν! Πῶς ἄρα διὰ τὸ δῆθεν πολλοὺς τοὺς θεοὺς εἶναι, ἕξεστιν ἡμῖν παντελῶς ἀπολλύναι τὴν διὰ γεικοῦ Νόμου ἐπὶ πάντων Ἀρχήν, τὴν Λογικῶς ἀβιάστως ἀνάγουσαν εἰς Ἔνα ἐπὶ πάντων Νομοθέτην-Θεόν, τὸν διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Λόγου τε καὶ Σοφίας τὰ πάντα ὀρίζοντα, κἄρ' ἱκανῶς καὶ διὰ μόνου τοῦ ὀρισμοῦ αὐτῶν ταῦτα κρίνοντα; Πῶς οὖν ἄρ' ἀπὸ τοῦ Διὸς διακεκριμένη ἵσταθ' ἡ Ἀθηναῖα, κάπορριπτέα διὰ τοῦτο καθίσταθ' ἡ ἀρχαία Θεολογία; [Ἦς πέρι, ἰδὲ συναφῶς καὶ τὰ §183-184(β), σελ. 378-81.]

(β) Ἄλλὰ κἀπὸ τὰ περὶ Ἀπόλλωνος οὐδὲν οὐσιῶδες οἱ "Χριστιανοὶ" ἔμαθον!: Πῶς οὐκ ἐστὶν οὗτος ὁ Ἀπολούων κἀς καθαρότητ' ἀποκαθιστὰς τοὺς πιστεύοντας· ὁ Ἀπλοῦς, χάπλᾶ καταδεικνὺς τὰ διὰ Φωτὸς φωτιζόμενα· ὁ Ἀεὶ βάλλων-Ἀβάλλων-Ἀπόλλων τὰ βέλη τοῦ Θείου Φωτός, καὶ δι' αὐτῶν τὰ πάντα φωτίζων· ὁ Ἀ-πολ(+ λ)ῶν —όμοῦ-πολλὰ πολῶν κἀς ἀρμονίαν οὐκ εἰς ἀπώλειαν διὰ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ αὐλοῦ φέρων τὰ φωτεινὰ πάντα· ὁ Ἀπολλύων μόνον τὸ σκότος καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ, μετὰ τοῦ Πύθωνος εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς καταδικάζων αὐτά; Τί ἐν αὐτοῖς ἐστὶν εἰδωλολατρικόν, ἢ ὕβριστικόν τοῦ Ἐνὸς Ζῶντος Θεοῦ; Ἦ οὐκ ἦν τῆς ἐπὶ τὰ Θεῖα ἐμπνεύσεως Θεὸς ὁ Ἀπόλλων, ὁ καὶ τὸν Σωκράτην περιφανῶς δι' ὄλου τοῦ βίου ἐμπνεύσας ἀκαμάτως ἀναζητεῖν τὴν Ἀλήθειαν; Ἄλλὰ πῶς ἄρ' ἐμπνέει ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Θεός, εἰ οὐκ ἐστὶν Αὐτὸς Ὁλος Πνεῦμα; Μὴ λίθοι ἀλάξευτ' ἐμπνέουσι τοὺς λαξεύοντας, ἢ μόνον τὸ καὶ τούτων σκληρότερον, ἀπλούστατον Ὁραιότητος Πνεῦμα, τὸ ἐπὶ τούτους κινήσαν πρῶτον τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν καὶ δι' αὐτῶν ἀκολουθῶσιν ὡσαν τὰς χεῖρας ἀναλαβεῖν σφύραν καὶ σμίλην; Τί οὖν εἴπωμεν; Ὅτι καὶ τὸν Θεῖον Ἀπόλλωνα ἔχοντες, κἀὐτὸν πρῶτον μετ' Αὐτὸν τὸν Θεὸν-Δία λατρεύοντες, καὶ τῷ Τούτου ἱερῷ ἐν Δελφοῖς τόπῳ πανταχόθεν εὐλαβῶς, ἵνα παρ' Αὐτοῦ φωτισθῶσι, προσερχόμεν' οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας, Ἀσιᾶται, Λατῖνοι, Ἀφρικανοί, ὄντως ἄΠνευστ' ἀπὸ Θεοῦ, ἢ πως ἄπιστοι ἦσαν τΑὐτῷ Ἐνὶ ἐν πᾶσι Κείνοις Θεῷ, τῷ μηδέποτε παύοντ' εὐεργετεῖν τοὺς ἀνθρώπους, πλὴν ἀεὶ κατὰ μόνην τὴν ἐπ' ἀγαθῷ πίστιν αὐτῶν; Οὐκοῦν, ἄνευ Θείας ἐμπνεύσεως ὁ ἀρχαῖος ἑλληνικὸς κόσμος ἐμεγαλουργήσεν; Ἄλλὰ πῶς, ἐὰν ἀληθῶς οὕτως, ὁ ὑπὸ τάληθοῦς Θεοῦ ἐμπνευσθεῖς (ὡς μετὰ κείνον δῆθεν "εὐλαβῶς" λέγεται) ἀκολουθήσας "χριστιανικὸς" κόσμος οὐ μάλι-

στα μείζονα τῶν τάρχαίου κόσμου ἐποίησεν ἔργα, καὶ νῦν ποταπὰ μόνα ποιεῖ; Πῶς, εἰ ἄνευ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, παρήχθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ καὶ νῦν θαυμαστὰ αἰώνια ἔργα ταύτου ἑνὸς σὺν Ἐκείνῳ Πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου· περὶ ἃ οἱ νῦν "κληρονόμοι" ἀκαταπαύστως οἱ ἀνόητοι ἄνευ Θεοῦ ἐθνικῶς κορυβαντιῶντες, ἀεὶ χαίνοντι στόματι χάσκοντες καὶ ψευδεὶ πνεύματ' ἀποθαυμάζοντες, "πεπολιτισμένως" πλὴν μαλακῶς καὶ συναισθηματικῶς μόνον ἀεὶ "συγκινούμενοι", οὐδέποτε Λογικῶς ὑπὸ ταύτου ἑνὸς Πνεύματος πυρφόρως διακαιόμενοι, ἢ ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτοῦ ἐπὶ τὰ διάπυρ' ὡς κάκεινοι ὑψη φερόμενοι, διανοήθησαν ἀριστεύειν ἐπὶ τῇ αὐτῇ αἰωνίᾳ ἀμίλλῃ τοῦ Πνεύματος· εἴτε διὰ τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐπ' ἔτι καλλίον' ἔργα τὴν βαρεῖαν σφύραν ὑψοῦντες ἐπὶ τὴν σμίλην, εἴτε διὰ τοῦ νοῦ αὐτῶν μόνου ἔτι αἰωνιώτερα ἔργα σφυρηλατοῦντες ὡς ἐκείνων κρείσσονες αὐτοὶ Νέστορες τὴν μάλιστα βαρυτέραν ὀρθὴν κρίσιν ἐπὶ παντὸς ἀνθρωπίνου βίου καὶ τῶν αἰωνίων ποιούμενοι, ἄπερ ἀπ' αἰῶνων μακρῶν οὐ πλέον παράγουσιν; Ἐὰν γὰρ ξέν' ἀλλήλοισ ἐστὶ τὰ δύο αὐτὰ Πνεύματα, ἢ ἀεὶ ἐν καὶ γὰρ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ; Ἄλλ' ἔστω ὅτι οὐ πλήρες οἱ Ἕλληνες εἶχον τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· μήπως εἶχον αὐτὸ οἱ ἀκολουθήσαντες χριστιανοί, ἢ χημεῖς αὐτοὶ σήμερον; Πῶς ὑπ' Αὐτοῦ φωτισθέντες καεὶ συνεχόμενοι οὗτοι, οὔτε τὰ τοιαῦτα ποσῶς κατενόησαν, οὔδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐδίστασαν καταστρέψαι, μετὰ μεγάλης λίαν ἀπ' ἀνατολῆς βαρβάρου μανίας, ἃ ζῶντα μνημεῖα κατέλιπον τούτοις ἐκείνοι; Ἐὰν ἀπλοὶ λίθοι κατειργασμέν' εἰσὶ τὰ ἐπ' ἐδάφους νῦν κατακείμενα κείνων μνημεῖα, ἢ ἔργα καὶ τόπος παντάπασιν ἱερός, καθαγιασθεῖς· ὁπόθεν/διότι σκληρῶν ἔργασίᾳ τετιμημένη καὶ πληγαῖς καὶ φλυκταίναις κεκοσμημένη, ἀλλὰ Πνεύματι Θεῷ μόνῳ ἐμπεπνευσμένη διήλθε δημιουργὸς τ' Ἀνθρώπου ἢ χεῖρ, τῷ Ἐνὶ Μεγάλῳ Θεῷ μόνῳ συμπράξασα; Τί ἄρα γε τιμῶμεν ἡμεῖς σήμερον τάρχαῖα κειμήλια καθορώντες; Αὐτοὺς τούτους τοὺς λίθους τοὺς ἄλλως ἀψύχους, ἢ τοὺς τούτους λαξεύσαντας καὶ τὸ κείνους κινήσαν ἀεὶ ταῦτό Ἐν Ἅγιον Πνεῦμα; Οὐκοῦν, εἰσέτι Χριστιανούς τοὺς πλείστους ἡμᾶς αὐτοὺς σὺ δοκεῖς, καίτοι διαμένοντας παντελῶς ἀδιαφόρους περὶ τοῦ πόθεν τὸ ἐπὶ τὰ μεγάλα κινῶν Πνεῦμα ἐστὶ, πόθεν τοῦτο διέρχεται, καπὶ τίνι Τέλει σκοπεῖ; Ἦ πλέον, ταῦτα πάντα σκεπτόμενος, δικαίως καὶ σὺ νῦν κατατάσσεις ἡμᾶς, ἔτι καὶ ἔτι περὶ τούτων ἀδιαφοροῦντας, μεταξὺ τῶν ἔκτοτε τελευταίων βαρβάρων τῶν κατασκευοφαντησάντων πάνθ' ἃ ἴστατο πέραν, μακρὰν ὑψηλότερον τοῦ κείνων μικροῦ μιᾶρου πνεύματος, ὅπερ ὡς δῆθεν ἐκ Θεοῦ διελάλησαν σκοτήσαντες τοὺς λαούς; Εἰ ἡμεῖς αὐτοὶ σήμερον οὐδὲν τῶν τοιούτων κατανοοῦμεν διὰ χρήματα τοῖς ξένοις οἱ ἄξεστοὶ εἰσέτι πωλοῦντες τοὺς ἀφώνως μόνους

τοῖς κούφοις ἀλλὰ καὶ νῦν βροντώδει τῇ ἔσω φωνῇ διδάσκοντας τοὺς καὶ νῦν δι' αὐτῶν ἐπιθυμοῦντας μαθεῖν καὶ Πνεῦμα γυρόθεν καθαρὸν διαχέοντας "λίθους", ἄραγε τί περὶ τούτων καλῶς μετὰ τῶν ἀνατολῆς λοιπῶν βαρβάρων ἐπελθόντες οἱ "Χριστιανοὶ" κατενόησαν, ὅτε μεθ' ὅλως ἀξέστου θρησκευτικοῦ μένους φερόμενοι τάρχαϊα κατέστρεψαν μνήματα; Πῶς οὖν οὐκ ἐστὶ βλασφημία κατ' αὐτοῦ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ λέγειν περὶ αὐτῶν ὅτι ὡς "Χριστιανοὶ" Πνεύματι Θεῷ ἐμπεπνευσμένοι ἔπραξαν ἄπερ ἔπραξαν ἀπερίγραπτα βάρβαρα κατὰ τῶν μνημείων τοῦ μεγίστου ἀρχαίου πολιτισμοῦ, ἐξωθούμεν' ὑπ' ἔτι βαρβαρωτέρων καὶ κατὰ παράδοσιν καὶ γραφὰς αὐτῶν δῆθεν θείας μετὰ μανίας μισούντων ἃ ἠδυνάτου ἐγγίσει, διὰ τὸ εἶν' αὐτῶν μάλιστα μείζονα; *Τίνα* ποιότητα πνεύματος τῶν καταστροφῶν καταδεικνυσιν ἢ τοιαύτη καταστροφή; Οὐ ποτ' ἦν, οὐδ' ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἐστὶ τις κατασχύνη! *Ὅτι καὶ νῦν ἔτι* δηροῦσι! Διότι οὐκέτι ἐστὶ τις συναίσθησις ἐν αὐτοῖς τοῦ συνεχῶς διαπραττομένου ἐγκλήματος! Πεπώρωται κάποπέφρακται γὰρ πᾶς ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν πόρος τοῦ Πνεύματος!

(γ) Ὅλως διάφορον τοῦ παρόντος, οὐ πολὺ διάφορον πνευματικῶς τοῦ Ἑλληνικοῦ τὸ αἰεὶ Ἐν Ἁγίῳ Θεῷ Πνεῦμα διατάσσει τὸν Ἄνθρωπον ἐπὶ γῆς βίον!: Ἡ Θεολογία, ὡς ἡ *μία μόνη ὑψίστη συνοπτικὴ κορυφὴ τῆς Ὁρθῆς Ἐπιστήμης, Φιλοσοφίας καὶ Λογικῆς*, προσδιορίζει τὸ σεμνὸν εὖρος, τὴν θείαν βαρύτητα, τὴν ἐγγὺς παράκεντρον θέσιν καὶ δι' αὐτῶν καὶ τὴν ἀκριβῆ σχέσιν τοῦ Ἄνθρωπου μετὰ τοῦ περὶ αὐτὸν Κόσμου, τοῦ Κόσμου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὴν πρὸς τὸ τοῦ παντὸς Κέντρον Θεὸν-Λόγον οὐσιώδη τοῦ Ἄνθρωπου συγγένειαν! Τοῦ Ἄνθρωπου! *Οὐ τοῦ δίποδος* τοῦ φέροντος *ἀναξίως* τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου! Ποίει τὰς συγκρίσεις, οἷας ἂν βούλοιο! Ἐνεγκῶν δ' ὕστερον ἐπὶ τὴν καρδίαν τὴν δεξιάν, εἰπέ σαυτῷ, τῷ Κόσμῳ, τοῖς αἰῶσι καὶ τῷ Λόγῳ-Θεῷ, ἀφ' ὧν ἀδύνατον τὸ φυγεῖν: Τίνας συνειδητότερον, ἑαυτοὺς κάλλιον γινῶντες, εἰργάσθησαν ἐπὶ τούτοις! Τίνας εὐαισθητότερον δι' ὅλου τοῦ αὐτῶν Πνεύματος ἔψαυσαν τὸ ὑπάρχον! Τίνας διὰ τοῦ ἐν αὐτοῖς Λόγου ἐγγύτερον ἦλθον ἐπὶ τὴν Ἀρχὴν! Τίνας ἐπὶ τὸ Τέλος τὸν πρὸ αὐτῶν δρόμον ἔδραμον ἀνδρείότερον! Τίνας δ' ἀντὶ πάντων αὐτῶν ὅλως ἀσκόπως πλέον σῦρονται ἐπ' ἀρούρης, σταλίδα δρόσου ὡς ἐν ἐρήμῳ ἀναζητοῦντες, παντελῶς ἀπεξηραμμένοι "εὐελπιστοῦντες", "Θεὸν" ἐπικαλούμενοι, ὧ οὐ πλέον πιστεύουσι, παρ' Οὐ οὐ πλέον ἐμπνέονται, "θεολογίαν" ἀποκαλοῦντες τάρουραίων ψελλίσματα, κ' ἀνθρωπολογίαν" τὸ σύρεσθ' αἰεὶ βαθύτερον ἐν ὀπαῖς!

10

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

§60. (α) Τίς ἐστὶν ὁ Χριστός; Καὶ πῶς δικαιολογεῖται ὅτι οὐδένα ἕτερον τοῦ αἰεὶ ἐνεργοῦντος Θεοῦ Αὐτὸν εἶπομεν; Ἐνθυμοῦ πῶς ἱκανῶς διὰ τοῦ ἐνεργοῦντος ἐν τῷ φυσικῷ Κόσμῳ νόμου τὴν ἐκτὸς αὐτοῦ καθ' ὅλ' ἀναγκαίαν πνευματικὴν Ὀντότητα χϋπαρξιν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ μοναδικότητα τοῦ Θεοῦ συνηγάγομεν! Μὴ τις ἀσάφεια ἐν τῷ σῶ νῶ παραμένη! Οὐ κατ' εἰκασίαν ἀνθρώπου, δυναμένην εἶναι καὶ ἐσφαλμένην, συνάγεθ' ἡ ὄντοτης χϋπαρξιν τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς τῆς φυσικῆς τοῦ φυσικοῦ Κόσμου ἀδυναμίας ἀπ' ἐντὸς αὐτοῦ καταδείξ' ἐρχόμενον τὸν τοῦτον διέποντα φυσικὸν νόμον! Ὡς οὖν ἀναντιρρήτως ὁ νόμος ὑπάρχει, οὕτως ὁμοίως χὸ τοῦτον ἐγκαταστήσας! Νόμος δ' ἐν τῷ Κόσμῳ ἐγκαθεστῶς, οὐκ ἐστὶ τις μόνη καθαρὰ νοητικὴ ἐπινώησις, ἀλλὰ καὶ πλήρως λειτουργοῦσα κατάστασις ἐμπραγμάτως ἐγκαθεστηκυῖα! Μὴ κατὰ μόνον τὸ ἐν Ἑλλάδι νῦν λειτουργοῦν (ὡς λειτουργεῖ, ἐάν πως ὅτι λειτουργεῖ δύνηται λέγεσθαι) νομικὸν καθεστῶς κρίνε ταῦτα! Ὅτι νόμος τις ἀπλῶς συνετάγη καὶ γέγραπται οὐ καθ' αὐτὸ μόνον συνίστησι νόμον! Ἄλλ' ὅτι καὶ ἐφαρμόττεται πλήρως αὐτὸς ὡς συνετάγη, καὶ ἐφαρμόττετ' ἐπὶ πάντων τῶν τούτῳ ὑποκειμένων, καὶ ὅτι λειτουργεῖ πλήρως ἐπὶ πάντων τῶν πλήρως ὑπ' αὐτῷ λειτουργούντων, ἐν ᾧ ἀκριβῶς πνεύματι καὶ συνετάγη ἵνα λειτουργῇ ἐμπραγμάτως! Ἄλλος ὁ νομοθέτης, ἄλλος ὁ ἐφαρμόττων τὸν νόμον, ἄλλος ὁ ἐφ' οὗ ἐφαρμόττει ὁ νόμος! Κἂν μία ἐστὶν ἡ ἐμπράγματος λειτουργία τοῦ νόμου, ἡ νόμου θέσπισις χὴ τούτου ἐφαρμογὴ ὅλως ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένα λειτουργίαι εἰσί! Τὸν ἐνεργοῦντα τὴν πρώτην, Ἔσω Λόγον καλοῦμεν! Τὸν ἐνεργοῦντα τὴν δευτέραν, Ἐξω Λόγον καλοῦμεν! Σημεῖωσον πρώτον ὅτι ἄνευ τοῦ Ἔσω, εἰς οὐδεμίαν ὁ Ἐξω Λόγος ἐδύνατο ἂν πράξιν προβῆναι! Οὐδεμίᾳς γὰρ μὴ πρότερον ὡς

καθαρᾶς ἐν νῷ ἐγκειμένης ἐπινοήσεως δύναθ' ὑπάρχειν ἐφαρμογή! Σημείωσον δεύτερον ὅτι ἄνευ τοῦ Ἐξω, μόνου δυναμένου δῆλην τῷ κόσμῳ ποιεῖν τὴν εἰσέτι ἐν τῷ νῷ τοῦ Ἐσω Λόγου κειμένην κάκεῖ καταδεδικασμένην ἔσαεῖ ἀκατάγνωστον παρὰ τῶν λοιπῶν παραμένειν προτέραν Αὐτοῦ δράσιν, ἀδύνατος ἦν ἂν ἡ διαπίστωσις καὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς Ὀντότητος τοῦ πρώτου αὐτῶν! Ἄνευ τοῦ Ἐσω, ὁ Ἐξω οὐ δύναται λειτουργεῖν! Ἄνευ τοῦ Ἐξω, ὁ Ἐσω οὐ δύναται γνωστὸς ἡμῖν γίγνεσθαι! Ἄμφω ἀμφοῖν καὶ τῷ λοιπῷ κόσμῳ ἀναγκαιότατοι! Οἵτινες Πατὴρ μὲν ὁ Ἐσω, Υἱὸς δ' ὁ Ἐξω Λόγος ἐκλήθησαν! Ἄλλ' οὐδ' Αὐτοὶ οὗτοι μόνου οἱ δύο εἰσὶν ἱκανοὶ συνιστάναι τὸν ὅλον Ἐνα Λόγον ἐν ἑαυτοῖς! Τρίτος γὰρ Λόγος ἐστὶν ἀναγκαῖος τοὺς δύο τούτους ἐνοποιεῖν, μετ' αὐτῶν συμπληρῶν τὴν Θεοῦ-Λόγου Ἁγίαν Τριάδα! Ὅς ὅλως φωτίζων τοὺς δύο Αὐτούς, φέρων δ' Αὐτούς ἅμα εἰς ἀεὶ ἀγαστήν, ἀγαπῶσαν κήγαπημένην τοῦ Αὐτῶν οὕτως Ἐνὸς Πνεύματος ἐσωτέρας τε Λογικῆς ὅλης Ζωῆς καὶ ἐξωτέρας Λογικῆς Δράσεως κοινωνίαν, καὶ Λογικὸν Πανάγιον Πνεῦμα ἐκλήθη! Ὡς ἐστὶ δῆλον, ἄνευ τῶν δύο ἐτέρων, ὅλως ἀδύνατος ἐντυγχάνει οὐ μόνῃ ἢ ὑπαρξίς ἀλλ' ὡς καυτὴ ἡ Ὀντότης τοῦ τρίτου αὐτῶν! Οὐδεὶς τῶν τριῶν, ἢ μόνου οἱ δύο, Θεὸν-Λόγον συνίστησι πλήρη, ὄντα χυπάρχοντα! Διὰ τοῦτο λέγομεν ὅτι ἀδιαχώριστως οἱ τρεῖς Ἐνα σύναποτελοῦσι Θεὸν-Λόγον! Ἄν σὺ ἄλλως δοκεῖς ὅτι ἔχει τὰ Λογικὰ τοῦ Θεοῦ-Λόγου "πράγματα", ἢ Λογικὴ τοῦ Θεοῦ-Λόγου "σύστασις", ἤτοι πῶς τὸ Πνεῦμα δύναθ' ὑπάρχειν ἄνευ ἐτέρου τινὸς ὃν καὶ ἐμπνέει, ἢ πῶς ὁ Πατὴρ ἄνευ Πνεύματος δύναθ' ὑπάρχειν κἄνευ τοῦ Υἱοῦ δύναται γνωστὸν ἐκτὸς Αὐτοῦ Αὐτὸν καταδείξει, ἢ πῶς ὁ Υἱὸς δύναται τι ποιεῖν ἄνευ Πνεύματος καὶ Νοήματος ἅπερ μόνου ἐκφράζει, ἢ πῶς οἱ δύο εἰς πλήρη Λόγον συνέρχοντ' ἄνευ τοῦ τρίτου, ταῦτα πάντα δείξον ἡμῖν! Ἄλλως σιώπα καὶ μάθανε! Ὅτε οὖν λέγομεν ὑπάρχοντα τὸν Θεόν, τοῦτον τὸν πλήρη Ἐνα καταγγέλλομεν Θεὸν-Λόγον! Ἄν δ' οὐ τοῦτο πράττωμεν, οὐδὲν ποιούμεν πῶς ἄξιον, εἴτε τοῦ Θεοῦ-Λόγου, εἴτε τοῦ Λόγου τοῦ ἐν ἡμῖν, χόλως κενὸς οὕτως ὁ περὶ "Θεοῦ" λόγος ἡμῶν παραμένει! Καὶ πάλιν, ἂν σὺ πῶς διαφωνῆς, σὺν Λόγῳ λέγε ἡμῖν, ἂν πῶς οὕτω δύνῃ τι λέγειν! Καὶ γὰρ ὁ Κόσμος, διὰ τοῦ ἐν αὐτῷ λειτουργοῦντος φυσικοῦ νόμου, τοῦτον τὸν Ἐνα Θεόν, ἀληθῶς ὄντα, κάληθέστερον ὡς καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ φυσικοῦ Κόσμου ὄντα, ὑποδηλοῖ! Οὗτός ἐστιν ὁ αἰδίως ὑπάρχων, Οὐ ἔργα πάντα τὰ λοιπὰ ἐστὶ, δι' Οὐ χῆμεῖς αὐτοὶ ἤλθομεν εἰς τὸ εἶναι!

(β) Ἄλλ' οὐχ οὕτω πάντες ἡμεῖς μέχρι τοῦ νῦν κατεγνώκαμεν τὸν Θεόν! Οὐδ' ἀπ' αὐτοῦ συνηγάγομεν πάνθ' ἃ ἔδει συναγαγέσθαι

ὥστ' ἐλλόγως πάνθ' ἡμῶν τὰ ἔργα ποιεῖν! Μόνον καθ' ὃ μέτρον ἦν Λογικῶς συγγνωστὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀποτυχεῖν *προσπαθοῦσιν* ἐπὶ τὴν τούτων κατάγνωσιν, ἐπιτυγχάνουσιν ὅμως δ' ἐφ' ἃ ἄλλ' ἀσήμαντ' ἀπρεπῶς ἔθεσαν αὐτῶν τὴν ψυχὴν, χθ' Θεὸς συγχωρήσει αὐτούς! Οὐκ ἔξεστί σοι ἀναγιγνώσκοντι ταῦτα τὸ ἀμφιβάλλειν, ἀλλ' ἐπ' αὐτὰ μὴ δυναμένῳ Λογικὸν τι ἀντιλέγειν! Ὅτι *ἀλόγως μέχρι τοῦ νῦν οἱ ἄνθρωποι διηγάζομεν* τὸν βίον ἡμῶν, σπουδαιότερα τάσημαντα ἠγησάμενοι! Ἐφ' ᾧ κρισίμῳ σημείῳ, καλῶς χρή σε κατανοεῖν, ὅτι *μάλα μείζων* ἐστὶν ἢ ἐπὶ τούτῳ ἀποτυχία τῶν *δυναμένων ἐπιτυγχάνειν*, ἀποτυχανόντων ὅμως δὲ διὰ μόνην τὴν ἀδιαφορίαν αὐτῶν, ἢ τῶν μὴ δυναμένων δι' ἐλλειπῆ ἰκανότητα! Εἰ οὖν ὑπὸ τοῦ Λόγου φερόμεν' οἱ ἄνθρωποι ἐπιτυγχάνουσι μέχρι σημείου τινός, ὡς οἱ Ἕλληνες θαυμαστώως, μετὰ τοῦτο δ' ἀποτυγχάνουσι ὡς ἐκεῖνοι ἀλλ' οὐ δι' ἀνικανότητα, μᾶλλον οὕτω τοῦτο τὸ διττὸν καταδεικνυται, τὸ μὲν ὅτι *δι' ἀτολίαν κάπιστίαν ἐπὶ τῷ Λόγῳ* οὕτως ἀπέτυχον, τὸ δ' ὅτι *ἀπὸ τῆς κορυφῆς σημειωθείσης ὅτε τὸν Λόγον κατέλιπον* ἤρξαθ' ἢ πτώσις αὐτῶν! Καὶ τῶν μὲν Ἑλλήνων καλῶς τὴν ἱστορίαν γνωρίζοντες δυνάμεθα προσδιορίζειν καὶ τὸ σημεῖον τῆς κορυφῆς, τῶν δ' ἄλλων λαῶν μετ' ἐλάσσονος ἀκριβείας· ἂν πῶς καὶ τοῦτο ποιεῖν πόρον ἐπὶ τὰ πρόσω τινὰ τῷ πνεύμαθ' ἡμῶν φέρῃ! Ὡς οὖν νῦν ἔχει τὰ πράγματα, κεντρικοῦ μέρους ἐν τῇ παγκοσμίῳ τοῦ Πνεύματος ἱστορία κατεχομένου ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, πνευματικῶν "πατέρων" οὕτω γεγενημένων τῶν κείνους ἀκολουθησάντων λαῶν, πάνυ πολλὰ μαθησόμεθ' ἀπὸ κείνων μᾶλλον, ἢ ἀπὸ παντὸς ἑτέρου λαοῦ μηδέποτε καταδείξαντος τὴν σὺν τῷ Λόγῳ πορείαν αὐτοῦ! Διὰ τοῦτο δεῖ ἡμᾶς παραμένειν ἐφ' ᾧ εὐθεῖ Λογικῷ δρόμῳ οἱ Ἕλληνες πρῶτοι κατέδειξαν, ὄνπερ διανοίγειν εἰς τέλος παραμένει τὸ χρέος πάντων ἡμῶν, τῶν ἐπὶ κείνων γε τὰ ἴχνη ἀκολουθούντων.

§61. (α) Τριττῶς πλήρους οὖν οὕτω καταδεικνυμένου τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἐπιτρέπεθ' ἠγείσθ' ὅτι ἔστι τι, ἔστω κἀλάχιστον, ὄπερ διέφυγέ πῶς Ἐκείνου τῆς προσοχῆς! Κἀσφαλῶς, οὐκ ἐστὶ τι ἐλάχιστον ὅτι *κατὰ τὴν σπουδαιότητα τοῦ δι' αὐτῶν προσβλεπομένου σκοποῦ, Λογικῶς* δημιουργεῖ τις τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ δὴ κείνα ἐφ' ὧν μείζονα προσπάθειαν καταβάλλει! Ἄν οὖν οὐκ ἀσήμαντον ἔργον δοκεῖς εἶναι τὸν *Κόσμον*, κοῦχ ὡς εἰκὸς ἀσήμαντον νῦν δύνασαι σαυτὸν ἀντιστρέφω ἀυτὸν θεωρεῖν, ὄνπερ Θεοῦ ὑποκατάστατον μέχρι τοῦ νῦν σὺ αὐτὸς ἐθεώρεις, ἄρα καὶ *σκοπὸν ἀνάλογον τοῦ μεγέθους αὐτοῦ ἔχοντα* δεῖ σ' ἐλλόγως ἠγείσθαι αὐτόν! Τοῦτο τὸ πρῶτον ἀσφαλῶς θεῖς ἐπὶ τέλους ἐν νῷ, τοῦτο τὸ δεῦτερον δεῖ σ' ὡσαύτως κατανοεῖν: Ὅτι οὐκ ἐστὶ Λογικὸν εἶτε μείζονα τῆς δεοῦσης

καταβάλλει προσπάθειαν· εἴτε πολλαπλῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἓνα παράγει σκοπὸν, ὅταν δι' ἐνὸς μόνου τρόπου, *ίκανοῦ* Λογικῶς, ὁ σκοπὸς οὗτος παράγεται· εἴτ' ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἓνα σκοπὸν ἐν αὐτῷ τῷ ἐνὶ Κόσμῳ παράγει διαμερίσματα ὅλως ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένα, ἢ μετ' ἀλλήλων ὡνπερ συναλλαγή τοσοῦτον μακρὸν ἀπαιτεῖ χρόνον ὥστε φυσικῶς ἀνύπαρκτον εἶναι τὴν διὰ τὸν λόγον αὐτὸν μὴ συναλλασσομένων ἐκεῖ ζώντων ἐπὶ μέρους κόσμων ὠφέλειαν ἐντὸς τοῦ ἐκάστῳ αὐτῶν διδομένου χρόνου ζωῆς, θνήσκοντι μάλιστα πρὸ τοῦ μηνύματος αὐτοῦ ἕτερόν τινα καταφθάσαι, καὶ μὴ οὕτω δυνάμενον συναλλασσόμενον ἔσσεσθαι! Εἰς ποίαν μου, ἢ τοῦ Κόσμου, ὠφέλειαν ἔστι μου ἢ αὐδῆ, ἐὰν ἐγὼ ἀποθάνω πρὸ τάκουσθῆναι με ὑπ' ἄλλου τινος; Τίς δ' ἔσεται ἢ κείνου ὠφέλεια μακρόθεν λίαν ἀκούσοντος τὴν ἀγνωστον φωνὴν τινος ἤδη νεκροῦ κόσμου; Τίς ἦν ἂν ἡμῶν ἢ ὠφέλεια εἰ ἠκούσαμεν τοὺς κρωγμούς, εἰπέ, τῶν ἀρχαιοπετερυγῶν, ἢ τὰς ὅλως ἀκατανοήτους κραυγὰς τῶν πρώτων ἀνθρώπων; Εἰς τί δ' ὠφέλει εἴτε με εἴτ' αὐτὸν τὸν τοῦ Κόσμου σκοπὸν ἢ τινος ἄλλου ἀπὸ μου οὕτως ὅλως ἀνεξάρτητος ὑπαρξίς, ἐμοῦ ᾧδε οὐ μόνον ὑπάρχοντος ἀλλὰ καὶ *δυναμένου ἐλλόγως πάντα τὰ τοῦ Κόσμου σημαντικὰ προβλήματα ἐξετάζειν, διελέγχειν κάποιτιμᾶν*; Ὡς οὖν τοιοῦτοι, καὶ ἄλλοι αὐτοῖς ὅμοιοι ἀπ' ἐμοῦ νῦν διαφεύγοντες, ὑπάρχουσι Λογικοὶ περιορισμοί, ἄρα *χὸ παρῶν οὗτος ἐπὶ τῆσδε γῆς κόσμος βροτῶν ἐξαρκεῖ ἐξαντλήσαι πάντα τὸν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργηθέντος Κόσμου σκοπὸν Πνεύματος!* Τοιαύτη γάρ ἐστιν ἡ ἀπαράβατος Λόγου Οἰκονομία! Μὴ σὺ νομίσης ὅτι σπατάλη καὶ δὴ μεγάλη ἐστὶ τὸ μέγα ἐκεῖ κείμενον φυσικὸν σύμπαν, ἐὰν ἢ παρούσα γῆ ἐξαρκεῖ! Καὶ γὰρ τοιαύτη Λογικὴ ποιοτικῶς καὶ τοσαύτη στενὴ ποσοτικῶς ἐστὶν ἢ μετ' ἀλλήλων σχέσις πάντων τῶν φυσικῶν ἐν τῷ Κόσμῳ πραγμάτων, ὥσθ' ὅλως ἀδύνατον εἶναι τὴν ἐπὶ τῆσδε γῆς παρούσαν ζωὴν ἄνευ τοῦ ὅλου λοιποῦ φυσικοῦ σύμπαντος ὡς αὐτὸ ἐκεῖ ἔξω νῦν ἔχει! Ἐσκοποῦν ὅλως καὶ γὰρ ἐν παντὶ ἀλυσιτελές ἐστὶ τὸ εἰκάζειν περὶ τοῦ πῶς ἄλλως ἐδύνατο ἂν εἶναι τὸν Κόσμον! Ἐξαρκεῖ τῷ σκοπῷ αὐτοῦ οὗτος ὡς ἔχει, ἡμῶν νῦν ἐπὶ τέλος κατανοούντων ὅτι ὑπὸ πλήρη Νόμον διὰ τοῦ Λόγου ἐνεργηθέντα οὗτος εὐρίσκεται!

(β) Ἐπὶ ταύτης τῆς γῆς οὖν ἐτέθημεν *σὺν τῷ Λόγῳ ἀπαρατήτως, οὐχ ὡς ἂν πως ἄλλως δόξοι ἡμῖν*, ἐνεργῆσαι τὰ καθ' ἡμᾶς! Ἄλλ' ὡς ὁ Λόγος, *πλήρης ἐν ἑαυτῷ Ὦν*, ἀπαιτεῖ ἐν παντὶ ἐλευθέρως ὅμως δ' ἐκ Πνεύματος ἡμᾶς ἐνεργεῖν, ὡς *κάπ' Αὐτοῦ οὐκ ἀπὸ μόνου τοῦ χοῦ συγκειμένους*, διὰ τοῦθ' ὡσαύτως χὴ *δυνατότητος* τῆς ἀμαρτίας, συνιστάσα τὴν ἑτέραν ἐπιλογὴν δι' ἧς ἢ ἐλευθερία ὑπάρχει, οὐκ ἀφ' ἡμῶν ἀφηρέθη, παρὰ τὸ μηδὲν ἄλλο εἶναι τὴν ἀμαρτίαν

ἢ δρᾶσιν παράλογον! Τῆς ἀμαρτίας μὴ οὐδ' ὡς *δυνατότητος* ὑπαρχούσης, εἰς *μηδέν* ἐστὶν ἡ ἀρετὴ! Οὐ γάρ τι ἕτερον ἐστὶν ἡ ἀρετὴ ἢ ἡ *ἐν παντί ἐλευθέρα* ἐπιλογὴ τοῦ ποιεῖν τάγαθόν! Οὐκ ἐστὶ πῶς τοῦτο διάφορον διὰ τὸν Θεόν, ἢ τὸν ἄνθρωπον! Μόνον καθότι ὁ Θεὸς αἰεὶ τάγαθον ἐπιλέγει, ὁ δ' ἄνθρωπος ἐν τούτῳ ἀπέτυχε, ἐπιλέγων ποιεῖν καὶ τὸ τούτου ἀντίθετον, μετὰ μείζονος πλειστάκις εὐαρεστησεως! Τοσαύτης δὲ γεγενημένης ἐν αὐτῷ τῆς συμμειξεως καλοῦ καὶ κακοῦ, ἔφθασεν οὗτος, *διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ συνεργείας*, ἐπ' αὐτὸ πλειστάκις τὸ πλήρως ἀδυνατεῖν ταῦτα διαχωρίζειν καὶ τὸ θρασύτατ' ἀρνεῖσθ' ὑπάρχουσαν τὴν *ἀπ' ἀρχῆς* διαφορὰν καλοῦ καὶ κακοῦ! Ἄν ὁμως τοῦτο νῦν μόνον πλήρως καταγιγνώσκηται, πάντως ἀρχαία ἐστὶν αὐτοῦ ἡ προέλευσις!

(γ) Τοῦτο συναφῶς σαυτὸν νῦν ἐρώτα: Τὴν διάκρισιν μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ *πάσαν* ἐὰν οἱ ἄνθρωποι ὀλοσχερῶς ἀπολέσωσι, πῶς δυνησονται ποτε τοῦ κακοῦ ἀποστήσασθαι; Πῶς δ' οὐκ ἀπόλλυνται τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν οἱ ἀκολουθοῦντες μετὰ τὴν ἀπώλειαν, μὴ πλέον ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς τὴν διάκρισιν; Ἦν ὅτε πλήρης αὕτη ὑπῆρχε! Ἦν δ' ὅτε ἤρξαθ' ἡ ταύτης ἀπώλεια, δι' ἧς ἤρξαθ' ὡσαύτως ἀπολίπειν χεὶρ ἐλευθερία τοῦ ποιεῖν τάγαθόν! Ἄρ' οὖν, ἵνα πλήρης ἕως τέλους παραμείνῃ ἢ ἐπὶ τοῦτο τῶν ἀνθρώπων ἐλευθερία, ἦν ὅτε *καὶ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀναγκαία* κατέστη ἡ κατάγνωσις τῆς διακρίσεως ταύτης, ἵν' ἐντελῶς μὴ πλέον ἀυθαίρετον ταύτην δοκεῖν οἱ ἄνθρωποι δύνωται! *Τότε* δ' ἂν ἔλθῃ ἡ τῆς διακρίσεως ταύτης πλήρης διδασκαλία, αὕτη μόνῃ τῇ λοιπῇ γνώσει τοῦ *Κόσμου* προστίθεται, ἀλλ' οὐδεμία πρὸς ἐκάτερον ἄκρον βιαία φορά, τῆς ἐλευθερίας τῶν ἀνθρώπων ὅλης ἀκεραίας διατηρουμένης! *Τότε* μόνον ἐνεφανίσθη ἐν ἡμῖν ὁ Θεός, ἵνα καὶ τὴν Αὐτοῦ *ἀδιάβλητον* μαρτυρίαν εἰς κατάγνωσιν πάντων προσθῇ ἐπὶ τῇ πλάστιγγι! *Οὐδεμίαν* τοῦτ' ἀνισορροπίαν συνέστησεν ἐν τῷ κόσμῳ ἡμῶν, ἐκλεγόντων μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ! Ὡς οὐκ ἐστὶν ἀποκεκομμένος ὁ κόσμος ἡμῶν ἀπὸ παντὸς τοῦ λοιποῦ ὑλικοῦ τε καὶ πνευματικοῦ. *χὼς μέρος τοῦ ὅλου* ὁ ἡμέτερος κόσμος ἀποτελεῖ, ἢ ὅλη μαρτυρία ἔδει στηθῆναι πρὸ ἡμῶν τῶν ἀκολουθούντων ἵνα *πάσα* παρ' ἡμῶν ἀποτιμηθῇ! Ἴνα μὴ δ' ἐντελῶς διαταραχθῇ ἡ ἰσορροπία, οὐχ ὡς Θεὸς παρεγένετο ἐν ἡμῖν ὁ Θεός! Οὐκ ἐδυνάμεθ' ἂν *κἀκεῖνον* ἐν προσώπῳ καταγιγνώσκειν *κἀλευθέρους* ἡμᾶς παραμένειν, εἰσέτι μὴ ἐλευθέρως αἰεὶ ποιεῖν τὸ καλὸν ἐπιλέξαντας! Ἄλλ' ἐπίσης, ἵνα τελεία ἔσῃ ἡ κρίσις τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ *κάν* τούτῳ τῷ κόσμῳ, ἵνα δικαίως ἦγουν τὸ κακὸν ἠττηθῇ, *οὐχ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀλλ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου* ἔδει *τοῦτο κατανικᾶσθαι*, ἐν ἑαυτῷ ἔχοντος τὴν κατάγνωσιν *πάσης* τῆς μαρτυρίας! Οὐκ ἐστὶ δίκαιον ἀπαιτεῖν

ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀντίστασθαι τῷ κακῷ ἐὰν οὐδ' εἶς ποτ' ἄνθρωπος τοῦτο ποιήσῃ ἐπιτυχῶς! Οὐδ' ἐπὶ *μόνη τῇ λόγῳ μόνῳ* Αὐτοῦ μαρτυρία ἔκρινεν ὁ Θεὸς δίκαιον εἶναι πάντα τὸν *Κόσμον* ὑπὸ κρίσιν τιθέναι· καὶ γὰρ ἐὰν οὕτω, φόβῳ μόνῳ περὶ τὰ ἐξ ἀνυπακοῆς, οὐ μαρτυρία ἔργῳ ὁμοίῳ τοῖς πρὸ ἡμῶν πάντων ἔργοις μαρτυρηθείσῃ, οἱ ἄνθρωποι ἐπίθοντο ἄν, εἴ τινες τούτων ἐπίθοντο! "Ὅτι οὐ σὺν Θεῷ-Λόγῳ ἔσται δικάια ἡ Κρίσις ἂν ὁ κατάδικος ἄδικον κρίνῃ τὴν αὐτοῦ καταδίκην· μὴ πεισθισόμενος ὑπὸ τῆς μαρτυρίας πρὸ τοῦ δικαστηρίου, κοινῇ θεῶν προσοισομένης!

(δ) Διὰ ταῦτα οὖν ἐνηνθρώπησεν ὁ Θεός! Καὶ τὸ κακὸν *ὡς ἄνθρωπος οὐχ ὡς Θεός* κατενίκησεν! "Ἴνα μάρτυς ἀλάθητος στή κατένωπα τῶν ἀνθρώπων, τὸν καλὸν ἀγῶν' ἀρνησαμένων ἀναλαβεῖν! Οὗτος οὖν ἦν ὁ Χριστός! Κατὰ μὲν τὸ θεῖον αὐτὸς οὗτος ὁ "Ἐξω(σε ἔσωθεν) *ἐνεργῶν* Θεὸς-Λόγος, ὁ *Δημιουργὸς καὶ Κριτής, πλήρης ἐν Αὐτῷ* Θεὸς ὢν, ἐν Αὐτῷ συνέχων τὸν ἄνευ αὐτοῦ "Ἀφατον "Ἐσω Θεὸν-Λόγον καὶ τὸ Λογικὸν Πανάγιον Πνεῦμα παρ' ὧν καὶ συνέχεται· κατὰ δὲ τὰνθρώπινον Ἰησοῦς Ναζωραῖος! Κατὰ μὲν τὸ θεῖον Υἱός, ὡς "Ἐξω Λόγος τὸν "Ἐσω Λόγον ἐκφράζων, *ὡς ἀκριβῶς χὸ λόγος ἡμῶν τὰ ἐν τῷ νῷ καὶ τῷ πνεύμαθ' ἡμῶν κείμεν' ἐκφράζει*· κατὰ δὲ τὰνθρώπινον ὡσαύτως Υἱός, ὡς καὶ ὁ ἄνθρωπος γενόμενος *τέλειος* "Ἀνθρωπος, διὰ τὴν τελειότητα ὧν Πνεῦμα μᾶλλον ἢ χοῦς, τοῦ Θεοῦ μόνου ἔστιν υἱός· *πνευματικὴ δεδημιουργημένη Θεοῦ εἰκὼν καθ' ὁμοίωσιν*, καὶ κατὰ μόνον τὸν χοῦν τοῦ Θεοῦ ὑλικὸν δημιούργημα κατὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐπὶ γῆς ἡμῶν βίου, τῆς πρώτης τῷ δευτέρῳ ἐνυπαρχούσης ἐνῷ τοῦθ' ὡς ζῶν σώμ' ἐπὶ γῆς περιφέρεται κάπ' αὐτοῦ ἐλευθερουμένης τοῦ θανάτου ἐπερχομένου. "Ἄλλως πῶς ὀλίγαις λέξεσι κάλλιον ταῦτα ὁ τάλας οὐ δύναμαι καταγράψαι! Σημειώσον ὅμως ὅτι κατὰ *Λόγον* κατατίθεται τὰ ὡς ἄνω, οὐ κατὰ τὴν ἱστορικὴν χριστιανικὴν πίστιν, *οὐδέποτε σαφῶς κατ' Αὐτὸν τὰς ἀναγκαίαις διακρίσεις ποιήσασαν, περὶ τε τὸν Θεόν, τὸν ἄνθρωπον, τὸν "Ἀνθρωπον οὐδέ γε περὶ τὸν Θεὸν πιστευόμενον Ἰησοῦν Ναζωραῖον, ὃς καὶ κατὰ Λόγον πλήρη κάλάνθαστον, οὐ δὲ κατὰ μόνην τὴν ἡμῶν πίστιν, ἣν ὄντως Θεὸς ἐνανθρωπήσας· ἔξωθι Ἰησοῦς, ἔσωθι αὐτὸς ὁ Θεός, Ἰησοῦς Χριστὸς περιπατήσας, ἐνεργήσας, κατὰ σάρκα μόνην θανών, καθ' ἕλλη ὡς λεπτότατον τὰ πάντα διαπερῶν φῶς*

[μόνον βασικὸν ὑλικὸν ἐν τῷδε Κόσμῳ Θεοῦ δημιούργημα, ἐξ οὗ τὰ φυσικὰ πάντα συνίσταται πράγματα, οὐ δὲ μόνον τὸ διὰ τῶν ἡμετέρων ὀμμάτων ὁρατὸν μέρος τοῦ συνολικοῦ *φωτεινοῦ* (ἠλεκτρομαγνητικοῦ) φάσματος· δι' οὗ φωτὸς παντάπασιν Λογικῶς ἐξηγείται τὰπ' ἀλλήλων φαινομενικῶς διιστάμενα "μὴ μοῦ ἄπτου" ὡς ὅτι

τότε ὡς λεπτότατον φῶς ὅλος ἰστάμενος οὐδὲν παρέσχευ ἂν ψαυστὸν δείγμα τῆς προτέρας ὡς ἀνθρώπου Αὐτοῦ ὑλικότητος, μόνου δὲ τρόμου ὡς φάντασμα, καὶ τοῦ "φέρε τὸν δάκτυλόν σου ... καὶ ... τὴν χεῖρα σου ... βάλε ... καὶ μὴ γενοῦ ἄπιστος ἀλλὰ πιστός". δι' οὗ, χάριν γε τῶν ἀπίστων, κατεδείχθη ἡ ἐκ λεπτοτάτου φωτὸς ἀνασύνθεσις τοῦ ὡς ἐκ συνήθους ὕλης φαινομένου συντίθεσθαι φυσικοῦ σύμπαντος καὶ τάνθρωπίνου μὲν σώματος γενικῶς καὶ κατὰ κείνην δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ σώματος τάναστάντος κἀναζήσαντος Ἰησοῦ εἰδικῶς!]

ἀναστάς, κατὰ Πνεῦμα δὲ διαμείνας ἀκέραιος, ἀπαθής, Ἀΐδιος Θεὸς Τέλεις, ὧ ἐλευθέρως συνηνώθη τάνθρώπινον Πνεῦμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐπὶ γῆς καὶ μετὰ τὴν Ἀνάστασιν! Ὅπερ ὅμως μάλιστα μείζον' ἐξήγησιν ἀπαιτεῖ.

§62. (α) Δύο οἱ συνεργαζόμενοι λόγοι εἰσὶν δι' οὓς ὁ Ἰησοῦς Ναζωραῖος ὡς Χριστὸς καταγγέλλεται. *Πρὸ τοῦ κατὰ Λόγον ἀπορρίπτειν τὴν δυνατότητα τοῦ καὶ Θεὸν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν εἶναι, δεῖ σε καταρρίψαι τὴν κατὰ Λόγον δυνατότητα τοῦ ἐνανθρωπεῖν τὸν Θεόν!* Ἀδυνατεῖ ὁ Θεὸς τοῦτο ποιεῖν; Τοῦτο ἂν διατεινῆ, Λόγω κατάδειξον! Ἄν ὅμως ἀδυνατῆς, οὐ κατ' ἀρχὴν δύνασ' ἀρνεῖσθ' ἐν τῷ Ἰησοῦ Ναζωραίῳ κρυπτόμενον τὸν Θεόν! Οὗτος ὁ πρῶτος λόγος ἐστί. Τοῦτο δ' ὁ δεῦτερος· ὅτι κατὰ τὴν δίκην Αὐτοῦ, οὐδεμίαν οἱ κατήγοροι ἤνουν ἄλλην κατηγορίαν πλὴν "ἀπλῶς" τοῦ Ἰῶν Θεοῦ πεποικῆναι Αὐτόν! Ἦγουν, καὶ ἀνευ ἔστω τῆς καταδείξεως τῆς ἀδυναμίας αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον Ἐαυτὸν ἐν ἡμῖν παραστήναι, κἀνευ οἰασδήποτε καταδείξεως ἀνθρωπίνης τινὸς τοῦ Ἰησοῦ πράξεως ὡς ἀμαρτίας κατένωπα τοῦ Θεοῦ ἰσταμένης! Καὶ γὰρ σαφές ἐστὶν ὅτι οὐδεμίαν ἔπραττεν ἂν ὁ Θεὸς ἀμαρτίαν ἐνανθρωπήσας, οὕτως ἀμαρτωλὸν Ἐαυτὸν τὸν Ἅγιον καταγγέλλων! Οἰαδήποτε κατένωπα τοῦ Θεοῦ ἀμαρτία τοῦ Ἰησοῦ Ναζωραίου ἐστὶν ἱκανὴ μὴ Χριστὸν αὐτὸν καταδείξαι! Ἄλλ' οὐδεμία τοιαύτη κατηγορία ἐστὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου! Πᾶσ' αἰ τοῦ Χριστοῦ πράξεις, παρὰ τῶν Ἰουδαίων (κυκλοῦντων Αὐτόν ὡς γῦπες ἐπὶ τὸ θήραμα) δοκηθεῖσαι ὡς παραβάσεις τοῦ "Νόμου", μόνου τοῦ κατ' ἄνθρωπον τύπου παραβάσεις ὑπῆρξαν, εἴ πως ὄντως ὑπῆρξαν παραβάσεις ἔστω τοῦ τύπου! Κατὰ Σάββατα ἐθεράπευεν ἀσθενεῖς; Ἀλλὰ τὸ Σάββατον ἐθεσπίσθη ἵνα μὴ συνεχῶς ἐπὶ μόνα τὰ βιοποριστικὰ καὶ τὰ καθ' ὑλικὸν πλοῦτον οἱ ἄνθρωποι προσηλώσι τὸν νοῦν! Μόνοι ἄνθρωποι τὴν ἰατρικὴν σύνηθες ἐπάγγελμα ἐκλαβόντες εἶδον ἂν ταύτην ὡς ἐπὶ πλουτισμὸν ἐπιχείρησιν! Ἄλλ' ὁ Χριστὸς δωρεὰν ἐθεράπευεν! Ἐπὶ ταύτῃ τῇ ὄψει, πῶς ἄρ' ἦν ἐξ Ἀγαθοῦ Θεοῦ ὁ "Νόμος" τῶν Ἰουδαίων εἰ ὄντως τὸ κατὰ Σάββατ' ἰᾶσθ' ἀπηγόρευε, κοῦκ ἦν τοῦτο τοῦ

Νόμου πρόσθετός τις και σκόπιμος στρέβλωσις παρ' ἀλόγων ἀνθρώπων ἐπιβληθεῖσα παρὰ τὸ θέλημα τ' Ἀγίου Θεοῦ!; Ἀλλὰ πῶς ἄρ' ἦν πῶς ἐλάσσων τῆς Θεοῦ ζώσης, βιουμένης καὶ διὰ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς ἀληθοῦς καταδεικνυμένης δοξολογίας ἢ ἐπὶ μόνῳ τῷ Κείνου ὀνόματι θαυματουργικῶς γενομένη θεραπευτικὴ πράξις τοῦ Ἰησοῦ, λέγοντος ὅτι διὰ μόνης τῆς ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως τοῦ θεραπευομένου ἐποίει τὰ θαύματα· δι' ὧν ἐνεκάλει οὐ μόνην τὴν ἀπιστίαν τῶν ἱερέων ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἰκανότητα τῶν ἱατρῶν τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ; Πῶς δ' ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ δύναιτο ἂν ἀντλήσαι τὴν θαυματουργὸν δύναμιν, εἰς τὸν ἀγαθὸν Θεὸν ἀποδοῦς τὴν ἐνέργειαν, ἤγουν οὐδεμίαν τῷ πονηρῷ διὰ ταύτης κομίζων ὠφέλειαν; Οὐδεμίαν ἐπὶ τούτῳ τῷ καιρίῳ σημείῳ οἱ διώκται κατέδειξαν τοῦ Ἰησοῦ ἀμαρτίαν! Ἀλλ' ἐξήρανε τὴν συκὴν; Διατί κείνης ὁ κύριος οὐ προσῆλθεν Αὐτῷ λέγων· "Θαυμαστός λίαν εἶ διὰ τῶν ἔργων σου Κύριε! Ἀλλ' ὡς μάλα κάλλιόν μου γνωρίζεις, πτωχὸς ἐγὼ εἰμὶ καὶ τροφήν μου ἐστέρησας διὰ τῆς ξηράνσεως τῆς συκῆς! Ἀπόδος μοι οὖν ἐν τῇ Σοφίᾳ Σου χῆν σὺ γνωρίζεις μου εἶναι ἀνάγκην!"; Τί σὺ δοκεῖς ὅτι παραχρῆμα ποιήσειεν ἂν ὁ Χριστὸς τοιαῦτα ἀκούσας; Πῶς οὐκ ἐπὶ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον προσθεῖη ἂν θαῦμα, τὴν θάρσυνον ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν τὰνθρώπου ἐκείνου εὐχαρίστως ὁμολογῶν, δι' ἧς παρεκαλεῖτο καὶ σύναμα προῦκαλεῖτο ἂν καὶ δεύτερον θαῦμα ποιῆσαι κατὰ τὸ πρῶτον προσθεῖναι; Πῶς δ' οὐκ ἀπεδείκνυ ἂν ἑαυτὸν ψεύστην ἀρνούμενος τὸ ζητούμενον; Εἰς ὀλίγον ἔχεις τὸ Ἑλλήνων "ἀνάγκα καὶ Θεοὶ πείθονται"; Πῶς οὐ τοῦτο δηλοῖ ὅτι Λόγος ὧν ὁ Θεός, ἀεὶ τὸν Λόγον τιμᾷ, "Ὁν Αὐτὸς ἐν τοῖς πράγμασιν ἔκρυψε καὶ ἔδωκε καὶ τὰνθρώπῳ; Ἄν οὖν ὁ λαὸς Ἰσραὴλ τοσαύτην ὀλίγην ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν σχῆ ὥστε διὰ ταύτης πάντα τὸν ἑαυτὸν Χριστὸν λέγοντα δοκιμάσῃ, πῶς οἱ Ἑβραῖοι ἐτόλμησαν ὡς ἀμαρτωλὸν τὸν Χριστὸν καταγγεῖλαι, "Ὅνπερ οὐχ ἡῦρον ἀμαρτωλὸν κατένωπα τοῦ Θεοῦ; Ἀλλ' ἐπέτρεψε δαιμόνιοις εἰσελθεῖν χοίροις καὶ βαλεῖν ἐκείνους ἐπὶ κρημνόν; Διατί τὰ γενόμεν' ἰδόντες ἐκείνων οἱ κύριοι οὐδεμίαν ὁμοίαν ἀνάλογον διὰ τῆς αὐτῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως ἀποκατάστασιν ἐπεζήτησαν τῆς γενομένης ζημίας; Ἀληθῶς σὺ πιστεύεις ἀδιάφορον τὸν Θεὸν περὶ τὴν ἀθώοις προσγενομένην ζημίαν, ἥτις οὐκ ἀπεδόθη μὲν κατὰ τὴν Γραφήν (ὡσαύτως δημοσίᾳ, διὰ τὴν λιποῦσαν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν), ἀλλ' ὅμως δ' οὐ γνωρίζομεν διατί οὐκ ἀπεδόθη, εἰ ὄντως οὐκ ἀπεδόθη παρὰ τοῦ Θεοῦ;

(β) Λέξειςιν ἄλλαις, ἀληθῶς σὺ πιστεύεις τὸν Θεὸν νικηθέντα ὑπὸ τοῦ Ναζωραίου, ἐνεργούντος κατὰ τοῦ θείου θελήματος; Εἰ ἐκ τοῦ πονηροῦ ὁ Ναζωραῖος ἐποίει ἅπερ ἐποίει, διατί οὐδεὶς τῶν κατηγορῶν αὐτοῦ σὺν Θεῷ μάλα μείζονα τῶν Ἐκείνου ἀντεποίησεν ἀ-

γαθὰ ἔργα; Πολλὰ ἔκτοτε καταγγέλλουσιν οἱ εἰς Χριστὸν μὴ πιστεύοντες! Διὰ τί οἱ δεινοὶ μεταξὺ τούτων μελετηταὶ καὶ νομομαθεῖς οὐ καταδεικνύουσι τὴν κατὰ τὸ Θεῖον Δίκαιον ἁμαρτίαν τοῦ λεγομένου Χριστοῦ, *ὡς αἱ πράξεις Αὐτοῦ κατεγράφησαν*, ἐφ' ὧν *μόνων* ἐστηρίχθη ἡ νέα θρησκεία, ἵνα πάντες λυτρωθῶμεν ἀπὸ τῆς πλάνης ἐν ἧ Ἑβραῖοι *πρῶτοι, σκοπίμως εἰ ὄντως πλάνη ὑφίσταται, τὸν κόσμον ἐνέπλεξαν*; Καὶ γὰρ οἱ Ἑβραῖοι ῥαββίνοι, διὰ *μόνην* τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην αὐτῶν, ὄφελον διατάξαι τὴν ἐπὶ τούτῳ προσπάθειαν ἐν πνεύματι Ἀληθείας καὶ Θείας Δικαιοσύνης ἐπιζητοῦντες ἀποκαταστήσαι τὰ ἱστορικὰ πράγματα! Πᾶσα μέχρι τοῦδε γενομένη προσπάθεια ἀναιρέσεως τὰ *καταγεγραμμένον* ἐπεχείρησε νόθην ἱστορίαν ἀναδείξαι τῶν ὄντως συμβάντων, πλὴν κατὰ *μόνην (παρ)ἔρμηνείαν τῶν ὡς ἀληθῶν ὑποτιθεμένων συμβάντων*! Ὡς ὅτι οὐ δύνασ' ἐπὶ *κακότητα* κατηγορεῖν τὸν Χριστὸν διὰ τὴν, π.χ., *χοίρων ἀπώλειαν ἄνευ τῆς παραδοχῆς ὅτι ὄντως Ἐκεῖνος διέταξεν ὡς ἱστορεῖται χοῖρ' ἐκρημνίσθησαν*! Ἀλλὰ τοῦτο μόνον οὐκ ἐστὶν ἰκανόν! Ἀναγκαῖον γὰρ ἐπίσης ἐστὶν ὅπως, ἵνα τὰ *καταγεγραμμένα ὡς ἔχουσι* καταδειχθῶσι ψευδῆ, καταδειχθῶσιν ἀσύμβατα *καὶ τῇ ταύτῃ τῇ Ἀγίᾳ τοῦ Ἀγαθοῦ Θεοῦ Φύσει*, ὡς πάντες οἱ συνετοὶ ἄνθρωποι αὐτὴν ἀπεκδέχονται! Ἔστι τις οὖν οὕτω περὶ τούτου ἀμφιβολία ὅτι οὐδέποτε κατὰ τὰνωτέρω αὐτοί, οὐθ' οἱ τότε καὶ ἔκτοτε Κείνου κατήγοροι μέχρι τοῦ νῦν δράσαντες, πλὴν ἐπὶ *δισχιλιετίαν ἀδυνατήσαντες Λόγω καταδείξ' ἁμαρτήσαντα τὸν Χριστόν, οὐδέποτε, λέγω, διὰ τὴν ἀδυναμίαν ἕτων ταύτην Θεὸν Αὐτὸν ὡμολόγησαν, ἀλλ' οὐτε καὶ σὺν Θεῷ ἔδρασαν*, "ἀπλῶς" ἀρκεσθέντες εἰς τὸ καταγγεῖλαι καὶ καταδικάσαι Αὐτὸν διότι Ἐαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶπεν!; Ἀλλὰ μὴ μόνους τοὺς Ἑβραίους ῥαββίνους κατηγοροῦμεν: Ποῦ εἰσιν αἱ ἐπὶ *δισχιλιετίαν ἀδιάπτωτοι πρὸς αὐτοὺς θερμαὶ παρακλήσεις τῶν "Χριστιανῶν"* ἱερέων καὶ λοιπῶν πάντων ὑψηλῆν δῆθεν Δικαιοσύνην ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι παραγόντων [καὶ γὰρ μέγας ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς τῶν διπλώματα καὶ "Θεολογίας" καὶ "Νομικῆς" κατεχόντων!] ὅπως ἐν πνεύματι ἀγάπης πρὸς τὸν αὐτὸν Ἐνα Θεὸν πάντες ἡμεῖς, Ἑβραῖοι καὶ Χριστιανοὶ καὶ λοιποί, ἴδωμεν ἐπὶ τέλους τὰ *συνολικά, οὐ δὲ μόνα τὰ περὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ αὐτὸν τὸν Θεὸν πράγματα*; Πῶς ἄνευ συνολικῆς τε καὶ πλήρους ἀποτιμῆσεως πάντων τῶν πρὸ ἡμῶν πάντων κειμένων πραγμάτων *τολμῶμεν λέγειν ὅτι τὴν Δικαιοσύνην τιμῶμεν; Διὰ τί οὐδέποθ' οἱ θεολόγοι πασῶν τῶν ἐπὶ γῆς θρησκειῶν συνῆλθον ἐρευνῆσαι ἐλλόγως τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ ἢ τιν' ἑτέρω πίστιν τῶν ἐπὶ γῆς; Διὰ τί τοσοῦτον σκαιῶς κυρίως παρ' αὐτῶν περιφρονεῖται ὁ Λόγος*; Πῶς οὖν ἐστὶν ἄδικον λέγειν ὅτι οὐκ

ἔστιν ἐν αὐτοῖς πάσιν αἰδώς, οὐδ' ὡς εἰκὸς ἐπὶ Θεῷ, οὐδ' ἔστω ἐπὶ μόνῳ τῷ Λόγῳ τις αὐτῶν ἀληθῆς πίστις!;

(γ) Λησμονοῦντες τυχούσας ὁμοίας προγενεστέρας, διερωτῶμεν: Ἡ τοῦ θέσει νέου πρώτου ἐπὶ γῆς Χριστιανοῦ πρόσφατος, κατ' Αὐγουστον μῆνα τοῦ μ.Χ. 2005ου ἔτους παρουσία καὶ συμπροσευχὴ ἐν συναγωγῇ Ἰουδαίων, *πρὸ πάσης τοιαύτης ἐλλόγου διερευνήσεως*, πρὸς τίνα Ἐνα Θεὸν ἀνεπέμφθη; Ὡς ἐστι δῆλον πᾶσι τοῖς στενωῶς τοῦλάχιστον μετ' εὐσεβῶν Ἰουδαίων ἀναστραφείσιν, *οὐδεμίαν εἰλικρινῶς εὐχαρίστως* οἱ πλείστοι πάντων τῶν Ἰουδαίων δέχοντ' ἀναφορὰν τῷ Χριστῷ, Οὐ καὶ τὸ ὄνομα εὐχοντ' ἀποξεόμενοι ἀπὸ πάσης βίβλου καὶ μνήμης! Ἀσφαλῶς ὀρθῶς διὰ τὰ καθ' Ἑβραίων ἐγκλήματα πᾶς αἰσχύνεται Χριστιανός! Ἄλλ' οἱ διαπράξαντες ταῦτα *ὀνόματι μόνον* "Χριστιανοὶ" ἦσαν! Πῶς οὖν ἄρα, χάριν τῆς *ἐθνικῆς τινῶν ἢ τῆς πάντων κατ' ὄνομα συνευθύνης*, ὀφείλομεν πάντες οἱ Χριστιανοὶ λησμονεῖν τὸν αἰὶ "σκάνδαλον Ἰουδαίους" ἀποτελοῦντα Χριστόν!; Ἔστωσαν παραχωρήσεων ὄρια! Εἴ εἰσι λόγοι ἀμφίβολοι ποιοῦντες τὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, ὀφείλουσι πρώτ' οἱ ἐκ "Χριστιανῶν" οὕτω συμπροσευχόμενοι πρώτον δηλῶσαι αὐτούς, *εἶτα πείσαι πάντας ἡμᾶς, λεπτομερῶς ἀναιροῦντες καὶ πάντα τὰ ᾧ-δε καταγγελλόμενα*, καὶ εἶτα παραιτεῖσθ' ἀπὸ πάσης θέσεως ἐν πάσῃ ἔτι ἐπιθυμοῦση λέγεσθαι Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ! Ἄλλως, διὰ τοῦ τοιοῦτου συγκρητισμοῦ διαπράττεται οὐ μόνη κατὰ τοῦ παρ' ἡμῶν πιστευομένου Θεοῦ *ἀσύγνωστος* βλασφημία, *ἐπισήμως* διὰ τῆς τοιαύτης μετὰ τῶν ἔτι ἀμετανοήτων τῶν σταυρωτῶν κληρονόμων συμπροσευχῆς κηρυσσομένης ὅλως κενῆς τῆς εἰς Αὐτὸν πίστεως, ἀλλὰ καὶ κοινῇ τῶν Χριστιανῶν συνανθρώπων ἀπάτη! Καθ' ἧς *δικαίως* οἱ καθ' ὧν ὑποψιάζοντ' αὐτὴν γενομένην διαμαρτύρονται, *ἰδιαίτατα* κατὰ τὸ παρὸν γενικὸν ἐπὶ γῆς πολιτικὸν κλίμα, μορφωθὲν διὰ τῆς *μακρᾶς ἐπὶ τῷ Θεῷ-Λόγῳ ἀπιστίας τῶν "Χριστιανῶν"*! Πᾶς ὁ νοῦν διὰ τὸ σκέπτεσθαι ἔχων ἐπὶ τέλους κατανοεῖτω! Κατανοοῦσι τι τούτων ποσῶς οἱ *ψευδαρχηγοὶ* τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ; Ὅτι πρὸς τὸ Κέντρον λακτίζουσι τοιαῦτα καὶ πόλλ' ἄλλ' ἐπαίσχυντα, *ἀλλ' οὐ τὰ σὺν Θεῷ-Λόγῳ πνευματικῶς ἀπαραίτητα* (οὐχ ὅσ' αὐτοὶ "πνευματικὰ" ὀνομάζουσι) ἐπιτελοῦντες ἐν τούτοις τοῖς τελευταίοις πάντων καιροῖς; Ὅτι κατ' *ἐπάγγελμα* [ὡς ληστὰ ἐπὶ τὴν ὁδόν] *ἐμποδίζουσι* τὴν πρὸς Ἐκεῖνον ἡμῶν ἔλευσιν, ὡς ἀπεριφράστως κατηγορήθησαν οἱ τότε καὶ ἔκτοθ' οὕτω πως ἐνεργοῦντες ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, *ἰστάμεν' ὡς ἴστανται* μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡμῶν, *ἐνεργοῦντες μὲν δῆθεν κατὰ τὴν λεγομένην αὐτῶν "πίστιν"*, *κινούμενοι ὅμως δὲ κατὰ μόνην τὴν ὑπὸ τῶν συμφερόντων αὐτῶν ἐνεργουμένην πίστιν ἐκάστου αὐτῶν!*;

11

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΕΝ ΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

§63. (α) Τοῦ Θεοῦ ὄντος ὡς ἐξηγήθη, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἐλθόντος ἵνα ἡμῖν πλήρης ἡ δυνατότης παρασχεθῆ καὶ τῆς καταγνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ καὶ τῆς κατ' ἀπεριόριστον πλήρη συνείδησιν ἐλευθέρως μεταξὺ τούτων ἐπιλογῆς, πῶς ἄρ' αὐτὰ παντελῶς ἱκανοποιεῖ τὴν ἀνάγκην τῆς αὐτοπροσώπου παρ' Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἀναλήψεως τῆς ἀποστολῆς παροχῆς τῷ κόσμῳ καὶ τῶν στοιχείων αὐτῶν, ἧς μόνης ἔνεκεν ἔκρινεν ὁ Θεὸς ἀπαραίτητον τὴν προσωπικὴν Αὐτοῦ ἔλευσιν; Διατί τοιοῦτον ἐν πρώτοις ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον ἐδημιούργησεν ὥστε γενέσθ' ἀναγκαίαν τὴν προσωπικὴν Αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἔλευσιν; Τίς ἄρ' ἦν ὁ πλήρης σκοπὸς τῆς ἐλεύσεως Αὐτοῦ ἐν τῷ Κόσμῳ, ὃς παρ' οὐδενὸς ἐτέρου ὑπηρετηθῆναι ἐδύνατο; Τὰ ἐρωτήματ' αὐτὰ νῦν ἠγγικεν ὁ καιρὸς ἐλλόγως ἀπαντηθῆναι, ἀλλ' οὐ πλέον κατὰ καθαρὰν, κατὰ τὰ ἤδη γνωστά, τινὰ εἰς τὸν Θεὸν "πίστιν" ἐξαιροῦσαν πᾶσαν δεσμευτικὴν πίστιν ἐπὶ τῷ Λόγῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἀδυνατοῦσαν πείσαι τινὰ τῶν μὴ "πιστευόντων".

(β) Ἄρξωμεν ἀπὸ τούτου τοῦ τελευταίου: Ὅτι εὐρυτάτη καὶ ἐδραία ἐστὶν ἡ πεποίθησις τῶν θρησκευομένων, πειθομένων ὑπὸ τῶν "θεολόγων" ὅτι ὁ Λόγος ἐστὶ δημιούργημα τοῦ ἐν ἀμαρτίᾳ πεσόντος ἀνθρώπου, χῶτι κατὰ καθαρὰν μόνην "πίστιν" δεῖ ἡμᾶς τὰ τοῦ Θεοῦ "ἐξηγεῖν"! Ἀνακλωμένην παρὰ τῶν μὴ πιστευόντων ὡς ἀντικειμενικὴν ἐμπράγματον δῆθεν ἀδυναμίαν τῆς κατὰ Λόγον ἀποδείξεως τοῦ Θεοῦ, ἐπιδεικτικῶς ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν στρατοπέδων, διὰ τὴν ἀμχανίαν αὐτῶν, ἀποσιωπωμένης καὶ περιφρονουμένης ὡς μὴ ὑπαρχούσης, καίτοι ἤδη παρεσχημένης, τῆς ὑπὸ τὴν μαθηματικὴν ἐννοίαν ἱκανῆς περὶ Θεοῦ μαρτυρίας τοῦ φυσικοῦ Κόσμου! Ἄλλὰ φεῦ δι' αὐτοὺς πάντας, οὔτε οἱ "θεολόγοι" ἐξήγησαν πῶς ἱκανῶς διὰ μόνης τῆς "πίστεως" ἀληθῶς ἐξηγεῖται τὰ τοῦ Θεοῦ, κυβεύοντος

τὴν σωτηρίαν ἡμῶν εἰ διὰ μόνης αὐτῆς σωθησόμεθα, μή τινος κατὰ γε Κείνου ἀπόφασιν πρὸ ἡμῶν ὑπαρχούσης ἄλλης ἐνδείξεως πειθούσης τοὺς συνετοὺς περὶ τῆς Ἐκείνου ὑπάρξεως· οὔτε οἱ κατ' αὐτῶν βάλλοντες πείθουσιν, ἀγνοοῦντες τὴν Λόγου ἰσχύν, προβάλλοντες τὴν δῆθεν ἀδυναμίαν τοῦ Λόγου ὀριστικὴν δοῦναι ἀπόκρισιν τοῖς περὶ Θεοῦ ἐρωτήμασι! Τοῦτο βαρύνει ἰδιαίτατα τοὺς "Χριστιανοὺς θεολόγους καὶ ἐπιστήμονας", αὐτῷ τῷ Χριστοῦ λόγῳ συλλαμβανομένους περιφρονητικῶς ἀπιστεῖν, σαφέστατα λέγοντος κατ' αὐτὴν τὴν Γραφήν ἣν αὐτοὶ οὗτοι διέσωσαν ὅτι *κάν ὅλη τῇ διανοίᾳ* ἡμῶν δεῖ ἡμᾶς ἀγαπᾶν τὸν Θεόν, οὐ δὲ *μόνη* τῇ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ· δήλου ὄντος ὅτι κατὰ μὲν τὴν καρδίαν ἢ πίστις, κατὰ δὲ τὴν διάνοιαν ὁ ἐν ἡμῖν Λόγος, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν, *ἐπ' ἀμφοτέραις ἀναψυχομένην*, αἱ διανοοῖα τε καὶ πίστις ὁμοῦ! Σημείωσον ὅτι *ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ* λέγει, τουτέστιν *ἐν παντὶ τῷ διαλογισμῷ*, οὐχ ἀπλῶς "νῶ", πολλὰς πιθανὰς "ἐρμηνείας" ἐπιδεχομένῳ! *Πῶς* οὖν οὐκ ἐστὶ *στενὴ* ἡ καρδία καὶ *στενωτέρα* αὐτὴ ἢ ψυχὴ ἢ ἐντελῶς ἀποκλείουσα τὴν *ὅλην διάνοιαν* ἔλλογόν τινα λόγον ἔχειν τε καὶ δι' αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους διδάσκειν περὶ τοῦ *Κόσμου* καὶ τοῦ Θεοῦ; *Πῶς δ' ἄνευ ὅλης τῆς διανοίας* δύναται εἶν' ἀληθὴς ὅλη ἢ καρδία καὶ ἢ ψυχὴ καὶ ἢ ἰσχὺς τοῦ ἀνθρώπου; Οὐδέποθ' οὗτοι τοῦτο ἐξήγησαν! "Ὡστε *δικαίως* ὁ παρ' αὐτῶν *ἀδίκως* ἀποκαλούμενος "κυνικός" σαρκάζει αὐτοὺς λέγων ὅτι οὗτοι *ἀδυνατοῦντες πᾶσαν τὴν διάνοιαν* αὐτῶν συλλέγειν ἐπὶ τῶν τοῦ Θεοῦ, χούτως *κενὰ μεγάλα* παρουσιάζοντες ἐν ταῖς αὐτῶν "ἐξηγήσεις", τοὺς ἐρωτῶντας διὰ τῆς ποιμεικῆς, διδασκαλικῆς ἢ καθηγητικῆς αὐτῶν ῥάβδου ἐπιχειροῦσιν ἀναγκάζειν σιωπᾶν, "ἁμαρτωλοὺς" οἱ μὲν, "δυστρόπους" οἱ δὲ περὶ τὸ μανθάνειν τὰ "δέοντα", ἥτοι τὰ παρ' αὐτῶν διδασκόμεν' αὐτοὺς ὀνομάζοντες διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐν αὐτοῖς Λόγου! Καὶ φεῦ, εὐκόλ' εὐήκοα ὦτα οὗτοι εὐρίσκουσι μεταξὺ τῶν μὴ ἡσκημένην ἐχόντων τὴν ἰδίαν διάνοιαν, οὓς *πονηρῶς στρατολογοῦσι καὶ μεθ' ὧν συστρατεύουσιν ὡς καὶ βίαν βάρβαρον μετερχόμενοι ὡς αἰεὶ ἦν αὐτοῖς πᾶσιν ἔθος*, κατὰ τῶν ἡσκημένην ἐχόντων τὴν ἰδίαν διάνοιαν· οὓς ἀνομολογήτως ἀποφεύγουσιν εἰ μὴ καὶ μισοῦσιν ἐκ βάθους καρδίας, "εὐλαβῆ πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην" οἱ μὲν, "ἄξιοπρεπῆ ὡς δεῖ ἐπιστήμοσιν" οἱ δέ, ὀνομάζοντες τὴν κατὰ κείνων ἰδίαν αὐτῶν στάσιν! Τούτους οὖν πάντας εἰς φυγὴν οὕτω θέντες, ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἡμῶν σκοπῷ τὴν προσοχὴν ἡμῶν θῶμεν.

§64. (α) Πάνσοφον καὶ παντοδύναμον τὸν Θεὸν λέγοντες, οὐ δεῖ ἡμᾶς λησμονεῖν ὅτι *σὺν Λόγῳ* Αὐτὸς πάνσοφος καὶ παντοδύναμος ἔστιν! "Ὅπερ σημαίνει ὅτι *μόνα τὰ Λογικὰ* δύναται/θέλει ὁ Θεὸς συνδυάζειν, οὐ δὲ μετ' αὐτῶν καὶ παράλογα, ἢ ὅλως πῶς τὰ παράλογα! Οὐχ ἡμῖν ἔξεστιν, "εὐλαβείας" τε τῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ

τῆς παντοδυναμίας Αὐτοῦ ἕνεκα, ἠγεῖσθαι Αὐτὸν δυνάμενον ποιεῖν καὶ παράλογα! Λόγου τοῦ Θεοῦ ὄντος, περὶ τὰ παράλογα οὐκ ἰσχύει ὅτι τὰ δύνάτα τοῖς ἀνθρώποις δυνατὰ ἐστὶ τῷ Θεῷ! Οὕτως· ἐν πάσῃ σοφίᾳ τέλειον ὁ Θεὸς τὸν Κόσμον ἐποίησεν; Ἄρα τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἀκεραίαν ἐν αὐτῷ ἐγκατέστησεν, ἦτοι τοιοῦτον τοῦτον ἐποίησεν ὥστ' ἀπ' ἀρχῆς ἀκεραία κατὰ τὸ Λόγω δυνατὸν ἐλευσομένη αὐτὴ ἐν αὐτῷ παραμείνη! Καί γ' ἀτελῆς ἄνευ τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν ἦν ἂν ὁ Κόσμος! Ἢ ἐν τῷ Κόσμῳ ὑπαρξίς τοῦ κακοῦ, αἰτιατόν ἐστι τῆς κατ' ἀπόλυτον ἐλευθερίας ἐπιλογῆς τῶν ἐμφύχων ποιεῖν τὸ κακόν, οὐκ ἀδυναμία τοῦ Θεοῦ τοιοῦτον ποιῆσαι τὸν κόσμον ὥστ' ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους ἄνευ τοῦ κακοῦ αὐτὸς παραμείνη! Καὶ γάρ ἐστι μέρος τοῦ Κόσμου τὸ ἄψυχον, ὅπου πάντα κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐν αὐτῷ τῷ μέρει ἀδιαλείπτως λειτουργοῦντα φυσικὸν νόμον, γίνεταί, ὅπου οὐδέν ἐστι κακόν! Ἄλλὰ κείνο τὸ μέρος, ὅπως οὕτω μηχανικὸν ὄν, ἦτοι οὐδεμίαν ἐλευθέραν ἐπιλογὴν δράσεως ἔχον, ἀτελής διὰ τοῦτο ἐστὶ ἐν τῇ μηχανικῇ αὐτοῦ τελειότητι! Ἐν τούτῳ τὰ ἔμψυχα προσετέθησαν, σύμφυτον τῇ φύσει αὐτῶν ἔχοντα τὴν ἐλευθερίαν, ὥστε διὰ τῆς προσθήκης αὐτῶν ἐν παντὶ τέλειος γένηται ὁ ὅλος οὕτω δημιουργηθεὶς Κόσμος! Ποῦ οὖν ἐστὶ τὸ παράλογον; Ἐν τῷ παρά τινων ἐξ ἡμῶν ἀπαιτεῖν τὸν κόσμον καὶ ἔμψυχα περιέχειν καὶ κακὸν μὴ ἐνέχειν! Ἐν τῷ παρορᾶν τὰ διαίρετον τῆς ἐλευθερίας ἀπὸ τῆς ψυχῆς! Ἐν τῷ ἀπαιτεῖν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐμψύχους κάλυθέρους ἐν παντὶ πεποιηκότος ἡμᾶς καὶ τοστιγμὴ αἰεὶ ἀφαιρεῖν ἀπὸ τοῦ Κόσμου τὰς συνεπείας τοῦ ὑφ' ἡμῶν δι' ἐλευθερίας ἐπιγιγνομένου κακοῦ, ἵνα μὴ ἡμεῖς αὐτὰς πρὸ ἡμῶν ἔχωμεν καὶ δι' αὐτῶν συνεχώμεθα! Ἐν τῷ κατηγορεῖν τὸν Τέλειον Θεὸν διὰ τὸ "ἀτελεῆ" (κατὰ γε τὰ τοιαῦθ' ἡμῶν ἄσοφα καὶ θρασέα κριτήρια) πεποιηκέναι τὸν τέλειον Κόσμον· ἐπ' Αὐτοῦ οἱ ἄφρονες ἐπιρρίπτοντες τὴν ὑπαρξίαν τοῦ κακοῦ ἐν αὐτῷ, χημᾶς αὐτοὺς ἀπαλλάττοντες τῆς περὶ τοῦτο εὐθύνης, δῆθεν διὰ τὴν "φύσιν" ἡμῶν (πονηρῶς, ἢ ἀνοήτως, συγχεόντων αὐτὴν μετὰ τῆς ἐπὶ μακρὸν καὶ καθ' ὑποτροπὴν ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν κεκακιεργημένης ἡμετέρας ἐπὶ τὸ κακὸν ἕξεως), δι' ὧν μόνων τὸ κακὸν ἐν τῷ Κόσμῳ ὑπάρχει! Ἐν τῷ πονηρῶς τε κήθελιμένως παρορᾶν διὰ τῆς τοῦ Λόγου περιφρονησεως [ἐν ἧ κυρίως οἱ "θεολόγοι" πρωτοστατοῦσι καὶ ἕτερον οὕτω μέγα κακὸν διαπράττουσιν] ὅτι αὕτη ἡ ἐλευθερία ἐστὶν ἀδιαίρετον τῆς φύσεως ἡμῶν μέρος, οὐχὶ δ' αὐτὴ μόνη ἢ διὰ ταύτης ἐπιλογὴ τε καὶ διάπραξις τοῦ κακοῦ! Ἄν ἄλλως πως δοκῇ σοὶ ἔχειν τὰ πράγματα, δείξον ἡμῖν! Ἄλλως σιώπα! Εἰς οὐδέν γὰρ ὠφελεῖ σε [ἀπ' ἀρχαιότητος οὐ σοφὸν φίλον τῆς Θεοῦ μόνου Σοφίας ὑπάρχοντ' ἀλλ' ἀπλοῦν σοφιστήν, οὐ τοῦ τοῦ Λόγου Φωτὸς ἐραστήν, οὐ πρὸ σφιγκτῶς καταμύ-

εις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄσφοϋ φίλοϋ ὑπάρχων τοῦ σκοτοῦ, ἐν ᾧ "μυστικῶϋ" ἐνέδυσασ τοὺν Φωτὶ φωτίζοντα οὐρανοῦϋ καὶ ἐρέβη Θεοῦ, κὰν τοῦτω σαυτὸν μειῶν εἰϋ τῶν "μυστηρίων" ἀεὶ χαίνοντα θαυμαστήν] ἀφ' ὑψηλῆϋ ἀρχιερατικῆϋ ἢ καθηγετικῆϋ ἔδραϋ εἰσέτι διδάσκειν παράλογα [καὶ γὰρ δι' ὑμᾶϋ, σὲ καὶ τοὺϋ μετὰ σοῦ συγκαθεζόμενοϋ, τὸνομα τοῦ Ἀγίοῦ Θεοῦ βλασφημεῖτ' ἐν πᾶσι τοῖϋ ὑφ' ἡλίον ἔθνεϋϋν, ἀνθρώποϋϋ γόηταϋ ἀφελῶν, πλανῶνταϋ μόνοϋϋ ἀλλήλοϋϋ κἀκείνοϋϋ, πλανωμένοϋϋ παρ' ἀλλήλων ἐν ἀγαστῆ κατὰ τοῦ Φωτοῦϋ συμφωνίᾳ, διδάσκονταϋ διδασκαλίᾳ ἐαυτῶν τε κἀλλήλων ὄλωϋ Λόγου κενᾶϋ, καὶ ἐντάλαματ' ἀνθρώπων, πόρρω μὲν ἀπ' Αὐτοῦ ἀπεχόντων, ὅμωϋ δ' ἐρωτῶντων πῶϋ κἀλλιον ἀνευ Θεοῦ καθησυχᾶσαι τὰϋ συνειδήσειϋ αὐτῶν], δι' ᾧν σὺ αὐτοῦ μόνοϋ τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ Φωτὶ τε καὶ Λόγω ἀπιστίαν ἐν τῷ Κόσμῳ εἰσήγαγεϋ, καὶ νῦν γυμνοῦ ὄλοϋ ἴστασαι τῶν μαθητῶν σου καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων κατένωπα!

(β) Διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν οὔν, τὸν Κόσμον τέλειον καταστήσασαν, ἔδει κατὰ τὸν δέοντα καιρὸν παραγενέσθαι μετὰξὺ ἡμῶν τὸν Θεόν· ἀλλ' οὐχ ἵνα οὔτω διορθωθῆ ἢ ὑπὸ τινων θεωρουμένη ὡϋ διὰ τῆϋ Αὐτοῦ παραβλέψεωϋ κατὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ Κόσμοῦ τοῦτω ἐπιγεγενημένη ἀτέλεια! Ἀλλ' ἵνα πλήρηϋ καὶ τελείᾳ χῆ ἐλευθερία ἡμῶν ἐν αὐτῷ γένηται· ὡϋτε δι' αὐτῆϋ ἡμεῖϋ κὰν τοῦτω τῷ Κόσμῳ δι' ἀγιότητοϋ αὐτοῦ τὸν Θεὸν φθάσαι ἢ κατὰ πλήρη ἐπίγνωϋν Αὐτοῦ βλασφημηῆσαι, ὅπερ καθορίζει τὰ πῶτατα ὄρια τῆϋ ἡμετέραϋ ἐλευθερίαϋ! Ὡϋ ὅμωϋ τὸν Καθαρόν Πνεῦμα ὄντα Θεὸν καθορᾶν ἀδύνατον ὑλικοῖϋ ὀφθαλμοῖϋ, διὰ τὴν πνευματικῆν ἡμετέραν τυφλότητ' ἀναγκαῖα κατέστη ἢ αὐτοπρόϋωποϋ ὡϋ Ἀνθρώποῦ, ἐξωτερικῶϋ ὁμοίοῦ ἡμῖν, τοῦ Θεοῦ παρ' ἡμῖν παροῦϋα ὡϋ Ἰησοῦ Ναζωραίου Χριστοῦ! Ἡ παροῦϋα μόνοῦ ἀντιπροϋώποῦ/Μεϋσίου τινὸϋ ἀναμφιβόλωϋ περιορίζει τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν φθάσαι κὰν τοῦτω τῷ Κόσμῳ εἴτε δι' ἀγιότητοϋ τὸν Θεόν, εἴτε διὰ τῆϋ συνειδητῆϋ κατὰ Πρόϋωπον βλασφημῖᾳ Αὐτοῦ τὰ πῶτατον δυνατὸν ὄριον ἀχρειότητοϋ! Διὰ τὴν ἐν παντὶ τελειότητα καὶ τοῦτοῦ τοῦ Κόσμοῦ οὔν, οὐ τὴν τοῦτοῦ "ἀτέλειαν", ἣν ἀληθῶϋ ἀναγκαῖα ἢ ἔλευϋϋ τοῦ Θεοῦ! Ὡϋ τέλειον πλάϋασ τοὺν Κόσμον οὐδὲ τἀνθρωπίνου κόποῦ ἐφείσθη ἔωϋ τέλοϋϋ διατηρῆσαι αὐτὸν τέλειον, ὄν ἡμεῖϋ οἱ λοιποῖ, ἄκρωϋ ἄφρονεϋ ὄντεϋ, διὰ τῆϋ ἀμαρτίᾳ ἡμῶν περιερρίψαμεν εἰϋ ἀτέλειαν! Ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἄλλα πάντεϋ οἱ ἀνθρώποϋ ἐτυρβάζομεν ἔωϋ ὁ χρόνοϋ ἐπέστη τῆϋ ἐλεύϋεωϋ τοῦ Χριστοῦ, μετὰ δὲ ταύτην μάλιστα περὶ ἄλλα! Κὰν πάντωϋ μὲχριϋ αὐτῆϋ μικροτέραν ἄλλων πιθανῶϋ οἱ Ἑλληνηϋ εἶχον περὶ τοῦτοῦ εὐθύνην (ἀλλ' οὐδ' αὐτοῖ οὐχ ὄλωϋ μικράν, διότι ἢ ὡϋ ἀνω διὰ τοῦ Λόγου ἀνάλυϋϋϋ, πλὴν τῶν δι' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ προϋτιθέντων καὶ τῶν ὄλωϋ νεωτάτων στοιχείων, οὔτε μακράν

οὔτε πως πέραν ἦν τῶν πνευματικῶν δυνάμεων τῶν Ἑλλήνων), οἱ Ἰουδαῖοι *πλήρη* ἔχουσι ταύτην, τὸν Μεσσίαν *ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦ νῦν* ἀναμένοντες, ἀλλ' οὐδέποτε μέχρι τοῦ νῦν ἐξετάσαντες οὔτε τὰς συνθήκας τῆς Ἐκείνου ἐλεύσεως, οὔτε *τίς ἔσεται* Ἐκεῖνος, οὔτε *τίς ἔσεται* Αὐτοῦ ὁ σκοπός, οὔτε *διὰ τί* εἰς τὰς *ἐκείνων* γραφὰς *ἀπ' ἀρχῆς διαφαίνεται ἐνυπάρχουσα* ἡ Θεία ὑπόσχεσις τῆς Ἐκείνου εἰς τὸν *Κόσμον* ἀποστολῆς· ἥτις ὑπόσχεσις *ἀμέσως ἐν ἀρχῇ ἀναφερομένη εἰς τὰ περὶ τὴν τῶν προπατόρων* παράβασιν *ξένην ὅλως πρὸς τοὺς μὴ εἰσέθ' ὡς ἔθνος ὑπάρχοντας Ἰουδαίους* κατέστησε τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσίου! Μετὰ δὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ τοιαῦτα ὅλως πρωτοφανῆ διδάξαντος καὶ ποιήσαντος, *μάλιστα διὰ τῆς καθαρᾶς μόνης πίστεως* ἢ εἰς Αὐτὸν "*πίστις*" ἢ ἀπιστία ὠκοδομήθη· *ἐλάχιστα διὰ τοῦ Λόγου* τῶν Ἐκείνου λόγων καὶ ἔργων ἐρευνηθέντων! Περὶ ἧς πρακτικῆς χοῖ διαμείναντες Ἰουδαῖοι χοῖ Χριστιανοὶ διὰ Κεῖνον κληθέντες μάλλον ἴσην ἔχουσι μοῖραν εὐθύνης, καθ' ὅσον *πλήρως ἐντὸς* τῆς παραδόσεως τῶν Ἑβραίων ἐμφανισθεῖς ὁ Χριστὸς *κάκεινης* ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος ἀπαραιτήτως ἐξεταστέον· ὃν πιστεύσαντες οἱ Χριστιανοὶ ἠκολούθησαν ἀλλ' ἐλάχιστα μάλλον ἢ ὡς πλήρως ὠφελον κατενόησαν, παρὰ τὸ περὶ Κεῖνου λεχθὲν ὅτι *Λόγος ἀκέραιός τε κάμφανισθεῖς* ἡμῖν ἐστι, προελθὼν ἀπὸ τοῦ ἄνευ Αὐτοῦ *Ἀφάτου διαμείνοντος* Λόγου· ὃς Αὐτὸς Λόγος *οὐ τι σκοτεινὸν ἐστι, ἀλλ' ἄπλετον Λόγου Φῶς διαχέει ἐν Αὐτῷ* τούτῳ κατανοούμενος!

(γ) Ἄλλὰ περὶ τελειότητος ὁμιλοῦντες, οὐκ ἄνευ δικαιοσύνης κἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν *Κόσμον* δεῖ ἡμᾶς ταύτην κατανοεῖν! *Ἐνὸς γένους Ἀδὰμ τε καὶ Εὕας πάντων* τῶν βροτῶν ὄντων, *μία ἀναγκαίως* ἐστὶ χῆ ἔπ' αὐτῶν πάντων ἐφαρμοστέα Δικαιοσύνη, καὶ *κατ' ἀρχὴν ἴσης* ἀγάπης ἕκαστος αὐτῶν παρὰ τοῦ Θεοῦ δικαιοῦται, διὰ *Δικαιοσύνην ἀνίσου* καθισταμένης ὑπὸ *μόνων τῶν ἔργων* Δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας τῶν ποιουμένων παρ' ἐκάστου ἡμῶν· ὡς ὅτι ἄλλως *ἀδίκως προσωποληπτεῖ* ὁ Θεός, ὅπερ καὶ λέγειν ἐστὶν ἀνεπίτρεπτον! Ἄλλὰ φεῦ, *οὐδέποτε μέχρι τοῦ νῦν* ἢ πλήρης τοῦ λόγου τούτου βαρύτης κατενοήθη! Καὶ γὰρ *ὑπὲρ τὴν θείαν Δικαιοσύνην (ἄρ' οὖν) "ἰσότητα"* οἱ ἄνθρωποι ἀπαιτοῦντες ἔναντ' ἀλλήλων μειονεκτοῦντες, καὶ τὴν ἰδίαν αὐτῶν *νομισθεῖσαν "δικαιοσύνην"* ὑπὲρ τὴν Θεοῦ θέντες, ἐπὶ τὰ *ἥσσονα* ἢ τὰ μείζονα μάλλον ἀπ' ἀλλήλων ἀπήτησαν καταβάλλειν προσπάθειαν, καὶ ἐμποδίζοντες τοὺς καλλίονας εἰς ἔπακρον καλλιιεργεῖν τὰς ἰδίας αὐτῶν ἰκανότητας ὥστε χοῖ μείον ἰκανοὶ ἀπὸ κείνων μαιθάνωσι, *κάκεινους* διὰ τοῦτο διώκοντες, καὶ τὰ ἔργα κείνων δηροῦντες! *Μὴ* σε ὁ λόγος οὔτος ἐκπλήττει, καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτ' *ἀποδεδειγμένως* *πλὴν μέχρι τοῦδ' ἀνομο-*

λογήτως ἐν πλείσταις κοινωνίαις συνέβη τε καὶ συμβαίνει, τῶν ἡσόνων διὰ φθόνου μᾶλλον ἢ ἄδικον ἀνισότητα κατὰ τῶν κρείττωνων ἐπαναστατούντων, ἀπὸ τῶν ἐξ Ἑβραίων χριστιανῶν μαθόντων τῶν μεταγενεστέρων τὸ ὅλως ἀνίερον μάθημα κατὰ τὸ ὑπὸ κείνων κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ δῆθεν θείαν προστασίαν ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ προφητευθὲν καὶ κατὰ τὸ πρῶτον διάστημα τοῦ μεσαίωνος διαπραχθὲν πολιτισμικὸν ἔγκλημα· τῶν ἰσχυροτέρων (οὐ τῶν κρείττωνων) μόνον δι' ἀδικίαν στερούντων ἀπὸ τῶν ἀσθενεστέρων τὰ πρὸς τὸ ζῆν δίκαια! Μηδεὶν ἡμῶν ἔξεστι τοὺς κρείττους μετὰ τῶν ἰσχυροτέρων συναριθμεῖν, καὶ διὰ μόνην τὴν ἀδικίαν τῶν δευτέρων κατὰ τῶν πρώτων γενικῶς βάλλειν!

(δ) Ἵνα μὴ τὸ πλήρες νόημα τοῦ λόγου αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ διαφύγη, ἐπὶ ταῦτα νῦν ἐπίθεσ τὴν προσοχήν: Τῶν μὲν λαῶν ἀνίσων διὰ τῶν ἔργων αὐτῶν καταστάντων, τοῦ δὲ Θεοῦ διὰ τὰ ὡς ἄνω προτεθημένου ἔρχεσθαι εἰς τὸν Κόσμον, ἐν τίνι ἐν τούτῳ λαῷ ἔδει Αὐτὸν ἐκλέγειν ποιεῖν φανεράν τὴν παρουσίαν Αὐτοῦ; Πῶς οὐχὶ ἐν τῷ πάντων ἡσσοι, ἵνα σὺν αὐτῷ καὶ τοὺς λοιποὺς λαοὺς πάντας ἐπὶ τὰνώτερα κὰν τέλει τὰ ὕψιστ' ἐνέγκῃ; Πῶς δ' οὐχὶ ἐν ᾧ λαῷ ἤδη γνωστὴ κατὰ τὰς Γραφὰς αὐτοῦ ἦν διὰ προφητείας ἡ τῆς ἐλεύσεως Αὐτοῦ πρόθεσις; Διότι ἐν τίνι ἄλλῳ λαῷ Οὗτος ἐμφανισάμενος μείζον' ἔσχετ' ἂν πιθανότητα κατανοητὸς ὑπὸ κείνων γενέσθαι μηδεμίαν ἐσχηκότεν Αὐτοῦ πρόγνωσιν; Πῶς οὖν οὐχὶ ὁ λαὸς τῶν Ἰουδαίων ἦν ὁ ἐν ᾧ ὁ Θεὸς-Λόγος ἔδει ἐμφανισθῆναι; Ἀφ' ὅλων τῶν τότε λαῶν, ἐκεῖνος ἦν ἄρα οὐ τὰς Γραφὰς διὰ τὴν ἐν αὐταῖς προφητείαν τῆς Ἐκείνου ἐλεύσεως ὁ Θεὸς ἐξελέξατο πρώτας πληρῶσαι, πλὴν ἄνευ τινὸς καταργήσεως τῶν κατὰ Λόγον δηλουμένων ἐν ταῖς γραφαῖς τῶν ἄλλων λαῶν! Καίτοι γε μείζων ἦν ἐν ταῖς Γραφαῖς τῶν Ἑβραίων ἡ εὐθέως ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ κὰν διὰ χειρῶν ἀνθρώπων καταγεγραμμένη τῆς ἐλεύσεως Αὐτοῦ πρόθεσις, ἢ ἡ κείνων προσπάθεια ἐν ἑαυτοῖς κατανοητὰ διὰ τοῦ Λόγου ποιῆσαι τὰ παρ' αὐτῶν ἐκείνων γραφόμενα! Τοῦτο συναγαγεῖν δεῖ γὰρ ἡμᾶς, διελέγχοντας τὰς ἐκείνων Γραφὰς, ἐν αἷς ἡ προφητεία μὲν καταγράφεθ' ὡς ἄνωθεν διδομένη, οὐδεμία κατὰ Λόγον ὅμως δὲ τῶν προφητευομένων ἀνάλυσις περιέχεται γιγνομένη παρὰ τῶν ἀνθρώπων, μὴ οὕτω συνεργούντων ἢ μὴ μόνον ἀκαταλήπτως, παθητικῶς καὶ μηχανικῶς τῇ προκειμένῃ ἐλεύσει! Περὶ γὰρ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ νόμου, περὶ τὸ τί ἐλάχιστον (οὐ κατ' ἐλάχιστον, δι' οὐ ἐνεργεῖ ἐπὶ τὰ βελτίω ἢ ἐλευθερία) δεῖ κατὰ νόμον ποιεῖν, ἀνηλώθησαν οἱ διανοηταὶ τῶν Ἑβραίων, οὐδέποτε ἀσχοληθέντες εἴτε περὶ τοὺς ἀπ' ἀρχῆς λόγους τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μεσσίου, εἴτε περὶ τοῦ τίνα ἔδει εἶναι Αὐτόν, ὃν δι' ἑαυτοὺς μόνους ἐνδιαφερόμενοι ἠγήσαντο ἔρχεσθαι! Καί γε πᾶσ' ἢ

πνευματική τῶν Ἰουδαίων ἀρχαία προσπάθεια, ἐν τῇ Παλαιᾷ "Διαθήκῃ" καταγραφείσα, περὶ τὴν μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἀποκλειστικῆς λαοῦ Αὐτοῦ Ἰσραὴλ ὡσεὶ ἀντισυμβαλλομένων ἐμπορικῆς τιμῆς συμφωνίας, περὶ τὸ τί δι' αὐτῆς ἀντιδιατίθεται, περὶ τὸ τί ἀκριβῶς κατ' αὐτὴν ἕκαστον αὐτῆς μέρος ποιήσει, καταναλίσκεται, ὡς ἐὰν καὶ τοῦ πανσόφου Θεοῦ καὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ δημιουργηθέντος ἀνθρώπου τὰ ἐνδιαφέροντα πλήρως ἕως τοῦ γράμματος αὐτῆς ἐξαντληθῶσι, μηδενὸς πέραν ταύτης ἀπαιτουμένου ἐκ τῶν ἀντισυμβαλλομένων μερῶν! Μὴ παρανόει: Κατὰ μόνην τὴν ἐκάστου ἀξίαν ἐστὶ θαυμαστά τὰ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ διειλημμένα θεία τε καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι οὐ πασιδηλὸς ἐστὶν ἡ ἀξία πάντων τῶν ἐκεῖ εἴτε σαφῶς λεγομένων εἴτε ὑπονοουμένων περὶ τοῦ Θεοῦ, μὴ λεπτομερῶς διὰ τοῦ Λόγου κατὰ τὸ καταγράψαι αὐτὰ πάντα διελεγχθέντων! Ἀσφαλῶς διὰ τὰς ἰκανότητας αὐτοῦ θαυμαστὸς λίαν, ἀλλ' οὐκ ἐν παντὶ μιμητέος, ὡς κοῦδεις ἄλλος λαός, ἐστὶν ὁ λαὸς τῶν Ἑβραίων, ὡς πᾶσα ἡ ἱστορία αὐτῶν μαρτυρεῖ! Πῶς οὖν ἄλλως δεῖ ἡμᾶς ἐξηγήσαι τὴν πέραν τῆς Παλαιᾶς Γραφῆς ἀνύπαρκτον αὐτῶν συμβολὴν τῷ ἀρχαίῳ πολιτισμῷ; Ποῦ ἦσαν οἱ μεγάλοι ἀρχαῖοι αὐτῶν ποιηταὶ καὶ διανοηταί, συγγραφεῖς καὶ ἐρευνηταί, φιλόλογοι καὶ φιλότεχνοι, νομικοὶ καὶ φιλόσοφοι, ἀστρονόμοι καὶ ναυτικοί, φυσιδίφαι καὶ βιολόγοι, γεωπόνοι καὶ φυσικοὶ ἐπιστήμονες, γεωμέτραι καὶ γεωγράφοι, μαθηματικοὶ καὶ μηχανικοὶ, ἐξερευνηταὶ κάποικιῶν ἰδρυταί, ἀρχιτέκτονες, ἰατροί, γλύπται καὶ καλλιτέχναι; Ὅτι πάντες ἐν αὐτοῖς οἱ τοιοῦτοι ἦσαν ὅλως ἀνύπαρκοι, ἕως οὗ μετὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν διὰ κείνων ἀναπτυσσάντων τὰς σχετικὰς ἰκανότητας ἦλθον εἰς κοινωνίαν, καταδηλοῖ τὸ πόσον δεινῶς λαὸς ὅλος καταπιέζεται πειθόμενος, κατὰ νόμον καὶ φόβον τὰ μάλα συνθλιπτικὸν τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, ὅτι τοῦ Θεοῦ δῆθεν ἐστὶ θέλημα ἐπὶ τὰ ἀλάχιστα (ἡγοῦν, τὰ κατὰ τόνδε γε κόσμον) οὐ δὲ τὰ μέγιστα (τὰ κατὰ τὸν ἐπέκεινα Οὐρανόν) τὸν ἄνθρωπον προσηλοῦν πᾶσαν τὴν αὐτοῦ προσοχὴν καὶ διάθεσιν! Διὰ τοῦτο κἂν Ἑβραίοις ἐλθοῦσα ἢ τὰ μέγιστ' ἀποκηρύξασα ἀθεία, οὐδόλως ἀπέβη κατὰ τῆς ἐπὶ τὰ τοῦδε κόσμου προσκολλημένου ἔθνους αὐτῶν συνοχῆς, οὐδὲ κατὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἀρχούσης τῶν ἱερέων-νομικῶν τάξεως! Αὕτη καλυπτομένη ὑπὸ τῆς παρ' ἑαυτῆς μόνης παρεχομένης "ἐρμηνείας" τοῦ Νόμου, τῷ μὲν Θεῷ ἀεὶ ἀπεδίδου τὰ πάντα, τὸν δὲ μετὰ Κείνου συναλασσόμενον Ἰουδαῖον ἐκήρυττε πάσης εὐθύνης ἀμέτοχον! Μικρὸν ἄρ' ἦν τὸ Ἰουδαίων ἀθέων ἐπόμενον βῆμα τοῦ κηρῦσαι τὸν Θεὸν ὅλως ἀνύπαρκτον! Ἡ κατ' αὐτοὺς πίστις τῶν πιστευόντων εἰς τὸν Θεὸν Ἰουδαίων ὀφείλεται μόνῃ ἀγνοίᾳ, κατ' αὐτοὺς συγγνωστῇ· ἐν τῇ χειρίσῃ τῶν περιπτώσεων (τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ!) ἀποδιδόμενη Αὐτῷ

μόνῳ! Διὰ ταῦτα ἡ ἀθεία οὐδόλως διέσπασε τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων ἐνιαίως διατηρησάντων τὴν παράδοσιν τῶν πατέρων ἴτων!

(ε) Οὕτω, διὰ μὲν τοὺς Ἑβραίους λίαν εὐεργετικὴ πολιτισμικῶς καταδείκνυται τελικῶς ἡ διασπορὰ αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, λίαν ἐπιζήμιος ὅμως δὲ διὰ τοὺς ἄλλους λαούς, *κάπο τῶν Ἑβραίων εὐθέως, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ χριστιανισμοῦ φεῦ συλλαβόντας σχεδὸν πάντα τὰμφίβολα Λογικῶς ἀρχαῖα Ἰουδαϊκὰ "φῶτα"*. ἃ νῦν πασιδηλῶς (ὡς καταφαίνεται διὰ γε τῆς ἐπὶ τοῦλάχιστον μίαν εἰσέτι δισχιλιετίαν παρατάσεως τῆς Ἱστορίας) οὐκ ἦν (κατὰ γε τὴν κρίσιν καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, *μείζον' αὐτῶν ἀφ' ἡμῶν ἀναμένοντος*) ἱκανὰ φέρειν τὸ τέλος αὐτῆς, τοῦ Κόσμου καὶ τῶν αἰώνων· ὡς ὅτι, ἄλλως, τὸ τέλος αὐτῶν ἤδη ἂν ἐληλύθει· δι' οὗ πλέον κατανοοῦμεν ὅτι οὐκ ὄφελον αὐτὰ ἐντυχεῖν τῆς ἤδη γεγυμνίας γενικῆς τῶν ἀνθρώπων ἀποδοχῆς, ἀλλὰ μόν' αὐτῶν ὅσα τῷ Αἰδίῳ Λόγῳ συνάδει! Ἐὰν περὶ αὐτοῦ ἀπορεῖς, τοῦτ' ἐρώτα σαυτόν: Ὡς ἵνα πάντας ἐν τῇ ἀγάπῃ Ἰουδοῦ Θεοῦ τοὺς βροτοὺς σώσῃ ἐπὶ τὴν κατωτάτην βαθμίδα κατῆλθεν, ἄρ' ἀληθῶς ὁ Χριστὸς ἐπεθύμει, καθ' ὅλα Λογικῆς Αὐτῷ φαινομένης τῆς ἐπὶ τούτῳ ἀνάγκης, ἐκεῖ καταβιβάσαι τοὺς βροτοὺς πάντας, ἵνα κείθεν σώσῃ αὐτούς; Πῶς οὐκ ἦν αὐτὸ κόπος καθ' ὅλα περιττός, ἀσκοπος, ἀπρεπῆς Θεῷ καὶ βροτοῖς ἤδη ὑψηλότερον ἀνελθοῦσι τῆς βαθμίδος ἐκείνης; Πῶς ἐν ταύτῃ τῇ προσπάθειᾳ ὡς καὶ αὐτὸς οὐκ ἐκινδύνευε τοῦλάχιστον τινὰς ἀπολέσαι τῶν καλλίωνων διὰ τὸ ἀπαιτεῖν ἀπ' αὐτῶν ὀπίσω πρῶτον ὑπάγειν· προσθέτως τῶν οὓς ἀπώλεσεν ἐκ τῶν Ἰουδαίων, ἀποριψάντων ὅμως Αὐτὸν διὰ μόνον ἀτέλες *κἄρ' ἀποριπτέον ἀρχαῖον αὐτῶν πνεῦμα* περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Νόμου; Ὡς οὖν οὐκ ἄρ' ἦν οὐδ' ἐδύνατο εἶναι θέλημα τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ μεταδοθῆναι πᾶσιν ἀνθρώποις *οἰανδήποτ' ἀτέλειαν ὀθενδήποτε ἐρχομένην, οὐκ ἄρ' ἦν θέλημ'* Αὐτοῦ Ἰουδαϊκῶς-βαρβάρως φερόμεν' οἱ "Χριστιανοὶ" δηῶσαι τὸν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων πολιτισμὸν καὶ συμπαρασῦραι πάντα τὸν κόσμον εἰς τὸ μεσαιωνικὸν σκότος, ἀλλὰ *κάπι κείνου, κατὰ μόνα ἀτέλη' του σημεία βελτιουμένου*, οἰκοδομῆσαι τὴν πάντων τῶν βροτῶν ἐπ' Οὐρανὸν ἄνοδον! *Οὐδεμία γὰρ δῆθεν σὺν Θεῷ ὀρθοδοξία, οἰκουμηνικότης, ἢ καθολικότης δικαιοῖ τὸ τοιοῦτον κατὰ τοῦ Λόγου ὅλως εἰδεχθῆς πολιτισμικὸν ἔγκλημα*· ὅπερ εἰσέτι οἱ "Χριστιανοὶ" καὶ δὴ οἱ "ὀρθόδοξοι Ἕλληνες", οὐδόλως πῶς κατενόησαν ἢ περὶ αὐτοῦ μετενόησαν! Καὶ γὰρ ἀπολύτως οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι *κυρίως ἢ βυζαντινῆ ἐκκλησία*, "Ἰουδαιοχριστιανικῶς" ἡγουμένη τότε τῶν ἐπ' αὐτῇ [οὐ τῷ Θεῷ-Λόγῳ-Χριστῷ] ὅλως ἀπαιδευτῶν "πιστῶν" καὶ τοῦ ὅλου κόσμου τῶν "Χριστιανῶν", διὰ σκοπίμων αὐτῆς πράξεων τε καὶ παραλείψεων, προκάλεσε κείνο τὸ ἔγκλημα! Ἡ μεσαιωνικὴ, μὴ φωτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ

Λόγου, δῆθεν ἐπὶ τῷ Θεῷ καθαρῶς συναισθηματικὴ "πίστις" οὐκ ἀπετέλεσεν ἱκανὴν σὺν Θεῷ πρόοδον τῶν βροτῶν ἐπὶ τᾶνω, δι' ὃ καὶ τὸ Βυζάντιον ἦλθεν εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ παρὰ τὸ ὅσον παρήγαγε φῶς· ὡς παράδειγμα δεύτερον τῆς Θείας ἀπαρεσκειίας, τοῦ πρώτου ὄντος ἢ ἔτι χείρων τῆς Ἱερουσαλήμ πτώσις! Κατανοήσομεν ἐπὶ τέλους τὴν πνευματικὴν σημασίαν τῆς Ἱστορίας, ἢ ὅλως ἀμαθεῖς, ὡς βροτῶν ἅπαν γένος, χωρήσομεν ἐπὶ τὸν κρημνόν;

(ς) Συλλογίζου: Εἰ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ὡς ἀκριβῶς τούτους γυνώριζομεν ἀπετέλουν τὴν κατωτάτην βαθμίδα, *πῶς οὐκ ἐν αὐτοῖς ἐνεφανίσθη ἂν ὁ Χριστός;* Ἄλλὰ δι' ὁμοίου συλλογισμοῦ, ἦν ἂν ἄρα καὶ τότε ἀναγκαῖον εἰς τὸ κείνων ἐπίπεδον πάντας τοὺς ἐκείνων κρείσσονας κατελθεῖν; Ἄλλ' εἰ καὶ τοῦτ' ἦν ἀναγκαῖον, πῶς οὐκ ἦν ἂν ἄρα διατηρητέον καὶ τὸ κείνων ἐπίπεδον [ὡς ἱστορικῶς καὶ "θεολογικῶς" ἐπιχειρεῖται διὰ τὰρχαῖον τῶν Ἰουδαίων καὶ παρ' αὐτῶν τῶν Ἑβραίων καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ]; Ἐπετρέπετ' ἂν τότε δηῶσαι αὐτό; Τί οὖν εἵπωμεν; Ὅτι τὸ *χειρόν* ἐστὶν ἐκάστοτε διατηρητέον, οὐχὶ δ' ὅμως διὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ ἀλλὰ διὰ μόνην τὴν πρὸς τὰ καλλίονα σύγκρισιν; *Πῶς* ἐστὶ λογικὸς ὁ τοιοῦτος συλλογισμός; Ἡ ἄρα δοκεῖς σὺ ὅτι, τότε, καὶ μόνον ἵνα καταστρέψῃ τὴν τῶν Ἑλλήνων (εἰ σὺν Θεῷ ἔπραξαν δηῶσαντας αὐτὴν οἱ Βυζαντινοί), *ἔτι χαμηλοτέραν ἢ ἴσην* τῆς Ἰουδαίων βαθμίδα ἐφηυρήκει αὐτὴν ἂν ἐν τῇ σοφίᾳ Του ὁ Θεός (ὧν ἦν ἀνωτέρω εἵπομεν *ἀτελὴ κάρ' ἀπορριπτέαν*), ἦν μετὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ συμπαρέλαβον ἂν οἱ λαοί, ἵνα χούτως εἰς *χείρον τοῦ παρόντος* (εἰς ὃ διὰ τῆς ἱστορικῆς ὁδοῦ ἔφθασαν) ἐπίπεδον *θλιβεράς* "πνευματικῆς χριστιανικῆς" ἀναπτύξεως αὐτοὶ περιέλθωσιν; Διότι ἀδήριτός ἐστιν ἡ τῆς ἱστορίας ἐξέλιξις: οὐ διὰ μόνων τῶν ἀρετῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ περιήλθομεν ὧδε, ἀλλὰ καὶ διὰ πασῶν ἃς σὺν αὐτῷ παραλάβομεν *παντοειδῶν κακιῶν*, ἅσπερ οὐδεμίαν ἐν τούτοις προσπάθειαν κατεβάλομεν ἀποβαλεῖν ἀφ' ἡμῶν! Καί γ' ἐν τούτῳ, τοὺς βυζαντινοὺς καὶ νεωτέρους Ἕλληνας ὑπολαμβάνω, τοὺς *παρὰ πάντα* Λόγον ἐγκαταλιπόντας τὴν ἀγίαν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν τοῦ Λόγου παράδοσιν κἀντ' αὐτῆς ἐνδυσάμενους ἐνδύματα ξένα, ἀνατολικά καὶ παράλογα, ὥστε μέγα κενὸν παραστήσαι ὑπάρχον [ὡς γε καὶ *ἔπραξε* πρῶτος ὁ ἐξ Ἰουδαίων μέγιστος Χριστιανός!] μεταξὺ Χριστοῦ καὶ Ἑλλήνων, κἀς μέρη ἔκτοτε δύο δεινῶς πρὸς ἄλληλα συγκρουόμενα κατασχίσ' ἑαυτῶν τὴν ψυχὴν, *οὕτω* κατασπάντων ἑλλήνων, μέχρι τοῦ νῦν ἀδυνατούντων κατανοεῖν *τίνας* αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, *τί* ἀφ' ἑαυτῶν κἀπ' αὐτοῦ θέλουσι, καὶ *τί* παρὰ τοῦ Θεοῦ προσδοκῶσι! Καὶ γὰρ ἄνευ τοῦ *ἀγαπητοῦ* τοῖς Ἑλλησι Λόγου ἐνδελεχῶς ἐξετάζοντος πάντα τὰ Πνεύματος πράγματα ὡς ἐκάστοτ' αὐτὰ καθίσταντ' αὐτῷ κατανοητά, ὁ ἄνθρωπος ὅλως

ἄνευ πυξίδος παραμενεῖ, καὶ τὸ σκότος αὐτὸν καταλήφεται! Ἴδε τοὺς Ἰουδαίους: Μείζονας διανοουμένους καὶ ἐπιστήμονας τελευταίως ἀνέδειξαν ὡς οἱ **Marx, Freud, Einstein, Bohr** (ἡμῖς οὗτος), **Oppenheimer, Teller**, καὶ ἄλλοι ὧν τὸ πλῆθος πολὺ! Ἄλλὰ πῶς ἐξηγήθ' ὅτι *πάντες οὗτοι ἀπέστησαν ἀπὸ τοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ* τῆς ἀρχαίας αὐτῶν παραδόσεως, ἐν αὐτῷ ἀκριβῶς ἐλεγχόμενοι ἄθροιστ' ὅ ὅμως οὐκ ἐγκαλοῦντ' οὐδ' ἀπ' ἐντὸς τῆς οἴας ἔτι καὶ νῦν διασώζετ' εἰς προσωπικὸν Θεὸν πιστευσούσης Ἰουδαϊκῆς παραδόσεως; Μὴν οὐδόλως πλέον αὐτὴ διασώζεται καὶ νῦν ἔστιν Ἑβραῖος εἰς τὸν προσωπικὸν Θεὸν ἔχων πίστιν; Διότι πῶς ὑπάρχοντος τοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ-Λόγου, σὺν Αὐτῷ ἐντυγχάνουσι *τάθεα* τούτων *κακείνων ἐμμέσως τε καὶ ἀμέσως ἀρνούμενα* "ἐπιστημονικά", δῆθεν, εὐρήματα; Πῶς δ' εἰ αὐτὰ ἔστιν ἀληθῆ, δύναται Κεῖνος ὑπάρχειν; Μὴν ὡς οὐκ εἶδας χριστιανούς θεολόγους σημειοῦν τὸ παράλογον, χῶς οὐδ' Ἑβραίους εἶδας ποτὲ θεολόγους ταῦτο τοῦτο ποιεῖν κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκείνων παράδοσιν, *πάντες οὗτοι ἀπόλεσαν* τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ-Λόγῳ πίστιν αὐτῶν, εἰ ποτ' ἐπὶ Κεῖνῳ ἐπίστευσαν; Ἄλλ' εἰ οὕτω, πῶς οὐκ ἀπ' ἀρχῆς αὐτοὶ πάντες *ἀπατεῶνες* ὑπῆρξαν!; Βαρὺς ὁ λόγος; Βεβαιότατα! Ὅτι *σὺν τῷ Λόγῳ ἰσχύει ὁ παρῶν ἔλεγχος!* *Κείνων* ἄρ' οὐκ ἔστιν ἡ εὐθύνη ἀπ' αὐτῶν σείσαι αὐτόν, *ἐὰν δύνωνται!* Ἐὰν ὅμως οὐ δύνωνται, *ἄνευ* Λόγου καταδείκνυται ἡ οὕτως ὄλως ψευδῆς ἢ ἐμφανίζουσιν ἴν' ἀφελεῖς μόνους πείθωσι "πίστις" αὐτῶν! Μὴν οἱ Ἑβραῖοι ἀπορρίψαντες τὸν Χριστόν, *καὶ πάσαν ὡσαύτως τὴν ἐπὶ τῷ προσωπικῷ Θεῷ ἐγκατέλιπον πίστιν, εὐθέως ὅμως δὲ σιωπηρῶς ἀναγνώρισαντες εἰς τὸν Χριστόν καὶ δι' Αὐτοῦ αὐτὴν ἄγουσαι;* Ἄλλὰ πόση ἐστὶ τότε ἡ τῶν "Χριστιανῶν" πίστις ἐπὶ τῷ Χριστῷ, καταδείξαντι *προσωπικὸν τὸν Θεόν, ἀδυνατούντων* κατανοῆσαι διδασκαλίας καὶ διαχωρίσ' ἑαυτοὺς ἀπ' αὐτῶν *ἀνύπαρκτον* τὸν Θεόν τε καὶ Λόγον διατεινομένας ἢ ὑπόλως ὑπονοούσας;

(ζ) Ἄλλ' ἤδη κατανοεῖς τὴν Χριστοῦ θέσιν· *κεντρικὴν ἀπολύτως* ὑπάρχουσαν, παρ' οὐδενὸς ἑτέρου δυναμένην καταληφθῆναι, ἢν Αὐτὸς μόνος καταλαβεῖν ὄφελεν *ἵνα ψεύστας καταδείξῃ πάντας τοὺς κατ' Αὐτοῦ, Θεοῦ ζῶντος δρώντας*, περὶ ὅν περιδιεῖται *πάντ' ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους* τὰ διανοήματα, πράξεις καὶ πράγματα τῶν ἀνθρώπων, κἂν Αὐτὸς ἐν αὐτοῖς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν μνημονεῖται, τοσοῦτον *ἐνκόλως* διὰ τοῦ Λόγου ἐλεγχόμεν' αὐτὰ δι' Ἀληθειαν! Καὶ πόσον εὐρεία, πιθανῶς δὲ *γεινικὴ* νῦν ἄρα γέγονεν ἡ κατὰ τοῦ Θεοῦ-Λόγου συνωμοσία τῶν ἐπὶ τῶν τοιούτων κεφαλαίων περὶ τοῦ Θεοῦ τε καὶ Λόγου θεμάτων *ἐπιβούλως σιωπούντων* διδασκάλων καὶ λοιπῶν ὁδηγῶν τῶν ἀνθρώπων· τῶν ἀθέων ἀλαζονικῶς περιτρεχόντων καὶ καταδυναστευόντων τὴν γῆν, καὶ κατὰ τοῦ Ἁγίου Θεοῦ τε

καὶ Λόγου ὑψούντων βλάσφημον βάρβαρον χεῖρά τε καὶ ὄφρῦν!;

§65. (α) Λόγος Ἄϊδιος ὢν ὁ Θεός, μόνον δι' *αἰδιον* Λόγου αἰτίαν ἐδύνατο ἂν συστήσῃ τὸν *Κόσμον*, *ἀδιαμφισβητήτως ὄντα* ὡς ἤδη εἶδομεν, *διὰ τὸ δημιουργηθῆναι καὶ φθίνειν αὐτοῦ μὴ ὄντα αἰδιον*, *κᾶρα* ἀδυνατοῦντα ἐν *ἐαυτῷ* περιέχειν τὴν αἰδιόν 'του αἰτίαν! Ὡς *τέλειόν τε καὶ τελειωτικὸν* πεδίον πολέμου τὸν *Κόσμον* συνέστησεν ὁ Θεός· τὸ μὲν ἵνα μὴ πᾶς ἀντικείμενος δυνηθῆ λέγειν ὅτι οὐ παρεσχέθησαν αὐτῷ πάντα τὰ παραίτητ' ἐπὶ τὸ πείθεσθ' ὅτι *ἀδίκως* ἀντίκειται, τὸ δ' ἵνα μὴ ἀλυσιτελής μείνῃ ὁ πόλεμος κᾶρ' αἰδιος δοκηθῆ ἢ *δήθεν* φυσικὴ αἰτία αὐτοῦ! Πολέμου τοῦ σκότους κατὰ τοῦ Φωτός, τοῦ ψεύδους ἐναντίον τῆς Ἀληθείας, τοῦ κακοῦ κατὰ τοῦ Καλοῦ! Κατὰ τοῦ Φωτός τοῦ *πάντα φωτίζοντος*, *κᾶρα* μηδὲν ἀφώτιστον, *κᾶρα* μηδὲν ἐρώτημ' ἀναπάντητον ἐγκαταλείποντος! Κατὰ τῆς Ἀληθείας τῆς οὔσης *οὐδενὸς ἄλλου τοῦ συνόλου τῶν ὀρθῶν ἀπαντήσεων εἰς πάντα τὰ ἐρωτήματα!* Κατὰ τοῦ Καλοῦ τοῦ ὄντος οὐδενὸς ἄλλου τῆς *πλήρους ἀπουσίας οἰουδήποτε σημείου ἐλλόγου δυσαρσεκείας* *περὶ τὴν κατὰ Δικαιοσύνην Τελειότητα* τῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργηθέντων πραγμάτων τοῦ Πνεύματος, ἵνα ταῦτα διηνεκῶς ἐν τῷ μέλλοντι μείνωσι!

(β) Ἄγιος ὢν ὁ Θεός καὶ Αὐτῷ ἐπιθυμῶν ἡμᾶς ὁμοιάσαι ὡς καὶ ἐφ' ἀγιότητι, ἵνα σὺν Αὐτῷ διὰ/κατὰ τὸ *πνευματικὸν* ἡμῶν μέρος ὡς Ἐκείνου δημιουργήματα καὶ ἡμεῖς τάϊδι' ἀπολαύσωμεν ἀγαθὰ, *πλήρη* ἐλευθερίαν ἡμῖν ἔδωκεν, ὡς καὶ αὐτὸς ἔχει, ἥς ἄνευ ἢ ἀγιότης ἐστὶν ἀπροσπέλαστος! Ἐλευθερίαν περὶ τὸ ποιεῖν τὸ Καλὸν καὶ κακόν, ἥτις ἐν τούτοις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν καταργεῖ τὴν Δικαιοσύνην! Καὶ ἐστὶ *Δίκαιον*, κατὰ τὸν ἀπηνῆ τοῦτον πνευματικὸν πόλεμον τοῦ Καλοῦ καὶ κακοῦ, τῶν δικαίων ἠγείσθαι τὸν ἐν παντὶ Δίκαιον· ὡς ὁμοίως καὶ τῶν ἀδίκων τὸν κατ' ἐξοχὴν Ἄδικον! *Οὐδεὶς, οὐδ' Αὐτὸς ὁ ἐπὶ πᾶσι Θεός*, δύναται διὰ μόνου ἀντιπροσώπου τοῦ πολέμου τούτου μετέχειν, ὡς ὅτι τοῦτο συνέστη ἂν ἀδικίαν! Κατανοοῦμεν τοῦτ' ἐπὶ τέλους οἱ ποικιλόμορφοι κᾶπι πᾶσαν ἀνοησίαν, νοῦς ἀσυντάκτους διαπερῶσαν, βατολογοῦντες "θεολόγοι" καὶ πάντες;

(γ) Πῶς οὖν, ἐὰν ναί, συναθροίζονται κατὰ πᾶσαν ἡμισείαν εὐκαιρίαν διδομένην αὐτοῖς, ἵνα καὶ αὐτοὶ τοῖς πολλοῖς φανῶσιν ἐπικαιρῶς ὑπάρχοντες μεταξὺ τῶν ὑψηλὰ ἰσταμένων, οἱ τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγοί, ἀνουσίως συνομιλεῖν πολλὰ περιττὰ πέρι, λησμονοῦμεν' εὐθέως ὡς λέγεται, ἀλλ' οὐδόλως πως αὐτοὶ συμφωνοῦσι (προσευχῇ τῷ Θεῷ αὐτοῦ αὐτῶν ἕκαστος ἐπικαλούμενος πᾶσαν τὴν Αὐτοῦ δύναμιν καὶ σοφίαν) ἄρχεσθ' ἐπὶ τέλους *ὁμοῦ συναφῶς* ἐξετάζειν τὸν Ἔνα ὑπὸ/ἐπὶ πάντα τὰ πράγματα κείμενον Λόγον; Μὴν ἄρα φοβοῦνται ὅτι ὁ Θεὸς ἐκάστου αὐτῶν, κατὰ τὴν Ἐαυτοῦ ἕκαστος Αὐτῶν

ἀληθῆ δύναμιν καὶ σοφίαν καὶ τὴν ὀλίγην ὑπάρχουσαν κυρίως δ' ἀποῦσαν ἐπ' Αὐτῷ ἐκάστου αὐτῶν "πίστιν", ὀλίγα κἀνεπαρκῆ δώσει αὐτῷ πνευματικὰ ὄπλα, ἀμφοτέροις τῷ τε Θεῷ ἐκάστου αὐτῶν καὶ τῷ τούτου **champion** ἀδυνάτου οὕτω καθισταμένου τοῦ παρουσιάσαι τῇ ὁμηγύρει τὰ παντελῶς πείθοντα, ὅλως ἔλλογ' ὑπὲρ αὐτῶν ἀκλόνητ' ἐπιχειρήματα; Εἰ οὕτω, ποῦ ἐστὶν ἄρα ἡ πνευματικὴ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἀλλὰ καὶ πάντων εὐθύτης καὶ τιμότης; Ποῦ ἐστὶν ἄρα ἡ Ὀντότης καὶ Ἰσχύς τῶν τῶν τούτων Θεῶν; Μὴν ἄρ' ἀπέλιπον αὐταὶ μετὰ τῶν Θεῶν ἔτι; Ἀλλὰ πῶς ἄρ' ἀπέλιπον ἡ Ὀντότης καὶ ἡ Ἰσχύς ὡς καὶ τ' *Ἀληθινοῦ* μεταξὺ κείνων Θεοῦ, ἢ μήπως φαίνοντ' ἀπολιποῦσαι διὰ μόνην τὴν ἀπιστίαν τοῦ **champion** Αὐτοῦ; Ἄλλως εἰπεῖν, ποῦ ἐστὶν ἄρ' αὐτὸς οὗτος ὁ πνευματικὸς ἀνδρισμὸς τοιούτων ἀνδρῶν, ἐπὶ τοιούτοις ἀδυνάτοις φαινομένοις "Θεοῖς" "πιστευόντων" διὰ τοιαύτης ἐντελῶς ψευδοῦς "πίστεως"; Πῶς ἄρ' ἀρκοῦσι "διακηρύξεις" ὡς ἡ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως ἐσφραγισμένη τῇ 15ῃ Αὐγούστου τοῦ μ.Χ. 2004 ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἐν Ἀθήναις Ἀγῶνων συγκεντρωθέντων "ἡγετῶν τῶν πέντε μεγάλων θρησκειῶν τοῦ πλανήτου", καθ' ἣν αὐτοὶ "ἀπορρίπτο[υσι] πᾶσαν μορφήν ἐθνικιστικῶν, φυλετικῶν, θρησκευτικῶν, κοινωνικῶν ἢ ἄλλων διακρίσεων, διὰ τῶν ὁποίων ὑποθάλλονται νοσηρὰ φαινόμενα μισαλλοδοξίας ἢ καὶ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, τάσεις δικαιώσεως πολεμικῶν συγκρούσεων ἢ καὶ τῆς ὀργανωμένης τρομοκρατίας καὶ ἀπευθύνου[υσι]ν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν τῶν θρησκειῶν ἵνα ἐργασθῶσι καὶ συνεργασθῶσι διὰ τὴν ἐκτόνωσιν τῶν ἐπικινδύνων αὐτῶν συγχύσεων καὶ ἀξιοπίστον προώθησιν τοῦ θείου θελήματος δι' εἰρήνην, κοινωνικὴν δικαιοσύνην καὶ σεβασμὸν τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου...[καὶ] ἀπευθύν[ουσι] πρόσκλησιν ... εἰδικώτερον πρὸς τοὺς Νέους ὅλων τῶν θρησκευτικῶν καὶ πολιτιστικῶν παραδόσεων [ὅπως] ἐνστερισθῶσι τὸ ὄνομα τῆς εἰρήνης καὶ ἀναλάβωσι τὸν ἀγῶνα τῶν "εἰρηνοποιῶν" ...";

(δ) Πρόσχες: τάκολουθοῦν τὸ "διακρίσεων" κόμμα· πῶς οὐκ ἄρα τοῦτο σημαίνει ὅτι οἱ "ἡγέται" αὐτοὶ ἀπορρίπτουσι πᾶσαν μορφήν ὡς καὶ θρησκευτικῶν διακρίσεων, δι' ὧν ἀναποφεύκτως τείχη ὑψοῦνται μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἀκριβῶς διὰ τὴν αἰτίαν ὅτι ἄλογα διδάσκουσιν αὐτοῖς αὐτοὶ οἱ ἡγέται τῶν θρησκειῶν; Πῶς κατ' αὐτούς, δεῖ ἄρα ἡμᾶς λησμονῆσαι τὰς θρησκευτικὰς [ἡ]τοι, καὶ τὰς θεμελιώδεις οὐσιαστικὰς μεταξὺ τῶν θρησκειῶν διαφορὰς τε καὶ] διακρίσεις, ὅπερ οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἐγκαταλιπεῖν τὰς πίστεις ἡμῶν ἐπὶ τοῖς Θεοῖς ἡμῶν πᾶσιν; Εἰ οὕτω, πῶς ἄρ' οὐκ αὐτοὶ οὗτοι αἴρουσιν [ἀφαιροῦσιν] αὐτὸν τοῦτον τὸν οὕτω καθ' ὅλα πλέον μυθικὸν καταδεικνύμενον ἀνατολικὸν τάπητα, ἐφ' οὗ ὁμοῦ οὗτοι πάντες καθήμεν' ἡμῶν ὑπερίπτανται, συνειδητῶς ἐγκαταλιπόντες ἕκαστος αὐτῶν τοὺς ἰδίους Θεοὺς; Ἐὰν κακῶς ἐρμηνεύω κείνο τὸ πάντως

κακῶς τεθὲν κόμμα καὶ τὴν δεινὴν ἐκείνην δῆθεν "διπλωματικὴν" διακήρυξιν, χοῖ "ἡγέται" ἐναντιοῦται *μόναις* ταῖς διακρίσεσι ταῖς *ἀσφαλῶς* ὀδηγούσαις εἰς τὰ νοσήρ' αὐτῶν παρεπόμενα, *τίνες εἰ οὐκ αὐτοὶ οὗτοι θέσει ὀφείλουσιν ἄραι αὐτάς*; Πρὸς τί οὖν αὕτη ἡ καθ' ὅλ' ἀπρεπὴς φλυαρία δῆθεν σεβασμίων θρησκευτικῶν "ἡγετῶν"; Ὡς αἱ γραμμαὶ αὐταὶ συμπληροῦνται ἐν ἀκόμῃ ἔτος παρήλθε καὶ οὗτοι πάλιν οὐδὲν ἔπραξαν τῶν ὧν εἰσηγήθησαν! Διατί οὖν οὗτοι οὕτως *ἀρνοῦντ'* "ἐργάζεσθαι καὶ συνεργάζεσθαι" πρὸς τὸ κατανοεῖν ἐπὶ τέλους τίν' ἀληθῶς πάντας ἡμᾶς δεῖ πιστεύειν εἶναι τὸν παρὰ πάντων ὡς ἀληθῆ θεὸν λατρευόμενον; Πῶς "ἡγέται τῶν πέντε μεγάλων θρησκευτῶν τοῦ πλανήτου" αὐτοὶ *τῆς αὐτῆς ἀδόλεσχον κάποφεύγουσαν τὴν οὐσίαν τῆς διαφορᾶς* "ἀπευθύνουσιν ἑκκλησίαν πρὸς τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν τῶν θρησκευτῶν", ἤτοι πρὸς *ἑαυτούς*; Μὴν ἄρα τοῦθ' ὀριστικῶς καταδείκνυσι τὴν *πλήρη* πνευματικὴν σχάσιν προσωπικότητος ὑφ' ἣν αὐτοὶ πάντες διατελοῦσι; Τίνες εἰ οὐκ ἀληθῶς ἠλιθίους οὗτοι ἐπιχειροῦσιν ἐξαπατᾶν ἀνευθριάστως ἀπευθυνόμενοι δημοσίᾳ πρὸς *ἑαυτούς μὲν ὡς πρὸς τρίτους* "διὰ τὴν ἐκτόνωσιν τῶν ἐπικινδύνων συγχύσεων", ὧν πρὸ φλυαροῦντες ἄλλως παντελῶς ἀδρανοῦσι, πρὸς τοὺς Νέους δ' "ἵν' ἀναλάβωσι τὸν ἀγῶνα τῶν εἰρηνοποιῶν"; Τίνες καὶ διὰ τίνων πολιτικῶν καὶ δῆθεν "φιλοσοφικῶν" διδασκαλιῶν εἰς τὴν βίαν, οὐ δὲ διὰ μόνων "οὐσιῶν καὶ (οἶνο)πνευμάτων" (κατὰ τὸ γνωστὸν νεοελληνικὸν ἄσμα), ἐξωθοῦσι τοὺς νέους, ὧν τὴν σοφίαν σημαντικῶς δεῖ πάντας ἡμᾶς θεωρεῖν δεινῶς ὑπολειπομένην ἐκείνης τῶν *πονηρῶς ὠθούντων αὐτοὺς παντοειδῶν διδασκάλων*, ἐν οἷς πρῶτιστ' αὐτοὶ οἱ "ἡγέται" τῶν θρησκευτῶν, οἱ *παισιφανῶς πλέον ἀρνούμενοι πρὸς τὸ "Ἐν μόνον ἄρχον Ἀίδιον Λογικὸν Κέντρον στρέφειν τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων*;

(ε) Ὀνομάσωμεν τὰς "πέντε μεγάλας θρησκείας τοῦ[δε] πλανήτου": Ἰουδαϊσμός, Χριστιανισμός, Μωαμεθανισμός, Ἰνδουισμός, καὶ Βουδδισμός. Ποῖον ἐστὶ τὸ ὅποῖον ἐκάστης αὐτῶν κατ' αὐτοὺς *κοινὸν ἄλλ' οὐχὶ Θεῖον, ἀπλῶς "θεῖον θέλημα"*, ὅπερ ἐπικαλοῦνται ὑπὲρ "εἰρήνη[ς], κοινωνικ[ῆς] δικαιοσύνη[ς] καὶ σεβασμ[οῦ] τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου", ἅτινα νῦν *πολιτικὴν μόνην, οὐχὶ δέ τινα πνευματικὴν, θρησκευτικὴν ἢ μεταφυσικὴν ὑφήν καὶ δομὴν* ἔχουσιν; *Οὐδέν!* Τυχαίως δοκεῖς ὅτι ὁ Ἰουδαϊσμός περιορίζεται μετὰ τὸν Ἰσραήλ καὶ πᾶς προσήλυτος ἐνσωματοῦται καὶ τῇ ἐθνικῇ τῶν Ἰσραηλίων κοινότητι; Τυχαίως ἀποκαλοῦνται αὐτοί, π.χ., "ἐλληνοεβραῖοι", "γερμανοεβραῖοι", "ἀμερικανοεβραῖοι"; Ἦκουσάς τί ποτε περὶ "ἐλληνοχριστιανῶν" ἢ "γαλλοχριστιανῶν"; *Οὐκ* ἐστὶ τυχαῖον ὅτι τὸ πρῶτον συνθετικὸν συνίστησι τὸ *ἐπίθετον*, καὶ τὸ δεύτερον τὸ *οὐσιαστικὸν τε κύριον* αὐτῶν ὄνομα! Ὅτε θρησκευτικῶς

ἀγόμενος λαός τις καὶ ἐθνικὴν ποιεῖ τὴν μοναδικὴν θρησκευτικὴν
 ἴτου διάκρισιν, δι' ἑαυτὸν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀπαιτῶν ὡς ἐκ Θεοῦ ἠϋ-
 ξημένας περιποιήσεις, ἀλλ' οὐδόλως πῶς κοπιᾷ καὶ τοῖς λοιποῖς κα-
 ταδείξει ἐλλόγους τὰς ἀπαιτήσεις, ἐν αἷς ὡσαύτως τὸ ἐλευθέρως
 εἰσέρχεσθαι ἐν λαοῖς, τὸ μὴ ἀφομοιοῦσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
 ἀφορίζεσθαι καὶ ἀποχωρεῖν ὁμαδὸν κατὰ βούλησιν [ἐνθυμεῖται τις
 συναφῶς τὸν πρό τινων δεκαετιῶν μέγαν διεθνή θόρυβον καὶ πιέσεις
 ἐπ' ἀνθρώπων τε καὶ ἐθνῶν διὰ τὴν ἀπαίτησιν ἐλευθέρως ἐξόδου ἐκ
 τῆς Σοβιετίας τῶν Ἑβραίων σοβιετικῶν πολιτῶν] κατὰ μόνην τὴν
 ἐθνικὴν, οἰκονομικὴν, ἢ ἄλλην τούτων ἀνάγκην ἢ ἐπιθυμίαν, ἀνεξαρ-
 τήτως τῆς ζημίας ἢν προκαλεῖ κατὰ ταῦτα τοῖς ἀδαπάνως ἐκεῖ αὐ-
 τοὺς ἐκπαιδεύσασι, τοῖς φιλοξενοῦσι, καὶ τοῖς ἄλλοις λαοῖς, ὁ λαὸς
 οὗτος χῆ θρησκεία αὐτοῦ οὐδεμίαν δύναται ποιεῖν προσφορὰν τῇ
 κοινῇ ἀναζητήσει μεταφυσικοῦ ἐλλόγου νοήματος τῆς ζωῆς ἡμῶν
 καὶ τοῦ Κόσμου παντός! Τὰ πάντα, δι' αὐτόν, καὶ περὶ αὐτὸν μόνον
 στρέφονται, οὐ δὲ περὶ μόνον τὸν Λόγον! Οὐδέ τις λαὸς ἄλλος, ἢ
 ἄλλη θρησκεία, ἀπ' αὐτοῦ λαβόντων τὰ οἷα ἔκτοτ' ἀνεξέταστα κα-
 τὰ Λόγον ἐπιμένουσιν ἔχειν θρησκευτικὰ "φῶτα"! Ἡ κατηγορία
 πρῶτοι ἐντάσσονται οἱ ποικιλώνυμοι "Χριστιανοί"· καὶ δεῦτεροι οἱ
 Μωαμεθανοί, οἱ ἀπὸ τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν "Χριστιανῶν" συλλέξαν-
 τες ἀλλήλοις ἀπροσάρμοστα δόγματα, ἔτι χαλεπωτέραν ποιοῦντα
 τὴν κατὰ Λόγον αὐτῶν πάντων προσαρμογὴν! Τί δὲ δεῖ ἡμᾶς ἔλλο-
 γον λέγειν περὶ τῶν ἄλλων δύο μεγάλων θρησκειῶν τῆς Ἀσίας; Πῶς
 οὐχ ὅτι τῶν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν ἀδυνατουσῶν διὰ τὸ μακράι-
 ον καθαρῶς συναισθηματικὸν αὐτῶν δόγμα καὶ ἔθος ἐγκύψαι τῷ Λό-
 γῳ, οὐδόλως δεῖ ἡμᾶς ἀναμένειν τὰς λοιπὰς ἐγκύψαι Αὐτῷ ἐξ ἐσω-
 τέρας τινὸς τούτων ἀνάγκης!; Πῶς ἔνεστιν ἀσιάταις, τὸ μακράιον
 περὶ τὰ ἰδιότυπ' αὐτῶν "θεολογικὰ" πράγματα σχοῦσι ἔθος καὶ ἠ-
 θος, αἰσθάνεσθ' ὡς ἑαυτῶν τὴν ἀσίγαστον τοῦ ἐλλόγου ἀνθρωπίνου
 πνεύματος-ψυχῆς δίψαν; Ἐξ αἰτίας τῶν τοιούτων "ἡγετῶν" πασῶν
 τῶν μεγάλων θρησκειῶν τοῦ πλανήτου διεσπασῶν ἀπὸ τοῦ Καθαροῦ
 Λόγου, οὐδόλως δεῖ νῦν ἡμᾶς καταπλήττειν ἢ γενικὴ πνευματικὴ
 παρατηρουμένη παράλυσις! Οὐδ' ἡμῖν ἔξεστι συγχέειν τὴν δῆθεν
 πνευματικὴν δοκουμένην τῶν παλαιοτέρων φορὰν, ἀπλῶς διότι συ-
 χνότερον ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς τελετουργίαις προσέτρεχον: Ἀ-
 πλῶς καὶ ὀλιγωτέρας τῶν ἡμετέρων εἶχον εὐκαιρίας σκεδάσεως τῆς
 ἀνίας αὐτῶν, καὶ βραχύτερος ἦν ὁ βίος αὐτῶν κᾶρ' ἐγγύτερον τού-
 του τὸ τέλος κᾶρα μείζων ἐκ τούτου ὁ μεταφυσικὸς φόβος, καὶ ὁ
 Θεὸς πλέον ἢ νῦν παρέμενεν ἄγνωστος, διὰ τὴν διάχυτον τόθ' ἡσ-
 σονα γνῶσιν τῶν ἐπιθυμούντων καὶ διὰ τοῦ Λόγου γνῶναι Αὐτόν!
 Ἡ πίστις καθαίρεται χὸ ἄνθρωπος πνευματοῦται μόνον ὅτε κατὰ-

γνωστος ὡς Φῶς καὶ Ἅγιον Καθαρὸν Πρόσωπον Πνεῦμα καὶ Λόγος γίγνεται αὐτῷ ὁ Θεός, καὶ τὸς ὅλως ἐλευθέρως, προθύμως, καὶ μετὰ πάσης χαρᾶς τῆς ἀγαλλομένης ψυχῆς Ἐκείνῳ συντάσσεται κατὰ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ γεινικοῦ σκότους! Πάντα τὰ τούτῳ ἀντίθετα, ἐκ τοῦ ποιηροῦ!

§66. Ἐντὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω, συνεπειῶν τῆς κατὰ παράδοξιν ἐκ καθαροῦ συναισθήματος μόνου λειτουργίας τῶν θρησκευτῶν, καταλειπουσῶν τὸ πρόβλημα τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν κατὰ καθαρὰν "πίστιν" ἀποδοχὴν ἢ ἀπόρριψιν διδασκαλιῶν ἐξ ἐποχῶν μάλιστα περιωρισμένης, κατατετμημένης κάσυνδέτου μετὰ τοῦ συνολικοῦ τοῦ Κόσμου προβλήματος γνώσεως, ἰδοὺ τί διὰ τοῦ Λόγου ἡμεῖς ἐδυνήθημεν ἀποκομίσει περὶ Θεοῦ:

(i) Αὐτὸς ὁ φυσικὸς Κόσμος σαφῆ, ἀπλοῦν, μαθηματικὸν Νόμον οὐδεμίαν ἐγκλείοντ' ἀντινομίαν ἢ τιν' ἀσάφειαν καταδείκνυσιν ὑπάρχονθ' ὑπὸ καπὶ πάντα τὰ φυσικὰ πράγματα!

(ii) Ἡ ἀπλότης τοῦ Λόγου ἀπλοῦν ἐπιβάλλει εἶναι τὸν Κόσμον εἰς τὸ εἶναι ἐλθόντα διὰ μόνης αὐτῆς τῆς τοῦ "γενηθῆτω φῶς" ἐντολῆς, δι' ἧς παρεγένετο τὰ ἠριθμημένα πάντα, ἐξ ἐνὸς εἶδους ὕλης, ἴσα καὶ ὅμοια, καὶ σταθερὰ πλὴν τοῦ ὄγκου αὐτῶν Δημοκρίτεια ἄτομα, τὰ ὄντα καὶ τὰ βασικώτατα πάντων φωτόνια, διεπόμενα ἀπ' ἀρχῆς ἕως περάτων τοῦ φυσικοῦ χρόνου ὑπὸ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ γεινικοῦ (πλὴν πιθανῶς ἐξαιρέσεων δι' ἀδηρίτους κἀναποφεύκτους μείζοντας ἀνάγκας τοῦ Λόγου) σταθεροῦ ἐπ' αὐτὰ ἀπλοῦ φυσικοῦ Νόμου. Ἐκ τούτων ἀποτελεῖται πάντα τὰ φυσικὰ σώματα, ἀπὸ τῶν ἐσωτάτων μυχίων μερῶν τῶν ἠλεκτρονίων καὶ πρωτονίων μέχρις αὐτῶν τῶν περάτων/ὀρίων τοῦ φυσικοῦ σύμπαντος!

(iii) Τοιαύτη ἐστὶν ἡ τοῦ ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ Κόσμου λειτουργούντος Νόμου δομῆ, ὥστ' οὐδεμίαν μένει ἀμφιβολίαν ὅτι, κατὰ Λόγον κἄρα ὑπὸ καὶ διὰ τοῦ Λόγου συνετέθη οὐ μόνος ὁ Κόσμος ἀλλ' ἀναποφεύκτως χὸ ἐπ' αὐτὸν δρῶν Νόμος!

(iv) Ὡς οὐδεμία ἐντὸς τοῦ φυσικοῦ Κόσμου ὑπάρχει τοῦ ἐπ' αὐτοῦ λειτουργούντος Νόμου τε καὶ Λόγου πηγῆ, αὐτὴ μόνη ἢ ὑπαρξίς τούτων ἱκανῶς ὑποχρεοῖ τὸν παρατηροῦντα εἰς τὴν συναγωγὴν τῆς ἀπ' ἐκτὸς τοῦ φυσικοῦ Κόσμου ἐπιβολῆς ἐπ' αὐτὸν τοῦ Νόμου ὑπὸ τοῦ Λόγου!

(v) Ὡς ὁ φυσικὸς Κόσμος ἐμπερικλείει ἐξ ὀρισμοῦ πάντα τὰ φυσικὰ, ἄρ' ἱκανῶς τὰ ἐκτὸς τούτου ὑπάρχοντα οὐκ ἐστὶ φυσικὰ, καὶ ταῦτα καλοῦμεν πνευματικά!

(vi) Καθ' ἃ πάντες ἐξ ἰδίας ἡμῶν ἕκαστος πείρας γνωρίζομεν, ὁ ἐν ἡμῖν Λόγος ἐστὶν ἡ κορυφαία ἡμῶν προσωπικὴ ιδιότης. Οὐκ οὖν ἄρ' ἡμῖν ἔξεστιν ἀποδοῦναι τὸν ἀπ' ἐκτὸς αὐτοῦ ὅλου τοῦ φυσικοῦ

σύμπαντος ἐπ' αὐτοῦ λειτουργοῦντ' ἀδιαμφισβήτητον καθαρὸν πνευματικὸν Λόγον πηγῇ τινι ἀπροσώπῳ, ἀλλὰ χρῆ ἡμᾶς ἐλλόγως ὁμολογεῖν αὐτὴν *καθαρώτατα προσωπικήν!* Ὡς δ' οὐδεμίαν ἔχομεν μαρτυρίαν ἄλλης τινὸς τοῦ πνευματικοῦ Λόγου πηγῆς ἔτι ἀνωτέρας τῆς πρώτης κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἀποκαλυπτομένης ἡμῖν, ἄρ' αὐτὴν ταύτην τὴν πρώτην ὀφείλομεν ἀποδέχεσθ' ὡς τὴν Ἄπόλυτον Κορυφαίαν! Ταύτην ἐπὶ τὰ κριβέστερον ὀνομάζομεν Καθαρὸν-Λόγον-Πρόσωπον-Πνεῦμα, κὰν μιᾷ λέξει Θεόν! *Θεὸν ἐλλόγως τε κάρ' ἀναμφισβητήτως πλέον ἡμῖν ἀποκαλυπτόμενον!*

(vii) Πρὸ τοῦ ἀσχολεῖσθ' ἀμφὶ ζητήμασιν ἐξωτερικοῖς, ὁ Λόγος ἐπιλαμβάνεται πρῶτον τῶν ζητημάτων τῆς ἑαυτοῦ ἐσωτερικῆς δομῆς τε καὶ λειτουργίας· ὡς ὅτι ἄλλως οὐ δύναται τέλειος εἶναι! Ὡς δ' οὐδεμίαν ἀνωτέραν τῆς ἀνωτέρω δυνάμεθα Λόγου πηγὴν ὑποδείξει, αὐτὸν τὸν Θεὸν ἄρα λέγομεν καὶ *Τέλειον Λόγον!* Καὶ *Τελειότηης* οὐκ ἐστὶ πολυπλοκότης, ἀλλ' *Ἀπλότης τε καὶ Ἐνότης Τελεία τε κἀδιάσπαστος!* Ἡ ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν λεγομένη Ἁγία Τριάς οὐ συνίσταθ' ὡς τὶς ῥωμαϊκὴ τριανδρία ἐξ ὄντοτήτων κεχωρισμένων, ἐν ἀγάπῃ καὶ δι' ἀγάπης συνηνωμένων, ὡς ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦτο Ἀπλότης Ἄπόλυτος! Τὰ τρία "Πρόσωπα" τοῦ Θεοῦ ἐστὶν αἱ τρεῖς διακρίταὶ "ποιότητες" τοῦ Ἐνὸς αὐτοῦ Λόγου, ὄντος Λόγου καὶ τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν λοιπῶν "λειτουργιῶν" τῆς Θεότητος: ὁ "Πατήρ" ἐστὶν ὁ ἔσω ἐν ἑαυτῷ Ζῶν Ὁλος Λόγος, ὁ Ἀνέκφραστος καὶ Ἄρρητος Λόγος, ὁ μὴ δυνάμενος γνωστὸς γενέσθαι τοῖς ἔξωθεν, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ-φρασθῆ, γένηται καὶ τοῖς ἔξω γνωστός, ὅτε καὶ λέγεται Ῥητὸς Λόγος, Δημιουργὸς τοῦ παντὸς καὶ "Υἱός" ἐκ τοῦ "Πατρὸς" προΐων, ὁ τοῖς ἔξωθεν τὸν "Πατέρα" καὶ τὴν αὐτὴν Μίαν Ὁλην Θεότητα δήλην *αὐτοπροσώπως τε καὶ δι' ἔργων* ποιῶν. [ἐνθυμοῦ κείνο τὸ "τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἶμι καὶ οὐκ ἔγνωσ σὺ τὸν Πατέρα;"]! Τὸ δὲ "Ἅγιον Πνεῦμα" ἐστὶν αὐτὸς ὁ τὴν ἀδιαίρετον ὄλην Θεότητα ἐπὶ πάντα τὰγαθὰ πρόσω Συνέχων καὶ Ἐμπνέων Ἐσώτατος [ἐνθυμοῦ κείνο τὸ "ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύεται"] Λόγος, ὁ διδοὺς αὐτῷ τῷ Ὁλῷ Ἐνὶ "νόημα", ἐσωτερικὴν αἰτίαν ἐν ἑαυτῇ ἀγαλλιῶσης κάγαθως ἐπὶ τὰ ἐντὸς τε καὶ τὰ ἐκτὸς δρώσης Πνευματικῆς Οὐσίας, Ὀντότητος καὶ "ὑπάρξεως". Ἰν' ὡς ἔγγιστα δυνηθῶμεν ἡμεῖς δι' ἀνθρωπίνων ἀεὶ ἀνεπαρκῶν λόγων οὐκ "ἐκφράσαι", ἢ "περιγράψαι", ἢ "παρουσιάσαι" οὐδ' ἐγγίσει, ἀλλ' ἀπλῶς πως "διηγῆσασθαι" τὸ Θεῖον, ταῖσδε λέξεσι τε καὶ ἐκφράσεσι χρώμεθα! Ἐν τῇ Ἀγάπῃ Ἐν τῷ Θεῷ συγχωρήσοι ἡμῖν τὰ ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἐξ ἀνθρωπίνης μόνης ἀδυναμίας πιθανῶς γενόμεν' ὅλως ἀθέλητα σφάλματα! Εἴ πως "νέοι" οἱ λόγοι αὐτοὶ φαίνονται, ἐξέτασον τὴν Λόγου κατὰγνωσιν τῶν ἀκουσάντων τοὺς "παλαιούς" λό-

γους! Κατὰ τὴν δύναμιν ἡμῶν τοῦ κατανοεῖν, ὁ Θεὸς ἡμῖν δίδωσι. Καιρὸς γὰρ πλεόν ἐπέστη ἡμᾶς ὑδαρῶν διαλυμάτων ἀπογαλακτίζεσθαι, καὶ στερεὰν ἄρξεσθαι λαμβάνειν τροφήν!

(viii) Τὰ πάντα διέπων ὁ Λόγος, οὐδόλως παρέλιπε διὰ τὴν πληρότητα τάνθρωπίου προσώπου καὶ τὴν ἔλλογον τούτου ἀξιοπρέπειαν, καὶ ἐλευθερίαν δοῦναι αὐτῷ, ὁμοίαν τῆς Ἐαυτοῦ! Ἐλευθερίαν οὐχὶ μόνης φυσικῆς δράσεως κατὰ τὴν φύσιν καὶ θέσιν ἡμῶν ἐν τῷ φυσικῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ πνευματικῆς, ὡς καὶ Αὐτὸς ἔχει.

(ix) Ἡ πνευματικὴ ἐλευθερία ἡμῶν ἐκκινεῖ [χήμεῖς δι' αὐτῆς διακρινόμεθ' ἀπὸ τῶν ζῶων] ἐξ αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως τῆς ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ δυνατότητος ἐπιλογῆς μεταξὺ Καλοῦ καὶ κακοῦ, ἧς ἄνευ οὐδόλως ἐσμὲν τῶν ζῶων διάφοροι! [Πλήρη ὀφείλομεν ποιεῖν τὴν διάκρισιν μεταξὺ τῆς πνευματικῆς ιδιότητος τοῦ Καλοῦ καὶ κακοῦ, καὶ τοῦ συμφέροντος ἢ μὴ συμφέροντος ἡμῖν φυσικοῦ τινος γεγονότος! Καθ' αὐτά, ἢ ἔκρηξις ἠφαιστείου ἢ ὁ σεισμός οὐκ εἰσι καλὰ καὶ κακὰ· ὡς ὑπάρχοντα ἐν τῇ φύσει φαινόμενα, προφανῶς εἰσιν ἀναγκαῖα! Οὐδ' αὐτὸς ἔτι ὁ θάνατός ἐστι καλὸς ἢ κακός! "Ὅταν ἔρχηται, ὡς φαινόμενον φυσικὸν ὑπὸ τὰς ὑφισταμένας συνθήκας, ἀπλῶς ἐστιν ἀναγκαῖος! Οὐ λέγω ὅτι ὀφείλομεν μὴ ἀποφεύγειν αὐτόν! Ἀπλῶς λέγω ὅτι ζῶντες, ἀκεραῖαν διὰ τὴν ὡς ἄνω ἐλευθερίαν ἡμῶν ἔχομεν πᾶσαν τὴν περὶ ἃ ποιοῦμεν εὐθύνην!]

(x) Τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ ὄντων "πραγμάτων" φύσει καθαρῶς πνευματικῶν, εἰσερχομένων ἢ μὴ ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ μόνης τῆς ἡμετέρας ἐπιλογῆς, ὁ μεταξὺ τούτων καθαρῶς πνευματικὸς πόλεμος ἐστὶν ἀναπόφευκτος!

[Ὁ διὰ φυσικῶν ὄπλων διενεργούμενος πόλεμος, κἂν οὐχ ὡς τοιοῦτος ἀναγνωρίζηται, προσωπικὸς ἕως παγκόσμιος, ἐκφυλισμός ἐστι τοῦ πνευματικοῦ, χῶς τοιοῦτος ἐπ' οὐδενὸς ἀποφαίνεται τῶν "πραγμάτων" τοῦ Πνεύματος! Ἡ διὰ τοιοῦτου πολέμου προσγινομένη ζημία προσλαμβάνει πνευματικὰς διαστάσεις διὰ τὴν συγκαταστροφήν τοῦ πολυτίμου καὶ σεβαστοῦ ὡς κάπὸ τοῦ Θεοῦ πνευματικοῦ καὶ σωματικοῦ περὶ τὸν πολιτισμὸν κόπου τάνθρώπου! Ὁ μὴ φυσικὸς θάνατος, διὰ πολέμου ἢ ἄλλως, ἀφαιρεῖ τὰς διὰ τῆς ἀφαιρουμένης ζωῆς ἀπληρώτους καθισταμένας πνευματικὰς δυνατότητας, περὶ ἃς ἀναμφιβόλως ἐνέχοντ' εὐθύναι! Οὐδόλως τὰ περὶ τὸν πόλεμον προβλήματα πνεύματος μετριάξει ἢ φύσις τῶν δισταμένων ἢ τοῦ αὐτῶν πολιτεύματος: "Ἀνθρωποι καὶ τῆς "καλῆς κοινωνίας" ἐρχόμεν' εἰς πόλεμον καθίστανται βάρβαροι, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποιοῦ τάντιπάλου! Αἱ δημοκρατικαὶ καὶ πολὺ ἐπαιρόμεναι διὰ τὴν ἀνωτερότητά 'των Ἀθῆναι προὔκαλεσαν τὴν παρακμὴν τῆς Ἑλλάδος! Ἐντυπωθήτω αὐτὸ συνειδότη!

Ἡ παρουσία δημαγωγῶν ἀνθρώπων δρώντων ἐν σκότει χείρον οὐ βέλτιον τὸ πρόβλημα τοῦ πολέμου ποιεῖ: Κἂν νομίζεται δημοκρατικῶς διαχειομένη ἢ εὐθύνη, πνευματικῶς, διὰ τὴν παρουσίαν τῆς ψήφου καὶ τὴν παρηρσίαν πάντων τῶν πολιτῶν, οὐδόλως αὐτῇ μερίζεται, ἀλλ' ἀκεραία βαρύνει τῶν πολιτῶν ἕκαστον! Ὁ προληπτικὸς πόλεμος, καὶ δὴ ὁ ἐκβιαζόμενος διὰ μεγάλης ἔως καὶ παγκοσμίου ἀπάτης, οὐδόλως διαφέρει ἐγκλήματος, καὶ μάλιστα μείζων παντὸς κοινού τοιούτου ἐστί, κἂν ἄλλως πως οἱ δημαγωγοὶ διατείνωνται! Εἰ ἐκ πνεύματος ἀναλόγου ἐνήργει καὶ ὁ Θεὸς προγνοὺς τὰς ἀνθρώπων ἀδυναμίας καὶ βλασφημίας, οὐκ ἂν ἤθελεν αὐτοὺς εἰς τὸ εἶναι ἐλθεῖν! Ἄλλ' εἰ οὕτως Αὐτὸς ἔδρα, διὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς παρὰ τῶν τότε ἀπόντων ἀνθρώπων ἐπιλογῆς δράσεως, ὁ Κόσμος οὐκ ἦν ἂν Κόσμος! Μάλιστα ἦττον ἡμεῖς, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι προγιγνώσκειν τὸ μέλλον, δικαιούμεθα προβαίνειν εἰς βάρβαρα βίαια προληπτικὰ μέτρα! (Ὅτι ἔστι καὶ μὴ βάρβαρος βία, ἢ μόνῃ ἐν ἀνάγκῃ δεῖ ἡμᾶς χρῆσθαι! Ἴδὲ καὶ xi κατωτέρω.) Οὐδεμία ἔστιν ἀμφιβολία· δοθέντος τοῦ Λόγου, τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς ἀκεραίας τιμότητος τῶν μερῶν, οὐδέποθ' ἡ Δικαιοσύνη ὑπηρετομένη παρ' ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν ἀδυνατεῖ εὐρεῖν τάληθες μέτρον τῆς διαστάσεως, καὶ κατ' αὐτὸ ἀποδοῦναι τὰ δέοντα! Ἄλλ' ὅτε οἱ ἄνθρωποι εἰς πόλεμον ἔρχονται, ἤδη ἐπεκράτησεν ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα πλεονεξίας, ὑπεροψίας, ἀδίκου καὶ βαρβάρου βιαιᾶς ἐπιβουλῆς καὶ ἐπιβολῆς, ὅθεν τὸ κακὸν ἐκπηγάζει!]

Κἂν μόνον αἰεὶ τὸ ποιεῖν τὸ Καλὸν ἐπιλέγωμεν, ὅτι ἡ ἐλευθερία ἡμῶν οὐκ ἀπολείπει, ἀπλῶς τὸ μὲν κακὸν κατανικᾶτ' ἀπ' ἀρχῆς, ὅμως δ' ὁ πόλεμος μένεται! Τοιαύτη οὐκ ἐστὶ, φεῦ, ἡ κατάστασις, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῷ πειρασμῷ ὑπεπέσομεν τοῦ δῆθεν καθίστασθ' ἡμᾶς Θεοῦ ἴσοι πάσῃ τῇ γνώσει διὰ τῆς καταγνώσεως τοῦ Καλοῦ καὶ κακοῦ, ἐπιτυγχανομένης δῆθεν δι' αὐτῆς τῆς ἐπιτελέσεως τῆς παραβάσεως! Οὐδέποτε κατενοήσαμεν ὅτι κακὸν ἐστὶν αὐτῇ ἢ παράβασις καὶ ἤδη γιγνώσκομεν τὸ Καλὸν καὶ κακὸν δι' αὐτῆς ἰκανῶς μόνῃς τῆς αὐτῶν ὑποδείξεως, ἐνῶ ἡ μετὰ τὴν παράβασιν γνώσις ἐστὶ μόνῃ κείνῃ τῆς πτώσεως! Κακὴν ποιησάμενοι χρῆσιν τῆς ἡμῖν δοθείσης ἐλευθερίας, οὐκ ἐφθάσαμεν δι' αὐτῆς εἰς τὴν γνώσιν τῆς ἀναμαρτησίας· ἀλλ' εἰς τὴν ἔσωθεν (δι' αὐτοῦ γε τοῦ ἀμαρτάνειν) κατάγνωσιν τῆς ἀμαρτίας καὶ τὴν συναίσθησιν ἐνοχῆς· καὶ βιοῦμεν τὴν πτώσιν· καὶ βιωσόμεθα πάσας τὰς συνεπίαις αὐτῆς, κατὰ γε Δικαιοσύνην! Ὅτι διὰ τῆς αὐτῆς γε ἐλευθερίας, ὁ μὲν Θεὸς τῆς ἀναμαρτησίας ἀπολαμβάνει, ἡμεῖς δ' ἐπελέξαμεν τὸ ποιεῖν τὰ Κεῖνω ἀντίθετα! Διὰ τοῦτο, οὐ διηνεκῶς ἐν χρόνῳ Κυρίου Δικαιοσύνη τε κἀδικία δυνήσονται συνυπάρξειν ἀλλήλαις· ὡς ὅτι εἰ τοῦτο συμβήσεται, καταργήσοι ἂν τὴν

τούτων διάκρισιν, κάτιμώρητον συντηρήσοι ἂν τὴν κακίαν, κατὰ Δικαιοσύνης παράβασιν!

(xi) Ἡ Δικαιοσύνη καθαρὰ κάγαθή ἐστὶν ἐνέργεια πνεύματος! Ἡ δι' ὄπλων κατίσχυσις χη' δι' ἀνθρωπίνων νόμων ἐπιβολὴ ἀναγκαστικῆς ἀστυνομικῆς πειθοῦς-βίας-δικαιοσύνης οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν παύει εἶναι βία! Ἄρκει τὸ μὴ εἶν' αὐτὴν βάρβαρον! Ἄπλως ἡρεμοῦμεν πρὸ ταύτης ἵνα μὴ χείρονα φυσικὰ ὑποστῶμεν! Ἡ δι' ἀνθρωπίνων νόμων ἱκανοποίησις τοῦ αἰσθήματος τῆς δικαιοσύνης, ἐπ' ἄριστα μὲν συμβιβασμός ἐστὶν ἀντιθέτων οὐχὶ πάντοτε δίκαιος, καὶ δι' ἀκριβῶς τοῦτο πιθανῶς οὐδέποτε Δίκαιος! Μόνη ἢ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἱκανοποίησις τῆς ἀνάγκης τῆς Δικαιοσύνης ἔστιν Ἀπόλυτος!

(xii) Ὡς ὁ Θεοῦ Λόγος ἐστὶν ἡ *Κορυφαία* Προσωπικὴ ἰδιότης, πάντα τάνωτέρω λοιπὰ ὑπ' αὐτὴν γε τὴν κρίσιν καὶ ἔγκρισιν Αὐτοῦ μόνου κείνται! Κατὰ ταύτην οὖν δεῖ ἡμᾶς ἐρωτῆσαι τὸ μὲν πῶς λογικὸν φαίνεται ἀνθρώποις, ἀποδεχομένοις ὡς κατὰ λέξιν καὶ γράμμ' ἀληθῆ τὴν δημιουργίαν ἀνθρώπου διήγησιν καθ' ἣν ὁ Θεὸς διὰ τῶν Αὐτοῦ ἰδίων χειρῶν "ἔλαβε χοῦν [κλπ]" κἄρ' ἐνηθρώπησεν αὐτοβούλως πρὸ καὶ αὐτῆς τῆς ἀνθρώπου δημιουργίας, τὸ ὕστερον ἀπορρίπτειν ὡς δῆθεν παράλογον κάσύμβατον τῇ Θεότητι τὸ πάλιν ἐνανθρωπήσαι Αὐτὴν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ Μεσσίου-Χριστοῦ· τὸ δὲ πῶς λογικὸν φαίνεται ἀνθρώποις, ἀπορρίπτουσι τὴν τοιαύτην δημιουργίαν ἀνθρώπου καὶ τὴν Θεοῦ ἐναθρώπησιν ὡς Μεσσίου-Χριστοῦ, τὰδυνατεῖν αὐτῶν ἄλλω λογικῷ τρόπῳ ἐξηγήσαι τὸν ἀδιαμφισβήτητον καὶ φύσει Προσωπικὸν Λόγον τὸν κατεμφαινόμενον ἐν τῷ Νόμῳ διέποντι τὸν φυσικὸν Κόσμον; Ἡ τοῦ Λόγου διὰ τοῦ Νόμου κατέμφασις χη' πλήρης ἀδυναμία τοῦ φυσικοῦ Κόσμου παρουσιάσαι τὸν ἔλλογον Νόμον ὡς ἀπ' ἐντὸς αὐτοῦ προερχόμενον πιστοποιοῦσιν ὡς καθαρῶς Πνευματικὸν Πρόσωπον τὸν Θεὸν κάπαγορεύουσι τὸ διανοεῖσθ' ἀδύνατον τὴν τοῦ Θεοῦ καὶ Δημιουργοῦ τοῦ παντὸς ἐνανθρώπησιν! Πῶς ἄρα δύναται μὲν ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ μηδενὸς τὸν ὅλον Κόσμον εἰς τὸ εἶν' ἐνεγκεῖν, ἀδυνατεῖ ὁμως δὲ μορφήν ἀνθρώπου λαβεῖν; Δυσχερέστερον τοῦ δευτέρου τὸ πρῶτον! Ἄρ' οὐδενὸς τούτων ἀδυνατεῖ!

(xiii) Δοθέντων οὖν (α) τοῦ μὴ ἀδυνάτου τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ ὡς Μεσσίου-Χριστοῦ, (β) τῆς καθαρῶς πνευματικῆς ἐν τῷ Κόσμῳ καταστάσεως τοῦ πολέμου μεταξὺ Καλοῦ καὶ κακοῦ, καὶ (γ) τῆς κατὰ Δικαιοσύνην ἀνάγκης τῆς Προσωπικῆς τοῦ Θεοῦ παρουσίας ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ, δεξιάτωσαν ἄρα ἡμῖν οἱ τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον λοιπῶν θρησκείων ἀρχηγοὶ καὶ πάντες οἱ μαχόμενοι τὸν Μεσσίαν-Χριστὸν πῶς οἱ παρ' αὐτῶν "πιστευόμενοι" ὡς Θεοὶ καὶ συμφωνοῦσι τῷ Λόγῳ, καὶ συμμετέχουσι τῇ πνευματικῇ αὐτῇ πολεμικῇ καταστάσει ἐνδεδυμένοι (ἵνα μὴ τις ἀδικία κἂν τῷ πολέμῳ τούτῳ ἐνστή)

μόνην τὴν κοινὴν πνευματικὴν πάντων ἡμῶν τε καὶ τῶν πανοπλίαν καὶ πῶς οὗτοι ὡς ἄλλον ἢ ὡς Χριστὸν-Ἰησοῦν Λογικῶς ἐκλαμβάνουσι τὸν ἐμφανέντα Θεόν! Ὅτι ἀδύνατον Λογικῶς ἦν ἂν ὡς καὶ τῷ Θεῷ τὸ κατισχύειν ἐν τῷδε πολέμῳ, εἰ Αὐτὸς οὐ μετέσχευεν αὐτῷ ἐνδεδυμένος ἄλλην τινὰ πανοπλίαν τῆς πλήρους καὶ μόνης Αὐτοῦ Ἀγαθότητός τε καὶ Ἀγιότητος! Δι' ἃς μόνως ἐπολεμήθη, δι' ἃς μόνως καὶ ἐσταυρώθη ὑπὸ τῶν ἀκοιμήτως μισούντων αὐτάς! Εἰπάτωσαν οὖν ἄρα ἡμῖν πάντες οἱ ἀντικείμενοι καὶ τῷδε σημείῳ πῶς καὶ Νόμος ὑπάρχει, καὶ Λόγος ὑπάρχει, καὶ Θεὸς βασιλεύει, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πᾶσα Δικαιοσύνη, ἥς μόνης ἕνεκα, ἀνάγκη ἔδει ἀναστῆναι τὸν θανατωθέντα, ὥσθ' ὑπὸ τοῦ Φωτὸς τῆς Αὐτοῦ Ἀναστάσεως κατανηκθῆναι τὸ σκότος, καὶ τὸ Θεοῦ-Λόγου Καλὸν βασιλεύσαι! Ἄλλ' ἡμεῖς ἕως τοῦ νῦν οὐδὲν ἀντελήφθημεν, ἀγόμεν' ἀπὸ τῆς ῥινὸς ὑπὸ τῶν "Ἰουδαιοχριστιανῶν" ἐπὶ κεφαλῆς τῶν δῆθεν ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες εἰς θλιβερά τεμάχια κατακόψαντες ὁ αὐτοὶ ἀποκαλοῦσι Σῶμα Χριστοῦ, μετέβαλον αὐτὰ εἰς ἐγκόσμια ἴδι' αὐτῶν ἕκαστος καταπιεστικά τῶν ἀνθρώπων βασιλεία καὶ δουκᾶτα, καὶ ἐξεκένωσαν ἐλλόγου νοήματος αὐτὸ τοῦτο τὸ μήνυμα καὶ παράδειγμ' Ἀγαθότητος, Ἀγιότητος, Παθῶν, Σταυρικῆς Θουσίας καὶ Ἀναστάσεως τοῦ Μεσσοῦ-Χριστοῦ· οὐδέποτε ἀντιληφθέντες ὅτι αὕτη ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἀληθῶς ἦν χῆ Δευτέρα Αὐτοῦ Παρουσία· μεθ' ἣν, ἤδη ἐπὶ δισχλιετίαν, αὐτῶν ἕνεκ' ἀκαταλήπτως, αὐτὴν γε τὴν Κρίσιν οἱ ζῶντες ὑφίστανται, καθ' ἣν μόνην τὸ κακόν, αὕτη ἡ μεγίστη τοῦ Χριστοῦ-Κριτοῦ βλασφημία ἐμπραγματοῦται χοῖ Θεοῦ ὕστατοι ἅγιοι στενάζουσι καθορώντες τὰ συντελούμενα! Ἀντιλαμβανόμεθ' οἱ πάντες ὅτι προστάγματι ᾧ Αὐτὸς ἐνετείλατο ἀνέστη ὁ Κύριος, καὶ περὶ Αὐτὸν τὸν Κόσμον πάντα συνήγαγε καὶ δικάζει, καὶ ἐγγὺς πλέον ἔστι τὸ Τέλος, ὅτι τὸ κακὸν ὀλίγον πλέον ἀπέχει τῆς κορυφῆς, ἣν διὰ μόνην Δικαιοσύνην οὐ δρέψεται!;

67. (α) Αὐταὶ ἄρ' ἦσαν ἡ παρουσία κάποστολή τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Κόσμῳ ἡμῶν! Ἄλλ' ἄλογοι νόοι κάπαίδευτα πνεύματα, μαλακὰ γεγεννημένα διὰ φιλημάτων καὶ προσκυνημάτων, ἀδιαπέρατα διαμένουσιν ὑπὸ τῆς ἐλλόγου αἰσθήσεως τῶν νυγμῶν!

(β) Ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἔστην, τοιαῦτα προκλητικὰ κατ' ἀνθρώπων καὶ τῶν "Θεῶν" αὐτῶν λέγων, τοῦ Προσώπου-Πνεύματος-Θεοῦ-Λόγου καὶ τοῦ Χριστοῦ ἐνανθρωπήσαντος Πλήρους Θεοῦ-Λόγου πρόμαχος-champion! Εἴ τις ἔχει καλλίονα κάρτιώτερον Θεὸν ἐπιδειξάι ἡμῖν, μὴ δισταζέτω! Εἴ τις τιμὴν αὐτοῦ θεωρεῖ ἐφ' ἧσσοι πιστεύειν Θεῷ, εἰπέτω ἡμῖν πῶς τιμίῳ, ὀρθῷ, οὐχὶ δέ τινι μεμαλακισμένῳ ἀνδρὶ δέουσα ἡ τοιαύτη "πίστις" ἐστί!

12

ΑΙ ΠΕΡΙ ΘΕΟΥ ΚΑΚΟΔΟΞΙΑΙ ΤΩΝ
 "ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ"
 ΚΑΙ ΤΑ ΔΕΙΝΑ ΑΥΤΩΝ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ

§68. (α) Τὰς ὑπὸ τῶν "Χριστιανῶν" παρερμηνείας τοῦ πνεύματος τῆς ἀρχαίας Θεολογίας καὶ τοὺς κατὰ Λόγον λόγους Ἀνάγκης καὶ Δικαιοσύνης περὶ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ λεπτομερῶς ἀνελύσαμεν ἀνωτέρω. Ἐνταῦθ' ἀσχολησόμεθα περὶ αὐτῶν τῶν ὡς ὀρθῶν παραδεδεγμένων "χριστιανικῶν", πλὴν κακῶν οὐσῶν, περὶ Θεοῦ ἀντιλήψεων. Καὶ γὰρ πολὺ καταπλήττει καὶ καταθλίβει τὸν σὺν τῷ Λόγῳ σκεπτόμενον ἄνθρωπον ἡ πολλὴ περὶ τὰ καίρια τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως πράγματ' ἀνεπίτρεπτος ἐλαφρότης τῶν "Χριστιανῶν"! Ὅτι ὡς ἀνατολικὴ ἦν ἡ προέλευσις τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀνατολικὴ φεῦ, διὰ τοῦ ἀκρῶς καταπιέσαντος τοὺς νέους πιστοὺς ἐπικρατήσαντος περὶ τὸν Λόγον ὅλως ἀπαιδεύτου παραλόγου ἀλαζονικοῦ ἀνατολικοῦ πνεύματος, παρέμεινε μέχρι τοῦ νῦν χηρὴ περὶ τὰ τῆς πίστεως μέθοδος σκέψεως! Μεγάλως σφάλλουσιν οἱ ἡγούμενοι μὴ ἀνατολικὸν ὄντα, ἕως γε τοῦ νῦν αὐτὸς ἴσταται, τὸν Χριστιανισμόν, διὰ τὴν εἰς αὐτὸν συμβολὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν παρὰ κείνων διδαχθέντων δυτικῶν. Οἱ Ἑβραῖοι παραπονοῦνται ὅτι διὰ τὸν Παῦλον, ὃν οὐδέποτε συνεχώρησαν, οἱ πιστεύσαντες ἐγένοντο Χριστιανοί, κατὰ κείνους ἄνευ ἐκείνου οὔσης ἀναποφεύκτου τῆς εἰς τὸν Ἰουδαϊσμόν μεταστροφῆς τῶν λαῶν! Ἄλλὰ μάλλον ἀδίκως παραπονοῦνται! Διότι φεῦ, κἂν ἀληθὲς κατ' ἐλεγχόμενον μέτρον τὸ πρῶτον τῆς δηλώσεως ταύτης μέρος τυγχάνει, οὔτε αὐτοὶ οὔτε βεβαίως οἱ "Χριστιανοὶ" καλῶς ἀντελήφθησαν τὸ πόσον Ἰουδαῖοι τῷ πνεύματι διὰ τῶν συμμαρτυρουμένων τοῦ "Χριστιανικοῦ" δόγματος ἐγένοντο οἱ πιστεύσαντες πράγματα μὴ ὅλως διὰ τοῦ Λόγου συντεθημένα!

(β) Ἀρξώμεθ' ἀπὸ τῆς δηλώσεως ὅτι μεθ' ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν δεῖ ἡμᾶς ἀγαπᾶν τὸν Θεόν. Ἄλλὰ μετὰ τίνος διανοίας ὅλης δεῖ τοῦτο γίνεσθαι; Τῶν τότε ἀκουσάντων ἀλλ' ἐλάχιστ' εἶ πως κατα-

νοησάντων τὸν λόγον; Τοῦ Παύλου, ἐν ᾧ κείνος φωτὶ τὸν Θεὸν καὶ τὸν κόσμον κατέγνωσε, πάντως *υἱὸς τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ* διαμείνας, ὡς γ' ἀληθεύει διὰ τοὺς βροτούς πάντας, υἱὸς τῶν ἐποχῶν αὐτῶν διαμένοντας; Τῶν ἐκείνου ἀκουσάντων ἐν τῇ Ἑλλήνων διασπορᾷ διαβιούντων Ἑβραίων καὶ διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πῶς Λόγου ἀναποφεύκτως ἤδη ἀρξαμένων διερμηνεύειν τὰ τοῦ Θεοῦ; Τῶν μετέπειτα "Χριστιανῶν", μᾶλλον *ἐλευθέρως* ἐρμηνευσάντων καὶ *πολλὰ διαφορούμενα* τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης σημεῖα καὶ *μέγα* τοῦ πνεύματος αὐτῆς μέρος, καὶ *ὅλως παρερμηνευσάντων* αὐτὴν ὡς τὴν *μόνην* πρὸ Χριστοῦ περὶ Θεοῦ πηγὴν ἀληθείας; Ὅφείλει πᾶς ἄνθρωπος λόγον Θεῷ δώσειν δι' ἃ αὐτὸς οὗτος πιστεύει εὐρῶν αὐτὰ ἐν παντὶ Λογικά, ἢ δι' ἃ μόν' ἀπ' αὐτοῦ ἀπαιτεῖται πιστεύειν τυφλῶς ἄνευ τινὸς ἰδίου ἐλέγχου; Ἀδήριτόν ἐστιν ὅτι δι' *ὅλης ἐκάστοτε τῆς ἰδίας αὐτοῦ* διανοίας δεῖ ἕκαστον ἡμῶν πιστεύειν τὰ παρ' αὐτοῦ πιστευόμενα, τουτέστι *συμμαρτυροῦντος παντὸς τοῦ ἐν αὐτῷ αἰεὶ ὠριμάζοντος καὶ τὰ πάντα ἐλέγχοντος* Λόγου! Καὶ γὰρ ἡ μὲν περὶ Θεοῦ Ἀλήθεια αἰεὶ ἐστὶ σταθερά, ἢ *γνώσις* ὅμως δ' αὐτῆς *παρ' οὐδενὸς ἡμῶν* ἐστὶ πλήρης! Ψεύστης καὶ *μικρόνους πέραν τῆς αὐτοῦ ἰδίας κατανοήσεως* ἐστὶν ὁ λέγων ὅτι "κατ' ἀποκάλυψιν" γνωρίζει πάντα τὰ δι' αὐτὸν ἀναγκαῖα! Διότι ὡς καὶ "κατ' ἀποκάλυψιν", *μόνα γνωρίζει, εἴ πῶς γνωρίζει αὐτά, ἃ καὶ κατανοῆσαι ἐδύνατο καὶ ἐνεργῶς ἐστιγματίσειν ἐν τῷ αὐτοῦ Πνεύματι!* Τὰ ἐκφωνοῦμεν ἀπὸ "καρδίας" [ἐξ *ὑποχρεωτικῆς ἀπομνημονεύσεως*, ἀγαπητῆς μόνοις διδασκάλοις τε χήγεμόσι *σκοπίμως στρεβλοῦσι* τὰς διανοίας τῶν ὑπ' αὐτοῦ, *μὴ ἀνεχομένοις ὡς φοβουμένοις* ἐρωτήσεις αἷς ἀδυνατοῦσιν ἀπαντήσεις πειθοῦσας, Λογικὰς δοῦναι!] οὐ πάντοτε καταδείκνυσιν ἀληθῆ γνῶσιν! *Οὐδενὶ* δίδωσιν ὁ Θεὸς τροφὴν τῶν ὀδόντων τοῦ πνεύματος αὐτοῦ σκληροτέραν! Καὶ γε δίκαιόν ἐστὶν ὅπως κριθῶμεν *μόνον καθ' οἷαν ἡμῶν ἕκαστος ποιεῖ χρῆσιν τῆς δοθείσης αὐτῷ γνώσεως!* Μόνης δ' αὐτῆς; *Οὐγε!* Ἀλλὰ *χῆς ἡμῶν ἕκαστος ὀφείλει ἐπὶ κείνης ἀόκνως οἰκοδομεῖν, κἂν ταύτην δι' ἀμέλειαν οὐκ ᾤκοδόμησιν!* Ὡς ὁ Θεὸς ἀναμένει τὴν διὰ τῆς κρίσεως τοῦ *Κόσμου* τελείωσιν τοῦ χρόνου ποιεῖν, τουτέστιν ἐν ἡ *πρώτῃ* στιγμῇ πάντες οἱ ὑπ' Αὐτὸν ἐξαντλήσουσι *πᾶσαν δυνατότητα* περαιτέρω πνευματικῆς ἀναπτύξεως, διότι καὶ κατὰ τοῦτο *οὐκ ἀναιτίως* βραδύνει ὁ Κύριος ποιεῖν τὴν τοῦ χρόνου τελείωσιν, *διὰ τὴν ἡμεῖς οὐχ αὐτοῦς ἐρωτῶμεν μὴ πλείονα οὐ δὲ μόνην τὴν συνήθη "μετάνοιαν"* ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ὁ Θεός; Πῶς γὰρ ἀρκεῖ μόνη μετάνοια δι' ἡμᾶς τὰς Παραδείσου πύλας ἀνοίξαι; Ἐὰν μόνη μετάνοια μόνως τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αἶρη, ὡς γε ὅλως ἀπαιδέυτους ἡμᾶς καταλείπει περὶ τὰ λοιπά, *πῶς, κατὰ τί*

πλέον τῶν λοιπῶν ζώων ἡμεῖς δι' αὐτῆς καθιστάμεθα, τῶν μηδέποθ' ἁμαρτησάντων ὡς τὸν Λόγον ἐν αὐτοῖς μὴ ἐχόντων, ἵνα πλείονα δικαιοῦμεθα κείνων, τουτέστι Παράδεισον, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ δι' ἡμᾶς αὐτοὺς ἀπαιτεῖν; *Πῶς* δ' οὐκ ἐσμεν ἄφρονες ἐπὶ μόνην τὴν μετανοίαν συγκεντροῦν πάσαν ἡμῶν ὡς ἐπὶ Θεῷ πιστῶν τὴν προσπάθειαν; *Πῶς καθ'* ὅ,τι ἀπὸ κείνων διαφέρομεν, ἤγουν τὸν ἐν ἡμῖν Λόγον, καὶ πᾶν ὅπερ ἐκείνων διαφόρους ἡμᾶς οὗτος ποιεῖ περί, οὐκ ἄρα καὶ κατὰ τοῦτον καὶ πᾶν ὅπερ καὶ διὰ τούτου δυνάμεθα *δικαίως* παρ' ἡμῶν ἀπαιτεῖται, κἂν ἢ πέραν τῆς κοινῆς μετανοίας; Ὅς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐστι πᾶσ' ὑγιῆς γνώσις, *πῶς* οὐκ ἐστι χρεία *πλήρη διὰ τοῦ Λόγου αὐτῆς ἡμᾶς χρῆσιν* ποιεῖν, ὡς τὰ παραβολῆς τάλαντα ἐκάστῳ ἡμῶν διδομένης; Κρίνας ὁ Κύριος τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὐάν, ἄρα διὰ *μόνην* ὡς ἡ Βίβλος δηλοῖ τὴν *νόμον παράβασιν* ἐξεδίωξεν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς Ἑδέμ, ἢ *πολύ μᾶλλον* διότι τὸν πειρασμὸν *οὐκ εἰς κρίσιν ὑπέβαλον διὰ τοῦ ἐν αὐτοῖς Λόγου*; Τρεῖς πειρασθεῖς ὁ Χριστός, μὴ τρεῖς ἀπλῶς εἶπεν "οὐκ ἔξεστί μοι", ἢ *τρεῖς τὴν ἄρησιν ἠτιολόγησεν*; Ἐὰν μὲν οὖν οἱ Ἑβραῖοι ἐν τῷ *στενῷ αὐτῶν πνεύματι* τὸν *νόμον καὶ τὴν ἐκείνου παράβασιν* μόνα ὀρώσιν, οἱ δ' "Ἕλληνες ἐν πνεύματι εὐρυτάτῳ αὐτὸν πάντα τὸν Λόγον ἀεὶ καθορώσι, τὸν καὶ πάντα τὸν ἔλλογον νόμον ὀρίζοντα, διατί οὖν ἄρα οἱ "Χριστιανοὶ" ἀπ' ἀρχῆς ἕως τοῦ νῦν ἐπὶ *μόνα τάρχαϊα* τῆς πίστεως ὡς Ἰουδαῖοι προσεκολήθησαν, καὶ κατὰ πάσης ἐτέρας ἠναντιώθησαν γνώσεως, πέραν κειμένης τῆς κατὰ παράδοσιν τοῖς "θεολόγοις" αὐτῶν προσιτῆς "δι' ἀποκαλύψεως" γενομένης: *οὔτε πᾶσαν γνώσιν διὰ μόνου τοῦ Λόγου ἐλέγχοντες, οὔτε τὴν "ἀποκάλυψιν" ὁμολογοῦντες ὡς ἄνευ τινὸς κρίσεως τοῦ ἐν αὐτοῖς Λόγου ἀποδεκτῆς γενομένης*; Πῶς ἐν αὐτοῖς ἐστι Λόγος μόνον ἀποκαλύπτων, οὐ δὲ καίτιολογῶν; Τοσοῦτον οὖν οὔτοι τοῦ Λόγου κατίσχυσαν *ὥστ' εἰς μέρη διαιρέσαι τὸν ἀδιαίρετον*; Ἐπιμενεῖς οὖν ὅτι Ἕλληνες, οὐ δὲ *μᾶλλον Ἑβραῖοι* κἂν ἄλλου τινὸς εἶδους οὔτοι γεγόνασιν; Ἐὰν νῦν ὁ κόσμος τῶν ἀνθρώπων περιδινοῦτ' ἐν δεινοῖς, *τί μᾶλλον* δοκεῖ σοι, ὅτι διὰ τῆς *ἐφαρμογῆς τοῦ Λόγου* ἐπὶ πάντων τῶν διανοημάτων, πράξεων καὶ πραγμάτων ἡμῶν ἐφθάσαμεν ὧδε, ἢ *μᾶλλον* διὰ τῆς *ἀνατολικῆς ἀποβολῆς Αὐτοῦ* ἀπὸ πάντων τῶν καθ' ἡμᾶς;

§69. (α) Τί οὖν ἡμᾶς συναγαγεῖν δεῖ ὡς καὶ περὶ αὐτῆς ταύτης ἔτι πρῶτον τῆς Βίβλου; *Πῶς* οὐχ ὅτι *ἐλλειπῆς* αὕτη τυγχάνει ὡς γέγραπται, καὶ γὰρ παρ' ἀνθρώπων γραψάντων μόν' ἃ κατανοῆσ' ἐδυνήθησαν, ἃ ἦν *τάλαχιστα ἱκανὰ περὶ σωτηρίαν ὡς κἂν αὐτῷ* ἔτι τῷ καιρῷ τῆς καταγραφῆς· ἀλλὰ μόνον διότι ὁ Θεὸς καὶ τοὺς *τάλαχιστα* τότε κατανοοῦντας ἠθέλησε σῶσαι, καὶ *μᾶλλον* δύσπεπτον

ἐποίει ἂν τὴν ἐκείνων τροφήν πλείονα τῶν ἐλαχίστων ἐκείνοις ἂν δῶ; *Πῶς* δ' οὐχ ὅτι ἐπὶ κείνων τῶν ἐλαχίστων θεμελίων, *μὴ ἱκανῶν* πλέον διὰ τοῦ παρερχομένου καιροῦ καταδεικνυμένων, δεῖ τοὺς ἀκολουθοῦντας διὰ τῆς γνώσεως καὶ τοῦ Λόγου πρῶτον οἰκοδομεῖν τὰ πρὸς τὴν σωτηρίαν αὐτῶν ἀπαραίτητα, ἐφ' ὧν ὕστερον ἑαυτοὺς δεῖ ἀσκεῖν· τῆς κατὰ Θεὸν Τελειότητος ἀπαιτούσης *τὰ μέγιστα, οὐ τὰ ἐλάχιστα*; *Πῶς* οὖν σύ, *παρὰ πάντα Λόγον πεισμόνως* σαυτὸν ἐπὶ *τάρχαϊα* ἐλάχιστα προσκολλώμενος, *τολμᾶς ἐξανίστασθαι* κατὰ τοῦ Θεοῦ παρ' οὗ τὸν Παράδεισον ἀπαιτεῖς, κρίναντός σ' ἱκανόν *ἐπὶ μείζονα κείνων, τὰ νῦν ἤγουν ἐλάχιστα*, ποιεῖν σου τὴν Παραδείσου ἀπαίτησιν; Ἀληθῶς, *τί* σὺ δοκεῖς τὸν Παράδεισον εἶναι, εἰ μὴ *πᾶσ' ἢ κατὰ τὸν Θεὸν Τελειότης*; Ταῦτα καὶ μᾶλλον μείζονα τούτων ὑπερορῶν, *πῶς* Ὁρθόδοξον πάντως σαυτὸν θεωρεῖς, κὰν σαυτὸν τοιούτον καλῆς ἢ οὐ καλῆς; *Πῶς* "ὀρθοδόξως" σὺ ἐλησμόνησας τὸ "ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομέν τε καὶ προφητεύομεν, ὅταν δ' ἔλθῃ τὸ τέλειον τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται"· ἀληθῶς, *πῶς* ἄνευ σου *ἐλευθέρως συνεργούντος* τῷ Λόγῳ δοκεῖς ὅτι τὸ Τέλειον τοῖς ἀνθρώποις ἐπιβληθήσεται ἂν πῶς, ὥστε *μὴ δοκεῖν χρέος σύμφυτον* τῇ πίστει τοῦ Ὁρθόδοξου τὴν *διαρκῆ σὺν Λόγῳ* ἐπανεξέτασιν *πάσης ἐκ μέρους φαινομένης* "Ὁρθοδοξίας", ἀλλ' ἀντιθέτως δοκεῖν αὐτὴν πλήρη, τελείαν καὶ πεπαγωμένην εἰς τὸν αἰῶνα, συγκειμένην ὅμως δ' ἐκ μόνου τοῦ ταύτης ἀπ' αἰῶνων *ἐν μέρει μόνου* γνωστοῦ μέρους τοῦ σώματος, ὃ σὺ δοκεῖς πλήρες ὡς δ' ἀτελῶς σὺ τοῦτο κατανοεῖς; Μὴν ἄρ' οὖν ἐν ἀτελείᾳ ἔτι διατελῶν, σὺ ἤδη τὴν μὲν τοῦ Θεοῦ σοφίαν πᾶσαν ἐξήντησας τὰ δὲ Κείνου βᾶθη πάντα ἠρεύνησας;

(β) Τί δέ; Μὴν ἄρ' ἀτελῆ ἐροῦμεν καὶ τὸν Χριστοῦ λόγον λέγοντος "δεσμεύουσι γὰρ φορτία βαρέα... καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι [διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν] κινῆσαι αὐτά. ...τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι..., φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς [κυρίως χειρῶν] ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββὶ ῥαββί! ὑμεῖς δέ, μὴ κληθῆτε ῥαββί..., καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς..., μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί...!;" Ἀσφαλῆστα οὐ! Τί οὖν; *Πῶς Χριστιανούς, καὶ δὴ Ὁρθοδόξους, ἀνεξαρτήτως ὀνόματος δόγματος, δυνάμεθα* ὀνομάζειν τοὺς *σκαιῶς τὸν λόγον τοῦτον πάντα καταπατήσαντας, χέαντούς* τε κάλλήλους ἐγκαθεστῶτας ὡς πατέρας, καὶ *ἀγίους* πατέρας, καὶ "αὐτῶν θειοτάτας παναγιότητας" ἐπ' ἀπαιδεύτοις καὶ τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ· αὐτοὺς τοὺς Θεοῦ Λόγου τε καὶ Φωτὸς ἱερεῖς, τοὺς σκοπίμως οὐ δὲ πάντοτε σιωπηρῶς τὸν πάντων δεινότατον ἐπισείοντας σκότιον πνευματικὸν τρόμον ἐπ' ἀδαῶν (οὓς ἐπ' ἀκριβῶς τούτῳ ἕως τοῦ νῦν διετήρησαν

ἀδαεῖς!)· αὐτοὺς τοὺς ἀσόφους καὶ ζηλοφθόνους γέροντας καὶ διασήμους πλὴν μεγαλοσχήμους καθηγητὰς ἀφελῶν καὶ παμμεγίστους ἀρχιερεῖς τῶν λαῶν, τοὺς πρὸς τὸ φιλεῖσθ' αἰεὶ ἐκτεταμένας ἔχοντας τὰς μαλακὰς κήρωματισμένας μηδέποτ' ἐν σκληρᾷ ἐργασίᾳ πληγεῖσας αὐτῶν χεῖρας, τοὺς διὰ τῆς αὐτανακηρυχθείσης αὐτῶν "ἀγιότητος" αἰεὶ σκανδαλίζοντας ἀγαθοὺς· αὐτοὺς τοὺς διὰ μυρίων δογμάτων διαιρέσαντας τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, χάριν πρωτοκαθεδριῶν καὶ τῆς ἐπ' ἀδυνατίων καὶ παντὸς τοῦ κόσμου πνευματικῆς, πολιτικῆς καὶ συναφοῦς ἰσχύος τοῦ χρήματος· αὐτοὺς τοὺς τὴν Χριστοῦ πίστιν ὅλην οὕτω μεταποιήσαντας εἰς διαχύτους ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοκρατορίας χεαυτοὺς εἰς κατ' ἐπάγγελμα αὐτοκράτορας;

(γ) Τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν καὶ φεῦ ἔτι εἰσὶν οἱ διὰ ταῦτα μέχρι τοῦ νῦν ἀτελεῖ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ποιήσαντες, παρουσιάσαντες, καὶ τηρήσαντες! *Τί* οὖν τὸ ἐλληνικόν, *τί* δὲ τάληθῶς χριστιανικὸν ἐν ἑαυτοῖς ἔχουσιν οὗτοι; Πῶς οὖν οὐκ εἰσὶ τῇ ψυχῇ Ἰουδαῖοι, καθ' ὧν ἀκριβῶς ὁ Χριστὸς διεξήγαγε τὸν Ἄγωνα; Πῶς εἰ διὰ τῆς ἐλλογῶν Ἑλλήνων παιδείας ἐφαρμοσθείσης ἐπὶ τῆς νέας θρησκείας καθαρῶτατα διὰ τοῦ Λόγου ἐπεφάνησαν ταύτης τὰ δόγματα, ὁ κόσμος εἰς τὸ μεσαιωνικὸν ἔρεβος περιῆλθεν, ὅθεν τυφλὸς εἰς ὃ νῦν "φῶς" λέγεται ἐπανήλθε!; Μὴν ἄρ' οὐδεὶς ἀληθῆς Λόγος ἐν ταῖς "χριστιανικαῖς" τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς ἐβασίλευσε, διότι πῶς ὁ Ζῶν Λόγος δύναται εἰς τὸ σκότος ἀπάγειν τὸν ἄνθρωπον; Πῶς διὰ τοῦ "Χριστιανισμοῦ" ἑαυτὴν ἡ Ἑλλήνων παιδεία καθεῖλετο; Πῶς δι' αὐτοῦ οὐκ ἔτι μείζον' ἑαυτὴν ἐπὶ πᾶσι παρέστησεν, ἀλλὰ βιβλιοθήκας κατέκαυσε, ἀκαδημίας καθεῖλε, ναοὺς δὲ τοῦ Θεοῦ λαμπροτάτους διὰ τοῦ μίσους κατὰ παντὸς ὑπερέχοντος καταπεσόντας εἰς κατακείμενα μάρμαρ' οὐκ ἐπανήγειρεν ἀλλ' εἰς ἐσβεσμένην ἄσβεστον μετεποίησε; Πῶς τὸ τοιοῦτόν ἐστι πράξις Ἑλλήνων; Μὴν οὖν ἐστὶ βαρβάρων, ὡς "Χριστιανῶν", πλὴν καθ' ὅλα ψευδῶν, ἐμφανισθέντων ἀπ' ἀνατολῆς, ἀφ' ἧς πάντες οἱ βάρβαροι κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπῆλθον; *Τίνας* λύκους ἐνέκλειε τὸ "χριστιανικόν" ἔνδυμα; *Τίνων* αἱ ἱεραὶ βίβλοι προφητείας κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνέκλεισαν, πιστευθείσας μὲν παρά βαρβάρων ὡς ἐπιθυμία Θεοῦ, καταγραφείσας ὅμως δὲ καὶ διαπραχθείσας μόνον παρ' ἀνθρώπων αἰεὶ βαθέως μισούντων πᾶν ὃ ἔστιν ἀνώτερον, προρρηθείσας δὲ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μόνον διὰ τὸ δι' αὐτῶν ὑποδηλούμενον φοβερὸν, ἀφευκτον, ἄσβεστον τοῦ κακοῦ κατὰ παντὸς τοῦ Καλοῦ μίσος; Μὴν ἄρ' ὁ Θεὸς τὸ Κάλλος μισεῖ, ἢ μόνον οἱ ὅλως ἀπαίδευτοι βάρβαροι; Πῶς οὖν ἡ προφητεία συνώνυμος γέγονε τοῦ Θεοῦ θελήματος; Ὡς οἱ Ἕλληνες πολλὰ μὲν φοβερὰ κατ' ἀλλήλων ἐποίησαν, ὅμως δ' οὐδέποτ' ἐστράφησαν κατὰ τοῦ Θεοῦ

ὡς λαός, ἄρ' οὖν οὐ διὰ τὴν μὴ οὕτως ὑπάρχουσαν κατὰ τοῦ Θεοῦ βλασφημίαν αὐτῶν ἤξιώθησαν τῶν κατ' αὐτῶν προειρημένων, ἀλλὰ μᾶλλον διὰ τὴν τιμὴν ἣν περιεποιοῦν Αὐτῷ ἀκόμη κἂν μέσῳ τῶν πολλῶν αὐτῶν κακιῶν· μὴ ἔτι οὔσης τότε, κακῶς γε, παρ' Ἑλληνιστικῆς τοῦ φόβου Θείας ἀπαγορεύσεως! Τοῦτο τὸ πάντων φοβερῶτατον ἐρώτημα ἀναπάντητον μέχρι τοῦ νῦν παραμένει: Πῶς τὸ πλείστον ποτε παραχθὲν Φῶς παρ' ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ Φῶς τοῦ Θεοῦ προσ-αφθέν, οὐ πλέον Φῶς ἀλλὰ βαθὺ σκότος παρήγαγεν; Εἰς ποίαν ἄλλην περίπτωσιν τὸ τοιοῦτον ἠκούσθη; Τί οὖν περὶ ταῦτα ἐροῦσιν ἡμῖν; Ἀληθῶς, πῶς ἀπὸ τοῦ δένδρου οὐ γινώσκουμεν τὸν καρπὸν, κἀπὸ κείνου ἐκεῖνο· ἀλλὰ πεισιμόνως ἀρνούμεθα τοῦτο ποιεῖν; Ὡς οὖν γε τοιοῦτος ἦν ὁ μεσαίων, καὶ οὕτως ἐνέσκηψε, τί νῦν δεῖ ἡμᾶς λέγειν περὶ τῶν αἰτίων;

§70. (α) Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία· ὁ Ἰουδαϊσμός ὑπῆρξεν ὁ πάντων ταπεινότητος κάπηνέστατος τῆς Ἑλλήνων παιδείας διώκτης, διὰ τοῦ "Χριστιανισμοῦ" μεταμοσχευθεὶς κἂν Ἑλλάδι! Ὅτι λαὸς ἑαυτὸν υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἶναι λέγων οὐκ ἀνέχετ' ἄλλου τινὸς ἀνώτερα τούτου ποιούντος, ἀλλ' ἀσιγᾶστως ἐκεῖνον μισεῖ, κατασυκοφαντῶν τὴν παιδείαν καὶ τὰ ἔργα ἐκείνου, ὡς ἀπὸ Θεοῦ ἱερόν, πρέπον καὶ ἀναγκαῖον τῷ Θείῳ σκοπῷ ἐπιχειρῶν ἐμφανίσει τὸ κατὰ κείνου ἄσβεστον αὐτοῦ μῖσος! Τοῦτο γὰρ ἦν ὁ ἀνατολικὸν πνεῦμα διὰ τοῦ "Χριστιανισμοῦ" μυστικῶς ἐν Ἑλλάδι ὑπεισέδυσεν· ὅπερ οὐ μόνον παρήγαγε τὸν μεσαίωνα, ἀλλὰ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐπὶ τὰ χαμηλότατα τὸν Ἑλλήνων τόπον κατακρατεῖ! Ἀλλὰ τοῦτο ἦν μόνη ἢ πρώτη αἰτία, ὅτι ἐστὶ καὶ δευτέρα, αὐτὴν συμπληροῦσα!: Ἐνθυμοῦ πῶς αἰεὶ τὸ γένος τῶν Ἰουδαίων, παρὰ τοὺς προφήτας τοῦ Ἰσραὴλ προσπαθοῦντας φραγμὸν θεῖναι εἰς τὴν γενικὴν ἐκείνου ἐπὶ τοῦτο προσπάθειαν, περὶ τὴν ἐπὶ ταύτης τῆς γῆς ἀγαθῶν κατοχήν, ἣν ἀπ' ἀρχῆς συνεκέντρωσεν ἐπὶ τὴν ἀποκληθεῖσαν "γῆν τῆς ἐπαγγελίας", περιέστρεψε πάντα τὸν ἐθνικὸν αὐτοῦ βίον, παραστῆσαν τὴν ἰδίαν ἐπιθυμίαν ὡς διὰ δῆθεν ἄνωθεν Θεοῦ ἐντολῆς αὐτῷ παραχωρηθὲν ἐπ' ἄλλους δικαίωμα! Ἐνθυμοῦ πῶς οἱ Ἕλληνες ὡς λαὸς αἰεὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ ὅλου χαρακτήρος ἀνθρώπου διαφθορέα τὸν πλοῦτον διείδον, ἀναγκαῖον ἀλλ' οὐ πολὺ τοῦτον κατανοήσαντες, τὴν ἕλην δαμάσαντες καὶ θέντες αὐτὴν διὰ τῆς δι' ὅλου τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος καθολικῆς ἐπ' αὐτῆς κυριαρχίας αὐτῶν ἐπὶ τὴν καθαρωτάτην δυνατὴν τοῦ Πνεύματος ἐκφρασιν, ἀνδρικῶς, ἐλληνικῶς, οὐ μαλακῶς κἀνατολικῶς διαγαγόντες πάντα τὸν βίον! Ἐρωτᾶς κατὰ τί οὖν βαθύτατον τὰ δύο ταῦτα σχήματα βίου διαφέρουσιν; Ἀπλῶς κατὰ τοῦτο· ὅτι μὲν αἰεὶ ἐμπόδιον εἰς τὸν ἀγῶνα

τοῦ Πνεύματος οἱ Ἕλληνες εἶδον τὴν ὕλην εἰ ἐπὶ ταύτῃ προσεκολλῶντο, εἰς τὴν Ἐκείνου ὑπηρεσίαν αὐτῇ χρώμενοι διὰ τὸ εἰς τὸν παρόντα Κόσμον παρῆναι αὐτῶν· ἀφ' οὗ εἰς "πεδία Ἡλύσια" μετὰ θάνατον, τουτέστιν εἰς καθαρὸν Πνεύματος βίον, ἑαυτοὺς εἶδον ἀναχωροῦντας! Ὅτι δ' αἰεὶ σκοπὸν εἶναι τοῦ "θείου" θελήματος οἱ Ἑβραῖοι εἶδον τὸ αὐτοὺς κατέχειν τὴν ὕλην, δι' ἃ ἐπὶ ταύτῃ μόνῃ προσεκολλήθησαν, κούδέποτ' ἔς τιν' ἀνωτέραν ὑπηρεσίαν αὐτὴν ἔθεσαν, τὴν ὅλην περὶ τὴν δημιουργίαν θείαν προσπάθειαν νομίσαντες ἐξαντλουμένην κἄρ' οὖν καὶ δικαιουμένην ἐπ' αὐτῆς μόνῃς τῆς γῆς, ἐλεγχομένης κἄν οὐ καὶ κατεχομένης συνολικῶς ὑπὸ τοῦ φυσικῶς διαιωνιζομένου λαοῦ Ἰσραήλ, ἀφ' ἧς ἡ κατὰ θάνατον ἀναχώρησις οὐδὲν πνευματικὸν δι' ἕκαστον ἄνθρωπον νόημ' ἐνέχει! Μόνον ὕστερον, διὰ τῆς μετὰ τῶν Ἑλλήνων τριβῆς ἤρξαντο οἱ Ἑβραῖοι προσοχὴν τινα δοῦναι τοῖς μετὰ θάνατον! Χῶς ἀληθές ἐστὶν ὅτι διὰ τοῦ Χριστοῦ τινες τῶν Ἑβραίων τοῖς μετὰ θάνατον ἔδωκαν πᾶσαν τὴν αὐτῶν προσοχὴν, ἴσως ἐστὶν ἀληθές ὅτι ἡ μὲν πλειὰς τῶν Ἑβραίων διὰ ταύτην τὴν γῆν ὅλως ἀπέρριψε τὸν Χριστόν, ἡ δὲ κείνων σημασία τοῦ ὄρου περὶ "γῆς τῆς ἐπαγγελίας" ἀσυναίσθητως ἀνομολογῆτως "χριστιανικῶς" ἐστρεβλώθη διὰ τῶν λεγόμενων τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Παύλου ἕως τῆς σήμερον, προσλαβοῦσα τὸν γνωστὸν πνευματικῶς ἀήθη αὐτῆς χαρακτῆρα προσδοῦσα ὡς καὶ τῇ ὕλῃ τὰς διαστάσεις τοῦ Οὐρανοῦ, Αὐτῷ δὲ τὰς ἐκείνης [ιδεὲ καὶ §73β καὶ ε]! Οὕτω φεῦ, εἰς δούρειον ἵππον ὁ περὶ "γῆς" ὄρος ἀπέληξε, τῶν μὲν "Χριστιανῶν" οὐδέποτε σαφῶς τὸν Οὐρανὸν ἀπὸ τῆς γῆς διαχωρισάντων, τῶν δὲ σὺν αὐτοῖς διαβιούντων Ἑβραίων οὐδέποτ' ἀπ' αὐτῆς ἀράντων τὴν αὐτῶν προσοχὴν!: Τούτου δ' ἔνεχ' ὁ περὶ Οὐρανοῦ ὄρος συγκρητιστικῶς καὶ ὑλικὸν οὐ δὲ πνευματικὸν μόνον προσέλαβε νόημα, ἀπὸ τῆς μεσαίωνος ἐποχῆς ὅτε μᾶλλον δεινότερα ἢ νῦν ἦν ἡ περὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ ἄγνοια ἐμπλέξαν τοὺς ἀφελεῖς εἰς πᾶν ἄτοπον δῆθεν "θεολογικὸν" διανόημα, παγιωθὲν διὰ τῶν Ἐκκλησίας δογμάτων τῶν οὐδέποτ' ἔκτοτ' ἀνεξετασθέντων διὰ τοῦ Λόγου!: Μικρὸν ἕως τῆς ἀθείας ἦν ἐκείθεν τὸ βῆμα! Διότι οὐκ ἀρκεῖ μόνῃ ἡ παρὰ τῶν "εἰδικῶν" λεκτικὴ δῆθεν ἐρμηνεία τῶν ὄρων, ὅταν οὐδεὶς τῆς ἀληθοῦς ἐν αὐτοῖς οὐσίας ἢ ἐπαίων, χὸ πολὺς λαός, εἰς ὃν τὰ πνευματικὰ ἀνεξήγητα μένει, καθ' ἃ μόνον κατανοεῖ ἐκλαμβάνῃ αὐτοὺς!

(β) Οὕτως ἐφθάσαμεν εἰς τὴν Λογικῶς ἐντελῶς ἀνεπίτρεπτον ὕλης καὶ Πνεύματος σύγχυσιν, ἐν ἧ φεῦ μάλα δεινότερον αὐτοὶ οἱ "θεολόγοι" ἐμπεπλεγμένοι εἰσὶν ἢ αὐτὸς ὁ λαός, ὁ διὰ τῆς ἀγνοίας τῶν τῶν ἐκείνων περιπλόκων θεωριῶν διασωζόμενός πως ἀπὸ τῆς μείζονος ἐμπλοκῆς! Ὅρους γὰρ ἑλληνικοὺς υἰοθέτησαν ἄνθρωποι μὴ

δι' αὐτῶν νηπιόθεν γαλουχηθέντες, ἐν οἷς ὡς ἐν ἐσθήσιν ἑλληνικαῖς ἐνέδυσαν σκοτεινὰς χήκιστα περὶ ὕλης καὶ Πνεύματός πως κατανοητὰς ἀνατολικὰς ἀντιλήψεις! Τοῦτ' ἐπὶ τέλους καλῶς σύλλαβ' ἐν νῷ: "Ὅτι ὡς οὐδεὶς ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς "Χριστιανῶν" πίστεως γίνε-ται Λόγος περὶ τοῦ Θεοῦ ὡς *Ἐνὸς αἰεὶ Τελείου Καθαροῦ Προσώπου-Λόγου-Πνεύματος* ὄντος, οὐδὲ μέχρι τοῦ νῦν ὡς τοιοῦτον Αὐτὸν οἱ "Χριστιανοὶ" ἐκλαμβάνουσι καθ' ἃ ἀνωτέρω λεπτομερῶς ἀνεπτύχθη! Καὶ ὅτι ὡς *μόνον* ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν δι' ἄλλα *καθαρῶς ἰλικά* ἀσιγάστων ἐρίδων, διχονοιῶν καὶ αἰρέσεων τὸ δόγμα ἐπαγιώθη, ἤτοι μετ' αἰῶνας *μακροῦς* περὶ τοῦ *Κόσμου* καὶ τοῦ Θεοῦ *φιλοσοφικῆς ἀπραξίας*, ἀντὶ τῆς *ἀπαιτουμένης* *στενῆς εἰρηρικῆς συνεργασίας* τῆς ὀρθῆς *Ἑλληνικῆς σκέψεως* καὶ τῆς περὶ τὸν Χριστὸν *παραδόσεως*, οὕτω καὶ οὐδέποτε ἕως τοῦ νῦν τὰ *νέα προκείμενα* μετὰ τῶν *παλαιῶν ἐνδελεχῶς ἐξητάσθη* ἵν' *ἐγκαίρως ἀνευρεθῇ* ἢ *χρυσῆ ἐφ' ὧλων τομῇ!* Καὶ ὅτι ὅτε, διὰ τοῦτο, τὸ δόγμα τελικῶς κατεγράφη, διὰ τῶν *ἀπ' ἀλλήλων μεμακρυσμένων* καὶ *μεταξὺ αὐτῶν Λογικῶς ἀσυνδέτων* διαμεινάντων "εἰς ἓνα Θεόν, ..." "καὶ εἰς ἓνα Κύριον ..." "καὶ εἰς τό Πνεῦμα ...", ὅλως *ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένοι* κατεχωρήθησαν ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα· οὐκ *αἰεὶ ἠνωμένοι* δι' αὐτὴν *μόνην τὴν ἄρρηκτον ἕως τὰ βαθύτατ' αὐτῆς Μίαν Αὐτῶν Ἐνιαίαν Πνευματικὴν φύσιν* οὐδεμιᾶς ἐκεῖ γενομένης ἀναφορᾶς εἰς τὴν δι' αὐτὴν τὴν φύσιν Αὐτῶν *καθ' ὅλ' ἀδιαίρετον Αὐτῶν Μίαν Λογικὴν Ὀντότητά τε καὶ Ὑπαρξίν!* Καὶ ὅτι οὐδεμία τούτων γίνεται μνεῖα ἐν τοῖς λεγομένοις περὶ τῆς ἀπείρου δι' ἧς Οὔτοι συνδέοντ' ἀγάπης, ἥτις ἄλλως διδάσκεται! Δι' ὧν πάντων ὅμως, οὕτως *ἀναποφεύκτως, ὡσαύτως, συγχρόνως*, Ἐκεῖν' οἱ Τρεῖς *ὑπονοοῦνται σαφῶς ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένοι* ¹⁵ *μὲν κατὰ τὴν ἐντελῶς μυστηριώδη παραμένουσιν ἐσωτάτην ἐκάστου Αὐτῶν φύσιν, αἰδίως τε κἀδιαιρέτως* πλὴν *μυστηριακῶς, οὐ παντάπασι φωτεινῶς, συνδεδεμένοι* ὅμως δ' εἰς Ἐν Ὀλον διὰ *μόνης* τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης! Καὶ τούτοις πᾶσι προσεπιτίθεται ἢ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐκ εὐθαρσῶς ὑπὸ τῶν "θεολόγων" ὁμολογουμένη πλὴν *ὑπονοουμένη* δῆθεν *ἄρρηκτος ἔνωσις* τῆς ὕλης (*δημιουργήματος, φύσει ξένου* διὰ παντὸς *μένοντος* τῆ Θεοῦ-Δημιουργοῦ, ἤτοι αὐτῆ τῆ *ἐπιφανέντος* Θεοῦ-Χριστοῦ *Θεία φύσει*) μετὰ τοῦ πρὸς αὐτὴν *φύσει ἀλλοτρίου* Ἀϊδίου Καθαροῦ Προσώπου-Λόγου-

¹⁵ Ἐξ οὗ χαί παρ' αὐτῶν τῶν "θεολόγων" *ὑπονοοῦμεναι* *κἂν μὴ εὐθαρσῶς γενικῶς διδασκόμεν'* ὡς μεταξὺ Κείνων ὑπάρχουσαι *ιεραρχικαὶ διαφοραὶ μεγέθους, ἀξίας καὶ σπουδαιότητος, ἐφ' ὧν καὶ τὰ τῆς Ἐκκλησίας σχίσματα* δογματικῶς ἠδραιώθη!

Πνεύματος! Διὰ τῆς ἀτέχνου καὶ λόγου συρραφῆς ἀνατολικῶν λόγων σκοτίου νοήματος, εἴ τι ἐν αὐτοῖς τοιοῦτο ὑπάρχει, ἐφ' ὅρων ἐλληνικῶν ἐννοιῶν σαφῶς προδιαγεγραμμένων καὶ ὠρισμένων, συνετέθη ἡ ἐφεξῆς νέα θρησκεία, ἥτις ἀπλῶς μόνον "πιστεύεται", ἀλλὰ Λογικῶς οὐδόλως βιοῦται!

(γ) Τί οὖν; Εἰ καὶ ὅλως ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος ἐν τῷ κόσμῳ ἡμῶν ἐστὶν ἡ ἀγάπη, εἰ καὶ διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἐνηθρώπησε, πῶς ὅλως ἐστὶν ἀναγκαῖον τὸ οὕτως ἀφεύκτως ὑπονοεῖν τὸν Θεὸν Ἄδωνιν-Νάρκισσον ἀπείρως ἐαυτὸν ἀγαπῶντα; Πῶς ἐπὶ τοιαύτης "θείας" φιλαυτίας ὑποδιδασκομένης δύναται κατὰ Λόγον οἰκοδομηθῆναι ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη ἡμῶν; Τοιοῦτου πρὸς ἡμῶν "θείου" φιλαυτίας παραδείγματος αἰεὶ ὄντος, πῶς ἡμεῖς τινα ἔξω ἡμῶν ποτε ἀγαπήσομεν; Καὶ νῦν κατανοητὸν γίνεταί καὶ δι' αὐτῶν ἔτι τῶν περὶ Θεοῦ δογμάτων αὐτῆς, ὅτι ἡ "Χριστιανικὴ" Ἐκκλησία οὐδέποτε ἀληθῆς Χριστοῦ Ἐκκλησία ὑπήρξεν· εἰ κἀν ἀγαθῇ ὅλῃ προθέσει περὶ ταῦτα ἐνήργησε! Μάλιστα τὴν ἀγάπην ὑπὲρ τὸν Λόγον τοίσασα, ὅπερ οὐ καθ' ἐλληνικὸν ἀλλ' ἀνατολικὸν ἐγένετο μέτρον καὶ νόμισμα, κἀν τούτῳ τῷ περὶ Θεοῦ ἀνατολικῷ "μυστηρίῳ", οὐ Φωτὶ ἐλληνικῶ ἐντυλίξασα τὸν Ἀίδιον Λόγον, αὐτὴ αὐτὴ κατέστησεν ἀδύνατον πρακτικῶς καὶ τὴν ἔλλογον τοῦ Θεοῦ κατανόησιν, δι' ἣν πρώτην Αὐτὸς ἐγένετο παρ' ἡμῖν ἵνα δι' αὐτῆς ἡμεῖς ὕστερον ἐπὶ τὴν σωτηρίαν ἀγάγωμεν ἡμᾶς ἐαυτούς, καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν ἀνθρώπων ἀγάπην, ἣν αὐτὴ ἄλλως, οὐκ ἐλλόγως διδάσκει! Καὶ γὰρ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ τῶν πονηρῶν διαφεύγει τὰ ἀνατολικὸν ὑποδιδασκόμενον Ἄδωνικὸν-Ναρκισσοστικὸν πλέγμα, εὐθέως εἰς τὸν ἄκρατον ἐγωισμὸν ὁδηγοῦν! Ἀσφαλῶς θεμελιώδης ἐστὶν ἡ ἀγάπη! Ἄλλ' οὐδέποτε ὑπὲρ πάν μέρων! Οὐδ' αὐτὸς ὁ Θεὸς ὑπὲρ πάν μέρων ἐαυτὸν ἀγαπᾷ! Εἰδάλως, οὐδέποτε παρ' ἡμῖν ἐγένετο ἄν! Πλὴν τοιαῦτα ἡ ἄλογος ἀνατολικὴ "Χριστιανικὴ φιλοσοφία" τὸν κόσμον διδάσκει!

[Καὶ γε χάριν καὶ διὰ ταῦτα τοῖς παλαιοῖς ἐκκλησιαστικοῖς "πατρᾶσιν" ὀφείλομεν! Δύνασαι σύ πως ἐλλόγως φαντάζεσθαι πνευματοφόρους τοὺς νῦν ἐπ' Ἐκκλησίαις Χριστοῦ" ἐπ' ἔτι μείζονι ὡς ἐκεῖνοι συνεργομένους σκοπῶ ἐλλόγου ἀνεξετάσεως τῶν δογμάτων τῆς πίστεως; Οὗτοι, τὰ παλαιὰ δόγματ' ἐν πλήρῃ ἀπιστίᾳ ἀναμασῶντες, περὶ μόνους ὀβλοῦς κατατρύχονται, καὶ διοικήσεις ἐπαρχιῶν ὡς ἐπαρχιώται κοσμικοὶ ἄρχοντες, καὶ κενὰς "νουθεσίας", καὶ οἰκονομικὰ καὶ οἰκολογικὰ "ἐνδιαφέροντα", ἵνα μὴ τὰ μάλιστα χείρονα μνημονεύσωμεν! Ἐτι καὶ γραπτῶς μαθάνοντες τὰς ἀσείστους συναφεῖς Θεῷ ἐξελίξεις τῆς γνώσεως καὶ πῶς

αὔται παντελῶς καινὸν ἐπιχέουσι φῶς τῷ περὶ Κείνου ὄλῳ προβλή-
ματι, οὗτοι, οὐσίᾳ *κρυπτόμενοι*, ὡσὰν μὴ τι συνέβη ἐξακολουθοῦ-
σι τελεῖν τὰ κατ' ἔθος *κενὰ πλέον οὐσίας* εὐχέλαια, τρισάγια καὶ
μνημόσυν' ἐπὶ κενотаφίων καὶ τάφων, ὡσὰν ἐπὶ τοιούτοις ὑπὸ τοῦ
Λόγου ὠρίσθη τὸ λειτούργημα ἐπὶ γῆς τῶν ἐφ' ἡμῶν πνευματικῶν
ἡγετῶν, ἀλλ' ὑπέικοντες ταῖς ἐπὶ γῆς ἐξουσίαις μεθ' ὧν *πλέον ἢ
ἀσμένως* συντάσσονται, *οὐδέποτε μετ' ὀργῆς ἐκ Θεοῦ* ἀπαιτοῦσιν
ἀποκαλυφθῆν' ἐπὶ τέλους τοὺς ἐπὶ γῆς πολλαχῶς καὶ μεγάλως ἐγ-
κληματοῦντας, πρὸς σύγγνωσιν τῆς ἐπὶ γῆς *μιάς* Ἐκκλησίας Θε-
οῦ, τουτέστι *πάντων* τῶν ἐπὶ γῆς ἀγίων τε καὶ ἀμαρτωλῶν! Ἀπο-
λύτως οὐδὲν οὐσιῶδες ἀπὸ τινος οἰκουμηνικῆς τούτων συνόδου
ἐξήρχετο ἄν! Κἂν εἴπῃς ὅτι ἄγαν πολὺ καταφέρομαι διὰ τὰ ἐν τῷ
Συμβόλῳ διὰ τὴν ἀλογίαν παρεισδύσαντα ὑπονοούμενα, τοῦτο θε-
ώρει· ὅτι ὡς *καταστατικῶς* ἐν αὐτῷ λακωνικῶς συμποσοῦται πᾶσ'
ἢ "Χριστιανῶν" πίστις καὶ πᾶν θεμελιῶδες αὐτῆς δόγμα, *μᾶλλον
ἐπάκρως προσεσχημένῃ* ἢ πᾶσ' αὐτοῦ σύνταξις ὄφελεν εἶναι, *οὐ-
χὶ δέ τις κοινὸς παρονομαστῆς* συμφωνίας μετὰ πολλῆς βίας συμ-
φωνούντων μερῶν! *Μάλα καλλίονα* παρὰ τῶν ποθ' Ἑλλήνων καὶ εἴ-
τα Χριστιανῶν γεγονότων (τουτέστιν εἰ παρὰ τῷ Θεῷ-Λόγῳ οὗτοι
διέμενον ἄν) ὁ κόσμος ἀναμένειν ἐδικαιοῦτο, εἰ *μόνον ἐπὶ τοῖς
ἀρίστοις* τῶν δύο αὐτῶν παραδόσεων οὗτοι διεξήγαγον τὰ παρ'
ἀνθρώπου διὰ τοῦ Λόγου πιστεῦσθαι ὀφειλόμενα! Ἀλλὰ τίς ἔτι
θειῷ φόβῳ συνέχεται δι' ἃ εὐθέως ἀλλ' ἄνευ Λόγου βαθέος κατὰ
τοῦ Θεοῦ λέγει, ἢ καὶ πως ὑπονοεῖ!]

Ἐὰν ταῦτα ἀρχὴ μόνῃ ἐστὶ κακοδοξιῶν!

§71. (α) Ὅτι μάλα μείζων ταύτης κακοδοξία τοῦτο ἐστὶ: Ὅτι
ὡς "[π]ιστεύ[ειν] εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ
καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων" τὸ Σύμβολον ἀπαιτεῖ, Ὅν ὁ-
μως δι' ὧν ὡς ἄνω λεπτομερῶς ἀνεπτύξαμεν ὑπονοεῖ ὡς *Ἐν' ἀπὸ
τῶν Τριῶν*, ἄρα καὶ τὸν *Ἐν' Αὐτὸν* λέγει Παντοκράτορά τε καὶ Ποι-
ητὴν! Οὐδεμίαν οὕτως ὡσαύτως διδὸν ἀναγνώρισιν τῇ *οὐσιώδει Λο-
γικῇ διαφορᾷ*, καθ' ἃ πρότερον ἀνεπτύξαμεν, μεταξὺ τοῦ Ἐσω αἰδί-
ως Σκεπτομένου ἀλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ Ἀφάτου αἰεὶ διαμένοντος Πρώτου
Πατρὸς Λόγου, καὶ τοῦ Ἐξω Ἐκφραζομένου αἰεὶ τὸν Πρῶτον ἐκφρά-
ζοντος καὶ Αὐτοῦ μόνου Πράττοντος Δευτέρου Υἱοῦ-Λόγου, οὗτι-
νος πράξεις εἰσὶ καὶ τὸ τὸν Πατέρα ἐκφράζειν, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα
ποιεῖν καὶ κρατεῖν! Ἀλλ' ὡς ἐπίσης "[κ]αὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χρι-
στόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ
πάντων τῶν αἰώνων· Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεν-
νηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο" τὸ

Σύμβολον ὁμολογῆί πίστιν, ἄρα καὺτὸν τὸν Δεύτερον Λόγον εἰσάγει, πλὴν διὰ τῆς "γεννήσεως" (ὑπὸ τῶν ἀπαιδευτῶν περὶ τὸ Πνεῦμα διαμεινάντων λαμβανομένης ὡς παραγούσης ἕτερον ἀναμφισβητήτως ἀνεξάρτητον πρόσωπον) *κεχωρισμένον οὕτως ἀπὸ τοῦ πρώτου ὑπονοούμενον*, "Ὅν ὡσαύτως ὀρίζει ὡς τὸν "δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο", ἄρ' οὖν ὡς καὶ "Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων". "Ὅν φεῦ ὅμως οὕτως ὅλως Λογικῶς ἀσύνδετον πρὸς τὸν Πατέρα τηρεῖ πέραν τῆς Υἱοῦ ἀπὸ τοῦ Πατρὸς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων "γεννήσεως", ἀπ' ἀρχῆς ὡς κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ καθ' ἡμᾶς ἐκκληθηθείσης ἀλλὰ μέχρι τοῦ νῦν μυστηριακῆς διαμεινάσης, οὐδέποτε κατὰ Λόγον ἐν παντὶ φωτεινῆς γενομένης! Οὕτως ἐφθάσαμεν εἰς οἶαν νῦν ἔτι ἔχομεν "πίστιν", ἀλλ' εἰς οὐδεμίαν τινα κατανοήσιν τῶν πιστευομένων, αὐτῶν μὲν κατ' "ὀρθοδοξίαν" ὡς "ὀρθῶν" παρὰ πάντων ἡμῶν δοκουμένων, ἡμῶν δ' ἀδιαφόρων διαμενόντων περὶ τὸ τί ἀκριβῶς ἐστὶ τὸ Ὀρθόν, ᾧ μόνῳ δόξαν ἀποδιδόναι ὀφείλομεν!

(β) Ἄλλὰ καὶ ταῦτα τὴν κακοδοξίαν οὐκ ἐξαντλεῖ! Ὅρα: Τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν λέγει μονογενῆ τοῦ Πατρὸς πρὸ πάντων τῶν αἰώνων γεννηθέντα Υἱόν, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο! Ἄλλὰ τίς ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς Χριστός; Οὐκ αὐτὸς μόνος ὁ Δημιουργὸς χῦστερον ἐνανθρωπήσας Θεός, τὸ δεύτερον Ἐξω Ἐκφραζόμενον Πρόσωπον τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἀλλὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς Ναζωραῖος ἐν ᾧ ὁ Θεὸς ἐνηθρώπησεν! Ἦγουν, δύο πλήρη, πνευματικὰ δέ (ὡς ἐστὶ πάντα τὰ) πρόσωπα ἐν ἐνὶ ζῶντι σωματικῷ περιβλήματ' ἀνθρώπου!

[Διατί ὁ Θεὸς ἐνηθρώπησεν; Ἴν' ἱκανοποιηθῶσι πᾶσ' αἱ Λογικαὶ τῆς περιστάσεως ἀπαιτήσεις! Εἴπομεν ὅτι ἐπὶ τοῦδε πεδίου ὁ Καλοῦ καὶ κακοῦ ἀγῶν διεξάγεται, ἀφ' οὗ ἄδικον κᾶρ' ἀδύνατον ἀπουσιάσαι τὸν Θεὸν Κύριον. Ἄλλ' ὁ ἀγῶν καὶ ὅλως ἄδικος ἦν ἂν, εἰ ὡς Θεὸς ὁ Θεὸς αὐτῷ ἐνεπλέκετο καὶ ὁ ἄνθρωπος οὐδεμίαν εἶχεν ἂν νίκης ἐλπίδα αὐτῷ ἐμπλεκόμενος κατὰ τοῦ κακοῦ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὅλως κεχωρισμένος, εἰ ὄντως αὐτὸ κείνου ἀνώτερον ἦν! Εἰ δ' εὐκόλως νικᾷτ' ὑπὸ τοῦ κακοῦ ὁ ἐν αὐτῷ ἐμπεσῶν ἄνθρωπος, Λογικὴ ἀνάγκη ἐστὶν ὅπως ὁ εἰς αὐτὸ μὴ ἐμπεσῶν ἄνθρωπος ἀποδειχθῆ πράγματ' ἀνώτερος τοῦ κακοῦ, κᾶρ' οὐ κακὸς ὁ Θεός, ὁ ἄλλως βαλὼν αὐτὸν ἐπὶ τοῦδε πεδίου ἀγωνίζεσθ' ἄνευ ἐλπίδος κατὰ τοῦ κακοῦ! Ὅσαύτως, ἢ ἐν περιβλήματ' ἀνθρώπου αἰφνίδιος κἀνεξάρτητος ἀπ' ἀνθρώπου ἐμφάνισις τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς, παντελῶς εἰ οὕτως ἄνευ τινὸς συνεργείας ἀνθρώπου συμβᾶσα, οὗτ' ἀδιάβλητος κατεφαίνετο ἂν περὶ τὸ ὄντως ὡς ἄνθρωπον μάχεσθαι κατὰ τοῦ κακοῦ τὸν Θεόν, οὔτε πως καθοριστικῆ κατεδείκνυτο ἂν περὶ τὴν μετοχὴν ἀνθρώπου ἐν τῷ ἀγῶνι κατὰ τοῦ κακοῦ καὶ τὴν αὐτῆ

συνεπή πνευματικήν τάνθρώπου ἀπόληξιν, ὡς παντελῶς τὸν ἄνθρωπον μὴ ἐμπλέκουσα! Ἄλλὰ χη ἀπαραίτητος οὕτω καθισταμένη ἐν μιᾷ ἀνθρωπίνῃ σαρκὶ ἔνωσις τοῦ ὅλου ἀνθρώπου μετὰ τοῦ ὅλου Θεοῦ, εἴ πως ἕκαστος τούτων ἀνελεύθερος, ὑποτελὴς κἀνισότιμος τῷ ἑτέρῳ ἐπὶ ταύτην προσήει, οὐκ ἔντιμος ἦν ἂν καὶ δικαία! Τοιοῦτος γάρ ἐστι φύσει ὁ ἀγὼν τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ, ὥστ' οὐδεμιᾷ ἀπολύτως ἐν τούτῳ πνευματικῇ τε καὶ ὑλικῇ ἐμπλεκομένη πτυχῇ ἔξεστι διαφεύγειν ἀπὸ τοῦ πλήρους ἐλέγχου! Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Παρθένος συνεφώνησεν ἐν παντὶ ἐλευθέρως τῇ Θεῖα ἐπιθυμίᾳ· καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐδοκιμάσθη ἐπὶ τριάκοντα ἔτη περὶ τὸ εἶναι κατάλληλον μετὰ τοῦ Θεοῦ σχεῖν μέρος τῷ πλέον ἀμέσως ἐπικειμένῳ ἀγῶνι, καὶ αὐτῷ ἀπολύτως ἐλευθέρως προσῆλθεν! Ἡ ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ ἔνωσις Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου οὐδεμίαν ἐκατέρου παρεβίασεν ἐλευθερίαν: Ἐν μὲν οὖν Λογικῇ ἀνάγκῃ τὸ σκῆνωμα, δύο ὅμως τὰ Πρόσωπα τὸ ἐν τοῦ Θεοῦ τὸ ἕτερον τοῦ Ἀνθρώπου, ἐλευθέρως ὁμοιωθέντα περὶ τὸ καθῆκον ἀλλήλοις, ἐλευθέρως ἐν παντὶ συμφωνοῦντα ἀλλήλοις, καὶ ἐλευθέρως ὡς εἶς Ἄνθρωπος προσερχόμενα τῷ ἀγῶνι!]

Ἄρα κατὰ μόνην τὴν Θεῖαν αὐτοῦ φύσιν ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ μονογενὴς τοῦ Πατρὸς Λόγος Λόγος, ὁ τοῦ παντὸς Ποιητῆς τε καὶ Παντοκράτωρ, Ὁν ὅμως τριττῇ ἀνάγκῃ κατὰ τάνθρωπον εἰκονίζομεν, ἀδυνάτου ἄλλως καταμενούσης τῆς τοῦ Καθαροῦ Πνεύματος εἰκονίσεως, ἵνα καὶ σημαίνωμεν τὴν πνευματικὴν ὁμοιότητα τοῦ Θεοῦ καὶ τ' Ἀνθρώπου, καὶ ἐνθυμώμεθα τὴν ἐνανθρώπησιν καὶ πάντα τὰ περὶ ταύτην, καὶ μηδέποτε ἔκλαμβάνωμεν τὸν Θεόν, ὡς ἐμμανῶς πλὴν ἀκαταλήπτως τῶν συνεπειῶν διδάσκουσιν οἱ ἐπ' Ἐκκλησίᾳ ἐπ' αἰῶνας μακροῦς, ὡς τι φύσει ἀκατανόητον, ἀκατάληπτον, ἀπρόσιτον, ξένον ἡμῖν καὶ διάφορον, ὃ οὕτω δυνάμεθα τιθέν' ἐκτὸς συνεχοῦς ἀναφορᾶς περὶ πάντα τὰ καθ' ἡμᾶς! Ἄρ' οὖν αὐτὸς ὁ ἀκέραιος πλὴν διττὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὡς ἡμῖν ἐν τῷ κόσμῳ παρέστη, ἔχων ἐν ἑαυτῷ καὶ πᾶσαν τὴν πνευματικὴν τε καὶ ὑλικὴν φύσιν τάνθρώπου, καὶ περικλείων τὸν Ὅλον Καθαρὸν Πνεῦμα ὄντα Θεόν, οὐκ ἦν αὐτὸς οὗτος ὁ Ἄναρχος Δεύτερος Λόγος! Εἰδάλλως, καὶ καθ' ἕλην ἢ ἀνθρωπίνην φύσιν ὑπῆρχεν ἂν ἐν τῇ Θεῖα ἀνάρχως, καὶ ψευδῆς ἦν ἂν τότε ἡ ὅλη περὶ δημιουργίας διδασκαλία, κούδεμία διὰ τῆς Παρθένου ἐγένετ' ἂν ἐνανθρώπησις ἀλλὰ μόνη ποιά τις τῆς Ἄναρχου Θεοανθρωπίνης Θεῖας τε χυλικῆς φύσεως ἐπιφάνεια· πάνθ' ἄπερ οὐκ ἐστὶν οὐδὲ δύνατ' εἶν' ἢ παραδεδεγμένη τῶν Χριστιανῶν πίστις! Καρ' ἀνακριβῆς διελέγχεται ἢ διατύπωσις τοῦ Συμβόλου καθ' ἣν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ πλήρης ἡγουν Θεός τε καὶ ἄνθρωπος,

ἦν ὁ πρὸ πάντων τῶν αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθεὶς! Ὁ Θεὸς Κύριος μόνος γινώσκει πόσους διὰ τῶν αἰώνων (ἐξ αἰτίας τῆς ἀνακριβείας τῶν διατυπώσεων, πλὴν διὰ μόνην τὴν ἀκαταληψίαν τῶν ὑπο' αὐτὰς βαθυτάτων συμπαγῶν Λογικῶν νοημάτων, ἃς μόν' οἱ ἐπ' Ἐκκλησίᾳ ἀλλ' ἄνευ τοῦ Λόγου διαπραγματεύονται) κατοίκους ἀπώλεσεν ὁ Παράδεισος! Μὴ δὲ σὺ ἀντείπης ὅτι πιθανὸν πλείονες ἀπώλλυντο ἂν, εἰ ἢ Ἐκκλησία ἐπέμενεν ἐπὶ τοιαῦτα βαθέα ἔλκειν τὴν προσοχὴν τῶν πιστῶν! Τί ἄρα λέγεις· ὅτι ὁ Λόγος φύσει ἀδυνατεῖ πρὸς Ἐαυτὸν ἔλκειν τοὺς ἀγαθοὺς, καὶ χρεῖαν ἔχει ἐν "πίστεως" ἐνδύμασι σκοτεινοῖς κατακρύπτειν τὸ Φῶς ἵνα μὴ τοὺς προσερχομένους τυφλώσῃ; Ἐπιμενεῖς ἀγνοεῖν ὅτι διὰ *πονηροὺς μόνον λόγους* ἀπομακρύνοντ' ἀπὸ τοῦ Λόγου οἱ ἀντιφρονούντες, διότι μάλιστα προτιμῶσιν ἐν παχεί σκότει ῥαδιουργεῖν;

(γ) Μὴ δὲ σὺ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ταῦτα "λεπτομερείας" θεωρεῖ! Καὶ γὰρ αὐτὰ μὲν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν *βαθυτάτην* Οὐσίαν τοῦ Θεοῦ ἀναφέρεται, σὺ δ' ὁ μᾶλλον εὐκόλως ἀντιπαρερχόμενος τὰς "λεπτομερείας" αὐτὰς μᾶλλον ἀνόητος ἀληθῶς εἶ, ἂν ὄντως δοκῆς ὅτι ἀληθῶς δύνασαι τι πιστεῦειν οὐτινος τὰς λεπτομερείας οὐδόλως κατανοεῖς! Διότι καὶ ἕτερον ἀπὸ τούτου ἐκφέρεται ζήτημα: *Τί* γὰρ περὶ Θεοῦ εἴπωμεν; Ὅτι ἐν παντὶ Τέλειος αἰεὶ ἦν, ἔστι καὶ ἔσται, ἢ ὅτι οὐ; Διότι τὸ Σύμβολον λέγει "καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς" τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν! Ἄλλ' ὡς Οὗτος Θεός ἐστι καὶ ἄνθρωπος, ἄρ' ἢ ἀνθρωπίνη ὑλικὴ φύσις τῆς Θεΐας προσετέθη καὶ αὐτῇ πλήρως *κάδιακρίτως* *συνεχωρεύθη* μετὰ τὴν Ἀνάληψιν; Ἄλλὰ *πῶς* οὖν τότε ὁ Τέλειος προϋπάρξας Θεὸς καὶ μετὰ τοῦτο Τέλειος παραμένει, πλείων νῦν οὕτω γενόμενος τοῦ πρὸ τῆς πράξεως ταύτης; Ἄλλως εἰπεῖν, δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ οὐσης τῆς ὕλης, ὅλως ἐξ ἄλλης, οὐ τῆς Αὐτοῦ αὐτῆ φύσεως, *πῶς αὕτη τῇ Ἀκτίστῳ τοῦ Θεοῦ πνευματικῇ φύσει συνεχωρεύθη* καὶ Ἐν Ὄλον μετ' Αὐτῆς ἀπετέλεσε; Τί οὖν εἴπωμεν; Ὅτι, διὰ τοῦ Χριστοῦ σταυρωθέντος, ἀναστάντος, ἀναληφθέντος, ἠγιασθῆ ἢ ὕλη, ἦγουν εἰς Πνεῦμα κατέστη *τᾶψυχον* δημιούργημα, καὶ τὸν Πατέρα μετὰ Κείνου ἀπῆλθε; Καὶ γὰρ τινες "Χριστιανοὶ" ἀκριβῶς τοῦτο λέγουσιν, ἄλλοι δὲ τινες ἀκριβῶς τοῦτο ὑπονοοῦσιν ὡς ἀνέκαθεν ὄν τῆς Ἐκκλησίας "ὀρθόδοξον" δόγμα! Ἄλλ' ἐν τούτῳ, εἴτ' ἀτέχνως ὑπερορᾶται, εἴτ' ἐντέχνως καταφρονεῖται *τάγεφύρωτον* κατὰ Λόγον ὑπάρχον *ὄντο* Λογικὸν χάσμα μετὰ τοῦ Θεοῦ, Καθαροῦ Πνεύματος ὄντος, καὶ τῆς ὕλης, παρ' αὐτοῦ δημιουργηθείσης πλὴν ἐξ ἄλλης ὅλως οὐσίας, οὐκ ἐκ τῆς ἰδίας Θεΐας Οὐσίας Αὐτοῦ! Διότι εἰ οὕτω, οὐδὲν ἀληθῶς ἐδημιούργησεν ὁ Θεὸς ἀλλὰ μόνον ἑαυτὸν *πῶς* μετεποί-

ησεν ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ ἐμφανίσας τὴν ὕλην ὀπόθ' ὅμως, αἰεὶ Θεία αὐτὴ παραμένουσα εἰς οὐδεμίαν ἁμαρτίαν ὑπέπεσε, καὶ πάντα τὰ περὶ ἁμαρτίας ἀνατολικά ἐστι ψεύδη! Ἄλλ' οἱ κατὰ ταῦτα διατεινόμενοι τὸν τῆς ὕλης ἀγιασμόν καὶ τοῦτο τὸ ἕτερον πλὴν ὅλως σπουδαῖον ὑπερορώσιν: Ἦγουν ὅτι ἡ ὕλη ὅλως ἀδυνατεῖ εἰς ἁμαρτίαν περιπεσεῖν, κατὰ τὴν φύσιν αὐτῆς ὅλως πέραν τοῦ πνευματικοῦ κόσμου ὑπάρχουσα· ἐν ᾧ μόνῳ συντελεῖται ἡ ἁμαρτία διὰ τὴν αἰτίαν τῆς ἀδυναμίας τοῦ πνεύματος τῶν ἁμαρτανόντων καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἀνάστασις τῶν χάριν ἐκείνης πεσόντων πνευμάτων κατορθοῦται οὐ "μόνη" χάριτι Θεία, πρὸς τὸν Θεὸν ἐλκούση τὸ φύσει ἀνόμοιον κάσμιβίβαστον πρὸς Αὐτὸν ὑλικὸν μέρος, ἀλλὰ καὶ τῇ βοήθειᾳ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ προσφερομένη τῷ φύσει ὁμοίῳ πρὸς τὸ Αὐτοῦ πνεύματι τοῦ πεσόντος ἀνθρώπου! Μόνοι ἀνατολῆται συκοφαντοῦσι τὴν ὕλην, ὡς ἐστὶν αὐτοῖς πανάρχαιον ἔθος ἐν ταῖς ἰδίαις αὐτῶν γραφαῖς καταγεγραμμένον κατένωπα Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, αἰεὶ ἐπ' ἀθώους ἐπιχειροῦντες ἐπιρρίψαι τὴν εὐθύνην τῶν ἰδίων ἀτοπημάτων, κούδῶλως κατανοοῦντες τὰς συνεπείας τοῦ ὄντοΛογικοῦ χάσματος, ὅπερ ὅλως ἀσόφους αὐτοὺς καταδείκνυσιν!

§72. (α) Καὶ γὰρ ἐπὶ τῆς τοιαύτης ὅλης οὐχ ὅλως ἀτέχνου συγχύσεως οἰκοδομεῖται ἡ προσμονὴ τῆς ἀναστάσεως τῶν ὑλικῶν σωμάτων τῶν κεκοιμημένων, εἰ καὶ οὐδόλως πως ἐξηγεῖται διὰ τοῦ Λόγου ἢ χρησιμότης αὐτῶν ἐν τῷ "μέλλοντι" Καθαρῷ Πνευματικῷ ὅλῳ Κόσμῳ, ὅπου οὐκ ἔσται πρᾶγμα χεῖρ' ἀπαιτοῦν διὰ θᾶπτεσθαι, ἢ ὄμμα διὰ τὸ καθορᾶσθαι, ἢ οὖς διὰ τὰ κροᾶσθαι· οὐδ' ἀσφαλῶς τροφή ὑλικὴ πλὴν εἰς "πνεῦμα" μετηλλαγμένη ἐσομένη στόμαχον ἀνάλογον ἀπαιτοῦσα διὰ τὸ πέττειν αὐτήν! Κἂν πως μεταλλαχθισομένην εἰς "πνευματικὴν" τὴν εἰς ἡμᾶς γνωστὴν ὕλην [μορίων, ἀτόμων, ἠλεκτρονίων, πυρήνων ὄσων, καὶ φωτονίων· κἀληθῶς, τίσι σώμασιν ἀποκλειστικῶς ταῦτα ἀνήκει, καὶ πῶς ἀληθῶς ποτε ταῦτα δι' ἡμῶν περιήλθεν εἰς ἁμαρτίαν;] εἴπωμεν· πάντως καὶ οὐδὲν τι Λογικὸν συνειδητῶς λέγομεν διὰ τῆς τοιαύτης συγχύσεως, καὶ οὐδὲν ἀπολύτως κατανοοῦμεν, ὥστε κενὴν ὄλην ὑπάρχειν τὴν ἐπὶ τούτῳ "πίστιν" ἡμῶν ὡς ὅτι ὁ ἤδη ἐνυπάρχων ἡμῖν νοῦς τε καὶ πνεῦμα ἐλευθερούμενος ἐξαρκέσει, κούδενὸς "πνευματικοῦ" κατὰ ταῦτα στομάχου ἢ ἄλλου τινὸς μέλους τὴν πρόσθετον βοήθειαν ἀπαιτήσῃ! Ταῦτα οὖν πάντα ἀνατολικά ἀνοησίαι καὶ κατὰ τοῦ Θεοῦ βλασφημίας εἰσίν, ἀνθρώπων οὐδόλως κατανοούντων τί ἐστὶ Πνεῦμα καὶ τί ὕλη καὶ πῶς ὄντοΛογικῶς ταῦτ' ἀπ' ἀλλήλων διίστανται! Ἄλλ' εἰς ταῦτα κατέληξεν ἡ διὰ τῶν ἀνατολιτῶν ἐξαφάνισις τῆς Ἑλλήνων παιδείας, τούτων μὲν οὐδέποτε τὰ φύσει ἀνόμοια συγχυσάντων,

ἐκείνων δ' ἐς τὸν μεσαίωνα τοὺς ἀνθρώπους ὀδηγησάντων! Ἡστικὸς μόνως ἱστορικῆς ἐξελίξεως *εὐθεία* συνέπεια ὁ ἄκρατος κἀνερυθρίαστος σημερινὸς ὕλισμός, ὁ *ὑπὲρ τὸν Θεὸν* καταστήσας τὴν *ἄψυχον* ὕλην· ὁ καὶ *μυστικῶς* μέχρι τοῦ νῦν καλλιεργούμενος ὑπὸ τῶν ἀνατολιτῶν "θεολόγων" [*οὐ τῶν Ἑλλήνων*, ὅσ' ἂν τούτων ἔτι ὑπάρχοιεν!] κἀν οὗτοι κατ' αὐτοῦ ὅτι κόπτονται φέρωνται, ἀλλὰ μᾶλλον ἵνα *φαίνονται* ἀπλῶς πως τοῖς ἀνθρώποις· ὁ καὶ δημοσίᾳ νῦν προσκυνούμενος παρὰ τῶν ἀθέων ἀπάντων, σὺν οἷς κἀκεῖνοι *συνάδουσιν*· οἵτινες οὕτω πάντες ὁμοῦ, ἄνευ αἰδοῦς ἑαυτοὺς συγκαλύπτοντες καὶ ἀλλήλους καὶ περὶ ἑαυτοὺς συσπειρούμενοι, ἀπὸ παντὸς ἐλλόγου δημοσίου ἐλέγχου ἐκφεύγουσι, προσεπικαλούμενοι πλέον καὶ τὸν *πονηρῶς* ἐφευρεθέντα *ψευδονόμον* περὶ τῶν *δῆθεν ἀπορρήτων* προσωπικῶν δεδομένων!

(β) Τί γὰρ οὖν εἴπωμεν περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν, οὐσιώδους τῶν Χριστιανῶν πίστεως οὔσης, ἐρειδομένης ἐπ' αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐφ' ἧς τὸ ὅλον τοῦ Χριστιανισμοῦ ὠκοδόμηται; Ἔστιν ἡ πίστις αὐτῶν Λογικὴ, ναὶ ἢ οὐ; Ἄνεστη Χριστός, ναὶ ἢ οὐ; Ἐγερθήσονται οἱ νεκροί, ναὶ ἢ οὐ; *Πῶς* καὶ τάνωτέρω ἔστιν ὀρθά, κἀκεῖνων ἡ πίστις καταδείκνυται ἀληθής; Λέγοντες "ἐγερθήσονται οἱ νεκροί", ὀφείλομεν διάκρισιν πλήρη ποιεῖν μεταξὺ τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος, ναὶ ἢ οὐ; Τί ἐννοεῖται διὰ τοῦ λόγου "θάπτεται ὕλικόν καὶ ἐγερθήσεται πνευματικόν σῶμα"; *Τίς ἄρ'* ἐστὶν ὁ "πνευματικὸς" στόμαχος, ἢ ἡ "πνευματικὴ" κόμη; Πιέσατε Χριστιανὸν ἐξηγήσαι τοῦτον τὸν λόγον καὶ συναγάγετε! Πόλλ' ἄκριτ' ἐν Ἐκκλησίαις ἀκούεται, ἀλλ' ἢ συνεχῆς αὐτῶν ἐπανάληψις οὐκ εἰς κατανόησιν ἀλλὰ μόνην κατάποσιν ὀδηγεῖ, *κἀκέραιος ἐπὶ τῇ ζητήσει ἀναδίδεθ' ὁ καταποθεὶς λόγος* ὡς δῆθεν ἐξηγήσῃς ἑαυτοῦ! Ναί, *πλήρη* ὀφείλομεν ποιεῖν τὴν διάκρισιν μεταξὺ τοῦ σώματος καὶ τοῦ Πνεύματος! Ὅτι οἱ παλαιοὶ λόγοι ἐγένοντο πρὸς λαὸν μόνον κατὰ τὴν παρομοίωσιν τῶν τεσσάρων ἀνέμων δυνάμενον κατανοῆσαι τὸ Πνεῦμα! Μᾶλλον πλείον' ὀφείλομεν μετὰ τόσας χιλιετίας κατανοεῖν!· Τὸ σῶμα ἐδόθη διὰ τὰς ἐν τούτῳ τῷ *Κόσμῳ* ἀνάγκας· τὸ Πνεῦμα διὰ τὰς αἰωνίας!

Πρῶτον μὲν οὖν τοῦτο: Ἄναστασις τῶν νεκρῶν καὶ μετὰστασις εἰς τὸν Καθαρὸν Πνευματικὸν τοῦ Θεοῦ Κόσμον τῶν ἐξ ὕλης σωμάτων, *οὐκ* ἐστὶν ἀλλήλοις ταυτόσημα· κατὰ δὲ τὰ προηγηθέντα, *μόνην τὴν δευτέραν* ὄντο Λογικῶς ἀδύνατον κατεδείξαμεν!

Δεύτερον δὲ τοῦτο: Τὰ περὶ τῆς νεκρῶν ἀναστάσεως παραμενοῦσιν ἀκατανόητα κατὰ Λόγον ἄνευ ἐντελοῦς γνώσεως τῆς καταστάσεως τῶν ἐξ ὕλης σωμάτων! Ἐκ *τίνος* ταῦτα θεμελιώδους πράγματος ἀπο-

τελείται; Ουκέτι ἐστὶ τοῦτο μυστήριον σκοτεινότατον, ὡς ἦν ὅτε τὰ δόγματα κατετέθη! Ὡς δὲ παρατείνει ὁ Κύριος τὴν τούτου τοῦ Κόσμου ζωὴν, ὡς *τάλαντον* διδομένην ἡμῖν, καὶ *διὰ τοῦτ'* ὀφείλομεν ἐπιχειρήσ' ἐν τῇ ἀρίστη δυνατῇ τάξει βαλεῖν καὶ πάνθ' ὅσ' ὡσαύτως γινώσκομεν καὶ πιστεύομεν καὶ περὶ τὰ ζητήματα ταῦτα! Τοῦ Θεοῦ ἀναμένοντος τὴν ἡμετέραν ἐνέργειαν καπὶ τούτων τῶν ζητημάτων, οὐδόλως πῶς ἡ ἀδράνεια τοῦ "πιστοῦ" πλήν *ἀδιερευνητῶς* προσκολλημένου ἐπὶ τὰ παλαιὰ δόγματα διὰ *δήθεν* "'Ὀρθοδοξίαν" κάκεινη τοῦ δι' ὠμολογημένην ἀπιστίαν ἀδιαφοροῦντος περὶ αὐτῶν ἀπ' ἀλλήλων διαφέρουσι! *Πᾶσα* περὶ ταῦτ' ἀντίθετος γνώμη οὐ μόνον δεῖ *σύλλογον* ἐαυτὴν ἀναδείξει, ἀλλὰ καὶ τὰ παρόντα πάντα *παράλογα* καταδείξει!

Τρίτον δέ, τοῦτο νῦν ἄρ' ἡμᾶς κατανοεῖν χρή: Ὅτι κἂν ἐξ ἠλεκτρονίων καὶ πρωτονίων κἄλλων παρομοίων σωματίων τὰ συνήθη σώματα εἴπωμεν, καὶ *ταῦτα ἐξ ἄλλων τινῶν* συγκροτεῖται! "Ἄτιν' εἰς τελευταίαν ἀνάλυσιν αὐτὰ τὰ Δημοκρίτου ἄτομ' ἐστίν, ἃ ἐξ οὐδενὸς ἐτέρου ἀποτελεῖται ἢ ἐξ αὐτοῦ τοῦ *οὐκ ἐντελῶς συνήθους* φωτός, πλήν ὡς αὐτὸ ἀπαντᾷτ' ἐς τᾶπώτατον τοῦ διαστελλομένου σύμπαντος μέτωπον/πέρας· ὅπερ ἐξ οὐδενὸς ἐτέρου ἀποτελεῖται ἢ ἀκριβῶς ἐκ τοῦ φωτός τούτου! *Ἐξ αὐτοῦ* τοῦ φωτός, ὃ *ἕλη* ἐστίν, ὃ/ἦν ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐν χρόνῳ μηδενικῶ ἐν ἀρχῇ διὰ τῆς "γενηθήτω φῶς" ἐντολῆς ὁ Θεὸς παρήγαγεν εἰς τὸ εἶναι, *διὰ νόμον* ὕστερον κατὰ φυσικὴν τάξιν παρήγαγε καὶ τὰ λοιπὰ ὑλικά σώματα, ἃ *οὐδέν* ἐστίν ἄλλο ἢ ἀκριβῶς *τοῦτο* τὸ φῶς ἐν συνθέσει! Ὅτε καίομέν τι, ὡς *φῶς* κατὰ τὴν συνήθη φυσικὴν τάξιν ἐλευθεροῦμεν μικρὸν μέρος τῆς ὕλης αὐτοῦ! Κατὰ τὸν ἀπ' ἀρχῆς κρατοῦντα περὶ διαστολῆς τοῦ σύμπαντος νόμον καὶ τάξιν, ἵνα πᾶσα ἡ ὕλη ἐλευθερωθῇ ὡς ἀπλοῦν φῶς, ἐξ οὗ κατὰ ταῦτ' αὐτὴ σύγκειται, χρόνος φυσικὸς ἄπειρος ἀπαιτεῖται! Ὅμως, κατ' *οὐδέν* ἢ τῆς ὕλης κατάστασις μεταβάλλεται ἂν δι' *ἄλλον* νόμου τοῦ Νομοθέτου καὶ Κυρίου ὡς καὶ τοῦ χρόνου, ἢ τούτου ῥοῆ, καὶ δι' αὐτῆς ἢ εἰς ἀπλοῦν φῶς τῆς ὕλης ἀνάλυσιν ἐπιταχυνθῇ! Ταῦτα πάνθ' ὑπὸ μόνου τοῦ Νομοθέτου ὀρίζεται, ὅς *οὐδεὶς ἐστίν ἄλλος αὐτοῦ τούτου τοῦ Λόγου!* Ἄν ἢ θάπτων εἰς ἀπλοῦν φῶς τῆς ὕλης ἀνάλυσιν ἐπισυμβῇ μερικῶς, κατὰ μόνον τὸ μέρος τῆς μεταβολῆς τοῦ περὶ ἀναλύσεως νόμου ἐστίν αὕτη νέον τι θαῦμα· ὅπερ ἐν τούτοις κατηγορικῶς, οὐδόλως ἐστὶ πῶς διάφορον τοῦ περὶ αὐτῆς γενικοῦ νόμου! Ὅ διὰ τῆς τοῦ "γενηθήτω φῶς" ἐντολῆς εἰς τὸ εἶναι συνελθῶν φυσικὸς καὶ διὰ τῆς βαρύτητος ἀπτός γενόμενος Κόσμος διὰ τοῦ τῆς διαστολῆς νόμου εἰς τὸ μὴ πῶς ψαστὸν αὐτὸν εἶναι ἀπέρχεται! Καίτοι ἀναντίρρητα τὰ φυσικὰ ταῦτα, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν παύει εἶν' ὁμοῦ τοῦ θαυματουργοῦ Θεοῦ-Λόγου ἔργα!

Τέταρτον δὲ τοῦτο: Ὅτι *φῶς ὄρατὸν* παρήχθη κατὰ τὴν Ἐνάστασιν τοῦ Χριστοῦ· τοῦτ' ἐστὶν ἡ πίστις τῶν Χριστιανῶν! Ἐὰν οὖν ὄρατὸν διὰ τῶν ὑλικῶν ὀμμάτων ἡμῶν, ἄρα καὶ *φυσικόν!* Πῶς οὖν νῦν ἀρνηθῆς σὺ ὅτι εἰς *φῶς* μετηλλάγη τὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ *φυσικὸν* σῶμα διὰ *μόνης τῆς τοῦ ἐπὶ τὴν ἐνέργειαν ἀκριβῶς ταύτην ἀρχικοῦ τῆς συνθέσεως νόμου ἀντιστροφῆς*; Καὶ τοῦτ' αὐτὸ μόνον ἀσφαλῶς μέγα θαῦμα ἐστίν, ὅτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου κατέλυσε τοῦ κατὰ τὸν συνήθη φυσικὸν νόμον ἐν τῆδε γῆ κατακρατοῦντος πᾶν σὺνηθες θανὸν σῶμα, ἀλλὰ νῦν διὰ τοῦ καινοῦ αὐτοῦ νόμου ὀριστικῶς ἀπολέσαντος τὸ σὺνηθες φυσικὸν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ταφὲν σῶμα! [Κατανοηθῆτω πρῶτον μὲν ὅτι ἡ ἀνάστασις τοῦ νεκροῦ μόνον ὡς ἀνάστασις τοῦ σώματος αὐτοῦ δύναται πῶς μαρτυρηθῆναι καὶ κατανοηθῆναι· δεῦτερον δ' ὅτι μόνη ἡ "ἀνάστασις" τοῦ Πνεύματος τοῦ νεκροῦ προσθέτους ἐνέχει δυσκολίας κατανοήσεως: τότε μὲν, διότι ὡς τι φυσικὸν ἐνενοεῖτο τὸ πνεῦμα, εἰ χῶς ζῶν αὐτὸ ἐπεβάλετο, καὶ τρόμον μάλιστα μείζονα (τοῦ προκαλουμένου ὡς ὑπὸ δῆθεν πνευμάτων ἐπ' αἰῶνας μακροῦς κατοικούντων καταρρέοντας ἀγγλικούς πύργους) ἢ θείαν εἰρήνην ἐπέφερον ἂν τοῖς ἀκούουσι, δοθείσης καὶ τῆς δεινῆς περὶ τὰ τοιαῦτα εὐπιστίας τῶν δῆθεν "πιστῶν"· νῦν δέ, διότι ὅλως ἄλλως ἐννοοῦμεν τὸ Πνεῦμα, ἢ μὲν "ἀνάστασις" Πνεύματος *μόνον* ὡς ἀπλοῦς χωρισμὸς τούτου ἀπὸ τοῦ σώματος δύναται νοηθῆναι, καθότι τὸ Πνεῦμα οὐ θνήσκει ὡς γε ἡ σὰρξ ἵνα ὑστερον δυνηθῆ ἐγερεθῆναι, ἢ δὲ περὶ Ἀναστάσεως μαρτυρία ὅλως ἀδύνατος ἦν ἂν, τοῦ Πνεύματος κᾶρα καὶ τῆς αὐτοῦ "ἀναστάσεως" διαμενόντων ἐντελῶς ἀοράτων ἐν κόσμῳ ἀπαιτοῦντι ὀφθαλμῶν μαρτυρίαν, κᾶρ' οὖν ταῦτα *μόνον ἠκάζετο ἂν!* Ὡς κατανοητὰ ἐστὶ ταῦτα ἡμῖν, πολλῶ μᾶλλον αὐτῷ τῷ Θεῷ, κατὰ τὴν *Λόγῳ ἀρίστην οἰκονομίαν* ἐπιλέξαντι παρουσιάσαι ἡμῖν τὰ τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως!] Εἰ σὺν ἐκείνῳ τῷ ὄρατῷ θαύματι κᾶλλο ἔτι μείζον θαῦμα ἐπισυνέβη, οὐδεὶς ἡμῶν ἀσφαλῶς δύναται λέγειν ἐπὶ μόνων τῶν φυσικῶν ἐρειδόμενος! Μειοῦμεν τὸν Χριστὸν τοιαῦτα κατὰ *Λόγον ἐλάχιστα* διατεινόμενοι ὡς τότε συμβάντα; *Οὐδόλως* πῶς κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν! Φῶς ὡς ὕλην κατὰ τὴν Γέννησιν Ἰησοῦ ἐαυτὸν ἐνετυλίξατο ὁ Θεός; Ὑλὴν ὡς φῶς κατὰ τὴν Ἐνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀπέδωκε! Κατ' ἀμφοτέρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα, ἢ *πρωτογενῆς* ὑλικὴ φύσις καὶ τάξις τοῦ *Κόσμου οὐδόλως* διεταράχθη! *Μόνον* κατὰ τοὺς *δευτερογενεῖς* νόμους τῆς Ἀνθρώπου Γενήσεως καὶ τῆς Αὐτοῦ Ἀναστάσεως ὑπῆρξέ τις διαταραχὴ, τῆς δευτέρας ἀποκαταστησάσης (ἢ συμπληρωσάσης, ἂν οὕτω σὺ βούλοιο καθορᾶν ταῦτα) κατὰ τὸ αὐτῆ δυνατὸν τὴν ὑπὸ τῆς πρώτης προκληθεῖσαν διαταραχὴν! Πλέον αὐτῶν, περὶ τῆς φυσικῆς τῶν

φαινομένων αὐτῶν οὐδὲν ἄλλο δυνάμεθα λέγειν! Ἄλλ' ὡς ἐξ αἰτίας τῆς ἀδυναμίας, ὡς ἤδη λεπτομερῶς εἴρηται, τοῦ φυσικοῦ Κόσμου ἐγγενῆ αὐτῷ καταδείξει τὸν ἐπ' αὐτοῦ δρώντα Λογικὸν φυσικὸν νόμον *Λογικῶς κρίνομεν ἀναγκαίαν τὴν ἔξωθεν τοῦ φυσικοῦ νόμου ἐπιβολήν*, ἥτοι ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ-Λόγου, ἐπ' οὐδενὶ Λογικῶς δυνάμεθ' ἐνίστασθαι ὡς ὅτι δῆθεν οὐ πάντα συνέβησαν κατὰ πᾶσαν τοῦ Λόγου Οἰκονομίαν! Ἐὰν ἐγὼ σφάλω, σὺ δ' ἔχεις τι κρεῖττον προσθεῖναι, μολὼν διὰ τοῦ Λόγου τὸν λόγον λαβέ! Εἰ ὅμως οὐδὲν ἔχεις τοιοῦτον, δίκαιον εἰπεῖν ὅτι ἡ Θεοῦ Ἐνανθρώπησις *συνεπλήρωσε καὶ ἅπαν τὸ φυσικὸν τοῦ αὐτῆς ἔργου μέρος*, ἐν ᾧ καὶ ἡ φύσις συνέπραξε κατὰ τὸν ἐκάστοτ' ἐπ' αὐτῆς φυσικὸν νόμον, ὅμως δὲ κατὰ τὸν τρόπον διατηρήσαντ' ἀκεραίαν τὴν περὶ τὸ πιστεῦν ἐλευθερίαν ἡμῶν, διὰ μόνου τοῦ Λόγου, οὐ διὰ τινος ἔξωθεν καταναγκασμοῦ δεσμευομένων ἡμῶν τὰ πρὸ ἡμῶν κείμενα περὶ Θεοῦ τε καὶ Κόσμου ζητήματα συζητεῖν!

Πέμπτον δὲ τοῦτο: *Οὐ κατὰ μόνην τὴν μαρτυρίαν τῶν Χριστιανῶν ἀνέστη ὁ Κύριος, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τοῦτ' ἀπροθύμως συνωμολογημένην ἀδυναμίαν τῶν Ἰουδαίων παραγαγεῖν, μετὰ τὴν κατ' αὐτοὺς ψευδῶς ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν δηλουμένην Ἀνάστασιν, τὸ Κεῖνου νεκρὸν σῶμα, ὅπερ καλῶς διὰ στρατιωτῶν ἐν τῷ τάφῳ ἐφύλαττον· οὐς εἰς οὐδεμίαν δίκην εἰσήγαγον δι' ἀμέλειαν, αὐταπόδεικτον οὖσαν ἐὰν ὄντως ὡς διατείνονται κείνοι τὸ σῶμα ἐκλάπη· ὃ οὐδέποτε ἀνεζήτησαν, οὐδέ πως τοὺς ὑποτεθέντας κλέπτας καλῶς πάντας ἐκείνοις γνωστοὺς εἰς δίκην προσήγαγον! Οὐδεὶς οὖν ἄρ' ἔκτοτε δικαιούται τι κατὰ τῆς Ἀναστάσεως λέγειν, ὅτ' αὐτὰ τὰ δῆθεν κατὰ κείνης στοιχεῖα αὐτῶν τούτων τῶν Ἰουδαίων, οὐδέποτε ὑποσκελισθέντων παρ' οὐδενὸς κατὰ τὴν μαρίαν αὐτῶν κατὰ τοῦ Χριστοῦ, ἀπ' ἀρχῆς ἀδύναμ' ἐκρίθησαν πείσαι τὸ ἴδιον αὐτῶν δικαστήριον, δι' ὃν μόνον λόγον οἱ κατ' αὐτοὺς "ψευδολόγοι" οὐδέποτ' ἐς δίκην προσήχθησαν, ἀλλ' οὔτε καὶ νῦν ἦν ἂν ἰκανὰ ἐπὶ σοβαρῶ δικαστηρίῳ σταθῆναι, ἀποκλείοντι ψευδομάρτυρας!*

Διὰ τούτων οὖν πάντων, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ καὶ Λογικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς καὶ νομικῶς ὅλως ἀπρόσβλητος καταγγέλλεται, ὥστε μετὰ πάσης Λογικῆς παρρησίας δύνηται λέγειν ὁ Χριστιανὸς ὅτι ἀνέστη Χριστός!

(γ) Ἄλλὰ τάνωτέρω λεχθέντα οὐχ ἅπαν τὸ προκείμενον ζήτημα ἐξαντλεῖ! Καὶ γὰρ ἅπαν τὸ πνευματικὸν τοῦ ζητήματος μέρος ἔτι ἀκέραιον πρὸ ἡμῶν ἴσταται! Τοῦτο νῦν οὖν ἐρωτᾶται: *Ποῦ τὰ τῶν πρὸ Χριστοῦ θανόντων πνεύματα κατὰ θάνατον ἀπετίθετο, ποῦ δὲ τὰ μετὰ Κεῖνον ὑπάγει;* Ἔστι δ' οὐσιώδης τις διαφορὰ μεταξὺ

τῶν πρὸ καὶ μετὰ Χριστὸν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου πραγμάτων; Τὸ μὲν ἀνατολικὸν τμήμα τῆς Ἐκκλησίας ἐμμένει ἀρνεῖσθαι τι ἔλλογον κούσιῳδες ἐπ' αὐτοῦ λέγειν, καίτ' οὐχ ὅμως ἀρνεῖται πλείσθ' ὅσα σοβαρόταθ' ὡσαύτως ὑπονοεῖν *Λογικῶς διαμένοντ' ἀνεξερεύνητα*· τὸ δὲ δυτικόν, ἐν τῇ προσπάθειά μιᾶς τινος τοιαύτης ἐξερευνήσεως, ὅλως ἄνευ τινὸς ἐπὶ τῆς Βίβλου στηρίξεως, διάμεσόν τινα κατάστασιν ἐπενόησεν, ἐν ἧ εἶπεν ὅτι τὰ πνεύματ' ἀποτίθεθ' ὑπὸ συνθήκας πρὸς καθαρμόν, οὐδεμίαν ἐν τούτοις ὡς καὶ τἀνατολικὸν ποιοῦν διαφορὰν μεταξὺ τῶν πρὸ καὶ μετὰ Χριστὸν περὶ πνευμάτων πραγμάτων. Καὶ γὰρ θλιβερωτάτη ἐστὶν ἡ ὅλη περὶ Πνευμάτων διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, οὐ δὲ μόνον διότι ἐπὶ ταύτης αὕτη οὐδόλως ὠρρώδησεν ὡς καὶ δι' ὀβολῶν χρηματίζεσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἡ πασῶν αἰσχροτάτη τοῦ Πνεύματος χρῆσις, ἐπὶ τὰ ταπεινότερα τοῦτο κατὰ γουσα καὶ ὅλως ἄσεμνον, βλάσφημον, ἀνατολικὸν ἐμπορικὸν ὡς καὶ περὶ αὐτὰ τὰ θεῖα πνεῦμα ἔχουσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταδεικνύσα, *ξένον ὅλως πρὸς τὸ σεμνότερον τῶν Ἑλλήνων*· ἀλλὰ κυρίως διότι διὰ τῆς τοιαύτης *ἄκρας ἀφροσύνης* τῶν "θεολόγων", ἡ Ἐκκλησία, *ὀλοσχερῶς ἀπωλέσασα* τὴν κυρίαν μεστοτάτην πνεύματος σημασίαν καὶ νόημα τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ, ὑπονοεῖ τὴν Χριστοῦ ἔλευσιν καὶ ἀπέλευσιν ὡς οὐδόλως ἄλλως μεταβαλοῦσαν τὰ περὶ ψυχῶν οὐδόλως σαφῆ ποτε ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων λεχθέντα! Οὕτως οὐ μόνη ἡ τῆς ὕλης ὀντολογία ἠγνότηται, ἀλλ' ὡς καὶ τὴν ἡ τοῦ Πνεύματος!

(δ) Τί οὖν περὶ τῶν ψυχῶν τῶν νεκρῶν εἵπωμεν; Ἀρξώμεθ' ἀπὸ τῆς προφητείας Ἰεζεκιήλ λεγούσης διὰ στόματος "υἱοῦ ἀνθρώπου":

"Ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεῖρ Κυρίου καὶ ἐξήγαγέ με ἐν Πνεύματι Κύριος καὶ ἔθηκέν με ἐν μέσῳ πεδίου ὃ ἦν μεστὸν ὄστων ἀνθρωπίνων· ... καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ..., ξηρὰ σφόδρα. ... Καὶ εἶπε πρὸς με [τὸν υἱὸν ἀνθρώπου]:

Ἐπιφάνησον ἐπὶ τὰ ὅσα ταῦτα καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· τὰ ὅσα τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ...: Ἰδοὺ **ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς**, καὶ δώσω ἐφ' ἡμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκας, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, **καὶ δώσω Πνεῦμα μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε**· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ Κύριος'.

Καὶ ἐπροφήτευσά, καθὼς ἐνετείλατο μοι· ... Καὶ ... ἰδοὺ ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινε ἐπ' αὐτὰ δέρμα ..., **καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς**· Καὶ εἶπε πρὸς με:

Ἐπιφάνησον ἐπὶ τὸ πνεῦμα ... υἱὲ ἀνθρώπου ... καὶ εἶπὲ τῷ πνεύματι· Τάδε λέγει Κύριος: Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἔλθε καὶ ἐμφύσησον εἰς τοὺς νεκροὺς τούτους, καὶ ζησάτωσαν'.

Καὶ ἐπροφήτευσά ... καὶ εἰσῆλθε εἰς αὐτοὺς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, ... Καὶ ἐλάλησεν Κύριος πρὸς με λέγων·

"Υἱὲ ἀνθρώπου, τὰ ὅσα ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ αὐτοὶ λέγουσι ἔξηρὰ γέγονε τὰ ὅσα ἡμῶν, ἀπόλλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωνήκα-

μεν'. Διὰ τοῦτο προφήτευσον ...· τάδε λέγει Κύριος: Ἴδου ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ... καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν Ἰσραήλ, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ἐν τῷ ἀνοίξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. **Καὶ δώσω Πνεῦμα μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσετε, καὶ θήσομαι ἡμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε** ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος".

"Ὅτι "λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει [ἐν κατακλείδι ὁ] Κύριος" δηλοῖ ὅτι καίτοι παρ' ἀνθρώπου γενομένη, *Κυρίου προφητεία τε καὶ ὑπόσχεσις* ἐστὶ ταῦτα! "Ἄς πληρωθείσας ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ οἱ Χριστιανοὶ λέγουσιν!

Ἐρώτημα πρῶτον: Σφάλλουσιν ἄρα οἱ Χριστιανοί; Ἀλλὰ ποῦ εἰσιν οἱ πρὸ καὶ μετὰ Χριστὸν εὐρωστοὶ τῷ νῶ εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι; Εἰ κατ' αὐτοὺς ἄρρωστος τῷ νῶ ὁ προφήτης κακῶς ἀπέδωκε τῷ Θεῷ τὰ τῆς ἑαυτοῦ φαντασίας ἀποκυήματα, διατί αὐτοὶ ὡς ἱερὸν κείμενον ἀποδέχονται καὶ τὰ ἐν τῇ προφητεῖα αὐτῇ, οὐκ ἀπεκήρυξαν ταῦτα ἤδη πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ ὡς *ἀδύνατα κατὰ Λόγον γενέσθαι* καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ; Ἀποδεχόμενοι ταῦτα ὡς ἐκ Θεοῦ κἄρ' ὡς *οὐ κατὰ Λόγον ἀδύνατα*, διατί *οὐδέποτε εἶπον ἡμῖν τίς ἂν δύναιτ' εἶν' ὁ πληρώσων τὴν προφητείαν;*

Ἐρώτημα δεύτερον: Ἐως ποῦ ἐξικνεῖτ' ἐν τῇ προφητεῖα καὶ ὑποσχέσει αὐτῇ ἡ ἀλληγορία; Ἡ ὅλη προφητεία περιέχεται μεταξὺ τοῦ ἀρχικοῦ "Ἐγένετο ἐπ' ἐμέ χεῖρ Κυρίου ..." καὶ τοῦ τελικοῦ "λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος"! Ἀλλῆ αὕτη μορφή τοῦ "εἶπε Κύριος τῷ Κυρίῳ μου"! Ὁ προφήτης μὲν "προφητεύει", ἥτοι ἀπλῶς διηγείται τί εἶδεν, *ὁ Κύριος δ' ἐντέλλεται τῷ Κυρίῳ, ὁ Κύριος ἐστὶν ὁ ὀμιλῶν τοῖς ὀστέοις!* Εἰ ἡ ἐκεῖ καλουμένη "γῆ Ἰσραὴλ" ἐστὶ μόνῃ ἢ ἐν τῷδε κόσμῳ ὑπὸ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ ἐκλαμβανομένη ὡς γῆ αὐτοῦ, τοσοῦτον ἄρ' *ὄντως* νεκρὸς ἦν κατὰ τὸν Θεὸν ὁ ζῶν λαὸς Ἰσραὴλ, ὥστε τοιούτως φοβερῶς καθ' ὑπερβολὴν παρομοιάσαι αὐτοὺς πρὸς τοὺς ὄντως νεκρούς; Ἀσφαλῶς μὲν ὁ Θεὸς οὐδέποτε ὑπερβάλλει· ἂν δ' ὅτι ὑπερβολὴν τινα ταῦτα ἔχουσιν εἴπωμεν, ἀπ' ἀνθρώπου καὶ πρὸς ἀνθρώπους, πρὸς σύγγνωσιν τῆς ἰδίας αὐτῶν εἰκόνας, ἦν ἐλευθέρως παρέχουσι κατένωπα τοῦ Θεοῦ! Ἀλλ' ὁ μέρος οὗτ' ἀλληγορικῶς οὐτε καθ' ὑπερβολὴν τινα λέγεται, ἄρ' *ἀπολύτως κατ' ἀλήθειαν* λέγεται! Κἄρα, ἢ ἐν τῇ προφητεῖα ἀναφερομένη ὡς "γῆ Ἰσραὴλ" *κατὰ μόνην παρομοίωσιν* λέγεται τῇ ἐπὶ τῆσδε χοϊκῆς γῆς· ὡς ὅτι ἄλλως, ὁ Κύριος συνάξει τὸν λαὸν αὐτοῦ *ἐν μόνῃ τῇ τότε λεγομένη "γῆ Ἰσραὴλ" κούδεμιᾶ ἄλλῃ τινί*, κάποδώσει τῆς γῆς τὸ λοιπὸν οἷς *οὐκ ἀναγνωρίζει* ὡς λαὸν Αὐτοῦ! Ἡ ἐν τῇ προφητεῖα ἀναφορὰ εἰς τὴν "γῆν Ἰσραὴλ" περιέχεται ἐν τῇ ἐν αὐτῇ περιεχομένη *τρίτῃ* ὑποσχέσει τοῦ "Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου" ("... καὶ **εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ**,"

καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. **Καὶ δώσω Πνεῦμα μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ἡμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε** ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος"), ἢ *ἐστὶν ἐκτενεστέρα ἐπανάληψις* τῆς ἐν τῇ πρώτῃ Αὐτοῦ ὁμιλίᾳ ὑποσχέσεως ("... καὶ δώσω Πνεῦμα μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε· καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ Κύριος"), ἧς ἡ πραγμάτωσις κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν προφητείαν οὐκέτι ἐπήλθεν! Ὁ προφήτης περιέλαβεν ἐν αὐτῇ *μόνα ὅσα αὐτὸς εἶδεν*. Εἶδεν ὅτι τρεῖς ὡς ὁ Θεὸς Αὐτῷ ἐνετείλατο ἐπροφήτευσεν ἐπὶ τὰ ὄστα ὁ "Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου": Κατὰ τὴν πρώτην Αὐτοῦ ὁμιλίαν, ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν πρώτην ὑπόσχεσιν *ἀμέσως ἐνεγκεῖν* ἐπ' αὐτὰ πνεῦμα ζωῆς, καὶ φύειν ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκα καὶ δέρμα, καὶ *μόνον ὑστερον*, κατὰ *δευτέραν* ὑπόσχεσιν δοῦναι αὐτοῖς ἐκ τοῦ Πνεύματος Ἰου! (Ἰδοὺ **ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς**, καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα, καὶ **ἀνάξω** ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενώ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, **καὶ δώσω Πνεῦμα μου εἰς ὑμᾶς καὶ ζήσεσθε** καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ Κύριος'). Μεθ' ἣν εἶδε καὶ ὁ προφήτης ὅτι *μόνα* νεῦρα σάρκα καὶ δέρμ' ἐνέφυσαν· πλὴν πνεῦμα οὐκέτι ἦν ἐν αὐτοῖς! Κατὰ τὴν δευτέραν Αὐτοῦ ὁμιλίαν ὁ "Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου" ἐπροφήτευσεν ἐπὶ τὸ πνεῦμα, ἵνα ἔλθῃ ἐκ τῶν *τεσσάρων πνευμάτων* (ἧτοι μᾶλλον ὡς ἐπὶ γῆς φέρετ' ἀπὸ τῶν τεσσάρων τοῦ ὀριζοντος κατευθύνσεων, τῶν "τεσσάρων ἀνέμων"), εἰς τὰ ψυχα κείνα σώματα ὥστε ζήσωσι! Καὶ εἶδεν ὁ προφήτης ὅτι *ἐγένετο* κάκεῖνα *ὠμίλησαν!* Ὅπερ δηλοῖ ὅτι ἡ κατὰ ταῦτα ζωὴ, ὁμοία ἐστὶ τῆς ἐπὶ γῆς βιουμένης: Τὰ ὄστα ἀνασυνεστήθησαν εἰς *συνήθεις ἀνθρώπους* πρὸς τὸ ἀκοῦσαι τὴν *τρίτην* ὁμιλίαν τοῦ "Υἱοῦ τοῦ Ἀνθρώπου", περιλαβοῦσαν τὴν σημαντικωτάτην κατ' *ἐνεστώτα* ὑπόσχεσιν: ("Ἰδοὺ ἐγὼ **ἀνοίγω** τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ... καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου..."). Ὁ *τοιαῦτ'* ἐπὶ τὰ ξηρὰ ὄστα προφητεύσας οὐδεὶς ἕτερος δύναται εἶναι *τοῦ διὰ τῆς Αὐτοῦ ταφῆς ἕως αὐτὰ καταβάντος καὶ δυνηθέντος κἂν τάφω, προφανῶς μόνον μετὰ τὸ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ λαβεῖν τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐντολήν τε καὶ δύναμιν, πρὸς αὐτὰ μὲν τοιαῦτα εἰπεῖν, παρ' αὐτῶν δὲ γενέσθ' ἀκουστοῦ, δυνηθέντος ἕως καὶ ἐπ' αὐτῶν διὰ μόνου τοῦ λόγου Αὐτοῦ βαλεῖν πάνθ' ἃ ἀληθῶς λέγει!* Ὡς ὅτι *τίς εἰ οὐκ Αὐτὸς μόνος* ἐδύνατο παρ' αὐτῶν γενέσθ' ἀκουστός, *καὶ τίνι ἄλλῳ ἐδύνατ' ἂν ἀκούειν ὄστα ξηρὰ σφόδρα;* Σημείωσον τοὺς ἐνεστώτας πρὸ τῶν σειρῶν τῶν ἀκολουθούντων μελλόντων τοῦ "Ἰδοὺ ἐγὼ **φέρω** ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς, καὶ **δώσω** ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα, καὶ **ἀνάξω** ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ **ἐκτενώ** ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ **δώσω** Πνεῦμα μου εἰς ὑμᾶς καὶ **ζήσεσθε**· καὶ **γνώσεσθε** ὅτι ἐγὼ εἰμὶ Κύριος" καὶ τοῦ "Ἰδοὺ ἐγὼ **ἀνοίγω** τὰ μνήματα

ύμων" καὶ **ἀνάξω** ὑμᾶς ... καὶ **εἰσάξω** ὑμᾶς ... καὶ **γνώσεσθε** ὅτι ἐγὼ εἰμὶ Κύριος ἐν τῷ ἀνοῖξαι με τοὺς τάφους ὑμῶν τοῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸν λαόν μου. Καὶ **δώσω** Πνεῦμα μου εἰς ὑμᾶς, καὶ **ζήσεσθε** καὶ **θήσομαι** ἡμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ **γνώσεσθε** ὅτι ἐγὼ Κύριος· **λελάληκα** καὶ **ποιήσω** λέγει Κύριος"! "Ἄτινα πάντα καταδείκνυσι καὶ *τᾶμεσον ἐπι- κείμενοι τῶν τότε συντελουμένων* καὶ τὰς τρομακτικὰς ἀπαιτήσεις ἐπὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποιότητα τῆς ἐνεργούσης τοῦ λέγοντος δράσεως· οὐπὼς ἐλάσσονος δυναμένης εἶναι τῆς τοῦ Θεοῦ! Ὁ προφήτης παρέστη μὲν ὁρῶν τὰ γενόμενα μέχρι τοῦ "λελάληκα καὶ ποιήσω", *οὐκ εἶδεν ὁμως τᾶμέσως ἀκολουθήσαντα!*: "Ἄ *ἀληθῶς ἠκολούθησε μετὰ ταῦτα, ὅτι οὐκ ἦν ἂν ἔλλογον* τὸν Θεὸν ποιῆσαι μὲν πάντα τὰ ἐν τῇ προφητείᾳ περιγραφέντα καὶ στήσαι ὀρθὸν τὸν λαὸν Αὐτοῦ, μόλις ἐξ ὀστών ξηρῶν σφόδρ' ἐν πλήρει σαρκὶ καὶ ζωῇ ἀναζήσαντα, ἀναβαλεῖν ὁμως δ' ἐπὶ μακρὸν πληρῶσαι τὴν πρὸς αὐτὸν τελειωτικὴν Ἰουδαίου ὑπόσχεσιν! Πᾶσ' ἐν τῷ χρόνῳ κείνῳ ἀναβολὴ [τοιλάχιστον ἕως τῆς σήμερον, ὡς ὅτι *πότ' ἐν τῷ μέλλοντ' ἀνακαταβήσεται* ἐς Ἄδην ὁ Κύριος;] ἰσοδύναμος ἦν ἂν ἀναιτιολογήτου βασιανισμοῦ, καὶ ὕβρις Θεοῦ Αὐτῷ ἀποδοῦναι αὐτήν! Σημείωσον ἐν τέλει καὶ τὴν *σαφειστάτην διάκρισιν* μετὰ τοῦ "πνεύματος ζωῆς ... ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων" τῆς πρωτοδευτέρας ὑποσχέσεως, οὗ ἐπ' αὐτοὺς ἐπελήθοντος αὐτοὶ "ἔζησαν καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν" καὶ εἶτα ὠμολόγησαν ὅτι "διεπεφωνήκεσαν" (περὶ *τίνος οὖν ἄρα*; περὶ οὗ ὁ προφήτης μὲν οὐδὲν λέγει, ἡμεῖς ὁμως δὲ καλούμεθα συλλογίζεσθαι τί ἂν δύναιτο εἶναι αὐτό!; μὴν ἄρ' ἔτι τοῦτ' ἀληθῶς ἀκατάληπτον μένει;), καὶ τοῦ "Πνεύμα[τός] μου [ὃ] εἰς ὑμᾶς [δώσω]" τῆς τρίτης ὑποσχέσεως, οὗ δοθησομένου αὐτοῖς αὐτοὶ "ζήσονται", καὶ [τε]θήσονται] ... ἐπὶ τὴν γῆν [αὐτῶν, καὶ γνώσονται] ὅτι [ὁ] Κύριος [ἐ]λελάληκ[ει] καὶ [ἐ]ποίησ[εν]"! "Ὅτι *ὅλως ἀπ' ἀλλήλων διάφορα* τὰ δύο ταῦτα ἐστίν, *ὅλως διάφορα ἔργα* ἐπιτελέσαντα! Οἱ μὲν Χριστιανοὶ Χριστόν λέγουσι τὸν ταῦτα τοῖς ὀστέοις εἰπόντα καὶ πράξαντα! Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι *οὐδένα ἕως τοῦ νῦν* ἔχουσι περὶ αὐτοῦ λέγειν ὅτι καὶ αὐτὸς *τοιαῦτα* διὰ μόμου τοῦ λόγου αὐτοῦ δύναται! Οἱ δὲ λοιποὶ ἀντικείμενοι, ἀδυνατούντες τι λέγειν κατὰ πάντων τῶν οὕτω σημειωμένων, δειλῶς ἀρνοῦνται τι τὸ κομψὸν λέγειν!

Ἐρώτημα τρίτον: "Ὅτι "ξηρὰ [ἦτοι, καὶ αὐτοῦ ὅλως ἄνευ] τὰ ὀστᾶ αὐτῶν [ἐ]λγέγονε[ι] κάπ[ω]λώλε[ι] ἢ ἐλπίς αὐτῶν καὶ δι[ε]πεφωνήκ[ε]σα[ν]" αὐτοὶ ὠμολόγησαν μετὰ τὸ ἐπανελθεῖν ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τῶν "τεσσάρων πνευμάτων"! *Καὶ πρὸ* Χριστοῦ [ἀναγκασθέντος εἰπεῖν, ἵνα κατανοητὸς παρὰ τῶν ἀκουόντων Αὐτὸν γένηται, ὅτι "Πνεῦμα ἐστὶν ὁ Θεὸς καὶ τοῖς προσκ...", καὶ "τὸ Πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ", ἀλλ' ἀσφαλῶς *οὐκ* ἐννοοῦντος ὅτι ἐκ φυσικῶν ἀνέμων σύγκειται ὁ Θε-

ός(!), ὡς ὅτι τοιαύτη ἦν τότε ἡ περὶ τοῦ πνεύματος κατανόησις τῶν πολλῶν, καὶ διὰ τῆς πρὸς τὸ *φυσικὸν* πνεῦμα παρομοιώσεως ἐχρῆν Αὐτὸν ὁμιλῆσαι αὐτοῖς περὶ τάληθους, τοῦ πνευματικοῦ!] ἄρα παρ' Ἰουδαίοις, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ πνεῦμ' ἀπὸ τοῦ χοῦ ἐχωρίζετο! Καὶ *πλήρης* ἐν τῇ προφητεία ἐστὶν ἡ διάκρισις τούτου τοῦ πνεύματος ἀπὸ τοῦ ὀριζομένου ὡς "Πνεύματός μου" ἐξ οὗ ὁ Κύριος ὑπόσχεται δώσειν αὐτοῖς, μετὰ τὴν λήψιν *καὶ* τοῦ ὁποίου αὐτοί (ἤδη "ζῶντες" διὰ τῆς λήψεως τοῦ πνεύματος τοῦ ἐκ τῶν "τεσσάρων πνευμάτων") *ἀληθῶς* πλέον "ζήσονται καὶ τεθήσονται ... καὶ γνώσονται...." Οὐδεμίαν ποιεῖν σύγχυσιν οὖν ἄρ' ἡμῖν ἔξεστι μετὰ τῶν δύο πνευμάτων, κἄρα τῶν *δι' αὐτῶν δύο* ζῶν, τῶν *δύο* γαιῶν, τῶν *δύο* ἐν αὐταῖς γνώσεων! "Ὅτι ἔστι ζωὴ ἐν τῇ ἐπὶ τῆδε γῆ "γῆ Ἰσραὴλ", ἀλλ' *ἐτέρα* ζωὴ ἐστὶν ἡ ἐν τῇ τρίτῃ ὁμιλία ὑπισχνουμένη! "Ὅτι κάπὶ τῆδε γῆ ἐστὶ "γῆ Ἰσραὴλ", ἀλλ' *ἐτέρα* "γῆ" ἐστὶν ἡ ἐν τῇ τρίτῃ ὁμιλία ὑπισχνουμένη! "Ὅτι κἂν τῇ ἐπὶ τῆδε γῆ γῆ Ἰσραὴλ ἐστὶ γνώσις Κυρίου, ἀλλ' *ἄλλη* ἔσται ἡ *κατάγνωσις* τοῦ Κυρίου ἢ *ἐπιτευχθησομένη* μετὰ τὴν δόσιν Πνεύματος ἐκ τοῦ "Πνεύματος Ἰου"! Ἄλλ' ὡς αὕτη ἡ δόσις οὐκέτι κατὰ τὴν προφητείαν ἐγένετο, ἄρα τὸ πνεῦμα Κυρίου παρέμεινε μέχρι τέλους αὐτῆς μετὰ τοῦ Κυρίου! Ποῦ ὅμως ἄρ' ἦν τὸ *ἤδη* δοθέν αὐτοῖς πνεῦμα τὸ ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ὅτε τὰ ὅσα ἦσαν ἔτι ξηρά; Προφανῶς μετὰ τῶν "τεσσάρων πνευμάτων", τῶν *φυσικῶν* τεσσάρων ἀνέμων, ὅθεν ἐπὶ τὰ ξηρὰ ὅσα ἐπανέκαμψε! Κἄρα, ἐντελῶς *φυσικὸν* πνεῦμα ἦν τοῦτο, μέρος τοῦ *φυσικοῦ* Κόσμου! "Ὅτε θνησκομεν, τὸ *φυσικὸν* ἡμῶν μέρος ἐν τῷ *φυσικῷ* Κόσμῳ μένει! Ἐκεῖθεν τὸ κατὰ τὸν θάνατον τῶν θανόντων ἐλλιπὸν αὐτῶν *φυσικὸν* μέρος ἐπὶ τὰ ξηρὰ ὅσα ἐπανῆλθε, καὐτὰ ἀναζήσαντα κατὰ *τόνδε* Κόσμον ἤκουσαν τὴν τρίτην τοῦ λέγοντος ὁμιλίαν. [Ἦν οἱ Χριστιανοί, *μικρὸν* ἔτι ἐπὶ τὰ πρόσω βῆμα τελούντες, λέγουσιν *ἤδη* *πεποιημένην* ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ ἄδη μετὰ τὴν ταφήν!: Ἄνάγνωθι κατωτέρω.] Ὡς καὶ ἡμεῖς ἐγειρόμεθ' ἀπὸ τινος κρισίμου ἐν ἐνυπνίῳ σημείου ἐναγωνίως, ἀναλόγως καὶ ὁ προφήτης!: Ἡ προφητεία *ἐπερατώθη* ἀκριβῶς ἅμα τῷ τέλει τοῦ παλαιοῦ κόσμου, ὅτι *μόνον* μέχρις ἐκεῖ *έώρακεν* ὁ *προφήτης*! Τὰ μετὰ τὸ σημεῖον ἐκεῖνο ἀνήκει ὀλοσχερῶς τῇ *καινῇ* ἐποχῇ!

Ἐρώτημα τέταρτον: Τί οὖν ἄρα γίνεται τῷ καθαρῷ, γνησίῳ, ἀληθεῖ ἡμῶν Πνεύματι; Τοῦτ' ἐστὶν ὅπερ συγγέεται μετὰ τοῦ φυσικοῦ, τοῦτ' ἐστὶν ὅπερ οἱ εἰς Θεὸν μὴ πιστεύοντες λέγουσιν οὐχ ὑπάρχον καὶ ὄν, Τοῦτ' ἐστὶ δι' ὅπερ ὁ φυσικὸς Κόσμος ἐδημιουργήθη, ἵν' ἐν αὐτῷ ἐπὶ τοῖς *πνευματικοῖς*, τοῖς καὶ μόνοις διδοῦσι τῷ *φυσικῷ* Κόσμῳ ἅπαν τὸ αὐτοῦ νόημα, ἀσκούμενος ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος

περαιωθῆ τελικῶς ὄριμος εἰς τὸν πρόποντ' αὐτῷ Καθαρὸν Κόσμον! Τοῦτ' ἐστὶν ὅπερ, διὰ τὸν μέγαν φόβον τῆς ὀριμότητος, ἀρνοῦνται οἱ ἀπνευμάτιστοι, οἱ τὸ ἑαυτῶν Πνεῦμα θέντες ὑπηρετεῖν ταπεινά! Περὶ τοῦτο τὸ Πνεῦμα, τὸ διδόμενον ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, τὸ ὅμοιον τῷ Αὐτοῦ ὄν, τοῦτο τὸ μέγα πεποιήκαμεν σφάλμα ἀπ' αἰῶνων μακρῶν οἱ πιστεύοντες ὑπάρχον αὐτό: ὅτι τεθεωρήκαμεν καὶ αὐτό, καίτοι ἀλλότριον τοῦ φυσικοῦ Κόσμου ὁμολογοῦμεν αὐτό, ὑποκείμενον τῷ αὐτῷ ὡς τὰ φυσικὰ πράγματα φυσικῶ χρόνῳ! Ἐν τούτῳ τῷ σφάλματι, ἠγνοήκαμεν τὴν πλήρη τῶν δύο Κόσμων ἀλλοτριότητα! Νῦν ὅμως οὐδεμίαν ἔχομεν πλέον Λόγου αἰτίαν συνεχίσει ποιεῖν τὸ αὐτό!: "Ὅτι ἤδη γινώσκουμεν ὅτι καὶ τὸς ὁ φυσικὸς χρόνος, οὗ μόνου κεκτήμεθα πείραν διὰ τῶν φυσικῶν ἐν τούτῳ τῷ Κόσμῳ σωματίων, ἐν φυσικῷ χρόνῳ μηδεὶν δημιουργηθεῖς (ὅτε $T = 0$), βασικὸν φυσικὸν συστατικὸν (ὁμοῦ μετὰ τῶν G καὶ M) ἐστὶ τοῦ φυσικοῦ Κόσμου, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ κυριολεξίαν ἀπτόν ὡς καὶ τὰ λοιπὰ κοινὰ ἀπτά σώματα, κοῦχί τι φαντασιῶδες κατὰ συναίσθημα ὡς τινες σήμερον διατείνονται δῆθεν κατ' "ἐπιστήμην"! "Ἀπτοντες τὰ κοῖν' ἀπτά, καὶ αὐτοῦ ἔτι τοῦ φυσικοῦ χρόνου ἀπτόμεθα! Ἐλευθερούμενοι ἀπὸ τούτου τοῦ μάλιστα μείζονος λάθους, ἄλλως πλέον καθορώμεν τὰ πνευματικὰ "πράγματα": Τὸ ἐν ἡμῖν Καθαρὸν Πνεῦμα οὐ θνήσκει, ἀλλ' ἅμα τῷ θανάτῳ ἐλευθεροῦται! Καὶ μετατίθεται ὅπου φύσει ὄντως ἀνήκει: Σὺν Θεῷ! Πνεῦμα ὁ Θεὸς-Λόγος "Πατήρ"; Πνεῦμα, ἄρα, καὶ ὁ Θεὸς-Λόγος "Υἱός", ὁ τὸν "Πατέρα" μόνον μόνος δηλῶν! Ἐνανθρωπήσας Θεὸς-Λόγος ὁ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ; Σὺν Αὐτῷ, ἄρα, καὶ ἅπαν τὸ ἐν ἡμῖν πᾶσι Καθαρὸν Πνεῦμα! Μένεται ὁ πόλεμος τοῦ Καλοῦ καὶ κακοῦ, κορυφοῦται αὐτὸς ἐν ἐκείνῃ τῇ τελειωτικῇ μάχῃ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ κἂν τῷ Ἰησοῦ τάφῳ; Πῶς ἐστὶ δυνατόν τὰ φύσει τῷ πολέμῳ καὶ τῇ μάχῃ ἐκείνῃ ἀναποφεύκτως μετέχοντα Καθαρὰ Πνεύματα μὴ ἀκριβῶς ἐκεῖ εἶναι, τὰ μὲν σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ, τὰ δὲ κατ' Αὐτοῦ!; Ἀσυναίσθητως-ἀσυνειδήτως οἱ ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἕως τοῦ τελευταίου ἀπογόνου αὐτοῦ μετέσχομεν, μετέχομεν, μεθέξομεν τοῦ πολέμου καὶ τῆς μάχης ἐκείνης, τῆς πασῶν κορυφαίας!; Ὁμοιωθῆμεν κυριολεξεί τοῖς ὀστέοις ἐκείνοις! Τόσον ἀπλοῦς ἐστὶν ὁ πνευματικὸς Κόσμος, καὶ ὁ πνευματικὸς αὐτοῦ χρόνος! Φύσει ὀστά ξηρὰ σφόδρα κατάκειται ἐπὶ γῆς! Ἀγαθῇ φύσει αὐτ' ἐκεῖ διαμένοντα βασιανισμῷ ὑπόκειται οὐδενί! Ἄλλ' ἄλλως ἔχει τὸ πρᾶγμα περὶ ἀναριθμήτων ἀνθρώπων κἂν τῷ ἄδη τιθεμένων στηῆναι ἐν ἀγωνία ὀρθῶν ἤδη ἐφ' ὅλην δισχιλιετίαν, ἀγνώστου παραμένοντος τοῦ χρόνου ἕως τῆς συντελείας, ἐνῶ κατὰ τοὺς χρονικῶς τὴν Βίβλον ἀποτιμήσαντας ἢ διάρκειαν ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Χριστοῦ μόλις ἀνήλθεν

εἰς περὶ τὰ χίλια καὶ ἑνεακόσια ἔτη! Διὰ τοῦτο εἶπομεν ὅτι *ἀναπι-
ολόγητος βασιαισμός, ἀπρεπὴς τῷ Ἀγίῳ Θεῷ κάδιανότητος κατὰ
Λόγον*, ἦν ἂν πᾶσ' ἀναβολὴ κατὰ κείνην τὴν χρόνου στιγμήν, πᾶσα
παράτασις, πᾶσα στάσις ὡς νῦν ὀρθῶς καθορᾶται, τὰ διαπτώτου ἐ-
κείνου πολέμου, τῆς ἀπηνεστάτης πασῶν αὐτῆς μάχης, καὶ ὕβριν
Θεοῦ τὸ αὐτῷ ἀποδοῦναι αὐτήν! Ἄρ' *ἀμέσως ἐπικειμένη* ἦν καὶ αὐτῆς
ἡ τότε (κατὰ χρόνον γε ὡσαύτως καὶ φυσικόν) ἐκβαθεῖσα ταύτης
συνέχεια! Ὡς ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἀποδέχεται τὴν προφητείαν
τοῦ Ἰεζεκιήλ, ἄρ' *ὀφείλει* ἐκτὸς ἔρκους ὀδόντων θεῖναι *πάντα τὸν
καθ' ὅλα σαφῆ λόγον αὐτῆς* περὶ τὸν βασιαισμόν τῶν ἀνεστηκότων
κὰν ἀναμονῆ θεμένων ἀνθρώπων: Ἡ μὲν οὗτος ὑφίσταται, ἡ Ἐκκλη-
σία ὀφείλει παρουσιάσαι ἡμῖν τὸν *Λόγον* αὐτοῦ, προφανῶς ἄρα δια-
φεύγοντα τουλάχιστον ἀπ' ἐμοῦ!; Ἡ δ' αὐτὸς οὐχ ὑφίσταται, ἄρα
*πάντες τότε ἀνέστησαν οἱ νεκροὶ χόριστικῶς ἐξεκεινώθη ὁ ἄδης, ὡς
ἀκριβῶς περὶ τῆς κατὰ τὴν Δευτέραν τοῦ Χριστοῦ Παρουσίαν ἀνα-
στάσεως αὐτῶν λέγεται*: ὅποτε αὐτὴ ὀφείλει ἐξηγήσαι τῷ κόσμῳ
διὰ τὸ ἀρχῆς ἠναντιώθη [δι' αὐτοῦ γε πρώτου τούτου τοῦ Παύλου,
διακαῶς ἐξορκίσαντος τοὺς πιστοὺς *μὴ κατὰ μηδένα τρόπον ἐξα-
πατηθῆναι!*] τῇ τότε *προφανῶς διασπάρτῳ* παρὰ Χριστιανοῖς γνώμη
ὅτι *ἤδη "ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα Χριστοῦ"*! Ὡς ἐπίσης καὶ *διὰ τὴν σιωπηρῶς
διδάσκει διασπασθέντ'* αὐτὸν τὸν Παράδεισον: Ὅτι, οὐσία, καὶ ὡς
ἄμεσον συνέχειαν τῆς προφητείας Ἰεζεκιήλ διδάσκει τὴν μετὰ τὴν
Ἀνάστασιν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐμφάνισιν ἀνεστηκότων ἀγίων, περὶ ὧν
ὅμως οὐδὲν ἕτερον λέγει· καὶ *τοιγίζει τὴν καθ' ὑπόσχεσιν τοῦ Κυρίου
αὐτῆμαρ μετὰστασιν εἰς τὸν Παράδεισον τοῦ ληστοῦ*, καὶ παρὰ ταῦθ'
ὅμως δ' ὡσαύτως διδάσκει εἰς ἄδην μετασταθέντας τοὺς ἔκτοτε
τεθνεώτας, ὅθεν ἀναστήσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως!: Τούτῳ
γάρ γ' ἐξ ἅπαντος χρὴ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς
ἀποφαίνεσθαι: Τίς ἦν μείζων Ἡμέρα: ἡ τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως,
ἢ ἡ τῆς Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας; Εἰ ἡ δευτέρα, ὡς φεῖ κατὰ
τὴν δισχιλιετῆ ἱστορίαν αὐτῆς ἡ Ἐκκλησία καταλείπει σαφῶς δια-
φαίνεσθαι, ἄρα κατὰ δεινοτάτην τοῦ Λόγου ἀνάγκην, ἡ πρώτη, αὐ-
τῇ αὐτῇ ἢ τῷ ἑορτασθεῖσα καὶ ἐν Οὐρανοῖς ἑορταζομένη Ἡμέρα
Θριάμβου τῆς ἐκ τοῦ ἄδου Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ τῆς ὀριστι-
κῆς ἐν αὐτῷ κατατροπώσεως τοῦ κακοῦ, μετὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ
Μαρτυρίαν, *ἦσσαν ἦν κατὰ τοὺς ἐπ' Ἐκκλησίᾳ* τῆς ἔτι ἀναμενομέ-
νης δευτέρας· *κᾶρα ἐπῆλθεν ἰν' ἐπ' τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ ἐγκατα-
στήσονται μόνοι καὶ μόνιμοι κληρονόμοι οἱ κληρικοί, ἐντελῶς λησμο-
νήσαντες τὴν παραβολὴν τοῦ φόνου τοῦ κληρονόμου, κᾶς μελλοντι-
κὸν χρόνον ὅλως ἀόριστον μεταθέντες τὴν ἀπόδοσιν τῆς Θείας Δι-*

καιοσύνης· *οὐδεμιᾶς, ἄφες συνεχούς*, ἀναφορᾶς αὐτῇ γιγνομένης! Ὡς δὲ κατ' Ἐκκλησίαν ἔτ' ἀναμένομεν τὴν Ἡμέραν τῆς Κρίσεως, ἄρ' εἶτε ἡ προφητεία Ἰεζεκιήλ ἀνεστάλη ἐφ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς αἰῶνας, ὁπότε ἀδιαμφισβήτητός ἐστιν ὁ βασανισμὸς τῶν ἀναμενόντων, ἰσταμένων ὀρθῶν· εἶτε οὐκ ἀνεστάλη, ὁπότε τότε μὲν ἐξεκενώθη ὁ ἄδης, *ἔκτοτε ὅμως δ' ἀναπληροῦται!* Πῶς οὖν ἄρ' ἐκάτερον τούτων ἐστὶ σὺν τῷ Ἁγίῳ Θεῷ κάσφαλεῖ Λόγῳ; *Καὶ πῶς ἄρα τιμᾶ Θεὸν καὶ τοὺς αὐτὴν ἐπιλέγοντας ἢ ἐπιλογὴ αὐτῆ;* Ἐξητάσαμεν τοὺς ἐν τῇ προφητεία δύο ὑπάρχοντας ἐνεστῶτας καὶ τοὺς ἕκαστον αὐτῶν ἀκολουθοῦντας ἐν σειρᾷ μέλλοντας. Διὰ τὴν ἐμφαντικὴν προφάνειαν, εἶπομεν, τῆς ἀμεσότητος τοῦ μηνύματος καὶ τοῦ κατ' αὐτὴν γε τὴν ἐπομένην στιγμὴν ἐπικειμένου ἀκολουθήματος! Ἐνθυμούμεθα τοὺς πρὸς τοὺς μαθητὰς τελευταίους τοῦ Χριστοῦ λόγους ὅτι ἤγγικεν ἡ Θεοῦ βασιλεία! Πῶς; Ἀλλὰ διὰ τοῦ Μαρτυρίου καὶ τῆς Ἀναστάσεως! Διὰ τοῦ Μαρτυρίου ἐμαρτυρήθη αὐτὴ αὐτῆ ἡ *πλήρης* περὶ τὸ κρίναι τὸν κόσμον καταλληλότης τοῦ *διὰ τὴν ἀγιότητ' Αὐτοῦ μόνην* δικασθέντος καὶ καταδικασθέντος Χριστοῦ, ἦν δικαστὰ καὶ αὐτήκοοι οὐκ ἐδύναντο φέρειν! Ἀλλ' ἡ Ἀνάστασις *οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἦν ἥσσω, ἀλλ' αὐτὴ αὐτῆ ἢ ἄνω ὄψις, τῆς καταδίκης* τῶν καταδικασάντων κάπορριψάντων Αὐτόν! Λέξεσιν ἄλλαις, ἐν χρόνῳ Κυρίου, ἢ Ἀνάστασις καὶ ἡ Δευτέρα Αὐτοῦ Παρουσία *ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐστὶ γεγονός!* Ἄλλως, πᾶς τῶν δύο τούτων διαχωρισμὸς, καὶ δὴ ἐν ὄψει τῆς *προφανοῦς καθυστερήσεως* τῆς Ἡμέρας τῆς Κρίσεως, τούλάχιστον ἀγνοοῦντα τὰμέσως ἐπικείμενα, ἢ καθαρὸν περὶ αὐτὰ ψεύστην, ὡσαύτως ὑποδείκνυσι τὸν παρ' ἡμῶν ὡς Θεὸν λατρευόμενον! *Κουδόλως* διαφεύγει ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν Αὐτοῦ ἢ δισχιστιετῆς καὶ *πλέον ἠθελημένη* τῆς Ἐκκλησίας ἀδράνεια προβῆναι εἰς τὸ *μόνον ὑπολειπόμενον προφανές*: ἦτοι τὸ κηρῦξαι *μίαν καὶ τὴν αὐτὴν* τὴν Ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Κρίσεως! "Ἀεὶ μεθ' ἡμῶν ἔσομ' ἕως τῆς συντελείας", εἶπεν ὁ Κύριος. Πῶς ἄρ' ἀνοήτως δοκοῦμεν ὅτι μεθ' ἡμῶν ὦν, *οὐ χῶς Κριτῆς* ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν πρὸ ἡμῶν διαρκῶς ἴσταται, ἀναμιμνησκομένων τῶν ἐνταλμάτων Ἐμοῦ; *Ἐν χρόνῳ πνευματικῶ περὶ τὸν Κύριον ἅπας ὁ Κόσμος διηγεκῶς ἴσταται*: Θεόν, Βασιλέα, Κριτὴν Δίκαιον, Φίλον Ἀληθείας καὶ Δικαιοσύνης, Τιμωρόν παντὸς ψεύδους καὶ ἀδικίας ἀναγνωρίζων Αὐτόν. Διὰ *τοῦτο*, οἱ ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, εἰ καὶ ζῶντες ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ, πάντως, ἐν τῷ συνόντι χρόνῳ Κυρίου ὡς ὑπόδικοι ἴστανται καὶ δικάζονται! Ἐνώπιον τοῦ κρίνοντος Κριτοῦ προσφέρονται προσευχαί!; Ἡ μήπως ἄρα καὶ ὑβρεις εἰσὶ; Προσφέρονται καὶ ἔργα ὡς προσευχαί!; Ἡ μήπως ἄρα κατὰ τοῦ προσώπου Αὐτοῦ ὡς βδελύγματα ρίπτονται; Αὐτὰ μὲν

περὶ τῶν ὡς "πιστῶν" δοκουμένων! Ὡς ὅτι περὶ τῶν ἀπίστων, καλῶς πάντες γινώσκουμεν πῶς πρὸ τοῦ Κριτοῦ ἴστανται! *Πάντες!*: Οἱ μὲν ποιῶντες πᾶν καλόν, ἢ ὡς δοκοῦμεν καλόν, ὅσον δυνάμεθα· οἱ δ' ὅσον κακόν, *ἕως τοῦ διανοουμένου μεγίστου*, ὃ ὁ Δίκαιος Κριτῆς κρινεῖ ἐπαρκῆς μεταστρέψ' ἐς ἀπίστους, καὶ τοὺς ὑστάτους ἀγίους τοὺς καθορῶντας τὴν λοιδορίαν τοῦ Δικαστοῦ! *Τότε, ἀκριβῶς* πρὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ διατάξει τετελεσμένην τὴν Κρίσιν, κὰς τὸ τέλος αὐτοῦ περαιωθέντα τὸν *Κόσμον*, διανύσαντ' ἐν πάσῃ ἐλευθερίᾳ τὸν δρόμον αὐτοῦ! Κατανοοῦσι τι τούτων οἱ ἐπ' Ἐκκλησίᾳ ἐπ' εἴκοσι πλέον αἰῶνας διὰ τὸν φόβον τῶν ὑβριστῶν μὴ τολμῶντες κατ' Ἀλήθειαν ὀνομάσαι τὰ πράγματα;

Ἐρώτημα πέμπτον: *Οὐκ οὖν τὰ πνεύμαθ' "ὑπνώττει" ὡς λέγεται, ποῦ ὡς οὐ λέγεται οὐδ' ὑπάρχει, ὡς καὶ τὰ σώματα λέγεται κείθ' ἀναμένοντα τὴν Δευτέραν τοῦ Χριστοῦ Παρουσίαν!* Ὡς ὁ ληστής αὐτῆμαρ ἐν τῷ Παραδείσῳ μετέστη (ἀλλ' οὐδὲν περὶ τῆς τοῦ σώματος αὐτοῦ ἀναστάσεως ποθ' ἢ Ἐκκλησίᾳ ὡς ὄφελε διετείνατο, ὅπερ, ἐκτὸς ἔρκους ὀδόντων, σημαίνει ὅτι αὐτὸ *οὐκ* ἀνέστη ἵνα καὶ τὸ μετὰ τοῦ τοῦ ληστοῦ πνεύματος καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτῆμαρ εἰς τὸν Παράδεισον μεταστῆ *ἄρ' ὁμοίως κατὰ θάνατον οἱ βροτοὶ δίκαιοί τε καὶ ἄδικοι πάντες* ποιῶσιν, *ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐνὸς γένους ἅπαντες ὄντες!* Ὅτι *γενικοὺς* νόμους συνέστησεν ὁ Θεὸς *κού* προσωποληπτεί! Ὅτ' οὖν λέγομεν ὅτι *ἐκενώθη* ὁ Τάφος, *οὐκέτι* ἔξοστιν ἡμῖν ἐννοεῖν ὅτι καὶ *νέα ὡς πρότερον* ἐν τάφοις κατάκειται πτώματα τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὡς τὴν προφητευθεῖσαν ἀνάστασιν ἀναμένοντα [κὰν τῷ ἀναμένειν αὐτῷ, ἀπαιτοῦντα τὰς ἡμετέρας πρὸς τὸν Θεὸν ἰκεσίας διὰ τὸ συγχωρῆσαι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν· ἐφ' οὗ *ἀνατολικοῦ οὐχ* ἑλλημικοῦ δόγματος παρ' ἀφρόνων ἀπαίσιον "πνευματικὸν" ὡς ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐστήθη ἐμπόριον, ποιηρῶς εἰς τοῦδε κόσμου ὀβλοὺς ἐν τοῖς αὐτῶν θύλαξι τὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ οἰκείους τῶν ἀφελῶν ἀνθρώπων ἀγάπην ἀδιστακτῶς μεταποιούντων! *Οὐ* δις τὸ αὐτὸ ποιεῖ ὁ Θεὸς ὑπὸ τοὺς γενικοὺς Αὐτοῦ νόμους! *Ἦδη* πεπλήρωται τὰ ὡς ἄνω προφητευθέντα! *Πάντες* οἱ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως τάφοι, ὡς ἀνεπιγνώστως χοῖ πρότεροι κείνων, *κενοὶ παντὸς Πνεύματος* ἄρα εἰσίν! *Ὀριστικῶς, ὡς* κἀπ' ἀρχῆς, ὁ χοῦς εἰς χοῦν κατατίθεται (καὶ τί τελικῶς τῇ φυσικῇ ὕλῃ γενήσεται μετὰ τὸ τέλος τῆς Κρίσεως, οὐδενὸς ἡμῶν εἰπεῖν ἀλλὰ Θεοῦ μόνου!): *χόριστικῶς, ὡς* ἀπ' ἀρχῆς, τὸ Καθαρὸν Πνεῦμα ἀπάγει εἰς τὸν Θεόν, διὰ τῆς διαμέσου περὶ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν Κύριον ἐν χρόνῳ πνευματικῷ στάσεως! Οὐ δὲ μόνον τὸ τῶν δικαίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀδίκων! Ὡς ὅτι οὐκ ἐστὶ διαρχία ἀλλὰ *μία* τοῦ Θεοῦ *μόνη* ἀρχή, ἄρα καὶ *τόπος* οὐκ ἐστὶν ἔ-

τερως ὅθεν ἐνθάδε καθαρὰ πνεύματα δύνατ' ἐλθεῖν ἢ ὅποι κείσ' ἐν-
τεῦθεν δύνατ' ἀπάγειν! *Πάντες* γὰρ οὖν ἐν τῇ Θεΐᾳ ἀγκάλη! Οἱ μὲν
δροσιζόμενοι, οἱ δὲ κατακαίόμενοι, τῷ ἐνὶ αὐτῷ πάντας ἀγαπῶντι
Φωτὶ τῆς Θεότητος· ὅπερ οὗτοι μισοῦσιν, δι' ὃ καὶ κατακαίονται·
ἐνῷ κείνοι λατρεύουσι, δι' ὃ καὶ δροσιζονται! Ὅτι αὕτη ἔστιν ἡ κό-
λασις, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Παραδείσου· πλησιέστατα τῷ Θεῷ ἢ πλέον
κεκαυμένη ἔστία αὐτῆς! Ὅτι φεῦ, τοιαύτην κατὰ τὴν Θεΐαν Δικαιο-
σύνην δι' ἑαυτοὺς κατ' ἐλευθερίαν ποιοῦσιν οἱ ἄδικοι τὴν ἄσβεστον
ἦν ἀπορρίπτουσι Θεΐαν Ἀγάπην!

§73. (α) Μὴ πλέον λησμονεῖ κείνο τὸ "σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσθι ἐν
τῷ Παραδείσῳ"! Αὕτη γάρ ἦν ἡ κεντρικὴ τῆς Ἱστορίας πάσης Ἡμέ-
ρα! Ὅτι αὕτη ἦν, ἔστιν, ἔσται ἢ πρὸ καὶ μετὰ Χριστόν διαφορά!
Ὅτι ἐν αὐτῇ ἀκριβῶς τῇ Ἡμέρᾳ ἔγνωμεν τὸν Ἀληθῆ Ἀνθρώπον,
καὶ δι' Αὐτοῦ τὸν Θεόν! Ὡς συνεχῆς ἔστιν ἡ τοῦ φυσικοῦ χρόνου
ῥοὴ κοῦδὲν ἐν ταύτῃ ἔστι κενόν, μία καὶ διαρκῆς ἔστιν ἡ τοῦ Ἀϊδί-
ου Κυρίου Ἡμέρα, κὰν αὐτῇ περὶ Αὐτὸν συγκεντροῦται ἅπας ὁ Κό-
σμος, ὁ πρὸ τοῦ Χριστοῦ ἀγνοῶν καὶ μετ' Αὐτὸν σαφῶς πλέον γι-
γνώσκων πᾶσαν τὴν περὶ Θεοῦ, Κόσμου, κἀνθρώπου Ἀλήθειαν! Σύγ-
χυσις ὑπῆρχε πρὸ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τίς ὄντως ὁ ἄνθρωπος ἦν συγκε-
χυμένως ἐλέγετο, κυρίως παρ' ἀνθρώπων ἐντελῶς ἀγνοούντων τὸν
Ἀΐδιον Λόγον, ἐξ αἰτίας τῆς ἀγνοίας τῆς διαφορᾶς μεταξὺ φυσι-
κοῦ καὶ πνευματικοῦ χρόνου· ἧς ἀγνοουμένης, μοιραίως ἡ ὕλη καὶ
τὸ Πνεῦμα συγχέονται. Ὁ πρότερον ἠγνοοῦμεν, καλῶς πλέον γι-
γνώσκομεν: Κατὰ προφανῆ Θεΐας Δίκης ἀνάγκην, πάντες οἱ βροτοί,
χοὶ πρὸ χοὶ μετὰ τὸν Χριστόν, ὡς βροτοὶ χρῆ ἀκούειν ἃ ἡμῖν εἰπεῖν
Ἐκεῖνος ἐλήλυθε. Διὰ τοῦτο συνέβη πάνθ' ἄπερ ἐν Τάφῳ καὶ τῷ ἄδῃ
συνέβη, ἵνα πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πεδίου τεθῶσιν, ἵνα
ἴσῃ ἐπὶ πᾶσιν ἡμῖν στῆ ἡ Θεΐα Δικαιοσύνη!

(β) Μὴ πλέον λησμονεῖ ἀλλὰ διαρκῶς ἐνθυμοῦ κείνο τὸ "σήμε-
ρον"· ἐκεῖνο τὸ φοβερόν "κρινεῖς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε"· τὸ κατ' Ἰωάννην,
γέμον κατὰμειστον τῆς προσμονῆς τῆς ἀπολύτως ἀμέσου (ἐν τῇ
πλήρει σημασίᾳ τοῦ ὄρου) Ἐλεύσεως τῆς Θεοῦ βασιλείας! Ἐσφαλεν
οὖν ὁ Χριστὸς ὡς τινες θρασύτατοι "θεολόγοι" δῆθεν "θεολογίαν"
ἀσκοῦντες (ἀρξάμεν' ἀπὸ τοῦ Παύλου, πιθανῶς ἀγνοούντος τὰ κατ'
Ἰωάννην) διδάσκουσι διὰ τὴν ἐμφανῆ αὐτοῖς καὶ πᾶσι τοῖς σὺν αὐ-
τοῖς μόνοις δῆθεν "ὑστέρησιν" τῆς Δευτέρας τοῦ Κυρίου Ἐλεύσεως,
προτιμῶντες μὴ ἐντελῶς φέρειν ἐν νῷ ἐφ' ὅλη τῇ διαρρυσάσῃ δισ-
χιλιετία, ὅτι διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν μόνην πλήρως ἀδυνατοῦσι
σὺν Λόγῳ κατανοεῖν τὰ ὄντως σπουδαῖα, τὸν Λόγον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ
διαστήσαντες· οὐνεκα, τὴν ποτε "γῆν τῆς ἐπαγγελίας" τῶν Ἰουδαί-

ων αὐτοί, ἵνα παντελῶς λησμονηθῆ τὸ πρὸς ἐτοιμασίαν διὰ τὸν Παράδεισον χρέος καὶ βλασφημηθῆ κὰν τῷ βήματι Αὐτοῦ ὁ Κριτής, μετωνόμασαν εἰς "Ἐκκλησίαν Χριστοῦ", ἐφ' ἧς κάθηται ὡς δυνάσται-ποιμένες ἀμέλγοντες "Ἄλλου τὰ "πρόβατα"; Τίς οὖν ἡ ἐπὶ τούτῳ Ἀλήθεια;

(γ) Βραχεῖ; Πάντως οὐκ ἔσφαλεν ὁ Χριστός, ἀλλὰ μόν' οἱ ἀνόητοι κᾶφρονες ἄνθρωποι! Πάντες οἱ κατὰ τὸν φυσικὸν τρόπον καὶ χρόνον κρίνοντες καὶ τὸν πνευματικὸν ἔτι κόσμον!

(δ) Μακρῷ; Ἀνάγνωθι περαιτέρω!: Πῶς οὖν ἄρ' ἀπολύτως τότ' ἐπικειμένης τῆς Θεοῦ βασιλείας "βραδύνει" ὁ Κύριος; Πῶς ἕτερα τίς δύνατ' εἶναι ἡ Κρίσις ἐν ἧ κρίνεται πρῶτος ὡς καὶ τὸς ἔτι ὁ κρίνων, ἐν ἧ μόνῃ μόνος ἐν μέσῳ πάντων τοὺς πάντας καταδικᾷ; Πῶς λαμπρότερος δύναθ' ὑπάρξει πᾶς ἕτερος θρίαμβος τοῦ Θριάμβου τῆς ἀπὸ τοῦ ἄδου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς Ἀναβάσεως τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ; Πῶς οὖν ἕτερα τῆς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν πάντων δίκης, τῆς εἰς θάνατον διὰ τοῦ Σταυροῦ καταδίκης, τῆς ἐκεῖ Αὐτοῦ ὡς πλήρους Ἀνθρώπου τε καὶ Θεοῦ Παραστάσεως, καὶ τῆς ἐκ τοῦ ἄδου εὐθείας εἰς Οὐρανοὺς Ἀναστάσεως δύνατ' εἶν' ἡ Δευτέρα, καὶ ἔτι "προσδοκωμένη"(!) τοῦ Χριστοῦ Παρουσία; Ἀνέστη ὁ Κύριος χοῖ ἐπὶ τούτῳ "πιστεύοντες" οὐχ ὡς Παρουσίαν λογίζονται τὴν Ἀνάστασιν; Πῶς ἀληθῆς λογίζεθ' αὕτη ἡ "πίστις"; Ἀλλὰ πῶς ὀρθῶς ἄνευ τοῦ Λόγου δύναται τι λογίζεσθαι; Ὡς οὖν αὕτη ἀληθῶς ἦν ἡ Δευτέρα τοῦ Χριστοῦ Παρουσία, ἄρ' ἐν ταύτῃ ἔκτοθ' ἡμεῖς πάντες οἱ ζῶντες διαβιούμεν, κρινόμενοι ἐν παντί· ἀλλ' ἄφρονες ὄντες, κἀπαίδευτοι διαμένοντες ὑπὸ τῶν αὐταρέσκως κατὰ παράβασιν σαφοῦς ἐντολῆς καλουμένων ῥαββίνων καὶ "πατέρων" καὶ λοιπῶν ἀναριθμήτων καθηγητῶν οὐδόλως καταγνωσάντων τί ἔκτοτε πνευματικῶς διαμείβεται, ὡς καὶ κατένωπ' αὐτοῦ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ τελειωτικῶς κρίνοντος τὸν Κόσμον πάντα Κριτοῦ βλασφημοῦμεν, ἀκριβῶς ὑπὸ κείνων διὰ λόγων καὶ ἔργων [ὡς νῦν τραχυτάτην ἐφ' ἡμᾶς πάντας καταγιγνώσκομεν ἐμπειρίαν] εἰς παντοειδεῖς βλασφημίας παροτρυνόμενοι!

(ε) Πῶς οὖν ὀρθῶς σὺν Λόγῳ δοκεῖς σὺ ὅτι οὐχ ὄλως ἄλλος ἦν ἂν ὁ κόσμος ἡμῶν εἰ ἀπ' ἀρχῆς ἡ Χριστιανικὴ Ἐκκλησία κατενόει κἀδίδασκε πάνθ' ἄπερ ᾧδε νῦν κατατίθεται; Ἀλλ' ὡς οὗτοι οὐδέν ποτε κατενόησαν τῶν τοιούτων, διὰ τὴν μᾶλλον χείρον' αὐτῶν ἀλογίαν, εἰς ἀπιστίαν τοὺς Ἰουδαίους οὓς ἀπίστους ἠγοῦνται ὑπερηκόνησαν, οὐσίᾳ καθ' ὅλα ὅμοιοι γενόμενοι κείνοις ἔτι τὴν πρώτην τοῦ Μεσσίου Ἐλευσιν ἀναμένουσι, μεθ' ὧν οὗτοι ἀναμένουσι τὴν Δευτέραν! Ἐπὶ τὴν τῆσδε γῆς ὕλην πάντες οὗτοι προσκολληθέν-

τες, ὅτι ἐν τῷ ταύτης φυσικῷ χρόνῳ ὡσαύτως γενήσεσθαι καὶ τὰ πνευματικὰ πάνθ' ὑπεσχημέν' ἀναμένουσιν, *ἀλόγως παρορῶντες τὸ φύσει τούτων ἀπὸ κείνων διάφορον!* Ὡς οὖν ἀληθῶς τὴν Κρίσιν νῦν διερχόμεθα, τί ἕτερον ἔξεστιν ἡμῖν προσδοκᾶν; *Ἀληθῶς οὐδὲν ἕτερον γὰρ αὐτῆς τῆς ἀναγγελίας τῆς Ἀποφάνσεως τοῦ Κριτοῦ, ἢν* ["*Τρίτην*" ἐπὶ πᾶσιν ὡς καὶ τοῖς τοῖς ἠθελημένως τυφλοῖς διαλάμψουσαν Παρουσίαν, ἂν πως καθ' ὑπερβολὴν αὐτὴν εἴπωμεν, μεθ' ἣν, περαιωθησομένου παντὸς τοῦ σκοποῦ τῆς ὅλης τοῦ *Κόσμου* δημιουργίας, χούτως ὡσαύτως τῆς Ἱστορίας, ἀνακληθήσθ' ὡς καὶ πᾶς ὁ γνωστός φυσικὸς χρόνος, ὃν μόνον ἄχρι τοῦ νῦν ἀναγνωρίσ' ἠθελήσαμεν, *πλὴν παντελῶς ἄνευ τινὸς ἀληθῶς πνευματικοῦ ἀπ' αὐτοῦ ὠφελήματος*]

ἀναμένοντες ἐπ' αἰῶνας, ἕως τοῦ νῦν δέ "Χριστιανικοὺς" συναπτοὺς εἴκοσιν, ἐν κραιπάλῃ οἱ ἀφρονέστατοι πολλαχῶς ἀσωτεύομεν, τουτέστιν οὐ μόνον οἱ ἐξ ἡμῶν ἐπὶ παντὶ ἀξίῳ ἕως καὶ τοῦ τοῦ Θεοῦ ὅλως ἄπιστοι, ἀλλ' ὡς καὶ τοῖς οἱ πλείσθ' ἡμῶν τῶν δηλούντων αὐτοὺς ἐπ' Αὐτῷ ὡς "πιστευόντας" κἂν οὐδέποτε διὰ παντὸς τοῦ εἶναι ἡμῶν αὐτῶν διανοηθέντας τί ἐστὶν ὅπερ παρ' ἡμῶν αὐτῶν ἐν Παραδείσῳ ποιεῖσθ' ἀληθῶς ἀναμένει ὁ Κύριος, ὅπερ *οὐδέποτε* μέχρι τοῦ νῦν ἀπετέλεσε τὸ *κύριον* ἡμῶν μέλημα, ὥστ' ἐπ' αὐτὸ ἑαυτοὺς ἐτοιμάσωμεν! Πειθόμενοι διδασκάλοις τε καὶ "ποιμέσιν", ὧν *κατὰ παράβασιν τῆς Χριστοῦ ἐντολῆς* δουλικῶς-μεσαιωνικῶς καταφιλοῦμεν τὰς χεῖρας, ὥστε διαφθειρώμεθα ἀμοιβαίως! Βλασφημοῦσι τὸν Θεὸν καὶ τὸν Λόγον, ἀπ' ἀλλήλων Αὐτοὺς διαστέλλουσιν, ὥστε διδάσκειν "ἀκατάληπτον, ἀπερινόητον καὶ πάντων ἐπέκεινα τὸν Θεόν", Οὐ τὰ ἐντάλματα ἀντιλαμβάνεσθ' ἢ πλήρως εἰς αὐτὰ ὑπέικουσα ἤσσω ἡμῶν ὕλη, ἀλλ' οὐχὶ χήμεῖς γε αὐτοί! Τηροῦσι τοὺς πολλοὺς ἡμῶν πνευματικῶς ἀπαιδεύτους, ὥστε παρουσιάζειν ἡμῖν πᾶσαν αὐτῶν ὅλως ἄλογον φαντασίωσιν ὡς κατὰ "μυστικὴν" ἀποκάλυψιν εὐθέως ἀπ' Αὐτοῦ τοῦ *δῆθεν* ἐν "μυστηρίῳ" διατελοῦντος Θεοῦ μόνοις αὐτοῖς γενομένην· οἱ μὲν λέγοντες "τοῦτον" τὸν Ἅγιον Θεὸν ὄντα καὶ "ταῦτα" δι' αὐτῶν διατάττοντα, οἱ δὲ "κείνον" καὶ "ἄλλα"! Δι' ὧν *πάντες αὐτοὶ μόνον τὸ ἑαυτῶν κατὰ κόσμον* συμφέρον ὑπηρετοῦσι, τὰς *μεγίστας ἄρα πρὸ τοῦ δικάζοντος Κριτοῦ* διαπράττοντες ὕβρεις καὶ βλασφημίας! Καὶ μετ' αὐτῶν χήμεῖς πάντες οἱ διδασκόμενοι ὑπ' αὐτῶν! *Ἀναμφισβητήτως πλέον, πᾶν ἄδικον ὅπερ γίγνεται, διὰ μόνην τὴν διαστολὴν γίγνεται τῆς Κυρίου Ἀναστάσεως ἀπὸ τῆς Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας,* καὶ τὴν ἡμετέραν ἀκαταληψίαν τῶν ἐν χρόνῳ Κυρίου συντελουμένων!

13

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΘΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

§74. Τοῦ Θεοῦ οὐ πλέον δι' ἀμφιβόλου πίστεως καὶ ἐλπίδος ἀλλὰ δι' αὐτοῦ γε τοῦ Κόσμου ἀκλονήτως ἀποδεδειγμένως λεγομένου ὑπάρχοντος καὶ δι' αὐτοῦ γε τοῦ Λόγου ὑποδεικνυμένου ποιούντος οὐδὲν περιττόν, μεγάλη τε καὶ εὐθεῖα κατὰ τοῦ Θεοῦ βλασφημία ἄρ' ἐστὶν ἄσκοπον λέγειν τὸν Κόσμον· ἐν χρόνῳ οὐκ ἀπείρῳ ἀλλ' ὠρισμένῳ δέοντα φθάσαι τὸν αὐτοῦ ὑπὸ Κείνου τεθέντα σκοπόν, ὡς ὅτι οὐδὲν δύναται λέγεσθ' ἔχον σκοπόν, ἐὰν ἢ αὐτοῦ πλήρωσις εἰς χρόνον ἄπειρον ἀναβάλληται! Ἔστιν ἀναμφιβόλως Θεός; Ἄναμφίβολος ἄρ' ἐστὶ χη Δικαιοσύνη Αὐτοῦ! Ὡς χη ὠρισμένη ταύτης ἀπόδοσις! Ὡς ὅτι ἄλλως, ἢ ἀδικία εἰς ἄπειρον χρόνον ἐξικνουμένη οὐδέποτε ἂν ἔπαυε, κάρ' ἅπαν τὸ δίκαιον ἂν κατηργεῖτο! [Ἀντιλαμβάνοντ' οὖν ἄρα τὴν βλασφημίαν ἣν σκαιῶς διαπράττουσιν οἱ μέχρις ἀδικημάτων διαγραφῆς ἀναβάλλοντες τὴν δικαιοσύνης ἀπόδοσιν πάντες οἱ περὶ τὴν δῆθεν "δικαιοσύνην" ἀσχολούμενοι Νεο"Ἕλληνες", καθηγηταί, πολιτικοί, δικασταί, νομικοί, ὡς καὶ τὸς ἅπας ὁ λαὸς ὁ παχὺς:] Ἐπὶ τὸν σκοπὸν οὖν αὐτοῦ ἀφείκτως ὁ Κόσμος ὀδεύων, ἐκπληρωθησόμενον ἐν χρόνῳ περιωρισμένῳ, ὅπερ σημαίνει καὶ ὠρισμένῳ καίτοι ἀγνώστῳ ἡμῖν, μόνον ἐπὶ καλῇ χρήσει κούδεμιᾷ καταχρήσει ἔξεστιν ἡμῖν, μόνοις ἐν τῷ φυσικῷ Κόσμῳ καθ' ἃ γε γινώσκουμεν λογικοῖς οὖσι, τιθέναι τὸν χρόνον τὸν δοθέντα ἐκάστῳ ἡμῶν! Χῶς ἐν τοῖς προηγηθεῖσιν ἐλέχθη ὅτι καὶ τὸς οὗτος ὁ χρόνος ἀναπόσπαστόν ἐστι μέρος τοῦ Κόσμου, οὐ δέ τι ὅλως ἀπροσδιόριστον ἐν ᾧ ἀπλῶς ὁ Κόσμος ἐπισυμβαίνει, ἄρα καὶ τὸς οὗτος ὁ Κόσμος εἰς καλὴν μόνην χρῆσιν κούδέποτε ἔς κατάχρησιν παρ' ἡμῶν χρῆ βαλέσθαι! Πᾶς λόγος πρὸς αὐτὰ ἀντικείμενος οὐ Λόγῳ συνίσταται, ἀλλ' ἀνομολογήτως καὶ ποιηρῶς κατ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ βάλλει! Ἐνθυμοῦ τὸ "αἰὶ ὁ Πατήρ μου ἐργάζεται", σημαῖνον ὅτι οὐδέποτε ὁ Θεὸς παύει εἰς καλὴν μόνην χρῆσιν τιθέναι καὶ διελέγχειν πάνθ' ἅπερ ὡς ἐργα-

λεία ἐπὶ τὸν σκοπὸν Αὐτοῦ ἐξήνεγκεν εἰς τὸ εἶναι! Ἔστι τοῦ Κόσμου σκοπὸς ἡ τελείωσις; Ἄρα χὴ ὀρθὴ χρῆσις τοῦ χρόνου μόνην ταύτην ὑπηρετεῖν χρὴ! Οἰαδήποτε καὶ πᾶσ' ἀτέλεια, καὶ πᾶσα κατὰ τοῦ τελείου εὐτέλεια κατάχρησις τοῦ τε Κόσμου καὶ χρόνου, ἢ ἐν βραχεὶ, ἀκοσμία ἐστίν, οὐδόλως ἀρεστὴ τῷ Θεῷ! Μὴν ἀντιλέγης, ἂν ἐπὶ τῇ πρώτῃ σου περὶ αὐτῶν ἀκοσμία, δι' ἄγνοιαν συγγνωστῆ σοί πως πιθανῶς, οὐ δευτέραν κάσύνγνωστον νῦν βούλη προσάπτειν· ἐνθαδὶ μὲν ταῦτα μαθῶν, πλὴν ὅμως ἔτι ἐπιθυμῶν ἀπορρίψαι αὐτά, διότι παρ' αὐτῶν ἐλέγχεται ἡ συνείδησις! Ἐπὶ τελείωσιν ὁ Κόσμος προβαίνει, καὶ καλὴν μόνην τοῦ χρόνου χρὴ ἡμᾶς χρῆσιν ποιείσθαι; Ἄρ' οὐδὲν λόγῳ ἢ ἔργῳ τούτοις ἀσύμβατον ποιεῖν δικαιούμεθα! Μὴ προκαλῆς τὸν Θεόν, προσέτι τὴν ἄπειρον Αὐτοῦ ἀγαθότητα, πλὴν οὐχ οὕτως κάπειρον Αὐτοῦ ὑπομονὴν κἀνοχὴν τοῦ κακοῦ ἐπιχειρῶν διελέγξαι! Ἄλλ' οὐδέποτε, λέγεις, ἄχρι τοῦ νῦν οἱ μεγάλοι καὶ μεγάλως τιμώμενοι διδάσκαλοι τῶν λαῶν εἶπον ἡμῖν τι τοιοῦτον; Τί οὖν δοκεῖς· ὅτι πᾶσαν τὴν Θεοῦ σοφίαν ἐκείνοι ἐξήντησαν, ἢ μόνην ἢ ἐκείνοι χοῖ κείνων ἄμεσοι μαθηταὶ φέρειν ἐδύναντο· οὐς πιθανῶς οὐδέποτε ἔρευνᾶν ἐνεθάρρουν, ἂν οὐκ αὐτοῖς ἀπηγόρευσαν, δυσφόρους ἐρωτήσεις κατ' αὐτῶν ἐκτοξεύειν; Τί οὖν πλέον, κατὰ σέ, ὁ Θεὸς ἀναμένει ἀναβάλλων τὸ Τέλος, εἰ ἢ μὲν ἡμῖν πρόσφορος σοφία Αὐτοῦ ὡς ἤδη ἐδόθη ἡμῖν ἐξηντηλήθη, ἡμεῖς ὅμως δ' ὡς ἐμφανέστατ' ἀδυνατοῦμεν δι' αὐτῆς μόνης ἄγεσθαι πρὸς τὸ Τέλος; Πῶς σὺ ἐπιμένεις τὰ παρόντ' ἐπιθυμῶν ἀπορρίψαι, ὅτ' οὐδέποτε τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ γενικὴν ἡμῶν πίστιν καὶ διὰ τοῦ Λόγου ἐνίσχυσας ἀλλ' αἰετὴν ταύτην ἀνευ Αὐτοῦ ἀπήτησας παρ' ἡμῶν, διὰ τῆς οὕτω κακιεργηθείσης ἀπιστίας ἡμῶν ἀδυνατούντων πλέον μέρος τῆς σοφίας Θεοῦ καταστήσαι μέρος τῆς ἡμετέρας, τάει νήφοντος Λόγου μόνου ὑποκειμένου τῆς μεθ' ὅλης τῆς διανοίας ἀγάπης ἢ ὀφείλομεν τῷ Θεῷ; Δύνασαι πως σὺν Λόγῳ δεῖξαι ἡμῖν τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ ἀληθῶς ἐξηντηθείσαν ὡς ἕως τοῦ νῦν διδαχθείσαν; Ἄν δ' οὐ, διατί ἀπορρίπτεις ἃ ἐνταῦθα νῦν κατατίθεται; Ὡς μακροὶ "χριστιανικοὶ" αἰῶνες ἤδη παρήλθον ἀλλ' οὐδεὶς τῶν ἐν αὐτοῖς διδασκάλων τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν διὰ τοῦ Λόγου ἐνίσχυσεν ἐπιδεικτικῶς ἀγνοήσας τὴν μεθ' ὅλης τῆς διανοίας ἀγάπην ἢ ὀφείλομεν τῷ Θεῷ, πῶς σὺ ἔτι δοκεῖς ἐν ἑαυταῖς ἰκανὰς τὰς μέχρι τοῦδε διδασκαλίας αὐτῶν, περιττὰ δ' ἃ μετὰ Λόγου νῦν λέγεται· καθ' ὧν ἔτι ἀντίστασαι πλὴν διὰ μόνην τὴν αὐτῶν νεοφάνειαν, ἢν ἀλόγως καὶ ψευδευλαβῶς ἀπορρίπτεις, καὶ τὴν παρ' αὐτῶν εἰς κοινὴν θέαν ἔκθεσιν, ἢν νῦν μετὰ τόσους αἰῶνας ποιοῦνται τῶν διὰ τῆς μέχρι τοῦδε δῆθεν "θεολογικῶς" διδαχθείσης ἐπὶ Θεῷ ψευδοῦς "πίστεως" διαγεγενημένων ἀναριθμητῶν κακῶν;

§75. Ἄλλὰ βαθύτερον τὰ πράγμαθ' ὀρώμενα, τοῦτο διαπιστοῦσιν· ὅτι οὐ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων οἱ διαφωνοῦντες διαφέρουσιν! Οὐδεὶς γὰρ αὐτῶν ἀντιλέγει ὅτι χρὴ ἡμᾶς ὀρθῶς χρῆσθαι τοῦ χρόνου τῆς ἱστορίας! Ἡ ὅλη διένεξις αἰεὶ ἦν, ἔστι καὶ ἔσται μόνον περὶ τοῦ *τί ἔστι τέλειον!* Ἄφες οὖν ἴδωμεν τί περὶ τούτου ἐποίησαν οἱ λαοί: Οἱ μὲν Ἰουδαῖοι, τέλειον ἐθεώρουν τὸ τὸν Μεσσίαν *παθητικῶς ἀναμένειν*, Οὐ μόνον σκοπὸν ἐπὶ γῆς εἶδον τὸ *ἔτοιμον, τουτέστιν ἄνευ τινὸς κόπου αὐτῶν*, τὸν κόσμον πάντα παραδοῦναι αὐτοῖς· οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἕως τοῦ νῦν ἀντιληφθέντες (ἀβούλως ἢ μᾶλλον ὑστεροβούλως;) ὅτι ἡ ἐπιθυμία αὐτῶν αὕτη *εὐθέως ἀντίκειται κἀναίρει* τὸ "οὐκ ἐπιθυμήσεις τὰ τοῦ πλησίον σου"! Τραχεῖς ποιμένες ἦσαν προβάτων, πλὴν ἑαυτοὺς Θεοῦ υἱοὺς μόνους ἐπίστευσαν; Ἄρχοντας τῶν λαῶν ἑαυτοὺς εἶδον, τὸν Μεσσίαν φανταζόμενοι εὐθέως αὐτοὺς ἐπὶ κείνων ἐγκαταστήσοντα! "Χριστιανοὶ" δέ τινες τούτων γενόμενοι, ἀλλ' οὐχ ἑαυτοὺς ἀπαλλάξαντες τῆς προτέρας ἐπὶ τὸν κόσμον ἐπιθυμίας, θρασύτατα δρῶντες, "πρόβατα" τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς λαοὺς ἀπεκάλεσαν, κὰς σφῶν αὐτῶν "ποιμνὴν" αὐτοὺς ὑπεβίβασαν, ἔριδας ἀδιστάκτως μεταξὺ ἑαυτῶν στήσαντες περὶ τὸ τίς τὴν μείζονα αὐτῶν ἔχειν! Οἱ δ' Ἕλληνες, *ἄνευ τινὸς ὑποσχέσεως, ἢ τινος μετὰ τοῦ Θεοῦ συμβολαίου, ἢ τινος Μεσσίου* ἐπερχομένου δικαιοῦσαι αὐτοὺς, τέλειον ἐθεώρουν *μόνην τὴν ἐν παντὶ τελειότητα* δι' ἣν *μόνην* παιδιοῦθεν πλὴν ἀνδρείως τὴν πᾶσαν ἑαυτῶν παιδείαν ἀνέλαβον, δι' ἣν *μόνην* ἀνδρούμενοι *ὡς κἀν* πολέμοις *ὡς ἡμίθεοι* ἠγωνίσθησαν· δι' ἣν *μόνην* ἐπὶ λίθοις τὰς τῶν ἀνθρώπων τε καὶ θεῶν μορφὰς *ὡς ἐδύνατο* τελείας (κἀν μὴ ζώσας, ὅπερ *μόνον* ὑπερέβαιναν τὰς ἀνθρωπίνης δυνάμεις) παρήγαγον· δι' ἣν *μόνην* ἐν λέξεσι τὰς αἰωνίας ἐννοίας τε καὶ ἰδέας *ὡς οὐδεὶς* ποτε λαὸς ἄλλος ἐνέδυσαν· δι' ἣν *μόνην* ἐν ἐπιστήμαις τὸν ἐν τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν ὑποκρυπτόμενον αἶδιον Λόγον κατανοητὸν τοῖς ἀνθρώποις κατέδειξαν· δι' ἣν *μόνην*, *ὡς ἔνεστιν, ὀρθοῦς* ἑαυτοὺς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ σκότους παρέστησαν· δι' ἣν *μόνην*, μεταξὺ τῶν δύο κείνων ἑαυτοὺς εἶδον *ὡς τὸ μόνον* φύσει ἰστάμενον μέτρον, ὅπερ *διὰ* τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν, πλὴν *παρὰ* πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν ἕως ἄκρας τελειότητος προσεπάθησαν ἐνεγκεῖν· *αὐτὸ* ἀπὸ Θεοῦ θεῖον τῆς ἑαυτῶν φύσεως χρέος ἰδόντες· κὰς τὸν Θεὸν μετὰ πίστεως, ἄνευ δέ τινος ὕβρεως, τὸ κατ' Αὐτὸν περὶ τὰ ἐπέκεινα καταλιπόντες ποιεῖν δίκαιον! Οἱ δὲ φεῦ πολλοὶ "Χριστιανοὶ" τὰς τῶν προτέρων ἐκείνων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς παρὰ τὸν νόμον ἐπιθυμίας πληροῦντες, *ὡς τέλειον* εἶδον *μόνην* τὴν ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἀπαλλαγὴν· πλὴν, οὐσίᾳ, τοῦ Σωτῆρος μόνου ἀναλαβόντος ἅπαν τὸ βᾶρος αὐτῆς, ἦν προσεπά-

θησαν ασφαλίσαι, πλὴν οὕτως ὅμως μᾶλλον ἀκόπως, διὰ νηστειῶν, προσευχῶν καὶ "ἀγώνων" κληθέντων τοῦ πνεύματος. Ἐν οἷς πρώτη δοκεῖται ἡ ὑπακοὴ τοῖς *δηθεν* "θείῳ δικαίῳ" ὀρισθεῖσιν αὐτῶν ἄρχουσι, κἂν διαλέγουσιν ἀλογίας, κἂν διαπράττουσιν ἀδικίας, κἂν θρασέως ἀπαιτοῦσιν ἐκμηδένισιν τῆς *καθ' αὐτὴν* *θείας* ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, κἂν *θρασύτατα* πάντ' αὐτὰ ὀνομάσασι "δοκιμασίας ἀπὸ Θεοῦ" καὶ τὴν γῆν "κοιλάδα κλαυθμῶν", οὐχὶ γ' ἀσφαλῶς σφῶν ἑαυτῶν! *Καθ' ὧν* *πάσα* κἂν *δικαία* ἐξέγερσις *δολίως* διδάσκεται τοῖς παντελῶς μὴ ἐρωτῶσι καὶ ταῦτα πάνθ' ὡς "ὀρθόδοξα" ἀκρίτως ἀποδεχομένοις ὡς *μειζῶν ἀπειθεία* κατὰ τοῦ "θελήματος" τοῦ Θεοῦ! Οὐ ὄπισθεν μόν' οἱ παντοειδεῖς ἐγωισταὶ τῶν λαῶν ἄρχοντες κρύπτονται, οἱ οὐδεμίαν σκέψιν διδόντες τῇ σωτηρίᾳ ψυχῶν, οὐδὲ τῇ παντὶ τρόπῳ ἐπιτελέσει τάληθῶς *θείου πάντων ἡμῶν χρέους* τοῦ *παντὶ τρόπῳ, οὐ δὲ μόνῳ ᾧ οὗτοι διδάσκουσιν, ἐπὶ τελειότητα φέρεσθαι*, τὸ φύσει ἐγκείμενον τῇ φύσει ἡμῶν ὡς *θείων* πνευμάτων!

§76. Ἄτιν' ὅμως, τὰ παρὰ τῶν λαῶν ἕως τοῦ νῦν ποιηθέντα οὐδόλως πῶς ἐξαντλεῖ, ὡς τὸ μέγα ζήτημα τοῦ *πῶς παρὰ τὸν Χριστὸν* ἐπὶ τὸν κόσμον ἦλθε τὸ σκότος κἂν αὐτῷ *ἀκέραιον* παραμένει· ἀφ' οὗ οὐδέποτε' ἐξελευσόμεθα, ἂν τάνωτέρω ὡς καὶ τὰκολουθοῦντα οὐ καλῶς κατανοηθῇ! Μὴ δὲ λέγε ὅτι ἐν τῷ φωτὶ νῦν ἐσμέν· τοῦ Θεοῦ μὲν ἐπ' Αὐτῷ εἰ πιστεύεις, ἡμῶν μόνων αὐτῶν δὲ ὅπερ ἄνευ Ἐκείνου δημιουργοῦμεν ὃ βᾶίνει αἰεὶ ἀξανάμενον εἰ ἐπ' Αὐτῷ οὐ πιστεύεις! Καὶ γὰρ ὅλως ἀδιαφιλονίκητον παραμένει ὅτι *οὐχ ὀμαλῶς* ἀπὸ τῆς ἀρχαίας εἰς τὴν σύγχρονον ἅπας ὁ κόσμος ἦλθομεν ἐποχὴν! Τοῦτ' ἔστι πῶς ἀληθὲς πλὴν δι' *ἄλλους* μακρὰν εὐρισκομένους ἢ ὅλως ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἀποκεκομμένους πολιτισμούς, οὐχ ὅμως διὰ τὸν εὐρωπαϊκόν, ἐξ Ἑλλάδος διὰ τῆς Ῥώμης διαχυθέντ' ἐπὶ πάσης τῆς γῆς! "Ὅτι *ἔστι τι ὅπερ ὄντως συνέβη* *χόπερ ἀδιαμφισβητήτως συνέπεσε* μετὰ τῆς ἐλεύσεως κάγκαταστάσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, *κάπο κείνης τῆς ἐποχῆς διεμόρφωσεν ἅπαν ὃ ἠκολούθησεν*, ὡς ἔτι καὶ τὸ καὶ νῦν περὶ πάντα τὰ σπουδαία καὶ μὴ ἐπικρατοῦν γενικὸν πνεῦμα! Ἄλλ' ἄφες καὶ τοῦτο νῦν ἐρωτᾶν: *Συνέπεσεν ἢ συνεισηλθεν*; "Ὅτι εἰ μὲν μόνον συνέπεσεν, ὅλως *ἄλλη κἀνεξάρτητος* ἦν ἂν αὐτοῦ ἡ αἰτία τε καὶ προέλευσις! Εἰ ὅμως δὲ συνεισηλθεν, *ἐγγενὲς ἀσφαλῶς* ἦν τῇ νέᾳ θρησκείᾳ, ἀλλ' οὐκ ἀναγκαίως διὰ τοῦτο καὶ θείαν εἰσχήκει ἑαυτοῦ τὴν προέλευσιν! Τοῦτο πρὸς τούτοις πρῶτον χρὴ γὰρ κατανοηθῆναι: "Ὅτι *οὐ πάν* ὃ θεῖον κἂν ἐπ' αἰῶνας πιστεῦνται ἀναγκαίως θείαν ἔχει καταγωγὴν, κἂν τοιαύτην οἱ "θεολόγοι" αὐτὴν ὀνομάζωσι! Μόνος ὁ Ἰσραὴλ ἦν λαὸς ἀγαπητὸς τοῦ Θεοῦ; *Μόνοι* ἄνθρωποι καὶ δι' *ἑαυτοὺς* διετείνοντο τοῦτο! *Πῶς* οὖν διὰ *μόνην τὴν ἀνθρω-*

πίνην διάτασιν θεῖον ἦν ἄρα καὶ πᾶν ὅπερ ἐν τῷ λαῷ κείνῳ ἢ διὰ κείνου ἐγένετο; Πῶς ὅτι νομάδες κυρίως καὶ γεωργοί, περὶ δὲ τὰ γράμμαθ' ὄλως ἀπαιδευτοὶ ἦσαν οἱ πόλλ' Ἰσραηλίται, ὡς ἐκ Θεοῦ μόνη ἠύλογημένη ἢ περὶ ζῶα καὶ γῆν ἀπασχόλησις καταδείκνυται, κατηραμέναι δὲ παρὰ τοῦ Θεοῦ αἱ περὶ τὰ γράμματα ἐργασίαι κάμβλητέα εἰς πῦρ τὰ ἔργα αὐτῶν, πλὴν ἐὰν ὦσι περὶ τοῦ "νόμου", ᾧ ἱερεῖς μόνοι ἐπίστανται; Ἔστιν ἐκ Θεοῦ πᾶν ὃ λέγεται "μέτρον ἄριστον", ναὶ ἢ οὐ; Πόθ' ὡς ἐκ Θεοῦ ἀπεδείχθη τὸ "μέτρον" καθ' ὃ ἔδρα καὶ ἔζη ὁ Ἰσραὴλ πρὸ Χριστοῦ, ὃ μόνον βελτιῶσ' Αὐτὸς ἐπὶ γῆς ἦλθεν, ὥστε τὸ τοιοῦτον καθίστασθ' ἐπιβλητέον πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ χριστιανοῖς, κἂν μὴ ἰσραηλιτικὴν καταγωγὴν ἔχουσιν; Ἀσφαλῶς, ἕως τ' Ἄδου κατώτατα κατελθὼν ὁ Χριστὸς οὐδ' ἕως τὰ πὶ γῆς κατώτατ' ἠρνήθη ἐλθεῖν, ἵνα καὶ πάντας τοὺς ζῶντας ἀναγάγῃ ἐκεῖθεν! Ἄλλὰ πῶς τοῦτο σημαίνει ὅτι πάντες οἱ ἄνωθεν τῶν ἐπὶ γῆς κατωτάτων διαβιοῦντες ὄφελον ἐκεῖ, ἐς τὰ κατώτατα, πρῶτον ὑπάγειν καὶ ζῆν ἐπὶ γῆς, ἵνα μόνον ἐκεῖθεν ἀναβιβασθῶσι παρὰ τοῦ Κυρίου εἰς Οὐρανοῦς; Πῶς εἰ οὐ τοῦτ' ἐθεωρήθη ὡς τὸ μόνον πρὸς σωτηρίαν προάγον, πᾶσ' ἄρ' ὑπὸ τῶν "Χριστιανῶν" τὸ ἰουδαϊκὸν μόνον ἀκολουθησάντων βίου ὑπόδειγμα ἢ ἀρχαία τῶν Ἑλλήνων παιδεία ἐγκατελείφθη· οὐ δὲ μόνον τὰ χρεῖον αὐτῆς τμήμα, ἂν ἀληθῶς τοιοῦτον ὑπῆρξε, μόνον δ' ἀπ' αὐτῆς διεσώθη ὅ,τι ἐλάχιστον τὴν αυτοκρατορίαν ἐδοκίμη προάγον, ὅπερ βεβαίως οὐδόλως ταύτην προήγαγε, σταθερῶς ἕως τῆς πτώσεως βάσαν πτωχεύουσιν καὶ συρρικνουμένην, αἰεὶ ὑπὸ τὰ οὐδὲν ἀπ' ἀρχῆς κατανοοῦντα, ὡς καὶ νῦν καταδείκνυται, ὄμματα τῆς "Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς" Ἐκκλησίας; Αὐθις νῦν ἐρωτῶ· ἔστιν Ὁρθόδοξον πᾶν ὅπερ σὺν Λόγῳ χούτω καὶ παντὶ μέτρῳ ἀρίστῳ ἀληθῶς ἐστὶν ὀρθόν, ὅπερ ὡς τοιοῦτον, διότι οὕτως ἐστὶ τοιοῦτον, ἀσπάζομαι, ἢ ὅ,τι ὄλως ἀνεξετάστως ἕως αὐτοῦ τὰ βαθύτατ' ἐγὼ ἀπεκδέχομαι, ἀπλῶς διότι "οὕτω δεῖ με δοκεῖν" εἰ τὴν ἐμὴν "σωτηρίαν" ἐπιθυμῶ, ἀφ' ἧς ἀποκλείομαι, διότι οὕτως ὀρίζεται (ἀκριβῶς εἰπεῖν διατάσσει) ἢ ἐκκλησία τῶν "θεολόγων", τουτέστιν ὡς ἔδοξε τοῖς τὸ ἰουδαϊκὸν μόνον ὑπόδειγμ' ἀκολουθήσασιν, οὐ δ' ὡς εἰκὸς διότι τοῦτ' ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῦ Λόγου ἀμεταθέτως τεθεμελιωμένον θέλημα τοῦ Θεοῦ; Εἰ οὐκ ἀκριβῶς οὕτως ἔδρασεν ἢ "Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ" Ἐκκλησία, διατί οὐκ ἠναντιώθη εἰς τὴν δῆωσιν, ἐμπρησμὸν καὶ καταστροφὴν τὰρχαίου τῶν Ἑλλήνων πολιτισμοῦ, καὶ διατί ἐγκατέλιπεν ἐκείνων τὴν ἐπιστήμην, τεχνικὴν καὶ παιδείαν πέραν οἷς πενιχροῖς αὕτη γράμμασιν ἠναγκασμένη ἦν χρῆσθαι; Ἀληθῶς ἔτι δοκεῖς ὅτι οὐδέποτε παρὰ τῶν Ἑλλήνων, κατὰ τὸ ἰουδαϊκὸν φεῦ ὑπόδειγμα "χριστιανῶν" γενομένων, τοιαῦτ' ἐν

Ἐλλάδι συνέβησαν; Εἰπάτωσαν ἡμῖν εἰ οὐ σφάλλουσιν οἱ ἕως τοῦ νῦν ἀγερώχως διὰ τὸ Βυζάντιον φυσιούμενοι καλοὶ πατριῶται καὶ χριστιανοί, *ποῦ* κατ' αὐτὸ ἐπέτράπη τῷ ἀρχαίῳ πολιτισμῷ τὸ ἐπιζῆσαι *χόμελως εἰς ἀληθῶς Χριστιανικὸν* μεταλλάξ' ἑαυτὸν διὰ τῆς *καλῶς αὐτῷ γνωστῆς καὶ δεδοκιμασμένης* μεθόδου τοῦ Λόγου καὶ Μέτρου· μὴ ἐν Ἀθήναις, ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἢ ἔτι ἐν αὐτοῖς τοῖς Δελφοῖς; Διότι *οὐ τοῦτο συνέβη* ὅτ' ἀκριβῶς τὸ Βυζάντιον μόνον ἐκράτει τὸ φῶς τοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ *τάσιατικὸν ὡς δῆθεν "Χριστιανικὸν"* πνεῦμα ἐν αὐτῷ ἐπεκράτησε καίτοι χρωμένῳ τῇ ἐλληνικῇ γλώσσῃ, *ἔγκλημα μέγιστον κατὰ τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ διεπράχθη ἐν Βυζαντίῳ*, ὅπερ *μέρος μόνον τοῦ παλαιοῦ Ἰουδαϊσμοῦ* μετήλλαξεν εἰς "χριστιανισμόν", *κατήγγησε τὸν ἐλληνισμόν*, καὶ κατὰ τοῦλάχιστον δώδεκ' αἰῶνας ὑπέστρεψε τὸν πολιτισμόν! *Πάντα* ἀκολουθήσαντα, κείνου ἀπόρροια!: Ὡς μεταξὺ πρῶτον ὅτι ἕως τοῦ νῦν ἡ Ἀσία *οὐκ ἐξεχριστιανίσθη!* Τὸ "πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη" *κατ' ἔσκεμμένην Χριστοῦ περιφρόνησιν* μετηλλάγη εἰς τὸ οὐκ ἐνταλθέν "ἐγκλείεσθε μοναῖς καὶ προσεύχεσθ' ὑπὲρ ὑμῶν ἑαυτῶν"! Καὶ μέχρι τοῦ νῦν ὁ *τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων* Ἅγιος Λόγος διέμεινεν *ἄγνωστος* τοῖς ἀνθρώποις! Ὁ ἄλλως λέγεται *σκότος!* Ἐπεληλυθὸς διὰ ψευδοχριστιανῶν σκαιῶς ἀπορριψάντων τὸ *Ἐν ἐπὶ Τελειότητα Πνεῦμα* Χριστοῦ καὶ Ἑλλάδος! *Ἐκείνου τοῦ σκότους τὰς συνεπείας* νῦν γευόμεθα παγκοσμίως! Ἄραγε συνιᾶσιν οἱ ἐπίγονοι ἐπὶ τέλους;

[Ὅτι κατὰ τὸν μεσαιῶνα μεγάλως ἀνεπτύχθη ἡ Χριστιανοῖς μόνη γνωστὴ καθ' αὐτὴν θαυμαστὴ *λατρευτικὴ τέχνη οὐδόλως* τὴν παροῦσαν διαπίστωσιν ἀναιρεῖ! *Ἀκριβῶς εἶπεῖν, αἰεὶ καθαρῶς ἰκετευτικῆ, οὐ δὲ γησίως λατρευτικῆ* ἦν ποθ' αὕτη! Σαυτὸν γὰρ ἐρώτα: Ἀρέσκεθ' ὁ Κύριος εἰς *ἀπτά ἔργα οὐσίας* ἢ μόνον τὸ διὰ μόνου τοῦ στόματος συνεχῆς "Κύρι' ἐλέησον"; Ποίαν ποτὲ *καθαρῶς δοξολογικὴν* λειτουργίαν ἀνέπεμψαν οἱ βυζαντινοί, τὴν συνείδησιν *ἐλαφρὰν* σχόντες ὡς ἐπιτελέσαντες ἅπαν καὶ πλήρες τὸ ἔργον ἡμέρας κὰς τὸν Θεὸν ἀφέντες ποιεῖν τὰ κατ' Αὐτὸν δέοντα, *ἄνευ μῆς ἔστω* ἀναπομπῆς τοῦ "Κύρι' ἐλέησον"; Ἀληθῶς ἐκ μόνης τῆς μεγάλης αὐτῶν ταπεινώσεως οὐχ οὕτως ἐποίησαν, ἢ ἐκ μόνου τοῦ μεγάλου αὐτῶν τῆς κολάσεως φόβου; *Ποῦ ἄρ'* ἦν εἰ οὐκ ἐπὶ τὴν *Δικαιοσύνην* Θεοῦ ἢ *Λογικὴν* ἐλπίς καὶ πίστις αὐτῶν; *Πῶς* πᾶν ὅπερ ἄνευ αὐτῶν πράττομεν οὐκ *ἀσέβειαν* ἀλλὰ Θεοῦ σέβας μάλλον δηλοῖ; *Πῶς* ἐκ πίστεως οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἄνευ ἰκεσίας κατέλιπον τὸν *φιλότιμον* Κύριον, κατὰ τὴν ἑαυτῶν ἰδίαν φιλοτιμίαν ἐμπιστευθέντες τῇ φιλοτιμίᾳ Αὐτοῦ; Μὴν ὁ Κύριος ἀγνοεῖ τὰς ἀνάγκας ἡμῶν πάσας; *Οὐκ οὖν ἀρκεῖ, ὡς κοῦκ εἰς τέλος ἐξήρκεσε,*

μόνη ἢ βυζαντινὴ λατρευτικὴ τέχνη! Ὅτι οὐ συνωδεύθη ὑπὸ πάντων τῶν δεόντων ἔργων πολιτισμοῦ, δι' ὧν ὁ ἄνθρωπος ἐτοιμάζεται πολίτης τῆς Οὐρανίου Πολιτείας γενέσθαι! Ἴδε καὶ νῦν τίνας "πολίτας" αἱ "πολιτεῖαι" παρασκευάζουσιν!]

§77. *Τοῦτο γὰρ οὖν χρὴ παγκοσμίως ὁμολογηθῆναι* μετὰ πάσης τῆς δεούσης ὀδύνης, πένθους καὶ συντριβῆς· ὑπ' αὐτῆς δὲ μάλιστα πρώτης τῆς αὐταποκαλουμένης "Ὁρθόδοξου Χριστιανικῆς Οἰκουμεικῆς Ἐκκλησίας", ἀποκλειστικῆς διαδόχου τοῦ Βυζαντίου! Ἐὰν οὕτε καὶ νῦν ἔτι τοῦθ' αὕτη ποιήσῃ συστελλομένη διὰ τὸ ἔγκλημα, τότε ἀσφαλῶς οὕτ' Ὁρθόδοξος ἢ Οἰκουμεικὴ, οὕτ' ἀσφαλῆστατα τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐστί! Τὸ ἔθνος τῶν ἐλλήνων, ὃ νῦν ἐπιζῆ ὡς νῦν ἐπιζῆ ὀφείλει τὸν ἑαυτοῦ μαρasmus εἰς αὐτὸ ἀκριβῶς *ἀνομολόγητον ἔγκλημα*, ἀφ' οὗ τῶν συνεπειῶν οὐδέποτ' ἐξελεύσεται πρὸ τῆς τοιαύτης ὁμολογίας καὶ τῆς ἀπολύτως ἀναγκαίας ἀκολουθήσαι διορθώσεως τοῦ τρόπου σκέψεως καὶ δράσεως ἐνὸς ἑκάστου τῶν φερόντων τὸ ἐλληνικὸν καὶ Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν ὄνομα! *Οὐκ ὀρθῶς* ὑπὸ τῶν βυζαντινῶν ὁ χρόνος ἐχρήσθη ἀλλ' ἐπ' ἐπιπόλαι' ἔδαπανήθη· τῶν ἐλλήνων ἔκτοτε, διὰ τὴν μείζονα πασῶν ἐκείνην κατάχρησιν ἣν εἰσέτι οὐδόλως πως αὐτοὶ κατενόησαν, ὑφισταμένων τὰ δεινὰ ἀλλὰ, κατ' ἀνάγκην ἀδήριτον ὡς ἐκ τῶν ὄσων ἠδη τότε συνέβη, *ἐντελῶς λογικὰ* αὐτῆς ἐπακόλουθα! Ἔτι διαφωεῖς; Ἴδ' ἐπὶ τέλους τί οὗτοι ποιούσι! Διὰ μὲν τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν, ἥνπερ *σκαιῶς κατὰ τὸ Βυζάντιον ἐγκατέλειψαν* οὐδέποτ' ἔκτοτ' *ἀνεκδύσαντο*, οὗτοι νῦν εἰσὶ *κενῶς* "ὑπερήφανοι"! Διὰ δὲ τὴν βυζαντινὴν ὅμως [ἥνπερ οὐδέποτ' ἐγκατέλειψαν, καθότι καὶ νῦν ἔτι βυζαντινῶς σκέπτονται καὶ διαβιούσιν, ὡς ὑπήκοοί γε οὐχ ὡς πολῖται συνειδητοί, ἔτι δ' ἀρτιώτεροι τῶν ἀρχαίων, ἔχοντες πλήρη συνείδησιν τῆς εὐθύνης αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ τε ζῶντος Θεοῦ χέαυτοῦ αὐτῶν ἕκαστος διὰ πάνθ' ἃ διαπράττουσιν ἐν νῶ τε καὶ κοινωνία· ἥνπερ εὐθύνην πλήρως συγγέουσι κρυπτόμενοι ὀπισθεν τῆς αὐτῶν εἰς Θεὸν "πίστεως", οἷαν *πέραν παντὸς Λόγου ἔτι διατηροῦσιν*] ὡς ἐπίπλαστα καὶ παρείσακτ' ἐκ τῆς μισητῆς αὐτοῖς Δύσεως πάντα τὰ λοιπὰ θεωροῦσιν, ὧν ὅμως μετὰ πάσης εὐαρεσκείας χρήσιν ποιοῦνται, οὗτοι νῦν οὐδόλως αἰσχύνονται, ἄβουλοι ἀλλ' ἰταμοὶ γεγονότες ἀκόλουθοι παντὸς ἐκ *θλιβερῶν καταλοίπων* ἀνοήτου ἢ καὶ *πονηροῦ* ἀγοραίου συρμοῦ—οὐ δὲ μόνης τῆς ἐμφανίσεως ἀλλὰ κυρίως τῆς λεγομένης "διανοήσεως"! Χὸ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς πολυτιμώτατος χρόνος παρέρχεται εἰσέτι παρ' αὐτῶν μὴ καλῶς χρώμενος ἀλλ' εἰς ὅλους ἀνίερα δαπανώμενος, ἐνῶ παντοῖοι ἐχθροὶ τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ πάνοπλοι πρὸ τῶν πυλῶν, ἀν οὐκ ἤδη κἀντὸς τῶν τειχῶν,

ἴστανται ἀπειλοῦντες καὶ ἤδη δηροῦντες! Πότε τοιούτως τοὺς ἀλλοτρίους ἠνέσχοντο οἱ Ἕλληνες οἱ ἀρχαῖοι; Πότε δὲ οὐ τοιούτως τοὺς ἀλλοτρίους ἠνέσχοντο κυρίως οἱ βυζαντινοί, δεινοτάτας ὑποστάντες τὰς συνεπείας; *Τίνων* οὖν ἀληθῶς οἱ παρόντες ὑπόδειγμ' ἀκολουθοῦσιν, ὅπερ οὐχ ὑπὲρ πᾶν μέτρον ἤδη δεινῶς ὑπερέβησαν; Πῶς οὖν ἐσμέν ἡμεῖς ἀληθεῖς Ἕλληνες καὶ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἀρνούμενοι τὰς μεγάλας ἡμετέρας ἱστορικὰς ἀμαρτίας ὁμολογήσαι ἵνα ὑπόδειγμα δώμεν μεταμελείας πᾶσι τοῖς ἐπὶ γῆς; Τίς ἄλλος λαὸς κέκτηται ὅσα ἡμεῖς πιστεύομεν ἔχειν ἐφόδια πνεύματος, ἵνα κάλλιον ἡμῶν ὁδηγήσῃ ἐπὶ τὰ πρόσω τοὺς γηγενεῖς; Πλὴν, ἰδὲ ἐπὶ τίσι πράγμασι καταδαπανῶνται οἱ νῦν ἐν Ἑλλάδι ἐπιφανεῖς κληρικοὶ τε καὶ λαϊκοί· ἀγοραῖοι δῆθεν διανοηταί, "πνευματικοί" τε καὶ ἀπνευματίστοι· δῆθεν φιλόσοφοί τε καὶ καθηγηταί· ἐμφανεστάτα πλὴν ἀνευθριάστως χρηματιζόμενοι ἐπιστήμονες σπουδάσαντες δωρεὰν καὶ τὰ ταμεῖα τοῦ θλιβεροῦ κράτους καταληστεύοντες κατασκευασταί τε καὶ ἐργολάβοι "ἔργων" τῆς συμφορᾶς, "συντονιζόμενοι" ὑπὸ "διασῆμων" κυρίων καὶ κυριῶν, ὡς ποθ' ὁ Νέρων (εἶ γ' ἀληθῆ ἔστι τὰ κατὰ κείνου λεγόμενα) τὴν Ῥώμην, ἐξ ἀμελείας χάριν μεγαλομανίας κατακαιουσῶν τὰ περὶ τὰς ἐπαύλεις αὐτῶν ἄλση· εὐτελέστατοι πάντες πολιτικοὶ τε καὶ τάντι κερατίων μίσθαρν' αὐτῶν κακόφημα ὄργανα! Ὡν πάντων πρό, ὁ λαὸς ὁ πολὺς καὶ παχὺς ἴσταται χάσκων, ἄβουλος, πειθήμιος, ἐνεός! Ἴδε τὰ τέκνα σου, ὦ Ἑλλάς! Σὺ δέ, Λαέ, πῶς γελᾷς;

§78. Τῶν μεσαιωνικῶν χριστιανῶν πάντων, κυρίως δὲ τῶν βυζαντινῶν τοιαῦτα ἔτι ποιοῦντων, τί οἱ Ἰουδαῖοι ἐποίουν συνεχῶς μετὰ κείνων διαβιόντες; Μὴ κείνους ἠμιλλῶντο ἐπ' ἔργα πολιτισμοῦ διὰ τῆς ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως, *μόνης οὐσιώδους κἂν ὑποκρυπτομένης* τῶν ἔργων πολιτισμοῦ κινητηρίου δυνάμεως· ἢ ἐπὶ τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν δι' ἔργων πολιτισμοῦ, μεγάλων ἀποβαινόντων διὰ *μόνης αὐτῆς τῆς ποιότητος* τῆς ἐπ' αὐτὰ ταῦτα τοὺς ἀνθρώπους κινούσης δυνάμεως; Μᾶλλον οὐ! Μᾶλλον οὐδόλως περὶ ταῦτα κείνων διέφερον! Μᾶλλον *σὺν ἐκείνοις* τὴν ἐπὶ Θεῷ πίστιν ἀπώλεσαν τοῦ χρόνου παρερχομένου· πολλῶ δὲ μᾶλλον ὡς οὐδέποθ' οὔτοι τὴν ἐπὶ *τῆσδε γῆς εὐθείαν ἀναφοράν* ἐλησμόνησαν, ἐφ' ἧς γῆς ὁ ἄνθρωπος προσκολλόμενος, κἂν ἄλλα λέγει ὅτι πιστεύει αὐταπατώμενος, μᾶλλον ἀποβάλλει τὴν τε ζῶσαν καὶ κινούσαν συνείδησιν τοῦ *καθαρῶς πνευματικοῦ μόνου ὄντος* περιεχομένου τοῦ ἰδίου πολιτισμοῦ! Τί ἀληθῶς σὺν τῷ χρόνῳ συνέβη διὰ τῆς συμμείξεως χριστιανῶν καὶ ἑβραίων; Ἀκριβῶς τοῦτο: Οἱ χριστιανοὶ *ἀπώλεσαν τὴν συνείδησιν, τουτέστιν ἂν ποτε ταύτην ἀπέκτησαν, τῆς ἤδη ἐπ' αὐ-*

τῶν μετὰ τὴν Ἀνάστασιν οὔσης κὰν αὐτοῖς ἀνὰ πᾶσαν πλέον στιγμὴν ὡς Ἀναστάσεως διαρκoῦς βιοῦσθ' ὀφειλομένης Θεοῦ βασιλείας, δεινῶς παρανοήσαντες τοὺς Χριστοῦ περὶ τῆς ταύτης (πλὴν μόνον τότε ἀμέσως ἐπικειμένης διὰ τῆς Αὐτοῦ Σταυρώσεως τε καὶ Ἀναστάσεως) ἐλεύσεως λόγους! Καινὸς διὰ τῆς Ἀναστάσεως ὁ Κόσμος ἐγένετο; Ἄρα καινὸς δι' αὐτῆς ὡς καὶ τὸς ὁ χρόνος ἐγένετο! Ἄλλ' οἱ διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν [ἤδη συγκεχωρημένας, πλὴν μόνον ἐὰν οὕτως ἴδωσι καὶ διαβιῶσι τὰ διατρέξαντα] πειθόμεν' αἰεὶ κύπτειν τὰς κεφαλὰς ἐπὶ ταύτην τὴν γῆν, ἐπὶ ταύτην διὰ τοῦτο τὴν γῆν καὶ τὰς ἐπ' αὐτῆς τὰς σκιάς αὐτῶν διαγραφούσας ἀμαρτίας αὐτῶν συνεκέντρωσαν ὅλην τὴν προσοχήν, κὰν μόνῳ τῷ συνήθει αὐτῆς φυσικῶ χρόνῳ ἀναμένουσιν ἔκτοτε τῆς Θεοῦ βασιλείας τὴν ἔλευσιν· ἥτις οὕτως αὐτοῖς φαινομένη "βραδυποροῦσα καὶ συνεχῶς ἀναβαλλομένη" εὐθέως εἰς τὴν τ' ἀπιστίαν κάθειαν τούτους ὠδήγησεν! Οἱ ἑβραῖοι κατὰ δεινὴν παρανόησιν αἰεὶ ἐπὶ ταύτην μόνην τὴν γῆν ἰδόντες ἐπελευσομένην τὴν βασιλείαν, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτοῖς μόνῳις ὑπεσχημένην, ἐπὶ ταύτῃ τῇ πίστει αἰεὶ προσκολλώμενοι καὶ μετὰ τὴν ἐκ τῆς Παλαιστίνης ἀποβολήν, ἐφ' ὅλην οὕτω διὰ ταῦτα τῇ γῇ, ἐφ' ἣ πάσῃ οὗτοι διέσπαρτο εἶδον ὑπονοουμένην ἐξαπλουμένην τὴν ὑπεσχημένην αὐτοῖς βασιλείαν! Οὐδεὶς οὕτως ἰδιαίτερος λόγος πλέον ὑπῆρχεν εἰς μόνην τὴν Παλαιστίνην αὐτοῦς ἐπιστρέψαι, μᾶλλον ἢ παραμεῖναι εἰς ἃς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ χώρας καὶ ἐγεννήθησαν, ἃς παρὰ ταῦτα οὐ μόνως πατρίδας αὐτῶν ὡς οἱ λοιποὶ παλαιότεροι γηγενεῖς ἐθεώρουν· δι' ὃν λόγον κυρίως, ἥτοι διὰ τὸ ἐπὶ γῆς ἔχειν δύο πατρίδας οὐ δ' ἀποκλειστικῶς τὴν εἰς ἣν κατοικοῦσιν, οὐκ ἰσοτίμως καὶ μετὰ τόσους αἰῶνας ἐγένοντ' ἀποδεκτοὶ παρὰ τῶν ἄλλων κατοίκων μυρίως διωκόντων αὐτούς! Ἄλλὰ πιθανώτατα διὰ τοῦτον κυρίως τὸν λόγον, χίνα μὴ αὐτὸς πληρωθῇ κατὰ τὴν ἑβραϊκὴν τῆς Γραφῆς ἐρμηνείαν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, οἱ ταῦτα φοβούμενοι μάλα πλείονες χριστιανοὶ τὴν ὑπὸ τῶν ἑβραίων κτήσιν γῆς ἀπηγόρευσαν· οὕτως οὖν αὐ πάντες, ἐπὶ ταύτῃ τῇ γῇ πᾶσαν τὴν προσοχήν αὐτῶν ἔχοντες ἀπαποδεικνύμενοι! Ἄλλὰ τί οὖν οὕτω πράγματι ἔτι καὶ νῦν συντελεῖται, κὰν ἢ ὡς ἄνω περὶ κτήσεως γῆς ἀπαγόρευσις ὅλως ἠτόνησεν; Ὅτι, τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν ἑβραίων οὕτω στενῶς μετ' ἀλλήλων συμμεμειγμένων παραμενόντων, ἐν μὲν τῷ κέντρῳ πάντων τῆς συνειδήσεως, τουτέστιν εἰ γρηγοροῦσαν αὐτὴν ἔχουσι τῶν διαγιγνομένων πραγμάτων, ἴσταθ' αὐτὸς ὁ Χριστὸς αἰεὶ ἀλήστως ὡς καὶ κατ' ὄνομα διαχωρίζων αὐτοὺς εἰς τούτους κακείνους, ἐν δὲ πάσῃ τῇ καρδίᾳ πάντων αὐτῶν, συνειδητῶς ἐπὶ τῷ Θεῷ ἀπιστούντων, βασιλεύει μόνῃ ἢ προσήλωσις ἐπὶ ταύτῃ τῇ γῇ.

*ἧς ἀκορέστως τὸν πλοῦτον καταληστεύομεν ἀπερισκέπτως ἐν ἀσω-
τείαις κακαταδαπανῶντες αὐτόν!*

[Ὅτι ἑβραῖος διαβίων μεταξὺ χριστιανῶν οὐδὲν ἄλλο σημαίνει ἢ τὴν καὶ κατ' ἴδιον ὄνομα, ἄρ' οὖν καὶ κατὰ τὴν τούτου συνείδησιν, ἀπόρριψιν τοῦ Χριστοῦ! Πλὴν οὐδέποτε, εἴτε πρὸ Χριστοῦ κἄρ' ἀ-
διαβλήτως, εἴτε καὶ μετ' Αὐτὸν ἔστω κἄρα θεολογικοῖς μόνοις ἐπιχειρήμασι, σύναμα πείθουτες περὶ τε τῆς δικαιοσύνης τῆς καταδίκης Αὐτοῦ καὶ τάνυπερείστου τῆς ἐπ' Αὐτῷ ὡς ἐπὶ Θεῷ πί-
στεως, οἱ ἑβραῖοι ἐπαρουσίασαν τὸν τρόπον τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐρμηνείαν τῶν ἰδίων Γραφῶν παντάπασιν ἀσφαλῶς ἀνα-
γνωρίσεως τοῦ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ αὐτοῖς ὑπεσχημένου Μεσσίου, ὃν ἔτι καὶ νῦν ἀναμένουσι, ἵνα πάντες οὕτω γνωρίζωμεν ποῖος αὐτὸς κατ' αὐτὰς καὶ αὐτοὺς δύναται εἶναι, ἢ μὴ ἐντελῶς εἶναι·
τουτέστι οὔτε πρὸ τῆς ἐν αὐτοῖς τοῦ Χριστοῦ ἐμφανίσεως, οὐδ' ὅτε, οὐδ' ὅτι ἐν μέσῳ αὐτῶν κάπο τῆς παλαιᾶς αὐτῶν πίστεως ἢ νέα ἐνεφανίσθη, ἦν οὔτοι διὰ κείνην ἀπέρριψαν! Ὅπερ ὅμως συνί-
στησιν ὅλως περιέργον λογικὴν, φιλοσοφικὴν καὶ θεολογικὴν πα-
ραγνώρισιν τῶν ἀπαραιτήτως δεόντων γενέσθ' ἀπ' ἐντὸς τῆς ἰου-
δαϊκῆς θεολογικῆς παραδόσεως· κατὰ τιν' ἔστω ἀναλογίαν τῶν γε-
νομένων ἐντὸς τοῦ χριστιανισμοῦ, ἐν ᾧ ἀκόμη διασώζεται τὰ πε-
ρὶ τὰς αἱρέσεις διαμειφθέντα. Καὶ γὰρ ἔστιν ἀναμφίβολον ὅτι συνοπτικῶς μόνον κάπιπολαίως οἱ νομικοὶ πρῶτοι ἀπέρριψαν τὸ Θεολογικὸν μύνημα τοῦ Χριστοῦ, εἴτα μόνον ἀκολουθηθέντες ὑπὸ τοῦ λαοῦ, οὐδεὶς ἔκτοτε τῶν ὁποίων ἀνεξήτασε τὸ βᾶσιμον τῆς πρώτης Αὐτοῦ ἀπορρίψεως· διὰ τοῦτο μόνον οὕτως ἱστορικῶς ἀνεκκλήτου ὑποδειχθείσης! Ὅπερ, ἀσφαλῶς, οὐδόλως ἔστιν ἀβούλη-
τον ἢ τυχαῖον, ὅτε μὲν ἐπὶ τοσοῦτον μακρὸν ἑβραῖοι μετὰ χριστι-
ανῶν στενωῶς συνυπάρχουσιν, ὅτε δ' ὑπάρχουσι παραδείγμαθ' ἑβ-
ραίων γραψάντων διὰ μακρῶν περὶ τῆς καταδίκης Σωκράτους, ἀ-
σφαλῶς καθ' αὐτὴν μὲν σπουδαίας ὅμως δ' οὐχὶ πάντως σπουδαι-
οτέρας τῆς καταδίκης τοῦ ἐκ Ναζαρέτ Ἰησοῦ· θρησκείας ὅλης, οὐ δὲ μόνης φιλοσοφίας, ἰδρυτοῦ γεγονότος! Καὶ γ' οὐδὲν ὑπάρχει παράδειγμ' ἐνδελεχοῦς ἰουδαϊκῆς Θεολογικῆς μελέτης τοῦ ζη-
τήματος τοῦ Χριστοῦ! Τὰ περὶ τοῦ τίς ἀληθῶς Αὐτὸν καταδίκα-
σεν, ἢ τίς ἔστιν ἡ ἀλήθεια περὶ τοὺς περὶ Αὐτὸν ἰσχυρισμοὺς ἀ-
φθονα, εἰς ἃ μόν' ἑαυτὴν ἢ κατὰ τοῦ Χριστοῦ φιλολογία περιορί-
ζει, μόνην τὴν περὶ τῆς καταδίκης εὐθύνην ἐπιχειρεῖ ἀποσεῖσαι,
ἀλλ' οὐδόλως πως ἀπαντᾷ τὸ ὡς ἄνω ἱστορικῶς σπουδαιότατον
πάντων ἰουδαϊκῶν Θεολογικῶν ζήτημα! Καί γ' ἔστιν ἡ τῆς τοιαύ-
της ἀπαντήσεως ὀλοσχερῆς ἀπουσία ἣτις ἐρείδει στερρῶς τὴν

οὕτως ἀδιάσειστον γιγνομένην σοβαρὰν ὑποψίαν τῆς ἐπὶ τῆνδε γῆν μόνην, οὐδ' ἐπὶ τὸν Θεὸν μόνον, ὅλως ἰδιοτύπου δῆθεν "θεολογικῆς" ἰουδαϊκῆς προσηλώσεως! Ἡς μόνης χάριν, οὐ μόνον τότε ἐσκεμμένως οἱ Ἰουδαῖοι ἀπέρριψαν τὸν Χριστόν, ὅλως ἄλλα διδάξαντα περί τε τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κόσμου ἀφ' ὧν ἐκεῖνοι ἀνέμεινον διὰ τῆς ἐπὶ τὰ ὑλικά μόνον στερεῶς αὐτῶν προσηλώσεως, ἀμέσως διὰ ταύτης ἀναγνώρισαντες τὸ ὅλως διάφορον Αὐτοῦ Πνεῦμα, ἐφ' οὗ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὅλως ἀδύνατον ἦν τιν' ἀμφιβολίαν ὑπάρξαι, οὐ μόνου ἕνεκ' ἀρα κοῦδεμία ὑστέρᾳ τῆς Ἐκείνου καταδίκης ἀναθεώρησις· ἀλλὰ καὶ ἔκτοτ' ἐπιμελέστατα οἱ ἑβραῖοι ἀρνοῦνται μελετᾶν τὴν οὕτως ἢ ἄλλως μάλιστα βαρύνουσαν σπουδαιότητα τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἰουδαϊκῆς θεολογικῆς παραδόσεως ἐμφανίσεως τοῦ Χριστοῦ, Οὐ πᾶσα μνεῖα ἀεὶ μεγάλως ταράττει αὐτούς! Ἡ ἐπ' αἰῶνας οὖν συναπτοὺς εἴκοσι συμβίωσις ἑβραίων καὶ χριστιανῶν οὐ μόνην οὕτω καταδηλοῖ τὴν συνεχῆ ἐνδιάθετον ἐκείνων Ἐκείνου ἀπόρριψιν, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτῶν ἀπ' ἐντὸς αὐτῆς τῆς κατὰ κείνους ἀνεξαρτήτου ἀπὸ Κείνου ἰουδαϊκῆς θεολογικῆς παραδόσεως ὀλοσχερῆ ἐγκατάλειψιν τῆς ἐπὶ μόνῳ τῷ Θεῷ προσηλώσεως· καταδηλουμένης οὐχ ἥττον καὶ διὰ τῆς βαθείας καὶ οὐσιώδους σπουδῆς τῶν μεγάλων Θεολογικῶν προβλημάτων, ὧν ἱστορικῶς μακρὰν μέγιστον ἦν αὐτὸς ὁ Χριστός· ὡς ἀπὸ Θεοῦ εὐλογία ἐμφανιζομένων κατὰ, καὶ βοηθούτων εἰς, τὴν μείζον' ἀνάπτυξιν τῆς καλλίονος ἡμῶν κατανοήσεως τοῦ τε Θεοῦ καὶ τοῦ Κόσμου ἐν οἷν ἀμφοῖν πάντες ζῶμεν· ἥπερ σπουδὴ μέρος ἐστὶν ἀναπόσπαστον τῆς ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως καὶ τῆς Αὐτῷ μόνῳ ὀφειλομένης λατρείας· ἥσπερ ἡ ἐγκατάλειψις οὐ μόνην βλαφημίαν ἀλλὰ κάποδειξιν συνίστησιν ἔμπρακτον κἀδιάσειστον ἀθείας, ὀφειλομένης εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν δῆθεν θεολογικῶς κατὰ τὰς Ἰουδαίων γραφὰς διατασσομένην ἐπὶ τῆσδε γῆς ὕλης προσήλωσιν! Οὐδεμία καθ' ὧν ᾧδε πάντων νυνὶ κατετέθησαν δύνατ' ἐγείρεσθαι ἄμυνα· εἰ μὴ διὰ μόνης τῆς ὁμολογίας ὅτι πᾶσ' ἀνέκαθεν ἡ ἰουδαϊκῆ θεολογίας παράδοσις ταύτην μόνην τὴν γῆν σιωπηρῶς ἀνομολογεί ὡς Θεόν, καὶ πᾶσ' ἐν τῇ ἰουδαϊκῇ παραδόσει εἰς ἐπέκειν' ἀναφορὰ δεινὴ ἐστὶ γλώσσης κατάχρησις! Ἄλλ' οὐδὲ τότε βεβαίως ἔστιν ἀποβλητέον τὸ μεγάλως διαπορεῖν περὶ τοῦ πῶς ἀπὸ τοῦ μέσου ταύτης τῆς παραδόσεως, τοιαύτη γ' ἂν ἦ, ὁ Χριστός, εἰς μόνον ἐπέκειν' ἀναφερόμενος, ἐν τῷ κόσμῳ ἡμῶν τούτῳ ἐνεφανίσθη! Ὅτι δ' οὐδ' αὐτοὶ ἔτι οἱ χριστιανοὶ κατὰ τόσους αἰῶνας ἀπὸ τῶν ἑβραίων ἠξίωσαν ἐν πνεύματι ἀγαθότητος καὶ ἐρεῦνης οὐσιώδη τιν' ἀπάντησιν ἐπὶ τούτοις, τοῦτ' αὐτὸ καταδείκνυσι μόνον· ὅτι

οὐδ' αὐτοὶ ἔτι κατανοοῦσι τὴν βαρυτάτην ἐπὶ πάντας ἡμᾶς Θεολογικὴν σπουδαιότητα τῶν πραγμάτων τουτωνί· ἅτιν' ἀφεθέντ' ἀνεξερεύνητα ἕως τοῦ νῦν, ὡς οὐδὲν ἕτερον ὑπονομεύει καυτὴν ἔτι τὴν χριστιανικὴν ἐπὶ Θεῷ πίστιν, ὑφισταμένην ἀνηλεεῖς ἐπιθέσεις οὐκ ἀπὸ μόνης τῆς ἐξ ἄλλων πηγῶν ἀθείας, ἀλλ' ὡς κατ' αὐτῆς οὕτω τῆς προερχομένης ἐκ τῆς ἰδίας πηγῆς ἐξ ἧς καυτὴ αὕτη προήλθεν· ἐφ' ἧσπερ ἀναμφιβόλως ἐδράζεται καὶ πάνθ' ὅσα τινες διατείνονται [ὄλως ἀφρόνως περιφρονοῦντες τὴν μεταξὺ ὕλης καὶ Πνεύματος ἔσαεὶ ὑπάρχουσαν Ὀντολογικὴν διαφορὰν, καὶ παραλόγως προσπαθοῦντες γεφυροῦν τὸ διὰ ταύτην μεταξὺ τούτων ὑπάρχον ἔσαεὶ ἀγεφύρωτον χάσμα, δεινῶς παρανοοῦντες, ἀλλ' οὐ διὰ μόνην τῶν πραγμάτων τὴν ἄγνοιαν, τὸ οὐδόλως τυχαῖον, οὐδέ τινα ποσῶς φύσει ἐγγειῆ μεικτὴν ὄντολογικὴν ἔχον βάσιν, ἐν ἡμῖν δι' ἡμῶν ἐν τῷ παρόντι Κόσμῳ συναντώμενον ὕλης καὶ Πνεύματος συναπάντημα] περὶ τοῦ δῆθεν ἐν ταῖς Γραφαῖς ὡς ἐκ Θεοῦ, οὐ κατὰ μόνην δεινὴν παρανόησιν, νοουμένου "χριστιανικοῦ ὕλισμοῦ"· ἅπερ πάντα δεινῶς ἐπιτείνει τὸ νῦν ἐπὶ πᾶσι διάχυτον καθαρῶς ὕλικόν (πλὴν κακῶς λεγόμενον) πνεῦμα, ὑφ' οὗ μόνου φεῦ διαπνέονται χοῖ περὶ τὰ "ἠθικά", πλὴν τῆς ὕλης ἀποκλειστικῶς χρηστικά, οὐδόλως δὲ περὶ τὰ καθαρῶς πνευματικά, ἀσχολούμενοι κατ' ὄνομα πλέον "χριστιανοὶ θεολόγοι"! Καὶ ἐστὶν ἐν τούτῳ τῷ οὕτῳ διαμορφωθέντι ὄλως ἀθέῳ γενικῷ "πνεύματι" ἐν ᾧ νῦν ὁ τοῦ φωτὸς κατὰ τοῦ σκότους ἀγὼν διεξάγεται, ἐν ᾧ μᾶλλον ὀλιγώτερον σὺν τῷ χρόνῳ ὡς καυτὰ τὰ πως ὑγιῆ πνεύματ' ἀνθρώπων ἀνθίσταται, δι' αὐτὴν τὴν ἰδίαν πλὴν νῦν φεῦ καὶ τῶν χριστιανῶν ἐπὶ τήνδε γῆν καὶ ὕλην προσήλωσιν!

Μὴ παρανοεῖ: τούτων νῦν ᾧδε κατατιθεμένων, οὐ μόνη αὕτη αὕτη ἢ θεολογικὴ ἐρωτᾶται ἀξία τοῦ ἰουδαϊσμοῦ καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ ὡς παλαιόθεν ἕως τοῦ νῦν οὗτοι ἀσκοῦνται, ἀλλ' ὡς καυτὴ ἔτι ἢ γηισιότης τῆς πίστεως ἐκάστου τῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ δι' αὐτῶν πιστευόντων! Δεινὸν γὰρ πρὸ πάντων ἡμῶν ἴσταται τὸ μέγα ἐρώτημα τοῦ πῶς χῆμεῖς αὐτοὶ πιστεύομεν ἐπὶ τῷ Θεῷ, χό κόσμος ἡμῶν ὀδεύει κατὰ κρημνῶν! "Ἄλλως πως γὰρ τιθέμενον τὸ ἐρώτημα· πῶς ἄρα δυνάμεθα γίνεσθαι πιστευτοὶ διὰ τοῦ μὲν στόματος λέγοντες ὅτι καθ' ὅλ' ὑγιῆ ἔχομεν τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν ἡμῶν, διὰ δὲ πασῶν τῶν ἡμετέρων λοιπῶν πράξεων τοσαῦτα μέγιστ' ἀεὶ δημιουργοῦμεν δεινὰ ἃ ἐπ' ἀλλήλων σωρεύομεν, οὐδὲν ποτ' ἀληθῶς οὐσιῶδες ἵνα κείνων τὴν ἄρσιν ἐπιφέρωμεν πράττοντες εἰ μὴ κατὰ τὸ ὕλικόν ἡμῶν μόνον συμφέρον, ὅπερ μόνον ὑπὲρ πάντα ὑπηρετοῦμεν; Ὡς πᾶσα τῶν πρὸ ἡμῶν δεινῶς ὀρθουμένων δεινῶν

ἄρνησις καθαρὰ ὑποκρισία καὶ τυφλότης ἐστί, πῶς ἄρα διὰ τοὺς δῆθεν εὐσεβεῖς ἡμῶν λόγους, τοὺς δι' ὅλου τοῦ πρὸ ἡμῶν καταγγέλλοντος ἡμᾶς ἔργου ἡμῶν ὅλως ἀσεβεῖς καταδεικνυμένους, ἀπ' ἀλλήλων ὡς πιστοὶ σεβασμὸν ἀπαιτοῦμεν; Ἄει προέχει τὸ ἔργον καὶ τὸ παρὰ κείνου σωρευόμενον ἀποτέλεσμα ὅτι οὐδὲν ἄνευ ἐκείνων συμμαρτυρούντων πρὸ τοῦ Θεοῦ ὁ λόγος ἡμῶν ἔχει τι βάρος! Ὡς δὲ τοσοῦτον πρὸ ἡμῶν τῶν ἐν δημοκρατικαῖς πολιτείαις περὶ τὰ κοινὰ βουλευόντων καὶ βουλομένων ὑψοῦται ἡ ἀδικία, ἄρα καὶ πᾶσ' ἢ περὶ ταύτην εὐθύνη συνίστησιν ἀμαρτίαν βαρύνουσαν πάντας, ὅμως δὲ κεχωρισμένως, ἡμᾶς! Ὅτι οὐκ ἐστὶ συλλογικὴ ἀλλὰ μόνη ἀτομικὴ ἀμαρτία! Πάντα τὰ παρὰ ταῦτα δηλούμενα περὶ τῆς δῆθεν εὐσεβοῦς ἡμῶν ἐπὶ Θεῷ πίστεως βλασφημία χυβρὶς ἐστὶ βαρυτάτη! Ἐνθυμοῦ: Δεινὸν τὸ ἐμπεσεῖν ταῖς χερσὶ τοῦ Δικαίου Θεοῦ!]

§79. Ἡ κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας ἐπίδοσις τῶν ἑβραίων εἰς τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας οὐκ εἰς μόνην τὴν προφανῆ αὐτῶν εὐφυΐαν ὀφείλεται, ἀλλ' ἐπίσης κᾶς τὴν παλαιὰν ἀπαγόρευσιν τῆς παρ' αὐτῶν κτήσεως γῆς! Δι' αὐτῆς μόνης οἱ ποτε κυρίως νομάδες καὶ γεωργοὶ βίᾳ εἰς ἀστοὺς μετηλλάγησαν κᾶς μόνον ἀστικὰς ἀσχολίας τὴν προσοχὴν αὐτῶν συνεκέντρωσαν, ἐπιδοθέντες εἰς οὕτως εἰπεῖν κινήτας πλὴν ἀπαραιτήτους τέχνας καὶ ἐπιστήμας, ἃς οἱ ἀνόητοι χριστιανοὶ ὡς ἐκ θρησκευτικῆς πεποιθήσεως ἀπηξίου! Οὕτως ἐφθάσαμεν εἰς τὴν μεγάλην διόγκωσιν τοῦ ποσοστοῦ καὶ τῶν ἀθέων καὶ τῶν ἑβραίων, κυρίως δὲ τῶν ἐξ ἑβραίων ἀθέων [μᾶλλον ἔτι πρὸ πάντων τῶν ἄλλων μακρυνθέντων ἀπὸ τῆς ἐπὶ Θεῷ πίστεως, Οὐ τὴν προστασίαν οὐχ ὡς ἀνέμενον εἶδον κατὰ τοὺς διωγμοὺς οὓς διὰ τὰ ὡς ἄνω οὐχ ὅλως ἀναιτίως ὑπέμειναν] περὶ τὰς κοσμικὰς τέχνας καὶ κυρίως τὰς θετικὰς ἐπιστήμας, ἐν αἷς οὗτοι πάσαις στενωπῶς κατὰ τοῦ Ἁγίου τοῦ Θεοῦ Πνεύματος μετ' ἀλλήλων συμπράτοντες, τοὺς ὁμοίως ἐκείνοις ποιοῦντας, οὗ τοὺς ἀρίστους, στρατολογοῦντες προβάλλουσιν, ἵν' ἀδιστακτῶς ἐνεργῶς παντὶ τρόπῳ καὶ γενικῶς κατὰ σχέδιον ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν τὸ κατὰ τοῦ παρ' αὐτῶν ἀγρύπνως μισουμένου Θεοῦ-Λόγου δόγμα ἐξαπλωθῇ! Τῶν χριστιανῶν ἀδιαφορούντων περὶ τῶν οὕτω συντελουμένων, καὶ τῶν ἀθέων καὶ τῶν ἑβραίων ἰδιοποιουμένων αὐτάς, αἱ θετικ' ἐπιστῆμ' ἀνεπτύχθησαν ὅλως πνευματικῶς ἀνεξέλεγκτοι, ἄνευ καὶ τῆς ἐλαχίστης ἔτι ἀναφορᾶς εἰς Θεόν, καὶ πᾶσ' ἐπ' Αὐτῷ ἐν ἐκείναις προσπάθει' ἀναφορᾶς ξένη νῦν πρὸς τὸ πνεῦμ' αὐτῶν γενικῶς θεωρεῖται! Οὕτως αὐτ' ἐπεβλήθησαν ἐφ' ἡμῶν δεινῶς ἀνοηταινόντων ὡς ἐπιστῆμαι τῆσδε γῆς-ὑλῆς μόνης, οὐδὲν τὸ πνευματικὸν ὑποκρύπτουσαι θεωρούμεναι! Ὅπερ ἐπίσης ὅλως ψευδὲς νῦν καταδέδεικται!

§80. *Ούτως* ἐνέσκηψεν ἐφ' ἡμᾶς τὰ δεινὰ, ἃ νῦν ὑφιστάμεθα χᾶ πλείονα κατὰ νόμον Λογικὸν ἄφευκτον ἐπέρχεται καθ' ἡμῶν δι' αὐτῶν τούτων τῶν ἔργων ἡμῶν! Ὅτε καὶ αἱ παλαιότερ' ἐφ' Ἐνα καὶ τὸν αὐτὸν Θεὸν πίστευς, φύσει ἀλλήλαις στενῶς συνυπάρχουσαι, ἀπέτυχον διὰ *μόνην τὴν "θεολόγων" ἀνοησίαν* ἠνωμένως ἡμᾶς πάντας προάγειν εἰς τὴν *ἀγνήν ἐπὶ τὸν μόνον Θεὸν-Λόγον πίστιν*, οὐσία ἐπὶ *τόνδε* χοῦν συγκεντρώσασαι τὴν προσοχὴν τῶν ἀνθρώπων, μοιραίως νῦν εἰς τύπον *ὅλως οὐσίας κενὸν* καταπίπτουσιν *αὐτογιγνώμεναι περιτταί, κἂν οὐδόλως πως οὐσία εἰσὶ περιτταί* διότι *μόνη ἢ ὀρθὴ ἐπὶ Θεῷ πίστις ὀρίζει τὸν σκοπὸν* τῆς ἀνθρώπου ὑπάρξεως καὶ Πολιτισμοῦ, ὧν (ἦτοι, Θεοῦ καὶ Πολιτισμοῦ) *ἀνευ ἀδηρίτως* ἐν τῷ ζοφερῷ χάει τῆδε κάκεισε περιδινούμενοι τὰ Λογικῶς ἀναπόφευκτ' ἀκολουθοῦντα δεινὰ μόνον μετὰ μάλιστα πολλῆς δυσκολίας πως περιορίσαι δυνάμεθα! Καὶ ὁ πολιτισμὸς, ὃς ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας παράγεται, *μᾶλλον ἐπιπόλαιος καὶ καθαρὰ φενάκη ὅλος καθίσταται τύπους μόνους διατηρῶν*, ἀπολλὺς καὶ τὴν ἔξω καὶ τὴν ἔσω αἰτίαν, *ἐν ταύτῳ προέλευσιν, προορισμὸν καὶ σκοπὸν* τῆς αὐτοῦ ἰδίας ὑπάρξεως! Ὅπερ δεινόν, *τάπὸ καταβολῆς καὶ μέγιστον πάντων*, ἤδη ἐφ' ἡμᾶς πάντας ἐστί, διὰ τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ ἀπιστίαν ἡμῶν ἀπολέσαντας τὴν συναίσθησιν ἣν στερρῶς κατέχειν ὠφείλομεν τῆς Κρίσεως ἣν νῦν ὑφιστάμεθα, καὶ τῆς ἀποφάνσεως ταύτης, ἣν μόνην ἀληθῶς ἀναμένομεν· ὧν πρό, οὐδόλως πως ἡμῖν ἔξεστι τὸν καιρὸν ἐπ' ἀσήμαντα σπαταλᾶν!

Τὰ γενικὰ περὶ Θεοῦ, Ἀνθρώπου καὶ Κόσμου ἃ εἰπεῖν εἵχομεν ἐξαντλήσαντες, νῦν ἄφες ἡμᾶς ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς ἔλληνας μόνους συγκεντρώσασαι τὸν λόγον.

14

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ
ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ

§81. Εἰ διὰ τὴν πρὸς Αὐτὸν ἡμῶν ὁμοιότητά τε κἀνομοιότητα χαλεπὸν ἔστι τὸ λέγειν τι οὐσιῶδες τε κἀληθές περὶ τοῦ Θεοῦ, οὐ πολὺ κατορθωτότερόν ἐστι διὰ τὴν αὐτὴν ὡσαύτως αἰτίαν τὸ οὐσιῶδη τε κἀληθὴ τὸν λόγον ποιεῖν περὶ τἀνθρώπου μὲν γενικῶς, περὶ τῶν Ἑλλήνων δὲ εἰδικῶς! Καὶ εἰ διὰ τἀνόμιον πρὸς ἡμᾶς τὸν Θεὸν εἶναι δυνάμεθ' Αὐτὸν ὡς ἀντικείμενον, ἐκτὸς ἡμῶν ἐξετάζειν, ταῦτ' οὐ καὶ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖν ἔστιν ὅλως ἀδύνατον, ὅτι ὡς ἐν ἐσόπτρῳ ἡμῶν αὐτῶν εἶδωλ' αὐτοὺς καθορώμεν· χούτως ἀφεύκτως, κατὰ τὸ νῦν ἐν ἡμῖν παρὸν μέτρον αὐτοὺς κρίνομεν! Ὡστε περὶ αὐτῶν ὁμιλοῦντες, καὶ περὶ ἡμῶν αὐτῶν κἀν ἀκόντως κἀνεπιγνώστως μυρία τινὰ διηγούμεθα! Οὐ δ' ἔστιν εὐκοπώτερον τὸ τοιοῦτον ὅτι πρὸ αἰώνων πολλῶν οἱ Ἕλληνες ἔζησαν, ὅτε οἱ νῦν ζῶντες λαοὶ οὐδεμίαν περὶ ἑαυτῶν τότε ζῶσαν καὶ νῦν ἐναργῶς ἐνθυμουμένην ἐθνικὴν πολιτισμικὴν συνείδησιν εἶχον. Πάντα δ' ἃ νῦν ἡμεῖς περὶ κείνων γνωρίζομεν, κατὰ τὸ παρὸν ἐπὶ τὸ πολὺ πάντως ἡμῶν μέτρον ταῦτ' ἀντιλαμβάνομεθα, στερρῶς ὅπερ μόνον κατέχοντες καὶ πρὸς τἀπώτερον παρελθὸν ἐπεκτείνομεν! Οὐ δὲ πολὺ βοηθεῖ ὅτι οἱ νῦν ζῶντες Ἕλληνες περὶ τῶν τῶν Ἑλλήνων δύνανταί πως ἀκριβέστερον(;) τῶν λοιπῶν ὁμιλεῖν, κυρίως διὰ τὸ χρῆσθαι τῇ αὐτῇ γλώσσῃ, εἰ καὶ μεγάλως λίαν μετηλλαγμένη. Ὡς ἔστι "πράγματα" χρῆζοντ' ἀντιστοίχους αὐτοῖς πρὸς τὸ ἐκφράζεσθαι λέξεις, ὅτι πάμπολλαι καὶ νῦν παρὰ τῶν Ἑλλήνων χρώμεναι λέξεις ἀρχαιοτάτ' εἰσίν, οὐχ ἡμᾶς αὐτὸ πολὺ βοηθεῖ εἰς τὸ κατανοῆσαι πᾶσαν τὴν περὶ "πραγμάτων" ἀντίληψιν τῶν Ἑλλήνων. Κἄλλοι νῦν ζῶντες λαοὶ πολλῶν αὐτουσίων ἑλληνικῶν λέξεων χρῆσιν ποιοῦνται, πλὴν οὐδόλως ἑλληνικῶς σκέπτονται! Ἡ πλήρης λαοῦ τινος κατανόησις καὶ ἔσωθεν μελέτην τοῦ συνόλου πολιτισμοῦ αὐτοῦ καὶ σπουδὴν βαθυτάτην τοῦ κινδύνου αὐτὸν πνεύματος ἀπαιτεῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν μείζονα δυ-

νατήν παρὰ τοῦ μελετῶντος ἀφαίρεσιν τῶν πολιτισμικῶν αὐτοῦ ἰδί-
ων προκαταλήψεων πλήν, ὡς εἰκός, τῶν οὐ πλέον προκαταλήψεων
ἀλλὰ καταλήψεων τῶν ἀποδεδειγμένως αἰωνίαν Λογικὴν ἐχόντων
συνάφειαν τοῖς πολιτισμοῖς πᾶσι· παρ' οὐδενὸς ὅπερ ποιείσθ' ἐστὶ
ῤάδιον, κοῦδόλως πως δυνατὸν τοῖς ἰσχυρῶς πρὸς τοὺς προγόνους
αὐτῶν φερομένοις ὑπὸ τῶν ἰδίων συναισθημάτων μάλλον ἢ τοῦ ἐν
αὐτοῖς Λόγου! Διὰ τοῦτο οἱ νεώτεροι Ἕλληνες, καὶ δὴ οἱ νῦν σύγχρο-
νοι, μάλα τῶν λοιπῶν λαῶν ἥσσοιες τῶν Ἑλλήνων μελετηταὶ ἀπο-
δείκνυνται, μὴ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν δυνάμενοι **unself-consciously** ἐκ-
τὸς ἑαυτῶν ἴστασθ' ἵν' ἀντικειμενικὴν τὴν ἐκείνων καὶ δι' ἐκείνης
καὶ τὴν ἑαυτῶν ταυτοχρόνως μελέτην ποιήσωσιν! Ὅτι μάλιστα πλέ-
ον παντὸς ἐτέρου λαοῦ ἐνεργῶς δι' ἱστορικῶς μειζόνων σταδίων οὗ-
τοι διήλθον· ὧν κυρίως ἡ μνήμη ἐναργῆς ἐν αὐτοῖς ἔτι οὕσα, ὑπὲρ
πάντας **self-conscious** ἐν ἑαυτοῖς τούτους τηρεῖ! Καὶ πολλοὶ εἰσι
νῦν οἱ ἀρνούμενοι τοῖς συγχρόνοις Ἕλλησιν ἀποδιδόναι τὸνομα τῶν
Ἑλλήνων. Τί ἄρα τοῦτο σημαίνει; Ὅτι οὐ πλέον οὐθ' ὡς ἐκείνοι σκέ-
πτονται καὶ πορεύονται! Πῶς οὐκ ἐστὶν ἀληθές τοῦτο; Ἀλλὰ καὶ τίς
ἄλλος λαὸς σήμερον ὁμοίως τοῖς πρὸ τρισχιλιετίας ἢ δισχιλιετίας
αὐτοῦ προγόνους σκέπτεται καὶ πορεύεται; Οὐδεὶς γε! Τί οὖν προσ-
δοκᾶται παρὰ τῶν νῦν ἑλλήνων, κατηγορουμένων διὰ τὸ μὴ Ἑλλη-
νας αὐτοὺς εἶναι; Ἐπὶ τὰκριβέστερον διατυπούμενον τὸ ἐρώτημα·
τίνες εἰσὶν οἱ αἰώνιοι χαρακτήρες τῆς ιδιότητος τῶν Ἑλλήνων, οὓς
ἀποβαλόντες οἱ νῦν Ἕλληνες μὴ Ἑλληνες θεωροῦνται; Καὶ διατί οἱ
ἄλλοι λαοί, ἢ ἔστω μελετηταὶ τῶν λαῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν, παρὰ
τῶν ἑλλήνων μόνων ἀπαιτοῦσι τοὺς χαρακτήρας τῆς ιδιότητος τῶν
Ἑλλήνων; Ὑπάρχουσιν ἄραγ' αἰώνιοι χαρακτήρες μοναδικοὶ καθ' ἑ-
καστον τῶν λαῶν, οὓς αὐτοὶ ἀποβάλλοντες δικαίως ἐμπίπτειν εἰς
κρίσιν; Τί οὖν· αἰώνιοι χαρακτήρες καὶ καλοὶ καὶ κακοί; Ἀλλὰ τίς
ποτ' ἐχλευάσθη διότι τοὺς κακοὺς αὐτοῦ χαρακτήρας ἀπέβαλε; Δια-
τί δέ τις οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐπαινεῖται διαμένων ὡς οἱ πρόγον' αὐτοῦ,
τηρῶν τοὺς ἐκείνων κακοὺς χαρακτήρας; Ἄρα, μόν' οἱ καλοὶ τῶν
λαῶν χαρακτήρες κρίνονται διατηρητέοι, καὶ δι' αὐτῶν μόνων ἄξιοι
καὶ τῶν προγόνων αὐτῶν χαρακτηρίζονται οἱ λαοί! Ὅπερ καὶ δικαι-
ότατον! Μήπως οἱ ξένοι κατὰ μόνων τῶν ἑλλήνων ἴστανται αὐστη-
ροί, παρορῶντες δι' ὑποκρισίαν τὰ ἴδια ἐλαττώματα; Κἂν οὐδεὶς λα-
ὸς οὐχ ὑποκρίνεται περὶ τὰ καθ' αὐτόν, κἄρ' οὐδεὶς διὰ τοῦτο δι-
καιοῦτ' ἀποσεῖειν τὴν κατηγορίαν δι' ἐλαττώματα, ἀλλὰ μάλλον με-
λετᾶν ταύτην ὀφείλει ἵνα δι' αὐτῆς ὠφελῆται, πάντως τοῦτ' ἐπίσης
ἐστὶν ἀληθές· ὅτι οὐδεὶς ποτε λαὸς ἕτερος εἰς λεπτομερεστέραν
τῆς τῶν ἑλλήνων ἐξέτασιν ὑποβέβληται, διότι οὐδενὸς ἐτέρου λαοῦ

κάλλιον ἢ μακραίων ἱστορία γινώσκεται! Ἄλλ' ἐπίσης καὶ τοῦτο· ὅτι ὡς τῶν κακῶν χαρακτήρων ἀποβαλλομένων οἱ καλοὶ παραμένοντες διαυγάζονται κάπαστράπτουσι, οὕτως ὁμοίως, ὅθ' οἱ λαοὶ τῇ προτέρᾳ αὐτῶν ἱστορίᾳ κρινόμεν' εὐρίσκονται ἐλλειπεῖς, ἀδυνάτου γε ὄντος τοῦ διὰ τῶν κακῶν αὐτῶν χαρακτήρων ἐσχηκέναι λαμπρὸν παρελθόν, ἄρα *δικαίως ἀπ' αὐτῆς μόνης τῆς παρούσης τῶν καλῶν χαρακτήρων ἐλλείψεως* συνάγεθ' ἡ ἱστορικὴ τούτων ἀποβολή! Κουδένα πλὴν ἑαυτῶν ἕτερον τοῖς νῦν ἔλλησιν ἕξεστι μέμφεσθαι δι' ἣν νῦν εἰκόν' αὐτοὶ οὗτοι κείνῳ παρέχουσι, ὅτ' ἀποβεβληκότες τοὺς καλοὺς αὐτῶν χαρακτήρας, τοὺς κακοὺς μόνους ἀφίασι καταφαίνεσθαι! Τοιγαροῦν, *δικαίως* μάλα θαυμαστότεροι κρίνονθ' οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων καλοὶ χαρακτήρες, ὡς τοσοῦτον μεγάλους γνωστοὺς κακοὺς αὐτῶν χαρακτήρας ἐδύναντ' ἐπικαλύπτειν, οὐχ ὑποκρύπτειν, διὰ τῆς λαμπρότητος τῶν καλῶν, καὶ παρὰ τοὺς κακοὺς ἔργα μεγάλα δημιουργεῖν! Ἐπειδὰν τῶν καλῶν χαρακτήρων ἀποβαλλομένων μείζονες κακοὶ τούτους ὑποκαθιστώσι καπὶ τοῖς προτέροις ὁμοίοις αὐτῶν προστιθῶσι, μάλλον ἔτι δικαιότερα ἢ κατὰ τῶν νῦν ἔλλήνων κρίσις καθίσταται! *Διὰ ταύτην οὖν μόνην* τὴν διαφορὰν τῶν καλῶν καὶ κακῶν αὐτῶν χαρακτήρων, ἢ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐλλήνων διάκρισις ἐθεσπίσθη ἐν τῇ παρουσίᾳ ἀναφορᾷ! Οὐχ ὅτι αὕτη καὶ τὴν χρονικὴν διαφορὰν ὑπαινίσσετ' ἢ περικλείει! Κὰν τῇ ἀρχαιότητ' ἄφθον' ὑπῆρξαν οἱ ἔλληνες· κὰν τῇ παρουσίᾳ ὑστάτῃ ἡμέρᾳ εἰσὶ τινες λαμπρότατοι Ἑλληνες! Οὕτως οὐχ Ἑλλην ἄλλ' ἔλλην ὑπῆρξεν ὁ Ἐφιάτης· οὐχ Ἑλληνες ἄλλ' ἔλληνες [κατ' ἐμέ, πῶς δ' οὐ καὶ κατὰ σέ Λογικὴ ἀδελφέ:] ὑπῆρξαν οἱ ἐξ Ἑλλάδος ἄφθονοὶ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ποικιλώνυμοι μισθοφόροι τῶν παντοειδῶν "Μήδων"· οὐχ Ἑλλην ἄλλ' ἔλλην ὑπῆρξε *πᾶς ἔλλην ἐνσυνειδήτως ἢ ἀσυνειδήτως ἐγκαταλιπὼν τὸ τοὺς Ἑλλήνας ἀεὶ κινεῖν Πνεῦμα, κὰν ἄλλα καὶ δήθεν "θαυμαστά" περὶ αὐτοῦ ἢ ἱστορία κατέγραψεν ἢ ἡ σύγχρονος ἀπαίδευτος περὶ κείνου τὸ Πνεῦμα καὶ κενὴ κείνου νῦν κοινὴ γνώμη δοκεῖ, σκοπίμως αἰσχροῦς διαμορφουμένη παρὰ ποικιλωνύμων αἰσchrῶν, ἀβυσσαλέως συνωμοτούντων κατὰ κείνου τοῦ Πνεύματος!* Οὐχ Ἑλλην ἄλλ' ἔλλην ὑπῆρξε καὶ *πᾶς ἀνεξαρτήτως* πηγῆς ἐν ἑαυτῷ τοσοῦτον τοὺς καλοὺς καὶ κακοὺς χαρακτήρας συμμείξας ὥστε κακὸν ἢ μάλλον καλὸν ἐν τῷ μακρῷ χρόνῳ πεποιηκέναι κατὰ τῆς *Λογικῶς ἀκλονήτου πεποιθήσεώς τε καὶ βεβαιότητος τῶν ἀπὸ πάσης πηγῆς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας Ἑλλήνων περὶ τοῦ πνευματικοῦ σκοποῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Κόσμου, καὶ τοῦ Ἀνθρώπου!*

[Πρῶτον μὲν, μὴ σπεῦδ' ἀπορεῖν ὅτι τοιαύτην δεινοτάτην διάκρισιν νῦν ἐγκαθίστημι τῶν ἐλλήνων ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων! Δεύτερον

δέ, μὴ σπεῦδ' Ἑλληνα σαυτὸν θεωρεῖν πρὸ τοῦ κατανοῆσαι πάντα τὸν λόγον τῆς διακρίσεως, ἢ ἐν τέλει ἀπορρίψαι αὐτὴν βοηθοῦσαν σ' εὐρεῖν σαυτὸν ἔλληνα μᾶλλον ἢ Ἑλληνα! Στενωτάτα γὰρ οἱ καὶ τῶν ἀρχαίων καλοὶ καὶ κακοὶ χαρακτήρες συνύφαινανται, τῶν τε δρασαντῶν οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν διὰ τῶν αἰώνων τὴν ἱστορίαν καταγραφάντων καὶ μᾶλλον πρὸ τοῦ δέοντος χρόνου τὰ προγεγενημένα θαυμάσαι σπευσάντων· ὡς τις σεβαστὴ ἀπὸ πάντων ἐκείνων ἀπόστασις ἀπαιτεῖται τῷ βουλομένῳ κατὰ πάντ' εἰκόν' ἀκριβῆ προσώπων τε καὶ πραγμάτων ἑαυτῷ παρασχεῖν! Οὐ γὰρ διὰ μόνων τῶν ἀμέσως ἐκάστοτ' ἐπερχομένων αἰτιατῶν ἐστὶν ὀρθὸν μόνον κρίνειν τᾶμεσ' αὐτῶν αἴτια, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν παντοειδῶν παλαιότερον ἐνεργούντων αἰτίων τὰ μακρόθεν ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ ὑπὸ κείνων προκαλούμενα κείνα ἀκολουθοῦντα αἰτιατά! Καὶ ἀντιστρόφως!· Εἰ διὰ τῆς πλήρους γνώσεως τῶν ἤδη γεγενημένων σοφὸς γίγνεται τις, οὐδόλως διὰ τοῦτο ἄλλος τις ἐμποδίζειτ' ἀπὸ τοῦ διὰ τῶν αὐτῶ συμπαρόντων καὶ ἤδη ἐνεργούντων αἰτίων, ὡς αἰτιατῶν προηγηθέντων αἰτίων συμπαραγομένων, *πρωθυστερώς* γινώσκειν ὡς καὶ τὰ μακρόθεν ἀκολουθήσοντα ἐπελευσόμεν' αἰτιατά, ὡς *πᾶς βουλόμενος καὶ σθεναρώς ἐργαζόμενος ἐπὶ τοῦ κατανοεῖν βοηθεῖται* ὑπὸ τῆς Σοφίας τοῦ Λόγου, εἴ γε σὺν Τούτῳ ἐργάζεται, σοφώτερον προκαταγιγνώσκειν καὶ τὰς συνεπείας τῶν ἐν τῷ ἐκάστοτε συμπαρόντι καιρῷ συμπαραγομένων αἰτιατῶν, ὧν οἱ καρποὶ κατὰ τῶν ἔτι μελλόντων βληθήσονται!]

Κάντιστροφως ὁμοίως· οὐχ ἔλληνες ἀλλ' Ἑλληνές· εἰσὶν οἱ καὶ σήμερον παρὰ πᾶν τὸ παχὺ νῦν ἐν Ἑλλάδι ἐπικρατοῦν σκότος τὸ *Αἰώνιον Φῶς* μόνον ὑπηρετοῦντες, ὡς γ' οὖν μεθ' ἑτέρουσ αἰώνας πέντε καὶ εἴκοσιν ἀναγνωρισθήσεται περὶ *μόνων* αὐτῶν· *αὐτοὶ μόνοι*, ἤδη ἐγὼ λέγω, εἰσὶν Ἑλληνες, καὶ οὐδεὶς τῶν νῦν ὄλως ἀσημάντων ἐλλήνων ὡς πυγολαμπίδων τὸ παρὸν ζοφερὸν τῆς Ἑλλάδος στερέωμα διαττόντων καὶ διὰ τοῦ κείθεν αὐτῶν ἐξερχομένου οὐκ ὄντος φωτὸς ἐν τῷ τοῦσ κενοκράνους τυφλοὺς ἐπικαλύπτουσι ζόφῳ "διαλαμπόντων", παρὰ πᾶν ὃ ἡγοῦνται περὶ ἑαυτῶν οἱ διάττοντες "διαλάμποντες" καὶ περὶ αὐτῶν πάντες οἱ ἐπὶ τῷ κείνων αἰσχυρῷ θεάματι χάσκοντες! *Μήπως, σφαλλόντως καινοτομῶν, κακῶς ὀρίζω τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς ἔλληνας, οὐ δὲ κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε παγκοσμίως γνωστά; Ἐα ἴδωμεν!*

§82. Αὕτη γάρ ἐστὶν ἡ παρὰ πάντων ἀποδεκτὴ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν λοιπῶν διαφορά, βασιζομένη στερεῶς ἐπὶ τοῦ ὅτι βάρβαροι παρὰ τῶν Ἑλλήνων οἱ λοιποὶ ὀνομάσθησαν!· Καίτοι μεγάλως σφάλουσιν οἱ κατὰ τὰ νῦν νομιζόμενα τὸν ὅρον αὐτὸν ἐρμη-

νεύοντες! Κἂν ἐγγενῶς, βιολογικῶς, γενεαλογικῶς, πολιτισμικῶς ἢ πως ἄλλως ὑποδεεστέρους αὐτῶν γενοτυφούντες νῦν οἱ λαοὶ βαρβάρους οὓς ὀνομάζουσι ἐκλαμβάνουσι, ἄλλως οἱ Ἕλληνες τὸν ὄρον αὐτὸν ἐν ἀρχῇ προσδιώρισαν! "Βάρβαρα βάρβαρα" οἱ μητρικῶς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἔχοντες τοὺς δι' ἤχων ὡς **bar-bar-ra-dag-** ἠ-χούτων τοῖς ὡσὶν αὐτῶν ἐν ἄλλαις γλώσσαις παραγομένους λόγους ὠνόμασαν, πλὴν ὡς **var-var-ra-daγ-** τούτους ἀπέδοσαν, τοὺς τραχεῖς **b, d,** καὶ **g** τοῖς χεῖλεσι, στόματι καὶ λαιμῷ ἤχους ἐν τῇ γλῶσση αὐτῶν μὴ ἔχοντες, καὶ διὰ τῶν μαλακῶν **v, th[e], γ[Y-ork]** ἀποδοῦναι αὐτοὺς ὄντες ἠναγκασμένοι. Οὕτως, οὐδεὶς ἐστὶ **barbarian** παντὶ τῷ εἰθισμένῳ αὐτοῖς τοῖς τραχυτέροις τῶν μαλακῶν ἠχοῖς, ἐνῶ οὐδ' αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἡ τραχύτης ἢ μαλακότης ἢ ἀπαλότης τῶν ἤχων πολιτισμικὴν τινα συνίστησι διαφορὰν πλὴν μόνον δι' ἀνοήτους· κἀναμφιβόλως, *μάλιστα βαρβαρικὴ ἤχεϊ ὡσὶν ὄντως ἑλληνικοῖς ἢ νῦν σύγχρονος ὅλως ἄξεστος καὶ βαρεῖα παρ' ἀπαιδευτῶν* ἐν Ἑλλάδι *barbarίζόντως* συντασσομένη γραφομένη χόμιλουμένη "ἑλληνικὴ"! Τί οὖν· ὠδικὴν μόνον οὖσαν τὴν διαφορὰν ταύτην λέγει; Οὐ γέ! "Ὅτι τῷ λόγῳ αὕτη συντάσσεται, μεθ' οὗ χὸ ἐν ἡμῖν ἅπας ἐνδιάθετος Λόγος ἀρρήκτως ἐστὶ συντεταγμένος, καὶ δι' οὐ μοναδικῶς οὗτος μόνος ἐκφέρεται! Ὡς δ' οὖν ὁ λόγος πρὸς τὸν Λόγον, χὸ Λόγος πρὸς τὸ πάντων ἐνδιαθετώτατον καθαρώτατον Πνεῦμα συνάπτονται, οὕτως ὁμοίως χὴ διὰ τοῦ βάρβαρος εἰδοποιὸς διαφορὰ, *εἷς αὐτὸ μόνον τοῦτο τὸ πάντων ἐνδιαθετώτατον καθαρώτατον Πνεῦμ' ἀποτίθεται, ἀπὸ τῶν κατ' αὐτοῦ τοὺς μετ' αὐτοῦ στερρῶς ὄντας διαχωρίζουσα!* Ἀσφαλῶς, οὐ πάντες οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, Ἕλληνες πάντες ἐν τούτῳ τῷ Πνεύματι ἦσαν, στερρῶς ἐν αὐτῷ διατρίβοντες! Εἴπομεν γὰρ ὅτι καὶ μάλα μεγάλων ἐλαττωμάτων οἱ κείνων πλείστοι μετείχον! Πλὴν ὡς ἐνήν αὐτοῖς πάντως, *ἐπὶ Κεῖνο τὸ Πνεῦμ' ἀεὶ σταθερῶς ἔστρεψαν καὶ τὸ Βλέμμα!* Καὶ πρὸς Ἐκεῖνο μόνον διὰ τῆς ὅλης Παιδείας αὐτῶν προσεπάθησαν τὸν ὅλον καλὸν κάγαθόν Ἕλληνα Ἄνθρωπον διὰ παντὸς τοῦ βίου παιδαγωγῆσαι! Οὕτω μόνον ἀληθῶς ὀλοκληροῦται ἡ ῥῆσις ὅτι "Πᾶς μὴ Ἕλληνα βάρβαρος· Ἕλληνα δ' ὁ τῆς Ἑλλήνων παιδείας μετέχων!", ἐνῶ *πᾶσα ἐφ' ἧσσοινα ταύτης τῆς ῥήσεως ἐρμηνεῖα ἐφ' ἧσσοινα, οὐκ ἐπ' αὐτὰ τὰ ἕψιστα μόνα* προσβλέπει καὶ διὰ τοῦτον τὸν ἰκανώτατον λόγον τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος ἐστὶ παρερμηνεῖα, ἀφ' οὗ καὶ διὰ τούτου ἀπέχει! Οὐδέποτε γὰρ παρουσιασθείσης αὐτοῖς τῆς μεταξὺ ἐλάσσονος τινος καὶ τοῦ Ἰψίστου ἐπιλογῆς, οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τούτου πρὸς ἐκεῖνο ἐτράπησαν! Οὐδέποτε ὁ Ἰκτίνος, ὁ Καλλικράτης, ὁ Φειδίας, ὁ Πραξιτέλης, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Σωκράτης, ὁ Πλάτων, ὁ Ἀριστοτέ-

λης, ἢ τις τῶν μεγάλων λοιπῶν, τὸ ἔλαττον τοῦ Ὑψίστου ἔκριναν κρείττον, καὶ τοῦτο ἀντὶ Κείνου παρήγαγον, κόπου τινός, ἢ τινος προσπαθείας, ἢ ἧς ἐγνώριζον Ἀληθείας φεισθέντες! Πλὴν ὡς εἶπομεν· *εἶχον χοῖ Ἑλληνες μεγάλας ἀδυναμίας*, δι' ἧς μόνως ἀπὸ κείνου τοῦ ιδεώδους ὡς οὐκ ὄφειλον ἐποίουν *ἀναλόγους* "οἰκονομίας"! Ἄλλ' ὡς ὅμως πάντων ἀνθρώπων ἢ φύσις πρὸ τοῦ παρ' αὐτῶν ὀρατοῦ τε καὶ ἐφικτοῦ ιδεώδους ἴσταται ἀτελής· καὶ μείζονες φαίνοιντο ὑψούμεναι μόν' αἱ ἀτέλεια τῶν ἐπὶ τὰ ὑψίστα προσπαθούντων ἀλλ' ἑαυτοὺς ἀπὸ κείνων μακρὰν διὰ ταύτας κρατούντων, *καλῶς ταῦτα τὰ τρία δίστασθαι ἀπὸ τῶν λοιπῶν αὐτῶν ἕκαστον δέεται*: Πρῶτον μὲν ὅτι ὡς οἱ Ἑλληνες οὐδέποτε ἐδάμασαν, μὴ δ' ὅλως ἐρώτα εἶ πως ὑπερέβησαν, τὰς *κοινωνικὰς* ἀδυναμίας αὐτῶν, ἀφ' ὧν καὶ πολιτικαὶ ἀδυναμίαι αὐτῶν πᾶσαι ὀρθοῦνται καὶ μείζονες ἔτι σὺν τῷ χρόνῳ ὑψοῦνται, *αὐθ' ὡσαύτως εἰσὶν αἴτινες* καὶ πασῶν μείζονες καταφαίνονται καὶ τὴν ὅλην τῶν Ἑλλήνων εἰκόν' ἀμαυροῦσιν εἰς ἑλληνας τούτους ὑποβιβάζουσαι, *καὶ αὐθ' ὡσαύτως εἰσὶν αἴτινες* παλαιόθεν ἕως τοῦ νῦν ἀπὸ τοῦ ιδεώδους αὐτῶν τούτους ἀπέτρεψαν· οὐπερ ὑπολειπόμενοι, μετὰ τῶν βαρβάρων Λογικῶς ἀναγκαίως ἑαυτοὺς αὐτοὶ οὗτοι συγκαταλέγουσι! Δεύτερον δ' ὅτι παρὰ πάντα τὰ ἔκτοτε παρ' Ἑλλήνων καὶ μὴ νομισθέντα περὶ τὴν μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων διάκρισιν, μόνον ἐὰν αὕτη ἀναφέρητ' ἐς τὴν παιδείαν τοῦ ἐνδιαθέτου ἡμῖν Λόγου τὴν δέουσαν βαίνειν αἰεὶ διὰ τοῦ χρόνου βελτιουμένην χημᾶς σκοποῦσαν ἀναγαγεῖν *διὰ παντός τοῦ παρ' ἡμῶν ἐκφερομένου λόγου* πρὸς τὸν πάντων Ὑψίστου Θεὸν-Λόγον, τότε μόνον, ἐγὼ λέγω, αὕτη ἴσταται καὶ δεδικαιωμένη, κἂν δεινῶς ἐπὶ τάκουσματι ταύτης φρυάττουσιν οἱ διὰ ταύτης τῆς διακρίσεως ἀπὸ πάντων τῶν λαῶν μετὰ τῶν βαρβάρων καὶ κατὰ Τελειότητος τοῦ Θεοῦ Λογικῶς συγκαταλεγόμενοι, διότι παρὰ *Κείνῳ μόνῳ φυσικῶς τελειοῦται ἢ ἐπὶ τᾶριστα μόνῳ τῶν Ἑλλήνων φορὰ!* Τρίτον δ' ὅτι *ὀριστικῶς διὰ ταῦτα παύει* οἰανδήποτε φυλετικὴν, ἐθνικὴν, *συνήθη* "πολιτισμικὴν", ἢ τιν' ἄλλην ὑποδεεστέραν ἔχειν ἢ διάκρισις αὐτῇ ἔννοιαν· μάλιστα δὲ σήμερον, ὅτε *βεβουλημένως* ἑαυτοὺς οἱ λαοὶ ἀπὸ Κείνου τοῦ ιδεώδους ἐξέκλιναν, *διὰ τοῦτο μόνον* βάρβαροι γεγονότες· ἀφ' οὗ χαρακτηρισμοῦ μόνον ἐκφεύγουσιν οἱ ἀπὸ πάντων τῶν λαῶν διὰ τῶν αἰώνων καὶ τῆς δεούσης παιδείας, *ἐλληνικῆς καθαρῶς διὰ Κεῖν' ἀκριβῶς τὸ ιδεῶδες διαμενούσης*, πρὸς Ἐκεῖνο τὸ ιδεῶδες ἀγωνιζόμενοι, ὡς ἄλλοι αὐτοὶ γνησιώτατοι Ἑλληνες!

§83. Ὡς οὖν Ἑλλην ἐστὶ μόνος ὁ τῆς ἐπ' *ἄριστα μόν' ἀγούσης* Ἑλλήνων παιδείας μετέχων, τοῦτο χρὴ νῦν ἐρωτᾶσθαι· τίς ἐστιν ἢ φύσις αὐτῆς; Ἀσφαλῶς, ἵνα τοῖς ἀρίστοις μόνον χρωμέ-

νους οί 'Ελληνες ἴδωσιν ἑαυτούς, ὑψηλὴ λῖαν κὰν παντὶ τῷ κόσμῳ
 ὑψίστη ἦν ἤδη αὐτῶν ἡ παιδεία ὅτε ὁ λόγος αὐτὸς ἐξεφράσθη, ὅτι
 τοιαύτης μόνον αὐτῆς οὔσης τὸ ἐπ' ἄριστα χρέος γίγνεται νοητόν!
 Ἄλλὰ πῶς ποτ' ἀποπέφανται ὅτι ἡ τὸτ' οὐσ' ὡς τὸτ' εἶχεν ὑψίστη
 αἰὲ παραμένει ὑψίστη; Ἄει στατική κάμετάβλητος ἡ ἀνάγκη δυνα-
 μική διὰ τὸν σκοπὸν γ' αὐτῆς ἦν ἡ φύσις τῆς Ἑλλήνων παιδείας;
 Εἴ ποτε Πλάτων πρὸς ἡμῖν ἐπανίει, πῶς ἂν τὰπὸ κείνης τῆς ἐποχῆς
 ἀξίως προσθέντα παιδείας στοιχεῖ' ἀφ' ἡμῶν ἀποβαλέσθ' ἀπαιτή-
 σοι; Πῶς ποτε νοητὸν ἔσοιτ' ἂν τοῦτο; Καίγε τάντίστροφον· πῶς
 ἂν ἀφ' ἡμῶν πεισμόνως ἐπ' αὐτὴν ὡς τὸτ' εἶχε προσκολλάσθ' ἀπαι-
 τήσοι, εἴ τινα κείνης στοιχεῖ' ἐμπόδια ὕστερον καταδεικνύοιτο πα-
 ρὰ τῶν νέων ἀξίων στοιχείων ἐπὶ τὸν πρὸς αὐτῆς σκοπὸν δρόμον
 ἰστάμενα; Καίγε τοῦτο τὸ τρίτον· πῶς ἂν οὐκ ἀπὸ τοῦ κείνης σκο-
 ποῦ κακῶς ἀφελομένους δηλώσοι ἡμᾶς, περιφρονούντας τὰν παντὶ
 ἄξια παλαιὰ τε καὶ νέα παιδείας στοιχεῖα, μόν' ἄπερ πρὸς τᾶριστ'
 ἄγουσι τοὺς δι' αὐτῶν πάντων παιδευομένους; Ἔρα μὲν οὖν, οὐ
 στατικὴν ὡς γε τὸτ' εἶχε δεῖ ἡμᾶς θεωρεῖν τὴν Ἑλλήνων παιδείαν,
 ἀλλ' ὡς αἰεὶ ἐπὶ τᾶριστα δυναμικῶς βαίνουσαν, ἂν ἀπὸ τῶν ἀναξίων
 ἀυταποκαθαυρομένην κᾶξι' ἐφ' ἑαυτῆς προστιθεμένην! Κᾶρα δὲ
 οὖν, ἀρίστη ἂν γένητο, ὡς γε καὶ ἦν ἡ τότε τῶν Ἑλλήνων παιδεία,
 ἀληθῶς ὡς τᾶριστον δυνατὸν τότε μόνον θεμέλιον τῆς τοῖς ἀνθρώ-
 πους δυνατῆς ὅλης παιδείας συνέστη! Κᾶν αἰεὶ ἐπὶ κείνην οἱ ἐπὶ τὰ
 πρόσω προβαίνειν ἐπιθυμοῦντες ἐπανακάμπτουσιν ὡς ἐπὶ ρίζαν χυ-
 μοῦς ζωῆς τοῖς διψῶσι παρέχουσιν, οὐδόλως δεῖ ἡμᾶς λησμονεῖν
 τὴν ἀνάγκην συνεχοῦς ἐλέγχου τῆς ἀσφαλείας τοῦ θεμελίου ἐκεί-
 νου ἐφ' οὗ τὸ ὅλον ἡμῶν πολιτισμοῦ οἰκοδόμημ' ἔστι δεδομημένον
 κᾶφ' οὗ τὸ ὕδωρ ἡμῶν ἀρυτόμεθα! Τοιαύτην οὖν μόνην τὴν Ἑλλήνων
 παιδείαν ἦν ἴδωμεν, ἀναγνωρίσομεν πόθεν ἤλθομεν ὧδε, ποῦ πῶς
 ἰστάμεθα, ποῖ πῶς πορευόμεθα, καὶ πόσον πολὺ ἀπὸ κείνου μακρὰν
 νῦν εὐρισκόμεθα! Ὅπερ ἀσφαλῶς ἅπαν οὐδόλως κατεινόθη ἐν ὅλῃ
 τῇ σημασίᾳ αὐτοῦ ἀφ' ἧς τὸ θεμέλιον ἐκείνο ἐτέθη· εἴτε παρὰ τῶν
 ὑστέρων ἑλλήνων, εἴτε φεῦ καὶ παρὰ παντὸς ἑτέρου τινός! Οὐνεκα
 καὶ μείζων ὁσημέραι καθίσταθ' ἡ δίψα ἦν αἰσθανόμεθα, ὡς ἐφ' ὕψη
 ὑψηλότερα καὶ ξηρότερα σταθερῶς ἀναγόμεθα! Τί οὖν δικαίως προσ-
 δοκᾶται παρὰ τῶν συγχρόνων ἑλλήνων, ἦν ἡ ἐρώτησις; Τί ἀληθῶς
 ἕτερον ἀκριβῶς τούτου δύνατ' εἶν' ἡ ἀπάντησις, ἥτοι· ὅπως ὕδρο-
 χόους τῶν λαῶν ἐπαναδείξωσιν ἑαυτούς, φύσει φύλακες ἐκείνου
 τοῦ ὕδατος ὄντες, οὐπερ τὴν γεῦσιν ἔτι πλήρως ἐρμηνευσομένην
 αὐτοῖς παρ' αὐτῶν οἱ λοιποὶ λαοὶ ἀναμένουσι, μὴ μητρικὴν τὴν ἐλ-
 ληρικὴν γλώσσαν τοῦ λόγου τε καὶ τοῦ Λόγου τε καὶ τοῦ ἐνδιαθετω-

τάτου καθαρωτάτου Πνεύματος ἔχοντες, δι' ὧν μόνων μάλ' ἀσφαλέςτερον εἰς Ἄνθρωπον καὶ χάριτι Θεὸν ὁ γηγεινὴς ἄνθρωπος ἀναδείκνυται; Τοιούτου οὖν ὄντος τοῦ παρόντος ἡμῶν χρέους, ὀφειλομένου τε προγόνους, κάδελφοῖς λαοῖς πᾶσιν ἐπὶ τὸν ἕν' αὐτὸν αἰὲ δρόμον ἀγωνιζομένοις, καὐτῷ τῷ ἐπὶ πᾶσι Θεῷ τῷ εἰς τὰ ὑψιστ' ἀναβαίνειν πάντας ἡμᾶς ἀναμένοντι, τί ἀληθῶς ποιήσομεν ἐπὶ τέλους ἡμεῖς; Πρὸ τοῦ τοιούτου ἡμῶν φοβεροῦ χρέους ἰστάμενοι, *ποῦ καὶ πῶς* ἡμεῖς νῦν ἀναλίσκομεν τὸν καιρὸν; Ἄπερ ἀφεύκτως, *οὐ κατὰ τὸ ἐστρεβλωμένον ἐν ἡμῖν νῦν παρὸν μέτρον, οὐδὲ κατὰ τὰς παρούσας προκαταλήψεις ἡμῶν, ἀλλὰ κατὰ μόνον τὸν ἐπ' Ἀληθείᾳ σκοπὸν χρὴ πάντας ἡμᾶς καθορᾶν;*

§84. Ἄλλὰ φεῦ ἔστησαν ἐν ἡμῖν ὡς καὶ πανεπιστημίων καθηγηταὶ τινες, ἐπιστήμονες δῆθεν βαθύνοι, καὶ φιλόσοφοι δῆθεν ὀξύνοι, καὶ περὶ τὴν ἐπ' ἄριστα πίστιν δῆθεν πυριφλεγείς, καὶ πατριῶται δῆθεν περιπαθεῖς, *πλὴν ἐπὶ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἰστάμενοι ἄπειροι, ὅλως ἀνείδειοι κάπαθεῖς*, λέγοντες· "οἱ δυνάμενοι κατανοεῖν αὐτοὶ κατανοησάτωσαν, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς ἂν δόξοι αὐτοῖς ποιησάτωσαν!" οἷτινες κατὰ ταῦτα, δεινῶς ἑαυτοὺς πρώτους κατηγοροῦσι, καὶ τοὺς λοιποὺς πάντας περιφρονοῦσι! Καὶ γὰρ ὀρθὸς ἐστὶν ὁ λόγος ὅτι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σηπόμενος ὁ ἰχθὺς ἐπὶ πᾶσιν ἕως μακρὰν βρωματωδῶς ὄζει! Ἦτις ἀκριβῶς ἐστὶν ἡ τῆς νῦν παρουσίας Ἑλλάδος κατάστασις! Τί γὰρ κάλλιον ἀπὸ τῶν τοιούτων μαθεῖν δύνανται οἱ παρ' αὐτῶν διδασκόμενοι; Πῶς οὐ πρότον, πιθανῶς δὲ καὐτὸ μόνον, ὅτι συμφύτως τῇ "γνώσει", ἦν ὡς *Γνώσιν* οἱ ἀπαίδευτοι ἐκλαμβάνουσιν, ἔρχεται χὴ ἀλαζονεία!; Ἄλλὰ μὴ ἀλαζῶν πως διεφάνη ὁ τῶν διδασκάλων διδάσκαλος, αὐτὸς ὁ Σωκράτης· ὁ "γηράσας αἰὲ διδασκόμενος": ὁ μόνος τῶν φιλοσόφων διδάξας τὸ "*ἐν [καλῶς] οἶδα*, ὅτι *οὐδὲν [καλῶς] οἶδα*"; Ἡ μὴν ἀλαζῶν ἦν αὐτὸς ὁ Χριστὸς, ὁ καὶ διὰ τοῦ καθαίρειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν διδάξας τὸ χρέος τοῦ Διδασκάλου; Ἡ ἔξαντλεῖ τὸ χρέος αὐτοῦ ὅς πρὸς αὐτὸν ἔρχεσθαι τοὺς μαθητὰς ἀναμένει; Ἡ *μᾶλλον κάλλιον* τὸ χρέος αὐτοῦ ἐκποιεῖ ὅς καὶ προσηπὴ καὶ προσιτὸν τοῖς μαθηταῖς ποιεῖ ἑαυτόν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ *ὑπάγει πρὸς αὐτοὺς χάριν αὐτῶν*, ἵν' ἀλιεύση καὶ Λογικῶς καταπαείσῃ αὐτοὺς ὅτι *οὐδενὸς φείσεται κόπου ἐν τῷ διδάσκειν* αὐτοὺς περὶ Ἀληθείας ὡς αἰὲ λαμπροτέρα ἡμῖν ἀναδείκνυται, διότι *μόνον καὶ δι' αὐτοῦ οὕτω ποιοῦντος* κάκεινων οὕτω σεμνῶς πρὸς αὐτὸν ἐρχομένων δυνάμεθα πάντες ἐλπίζειν ὅτι οὐκ ἀπέλιπεν ἡ ἐλπὶς πεπολιτισμένην καὶ κεκοσμημένην ποτ' ἀναδείξαι πᾶσαν τὴν γῆν καὶ κατὰ πάντ' ἄξιον πρὸς Οὐρανοὺς ἐφαλτήριον; *Πῶς κάπο τιῶν δῆθεν* ἔτι "σοφώτερα" τῆς περὶ ταῦτα διδασκαλίας Σωκράτους

οὔτοι μαθόντες ταύτην ἀπέβαλον, ἀπὸ τῶν βυζαντινῶν ἤδη αἰώνων διὰ ταῦτ' ἀλαζόνες, κενοὶ ἐλληνικῶν καὶ χριστιανικῶν χαρακτήρων, δῆθεν "διδάσκαλοι" γεγονότες; Πῶς κάπο τίνων τὸ ὡς ἄνω ὄλως αἰσχροὺν δόγμα οὔτοι δεχθέντες, περιφρονητικῶς ἐν ἀγνοίᾳ κατέλιπον οὐ μόνους πάντας τοὺς ἄλλους λαοὺς, ἀλλ' ὡς καὶ τὸν τὸν ἑαυτῶν ἴδιον, δι' αὐτοῦ μόνου τοῦ τρόπου αὐτῶν μοιραίως ἀπαίδευτον ἔκτοτε διαμείναντα, ἐφ' οὗ οὕτως ἑαυτοὺς ἐπ' αἰῶνας μακροὺς ἐγκατέστησαν; Πῶς κάπὶ τίνι αὐτοῖς ὑπολειπομένη τιμῇ τὸν λαὸν τοῦτον ἐπὶ μείζονι μόνῃ ἀπαιδευσίᾳ κἂν ἐπ' ἐλάχιστον εἴ τινα χρόνον ὡς καὶ νῦν ἔτι διδάσκουσι [τί δὲ μὴ λέγε!], οὐδέποτε παύοντες αἰεὶ μείζονα διδάκτρ' ἀπ' αὐτοῦ ἀπαιτεῖν, καὶ κατ' οὐδὲν αἰσχυνόμενοι ὅτι μάλα χεῖρῳ τοὺς μαθητὰς διὰ τοῦ τρόπου αὐτῶν διαφθείρουσι· δι' ὧν τὸν δῆμον ἐξαπατῶντες ἐξαπαιτοῦσι συνεχῶς πλείονα πλέον ἄδικα γιγνόμενα διδάκτρα; Φεῦ! Διὰ μόνων τῶν μακραιώνων κακοήθων σοφιστικῶν τῶν ἀπατεῶνων διδασκάλων αὐτῆς ὧδε παρεγένετο ἡ παροῦσα τῶν ἀπαιδύτων "Ἑλλάς" [καὶ σὺ μὴ γελάς!], πανταχόθεν νῦν δεινὴν αἰσθανομένη προβαλλομένην τὴν πίεσιν κοῦδαμόθεν ὀρώσα ἐρχομένην βοήθειαν, οὐδαμοῦ γε δι' ἀκριβῶς ταῦτα φίλους ἀληθεῖς ἱκανοὺς συνδραμεῖν αὐτῇ ἔχουσα· ἐνῶ οἱ νῦν οὐ μόνον ἀπαίδευτοι ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀπαιδευσίαν παράφρονες Ἕλληνες ἕως καὶ ταύτης τῆς παρούσης ὑστάτης στιγμῆς διὰ παντὸς μέσου αὐτόχειρες ἀλλήλους διώκουσι καὶ φονεύουσιν, ἀενάως ὡς γελοῖοι, θλιβεροὶ χόλως αἰσχροὶ αὐτοὶ μόνον σάτυροι ἐν διονυσιακῇ μέθῃ διατελοῦντες· τῶν ἔξωθεν πολεμίων ἤδη ἐπὶ τῶν πυλῶν, τῶν τειχῶν καὶ τῶν αὐλῶν ὄντων καὶ τὰ αἰμοσταγῆ αὐτῶν χεῖλη λειχόντων ἐπὶ τοῦτο τὸ ὕστατον, περιφρονητικώτατον θῦμα, καὶ μόνον πρὸς στιγμὴν καθορώντων ὡς ἄλλοι αὐτοὶ κῦνες τὸ δωρεὰν ὑπὸ τούτων αὐτοῖς παρεχόμενον θλιβερόν τοῦτο θεῆμα διδασκάλου ἀτίμου αὐθις ἀτίμως πεπτωκός εἰς τὴν μῆνιν τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀμαθῶν μαθητῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐκδικουμένων τὴν δι' αὐτοῦ ἰδίαν ἀμάθειαν, πλὴν αἰεὶ ἐτοίμων παραμεινόντων ὡς ἄλλαι αὐτοὶ ἕναι ἐπιπεσεῖν κατὰ τοῦ πάντων αὐτῶν ἐπὶ γῆς πτώματος! Ἴδε περὶ τίνα, ἐπ' ἔτη αὐθις μακρά, ἢ νέα αὐτοσπαράσσεθ' Ἑλλάς, παρ' ἧς ὡς φυσικοῦ τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος φύλακος ἐναγωνίως οἱ λαοὶ ἀναμένουσι τοῦ τῆς ἐπὶ τᾶν ὑπολειπομένης πορείας ὑστάτου σταδίου τὴν ἔμπνευσιν, ἐνῶ ὁ χρόνος ἐκλείπει καὶ τὸ πολυτιμώτατον ὕδωρ περιζήτητον γίγνεται ἐπὶ κείνα τὰ πρόσιτα ξηρότατα ὕψη! Πῶς οἱ Ἕλληνες ἀφ' ἧς κορυφῆς ποτ' ἦσαν εἰς τοῦτο τὸ πτώμα κατέπεσαν, τοῦτο νῦν χρὴ ἡμᾶς λεπτομερῶς ἐξετάσαι, πλήρη ἐπιθυμοῦντας ποιῆσαι τὴν τοῦ προβλήματος τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐλλήνων μελέτην, καὶ βουλομένους κατανοῆσαι καλῶς πᾶν ὃ ἐστὶ δίκαιον περὶ οὗ οὔτοι κατηγοροῦνται!

15

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟ ΚΕΙΝΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΑΡΒΑΡΩΝ

§85. (α) Τίνες οί ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἦσαν; Πόθεν, πῶς, πότε ἔς τὴν Ἑλλάδ' ἂν ἦλθον; Κατὰ δὲ τὸ αὐτῶν ἔρχεσθαι, πόθεν διήλθον; Τίνα πολιτισμὸν πρὸ τοῦ ἔρχεσθαι εἶχον, καὶ πῶς τοῦτον παρέλαβον; Τίνα παλαιότεραν γλῶσσαν ὠμίλου, πόθεν ταύτην παρέλαβον, τίνα δὲ γλῶσσαν προτέραν κάκεινης ὠμίλου; Πόθεν παρέλαβον τὸ ἀλφάβητον, τί δ' ἐστὶν ὅπερ ἀλφάβητον ὀνομάζεσθαι δικαιούται; Οὐ μόνον γενικῶς δύσκολα λίαν ἐστὶ τοιαύτης φύσεως ἐρωτήματα, ἀλλὰ καὶ μάλα δυσκολώτερα γίνετ' ἐξ αἰτίας ὑστέρων οὐ δὲ μόνων ἀσυναισθήτων, πλὴν πάντως ἀσυναισθήτως βαθυτάτων, προκαταλήψεων χυστέρων, οὐ δ' ἀναγκαίως κρειπτόνων, σκέψεως τρόπων τῶν περὶ αὐτὰ ὀμιλούντων! Ὅμως δ' ἂν ταῦτ' ἀφορᾶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, μάλιστα δυσκολώτατα (ὡς ὅτι ἄλλως εὐκολώτατα) καταδείκνυται, ὅταν οἱ περὶ αὐτῶν ὀμιλοῦντες μάλλον κεχωρισμένως ἀπ' ἀλλήλων (ἢ ὅλως κατὰ Λόγον συνεκτικῶς μετ' ἀλλήλων) πάντα τὰ ἐρωτήματα ταῦτ' ἐξετάζωσι. Π.χ., ὅτε τις λέγει ὅτι λαὸς τις ἀρχαῖος εἰς τινὰ τόπον ἐπῆλθε, μοιραίως ὑπονοεῖ ὅτι ἔκ τινος ἄλλου τόπου αὐτὸς ἐξεκίνησε, καὶ βραδέως, διὰ τὴν πενίαν τότε τῶν μέσων μετακινήσεως, δι' ἄλλων τόπων διήλθε· ὥστ' εἶν' ἀδύνατον μὴ καταλελοιπέν' ἀδιάσειστα ἵχνη τῆς ἐκείθεν αὐτοῦ προελεύσεως τε καὶ διελεύσεως· οὐνεκεν ὀφείλει ὁ τοιαῦτα διατεινόμενος τοιαύτας συναπτὰς παρασχεῖν τῆς τοιαύτης αὐτοῦ ὑποθέσεως ἀποδείξεις, εἴ γε οὐκ ἐπιθυμεῖ ἀδαῆς καταδείκνυσθαι τῶν συμμαρτυρουμένων! Ἄλλ' οὐδεὶς ποτ' ἀνεκάλυψεν ἐν ἄλλοις τόποις τοιαῦτα ἑλληνικὰ ἵχνη, πλὴν ὅπου ἱστορικῶς καταγέγραπται ἢ παρούσια Ἑλλήνων, ἀεὶ ἐξ Ἑλλάδος διαπεπιστωμένως ἐκκινήσαντων!

(β) Τὰ ἐρωτήματα περὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων χαλεπώτερα, οὐκ εὐκολώτερα, γίνεται διὰ τῆς συνεχοῦς ἱστορικῆς παρουσίας ἐν τῷ κείνων ἐθνικῷ τόπῳ τῶν ἀπογόνων ἴστων, οἱ διετήρησαν μὲν ἱστορικῶς τὴν ἐπ' ἑαυτῶν ἀπλούστερον ἐξελιχθεῖσαν γλῶσσαν τῶν ἀρχαίων προγόνων, ἀπέβαλον ὅμως δὲ πλήρως τὸν ἀπὸ τῶν λοιπῶν λαῶν *διακεκριμένοι* πολιτισμικὸν χαρακτήρα ἐκείνων· πλὴν πιθανῶς στοιχείων τινῶν τῆς νῦν καλουμένης "λαογραφίας", περιοριζομένης ἀπλῶς εἰς τὸ καταγράφειν τὰ κατὰ *μικροὺς τόπους* ἔτι διασωζόμενα οὐ πλέον ἤθη ἀλλὰ μόνον λαϊκὰ καλούμενα ἔθιμα, ἐν οἷς διαφαίνεται καὶ τινα διασωθέντα ἔθιμα τῶν ἀρχαίων, σαφῶς μεμειγμένα μετὰ τῶν ὑστερον ἀναπτυχθέντων τοιούτων. Οἱ λόγοι τῆς ἱστορικῆς ἀποβολῆς, εἰ οὐχὶ πλήρως ἀφανισμοῦ, τὰρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμικοῦ χαρακτήρος ὀφείλοντ' οὐχὶ μόνον εἰς τὴν μείξιν μετὰ τοῦ γηγενοῦς πληθυσμοῦ στοιχείων τινῶν τῶν κατὰ καιροὺς εἰσβολέων, ἀπομεινάντων ἀτομικῶς, πιθανώτατ' ἐξ αἰτίας ἐπιγαμίας, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν κυρίων ὀρδῶν (καταφαινομένην ἐκ τῆς παντελοῦς ἀπουσίας θυλάκων ἀλλογενῶν, πλὴν τῶν ἀθιγγάνων καὶ τῶν ἐξ Ἰσπανίας Ἑβραίων, ἐγκατασταθέντων κατὰ τὴν ὀθωμανικὴν ἐπικυριαρχίαν), ἀλλὰ κυριώτατα εἰς τὴν *βιβαίαν* κατὰ τοὺς προτέρους βυζαντινοὺς χρόνους ἐπιβολὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, καθ' οὗς τὸ ὄνομα "Ἕλλην" ἀπέκτησε σχεδὸν καθαρὰν σχετλιαστικὴν καὶ ὑβριστικὴν σημασίαν! Σαφεστάτη ἐπὶ τούτου ἡ ἐπιρροή *ὡς καθαρῶς ἀνατολικῆς* τῆς *ὡς λαϊκῆς* (τουτέστι τῶν πλέον ἀπαιδευτῶν στρωμάτων τῆς κοινωνίας) κατ' ἀρχὰς ἐγκατασταθείσης, καὶ διανοητικῶς καὶ φιλοσοφικῶς *χαλαρᾶς* γενομένης θρησκείας Χριστοῦ!· Μὴ, χάριν *δῆθεν* τῆς εἰς Αὐτὸν πίστεως, λησμονώμεν οὔτε τὴν Αὐτοῦ ἐντολὴν περὶ τῆς "καὶ μεθ' ὅλης τῆς διανοίας ὑμῶν" Θεῷ ὀφειλομένης ἀγάπης (δι' ἧς *μόνης* ἡ ἐνταλθεῖσα ἡμῖν *ἐν ὀλίκῃ πίστει* ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸν καταναγάζεται *Λογικῆ*, τουτέστιν οὖν καὶ *ἑλληνικῆ*, γιγνομένη)· οὔτε τὴν κοινωνίας ἀνατροπὴν τὴν ἐπενεχθεῖσαν διὰ τῆς οὐσίας *δριμυτάτης* ἐπιθέσεως τοῦ Παύλου κατὰ τοῦ *ὄλου* πολιτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων, καὶ συντηρουμένην ἕως τοῦ νῦν διὰ τῆς καταφαινομένης ἐκκλησιαστικῆς θέσεως ἐπὶ πάντων τῶν εὐθέως ἐκ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς πολιτισμικῆς παραδόσεως ἀναπτυχθέντων ζητημάτων τοῦ Καθαροῦ Λόγου! Αἴφνης, διὰ τῆς νέας θρησκείας, τὰ ἃ *ὁ Παῦλος, οὐκ ὁ Χριστός*, ἀπεκάλεσε καὶ ἐκάλεσε "μωρὰ τοῦ κόσμου" ἐπέβαλον διὰ τοῦ μείζονος αὐτῶν ἀριθμοῦ τὴν ἑαυτῶν ἀσοφίαν καὶ *δῆθεν* κατήσχυναν τοὺς σοφοὺς· ἐνῶ τὰ "ἀσθενῆ τοῦ κόσμου" ἐπέβαλον διὰ τοῦ μείζονος αὐτῶν ἀριθμοῦ τὴν ἑαυτῶν βούλησιν καὶ *ὄντως* κατήσχυναν τὰ ἰσχυρά· καὶ τὰ "ἀγενῆ τοῦ κόσμου

καὶ τὰ ἐξουθενημένα ... καὶ τὰ μὴ ὄντα" ὄντως τὰ ὄντα κατήργησαν· καὶ πλέον τοῦ διδόναι τὴν ἢν αὐτὰ πάντα διὰ τὸ εἶναι τοιαῦτα ὄντως ἡδυνάτου διδόναι *Λογικὴν ἀλλὰ μόνην διατεταγμένην τυπικὴν* λατρείαν Θεῷ, ἀπέκτησαν ὡσαύτως καὶ τὴν *οὐσιαστικὴν πολιτικὴν* κοινωνικοῦ καὶ πνευματικοῦ χειραγωγοῦ χεῖρα: ὑπετάγησαν μὲν τῷ αὐτοκράτορι, ἀντέλαβον ὅμως δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὸ δι' αὐτῶν *μὴ ὠθεῖν* ἐπὶ τὰ πρόσω τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν γνῶσιν, ὃ ἦν ἡ βυζαντινὴ ἀμφοτέρωθεν ὁμηρεία! *Ἀπατᾶται πᾶς ὁ δοκῶν* τὸ μήνυμα Παύλου μὴ ἔχον, πέραν τῆς ἐχομένης θρησκευτικῆς ἐπιβολῆς, καὶ *καθαρῶς πολιτικὸν ἐπικράτημα*, δι' οὗ καθολικῶς καθορίζεται ἡ πορεία τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἀνθρωπότητος! *Οὕτω διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ὁ μεσαίων ἐπὶ τοῦ κόσμου "ἀνέτειλε"*!

(γ) Διὰ τῆς "ἀνατολῆς" ταύτης οὐσιαστικῶς *κατεστάλη* ἡ πολιτισμικῶς σπουδαιοτάτη ἀπὸ τῆς Παλαιᾶς εἰς τὴν Νέαν Ῥώμην τῆς αὐτοκρατορικῆς ἔδρας μεταφορά! Ἐπ' αἰῶνας ἡ Ἰταλία παρέσχε τὸν πλοῦτον, τὴν λεγεῶνων ἀλκὴν, τὸ μέγιστον μέρος τάνθρωπίου ἰδρώτος καὶ αἵματος, δι' ὧν *οὐσιαστικῶς οὐ μόνον ἐξηπλώθη ἀλλὰ καὶ ἐρρίζωσεν ἐπ' εὐφόρου ἐδάφους* ὁ ἐν Ἑλλάδι τὸ πρῶτον ἐμφανισθεὶς *γενικὸς τ' ἀνθρωπίου γένους* πολιτισμὸς. Διὰ κείνην τὴν αἰῶνων προσπάθειαν ἡ Ἰταλία ἐξήντησε τὴν ἰσχύν ἴης, ἢν βραδέως ἀνέκτησεν, ἀλλ' οὐδέποτε πλέον ὡς πρότερον, κατὰ τοὺς ἀναγεννησιακοὺς χρόνους. Ἡ ἔδρας μεταφορὰ ἀπέβλεπε *κυρίως* εἰς τὴν μεταφορὰν τῆς *εὐθύνης* ταυτοκρατορικοῦ βάρους ἀπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς τὰς περὶ τὴν καινὴν ἔδραν χώρας, ἐν αἷς καὶ μείζων πλέον ἀνθρώπων καὶ μέσων πλοῦτος ὑπῆρχε, καὶ τὸ μείζον τοῦ πολιτισμοῦ μέρος ἀπ' ἀρχῆς ἦν συγκεκεντρωμένον! Ἡ τότε ἔναπομείνασα περαιτέρω ἐξάπλωσις τοῦ *πολιτισμοῦ* τῆς Ἑλλάδος καὶ Ῥώμης, μόνον ἐπ' ἀνατολὴν ἦν δυνατὴ. Καὶ μόνη συνέθετε μείζον ὅλον μετὰ τῆς ἐντολῆς τοῦ "πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη"! Ἴδου ὁμιλοῦμεν *μόνον περὶ τοῦ οὐσίᾳ κοινοῦ καὶ ἐπ' ἀνώτερα μόνα σκοποῦντος μηνύματος* τῆς "μαθητεύσεως" καὶ τοῦ πολιτισμοῦ! Οὐχὶ δὲ περὶ τῆς περαιτέρω ἐξαπλώσεως τῆς ἰσχύος τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ κράτους! "Ὅτι ὁ πολιτισμὸς ἐξαπλοῦται καὶ διὰ τῆς τούτων ἰσχύος οὐκ ἔστιν ἐμπεριεχόμενον αὐτῷ αὐτοῦ μέρος, ἀλλὰ μέρος τῆς ἐν κοινωνίαις ἀνθρώπων *ἄνωθεν ἐπιβαλλομένης* "πειθοῦς", δι' ἧς φεῦ ἐνίστε μόνης ὁ παλαιὸς ἀνθρώπος βαθμηδὸν ἀποβάλλων τὰ ἐπὶ τᾶν μὴ πλέον πρόσφορα παλαιὰ αὐτοῦ πολιτισμικὰ ἦθη, ἐνδύεται νέα ἀνώτερα δι' ὧν καὶ διακαινοῦται. Οὐκ ἔστιν ἄρα μειονέκτημ' αὐτοῦ τοῦ πολιτισμοῦ, οὗ ἔνεκεν ὀφείλομεν αὐτὸν ἐγκαταλιπεῖν, ὅτι καὶ διὰ τῆς ἄνωθεν "πειθοῦς" αὐτὸς ἐξαπλοῦται, ἀλλὰ μειονέκτημα κυ-

ρίως τῆς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων διανοητικῆς ἀδρανείας, ἧς μόνης ἔνεκεν οὗτοι ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἐπ' ἄριστα πλέον μόνον στασίμοις αὐτοὶ προσκολλῶνται ἀντὶ τοῦ ἀεὶ διώκειν τάνώτερα! Ἡ μεταφορὰ οὖν ἄρα εἰς τὰ τοῦ κόσμου "μωρὰ" τῆς δυναμικῆς τῆς τῆς κοινωνίας ἀνθρώπων μεταλλαγῆς, ἐνέχει τὸν κίνδυνον τῆς προσκολλησεως ἐπὶ στάσιμα, ἰδίᾳ ἂν αὐτὰ διαφημισθῶσιν ὡς ἄριστα καὶ κυρίως θεάρεστα! Ἀντὶ τοῦ "μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη", μετ' οὐ πολὺ οἱ Βυζαντινοὶ δημαγωγοὶ θιασῶται τῆς νέας θρησκείας πορευθέντες *μοναῖς ἐνεκλείσθησαν* [οὔτινος εὐθεία διὰ τῶν χρόνων ἀπόρροια τὰ νῦν συντελούμενα ἐν τῷ κόσμῳ φρικτά!]. Οὕτως ἀπ' ἀρχῆς γενόμενον στάσιμον τὸ Βυζάντιον τελικῶς τὰς ἑαυτοῦ σάρκας κατέφαγε, καὶ ἕως τῆς σήμερον ἔτι βαίνει μειούμενον, ὅπου γε τοῦτο προσκολλώμενον δι' ὀνύχων τε καὶ ὀδόντων ἐγκαταβιοῖ· παρὰ τὴν *ἔξωθεν φαινομένην* ἐν μοναῖς ἀναβίωσιν τοῦ *δῆθεν* "πνευματικοῦ" τρόπου ζωῆς! Ὁ μόνος ἀληθῆς *σὺν Χριστῷ* ζωῆς τρόπος ἐστὶν ὁ τοῦ "πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη", οὐχὶ ὁ τοῦ *οὐδέποθ' ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ἐνταλθέντος* "πορευθέντες ἐγκλείεσθε μοναῖς κάκεῖ ἀναμείνατε πρὸς ἡμᾶς τὰ ἔθνη ἔλθειν"! Οὕτως, *ἀνατολικῶς* ἑαυτῷ τὸ Βυζάντιον ἐγκλείσθην διετέλεσεν, ἀδρανῶς ἀντιπαρερχόμενον τοὺς καιροὺς, οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ παρατηροῦν τοὺς αὐτὸ ἀντιπαερχομένους καιροὺς! Τελευταῖοι δὲ τούτου ἀκόλουθοι οἱ νῦν ἐπ' αὐτῷ μόνῳ, οὐδ' ἐφ' ὅλης τῆς πνευματικῆς τῆς Ἑλλάδος κληρονομίας, ἀσυναίσθητως προσκολλώμενοι Ἕλληνες!

(δ) Ἀλλὰ νῦν ἄφες ἡμᾶς ἀναλογίζεσθ' εἴπερ ὄντως ἀντιπαρῆλθον οἱ Ἕλληνες τοὺς καιροὺς ἀδρανούντες, ἢ πολλῷ μᾶλλον μήπως, ὡς οὐκ ἔδει συμβῆν' ἀνθρώποις ἐπὶ τὰ ὑψιστά ποθ' ἑαυτοὺς ἀγαγούσιν, ἀντιπαρερχόμεν' οἱ καιροὶ ἀντιπαρῆλθον αὐτοὺς ὅλως ἐξηγνημένους, καὶ μὴ πεποιθότας τῷ Πνεύματι ἐν ᾧ οὗτοι οὐ πλέον πιστεύουσι ὥστ' ἀκαμάτως, διακαῶς ἀναζητεῖν τὴν ἀεὶ δέουσαν ἀναζητεῖσθαι Ἀλήθειαν, καὶ τῇ ψυχῇ ἐν ἧ οὐ πλέον αἰσθάνονται τὰ τοὺς Ἕλληνας ἀγαγόντα ποτ' ἐπὶ τὰ ὑψη τοῦ Λόγου αἰσθήματα, ἀλλὰ μόν' ἄλογα πάθη καὶ ἄλγη ἀβυσσαλέα δι' ὃ ἄρα καὶ φρικαλέα; Χαίνει γὰρ ἀνοικτὴ, αἰμόφυρτος, σπαραττομένη, οἰμόζουσα, ἑαυτὴν καὶ βελτίους μισοῦσα ἡ ψυχὴ τῶν ἑλλήνων, τοῖς ἰδίῳις ἀσυγγνώστοις αὐτῶν ἀμαρτήμασι ἀλήστως ἀπαισίως νυχθεῖσα, κὰν τῇ πόνου ἀπελπισία ἀταναξομένη! Καίγε τοῦτο τὸ φοβερὸν νῦν ζητεῖται· οὕτω γενικῶς δρῶντες, εἰσὶν ἄρα ἢ οὐχ οἱ νῦν Ἕλληνες Ἕλληνες!; Μέγα καὶ φοβερὸν τὸ ἐρώτημα! Ἀλλὰ κάπαράιτητον ἐρωτᾶσθ' εἰ ἄρ' ἔτι δεῖ τὴν τοῦ κακοῦ θεραπείαν ἀναζητεῖσθαι· ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι ἦδη ὧσι πέραν τοιαύτης! Διότι ἄνευ τῆς ἐπὶ τοῦ προτέρου

ἀκριβοῦς ἀπαντήσεως, ἐφ' ἣ δεῖ ἐγκύψαι πάντας τοὺς ἔτ' ἀγαπῶντας Ἑλληνας ἑαυτοὺς ὀνομάζειν, οὐδεμία ἔσεται θεραπεία· Καὶ γὰρ ἐστὶ πάνδηλον ὅτι *ἠθελημένως* τῶν ἐλλήνων οἱ πλείστοι τὴν οὐσίαν τοῦ δεινοῦ τούτου πρὸ αὐτῶν πάντων προβλήματος προτιμῶσι μὴ καθορᾶν!

(ε) Βεβαίως πάντες οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες Ἑλληνες ἦσαν· οὗτος γὰρ ἦν τε καὶ παραμένει ὁ ὀρισμὸς τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ τίνες ἦσαν ὄντως οἱ Ἑλληνες καὶ τίνας ἑαυτοὺς ἐθεώρουν; Ἐπιθυμητὸν τοιγαροῦν, νῦν πρὸ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἰστάμενοι, πρῶτον περὶ προκαταλήψεων καὶ τρόπου σκέψεως τῶν συζητούντων τὰ τῶν Ἑλλήνων ᾧδε τινὰ λέγειν.

§86. *Τίς* οὖν ἐστὶν ἡ *ὀρθὴ κἀληθὴς* περὶ τὰ τῶν Ἑλλήνων σχετική γνώμη, καὶ *πῶς αὐτὴ* ἀποκτᾶται; Ἔστιν *ὀρθὴ* ἢ κατὰ μόνους τοὺς τελευταίους αἰῶνας χυπὸ τῶν ξένων κυρίως μορφωθείσα γνώμη περὶ Ἑλλήνων; Ἐὰν ἀρνηθῶμεν ὑπάρχουσαν ἐν αὐτῇ οἰανδήποτε τοιαύτην τινὰ προκατάληψιν, *πῶς διαπιστοῦμεν* αὐτὴν πασῶν προκαταλήψεων ἐλευθέραν; Ὡς προϊόντος τοῦ χρόνου τελειοῦμεν τὴν περὶ πάντων τῶν προκειμένων πραγμάτων γνώσιν ἡμῶν, κρινόντων αὐτὰ αἰεὶ ἀρτιώτερον, ὁμοίως χῆ περὶ τῶν Ἑλλήνων γνώμη ἡμῶν οὐδὲν πρέπει αὐτοῖς συναπτὸν πρᾶγμα ὑπερορᾶν· ὅτι οὕτω μόνον καὶ περὶ τῶν Ἑλλήνων τό τε ὀρθὸν καὶ τἀληθές ταυτόσημα γίγνεται, τὸ μὲν *βαθμηδὸν* ἐλευθερούμενον σφάλματος διὰ τινὰ *κατὰ δόκησιν ἀτελή* κρίσιν, τὸ δὲ *μὴ* ἀφιστάμενον ἀπὸ τῶν γεγονότων μηδέποτε διὰ λήθης λησμονουμένων. Διὰ *τούτο* δεῖ τὴν περὶ τῶν Ἑλλήνων κρίσιν ἡμῶν καὶ πάντα τὰ περὶ σφῶν αὐτῶν ὑπὸ κείνων λεχθέντα *μὴ ποσῶς* παρορᾶν, ἂν ταῦτ' *οὐκ ἀνευρίσκηται ἐσφαλμένα διελεγχόμενα συνεκτικῶς πρὸς μόνα τὰ γεγονότα, οὐ δὲ κατὰ μόνην τίν' ἀνυπόστατον ὑστέραν ὑπόθεσιν*. Οὕτως, ὅτι *ὑστερον* οἱ λαοί, ἵνα τονώσωσιν τὸ ἔθνικόν αὐτῶν ἕκαστος αἴσθημα, εἰς περὶ αὐτῶν ὑπερβολὰς ἀπρεπεῖς ἢ καὶ ψεύδη προῆλθον *ἡσσοινας* μεταξὺ αὐτῶν τονίζοντες διαφοράς, πῶς αὐτὸ ἐπιτρέπει ἡμῖν θεωρεῖν ἀναλόγους τοὺς Ἑλληνας περὶ αὐτῶν ποιεῖν λόγους, ὅτ' οὐδεὶς ἀνάλογος περὶ τὰ τοιαῦτ' ἀνταγωνισμὸς τόθ' ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν ἔθνῶν; Ἀσφαλῶς ὁ Ἰσοκράτης ἐτόνισεν ἄμφω τὸ γηγενές ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐθνολογικῶς ἐνιαῖον τοῦ λαοῦ τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' ἦν ἤδη τόθ' ὥς γε νῦν καθεστηκυῖα ἡ δόκησις ὅτι τὸ *μὴ* γηγενές καὶ τὸ ἐθνολογικῶς *πολλαπλοῦν* τῶν λαῶν *μειωτικαί* αὐτῶν εἰσιν ιδιότητες; Τίνας *ὡς τὰς σημερινὰς μεταξὺ τῶν λαῶν διακρίσεις* τότ' ἐποίουν οἱ Ἑλληνες καὶ τίνας λαοὺς *τοιούτους ὄντας* ἐκεῖνοι ἐγνώριζον, ὥστε μὲν διὰ *τούτους* τοὺς λόγους ἐκεῖνοι αὐτῶν ὑπολειπομένους ἠγεῖσθαι αὐτούς, ὥστε δ' *ἀνα-*

λόγους τῶν νῦν ἡμᾶς δοκεῖν τὰς αἰτίας τῶν λόγων τοῦ Ἰσοκράτους; Καί γε τὸ γηγενὲς ἢ τὸ ἐθνολογικῶς ἀπλοῦν τῶν λαῶν οὐ κατὰ σύγκρισιν μόνην ὑποβάλλεται ὡς τις σπουδαία αὐτῶν ιδιότης ὡς ἐπιπολαίως νῦν θεωρεῖται· ἀλλὰ πρωτίστως κατ' αὐτογνωσίαν, ἣν ἀσφαλῶς εἶχον οἱ Ἕλληνες, ἥτοι ἄνευ ἀναφορᾶς εἰς καὶ περὶ τὰ τοιαῦτα διακρίσεις μεταξὺ τῶν λαῶν! "Ἄν οὖν κατὰ τὰ ὀπίσω ἀκολουθοῦντα, τὰ τότε" ἔτι μέλλοντα κρίνωμεν τοὺς τῶν Ἑλλήνων περὶ αὐτῶν λόγους, οὐ μόνον σφαλούμεθα κατὰ μὴ ὀρθὰς καὶ ὑστέρως προκαταλήψεις κρινούντες τὰ πράγματα, ἀλλὰ καὶ κατὰ λήθην τῶν γεγονότων τὴν κρίσιν ποιήσομεν λησμονήσοντας τὴν κατ' ἀλήθειαν αὐτογνωσίαν ἐκείνων!

§87. Ἀσφαλῶς γε οἱ Ἕλληνες τοὺς ἀνθρώπους εἰς Ἕλληνας καὶ βαρβάρους διέκρινον· ἀλλ' ἦσαν οἱ βάρβαροι οἱ ἀλλοδαποί τε καὶ *foreigners* σκωπτικῶς τε κἀδίκως μειούμεν' ἀπλῶς διότι οὐκ ἔξ Ἑλλήνων κατήγοντο κοῦκ ἐν γῆ Ἑλληνίδι κατώκουν· καθ' ἃ γε δὴ νῦν οἱ ἄνθρωποι, ὅποιοι κἂν ᾧσι, κρίνουσιν ὡς "βαρβάρους" τοὺς μὴ ἔξ αὐτῶν ὄντας; Οὐχί! Διότι ὡς ἤδη πάντες γνωρίζουσιν κἂν ἀνομοίως πρὸς τὰ τότε χρῶνται τῷ ὄρω, οὐκ ἦν τότε τὸ βάρβαρος συνώνυμον τοῦ ἀλλοδαπός, ὡς νῦν τοῦτο νοεῖται! Διότι μόνον εἰς ὑλικὰ κάμφιβλα κἄρα μακρότατα κείμεν' ἀπὸ τῆς οὐσίας τοῦ Πνεύματος πράγματα γίγνεται ἀναφορά, ὅθ' ὡς νῦν ἐπὶ μόνην τὴν ἔξ αἵματος καὶ τόπου καταγωγῆν διὰ τοῦ ὄρου ἀποτίθεται πᾶσ' ἀνθρώπων ἡ διὰ ἀφορά! Ἐνῶ εἰς πνευματικὰ κάναμφιβλα κἄρα πλησιέστατα τῆς οὐσίας τοῦ Πνεύματος κείμενα πράγμαθ' οἱ Ἕλληνες ἀνεφέροντο ὅτε χρῆσιν ἐποίουν τοῦ "βάρβαρος"!

[Καὶ μεγάλως ἀνοηταίνουσιν οἱ ταῦτα παραποιῶντες, ἐφ' ὑλικῶς μόνους πράγμασι στηριζόμενοί τε καὶ διακρίνοντες μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, χοῦτως ἐπὶ ταπεινοῖς προσηλοῦντες αὐτῶν τε κάλληλων τὴν προσοχήν, τῷ ὄρω βάρβαρος χρώμενοι· σιωπηρῶς ἢ καὶ ἀθελήτως προσχωροῦντες γε δ' ὡσαύτως ταῖς νέαις πλήν κεναῖς καὶ ψευδέσι "φιλοσοφίαις" τε καὶ "ἐπιστήμαις" οὐδόλως μὲν καταδεδειγμέναις ὀρθαῖς, κρυφίως δὲ νῦν διὰ τοῦτο διδασκούσαις ἀρχὰς ἀντιθέτους πρὸς τὰς τῶν Ἑλλήνων! Ἐν ἡ νεωτερικῇ προσπαθείᾳ, τοῦτο τὸ σπουδαιότατον μὲν παροράται, ὅτι δηλαδὴ πᾶσα νεωτέρα διδασκαλία ἀπαλλάττεται τοῦ Λογικοῦ χρέους τῆς κατ' ἀλήθειαν τῶν πρόσθεν συμφώνου ἀκολουθίας μόνον ὅτε κείνα καταδείκνυται ἐσφαλμένα, ἐνῶ τούτου μὴ γενομένου οὐ κείνα ἀλλ' αὕτη ἡ νεωτέρα διδασκαλία καθίσταται ὑποπτος! Τοῦτο δὲ τὸ τελεώτατον διὰ τῶν νέων διδασκαλιῶν ὡς ἔνεστιν ἀποκρύπτεται, ὅτι δηλαδὴ παρὰ πάντα τὰ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων περὶ τοῦ Πνεύ-

ματος διδαχθέντα, ὡς ἐκ τῆσδ' αὐτῆς μόνης ὕλης προελθόν νῦν τὸ Πνεῦμα διδάσκεται, μόνης τῆς ὕλης κατὰ τοὺς ποιηροὺς ὑπαρχούσης, οὐδενὸς ὑπὲρ αὐτὴν κατ' αὐτοὺς Καθαροῦ Πνεύματος ὄντος! Ἐφ' οἷς, κατ' ἀνα-λήθειαν, ἦτοι λήθην τῶν πρόσθεν, χούτως ἀναποδείκτως ἐπιχειρεῖται πρώτη μὲν ἡ ἀπόρριψις τῆς πρωταρχικῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ-Λόγου, μόνου πρώτου Δημιουργοῦ παντός ὃ ὑπάρχει κοσμίον· εἶτα δ' ἡ ἐγκατάστασις τῆς ἐκείνην ἀκολουθούσης θεωρήσεως ὡς ὀρθοῦ τοῦ φαντασιώδους ἐπινοήματος τῆς ἐξ ἰλῦος προελεύσεως παντὸς νοῦ, οὐδεμίαν οὕτως ἐν αὐτῷ πέραν ἐκείνης ἔχοντός τιν' ἀξίαν τέλος δ' ἡ σιωπηρὰ ὑποστήριξις τῶν ὅλως ἀιηθίκων φυλετικῶν καὶ λοιπῶν διακρίσεων ἐφ' αἷς μόναις ἐδράζεται πᾶσα παρ' ἀνθρώπου ἐκμετάλλευσις τοῦ ἀνθρώπου, ἐπ' οὐδεὶ σκοποῦσα πνευματικῶ ἀγαθῷ, ἀλλὰ μόνῳ τῷ ἐξ ἀνθρώπου μετάλλῳ, ὃ νῦν ἐστι σημαῖνον αὐτὸ τὸ κοινὸν χρῆμα!

Μή, πρώτον, ἔα σαυτὸν καταπλήττεσθ' ὅτι ἀμφίβολ' ἀνωτέρω τὰ ὑλικά ἀπεκάλεσα, ἀναμφίβολα δὲ τὰ πνευματικά! "Ὅτι καὶ τοῦτ' οὐδόλως ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων διέφυγεν, ὡς ἀνοήτως νῦν διαφεύγει ἀπὸ τῶν ἄνευ τοῦ Λόγου (ἀληθῶς, πῶς ἄνευ αὐτοῦ;) "διαλεγόμενων" περὶ τῶν πραγμάτων! Διότι τί ἀληθῶς ἐστὶ πρῶτον ὅτε καὶ περὶ τῶν ὑλικῶν ἐρωτῶμεν πράγματα· αὕτη ἡ ὕλη αὐτῶν, ἡ τὸ καὶ ταύτην λεπτομερῶς ἐτάζον ἡμῶν πνεῦμα; Πῶς ἄνευ παντὸς πνεύματος ὀτιδήποτε διεξετάζεσθαι δύναται; Τί οὖν δοκεῖς; Ὅτι διέφυγεν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ὅτι μόνον εἰκασίας ψιλοτάτας περὶ τῆς οὐσίας τε καὶ δομῆς τε καὶ λειτουργίας τῆς ὕλης τούτων ποιούντων, μάλιστα μεγάλην ἐπὶ τὰ πνευματικά ἐποίουν τὴν πρόοδον; Ἡ ὅτι διέφυγέ πως ἀπ' αὐτῶν, ὅτι ὡς ἐν αὐτῷ μόνῳ τῷ νῷ πᾶσ' ἡ παντός τινος κατανόησις γίγνεται, ἄρ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα δεῖ ἡμᾶς πρῶτον κατανοῆσαι, κὰν αὐτῷ σαφεῖς τοὺς ἐρεῦνης ὄρους ἐγκαταστήσαι, ἅπερ τοῦ πνεύματος μόνου καθαρωτάτη ἐστὶ ἐργασία· κὰρ ἀναμφιβόλως ὅτι παντὸς ἐτέρου προηγίται τὸ Καθαρὸν Πνεῦμα, δι' οὗ μόνου Λόγῳ οἱ κὰν τῇ ὕλῃ περὶ τὴν οὐσίαν, δομὴν καὶ λειτουργίαν αὐτῆς δρῶντες ὅροι συντίθεται· πάνθ' ἅπερ παρὰ τῶν νῦν μεγάλως τιμωμένων ὡς δῆθεν σοφῶν εἴτ' ἀνοητότατα παροράται, εἴτε πονηρότατ' ἀποσιωπάται!;

"Ἄπερ ἐν τούτοις, οὐδόλως ἐξαντλεῖ τὸν περὶ ὑστέρων προκαταλήψεων λόγον! Ὅτι ἔστησαν ἄνθρωποι ἄθεοι, ἀπνευματίστοι, ὑπὲρ τὸ Πνεῦμα τὴν ὕλην δοκοῦντες ὑψίστην, πλὴν "πνευματικοὶ" παρ' ἑαυτῶν τε κἄλλων ἀνοήτων δοκούμενοι, μετὰ μεγάλου βάλοντες μένους καθ' ἐτέρων, παρ' ἐτέρων "ἐνθέων καὶ πνευματικῶν" δοκουμένων ἀλλ' ὡσαύτως δοκούντων ὑλικὴν τε καὶ κληρονο-

μικὴν τὴν πνευματικὴν ιδιότητα τοῦ ἀνθρώπου· οἵτινες ἅπαντες μάλιστα τὴν περὶ ταῦτα σύγχυσιν ἐπιτείνουν, ἀπ' ἀλλήλων διαφέροντες κατὰ μόνον τὸ τίνοι προτιμητέως δεῖ πάντας ἡμᾶς δοῦναι τὴν ἡμετέραν ἀλληλεγγύην· τῷ ἀνθρώπῳ τουτέστιν εἶδει ἀδιαιρέτως ἢ τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ ἕκαστος ἡμῶν ἔθνει, ὡς ἂν τοῦτο ἦ τὸ πάντων σπουδαιότατον κἂν πως κατορθωτόν, ἐν "κόσμῳ" μὴ πλέον πιστεύοντι ἐπὶ τῷ Θεῷ τε καὶ Λόγῳ καὶ διὰ τοῦτο διαμένοντι πεισμώνως διηρημένῳ· ἐν ᾧ ἀφελείς, εἰδάλλως πονηρότατοι, προδιδόασιν, ὡς αἰεὶ, ἐπὶ χρήμασιν, ὡς καὶ τὰ ἴδι' αὐτῶν ἔθνη, ὅθ' ὡς λύκοι οἱ λοιποὶ πάντες ἐφ' ἀρπαγὴν ἔτοιμ' ἴστανται κατασπαράξ' αὐτοὺς πρώτους τοὺς ἀφελείς! Ἄλλ' εἴ τις ἐξ ὕλης προερχόμενον ὡς καὶ τὸ πνεῦμα δοκεῖ, χοῦτως αὐτοὶ πάντες, τούτῳ πρώτῳ δεῖ αὐτόν/αὐτοὺς ἀπαντᾶν: Πῶς μὲν κἄξ ὅλως ἀγραμμάτων κἀσῆμων παράγονται παγκοσμίως διάσημοι διανοηταὶ διὰ μόνης τῆς ἀλλαγῆς τοῦ πνευματικοῦ περιβάλλοντος, πῶς δ' ἀπὸ διασήμων ἐπιστημόνων, μουσουργῶν, ποιητῶν, φιλοσόφων, καλλιτεχνῶν, ζώντων ἐν παντελῶς προστατευομένοις ἐνδικοτήμασιν, ὅλως ἀσήμαντοι ὡς καὶ ἡλίθιοι; Εἰς συντριβὴν οὐκ ἐπίρρῳσιν τῆς "ἐξ ὕλης τὸ πνεῦμα" θεωρίας ἴσταται τὰ δεινότεα' ἐκ τῆς παγκοσμίου βιογραφίας πορίσματα! Τοῦτο δ' ὅτε παγκοσμίως νῦν πλέον ἔστι γνωστὸν πλὴν τοῖς ἀρνούμενοις καὶ τοῦτο πληροφορεῖσθαι, ὅτι ὡς ὁ χρόνος παρέρχεται, αἱ φυλαὶ μᾶλλον συμμίνυνται, χοίσοδηποτε κἂν θεμιτὸς τούτων ἀπ' ἀλλήλων διαχωρισμὸς δυσχεραίνεται, ἐνῶ τὰπὸ μόνου τοῦ μεταβαλλομένου πνευματικοῦ περιβάλλοντος θαυμαστά παραδείγματα μᾶλλον ἔτι αὐξάνεται!

Εἰ δ' ὡς τινες ἰσχυρίζονται [οὐνεκα καὶ τὰς λεγομένας "τραπέζας σπέρματος" ἐγκαθιδρύουσιν, ἐπὶ προφανεστάτῳ τῶν ἐμπλεκόμενων χρηματισμῶ], τὸ DNA (DeoxyriboNucleic Acid) ἐστὶν ἡ αἰτία ὡς καὶ τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπου ιδιοτήτων, πῶς μὲν τοῦτο τοὺς φύσει(;) ἀσημάντους γονεῖς ἐν μακρᾷ ἀσημότητι διετήρησε, μόνον ἐν τῷ διασῆμῳ αὐτῶν τέκνῳ εὐρὸν τὴν μέχρι τότε λαθάνουσαν ἀλλὰ τῇ αὐτοῦ φύσει δέουσιν(;) ἔκφανσιν καὶ δικαίωσιν· πῶς δὲ τοῦτο, κἂν ἐκ διασήμων γονέων, εἰς τὴν τέκνου ἐξέπεσεν ἀσημότητα καὶ ἀσθένειαν πνεύματος· ὠντινων ἔχομεν ἀφθονα παραδείγματα; Τί ἐν ταύταις ταῖς περιπτώσεσιν ἐστὶ πρέπον τῷ DNA, διασημότης ἢ ἀσημότης; Καὶ γὰρ γνωστὸν ἐπίσης ἐστὶν ἐκ παρατηρήσεων ἐπὶ στενῶν βασιλικῶν δυναστειῶν καὶ βεβιασμένης τεχνητῆς ἀναπτύξεως ποικιλιῶν φυτῶν τε καὶ ζῶων ἰδιαίτερ' ἐχόντων χαρακτηριστικά, ὅτι οὐκ ἐπὶ συνεχεῖ τῶν κατιόντων ἰσχύι, ὑγείᾳ ἢ γενικῇ ἰκανότητ' ἀποβαίνει ἢ συνεχῆς

τούτων παραγωγή ἐξ ἀτόμων εἰς κλειστοὺς εἰ κάριστους μικροὺς πληθυσμοὺς ἀνηκόντων. Ἡ συνεχὴς αὐτῶν μείξις εἰς μείζον' ἔξαρσιν ἀπολήγει τῶν ἐγγενῶν φυλετικῶν τοῦ πληθυσμοῦ ἀδυναμιῶν μᾶλλον ἢ τῶν τούτου δυνάμεων! Ἐνῶ ἐκ παρατηρήσεων μεταθέσεως παίδων ἀπὸ καθυστερημένων τοῦ πλανήτου περιοχῶν εἰς χώρας πλέον ἀνεπτυγμένας πνευματικῶς, πολλοὶ αὐτῶν διαπιστοῦντ' ἀριστεύοντες, ἥτοι ὅλως ἀπροσδοκῆτως κατὰ τὰς θεωρίας περὶ βιολογικῆς κληρονομικότητος τῶν πνευματικῶν χαρακτήρων! Ὡστ' ἄκρως παράλογον ἀποδείκνυται καὶ τὸ παρά τινων ἐλλήνων (διὰ πολλοῦ ψυχῆς πάθους μᾶλλον ἢ Λόγου ἰσχύος τὴν πατρίδ' αὐτῶν ἀγαπόντων) ἰσχυρίζεσθαι βιολογικῆ δῆθεν φύσει ἀνώτερον ὄν τὸ ἐλληνικὸν γένος καὶ καθαρὸν διαπεπερακὸς τοὺς αἰῶνας, νῦν δὲ διάγον μόνην ποιάν τινα "φυσικὴν καὶ παρερχομένην", *κἂν διαρκούσαν ἐπὶ μακροὺς ἤδη αἰῶνας*, περίοδον πνευματικῆς κυρίως καταπτώσεως τε καὶ παρακμῆς, ἐξ ἧς "ἐν καιρῷ, φυσικῶς" ἐξελεύσεται, τουτέστιν ἀνευ τινὸς ἐπὶ τούτῳ *συνειδητῆς καὶ μεγάλης, κυρίως πνευματικῆς* προσπαθείας· ἥτοι χάριν τε καὶ χάριτι αὐτοῦ μόνου τούτου τοῦ μοριακοῦ γενετικοῦ αὐτοῦ ὕλικου· παρότι οὐδεμία καταδείκνυτ' ἀληθῆς σχέσις τοῦ πνευματικοῦ ποιοῦ καὶ τῆς γενετικῆς δομῆς τῶν ἀνθρώπων!

Βαρεία δὲ ἐστὶν ἡ τῶν ἐπὶ τὸ παρελθὸν προσβλεπόντων καὶ τοῦτ' ἀναγεννήσ' ἐπιδιωκόντων εὐθύνη. Οὐδέποτε γὰρ ἀπὸ τῆς τέφρας αὐτῶν ἀναγεγέννηνται εἴτε λαοὶ εἴτε πολιτισμοί! Ἐπὶ σκοπῷ προκειμένῳ, ὅς ἐστιν ἡ *ἱστορίας τελείωσις*, ὁδεύει ὁ κόσμος· καπὶ ταύτῃ τῇ πορείᾳ, πάντες οἱ παρελθόντες λαοὶ καὶ πολιτισμοὶ ἤδη ἐπετέλεσαν τὸ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ χρέος αὐτῶν, οἷον ἂν γένητο! Ὡστ' οὐκ ἐστὶ λογικῶς, φυσικῶς ἢ χρονικῶς δυνατὴ οἰαδῆποτ' ἀναδρομὴ! Τοὺς παρελθόντας λαοὺς καὶ πολιτισμοὺς δεῖ μὲν ἡμᾶς λίαν ἐπισταμένως σπουδάζειν ἵν' ἀπὸ τούτων πάντα τὰ δυνατὰ ἐπὶ τῇ προκειμένῃ ὁδεύσει συναγάγητ' ὀφέλη, οὐ δ' ὁμως δεῖ ἡμᾶς προσπαθεῖν τούτους ἀναγεννήσαι κἂν ταύτη μᾶλλον τῇ προσπαθείᾳ πολῦτιμον δαπανᾶν χρόνον, ἢ ἐπὶ τὸ πῶς ὡς ἄριστα ὁδεύσειν ἐπὶ τῇ νῦν προκειμένῃ ὁδῷ! Ἔστι θεμιτῆ ἡ πατρίδος ἀγάπη· ἀλλ' οὐκ ὑπὲρ πάν μέτρον, οὐδὲ ὑπὲρ ἐκείνην τοῦ Λόγου, ἢ τὰ παρὰ Κείνου διατασσόμενα! Ἔστι θεμιτὴ ἡ παρελθόντος κλέους ἐνθύμησις, ἀλλ' οὐκ ἵνα μόνην ψυχολογικὴν ὑποστήριξιν παρᾶσχωμεν ἑαυτοῖς, ἀμφιβάλλουσι ἐξ αἰτίας τῆς καταπτώσεως εἰς ἣν περιήλθομεν διὰ μεγάλων ἰδίων σφαλμάτων ἃ διαρρήδην ἀρνούμεθ' ὁμολογήσαι καὶ διορθῶσαι, περὶ τοῦ γένους ἀφ' οὗ καταγόμεθα· ἀλλ' ἵνα χρήσιμ' ἀπὸ κείνης ἡμῖν συναγάγωμεν, ὡς ὀ-

τι ἄνευ αὐτῶν, μόνη ἡ ἐνθύμησις μᾶλλον ἔτι τονίζει τὴν ἡμετέραν ἀπὸ κορυφῆς πτώσιν, καὶ μάλιστα γελοιοτάτην καθίστησι τὴν συγχρόνον ἡμετέραν γενομένην προσπάθειαν [δι' ὧν γε οὐς ὀρίζομεν ἡγέτας ἡμῶν, ἀδυνατοῦντας μὲν φέρειν, παντὶ δὲ σθένει προσπαθοῦντας ἀποκρύψαι τὴν μεγάλως αὐτοὺς κυρίως βαρύνουσαν σύγκρισιν] ὀλοσχεροῦς ἀφαιρέσεως ἀπὸ τῆς ἡμῶν συνειδήσεως ἄλλα πληροφορούσης περὶ τῆς ἀπὸ μάλιστ' ἀνωτέρων ἡμετέρας καταγωγῆς δι' ἧς ἀκεραίως συμφέρεται ἡ ἐνθύμησις καὶ τῆς πτώσεως! Ἄλλ' ἡ κλέους ἐνθύμησις ἔχει ἐπίσης καὶ δυσδαίμονα παρακόλουθα, ἅτιν' ἐστὶν αἱ τῶν προγόνων ὅλως ἀθέμιτοι ἁμαρτίαι, ἃς οὐχ ἦπτον δεῖ ἡμᾶς μελετᾶν δι' ἀποφυγῆν, οὐ γ' ἀναβίωσιν! Ταῦτα δεῖ ἐπὶ τέλους κατεπίγνωστα πᾶσι γενέσθαι! Εἰ ἅπαξ ὀφείλομεν τιμᾶν μὲν τὸ παρελθόν, τιθέναι δ' αἰεὶ τὸ παρὸν δι' ἀγωνιώδους (διὰ τὰπὸ τοῦδε μὴ δύνασθαι προγιγνώσκειν τὸ μελλοντικὸν ἀκόλουθον ἀποτέλεσμα, ὅτε τὴν βελτίστην ἐπελέγομεν ἂν ἐπὶ κείνο ὁδὸν ἵνα κάκεινο ποιήσωμεν βέλτιστον) καὶ συνεχοῦς ἐπ' ἄριστα κρίσεως εἰς ἀναζήτησιν τἀρίστου ἀναζητουμένου διὰ πᾶσαν τὴν χώραν, οὐ γε διὰ τινος ἐξ ἡμῶν μόνους, ἀποτελέσματος, καὶ εἰ ἅπαξ πλὴν διὰ μόνην τὴν παντάπασι τιμίαν ἄγνοιαν τῶν περιπλόκων μελλόντων, οὐ γε τῶν μετὰ βεβαιότητος πάσης ἀκολουθούτων τὸ μὴ ἄριστα οὔτω ποιεῖν τυγχάνει συγχωρητέον· ἄρα πλειστάκις μᾶλλον ὀφείλομεν ἀποτιμᾶν καὶ ἐπιμειοῦν τὸ ἤδη παλαιόθεν προγεγενημένον κακόν, διὰ τὸ ἤδη σαφῶς ὀρατὰ ἔχειν ὡς καὶ τοῖς τοῖς φύσει τυφλοῖς τὰ μάλιστα μείζον' αὐτοῦ ἤδη πλέον ἱστορικὰ κακὰ παρακόλουθα, ἢ ἐφ' ὧν σιωπὴ χῶν ἢ ἀποκρυψίς οὔτε πρὸς τὴν πατρίδος ἀγάπην οὔτε πρὸς τὴν Λόγου σοφίαν συντίθενται, ἀπὸ τοῦ νοῦ ἀποβάλλουσαι τἀποτελέσματα τοῦ παλαιόθεν γεγενημένου κακοῦ, κἄρα πλειστάκις διὰ τοῦτο τὸ μὴ οὔτω ποιεῖν ἔσεται ἀσυγχώρητον· διότι ἡ μὲν ἄνευ προγνώσεως ἐπιτυγχανομένη σοφία τὰ μάλα ἐστὶ χαλεπή, ἡ δὲ μετ' ἐπιγνώσεως τῶν παρελθόντων τὰ μάλιστ' εὐκολωτάτη. Τοῦτο μὲν ὡσαύτως καὶ διὰ τὴν παρ' ἡμῶν αὐτῶν ἡμῖν πρώτοις ἐπιδιδόμενην τιμῆν, ὅτι ἡμᾶς αὐτοὺς πρώτους τιμᾶ τὸ ταῦτα ποιεῖν, ὡς ἀσφαλῶς ἡμᾶς αὐτοὺς πρώτους περισσῶς ἀτιμάζει τὸ μὴ ταῦτα ποιεῖν! Τοῦτο δ' ἐπίσης καὶ διὰ τὴν παρ' ἡμῶν τοῖς προγόνους ἡμῶν σιωπηρῶς ἀποδιδόμενην: τιμῆν μὲν, ὅτι ἀσφαλῶς μετριάζεται πως ἡ ἁμαρτία ἐκείνων ἡμῖν τοῖς ἀπογόνους ἐκείνων ἂν καταστῆ ὁδηγὸς ἐπὶ τῇ εὐθείᾳ διὰ βίου πορεύεσθ' ὁδῶ (καὶ γὰρ καὶ διὰ τοῦτ' ἔθ' ὑπομένει ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν ἁμαρτίᾳ εὐρισκομένους)· ἀτιμίαν δὲ περισσῆν, ὅτι μᾶλλον ἐπαυξάνεται δι' ἡμῶν ἐκείνων ἢ ἁμαρτία, ἂν αὐτὴ εἰς οὐδὲν ἀγαθὸν δι' ἡμῶν ὁδηγῆ παρὰ τὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἀναμενόμενα

παρ' ἡμῶν! Πολλαπλῶς γὰρ δεῖ [ὅπερ ἐστὶν αἰεὶ τελειότερους διὰ πάντων ἐκάστοτε τῶν πρὸ ἡμῶν κειμένων πραγμάτων, προκρίνοντάς γ' ἐξ αὐτῶν τὰ καλὰ κάπορρίπτοντας τὰ κακὰ] ἡμᾶς σοφοὺς γίγνεσθαι, κάρ' ἄξιον δικαιοσύνης οὕτως ἀποδεικνύναι ἅπαν διὰ πασῶν τῶν γενεῶν αὐτοῦ τάνθρώπινον γένος. Ἄλλ' ὅτι ἔστιν ὁ Λόγος, οὐκ ἄρ' εἰσὶ θεμιταὶ εἴτε κλέους ἐνθύμησις εἴτε πατρίδος ἀγάπη ἐπιτρέπουσαι ἡμῖν προσπαθοῦσιν ἐπανιδρῦσαι τὸ παρελθὸν μεγαλεῖον ἐκείνας μὲν τὰς ἀμαρτίας ὑπερορᾶν τε καὶ συγχωρεῖν, ἀσμένως δὲ μάλα χείρονας ἐκείνων ἐτοιμάζεσθ' ἐπιτελέσαι, οὐδὲν διδαχθεῖσιν ἀπὸ τῆς διὰ κείνων δυναμένης κτήσθαι σοφίας!

Ὡς οὖν ἀναντιλέκτως Λογικὰ ἐστὶ ταῦτα, πλειστάκις ἄρ' εἰσὶν ἔνοχοι κυρίως οἱ νεώτεροι Ἕλληνας διὰ τὸ ἐσκεμμένως ἀρνεῖσθαι μανθάνειν τι ἀπὸ τούτων καὶ τῶν αἰεὶ ὑπὸ τῆς μακρᾶιωνος ἱστορίας ἐπὶ τούτων προστιθεμένων! Ὡς δ' ὁ σὺν Θεῷ Λόγος ἀπαγορεύει σοὶ ὀνομάζειν σαυτὸν Ἕλληνα κἂν ταυτῷ παραμένειν καθαρῶς βυζαντινὸν κατὰ πνεῦμα, πῶς οὖν ἄρ' εἰς τιμὴν σου μᾶλλον ἢ ἀτιμίαν (διὰ γε τὴν σὴν παροῦσαν κατάπτωσιν) δοκεῖς τὸ ἐξ Ἑλλήνων κατάγεσθαι κἂν ταυτῷ σὸν ἐγγενῶς τὸ πιστεύειν ἐπὶ τῷ Θεῷ τάλθηθαι, ὅμως δ' ἀρνή ἐπὶ παντὶ τῷ προγενεστέρῳ τοῦλάχιστον τοῦ σοῦ γένους πολιτισμῷ [ἐπιτραπέντι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ πρὸς τὸν σὸν ὡσαύτως παραδειγματισμόν, καὶ καθαιρουμένῳ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ παρὰ σοῦ γε αὐτοῦ, σοφωτέρου ὀφείλοντος γίγνεσθαι διὰ κείνου παντός] ἔτι μείζονα νῦν τὸν σὸν ἐπικοδομεῖν;

Ἄλλὰ πῶς ὄντως ἦν μείζων τοῦ τῆς Ἑλλάδος προγενεστέρου ὁ ὃν σὺ θαυμάζεις τοῦ Βυζαντίου πολιτισμός; Καταμέτρησον ἐπὶ τέλους τιμίως ὡς δεῖ Χριστιανῷ καὶ λεπτομερῶς ὡς δεῖ ἐπαίοντι ἀποτιμητῇ κείνων τὰ ἐπιτεύγματα! Ὡς δ' ὡς Ἕλληνα νεώτατος, τουτέστι νῦν σύγχρονος, μείζον δοκεῖς τὸ κατάγεσθ' ἐξ ἀμφοτέρων ἀρχαίων τε καὶ βυζαντινῶν, πῶς οὐ μάλ' ἔτι μείζον' ἐπὶ τοῖς ἐκείνων πολιτισμοῖς, ζῶσιν ἐν σοὶ γε αὐτῷ διὰ τοῦτο διατηρούμενοι, οὐκ ἐπὶ τοῖς ἐρειπίοις αὐτῶν, σὺ νῦν συντίθης τὸν σὸν, ἀλλὰ μᾶλλον πεισμόνως ἀρνή τοῦτο ποιεῖν· κἂνους καὶ τοῦ κόσμου παντός σὺ μόνος περίγελως ἐπιχειρεῖς πῶς τελείως σαυτὸν ἀπ' αὐτῶν ἀποτάξεσθαι, οὐς ὁ ἀνόητος θεωρεῖς βαρεῖς ἐπὶ σε κατακειμένους, οὐ δ' ὡς θεμέλιον ἄσειστον ὑπὸ τοὺς πόδας σου πάντοτε ζῶντας καὶ ζωοδότας κειμένους; Πῶς οὖν ἄρα καὶ ζήσεις, οὐδέν, εἴτ' ἀπὸ τῆς ἐκείνων μεγάλης συνέσεως καὶ σοφίας εἴτ' ἀπὸ τῆς ἐκείνων μεγάλης ἀσοφίας τε χάμαρτίας, μανθάνων; Πῶς οὖν εἰς θαυμασμόν ἐστὶν ὅτι νῦν θνήσκεις, τυφλῶς ἐπιμένων ἐφ' ἃ ἀίσχρᾶ ἤδη πράττεις; Ἡ μήπως ὄντως ἐστὶν εἰς θαυμασμόν ὅτι τυφλῶς οὕτω κἂνευ νήματος ἐπ' εὐθείᾳ τετανυσμένου πιστεύεις

ὀδεύειν ἐπί τι κάλλιον μέλλον, ὅθεν οὐ σὺ γιγνώσκεις, ὅθι οὐ σὺ γι-
 γνώσκεις, ἀγόμενος παρ' ὧν οὐς σὺ οὐδόλως γιγνώσκεις;
 Τρομάζει τὸ τῶν νέων ἐλλήνων ἐπὶ πραγμάτων οὐσίας μέγεθος
 τῆς συγχύσεως, προελθούσης ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς παρ' αὐτῶν τοῦ
 Λόγου ἐγκαταλείψεως! Οὐ δὲ φεῦ μόνων τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπαιδεύ-
 των! Ὅτι χοῖ πλείστοι τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐλλειπῶς λίαν τὰς ξένας
 γλώσσας μεμαθηκότων (ἦτοι ἄνευ τοῦ παντελῶς ἀναγκαίου ὑπ'
 αὐτὰς πολιτισμικοῦ ὑποβάθρου), ὡς χοῖ πλείστοι τῶν τάχ' ἐν τῇ
 ξένη *ἐπιπολαίως* "σπουδάσαντες" εἴτε τὰς θετικὰς ἐπιστήμας
 εἴτε τὰς ἐκεῖ καλουμένας "ἀνθρωπιστικὰς" γνώσεις ("ἐπιστήμας"
 πάσας συλλήβδην ἐν Ἑλλάδι *κακῶς* καλουμένας) καὶ διὰ τοῦτο οὐ-
 δόλως κατανοήσαντες εἴτε τὰς *ἐπι* *λίαν* *συγκεχυμένας* καὶ πρὸς
 ἀλλήλας *συγκρουόμενας*, *κᾶρα* πρὸς *ἐγγενῶς* *βεβιασμένην* μετ'
 ἀλλήλων *συνεργασίαν* *βιαζομένας* αἰτίας τῆς ξένης διανοήσεως,
 εἴτε καὶ τὰ τούτων αἰτιατά, καῦθις ἐς τὴν Ἑλλάδ' ἐπανακάμφαν-
 τες δι' ἀσφάλειαν, ὡς καὶ πάντες οἱ ἐν Ἑλλάδι μάλα χεῖρω ἐγνω-
 κότες τὰ τῆς ξένης διανοήσεως ἐκ συνήθως *πεινυχρῶν* μεταφράσε-
 ων, αἰεὶ δ' ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ *μηδέποτε* *ἀποβληθέντος* αὐτῶν τρόπου
 τῆς *ἀπὸ* *στήθους* *μόνου* "μαθήσεως" (οὐ δὲ καὶ δι' *ὄξυτάτης* *κρι-*
τικῆς *τῶν* *μεινθανομένων* *ἀποτιμῆσεως*) οὕτως *ἀκρίτως* ὡς ἐνίαιαν,
 ἐν ἑαυτῇ σύννομον, καθ' ὅλα λογικὴν, ἐν ἑαυτῇ ἐγκειμένας ἀντι-
 νομίας μὴ ἐπιδεχομένην, θαυμαστὴν καὶ θαυμασίαν ἐκλαμβάνουσι
 πᾶσαν τὴν ἐς Ἑλλάδ' ἀπὸ τῆς ξένης ἀγομένην σημερινὴν δια-
 νόησιν! Ἐνῶ οἱ λοιποὶ κάει ἔτοιμ' ἀπολύσαι πᾶν ξενικόν, ἐκεῖνο
 μὲν *ἀπλῶς φαίνοντ'* ἀπολύοντες, ὅμως δ' οὐδὲν ἀντιπροτείνουσι
 αὐτοῦ κάλλιον! Οὕτως, εἰ μὲν ἅπαξ οἱ ξένοι, *σκοπίμως* *διδασκόμε-*
νοι *ξένα* *τῷ* *Λόγῳ* ὑπὸ τῶν *ἐναντίων* *Αὐτοῦ* πανεπιστημιακῶν αὐ-
 τῶν διδασκάλων, συγχέουσι τὰς ποικίλας καὶ πρὸς ἀλλήλας συγ-
 κρουόμενας, πάντως δ' ὅμως *καθαρὰς* *ὑλιστικὰς* θεωρίας καὶ τὰξ
 ἐκείνων διανοήματα μετὰ τῶν *καθαρῶς* *πνευματικῆν* καὶ *θειστι-*
κῆν ἐχουσῶν πηγῆν ἐννοιῶν, *πλειστάκις* ἄρα οἱ Ἕλληνες εἰς πλήρη
 τούτων περιπίπτουσι σύγχυσιν! Εἰ δ' ἅπαξ τῶν ξένων τινὲς τὴν
 ὑλιστικὴν "φιλοσοφίαν" (ἀνθ' ἧς σὺ *ἐλλόγως* ἀνάγνωθι *σοφιστεί-*
αι) μετὰ περισσῆς βίας πείθουσιν ἑαυτοὺς ἀποδέχεσθαι, πάντως
 τρέμοντες τὴν μηδέποτε μακρὰν ἀπὸ τοῦ νοῦ αὐτῶν ἐγκειμένην
 ἄληστον παρουσίαν τοῦ Λόγου, ὃν *ἐπιγνώστως* κακοποιοῦσι προσ-
 παθοῦντες *τῇ* *ὑλῇ* *Αὐτὸν* ὑποτάξαι, ἦν *ὡς* *Θεὸν* ἐπιβούλως μάχον-
 τ' ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις βαλεῖν, *πλειστάκις* ἄρα οἱ ἐξ ἑλλήνων *οὐ-*
δεμίαν *βαθεῖαν* τῶν ξένων προσώπων, πραγμάτων, ἱστορίας, ζω-
 ῆς, βίου καὶ τῶν παρ' αὐτῶν σκοπομένων ἐπίγνωσιν ἔχοντες με-
 ταφρασταί, ψευδολόγοι, ἡμίοπτοι διανοηταί, παντοειδεῖς ἀνόητ'

ἢ ἐπίβουλ' ὑπόπτων σοφιστειῶν ὑποστηρικταὶ καὶ πραγματευταί, τέλος δ' οἱ πλείστοι κοίν' αὐτῶν ἀναγνώσται, ὡς σύγχρονον παιδείαν, σοφίαν καὶ γνῶσιν, οὐδεμιᾷ ἀναγκαίᾳ ριζικῇ ἀναθεωρήσει ὑποκειμένης ἢ ἀπαιτούσας, ταῦτα πάντ' ἐκλαμβάνουσιν! Ἐνῶ χοὶ φαινόμενοι ἀπολύοντες πᾶν ξενικὸν διὰ τὸ εἶν' αὐτὸ ξενικὸν οὐδ' ἐπὶ στιγμῆν διανοοῦνται ὅτι καὶ τὰ παραδεδομένα αὐτοῖς *πάτρια μείζονα* Λογικὴν ἔχουσι *χρεῖαν ἕως βάθους ἀνεξετάσεως!*

Ἄν ταῦτα πάντα καὶ τὴν ἐπὶ πάντων ἀπόλυτον βασιλείαν τοῦ Λόγου ἄπαξ κατανοήσωμεν, καὶ διὰ παντὸς χάριν Αὐτοῦ Αὐτὸν μόνον βουλώμεθα βαλεῖν ἐπὶ παντὸς ὅπερ δοκοῦμεν, θεωροῦμεν, πιστεύομεν, νομίζομεν, βουλόμεθα, ἢ μετὰ ψυχῆς πάθους ἐπιθυμοῦμεν, οὐ μόνον ἄλλα περὶ τῶν Ἑλλήνων κατανοήσωμεν, ἀλλὰ καὶ τὸν βίον ἡμῶν πάντα κρείττονα διὰ τούτων οὕτω ποιήσωμεν!]

Διὰ τὸ Πνεῦμα καὶ χάριν τοῦ Πνεύματος, οὐκ ἐφ' ὑλικά μόνα, ἐν οἷς καὶ αἷμα καὶ τόπος, ἀπὸ τῶν βαρβάρων οἱ Ἕλληνες διέκριναν ἑαυτοῦς, ἀλλὰ μόνον καθ' ὃ μέτρον καὶ διὰ τούτων ἢ ἐν τούτοις κρυπτομένη ποιότης τοῦ καὶ ταῦτα δημιουργοῦντος Πνεύματος δηλη τοῖς κατανοοῦσιν ἀποκαλύπτεται! Διότι καὶ τὸ *τυχαῖον* συμβᾶν τῆς ἀπὸ τούτου ἢ κείνου τοῦ αἵματος, τῆς ἐν τούτῳ ἢ κείνῳ τῷ τόπῳ, γεννήσεως τοῦ ἀνθρώπου διέκρινον, πάντῃ κείμενον ἐκτὸς ἐλέγχου τοῦ γεννωμένου, καὶ τὸ *μὴ* τυχαῖον συμβᾶν τῆς ἐν παντὶ τόπῳ *κατὰ τὴν τῶν ἐν αὐτῷ κατοικούντων συνείδησιν μόνην* ἐπιλογῆς τοῦ τρόπου τοῦ ἐν κοινωνίᾳ μᾶλλον ἢ ἀγριότητ' αὐτῶν πάντων διαβιοῦν· ἐν συνείδησει δὴ πλήρει συμφωνούντων δι' ὅλου τοῦ βίου τελεῖν μὲν ὑπό, ἀποβλέπειν δ' ὅμως ἐπὶ ταῦτῳ ἐνὶ ὑψηλοτέρῳ, *τουτέστι δ' οὖν καὶ διὰ παντὸς τοῦ κόπου αὐτῶν δικαίως ἀξιουμένῳ σκοπῷ· ἐπ' αὐτῷ μόνῳ διὰ τοῦ Λόγου ἐπιπόνως κάδιαπτῶτως παιδευομένη!* Διότι οὖν οὕτω πλήρη συνείδησιν οἱ Ἕλληνες εἶχον καὶ τῶν τυχαίων ἀλλ' οὐ σπουδαίων καὶ τῶν οὐ τυχαίων ἀλλὰ σπουδαίων συμβάντων, καὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ δεῖ καὶ τῶν μέσων δι' ὧν αἰεὶ δεῖ τὸ Πνεῦμα ὑπηρετῆσθαι, καὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν αἰεὶ δεῖ τοῦτο γενέσθαι ἐπ' ἄριστα, *διὰ τοῦτ' ἀκριβῶς* οὗτοι καὶ τὸν Λόγον ὑπὲρ πᾶν ἕτερον ἔταξαν, καὐτὸν μόνον πρώτισθ' ὡς τὸν Μέγαν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἀνεγνώρισαν· ὃν μόνον *παρὰ πάντα τὰ εἰρημένα* ὑπὸ πολλῶν καὶ ἐλάτρευσαν ὡς Θεόν· δι' ἑαυτοῦ τὰ πάντα δημιουργήσαντα! Ὡς οὖν *μόνῳ τῷ Πνεύματι, οὐ δὲ καὶ τῷ αἵματι, μόνοι οἱ Ἕλληνες ἀνεγνώρισαν τὴν ὑψίστην τιμὴν, διὰ τοῦτο καὶ τὴν παιδείαν δι' ἧς Αὐτὸ κτᾶται οὗτοι μόνοι κατέστησαν ὡς τὸ μόνον ἀδιάψευστον κάπολυτον κριτήριον* τῆς ἀνθρώπου ὀρθῆς ἀγωγῆς, παράδειγμα δόντες πᾶσιν ἐλευσομένοις ἕως πέρατος τῶν αἰώνων!

§88. Ἄλλ' ἀκριβῶς τοῦτ' ἦν ἀφ' οὐπὲρ καὶ παντὸς τοῦ Λόγου μακρὰν ἀποκλίναντες (παρότι τὸν ἄνθρωπον μέγαν καὶ θεῖον καὶ κύριον ἐκ Κυρίου ποιεῖ, ἐπὶ τοῖς ἰδίῳις αὐτοῦ ποσὶν ὄριμον, εὐθυτενῆ, φωτεινὸν πρὸ τοῦ σκότους ἄνδρα ἰστάμενον, καὶ τοῖς ἰδίῳις αὐτοῦ νῶ καὶ χερσὶ σὺν Θεῶ ἐαυτὸν πρὸς τὸ μέλλον χειραγωγῶντα, κὰν τῶ ἰδίῳ αὐτοῦ ἐκ Θεοῦ ἀληθῶς θεῖῳ Πνεύματ' ἀναγνωρίζοντα τὰς αἰωνίας ἀξίας, ἐν αἷς γε αὐτοδικαίως κατὰ τὸ Πνεῦμα καὶ ἑαυτὸν, οὐ δ' ὡς ἐξ ἰλύος ἄβουλον ζῶον, ἢ δοῦλον, ἢ σκεῦος συγκομιδῆς κέρδους αἰσχροῦ ὑπὲρ τῶν κατὰ Θεοῦ τε κ' Ἀνθρώπου ἐν παντοειδεῖ προσωπεῖῳ, σκότει, καὶ δολιότητι βυσσοδομούντων ἀνόσια) βαθμηδὸν οἱ νεώτεροι καὶ σχεδὸν πάντες οἱ νῦν σύγχρονοι, ὧν δὴ μεταξὺ ὡς καὶ πάντες οἱ Ἕλληνες ἐξ Ἑλλήνων, ἐκόντες διὰ κεράτια τὸ ἐξ Οὐρανοῦ μόνου Πνεῦμ' ἀγνοήσαντες, σχεδὸν εἰς τὴν προτέραν βαρβάρων ἐπανῆλθον κατάστασιν, τὴν ὕλην ἀποδεχθέντες ὡς τὴν μόνην Ἀλήθειαν καὶ τὸ ἐκ τῆσδε χθαμαλῆς γῆς ὑλικὸν αἷμ' ἀναγαγόντες εἰς κριτήριον εὐγενές· πλήρως τὴν Ἑλλήνων διδασκαλίαν περιφρονήσαντες, καθ' ἣν διὰ μόνης τῆς συνεχοῦς ἐπ' ἀνώτερ' ἐφέσεως τῆς ζώσης ψυχῆς ἢ ἀληθῆς εὐγένεια καταδεικνύται κού διὰ τῆς καθ' αἷμα καταγωγῆς· ὑπὲρ ἧς, ἐπὶ πλέον, οὐδεὶς ἕως τῆς ἀρχαιότητος ἀκριβές τι δύναται λέγειν! Περὶ δὲ τοῦ αἵματος τῶν ἀνθρώπων, οὐ πᾶσα νῦν ἢ βιολογικὴ ἐπιστήμη κοινὸν αὐτὸ καταδεικνύσιν, οὐδόλως πῶς διαχωριζόμενοι κατὰ φυλὰς ἢ κατ' ἔθνη; Πῶς οὖν οὐ μίαν τε καὶ κοινὴν τοῦτο καταγωγὴν ἔχειν δύναται, εἴτ' εὐγενῆ εἴτ' ἀγενῆ ὄλην; Πῶς δὲ τινες πεισμῶν καὶ "εὐγενεῖς" ἑαυτοὺς διὰ τὴν καθ' αἷμα καταγωγὴν θεωροῦσι, καὶ τὴν ἐξ ἰλύος ὅλως χοῖκῆν τούτου προέλευσιν λησμονοῦσι, καθ' ἃς νῦν αὐτοὶ ἀποδέχονται δῆθεν "ἐπιστημονικὰς" δοξασίας περὶ προελεύσεως τῆς ζωῆς, ἧτοι ἄνευ ἀνωτέρας τινὸς εὐγενοῦς μόνον ἐπὶ σκοπὸν εὐγενῆ δράσεως; Τί νῦν ἐστὶν εὐγενές ὅτε τὸ Καθαρὸν Πνεῦμ' ἀπὸ τοῦ νοῦ ἀποβάλλεται κὰς τὸν βόρβορον πᾶν τάνθρώπινον καταρρίπτεται; Ὅθ' ὑπὲρ βωμῶν χέστιῶν οἱ Ἕλληνες τὸν ἀγῶνα ἐποίουν, ἐλλόγως ὑπὲρ τῶν ἀγίων τοῦ Πνεύματος ἠγωνίζοντο, τὴν Πρώτην ἔλλογον προσεπικαλούμενοι πάντων Αἰτίαν! Πῶς οἱ ἐπὶ τὴν ἰλὴν νῦν προσκολλώμεν' οὐδόλως συστέλλοντ' ἀποκαλοῦντες ἑαυτοὺς "εὐγενεῖς", ἅμ' ἄμφω τὸν Θεόν τε καὶ τὸν Ἄνθρωπον οὕτω βαρῦτατα βλασφημοῦντες, ὅτε θρασύτατα ψευδόμενοι, ὑπὲρ "γένους", "φυλῆς" καὶ "πολιτισμοῦ" λέγουσιν ὅτι τὸν περὶ τοῦ καθαροῦ χρηματικῶ κέρδους ἀγῶνα ποιοῦσιν!; Ὅλως οὖν ἄλλα τῶν νῦν ἰσχυόντων ἀπαιτεῖται κριτήρια, ἂν ὀρθὸς δέῃ ὁ περὶ Ἑλλήνων λόγος γενέσθαι.

§89. Οὕτω, φεῦ, διὰ τῆς Λόγου ἐγκαταλείψεως, πάντες οἱ ποτ'

ἀποβαλόντες τὸ Πνεῦμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, εἰ καὶ Ἑλλήνων, μάλιστα δὲ καὶ οἱ νῦν, κατέστησαν Ἕλληνες, ἤγουν ἄνθρωπ' ἀσήμαντοι, μικροί, πρὸς προγόνους ἀγνώμονες, καθ' ὅλα βάρβαροι, ἀνιέρως καταχρώμενοι τῷ μεγάλῳ τῶν Ἑλλήνων ὀνόματι· σὺν τοῖς λοιποῖς βαρβάρους καταγαγόντες τὸ ἄνθρωπος εἰς Πνεύματος κενὸν ἀπλοῦν ὄνομα τοῦ βιολογικοῦ εἴδους, ὃ μόνον ἐπενέδυσαν ὡς καὶ διὰ πάντων τῶν περιέργων καινοφανῶν "ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων" (πλὴν καθαρῶς μόνον διὰ τὸ τυγχάνειν αὐτοὺς κατέχειν τ' Ἀνθρώπου τὸ ὄνομα, δι' οὗ καταχρῶνται αὐτοῖς, οὐ δὲ διὰ τὸ μεθ' ὅλης τῆς ψυχῆς τε καὶ διανοίας μετέχειν καὶ χρῆσθαι κυρίως ταῖς καθαρῶς πνευματικαῖς, ἀλλ' οὐκ ὡς ἐκ Θεοῦ τιμωμέναις, θείαις ιδιότησι τοῦ Ἀνθρώπου), παραγῶγων νῦν, φεῦ, δοκουμένων αὐτῆς μόνης τῆς ὑλικῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως, κοῦκ ἔξωθεν, ἤτοι παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ προσθέτως αὐτῇ ἐπιδοθεισῶν! Ἐνσυνειδήτως ὁμοίοις πελάζοντες τὴν ἰλὴν ἐπιλέξαντες ὡς ἑαυτῶν πάντων πηγῆν, ἐσκεμμένως ἀλλ' ὅλως ἀκρίτως κατέλιπον τὸ ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος μεστῶς διδαχθέν κάπὶ μόνα τὰ ὑψιστ' ἀνάγον τοῦ θείου ἀνθρώπων ὀνόματος νόημα!

§90. (α) Διότι αὕτη ἐστὶν ἡ κυρία μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων εἰδοποιὸς διαφορὰ: *Καθ' οἷον ὄνομ' οἱ ἄνθρωποι διδῶσιν ἑαυτοῖς, καὶ οἷψ' ὀνόματι καλούμεν' ἀκούουσι, κατὰ τοῦτ' ἀναποδράστως διὰ βίου καὶ πολιτεύονται!*: Καὶ εἰ μὲν θείαις κυρίως ιδιότησιν ἑαυτοὺς μετέχειν κατανοοῦσιν, ἄς ἀλήστως καὶ τὸ ἑαυτῶν ὄνομα μνημονεύει, παρ' αὐτῶν λαμβάνουσι καὶ τὸ ἑαυτῶν ὄνομα, καὶ πρὸς τὰ θεῖα τιμῆς ὀνόματος ἔνεκα, πείθουσιν ἑαυτοὺς φέρεσθαι, καὶ μεγάλα ἐπιτυγχάνουσιν! Εἰ δ' ὅμως ἑαυτοὺς πείθουσιν ὅτι ἀπὸ μόνης τῆσδε χωματίνης ὕλης ὡς κάπὸ πάντων τῶν ἐπ' αὐτῆς καταπιπτόντων (ῶν καὶ μόνα τὰ ὀνόματα μνημονεῦσαι αἰσχρὸν) εἰσὶ κατεσκευασμένοι, πρὸς μόν' αὐτά, τὴν φθοράν, καὶ τελικῶς τὴν ἀδράνεια, τὴν ὄλοσχερῆ τοῦ μηδενὸς ἀσημότητα, καὶ τὸν πρὸς παντελῆ δῆθεν ἀνυπαρξίαν φέροντα συνώνυμον τούτων πνευματικὸν θάνατον ἀναποδράστως περιάγουσιν ἑαυτοὺς! Ὅτι δι' αὐτοὺς οὐχ ὑπάρχει τὸ Αὔριον· κατὰ τὴνδ' ἐσπέραν ὁ βίος περαίνεται, κὰν τῷ σκότει καὶ τῷ χάει τὰ πτώματα καταπίπτει καὶ πάντα διαγράφειτ' ἀπὸ τοῦ φέροντος τὰ τοῦ ἐπὶ γῆς βίου χρέη! Ἴδε τὴν μανίαν τῆς ἄλλως ὅλως ἀνεξηγήτου καθ' ἐκάστην ἐσπέραν τῶν διονυσιαζομένων νέων κραιπάλης καὶ συνάγαγε μετὰ θάρρους τὴν ποιότητα τῆς τῶν διδασκάλων τῆς παρουσίας "κοινωνίας" Ἑλλήνων *δηλουμένης* "φιλοσοφίας"!

(β) Εἰς νοῦν ἐνεγκῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὀνόματα, ὡς τὰ Ἀθηναῖα, Ἀριστείδης, Ἀριστογείτων, Ἀριστομένης, Ἀριστοτέλης, Ἀριστοφάνης, Δημοσθένης, Διογένης, Διόσκουρος, Διόφαντος, Εὐθύδημος,

Εὐθύφρων, Θαλής, Θεαίνετος, Θεαίτητος, Θεμιστοκλής, Θεοκλής, Μενέξενος, Πλάτων, Πραξιτέλης, Πρωταγόρας, Σωκράτης, Φαίδρος, Φαιναρέτη, Φειδίας, εἰπέ εὐθαρσῶς ἐπὶ τέλους σαυτῷ εἰ ἄρα διὰ τούτων καὶ τοιούτων πρὸς *μόνον τὸν Οὐρανόν*, ἢ ἄρ' ἀλλαχόσε οἱ φέροντες κάκουντες ἄγονται, καὶ κατανοήσον ὁ ἀνόητος τὸ *Ἐν αὐτῷ Ἅγιον Πνεῦμα Θεοῦ καὶ Αἰωνίας Ἑλλάδος*, καὶ τὸ ποία βαρβάρων συνωμοσία κατ' αὐτῶν ἀμφοτέρων ἐν συνεχείᾳ ἐστήθη! Σύγκρινον τὴν σημασίαν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν πρὸς πλείσθ' ὅσα, κυρίως ἐπώνυμα, νῦν οἱ νέοι Ἕλληνες φέρουσι καίτοι ἄκρως προσβλητικὰ τῆς θείας αὐτῶν ὑποστάσεως· καὶ τότ' ἐπὶ τέλους θελήσεις κατανοήσῃν καὶ ἕτεραν τινά, καὶ πιθανῶς τὴν *προσωπικὴν* ἐκάστου κυρίαν αἰτίαν τῆς παρούσης αὐτῶν τρομακτικῆς πνευματικῆς παρακμῆς!

§91. Ὅτι ἐν τοῖς ἀνωτέρω εὐρείαν ἐποησάμεθα χρῆσιν ὄρων τινῶν μεταγενεστέρων καὶ γνώσεως τοῖς ἀρχαίοις ἀγνώστου, κατ' οὐδὲν ἄλλοιοῖ τὴν αἰεὶ αὐτὴν μίαν τῶν πραγμάτων Ἀλήθειαν. Καίτοι ἄλλως ὁ Πλάτων ἐξέφρασε ταῦτά ταῦτα κατὰ τὰ τότε γνωστά, πάντως καὶ ἡ τῶν πραγμάτων οὐσία καὶ τὸ ἐπὶ τῷ Λόγῳ ταύτης θεμέλιον ἀμφω γνωστὰ ἦν αὐτῷ. Διὰ τοῦτ' οὐδέποθ' ὑπερεκεράσθη τὰ παρ' ἐκείνου οὐσιώδη λεχθέντα, ἀλλ' αἰεὶ πρὸς τὴν αὐτὴν μίαν Ἀλήθειαν ὁδηγεῖ τοὺς ταύτην ἀναζητοῦντας. Σφάλλομεν καὶ σφαλόμεθα ἂν δοκῶμεν ὡς τι πάγιον κοῦ συνεχῶς ἐξελισσόμενοι καὶ πρὸς τ' Ἄνω πάντη φερόμενοι τὸ πνεῦμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων! Πλήρως πολιτικὸς γὰρ ὢν κυρίως ὁ Πλάτωνος λόγος, τουτέστι βιάσει ἠθικός, κοῦσία τοῦ Λόγου Θεολογικός, ἀπ' οὐδενὸς τῶν οὐσιωδῶν τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ βίου ἀπέχει· ὅτι ὁ αἰεὶ εἷς Λόγος ταῦτα καὶ πάντα συνέχει καὶ τὰ τότε τοῖς ἀνθρώποις γνωστὰ καὶ τὰ μετὰ ταῦτ' αὐτοῖς καταστάντα γνωστά. Διὰ τοῦτο κοῦδέποτε, μηδὲ κατ' αὐτὰ τὰ στενῶς πολιτικά, κατηγορήθη ὁ Πλάτων, εἰ καὶ μεγάλως κατὰ τοὺς μετέπειτα χρόνους μετηλλάγησαν αἱ δημόσιαι τοῦ βίου συνθήκαι, χοῖ μετὰ κείνον φιλόσοφοι καὶ περὶ ἄλλοις τοῦ πνεύματος καὶ ψυχῆς ἀνηλώθησαν πράγμασι, μεταφυσικοῖς, θεολογικοῖς, λογικοῖς, ἢ πως ἄλλως κληθεῖσι, ὧν πάντων ἡ βᾶσις ἐπὶ μόναίς πάντως ἡδραῖωται ταῖς ιδέαις Σωκράτους καὶ Πλάτωνος!

[Καὶ πολὺ μᾶλλον σφάλλομεν ἂν δοκῶμεν ὅτι ὡς καὶ αἱ *στεναὶ* περὶ τὴν κοινωνίαν ἀνθρώπων χριστιανικαὶ κληθεῖσαι ιδέαι μόνον κατὰ τὴν δι' Ἑβραίων καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ ἀποκάλυψιν ἐπαρουσιάσθησαν τοῖς ἀνθρώποις. Μόνον ἵνα *πάντων* τῶν ἀνθρώπων ἡ πίστις τελειωθῇ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Ἐνὶ, τῷ πάντων Δημιουργῷ καὶ Πατρὶ, τῷ μόνον ἐπ' ἀγαθῷ τε καὶ τελειότητι τούτους ἐν ἀγάπῃ παιδεύοντι, ἐφ' οἷς ἐχρῆν πάντας τούτους συνέρχεσθαι, τουτέστι, καὶ

παντός του κόσμου τὰ ταπεινότατα, ἀσθενέστατα καὶ μωρότατα, κοῦ μόνα τὰ ὑπερήφανα, ἰσχυρὰ καὶ σοφά, ἦν κατὰ τὴν πρώτην τούτου περίοδον ὁ Χριστιανισμὸς *φαινομενικῶς* ἑβραϊκὸν κατασκευάσμα. Καὶ μόνον ἵνα πληρωθῇ καὶ μεταλλαγῇ ὡς ἐχρῆν ὁ *παλαιὸς στενὸς* ἑβραϊκὸς νόμος, οὐσίᾳ συναλλαγῆς μερῶν ὡσεὶ ἀγοραίων φερομένων ἀλλήλοις, δούλων σκληροτραχήλων καὶ θάρμυτοντος τούτοις κυρίου, εἰς "νόμον" *καινὸν καὶ παγκόσμιον* ἀνυποκρίτου τελείας ἀγάπης Πατὴρς πρὸς τοὺς Ἐκείνου ἀνθρώπους-υἱούς, υἱῶν πρὸς τὸν ἐκείνων *μόνον* Πατέρα, κάδελφῶν πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν πάντας τοὺς ἐπὶ γῆς, καθ' ὃν ὁ μὲν Νόμος κατήργηται παντελῶς, ἡ δ' Ἀγάπη διαμεμένηκεν ἀκεραία, ἐλήλυθεν ὁ Χριστός!

Οὗτος ἦν ὁ σκοπὸς τῆς Ἐνανθρωπήσεως! Τὰ ἐξ αἰτίας τῆς ἀπορρίψεως τοῦ σκοποῦ τούτου γενόμενα κατὰ τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῶν Ἑβραίων ἦν *μόνον ἀπόρροια τῆς ἀπεριορίστου ἐλευθερίας* ἢ ἀνθρώποις ἔδωκεν ὁ Θεός, ἵν' ἐλλόγως αὐτὴν τιθασσεύοντες οὗτοι ἀρθῶσιν πρὸς Οὐρανόν! Τὸ Μαρτύριον καὶ ἡ Σταύρωσις *οὐκ ἦσαν ὁ σκοπὸς* τῆς Ἐνανθρωπήσεως, τὰλλὰ μόνον ἀναπόφευκτον ἀκολούθημα τῆς *συνειδητῆς ἀπορρίψεως τῆς ἐπ' ἀγαθῷ μόνῳ χρήσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας*, πρὸ ὧς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ κὰν τῷ Αὐτοῦ ἰδίῳ ὀνόματι ὑπὲρ φύσιν γενομένων θαυμάτων καὶ τῆς λοιπῆς Αὐτοῦ γενικῆς μαρτυρίας, καὶ τῆς *ἐλευθέρας ἐμμονῆς εἰς τὸν καταργηθέντα παλαιὸν Νόμον* ἀντὶ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ *γενικοῦ παγκοσμίου* μηνύματος τῆς Ἀγάπης! Ἡ Θεία πρόγνωσις τῆς Σταυρώσεως, ἧς μόνῃς ἕνεκα ὁ Θεὸς *ἐσφαλμένως* λέγεται "ἀκατάληπτος" οὐκ ἔστι ἐμπόδιον τῇ Ἐνανθρωπήσει! Ἡ Σταύρωσις οὐ καταδείκνυσι τ' ἀκατάληπτον" τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὴν ἐπιθυμίαν Αὐτοῦ ὥστε *καὶ δι' αὐτῆς ἔτι* ἡμεῖς λάβωμεν τὸ *πλήρως καταληπτὸν* Θεῖον Μήνυμα τῆς Ἀγάπης, δι' οὗ *κυρίως* ἐπιθυμεί ὁ Θεὸς παρ' ἡμῶν γενέσθαι πλήρως καταληπτός! Τ' ἀκατανόητον" *οὐκ ἔστι* Θεολογία, ἀλλ' *οἰκτρὰ ἢ πονηρὰ ἀνατολικὴ παρανόησις* τοῦ Θεοῦ-Λόγου! Μόνον ἐξ *ἀνοησίας, ἢ φόβου, ἢ προθέσεως πονηρᾶς* ὁ ἄνθρωπος παραμένει ἀκατανόητος! Ἐκ *τίνος* Αὐτοῦ ἂρ' ἰδίας αἰτίας ἀκατανόητος παραμένει καὶ ὁ Θεός, ὁ τὸν ἄνθρωπον φοβούμενος δηλωθεὶς ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων διὰ τῆς Γενέσεως, ἢ βλασφημίαν *ἱστορικῶς προσεπικουρεῖ* καὶ ὁ *δήθεν* Χριστιανισμός; Ἀλλ' ὁ Χριστιανισμός, ὡς καταδείκνυται καὶ διὰ τῶν ὧς ἄνω, πολὺ μᾶλλον πλείων τοῦ ἱστορικῶς ὑπάρξαντος, ἐχρῆν εἶναι ἢ τοῦ *ἀεὶ Ὄρθου Λόγου* Θεολογία· ἥτις τῶν Ἑλλήνων μόνων ἐστὶ καθαροτάτη δημιουργία, ἀλλ' οὐχὶ διὰ τοῦτ' ἀναγκαίως διαβλη-

τή τις ἢ ἀμφίβολος ἐπινόησις! Διότι μόνοι κείνοι συνέλαβον τὰς τοῦ ὑπὲρ πάντα Λόγου αἰεὶ αὐτὰς Οὐσίαν τε καὶ Ἀλήθειαν, ἃς καὶ ἐβίωσαν, ἐν ᾧ μέτρῳ ἀνθρώποις καὶ πολίταις ἦν αὐτὸ δυνατὸν πρὸ τῆς αὐτοπροσώπου Θείας Ἀποκαλύψεως! Καὶ τὰ μὲν περὶ πίστεως, πατρότητος, υἰότητος κάδελφότητος, ἡδύνατό τις ἂν εἴποι, ὅτι ἑτέρα συνήθης καὶ δὴ *μαλακῆ* ὑπὸ τῶν "χριστιανῶν" καταστᾶσα θρησκεία ἐστὶ, ποιητικῆ ἀδεία ἐκφραζομένη, καθ' ἣν ἐπίσης, πᾶς τις ὅπερ ὡσπερ ἂν βούληται τοῦτο δύναται καὶ πιστεῦειν· τὰ δὲ περὶ ἀποκαλύψεως τῶν ἐπερχομένων, ὅτι μυστήριον μέγα ἐστὶ, παρ' ἀνθρώπων ἀδιαφώτιστον, καὶ διὰ τοῦτο, μόνον διὰ καθαρᾶς πίστεως, οὐδόλως διὰ τοῦ Λόγου προσεγγιζόμενον· ὅπερ ἐπίσης μέγα ἐστὶ σφάλμα πρεσβεῦειν! Διότι *καὶ τὰ μέλλοντα εἰ ὀρθῶς κατανοούμενος ὁ αἰεὶ Ὀρθὸς Λόγος προλέγει!*]

§92. (α) Ἀλλὰ *πῶς* θρησκεία ἐστὶ πάντα τὰ ἐλλόγως, δι' αὐτοῦ ἦτοι τοῦ Λόγου, οὐχ ἀπλῶς διὰ τοῦ χειλέων κενοῦ λόγου κοῦ διὰ πίστεως μόνης *δηλούμενα* περὶ Λόγου; Ἀντὶ φεῦ *μόνης τῆς Θεῶ δεούσης αὐστηρῶς Λογικῆς τιμῆς καὶ λατρείας*, ὡς θρησκεία ὀρίζεται γενικῶς ἢ διὰ παντὸς εἶδους θρησκευτικῶν ἐθίμων, ἱερουργιῶν καὶ τυπικῶν τελετῶν ἐκδηλουμένη πίστις μυστῶν, ἄλλως ὄμματα καὶ χεῖλη μεμυμένα τηρούντων κοῦδὲν διαφωτίσαι ζητούντων, μόνον δ' ἀνερωτητικῶς μετὰ πολλοῦ δέους κἂν σκοτεινοῖς ὑπηρετούντων δυνάμεις ὑπερφυσικᾶς *δηλουμένας* καὶ πράγματ' ἀπόκρυφ' ἀπόρρητα μυστικά! Ἀλλ' εἴ ἐστὶ Θεός, *ὡς ἐστὶ νῦν κατ' ἀπόδειξιν*, ἄρ' ἐστὶ καὶ Ἀλήθεια! *Πῶς οὖν ἄρ'* ἐστὶ τοιαύτη θρησκεία ἢ οὕτω *Λογικῆ* μόνῃ ἐπὶ Κεῖνῳ κἀΚεῖνῃ πεποιθήσις; Καὶ εἴ ἐστὶ Λόγος, *ὡς ἐστὶ νῦν ἀπόδειξιμῶς*, ἄρα καὶ Φῶς· τἀληθῆ Ἀληθεία διαφωτίζουν καὶ τὰ ψευδῆ πάντα, ὡς καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν Αὐτῷ καὶ Αὐτῇ παντελῶς ἀφανίζον! Πῶς οὖν ἄρ' ἐστὶ τοῦτο τοιαύτη θρησκεία; Οὐτως, ὅτι ἐστὶ Θεὸς Πατὴρ καὶ Δημιουργός, ὡς Χριστὸς Ἰησοῦς παρεμβὰς ἐς τὰνθρώπινα, ὥστ' οὐ πλέον δηλῶται διὰ μόνῃς τῆς πίστεως ἀλλὰ καὶ καταφαίνεται δι' αὐτοῦ γε μόνου τοῦ Λόγου (συνεργαζομένου διὰ τὰ καθ' ἡμᾶς μετὰ τοῦ Αὐτῷ συγγενοῦς ἐν ἡμῖν ὑγιοῦς Λόγου), χῶς οἱ Ἕλληνες μόνοι ἕως τοῦ νῦν περὶ τούτων ἐδίδαξαν, οὐκέτι ἐστὶ τις συνήθης ἀνατολικοῦ τύπου θρησκεία, εἰ καὶ κατ' ἐλάχιστόν ἐστὶ τοῦτο θρησκεία! Ὅτι οὐ πᾶν ὁ εἰς Θεὸν ἀναφέρεται θρησκεία ἐστὶ! Κοῦ πᾶν ὁ εἰς Θεὸν οὐκ ἀναφέρεται οὐκ ἐστὶ θρησκεία! [Θρησκεία, τουτέστι, κατὰ τὰ παλαιὰ ἀσιατικὰ ὅλως ἄλογα πρότυπα, καθ' ἃ θρησκεία ἐστὶ πᾶν τὸ μετὰ θρησκευτικοῦ φόβου ἀναφερόμενον, καὶ μετὰ δέους μυστηρίου ὡς ἐν σκοτεινοῖς διατελοῦν λογιζόμενον!] Διὰ τοῦτο νῦν μετὰ παρρησίας διαδηλοῦμεν ὅτι· ὅτι

οὕτως εἶχε ἢ ἔχει, ὡς κἀν αὐτῷ παντὶ τῷ Χριστιανισμῷ, τοῦτο παλαιά, ἀσιατική, σκοτεινή, τῷ Θεῷ μὴ ἀρεστή θρησκεία ἐστὶ, μηδὲν τὸ καινόν, φωτεινόν, ἢ Λογικὸν ἐν ἑαυτῇ ἔχουσα, τοῦ Θεοῦ οὐδενὸς ὄντος ἑτέρου ἢ Ἀπολλωνίου Ἀληθείας χ' Ἁγίου Φωτός, κ' Ὀλυμπίου ἱλαροῦ λαμπροῦ αἰεὶ Ὁρθοῦ Λόγου, τὰ σκότη διὰ παντὸς διαλύοντος! Χῶτι καινόν καὶ Θεῷ ἀρεστόν ἐστὶ μόνον ὅ,τι διὰ τοῦ Λόγου καθαρῶς καταφαίνεται, χούτως ἐν Φωτὶ ὅλον ὑπάρχον, τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ σκότους ἐλευθεροῖ· ὅπερ οὐ πλέον ἐστὶ θρησκεία, ἀλλ' Ἀλήθεια Λογική, νῦν ἀποδεδειγμένη, οὐδεμίαν πλέον ἀμφισβήτησιν ἐπιδεχομένη! Τοῦτ' ἀκριβῶς ἐστὶν ὅπερ βιαίως νῦν συγκαλύπτεται, παρὰ πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ σπουδαίων λίαν νῦν φαινομένων, κἀν ἔδραις ὑψηλαῖς ἐκκλησιῶν, ἀκαδημιῶν καὶ πανεπιστημίων καθεζομένων, καὶ τοῖς ἀφελέσι θρησκείας ποικίλας, πάσας ἀθεϊστικὰς, εἰ καὶ κατ' ἐσφαλμένην παράδοσιν νομιζόμενας θεϊστικὰς, ἢ "ἐπιστήμας" νομιζόμενας, ὡς ἐμπόρευμα πραγματευομένων, δι' ὧν μυστηρίῳ, ζόφῳ, φόβῳ καὶ τρόμῳ περιβαλλομένων κάπῃ τῷ αὐτῶν ἰδίῳ μόνῳ συμφέροντι προβαλλομένων, αὐτοὶ ἐπιβάλλουσιν ἑαυτοὺς ἐπ' ἀνθρώπων μὴ Λογικῶς σκέπτεσθαι δυναμένων, ἀλλ' αἰεὶ φεῦ τὴν μεγίστην πλειονότητα ὡς καὶ τῶν νῦν ζώντων ἀποτελούντων!

(β) Οὕτω διὰ τῶν Ἑλλήνων ἤρξατο γίγνεσθ' οἰκεία καὶ φωτεινὴ ὅση ἐν τῷ Χριστιανισμῷ ἐστὶ διδαχὴ Λογική, ὡς μόνον δι' Ἑλλήνων ἐστὶ δυνατὴ, εἰ δι' ἀνθρώπων ἐστὶ δυνατὴ, εἰς τέλος πληροῦσθαι· ἀλλ' ἦτις ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων (ἐν οἷς χῆλληνες πλείστοι) μὴ τι κατ' Ἀλήθειαν γνωρίζοντων, διὰ τῶν αἰώνων ἐγκαταλειφθεῖσα, εἰς ἀδιαφορίαν περὶ τὰ ὄντως σπουδαῖα καὶ σκότος καὶ ζόφον νῦν ἐφ' ὅλῳ τῷ κόσμῳ κατέληξεν· ὡς ἐμπραγμάτως νῦν καταδέδεικται! Εἰ ἐξ ἀποκαλύψεως μόνον ἦν ἡμῖν γνωστὸς ὁ Θεός, ἐλάχιστα ὁ Χριστιανισμὸς διέφερεν ἂν τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, ἐν ᾧ τρομερὸς καὶ σκοτεινὸς πάντῃ διέμεινεν ὁ Θεός, οὐπερ σημεῖα διέλαθε κἀς τὰ Εὐαγγέλια, πλὴν καθ' ὃ φῶς δι' Ἑλλήνων κατηργάσθη ὡς καὶ τῶν Ἰουδαίων ἡ πίστις! Δι' ὅ, μεγάλως σφάλονται οἱ δοκοῦντες τὸν Ἑλλήνων Χριστιανισμὸν ἀσιατικὴν τινα πίστιν, εἶγε καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ἀπεγένητο διὰ τῆς ἀποβολῆς ἀπ' αὐτοῦ τῆς Ἑλλήνων φιλοσοφίας, καθὼς "θεολόγοι" χιερεῖς πλείστοι, δι' ἀνοίας καὶ φιλοσοφικῆς ἀπαιδευσίας παρανοήσαντες τὸ κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ, μετήλλαξαν τὸν Χριστιανισμὸν ἀπὸ Πίστεως ἀνδρείας ἄρρενος Λογικῆς, εἰς τιν' ἀπάνθρωπον καὶ δειλὴν συναισθηματικὴν θήλειαν ὀλίγον διαφέρουσαν τῶν βαρβαρικῶν πίστιν! Καὶ τὰ μέγιστα σφάλονται οἱ Ἕλληνες ἐξ Ἑλλήνων, ὡς χοῖ λοιποὶ πάντες οἱ ὑπὸ τὸ φῶς τῶν μὴ Ἑλλήνων νομίζοντες ὅτι κάλλιον ὑπηρετοῦσι τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, ὅταν βάλλωσι

κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ γενικῶς, ἀντὶ κατὰ μόνης τῆς ἐν αὐτῷ κακῆς τοῦ Πνεύματος-Λόγου ὑπηρεσίας καὶ τῆς παρὰ τῆς Ἐκκλησίας, παραλογιζομένης, ἀναιρέσεως τῆς ὅλως ἑλληνικῆς Θεολογίας τοῦ Λόγου· ἦν καὶ "θεολόγοι" τινὲς καὶ σκοπίμως πολλοὶ "ἐπιστήμονες" (ἀλλ' οὐ κατ' Ἐπιστήμην ἀλλὰ μόνην δῆθεν "φιλοσοφίαν" μεγάλοι παρὰ τῶν πολλῶν θεωρούμενοι) παρεποίησαν, διὰ τῶν διδασκαλιῶν αὐτῶν τὸν Θεὸν τῷ ἀφελεί κἀπαιδεύτῳ χούτῳ ἀδυνατοῦντι κατανοῆσαι τὰ οὐσιαστικὰ τῆς ἀληθοῦς Θεολογίας καὶ Ἐπιστήμης λαῶ ἐμφανίσαντες ὡς ἀντιπέραν τῆς ὑστέρας ἰστάμενον! Οὕτω διενηργήθη ἐν τῷ λαῷ ἡ δεισδαιμονία τῶν κρατουμένων ἐν ζόφῳ, ἡ ἀμβολία τῶν ἐν τῷ ἡμίφωτι, χῆ ἄρνησις τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν δοκούντων τὴν Ἐπιστήμην ὡς ἀντικειμένην Αὐτῷ! Πόσοι ἀντιλαμβάνονται σήμερον πόσον βάρβαρος κοῦχ ἑλληνικὴ ἐστὶν ἡ μεταξὺ Θεοῦ καὶ Ἐπιστήμης νομιζομένη διάστασις; Εἰ μὲν Θεός, ἄρ' ἀναποδράστως καὶ Λόγος, καὶ βλασφημεῖ πᾶς λέγων Αὐτοὺς ξένους ἀλλήλοις, οὐ δὲ Ἔνα καὶ τὸν Αὐτόν! Εἰ δὲ Λόγος, ἄρ' ἀναποδράστως καὶ Ἐπιστήμη! Οὕτω, χοὶ ἄθεοι οἱ κατ' Ἐπιστήμην" δοκούντες οὐχ ὑπάρχοντα τὸν Θεόν, χοὶ "ἔνθεοι" οἱ κατὰ "θεολογίαν" δοκούντες ἀπαξίαν τὴν Ἐπιστήμην μεγάλως λίαν καὶ ἴσως ἀλλήλοις ἀνοηταίνουσι! Τοῖς ἀρχαίοις Ἑλλησι, διὰ τοῦ Λόγου μᾶλλον ἢ διὰ πείρας *ἰκανῶς* διίδουσι τὰς ἀληθεῖς τῶν Ἀνθρώπων τε καὶ τῶν πραγμάτων οὐσίας, οὐκ ἦν ἀναγκαῖον διὰ πικρᾶς πείρας συναγαγεῖν ἢ διὰ πολλῶν παθημάτων χῆμεῖς, εἰ ἤδη τι, συνηγάγομεν· ἢ κείνοι βοηθοῦντος τοῦ Λόγου ἀντιπαρήλθον παντελῶς ἀπαθεῖς, ἐν οἷς ὅμως ἡμεῖς (εἰσέτι μαθήμασι μὴ γενομένοις ἡμῖν) χάριν τοῦ *παραΛόγου* ἐμμένομεν μέχρι τοῦ νῦν ἐμπαθεῖς! Ἐν τούτοις πειθόμεθα ὅτι, οὐκ ἐπὶ τῶν *Λογικῶν ἰχνῶν* τῶν Ἑλλήνων *βαδίζει πλέον ἢ γνώσις*, εἰ καὶ πόλλ' εἰσι νῦν οἱ πιστεύοντες ὅτι κείθεν ἐκέισε προάγει τοῦ κόσμου ἡ πλεῦσις! Κἂν τούτοις ὡσαύτως πειθόμεθα πόσον πολὺ οἱ νῦν Ἕλληνες, ἀπὸ μακροῦ ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ Λόγου χωρίσαντες κάπο τῆς ξένης ἀναγκαίως ἐπανεισάγοντες ἦν γνώσιν πρὸ πολλοῦ ἤδη κατέλιπον, μηδὲν μὲν οὐσιώδες συμβάλλοντες εἰς τὸ παράγειν αὐτὴν, ἀσυναίσθητως δὲ παραμένοντες ἐπιλήσμονες τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, οὐκ ἐπὶ τὰ βελτίω, θέλληνικώτερον, μεταποιοῦσι τὰ ἐπανεισαγόμενα, ἀλλ' ἐπὶ τὰ χείρω, τὸ βαρβαρώτερον, ἔτι μᾶλλον αὐτὰ χέαυτοὺς εὐτελίζοντες, ἐν αὐτῷ εὐφυεῖς ἑαυτοὺς θεωροῦντες, καίτοι περίγελως γίνονται τῶν ἐθνῶν· δι' ὃ οὐκέτ' ἐρυθριῶσιν, ὅλως ἀσυναίσθητως τοῦ τίνας εἰσί, τοῦ πόθεν προέρχονται, καὶ τοῦ τί πράττουσιν!

§93. Εἰ δὲ τάνωτέρω βαρέα σοι φαίνεται, τοῦτο προσέτι ἀναλογίζου: Τίς γὰρ ἦν ἂν ὁ Ἑλληνισμός, ἀλλὰ καὶ ὁ Χριστιανισμός,

εἰ ἐγγενὴς ἦν ἐν αὐτοῖς ἢ πεποιθήσις ὅτι οὐκ ἐν ἀρχῇ, οὐδὲ πρὸς τὸν Θεόν, οὐδὲ Θεός, ἦν ὁ Λόγος; Πῶς ἄλλως, ἀλόγως χὸ Κόσμος χὸ ὡς ἄριστ' ἐν αὐτῷ κατοικῶν ἔλλογος ἄνθρωπος εἰς τὸ εἶναι προήλθον; Τίς δὲ ἦν ἂν Θεὸς ἄλογος; Ἡ πῶς ἀλόγως τὸν Κόσμον καὶ τὸν ἐν αὐτῷ ἔλλογον ἄνθρωπον ἐδημιούργει ἂν ὁ Θεός, ὥστ' ἀλλήλοις συμβατοὺς αὐτοὺς ὡς ἄριστα εἶναι; Εἰ ὅμοιον ἐξ ὁμοίου καὶ μηδὲν ἐκ τοῦ μηδενός, πῶς οὐκ ἐκ τοῦ Λόγου τοῦ Ἀϊδίου χὸ Λόγος τ' ἄνθρωπος; Τίς δὲ ἦν ἂν ὁ Ἑλληνισμὸς ἄνευ τοῦ Λόγου; Τίνας δὲ ἦσαν ἂν ἄνευ τοῦ Λόγου πάντες οἱ τοῦτον ἀρνούμενοι; Εἰπάτωσαν ἄρα τιμίως ἡμῖν; Οὐκοῦν ἐξ ἀλόγου αἰτίας εἶτε ὁ ἄνθρωπος, εἶτε ὁ ἔλλογως κατασκευασθεὶς ἴν' αὐτὸν ἐμπεριέχη ὡς ἄριστα γυροθι αὐτοῦ Κόσμος! Οὐκοῦν, ἔστι Θεός, ἔστι καὶ Λόγος, ἀλλὰ ξένοι ἀλλήλοις; Πῶς δέ, εἰ ξένοι, οὐ Θεὸς ἐστι καὶ ὁ Λόγος, ὁ καὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ πάντα ἔλλογως δημιουργήσας; Οὐκοῦν διαρχία, Θεοῦ μὲν ὅς οὐ καὶ Λόγος ἐστί, Θεοῦ δὲ ὅς καὶ Λόγος ἐστίν; Ἄλλ' εἰ οὕτω, τίς τοῦ ἐτέρου ἐστὶ τελειότερος; Πῶς οὖν οὐχ ὁ Θεός τε καὶ Λόγος· τουτέστιν, ὁ τῶν Ἑλλήνων Θεός; Ἄλλὰ τίς οὖν τότε χρεία ὑπάρχει, ἢ τίνα ἡμεῖς ἔχομεν χρείαν, τάτελεστέρου; Ἄλλὰ τί ὄντως παρατηροῦμεν; Πῶς οὐχ ὅτι ὁ κοινῶς τοῖς ἀνθρώποις γνωστὸς "χριστιανισμὸς" τὸν ἀτελέστερον Θεὸν ἀνομολογεῖ, εἰ καὶ τὸν τελειότερον, φησί, πρεσβεύει, ὃν μόνον ἡμᾶς χρὴ λατρεύειν; Ἀπορεῖς; Διατί οὐ σαυτὸν ἐρωτᾷς· τίς ἐν ταῖς χριστιανικαῖς καλουμέναις ἐκκλησίαις ἐστὶν ὄντως ἢ λατρεία τοῦ Λόγου; Οὐ μᾶλλον πολλὰ λέγετ' ἐκεῖ περὶ σωτηρίας ψυχῆς κἄλλων ἡσόνων πραγμάτων, ὡς οὐδὲν δὲ περὶ Λόγου; Ἄλλ' εἰ σωθήσεται ἢ ψυχὴ, ἐν τίσι πράγμασι σωθησομένη διελεύσεται τότε τὸν ὃν ἡμεῖς νῦν ἀποκαλοῦμεν καιρόν; Ἐν ἀπλῇ τε καὶ μόνῃ αἰδίῳ λατρείᾳ Θεοῦ, κατὰ τά γε νῦν γνωστά ἐν ναοῖς· ἢ πολλῶ μᾶλλον προσέτι κἂν ταῦτῳ, ἐν ἔλλογῳ συνεργασία μετὰ τοῦ Θεοῦ περὶ τὰ κατ' Αὐτόν; Οὐκοῦν, ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον ἴν' οὗτος σωθεὶς παράσχη αὐτῷ αἶνους· οὐκοῦν, χρείαν ἔχει ὁ Θεὸς αἰνων; Ἄλλ' εἰ τοῦτο φῆς, πῶς ἄρ' οὖν οὐχ ὑποτιμᾷς τὸν Θεόν; Πῶς γὰρ οὖν οὐ καὶ σὺ λέγεις ὅτι ἐν Λόγῳ πλήρει τε καὶ τελείῳ ὁ Θεός τε χὸ ἄνθρωπος πάντη συμπράξουσιν ἐν τῇ ἄλλῃ ζωῇ, ὡς καὶ νῦν χρὴ αὐτοὺς ἐν πάσι συμπράττειν; Ἄλλὰ τί περὶ τούτων ἠκουσᾷς ποτ' ἐν ἐκκλησίαις "χριστιανικαῖς"; Εἰ δέ γε οὕτω χρὴ πρεσβεύειν ἡμᾶς, πῶς οὐδεὶς ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ ἐτοιμάζει ἡμᾶς, οὐδ' αὐτὴ ἡ καλουμένη Χριστοῦ Ἐκκλησία, διὰ τὸ κατὰ πάντα τὰ κατὰ Κεῖνον, οὐ δὲ καθ' ἃ δοκεῖ ἄλλοις τισί, τελείους καθίστασθ' ἡμᾶς συνεργάτας Θεοῦ; Καὐθις ἐρωτῶ· Τίς καλλίων ἐπὶ τούτῳ ἐτοιμασία; Ἡ συνήθης ἀπλή πρὸς σωτηρίαν ψυχῆς προσευχή,

ἢ πολλῶ μᾶλλον ἢ ἐμπράγματος δι' ὅλης ἡμέρας καὶ βίου ἐνάσκησις ἐπ' ἀπολύτῳ τελειότητι *σεμνοῦ* ἔργου, ἐφ' ᾧ ἐτάχθη ἡμῶν ἕκαστος, ἢ ἑαυτὸν ἐνσυνειδήτως ἐτάξατο; Ἴδου μὲν, φάθι, Φειδίας, σμίλη καὶ σφύρα τοῦ βίου διεξεληθῶν, καὶ διὰ βίου ἠγωνιακῶς πῶς τελειότατ' ἀποδοῦναι τὰ ἔργα! Ἐκεῖ δέ, "χριστιανός" τις καλούμενος, οὐδέποτε παραλιπὼν Κύριον τὸν Θεὸν ἐν ἐκκλησίαις "λατρεύειν", οὐτινος ἢ ψυχὴ παντελῶς ξένη πάσης ἀγωνίας διέμεινε περὶ τελειότητος ἔργου! Τίς τῶν δύο τούτων καλλίων καταδειχθήσεται δόκιμος συνεργάτης Θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπερχομένη καὶ τρομερᾷ; Κενῶ Λόγου λόγῳ, ἢ πλήρει Λόγου ἔργῳ τελείῳ πρώτιστ' ἄρ' ἀληθῶς λατρεύεται ὁ Θεός; Διὰ τοῦτο φημί ὅτι ἔστι "χριστιανισμός", ὁ κοινῶς τοῖς ἀνθρώποις γνωστός, ὁ εὐκολος καὶ αὐταρέσκως ὁ πονηρὸς ἑαυτῷ καὶ τοῖς "πιστοῖς" μειδιῶν, ὁ ᾧδε πιστοὺς πολλοὺς θέλων ἔχειν, δι' ὃ κοῦδένα παιδεύει πῶς ἄριστ' ἔρχεσθ' ἐπὶ τᾶν ἴνα σωθῆ! Καὶ ἔστι Χριστιανισμός, ὁ ὅλως τοῖς πολλοῖς ἄγνωστος, ὁ τῶν οὐδόλως ἀγωνιῶντων περὶ τὴν διὰ τῆς συνήθους νῦν "πίστεως" σωτηρίαν ψυχῆς, ἀλλὰ μόνον περὶ τὴν τελειότητα πάντων τῶν πρὸ ἡμῶν ἔργων δικαιοσύνης, ἃ ἡμῖν δίδεται τιμίως ἐπιτελεῖσθαι· ἥτις κάρκούντως ὀμιλήσει περὶ αὐτῶν! Κοῦκέτι πλέον ἐστὶ δυσχερὲς διαχωρίζειν τοὺς δύο τούτους "χ/Χριστιανισμούς", ἕκαστον ἀπὸ τοῦ ἐτέρου, δι' αὐτῆς τῆς τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνηκόντων ἀνθρώπων ἐπὶ τελειότητα ἐμπραγμάτου ῥοπῆς, διὰ βίου καλλιεγομένης, καὶ διεστώσης τὸν μὲν διὰ τοῦ ποιεῖν ἔργα κατὰ τὸ "νέον ἑλληνικὸν καὶ ὀρθόδοξον χριστιανικόν", *αἰσχροῖν, ῥάθυμον, προστυχόν, ἀγενές "εὐτελές"*, ἐπὶ τῷ *εὐκόλῳ, συντόμῳ, ἀλλὰ κακῷ "τέλει"*, τῷ οὐδὲν κοινὸν μετὰ τῆς τελειότητος ἔχοντι, τὸν προσβλέποντα εἰς τὸ ἐν ἀσωτείαις καὶ βλασφημίαις σπαταλῆσαι τὸ χρόνου λοιπόν· τὸν δὲ διὰ τοῦ κατὰ τάρχαϊον πρότυπον ἐρᾶν τελειότητα καὶ διώκειν τὸ *εὐγενές εὐτελές, ἐπὶ τῷ *δυσκόλῳ, ἀληθεῖ, καλῷ* τέλει*, τῷ ἀπ' αὐτῆς μόνης τῆς τελειότητος ὀριζομένῳ, ἐφ' ᾧ αἰεὶ δεῖ τὸν Ἄνθρωπον καὶ Πολίτην ἀγωνιᾶν, ἵνα μή ποτ' ἔς ὕβριν κατ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ περιπέσῃ! Οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἢ ἐπὶ τῷ Θεῷ *κενὴ* "πίστις", ἢ *ἀλόγως* δηλουμένη διὰ "λόγου" μηχανικῶς κινουμένων χειλέων· ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἔργα "χειρῶν" καταδηλοῦντα διὰ τῆς αὐτῶν καθόλου ποιότητος τὴν *ἔλλογον ἐμπράγματον* πίστιν ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην Θεοῦ· ὃς οὐ παραβλέψοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως τὴν ἐπὶ τὴν τελειότητα τοῦ ἔργου προσπάθειαν τοῦ ἐργάτου, δι' ἧς μόνης χαῦτη ἢ γῆ εἰς παράδεισον μετατρέπεται! Ἄλλὰ φεῦ! Οὐδὲν περὶ τὰ τοιαῦτα διδάσκεται σήμερον τοῖς ἀφ' Ἑλλήνων βαρβάρους παρὰ πάντων τῶν ἐπὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι πλὴν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων διδασκάλων αὐτῶν, ἀλλὰ πολλὰ χῶλως κενὰ διδασκόν-

των αὐτοῦς, οὐδέποθ' ὅμως διερωτηθέντων τί ἄριστον ἐν Παραδείσῳ ποιήσομεν, δι' ὃ ἀπὸ τοῦδε χρηὴ ἡμᾶς αὐτοῦς ἐτοιμάζειν! Οὕτως ἐξηγεῖθ' ἢ ἀπολύτως αἰσχροῖ, οὐ δὲ μόνον πνευματικῆ, τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος εἰκῶν, ἦν οἱ ἀσχήμονες ἀπολίτιστοι οὐδαμῶς ὀρρωδοῦσι προσφέρειν παντὶ τῷ ἠσκημένῳ παρατηρεῖν, κυρίως δ' Αὐτῷ τῷ πάντων ἐπισκέπτῃ Θεῷ!

§94. Ὅτε λαοὶ ὅλοι μετακινῶνται, ἡ ὅλη μετοικεσία μείζον ἐστὶν ἱστορικὸν γεγονός, ἐν ᾧ τὸ ἔρχεσθ' οὐκ ἐστὶν ἀνεξάρτητον ἀπὸ τοῦ λόγου, τόπου καὶ χρόνου τῆς ἀναχωρήσεως, οὐδ' ἀπὸ τοῦ τρόπου καὶ τῆς ὁδοῦ διελεύσεως· ἅτιν' ὁμοῦ τὴν ὅλην διεξαγωγὴν τῆς μετοικεσίας συνίστησιν, ἥτις οὐδόλως διαπιστοῦτ' ἀπὸ μόνων τινῶν καθαρῶς εἰκαζομένων "ἐνδείξεων" ἀποτόμων μεταβολῶν ἐν τῷ τῆς ἀφίξεως τόπῳ! [Π.χ., εἰς τόπους γνωστῆς συχινῆς σεισμικότητος, ὅτι ἀρχαῖα ἀνάκτορ' ἀνακαλύπτονται τεθαμμένα, κεκρημισμένα καὶ βληθέντα πυρὶ μοιραίως ἀκολουθοῦντι κατακρήμνισιν προκαλοῦντα σεισμὸν οἰκημάτων ἀρχαίων ξυλίας στέγας ἐχόντων ἐν οἷς γυμνὸν τότε διετηρεῖτο τὸ πῦρ, οὐδόλως ἀποδείκνυσιν "κάθοδον" ἄλλου λαοῦ, ὃς οὐδὲν ἄλλο ἵχνος εἰσβολῆς, ἢ μάχης ἐν τοῖς ἀνακτόροις, ἢ διελεύσεως ἀπὸ τόπων ὁμόρων, ἢ τῆς αὐτοῦ προελεύσεως ἐγκατέλιπε! *Μάλα πιθανωτέρα ἐστὶν ἡ καθαρὰ φυσικὴ ὡς ἄνω τῶν ἀνακτόρων καταστροφή!*] Καὶ γὰρ ἐπ' ἀκριβῶς τοιούτων "ἀνακαλύψεων" συγκροτεῖται ἡ ὅλη περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν Ἑλλήνων "καθόδου" συζήτησις! "Πληροφορίαι" καὶ αἱ τούτων πηγαὶ ἀναφέρονται, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων μόναι τινὲς κρίνοντ' ἀσθενῶς ἀξιόπιστοι, ἐνῶ αἱ λοιπαὶ κἂν ὑπάρχωσιν ἀπορρίπτονται ὑποβαλλόμεν' ἐς κρίσιν! Κατὰ τοιαύτας οὐ δ' ἐν παντὶ ἀδεκάστους προκαταλήψεις οἱ παλαιοὶ σύγχρονοι ἀρχαιολόγοι κατεσκεύασαν τὰς δῆθεν "λογικὰς" αὐτῶν θεωρίας περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων "καθόδου" εἰς τὴν Ἑλλάδα, διελθόντων δέ γε κάπο τῶν τόπων καταγωγῆς τῶν κατασκευαστῶν, ἐν οἷς ὅμως οὐδὲν ποτ' ἵχνος τῆς διελεύσεως τῶν Ἑλλήνων ἠνρέθη, καὶ ὅλως ἄλλη καὶ μάλιστα λογικωτέρα κρίνεται ἡ ὁδὸς διελεύσεως ἀπὸ τῶν παναρχαίων κοιτίδων εἰς τοὺς τόπους διασπορᾶς τῶν πολὺ ἀρχαίων λαῶν! Ἄλλὰ πῶς τὰ θεωρούμενα "λογικὰ" ἀληθῶς ἐστὶ Λογικὰ; Τίν' ἐστὶ τὰ διάσειστα πάντα στοιχεῖα, ἐφ' ὧν ἀσφαλῶς ἐδραζόμενα, ἀληθῆ μόνον δύναται συμπεραίνεσθαι; Πόθεν ἀρχόμενοι, πῶς παρ' ἄλλων δυνάμεθα ἀξιῶν ὡς ἀληθῆ μόνον λέγοντες; Πόσον μακρὰν εἰς τὸν πρότερον χρόνον δεῖ ἡμᾶς ἀναχθῆναι ἵν' ὅτι ἀληθῆ λέγομεν πιστευτοῦς ποιήσωμεν ἑαυτοῦς; Μᾶλλον ἀπὸ τούτου δεῖ ἡμᾶς ἄρξεσθαι!

§95. Ἄδιαψεύστως, ὡς ἐν εἶδος οἱ ἄνθρωποι πάντες συνίσταν-

ται! Αί μεταξὺ τῶν ἀνθρωπίνων φυλῶν διαφοραὶ ὅλως ἀσήμαντ' εἰσὶν συγκρινόμεναι πρὸς τὰς μάλιστα μείζονάς τε καὶ πλείονας κοινὰς ὁμοιότητας! Ταῦτα περὶ τούτου ἐρώτα: Τί ἐστὶ μᾶλλον σπουδαῖον· Ὅτι "λευκοί", "μέλανες", "κίτρινοι", "ἐρυθροί" ἄνθρωποι διακρίνονται, ἢ ὅτι κοινὰς ἔχουσι τὰς τοῦ σκέπτεσθαι χόμιλεῖν ἱκανότητας; Τί δ' ἐστὶ μᾶλλον σπουδαῖον· Ὅτι γαλανοὺς ἢ καστανοὺς ἔχουσι ὀφθαλμούς, ἢ ὅτι κοινῶς βλέπουσι τάντικείμενα; Τί δ' ἐστὶ μᾶλλον σπουδαῖον· Ὅτι λεπτὰ ἢ παχέα ἔχουσι χεῖλη, ἢ ὅτι πάντες γνωρίζουσι μειδιᾶν καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς κοινούς λόγους; Ἐὰν σὺ βούλη μεγάλας ἐπ' ἀσήμαντα διακρίσεις ποιεῖν, τὴν κατηγορίαν ὅτι τὰ σπουδαῖα περιφρονεῖς χῶτι ἐν τούτῳ οὐ σοβαρὸν σαυτὸν ἀποδείκνυς ἀσφαλῶς οὐ βραδίως ἀποσεῖσαι δυνήσῃ! Ὡς οὖν περὶ μόνα τὰ σπουδαῖα χῶς ἡμῖν ἔξεστι δεῖ τὰς διακρίσεις ποιεῖν, σκόπει: Κἂν ἀδιαφεύστως κοινὴν οἱ ἄνθρωπ' ἔχουσι τὴν τοῦ σκέπτεσθαι χόμιλεῖν ἱκανότητα, οὐ ταυτόσημον ἔχουσι καὶ τὸν τε τούτων σκοπὸν, τρόπον καὶ καθ' ὅλου ποιότητα· ἅτινα καθορίζουσι τὴν κατὰ βούλησιν χρῆσιν τῶν κοινῶν αὐτῶν χαρακτήρων! Κἂν ἀδιαφεύστως κοινωνικῶς ἀναπτύξιμος, ἀτομικὴ ἐκάστου ὡσαύτως ἐστὶν ἢ τοῦ σκέπτεσθαι χόμιλεῖν ἱκανότης, παρ' ὅτι αὐτὴ αὐτὴ ἢ φύσις τοῦ "ὀμιλεῖν" καὶ ὀμιλον ἀπαιτεῖ κοινὴν ὀμιλίαν ἀποδεχόμενοι κάπὶ τῶν ὄρων αὐτῆς συμφωνοῦντα· εἰδάλλως οὐδεὶς ποτε κατανοητὸς παρ' ἑτέρου γένοιτο ἄν! Διὰ τοῦτ' ἔστι διττὴ ἢ τοῦ ὀμιλεῖν ἔννοια ἐν μᾶ συμποσοῦσα τὰς ἐννοίας τοῦ λέγειν καὶ συναναστρέφεσθαι· καὶ διὰ τοῦτ' οὐ μόνον ἀτομικῶς ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶς ἢ ὅλη τοῦ λόγου ἀναπτύσσεται δεξιότης, δι' ἧς ἀπ' ἀρχῆς ὡσαύτως κοινὴ τοῦ τε ὀμίλου καὶ τῶν μελῶν χῆ τῶν ἀπλῶν ἐννοιῶν καθίσταται ὅλη ποιότης· κἂν ἀτομικὴ παραμένῃ ἢ κυρία τοῦ σκέπτεσθαι καὶ συνεκφράζεσθαι ἱκανότης, δι' ἧς αἱ ἐν ἐνὶ ἐν ἀρχῇ νῶ ἀπλαῖ ἐννοιαὶ εἰς ἀεὶ περιπλοκωτέρας συντίθενται, μόνον ὑστερον κοινοποιούμεναι καὶ δι' ὑπομονητικῆς διττῆς ὀμιλίας καθιστάμεναι τὸ οὕτως ἀεὶ αὐξανόμενον πολυτιμώτατον παντὸς τοῦ ὀμίλου κοινὸν κτῆμα· συναποδεχομένου ἐν ἑαυτῷ καὶ τοὺς ἐλευθέρως δημοσίᾳ ἐκφράζοντας τὰ ἑαυτῶν νέα διανοήματα χούτως αὐθ' ὑποβάλλοντας εἰς δοκιμασίαν καὶ κρίσιν, καὶ τοὺς ταύτας ἐλευθέρως πλὴν τιμίως ἀσκούοντας· δι' οὗ μόνου τρόπου καὶ πάντες διδάσκονται τὴν οὕτω ἀεὶ ἀποκαλυπτομένην ἀλήθειαν, χαῦτη κοινὸν πάντων καθίσταται κτῆμα τῶν ἐλευθέρως συναποδεχομένων αὐτήν! Οὐ πάντες οἱ ἀναφανέντες πολιτισμοί, εἰ καὶ τινες αὐτῶν "μεγάλοι" ἐκλήθησαν, διεκρίθησαν διὰ τοῦ μοναδικοῦ τούτου γνωρίσματος, ἀποτελοῦντος τὸν κύριον χαρακτήρα παντὸς γνησίου πολιτισμοῦ· δημιουργουμένου μόνον παρ' ἀνθρώπων

συνερχομένων εἰς πόλεις κὰν ἐλευθερία μεταλασσόντων ἑαυτοὺς εἰς αἰεὶ τελειότερους πολίτας δι' αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς διττῆς ὀμιλί-
ας· καθισταμένης βασικῆς κοινῆς συνειδητῆς διαχειομένης κληρο-
νομουμένης αὐτῶν ἰδιότητος, καὶ μέτρου ἀδιαφεύστου πάσης οὐ-
σιώδους συγκρίσεως τῶν πολιτισμῶν καὶ διακρίσεως τῶν ὄντως με-
γάλων πολιτισμῶν!

[Κὰν θελήσης ἀντιλέξειν ἡμῖν ὅτι οὐδεὶς ποτ' εἰς τοιαύτην τελει-
ότητα πολιτισμὸς ἔφθασεν, πῶς ἄρ' ἀρνήσῃ τὸ ἐπὶ τοῦτο πρὸ πάν-
των ἡμῶν ἔτι κείμενον χρέος τοῦ πνευματικοῦ ἡμῶν χαρακτήρος;
Ἦ δοκεῖν προτιμᾶς ὅτι οὐκ ἔστιν Ἀλήθεια; Οὐ σοφίζῃ, ἀπλῶς σο-
φιστεύεις! Ἀγνοεῖς γάρ, καὶ νῦν πλέον σκοπίμως διὰ κακότητα,
ὅτι ἔστιν Ἀλήθεια· διότι καὶ πρὸ ἡμῶν ὁ Κόσμος ὑπῆρξεν ἐνιαίῳ
ὑπαχθεὶς νόμῳ, μίαν τε χυπάρχουσαν ἀποκαλύπτων τὴν ἐπὶ πᾶ-
σιν Ἀλήθειαν, ἀφ' ἧς μόνης οὐ δὲ τύχη οὐδ' ἐκ τῆς ὕλης προῆλθεν
ὡς καὶ τὸς ὁ πνευματικὸς ἡμῶν χαρακτήρ, ᾧ σὺ νῦν οὕτω δεινῶς
καταχρῆ δι' ἀκριβῶς αὐτοῦ τούτου αὐτὸν τούτον ἀρνούμενος ὁμοῦ
μετὰ τῆς παραγαούσης αὐτὸν Ἀληθείας· ταῦτ' ἄμφω σὺ ἄβυσσα-
λέως μισῶν καὶ φοβούμενος! Ὡς οὖν ἔστιν Ἀλήθεια, διότι πρὸ ἡ-
μῶν ἦν ὁ Κόσμος, ἄρ' ὀρθῶς ἀριστολογοῦντες ἀρξάμενοι ἀπ' αὐτοῦ
συνηγάγομεν ἀνωτέρω τὸ μέτρον διακρίσεως τῶν πολιτισμῶν!

Κὰν οὐδεὶς ποτ' ἐπὶ ταύτην τὴν τελειότητα πολιτισμὸς ἔφθασε,
πάντως πρὸς ταύτην συνειδητῶς ὁ τῶν Ἑλλήνων ἀπ' ἀρχῆς ἐκι-
νήθη, εἰ καὶ πρὸ τοῦ τέλους τῆς ὀδυνηρᾶς πρὸς ταύτην πορείας
ἐκείνοι ἀπέκαμον! Ὅτι δὲ κείνους νῦν μελετῶντες κάπ' αὐτῆς
τῆς πρὸ ἡμῶν τοῦ Κόσμου ἀρχῆς ἀρξάμενοι διὰ τὴν πληρότητα
τῆς μελέτης ἀπὸ καὶ ταύτης τῆς πολιτισμῶν διακρίσεως νῦν δι-
ερχόμεθα, ἐν μιᾷ οὕτω ρίπῃ ὀφθαλμοῦ πάντα συλλαμβάνοντες τὸν
τε Κόσμον καὶ χρόνον μέχρι αὐτοῦ τοῦ τούτων νοήματος καὶ σκο-
ποῦ, δικαιοτάτον! Ὡς οὖν δι' αὐτὴν μόνην τὴν τελειότητα μόνον
κεῖνοι ἐκ τῶν ἀρχαίων τῆς προσοχῆς ἡμῶν ἠξιώθησαν, ἐπ' αὐτὴν
πᾶσαν τὴν αὐτῶν προσοχὴν συγκεντρώσαντες καὶ δι' αὐτὴν τὸ
κριτήριον τῶν πολιτισμῶν ὑπὲρ πάν ἕτερον θέντες, ἑαυτοὺς οὐ-
τως ἀπὸ τῶν βαρβάρων χωρίσαντες, ἄρα χῆμεῖς πλέον δέομεν πλ-
ήρη διεξαγαγεῖν τὴν ἐκείνων μελέτην, ἕως ἂν αὕτη εἴη νῦν δυνα-
τή, πρὸς τὴν αὐτὴν τελειότητ' αὐθις τὴν πορείαν ἀναλαβόντες· ἴν'
ὡς ἀληθῶς ἔστιν ἐπιβεβλημένον, καὶ δι' ἡμῶν πάντων τῶν ἐ-
κείνους τιμώντων ἢ κείνων πρώτη μεγάλη προσπάθεια ἐπὶ τέλους
δικαιωθῇ!]

§96. Τὸν λόγον περὶ προκαταλήψεων ἀνωτέρω ποιήσαντες, καὶ
ταύτας δεῖ νῦν ὀπισθεν ἡμῶν θεῖναι, ἐμπιπούσας εἰς δύο κυρίας

μεγάλης κατηγορίας: Καὶ γὰρ εἰσιν ἀφ' ἐνὸς οἱ καθ' ὑπερβολὴν διατεινόμενοι σημαντικὴν τὴν ἐπίδρασιν τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου, ὡς ἂν ἡ ἀληθὴς τοιαύτη μὴ καθ' ὅλ' ἴκανή ἦ· ἀφ' ἐτέρου δ' οἱ κρίνουντες τὰ περὶ τοὺς Ἑλληνας πράγματα διὰ σφαλלוσῶν ὑστέρων παρεξηγήσεων. Οἱ μὲν πρῶτ' εἰσὶ κυρίως ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, οἱ δὲ δεῦτεροι κυρίως ἐκτός. Κἂν οἱ πρῶτοι δι' ὑπερβάλλοντα ἔθνικὸν ζῆλον τοῦτο ποιῶσιν, οὐ πολὺ τούτων οἱ δεῦτεροι δέονται ποιεῖν τὸ κατ' αὐτοὺς δι' ὡσαύτως ὑπερβάλλοντα φυλετικὸν ζῆλον! Οἱ πρῶτοι ἀνοηταίνουσι λέγοντες τὸ μὲν ὅτι ὅσαι κοιναὶ μετὰ τῶν ἑλληνικῶν ἐν ξέναις γλώσσαις εἰσὶ λέξεις εὐθέως ἐκ τῆς ἑλληνικῆς μόνης πᾶσαι προῆλθον, τὸ δ' ὅτι οἱ Ἕλληνες μόνοι καὶ διὰ κείνων τοὺς ξένους ἐδίδαξαν! Περὶ τοῦ τούτων δευτέρου, τοῦτο πρῶτον λαβέ: Τοσῶνδ' ἐν τῇ ἀγγλικῇ, εἰπέ, γλώσση ὑπαρχουσῶν ἑλληνικῶν λέξεων, μὴ οὔτοι δύνανται καταδείξει τοὺς ταύτας τοῖς Βρεττανοῖς ἐν Βρεττανίᾳ μεταβάντας τε καὶ διδάξαντας Ἕλληνας, καὶ πότε τοῦτο συνέβη; Ἄλλὰ μὴ Βρεττανοὶ ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφ' ἧς καὶ τὰς λέξεις παρέλαβον; Πῶς οὐδ' αὐτοὺς οὔτοι γνωρίζουσιν; Οὐχ οὕτως ἀπλή ἦν ἡ μεταβιβαστικὴ σχέσις! Ἐξ ἑλληνικῶν καταβολῶν ἀσφαλῶς τὰς πλείστας ἐμφανῶς ἑλληνικὰς λέξεις ἐκεῖνοι παρέλαβον, *πλὴν αὐτοδιδαχθέντες, οὐ διδαχθέντες!* Ἔστιν, ἀκριβῶς εἰπεῖν, τοῦτο διδασκαλία; Οἱ ἀλαζονικῶς τὸ "ἡμεῖς αὐτοὺς ἐδίδαξαμεν" λέγοντες *τίνας* διὰ τοῦ "ἡμεῖς" αὐτοῦ ἐνοοῦσιν; Πάντως *οὐκ αὐτοὺς ἐαυτούς!* *Τίσιν* οὖν ἀνάγεται τὸ "ἡμεῖς"; Πῶς διὰ τῶν αἰῶνων τὸ "ἡμεῖς" τοῦτο μεταβιβάζεται; Πρῶτον μὲν οἱ πρὸ *μακρῶν αἰώνων* διδασκαλοὶ τε καὶ συγγραφεῖς τοὺς παπύρους κατέλιπον. *Εἶτα* δ' οἱ πάπυροι ἀνηρῆθησαν καὶ δι' αὐτῶν οἱ ἐπιθυμοῦντες *κοπιωδῶς κυρίως αὐτεδιδάχθησαν* τὰ στοιχεῖα ἐν ἀρχῇ μόνον, *εἶτα* δὲ *κάμυδρῶς* πῶς τὰς ἀμέσους κυρίας ἐννοίας καὶ τὰ σύνθετ' ἀπὸ τούτων νοούμενα, *οὐκ ἀθροιστικῶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἢ τῶν ἐλλήνων ἐδιδάχθησαν αὐτουσίας πάσας τὰς ἐν τοῖς ἀρχαίοις κειμένους ἀρχαίας ἐννοίας!* *Εἶτα* δέ, χῶς ἦν χρεία διὰ τὴν ἔλλειψιν λέξεων ἀντιστοίχων, εἰσήγαγον ἐν τῇ γλώσση αὐτῶν ἑλληνικὰς λέξεις, μὴ πάντοτ' ἀποφυγόντες καὶ πολλὰς ὅσας *παρερμηνείας* λέξεων καὶ κειμένων [ὡς π.χ., αἱ ὅλως διάφοροι ἑλληνικαὶ ἔννοιαι τῆς ἐμπαθείας καὶ συμπαθείας ἀπὸ τῶν ἀγγλικῶν **empathy** τε καὶ **sympathy!**]. *Τοιαύτη* ὡς ἔγγιστα ἦν ἡ ἀμεσωτέρα μεταβίβασις εἰς τοὺς ξένους τῆς γνώσεως τῶν ἀρχαίων κειμένων, *ἀκολουθήσασα* δὲ τὴν διὰ τῶν εἰς τὴν ἀραβικὴν μεταφράσεων τῶν ἔργων κυρίως τοῦ Ἀριστοτέλους μετάδοσιν τῇ Δύσει διὰ τῶν Ἀράβων ἐν τῇ Ἰβηρικῇ τῆς ἀρχαίας σοφίας, παρακάμψασα, *εὐτυχῶς* διὰ τὸν *παγκόσμιον πολιτισμόν*, τὴν διὰ μόνον τὰ ἔτ'

ἀθεράπευτα σπηλαιώδη θρησκευτικὰ δῆθεν "χριστιανικά" πάθη ἀποξένωσιν Εὐρώπης καὶ Βυζαντίου! Ἡ παρὰ τῶν ξένων γνώσις τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς οὐκ ἀμέσως ἀλλ' ἐμμέσως ὡς νυνὶ εἴρηται εἰς τοὺς ἀρχαίους ἀνάγεται· ὡς ἐκ τῆς ξένης ἐπίσης χηὶ πλείστη γνώσις τῶν ἀρχαίων γραμμάτων [διὰ τῶν μεταφράσεων τῶν λεξικῶν τῶν Hen. Estienne, Firmin-Didot, J. G. Schneider, F. Passow, W. Pape, H. G. Liddell & R. Scott κ.ἄ.] ἐπανήχθη, οὐ φεῦ ἀδιασπάστως καὶ ζώντως διὰ τῶν αἰωνίων Ἑλλήνων μετελαμπαδεύθη, εἰς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα· τῶν ἐλλήνων κατὰ τὸ πλείστον (πλὴν τῶν, ἐξ αἰτίας τῆς ὀλοσχεροῦς κατὰ τὸν μεσαῖωνα καταργήσεως τῆς γενικῆς τῶν νέων καὶ πολιτῶν ἀρχαίας παιδείας καὶ τῆς γενικῆς σὺν τῷ χρόνῳ πτωχεύσεως, ὀλίγων πλέον εὐπόρων καὶ ἐγγραμμάτων) ἀπολεσάντων κατὰ τὸ ὕστερον κυρίως Βυζάντιον καὶ δὴ μετὰ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ὡς καὶ τὴν τὴν περὶ τὴν γραφὴν κἀνάγνωσιν ἰκανότητα!

[Καὶ γὰρ τοῦτο τὸ τρομακτικὸν ὡσαύτως ἐστὶν ἀληθές· ὅτι γλώσσα ἀκριβῆς καὶ περίπλοκος ὡς ἡ ἐλληνικὴ ἐὰν ἀληθῶς ἀποθάνη, οὐδέποτε πλέον ὀθρῶς ἀνερμηνευθήσεται· καὶ ἔσεται τοῦτο τὸ μέγιστον κατὰ τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ ἔγκλημα· οὐπὲρ ἡ νῦν ἐμφανῆς δυνατότης οὐδόπως πῶς τοὺς δῆθεν μεγάλους πλὴν νάνους "Ἕλληνας πολιτικούς καὶ λοιποὺς πατριώτας" θροεῖ, περὶ ὅλως ἄλλα, φθαρτά, χοϊκὰ χόλως αἰσχροῦ, οὐ περὶ τὰ γράμματα καὶ Πολιτισμὸν καὶ τὸν τοῦ ὅλου Κόσμου σκοπὸν τὸν καιρὸν καταδανώνοντας!]

§97. Ἐὰν σὺ τὰς βασικὰς τινος γλώσσης ἐννοίας μαθῶν, σὺ μόνος ὕστερον δύσκολα ἐν αὐτῇ κείμενα κατανοεῖν διδάσκεις σαυτόν, τίς ἀληθῶς ὁ διδάξας σε; Σὺ γε αὐτός, ἢ μόνος ὁ κείνα συγγράφας; Πῶς οὐ περὶ μὲν τὴν γλώσσαν σὺ γε αὐτός, περὶ δὲ τὰς ἐννοίας μᾶλλον ὁ συγγραφεύς; Ἄλλὰ συγγραφῆς μόνου ἢ ὡσαύτως καὶ διδασκάλου μισθὸν καταβάλλεις τὸ κείνου ὠνούμενος κείμενον; Πῶς πᾶς γράφων ὄντως ἐστὶ καὶ διδάσκαλος, εἰ αὐτό γε τὸ κείμενον οὐκ ὄντως διὰ τοῦ προκαλεῖν σε διδάσκει; Κἂν διδασκαλίαν τὴν ἀπλὴν συγγραφὴν ὀνομάσῃς, πάντως ἐπ' ἄριστα ἡμίσεια διδασκαλία ἐστὶν αὕτη, κἂν ἀκεραία διὰ τὰ γραφόμενα παραμένῃ ἢ τοῦ συγγράφαντος βαρυτάτη ἐνθύνη! Οὐ πᾶν κείμενον καὶ διδασκαλίαν πλήρη συνίστησι· καὶ μάλα δύσκολός ἐστιν ἡ τῶν διὰ δικαιοσύνην τῷ διδασκάλῳ καὶ μαθητῇ ὀφειλομένων ἀπόδοσις, ὅτε διὰ μόνου τοῦ γράμματος τοῦ κειμένου ὁ πρῶτος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δευτέρου γνωρίζεται! Ἀσφαλῶς, ὁ καλὸς μαθητὴς οἷαν ἀναγνωρίζει τῷ διδασκάλῳ ὀφειλομένην τιμὴν, ταύτην εὐγνωμόνως κάποδίδει αὐτῷ! Ἄλλ' αὐτῷ γε, οὐ πᾶσι τοῖς διὰ μακρῶν αὐτοῦ ἀπογόνους, οἵτινες οὐδὲν

τούτῳ ἐδίδαξαν, οἷσισιν οὐδὲν ἀπὸ τούτου ἔξεστιν ἀπαιτεῖν δι' ὄν πολιτισμὸν μόνοις τοῖς ἀξίοις τε καὶ κρατίστοις παντὸς τοῦ γένους ἀνθρώπων, οὗ γε μόνοις τοῖς δι' αἵματος ἀπογόνοις αὐτῶν κἂν ἀναξίοις κληρονομήσαι αὐτοὺς οἱ πρόγονοι τούτων κατέλιπον! Ἀσφαλῶς ἐστὶ μέγας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τῆς ἐλληνικῆς ἐν ἄλλαις γλώσσαις μεταστασῶν λέξεων. Ἄλλ' αὐτ' εἰσὶ μόν' αἵτινες ἱστορικῶς ἀπὸ κείνης ἐλήφθησαν κἂν πως ὑστερον μετηλλάγησαν παρὰ τῶν ἄλλων λαῶν, ἐπιθυμησάντων ὀνομάσαι πράγματα καὶ ἐκφράσαι ἐννοίας τε καὶ νοήματα πρότερον μὲν ἐκφραστὰ ἐν τῇ ἐλληνικῇ ἀλλ' αὐτοῖς ὁμῶς ἄγνωστα, δι' ὄν μόνον λόγον κἀντιστοιχοῦς αὐτοῖς λέξεις οὐκ εἶχον· καὶ προτιμησάντων, ὅτε καὶ τοὺς Ἕλληνας κἀκεῖνα ἐγνώρισαν, τὰς ἐλληνικὰς λέξεις μᾶλλον παραλαβεῖν ἢ ἰδίας καινὰς ἐν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἀντιστοιχοῦς ἢ κατὰ μετάφρασιν τῶν ἐλληνικῶν ἐπὶ τούτῳ δημιουργῆσαι. Ἄλλ' οἱ ξένοι κἂν τούτῳ τιμητικῶς διακρίνονται· ὅτι ἐξ ἐλληνικῶν ριζῶν νέας λέξεις δημιουργοῦσιν, ἐπιτείνοντες διὰ τούτου τὴν διαρκῆ παγκόσμιον χρησιμότητα τῆς ἐλληνικῆς! Τί τούτου ἀνάλογον νῦν ποιοῦσιν οἱ Ἕλληνες; Οὗτοι ἀπλῶς κορυβαντιῶσι διὰ τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν ἐν ταῖς ξέναις γλώσσαις ἐλληνικῶν λέξεων, καὶ θρασύτατα παρορῶσι τὸ πόσον ἀληθῶς ἐλληνικὸς ἅπας ὁ Κόσμος συνεχῶς γίγνεται, πλὴν ἄνευ οἰασθήποτε κἂν μικρὰς αὐτῶν προσπαθείας ἢ πολιτισμικοῦ ἔργου, τὰ συντελούμεν' ἀπαθῶς παρακολουθοῦντες ἀλλ' οὐδ' ὀρθῶς ταῦτ' ἀποτιμᾶν κατορθοῦντες! Οἷτινες πρὸ οὐδενὸς ἀληθῶς ὀρροδοῦσιν χάπλᾶς τινὰς ξέναις λέξεις ὡς εὐθείας μεταγραφὰς ἐκ τῆς ἐλληνικῆς ἐκλαμβάνουσιν· ὡς ἐπὶ παραδείγματι τὴν ἀγγλικὴν "door" καὶ γερμανικὴν "Tür" ("θύραν"), ἃς καθαρῶς μεταστάσας ἐλληνικὰς θεωροῦσιν· ὡς ἂν τῆς ιδέας τε καὶ πράξεως τῆς "θύρας" ὀλοσχερῶς ἀνυπάρκτων οὐσῶν τοῖς τὴν ἀγγλικὴν καὶ γερμανικὴν ὀμιλοῦσι λαοῖς, ὅπως βωβοὶ οὗτοι γένωντο προκειμένης τινὸς θύρας πρὸ τοῦ ὑποτιθεμένου ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων τὴν λέξιν λαβεῖν(!), χῶς ἂν τὸ νοητικὸν οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ ἠχητικὸν ταυτόσημον τῶν λέξεων "θύρα-Tür-Tor-door", (ὅπου τὰ ὀδοντικὰ τ-δ-θ σύμφων' ἀπλῶς μεταλλάσσονται καὶ τὰ φωνήεντα υ-ῦ-ο-οο ἀπλῶς παραλλάσσονται) οὐδεμίαν κοινὴν ὑποδηλοῖ τῶν γλωσσῶν τούτων προέλευσιν! Πλὴν, καὶ τούτο νῦν παρ' αὐτῶν ἐρωτᾶται· μὴ οὐδὲ καὶ τοῦ "ποδὸς" οἱ ξένοι εἶχόν ποτε προτέραν ἰδίαν ἀντίληψιν, δεδομένου τοῦ νοητικοῦ καὶ ἠχητικοῦ ταυτοσήμου τῶν λέξεων "ποῦς"-**Fuß**-"foot" (ὅπου μόνον οὐσία τὰ χειλικὰ π καὶ φ σύμφωνα μεταλλάσσονται);

§98. Ἄλλ' ἂν φιλοπάτριδα(;) πλὴν ἐσφαλμένην τὴν τῶν ἐλλήνων ἀνοικτὴν προκατάληψιν τούτο δηλοῖ, αἱ τῶν ξένων προκαταλή-

ψεις οὐδόλως πως ἔλλασον ἐσφαλμένοι, μᾶλλον ἔτι στερρότερ' εἰσίν, ἐπιδιωκόντων *κεκαλυμμένως* ὑπονοῆσαι στενωτέραν τῆς ἥς ἀληθῶς ποθ' ὑπῆρξε τὴν αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχαίαν συγγένειαν! Ὅτι διὰ *τοῦτο κυρίως ὡς ἐκ τοῦ τότ' ἀπωτέρου βορρᾶ ὑπονοοῦσι* τὴν εἰς Ἑλλάδα κάθοδον τῶν διαφόρων φυλῶν τῶν Ἑλλήνων, ἀκολουθήσασαν τὴν μάλιστ' ἀρχαιοτάτην εἰς τὴν Εὐρώπην ἀφιξὶν πάντων τῶν Εὐρωπαϊῶν, θεωρουμένων ὡς προελθόντων ἐκ τινος ἀπλῶς *ὑποτιθεμένης* πλὴν ὅλως ἀγνώστου ἀπὸ τῆς Ἰνδίας πρὸς τὴν Εὐρώπην μεγάλης φυλετικῆς ἐξαπλώσεως! Κἂν ἡ τοιαύτη ἐξάπλωσις λογικῆ πάντως φαίνεται διὰ τὸ Ἰνδίας εὐκρατον κλίμα, μέγας εὐνοοῦν τὴν ἀνάπτυξιν ἄκρως πρωτογόνου μόλις σχηματισθέντος λαοῦ, μᾶλλον παροράται καὶ παρανοεῖτ' ἐν τῷ παρόντι καιρῷ πόσον πολὺ ἢ ἰδέα τοιαύτης τινὸς ἐξαπλώσεως ἐβασίσθη ἐπὶ συνεκεράσθη μετὰ, τῆς ἄλλης ἐκείνης καὶ *περίπου συγχρόνου ἰδέας τῆς βραχυτάτης διαρκείας (ὀλίγων μόλις χιλιετιῶν)* τῆς ἱστορίας τῆς γῆς, βασιθεύσης εἰς τὴν "διήγησιν" τῆς Γενέσεως, ἐκληφθείσης ὡς *ἀκριβοῦς ἱστορίας* μᾶλλον ἢ πως εὐλαβοῦς μύθου, καὶ *μεγάλως* συμπιεσάσης ἐν χρόνῳ [εἶ γε αὕτη ἀληθὴς ἦν, ὡς οὐκ ἂν ἦν] τὴν ἐξάπλωσιν τῶν λαῶν κατὰ τὰ ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ καὶ λοιπ' ἀνάλογ' ἱστορικῶς γνωστὰ παραδείγματα! Περὶ τὴν ὁποίαν ἐξάπλωσιν *οὐδεμίαν ἐπιστημονικῶς ἀκριβῆ* ἐκτίμησιν μέχρι τῆς σήμερον ἔχομεν, πέραν τῆς ἀληθείας ὅτι *ἀσφαλέστατα μακροτάτη* αὕτη ὑπῆρξε, *οὐδεμία βιαία εἰσβολή* δικαιολογεῖται νοεῖσθαι ἐν ᾧ χρόνῳ εἶθ' ὅλως *ἀκατοίκητος* ἡ γῆ ἦν πέραν τῶν ὀρίων τῆς πληθυσμῶν ἐξαπλώσεως, εἶτ' *ἀραιῶς* μόνον αὐτὴ κατωκείτο· *ἀσφαλῶς* ἐξοὔπερ συνάγεται ὅτι μᾶλλον ἄσκοπος, ἀδύνατος, ἢ καὶ ὅλως ἀδιανόητος ἦν ἐπὶ μακρότατον χρόνον, διὰ τὸ τότε πρωτόγονον ἀνθρώπων καὶ μέσων ¹⁶ πᾶσ' ἀρχαιοτάτη μεγάλη, μακρὰ χῶργανωμένη διὰ μόνης ξηρᾶς μετακίνησις πληθυσμῶν ἀπὸ τῆς Ἰνδίας, κἂν ἀκρίτως ὑποβαλλομένη τῇ σκέψει διὰ τῶν κατὰ τὸν πρώϊμον μεσαῖωνα εἰσβολῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ Βορείου Ἀσίας ὀρδῶν! Ἄλλ' ἔστι καὶ ἄλλη τις μαρτυρία· ὅτι καὶ τοῦτο δεῖ ἡμᾶς ἐρωτᾶν: *Τί* ἐν τῇ μακρᾷ ἀρ-

¹⁶ Περὶ οὗ ἐρωτᾶται: τίς προηγῆθη, τίς δὲ μακρὰν ἠκολούθησεν· ἢ ἀνακάλυψις τῆς *περιπλόκου συνθέτου ἐννοίας* τῆς τιθασεύσεως καὶ ἐξοικίσεως ἀγρίων ζώων καὶ ζεύξεως αὐτῶν ἐφ' ἀμαξῶν τροχηλάτων, ἢ ἡ *ἀπλή* σχεδίας κατασκευὴ ἐκ καλάμων, ἀκολουθοῦσα τὴν παρατήρησιν φυσικῶς παρασυρομένων καλάμων; Πῶς οὐχ ἀσφαλῶς ἢ δευτέρα προηγῆθη τῆς πρώτης; Μεθ' ἧς συναρτᾶται ἡ ἄλλη ἐρώτησις: τίς ἦν ὄντως φυσικωτέρα· ἢ διὰ γυμνῶν ποδῶν ἐξάπλωσις λαοῦ ὅλου ἢ μεμονωμένης "οἰκογενείας", ἢ ἡ ἐπὶ σχεδιῶν καὶ πρωτογόνων λέμβων διάπλευσις ποταμῶν καὶ ὑδάτων;

χαιότητι ἦν εὐκοπώτερον· τὸ διὰ θαλάσσης περὶ τὴν ἀνατολικὴν πρῶτον Μεσόγειον Θάλασσαν ἐξαπλοῦσθαι ἐπὶ τὴν Δύσει τῶν πληθυσμῶν, ἢ τὸ διὰ γῆς λίαν δυσβάτου περιηγείσθαι αὐτὴν; Ἀσφαλῶς, ὅτι πάντες οἱ μείζονες ἀρχαῖοι πολιτισμοὶ περὶ αὐτὴν πρῶτοι παρετηρήθησαν, ἐκεῖθεν λογικῶς ἐξυπονοεῖ καὶ τὴν παλαιοτάτην ἐξάπλωσιν τῶν συγγενῶν περὶ ταύτην λαῶν. Κὰν ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἢ ἐξ-ἀπλωσις ἄρξῃτο, ἀσφαλῶς πάντως διὰ τῶν νοτίως καὶ δυτικῶς τῶν Ἰμαλαίων κειμένων εὐκράτων χωρῶν αὕτη διήλθε πρὸς δυσμὰς κινηθεῖσα! Καὶ μάλιστα προτιμητέας γὰρ διὰ τὸ κλίμ' αὐτῶν ἡμᾶς δεῖ λαμβάνειν αὐτὰς τεθεωρημένας ὑπὸ λαοῦ ἐξ Ἰνδίας τὴν καταγωγὴν ἔλκοντας! Τὴν δ' οὖν διὰ βορρᾶ καὶ δυσμῶν πρὸς Εὐρώπην ἐξάπλωσιν διὰ τοὺς ἱκανοὺς περὶ μέσων καὶ κλίματος λόγους μᾶλλον ὀπίσω τῆς πρώτης ἀκολουθήσασαν, εἰ ὄντως πως γενομένην, δεῖ θεωρεῖσθαι. Ὅτι καὶ τῶν μέσων τῶν τόθ' ὑπαρχόντων ἐστὶν ὁ λογισμὸς ἀναγκαῖος. Καὶ γὰρ ἀσφαλῶς διὰ ποταμῶν μεγάλων πρὸς βορρᾶν καὶ νότον ρεόντων ἀπαραίτητος ἦν ἡ διέλευσις κατὰ τὴν ἐξ-ἀπλωσιν. Πῶς εὐκοπώτερον διεπορεύθη πέραν αὐτῶν, ἐπὶ δὲ γῆν ὅλως ἄγνωστον, λαὸς εἰθισμένος εἰς μαλακὸν κλίμα; Ἀναμένων τὴν ἔλευσιν τοῦ χειμῶνος εἰς χώρας βορείας καὶ τὴν πάγωσιν τῶν ὑδάτων, ἢ διὰ σχεδιῶν; Πῶς οὐ διὰ τῆς δευτέρας ἐπιλογῆς, ὅτε τὸ ἥπιον κλίμα καὶ τῶν ὑδάτων ἐν Ἰνδία ἢ ἀφθονία ἀσφαλῶς τοὺς παλαιότατους ταύτης λαοὺς πρὸς αὐτὰ ἐξωκίωσεν; Ὡς οὖν διὰ νοτίας κατὰ προτίμησιν κυρίας ὁδοῦ πρὸς δυσμὰς ἐνδείκνυντ' ἐξηπλωμέν' οἱ λαοί, ἢ πρὸς βορρᾶν καὶ δυσμὰς ἄρα πλαγία ὁδὸς ὀπίσω μᾶλλον τῆς ἄλλης ἠκολουθήθη· ὥστε λογικώτερον ἐστὶ θεωρεῖν τὰς νοτίας ἐπὶ δυσμὰς χώρας πρότερον τῶν ἐπὶ δυσμὰς βορείων κατοικηθείσας! Ὅπερ ἀσφαλῶς καταρρίπτει ὡς ἐγγενῶς σφάλλουσαν τὴν ἀπὸ τοῦ ἐπ' Εὐρώπην βορρᾶ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα παλαιοτάτην κάθοδον τῶν πρώτων κατοίκων αὐτῆς!

§99. Ἄλλὰ τί ἀσφαλές δυνάμεθα λέγειν περὶ ὑστέρων ἀπὸ βορρᾶ πληθυσμικῶν εἰσελεύσεων; Αἱ μόν' ἐξηκριβωμένοι "κάθοδοι" καλούμεναι πληθυσμῶν εἰσὶν ἢ τῶν Ἀχαιῶν ἐν τῇ ὑστέρᾳ χαλκίῳ ἢ πρώτη σιδηρᾷ ἐποχῇ χῆ τῶν Δωριέων συμπεσοῦσα μετὰ τῆς πλέον ὠρίμου ἐποχῆς τοῦ σιδήρου. Οὐδεμία δὲ παλαιοτέρα εἰκάζεται διὰ τῶν πρὸ ἡμῶν κειμένων στοιχείων. Ἄλλ' οὐδεμία ὡσαύτως ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι πᾶσα στρατιωτικὴ πως ἐπιχείρησις εἰσβολῆς πληθυσμοῦ καὶ ὅπλ' ἀνώτερα ἀπαιτεῖ τῶν ἐκεῖ ὑπαρχόντων! Καὶ ταῦτα προϋποτίθεισι οὐ μόνην γνῶσιν τῆς μεταλλευτικῆς καὶ τῆς μεταλλουργικῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπαιτουμένην συγκέντρωσιν πληθυσμῶν πλεοναζόντων περὶ τὰ μεταλλευτικὰ κέντρα· ὡς οὐδεὶς λαὸς ἐστὶ

τοσοῦτον ἀνόητος ὀλιγαριθμῶν εἰς πλειαριθμοῦντα τούτου λαὸν παραδοῦναι τὰ παρ' αὐτοῦ παραγόμενα ἰσχυρότερα ὄπλα! *Ποῦ οὖν ἦν ταῦτα τὰ κέντρα;* Ἀσφαλῶς ὅπου ὑπάρχει μεταλλεύματα κἄν-θραξ κἄν ἀπὸ ξύλου! Ἄλλ' *ἐπίσης* ὅπου ὑπάρχει ἡ περιέργεια, ἡ περι-τὴν μάθησιν θέλησις, οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ χῆ *ἀπαραίτητος ἱκανὴ βού-λησις* τὸν περι ταῦτ' ἀπαιτούμενον *μέγαν* κόπον καταβαλεῖν! Ἄτι-να πάντα, στοιχεῖα συνίστησιν *οὐσιώδους* πολιτισμοῦ! Εἰ οὖν ἀπὸ βορρᾶ κατῆλθον οἱ σχόντες τὰ τελειότερα ὄπλα, *ποῦ ἄρ' ἦν ἐν ἔστω* ἀρχαῖον βόρειον κέντρον πολιτισμοῦ ὅπου καὶ μεταλλεύματα καὶ ἀνθραξ καὶ πλήθος ἀνθρώπων ὑπῆρχε πολὺ τὸν ἀνάλογον ἐχόντων πολιτισμόν, *ἀφ' οὗ μόνου τόπου* ἢ ἐπ' εἰσβολὴν τῆς Ἑλλάδος ἐκστρα-τεία ἐξεπορεύθη; Καὶ διὰ *τίνα σημαντικὸν* λόγον ἐκεῖνοι αὐτὸν ὀλο-σχερῶς ἐγκατέλιπον *μηδένα* πλέον δεσμόν τηρήσαντες μετ' αὐτοῦ, εἰσβαλόντες εἰς γῆν *πτωχοτέραι*, ὡς ἡμᾶς δεῖ εἰκάζειν, *τοιούτων ἀκριβῶς* μέσων; *Οὐδεμία* δύναθ' ὑπάρξει ἀμφιβολία περὶ τοῦ *ἄκρως παραλόγου, κἄρ' ἱστορικῶς ὅλως ἀποκλειστέου* παντὸς τοιούτου ἐπ-εισοδίου! Οἱ δ' Ἕλληνες πάντες, ὡς καὶ οἱ οὗτοι οἱ τελευταῖοι "ἐλθόντες" *σιδηροὶ* Δωριεῖς, πῶς *οὐδεμίαν* ἀνάμνησιν διετήρησάν τινος αὐτῶν προτέρας πλὴν ἐγκαταλειφθείσης πατρίδος, ἀφ' ἧς διὰ τῶν μέσων ἃ αὐτὴ κείνοις παρέσχευ ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα!; Ἐν ἀσφαλῶς σημαντικώτατον ὄντως στοιχεῖον, μάλιστα δὲ περιεργό-τατον κἀνεξηγητότατον, εἰ ἀληθές! *Ποῦ* ἐστὶ τὰ τῆς *νοτίου* Ἑλλά-δος καὶ πλησιέστερα βορείως αὐτῆς κύρια μεταλλευτικὰ κέντρα; Ἐν τῇ Ἀττικῇ, τῇ Βοιωτικῇ Λαρύνμῃ καὶ τῇ ἑλληνικῇ μακεδονικῇ γῇ! Ἀπολύτως *οὐδέν* πέραν τῶν Ἑλλάδος βορείων ὀρίων γνωρίζο-μεν τοιοῦτον τι ἀρχαιότερον κέντρον *προηγμένου* πολιτισμοῦ! Οἱ δὲ Δωριεῖς ἀπὸ τῆς Δωρίδος φαίνονται προελθόντες, μεθ' ἧς καὶ στενοὺς δεσμοὺς διετήρησαν! *Τί οὖν δεῖ* ἡμᾶς λέγειν περὶ τῶν λε-γομένων "καθόδων" τῶν ἑλληνικῶν φύλων; Ὅτι *οὐκ ἦσαν ἐξωγενεῖς εἰσβολαὶ, ἀλλ' ἐπιτοπίως προελθοῦσ' ἐπιβολαὶ* πληθυσμῶν ἀποκτών-των ἀεὶ τελειότεραν γνῶσιν τῆς μεταλλουργικῆς τέχνης δι' ἧς μό-νης παρήγαγον τὰ χάλκινα, ὀρειχάλκινα, κρατερωμάτινα, σιδηρᾶ, καὶ χαλύβδινα *πρῶτον μὲν ὄπλα* δι' ὧν ἐπεβλήθησαν, *ὑστερον δὲ καὶ λοιπὰ* σκευὴ δι' ὧν γενικὴ ἡ τῶν μετάλλων χρῆσις ἐγένετο! Ὡς δὲ διὰ πολέμων μείζων καταστροφή ἐπιγίγνεται, *ἐπουλουμένη, εἴ γέ ποτε, μόνον ὀμαλῶς, βραδέως καὶ διὰ στενῆς πεπολιτισμένης συνεργασίας τῶν ἐγκαθισταμένων εἰσβολέων καὶ τοῦ ἐπιζῶντος τοπικοῦ πληθυσμοῦ,* ἄρα *λογικὴ κοῦδόλως ἀνεξήγητος* ἀναδείκνυται χῆ κἀρχαιολογικῶς παρατηρουμένη *μᾶλλον βραδεῖα ἀλλ' ὀμαλῇ* μετὰ πᾶσαν μείζονα βελτιόνων ὄπλων ἐπιβολὴν *εἰρημικῇ* ἐν Ἑλλάδι

τοῦ πολιτισμοῦ πρόοδος, ὑποδηλοῦσα ὡσαύτως καὶ τὴν κοινήν ἐπὶ τὸν πολιτισμὸν ἔφεσιν ἀμφοτέρων τοῦ προτέρου τοπικοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν εἰσβολέων, μὴ ἄρ' ὄντων βαρβάρων ἀλλὰ καὶ κοινήν γλώσσαν ἐχόντων μετὰ τοῦ προτέρου τοπικοῦ πληθυσμοῦ· ὡς ὅτι, ἐπίσης, οὐδεμία πρὸς ἀλλήλας ξένων γλωσσῶν μείξις ἐν Ἑλλάδι παρετηρήθη μετὰ τὰς λεγομένας "καθόδους"! Ὅτι δὲ παλαιοτάτη τε κάπιτόπιος ἦν ἐν Ἑλλάδι ἡ μεταλλουργία καταφαίνεται οὐκ ἀπὸ μόνης τῆς καὶ Ἡφαίστου λατρείας, τοῦ ἐκ τῶν ἐπ' Ὀλυμπον δώδεκα τῶν Ἑλλήνων θεοῦ ἀγαπητοῦ ἀεὶ ὄντος, οὐκ ἀπὸ τῆς ξένης ὑστερον εἰσαχθέντος, ἀλλὰ κάπ' αὐτῶν τῶν (περὶ τῷ 1997 μ.Χ.) ἐν Ἑλλάδι ἀνευρεθέντων χρυσῶν κοσμημάτων μᾶλλον ἔτι παλαιότεραν ὡς λέγεθ' ἠλικίαν ἐχόντων, ἢ αὐτὴ πᾶσα ἡ γῆ ὡς εἰκάζεται κατὰ τὴν "διήγησιν" τῆς Γενέσεως! Ἄλλ' ὡς εἰκός, οὐδέν ποθ' οἱ παλαιότεροι καὶ νεώτεροι "κλασσικοὶ" λεγόμεν' ἱστορικοὶ περὶ τούτων κατέγραψαν, ὅπως ἀδαεῖς παραμείναντες περὶ τὰ οὐσιώδη τῶν τεχνῶν καὶ τὰ δι' αὐτῶν τοῦ πολιτισμοῦ πράγματα, αὐτοπεριορισθέντες περὶ μόνον τὰ στενωδῶς καλούμενα "γράμματα"· τὴν διήγησιν οὕτω πᾶσαν ὅπως ἐπιπολαίως περιορίσαντες εἰς μόνον τὰ εὐτελῆ ξηρὰ πολιτικὰ καὶ στρατιωτικὰ πράγματα, τὰ μάλιστ' ἀεὶ τὴν πολιτισμοῦ πρόοδον ζημοῦντα· χρώμενα παρ' ἀνθρώπων μεγάλως περιφρονούντων τὸν κυρίως πολιτισμὸν ἐν τῷ ἐπιδιώκειν αὐτῶν πληροῦν μόνην τὴν αὐτῶν ἀσίγαστον δίψαν ἐφ' ἑτέρων ἐπιβολῆς, ἥτις τοσοῦτον μεγάλως τοὺς τοιοῦτους ἱστορικοὺς, καὶ δι' αὐτῶν τοὺς λαοὺς ἐκτυφλοῖ, ἐπὶ τὰεὶ ταπεινὰ "πολιτικὰ" μόνον παρεκτρεπομένους!

§100. Ἦτις πᾶσα συζήτησις αὐτοχθόνους ἐν Ἑλλάδι τοὺς Ἑλληνας καταδείκνυσι, μάλα δ' ὑπὲρ ὡς ἐστι δυνατόν περὶ παντὸς ἑτέρου ἐν Εὐρώπῃ λαοῦ λέγεσθαι! Ὡς οὖν ὅμως οὗτοι αὐτόχθονες, τοιοῦτος ὡσαύτως ἄρ' ἦν καὶ τούτων πολιτισμός! Ὅπερ ἐν τούτοις, οὐκ ἀρνείται εἴτε τὴν ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπιρροὴν ἄλλων πολιτισμῶν, εἴτε τὴν τοῦ Ἑλλήνων ἐπ' ἄλλων, ἄμφω ἀμοιβαίως ἀναποφεύκτων οὐσῶν διὰ τῆς πρὸς ὁμόρους λαοὺς κυρίως ἐπ' ἀνταλλαγῆς ἐμπορίας. Ἡ ὡς ἄνω παλαιοτάτη διαπιστωθεῖσα ἑλληνικὴ μεταλλουργικὴ τέχνη, ὁμοῦ μετὰ τῆς ὡσαύτως καὶ συγχρόνου αὐτῆς (ὡς ἀμφοτέρων πυρὶ καὶ καμίνοις χρωμένων) παλαιοτάτης κεραμικῆς, ἀναπτυχθεῖσαι ἐν ἐκείνοις τοῖς καιροῖς ἐν Ἑλλάδι ὡς οὐδαμοῦ τοῦ λοιποῦ κόσμου, μάλα μείζον' ἀπὸ παλαιοτάτης ἀρχῆς πηγὴν ἐμπορίου ὡσαύτως ἀναδεικνύασι τὴν Ἑλλάδα· καὶ τὸν ταύτης πολιτισμὸν ἰσόχρονον τῶν τῶν λοιπῶν περὶ τὴν μεσόγειον παλαιοτάτων λαῶν, μεθ' ὧν οἱ Ἕλληνας συνηλλάσσοντο! Διὰ τούτ' ἐστὶν ἀδύνατον, παρὰ τὰ λεγόμεν' ἀπ' ἀρχαιότητος, ἀκριβές τι λέγειν περὶ τοῦ πρώτου ἑτέρου τάλφάβητον δόντος! Οὐδεμία δύναθ' ὑπάρχειν ἀμφιβολία ὅτι αὐτὴ ἡ δρα-

στήριος φύσις τοῦ ἐμπορίου ἀμφοτέροθεν λεπτομερῆ κάκριβῆ ἀπαιτεῖ λογιστικά μνημόνια καὶ βιβλία, ὧν ἄνευ τοῦτ' ἔστιν ἀδύνατον! Ἀναμφιβόλως οὖν οἱ συναλασσόμεν' εἶχον τοὺς ἰδίους αὐτῶν ἑκαστός πλην ἀμοιβαίως ἀναγνωρισίμους κώδικας καταγραφῆς τῶν συναλλαγῶν, ἵν' ἄμφω τὰ μέρη ἐπ' αὐτούς τε καὶ τὰς δύνωνται συμφωνεῖν! Ἱερογλυφικά μὲν οἱ Αἰγύπτιοι σύμβολα εἶχον, γραμμικά δ' οἱ Φοῖνικες, Κύπριοι, Κρήτες, Κυκλαδίται καὶ λοιποὶ Ἕλληνες οἱ τὸ ἐμπόριον μετερχόμενοι. Ἰδεογραμματικά μὲν ἦν τὰ αἰγυπτιακὰ σύμβολα, συμφωνικά δέ (τουτέστι διὰ συμφώνων μόνων συμβολιζόμενα, οὐ δὲ καὶ διὰ φωνηέντων) τὰ φοινικικά, φθογγικά δέ (τουτέστι συμβολιζόμενα διὰ φωνηέντων τε καὶ συμφώνων) τὰ ἑλληνικά! Ἐξ ἄλλου γνωστὸν καὶ καταγεγραμμένον ἤδη τυγχάνει ὅτι κατὰ μόνην τὴν Μασοριτικὴν λεγομένην ἀναθεώρησιν τῆς ἐν τῇ ἑβραϊκῇ τῶν Ἑβραίων Γραφῆς, κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν μετὰ Χριστὸν δέκατον, εἰσήχθη ἐν αὐτῇ παρὰ τῶν ῥαββίνων

[ἀπὸ τότε κατηγορηθέντων οὐ διὰ μόνην τὴν ἐσκεμμένην διὰ παραλλάξεως λέξεων ἐν τισι τῆς Γραφῆς κυρίοις σημείοις ἀλλοίωσιν τῆς σημασίας αὐτῶν, ἦν ἀπ' ἀρχῆς οἱ Χριστιανοὶ αὐτοῖς ἀπειδίδοσαν παραλαβόντες αὐτὰ ἐξ αὐτῆς τῆς παρ' Ἑβραίων τοῦ π.Χ. τρίτου αἰῶνος (κἄρ' ὄντων παντελῶς ἀμετόχων τῶν ὑστέρων περὶ τὸν Χριστὸν γεγονότων καὶ διενέξεων!) μεταφράσεως (τῆς κληθείσης τῶν "Ἑβδομήκοντα", περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ὁποίας γενικὴ ἦν τῶν τότε ἐν Ἀλεξανδρίᾳ Ἑβραίων ἢ συμφωνία!) τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν γενικὴν τε καὶ σκόπιμον καταστροφὴν πάντων τῶν ἑβραϊκῶν παρ' Ἑβραίων κατεχομένων προϋπάρχοντων κωδίκων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὥστε μὴ πλέον οἰαδίποτε παρ' οἰουδήποτ' ἀναφορὰ ἐστὶ δυνατὴ εἰς αὐτούς, παρὰ τῶν ῥαββίνων αὐθαιρέτως ἀποκληθέντας ὡς "ἀμφιβόλου πιστότητος"· ἥτις πρακτικὴ ὀρθῶς μὲν νῦν κρίνεθ' ὡς παντάπασιν ἀσυγχώρητος καθότι στερεῖ πᾶσαν ἀναδρομὴν εἰς παρ' Ἑβραίων κατεχομένους παλαιότερους ἑβραϊκοὺς κώδικας, αὐτομάτως κατέστησεν ὁμως δὲ παλαιοτάτην καθαρῶς ἑβραϊκὴν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης πηγὴν αὐτὴν ταύτην τὴν ἐν τῇ ἑλληνικῇ τῶν "Ἑβδομήκοντα" καλουμένην μετάφρασιν!]

τὸ ἄλφα ("alef" παρὰ κείνων καλούμενον) ἐν τῇ ἀναμφιβόλως οὕτω Νέα κείνων Γραφῇ! Πόθεν ληφθέν; Οὐδεμία νῦν πλέον δύναθ' ὑπάρχειν ἀμφιβολία! Ὡστε τάλφάβητον ὡς νῦν ἐστὶ γνωστὸν (ἦτοι, ἐμπεριέχον φωνηέντά τε καὶ σύμφωνα), τῶν Ἑλλήνων ἐστὶ δημιούργημα, μόνων ἀπ' ἀρχῆς τὸ ἄλφα μετὰ τῶν λοιπῶν φωνηέντων ἐχόντων, ὅπερ ἄπερ ἀναμφιβόλως αὐτοὶ ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐφήυρον!

§101. Τοιοῦτον ὡς τάλφάβητον αὐτοὶ μόνοι δεινότατον τοῦ λο-

γου ανά χείρας ἔχοντες ὄργανον, διὰ τούτου ὡς αὐτοῖς φυσικῶς ἔνεστιν αὐτοὶ μόνοι ὡς οὐδεὶς τότε λαὸς ἕτερος ἐχειρίσθησαν καὶ πάντα τὰ τοῦ λόγου καὶ δι' αὐτοῦ καὶ τὰν αὐτῷ ὑποκείμενα τοῦ Λόγου ζητήματα· οὐδόλως πῶς περιορισθέντες εἰς μόνα τὰμπορικά, ὡς κυρίως οἱ Φοίνικες χοὶ λοιποὶ ἐπ' ἀνατολὰς ὄμοροι ἀρχαῖοι λαοί! Ἐπὶ τούτων τῶν ἐν Ἑλλάδι γηγενῶν θεμελίων ὑψώθη ὁ πολιτισμὸς τῶν Ἑλλήνων· καὶ διὰ ταῦτα τοσοῦτον ὅλως διάφορος τῶν λοιπῶν οὗτος ὑπήρξε, παρὰ πάντα τάνοήτως παρὰ πολλῶν ὅπου γῆς κυρίως δ' ἐν Ἑλλάδ' ἀνοητότατα νῦν πιστευόμενα, παρ' ὑστεροβούλως σκοπούντων (κἂν ὅλως ἄλλα δηλούντων) εἰς οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸν ἀφανισμόν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ τούτου σκοποῦ, διὰ τῆς ἐξαφανίσεως τῆς καταγνώσεως τῶν μεγάλων πολιτισμικῶν διαφορῶν! Καὶ διὰ τοῦτο πάντες οἱ ὅπου γῆς πεπολιτισμένοι, ἵνα μὴ ἐπ' αὐτὴν οὕτως ἐπανεέλθῃ τὸ σκότος, δέονται κατανοεῖν πάντα τὰ ἐν τῇ παρούσῃ ἀναφορᾷ! Καὶ γε παλαιόθεν τὰ μάλ' ὁ πολιτισμὸς χὸ τούτου σκοπὸς παρεξήγηται, κἀνυποψίαστος ἢ πηγῆ τῆς παρεξηγήσεως παραμένει, ἐν βαθείαις προκαταλήψεσιν ἕως τοῦ νῦν οὔσα κεκαλυμμένη. Ὡς οἱ Ἕλληνες μόνοι διττῶς ὡς αὐδὴν τε καὶ δώμενον εἶχον τὸν Λόγον (ὡς ὅτι ἄλλως οὐκ αὐδὴ, ἀλλ' ὡς ἄλλου τινὸς ζώου κρῶγμα χύλακῆ ἦν ἂν χῆ ἀνθρώπου φωνή!), Λογικῆ Ἀνάγκη, Αὐτὸν μόνοι κείνοι ἀνύψωσαν ὡς Κριτὴν Ἰψιστον, καὶ τοῦτον μόνον ἀνήγαγον εἰς/ὡς αὐτὴν τὴν μόνην Πηγὴν, οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ Σκοπόν, παντὸς ὃ ὑπάρχει! Τοιαύτης τῆς τοῦ Λόγου διττῆς ἀρχικῆς τε καὶ τελικῆς ἐν αὐτῷ φύσεως οὔσης, δι' ἧς μόνοι οἱ Ἕλληνες φυσικῶς διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν νηπιόθεν ἐγαλουχήθησαν, αὐτοὶ μόνοι οὐδεμίαν ἐδέοντ' ἀνευρεῖν ἐτέραν ἀπόδειξιν ταῦτοποδείκτου τοῦ Λόγου, ἀμφίβολον παραμένουσιν ἐν παντὶ νῶ μὴ νηπιόθεν κατανοοῦντι τὰ διάσπαστον τοῦ ὑγιοῦς λόγου ἀπὸ τοῦ Λόγου! Ἐπὶ τούτῳ κυρίως ἐδράζεται ἡ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων αἰωνία διάσπασις, ἥτις ἐφώτισε τὸν βίον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων συνειδητῶς ταύτην βιούντων, χῆτις νῦν δι' ὀλοσχεροῦς ἀφανισμοῦ ἀπειλεῖται ὡς ἡ συνείδησις τὰδιασπαστοῦ τοῦ ὑγιοῦς λόγου ἀπὸ τοῦ Λόγου ἀμβλύνεται καὶ ἀπόλλυται· καὶ πρὸς τὴν βαρβαρότητ' ἀδηρίτως, διὰ τὴν αἰτίαν τῆς ἀσυγγνώστου νωθρότητος τοῦ μὴ πλέον ἐφ' ὑψηλὰ μόνα προσβλέποντος ἐν ἑαυτοῖς πνεύματος, ἐπανακάμπουσιν οἱ λαοί, μὴδ' αὐτῶν γε τῶν ἑλλήνων ἐξαιρουμένων! Τοιαύτης ὅμως οὔσης τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων, ἀπὸ τοῦ Λόγου ἀρξάντων κἂς τὸν Λόγον ἀναμενόμενων ἐν τελειότητ' ἐπανελεύσεσθαι, εἰς δύο διὰ τοῦτ' ἐπίσης ἀντιπαρατάξεις διαιροῦνται χοὶ ἄνθρωποι: οἱ τῆς μὲν ἀναγνωρίζοντες ὡς ἐγγενὲς τῆς θείας οὔτως αὐτῶν φύσεως τὸ ἐλευθέρως σφᾶς ἐ-

αυτοὺς ἄγειν ἀπὸ τοῦ Λόγου διὰ τοῦ Λόγου εἰς τὸν Τέλειον Λόγον, ὅπερ δηλονότι *ἀκοίμητον* τὴν ἐπὶ τοῦτο τάνθρώπου προσπάθειαν ἀπαιτεῖ· οἱ τῆς δὲ μὴ ἀναγνωρίζοντες ὡς ἐγγενῆ τῆ φύσει αὐτῶν ὄντα τὸν Λόγον κᾶρ' οὐδεμίαν τοιαύτην ἐπὶ τῷ Τέλει προσπάθειαν παρ' αὐτῶν ἀπαιτοῦντα, ἥτις ἐρμηνεία τοῦ βίου, καταχρωμένη τῆ ἐλευθερία, περισπωμένη ἐπὶ μόνα τανάξια, οὐδεμίαν διὰ τοῦ Λόγου ἐνυπάρχουσαν θειότητ' ἀναγνωρίζει τῆ φύσει αὐτῶν, οὐδὲ καὶ Θεότητα τῷ Ἀρχικῷ τε καὶ Τελικῷ Λόγῳ, μὴ ὅλως ὄντα λεγόμενον παρ' αὐτῶν, *παρότι οὐσία ὑποδηλούμενόν γε καὶ παρ' αὐτῶν*, παρὰ πάντα τᾶνευ τοῦ Λόγου ὅλως κεινὰ δηλούμενα παρ' αὐτῶν! Τοιαύτη καὶ τοσαύτη γὰρ ὄντως ἐστὶν ἡ *ἄφευκτος* μεταξύ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων αἰωνία διάστασις, *οὐδεμίαν ἐπὶ γῆς ἢ ἐπέκεινα διάμεσον τρίτην ἀνθρώπων κατάστασιν ἐπιτρέπουσα!* Ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτ' ἀπ' ἀλλήλων ἐκείνοι διίστανται· ὅτι οὐ μόνος ὁ λόγος χὸ Λόγος ἀρκεῖ ἐν τῷ νῷ μόνῳ ἂν ἦ, ἀλλ' ὅτι *κάνδρεία καὶ στενωὺς μετὰ τοῦ Λόγου ἐζυμωμένη* καρδία καὶ ψυχὴ ἀπαιτεῖται ἐπὶ τὸ Τέλειον τηροῦσα τὸν σύνολον ἄνθρωπον! Ὁ γὰρ νοῦς μόνος ἀνθρώπῳ οὐκ ἐξαρκεῖ ἐπὶ τὰ ὕψιστα ἔρχεσθαι βουλομένῳ, ἀλλὰ καὶ *μέγας θυμὸς* αὐτῷ ἀπαιτεῖται *τρεφόμενος ὑπὸ τοῦ καὶ παρὰ κείνων καθορωμένου ὑπερόχου θεάματος*, οὐ μισῶν αὐτὰ διὰ τὴν ἀπόστασιν, τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὸ ὕψος, κοῦκ ἀνθιστάμενος εἰς ἄς νίκας ἐπὶ τῆ αὐτῆ κοινῇ εὐγενεῖ προσπάθειά ἄλλοι ἤδη κατήγαγον! Καί γ' οἱ εὐγενεῖς εὐγενῶς ἐπὶ μόν' εὐγενῆ ἀμιλλῶνται, ὅπερ ἐστὶ συνακόλουθον τῆς τῶν Ἑλλήνων πνευματικῆς ιδιότητος· *ξένης* διὰ τὴν φύσιν αὐτῆς παραμενούσης *παντελῶς* τοῖς βαρβάρους, δι' ἀσβέστου μίσους καὶ παντὸς μένους δηροῦσι πάνθ' ἅπερ *εἰς ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τοῦ Λόγου* εὐγενῶς οἱ εὐγενεῖς ἐπὶ γῆς ὑψοῦσιν ἀνώτερα, ἂ μόνον κείνοι μισοῦσι διὰ τὴν ἰδίαν σφῶν αὐτῶν ταπεινότητα καὶ ἀγένειαν, ἐπιμελῶς παρ' αὐτῶν συγκαλυπτομένας δι' ἀσυστόλων ψευδῶν, δι' ὧν αὐτοὶ ἑαυτοὺς μόνους ἐξαπατῶσιν, ὅλως ἀδυνατοῦντες τὴν πραγμάτων οὐσίαν μεταβαλεῖν!

§102. Ἀλλὰ τοῦτο τὸ τελευταῖον λεχθέν μᾶλλον εἰς τοὺς συνειδητοὺς ἀφορᾷ συκοφάντας τῆς Ἀληθείας! Ὅτι φεῦ οἱ πλείστοι τῶν βαρβάρων οὐδεμίαν συνείδησιν ἔχουσι τῆς ἰδίας αὐτῶν βαρβαρότητας, ξένην πρὸς τὸν Λόγον (τὸν καὶ ταύτην ἐκτὸς ὀρίων ὀρίζοντα ἀλλ' οὐδόλως πῶς καθορώμενον παρ' αὐτῶν) τὴν ἑαυτῶν κατάστασιν πνεύματός τε καὶ βίου νομίζοντες! Διὰ τοῦτο οἱ βάρβαροι δυσκολώτατα μόνον ἐξέρχονται ἀπ' αὐτῆς, ἐνῶ μᾶλλον εὐκολώτερον οἱ ἔως τῆς χθῆς Ἑλληγες πλὴν ἀποκαμόντες διὰ τὸ πολῦτιμον πνευματικὸν βάρος περιπίπτουσιν εἰς αὐτὴν γιγνόμενοι ἔλλη-

νες, κυρίως διὰ λιποψυχίαν ἐπὶ τῇ συνεχεῖ ὄψει τοῦ κόπου τοῦ διὰ βίου ἐλλόγου ἀγῶνος ἐπὶ τὸ Τέλειον· ἥτις δεινῶς περισπᾶ τὸν ὀδεύοντα ἀπὸ τῆς καθοράσεως αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεως τοῦ Τελείου, μὴ οὕτως ὄντος πιστευομένου πλὴν διὰ μόνον τὸν ὑπὸ τῶν λιποψύχων μὴ καταβαλλόμενον κόπον! Οὕτως ἀπέκαμον ἀπὸ ταύτης τῆς προσπαθείας οἱ ποθ' Ἕλληνες· ὅτι μᾶλλον διὰ μόνον τὸν κόπον, οὐ διὰ τιν' ἑτέραν ἀδυναμίαν τοῦ πνεύματος, ἠρνήθησαν τὸν ἐπὶ πλεον κόπον καταβαλεῖν τοῦ ἐλέγχου πρῶτον μὲν τῆς ἀληθοῦς φύσεως τοῦ Τελείου πρὸς ὃ ὤδευον, εἶτα δὲ τοῦ καθ' ὅλα τρόπου τοῦ βίου αὐτῶν, ἵνα ἴδωσι καὶ μήπως τὸ δοκούμενον ἀπιδωκόμενον "τέλειον" οὐκ ἐστὶ τ' Ἀληθές Τέλειον, καὶ μήπως ὁ βίος αὐτῶν ἀφίστατ' ἀπὸ τῆς ὀρθῆς ἐπὶ Κεῖνο ὁδοῦ, καὶ μήπως ἄλλη πιθανῶς ἦν/ ἐστὶν ἢ διελεγχομένη ἀληθῆς τοῦ βίου αὐτῶν φύσις ἀπὸ τῆς ἄνευ τοῦ τοιοῦτου ἐλέγχου νομιζομένης, καὶ μήπως ἄλλη πιθανῶς ἦν/ ἐστὶν ἢ βαδιζομένη ὁδὸς ἀπὸ τῆς ἐπὶ Κεῖνο ὀρθῆς! Οὕτως, ἐνῶ ἐπὶ τὸ Τέλειον αὐτοὺς ἀγωνιζομένους ἐδόκουν, μᾶλλον ἀπὸ τῆς ἐπὶ Κεῖν' ὁδοῦ σὺν τῷ χρόνῳ ἀφίσταντο/αι! Δυσπιστεῖς; Ἐρώτα, π.χ., σαυτὸν πῶς ἐπὶ τὸ Τέλειον ἦν ἢ συνεχῆς μεταξὺ τῶν ἐλληνικῶν πόλεων διαμάχη περὶ τὰ πρωτεῖα τῆς ἐπ' ἀλλήλων ἐπιβολῆς, ἢ πῶς ἢ "Ξενοφῶντος ἀνάβασις", ἢ συνειδητῆ ἐπὶ μισθῷ κᾶρ' οὖν βάρβαρος ἐκστρατεία Ἑλλήνων ἀμφὶ Μήδων βασιλέων συμφέρουσι συνήδε μετὰ τῆς πνευματικῆς αὐτῶν φύσεως ὠθούσης αὐτοὺς μόνον ὑπὲρ βωμῶν, ἐστιῶν καὶ πατρίδος ἀμισθὶ πολεμεῖν, ἢ ἄλλως ἐπιδίδεσθαι μόνοις εἰρηνικοῖς ἔργοις πολιτισμοῦ ἐν πατρίδι! Πῶς οὖν ἐκεῖνοι Ἕλληνες, οὐχ Ἕλληνες, ἦσαν; Ἄγαν αὐστηρότατον δοκεῖς τὸ παρὸν περὶ Ἑλλήνων κριτήριον; Ὑπόδειξον οὖν τὴν αἰτίαν τῆς πτώσεως τῶν Ἑλλήνων, ἂν ἄλλην τῆς ἀποκλίσεως ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ Τέλειον δοκῆς ὑπάρξασαν ταύτην! Ὑπόδειξον καὶ ὃ σὺ δοκεῖς Τέλειον, καὶ τὸν ἐπὶ Κεῖνο δέοντα τρόπον τοῦ βίου, καὶ τὴν ὀρθὴν ἐπὶ Κεῖνο ὁδόν! Ἀλλὰ φεῦ, οὐτ' αὐτὸς ὁ Σωκράτης ὁ ἠθικώτατος, οὐτ' αὐτὸς οὗτος ὁ μεθοδικώτατος Πλάτων, οὐτ' αὐτὸς ἔτι ὁ ἐπιστημονικώτατος ἐπ' Ἄριστον Τέλος ὀνομασθεῖς, οὐτε τις ἄλλος ἦσσαν φιλόσοφος ἐξήτασε τὴν κυρίαν ιδιότητα τῶν Ἑλλήνων! Ἐὰν ἦ τις ἀρετῆ, οὐδεμία τῆς ἐπὶ τελειότητά γ' ἐστὶ μείζων! Πῶς οὖν τοῦτ' ἀπὸ κείνων διέλαθε, μόνου οὐτινος ἔνεκ' ἀπέτυχον τὴν φύσιν τῆς τελειότητος ἢν ἐδίωκον ἐξετάσαι; Αὐτὴ μόνη ἢ ἀπλή συνείδησις τῆς κοινότητος τῶν Ἑλλήνων, ὡς ἐχόντων κοινὴν καταγωγὴν, γλώσσαν, ἦθη, ἔθιμα, ἢ (ἐπὶ τίνα γ' ἀληθῆ;) πίστιν συνήθη, οὐκ ἦν, ὡς οὐδὲ καὶ νῦν ἐστὶν, ἰκανὴ ἐπὶ τὰ πρόσω αὐτοὺς ὀδηγεῖν! Καταγωγὴ γὰρ μετὰ τῶν τοιοῦτων μόνον ὠθεῖ, πλὴν οὐδένα προσδιορίζει ὡς ἄξιον τοῦ

βίου τάνθρώπου ἢ τοῦ ἔθνους σκοπόν! "Πολιτικὸν ζῶον" λεγόμενον αἰεὶ ἦν ὁ Ἕλλην! Ἐν τῇ πόλει τῶν πολιτῶν αἰεὶ εἶδε καὶ τὴν προσωπικὴν ἰδίαν ὠρίμασιν! *Πῶς οὖν οὐδέποτε κατεινόησε τὸν σκοπὸν τῆς μιᾶς κοινῆς αὐτοῦ προσωπικῆς καὶ ἐθνικῆς ὑποστάσεως, προσδιοριζομένης οὐκ ἀπὸ μόνου τοῦ κοινού παρελθόντος (ὅπερ σαφῶς οὐδεμίαν κοινὴν τῶν ἐκάστοτε ζώντων ἐπὶ τὰ πρόσω προσπάθειαν συνέστησέ ποτε φύσει, ἀλλὰ μόνην τὴν μέχρι τῆς ἐκάστοτε παρούσης στιγμῆς κοινὴν προεπελθοῦσαν αὐτῶν τύχην), ἀλλὰ πρωτίστως ἀπὸ μόνου τοῦ κοινῆ βουλήσει κοινού στερρῶς ἐπιλεγόμενου σκοποῦ ἐπ' ἀπόλυτον Τελειότητα, τῆς ἀρετῆς οὐπερ οὐδεμία ἐστὶν ἀνωτέρα; Πῶς οὖν δύναται τις ἀμφιβολία ὑπάρξει ὅτι ὀρθῶς μὲν οἱ Ἕλληνες εἶδον τὴν ἀξίαν τῆς ἐπὶ τελειότητα πορείας τῶν ἀνωτέρων ἀνθρώπων, ὅμως δ' οὐκ ὀρθῶς ἀπετίμησαν τὴν ἀληθῆ φύσιν τῆς Τελειότητος, οὐ μόνου ἔνεκα κατεδαπάνησαν τὴν ἰδίαν ἀλκὴν, ἥσσανα τῆς Τελειότητος ἐκλαβόντες τὸν σκοπὸν τῆς προσωπικῆς καὶ ἐθνικῆς αὐτῶν παρουσίας; Πῶς δ' οὖν οὐ καὶ τοῦτο (ἦτοι τὸ ὀδεύειν ἐπὶ τὴν Τελειότητα, οὐ δέ γέ τινα "τελειότητα") ἐστὶν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ιδιότητος τῶν Ἑλλήνων, ἐφ' οὗ μόνου στοιχείου τῆς ἀποτυχίας αὐτῶν ἔνεκα, αὐτοὶ πρῶτοι πολῖται τοσοῦτον μεγάλως ἀπέτυχον ἐνεγκεῖν ἐπὶ Τελειότητα τὰς πολιτείας αὐτῶν, ὡς ἐπίσης χενῶσαι αὐτὰς ὀδεοῦσας ἐπὶ τὸν οὐ κοινῶς οὕτως ἐπὶ τοῦτο καθοραθέντα σκοπὸν ἀρετῆς; Πῶς δ' ἐπὶ τὴν ὑψίστην Τελειότητα ὠδευον, ὅτε τοῦ κατὰ τῆς πατρίδος ἐξωτέρου κινδύνου ἀπολιπόντος, ἐπ' αἰῶνας συνέχισαν κατ' ἀλλήλων καὶ μετ' ἀλλήλων ἐν πολέμοις κατασπαράσσεσθαι; Πῶς ἐστὶ τοῦτ' ἴδιον ἀνωτέρων ἀνθρώπων διαχωριζόντων αὐτοὺς ἀπὸ τῶν βαρβάρων; Μὴ οὐ ταῦτο κάκεῖνοι ποιούσι; Πῶς οὖν οὐκ ἀπέλιπεν ἀπ' αὐτῶν ἡ μηδέποτ' ἀναπτυχθεῖσα πασῶν ἀνωτάτη φιλοσοφία τῆς φύσεως αὐτῆς ταύτης τῆς Τελειότητος, ὡς καὶ τῆς φύσεως τῆς ἀρετῆς τῆς ἐπ' Αὐτὴν προσπάθειας; Πῶς δ' ὅτι οὐδὲ καὶ νῦν ἡ φιλοσοφία αὕτη ὑπάρχει οὐ μαρτυρεῖ τὴν περὶ ταύτην ἐκείνων ἀποτυχίαν· μόνων μὲν περὶ τὰ τοιαῦτ' ἀνεγνωρισμένων διδασκάλων τῶν λαῶν ὄντων, ἀλλ' ὅμως δ' οὐδέποτε μέχρις Ἐκείνης πρώτους ἑαυτοὺς ὑψωσάντων; Πόσα ἀληθῶς ἐδίδαξαν τοὺς λαοὺς! Καὶ πόσα ἀληθῶς οἱ λαοὶ οὐκ ἐδιδάχθησαν παρ' αὐτῶν, ἀποτυχόντων διδάξαι! Πλὴν φεῦ, τί παρ' αὐτῶν ἐδιδάχθημεν πάντες περὶ τῆς ἀρετῆς τῆς ἀκοιμήτου διώξεως τῆς ἀληθοῦς Τελειότητος, ἔτι μὴ ὀρισθείσης; Ἄσωτεύει ὁ κόσμος; Ἀπόλλυται ὡς καὶ τὴν ὄψιν τῆς Τελειότητος! Τὴν μηδέποτε καταδειχθείσαν αὐτῷ, τῆς μηδέποτ' ὀρθῶς διδαχθείσης αὐτῷ! Διαιρεῖται ὁ κόσμος περὶ τὴν φύσιν τῆς Τελειότητος; Ἄρ' οὐδεὶς ἡμῖν ἀληθῆς περὶ ταύ-*

την ὑπήρξε διδάσκαλος! Δυσπιστεῖ ὁ κόσμος ὡς καὶ περὶ ταύτης τῆς *ὑπάρξεως* Τελειότητος; Ἄρ' οὐδεὶς ὡς καὶ περὶ ταύτην αὐτὸν ἀληθῶς ἔπεισε! *Τίς* δὲ πολὺ μᾶλλον παντὸς ἑτέρου τινὸς περὶ τούτου εὐθύνεται; *Μόνος* ὁ Ἕλλην, *γεγονῶς ἀπλοῦς Ἕλλην!* Ὅτι ἐν τῷ κείνου γεγονέναι τοιοῦτον, ἢ *παγκοσμίως μοναδική* αὐτῆ ιδιότητος τῆς ἐπὶ τοῦτο κείνου ἀποτυχίας ἐνέχεται! Μέρος φεῦ τῆς τοῦ Ἕλληνος ἱστορικῆς ιδιότητος τὸ εἰς Ἕλληνα ἐκπεσεῖν! Ὅπερ ἐκ τῆς αὐτοῦ μόνης ἦν ἰδίας ἐγωπαθείας, οὐκ ἐκ Θεοῦ! Ἔρα διδάσκονται ὡς κάπ' αὐτοῦ οἱ λαοί;

§103. Τούτου μόνου γὰρ ἔνεκ' ἐπὶ *κατώτερα* τῶν προσδοκωμένων οἱ Ἕλληνες ὡς λαὸς ἠνάλωσαν ἑαυτούς! Ἴδε περὶ *τίν'* ἀληθῶς ὁ Ἀριστοτέλους ἕψιστος μαθητῆς ταχέως κατηνάλωσεν ἑαυτὸν ὥσπερ λαμπάδα! Τελείους μὲν ἦδη ἐπὶ παντὶ δοκήσας τοὺς Ἕλληνας, φυσικὸν δ' αὐτὸν ἐκείνων ἡγέτην, εἰς τὴν βαρβάρων κατάκτησιν κάξελληνισμὸν *ματαίως* κατηνάλωσε πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ κάπομείνανσαν τότε τῷ ἔθνει τῶν Ἑλλήνων ἰκμάδα! Ὡν οὐδεὶς εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε πόσον ἡμεῖς αὐτοὶ ἀπὸ τῆς Τελειότητος ἔτι ὑπολειπόμεθα, πόσον ἀνώριμοι μετὰ τόσους αἰῶνας ἔτι ἐσμὲν τοιοῦτον βαρύτατον ἔργον ἀναλαβεῖν! Ὁργάνωσον πρῶτους ἡμᾶς εἰς ἔθνος ἀληθῶς ἠνωμένοι, ὑπόδειγμ' ἄριστον ἐπὶ πάσῃ ἀρετῇ τῶν λαῶν· ἀφ' ἧς ἡμεῖς τοσοῦτον μακρὰν ἔτι ἐσμὲν! Μέγας στρατηγὸς ἀληθῶς εἶ σὺ ἐν πολέμῳ! Στρατήγησον ὅμως οὖν πρῶτην στερρὰν τὴν εἰρήνην κάσφάλισον τάπ' αὐτῆς ἀγαθὰ καὶ τὴν γενικὴν ἀρετὴν ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, ἧς μόνης ἢ ἔλλειψίς ἐστὶν ὁ δεινότατος ἐνδημῶν τῶν Ἑλλήνων πολέμιος· καὶ μάλιστα κάλλιον ὑπόδειγμα γενικῆς ἀρετῆς δώσεις τοῖς κόσμου λαοῖς φιλοτιμῶν οὕτως αὐτούς· καὶ ραδιωτάτην, πιθανῶς δὲ χόλως ἀπόλεμον τὴν κατ' ἐναντίων νίκην ποιήσεις!" Οὐδεὶς γε τοιαῦτ' αὐτῷ εἶπε! Μὴν ἐφοβούντο αὐτόν; Ἄλλ' οὐδεὶς ποτ' ἀληθῆς φίλος τὸν Ἀλέξανδρον ἐφοβήθη, ὃν ἠγάπησαν ὡς καὶ οἱ βάρβαροι! Ἄλλη οὖν ἦν ἡ αἰτία!: Ὅτι ἀπλῶς ἢ Λόγου Σοφία, χῆ διὰ ταύτης αὐτογνωσία, οὐδέποτε ὄντως ὑπήρξεν ἢ τῶν Ἑλλήνων ὑψίστη Θεότης, παρὰ τὰ *πολλὰ πλὴν ἐν τῇ πράξει ὅλως κενὰ* περὶ Λόγου, καὶ Ἀθηνᾶς καὶ Θεοῦ Σοφίας λεγόμενα, κυρίως ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἡγουμένων ἐπὶ ταῦτα τῶν Πανελλήνων! Διὰ *τοῦτο* σαθρὰ καὶ ἐπιπολαία, εἰ μὴ καὶ ὅλως ἀνύπαρκτος, ἀεὶ ἀληθῶς ἦν ἢ τῶν Ἑλλήνων ἐνότης, *οἳ οὐδέποτε κατενόησαν τὰναρίθμητα μέγιστα τῆς ἐνότητος ἀγαθὰ, ἃ ἀεὶ ἐθυσίασαν ὑπὲρ τῆς ταπεινοτάτης ἐγωπαθείας αὐτῶν, ἧς ἔνεκ' οὐδέποτε στερρῶς ἑαυτούς ὑπὸ τὸν ἑαυτῶν νόμον ἔταξαν, παρὰ τὸ μέγιστον Σωκράτους ὑπόδειγμα!* Διὰ *τοῦθ'* ὡς εὐκαιρία λαμπρὰ λεηλασίας τε χάρπαγῆς διωράθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἢ προταθεί-

σα κατὰ τῶν Περσῶν ἐκστρατεία, ἀφ' ἧς μόνοι Λακεδαιμόνιοι ἀφώ-
 ρισαν ἑαυτοὺς, πλὴν οὐχὶ διὰ τὸ βάρβαρον τοῦ τοιούτου ταπεινῶς
 διοραθέντος σκοποῦ! Καὶ διὰ τοῦθ' ὁμοῦ μετὰ τ' Ἀλεξάνδρου ἐξέ-
 πνευσε χη' πρώτη κείνη μείζων προσπάθεια πολιτικῆς ἐνώσεως τῶν
 ἀνθρώπων, ἀποτελούσης τὸ βᾶθρον τῆς ἀπερισπάστου εἰρηρικῆς ἐπὶ
 πολιτισμῶ προσπάθειας: Ἐγωπαθέστερ' οἱ μικρόνοι κείνου ἐπίγονοι
 οὐδενὸς ἀπώλλυντο χρόνου ἐπιδοθῆναι τῇ δι' ἑαυτὸν ἕκαστος ἀρπα-
 γῇ τοῦ πλοῦτου καὶ τῶν ἐδαφῶν τῶν καταληφθέντων λαῶν· ἦς ἕνεκ'
 ἀμέσως τ' Ἀλεξάνδρου κράτος διέλυσαν εἰς ἀνεξαρτήτους ἀνατολι-
 κάς σατραπείας καὶ ἐφ' ὅλην πεντηκονταετίαν ἅπαν ἐκεῖνο, κυρίως
 ὅμως δὲ τὴν Ἑλλάδα, εἰς μέγαν ὄλεθρον ἤνεγκον, ἀγόμεν' ὑπὸ τῆς
 αὐτῶν πενιχροτάτης εἰ μὴ ὅλως ἀπούσης περὶ πολιτισμοῦ ἀντιλή-
 ψεως, καὶ τῆς πλήρους περιφρονήσεως τῆς ἐνότητος τῆς Ἑλλάδος
 τε καὶ τοῦ κόσμου παντός· ὁμοῦ ταχθέντος, ὑπ' αὐτοῦ γε τοῦ Θεοῦ,
 πλέον ἠνωμένως προϊόντος τοῦ χρόνου διώκειν τὴν τῆς Τελειότη-
 τος ἀρετήν! Οὐ γὰρ περὶ μόνην ταύτην οἱ Ἕλληνες ὑπῆρξαν μικρό-
 νοι, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ κόσμου παντός! Πρῶτοι αὐτοὶ τοῦ κόσμου διὰ
 τῆς θεωρίας πολῖται, διὰ τὰς πράξεις αὐτῶν κὰν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
 ἀναμφιβόλως ὑπῆρξαν ἀδιόρθωτ' ἐπαρχιώται! Κὰν ἐπαρχίας ἀναριθ-
 μήτους ἤπλωσαν ἐν τῷ κόσμῳ, οὐδέποτε' αὐτοβούλως εἰς μίαν ἐνό-
 τητ' ἀνέπτυξαν ταύτας! [Δὶς κατὰ τὴν μακραίων' αὐτῶν ἱστορίαν
 τοῦτο συνέβη, παρότι τὸ δις ἐξαμαρτεῖν οὐ σοφόν· μετ' Ἀλέξαν-
 δρον καὶ μετὰ τοὺς Ῥωμαίους! Ἄλλ' ἐν οὐδεμίᾳ περιστάσει αὐτοὶ
 εἰς τὰπαιτούμενον ὕψος ἀνήλθον, ἐκεῖθεν ἰδεῖν τὸ πρὸ τῶν ἀνθρώ-
 πων ἐπικείμενον μέλλον, ὥστ' ἐλλόγως ὀργανῶσαι τὴν πρὸς ἐκεῖνο
 πορείαν τοῦ κόσμου!] Μείζονας λέγεις τὰς ἀρετὰς τῶν Ἑλλήνων;
 Μάλα γε μείζονας φεῦ δεῖ σε ὁμολογεῖν καὶ τὰς κακίας αὐτῶν! Ὅτι
 τὸ μεγαλοφροσύνης καὶ μικροφροσύνης αὐτῶν δεινότατον μείγμα,
 ὀφειλόμενον καθαρῶς οὐ τῇ προτέρᾳ, ἀλλὰ τῇ ὑστέρᾳ ἢ αὐτοὶ ἀσμέ-
 νως ἐνδίδονται, δι' ἧς μόνης ἐπὶ τάει χθαμαλότερα φέρονται, ὡς-
 αὐτῶς ἴδιον τῶν Ἑλλήνων-ἐλλήνων ἐστί!

16

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ
ΠΟΛΙΤΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ,
ΑΔΙΟΡΘΩΤΟΙ ΕΠΑΡΧΙΩΤΑΙ
ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΕ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ

§104. (α) Ἄλλ' ἔλλειπῆς ἦν ἂν ὁ λόγος περὶ Ἑλλήνων, εἰ καὶ τοῦτο παρέλιπε, καθότι μέγας ἀπὸ τῶν ἄλλων λαῶν ἐκείνοι διέφερον: Οὐ γὰρ ἔστι τυχαῖον ἢ ἀπερίσκεπτον ὅτι ἐνῶ ἕως τῆς νῦν οἱ ἄλλοι λαοὶ διὰ τῶν κοινῶν τῶν ἔθνῶν γνωρισμάτων ἑαυτοὺς ἀφορίζουσιν ἀπ' ἀλλήλων, μόνοι οἱ Ἕλληνες τὸν ἑαυτοὺς καθορίζοντα ὄρον διηύρυναν, καὶ ξένους ὡς ἑαυτοὺς ἀπεδέξαντο τοὺς ἐνεργῶς ὡς σφῶν αὐτῶν τὴν Ἑλλήνων παιδείαν ἀποδέχθéntας! *Οὐχί γε δὴ διὰ τὸ οὕτω κολακεύεσθαι παρὰ κείνων, ἀλλὰ διὰ τὸ κείνων δι' αὐτῆς ἀποδέχεσθαι τὴν βαρεῖαν εὐθύνην τοῦ διαπορεύεσθ' ὡς προσήκει πολίταις*· ἦτοι, βραχεῖ, ἀνθρώποις ἤδη διασκελίσει τὰ κοινὰ πᾶσι γνωστὰ βήματα πολιτισμοῦ ἀγωνιζομένοις ἐπ' ἔτι ἀπώτερα! Διότι τὸ Ἑλλήνων γνήσιον πνεῦμα οὐδέποθ' ἡσυχάζει ἐφ' οἷς πνευματικοῖς ἤδη κέκτηται, ὡς ὅτι ὁ τοιοῦτος ἡσυχασμὸς εἰς ὕπνον καὶ θάνατον τὸν νοῦν, τὴν ψυχὴν καὶ τὸν ὅλον ἄνθρωπον φέρει· ἀλλ' αἰεὶ ἐπὶ τ' ἀγνωστὰ βαίνει, ἵν' οὐ μόνον ποιήσῃ ταῦτα γνωστὰ τοῖς ὀλίγοις καὶ ἐκλεκτοῖς, ἀλλὰ καὶ προσιτὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, εἰς τὴν κατάγνωσιν αὐτῶν ἀγομένοις παρ' αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ αὐτῶν νοῦ, ἐπ' αὐτὰ ἀσκομένου! Κἂν νῦν, τῶν ἀληθῶν φεῦ σοφῶν ἐκλιπόντων, οἱ δεινῶς ὑπὸ τῶν μετὰ τοὺς Ἕλληνας σοφιστῶν αἰεὶ σκοπίμως παρεξηγούντων τὰ πράγματα· ἀπατώμενοι ἀφθονῶσι, πάντως ὁ τοῦ πνευματικοῦ φωτὸς ὀρισμὸς αἰεὶ ἀκέραιος παραμένει, ὅτι μόνον ὅπου τὰ σκοτεινὰ φωτεινὰ διὰ καταγνώσεως γίγνεται, ἐκεῖ μόνον ἔστιν ὡσαύτως καὶ τὸ ταῦτα φωτίζον Πνεῦμα Φωτὸς. Ὡς οὖν ἄνευ τῆς Ἑλλήνων μεθόδου οὐκ ἔστι φωτισμὸς, οὗτος ὡσαύτως ἐστὶ χὸ ἀπὸ τῶν λοιπῶν τῶν Ἑλλήνων ἀφορισμὸς. Οὐ γὰρ πρὸς μόνην τὴν ἐπὶ ταπεινοῖς χρησιμότηθ' οἱ Ἕλληνες τὰς τέχνας κάπιστήμας ἐδίωξαν, ἄς

δι' ἄνοιαν καὶ τὸν πολὺν ἀπαιτούμενον κόπον οἱ λοιποὶ ὡς χοῖ ἀκολουθήσαντες ἔλληνες ἀφ' ἑαυτῶν ἀπεδίωξαν· ἀλλ' ὅτι δι' αὐτῶν τὰ ὑψηλ' ἐπέδιωξαν, διὰ τῶν τεχνῶν τὸ Πνεῦμ' αὐτῶν βεβαιούντες, τῇ ὕλῃ τοῦτο ἐπιβαλόντες, τὴν μορφήν αὐτοῦ αὐτῇ ἐπιδόντες· ἐνῶ διὰ τῶν ἐπιστημῶν τοῦτο προσεπάθησαν καταδείξει: ὅτι ὡς νῦν ἡ ὕλη προσδέχεθ' ἢν μορφήν ἀνθρωποὶ βία ἀλλὰ καὶ χάριτι ταύτη διδόντες, ἄρα ποθ' αὕτη καὶ κατεσκευάστο ᾧ ἀκριβεῖ τρόπῳ τε καὶ μορφῇ ταῖδ' ὡς "Ὁν Πνεῦμα αὐτεξουσίως δι' αὐτὴν προσδιώρισεν, ἵν' αὕτη ὡσαύτως προσδέχεται ὡς καὶ τὴν ἔτι τὴν δι' ἀνθρώπου χειρὸς αὐτῇ ἐπιδομένην μορφήν, ἐπὶ ταύτῳ ἐνὶ ἀπ' ἀρχῆς προεοραμένῳ Τελείου Κάλλους σκοπῶ, ᾧ περ αἰεὶ ὁ Θεὸς τὸ βλέμμα Αὐτοῦ προσηλῶν προσκαλεῖ καὶ τὸν ἀνθρωπὸν συνεργάζεσθαι, οὓς σκοπὸν τε καὶ ἀνθρωπὸν ἂν τις ἐμποδίζῃ ἢ βεβηλοῖ, τῷ Κόσμῳ οἰανδήποτε προστιθεὶς ἀσχημίαν, μεγίστην κατ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἐπιτελεῖ βλασφημίαν! "Ὅτι εἰ μὴ τὸ Πνεῦμ' ἀνώτερόν ἐστι τῆς ὕλης ἀλλ' ἀντιστρόφως, οὐ καὶ κατ' ἐλάχιστον ἦν ἂν ποτ' αὐτῷ δυνατὸν ἐλέγξει αὐτήν, ἵνα μὴ τι περὶ τοῦ παντελῶς δαμάσ' αὐτήν εἴπωμεν, ὡς ὅτι οὐ τὴν αὐτῶν τὰ κατώτερα τοῖς ἀνωτέροις βουλὴν ἐπιβάλλει ἀλλ' ἀντιστρόφως! "Ὅπερ ἐπὶ τούτῳ εἰς Νόμον κατέστη· ἵνα οὕτω κοσμούμενοι, τὸ ἄλλως ἐν μόνῃ ἀταξία δυνάμενον εὐρίσκεσθαι σύμπαν, εἰς Κόσμον τέλειον καταστή τὸ Πνεῦμα εὐφραίνοντα!

(β) Τοιαύτη γὰρ ἦν ἡ περὶ Κόσμου ἀντίληψις τῶν Ἑλλήνων, ἐν ἀρχῇ μὲν ὑποσυνειδήτως ἐν πᾶσιν αὐτοῖς, εἶτα δ' ὁμως ὅλως συνειδητῶς ἐν τοῖς μεγίστοις αὐτῶν ἐνεργοῦσα· ἀφ' ἧς, οὐσίᾳ, ὅλως ἀπέστησαν ὕστερον οὐ μόνον οἱ ἔλληνες ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς καὶ πᾶς ὁ λοιπὸς κόσμος· ἀλλοτρίοις, ἀσιατικοῖς, φεῦ, ὑπέικοντες διδασκάλοις· ἐν ᾧ, καθ' ἣν, πάντα Νόμῳ καὶ τῷ τούτῳ ὑποκειμένῳ Λόγῳ ὑπόκειται! Τούτῳ τῷ Νόμῳ περιουστάτους, τούτῳ τῷ Λόγῳ ἔλλογωτάτους ἐδίωκον οἱ κάλλιστοι Ἑλληνες διὰ τῆς διὰ βίου ἀξίας Πολίταις παιδείας καὶ τῆς ἐπ' ἀρετῇ μόνῃ ἀσκουμένης ἐλευθερίας συντάξ' ἑαυτοὺς διὰ τὸ κρείττονας τοῦ Κόσμου Πολίτας καθιστάν' ἑαυτοὺς! Ὡς δ' ὡς εἰκός, οὐχ ἀπλῆ τις δοξασία ἢ ἐλαφρά τις ἀντίληψις ἐστὶ τοῦτο, ἀλλὰ γνώμη στερρὰ κατὰ βαθυτάτην τῶν πραγμάτων ἐπίγνωσιν, χυψίστη φιλοσοφία ἐπὶ τὴν τούτων τελείωσιν, χυπεράτη Θεολογία τοῦ αἰεὶ Ζώντος Πνεύματος, διὰ ταῦτ' ἄρ' οὖν πάντα χῆ πλήρης οὕτω γιγνομένη αὕτη θεώρησις γίγνεται· αὕτη αὕτη ἡ πλήρης Ζωή, ἢ καὶ μόνῃ ἀξία ὑπὸ τοιούτων ἀξίων Πολιτῶν βιωθῆναι! "Ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶναι τοῦ Κόσμου Πολίτην ἐστὶν ἢ μόνῃ προσήκουσ' Ἀνθρώπῳ κατάστασις, καθ' ἣν πάντα ταῦτα πληροῦται καὶ δι' ἀλλήλων πληρούμενα καθίστατ' εἰς εἶν!

(γ) Ὅτι ἔστιν ἀδύνατον ἄλλως πως ταῦτα πληροῦσθαι, κὰν τῇ

πληρότητ' αὐτῶν μὴ ἔν εἶναι! Καὶ γὰρ μείζον ἐστὶ σφάλμα δοκεῖν ὀρθὸν τάσιατικὸν τούτου ἀντίθετον, ὅτι δηλαδὴ οὕτω, κατὰ τὸν ἑλληνικὸν τρόπον, ὁ ἄνθρωπος (περισπώμενος ἀμφὶ "κοσμικὰ" κάρνούμενος ὑποτάσσεσθαι τυφλῶς δῆθεν θείοις κελεύσμασι παραγγελλόμενοις αὐτῷ δι' ἀσιατῶν δεσποτῶν, μισαρῶς ἀρνούμενων τὸν πρὸς αὐτὸν γε μόνον τὸν Οὐρανὸν ἑλληνικὸν τρόπον) τὴν δῆθεν θείαν αὐτοῦ πλην ὡς δούλου μοναδικότητ' ἀπόλλυται· καὶ ταύτην ἀπολλύς (ἀρνούμενος γενέσθαι μὴ αὐθύπαρκτον τοῦ δῆθεν κοινωνικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὅλου τυφλὸν ὄργανον, ὡς ὅτι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ γέγονεν ἐλεύθερον Πνεῦμα) οὗτος ἀλλοτριούται!

(δ) Καὶ γὰρ ἀκριβῶς τοῦτ' ἀπὸ τοῦ μεσαιῶνος προετάθη καὶ ἐπεδιώχθη καὶ ἔτι ὑπαινίσσεται, δῆθεν "χριστιανικῶς", ὑπὸ πολλῶν· τὸ κράτος, ἢ τὴν "ἐκκλησίαν", ἢ τὴν κοινωνίαν θεωρησάντων καὶ διαφημισάντων ὡς τὴν ὑψίστην, τουλάχιστον ἐπὶ γῆς, ιδιότητα, τὸν ἄνθρωπον δὲ κείνων τυφλὸν μηχανικὸν ὄργανον, μὴ ἄλλως δικαιούμενον τῆς εὐθέως ἐκ Θεοῦ ὄντως θείας, ἐνιαίας, ἀναφαιρέτου κἀδαιρέτου αὐτοῦ μοναδικότητος ὡς ἀνθρώπου τε καὶ Πολίτου· συγκειμένου ὡς ἀνθρώπου μὲν πλήρους, ἀτομικοῦ, ἔξωθεν καὶ διὰ τὰ ἐπὶ γῆς μόνα ἐκ σώματος, ἔσωθεν καὶ διὰ τὰ αἰώνια καὶ ἐκ κυριάρχου ψυχῆς τε καὶ Πνεύματος, ὡς Πολίτου δὲ καὶ ἐκ τῆς ἐλευθέρως ἀλλὰ χάριν τῶν κοινῶν οὐκ ἀπεριορίστου βουλευτικῆς/βουλευτικῆς αὐτοῦ περὶ τὰ κοινὰ ιδιότητος τοῦ ἐλευθέρως συνέρχεσθαι, συνολικῶς δὲ ὡς πλήρους προσώπου πνευματικοῦ τε καὶ ἠθικοῦ, ἐπὶ γῆς δὲ τε καὶ φυσικοῦ! Ἡ βιαία παντὶ ἄλλῳ τρόπῳ ἐπαναφορὰ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς κρατούσης ποτὲ καταστάσεως ἐπὶ τιν' ἄλλην, ὡς καυτῆς ὀρθοτέραν θεώρησιν τῶν πραγμάτων χῆ κατὰ ταύτης βιαία ἀντίδρασις ἐπανειλημμένως κατέδειξαν τὰ δύνατον τῆς ἀπ' ἐκτὸς αὐτοῦ ἀλλοτριώσεως τοῦ ἀνθρώπου! Μόνον καθ' οἷα ἐαυτὸν ταπεινοῦντα καὶ τὴν ὡς ἄνω ἀκεραιότητ' αὐτοῦ ζημιοῦντα ἐξ ιδίας αὐτοῦ ἐνεργείας αὐτὸς οὗτος φρονεῖ οὗτος ἀλλοτριούται!

(ε) Οὕτως, οὐχ ὑπὲρ τοῦ καθίστασθ' ἄβουλον ὄργανον ἄλλου τινός, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ καθιστάν' ἐαυτὸν τέλειον ἐδημιουργήθη ὁ ἄνθρωπος! "Ὡστε δι' ἐκάστου ἀνθρώπου ὀρθῶς κατανοούντος τὸ ἓν ἐν ᾧ πάντα ὀλοκληροῦνται καὶ ἐλευθέρως καὶ ἀκεραίως ἐπὶ τούτῳ ὡς προσώπου συνηχομένου, καυτὸς οὗτος καὶ τὸ ἓν τοῦτο ὀλοκληρῶνται, ὡς κατὰ τὸ δημιουργῆσ' αὐτόν, δι' αὐτόν ὁ Δημιουργὸς ἐπεθύμησεν! Ἐν τούτοις οὖν τοῖν δυοῖν ὡς οἱ μόνον Πολῖται τοῦ Κόσμου οἱ Ἕλληνες διεκρίνοντο/διακρίνοντ' ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τῶν ἕως αὐτοῦ ἔτι τοῦ νῦν μηδὲν πλήρες κατανοησάντων διὰ τοῦ Νόμου τε καὶ τοῦ Λόγου περὶ Θεοῦ, Κόσμου, Ἀνθρώπου, Πολίτου καὶ Πολιτειῶν!

§105. (α) Ἄλλὰ τίς ἀκριβῶς ἐστὶν ὁ οὕτω Πολίτης τέλειος καθιστάμενος ἄνθρωπος; Πρῶτον μὲν, οὐκ ἐστὶ Πολίτης πᾶς ὁ ὑπό τινα τυχόντα νόμον ἔν τινι τυχούσῃ πολιτεία μετ' ἄλλων διατελῶν τυχὼν ἄνθρωπος, ἀλλ' ὁ ὡς ἄνω μορφώσας τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ὄψει τῆς ἔτι μελλούσης τελειότητος τῶν πραγμάτων καὶ μετ' ἄλλων ὁμοίως αὐτῷ σκεπτομένων συνελθὼν εἰς τιν' ἐπὶ τῆσδε γῆς πολιτείαν, καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶσιν ἀγωνιζόμενος, οὐχ ὡς εἰκὸς ἐπ' αἰσχροῦ ὡς οἱ κοινοὶ ἀνταγωνιζόμενος, πῶς ἄριστ' ἔσωθεν ἐπὶ τὰ ἐι τελειώτερον συμμεταλλάξ' ἑαυτὸν μὲν γε εἰς Πολίτην ἐν ἑαυτῷ τέλειον, αὐτὴν δ' οὕτως ἐν τέλει εἰς τὴν μίαν τελείαν κατασταθησομένην Πολιτείαν! Τοῦτο στερρῶς σύλλαβ' ἐν νῶ: "Ὅτι οὐκέτ' ἐστὶ τις ἑτέρα ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων τελείωσις, ἀλλ' αὕτη ἢ οὕτως ὧδε μόνις περιγραφείσα! Αὕτη δ' ἐστὶν ἢ ἐν Οὐρανοῖς ὡς κειμένη δεδηλωμένη! Οὐ πολλαὶ εἰσὶν αἱ Τέλεια Πολιτεῖαι, ἀλλὰ κατὰ Λόγου ἀνάγκην μία καὶ μόνη!" Ὀντως αἰεὶ ἐπὶ τελειότητ' ἐπιθυμεῖς ὡς μέλος τῆς κοινωνίας ὁδεύειν; Τὴν κληθείσαν "Ἐπουράνιον Πολιτείαν" ἀκαταλήπτως ἐπιθυμεῖς ἰδεῖν ἐπὶ γῆς ἐγκαθεστῶσαν! Τί οὖν; Μὴν ἄρ' ἐπ' οὐτοπίαν ὁδεύεις; Ἄλλ' οὐτοπία ἐστὶν ὅπου οὐπω ἐπάτησας! Τὸν τόπον ἐφ' οὗ νῦν ἴστασαι καθ' ἡμέραν εὐρύνεις, καὶ ποιεῖς ἄριστα ποιῶν τόπον τὴν προτέραν παρακειμένην σοι οὐτοπίαν! Πᾶν ἄρ' ὅτι προαποφαίνῃ καλεῖν οὐτοπίαν, ἵνα δῆθεν "λογικῶς" οὕτως ἰσθῆ ἐντεῦθεν αὐτοῦ, ἐστὶν ὅπου σὺ ἤδη προαποφαίνῃ μηδέποτε τὸν σὸν πόδα βαλεῖν! Ἄλλ' οὕτω, προϊόντος τοῦ χρόνου, μόνον ἀσφικτικωτέραν ποιεῖς τὴν διαρκῆ ὑπὸ σοῦ ποιουμένην πανταχόθεν κυκλοῦσαν σὲ οὐτοπίαν! Καὶ συνεχῶς τὸν τόπον εὐρύνεις, καὶ μάλλον ἔτι καθ' ἡμέραν ἀσφικτιᾶς! Αὕτη γάρ ἐστὶν ἢ ἐν ταῖσδε ἡμέραις τοὺς ἐπὶ γῆς κυκλοῦσα πραγματικότης! Διότι γῆς τόπους ἐπιχειροῦμεν θεῖναι ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν! Ἄλλ' ἢ οὐτοπία οὐκέτι πλέον ἐστὶ περὶ γῆς τόπων, ἀλλὰ περὶ τοῦ Τόπου τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀσφικτικῶς περιοριζόμενον ἐντεῦθεν τοῦ Ὁλοῦ! Εἰ τοῦτο οὐκ εἶπον σοι πεποθότως διδάσκαλοι καὶ ἡγέται, ἢ ἔτι καὶ σὺ γε αὐτὸς ἑαυτῷ, ἀναξίους φεῦ τοιούτοις ἐνέτυχες! Ἀποτυχόντες θεῖναι πρό σου στερρῶς τὸ εὐρὺ Διαρκές καὶ Ἀίδιον, ὡς ἐν λαβυρίνθῳ, λεπτομερείαις τοῦ βίου ἀσυνδέτοις φαινομέναις ἀλλήλαις, ἐνέπλεξάν σε, ἀφ' ὧν ἀδυνατεῖς ἐπ' ἐλευθερίαν ἐλθεῖν ἵνα ἴδῃς τὸν εὐρὺν κυκλόθεν καλοῦντα σε χῶρον τῆς ὡς "οὐτοπίας" κατασφυκτικότητος Οὐρανιότητος! Οὐ μόνον νῦν ἔνεκα καὶ ἀσφικτιᾶς! Οὐκ ἐστὶν ἄλλη τις ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων τελείωσις ἐντεῦθεν αὐτοῦ γε τοῦ Τελείου, ἀλλ' αὕτη μόνη ἢ οὕτως ὧδε μόνις περιγραφείσα! Μὴν ἄρ' ἀντιδρᾶς ἐπὶ τὰκούσματι τῆς ἐν Οὐρανοῖς Πολιτείας; Τοῦτ' ἐπὶ τέλους κα-

τάλαβε: *Οὐκ ἀντιδρῶς πλέον χάριν τινὸς πίστεως ἢ πεποιθήσεως, ἀλλὰ μόνον χάριν δειλίας πρὸ τῆς ἀφεύκτου πραγματικότητος!* Πᾶσα προσπάθεια φυγεῖν ἀπ' αὐτῆς, διὰ τοῦ κρύπτεσθ' ὀπίσω τοῦ διὰ ταῦτα προσφιλεστέρου γιγνομένου τοῖς δειλοῖς παρελθόντος, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἴστασθαι τὸν αἰεὶ σταθερῶς-ἀμειλίκτως-ἀφεύκτως ἐπὶ τὴν *δῆθεν* "οὐτοπίαν" [οὐδόλως κατ' αἴσθησιν ὥσει μὴ μετρησίμου ψυχῆς συναισθήματος, ἀλλ' *ἀδήριτον αἴσθησιν Λογικοῦ Νοῦ αἰσθητόν, τὸν καὶ φυσικῶς μετρητόν*, δι' οὗ τελικῶς μόνου τὰ φυσικὰ πάντα μετρεῖται] θέοντα χρόνον ποιεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον συνειδητότερον καθίστησι τὸν ἐν τῷδ' ἀδιεξόδῳ ἐγκλεισμὸν τῶν ἀρνούμενων *τόπον τοῦ ἐν ἡμῖν Πνεύματος κατὰ πάντα τοῖς γειναίοις ἀρμόδιον* ποιῆσαι τὴν ἐν Οὐρανοῖς οὖσαν Πολιτείαν τοῦ Πνεύματος!

(β) Δεύτερον δέ, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐτι δεῖ καταπλήττειν ἡμᾶς οὗτος ὁ λόγος περὶ τῆς ἐν Οὐρανοῖς Πολιτείας πεποιθήσεως τῶν Ἑλλήνων, εἰ καὶ ἄλλοις τισὶν ὄροις ὑπ' αὐτῶν ὀρισθείσης: Τὸ μὲν ὅτι, ἢ τοιαύτη πεποιθήσις, ἵνα καταστή ἐνεργὸς ἐν τῇ ψυχῇ ἀνθρώπου ἐνεργοῦντος μεταλλάξ' ἑαυτὸν εἰς Πολίτην, ὡσαύτως δεῖ *πῶ αὐτοῦ* ἐκάστοτε *συγχρόνῳ τρόπῳ* καλλιεργεῖσθαι καὶ τελειοῦσθαι, ὡς ὅτι οὐ δι' ἀλμάτων τὸ μέλλον καταλαμβάνεται ἀλλὰ διὰ βραδείας πορείας καθ' ἣν ἀφομοιοῦμεν κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτῶν τὰ ἐκάστοτε σύγχρονα, ἀφ' ὧν καὶ διδασκόμεθ' ἀκριβῶς πῶς ἄριστ' ἀφ' ἐκάστης στιγμῆς ἐπὶ τὸ μέλλον ἐλθεῖν· τὸ δ' ὅτι, ἄρα, οὐ δεῖ ἡμᾶς τὴν ποτε ἢ τὴν ἐκάστοτε περὶ τῶν μελλόντων ἀντίληψιν ἐκλαμβάνειν ὡς ἥδη πλήρως διειργασμένην καὶ τετελειωμένην κᾶρα διὰ παντὸς ἐδραῖαν οὕτω γεγεννημένην, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς αἰεὶ ἐπὶ τὸ τέλειον ἐξελλισσομένην, χούτως οὐκ ἀναγκαίως δεσμευτικὴν τῶν γενεῶν τῶν ἐρχομένων ὀπίσω τῶν διδαξάντων τοιαύτην τὴν ἀντίληψιν ταύτην, *ἐκτὸς ἐὰν ὑποβαλλομένη εἰς τὸν κατὰ Λόγον δεινότατον ἐκάστοτ' ἔλεγχον ἀποδεικνύηται κατὰ πάντα ἀλώβητος!* Οὕτω, μετ' οὐ πολλοῦ κόπου δυνάμεθα σαφῶς διακρίνειν τὴν ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐξέλιξιν παρὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς πεποιθήσεως περὶ τῆς ὑστερον κληθείσης "ἐν Οὐρανοῖς Πολιτείας": Ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος ἀνελήφθη οὐχὶ ὡς κοινῶς ἐκλαμβάνεται πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς "τιμῆς" τᾶπαθηθέντος συζύγου, ἀλλὰ πρὸς *ἀπόδοσιν* τῆς Θείας Δικαιοσύνης, καθοραθεῖσαν ὡς *χρέος* προσῆκον τοῖς σεβομένοις *τὸν θέντα καὶ τοὺς περὶ τὰ παραβιάστου τῆς οἰκογενείας νόμους* Θεόν, ἀδοκῆτως τρωθέντα διὰ τῆς Πάριδος παραβάσεως! Ἡ ἐν Αὐλίδι θυσία ἐγένετο οὐχὶ ἵν' εὐδοωθῇ ἡ ἀπαίτησις τοῦ συζύγου, καὶ *δικαίως* ἀπ' ἀρχῆς ἀδικὸς αὐτὴ κατεφάνη ἀνθρώποις εἰ διὰ τοῦτο ἐγένετο, *μάλιστα μείζον προκαλοῦσα κακόν*, ἥτοι τὴν θυσίαν τῆς παντελῶς ἀθώας καὶ

ξένης πρὸς τὴν ἀδικίαν παιδίσκης δι' ἐμφανῶς ἦσσαν ἀδίκημα, ἀλλὰ πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς τόθ' ἐρμηνευθείσης ὡς ἀπαιτήσεως τοῦ Θεοῦ, ἦν ἐρωτᾶν ἀνθρώποις οὐκ ἔξεστιν! Ἡ ἐν Ταυρίδι διάσωσις ὀρθῶς διωράθη ὡς ἡ ἀναγκαία παρέμβασις τοῦ Δικαίου Θεοῦ, ἀπαιτούντος οὐχὶ αἷμ' ἀθῶον ἀλλὰ πίστιν γενναίαν ἐπὶ Θεῷ καὶ καθήκοντι, οὐχὶ δ' ἐνὸς μόνου ἀνδρός [ὡς παρ' Ἰουδαίων προβάλλεται ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀβραάμ θυσία τοῦ Ἰσαάκ] ἀλλ' ὅλου ὁμαδὸν συμφωνούντος λαοῦ! Διὰ τοῦθ' ὁ Ὅμηρος διεπαιδαγώγησε τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἀρχαίους· καὶ δι' ἀκριβῶς ταῦτ' οὗθ' ὁ Πλάτων ὕστερον ἐπεζήτησεν ἄραι πᾶσαν ὑπόνοιαν κατὰ τοῦ Θεοῦ κρυπτομένην ἐν ἐκείνῃ πάσῃ τῇ διηγήσει, διὰ τὴν ἀτέλειαν τῆς δι' αὐτῆς ὑποβαλλομένης ἀρχαιοτέρας-ἀτελεστέρας Θεολογίας! Ὅτι ἐν πολέμῳ μακρῶ δύο ὅλα ἐνεπλάκησαν ἔθνη διὰ τὴν εἰς τὸν Θεὸν τοῦ ἐνὸς αὐτῶν πίστιν, οὐδόλως πως ἦσσαν ἀλλ' ἀναλόγως μείζονα καθίστησι τὴν Ἰφιγενείας θυσίαν ἐκείνης τοῦ Ἰσαάκ! Ἡ διὰ τῶν αἰῶνων ἀποδοχὴ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Θεοῦ καὶ καθήκοντος, κατὰ ταῦτ' ἀπ' ἀρχῆς δημοκρατικῶς διαβεβαιουμένη, εἶχε τὴν περιστατικὴν συμφωνίαν τοῦ ὅλου λαοῦ· κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰ συμβάντα ἐν τῷ γένει τοῦ Ἀβραάμ, ἰδόντι ὡς μοῖραν διὰ τοῦ αἵματος, χάριν δ' ἀνταλλαγμάτων, διαβιβαζομένην αὐτῷ τὴν ὑποταγὴν τῇ μετὰ τοῦ Θεοῦ πατριαρχικῇ συμφωνίᾳ, οὐχ ὡς ἐλευθέραν καὶ εὐθεσίαν παρ' ὀρίμων ἀνδρῶν ἐπὶ τοῦ ἐκάστοτε προκειμένου καθήκοντος ἐκλογῆν! Σαφειστάτη ἐξ ἄλλου ἐστὶν ἡ τὰπολογουμένου Σωκράτους πεποίθησις ὅτι διὰ τὴν ἐπέκεινα Δικαιοσύνην ἔδει αὐτὸν δι' ὅλου τοῦ βίου ποιεῖν ὡς ἀπεφῆνατο, τῷ Θεῷ ἐγκαταλιπόντος μόνον τὸ πῶς ἐπ' ἄριστα χρῆ τὰ ταύτης διευθετεῖσθαι· ἀφ' ἧς ἀδύνατον τὸ φυγεῖν, ὡς παντὸς ἐτέρου βελτίω αὐτὸς ἀπεφθέγγεσθ' ὁ Πλάτων.

(γ) Τρίτον δέ, ὅτι αὕτη ἡ ἐπ' ἀπολύτῳ τελειότητι ῥοπή τῶν Ἑλλήνων, κατὰ πάντα τὰ ᾧδε συναφῶς ἐκτεθέντα, ἀφεύκτως ἐκείσε Λογικῶς παράγει τὸν ἄνθρωπον, συνειδητὸν ἐπὶ τελειότητι πολιτὴν γιγνόμενον καὶ τῆς ἐπὶ τῆσδε γῆς πολιτείας, δι' ἧς μόνης, εἰ ὀρθῶς ἐνεργούσης, αὐτὸς ἐτοιμάζεται διὰ κείνην τὴν Ἄλλην! Καὶ νῦν, μετὰ τόσους γ' αἰῶνας, καθαρῶς διορῶμεν τὰ ἐπὶ γῆς πράγματα· ἐξελισσόμενα πρὸς μίαν, κατασταθησομένην καθολικὴν καὶ οἰκουμεικὴν πολιτείαν, ὕστατον μὲν στάδιον πολιτικῆς ἐξελίξεως, οὐχὶ ὅμως δ' ἐτοιμασίας διὰ τὴν Οὐράνιον· ὅλως ἀνομοίαν αὐτῇ, ταύτης ἀντίστροφον, διὰ τὴν νῦν συνειδητὴν ἐπικρατοῦσαν κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀθείαν! Στενὴ τε καὶ δύσβατος ἀληθῶς πρὸ ἡμῶν ἡ ὁδός! Διὰ πυρός, δι' οὗ φυσικῶς καθαρίζεται ὁ χρυσός, δεήσει διελεύσεσθαι τοὺς ὑστάτους ἀγίους! Οὐδενὶ ἦσσαν δοθήσθ' ὁ Οὐρανός!

§106. (α) Μή, κατὰ τὰ ἐν τῷδε καιρῷ κοινῶς πιστευόμενα,

παρανοεί τοῦτον τὸν λόγον! Καὶ μὴ, διὰ τὴν περὶ τοῖς πρακτικοῖς πράγμασιν ἀνθρώπων ἀτέλειαν, ἢ τὰς πολιτικὰς τῶν Ἑλλήνων ἀδυναμίας, σύγχυε τὰ παρ' αὐτῶν γεγενημένα κακὰ μετὰ τῶν παρ' αὐτῶν ἐν τῷ πλήρει ὀντολογικῷ βάθει τῶν κειμένων πραγμάτων καλῶς κατανοηθέντων καλῶν:

(β) Μία γὰρ μὲν πολιτεία οὐ καὶ μίαν ἀνθρωπίνην κυβέρνησιν (ἀναποφεύκτως διὰ τὴν μεγάλην ποικιλίαν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ χαρακτήρων μοιραίως ἀτελῆ οὖσαν κἂν ἐπὶ δίκαια μόνον σκοποῦσαν) ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐξυπονοεῖ· ἀλλὰ τὴν αὐτὴν *Λογικὴν τοῦ Νόμου ὑπόστασιν*, τοῦ ἐπ' ἄριστα τὰς λειτουργίας ἐκάστης κοινωνίας ἀνθρώπων ῥυθμίζοντος καπὶ τῷ δυνατῷ *βελτίστῳ καλῷ* τοὺς χαρακτήρας αὐτῶν ἀναπτύσσοντος! Μία δὲ δὴ στερρὰ πολιτεία οὐτ' ἐπιβάλλει τὸν αὐτὸν ἐν' ὑπὸ ταπεινῶν ἐπὶ ταπεινὰ μόνον σκοποῦντων ἀνθρώπων ἀθαιρέτως παραγόμενον *ἄδικον* νόμον, οὔτε παράγει ἡγέτας οὐδόλως συνεχόμενους πρὸ τῶν διὰ τοιοῦτου νόμου ἐνόμων ἀδικιῶν, ἀλλ' ἐλευθέρως διὰ πάντων τῶν πολιτῶν ἀποδέχεται τὸν αὐτὸν ἕνα κοινόν τε χῶς ἔνεστι δίκαιον τοῦ πολιτεύεσθ' αὐτῶν τρόπον ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἕνα ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀνθρώπους κείμενον *Λόγον*, "Ὅν ἐλευθέρως ἐπ' αὐτὸν συνερχόμενοι τιθέασιν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πολιτείας αὐτῶν!

(γ) Μόνον διὰ τὴν τότε περιορισμένην τῶν ἀνθρώπων μετ' ἀλλήλων ἐπικοινωνιακὴν δυνατότητα καὶ τὴν ἀναγκαίαν τοῖς πολίταις τοῦ μετέχειν τῶν κοινῶν ἀμεσότητα τοπικὴ μᾶλλον ἢ πλεον ἐκτεταμένη ὥφειλεν εἶναι ἡ ἀρίστη πολιτεία ἢ ποιούσα τὸν ἄνθρωπον πολίτην κοινωνὸν τῶν βελτίστων. Διὰ τοῦτο τηλικαύτας οἱ Ἕλληνες διετάξαντο τὰς πολιτείας αὐτῶν, κυρίως ἐπὶ τὴν τούτων διὰ τῆς πολιτῶν ἀρίστης παιδείας *πνευματικὴν αὐτάρκειαν καὶ αυτοτέλειαν* ἀποβλέποντες. Οὕτω μόνον ἐπ' ἄρισθ' ὑπηρετοῦνται αἱ ἄμεσοι τῶν ἀνθρώπων ἀνάγκαι. Αἱ ἐμμέσοι ἐπιδέχονται καὶ τὸ τόπου καὶ τὸ χρόνου διάμεσον, οὐδεμιᾶς περὶ αὐτὰς ὑπαρχούσης ἀνάγκης ἀπαιτούσης θάπτονα μέριμναν θεραπείας.

(δ) Μόνον ὕστερον ἤρξατο τὸ κακόν, ὅθ' αἱ μὲν τοῦ ἐθνικοῦ βίου ἀνάγκαι ἠρῦνθησαν, ὅμως δ' οἱ Ἕλληνες πεισμόνως ἠρνήθησαν σὺν ἐκείναις εὐρύνειν καὶ τὴν ἔγκαιρον αὐτῶν περὶ αὐτὰς μέριμναν, ἐπὶ τῷ *ἀνεπιστρεπτί παρελθόντι* στενῷ, μηδικῷ, ἠττηθέντι, οὐ σοφῷ καταδειχθέντι παραδείγματι προσκολλώμενοι: "Ὁ *ἠκολούθησαν καὶ δι' οὐδ' ἐνεφάνισαν* τὰς ἑαυτῶν κακὰς κοσμοκρατορικὰς τάσεις, τὰς ἀπ' Ἀθηνῶν ἀρξαμένας κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς φιλίας Θεῆς Σοφίας τῆς ἀπαιτούσης καὶ *δικαίαν ἰσορροπίαν* τῶν αἰεὶ προϊουσῶν ἀναγκῶν πρὸς τὰ ἐκάστοθ' ἀρμόδια θεραπευτικὰ μέσα τὰ ἐπ' ἄριστα *μόνον προνοιακῶς* λαμβανόμενα, καὶ παντελῆ διαχωρισμὸν τῆς ἐπὶ τοῦ Λό-

γου έρειδομένης πολιτειακής ύποστάσεως από τοῦ κατ' ἀκατάσχετον ἀνθρωπίνην βουλιμίαν *κυρίως ἀδίκως* ἄρχειν ἐπὶ πλειόνων. Διὰ τῆς νίκης ἐπὶ τῶν Μήδων καὶ τῆς μεγαλαυχίας τῶν κευδοδόξων δημαγωγῶν ἐπ' αὐτὴν ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων παρεκτραπεί, μάλιστα μείζονα τῷ Ἑλλήνων ἔθνει καὶ παντὶ τάνθρωπίνῳ πολιτισμῷ προῦκάλεσεν ὄλεθρον ἢ αὐτὴ ὅλη τῶν Μήδων ἢ εἰσβολή! Οὐδὲν φεῦ ἕως ἔτι τοῦ νῦν ἀλήστως ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων κινήεντος πρώτου μεγάλου ἐμφυλίου (πελοποννησιακοῦ κληθέντος) πολέμου οἱ ἔλληνες διδαχθέντες, ἕως ἔτι τοῦ νῦν διατρίβουσιν ἐπὶ ταπεινά! Μὴ κατανοοῦντες ὅτι *διὰ κείνου τοῦ τρόπου ἤρξαθ' ἡ ἀναντίστρεπτος φθορὰ* τῆς Ἑλλάδος· ὡς γ' ἀπ' αὐτῆς τῆς ποτε κορυφῆς ἀεὶ ἄρχεται πάντων τῶν πολιτισμῶν ἢ πτώσις καὶ παρακμή!

(ε) Ὡς διὰ τῆς ἐκείνων τῶν ἱστορικῶν γεγονότων, οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν νῦν ἐν τῇ Δυτικῇ Ἀσίᾳ προσεπιγιγνομένων μελέτης μᾶλλον ἔτι σοφώτεροι καθίστανται οἱ ἤδη σοφοί, οὐδεμία πλέον δύναθ' ὑπάρξει ἀμφιβολία ὅτι, *παρὰ τὰ δηλούμεν' ὑπὸ κακούργων δημεγερτῶν*, ὁ πόλεμος πάντοτε μὲν καταστρέφει, οὐδέποτε δ' οἰκοδομεῖ τοὺς πολιτισμούς, κακίστην χρῆσιν πρὸς δῆωσιν αὐτῶν μόνην τοῦ ἤδη διὰ μάλα πολλοῦ κόπου ἐπισυνηγμένου ἀνθρώπων τε καὶ πραγμάτων πλούτου ποιούμενος, οὗς ἐπὶ τῆς γῆς ὡς πτώμα ἐγκατασπείρει· *μηδένα* εὐγενῆ καρπὸν ἐπιφέρων, μόνον δ' ὄλεθρον, κλαυθμόν, καὶ κατ' ἀλλήλων μακρῶν γενεῶν μίσος· *κἂν* τινες, πρὸ οὐδενὸς ὀρροδοῦντες ἀλλ' ἐνεργοῦντες ὡς καὶ διὰ τούτου τοῦ μέσου, πλοῦσι' ἀναδεικνύονται, καὶ συνεχῶς πολλὰ νέα πολεμικὰ μέσ' ἀναπτύσσουσι διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἔτι μείζονα ἐπικράτησιν, ὧντινα πρὸς εἰρηνικὴν ὕστερον μεταλλάσσονται χρῆσιν. Μάλιστα μειζόνως ὠφελείτο ὁ ἄνθρωπος ἂν, εἰ *πᾶσ' ἢ πολέμου δαπάνη εἰς εἰρηνικὰ μόνα διετίθετο* πράγματα· ἀλλ' ἵνα τοῦτο συμβῆ, πάντας χρῆ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τούτῳ διαπυθάνεσθαί τε καὶ παντελῶς πείθεσθαι· ὅπερ παρὰ πάντα Λόγον ἢ πίστιν ἐπὶ τῷ Θεῷ [*Ὅν ἐσκεμμένως κἀνομολογῆτως διὰ τοῦτο κυρίως* ἀπὸ τοῦ Λόγου διαχωρίζουσιν ὡς καὶ οἱ ἔτι οἱ ἀυταποκαλούμενοι "θεολόγοι" καὶ πλεῖστοι διάσημοι/ διαβόητοι ἱεράρχαι!] πεισμόνως αὐτοὶ δι' ἀφροσύνην καὶ αὐτὴν ἀρνοῦνται ποιεῖν, ἐπὶ μόνην ζημίαν καὶ ὄλεθρον παρασύροντες ἑαυτούς καὶ ἀλλήλους, παρ' ἀμαθῶν διδασκάλων κάγυρτῶν ἡγετῶν ἀεὶ διὰ σοφιστειῶν καὶ σκανδάλων ἀγόμενοι πρὸς κρημνόν!

(ς) Πᾶν ὅπερ τοῦτο διδάσκει: ὅτι ὅλως ἄλλη ἐστὶν ἢ ὅλως ἐπιθυμητὴ Λογικὴ τοῦ ἐπὶ κοινωνίαις ἀνθρώπων Νόμου ὑπόστασις, ἀπὸ τῆς ὡς ὑποστατῆς δηλουμένης *ἀλογίας τῆς βιαίως ἐπ' αὐτῶν ἐγκαθισταμένης καὶ ψευδέστατα δηλουμένης ὡς ἐπ' ἀγαθὰ μόνα σκοπούσης!* Οὐ βία ὁ πολιτισμὸς ἐν ἐδάφει ἀγόνῳ ἀποκτᾶ ρίζας!

Κἂν τὸν πολιτισμὸν πως ἐπαυξάνῃ τὸ ὑπὸ μίαν κυβέρνησιν, εἴ γε δικαίαν, μείζονας δημιουργεῖν πολιτείας ἀπαντώσας εἰς τὰς αἰεὶ μείζονας γιγνομένας συγχρόνους ἀνάγκας, πάντως καὶ τοῦτο οὐ στερρῶς διὰ βίας ἐπιτυγχάνεται, ἀλλὰ δι' ἀγαστήσ ἐπὶ τῷ κοινῷ πολιτισμῷ συνεχοῦς συμφωνίας καὶ συνεργασίας τῶν ἐλευθέρως ἐπὶ ταύταις συνεργομένων! Ἄν ἐπὶ μόνῳ τῷ ὑλικῷ κέρδει οὔτοι συνέρχονται, συνεχεῖς ἐν αὐταῖς εἰσιν αἱ τριβαί, καὶ τάχ' ἐπέρχεται ἡ διάλυσις!

(ζ) Ὅτε κατὰ τῶν Ἑλλήνων οἱ Πέρσ' ἐξεστράτευσαν, οὐδένα τοῦ κείνων καλλίονα μεθ' αὐτῶν πολιτισμὸν ἐκομίσαντο, ἐπὶ τᾶριστα καὶ ἑαυτοὺς ἐμψυχούντα καὶ τοὺς Ἕλληνας πείθοντα! Οὐδεμίαν περὶ τῶν τοιούτων ἐκεῖν' εἶχον ἰδίαν ζῶσαν ἐφ' ὑψηλὰ κινούσαν ἀντίληψιν, πάνθ' ἄπερ κἂν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι μᾶλλον δυσκόλως ἀνεπτύσσετο ἔτι καὶ τότε! Ἄλλ' ὅθ' ὕστερον κατὰ τῶν Περσῶν οἱ Ἕλληνες ἐξεστράτευσαν ὑπὸ τὸν Ἀλέξανδρον, οὐ παρέλιπον καὶ τὸν ἑαυτῶν μάλιστα μείζονα πολιτισμὸν ἐνεγκεῖν μεθ' αὐτῶν, ὅς διαρκῶς αὐτοὺς ἐνεψύχωνε, τοῦλάχιστον διὰ στόματος ἔτι ζῶντος τοῦ Ἀλεξάνδρου, εὐθέως μαθόντος ἀπὸ στόματος τοῦ Ἀριστοτέλους! Τί γε; Κατηγορικῶς, ὅτι πᾶσι καὶ μόνοις τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ ἀρίστοις τᾶριστ' ἔστιν ἀρμόδια, οὐ δέ γε μόνοις τοῖς Ἕλλησι διὰ μόνην τῆς δι' αἵματος αὐτῶν συνεχείας αἰτίαν· ὡς ὅτι πρῶτιστα διὰ τῆς παιδείας μᾶλλον ἢ μόνοις τοῦ αἵματος ἄριστος ὁ ἄνθρωπος γίγνεται! Ἦπερ παρὰ πάντα ταῦτα διδασκαλία καὶ αὐθις ἐπὶ σκληρὰ ὄψα μᾶλλον μὴ ἀκούοντων προσπίπτει· ὡς καὶ πρότερον ἐν αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι, ὅτ' ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρου λόγῳ οἱ Ἕλληνες, φόβῳ μᾶλλον ἢ Λόγῳ ἐπέισθησαν, καὶ τῷ προσδοκωμένῳ ἐκ τῆς κατὰ τῆς ἀνατολῆς ἐκστρατείας ὑλικῷ κέρδει! Διὰ τοῦτ' οὖν δεῖ νῦν ἡμᾶς λέγειν ὅτι, φεῦ, οὐδ' ἡ διὰ κείνου τῶν φιλοσόφων διδασκαλία περὶ ἀρίστων εἰς τέλος ἐξήρκεσεν! Ὡς ὅτι ἐν τέλει, κἀκείνου τοῦ φιλοσόφου ὁ μαθητῆς καὶ μέγας Ἕλληνας ἐμήδησε· χῆ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τᾶριστα πίστις ἀπώλετο διὰ τῆς ἀφ' Ἑλλήνων εἰς Ἕλληνας ἐκπτώσεως τῶν ἐπιγόνων μετ' Ἀλέξανδρον στρατηγῶν, ταχέως ἀπολεσάντων ὃ οὐκ ἦν ἐγγενῶς σφῶν αὐτῶν ἴδιον ἀλλὰ μόνοις προσκαίρως δι' Ἀλεξάνδρου ἀποκτηθὲν κἂν ἑαυτοῖς οὐδέποτε ριζωθὲν παγκόσμιον πνεῦμα, δι' ὃ καὶ πολὺ μᾶλλον ἔδρασαν ὡς ἀπαίδευτ' ἐπαρχιώται περὶ τὰ πολιτισμικὰ καὶ τὰ μέλλοντα καὶ ἐτράπησαν πρὸς ὑλικὰς μόνας ἐπιδιώξεις καὶ βασιλικὰς πλὴν στενὰς ἐπαρχιακὰς ἡγεσίας σατραπειῶν κατὰ κυρίως τὸ μηδικόν, οὐ ταύστηρῶς ἀριστοκρατικὸν ἑλληνικὸν μόνον ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον ὑπόδειγμα!

(η) Τί οὖν ἔδει γενέσθ' ἐκλιπόντος τοῦ Ἀλεξάνδρου; Τοῦτό γε πρῶτον: Ὅπως ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀνάγκη μειώσεως τῆς ἀπωλείας ἐκεῖ-

νου! Διὰ τῆς διατηρήσεως ὡς πρότερον *ἀκεραίας* τῆς ομάδος τῶν στρατηγῶν, ἐνεργούσης ὡς ἐνιαῖον κἀδιάσπαστον δημοκρατικὸν κυβερνητικὸν ὄργανον! Ἄσφαλῶς γάρ, ὡς ὁ Ἄλεξανδρος μέγας ὄντως ὑπῆρξε, πάντως καὶ διὰ τῶν στρατηγῶν αὐτοῦ ὡς ομάδος παρισταμένης-συσκευημένης-συμβουλευούσης-ἐνεργούσης καὶ ἐκτελούσης μᾶλλον ἑαυτοῦ μείζων ὄντως ἐκεῖνος κατέστη! Εἰ σοφοί, ἢ ἔστω φιλόσοφοι οἱ στρατηγοὶ ἦσαν, ὡς *ἀδιαίρετον* ἐπιτελεῖον διέμενον ἄν! Χῶς ἡδυνάτου μεταξὺ αὐτῶν ἀδιαιρέτως ἐκλέξει τὸν διάδοχον Ἄλεξάνδρου καὶ ἐπιτυχεῖν τὴν αὐτοῦ διὰ δημοκρατικῆς ἐκλογῆς ἐπικύρωσιν ὑπὸ παντὸς τοῦ ἐν ἐκστρατεία στρατεύματος, ὄφελον τῷ στράτευματι τὸ ζήτημα ἐνεγκεῖν, *Λόγῳ* τὴν ὠφέλειαν τῆς πάντων ἐνώσεως ἐξηγοῦντες καὶ *πίστιν ὀρκιζόμεν'* ἀδιαιρέτως ἐπὶ τῇ *ομάδι, ἐπὶ σύμπαντι τῷ στράτευματι καὶ τῷ κράτει, ὡς καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ μεγάλῳ τοῦ Ἄλεξάνδρου σκοπῷ, ἕως ἂν ἦ δυνατὸν ὁμοίως παρὰ παντὸς τοῦ λαοῦ τὸν πρῶτον ἐκλέγειν.* Εἰ οὕτως ἐποίουν μᾶλλον ἢ ὡσπερ ἐποίησαν καὶ ἐγένετο, ἠνωμένον τε κἀδιαίρετον διέμενον ἄν καὶ τὸ ὅλον βασιλεῖον! Ἄλλὰ φεῦ, τάνωτέρω δηλωθὲν παγκόσμιον ἑλληνικὸν πνεῦμα μετὰ τοῦ Ἄλεξάνδρου ἐξέπνευσε, κούδέποτε πλέον ἀνεβίωσεν ἐν τοῖς Ἑλλησι! Μήπως πρὸ ὥρας χοῦτως ἐλειπῶς κὰν τῷ κείνου νῶ αὐτὸ συνελήφθη; Ἄσφαλῶς οὐ! Οὐ πρὸ ὥρας ἦν ὁ Ἄλεξανδρος, ἀλλὰ *μεθ' ὥραν μακρὰν αὐτὸς ἐξέμεινεν ὁ λαὸς τῶν Ἑλλήνων ἐκπεσόντων εἰς ἑλληνας καὶ δεινότερους καὶ δεισιδαιμονεστέρους τῶν προτέρων ἕκτοτ' ἐπαρχιώτας!* Διότι οὔτε πᾶς ἢ φιλοσοφία, οὔτε καὶ μόνῃ ἢ περὶ τῶν ὄντων ἀρίστων διὰ τῆς δημοκρατίας τῶν μεγάλων Ἑλλήνων διδασκαλία, οὔτ' αὐτὰ τὰ δεινότατα τοῦ παρελθόντος δι' ἀσοφίαν παθήματα ἐγένετό ποτ' αὐτοῖς ὀδηγός! Ἡ δὲ πνευματικὴ τοῦ πολιτισμοῦ ὀδηγήτρι' ἀνάγκη, παρὰ τὰ κείνων διδάγματα, οὐδέποτ' ἐγένετο ἄνωσις εἴτε τῆς τῶν τότε, εἴτε τῆς τῶν ἀκολουθησάντων ἐλλήνων ψυχῆς! Ἐν ἐκείνῃ τῇ πασῶν κρισιμωτάτῃ ἱστορικῇ καμπῇ τοῦ πολιτισμοῦ, *ἦσσαντες φεῦ τοῦ πρὸ αὐτῶν κειμένου σκοποῦ ἀπεδείχθησαν οἱ δι' Ἄλεξάνδρου ἕως Ἰνδίας ἐπενεγκόντες τὸν διὰ τῆς Ἑλλάδος πολιτισμὸν τοῦ ἀνθρώπου· παύσαντες πλέον Ἑλληνες εἶναι, χῶς ἕξεστι Πολίταις τοῦ Κόσμου ἐν αὐτῷ λειτουργεῖν ἐπὶ μόνα ἄριστα διὰ παραδείγματος ἀεὶ ζῶντος πάντας τοὺς ἀνθρώπους προάγοντες· ἀνακάμψαντες ἐπὶ μόνα τὰ διὰ τὸ στενωτάτον τυφλὸν ἐπαρχιωτικὸν αὐτῶν πνεῦμ' ἀδιόρθωτα ἕως τοῦ νῦν διαμείναντα πολιτικ' αὐτῶν ἐλαττώματα· ἐκπεσόντες εἰς ταπεινοὺς ἑλληνας ἀρνούμενους παρὰ τὰ δηλούμεν' ἰδεῖν τὰ γενικὰ καὶ θεμελιώδη ζητήματα τοῦ πολιτισμοῦ, ἢ ποῦ καὶ πῶς δι' αὐτὰ τὸ γενικὸν ἐπὶ γῆς αὐτῶν χρέος κείται!*

§107. (α) Ἄλλὰ γε πρὸς τούτοις, παρανόησιν μεγίστην συνί-

στησιν ἀναγκαῖον νομίζειν τὸ ἔρχεσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν μιᾶς ἐπὶ γῆς μόνης ἀρχῆς πρὸ τοῦ συνίστασθαι τὴν τελείαν ἐπ' αὐτῆς πολιτείαν ἐν ἧ δεῖ αὐτοὺς μαθητεῦσ' ἵνα γένωνται δόκιμοι τῆς Τελείας Πολιτείας Πολῖται! Ἄλλης τινὸς πολιτείας μὴ οὔσης καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν σύγκρισιν μὴ παρεχούσης, ἡ μία τυχοῦσα καθολικὴ μὲν, ἀλλὰ κατὰ τὰ συνήθη λοιπὰ καθιδρυθησομένη αὐθαίρετος δέ, ἐπὶ γῆς πολιτεία *οὐδεμίαν ἀφ' ἑαυτῆς αἰσθήσεται ἀνάγκην ἑαυτὴν τελειότεραν ποιῆσαι ἐφ' οἴωδή ποτ' ἀγαθῶ τῶν ἀνθρώπων, κἄρ' οὖν οὔτ' ἐπὶ τινι ἀνωτέρῳ πνευματικῶ ἀγαθῶ*· ὡς μάλ' ἔσεται ῥᾶον τὸ συναξείν τὴν ἑαυτῆς ἐπὶ πάντων ἐπιβολὴν ὡς ἀποτοκὸν τῆς ἡδῆ ἐν αὐτῇ προϋπαρχούσης πολιτικῆς, στρατιωτικῆς, οἰκονομικῆς καὶ συνήθους λοιπῆς "ἀρετῆς" (μόνης καὶ διὰ τὰ ποτέ-λεσμα τοῦτο "τελείας" τότε θεωρηθησομένης) τῶν παλαιῶν αὐτῆς πολιτῶν· καὶ κυρίως τῶν αὐτῆς ἡγετῶν, αἰεὶ ἰδίας αὐτῶν τὰς ἐπιτυχίας διαφημιζόντων καὶ θρασύτατ' "ἀρετὰς" ὀνομαζόντων ὡς καὶ τὰς προσφόρους τοῖς σκοποῖς αὐτῶν ἀδιστακτοὺς κακίας!

(β) Διὰ τὴν *ἀπαιδευσίαν ἐπὶ τὸ τέλειον, καὶ τὴν ὅλως ἠθελημένην ἐπὶ τοῦτο τυφλότητα* τῶν ἐπὶ γῆς ἡγετῶν, τὸ "ἐφικτὸν" μόνον διωκόντων ὡς ἀσμένως αὐθ' οὔτοι λέγουσιν, οὐ δὲ τὸ τέλειον, ὅπερ "ἄγνωστον" αὐτοῖς ἐσκεμμένως δηλοῦσι, μὴ ἐπιθυμοῦσιν οὐδέ τιν' αὐτοῦ μνείαν ποιεῖν ἵν' ὡς εἰκὸς ποιηρότατ' ἀποφύγῃσι πᾶσαν ἐπ' αὐτῷ δέσμευσιν, *οἰαδή ποθ' ὑπὸ τοιούτους ἡγέτας ἀτελῆς ἀτελῶν πολιτῶν πολιτεία, εἰς γενικὴν ἐπὶ γῆς ἀρχὴν ἐρχομένη, μᾶλλον πᾶσαν τὴν προτέραν ἐν αὐτῇ ἀδικίαν ἐπιχειρήσει διαιωνίζειν καὶ βάλλειν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἐφ' ἣν ὡς ὅλως ἄδικοι δυνάσται τῶν πολλῶν οἱ ὀλίγιστ' ἐπιχειρήσουσιν ἐγκατασταθήσεσθαι!* Κενοδοξία *κακῶν ἡγεμόνων, ἐπὶ κακῶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς λαῶν ἡγουμένων*, πάντοτ' ἐς ἐκστρατείας οἱ λαοὶ ὠδηγήθησαν! Καὶ οὐδόλως δύναθ' αὕτη ἡ κρίσις ἀναιρεθῆναι διὰ τὸ τυχὸν "καλὸν" καλούμενον καίτοι ἐπ' ἄριστα *μόνον ἡμίκαλον καὶ κολοβὸν* ἐκστρατείας τινὸς ἀποτέλεσμα:

(γ) Τὴν Ἀλεξάνδρου ἐκστρατείαν κατὰ τῶν Μήδων λαβὲ ὡς παράδειγμα: Ἐξεστὶ πῶς ἡμῖν αὐτὴν ἐντελῶς δικαιολογεῖν ὡς ἐπὶ καλῶ μόνῳ ἀναληφθεῖσαν, διὰ τὰκολουθήσαν *ἀλλ' ἐπὶ τινὰς μόνους αἰωνίως πῶς διαρκέσαν* ταύτης κληθὲν "καλὸν" καὶ "ὠφέλιμον" ἀποτέλεσμα; *Πῶς γὰρ καλὸν ἐστὶν ὄντως τὸ μὴ διηνεκῶς διαρκοῦν;* Καὶ ὠφέλιμον τίτι;

(i) Μὴ τάνθρωπινῳ πολιτισμῷ; Πῶς οὖν συγκρίνομεν τὸ ὃ ἡμεῖς καλοῦμεν "ὠφέλιμον" αὐτῆς ἀποτέλεσμα τῷ ἐξ αἰτίας τῆς ἐκστρατείας ἐκείνης *μὴ πλέον ὑπάρχοντι συνολικῶ* κείνου ἀθροίσματι (ὁ πιθανῶς περιελάμβανεν ἄν, ταύτης μὴ ὑπαρξάσης, καὶ τὸν ὑπὸ κεί-

νης καταλυθέντα μὴ πλέον ὑπάρχοντα πολιτισμόν); Ἄλλα καὶ τίσιν ὠφέλιμον;

(ii) Μήπως ἄρα Ἑλλάδι; Ἀσφαλῶς οὐ! Ὅτι αὐτῆς ὁ πολύτιμος πλοῦτος ἐσπαταλήθη κατὰ κείνον τὸν πόλεμον! Μήπως Ἑλλησι; Πῶς; Οὐχ οἱ ἄριστοι κείνων εἰς ἐκείνον ἀπῆλθον τὸν πόλεμον μηδέποτε ἔπανακάμφαντες ἐς πατρίδα, μάλιστα πτωχοτέραν ἔκτοτε καταστάσαν διὰ τὴν ἐκείνων ἀπώλειαν; Ἡ μήπως διὰ τοῦ πολέμου ἐκείνου σοφώτερ' ἐπὶ καλῶ μόνω ἐγένοντο πάντες οἱ Ἕλληνες; Ἄλλ' οὐδεμία περὶ τούτου ὑπάρχει ἀπόδειξις!

(iii) Μήπως ἄρ' ὅτι πολλὰς ἐλληνίδας πόλεις καθίδρυσαν ἕως Νείλου καὶ μέχρις Ἰνδοῦ καὶ βάθους Ἀσίας ὠφέλησέ πως τὸν γενικὸν τῶν ἀνθρώπων πολιτισμόν; Ναί, ἀλλὰ μόνον προσκαίρως! Ἄλλα πάντως ἀρκούντως; Οὐχί, ὅτι αὐθ' ἐλληνίδες ἐφάνησαν ἐπὶ μόνη τῇ ὄψει τῶν ἐν αὐταῖς δομημάτων, οὐ καὶ τῇ οὐσιαστικῇ αὐτῶν ὑποστάσει, ὡς ἀποδείκνυτ' ἐκ τοῦ μηδενὸς παρ' αὐτῶν νέου ἀλλ' αἰωνίου τινὸς προστεθέντος ἐπὶ τοῦ πολιτισμικοῦ Ἑλλήνων οἰκοδομήματος! Δι' ὃ τελικῶς αὐταὶ κάπερροφήθησαν ὑπὸ τῶν γηγενῶν πληθυσμῶν, μὴ μεταμορφωθέντων διὰ τῆς παιδείας, αὐτοὺς μὴ ἐγγισάσης, εἰς Ἑλληνας! Πῶς οὖν ἄρ' ἐσμέν ἡμεῖς βέβαιοι ὅτι οὐ μάλιστα μείζον ἦν ἂν ἀσφαλῶς τὸ συνολικὸν πολιτισμικὸν ἀποτέλεσμα, εἰ οὐκ ἐν πολέμῳ καὶ τοσαύτῃ τελικῶς ἀχρήστῳ διασπορᾷ τόσος πολὺς ζωῆς κἀγαθῶν πλοῦτος κατεδαπανᾶτο;

(iv) Ἡ μήπως διότι ἢ οὕτω διασπαρεῖσα Ἑλλήνων παιδεία τελικῶς εἰς πλήρεις πολίτας μετήλλαξέ πως καὶ τοὺς ἄλλους ὑπ' αὐτῆς φωτισθέντας ἀνθρώπους; Ἄλλα πῶς ἄρ' ἐπ' ἄριστ' αὐτοὺς προαγαγεῖν αὕτη ἐδύνατο, τῶν ἐλλήνων αὐτοὺς δι' Ἀλεξάνδρου κατὰ τὴν Μηδῶν παράδοσιν ἐτέροις ὑποτελεῖς τηρησάντων, τάρχικου πάντως δὲ κολοβοῦ ὑποδείγματος γηγενίου ἐλληνικοῦ πολιτῶν πνεύματος ἐν τέλει ἀπολεσθέντος; Πῶς οὖν ἄρ' οὐχ ἱκανῶς διὰ τοῦτο, ὡς μὴ γνησίως ἐλληνικὴ καὶ φωτὶ Οὐρανίῳ διειργασμένη ἐλέγχεται πᾶσ' αὕτη ἢ προσπάθεια!; Ἐὰρ' ἀρνηθῶμεν ὅτι ἐλλειπείς, ἔξωθεν, καὶ προσκαίρως μόνον εἶ πως, αὕτη κατέστησεν "Ἑλληνας" τοὺς τὴν ἐλληνικὴν δι' ἀναστροφῆς μετὰ τῶν ἐκεῖ στρατευσάντων ἐλλήνων ὁμιλήσαντας ἀσιάτας, ἔσωθεν δ' ὅμως τῷ πόθ' Ἑλλήνων τρόπῳ πνεύματος καὶ ψυχῆς μὴ χρησαμένους, τοὺς ἔξωθεν μόνον τῷ Ἑλλήνων πολιτισμῷ ἐμφανισθέντας ὡς συμμετέχοντας, ἔσωθεν δ' ὅμως πάλιν εἰς κατάστασιν ἡμιβάρβαρον περιπεσόντας!; Ὅτι πῶς ἄλλως οὐκ ἐρρίζωσεν ἐν τῇ ἀνατολῇ τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα; Ἀφ' ἧς τελικῆς χαλεπῆς μοίρας οὐδ' αὐτοὶ ἔτι διέφυγον οἱ φύσει ποθ' Ἕλληνες, διὰ τὴν μεγάλην αὐτῶν ἀσοφίαν σὺν ἐκείνοις παρασυρθέντες κὰς ὑπηκόους

καὶ δούλους μᾶλλον ἀσμένως καταπεσόντες ἡγεμόνων Ῥωμαίων, Βυζαντινῶν, Ὀθωμανῶν, καὶ λοιπῶν τόσων συγχρόνων, ὧν τὸ πλήθος μέγα πολὺ!

(δ) Αὐθις ὄρα Ἀλέξανδρον, ὃς πρῶτος ἑαυτὸν εἰς θεὸν ἀνεκήρυξε!: Τίς οὖν ἄρα περὶ αὐτοῦ δύναται λέγειν ὅτι οὐκ εἰς τύραννον ἐπὶ γῆς μέγιστον μετεξειλίσσετο ἄν, εἰ ἐπέζη; Τίς αὐτῷ, δαφνοστεφεῖ θεῷ, ἀντετάσσετο ἄν; Καὶ πῶς ἐπεικῆς ἐπ' αὐτὸν ἦν ἂν τότε ἡ κρίσις τῆς Ἱστορίας; Εὐφυέστατος καὶ νεώτατος ἦν στρατηλάτης! Ἀλλ' ἦν ἄρα καὶ ὁ σοφώτατος τῶν τότε ἀνθρώπων, διὰ τοῦ πολέμου ἐπιχειρῶν ἐπὶ σοφίαν προάγειν αὐτούς; Οὐ γέ! Οὔτε πρὸ τῆς κατὰ Περσῶν ἐκστρατείας Λόγω τοὺς Ἕλληνας ἔπεισε περὶ τῆς ἀναγκαιότητος ταύτης ὑπὲρ τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ, οὔτε γὰρ κατὰ κείνην τὴν ἐκστρατείαν τοὺς στρατηγούς ἐπὶ τῇ κείνου διώξει ἐπαίδευσεν, οὔτε γὰρ αὐτοῦ οἱ διάδοχοι ἐπεζήτησαν πῶς ἄριστα τὸν πολιτισμὸν πρῶτον ὑπηρετῆσαι, οὔτε γ' οἱ Ἕλληνες ὡς *θεράποντα τοῦ πολιτισμοῦ* αὐτόν ποτ' ἐτίμησαν ἀλλὰ *μόνον* ὡς στρατηλάτην, ὅτι αὐθέντας ἐπ' ἀλλοτρίων τινὰς τούτων *προσκαίρως* ἐπέβαλεν! Εἰ τόση ἐστὶν ἡ ἀλαζονεῖα τῶν ἐθνικῶν ἀπογόνων τῶν δι' ὑποταγῆς εἰς ἐκστρατείας μακρὰς ὀδηγηθέντων διὰ τὰ μυθικὰ μυθικὰ λάφυρα, πόση ἦν ἄρ' ὄντως ἡ κρυφὴ ἔστω ἀλαζονεῖα τοῦ ἡγεμόνος; Λαμπρὰ ἦν βεβαίως ἡ διασπορὰ ἐπ' ἀνατολῇ τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος! Ἀλλὰ μήπως ἐπ' οὐσίᾳ ἄγονον ἐπι ἔδαφος ὁ σπόρος σπαρείς, διὰ τοῦτ' ἀκριβῶς μετ' οὐ πολὺ καὶ ἀπέθανεν, εἰς οὐδὲν τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ μακρὸν ὄφελος ἀποβάς, ἀλλὰ μάλιστα μεγάλην ζημίαν διὰ τὸ μὴ σπαρῆν' ἐπ' εὐφορωτέρου ἐδάφους; Μήπως δ' ἡ παρ' Ἑλλήσιν ἔμφασις τῆς ὡς ἄνω διασπορᾶς ὑποσυνειδήτως σκοπεῖ εἰς τἀποκρύψ' ἀπὸ τῆς ἐνεργοῦ αὐτῶν συνειδήσεως τὸ ἰσάκις βάρβαρον τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν Ἀλέξανδρον κατὰ τῆς Περσίας πρὸς τὸ τῆς τῶν Περσῶν ὑπὸ τοὺς Δαρείου καὶ Ξέρξην κατὰ τῆς Ἑλλάδος;

(ε) Ἀλλὰ πρόσθεσ καὶ τοῦτο: Εἰ ὁ Ἀλέξανδρος ἔλεγεν Ἕλλησιν ὅτι *χάριν τοῦ πολιτισμοῦ ἀσστηρῶς, οὐ δέ γὰρ ποσῶς διὰ λαφυραγωγίαν* τὴν ἐκστρατείαν ἠτοίμαζε, *πόσοι* τῶν Ἑλλήνων ἠκολούθουν αὐτὸν ἄν; Ἡ ἀλαζονεῖα τῶν ἡγεμόνων κενοδοξία ἡγουμένων τῶν ὑπὸ κείνους λαῶν καὶ στρατῶν, χῆ ἐλπίς πάντων αὐτῶν ἐπὶ λάφυρα ὀδηγεῖ εἰς πολέμους, οὓς μόνοι οἱ νικηταὶ ἰστοροῦσιν! Ἀεὶ ἀπὸ τοῦ νοῦ αὐτῶν πάντων μακρὰν ἢ διάδοσις καὶ διάσωσις τοῦ πολιτισμοῦ! Ἡ κρίσις αὕτη οὐκ ἀναιρεῖται διὰ τὸ *τυχὸν εἰ "καλὸν"* ἐκστρατείας τινὸς ἀποτέλεσμα, ὅπερ *οὐκ εἰς μόνον* τὸν ἐκστρατεύοντ' ὀφείλεται, *ἀλλ' ἰσομερῶς καὶ τὸν προσδεχόμενον τὴν τυχοῦσαν ἀγαθὴν ἐκείνου ἐπιρροήν!*

(ς) Πῶς οὖν ἔξεστιν ἔλλησι παντελῶς δικαιολογεῖν τὴν κατὰ τῶν Μήδων ἐκστρατεῖαν τοῦ Ἀλεξάνδρου ὡς ἐπὶ καλῷ μόνῳ ἀναληφθεῖσαν διὰ τὸ ἐπὶ τινὰς μόνους αἰῶνας ἀκολουθήσαν βραχὺ αὐτῆς κάμφιβολον, ἂν πως ὠφέλιμον ἀποτέλεσμα εἰς τὰνατολικά μέρη τοῦ κράτους, ὅτε τὰ δυτικά οὐδέποτ' ἄλλοτε τοσοῦτον ἐδεινοπάθησαν ὡς κατὰ τοὺς ἐμφυλίους πολέμους τῶν ἐπιγόνων; Καὶ πῶς ἀποτιμᾶται ὀρθῶς ἢ τυχοῦσα βραχεῖα ὠφέλεια, παρ' ὧν ὑποτιμᾶται μεγάλως ἢ διὰ ταύτην δαπάνη; Τί διὰ τὴν ἐκστρατεῖαν ἐδαπάνησεν ἢ Ἑλλάς; Τί δ' ὁ λοιπὸς κόσμος; Καὶ τί ἀπ' αὐτῆς ἀπεκόμισεν ἢ Ἑλλάς, χὴ ταύτης περὶ τοῦ Κόσμου παντὸς αἰωνία Ἰδέα; Τί δ' ὁ λοιπὸς κόσμος; Ὁ παγκόσμιος πολιτισμὸς ἐζημιώθη ἢ ὠφελήθη; Ἀπολογιστικῶς κρινομένη, ἦν ἢ συνολικὴ καταβληθεῖσα ἀνθρώπων καὶ πλοῦτου δαπάνη ἀληθῶς ἀναγκαῖα; Ἀπολογιστικῶς κρινομένη, ἦν ἢ μακροχρόνιος ἀπὸ κείνης ὠφέλεια ἄλλως ἀδύνατος; Πάντως κατὰ κείνον τὸν πόλεμον ἢ Ἑλλάς οὐδὲν ὠφελήθη [ὅπερ κακὸν εἰς καλὸν ἀποβήσεται, ἂν ἔστω καὶ νῦν πολῦτιμον πᾶσι γένηται μάθημα], χὸ βαρῦτιμος ζῶν χὸ ὀλίγος ἐμπράγματος πλοῦτος αὐτῆς μεγάλως ἐσπαταλήθη [ὅπερ κακόν, δεινότατ' ἀποπληρωθὲν διὰ τῶν αἰώνων, εἰς καλὸν ἀποβήσεται, ἂν ἔστω ὑστερημένως, πᾶσιν ὁμοίως μάλα πολυτιμώτερον γένηται μάθημα]! Ἀλλὰ φεῦ, οὐδὲν ποτ' ὠφέλιμον ἐκ τῆς Ἱστορίας τοῦλάχιστον οἱ Ἕλληνες ἔμαθον! Οἱ ἄριστ' αὐτῶν, εἰς ἐκείνον ἀπελθόντες τὸν πόλεμον, οὐδέποτ' ἐπανέκαμψαν ἐς πατρίδα! Οἱ δ' ἐν τῇ πατρίδι ὑπολειφθέντες οὐδόλως σοφώτεροι διὰ κείνης τῆς ἀπωλείας ἐγένοντο!

(ζ) Εἰ καὶ πολῖται οἱ Ἕλληνες, μᾶλλον ἥσσανας πολίτας ἐπέδειξαν ἑαυτοῦς, χάριν κυρίως λαφύρων εἰς ἡμιμνηκούς τ' Ἀλεξάνδρου ἀποδεχθέντες μεταβαλεῖν ἑαυτοῦς! Κᾶς πολίτας μάλιστα ἥσσανας, εἴ πως πολίτας, εἰ μὴ καὶ δούλους ὑπεβίβασαν τοὺς ὑπὸ κείνων κατακτηθέντας λαοὺς! Οὐδὲν ὧνπερ ἀρμόδιον ἔστι πολίταις! Ὅτι δ' ἢ μοῖρα τῶν κατακτηθέντων (οὐ δ' ἐνίων αὐτῶν) ὄντως ἐβελτιώθη, πόθεν ἀναντιρρήτως συνάγεται;

(η) Καίτοι πόλεων γνησίων ἑλληνικῶν, ἐλευθέρων, ὠρίμων διὰ τῆς ἤδη μακραίωνος παιδείας γεγενημένων πολῖται οἱ γηγενεῖς Ἕλληνες ἦσαν, μᾶλλον ἥσσανας οὐ γὰρ μείζονας πολίτας ἀπέδειξαν ἑαυτοῦς πρὸ τοῦ πολιτισμικοῦ αὐτῶν χρέους, ἑαυτοῦς μεταβαλόντες εἰς ἡμιμνηκούς τοῦ Ἀλεξάνδρου· κὰν τούτῳ ἀπαξιώσαντες τὴν σπουδαιοτέραν καὶ μάλιστα μείζονα δι' αὐτοῦ σιωπηρῶς τε κάσιν-ειδήτως παρουσιασθεῖσαν αὐτοῖς πρόκλησιν, ἧς πρό, κάκεινος κάκεινοι τυφλοὶ πάντες παρέμειναν, τοῦ ἀντιπαρουσιάσαι αὐτῷ τὴν ἤδη ἐν τῷδε ἀνενεχθεῖσαν κρείτον' αὐτῶν πολιτισμικὴν πρότασιν, ἧς συνειδὸς ὡς βαθυτάτης ἀνάγκης οὐδέποτ' ἀπέκτησαν, τῆς ὑπ'

αὐτὸν ὀργανώσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς ἓν ἐνιαῖον, σοβαρὸν ἐπὶ τέλους πολιτῶν κράτος, συνετῶς παρ' αὐτοῦ ὀδηγούμενον πρὸς ἔτ' ὑψηλοτέρας πολιτισμοῦ κορυφάς, ὧν ὁ πολιτισμὸς ἐστερήθη, ἀντὶ τῆς ὀργανώσεως τοῦ πολέμου κατὰ τῶν Περσῶν· ὃς ὕστερον ἀπεδείχθη καὶ τάνθρωπίνου καὶ τοῦ ὑλικοῦ πολυτίμου τότε ὑπάρξαντος πλούτου πάντῃ συντριπτικός, καὶ τοῦ διηνεκοῦς πολιτισμοῦ μάλιστα ἐπιζήμιος! Τὴν πρόκλησιν ταύτην αὐτοὶ πάντες ἀπαξιώσαντες, οὐδεμίαν ἀπὸ τῆς περὶ Κόσμου Ἰδέας νύξιν λαβόντες, σὺν αὐτῷ πάντες πλὴν Λακεδαιμονίων [καίτοι διὰ λόγους ἐτέρους αὐτῶν!] αὐτοὶ ἐξεστράτευσαν! Χῆ Ἱστορία ὡς ἤδη ἐγράφη ἐγράφη! Χῶς ἤδη ἐξετυλίχθη ἐξετυλίχθη! "Ἄρα ἐπὶ καλῷ, ἢ κακῷ; Μόνος ὁ Κύριος οἶδε! Ἐγὼ ἀπλῶς ἐρωτῶ! Καὶ Λογικῶς, ὡς ἐπίσης ἐναγωνίως, τὴν τῶν ἐρωτημάτων τούτων Ἀναφορὰν ὑποβάλλω!

§108. (α) Ἄλλὰ τοῦτ' ἀκριβῶς ἐστὶν ὅπερ [οὔ πέρι, ἰδὲ καὶ τὸ Κεφ. 23] οἱ Ἕλληνες, οἱ ἔλληνες καὶ πάντες οἱ ὕστερον ἐκείνους σπουδάσαντες ὑπερείδον: Τὸ ἐν αὐτῷ μεικτὸν πρόβλημα τῆς βαρβαρότητας καὶ δουλείας! Καθότι ὅπου ἢ μία, ἐκεῖ καὶ ἡ ἄλλη! Χῶπου δουλεία, ἐκεῖ οὐδ' αὐτὸς ὁ πολιτισμὸς ἐλεύθερος δύνατ' ἀπὸ τοῦ μιᾶσματος τῆς βαρβαρότητας εἶναι, πρὸς ἣν κάκεινος ἐν τέλει ἐξομοιοῦται, μᾶλλον ἢ αὐτὴ ἐν αὐτῷ ἀφανίζεται! Ἄπερ (δουλεία ἤγουν τε καὶ πολιτισμὸς) ἀεὶ κακῶς μόνον μετ' ἀλλήλων συμμείγνυται, δι' ὑποκρίσιαν, ἢ ἄνοιαν, ἢ μόνην ἀνωριμότητα· ὧν μεταξῦ, τὰς αἰτίας καὶ τοῦ ὅλου προβλήματος τῆς Ἑλλάδος ἀναζητεῖν δεῖ! Διὰ τοῦτο τὰ μέγισθ' ὁ πολιτισμὸς τῶν Ἑλλήνων παρανοεῖται ὅτε ὡς ἐγγενῆς τῇ φύσει αὐτοῦ θεωρεῖται ἢ κὰν αὐτῷ τόθ' ὑπάρξασα μεταξῦ πολιτῶν, ὑποτελῶν καὶ δούλων καθαρῶς καὶ στενωῶς πολιτικῆ διαφορά· ἥτις καίτοι γενικῶς ἤσσω ὡς ἐλάχιστα μόνον συμβάλλουσα αὐτῇ τῇ δομῇ τοῦ πολιτισμοῦ, ὅμως δ' ὡς μείζων, καθότι νυχθημερὸν φανερωτάτη, παρίστατ' ἐν τῇ τῆς κοινωνίας ζωῇ, καὶ τὰ μέγιστα διὰ μόνης τῆς παρουσίας αὐτῆς χαλαροῖ τὴν ἰσχὺν τῆς ἐκείνου ὅλης ἔσω δομῆς. Καὶ διὰ τοῦτο τοὺς σήμερον εἰλικρινῶς καταπλήττει ὅτι οὐδέποτε συνειδητῶς τοὺς Ἕλληνας ἀπησχόλησεν ἢ καθαρῶς ἠθικὴ ὄψις τοῦ θεσμοῦ τῆς δουλείας, οὐδ' αὐτοὺς εὐθαρσῶς ἔτι τοὺς μεγάλους αὐτῶν φιλοσόφους!

(β) Ἄλλὰ νῦν παραβλέπομεν τὴν πλέον ὑποσυνείδητον ἐν ἡμῖν συμβολὴν τῷ πολιτισμῷ τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ κἀδυνατοῦμεν κατανοῆσαι τὴν ὑφὴν ὡς καὶ μεγάλων πολιτισμῶν ἄνευ Αὐτοῦ! Οὐδεὶς φεῦ ἐν "πεπολιτισμέναις" πῶς πρὸ Χριστοῦ κοινωνίαις διανοήθη συγκεράσαι τὸ πρὸς τὸν Θεὸν ὡς Τέλειον καὶ Ζῶν Πρόσωπον χρέος ἐκάστου ἡμῶν, δι' οὗ οἰκοδομεῖται πᾶσ' ἡ Χριστιανικὴ ἠθικὴ (καὶ δι' αὐ-

τῆς ἀνακλαστικῶς καὶ πᾶσ' αἱ τῶν λοιπῶν θρησκειῶν, τῶν μὴ δυναμένων παντελῶς τὴν ἀνάκλασιν αὐτῆς ἀποφύγει), μετὰ πασῶν τῶν πρὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἀνεξαιρέτως ἐκάστου ἡμῶν σχέσεων! "Ἄλλως εἰπεῖν: "Ἄνευ μὲν Χριστοῦ *διαφορικαί*, μετὰ δὲ Χριστοῦ *ὀλοκληρωματικαί* αἱ ἀνθρώπιναι σχέσεις εἰσὶν! Κατ' αὐτὰς μακρὰν φεῦ προηγήθη ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἰσχύος τῆς βίας ἔναντι κείνης τῆς συνειδήσεως τῆς Θείας Δικαιοσύνης! Ὡσαύτως δὲ παραβλέπομεν ὅτι ἔτι καὶ σήμερον διὰ τῶν *χειλέων μόνων* ἢ σὺν Θεῷ Δικαιοσύνη ὑπηρετεῖται, ἐνῶ ἢ ἐν τῇ κοινωνίᾳ *δῆθεν* "δικαιοσύνη" ἀπλῶς μόνον συντάσσεται τῷ αὐτῆς τε καὶ ἑαυτῆς πολιτικῶ καὶ βιαστικῶ κυρίως δ' ἀφανεῖ ἀλλὰ καὶ φαινομένῳ συμφέροντι! Ἐν μόναις ταῖς ἀρχικαῖς πρωτογόνοις κοινωνίαις διέλαθεν ἄγνωστος ὁ θεσμὸς τῆς δουλείας, διὰ τὸ αὐτῶν ἀνοργάνωτον, τὴν πάντων πτωχείαν καὶ τὴν συνεχῆ περὶ τὸ ἑαυτοὺς διατρέφειν φροντίδα· ὧν μόνων ἔνεκα πάντες οἱ ἐν αὐταῖς ἡδυνάτου δούλους ἑαυτοῖς ἀνευρεῖν καὶ τηρεῖν! Ἄλλὰ πόσοι νῦν ὄντως κατανοοῦσι τὰ νῦν συντελούμενα, ἐν οἷς χῆ *ἤδη ἀρξαμένη ἀταβιστικῆ πρὸς τὸν πρωτογονισμόν ἐπαναφορὰ* τῶν ἡμετέρων κοινωνιῶν, ἀπορριψασῶν τὸ τὸν "Ἀνθρωπον ὡς" Ἀτλαντα τιμῶν βάρος τῆς διδασκαλίας Χριστοῦ· τὰ δύναντον βασταγῆν' ὑπὸ μαλακῶν διὰ τῆς τρυφῆς ὧμων; Ὡς αὐτὴν λησμονοῦμεν, ἀναλόγως παύομεν καταπλήττεσθ' ὑπὸ πάσης πρὸ ἡμῶν βαρβαρότητος! Ἡ ἐπὶ τὰ ὀπίσω ὑπέλασις δηοῖ ὡς καὶ τὴν τὴν μέχρι τοῦδε διελαθεῖσαν ὁδόν! *Οὐκ ἄρ' ἐπανελευσόμεθα διὰ τῆς καταστάσεως τῶν Ἑλλήνων!* Ἡ ἐπιστροφή τῶν τέως ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν εἰς τὴν πρωτόγονον βαρβαρότητ' ἀκεραίαν διατηρήσει ἐν ἑαυτῇ κάκεινην τῆς παρουσίας ἡμέρας, ὡς κάκεινην τῆς αὔριον κάκεινην τῆς ἐπομένης! Ὅτι ἢ βαρβαρότης ὄντως τιμᾶ πᾶσαν ἑτέραν ἑαυτῆς ὑπερτέραν! Ἄει πρὸς τὴν κατακόρυφον βαίνει ἢ τῆς βαρβαρότητος κατωφέρεια! *Οὐδεμία* περὶ τούτου ἀμφιβολία! Παρὰ τὰ ποικίλα ἐπιφαινόμενα!

(γ) Ὡς αἱ αὐτάρκεις κοινωνίαι εἰσὶν ἀναποφεύκτως δεδεμέναι ταῖς γαίαις αὐτῶν ἀφ' ὧν προσπορίζονται τὰς τροφάς, ἵνα οἱ ἐν αὐταῖς γαιοκτῆμονες δύνωνται παρίστασθαι προσωπικῶς ταῖς ἐν ἄσπεσι πολιτικαῖς συνελεύσεσιν, ὑπηρετῶν ἀγρῶν χρῆζουσιν· ὅπερ ἀδύνατον ὅτε πάντες ἐλεύθεροι καὶ πάντες πολῖται προσωπικὴν παρουσίαν καὶ τῷ δήμῳ ὀφείλοντες! Ὅθεν κυρίως ἡ ἀνάγκη τῶν μετοίκων καὶ δούλων. Ἡ πρὸς αὐτοὺς τῶν πολιτῶν συμπεριφορὰ κεφάλαιόν ἐστιν ὅλως ἕτερον, καὶ κυρίως οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἐθαυμάζοντο εἰ μὴ κάχλευάζοντο ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων διὰ τὸ ἐξ ὄψεως ἐν Ἀθήναις οὐσίᾳ ἀδύνατον διακρίνειν πολίτην καὶ δούλον, πέραν τῶν νόμων τῶν ἀσστηρότατα διεπόντων τὰς σχέσεις αὐτῶν, κάπο

τῆς βαναυσότητος τῶν κυρίων προστατευόντων τοὺς δούλους. Ὡς δὲ μόνος ὁ πολίτης ἦν καὶ ὀπλίτης, παραλόγου ὄντος τοῦ ἐν πολέμῳ ἐμπιστευθῆναι τὴν πόλεως τύχην μετοίκους καὶ δούλους (ὧν τινες καὶ πολέμῳ τοὺς κυρίους αὐτῶν ὑπηρετοῦν, παρ' ὧν ἀναλόγως καὶ ἐτιμῶντο ὡς καὶ δι' ἐλευθερίας χαριζομένης αὐτοῖς), ἢ ἐν Ἑλλάδι μοῖρα τῶν δούλων οὐκ ἀληθῶς πολὺ χείρων ἦν ἐκείνης τῶν κυρίων αὐτῶν, πλὴν γε τῶν ἐν μεταλλείοις δούλων τοῦ δήμου, οὓς οὐδέποτε πιθανῶς οἱ φιλόσοφοι εἶδον! Ἐκτὸς ὄψεως, ἐκτὸς φεῦ ἄρα καὶ νοῦ! Μὴν οὐκ ἄρα χῆμεῖς αὐτοὶ ἀναλόγως ποιούμεν; Τίς ποθ' ἡμῶν ἐν συμποσίοις ἀναλογίζεται τὸν διὰ βίου ἐπὶ τὴν γῆν κύπτοντα; Τίς ποτε διὰ χρυσοῦ κάδαμάντων βαρύφορτος δέσποιν' ἀνελογίσθη τοὺς αὐτ' ἀπὸ τῶν βαθῶν τῆς γῆς ἐξορύττοντας; ἘΑραγ' ἔξεστι Χριστιανῶ φέρειν τοιαῦτα πολύτιμα; Ἀλύτων διὰ τῶν αἰώνων τῶν προβλημάτων τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄστων ὄντων, ἄρα κατανοοῦμεν ὅτι χθὲ ἐξηκονταπεντούτης Σωκράτης ἦν ὀπλίτης βαρὺς, καὶ διὰ μόνην ἀγάπην ἀνθρώπου τε καὶ πατρίδος καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεὸν *προσωπικὸν* αὐτοῦ χρέος τᾶδута τῆς τότε ἔτ' οὐσίᾳ ἀνερευνητοῦ φιλοσοφίας ἠρεῦνα; Ἡ μήπως ἄρα δέομεν λησμονεῖν τὴν σχεδὸν ἀνάλογον τῆς αὐτοῦ μοῖραν τ' Ἀριστοτέλους ἀφ' ἧς οὗτος μόλις διέφυγεν· ἢ τὴν ἐν Συρακούσαις τλαιπωρίαν τοῦ Πλάτωνος πωληθέντος ὡς δούλου εἰς Αἴγιναν ὑπὸ τοῦ τυράννου τῆς πρώτης Διονυσίου πατρός; Μήπως οὐκ ἄρ' ἔτι οἱ Ἕλληνες μετὰ μάλιστα πολλοῦ ψυχῆς πάθους τῷ Διονύσῳ προτιμῶσι προσέρχεσθαι· ἢ ὑπὸ τῷ Λόγῳ, *ἄνευ οὖν ἄρα* τινὸς πάθους, ἀδιαλείπτως τελεῖν; Αὕτη ἐστὶ φεῦ ἢ μοῖρα Ἑλλήνων ἐν ἑλλήνων χερσίν! Οὐκ ἐστὶ κοινὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι ἀφεύκτως ἀνάλογοι τῶν παρ' αὐτῶν ὄντως λατρευομένων θεῶν εἰσὶ χαὶ βαθύτατ' αὐτῶν σκέψεις;

(δ) Ὡς ἐν παντὶ καιρῷ οἱ πολλοί, οὕτω χαὶ Ἕλληνες οἱ πολλοί, μάλλον ἢ οἱ ἄλλοι πολλοί, περὶ ὅλως ἄλλα καὶ τετριμμένα ἐτύρβαζον, δι' ὧν καὶ πολιτικῶς κατετρίβησαν, ὑφ' ὧν τελικῶς ὡς καὶ αὐτοὶ συνετρίβησαν· καὶ τοῖς ἀπογόνους ὁ πολιτισμὸς καὶ τὰ ἕψη προγόνων ἀπέμειναν ὡς ἀπλὴ παλαιᾶς δόξης νεφελώδης μεγάλως τὴν συνείδησιν ὄχλοῦσα ἀνάμνησις, οὐ φεῦ πλέον ὡς ἐπ' ἔτι ἀνώτερα ζῶσα παρότρυνσις!

(ε) Πορεία μακρὰ καὶ κόπῳ μεγάλῳ ἀγόμενου τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἀνθρώπων (τουτέστιν *ἐὰν αἰεὶ ἐπὶ μόνα τὰ ἔτι καὶ ἔτι ἀνωτέρ' αὐτὸς συνειδητῶς ἄγεται*), οὐδ' αὐτὸς τῶν Ἑλλήνων κατάρθρωσεν ὡς εἰκὸς ἀπ' ἀρχῆς παντελῶς καὶ συνεχῶς ἐξαιρεθῆν' ἀπὸ τῆς προσμείξεως τῆς περιβαλλούσης αὐτὸν βαρβαρότητος, ὡς ὅτι φεῦ οὐδ' ἐνώρως καὶ ἀκμῇ ὧν ἐδυνήθη αὐτοχωρισθῆν' ἀπὸ τοῦ θεσμοῦ τῆς δου-

λείας, ὅπερ ἀναμφιβόλως ὑπῆρξεν ἡ μεγίστη αὐτοῦ κατασχύνη! Ἐγγενῶς βαρβάρου καὶ παντελῶς ξένου τοῦ θεσμοῦ τῆς δουλείας ὄντος παντὶ σεβομένῳ ἑαυτὸν καὶ τὸν πολιτισμόν, ἄρ' ἀτελεῖς καὶ περὶ τοῦτον ἱκανῶς καταδείκνυνται πάντες οἱ μετερχόμενοι τοῦ θεσμοῦ, κἂν σιωπηρῶς ἔτι, ἢ περισπουδᾶστως διὰ ποικίλων ἀτίμων, αἰσchrῶν, ψευδῶν δικαιολογιῶν, ὀνομασιῶν, παραφράσεων καὶ λόγων περὶ δῆθεν ἀνάγκης μετέρχωνται πῶς αὐτοῦ, ταῦτ' ὡς ἐκείνης ἀποτέλεσμ' ἐπιτυγχάνοντες! *Μηδεὶς* ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ἀπαλλάττεται· μηδ' αὐτὸς ἔτι ὁ μέγας πολιτισμὸς τῶν Ἑλλήνων!

§109. (α) Καὶ γάρ, εἰ ἡ περὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων διὰ τῆς ὀρθῆς παιδείας γιγνομένων Ἑλλήνων θεώρησις πιστῶς παρὰ πάντων ἠκολουθεῖτο καὶ διηρῦνετο, τοῦτ' ἐπίσης καὶ κατεδείκνυτο ἄν: "Ὅτι ὡς μὲν ἐν τελειότητι οὐκ ἔστι Νόμος ἀπ' ἐκτός, ἔξωθεν καὶ ἄνωθεν παρ' ἐνὸς ἡγεμόνος, ὡς οὐδ' ἔτι καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐλευθέρους πολίταις βαλλόμενος, ἀλλὰ μόνος ὁ ἔσωθεν, ἐξ αὐτῆς τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων Λόγῳ καταυγάζων πᾶσαν αὐτῶν τὴν διάνοιαν, διάθεσιν καὶ ζωὴν, ὅς οὕτως ὅμως καὶ παύει εἶναι νόμος ἐπιβολῆς ἢ ἐπιβουλῆς, γιγνόμενος συνειδητῆ τε καὶ σύμφυτος τῇ λοιπῇ ἡμῶν φύσει τελείου ἐκάστου ἡμῶν πρὸς τελείους ἀλλήλους ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ ῥοπή καὶ περιφορά, οὕτω κἂν τῇ ᾧδε κείνῃ ὑποκαθιστάσῃ πολιτεία, ἀλάθητον ἐπὶ πρόοδον μέτρον συνίστησιν οὐχὶ ἡ συνεχῆς τῶν ἐφισταμένων νόμων ἐπαύξεις, ἀλλ' ἡ γενικὴ τούτων ἐλάττωσις, ὑποκαθισταμένων ὑπὸ τοῦ Λόγου τοῦ συνεχῶς ἔσωθεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς αὐταυξανόμενου· τουτέστιν, οὐχὶ ἢ διὰ τῆς δουλικῆς, ἄφρονος, κάβουλου ἀναποφεύκτῳ δαιδαλώδει νόμῳ ὑποταγῆς τῶν πολλῶν ἐπιτυχανομένη γενικῆ ὡς τάφου σιγῆ, διασπῳμένη ὑπὸ μόνου τοῦ συνεχοῦς βόμβου τῶν λαιθανόντων διὰ τῶν δαιδαλωδῶν διαδρόμων τοῦ "νόμου", τῶν ἀτίμως ἐγκαθισταμένων ἀτιμώταθ' ὑπηρετεῖν τὸ δῆθεν "νομικὸν" πλὴν ἐπικερδέστατον πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ τρεφομένοις πονηροῖς οἰκοδόμημα, ἀλλ' ἢ διὰ τῆς ἔμφρονος βουλῆς ζώντων ἐλευθέρων κυρίων μόνον κατὰ τὸν Λόγον κἂν τῇ αὐτοῦ ὁμοιοῖα διεξάγειν τὴν ζωὴν αὐτῶν μετ' ἀλλήλων ἀναστροφὴν ἐπὶ τελειότητα, κἂν τέλει τὴν ταύτης ὑπὸ πάντων κατὰ κτησιν, ἢ περ μόνῃ καθίστησι τὴν τῶν δι' ἐπιβολῆς νόμων ὑπαρξιν περιττήν! Ὅπου κείνο φεῦ μᾶλλον ἢ τοῦτο παρὰ πάντα Λόγον παρατηρεῖται, ἐκεῖ μᾶλλον ἔτι αὐξάνεται, οὐ δὲ μειοῦται, χὴ ἀπόστασις ἀπὸ τῆς πονηρῶς δυσφημουμένης ὡς "οὐτοπικῆς" τελειότητος! Οὐτίνος ἀπόδειξις ἀδιάσειστος ἢ παροῦσα "Ἑλλάς"! Εἰς κατασχύνην αἰώνιον τῶν ἐν αὐτῇ ἀρχόντων τε χύπηκῶν· οὐδενὸς αὐτῶν ἐνεργούντος ὡς τοῦρανοῦ ἀξίου Πολίτου!

(β) Ἄλλὰ διότι οἱ ἄνθρωποι γεγόνασιν ἐπιλήσμονες τοῦ πρὸς ἑαυτοὺς Λογικοῦ χρέους *διὰ τοῦ Λόγου παιδαγωγεῖν ἑαυτοὺς ἵνα καὶ κύριοι ᾧσι καὶ ἐλεύθεροι ἀπὸ τοῦ νόμου κατασταθῶσι*, διὰ τοῦθ' ὡσαύτως καὶ βούλονται *βίᾳ ἐπὶ τοῖς λοιποῖς βάλλειν* τὸν οἶον ἔχουσιν ἀτελεῖ αὐτῶν τρόπον, ᾧπερ οἱ λοιποὶ ἀντιτίθενται διὰ τὸν ἐκείνων· δι' ἣν μόνην αἰτίαν χυπάρχει τοσαύτη κἀντὸς καὶ μεταξὺ τῶν κακῶς ἐπ' ἀπουσίᾳ τοῦ Λόγου συντετημένων κοινοῦν, πολιτειῶν, ἔθνων καὶ κρατῶν διαμάχη, τριβή, συντριβή, πόλεμος, ὄλεθρος! Καὶ γὰρ πάντες ἀναμφιβόλως οἱ ἄνθρωποι, ἀσυνειδήτως κινούμενοι ὑπὸ τῆς αὐτῶν φύσεως, ἐπὶ ταύτην μὲν φέρονται *τὴν μίαν κἀν ἐπὶ γῆς πολιτείαν* ὅμως δέ, διὰ τὴν *μεγάλην* αὐτῶν ἀσοφίαν, ἕκαστος αὐτῶν *ἑαυτόν, οὐ τὸν Λόγον*, ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐνυπνιάζεται τούτῳ ἢ κείνῳ τῷ τρόπῳ εἶναι ἢ ἔσεσθαι ἡγεμόνα, κἀς τὴν τούτου τοῦ ἐνυπνίου πραγμάτων ἀφνυπνούμενος ἐκστρατεύει! Ἄλλ' εἰ πάντες ἔν-
 Νομον καὶ ἔλλογον αὐτῇ τῇ βαθείᾳ ἀνθρωπίνῃ αὐτῶν φύσει ἐώρων τὴν αὐτὴν πρὸς ἣν ῥέπουσι πολιτείαν, *διὰ τὸ αὐτό, οὕτω δὲ καὶ πᾶσι κοινόν, ὑφ' ἑκάστου αὐτῶν προορώμενον ἐπὶ τελειότητι τέλος, καὶ ἰδίαν ὡσαύτως ἑκάστου αὐτῶν ἐθεώρουσαν ἂν ταύτην, καὶ ἰσάκις κοινήν αὐτῶν πάντων, κᾶρα παρὰ πάντων ἀπαραβίαστον!* Ὡστ' ἀδιανόητον ἦν ἂν τότε τὸ ὑπὸ τίνος τῆσδε τινὸς πολιτείας πολίτου ξένην αὐτῷ θεωρεῖν τὴν πολιτείαν τινὸς ξένου πολίτου, εἰ πᾶσ' αἰ ἐπὶ γῆς πολιτεία ὑπὸ τὸν αὐτὸν οὕτως ἔλλογον "νόμον" ἐπολιτεύοντο· *"νόμον" καλούμενον, νόμον ὅμως μὴ ὄντα ἀλλ' αὐτὸν τοῦτον τὸν αἰεὶ Ἐνα τε κάδιαίρετον Ἄγιον Λόγον!*

(γ) Εἰ μὲν οὖν οὕτως ἐν τῇ τελείᾳ ἐπὶ γῆς πολιτεία ἐγὼ κατοικῶ, ὅμως δέ, εἰπέ, ἐν Ἑλλάδι διάγω, πῶς οὖν καὶ κατ' ἐλάχιστον ξένη μοί ἐστιν, εἰπέ, ἢ Ἀμερικὴ, ἢ ἀντιστρόφως, ὅτ' ἄμφω, *διὰ τὸ εἶναι τελείω*, ὑπὸ τὸν αὐτὸν *Ἐνα διέποντ' οὐ νῦν ὄντα "νόμον"*, ἀλλ' *αὐτόν γε μόνον τὸν Λόγον; Πόθεν* οὖν ἄρα τάντίθετον; Εἰ δ' ἐγὼ Ἀμερικανὸς τις τυγχάνω, πῶς ξένον μοι δύναμαι θεωρεῖν τὸν λοιπὸν κόσμον, χυποκείμενον τῇ αὐθαίρετῳ ἐπιβολῇ τῆς βουλῆς μου, οὐ δὲ κοινῶς μετὰ κείνου ἐμὰ θεωρῶ πάντα τὰ κείνον θλίβοντα κείνου προβλήματα, ὅπερ Λογικῶς ἐπιβάλλει ὅπως *διὰ τῆς πειθοῦς καὶ τοῦ παραδείγματος ἐπὶ τιμότητι μόνων, οὐδέποτε δὲ διὰ βί-
 ας, αἵματος καὶ πολέμου ἐπιμείνω* λύσαι αὐτά;

(δ) Ἐκπλησσομένοις ἐρωτᾶς πῶς τοῦτο γενήσεται, ὅτ' οὐ μία ἀλλὰ πολλὰ εἰσὶν ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ αἰ πολιτεία; Ἄλλὰ πρῶτον μὲν, πῶς οὐκ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἐρωτᾶν σου καταδείκνυσι πόσον ἀληθῶς εἰσέτι μακρὰν ἡμεῖς εὐρισκόμεθ' ἀπὸ τοῦ Λόγου, *διὰ μόνην τὴν ὅλως ἔλλειπῆ περι πολιτείας παιδείαν ἡμῶν;* Ἔστι τοῦ Λόγου τὸ διὰ μόνου τοῦ Λόγου κατακτᾶν πάσας τὰς κατακτῆσεις ἡμῶν·

εἶ γε δικαίως ἄξιοι τούτων ἐσμέν! Ἔστιν αὐτοῦ ἴδιον τὸ μὴ ἔτοιμον δίδοσθ' ἡμῖν τὴν τροφήν· ἀλλὰ δι' αὐτοῦ ἀνευρίσκειν καὶ τοῦτ' αὐτό, ὃ ἐστι τίς ἐστιν αὕτη! Ἄλλως, οὐδ' ὠριμοὶ ἄνδρες οὐδὲ Πολίται τῆς Πολιτείας τοῦ Λόγου ἐσμέν, οὐδέ τοιοῦτοί ποτε γενησόμεθα, ἀλλὰ παραμενοῦμεν ἀνώριμοι κάπαίδευτοι μείρακες, οὐδόλως ἐν ταύτῃ ἀνήκοντες, εἰ πάντοτε δωρεὰν καὶ ἔξωθεν τοῦ ἐν ἡμῖν Λόγου ἀπαιτοῦμεν προσλαμβάνειν πάνθ' ἄπερ ὑφ' ἡμῶν δεῖ ποιείσθαι· οὐ μόνον οὐκ ἐπιθυμοῦντες ἀλλ' ὡσαύτως ἀρνούμενοι τὸν σὺν Λόγῳ κόπον καταβαλεῖν ἐπὶ τῷ κατανοεῖν τὰ προσλαμβανόμενα. Δι' ἧσπερ πνευματικῆς στάσεως, ἔτι χεῖρον, εἰς ἄλογα ζῶα καὶ μηχανὰς οὕτως ὑποβιβάζοντες ἑαυτούς, τοιοῦτον ποιοῦμεν τὸν νοῦν ἡμῶν καὶ τὴν νόησιν ὡσθ' ὅλως ἀδυνατεῖν τὰ ὑψιστα συλλαμβάνειν κάπεξεργάζεσθαι, δι' ὧν ὁ ἄνθρωπος πολίτης τῆς Πολιτείας τοῦ Λόγου καθίσταται· ἐν τούτῳ οὕτως ἀρνούμενοι αὐτὴν ταύτην τὴν ἀνθρωπίνην ἡμῶν ιδιότητα! Καὶ δεύτερον δέ, πῶς οὕτως ἐκπληροσόμενος ἀπορρίπτεις ὅτι καὶ πρὸς Δικαιοσύνην, φύσει ἐπὶ τοῖς πράγμασι δέουσαν, δεῖ κατὰ Λόγον πάντ' αὐτὰ συγκροτεῖσθαι;

§110. (α) Πρὸς τούτοις, καὶ τοῦτο δεῖ ἡμᾶς ἐρωτᾶν: Ἔστι κατὰ Λόγον τούτῳ τιμὴ μὲν ποιεῖν δίκαια, κείνῳ τιμὴ δὲ ποιεῖν ἄδικα· ὑπὲρ τούτου μὲν δικαίως ποιεῖν τὸ καλόν, ὑπὲρ ἐκείνου δ' ὡσαύτως δικαίως ποιεῖν τὸ κακόν; Εἰ οὕτως, ἔστι τι ἄρ' ὡς καὶ τοῦ τοῦ Λόγου ὑπέρτερον, ὅπερ πάντοτε καταδείκνυσιν ὅτι αἰεὶ ἐστὶ δίκαιον τᾶνευ τούτου φαινόμενον ὅτε μὲν δίκαιον, ὅτε δὲ ἄδικον; Ἄλλ' ἄρα δύνασαι τοῦτο τὸ τί ὀνομάσαι, κἂν τούτῳ πάντας συμφώνους εὐρεῖν; Εἰ μὲν εἴποις πατρίδα, ἄρα τὴν σὴν ἐννοῶν (ἢ ὅτιδήποτε ἄλλο), πῶς βέβαιος εἶ ὅτι μετὰ σου συνεφώνουν ἂν πάντες; Εἰ δ' εἴποις πατρίδα, οἷα αὕτη ἂν εἴῃ ἐκάστῳ, τοῖς ἑαυτῆς αὐθαρέτοις νόμοις ὑποκειμένη πῶς ποτε πρὸς τὴν τελείαν καὶ μίαν αὐτὴν Πολιτείαν τοῦτ' ἤγαγεν ἂν ἡμᾶς πάντας, οὕτως ἀδυνατοῦντας ἐπὶ τὸ τί ἐστὶ τὸ ἐν αὐτῷ τέλειον συμφωνῆσαι; Εἰ οὐκ ἐστὶν ἡ μία τελεία αὕτη Πολιτεία, ἄρα πᾶσ' αἰ πατρίδες ἡμῶν πολιτεῖαί εἰσι τέλειαι; Ἦ ἐστὶν ἐλπίς τις, κἂν μία, ὅτι πᾶσαί ποτε αὐταὶ τέλειαι ἔσονται ἀφιστάμεν' ἀπὸ τοῦ Λόγου, ἄνευ ἧτοι τῆς πλήρους κατανοήσεως ὧν ᾧδε λέγομεν; Ἄρ' ὁρᾷς σὺ ἐν αὐταῖς ἀγωνίαν τινὰ αὐτὰς κατατρύχουσαν καὶ ὠθοῦσαν ἐπὶ τὸ τέλειον, ἢ μήπως μόνον φατριῶν ἀτέρμον' ἀγῶνα ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐκάστη φαινόμενον ἀγαθὸν διαγκωνιζομένων, εἰ μὴ καὶ διαξιφιζομένων; Ὡς ὅτι οὖν οὐδὲν τούτων συμβαίνει, οὔτε κατὰ Λόγον ἐστὶ τὸ ποιεῖν δίκαια κἄδικα, οὔτε τοῦ Λόγου ἐστὶ τι ἀνώτερον, δυνάμενον ποιεῖν δίκαια χῶσα ὁ Λόγος ὀρίζει ὡς ἄδικα· κἄρ' ἀπολύτως οὐδὲν ἐστὶ τοῦ Λόγου ὑπέρτερον!

(β) Εἰ δέ τινες ἡμῶν τῷ συμπεράσματι τούτῳ ἐναντιοῦνται,

τοῦτο συμβαίνει οὐχὶ διότι ἄλλο τι βέλτιον τοῦ Λόγου δύναται προσφέρειν ἡμῖν· ἀλλὰ διότι τοῦ κακοῦ χάριν, ὃ διὰ τὸ πρόσκαιρον αὐτῶν ὄφελος προτιμῶσι, καὶ τὸν Λόγον δημοσίᾳ τοῦλάχιστον διὰ παραφράσεων ἀπαρνοῦνται καὶ ἀπορρίπτουσι (ὄν πάντη κὰν ἑαυτοῖς ἔχουσι, καὶ οὐ ὡς καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ κακῷ συνειδητὴν πλήν σχιζοφρενῆ χρῆσιν ποιοῦσιν ὡς δύναντ' ἀπὸ τὰδίκου μὴ ἀφιστάμενοι), καὶ κρυφίως ἐν ἑαυτοῖς διορῶσι τὰδιέξοδον εἰς ὃ ἡ σχιζοφρενία τῆς ὅλης κακῆς πλήν συνειδητῆς μείξεως καλοῦ καὶ κακοῦ αὐτοὺς ἄγει, δι' ὅῃν Αὐτὸν οὐχ ἑαυτοὺς μέμφονται!

(γ) Ἄλλὰ κἀπὶ τούτου δεῖ ἡμᾶς συλλογίζεσθαι: Ὡς κατ' αὐτὴν δὴ τὴν φύσιν τοῦ Λόγου κοινὰ τίν' ἐστὶ τοῖς ἐλλόγοις, πῶς οὐ δεῖ κατὰ ταῦτ' ἀναλλοιώτως ἐπ' αὐτοῖς ἀρμόττειν τὰ δέοντα; Ὡς κατὰ τὴν φύσιν τοῦ Λόγου δεῖ σ' ἀγαπᾶν τὸ καλόν, πῶς οὐχ ὡσαύτως δεῖ ἄρ' ὁμοίως κἀμέ, ταῦτῳ ἐνὶ μετὰ σοῦ Λόγῳ μετέχοντα; Πῶς ὅτι τῆσδε ἐν τῷδε κόσμῳ πολιτείας πολίτης, εἴ πως πολίτης, τυγχάνω ἀπαλλάττει μ' ἀπὸ τούτου τοῦ χρέους; Ὡς τὸ κακὸν ἀπεχθάνεσθαι τῷ Λόγῳ συνάδει, πῶς οὖν ἐπιμένεις τὸ κακὸν ἀπεργάζεσθαι καὶ σαυτὸν σῦναμα θεωρεῖν τῷ Λόγῳ συμπράττοντα; Π.χ., εἴ ἐστὶ λογικὸν τὸ ὑπὲρ πατρίδος ἐκστρατεύειν καὶ μάχεσθαι, πῶς ἄρα τοῦτ' ἐστὶ λογικὸν διὰ μόνους τινὰς οὐ δὲ πάντας, ὥστε πάντες εὐχαρίστως ὑπὲρ πατρίδος φονεύειν τοὺς ἐναντίους; Εἰ τὸ καταστήναι προδότην πατρίδος αἰσχρόν, ἄρα γενικῶς πᾶσι! Πῶς οὖν με διώκεις, εἴ τινος τῶν σῶν προδότας ἐπιχειρῶ καταστήσαι, ἐνῶ τὰκριβῶς ὅμοια ποιεῖς τοῖς ἐμοῖς, αἰεὶ σὺν τῷ Δικαίῳ Θεῷ σαυτὸν θεωρῶν πράττοντα; Εἰ, διὰ τὴν μετὰ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἀνθρώπου τινὸς σχέσιν, τὸ ταύτης ὑπεραμύνεσθ' ἐστὶ χρέος αὐτῷ, πῶς οὐχ ὁμοίως διὰ τὴν τοιαύτην καὶ παντὸς ἄλλου τινός; Ἄλλ' εἰ καὶ τούτῳ κἀκείνῳ ἐστὶν ἱερὸν τὸ περὶ συμφερόντων πατρίδος ἀμύνεσθαι, ἄρ' ἐγγενῶς ἐστίν, ἢ οὕτω περὶ μόνους τοὺς ἐναντίους κατέστη ὁ Λόγος παράλογος!; Ἀσφαλῶς οὐ! Ἄρα παράλογόν ἐστὶ τὸ περὶ συμφερόντων πατρίδος ἀμύνεσθ' ἢ τῷ τρόπῳ ἕως τοῦ νῦν ἐν ταῖς πολιτείαις ἡμῶν διδασκόμεθα· ἀντί γε περὶ μόνης τῆς ἐλλόγου πάντως ὑπεραπίσεως τῶν συμφερόντων τοῦ Λόγου!

(δ) Ἄλλὰ μόνον τὰμύνεσθαι, οὐ δὲ τοῦπιτίθεσθαι, οὐ δὲ πᾶν τὸ βία διαγωνίζεσθαι; Εἰ σὺ ἐν τῷ σῷ οἴκῳ ἢ χώρᾳ ἔργα εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης διώκων ἀκμάζεις ὑπὲρ ἐμέ, πῶς ἐγὼ δικαιοῦμαι κατὰ σοῦ ἐπιτίθεσθ' ἴν' ἀπὸ σοῦ ἀποσπάσω τὰ παρὰ σοῦ φύσει σχεθέντα ἢ κόπῳ κτηθέντα ὑλικά καὶ πνευματικά ἀγαθὰ (ὧν μεταξὺ ὡς καὶ τὸ τῆς σῆς γῆς ὅλον ἔνδοξον παρ' ἐμοῦ νῦν ἰδιοποιούμενον ὄνομα, ἧς μέρος μεθ' ὅλην ὑπερχιλιετίαν δεινῶς εἰσβαλὼν καὶ κατέκτησα),

πρὸς τὸ ἐμὸν ἢ τῆς ἐμῆς πατρίδος *δοκούμενον* ὄφελος; Πῶς ἐστὶ λόγος πολέμου ὅτι πεινῶ, ἢ ὅτι αὐτὴ χρεῖαν ἔχει τῶν σῶν, τουτέστιν, ἵνα *μοί* αὐτὴ δῶ τὰ σά; Ἄλλ' ἄρα δικαιοῦμαι ἴσης τῆς σῆς τροφῆς τε καὶ πλούτου μή, ἢ μείον σοῦ, ἐργαζόμενος; Δικαιοῦμ' ἐγὼ συμμετέχειν ἴσοις μετὰ σοῦ ἀγαθοῖς, εἰ μάλα πλέον ἐμοῦ σὺ ἐργαζόμενος δικαίως μάλα πλειόνων ἀγαθῶν κέκτησαι· ἢ εἰ ἐν ἀσωτείαις ἐγὼ τὰ ἐμὰ ἐσπατάλησα, ἀπαιτεῖν ἀπὸ σοῦ λαμβάνειν τι, ἴσον, ἢ καὶ πλέον τῶν σῶν μέρος; Εἰ οὐ, πῶς ἄρ' οὐκ ἴσως καὶ τὸ ἀντίστροφον;

(ε) Ἡ ἄρ' ἐστὶ λόγος ὅτι ἐγὼ τάχιόν σου ἀναπαράγομ' ἄνευ τινοῦς περισκέψεως περὶ τὸ δύνασθαί με τρέφειν τὰ ἐμὰ τέκνα; Ὁρισμένος ὢν ὁ πλανήτης ἀναμφιβόλως ἀδυνατεῖ πολυτελῶς, ἢ καὶ πῶς "στοιχειωδῶς", συντηρεῖν πάντως ἀπεριόριστον στομάχων μὲν πλῆθος, ἀπαιτήσεων δ' ἀκόρεστον μέγεθος! Εἰ ποτ' ἦν, τοῦ πλανήτου ὄντος κενοῦ μᾶλλον ἢ πλήρους κατοίκων, ἄνωθεν πρόσταγμα τὸ "αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε", πῶς ἄρ' ἔτι τολμῶμεν *δῆθεν* διὰ τὴν εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν πίστιν, καὶ *νῦν* ἔλλογον ὑπονοεῖν τὴν διάταξιν; Ἔστι Θεοῦ πρόσταγμα τὸ ὡς κοῖκλους παράγειν ἀκόρεστους ζωῶδεις ἀνθρώπους ἀεὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τὴν τροφήν κύπτοντας, ἢ πρὸς Οὐρανὸν τὰ Ἀνθρώπων ὄμματά τε καὶ πνεύματα θρῶσκοντας; Συμφέρει "ποιμέσι" τὰ ζῶα παχύνεσθαι! Ἄλλὰ μὴν ἄρ' ὡς αὐτοὶ ἐπὶ τὸ λίπος προσβλέπει ὡς καυτὸς ὁ Θεός; Μὴν ἄρ' ὄλως ἀπέλιπε παρ' ἡμῖν ἢ αἰδῶς καὶ βλασφημοῦμεν ἀκαταλήπτως, κἄν ἐπὶ κεφαλῆς φέρωμεν ἐκκλησιῶν ἐπίσκοπικὰς μίτρας; Πρόσχεες!: *Οὐκ* ἀφιλευσπαχύνειαν κηρύττω· *τὸν Λόγον ὅπως ἐπὶ τέλους ἀναγνωρίζωμεν ὅτι σὺν Θεῷ ἐστὶν ἀδιαχωρίστως τε καὶ δίδως* αἰτοῦμαι!

(ς) Τί δεῖ οὖν οὕτω συναγαγέσθαι; Τί μὲν ἐστὶ Λογικόν, τί δὲ Δίκαιον; Ἔστιν οὖν τᾶδικο Λογικόν, Δίκαιον δὲ τὸ παρά Λογον; Διατί οὖν οὐδ' ἡμᾶς αὐτοὺς οὐδ' ἀλλήλους διδάσκομεν πῶς ἄριστα τε καὶ κατὰ πᾶσαν δύναμιν ἴσως δεῖ ἡμᾶς πάντας ὑπηρετεῖν τὸν τε Λόγον καὶ τὴν Δικαιοσύνην *ἀδαιρέτως*, ὅτι *ἀχώριστα κατὰ τὴν αἰδίον θείαν αὐτῶν φύσιν ἐστὶ ταῦτα*, ἀλλ' *ἀντὶ* τούτου, ἀμφοτέρα ταῦτα παρερμηνεύοντες κατὰ τὸ δοκούμενον ἡμέτερον στιγμαῖον συμφέρον, κατὰ τὴν καθ' ἡμᾶς *δῆθεν* "δικαιοσύνην" ἢ "λόγον" ἀγόμενοι, *ἀμφοτέρα τὰ ὁμώνυμα γνήσια Κεῖνα βιάζομεν*; Πῶς δέ, εἰ τὰ παρ' Αὐτῶν ἀπαιτούμενα καταφρονοῦμεν, ἐν Λόγῳ τε καὶ Δικαιοσύνῃ ἡμᾶς αὐτοὺς διαμένοντας θεωροῦμεν, οὐδόλως ἐν ταπεινοσύνῃ, ὡς δεῖ ἀνθρώποις ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ-Λόγου-Δικαίου-Κριτοῦ ἵσταμένοις, ἀναζητοῦντες πῶς *ἄριστα* δεῖ ἡμᾶς πολιτεύεσθαι *κατ' ἀμφοτέρα*;

(ζ) Μὴ ἐργαζόμενος! Ἄλλὰ διατί οὐκ ἐργάζομαι; Διότι ἐργασί-

ας ύπαρχούσης κάμου δυναμένου ἀρνούμαι ἐργάζεσθαι, ἢ μήπως δι-
 ότι οὐκ ἔστι μοι ἐργασία; Ἔστι μοι δίκαιον, δυναμένῳ ἀλλ' ἀρνού-
 μένῳ ἐργάζεσθαι, τὸ μὴδ' ἐσθίειν! Ἄλλ' ἔστι σοι δίκαιον, δυναμένῳ
 ἀλλ' οὐκ ἀρνούμένῳ ἐργάζεσθαι, τὸ μὴδ' ἐσθίειν διὰ τάρνεισθαι με
 διδόναι σοι ἐργασίαν, ἔχοντα καί τιν' ἐργασίαν ποιείσθαι καὶ δυνά-
 μενον τὸν διὰ ταύτην δοῦναι μισθόν; Ὑποθέσθω ὅτι τρεῖς ἐσμέν,
 ἐγὼ μὲν ἔχων μιᾶς ἡμέρας ἐργασίαν δοῦναι τινί, δύο δ' ἡμεῖς τὸ ἐν
 τοῦτο ζητεῖτε, ἀντὶ ἐλευθέρως ὑφ' ἐνὸς ἐκάστου ὑμῶν ὀριζομένου
 μισθοῦ. Τοῦ ἐνὸς μὲν ὑμῶν μείζον' ἀμοιβὴν ἀπαιτοῦντος, ἴσων δ'
 ὑμῶν ὄντων τοῖς λοιποῖς κριτηρίοις, τίτι ὑμῶν τοῦτο δώσω; Πῶς
 οὐχὶ τῷ ἐτέρῳ; Ἐκμεταλλέομαι οὖν τὴν χρεῖαν ὑμῶν; Ἄλλὰ κατὰ
 ποῖον δίκαιον κριτήριον ἀποφασίζεθ' ὅτι οὕτω ποιῶ; Πῶς ἔστι δί-
 καιον τὸ κριτήριον τοῦ μείζονα μισθὸν ἀπαιτοῦντος; Ἄλλ' ἔστω καὶ
 τοῦτο: Εἰπέ ὅτι ἕξ ἡμερῶν μείζονας μισθοὺς κατανέμω εἰς ἑπτὰ
 ἡμερῶν ἔργα, χέπτὰ οὕτω μισθοὺς δίδωμι ἴσους τῶν ἕξ, ἕξ ἡμερῶν
 μείζονας μισθοὺς μόνον δυνάμενος δαπανῆσαι ἀλλ' ἑπτὰ ἡμερῶν
 ἔργων ἔχων ἀνάγκην. Πῶς ἄρ' ὄντως ἔσται εἰς ἀδικίαν εἰ κατὰ τὴν
 δύναμιν καὶ ἀνάγκην μου οὕτω ποιήσω, τοῦ μὲν ἐνὸς ὑμῶν ἐλευθέ-
 ρως δίκαιον τὸν ἴσσονα μισθὸν μετ' ἐμοῦ συμφωνούντος, τοῦ δ'
 ἐτέρου ὑμῶν κατὰ τὸ κείνου κριτήριον θεωρούντος ὅτι ἀδίκως ἐγὼ
 γενήσομαι πλουσιώτερος κατὰ τὸ ἔργον τῆς ἐβδόμης ἡμέρας; Εἰ
 ἐγὼ τὴν ἐργασίαν οὐ δίδωμι κἂν ἔχω τοῦ ἔργου ἀνάγκην, τὸν μεί-
 ζονα μισθὸν μὴ δυνάμενος ἀποδοῦναι, μὴν ἄρα δικαιότερον ἔσται
 τὸ μὴ παντελῶς δώσειν εἴτ' ἐργασίαν εἴτε μισθόν, καὶ μὴ ἀντιλή-
 ψεσθαι τἀναγκαῖον μοι ἔργον τὸν μείζονα μισθὸν μὴ δυνάμενος
 ἀποδώσειν; Μήπως ἐμοῦ ἀποθανουμένου, τὸ ἔργον τῆς ἐβδόμης ἡ-
 μέρας, γενησόμενον ὑπὸ τοῦ ἕξ ὑμῶν ἐλάσσονα μισθὸν ἀπαιτοῦν-
 τος, συνταφήσεται κἀναλωθήσεται μετ' ἐμοῦ, ἢ ἄρα μενεῖ ἐπὶ γῆς,
 κάμέσως ἢ ἐμμέσως ποιήσει ἔτι πλουσιωτέρους πάντας τοὺς ἐπι-
 ζήσοντας, ἢδη πλουσιωτέρους γεγενησομένους διὰ τὸ οὕτω παρ'
 ἐμοῦ νῦν συμφωνούμενον ἔργον; Μήπως ὅτι ἐγὼ εἰμὶ κύριος τύποις
 ἢ νόμῳ τοῦ ἔργου οὐκ ὄντως, τουτέστιν οὐσίᾳ πλουσιωτέρους τοῦτο
 ποιεῖ πάντας τοὺς ζῶντας δι' αὐτοῦ μόνου τοῦ ὑπάρχειν αὐτοῦ;

(η) Πῶς οὖν κατὰ ταῦτα δυνάμεθα λέγειν, ἐπὶ τὴν καρδίαν τὴν
 δεξιὰν βάλλοντες, ὅτι αἰεὶ μετὰ Λόγου τε καὶ Δικαιοσύνης ποιούμεν
 τὰς μετ' ἀλλήλων συναλλαγὰς ὅταν ἐπιπολαίως κρίνοντες συνομο-
 λογώμεν αὐτάς, ἀφ' ὧν δι' αὐτὴν γε τὴν ἐπιπολαιότητα ἄρχονται
 πᾶσ' αἰ κοινωνικαὶ προστριβαί; Ἄλλὰ κρίνον καὶ τοῦτο: Ἔστιν ἔλ-
 Λογος καὶ Δικαία, ἢ παράΛογος, θραυστάτη καὶ δημοσιωτάτη, ἀλ-
 λά σκοπίμως ἀτιμώρητος παρὰ δῆθεν ἐπιφανῶν ἐπὶ Δικαιοσύνην εὐ-

θύνων παραμένουσα ἡ ληστεία τῆς περιουσίας τῶν μὴ δυναμένων διαμαρτύρεσθαι μελλουσῶν γενεῶν, διὰ τῆς παραγωγῆς πρὸς μόνην παροῦσαν προσφορὰν ἐργασίας, παρὸν κέρδος καὶ χρῆσιν σκοπίμου χαμηλῆς ποιότητος "ἔργων" τηρουμένων ἀσυντηρήτων ἴν' ὡς τάχι-στα καταρρεύσωσιν [ῶν οἱ δημόσιοι κακοποιοὶ κυβερνήται ἐαυτοὺς κάλληλους μεγάλως συγχαίρουσι πέρι] καὶ τοῦ καθ' ὑπερβολὴν δα-νεϊζεσθαι τὴν ἀπατηλῶς δηλουμένην ὡς μεγάλην δαπάνην κἀπὶ κεί-νας μεταβιβάζειν τὸ οὕτω βαρὺ ὅλον ἔντοκον χρέος; Πῶς οὐχ οὕτω καταληστεύομεν γενεὰς ἀγεννήτους; [Καὶ νῦν ὀμιλοῦμεν θρασύτατα περὶ νοσοῦντων κυρίως κατοικιδίων πτηνῶν παρ' ὧν καὶ τρεφόμεθα, ἃ ἐπὶ μείζονι κέρδει τρέφομεν ἀκαθαρσίαις ἀνομολογήτοις, ἀλλ' οὐδὲν λέγομεν περὶ τοῦ πῶς/ποῦ αὐτὰ ἐπὶ γῆς ἦν μολύνομεν γει-κῶς προσεβλήθη! Τοσοῦτον ἀχρεῖοι γεγόναμεν, τὸ μόνον ἐπὶ γῆς τὸν Λόγον-Θεὸν βλασφημοῦν εἶδος, ὑπὸ τοιούτων δημαγωγῶν διδα-σκάλων ἀγόμενοι! Σὺ τίμιε Συμπολίτα, τί περὶ τούτων ἤκουσας τοὺς ἐπὶ Δικαιοσύνη εὐθύνους ἀποφανθέντας;]

(θ) Θέσιν ὀρισθεῖσαν ὡς "μόνιμον" ἐργασίας κατέχων (ἀλλ' ἐπὶ μόνη τῇ ὑποσχέσει παραγωγῆς ἔργου, οὐχὶ δὲ καὶ τῇ παραδόσει αὐτοῦ) παραχωριθεῖσαν αὐτῷ, "ἐργαζόμενος" ἀπεργεῖ, ἀρνούμενος ἐργάζεσθαι κάποδιδόναί τὸ ἔργον, ἀτιμῶν τὴν ὑπόσχεσιν! Δι' ἀσχέ-των "αἰτιῶν" μέγα πλήθος, ἃς ἡ "κοινωνία" ἐλλήνων παρὰ πάντα Λόγον "αἰτιολογεῖ"! Οὐδεὶς τῶν τοιούτων τὸ δι' οὐδ' τρέφεται ἐργά-ζεσθαι ἀγαπᾷ! Ἄλλ' οὐδεὶς αὐτῶν ἀπογοητευόμενος παραιτεῖται! Κοῦδεὶς τῶν ἐφισταμένων τολμᾷ τὴν "κοινωνίαν" ἐλέγξει, τὴν ψή-φον καὶ τοιούτων "πολιτῶν" προσδοκῶν! Πάντες ἀναγνωρίζουσι τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πατρίδα μεγάλως διὰ τούτου τοῦ τρόπου ζημιου-μένας· ἐν αἷς χοῖ μὴ ἐργαζόμενοι χοῖ ἐργοδοταὶ αὐτῶν, θανασίμως διαμένοντες ἀλληλομισούμενοι, ὡς δι' ὄρκου δεδεδεσμευμένοι ἀρνού-μενοι συνέρχεσθ' ἐπὶ τὸ κοινὸν πάντων καλόν! Πάντες κατ' ἀλλήλων συνωμοτοῦσι! Καὶ πάντες οἱ τοιοῦτοι μετ' ἀλλήλων ὁμοιοῦσι περὶ τὰκόπως κάκινδύνως πᾶσιν αὐτοῖς ἐπ' ἄλλους, ἀθώους, μεταβιβάζειν ἅπαν τὸ σύνολον πασῶν τῶν ἐαυτῶν κατ' ἀλλήλων "διεκδικήσεων"! Μηδενὸς τῶν νῦν ζώντων ὄντος τοσοῦτον "ἀθώου" ἢ ἡλιθίου τοιαυτ' ἀποδέξασθαι χρέη, οὗτοι πάντες καθηγητικῶς ἐφηῦρον τὴν "λύσιν" τοῦ ὑπὸ τὴν κράτους "ἐγγύησιν", οἷα/ὁποῖα αὕτη ἂν εἴη, μεταβιβά-ζειν εἰς γενεὰς ἀγεννήτους, οὐ μόνον τὸ χρέος "ἔργων" ὡς ἀνωτέρω περιγραφέντων, ἀλλὰ καὶ τὴν γενικὴν δαπάνην αἰεὶ πολυτελεστέρας τῶν νῦν ζώντων διαβιώσεως, ἀρνούμενων ὁμως δὲ διαρρήδην κατα-βάλλειν τὸν ἐπὶ τούτῳ μείζον' ἀναπόφευκτον κόπον, δι' οὐ μόνου παράγεθ' ὃ ἐπὶ τούτῳ μείζων ἀπαιτούμενος πλοῦτος, ὅς μόνος αἰε

Λογικῶς δαπανώμενος ἀληθῶς ἀσφαλίζει τὴν (συνήθως θρασύτατ') ἀπαιτουμένην πολυτελεστέραν τῶν νῦν διαβίωσιν! Ὅμως δ' ἀναγνωρίζοντες πάντες αὐτοὶ τὴν τοιαύτην πλήρη παράνοιαν τοῦ ἐπὶ τοὺς ἐγγονοὺς αὐτῶν μεταπιθέειν τὰ ἑαυτῶν χρέη, οὐσίᾳ κατὰ τῶν ἀπογόνων τῶν λοιπῶν ἐπὶ ταύτῃ τῇ συνωμοσίᾳ ὁμοιοῦντων συνωμοτοῦσι, διὰ τῆς ὀριστικῆς παρ' ἑαυτῶν παύσεως παραγωγῆς τέκνων καὶ ἀπογόνων! Οἱ τοῦ νῦν ἐλλήνων ἔθρους ἐπὶ Δικαιοσύνη καὶ Ἠθικῇ λαμπροὶ φαινόμενοι εὐθνοὶ βωβοί, ἀπλῶς ὡς μὴ παντελῶς ὄντες, παρίστανται, καίτ' ἀμείβονται δαψιλῶς ὡς "διάσημοι"! Αὕτη φεῦ ἐστὶν ἡ κυρία ὄψις τῆς ἀναιδεΐας τῶν νῦν ζώντων ἐλλήνων!

§111. Ἐν οὖν, τῶν ὡς ἄνω ὄντων μόνον παραδειγμάτων, νῦν ἐν μεγάλῃ ἀφθοίᾳ παγκοσμίως κὰν Ἑλλάδι διαβιῶσιν οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα δημοσίᾳ πολὺ φωνασκοῦντες καίτοι δεινῶς παρανοοῦντες τὰ πράγματα, θρασύτατ' ἀπατώμενοι παρὰ τῶν δοκούντων ἑαυτοὺς σόφους διδασκάλους, ἐπαναπαυομένους φιλαρέσκως ἐπὶ τῶν ἰδίων δῆθεν "πνευματικῶν" πλὴν κενῶν ἀκκισμῶν, καὶ δι' αὐτῶν ἑαυτοὺς ὑπὲρ τοὺς λοιποὺς οὓς ἄκρως περιφρονοῦσιν, ὧν καθηγούνται παρὰ τὰ ἑαυτῶν δημόσια ψεύδη, καὶ παρ' ὧν φεῦ μεγάλως ἀλλ' ἀναξίως τιμῶνται καίτοι ἀδυνατοῦσιν ὡς καὶ μακρόθεν ἀκολουθεῖν τὴν μακρὰν πάντα ὑγιήδημον διδάσκουσαν Σωκράτους σκιάν

[*παραδειγματικῶς ἀκερδῶς ἐν ταῖς Ἀθηνῶν ῥύμαις ἀναζητήσαντος κρείττονας τοὺς ἤδη πολίτας ποιῆσαι διὰ τῆς κοινῆς ἐξετάσεως τῆς ἐπὶ πάντας μᾶς Ἀληθείας· ἥπερ οὐδέποθ' ἕως τοῦ νῦν ὑπὸ τοῦ πολὺ παρὰ τῶν δημοκόπων ἀποσφαλέντος δήμου ὠμολογήθη δεινοτάτῃ, ἀκαταμάχητος καὶ Ὠραία, καίθ' ἱκανῶς διὰ τῶν αἰώνων κατοπτευθεῖσα διὰ τὰ δήμου μείζονα σφάλματα, τῶν πλειόνων δημοτῶν στερρῶς ἔκτοτ' ἀρνούμενων Αὐτῆν· τότε μὲν καταδικασάντων εἰς θάνατον τὸν Σωκράτην διὰ τὰ ἀναζητεῖν Αὐτὴν μέχρι τέλους, οὐ δὲ τοὺς σκοπίμως ἀσυγχωρήτως ὑπεριδόντας Αὐτὴν δημοκόπους, νῦν δ' ἐν ἀπαισίῳ δημοσίῳ χορῶ, συρωμένῳ ὑπὸ τῶν προστατούντων δημοκόπων διδασκάλων αὐτῶν, σκαιῶς περιφρονοῦντων Αὐτὴν ὡς ἀνύπαρκτον καὶ λοιδορούντων τοὺς Αὐτῆς ἔραστὰς ὡς γελοίους],*

οὐ τὴν κληρονομίαν τε καὶ παράδοσιν οἱ θρασεῖς ἐπιμένουσι κάγνοεῖν κὰν ταῦτ' ἀνέμεσθαι, ἄρα πῶς μετεβλήθη ἡ τῶν πραγμάτων ἔλλογος καὶ διὰ τοῦτ' ἀμετάβλητος φύσις, ὥστε δικαιόσθαι τοὺς πολλοὺς ἐπικαλεῖσθαι παράλογα, συγχέειν μετὰ ψευδῶν τὴν Ἀγίαν Ἀλήθειαν, δοκεῖν ζῶντας Ἑλληνας κατὰ πνεῦμα τοὺς νῦν ὅπου γῆς ἀπαισίους βαρβάρους ψευδέλληνας, καὶ γενικῶς τιμᾶν ὡς Πολίτας τοῦ Κόσμου τοὺς ὅπου κόσμου θλιβεροὺς καὶ κακοτρόπους ἐπαρχιώτας;

17

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΘΕΜΕΛΙΩΝ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ

§112. Ἄλλα καὶ τοῦτο δέον ῥηθῆναι περὶ τῶν νῦν τε καὶ τῶν ἀρχαίων: Ἐν πάσῃ τινὶ κοινωνίᾳ, πάντες μὲν οὐχ ὁμῶς δ' ἰσομερῶς πῶς ἢ ἰσοτίμως ἕκαστος ἐκείνων συμβάλλουσιν ἢ συνέβαλον εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ πολιτισμοῦ τε καὶ ἱστορίας. Ἀφεύκτως δέ, οἱ διὰ τῶν καιρῶν τῶν ἀρχαίων ἀπόγονοι, ὡς ἀναμφιβόλως χοὶ μὴ ἐξ ἐκείνων ἀλλὰ μετέπειτα κατοικήσαντες εἰς τοὺς τόπους ἐκείνων, μάλλον ἔτι μετηλλάγησαν ἀπὸ τῶν ἐξ ἐκείνων ἀρίστων καὶ ἔπαυσαν εἶναι οἱοί ποθ' οἱ ἐκεῖ ἀριστοὶ πρότεροι ἦσαν· κἂν περισσῶς ἑαυτοὺς ἐκείνων λέγωσιν ἀπογόνους, κἂν ἑαυτῶν ἴδιον διατείνωνται τὸν περιφανῆ ἀρχαῖον πολιτισμόν τε καὶ ἱστορίαν! Περὶ ἃ, ἀπρεπῶς ἄρα κάσέμνως εἰσὶ νῦν αὐτοὶ ὑπερήφανοι· οὐδόλως τῶν ἀρχαίων ὅμοιοι τῷ Πνεύματι ὄντες, οὐδένα περὶ τοῦ κείνων σκοποῦ αὐτῶν συνειδητὸν κόπον καταβαλόντες, οὐδὲν ἀφ' ἑαυτῶν ἐπὶ τῶν ἐκείνων ἔργον ἰσάξιον προστιθέντες, αὐτοὺς οὐ φίλους ἀλλὰ ξένους δι' ὅλου τοῦ βίου αὐτῶν πρὸς τὰ κείνων βιώμαθ' ὁμολογοῦντες, ἰδιόκτηθ' αὐτῶν τὰ ὅσα μνημεῖα τῶν ἀρχαίων ἀπέμειναν ἢ αὐτοὶ ἤρπασαν θεωροῦντες, κάπο τῶν λοιπῶν αὐτοὺς ἑαυτοὺς μόνους ἀναγνωρίσαι νομίμους τῆς ἐκείνων κληρονομίας νομεῖς ἀξιοῦντες! Τῶν μὲν ἀρχαίων Ἑλλήνων οἱ νῦν Ἕλληνες, τῶν δὲ τῆς Γραφῆς Ἰουδαίων οἱ νῦν ἀνὰ τὸν κόσμον Ἑβραῖοι, τῶν δ' ἄλλων ἀρχαίων κλεινῶν οἱ νῦν ἐν τοῖς ἐκείνων τόποις διαβιοῦντες! Ἐρωτᾶται γάρ· πῶς δημιουργεῖται (οὐχ ἀπλῶς πῶς "παράγεται", κατὰ γε τὰ νῦν θεωρούμενα) καὶ πῶς διαμορφοῦθ' ὁ πολιτισμὸς κάληθῶς γράφεθ' ἡ ἱστορία αὐτοῦ; Καίγε οὐ τι τυχαῖον ἐστὶν ὁ πολιτισμὸς, κοῦ διαμορφοῦτ' ἄλλως πῶς ἢ διὰ μόνης τῆς κοπιαστικῆς, ἀόκνου, ἀγρύπνου ἐπὶ τούτῳ ἀπολύτως συνειδητῆς ἐργασίας, ἧς ἐκεῖνος ἐστὶν ἡ μόνη ἰκανὴ πρέπουσα χυπερήφανος ἀμοιβή· ἦν μόνη ἐίληφῶς ὁ πολίτης δύναθ' ἴστασθ' ὄντως ὀρθός, ἐνώπιον ἄμφω καὶ τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ ἐκτιμήσεως καὶ

τοῦ τῶν λοιπῶν ἀληθῶν πολιτῶν τῶν ἀπανταχῆ πολιτειῶν εἰλικρινοῦς σεβασμοῦ. Σκοπὸς μὲν τελικὸς γάρ ἐστὶν ὁ Πολιτισμὸς, σκοπὸς δὲ μόνον πρὸς ὥρας ἐπιτευχθεὶς πᾶς ὑπάρξας πολιτισμὸς, εἴτε μικρὸς εἴτε μέγας, εἴτ' ἀληθῆς εἴτε τῷ ὀνόματι καταχρώμενος· ὅτι γε μόν' ὅσ' ἀληθῶς σκοπεῖ ἄνθρωπος (οὐχ ὅσα λέγει ὅτι σκοπεῖ) ταῦτα κάπιτυγχάνει, ἐφ' ὧν/δι' ὧν νῦν μὲν κρίνεθ' ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, τελικῶς δὲ καὶ δικαίως κριθήσεται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ.

§113. Πολιτισμὸν οὐ συνίστησι πᾶσα τυχαία ἢ σπαργανώδης, κοῦκ ἐπὶ *τούτῳ* πλήρως συνειδητῇ, κοινωνικῇ συμπεριφορᾷ, καὶ δικαίως οὐχ ὡς τοιοῦτος πᾶς "τοιοῦτος" ἀναγνωρίζεται. Οὐδὲ πᾶσα καθολικὴ ὀργάνωσις κοινωνίας τινὸς συνίστησι πολιτισμὸν. Γνωρίζομεν νομαδικὰς κάγροτικὰς τινὰς κοινωνίας (ὡς ἦν ἡ ἀρχαία ἐβραϊκὴ, καλῶς ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης γνωστῇ) καλῶς ἢ μετρίως κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον καθ' ὃν κώδικα εἶχον συμπεριενεγκομένας ταῖς ὅλως συνήθεσιν αὐτῶν ἀσχολίαις. Ἄλλὰ ποῦ ἔστι τις ἀναμφισβήτητος μαρτυρία τῶν μηδέποθ' ὑπ' αὐτῶν δημιουργηθέντων πολιτισμῶν, ὡς ἡ τάρχαίου ἐβραϊκοῦ, συγκρινομένη μετὰ τῆς τῶν ὁμόρων αὐτοῦ βαβυλωνιακοῦ ἢ αἰγυπτιακοῦ; Μόνη (ἰδίᾳ δ' εἰ ἔξωθεν, ὡς παρ' Ἰουδαίους ἐκ Θεοῦ φέρετ' ἐπιβληθεῖσα, οὐκ ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίῳν δηλουμένη ὡς ἐπινοηθεῖσα) ξηρά τις καὶ στεγνὴ στοιχείων πολιτισμοῦ καθαρῶν ἐπιβολή τινος, καὶ ἠθικοῦ, κανόνος ζωῆς, ὡς ἦν ὁ Μωυσέως δεκάλογος, καθ' οὗ δ' ὡς πάντες πλὴν ὀλίγων ἀντίστανται, οὐδ' ἀφ' ἑαυτῆς καὶ δι' ἑαυτῆς μόνης πολιτισμὸν συνίστησιν ἢ καθίστησιν, οὐδ' ἀφ' ἑαυτῆς καὶ δι' ἑαυτῆς μόνης δύνατ' ἐπὶ πολιτισμὸν ἄρτιον ὀδηγήσαι λαὸν ὅλον. Διότι ὡς μέσον ἐπὶ σκοπῷ πᾶς κανὼν, οὕτω καὶ πᾶσα ἠθικὴ, καθ' αὐτὴν ὡς κανὼν ἰσταμένη, οὐχ ἑαυτῆς ἐστὶ σκοπός, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ σκοποῦ αὐτῆς ἴσταθ' ὅλως διάφορος. "Ὅτι ὡς ἄλλα τὰ μέσα κάλλος ὁ διὰ τῶν μέσων σκοπός, κοῦκ ἐπιβάλλεις τὸ "οὐ φονεύσεις", εἰπέ, ἀπλῶς διὰ τὸ ἔχειν κανόνα, ἀλλὰ διὰ τὸ τηρεῖν τὴν εἰρήνην (καὐτὴν μέσον οὔσαν) πρὸς τὸ εἰρήνης ἔργα ποιεῖν καὶ δι' αὐτῶν πολιτισμοῦ ἔργα δημιουργεῖν, ὥστε δι' αὐτῶν συνδημιουργὸν ἐπὶ καλῷ αἰσθάνῃ σαυτόν· ἐνῷ κακῶς ἐνεργῶν οὐδὲν δημιουργεῖς ἄξιον καὶ καλῶς θεωρεῖς εἰς οὐδὲν τὴν ζωῆν σου κάπόλλυς ὡς καὐτὴν τὴν ψυχὴν σου, δηλὸν ἐστὶν ὅτι ὄντως ὁ ἀληθῆς ἀπώτερος τάνθρώπου σκοπὸς ἐστὶ τὸ ἔργα μεγάλα δημιουργεῖν, ὥστε δι' αὐτοῦ συνδημιουργὸς ἄξιος τοῦ Κόσμου καθίστασθαι· ὅπερ αἱ κοινωνίαι καλοῦσι πολιτισμὸν! Διὰ τοῦτο, οὐδένα μὲν ἄξιον λέγεσθαι πολιτισμὸν ἐδημιούργησαν, εἰπέ, οἱ Ἑβραῖοι παρὰ τὴν ἐπὶ τοῦ Μωυσέως νόμου θεμελίωσιν τῆς κοινωνίας αὐτῶν· εἰς ἐπὶ τούτου τοῦ μέσου [οὐ φεῦ ὀραθέντος ὡς τοῦ βασικοῦ κοινωνικοῦ μέσου,

ἀλλ' ὡς συμφωνίας λεπτομερεστάτης, ἐφ' ἑαυτῆς μόνης σκοπούσης, διαπραγματευθείσης μετ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, κατὰ τὸ αὐτῶν ἴδιον πρότυπον πιστευθέντος ὡς, καίτοι οὐκ ἄν, κατελθόντος εἰς τιν' ἀνατολικὴν ἀγοράν!] ἀτέρμοσι διηγῆσεσιν ἀναλώσαντες τὸν καιρὸν μάλλον ἢ εἰς ἔργα πολιτισμοῦ· μέγαν δὲ κἀξιώτατον πολιτισμὸν ἐδημιούργησαν Ἕλληνες, παρὰ τὴν οὐκ ἄνωθεν (ὡς παρ' Ἑβραίων θεωρηθεῖσαν ἐλθοῦσαν) ἀλλ' ἐν ταῖς αὐτῶν ἰδίαις ψυχαῖς γεννηθεῖσαν καὶ μορφωθείσαν ιδέαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐλαχίστου τε καὶ θεμελιώδους κοινωνικοῦ νόμου, τἀποβλέποντος εἰς σκοπὸν ἕτερόν τε κἀνώτερον!

§114. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τὸ σπουδαιότατον ὅπερ μεγάλως παρανενοῦται, οὐ δὲ μόνον παρὰ τῶν "χριστιανῶν" καλουμένων, οὐ δ' ὑπὸ μόνων τῶν ἐπ' ἀνατολικά πρότυπ' ἀνακαμφάντων κατὰ τὸν μεσαίωνα: Ὅτι οὐκ ἔστι τις κοινωνία στερρὰ μὴ ἀποδεχομένη τὸν νόμον τὸν παρ' Ἑβραίοις μὲν τὸ Μωυσέως ὄνομα φέροντα, παρὰ τοῖς λοιποῖς δὲ λαοῖς *ὡσαύτως ὄντα πλήρως γνωστὸν, εἶγε κἀνώνυμον ἢ ὑπὸ τιν' ἄλλην ἐπωνυμίαν!* Τὸ τοῦτ' ἀρνεῖσθαι ἰταμῆ (πιθανῶς δὲ διὰ "χριστιανῶν" πρὸς ἴδιον ὄφελος ἐξαπλωθεῖσα ἐβραϊκῆ) συκοφαντία ἐστὶ κατὰ πάντων τῶν ἄλλων λαῶν! Τίς γάρ, φῆς, ἐντολὴ Μωυσέως ἄγνωστος τοῖς Ἕλλησιν ἦν; Μήπως ἢ περὶ τῆς ἐπὶ ματαίῳ λήψεως τὸνόματος τοῦ Θεοῦ; Μήπως ἢ περὶ τῆς γονεῦσιν ὀφειλομένης τιμῆς; Μήπως ἢ περὶ κλοπῆς, ἢ ψευδοῦς ὄρκου; ἢ μήπως ἢ περὶ λατρείας τοῦ ἐνὸς μόνου Θεοῦ; Διότι τί σπουδαιότερον; Τὸν Δία εἶναι πατέρα πάντων, "θεῶν" τε κἀνθρώπων, ἢ τὸ "θεοὺς" ὑπάρχειν πλείονας τοῦ ἐνός; Οὐχ ἱκανὸν ὅτι *εἷς καὶ ὁ αὐτός* ἐστὶν ὁ ὡς Ζεὺς τε καὶ **Deus** τε καὶ Θεὸς γνωστὸς ὦν τοῖς ἀνθρώποις, καθότι ἐν Αὐτοῦ ὄνομα τὰ τρία ταῦτα ἐστίν; Εἰ δ' εἶπομεν ὅτι κἄλλοι εἰσὶν (ἦσαν ποτε) οἱ "θεοί", πῶς οὐ τοῦθ' ὡς ἔγγιστ' ἔνεστιν ὅμοιον ταῖς διακριταῖς ιδιότησι καὶ ἐνεργείαις τοῦ ἐνὸς μόνου Θεοῦ, αἷς παρ' ἀνθρώπων διακριτὰ ὄνοματ' ἐδόθησαν ἐν προτέραις ἐποχαῖς ἐλλειποῦς καταγνώσεως τοῦ Θεοῦ μέχρι φεῦ καὶ τοῦ νῦν οὐδέποτ' ἀπολιπούσης; Ὅτι ἀνόμιόν ἐστι τοῦτο, μόνον ἀνθρώποις φαίνεται οὐχ ἱκανῶς ἐγκύψασιν εἶτ' ἐπὶ τῆς τοῦ ἐνὸς αἰωνίου Θεοῦ ἐσωτέρας Ὀντολογίας εἶτ' ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων θεολογικῶς μεθωδευμένης γενεαλογίας τῶν λοιπῶν ἀρχαίων "θεῶν"· περὶ ὧν πλείονα γράψομεν. Καὶ πῶς ἐστὶ τοῦτο μάλα διάφορον τοῦ ἀγγέλου τοῦ Ἐνὸς εἶναι τοὺς ἄλλους "θεοὺς", ἢ τοῦ ὡς καὶ τοὺς τοὺς ἀνθρώπους κατασταθήσεσθ' ὡς ἐλάσσονας ἐν Παραδείσῳ θεοὺς; Ὡς πάντ' αὐτὰ διάφορα μὲν ὄροις, ταυτόσημα δ' ὡς ἔγγιστα τῇ οὐσίᾳ, δηλα γίγνεται καὶ ὅτι ὁ ὡς "Νόμος τοῦ Μωυσέως" γνωστὸς ὄντως ἔστι παγκόσμιος, καὶ ὅτι οἱ "χριστιανοὶ" δι' ἄνοιαν, ἢ ἄκραν ἰδίαν ἐπιπολαιότητα, ἢ μόνην

ἐξ Ἰουδαίων μετενεχθεῖσαν κακίαν, ὅλως ἀδίκως ἀπ' ἀρχῆς κατασκευασθέντων τοὺς Ἑλληνας ὡς δῆθεν εἰδωλολάτρες! Εἷ ἐστι παντελῶς εὐλαβὲς τὸ δοκεῖν ἐν Τήνῳ ἢ Lourdes "οὔσαν" τὴν Παναγίαν, διατί ἄρ' ἐστὶν ἀσεβὲς τὸ δοκεῖν ἐν Ὀλυμπία ἐπίσης "ὄντα" τὸν Δία; Εἰ οὐκ αὐτὸ τὸ ὑλικὸν τῆς εἰκόνας ἐστὶ τὸ θαυματουργὸν ὄν, ἀλλὰ μόνον τὸ δι' αὐτοῦ εἰκονιζόμενον πρόσωπον, διατί ἄρ' ἐστὶ λογικόν, οὐ δ' ἄκρως παιδαριῶδες, τὸ ἠγεισθαι τοὺς Ἑλληνας πιστεύοντας τὸ ἐν Ὀλυμπία ἄγαλμ' αὐτὸν τὸν Θεὸν εἶναι μάλλον, ἢ μόνον τιμῶντας αὐτὸ ὡς τὴν ὑπ' ἀνθρώπου κατασκευασθεῖσάν ποτε μεγαλοπρεπεστάτην εἰκόνα τοῦ ἐπὶ πάντας καὶ πάντα Θεοῦ, Δημιουργοῦ τοῦ Κόσμου καὶ Πατρός τῶν ἀνθρώπων· Ὅν μόνον ὄντως ἐλάτρευον, καὶ ὧ μόνῳ διὰ τὰγάματος ἀπεδίδοσαν τὴν τιμὴν, ὡς ὁμοίως ποιούμεν χῆμεῖς σήμερον; Ἰδόντες τὸν Φειδίαν λαξεύειν τὸν λίθον, ἀληθῶς ἄρ' οἱ *Λογικοὶ* Ἑλληνας ἔσπευσαν ὑστερον ὡς Θεὸν λατρεύειν τὸ λάξευμα; *Τίνων* οὖν ἀληθῶς ἢ ἀφέλεια, καὶ *τίνων κατὰ τίνων* ἢ συκοφαντία· τῶν Ἰουδαίων, καὶ τῶν παρ' αὐτῶν "χριστιανῶν" τῶν ἐπ' αἰῶνας περὶ τὰς εἰκόνας διαιρεθέντων, ἢ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων τῶν *μηδέποτε* δοκησάντων τὸ ἐν Ὀλυμπία ἄγαλμα ὡς αὐτὸ τὸ δημιουργήσαν καὶ τὸν τοῦτο λαξεύσαντα καὶ τὸν τοῦτον κάκεῖνο καὶ πάντας καὶ πάντα περιέχοντα Κόσμον; *Πόθεν ἄλλως* κατεμφαίνεται ἄρ' ἢ τοιαύτη *δοκουμένη ὡς τῶν Ἑλλήνων πλήρης σύγχυσις πρωθυστερών* [ἢ διὰ τοῦ *Ἑβραίου Albert Einstein* πρὸ αἰῶνος τὸ *πρῶτον καινοφανῶς, πρωτοφανῶς, ἐπισήμως εἰσαχθεῖσα τῇ ἔκτοτε δεινῶς, εἰ καὶ δῆθεν "ἐπιστημονικῶς", in "spacetime" παραπαιούση* ἀνθρωπίνη σχετικιστικὴ δῆθεν "διανοήσει"];

§115. Προσέτι δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι μείζονα σύστασιν κοινωνίας, πολιτισμοῦ, καὶ εἰλικρινοῦς εὐσεβείας Θεοῦ συνίστησι τὸν δῆθεν "Μωσαϊκὸν" νόμον θεωρεῖσθ' ἔσωθεν, τουτέστιν ὡς παρ' ἀνθρώπων ἀνακαλυφθέντα, ἢ ἔξωθεν, ὡς παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιβληθέντα· ὅτι ὅλως ἄλλον ἐν ἐκάστη περιπτώσει ὑπονοεῖ τὸν Θεόν, διότι ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ὁ Θεὸς οὐκ ἐπιβάλλεται βία ἀλλ' εὐγενῶς χυπομονητικῶς ἀφ' ἡμῶν ἀναμένει τὴν ἀναγνώρισιν, καὶ ἴδιον εὐγενῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων ἐστὶ τὸ ἠδέστατα, ὡς ὅλως ἀρμόττει πνεύμασιν ἀνωτέροις, ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ καὶ Λόγῳ ὑποτάσσεσθαι τῷ ἰδίῳ αὐτῶν νόμῳ τῷ ἐπὶ *μόνα τ' Ἄνω* σὺν Θεῷ χαίροντι αὐτοὺς ἄγοντι, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ὅτι ἔξωθεν παρὰ τοῦ Θεοῦ *κᾶρα βαρεῖα καὶ ξένη ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπιβολή*, κᾶρ' ἀπορριπτέα κατὰ τῆς αὐτῶν ἐλευθερίας ἐπιβολή ἐστὶν οὗτος, εἰς μόνην καὶ μόνιμον κατὰ τοῦ Θεοῦ ἐπανάστασιν αὐτοὺς ἄγουσαν! Διότι *οὐδέποθ' ὁ Θεὸς ἐπιβάλλει, μόνον δ' ὑποβάλλει* ἡμῖν τοῖς τέκνοις Αὐτοῦ νόμον! Ὅστις

εἰς "Νόμον" Ἐλευθερίας καὶ Λόγου καθίσταται μόνον ἂν ὡς τοιοῦτον καὶ αὐτῶν ἴδιον οἱ ἄνθρωποι αὐτόν ἴδωσιν! Οὕτω· καὶ κοινωνίας ἀνθρώπων ὁ νόμος θεμέλιον· καὶ κατὰ τὸ θεμέλιον τοῦτο, τὸ ἐποικοδόμημα! Οὕτω· καὶ οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ Ἕλληνες ᾠκοδόμησαν. Ἄλλ' ὅποια τὰ οἰκοδομήματ' αὐτῶν τε κάκεινων! Ὑποτελεῖς τῷ ἔξωθεν νόμῳ οἱ πρῶτοι, ὡς οὐδὲν ἄλλο ἐπ' αὐτοῦ ᾠκοδόμησαν, ἢ μόνην ἀνομίαν, μέχρι τῆς νῦν ἡμέρας διὰ τῆς ὄλως ψευδοῦς "ἐπιστήμης" διααιωνιζομένην! Ὑπὸ τοῦ ἰδίου αὐτῶν νόμου κινούμεν' οἱ δεῦτεροι, εἰς θεμέλιον Κάλλους καὶ Κόσμου τοῦτον κατέστησαν, ὡς ἐν ταῖσδ' ἡμέραις ἀνομολογήτως πλήν περιφανῶς καταδέδεικται! Οὕτως· ἀσφαλῶς ἀπὸ τῶν ἐπιουσίως διαπραττομένων συνάγομεν *τίνας καὶ διὰ τίνος ἀχθέντας ὁδοῦ* ὁ νῦν παρῶν κόσμος κατέστησεν ἰδίους αὐτοῦ διδασκάλους, ὅτι πλέον ἔως Οὐρανοῦ ἢ ἀνομία βοᾷ, χὸ Λόγος οὐθ' ὀδηγεῖ οὐδ' ἱκανῶς πλέον τέρπει ἀνθρώπου τὸ Πνεῦμα! Οὕτω· δικαίως ἐκ τῶν ἐποικοδομημάτων συνάγομεν ἀληθὲς μέγεθος τῆς ἔσωθεν ὑγιοῦς ἐλευθέρας τῶν ἀνθρώπων ὁρμῆς πρὸς τὸ δημιουργεῖν τὸν Πολιτισμόν· ταύτην τὴν ἀνωτάτην ἔκφρασιν τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, μὴ κατασπαταλωμένην ἐπὶ τὸ μηδὲν ἀλλ' ἀπεργαζομένην ὃ ὁ Θεὸς ἠγήσατο πρέπον παρ' ἀνθρώπων προστεθῆναι τῇ Αὐτοῦ ἰδίᾳ Δημιουργίᾳ, ὥστε πάντες, κάκεινος κάκεινοι ὁμοῦ, ἐπιχαίρωσιν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ κοινῇ αὐτῶν προσπάθειᾳ, τουτέστι, τῇ θείᾳ τοῦ Ἐνὸς αὐτῶν Πνεύματος κοινωνίᾳ!

§116. Ὅτι δ' οὕτω δεῖ ἡμᾶς σκέπτεσθαι, ὑποδείκνυται κάπο τούτου τοῦ προσθέτου χιστορικῶς ἀδιαμφισβητήτου συμβάντος· ὅτι ὅθ' οἱ Βυζαντινοί, παρανοήσαντες ἄμφω ἀληθὲς ἑλληνικὸν καὶ χριστιανικὸν πνεῦμα, ὄλως τὸ πρῶτον τούτων κατέλιπον κάπο τοῦ Ὁρθοῦ Λόγου ἀπέδραμον καὶ μεγάλως τὸ τούτων δεύτερον παρεποίησαν ἐν ᾧ μόνῳ ἑαυτοὺς περιώρισαν, πνευματικῆ οὐσία, ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς Ἰουδαίαν μετώκησαν· καὶ παρεκτὸς μιᾶς μόνης πόλεως [ἢ δύο, ἢ ἐλαχίστων] ἀναγκαίως εὐρεθείσης διὰ τὰς ἀναγκαίας τοῦ κράτους ὑπηρεσίας, ἀπ' ἐλευθέρων, εὐγενῶν, καθ' ὅλα κυρίων πολιτῶν σὺν Θεῷ εὐγενοῦς καὶ καθ' ὅλα λαμπρᾶς καὶ σεμνῆς Δημοκρατικῆς Ῥωμαϊκῆς Πολιτείας, εἰς *ψευδεπίγραφον ἀσιατικῆς δομῆς δῆθεν* "Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Κοινωνίαν" τὸ κράτος μετέτρεψαν· ἦθος *οὐσιαστικῶς ἀσιατικὸν* δόντες αὐτῷ, βασιλέων κάρχόντων δρώντων ἀπολύτως, δῆθεν *θείῳ δικαίῳ*, ἐφ' ὑπηκόων κυρίως ἀγροτῶν καὶ ποιμένων· οὐδέποτε *βαθέως κατὰ Λόγον Θεοῦ τε κ' Ἀνθρώπου ἐρευνήσαντες* εἴτε τὸ δόγμα τῆς πίστεως εἴτε τὸ δόγμα τοῦ κράτους! Οὕτως ἐπῆλθε τὸ μεσαιωνικὸν σκότος, οὐπὲρ οὐσία *διεσπασμένη συνέχεια* ἀποτελεῖ καὶ τὸ παρὸν "νέον ἑλληνικὸν κράτος",

ὡς ἐστὶ δῆλον τοῖς ὄντως κατανοοῦσιν. Ἄλλ' ἦν ἀληθῶς ἀρεστὸν τοῦτο Θεῷ; Μὴν οὕτως ἐπήνεγκον τὴν Κόσμου Συντέλειαν, ἢ μόνον καὶ διὰ ταῦτα πάντα δικαίως τὴν τοῦ κράτους αὐτῶν μόνου συντέλειαν; Μὴ πλὴν τῶν ὀλίγων τοῦ κράτους ὑπηρετῶν καὶ αὐτῶν ὅλως ἀμφιβόλῳ παιδείᾳ χρωμένων, ἀγραμμάτους τοὺς λοιποὺς χυπηκούς δουλικούς ταυτοκράτορας ἐπιθυμῆ ὄραν ὁ Θεός, ἢ πολὺ μᾶλλον *πλήρεις εὐθύνοους Πολίτας* δικαίως Αὐτὸς ἀξιῶ ἡμᾶς πάντας γενέσθαι, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀρχομένους ἀξίους τῆς *Αὐτοῦ* βασιλείας ποιεῖν ἑαυτούς· ἐν ἧ οὐχ ὑπάρξουσιν ἀγράμματοι, ὑπήκοοι, ὑπηρέται, ἢ δούλοι, ἀλλὰ πάντες κύριοι κάπιστήμονες πάσης Δικαιοσύνης, Γνώσεως κ' Ἀληθείας; Μὴν ἀπὸ βασιλείου βασιλέως ἐπ' ἀγραμμάτους ὑπηκόους κάξέστους ἐργάτας, ἢ ἀπὸ πολιτείας πλήρως πεπαιδευμένων ἐλευθέρων πολιτῶν βασιλέων ἐστὶν εὐκοπώτερον συναγαγεῖν τοὺς ἐν τῇ Ἄνω Πολιτεία Θεοῦ συνεργάτας; *Πῶς ἄρ' ἦν σὺν Θεῷ ἡ μεσαιωνικὴ ἀγνωσία χῆ ἀνερεύνητος* "πίστις", καὶ σὺν τῷ Κεῖνου ἀντικειμένῳ ἢ τῆς Γνώσεως ἀναζήτησις; Οὐκοῦν, ἦν οὗτος Χριστιανισμός, ὡς κατὰ τὸν μεσαίων' ἔστηκεν ἐπὶ γῆς· ὧ πολλοί, καλοὺς χριστιανοὺς χέλληνας ἔτι νομίζοντες ἑαυτούς, ἐπιθυμοῦσιν ἐπαναγαγεῖν ἑαυτούς τε καὶ πάντας, ἐπ' οὐδεὶ σνιόντες ὅτι σὺν Θεῷ, ἐπ' ἄλλα δι' ἡμᾶς καὶ δι' ἡμῶν ἠλπιότι, *δικαίως* ἀνεπιστρεπτι παρέρχονται οἱ καιροί, ὡς καὶ αὐτὸς ὅλος ὁ χρόνος; Ἀνάγνωθι:

"Καὶ εἶδον οὐρανὸν καινὸν καὶ γῆν καινὴν·

ὁ γὰρ πρῶτος οὐρανὸς καὶ ἡ πρώτη γῆ ἀπῆλθον, ...

Καὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν Ἱερουσαλήμ [ὅπερ πόλιν εἰρήνης σημαίνει]

καινὴν εἶδον ... ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἡτοιμασμένην ὡς νύμφην κεκοσμημένην ...

Καὶ ἤκουσα φωνῆς μεγάλης ... λεγούσης·

ἰδοὺ ἡ σκητὴ τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἀνθρώπων,

καὶ σκηνώσει μετ' αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαοὶ αὐτοῦ ἔσονται,

καὶ αὐτὸς ὁ Θεὸς ἔσται μετ' αὐτῶν·

καὶ ἐξαλείψει ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν...

ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον ...

Ὅ νικῶν κληρονομήσει ταῦτα ...

Τοῖς δὲ δειλοῖς καὶ ἀπίστοις ... ὁ θάνατος ...

Καὶ ἦλθεν εἰς τῶν ἀγγέλων ... καὶ ἀπήνεγκέ με ...

καὶ ἔδειξέ μοι τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν ... ἔχουσαν ... τείχος μέγα καὶ ὑψηλόν, ...

Καὶ ἦν ἡ ἐνδόμησις τοῦ τείχους αὐτῆς ἴασπις,

καὶ ἡ πόλις χρυσίον καθαρὸν, ὅμοιον ὑάλῳ καθαρῷ.

Οἱ θεμέλιοι τοῦ τείχους ... παντὶ λίθῳ τιμίῳ κεκοσμημένοι ...

Καὶ ἡ πλατεῖα τῆς πόλεως ...

Καὶ ναὸν οὐκ εἶδον ἐν αὐτῇ·

ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ναὸς αὐτῆς ἐστὶ, ...

Καὶ ἡ πόλις οὐ χρεῖαν ἔχει τοῦ ἡλίου ...

Καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃ ἐν αὐτῇ πᾶν κοινὸν καὶ ὁ ποιῶν βδέλυγμα καὶ ψεῦδος,

εἰ μὴ οἱ γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς ...".

“Ὡς γ’ ἔχομεν ζωῆς παραστάσεις ὀρώμεν καὶ περιγράφομεν ὡς καὶ ὄνειρα. Πῶς ἄρ’ ἐστὶν αὕτη περιγραφή κοινῆς τινος ὡς ἀνατολικῆς πόλεως μετὰ ζωοστασίων κάποθηκῶν, ἢ τινος ἄλλης ὡς νῦν τοιαύτην γνωρίζομεν; Ἡ περιτειχοῦσι τείχει μεγάλῳ χύψηλῳ "λίθοις τιμίοις" ἐνδομηθέντι πόλιν ὅλην ἀναλόγως πολῦτιμοι; Εἰσὶν ἀπαίδευτοι, ἀπολίτιστοι, ἄξεστοι, ἄνιπτοι, καὶ πῶς εἰ τοιοῦτοι, Πολῖται πάντη πεπολιτισμένοι καὶ κεκοσμημένοι οἱ ἐν αὐτῇ κατοικοῦντες κἄτι λαμπρότεραν διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν ταύτην ποιοῦντες; Ποῦ δὲ μαθητεύσουσι, χέαυτοὺς ἐκείνης δοκίμους ποιήσουσιν, οἱ ἐκεῖ κατοικήσονται εἰ μὴ ᾧδε, ἐπὶ τῆσδε παλαιᾶς γῆς, ὅπου διὰ τῶνδ’ ἐπ’ αὐτῆς μέσων ὑπὸ τόνδε παλαιὸν οὐρανὸν κοπιωδῶς δι’ ὅλου τοῦ βίου μορφοῦνται οἱ ὡς καινοὶ ἐκεῖ μεταστησόμενοι Παραδείσου Πολῖται;¹⁷

§117. Τί δὲ παρατηροῦμεν; “Ὅτι τὴν πολιτῶν παιδείαν καὶ μαθητείαν καταλιπόντες διὰ δειλίαν κάπιστίαν ἀρνούμενοι τὸν κόπον αὐτῆς, καὶ τῆσδε γῆς βασιλέων κάρχόντων ταπεινοὶ ἐπὶ γῆν κύπτοντες ὑπήκοοι γεγονότες κἂν εἰσέτι ἑαυτοὺς πολίτας ἀποκαλοῦντες, αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἀναισχύντως οὕτω ψευδόμενοι, ψευδεῖς Ἕλληνες, φεῦ, νῦν γεγόνασιν οἱ ποτε σὺν Θεῷ ὑπερήφανοι “Ἕλληνες [ὡς καὶ πάντες γ’ οἱ οὕτω φερόμενοι ἐπὶ γῆς], εἰς ῥυπαρὸν ἅμα ζωοστάσιον μετατρέψαντες τὴν ποτε παλλεύκοις, μεγάλῳ κόπῳ λελαξευμένοις μαρμάρους κοσμήμασι κοσμηθεῖσαν πόλιν καὶ χώραν! Εἰσέτι διαπορεῖς, ἢ καὶ ὀργίζῃ; Ἀλλὰ τί τὸ "γεγραμμένοι ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ζωῆς" μαρτυρεῖ; Τῶν ἀνθρώπων σὺν Θεῷ κἀρετῇ ὄντων κεχωρισμένων εἰς *ὀλίγους* καὶ πολλούς, *ἄρχοντας* χύπηκούς, *κυρίους* χύπηρέτας, *πολίτας* καὶ ξένους, *ἀνδρείους* καὶ δειλούς, *πιστοὺς* καὶ ἀπίστους, τίνων ἐν τίνι ἄρα βιβλίῳ Θεῖα Δικαιοσύνη τὰ ὀνόματα καταγράφεται; Πῶς οὐ τῶν *πρώτων μόνων* ἐν τῷ παλλεύκῳ βαρυτίμῳ βιβλίῳ τῆς Οὐρανοῦ τιμῆς, τῶν δὲ δευτέρων *ἀνάγκη* ἐν τῷ μέλανι ἀλυσσοδέτῳ βιβλίῳ τῆς βδελυρᾶς ἀτιμίας; Ὑπὸ τίνων, εἰ μὴ ὑφ’ ὧν οὐς ὡς μὴ ᾧφειλον ἀνηγόρευσαν εἰς καθηγητὰς αὐτῶν, διδαχθέντες ἀπέθειαν ἐπὶ τῇ μεγάλῃ κληρονομίᾳ προγόνων τε καὶ Χριστοῦ, οἱ ποθ’ Ἕλληνες ἐξέπεσαν εἰς τοὺς ἐκείνους ἀκολουθήσαντας καὶ τοὺς νῦν νεο-

¹⁷ Ἀποτελεῖ δεινὴν παρανόησιν τὸ δοκεῖν τὴν "πόλιν τὴν ἀγίαν Ἱερουσαλήμ" ὡς τὴν νῦν ἐπὶ γῆς, πλὴν ἀγιασθησομένην καὶ κοσμηθησομένην ἐν τῷ "αἰῶνι τῷ μέλλοντι", ὡς περιγράφεται ἐν τῇ Ἀποκαλύψει· ἥς παρανοήσεως ἔπι, τοσοῦτου *ἀσεβοῦς* "σεβασμοῦ" ἢ νῦν ἐπὶ γῆς ὑπὸ τριῶν θρησκειῶν ἐντυγχάνει, δι’ ὃν ὑπομένει καὶ πάντα τὰ ἐπ’ αἰῶνας μακροῦς ἐν αὐτῇ συντελούμενα αἴσχη! Ὅτι ἡ περιγραφομένη "οὐ χρεῖαν ἔχει [ἰασοῦ καὶ] ἡλίου" *ἱκανῶς ὅλως Ἄλλην, Οὐράνιον, καθαρῶς πνευματικὴν* ταύτην ὑπονοεῖ! Ἀντιλαμβάνονται τι τούτων οἱ κατὰ *τρεῖς* θρησκείας δοκούμενοι ὡς "πιστοί";

έλληνας, καθορωμένους δειλούς, περιδινουμένους, καταβαραθρουμένους; Ἄρ' ἀρνῆ ὅτι τάνωτέρω περιγραφέντα σαφῆ τε καὶ πλήρη ὑπαινίσσεται αἰώνιον Νόμον; Ἀλλὰ πῶς ὄντως ἐν πολιτείαις στερρῶς θεμελιούτ' αἰώνιος νόμος; Πάντως οὐχὶ καθ' αἵρετήν πλειοψηφίαν κατὰ τὰ πρὸ τοῦ παρόντος κόσμου γνωστά, ὡς νῦν οἱ πλείστοι δοκοῦσι κατὰ τὰ παρ' αὐτῶν ὡς ὀρθὰ θεωρούμενα, ἀλλὰ κατὰ *διαρκῆ παμψηφίαν πάντων τῶν πολιτῶν!* Ὅτι εἰ οἱ μειοψηφούντες ἀψηφούσι τὸν νόμον, ἢ ὑπισχνούντ' αἶρειν αὐτὸν ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτοὺς ἐπ' ἰσχί, οὗτος οὐχ ἔδραιούται! Ὡστ' οὐ καθ' αἵρεσιν αἰώνιος νόμος! Ἄρα πῶς ἐστὶ τοῦτο κατορθωτὸν κἂν τῇ ἀρίστη πλήν κατὰ τὰ λοιπὰ συνήθει τούτου τοῦ κόσμου δημοκρατία; Ἀπλῶς οὐκ ἐστὶν! Φύσει ἀτελὲς πεδῖον γυμνάσεως ἐπὶ Τελειότητα ὧν ἅπας οὗτος ὁ κόσμος, *ἐπαρκῶς* διὰ μόνης τῆς αὐτοῦ ἀτελείας ὑπαινίσσεται τὴν πέραν αὐτοῦ τὸ Πνεῦμ' ἀναπαύουσαν ποθεινὴν Τελειότητα, πελαζομένην σὺν Θεῷ βοηθοῦντι ὑπὸ μόνων τῶν καταβαλλόντων τὸ δίκαιον τίμημα! Παντάπασι ἀντιθέτως τῶν ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ συντελουμένων, ἔνθ' ὡς ἀλήστως γινώσκομεν, *οὐκ ἐπὶ δικαιοσύνην, ἀλλὰ συμβιβασμὸν* συμφερόντων, ἀγοραίων τε κἀντιθέτων τε κοῦ σπανίως ποταπῶν καὶ χυδαίων, συνεργάζεθ' ὡς κἂν τοῖς "δημοκρατικοῖς" καλουμένοις νομοθετηρίοις τὰ κόμματα τοῦ "λαοῦ"! Ἐνθ' αἱ πλειοψηφίαι παροδικαί, χόμοιως χοῖ νόμοι ὅταν παρὰ τοιούτων βουλευόνται! Ἄλλ' εἰ ἢ "γνώμη" ἀλλάσσει, ἢ Δικαιοσύνη ἀσφαλῶς πάντως μένει· κοῦχ ὡς τοιαύτη λογίζεται ὅταν κατ' ἐπιθυμίαν δημαγωγουμένης πλειοψηφίας μᾶλλον, ἢ ἀνάγκην πραγμάτων, τὸ νόμων περιεχόμενον καθορίζηται. Οὕτως, οὐ κατὰ τὴν ἐν τῷδε κόσμῳ δοκουμένην "δημοκρατίαν" θεμελιούτ' ἐν κοινωνίαις νόμος Δικαιοσύνης!

[(α) Ἐπὶ τούτῳ καὶ ταύταις, ἐπ' ἄριστα, μόνον δι' ἑκατέρας δύο μεθόδων στερρὸς νόμος ἐγκαθιδρύεται: Πρὸ τοῦ ἔχειν τὸν νόμον, οἱ πολῖται πάντες: εἴτε βουλευόνται ὅτι πάντες ὑποταχθήσονται ᾧ νόμῳ νομοθέτης τις σοφός τε καὶ δίκαιος δώσοιτο αὐτοῖς ἄν, ὄντινα νόμον μὴδ' αὐτὸς οὗτος δυνήσεται πλέον μεταβαλεῖν κἀφ' οὐτινος νόμου μὴδὲ κείνοι βουλήσονται ποσῶς πως ὑπαναχωρεῖν· εἴτε ὀρίζουσι νομοθέτην ὃς ὑποβαλεῖ αὐτοῖς νόμον πρὸς τὸ ἐγκρίναι αὐτόν, ὅπότ' ἐπίσης προσεπιβούλονται τὸ πότε καὶ πῶς ὁ νόμος δεήσει θεωρεῖσθαι τετυχηκῶς τῆς αὐτῶν πάντων ἐγκρίσεως κἂν οὐ πάντες ἐγκρινούσιν αὐτόν! Ἐν ἀμφοῖν περιπτώσεσιν, τοῦτ' οὖν ἐστὶ δῆλον· ὅτι πάντες οἱ πολῖτ' ἐλευθέρως δεσμεύονθ' ὅπως ἀποδεχθῶσι (κοῦ πλέον ἀπ' αὐτοῦ παρεκκλίνωσι) τἀποτέλεσμα εἴτε τῆς ἐνὸς ἀνδρὸς νομοθεσίας, εἴτε τῆς ἐγκριτικῆς αὐτῶν πάντων ψηφοφορίας, κἂν τινὰς κατ' ἰδίαν ἐνδοιασμοὺς ἔχωσι. Τοῦτο

δὲ διότι ὡς πρωτίστην μεγίστην ἐπιθυμίαν συνομολογοῦσι τὸ ἠνωμένως χόμοῦ διαμένειν αὐτοὺς ἐν εἰρήνῃ χῆ δικαιοσύνη θεμελιώσοι ἂν ἐπ' αὐτῶν ὁ οὕτω καθιστάμενος θεμέλιος τῆς κοινωνίας αὐτῶν νόμος! Δῆλον ἐν τούτοις ὅτι ἐπὶ μὲν μέρειν δυοῖν διακεκριμένοι ὁ νόμος θεμελιούται· πολίταις καὶ νομοθέτῃ ἐπὶ τούτῳ καὶ μόνῳ ὀριζομένῳ, διὰ μιᾶς δὲ καὶ τριῶν προσθέτων ἀρχῶν οὗτος δομεῖται: Κατὰ μὲν τὴν πρώτην *ἵνα μὴ τις δύνηται μεταβάλλειν τὸν νόμον τῇ ἰδίᾳ αὐθαιρέτῳ βουλή*. Κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς, *ἵνα μὴ τις δύνηται* εἴτε νομοθετεῖν ὡς ἐπιβούλῳ καὶ προσδοκᾷ κυβερνᾶν καὶ δικάζειν· εἴτε κυβερνᾶν ὡς ἐπιβούλῳ καὶ προσδοκᾷ νομοθετεῖν καὶ δικάζειν· εἴτε δικάζειν ὡς ἐπιβούλῳ καὶ προσδοκᾷ νομοθετεῖν τε καὶ κυβερνᾶν! Καθότι ἐν πολιτείαις ἀνθρώπων ἐπιβουλευομένων τὸν Λόγον *προσεκτικῶς ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένοι δέουσι παραμένειν* αἱ λειτουργίαι τοῦ νομοθετεῖν, ἄρχειν, δικάζειν!

(β) Ταῦτα δὲ ἵνα να μὴ τις ἐν οἰωδῆποτε καιρῷ δύνηται μεταβάλλειν ἑαυτὸν δυνάμει εἰς ἄδικον τύραννον! "Ὅτι *αὕτη καὶ τοιαύτη ἐστὶν ἡ δυνάμει ἄδικος τυραννία*· διότι ἐστὶ καὶ *δικαία* τοιαύτη, κἂν τοῦτ' ἀρχικῶς ὀξύμωρον φαίνεται! Διότι ὅταν οἱ πολλοί, καταδημαγωγούμενοι δι' *ἀδίκου* "δημοκρατίας", ἑαυτοὺς τε κάλληλους καὶ πᾶν τὸ τῆς πολιτείας πολίτευμα διαφθείρωσι καὶ τὸ δημόσιον τῆς πολιτείας συμφέρον οὐ πλέον πάντες κατὰ δικαιοσύνην ὑπηρετῶσιν, ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἕκαστος κατ' ἀδικίαν διακονῶσι, τότε τὰ μάλα μείζων ἐστὶν ἡ ἀνάγκη ὅπως τάχιστα ἐπὶ δικαιοσύνην τὸ πολίτευμα ἐπανεέλθῃ, *εἰ καὶ διὰ μόνης τῆς ἰσχύος ἐνὸς μόμου ἀνδρός, κἂν μεγάλῳ οὗτος μισῆται παρ' ὧν τὰ πονηρὰ συμφέροντα ζημιούται*! Οὐκ οὐκ ἐστὶ δίκαιον τότε ἀποκαλεῖν αὐτὸν ἀπλῶς τύραννον μᾶλλον, ἢ *δίκαιον* τύραννον! Καὶ δίκαιόν ἐστι τότε, ὅτι χρεῖα μεγάλη τότε ὑφίσταται, παραμένειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἄχρις οὗ ἀσφαλῶς διδαχθῶσιν οἱ πολῖται δικαιοσύνην κάπιβεβαιώσωσιν ὅτι ὀριστικῶς κατέλιπον τὴν φαυλότητα, πρὶν ἢ αὐθις παραδοθῇ αὐτοῖς ἡ ἀρχὴ διὰ τάξεως *ἀληθοῦς καὶ δικαίας* δημοκρατίας! Διότι δῆλον ὡσαύτως ἐστὶν ὅτι *οὐ κατὰ κενὸν πολιτεύματος ὄνομα* ἢ δικαιοσύνη διακονεῖται, ἀλλὰ κατὰ μόνην *οὐσίαν* πραγμάτων! Ἔστι φεῦ γὰρ ὅτε δημαγωγοὶ καταδημαγωγοῦσι τὴν τότε *κεινῶς* λεγομένην ἀλλὰ μὴ πλέον ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης πορευομένην δημοκρατίαν! Τί ἄρ' οὖν τότε ἐροῦμεν; "Ὅτι διατηρητέα ἐστὶ χῆ ἐκτὸς ὁδοῦ δικαιοσύνης "δημοκρατία" διὰ τὸ εἶναι ταύτην κατὰ τὴν βουλήν τῶν πολλῶν, ἢ μᾶλλον ὅτι δικαία ἐστὶν ἢ ἔστω καὶ βιαία, τουτέστιν ὑπὸ τινος *δικαίου* τυράννου,

ἐπαναγωγή αὐτῆς ἐπὶ τῆς εὐθείας ὁδοῦ; Τί κατὰ πολὺ μείζων· ἢ *δικαιοσύνη* ἢ ἡ τυχοῦσα "δημοκρατία"; Οὐκ ἀπολύτως σαφές ὅτι ἢ πρώτη; Ὅπερ φεῦ σήμερον ἀπορρίπτουσι χοῖ πολλοί, ἀνοήτως ἀπολέσαντες, καταδημαγωγηθέντες, τὰπόλυτον νόημα τῆς δικαιοσύνης, χοῖ πονηροί, κατ' ἴδιον μόνον συμφέρον ἐνεργεῖν εὐκόλως πεισθέντες!

(γ) Πάντες αὐτοὶ μεγάλως ὀχλούμενοι ὡς καὶ δι' αὐτῆς τῆς ἀπλῆς μνείας τῆς *ἄλλης* Δικαιοσύνης, μάλλον ἔτι στρεβλοῦσι κάκεινης τὰπόλυτον κράτος καὶ τοῦ δήμου τὸρθὸν νόημα· ἄπερ οὐδόλως ἐστὶν ὅ,τι οἱ πολλοὶ διατείνονται, εὐκολίαν, ἰδιοτέλειαν, ἢ ῥαθυμίαν ἐπιθυμοῦντες, ἀλλ' αὐτὸ ὄντως τὸ μέγιστον καὶ μακροχρόνιον πάντων καλόν! Οὕτως· εἰ καὶ πάντες οἱ ἀρχαῖοι κατὰ τὸ μέτρον τῆς *κοινωνικῆς* ἐκάστου αὐτῶν ἰκανότητος συνέβαλον εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς ὅλης αὐτῶν ἱστορίας, οὐ πάντες ἴσως συνέβαλον εἰς ὅ,τι καλόν, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ μέτρον τῆς *πολιτισμικῆς δημιουργικῆς* ἐκάστου αὐτῶν ἰκανότητος· ὥστε δίκαιόν ἐστὶν ἡμᾶς ἐξετάσαι τίς ἀληθῶς ἦν ἐκάστου ἢ συμβολὴ καὶ τίς ἐπὶ ταύτῃ δεῖ εἶναι ἢ τιμῆς δικαία ἀπότισις! Διότι ὡς καὶ αὐτὴ ἡ δικαιοτάτη δημοκρατία οὐκ ἐστὶν ἰσότης ἀπόλυτος, οὐδὲ δύναται ποτε εἶναι ὡς ὅτι οὐ πάντες ἴσως συμβάλλουσι πρὸς τὸ κοινὸν τῆς πολιτείας συμφέρον, οὕτως ὁμοίως οὐκ ἐστὶ δίκαιον ἴσως πάντες ἢ κατὰ μόνην ἀνάγκην ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν *πραγματικὴν αὐτῶν ἕκαστος συμβολὴν* ἀπολαύωσιν ἐκ τῶν κοινῶν ἀγαθῶν, ὅτι *μόνον οὕτω* κάλλιον χῆ δικαιοσύνη καὶ τάληθές κοινὸν πάντων συμφέρον διακοινεύεται! Οὕτως οὖν καὶ περὶ τιμῆς· διότι ὡς αὕτη ἐστὶν ἡ ὑψίστη τῶν τοῖς πολίταις προσιτῶν ἀγαθῶν, οὕτω καὶ δικαιοτάτα δεῖ καὶ ταύτην αὐτοῖς ἀποτίνεσθαι! Καίγ' ἐπεὶ ἀνίσως συμβάλλουσι οἱ ἄνθρωποι τοῖς κοινοῖς ἐν ταῖς κοινωνίαις αὐτῶν, χρεῖα μεγάλη ἐστὶν ὅπως καὶ διὰ τοῦτο κατὰ συμβολὴν ἀπολαύωσι, τουτέστιν ἵνα πάντες ἀμιλλῶνται τίς τί πλέον συμβάλλει, ἵνα καὶ πλείονα κατὰ συμβολὴν λήψηται· ὁπότε καὶ μόνον ὡσαύτως χὲ κοινὸς πλοῦτος προάγεται· ἐπειδὴν πάντες ἀρπάζωσιν, οὐ δὲ λαμβάνωσι τίς τί πλέον κατ' ἀναλογίαν τῆς αὐτοῦ συμβολῆς, τοῦτό ἐστὶν ἡ μεγίστη φανλότης, ὡς ὅτι οὕτω συντόμως καταστρέφεται οὐ μόνον πᾶς ὁ κοινὸς ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ δίκαιος ἰδιωτικὸς τῶν πολιτῶν πλοῦτος, *οὕτινος ἢ πάντως Λογικῆ χρήσις τὰ πνευματικὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν πᾶσι κοινὰ μόνον προάγει!*

(δ) Πολὺ καλλίονες ὑπῆρξαν γνωστὰ τῆς ἀληθείας αὐτῆς οἱ Ἕλληνες οἱ ἀρχαῖοι, ἢ οἱ ἐπ' αἰῶνας μακροὺς ἀλλ' οὐκ ἐκείνους ἀκολουθήσαντες· ἦν τελευταῖοι, ἐσκεμμένως οἱ ἀνόητοι σημερινοὶ

Ἕλληνες ἀγνοοῦσι. Καὶ διὰ ταύτην τὴν ἀγνοίαν, ἐνόμισαν εἶτα οἱ ἄνθρωποι ταυτόσημον, κοῦ μᾶλλον πολὺ μείζονα, οὖσαν τὴν ἱστορίαν ὅλην τῆς αὐτοπεριοριζομένης εἰς ἀνασυζητήσεις κενὰς περὶ λόγους καὶ πράξεις ἢ περὶ πολέμους καὶ στάσεις ἀνδρῶν εὐτελῶς προστυχόντων, καὶ περὶ τὰ πολιτικὰ ὡς οὐκ ὄφειλον ἀσχοληθέντων! Οὕτως ἀφίκοιθ' οἱ σημερινοὶ εἰς τὸ φοβερὸν μέγα ψεῦδος, τὸ παρὰ πολιτικῶν, μεγάλων ὅμως ἀνδρῶν ὄντως μὴ ὄντων, διαπρυσίως λεγόμενον, ὅτι ἐν τοῖς κοινοῖς χρῆ τρυφᾶν τοὺς πολλοὺς κὰν αὐτοῖς ἑαυτοὺς ἀναλίσκειν, τουτέστι κὰν μὴ τι ὠφέλιμον ἔχωσιν ἢ τιν' ὑπηρεσίαν δύνωνται οἱ πολλοί, ὡς χοῖ περὶ πολλὰ πολὺ φλυαροῦντες πολιτικοί, προσφέρειν τῷ κοινῷ πάντων καλῶ! Ὅπερ πονηρότατα λέγουσιν, ἵν' ἑαυτοὺς αἰτιολογήσωσι χέαυτοῖς, κὰν κενὰ λέγουσι, δέσμιον τὰκροατήριον ἀσφαλίσωσιν! Ἀσφαλῶς ἐστι λίαν σπουδαῖον τὰσχολεῖσθαι περὶ τὰ κοινὰ, ὡς ἐστι τὰ μάλ' ἀναγκαῖον τὰσφαλίζειν εἰρήνην τε καὶ δικαιοσύνην. Ἄλλ' οὐχὶ ὡς ὅτι αὐταὶ καθ' αὐτὰς ἀποτελοῦσι σκοπὸν τινα τελικόν, ἄξιον προσοχῆς. Ἄλλ' ὡς ὅτι κατ' αὐτὰς μόνας, ἐνεργούσας ὡς μέσα, δύνανθ' οἱ ἄνθρωποι ἐπιδίδοσθαι ἔργοις μεγάλοις, εἰρηνικοῖς καὶ δημιουργικοῖς, τουτέστι *πνευματικοῖς τελικοῖς ἔργοις πολιτισμοῦ* (κοῦχ ἀπλῶς μόνου θεατρισμοῦ!), δι' ἃ πᾶσα ἡ πάντων παιδεία ἀναγκαῖα ἐστίν! Ὅτι ὅπου κατάχρησις γίγνεται τῆς περὶ τὰ πολιτικὰ συζητήσεως, ἀτερμόνως μακραίνουσης χάριν μόνου τοῦ κενῶς περὶ αὐτὰ "συζητεῖν" (σὺ δ' ἀνάγνωθι: *τοὺς συνεργομένους πάντας θορυβωδῶς ὁμοῦ φωνασκεῖν, ἵν' ἀκριβῶς μὴ τις τῶν "συζητούντων" ἀκούηται!*), ἀκριβῶς ὅμως δ' ἵνα μὴ τις ἡμῖν πᾶσι μείνη καιρὸς ὁμοῦ ἀναζητεῖν *Δικαιοσύνην κ' Ἀλήθειαν*, ἐκεῖ καὶ ἔλλειψις οὐσιώδους δημιουργίας [ἧς ἡ παρούσα Ἑλλάς κορυφαῖόν ἐστι παράδειγμ' ἀποφυγῆς!], ὅτι ὅλως οὕτως ἀπόλλυθ' ὁ ἀληθῆς ταύτης σκοπός· ὡς περισσῶς καταδέδεικται καὶ παρ' αὐτῆς τῆς μακραίωνος ἐμπειρίας, ἀλλὰ καὺθις νῦν ἐν Ἑλλάδι παρὰ τῶν ἐν ταύτῃ καθορωμένων! Ὑπερεπληθύνθησαν γὰρ νῦν ἐν Ἑλλάδι οἱ βάρβαροι σοφισταὶ καὶ δημόσιοι τῆς λογικῆς καὶ τιμῆς ὑβρισταί· ὡς ἀπέλιπον οἱ τῶν δημοσίων πραγμάτων ἐντιμοὶ λογισταὶ καὶ σχεδὸν πάντες οἱ σοφίας κἀρετῆς ἔρασταί, οἱ δι' ἀγάπης τούτων τῶν ἀναγκαίων μόνου δυνάμενοι λαόν, ἀφ' ἑαυτοῦ καταβλακευθέντα, ἐπὶ σωτηρίᾳ διδάξαι κάσφαλῶς ὀδηγήσαι εἰς τὸ πῶς κατανέμειν δικαίως τὸν χρόνον μεταξὺ *χρησίμου μόνης περὶ τὰ κοινὰ συζητήσεως* καὶ τῆς *ἐπιπόνου πραγμάτων καινῶν τε κάξι-ων μόνων ἀναζητήσεως καὶ δημιουργίας*· ἅτινα μόν' ἀλλήλοις δικαίως ἰσορροποῦμεν' ὁμοῦ ἀποκαλοῦμεν πολιτισμόν!

(ε) Τί δὲ νῦν ἐπὶ πλεόν παρατηροῦμεν; Πῶς οὐχ ὅτι διὰ τὴν μεγάλην παρὰ τῶν ἐπὶ κεφαλῆς κενῶν κεφαλῶν τῆς ἀληθείας πάσης καταδυνάστευσιν καὶ περισσὴν τῶν πολλῶν ἄνοιαν, πολλὰ πλείον' ἐστὶ καταγεγραμμένα, χοίονεὶ ὡς μόνη ἱστορία γνωστά, περὶ τὰ πολιτικά, ἢ περὶ τὰ κατὰ μόνας ἐπιπόνως δημιουργηθέντα!; Ἄνοητοι ὄντες, μάλιστα μείζονα, καὶ τὰ μόνα ὡς ἱστορίαν δοκοῦσι τὰ δημοσίως γιγνόμενα πράγματα, ὡς, εἶπέ, τὰ ἱστορούμενα παρὰ Θουκιδίδου, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἐκεῖν' ἱστοροῦσαν συγγραφῆς αὐτῶν πρᾶξιν, ἧς ἄνευ ἐκεῖν' ἄγνωστα παρέμενον ἄν! Μείζονα τὰ ἐν βουλευτηρίοις αἰσχρά, καὶ τὰ ἐν μάχαις συμβάντα, ἢ τὸ πῶς ἀκριβῶς κατεσκευάσθη ὁ Παρθενῶν! Μείζων ὁ Περικλῆς, ὅτι κατὰ τὴν στρατηγίαν αὐτοῦ κατεσκευάσθη ὁ Παρθενῶν, ἢ οἱ ἐντὸς μιᾶς μόνης πενταετίας (ὅπερ καὶ σήμερον θαυμαστότατον ἦν ἄν, εἴ πως δυνατὸν ἦν!) σκληρῶς ἐργασάμενοι κατασκευάσαντες αὐτὸν μηχανικοὶ Ἰκτίνος καὶ Καλλικράτης, χό γλύπτῃς Φειδίας, καὶ τὸ μέγα πλῆθος τῶν ὑπ' αὐτοὺς λοιπῶν τεχνιτῶν! Μείζων τὸ πῶς, ὡς κὰν νικηφόροις ἔτι πολέμοις ἢ ἐκστρατείαις κατεστράφη ἢ Ἑλλήνων ἀλκὴ καὶ ἰσχύς (ὅπερ οὐδέποτε καθ' αὐτὸ ἐξητάσθη), ἢ τὸ πῶς ἐν εἰρήνῃ καὶ κόπῳ πολλῶ αὕτη ἐδημιουργήθη! Λαὸς δ' ἐκβαρβαρισθεὶς ἐν πράγμασιν ὑψηλοῖς καίωσις οὐ διατρίβει, ἀλλ' ἐπὶ ταπεινὰ κάφήμερα φέρεται· οὐ ποιεῖ τὴν ὑψίστην ποιότητα, ἀλλ' ὑπερέχει εἰς προχειρότητα· οὐκ εἰσέθ' ὑπερηφάνως τε χόλως ἐλευθέρως καταλείπει ἔργα μεγάλα, Πνεῦμ' ἐν ἑαυτῷ βέβαιον δι' αὐτῶν μαρτυροῦν ὅτι *θειάν μόνην* ἔλκει καταγωγῆν· ἀλλ' ἀνυπαρξίαν ἔργων Πολιτισμοῦ, βεβαιούσαν τὴν πλήρη βαρυτάτην τοῦ λαοῦ τούτου ἀμέλειαν πρὸς Ὅ οὐχ ἑαυτὸν ἐτάξατ' ὀφείλει καθῆκον, περὶ ὃ καὶ λόγον ἀποδοῦναι ὀφείλει ὡς βροτοῖς ἐστὶ προσῆκον! Ἐὰρ ἔρωτᾷς· τί ἐστὶ τὸ τοιοῦτον καθῆκον; Πῶς οὖν ἄρ' ὅτι, ἐφ' ὅσον ὁ Λόγος ἐστὶν ὁ ἐπὶ Σκοπὸν ἐν Κόσμῳ σὺν τοῖς λοιποῖς ἐν αὐτῷ δημιουργήσας τὸν Ἄνθρωπον, καὶ Λόγον αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Λόγου Αὐτοῦ δούς, οὐκ ἔξεστι τούτῳ μὴ εἶναι συνδημιουργὸν τοῦ τούτου ἐπ' ἐλευθερίαν δημιουργήσαντος, ἀκριβῶς ὥστε καὶ αὐτός, ἀπὸ Κείνου εἰληφῶς τὸ ὑπόδειγμα, ἐλευθέρως τῇ Κείνου δημιουργίᾳ προστιθῆ τὰ κατ' αὐτὸν ἐπ' αἰώνιων αἰώνια ἀγαθὰ, ὥσθ' ὁμοῦ ὁ Θεὸς-Λόγος χὸ Ἄνθρωπος ἐσαεὶ χαίρωσιν ἐν τῇ ἀλλήλων ἀγαστῇ καὶ εὐδαίμονι κοινωνίᾳ;

(ς) Πῶς οὖν ἀκριβῶς ἢ τοιαύτη ἀπὸ τῶν Πολιτῶν ἀναμενομένη συμβολὴ τῷ ἔργῳ τοῦ Λόγου οὐκ ἐστὶν αὐτῶν τὸ καθῆκον; Ἐπεὶ τὸ Α καὶ τὸ Ω ὁ Λόγος, ἄρα καὶ Πολίτην *μεγάλων* δημιουργόν, οὐ ζῶον πρὸς τὰ ἐπὶ γῆς ἢ ὑπῆκοον ἐπὶ ταπεινοῖς δεῖ τὸν Ἄνθρω-

πον εἶναι· ὡς ὅτι αὕτη δικαίως ἐστὶν ἡ ὑψίστη καὶ πλησιεστάτη τῷ Δημιουργῷ Λόγῳ δυνατὴ ἐλλόγου δημιουργήματος συνδιάκρισις! Ἄλλὰ τί ἀντὶ τούτων ὀρώμεν; Πῶς φεῦ οὐχ ὅτι ὁ λαὸς οὗτος τῶν ψευδελλήνων κατεδημαγωγῆσεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μόνον φρονεῖν ταπεινά τε κάσήμενα, καὶ δεσμὰ θεωρεῖν τὰ ἐφ' ὑψίστοις ἔργα ἐλευθερίας, τὰπὸ τῆς γῆς καὶ τῆς ἰλύος ἐλευθεροῦντα κάπ' Οὐρανὸν ἀνυψοῦντα τὸν Ἄνθρωπον; Εἰς ποῖα καὶ πόσα καθαρὰ καὶ αἰώνια, ἀνωθεν ἐμπνεόμενα ἔργα Ἐλευθερίας καὶ Πνεύματος ἀναλίσκεται πλέον ὁ λαὸς οὗτος τῶν ψευδελλήνων; Οὐ καὶ καθηγηταὶ ἀνωτάτων σχολῶν, τούτου ἠγούμενοι, δικαιολογιῶν αἰσχυρῶν μετερχόμενοι, θρασύτατ' ἀφίενται σήμερον τῆς ἐπ' ἔργα εὐγενῆ εὐγενοῦς ἐργασίας, *βάρος εἶναι τὴν ἔλλογον ἀσχολίαν* διδάσκοντες, ἀρετὴν δὲ τὴν ἀδολεσχίαν, ἔννομον δὲ τὴν ἐπὶ πλουτισμὸν ἀπασχόλησιν, ἀντὶ τῶν κυρίων αὐτῶν ἔργων εἰς πάρεργα ἐπιτιδόμενοι ταπεινά; Οὐχ ὁ λαὸς οὗτος *τὴν σχολὴν ἀνηγόρευσεν εἰς προσοδοφόρον ἐαργίας ἐπάγγελμα*, "εὐφυέστατον" ἀποδεχθεὶς τὸν *κρατικῶς ἀμοιβόμενον ἄεργον* "θεσιθήραν"· ἦτοι, λέξεσιν ἄλλαις, εἰς *ἔθνικὴν ἀρετὴν* ἀνυψώσας αὐτὸν τοῦτον τὸν πνευματικὸν θάνατον; Ἄναλογίζου ποῖον παράδειγμα παραδίδωσιν ὁ λαὸς οὗτος τοῖς τέκνοις αὐτοῦ!; Οὐκ ἀπὸ τοῦ λαοῦ καὶ πάντες αὐτοῦ οἱ καθηγηταὶ καὶ ἠγέται; Ἄρα, ὅταν αὐτοὶ καταδημαγωγῶσι, παντὶ τρόπῳ ψευδόμενοι τε κἀνοηταίνοντες, αὐτὸς ὁ λαὸς καταδημαγωγεῖ ἑαυτὸν! Πῶς αἰεὶ οἱ ἀνόητοι ἀνόητα σκέπτονται, καὶ περὶ μόνον τοιαῦτα κατασπαταλῶσι τὸν *ἐπιτόκως* αὐτοῖς δανεισθέντα καιρόν, οὐπὲρ ἀδύνατον φυγεῖν τὴν ἀπόδοσιν! Κἂν ὅμως ἡμεῖς τὸ Δίκαιον λησιμονῶμεν, ἀψευδῆς ἡ Δικαιοσύνη παρίσταται μάρτυς βῶσα! Χὸ Λόγος τὸ Δίκαιον οὐκ ἀτιμάσει! Οὐαὶ τοῖς ἀνοήτοις!]

§118 Κἂν μὲν ὀρίσωμεν ὡς πολιτισμὸν γενικῶς τάγαθὰ ἔργα εἰρήνης καὶ τὰ ταύτην καὶ ταῦτα διασφαλίζοντα, τότε ἀσφαλῶς οἱ ἀρχαῖοι ἀφανεῖς τε κάπιφανεῖς ὁμοῦ πάντες ἐδημιούργησαν τοὺς πολιτισμοὺς αὐτῶν· τουτέστιν, εἰ ἐπὶ τούτοις συνειδητῶς ἐργασάμενοι. Ἄν δ' ὅμως ὀρίσωμεν ὡς κυρίως Πολιτισμὸν καὶ συνεχῆ αὐτοῦ πρόοδον τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν *συνείδησιν* "πραγμάτων" καινῶν καὶ ἀξίων, κυρίως τ' Ἀληθεῖον Πνεῦμα πληρούντων καὶ τοῦτο κυρίως ἐν τῇ ἀγαλλιάσει καὶ χαρᾷ τῆς Γνώσεως ἀναψυχόντων ὡς ἀνυψούντων, τότε δῆλόν ἐστιν ὅτι τὰ μάλ' ὀλιγώτερον εἰσὶν οἱ ἀπὸ βαθείας πρῶτας ἄχρι βαθείας νυκτὸς ἐργασάμενοι δημιουργῆσαι Πολιτισμὸν, διὰ τὸ καὶ κατ' Ἄνθρωπον κοσμήσαι οὐ μόνον τὰς πόλεις αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τοὺς αἰῶνας· τουτέστιν, ὀλίγοι λίαν εἰσὶν οἱ γράψαντες τὴν μάλιστα σημαντικωτέραν *κεκρυμμένην* ἱστορίαν, ἣν

παντελῶς ἀγνοοῦσιν καὶ αἱ δημόσιαι κεναὶ κεφαλαὶ αἱ ὡς ἡχεῖα ἡχοῦσαι τὰς ἑαυτῶν κεινοτύπους φωνάς, καὶ οἱ μόνα τὰ αἰσχρὰ τοῦ δήμου δυνάμενοι ἱστορεῖν! Ἐνῶ οἱ λοιποὶ, οἱ πολλοί, πάντοθ' ὡς καίγε νῦν ἀδιαφεύστως παρατηρεῖται, ἀπλῶς μόνον συνεποχοῦνται· ὦν μεταξὺ πρῶτ' εἰσιν οἱ πολιτικοί, οἱ καταδυναστεύοντες μᾶλλον ἢ ὀδηγοῦντες τὰς πόλεις καὶ πολιτείας αὐτῶν, ἰδιοποιούμενοι τὰς τῶν ὀλίγων εὐρέσεις μᾶλλον ἢ ἀσφαλίζοντες τὰς πρὸς ταύτας ἀπαραιτήτους καὶ λοιπὰς ἀναγκαίας τῇ ἐπὶ τὰ Ἄνω προόδῳ συνθήκας, μόνους ἑαυτοὺς ἀπαραιτήτους διαφημοῦντες καίτοι ὡς ἐμπόδια παρεστήκασιν, καταλύται διαλύσεως κοινωνιῶν καὶ λαῶν γεγυνοότες μᾶλλον ἢ ὀδηγοὶ τοῦ ἐν ἀνθρώποις δημιουργικοῦ πνεύματος ἀσφαλεῖς! Καὶ γὰρ ἄνευ τῶν ὀλίγων ἐκείνων, οὐ γνωστοὶ ἐγένοντ' ἂν οἱ πολλοί, καὶ δὴ οὐκ εὐφημ' οἱ πολιτικοί! Γνωστὸν κἀληθές γὰρ ὅτι οὐκ ἐν τῷ πολλῷ ἐστι τὸ εὖ! Καίγε ἀναμφιβόλως, οὔτε ἐν τοῖς πολλοῖς! Αἱ μέγιστ' ἰδέαι οὐκ ἐν διαπρυσίαις χύλακτούσαις ἐν συμβουλίαις φωναῖς, ἀλλὰ κατὰ μόνους ἐν σιγῇ κάγωνία δημιουργίας ἐν νῶ συνελήφθησαν, ἐν ᾧ κάμέστωσαν διὰ τῶν χυμῶν τοῦ Πνεύματος τοῦ αὐτὰς συλλαβόντος! Ἀληθῶς· δημιουργημ' ἰσορροπίας δυνάμεων κοινωνικῶν ἀντιθέτων ἐστὶν ὁ πολιτισμός: Τῆς δυνάμεως τῶν πολλῶν, τοὺς ὀλίγους διὰ τὸ Πνεῦμ' αὐτῶν θαυμαζόντων εἰ καὶ ζηλούντων, φθονούντων εἰ κἀηδῶς τούτους κολακευόντων· καὶ τῆς δυνάμεως τῶν ὀλίγων, διὰ τῶν ἔργων τοῦ Πνεύματος αὐτῶν τοὺς πολλοὺς συντηρούντων ἐν τῇ τοιαύτῃ εἰ κἀθελήτῳ κἀναποφεύκτῳ "ὑποτελεία"! Καίγε τοῦτο, τὰ μάλ' ἐστὶ παρεξηγημένοι παρ' ἔλλησιν ἐν τῷδε καιρῷ! Πολλοὶ γὰρ εἰσιν μεταξὺ αὐτῶν οἱ δοκοῦντες πάντῃ προσβλητικὴν αὐτοῖς τὴν μὴ οὔσαν "ὑποτέλειαν" ταύτην (ἥτις οὐδόλως ψυχῶν ἀγαθῶν ἐστὶ μειωτικὴ καὶ μόνον ἐν ψυχαῖς ταπεινὰ μόνα φρονούσαις ὡς τοιαύτη αἰσθανομένη, ἀλλὰ κοινωνίας ἐπὶ προόδῳ ἀνάγκη!)· οἵτινες ἀδυνατοῦντες ἢ μὴ σεμννόμενοι ἔργα παράγειν ἰσάξια τῶν ἀρίστων, καὶ τὰ τῶν ὀλίγων ἄξια περισσῶς ἐπιζητοῦσιν ἰδιοποιεῖσθαι, ἢ μειῶσαι, ἢ ἀλλοιωῶσαι, ἢ μὴ ἀναγκαῖα κηρῦξαι, ἢ παντελῶς καταστρέψαι, καταδημαγωγούντες τοὺς πλείστους ὥστε δοκεῖν, ἀπαιτεῖν καὶ καθιστάναι τὴν "δημοκρατίαν" ἀναγκαῖαν τινὰ κάπὶ μόνα τὰ κάτω ἰσοπεδωτικὴν τῶν πάντων ἀρχὴν, χρώμενοι τῷ ὄπλῳ τῆς προσφιλοῦς αὐτοῖς καὶ τοῖς τούτων ἀκροαταῖς ἡσσοῦνος προσπαθείας, μοιραίως ἐπὶ τὰ χεῖρω μόν' αἰεὶ ὠθοῦσαν πάντα τὰ πράγματα· ἐφ' ὅσον πάντοτ' εἰσὶ τινες μὴ δυνάμενοι ἢ βουλόμενοι ἐπὶ τ' Ἄνω ἀχθῆναι, οἵτινες *αὐτοβούλως ἀκαλλιέργητοι* διαμένοντες κούδῳλως δοκοῦσιν ἑαυτοὺς ὀφείλοντας χάριτας τοῖς ὀλίγοις διὰ τὴν τῶν ἔργων ἐκείνων τοῖς πᾶσι παρεχομένην ἀνωτέ-

ραν ποιότητα, κούδολως ἡγοῦνται δίκαιον εἶναι τό τινας προηγέσθαι καί τινας ἔπεσθαι κατὰ τὸ μέγεθος κάποτελεσμα τῆς ἐπ' ἄριστα προσπαθείας!

§119. Ἐπὸ τοιούτου δ' ἀγόμενοι "πνεύματος": Καὶ πόλλ' εἰσὶ μεταξὺ αὐτῶν οἱ δοκοῦντες τὴν φλυαρίαν καὶ λόγους αἰσχροῦς καὶ κενούς πνεύματος ὡς ζέοντος ἐκχυμίσματα, χοὶ βωμολοχιῶν μὴ φειδόμενοι (αἷς χρωῖνται καὶ αἰσχροῦς καταχρῶνται δι' αὐτό γε τὸ βωμολοχεῖν μᾶλλον ἢ τὸ καὶ οὕτω παιδεύειν, εἴ πως καὶ οὕτω παιδεύεσθ' οἱ ἄνθρωποι δύνανται!), χοὶ θρασῶς ἐπιδεικνύντες ὡς "πνεῦμα παλαιῶν ἀρχῶν ἀπελεύθερον" τὸ οὐσίᾳ ἀνύπαρκτον! Καὶ οἱ πλείστοι αὐτῶν τοὺς φιλίους αὐτῶν αἰσχροτάτους δημαγωγοὺς χαρισματικούς καὶ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένους διδασκάλους χηγέτας εἶναι δοκοῦσιν· οὗς ψευδῶς οὕτω διαφημιζομένους ἐκλέγουσι κάπιβάλλουσιν ἐν μεγάλῃ χαρᾷ ἐπὶ τῇ "ἔξυδερκεῖ" αὐτῶν ἐκλογῇ! Οὕτως ἐκλέγονται νῦν παρ' ἔλλησιν αὐτῶν οἱ ἡγέται! Ὅμως δὲ καὶ οὐσίᾳ πρὸς μόνην προκάλυψιν ἄλλων πρόσωπων ἀνομολόγητα δρώντων ἐν σκοτεινοῖς! Πάντες αὐτοί, ἐπὶ μόνῳ τῷ ἰδίῳ αὐτῶν ταπεινῷ κέρδει φερόμενοι, οὐ δὲ τῷ τοῦ δήμου παρ' οὗ καὶ μισθοῦνται ἵν' ἐπὶ τούτῳ ἱστῶνται φύλακες ἀδέκαστοι καὶ πιστοί, κακῆν μόνην ὑπηρεσίαν προσφέρουσι τῷ λαῷ, ἐπὶ τῷ αὐτῶν ἰδίῳ ὀφέλει χρῆσιν ποιούμενοι τῶν "συγκυριῶν", ἐν αἷς πρώτη ἡ ἐπιμελῶς ἐν Ἑλλάδι ὑφ' ἡγετῶν ἀλλὰ καὶ τῶν πλείστων "ἐγκρίτων πολιτῶν" καλλιεργούμενη ἄγνοια τῶν πολλῶν, προτιμώντων ἑαυτοὺς ἀδιαφόρους τηρεῖν περὶ τὴν οὐσιώδη ἀναγκαίαν ἀκριβῆ γνώσιν, πάντῃ δυσκόλως ἀποκτωμένην, τῶν ἐν τῇ ἑαυτῶν κᾶλλαις χώραις συντελουμένων. Ἐκεῖθεν οἱ τοιοῦτοι "ἡγέται" μετακλητοὶ ὑποστρέφουσιν ὡς δῆθεν βαθεῖς γνώσται τῶν ἐκεῖ σπουδαίων ἐπιστημῶν, πραγμάτων, συνθηκῶν καὶ προσώπων, ἃ συνήθως ἠθελήμενως παραποιοῦσι, παραχρῶνται *misuse*, ἢ παντελῶς διαστρέφουσι *misrepresent* τοῖς ἐνταῦθα, ἵνα φανῶσιν αὐτοῖς ἀρεστοί (ἄρ' ἀσυναίσθητος ἀηδεῖς τῶν ἀδαῶν γιγνόμενοι κόλακες, ἢ ἐπὶ κέρδει προσδοκωμένῳ;), κοῦκ ἀσυνήθως, ἀδιστακτῶς ἑαυτοὺς ἐμφανίζουσιν ὡς δῆθεν "προσωπικούς φίλους" τῶν ἐκεῖ ἡγετῶν (ἀφ' ὧν οὐδὲν ἔχουσιν ἐπιδείξει τάλῃθως φιλικόν, εἴ τινας *πιθανοὺς* λόγους "politically correct" μὲν, ὅμως δ' ὅλως οὐσίας κενούς, κοινῶς ἐπὶ μηδενί, εἰ δι' "εὐγένειαν", μὴ ὄντως κατανοοῦσιν ἀλλὰ κολακευομένοις ὡς λεγομένους), κάνενδοιάστως μείγμ' ἀσαφές καὶ παράλογον συντιθέασιν ἑλληνικῶν, χριστιανικῶν καὶ λοιπῶν ἰδεῶν πονηρῶς ἐπιλεγομένων ἀπὸ τῶν ἐπὶ μέρους συνόλων, ᾧπερ πιστεύειν πείθουσι τοὺς πολλοὺς· χῶπερ αὐτοὶ ἀκρίτως πειθόμενοι δέχονται ὡς τὴν πλήρη ἀλήθειαν! Ὡς ἐστὶν ὅτι, ἐφ' ὅσον δῆθεν "κακὸς ἐγγε-

νώως ἔστιν ὁ πλοῦτος", ὡς λέγεται παρ' ἀνοήτως τἀναγκαῖα παρανοοῦντων, καὶ ἐφ' ὅσον οἱ "δυτικοί" εἰσι πλούσιοι, κἄρ' ἱκανῶς ἀπὸ τούτου "ἀποδεδειγμένοι" *δῆθεν* ἄσπλαχνοι καὶ μὴ χριστιανοί, καὶ ἐφ' ὅσον *δῆθεν* "ἐκ τούτου μόνου τοῦ κόσμου ἔστι τἀνωτέραν ποιότητ' ἀπαιτεῖν καὶ διὰ τὰ περὶ τούτου τὸν κόσμον", κἄρ' ἀπάνθρωπον ἢ κἀνίερον ἀπαιτεῖν κόπον παρὰ τοῦ "λαοῦ" διὰ πράγματα "περιττὰ καὶ βλαβερὰ τῇ ψυχῇ", ἐνῶ τοσοῦτον μάλ' εὐτυχέστερος οὗτος ἔστιν (ἢ μᾶλλον οὕτω *πέιθεται* "εἶναι") περὶ τὰ "ἀπλά, ταπεινὰ καὶ εὐχάριστα" μόνα τυρβάζων (καὶ γὰρ "παράλογον κἄσπλαχνόν ἔστι ἀπαιτεῖν παρὰ τῶν 'ἐργαζομένων' καὶ τοῦ 'λαοῦ' τὰ δύσκολ' ἀντιλαμβάνεσθαι"!); καὶ ἐφ' ὅσον *δῆθεν* τελείαν ἰσότητ' ἀπαιτεῖ χῆ *δῆθεν* ἀρχαία ἀντίληψις τῆς νῦν ἐπικρατούσης "δημοκρατίας" χὸ παρ' αὐτῶν *σκοπίμως* μεγάλως ἐστρεβλωμένος "χριστιανισμός": πῶς ἄρ' οὐ πάντα δεῖ ἐπὶ τὸν ἐλάχιστον κοινὸν παροναμαστῆν περιορισθῆναι τὰ σοί ("χριστιανικῶς ταπεινῶ 'Ἑλληνί τε καὶ Χριστιανῶ") παρ' αὐτῶν ὀφειλόμενα, καὶ πῶς ἔστι σὸν τὸ πλείονα παρὰ τῶν ἐπὶ σὲ ἡγετῶν ἀπαιτεῖν!; Καὶ πῶς ἄρ' οὐκ ἔστιν ἀνοικεῖον (κατ' αὐτοῦς γε!) δι' "'Ἑλληνας καὶ Χριστιανούς" τὸ ἐπιμένειν κἀπαιτεῖν λαμβάνειν τὴν ὑπεσχημένην ποιότητα παρ' ὧν "ἱερῶς" αὐτὴν ὑπισχνούντ' ἀσυστόλως ψευδόμενοι, μηδέποτε προτιθέμενοι τηρήσειν ὃν λόγον διδῶσι τῷ "λαῷ" περὶ ποιότητος ἡγετῶν χαρακτήρος, ὑπηρεσίας, ἐργασίας, ἢ ἔργου!; Φεῦ! Τοιαύτη αὐτῶν ἡ εὐφύια! Τοσαύτη ἢ εἰς ἑαυτοῦς, τὴν 'Ἀλήθειαν, τὴν Δικαιοσύνην καὶ τὸν Θεὸν πίστις! Τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα τὰ ἴδι' αὐτῶν μέτρα καὶ "μέτρα" (τὰ *γνήσια* ἀλλ' *ἡλιθίως* ὑπ' αὐτῶν παρορώμεν' *ἀδιάψευστα* τῶν χαρακτήρων καὶ τοῦ ποιοῦ αὐτῶν ἀποδείγματα/*factual proofs!*): οἷς πάντας θεωροῦσιν ὑποκειμένους, ἑαυτοῦς δ' ἀπ' αὐτῶν μόνους ἐξαιρουμένους!

§120. Τί δ' ἀληθῶς ἔστιν ὅπερ εἶναι λέγεται, ἢ τί ἔστι πᾶν ὅπερ εἶναι πιστεύεται, οὐδεὶς αὐτῶν σχεδὸν πλεόν γινώσκει· οὐδέ γε πῶς τὸ ὄντως ὃν ὄντως ὑπηρετεῖται! Ἀσφαλῶς, ἄλλη ἔστιν ἡ διὰ τοῦ Πολιτισμοῦ *πλήρης* ὑπηρεσία τοῦ Πνεύματος ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς πολιτείας ὑπηρεσίας τῶν πολιτῶν, ἢ ἀπὸ τῆς συνήθους ἀπλῆς διακονίας τῶν πτωχῶν κάτυχῶν ἡμῶν συνανθρώπων, εἴγε καὶ "χριστιανικῆς" καὶ "ἱκανῆς" παρὰ τῶν πολλῶν ἀφελῶς δοκουμένης ὡς μόνου χρέους τῆς Ἐκκλησίας καὶ πάσης γνωστῆς ἐπὶ τὸν Θεὸν προσκαλούσης θρησκείας! Ταῦτα ἔστι *μόνον* *εἰσαγωγικά* πολιτισμοῦ μέσα! Καίτοι ἀληθῶς ἀρετὴ μεγάλη ἔστι τὸ ἄλλους ὑπηρετεῖν, μάλιστα μείζον ἔστιν *εὐθέως* τὸ *Πνεῦμα* ὑπηρετεῖν· ἐν ᾧ μόνῳ καταγιγνώσκειθ' ὡσαύτως χῆ *ταυτόχροι* *ἀληθῆς* τῆς Ὀλης Ἀληθείας τε καὶ Δικαιοσύνης, χῆ κατὰ τᾶριστον μέτρον τοῦ ἑαυτοῦ τε καὶ

τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ὑπηρεσία! Οὐδεὶς δύναται πλήρως τὸ Πνεῦμα ὑπηρετεῖν, εἰ μὴ πρῶτον ἀνακαλύψῃ ἐν ἑαυτῷ *τί ὄντως σημαίνει τὸ Τέλειον, κὰς τί πάντα τὰπὶ μέρους ὄντως ἄξι' ἐπιβιώσειν Τέλει' ἀθροίζεται!* Ἡ διὰ τοῦ συνηθούς πολιτισμοῦ ῥοπή ἐπὶ τελειότητα τῶν ἀεὶ καλλίονα διωκόντων πραγμάτων ποιότητα, *τοῦτο τὸ Γενικὸν Ἐθροισμα Τελειότητος ὑπαινίσσεται!*: Τὸ ἐν τῷ πνεύματι γε τῶν ὄντως ἀγωνιώντων πλήρως κατανοεῖν τὴν βαθεῖαν τε χυψίστην ἐπὶ τῷ Τέλει προσβλέπουσαν τῶν πραγμάτων πάντων Αἰτίαν· τῶν μόνων δεχομένων ἐν τῷ αὐτῶν πνεύματι τὴν ὀξυτάτην αἴσθησιν τῶν νυγμῶν! Περί δέ τῶν *ἠθελημένως* μὴ αἰσθανομένων νυγμῶν, πολὺ κάλλιον τὸ μηδὲν λέγειν! Ἄρκεῖ αὐτοῖς ἡ ἀναισθησία!

§121. Ἄλλὰ καὶ περὶ τούτου εἶπέ μοι ὡσαύτως· ἂν τυχόν ποτε σήμερον πρῶτον ἀφυπνισθεῖς χυστερον πληρωθεῖς ὑπὸ πνεύματος, ἐνθυμούμενος καὶ τὰ ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς παρουσίας Ἐναφορᾶς Κεφαλαίῳ καταγραφέντα, λόγον τίν' ἑλληνικόν, ἀληθῆ, θαρσῶς ἀπευθύνῃς αἰῶσι, τίνος γλώσσης σὺ χρήσιν ποιήσεις, τῆς νέας ἢ τῆς ἀρχαίας; Τί σὺ θαυμάζεις ὅτι καὶ τοῦτο νῦν ἐρωτῶ; Ἐχεις οὖν ὡς ἐν ἀφθάρτῳ γρανίτῃ ἠδραιωμένην τὴν πίστιν ὅτι ὁ νῦν κοινὸς παρὰ τοῖσιν ἔλλησι λόγος, κὰν ἐπιζήσῃ ἐν βιβλίῳ τισίν, εἰσέτ' εὐκόλως κἀξίως ἀναγνώσιμος ἔσεται καὶ μετ' εἰκοσάδα αἰῶνων παρ' οἷων τότε ἔσονται οἱ τῶν παρόντων ἐπίγονοι; Πῶς λησμονεῖς τάληθως μεῖζον κατ' αὐτὴν μόλις τὴν παρελθούσαν εἰκασιπεντάδα ἐτῶν διὰ νόμου τῆς "Ἐλληνικῆς Βουλῆς" καὶ τῶν αἰσχροῦν αὐτῶν ἔργων "ζωῆς" κατὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης πλήγμα, ὅπερ τοσοῦτον βαναύσως κατήνεγκον οἱ ψευδέλληνες, *χάριν χρημάτων καὶ οἰκονομῆσεως κόπου καὶ χρόνου* τῆ ὅλως ἄφρον' ἀπαιδεύτων κἀξέστων βουλή παραδόντες αὐτήν, "ἀπλήν" *δηθεν* ταύτην ποιήσαντες οὐδέποθ' ὅμως κατανοήσαντες ὅτι οὕτως *ἀφ' ἑαυτῶν ὑφείλοντο* τὸ μοναδικὸν ὑπάρχον τοῖς ἔλλησιν ἐργαλεῖον *ἐλλόγου διανοήσεως καὶ λόγου ὀρθοτομῆς, κὰπὶ τὰ ὑψίστα τ' Ἀνθρώπου ἀναδρομῆς*· οὐ ἄνευ, ἀκόπως μὲν λόγοι Λόγου κενοί, πλήρεις ἀναληθειῶν, ψευδῶν, ἀκαθοριστιῶν, φλυαριῶν καὶ μωριῶν λέγονταί τε καὶ γράφονται, χὸ οὕτως οἰκονομούμενος χρόνος ἐπὶ μόν' αἰσχρὰ ἀναλίσκεται ὑπὸ τοῦ Λόγου μὴ ἐλεγχόμενος, ὅμως δ' ὁ καθόλου Πολιτισμὸς ἐπὶ τὰπόλυτον μηδὲν ἄγεται, τῆς γλώσσης περιοριζομένης εἰς μόνον τὸ ἐκφράζειν συρρεόντων συναισθημάτων ἀσαφεῖς οἰμωγὰς, ἢ τὰναζητεῖν νέας ἔτ' ἀπροσίτους καὶ μόνον διὰ τὰκριβοῦς λόγου γιγνομένης ἀσφαλεῖς νοημάτων σαφῶν ὑψηλῆς κορυφᾶς; Πῶς δ' ἄρ' ἄνευ ἐλλόγου λόγου δοκεῖς κινούμενον τὸ μεικτόν, ἀκαλλιέργητον, ἄλογον, χύδην συναισθημα τῆς ἀστραπιαίως ἀντιπαρερχομένης στιγμῆς πρὸς τὸ Καθαρὸν Προαιώμιον Αἴσθημα

τοῦ τὰ πάντα καὶ πάντοτε καταναγάζοντος Πνεύματος; Καὶ γὰρ οὐκ ἐπὶ τὰ πολλά, χῶσει βάρβαρα τῆς στιγμῆς συναισθήματα, ὅμως δ' οὐ κάπὶ τινα περὶ αὐτό γε τὸ Πνεῦμα αἰσθήματα ἀναλίσκονται οὗτοι; Διατί οὖν σὺ τοσοῦτον πεισμόνως ἀγνοεῖν ἐπιμένεις ὅτι διὰ μόνα τὰ χύδην παρὰ τῶν χύδην ἢ νῦν χύδην γλῶσσα ὡς τοιαύτη κατεσκευάσθη, ἀκριβῶς ἴν' ἐπ' ἔτι χυδαιότερα τοὺς χυδαίους περιαγάγη· ὡς ἡ τελευταία εἰκοσιπενταετία κατὰδηλον ποιεῖ καὶ τυφλοῖς; Εἰ ὡς νῦν πάντες ὁμολογοῦσιν οὐκέτι πολιτισμὸς ἐν Ἑλλάδι δημιουργεῖται, πῶς οὖν ἄρα κάπιζῆσαι ἂν ἡ παρούσα τῶνδ' ἐλλήνων αἰσχρὰ γλῶσσα; Τίς πλέον γιγνώσκει τὰς πρὸ δισχιλιετίας γλῶσσας βαρβάρων; Πῶς οὖν οὐκ ἀγωνιᾷς σὺ, ὁ ἐπὶ τοὺς λόγους τούτους ἐξεγειρόμενος κὰν αὐτῷ σαυτὸν πεπολιτισμένον δοκῶν, περὶ τὴν ἀξίαν τῆς νῦν κοινῆς γλώσσης, ὅτι χαῦτη κείναις ὁμοίως ἀκατανόητος ἔσται μετ' οὐ πολὺν πλέον καιρόν; Τί σὺ εἶπας; Ἀδιαφορεῖς; Ἄλλ' εἰ τοσοῦτον ἀδιαφορεῖς, πῶς ἄρ' ἀληθῶς εἶ σὺ πεπολιτισμένος; Ἡ μᾶλλον ἤδη γιγνώσκεις, ἐφ' ᾧ κἀδιαφορεῖς, ὅτι οὐδὲν πλέον γράφεται ἐν αὐτῇ ἀξίον ἐπιζῆσαι, μηδ' αὐτῶν τῶν παρὰ καὶ σοῦ γε αὐτοῦ γραφομένων ἐξαιρουμένων; Ἄν οὖν ἐπαρθησόμενός ποθ' ὑπὸ τοῦ Πνεύματος λόγον τίς ἐλληνικὸν τοῖς αἰῶσιν ἀπευθύν' ἐπιθυμήσης, πῶς ἂν οὐ καὶ σὺ γε αὐτὸς ἀρχαίας τινὸς διαλέκτου ἐλληνικῆς χρήσοιο καὶ τοῖς ξένοις παραδώσοις ἀσφαλῶς αἰεὶ φυλάξῃς αὐτόν; Τί σὺ περὶ ξένων ἐψέλλισας; Πῶς οὖν οὐχ ὀρᾷς κἀρνή πεισμόνως ὁμολογεῖν, ὅτι οὐδὲν ποθ' οἱ Ἕλληνες ἐδιδάχθησαν, οὐδὲ παρ' αὐτῶν τῶν αἰῶνων, ὥστε καὶ βιβλιοθήκας ἀφείσαν ἀφυλάκτους ἀπροστατεύτους, καὶ πλειστάκις παρέδοσαν ταύτας σησί, μυσί, πυρί, σήψει, φθορᾷ; Ἴδε καὶ νῦν: Ποῦ ἐστιν ἡ ἐν τῇ Ἐθνικῇ καλουμένη ἐν Ἀθήναις Βιβλιοθήκη ἀσφάλεια; Ποῦ δ' ἡ ἀμέριστος μέριμνα, ἵνα μὴ χαῦτη παραδοθῇ ταῖς φλοξί; Ποῦ δ' ἡ διασπορὰ πολλαπλῶν ἀκριβῶν ἀντιγράφων, ἀσφαλῶς ὅλων φυλαττομένων, ὥστ' ἐν περιπτώσει καταστροφῆς μὴ καταστῇ αὐτὴ ὀλική; Οὐκοῦν, εἰσέτ' ἐμπιστεύῃ Ἕλλησι φυλάττειν βιβλιοθήκας, τουτέστι τοὺς καθαρωτάτους τ' Ἀνθρωπίνου Πνεύματος θησαυρούς; Ἔστιν ἀληθῶς πεπολιτισμένος πᾶς τόπος ὃς καὶ ἐπ' ἐλάχιστ' ἔλασσον ὀφθαλμοῦ κόρης φυλάττει ἐν ἀμφοῖν ἀσφαλῆσι βιβλιοθήκαις τε καὶ ταῖς ζώσαις τῶν ἀνθρώπων ψυχαῖς τὴν ἀπ' αἰῶνος τεθησαυρισμένην σοφίαν;

§122. Φοβερὸν γάρ ἐστι πλέον τὸ ζῆν ἐν γῇ ποθ' Ἑλληνίδι, ἐν ἧ νῦν κατοικοῦσιν ἀχρεῖοι ψευδέλληνες· μηδὲν στέργοντες ἀγαθὸν κὰς βόθυνον κἀσχύνην κρημνίζοντες ὅ,τι καλόν! Ὅτι οὐκ ἐστὶ φεῦ λαὸς ἐπιπολαιότερος ἢ πλέον ἀπατρις τούτων· ἐπὶ τὴν πραγμάτων ὄψιν τυρβάζων πολὺ μᾶλλον, ἢ τὴν ἢν μετὰ μανίας περιφρονεῖ οὐσίαν αὐτῶν· ἐπὶ προβλημάτων αἰσχροῦς ἐπιχρίσεις καὶ ψευδεῖς αὐτῶν

"λύσεις" αναλίσκόμενος, ἄς "ρυθμίσεις" καλεῖ, ἐνῶ ἐπιγνώστως τὰ ὑποστρώματ' αὐτῶν σάθρ' ὅλως φυλάττει, συνεχῶς νέα προκαλοῦντα ῥήγματ' ἐπὶ τῇ ὄψει· ἐφ' ἣ ἴσως μόνιμως καταδαπανᾷ τὸν καιρὸν, μηδὲν οὕτω δημιουργῶν! Ἀπορεῖς, ἢ προσβάλλῃ; Τοῦτο μόνον ἀναλογίζου: Ὡς καὶ κατωτέρω ἀνοίσομεν (ἰδὲ σελ. 390-1) ἀπὸ μὲν τοῦ Ὀμήρου μέχρις ἰδρύσεως Κωνσταντινουπόλεως παρήλθον ἔτη ὡσεὶ ἑκατὸν τε καὶ χίλια· ἀπὸ δὲ τῆς ἰδρύσεως μέχρι τῆς πτώσεως ταύτης ἔτη ὡς ἴσα κατ' ἀριθμὸν· ἀπὸ δὲ τότε ἄχρι τοῦ νῦν ἔτη κατ' ἀριθμὸν ὡς ἡμίσεια. Ἄλλ' ὅποια ἡ οὐσιαστικὴ παρὰ τῶν διηνεκῶς καλουμένων Ἑλλήνων ἔργου καὶ Λόγου παραγωγὴ ἐν ταῖς περιόδοις αὐταῖς; Εἰ μὲν τὰ παρ' ἀρχαίων αἰώνια οὐκ ἐξηγλήθη, διατί οἱ μετέπειτ' οὐ δι' ὅλου τοῦ αὐτῶν βίου προσετίθεσαν ἐπὶ κείνοις τὰ παρ' αὐτῶν· εἰ δὲ καὶ προσέθεσάν τιν' ἐπὶ κείνοις ὡς ἀληθῶς, διατί ὡς ὅλως ἀνοίκεια καὶ ξένα τοῖς προηγουμένοις ἐποίησαν ταῦτα; Εἰ δ' ἐξηγλήθη, διατί οὐκ ἐνέμειναν ἐπὶ κείνων, τῶν αἰώνιων; Ἡ μήπως τοσοῦτον σόφ' οἱ μετέπειτ' αἴφνης ἐγένοντο, ὥσθ' ὅλως ἀνάξια κάπορριπτέ' ἀποδείξει τὰ τῶν ἀρχαίων σοφά; Οὐκοῦν, τοσοῦτον σοφοὶ νῦν ἐσμέν (ἀλλὰ πῶς τότε ὡσαύτως καὶ τίμοιοι;) ὥστε μὲν ἀφ' ἑνός, δικαίως ἄσοφά τε κἀνάξια θεωρεῖν τὰ σοφὰ τῶν ἀρχαίων διὰ τὰ καθ' ἡμᾶς, ὅμως δὲ καθ' ὅλα σοφὰ τε κἀξια ταῦτα διὰ τὰ κατὰ ξένους· ὥστε δ' ἀφ' ἑτέρου, εὐχαρίστως τε κἀνευθριάστως, ὡς ἐν βαρβάρῳ γῆ μόνῃ χυτὸ βαρβάρων μόνων διαπραπτόμενον παρατηρεῖται, πωλεῖν αὐτοῖς ἐπὶ χρήμασι τοὺς ὀλίγους ἀρχαίους ᾧδ' εἰσέτ' ἐναπομείναντας θησαυρούς; Καί γε τὰ μὲν παρ' ἀνθρώπων ἀνακαλυπτέα αἰώνια ἀσφαλῶς οὐκ ἐξηγλήθη, ὅτι ἡ συντέλεια οὐπω ἐπῆλθεν· ἐπὶ δὲ γε τῶν νῦν γνωστέων παρὰ τῶν ἀρχαίων παραδοθέντων ἡμῖν, ἄτιν' οἱ νῦν ψευδέλληγες παντάπασιν ἀγνοοῦσιν, οὗτοι οὐδὲν ἐξ ἑαυτῶν προστιθέασιν! Ἄλλ' εἰ καὶ σὺ βούλει ἐπ' αἰώνιων προστιθέσαι αἰώνια, πῶς οὐ τάρχαίῳ ὑγιεῖ τρόπῳ δεῖ σε τοῦτο ποιεῖν· ἴν' ἀρμόδιον τὸ ἐποικοδόμημα ἧ ὃ σὺ ποιήσεις, καὶ τὸ ὅλον ἐν καὶ τέλειον γίγνηται; Ἄλλ' οὐδεὶς πλέον περὶ τὰ τοιαῦτα ὄνος ὑπάρχει ἐν ταῖς ψευδελλήνων ψυχαῖς, πολιτευομένων ὡσεὶ ὀρκισθέντων μηδέποτε παῦσ' ἔτι ἀχειρότερον ποιεῖν καὶ τὸν λόγον καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν! Δι' ἅ πάντα, τόπος φεῦ ἔρημος, ἀφ' οὗ βιαίως ἐξεβλήθη τὸ Πνεῦμα, πόνου ἀφορήτου, αὐτῆ ἡ κόλασις, γέγονεν ἐν χερσὶ ψευδελλήνων ἢ ποτε τρισευδαίμων Ἑλλάς! Οὐκοῦν, εἰσὶν οὗτοι ἄνθρωποι αἰσθητηρίοις Πνεύματος καὶ ψυχῆς αἰσθανόμενοι καὶ Λόγῳ καὶ φόβῳ Θεοῦ συνεχόμενοι οἱ νῦν ἐν ταύτῃ διαβιοῦντες, ἀλλ' οὐχ οὕτω, τουτέστιν ὡς ὄντως ἄνθρωποι, τόνδε Τόπον καὶ τὸν πολῦτιμον χρόνον βιοῦντες; Οὐκοῦν, χρὴ ἡμᾶς λέγειν!

18

Η ΤΩΝ ΓΡΑΠΤΩΝ ΤΟΥΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΥΣ
ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΣΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΚΑΙ Η ΑΠΟ ΤΩΝ ΔΙΔΑΓΜΑΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ

§123. Ἄλλ' ἐπανερχόμεν' εἰς τὰ γραπτὰ, οὐ μόνον μένει καὶ δηλοῖ, καὶ μένει ἵνα δηλοῖ ταῦτα Ἀληθείαν τε καὶ ψεῦδος καὶ τὴν ἐκείνης αἰσχρὰν παρ' ἀχρείων διαφθορὰν καὶ τὴν τούτου ποιηρὰν παρὰ τοιούτων ἐν τῇ κείνης αἴγλῃ ἀπόκρυψιν· καὶ καταστρέφεται φεῦ ἵνα μὴ πλέον ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα δηλοῖ, καὶ διαστρέφεται φεῦ ἵν' ἄλλ' ἀντὶ τούτων καὶ τῶν τοιούτων δηλοῖ! Ἄλλ' ἵν' ἐπίσης ὑποχρεοῖ πάντας, καὶ τοὺς γε νῦν ὄντας καὶ τοὺς ἐπερχομένους: εἰς τὴν τῆς Ἀληθείας ἀπὸ τοῦ ψεύδους πλήρη ἀποκατάστασιν καὶ τὸν ὕμνον· καὶ τὴν τοῦ ψεύδους ἀπὸ τῆς περὶ κείνην αἴγλης ἀποκάλυψιν καὶ διασυρμόν. Ὡς ἐπίσης εἰς τὴν τῶν παρελθόντων τιμίαν ἐπὶ διδασκαλίαν ἀνάμνησιν, καὶ τὴν εἰς ἐκεῖν' ἀναδρομὴν πρὸς μετάνοιαν, καὶ τὴν ἐπὶ κείνων καὶ τῶν νῦν συμβαινόντων εὐθείαν βαθεῖαν συνειρμικὴν σκέψιν. Ὡς ἐπίσης εἰς τὴν ἀλλήλων τε καὶ ἡμῶν γε αὐτῶν ὑπεύθυνον κριτικὴν, καὶ τὴν τῶν αἰτίων τῶν ἡμετέρων διανοημάτων καὶ διαβημάτων ἐν Ἀληθείᾳ ἀνάλυσιν καὶ διόρθωσιν, καὶ τὴν τῶν περὶ ἡμᾶς πάντων πραγμάτων ἀδέκαστον κρίσιν καὶ σύγκρισιν, καὶ τὴν τῶν νῦν κακῶν συμβαινόντων πλήρη ἀναίρεσιν. Ὡς ἐπίσης, ἐν τέλει, εἰς ἀντίληψιν ζωῆς πεφωτισμένην, εἰς ἀπόφανσιν δράσεως ἐσκεμμένην, κὰς ἀνάληψιν παρ' ἐνὸς ἐκάστου ἀπόλυτου τῆς ὅλης εὐθύνης περὶ τῇ *συνειδητῶς* ἐπιλεγομένη πορεία (τῇ κοινῶς καλουμένη καὶ "μοίρα"), τῇ *οὕτω ὑφ' ἐνὸς ἐκάστου τρεπομένη εἰς προορισμὸν διὰ βίου διωκόμενοι!* Ἴνα διὰ τούτων γε πάντων πάντες ἐπὶ σοφίαν τε κἀρετὴν ἀναγάγωμεν ἑαυτούς! Διὰ ταῦτα γὰρ μένει καὶ δηλοῖ τὰ γραπτὰ! Ἄ πάντα γέγραπται, γράφεται καὶ γραφήσεται παρ' ἀνθρώπων! Ὡν πέραν, ἀπολύτως οὐδέν ἐστι "γε-

γραμμένον" πλήν τῶν ὑπὲρ ἄνθρωπον Λογικῶν φυσικῶν καὶ ἠθικῶν νόμων τῶν καθοριζόντων τὴν ἀπόλυτον οὐδετερότητα τοῦ πεδίου ἐφ' οὗ οὕτω πάντες καλοῦνται καλῶς ἀγωνίζεσθαι! Ἐφ' ὧν πάντων καὶ χρὴ πάντας κρινεῖσθαι! Οὗτος ἔστιν ὁ Νόμος! Τὰ δὲ λοιπά, πάντα ἐκτὸς Νόμου ἐστίν, ἄνομα, βλάσφημα, ποιηρά!

§124. Τὸ δ' ὅτι γέγραπθ' ὁ Νόμος τὸν γράψανθ' ὑπομιμνήσκει Θεόν, ὅτι οὐδέποτ' ἄνευ τοῦ γράψαντος γέγραπταί ποτέ τι· οὐδ' ἄρ' ὡς καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ Νόμος, ἐφ' οὗ μόνου τὰ λοιπὰ πάντα στηρίζεται! Ὡς ὅτι δὲ κατὰ Δικαιοσύνην τέμνει καὶ νέμει ὁ Νόμος (ὅτι γε ἄνευ αὐτῆς καθ' ἑαυτοῦ ἀντιφάσκει πᾶς νόμος, κᾶρα διὰ τοιοῦτον οὐ στηρίζεται Κόσμος), ἄρα καὶ Δίκαιον ὁ καθορώμενος Κόσμος καταδείκνυσι τὸν διὰ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν οὐδέποτ' ἀντιφάσκοντος Νόμου τὰ πάνθ' οὕτω στηρίζοντα Συγγραφέα! Τοῦτον καλοῦμεν Θεόν, καὶ πλήρως ἀδυνατοῦμεν τούτου τινὰ προτάσσειν καλλίονα. Τὸ δ' ὅτι ἔστιν ὁ Νόμος, τοῖς πᾶσι καταφανές: Μήπως ἄρ' ἐξ ἀκανθῶν εἰσι σταφυλαί, ἢ ἄρ' ἀπὸ τριβῶλων τὰ σύκα; Ὅτι οὐδὲν τὸ τοιοῦτον συμβαίνει οὐχὶ Νόμον ὑποδηλοῖ; Τοῦτο μὲν διὰ τὸ κοινὸν τοῦ πράγματος τὸ παρὰ πάντων ὀρώμενον. Διὰ δὲ τὸλιγώτερον κοινῶς ἀναγνωριζόμενον, μήπως οὐχὶ πᾶσ' ἢ ἀνθρώπων περὶ φύσεως ἐπιστήμη εἰς ἀναζήτησιν ἀναλίσκεται τοῦ τὸν Κόσμον πάντα στηρίζοντος Νόμου, τὴν τυχαίαν οὐτινος ἄνευ Θεοῦ γράψαντος εἰς τὸ εἶναι προσέλευσιν ἤδη διεξοδικῶς ἐξητάσαμεν κάπερρίψαμεν ὡς ὅλως ἀδύνατον; Εἰ οὖν λογικεῖόμεν' οἱ ἐρευνηῶντες νόμους τε καὶ τὸν Νόμον ἀναζητοῦσιν, οὗτοι δ' οὐ δύναντ' ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἐλθεῖν εἰς τὸ εἶν' ἄνευ τοῦ γράψαντος, ἄραγε πᾶσα ἢ ἐπιστήμη εἰς αὐτὸν τὸν Ἐνα Θεὸν ἀναφέρεται καὶ τὸν ἀνομολογεῖ Λογικῶς· εἰ καὶ τινες (εἰ μὴ πλέον οἱ πλείστοι τῶν ἀποκαλούντων ἑαυτοὺς "ἐπιστήμονας") πάντα παραβαίνοντες τὸν ταῖς αὐτῶν σπουδαῖς ὑποκείμενον Λόγον, πεισμῶνως ἀρνοῦνται συζητῆσαι τὰδύνατον πρόβλημα τοῦ νόμου ἄνευ Νομοθέτου ὑπάρχειν· ἵνα μὴ διὰ τούτου πρῶτον μὲν ἀχθῶσιν εὐθέως εἰς θόμολογήσῃ ὑπάρχοντα τὸν Νομοθέτην-Θεόν, ὕστερον δ' ἀναγκασθῶσιν ἀποτίσαι πᾶσαν τὴν παρ' αὐτῶν πρώτων ὀφειλομένην τιμὴν τῷ μόνῳ ὄντως Ὅντι Λόγω-Νομοθέτη-Θεῷ! Ὡστε ποιηρῶς τοὺς ἀφελεῖς καὶ τοὺς μὴ δυναμένους συνειρμικῶς σκέπτεσθαι παρεκτρέπωσιν εἰς τὴν ὅλως παράλογον ἀθείαν, καὶ δι' αὐτῆς εἰς πᾶσαν εὐθέως τὸν Θεὸν προσβάλλουσιν ἀνομίαν, ἵνα τελικῶς, βλασφήμως ἐπιχαίροντες διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν ἐπιφερομένην τῆς Ἀληθείας διάστρεψιν, δι' αὐτῆς καταρρίψωσιν εἰς τὰπύθμενον ἔρεβος τοὺς δημιουργηθέντας διὰ ταυθίεσθ' ἐπὶ μόνῃ τὰπώτατα Φωτὸς ὕψη! Σύνελθ' οὖν ἄρα καὶ λογικεῖου Ἀδελφεῖ Ἀναγνώστα, ἄνωθεν προορισθέντα γενήσεσθαι τῆς τοῦ Ἐνὸς Πνεύματος μόνου Πολιτείας Πολίτην!

§125. (α) Ὡς δὲ πρῶτος ἐστὶν ὁ Θεὸς χὸ Νόμος ἀκολουθεῖ, ἄρα γε πρῶτος ὡσαύτως ἐστὶν ὁ Λόγος, καὶ *τούτον μόνον δεῖ τὸν λόγον ἀκολουθεῖν!* Καίγε πρῶτιστα πρὸς τὸν πρῶτον ὁ δεύτερος! Διότι δ' ὑπ' αὐτοῦ μόνου τοῦ Θεοῦ-Λόγου γέγραπθ' ὁ Νόμος δι' ὅ,τι δικαίως Αὐτὸς ἔκρινε Λογικὸν ὑπὸ Νόμον τελεῖν, ἄρα καὶ τὸς ὁ κοινὸς νόμος θέσιν δεῖ *καθαροῦ λόγου* ὑπέχειν, δηλοῦντος τὸν ἐν αὐτῷ κρυπτόμενον καὶ δι' αὐτοῦ ἐκφραζόμενον Λόγον· ὡς ὅτι εἰ οὐχ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Λόγον, τότε μόνον κραυγὴ τις ἀναρθρὸς τε κάσήμεντος ἦν ἂν καὶ πᾶσα ἡ ἀνθρωπίνη αὐδὴ! Δι' ἧς, δοθείσης ἡμῖν *μόνον ἵνα δ' αὐτῆς μεταδιδώμεν νοήματα Λογικά*, καταδείκνυτ' αὐτὸς ὁ ἐν τέλει σκοπὸς τῶν καλουμένων ἀνθρώπων! Τίμι οὖν λόγῳ δεῖ ἡμᾶς χρῆσθαι; Εἰ μὲν πρὸς ἑαυτοὺς τε κάλλήλους ἀποτεινόμεθα, ἄραγ' οὐχ ὡσαύτως ἐσμὲν αἰεὶ ὑπὸ τὸν Θεόν; Εἰ δ' ἀναφερόμεθ' εἰς αὐτὸν τὸν Θεόν, εἴ κε τοῖς αἰῶσιν ἀπευθυνώμεθα, πῶς ἄραγ' οὐ πάλιν χρῆ λόγου πλήρους, ἀκριβοῦς, σεμνοῦ καὶ συντόμου;

(β) Ἄλλ' ἔστησάν τινες σήμερον, λαὸς αὐτοὶ ὅλος, Ἕλληνας αὐτοὺς ὀνομάζοντες ὅμως δὲ δεινῶς λησμονοῦντες ὅτι συνώνυμος ἐστὶν ὁ Ἕλλην τοῦ τῷ Λόγῳ χρωμένου· οἵτινες ὅλως ἀπαιδεύτω χρωμένοι λόγῳ (χοῖστισιν ἀναμφιβόλως ὁ παρῶν ἐστὶν ἀκατάληπτος!), οἵτινες ὡσαύτως γεγόνασιν ἐπιλήσιμονες τῆς *ἰσοβίου* τοῖς ἀνθρώποις ἀνάγκης *μηδέποτε* λησμονεῖν τὸν ὑπὲρ πάντα Θεόν, πρὸς ὃν αἰεὶ δεῖ αὐτοὺς ἔχειν τὸν νοῦν! Πῶς οὖν δύναθ' ὁ λόγος αὐτῶν, ἀσελγῆς, ἀνακριβῆς, ἄξεστος κἀπάξιος ὢν καὶ μηδὲν τὸ αἰωνίως διαμένον δηλῶν, ἐπιζήσειν κὰς τᾶπώτερον μέλλον, τὸν ἀνθρωπον, τὸν αἰῶνα καὶ τὸν Θεὸν βλασφημῶν; Καὶ πῶς ἀληθῶς, παρὰ τὰ δηλούμενα κάπιπολαίως φαινόμενα, ὄντως εἰσὶν οὗτοι Ἕλληνες; Καίγε καὶ πρὸς τούτους ὡσαύτως ὁ παρῶν λόγος! Ἴνα συνέλθωσι κάποδῶσιν ἐπὶ τέλους πλήρη τὴν καὶ παρ' αὐτῶν ὀφειλομένην τιμὴν ὀνόματι, παρ' οὗ μόνου οὗτοι τιμῶνται καὶ δι' ὃ ἀπαιτοῦσι τιμὴν· μὴ φεῦ ἄλως πλέον τούτοις προσήκουσαν!

§126. Ἄλλ' εἰ διὰ τοῦ Λόγου [ἐκφραζομένου ἢ οὐ καὶ διὰ τοῦ λόγου ἡμῶν, ὄντως ἐν ἡμῖν ὄντος, εἰ κάνεπιγνώστως ἡμῶν παραλογιζομένων] ἐνώπιον αὐτοῦ τε τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν αἰώνων ἰστάμεθα, πῶς οὖν ἐκφεύγει ἡμῶν ὅτι δικαίως ὑπὸ τούτων καὶ ἐγκαλούμεθα διὰ πᾶν ὅπερ συνειδητῶς τε κάσυνειδήτως ἀπεργαζόμεθα; Καὶ εἰ δι' ὅ,τι συνειδητῶς ἀπεργαζόμεθ' ἄνομον πλήρης ἐστὶν ἡμῶν ἡ εὐθύνη, ἄραγε πῶς ὀλιγώτερον ἐγκαλούμεθα δι' ὅ,τι ἀπεργαζόμεθ' ἀσυνειδήτως, *οἷς τᾶσυνείδητον δρᾶν παντελῶς ἀπηγόρευται*; Εἰ μὲν, ὡς κατὰ Πλάτωνα, ἀνθρωπὸς ἐστὶ (πᾶς) ὁ ἄ ὅπωπεν ἀναθρῶν, πῶς οὖν εἰσέτι δυνάμεθα παρρησίᾳ μάλλον, ἢ θρασύτητι περισσῇ, δικαιολογεῖν ἑαυτοὺς δι' ὅ,τι ἐν ἑαυτοῖς ἐγκαταλείπομεν ἀσυνείδητον;

Πώς δ' ἐπὶ τὸ αὐτοῦ τέλος προϊόντος τοῦ χρόνου οὐχ αἶρεθ' ἢ τοιαύτη *ἄδικος διὰ τὴν φύσιν ἡμῶν* τῆς ἀσυνειδησίας ἡμῶν δικαιολογία; Εἰ δ' ὀρθῶς ἐκ τοῦ Νόμου τοῦ γεγραμμένου συνάγομεν τὸν Λόγον-Νομοθέτην-Θεόν, πῶς οὐκ ἐπίσης ὀφείλομεν συναγαγεῖν καὶ τὸ ὁδεὶ *τέλειον ἐν παντί* εἶναι Τέλος, ἐν ᾧ δεῖ τὰ πάντα τελειωθῆσθαι, ὥστε καὶ τὴν ἀσυνειδησίαν ἡμῶν εἰς συνείδησιν πλήρη μεταβληθῆσθαι; Πῶς οὖν σοφοὶ μὲν ἐσμέν, περὶ δὲ ταῦτα πάντα ὅλως ἀσφῶς σκεπτόμεθα, τουτέστιν εἰ ταῦτα πάντα οὔτε κατανοοῦμεν οὐδέ πως βιοῦμεν; Πῶς δέ, καὶ "Ἕλληνας" καὶ σοφῶν σοφοὺς υἱοὺς τινες ἑαυτοὺς θεωροῦσιν, εἰ πάντα ταῦτ' ἐπιμελῶς ἀγνοοῦσιν;

§127. Εἰ δ' αἰεὶ τὸν λόγον ἡμῶν πλήρη, ἀκριβῆ, σεμνὸν καὶ τέλειον δεῖ εἶναι, πῶς οὖν οὐχ ὡσαύτως καὶ ἀληθῆ; Πῶς οὖν οὗτός ἐστι σήμερον πλήρης *συνειδητῶν* ἀποκρύψεων καὶ ψευδῶν; Διατί τοσοῦτον ἐπιμελῶς καὶ θρασύτατα νῦν τὸ μὲν συνειρμικῶς σκέπτεσθ' ἐπιμελῶς ἀποφεύγομεν, προτιμῶμεν ὅμως δ' ἡμισείας ἐκστομίζειν τὰς "ἀληθείας", ἀναιδέστατα παρορῶντες τὴν ὅλην Ἀλήθειαν; Εἰ δὲ καὶ ταῦτ' ἀγνοοῦντες, πάντῃ κτίζομεν τὸ μέλλον ἡμῶν, ὅπερ ἂν ἔσοιτο, ἐφ' ᾧ δικαίως καὶ κριθησόμεθα, πῶς οὖν ἄρα δοκοῦμεν ὅτι κὰς τέλος τιμῶν μᾶλλον ἢ ἀτιμάζον δυνάμεθ' ἐλθεῖν, λιμέν' ἐν τῷ δεινῶς κλυδωνιζομένῳ ὠκεανῷ τοῦ τε βίου καὶ ἱστορίας ἀναζητοῦντες, δεινῶς χειριζόμεν' ὅμως ὡς κώπας ἐπ' ἄριστα ἡμισείας τὰς *ἡμισείας* ἃς ἐκστομίζομεν "ἀληθείας"; Πῶς δ' οὐ σκεπτόμεθ' ὅτι ὡς εἶς ἐστιν ὁ Λόγος, οὕτως *αἰεὶ ἔνα* χρῆ εἶναι καὶ τὸν λόγον ἡμῶν, εἴτε ἰδιωτικὸν καὶ προσωπικόν, εἴτε κοινόν καὶ δημόσιον; Πῶς οὖν εἰ χυπουργὸς ὢν, ὅτι τὸν Θεὸν φοβεῖται τις ἰσχυρίζεται χυπὸ θείας εἰκόνας ὡς κὰν δημοσίοις γραφείοις καθέζεται, παρορῶν, ὁ ἀθεόφοβος, ὅτι κυρίως ἐκέιθεν ἀσύστολα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ψεύδη ἐκπέμπει, ὡς χυπ' αὐτὸν τὸν ἥλιον κυρίως σκοτεῖν' ἀπεργάζεται· τὸν Θεὸν οὕτως ὁ ἀναιδὴς ἐμφανίζων τὰς ἀνομίαις αὐτοῦ συνεργόν, καὶ ταύτας ἀφ' ὑψηλοῦ εὐλογοῦντα; Λησμονοῦμεν τοὺς λόγους: "ὁ λαὸς οὗτος ... τοῖς χεῖλεσι μὲ τιμᾶ, ... μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλαματ' ἀνθρώπων" ... "καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς ὅτι οὐδέποτε ἔγνω ἡμᾶς· ἀποχωρεῖτ' ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν";

§128. Ἔστησάν τινες σήμερον, λαὸς φεῦ ὅλος, ἀνεπιγνώστως διὰ τὴν *ἐπεγνωσμένην* αὐτῶν πνευματικὴν ὀκνηρίαν ἀδυνατοῦντες διαχωρίζουν ἀπ' Ἀληθείας τὸ ψεῦδος κὰπὸ Δικαιοσύνης τὸ ἄδικον· κάπαιτοῦντες διακατέχουν τὸ *πεπαιδευμένοις μόνοις πολίταις ἀνηκον δικαίωμα* τοῦ ἐκλέγειν τοὺς ἄρχοντας καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι ἐπ' ἀρχῇ! Οἵτινες ἀπαιδευτῶς ἀπαιδευτοὺς ἐκλέγουσιν ἄρχοντας, τοὺς μεταξὺ αὐτῶν ἀχρειοτάτους! Ἴν' ἀσφαλῶς ἐν παντὶ ὑπηρετῶσιν αὐτοὺς καὶ πάσας τὰς αὐτῶν χεαυτῶν δολιότητας, ἀσχημίας καὶ

ἀθλιότητος, ἃς αἰσχροὺν καὶ εἰπεῖν παντὶ φοβουμένῳ Θεόν! Ταῦτα δ' ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ποτε κλέους, κάπῃ χώματος ἀγίου, νῦν δ' ὄζοντος ἀπαισίως πάσαις ἀκαθαρσίαις, βεβηλουμένου παντοκειδέσιν ἀσχημοσύναις, ἀσχημονήμασι καὶ περιττώμασιν ἀνθρωπίνοις, προσβάλλουσιν ἀναισχύντως τὸν ἀνθρωπον καὶ βλασφημοῦσιν "ἀνεπιγνώστως" πλὴν *ἐπεγνωσμένως* αὐτὸν τὸν Θεόν! Καὶ κατέστησαν οὗτοι τυφλοὶ κὰς αὐτὰς τὰς δημοσίας ἰδίας αὐτῶν ἀμαρτίας· οὐδενὸς αὐτῶν πλέον αἰσχυνομένου, ὡς οὔτε προέδρου, πρωθυπουργοῦ, ὑπουργῶν, ἀκαδημαϊκῶν, καθηγητῶν, ἐπιστημόνων, καλλιτεχνῶν, ἀνθρώπων τοῦ "πνεύματος", ποιητῶν, ἀρχιερέων καὶ ἄλλων πολλῶν· πάντων, ὡς φασι, τούτων "κατηξιωμένων", πλὴν ὅμως πάντων τυφλῶν· εὐκόλως ὅλως ἐξεωνημένων ἀργυρίοις ἀνομολογήτοις ἀπὸ πηγῶν ἀμαρτίας, καὶ πεπραμένων κολακείαις τὰ παιδεύτου ὄχλου αἰσχροῖς· ὃν ἀσμένως ὑπηρετοῦσιν ἄγοντες αὐτὸν ἐθέλοντα ἐπ' ἀπύθμενα φρέατα ἀσωτείας· πάντες ὁμοῦ ἀμοιβαίως ἀλλήλους οὕτως ἐξαχρειοῦντες, διονυσιαζόμενοι σύροντες τὸν δαιμονικὸν χορὸν τῆς ἐν αὐτοῖς ἀπωλείας! Κόχλοῦνται πάντες οὗτοι δεινῶς, ταραπτομένης τῆς ἀναιδοῦς κἀνευθριάστου αὐτῶν ματαιοδοξίας ἀμφισβητουμένης τῆς ὀλως ἀθεμελιώτου αὐτῶν "αἰσιοδοξίας", ὅταν ἐπιζητῆ τις περιστολὴν τινα τῆς γενικῆς αὐτῶν πρὸ τοῦ νόμου ἀσυδοσίας, ἢ ἐξαιτῆ τις τὴν αἰδήμονα συστολὴν τῆς γενικῆς αὐτῶν πρὸ τῶν δεινῶν τῶν ἐπὶ πάντας ἐπερχομένων ἀναλγησίας, ἢ ἀπαιτῆ τις τὴν ἄμεσον καταστολὴν τῆς γενικῆς αὐτῶν τοῦ δημοσίου ταμείου λεηλασίας, ἢ ἀναζητῆ τις τὴν σῶφρον' ἀναστολὴν τῆς γενικῆς αὐτῶν πρὸ τῶν νῦν συμβαινόντων καὶ τῶν τάχιστ' ἐπερχομένων ἀμεριμνησίας, ἢ καὶ ὅταν τις ἀπλῶς μνημονεύῃ τὸν γενικὸν καὶ δίκαιον παρ' αὐτῶν σεβασμὸν ἀξίων αἰώνιων! Ταύταις οὗτοι πάντες ἑαυτοὺς ποιησάμενοι ἀδιαφόρους, τὴν τιμὴν ἀτιμάζουσι τοῦ μεγάλου ὀνόματος τῶν Ἑλλήνων, ὃ λοιδοροῦσι βαναύσως διὰ τὰς αὐτῶν ἀμαρτίας! Δι' ἃς, καὶ τὴν ἀναπόφευκτον πρὸς ἐκείνους συνάφειαν, περισσῶς κατεντρέπονται καὶ μετ' ἀφορήτου ἄχθους ψυχῆς ὑποφέρουσι πάντες οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς γεγενημένοι ἀληθεῖς Ἑλληνες καὶ Φιλέλληνες! Ἐνῶ, οἱ ἐνταῦθα *Μισέλληνες* χέαντοὺς "Ἕλληνας" ὀνομάζοντες ἄλλ' Ἑλληνες μηδὲ τῷ αἵματι μηδὲ τῷ πνεύματι ὄντες διασκεδάζουσι τὴν πλήρη αὐτῶν ἄνοιαν, πνευματικὴν ὀκνηρίαν κἀνίαν ἄδοντες ἄσματα χόρῳντες θεάματ' αἰσχρά τε κἀνούσια, ἃ εἰσάγουσιν ἀπὸ τόπων βαρβάρων Ἀνατολῆς τε καὶ Δύσεως· ἐπιμελῶς κἀπιδεικτικῶς ἀγνοοῦντες ἔργα τε καὶ διδάγματα σεμνὸν ποιοῦντα τὸν ἀνθρωπον, κἄξιον τῆς τε γῆς καὶ τοῦ Οὐρανοῦ! Οἵτινες εἰς θλίψιν, ὄνειδος, σκῶμμα καὶ χλεύην κατέστησαν παντὸς σεμνῶς ὑπὸ τὸν ἥλιον δια-

βιοῦντος λαοῦ, εἰ καὶ στοιχειωδῶς φοβουμένου τὰ αἰώνια κελεύσματα τοῦ Θεοῦ!

§129. Πῶς γάρ εἰσιν Ἕλληνες οἱ Μισέλληνες οὗτοι; Πῶς δ' εἰ ὄντως ἐλληνικόν ἐστι τὸ ἴδιον αὐτῶν αἷμα, αὐτοὺς αὐτὸ καθεῦδεν ἐᾷ; Οὐκ ἀληθές ὅτι οὐχ ἐλληνικόν ἐστὶν αἷμ' ὅπερ οὐκ ἐζύμωται πνεύματι, ἢ ὅτι *μόνην Παιδείαν καὶ Πνεῦμ' ἄυλον, καθαρὸν* ἀποπνέει τὸ αἷμα Ἑλλήνων; Πῶς οὖν ὁ Παιδείαν μὴ ἀποπνέων Ἕλλην δύναται εἶναι; Χρήζουσιν οὖν αὐθις μνείας ῥήσεις ἀρχαῖαι; Οὐκ ἔκπαλαι διὰ τῆς Παιδείας ἀντιδιεστέλλοντ' ἀπὸ τῶν βαρβάρων οἱ Ἕλληνες; Οὐ μόν' οἱ Παιδείαν Πολίτου ἐλληνικὴν ἔχοντες εἰσιν Ἕλληνες; Πῶς οὖν οἱ νῦν Μισέλληνες πλὴν "Ἕλληνας" ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἐλησμόνησαν τὸ *μόνον* συστατικὸν τῆς Ἑλλήνων ὑπάρξεως, ὅπερ ἔστι τὸ Πνεῦμα; Τίς λαὸς δικαιοῦτ' ἐξ αἵματος μόνον ἔλκει τὴν αὐτοῦ ἀρχαίαν καταγωγὴν; Τίς δὲ νῦν ἐστὶν ἐπιμειξίας ἀμέτοχος; Οὐ διὰ μόνου τοῦ Πνεύματος αὐτῶν διακρίνονθ' οἱ λαοὶ ἀπ' ἀλλήλων; Ἀλλὰ τί Πνεῦμα διακρίνει σήμερον τὸν λαὸν τὸν ἀποκαλοῦντα ἑαυτὸν "Ἕλληνας"; Μήπως τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ἢ κείνο τοῦ ψεύδους; Ἐκεῖνο τῆς καθαρότητος καὶ καλλιπείας, ἢ κείνο τοῦ ῥύπου; Κεῖνο τῆς καλλιεργείας, ἢ κείνο τάφαισμου πάσης ἀξίας; Ἐκεῖνο τῆς καλλιτεχνίας, ἢ κείνο τῆς ἐλλείψεως τῆς αἰσθήσεως τοῦ Ὁραίου; Κεῖνο τῆς εὐθύτητός τε κἀνδρείας, ἢ κείνο τῆς ἀσυστόλου ὑποκρισίας τε καὶ δειλίας; Μήπως Ἐκεῖνο τῆς Θείας Ἀνθρωπίνης τιμῆς, ἢ κείνο τῆς παντοειδοῦς ἀτιμίας τῆς ἀρχομένης ἀπὸ μικροκλοπῆς τε κἀπάτης κἀποληγούσης εἰς τὸ μάζειν τὸ Πνεῦμα κἀτιμάζειν λόγον ὑπεσχημένον, ὄρκον δοθέντα, νόμον καταγραφέντα, τῆς παντοιοτρόπως κατεξευτελιζούσης τὴν ὅλην τ' Ἀνθρώπου ὑπόστασιν; Πῶς οὐκ εἰσιν οἱ Ψευδέλληνες τὰ οἰοεὶ κατ' ἐξοχὴν βδελυρὰ παραδείγματα πάσης τοιαύτης μικρότητος; Εἰ τῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων πολιτείας μαρτυρίαν οὐκ εἶχομεν ἀνεξάρτητον κἀψευδῆ, κἀκ τοῦ παραδείγματος τῶν νῦν ἐπιγόνων συνηγάγομεν ἐκείνων τὰ ἦθη, πῶς ἂν οὐκ ἀδίκως ἐκείνους κατηγοροῦμεν διὰ τὴν τούτων αἰσχροὴν πολιτείαν; Ποῦ ἐστὶ νῦν ὁ οἰοεὶ πάλλευκος ἐκείνων πολιτισμός, ποῦ δὲ τούτων ὁ πάρρυπος; Τίς ποτε τούτων ἠρεύνησε τὴν αἰτίαν τῆς γενικῆς τῶν ξένων ἀποστροφῆς ἀπὸ παντὸς "νεοελληνικοῦ", ἀλλ' οὐχὶ κἀπὸ παντός τινος γνησίως ἐλληνικοῦ ὅπερ οὐδέποτε κείνοι ἔπαυσαν σέβεσθαι; Ποῖον δὲ πίστεως ἄρθρον ἐπὶ Θεῷ ἢ Ἀνθρώπῳ, ἢ προσταγῆν Θείου Δικαίου (ἢ καὶ τοῦ τοῦ ὅλως ἀπαισίου αὐτῶν συνταγματικοῦ νόμου) οὐ σκαιῶς, ἀλλ' οὐχὶ ἐπὶ τὰ βελτίω, μόνον ἐπὶ τὰ πολὺ χεῖρω, περιπεφρονήκασιν οἱ Ψευδέλληνες πάντες, ἀνάξιοι, ἄσεμνοι, ποταποί, ψεῦσται, ἀλλήλους παντελῶς διαφθείροντες

ἄρχοντες τε κάρχόμενοι; Πῶς ἄρ' αὐτοὶ πάντων μόν' ὕστατοι οὐ γινώσκουσιν ὅτι ἄρχοντες εἰσὶ μόν' ὅσοι πάντοτε σέβονται τοὺς ἰδίους αὐτῶν νόμους; Πῶς δ' ἄρ' αὐτοὶ οὐκ ἐξελέξαντο τοῦτ' ἀγνοεῖν διὰ μόνας τὰς μεγάλας εὐθύνας τάρχοντικῶς ζῆν ὑπ' αὐστηρὸν ἴδιον νόμον οὐπὲρ μόνου ἀληθοῦς ἀξιώματος μόνου ὄντως μεγάλοι λαοὶ δικαιούνται;

§130. Φίλε τῆς Ἀληθείας ἀναλογίζου: Ἄν ἀπὸ νόμου ὀρθῶς ἀναγώμεθ' εἰς τὸν ὑπὲρ πάντα τὰ κείμενα πράγματα Νόμον, εἰς Κόσμον αὐτὰ δι' ἑαυτοῦ ἐνεγκόντα, ὃν καὶ ἀνηύρομεν· κἂν ἀπὸ τοῦ Νόμου, τοῦ Κόσμου ἀφ' ἑαυτοῦ ἀδυνατοῦντος τοῦτον συγγράψαι, ὀρθῶς ἐπίσης γνωρίζωμεν τὸν τοῦτον τὸν Νόμον συγγράψαντα Λόγον-Θεόν· κἂν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ Λόγου, πρώτου παντὸς ἐτέρου ὄντος Τελείου, ὀρθῶς ἐπίσης κατανοῶμεν ὡσαύτως καὶ Τέλειον Τέλος ὑπάρχειν τῶν ἐπὶ τέλει συντελουμένων· πῶς οὖν οὐκ ἄρ' ὡσαύτως χίκανῶς δι' αὐτῶν τούτων δεῖ σε συναγαγεῖν χ' Ἱστορίας πάσης Τελείωσιν; Διατί ἀπορεῖς; Γνωρίζεις σὺ ἀνθρώπων νόμον τινὰ ὃς οὐκ εἰς ἀπώτερον τάμέσως παρ' αὐτοῦ δηλουμένου (ἔτι χῶς λυθησομένου) προβλήματος ἀποβλέπει; Λαβέ τὸ "τὰ ὀχήματα δεῖ μὴ τήνδ' ... ἀνωτάτην ταχύτητα ὑπερβαίνειν": Ἔστιν οὗτος ὁ νόμος δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ δηλούμενον ὑπ' αὐτοῦ, ἢ μᾶλλον διὰ τὸ σῶζειν ζωάς; Λαβέ τὸ "μὴ φονεύσης": Ἔστι τοῦτο δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ σῶζειν ζωὴν, ἢ μᾶλλον διὰ τὸ ἐπιτρέπειν πληροῦσθαι τὸν σκοπὸν τῆς οὕτω μὴ ἀφαιρουμένης ζωῆς; Τί δ' ὄντως σπουδαῖον περὶ τοὺς παρ' ἀνθρώπων νόμους παρατηροῦμεν; Πῶς οὐχ ὅτι ὡς θεμελιωδέστερός ἐστιν ὁ νόμος, εἰς μείζον οὗτος ἀγαθὸν ἀποβλέπει· ὥστε τοὺς ὑγιαῖς συντακτικὸς τῶν πολιτειῶν νόμους συντάσσεσθαι διὰ τὴν μεγίστην δυνατὴν ἐπιγῆς εἰρήνην τε καὶ εὐτυχίαν τῶν πολιτῶν, κάπιτυχίαν τῶν ὑπ' αὐτῶν τῆς ζωῆς αὐτῶν τιθεμένων σκοπῶν; Διατί οὖν ἄρα δεῖ φύσει διάφορον εἶναι τὸν ἔλλογον σκοπὸν τῆς ὅλης Θείας δημιουργίας ἀπὸ τοῦ διὰ τῆς πλήρους Τελείωσης ταύτης ἐπιτελεσθησομένου, ὃν ἀνωτέρω Ἱστορίας Τελείωσιν ὠνομάσαμεν; Ὡς οὖν οὐ, ἄρ' ἔστιν ἀπὸ καταβολῆς Κόσμου προσδιωρισμένη καὶ ἔσται ἐπὶ τῷ τέλει αὐτοῦ ἐπιτελεσθησομένη χῆ Ἱστορίας Τελείωσις! Τί δὲ δεῖ τότε τοὺς ἀνθρώπους γενησέσθαι, εἰ μὴ τούτους ἐλευθέρως πλὴν σὺν Θεῷ Πολίτας Τελείους κατασταθῆσθαι; Εἰ δὲ τοῦτ' ἀρνήσουθ' οἱ ἄνθρωποι, φεῦ ἤδη ἀρνούμεν' ἐπὶ τούτῳ ἐργάζεσθαι, πῶς ἄρ' οὖν οὐκ εἰς καταδίκην δεῖ τούτους δικαίως ἀχθήσεσθαι διὰ τὴν περὶ τούτου τούτων ἀμέλειαν; Εἰ δ' ὡς φαμεν Τελείους Πολίτας, τίνος ἄραγε Πολιτείας; Πῶς οὖν οὐ τῆς Ἄνω Τελείας, ἣν ὁ Θεὸς ἠτοίμασε τοῖς ἀγίοις Αὐτοῦ; Ἄλλ' ὡς ἔστι Θεός, καὶ Δίκαιος ἄρα ἐστίν, ὀρίσας διὰ Δικαιοσύνης

τὴν Τελειότητα! Ἔραγε, *πάσι προσιτὴ ἡ Θεοῦ Πολιτεία*: πλὴν *ἀδίκους, διὰ μόνον γε τὸ διὰ τὴν ἀδικίαν αὐτῶν μόνην ἐπεγνωσμένως κήθελιμένως ἀτελεῖς αὐτοὺς παραμένειν, ὅπερ αὐτομάτως συνώνυμον γίγνεται τοῦ πλέον ἐκτὸς αὐτῆς αὐτοὺς διαμένειν!* Ὡς οὖν διὰ ταῦτα δεῖ τοὺς ἀνθρώπους πάντας Πολίτας Τελείους γενήσεσθαι, ἄρα προσῆκον αὐτοῖς *πάσι τἀναλογίζεσθαι πόθ' οἱ Ἕλληνες ἤρξαντο πολίτας ἀτελεστέρους ποιεῖν ἑαυτούς!* Ὡς δ' ἡ πτώσις ἀεὶ ἀπὸ κορυφῆς ἄρχεται, αὕτη δὲ σημειοῦται ὅταν οἱ ἀνθρωποὶ βούλωνται ἕως ἐκεῖ καὶ μὴ περαιτέρω ἀνέρχεσθαι, ἄραγε χὴ ἀρχὴ τῆς πτώσεως οὐ μακρὰν ἀπὸ τῆς κορυφῆς δύναθ' εὐρίσκεσθαι, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπ' αὐτῆς! Ἐν καιροῖς οὖν φεῦ εἰσέτι ἀρχαίοις ἤρξατο τῶν Ἑλλήνων ἡ πτώσις! Χηγέται ἀνάξιοι, δημαγωγοὶ τε καὶ σοφισταί, σοφώτατ' ἀπὸ τῶν ὄντως σοφῶν διακριθέντες ὑπὸ τῶν τότε σοφῶν, εἰ κάσμένως ὑπ' ἀσόφων ἀσόφως ἀκολουθούμενοι, ἦσαν οἱ αἴτιοι, δι' ἀσοφίαν ἐπὶ καταστροφῆν ὀδηγήσαντες πάντας, οἵτινες βαθμηδὸν τοὺς παρ' αὐτῶν τυφλῶς ἐπαγομένους τυφλοὺς, εἰς τὰ τοῦ Ἄδου φοβερά, ζοφερά βάθη κατήγαγον, ἢ ἐφ' ἕτερα θεῖα καὶ δυσθεώρητ' ὕψη ἀνήγαγον! Μακρά, *κάκειθεν ἀρξαμένη*, οὖν ἦν Ἑλλήνων ἡ πτώσις: καὶ θλιβερά ἢ ἔθ' ὑφισταμένη αὐτῶν ἀρνησις ἰδεῖν παρὰ τίνων ποῦ ἦγοντο τότε καὶ παρὰ τίνων ποῦ ἄγονται σήμερον! Διὰ ταῦτα, αὐθις παρακαλῶ σε μηδέποτε λησμονεῖν καὶ τοῦτο ἀναλογίζεσθαι: *Ὅτι σαφῶς διίσταντό τε καὶ διεστέλλοντο* τότε ἀπὸ τῶν φιλοσόφων οἱ σοφισταί! Σήμερον *ὡς οὐδεὶς* τολμᾷ ἐρευνᾶν τὴν Σοφίαν! *Ὅτι ἐνοχλεῖ!*

§131. Ἐν ἀρχῇ, Περικλῆς μὲν ἐκαλεῖτο καὶ ἔτι πιστεύεται κείνος ὁ διὰ τἀποτελέσματα τῆς δημοσίας αὐτοῦ πολιτείας *δυσκλεῆς* ὄντως ἀναδειχθείς, ὅμως οὐδέποθ' ἕως τοῦ νῦν ὡς ὁ μέγιστος πάντων δημαγωγὸς ὁμολογηθείς, ὅς ὡς οὐδὲν περὶ Δικαιοσύνης κατανοήσας καὶ ποιηταῖς, κάοιδοῖς καὶ παλλακαῖς ἑαυτὸν μάλλον, ἢ φιλοσόφοις περιστοιχίσας, ἐπήνεγκε μετὰ τὸν αὐτοῦ θάνατον καὶ τῆς Ἑλλάδος τὸν μακρότατον σπαραγμὸν τὴν τῆς Ἀθηναίων πόλεως πτώσιν, εἰς πόλεμον αὐτοὺς παρασείρας: κλέος ἠγησάμενος, οὐ καταισχύνην, τὴν δι' ἐμφυλίου πολέμου μάλλον ἢ εὐκλεοῦς, εἰρηρικοῦ, δημιουργικοῦ παραδείγματος, Ἀθηναίων ἐπὶ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ἠγεμονικὴν μάλλον ἢ καθαρῶς πνευματικὴν ἐγκατάστασιν! Κἀνηλώθη, τότε τῆς ἀρχῆς γενομένης, ἢ ποτε σθεναρὰ καὶ πλουσία Ἑλλάς! Κἀπτώχευσε, πλὴν τῶν ἔκτοτε λαμπρῶν ἐξαιρέσεων, κυρίως τῷ πνεύματι ἢ Ἑλλάς: μηδὲν οὐδέποτε διδαχθεῖς ἀπὸ τῆς μεγίστης ἐκείνης καταστροφῆς, ἐπελθούσης διὰ τῆς εἰς κατ' ἀλλήλων στρατόπεδα διαιρέσεως τῶν Ἑλλήνων! Τοσοῦτῳ μάλλον ὥστε μέχρι τῆς σήμερον, μέγας ὁ μεγαλομανῆς ἐκεῖνος παρὰ τοῖς ἀνοήτοις Ἕλλησι

θεωρείται, ὡς πρῶτος οὕτω, δημαγωγικῶς, ἀπειργάσατο κείνην τὴν δεινοτάτην πασῶν Ἑλλάδος πανωλεθρίαν, ὑπὸ τῶν ἀσοφωτάτων αὐτῆς τέκνων ἐπενεχθεῖσαν! Μοιραίως, *δικαίως*, μικροὶ οὕτω κατέστησαν τότε οἱ Ἀθηναῖοι! Καὶ διὰ μόνην τὴν κακίαν αὐτῶν ἔτι μᾶλλον μικρότεροι καταστάντες οἱ πολῖται τῆς πόλεως τῆς Σοφίας Θεοῦ, τὸν πολίτην τὸν ὡς οὐδέν' ἄλλον κοσμήσαντά ποτε τᾶστυ δι' αὐτοῦ γε μόνου τοῦ ἐρωτᾶν τὰ ὕψιστα ἐρωτήματα καὶ διδάσκειν τὸ πῶς ὀρθῶς δεῖ σκέπτεσθαι τοὺς πολίτας, τοῦτον μόνον διὰ τὴν τοιαύτην αὐτοῦ διαυγῆ πολιτείαν κατήγαγον εἰς δίκην καὶ θάνατον ἄδικον! Ἄλλ' ὡς ἡ ἀδικία μηδέποτ' ἐγκληθεῖσα μείζον' ἀδικίαν, οὐ τὸ δίκαιον, ἀπεργάζεται, διὰ τοῦτο δικαίως οὐδέποτε πάλιν ἐγένοντο οἱ Ἀθηναῖοι μεγάλοι! Ὁ Θεὸς πᾶσι δίδωσιν εὐκαιρίαν μεγαλοσύνης! Οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τοιαῦτα τὴν ἑαυτῶν κατηνάλωσαν! Καὶ ἔως τοῦ νῦν ἐπὶ *κεινὰ μόν'* ἀναλίσκονται, δι' ὧν μόνην καταδεικνύασι τὴν ἑαυτῶν μεγάλην μικρότητα· ἧς ἔνεκα κούδέποτέ πως τὸ μέγα κεῖν' ὅπερ τότε διέπραξαν ἱστορικὸν ἔγκλημα κατενόησαν, κούδῶλως πως δι' αὐτό ποτε μετενόησαν ὥστε γεννηθῆν' αὐτοῖς παράδειγμα μιάσματος ἄληστον! Καὶ ἤρξαντο καιροὶ μακροί, χαλεποί· κούδέποθ' οἱ πάντων ἀσοφώτατοι Ἕλληνες ἔπαυσαν μάχεσθαι καθ' ἑλληνῶν· κατασπαταλῶντες τὸν πατρίδος οὐδέποτ' ἄφθονον πλοῦτον! Καὶ ἔτι ἀνοηταίνοντες ἀρνοῦνται ὁρᾶν ὅτι διὰ μόνην τὴν μισελληνείαν αὐτῶν, ἐν τῇ ἑαυτῶν πατρίδι ἀλλοτρίων ἐγένοντο ὑπηρεταί!

§132. Ἀπὸ χρόνων ἤδη ἀρχαίων, τυράννοις καὶ βασιλεῦσι καὶ τοκράτορσι καὶ βαρβάροις ποικίλοις ὑπετάγησαν κατὰ τόπους οἱ τέως πολῖται, τὴν περὶ τῆς ἑαυτῶν πολιτείας πολιτῶν ἐλευθέρων εὐθύνην ἀποταξάμενοι· ἠθελμένως ὑπήκοοι καταστάντες οἱ υἱοὶ προγόνων κατὰ τὰνθρώπινον πλάσαντων ὡς καὶ θεοῦς, ἵνα τούτους σπουδάζοντες κάπ' αὐτῶν τάλαιτώματα καθ' ἓν ἀφαιροῦντες πρὸς τὸν Ἐνα καὶ Μέγαν καὶ Πρῶτον Ἀνθρωπον-Θεὸν ἀναγάγωσι καὶ τοὺς δίποδας! Καὶ λαφύρων πλοῦτον καὶ μισθάρνων βαρβάρων στρατιωτῶν τὴν ἀμφίβολον δόξαν ἐζήλωσαν οἱ υἱοὶ τῶν ποτε σεμνῶν πολιτῶν! Φιλίππῳ δέ τε κ' Ἀλεξάνδρῳ ὑποταγέντες· οὐ, πρῶτον, ἠρέκθησαν εἰς τὸ λεπτομερῶς ἐξετάσαι τὰς ἑαυτῶν ἰδίας ἀδυναμίας· ἵνα, δεύτερον, ἄρῳσι ταύτας· ὥστε, τρίτον, ἀπόρθητον ἐν πλήρει δυνάμει καταστήσωσι τὴν ἠνωμένην πατρίδα· ὅπως, τέταρτον, πάντες ὁμοῦ κάμεριμν' ἐπιβουλῶν ἐπιδοθῶσιν ἔτι δυσκολωτέροις ἔργοις πολιτισμοῦ· ἅμ' ἔτι τελειότεροι πολῖται γενόμενοι! Ἀντὶ τούτων τῶν μάλα δυσκόλων, τὸν εὐκοπώτερον φεῦ προτιμήσαντες δρόμον, κατ' ἀλλοτρίων ἐστράτευσαν! Κ' Ἀσιάτας πολλοὺς προσκαίρως ὑπέταξαν (ὅπερ ἔτι καὶ νῦν δόξαν εἶναι μείζονα οἴονται!)· ὧν οἱ πατέρες τοὺς

ἐκείνων καθ' ὅμοιον τρόπον ἐζητήκεσαν ὑποτάξει! Ἄλλ' ἀκρίτως, εἰς τῶν ὑποταγέντων ἀσιατικῶν πνεῦμα μετ' οὐ πολὺ περιήλθον αὐτοὶ οἱ υἱοὶ τῶν πάλαι θεῶν· οὐδ' αὐτοῦ τοῦ κλεινοῦ Ἀλεξάνδρου ταύτην τὴν τύχην φυγόντος· πρώτου ἐκ τῶν Εὐρωπαϊῶν, καὶ πρώτου καὶ μόνου ἐκ τῶν Ἑλλήνων τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν περὶ ὕβρεως λησμονήσαντος θεωρίαν, ἀναγορεύσαντος ἑαυτὸν εἰς θεὸν κάπαιτήσαντος παρὰ τῶν ἀνθρώπων θείας τιμᾶς, καὶ λαβόντος τοιαύτας ὡς καὶ παρὰ τῶν πλείστων Ἑλλήνων! Ἄλλ' ὡς ἐστὶ βαθυτάτη ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ εἶναι πολίτην καὶ εἶναι ὑπήκοον, χῶς ἤδη ὑπήκοοι μᾶλλον, οὐ δὲ πλέον πολίτ' ἐγένοντο οἱ τῶν Ἑλλήνων υἱοί, μοιραίως εἰς ὑπηκόων, οὐ κρειττόνων πολιτῶν, καὶ οὗτοι φεῦ περιήλθον τὸ πνεῦμα! Ἴδου δέ, εἰ ἀπορεῖς: Ὅτ' ἀπέθανεν ὁ Ἀλέξανδρος, οὐχ' ὡς ἐλεύθεροι χήνωμένοι πολῖται συνδιελέγησαν ἀλλήλοις οἱ μεγάλοι αὐτοῦ στρατηγοί, ὥσθ' ὑπὲρ πάν ἄλλο τι θέντες τὸ συμφέρον πατρίδος ἠνωμένας κρατήσωσι πάσας τὰς χώρας ἃς ὁ Ἀλέξανδρος εἰς ἓν μέγα βασίλειον ἤνωσεν· ἀλλὰ μεταξὺ αὐτῶν συνεφώνουν πῶς διαιρέσωσι ταύτας, τίς στρατηγὸς τίν' αὐτῶν ἄρει, ἴδια αὐτῶν λάφυρα καὶ κληρονομίαν οἱ θρασεῖς ἠγησάμενοι ἃς ὁ Ἀλέξανδρος ἠνωσε χώρας! Οἱ ἄχρι πρὸ ὥρας ὑπήκοοι, οὐ δὲ πολίτ' ἐλεύθεροι, στρατηγοί, εἰς θέσιν ἰσοτίμων κυρίων αἴφνης ἐλθόντες τ' Ἀλεξάνδρου ἀποθανόντος, οὐχ' ὡς πολῖται κατὰ πνεῦμα ἐλεύθερον, ἡγεμονικόν, κύριον ἠγήσαντο πῶς ἄριστα χῶλοι ὁμοῦ ἐπ' ἀγαθῶ τῶν ἀνθρώπων ἠγεῖσθαι τῆς μιᾶς χήνωμένης πατρίδος, ἀλλ' ἔσπευσαν ἕκαστος ὑπηκόους ἑαυτῷ ὑποτάσσειν κατὰ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον γεγονὸς ἀσιατικὸν πρότυπον· δι' ὃ καὶ διεῖλον Ἀλεξάνδρου τὸ κράτος, ὡς γ' ἀσφαλῶς οὐκ ἦν αὐτοῦ ἡ ἐπιθυμία! Ἡ μεγίστη δημοσία ἀρετὴ, τουτέστι τὸ εἶναι πολίτην καὶ κύριον, χῶς ἀπολύτως ἰσότιμον πολίτην καὶ κύριον τὸν γείτονα καὶ φίλον συστρατιώτην τιμᾶν, τοὺς ἔλληνας οὐ πλέον διέκρινεν, εἴ ποτε τούτους διέκρινεν! Οἵτινες ὡς ἦν αὐτοῖς μηδέποτε' ἐγκαταλειφθέν ἔθος ἀρχαῖον, μεταξὺ αὐτῶν κυρίως συνέχισαν πολεμεῖν, οὐ δὲ μόνον κατ' ἄλλοτρίων, διότι οὐδέποθ' οἱ ἄσοφοι κατενόησαν ἐν τῇ ὄλως γελοῖα μικρονοίᾳ αὐτῶν, ὅτι ἀσθενεστεροὺς οὕτω καθίστασαν ἑαυτοὺς εἰς τὸ κατ' ἄλλοτρίων ἀνθίστασθαι! Κάπτῳχευε συνεχῶς ἡ Ἑλλάς, σφάλμασιν ἀσυγχωρήτοις τῶν ἰδίων αὐτῆς τέκνων! Οὐδέποτ' ἐλευθέρως ἐπ' ὠφελείᾳ πατρίδος οἱ ἔλληνας ἐνωθέντες, κούδέποτε κείνη ὑποτάξαντες τὰς αὐτῶν μικρονοὺς φιλοδοξίας, ἀλλ' αἰεὶ διακατεχόμενοι καὶ περιηγόμεν' ὑπὸ τοῦ κατ' ἀλλήλων ταπεινοῦ αὐτῶν πάθους, ἄλλοτρίους χώραν κατόπιν χώρας παρέδωσαν τὰς χώρας αὐτῶν διὰ τοῦτο τὸ πάθος! Οὕτως, αἰ μὲν ἀσιατικαὶ κτήσεις μετ' οὐ πολὺ καὶ πάλιν περιήλθον εἰς τὴν

παλαιὰν τῶν ὁμόρων βαρβάρων κοινότητα, εἶτα δὲ καὶ αἱ δυτικώτε-
ραι τούτων εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν Ῥωμαίων· αἱ δὲ ἀφρικανικαὶ περὶ
τὸν Νεῖλον καὶ αἱ λοιπαὶ, εὐφορώτερον εὐροῦσ' ἐκεῖ τὸ πνεύματος
ἔδαφος, πολιτισμὸν μείζον' ἐπ' αἰῶνας ἀνέπτυξαν καὶ μετὰ τὸ ἐλ-
θεῖν χυπὸ τοὺς Ῥωμαίους! Καὶ μέχρι τῆς σήμερον, κατὰ τοῦτο κυρί-
ως εἰσέτ' εἰσὶ βάρβαρ' οἱ Ἕλληνες, ἐνῶ ἀπ' αἰῶνων ἤδη μακρῶν, τό-
σοι πολλοὶ τῶν ποτε βαρβάρων ἐξηλληνίσθησαν· σοφῶς, κατὰ τὴν
πατρίδος μόνην ὀρθὴν θεωρίαν, οὐχὶ δ' ἀσόφως, κατὰ τὴν πατρίδα
διχάζουσαν πρακτικὴν τῶν μόνων ἀσόφων διαμεινάντων ἑλλήνων!

§133. Μεγάλως διαπορεῖν τις ὀφείλει πῶς ἐλάχιστα τὴν ἰστο-
ρίαν οἱ Ἕλληνες ἐμελέτησαν, κατ' ἐξαίρεσιν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπιστη-
μῶν κἀντιδιαστολὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων λαῶν, καίτοι συνεχῶς εἰς αὐ-
τὴν ἀναφέρονται, μηδὲν ποτε βουλευσάμενοι διδαχθῆν' ἀπὸ τοῦ πα-
ραδείγματος ἑαυτῶν καὶ Ῥωμαίων! Καὶ μὲν οἱ Ῥωμαῖοι ἐκυριάρχη-
σαν παντελῶς, κυρίως κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν αὐτοκρατόρων αὐτῶν
ὡς καὶ πρότερον οἱ Ἕλληνες ὑπ' Ἀλέξανδρον. Ἄλλ' ὅμως οὐδέποτε
οἱ Ῥωμαῖοι ἠθελημένως διηρέθησαν ὡς λαός, ἐκτὸς ὅτε ἠρέθησαν
ὑπὸ τοὺς κακίστους αὐτῶν δικτάτορας καὶ αυτοκράτορας, τοὺς ἐν κατ'
ἀλλήλων περὶ κυριαρχίας πολέμοις διαφθείραντας Ῥώμης τὴν ῥώ-
μην· ἄχρις οὗ, ὅλως ἀνοήτως εἰς δύο μοίμῳς διηρέθη τὸ κράτος,
καὶ μετ' οὐ πολὺ, εἰς χεῖρας βαρβάρων περιήλθε τὸ δυτικόν! Ὡς δ'
ἐστὶ πᾶσι δῆλον, κατὰ τὴν δημοκρατικὴν αὐτῆς ἐποχὴν ἐθεμελιώθη
Ῥώμης ἢ ῥώμη· ὅθ' οἱ πολῖται αὐτῆς ταύτης τὴν ῥώμην ἐθέσαντο
ὑπὲρ πάν ἕτερον ἀγαθόν! Ἀντιθέτως οἱ ἀνόητοι Ἕλληνες, ὅλως ἀ-
παίδευτοι περὶ τὰ πολιτικὰ διαμείναντες, εἰ καὶ περὶ ταῦτα καὶ
πάντ' αἰεὶ εὐφυεῖς καὶ λαῶν διδασκάλους ἑαυτοὺς θεωροῦντες, οὐδέ-
ποτ' ἐν δημοκρατίᾳ ἠθελημένως ἐθεμελίωσαν τὴν τῆς ἑαυτῶν πα-
τρίδος ἰσχύν! Πάντες οἱ θεμέλιοι νόμοι, οἱ πολιτισμικῶς μεγάλην
ὑστερον καταστήσαντες τὴν Ἑλλάδα, μᾶλλον ὑπὸ τυράνων βιαίως,
ὡς ὑπὸ Κλεισθένους καὶ Πεισιστράτου, ἢ ὑπὸ πολιτῶν ἐλευθέρως
εἰσῆχθησαν εἰς τὰς πόλεις Ἑλλήνων! Μεικτὸν δ' ἐστὶ τὸ παράδειγ-
μα Σόλωνος: Δημοκρατικῶς μὲν συνεφωνήθη τὸ ἐπ' ἔτη συναπτὰ
ἑκατὸν τὴν πόλιν διάγειν ὑπὸ νόμους ἀμεταβλήτους, αὐτῶ ὅμως
μόνῳ παρεχωρήθη τὸ κείνους τιθέναι! Ἄλλὰ καίτοι χρὴ λέγεσθ' ὅτι
καὶ τυράννοι θεμελίους νόμους εἰσαγαγόντες μεγάλως συνέβαλον
εἰς τὸ κατὰ τὸν αὐτῆς τρόπον μεγάλην τὴν Ἑλλάδα γενέσθαι, οὐ-
κέτι δεῖ ἡμᾶς λησμονεῖν ὅτι οὐδόλως ἐστὶν ἀληθὲς ὅτι διὰ μόνων
ἐκείνων ἢ κυρίως διὰ τῶν λοιπῶν αὐτῆς ἡγετῶν μεγάλη ἐγένετο ἢ
Ἑλλάς· ἀλλ' ὅτι κυρίως διὰ τῶν ἔργων πάντων τῶν λοιπῶν μεγά-
λων αὐτῆς πολιτῶν (ἐπὶ κείνων τῶν θεμελίων εἰρηρικῶς οἰκοδομη-

σάντων τὰ μεγάλα κἀθάνατα πνευματικὰ ἔργα πολιτισμοῦ ὅτε ἡ τάξις καὶ ἡ ὁμόνοια ἀπεκαθίσταντο ἐν ταῖς πόλεσι τῶν Ἑλλήνων) κατέστη ἡ Ἑλλάς αἰωνία· παρ' ὅτι πλειστάκις διὰ στάσεων κατελύθη ἡ αἰὲ ἐν Ἑλλάδι σαθρὰ πολιτικὴ τάξις καὶ ἡρεμία! *Μόνον διὰ τοὺς τοιοῦτους καὶ σχετικῶς ὀλίγους τοῦ πνεύματος μεγάλους ἐργάτας*, πάντως δ' οὐχὶ διὰ τοὺς συνήθεις πολιτικούς, εἰ καὶ μεγάλους τινὰς αὐτῶν ἐσφαλμένως κληθέντας, ἡ Ἑλλάς ἐκλήθη μεγάλη! "Ὅτι οἱ πλείστοι ταύτης πολῖται περὶ μόνα τὰ καθημερινὰ τοῦ βίου κυρίως ἐτύρβαζον, ὡς κἀν πᾶσι τοῖς ἄλλοις λαοῖς, εἰ μὴ καὶ πλέον ἢ ἐν ἄλλοις λαοῖς! Πῶς γὰρ ἂν ἄλλως ἐξηγησώμεθ' ὅτι, ὡς κἀν εἰρήνης καιροῖς, ὀλιγώτερον οὗτοι ἢ ἄλλοι λαοὶ ἀνεζήτησαν λύσεις ἀναγκαίας μονίμους τῶν αἰὲ ἀπασχολούντων αὐτοὺς προβλημάτων, δι' ὃ καὶ ἐνεδήμουν ἐν Ἑλλάδι αἱ στάσεις, *χέως τοῦ νῦν αὐτῇ ἐνδημοῦσιν αἱ παντὸς εἴδους ἀνάλογοι αἰσχραὶ καταστάσεις*; Γνωστὸν ἄλλ' ἀνακριβές τὸ λεγόμενον ὅτι διὰ τὴν εὐφυΐαν καὶ τὸ χαρακτήρος εὐέξαπτον τόσον θερμῶς περὶ τὰ πολιτικὰ καταγίγνονθ' οἱ Ἕλληνες! *Μόνον μερικῶς* δύναται τὸ εὐέξαπτον ἐξηγήσαι τοῦτο τὸ ἑλληνικὸν πάθος. Ἄλλ' ἡ πολιτικὴ αὐτῶν εὐφυΐα; Ἄκρως γελοῖον! "Ὅτι ἡ παντελής ἔλλειψις ταύτης ἐστὶν ἡ κυρία αἰτία! Οὐκ ἐστὶ θαυμαστὸν εὐφυῶν μόνων λαῶν ἴδιον τὸ ἐγκαίρως, εἰρηρικῶς, εὐφυῶς, λεπτομερῶς καὶ σοφῶς πρὸ τοῦ ἐπέρχεσθαι, ἐν λέξει μιᾷ προμηθευτικῶς τὰ προβλήματα λύειν, ὡσθ' ὅταν ταῦτα ἐμφανισθῶσιν, ὡσαύτως ἔτοιμ' ὡσι χαί κατὰ περίπτωσιν ἄριστα λύσεις; Πότε τὸ τοιοῦτον ἠκούσθη περὶ ἑλλήνων; Πότε δ' οἱ Ἕλληνες, γενόμενοι Προμηθεῖς, τὰ τοῦ μύθου διδάγματα διδόντες, προητοιμάσθησαν τοῦλάχιστον διὰ κρίσεις ἐπεγνωσμένως ἐπερχομένας; Οὐκ ἀληθές ὅτι προχείρως λύουσι τὰ προβλήμαθ' ὅταν ἐν κρίσεσιν εὐρεθῶσιν; Ὅτε δ' αἱ κρίσεις παρέρχονται, οὐ τάχιστα βάλλουσι ταύτας ἀπὸ νοῦ, οὐδὲν ἀπ' αὐτῶν διδασκόμενοι; Ὅταν δ' ἐπανερχῶνθ' αἱ κρίσεις, οὐ καὶ πάλιν εἰς προχειρότητας περιπίπτουσιν, οὐδέποτε κρείττονας λύσεις ἀπεργαζόμενοι, πάντοτε λέγοντες ὅτι ἔστι περὶ τούτων καιρός; Ἐρωτῶ· πῶς ἐστὶ τοῦτο λαοῦ εὐφυοῦς ἴδιον; Ἄλλ' εἰ εὐφυῶς τὰ προσφιλή αὐτοῖς ἀπεργάζονθ' οἱ Ἕλληνες, ὡς αἰὲ "προσφυῶς" ἰσχυρίζονται, ἄραγε οὐκ εἰσιν εὐφυεῖς οἱ ἡγέται αὐτῶν, οἱ δι' αὐτοὺς ἀνειληφότες προβλέπειν κάπιλύειν προβλήματα! Πῶς λαὸς εὐφυῆς τοὺς αἰὲ πρὸ αὐτοῦ *μὴ εὐφυεῖς ἀλλὰ μόνον θρασεῖς* οὐ καθορᾷ; Πῶς οὖν οὐκ ἐστὶ τούτοις προσῆκον τὸ "ἄξιοι τοιοῦτοις τοιοῦτοι";

§134. Πρὸ δὲ τοῦ τιν' εἰπεῖν ταῦτα σκληρὰ τε καὶ ἄδικα τοῦτ' ἀναλογισθήτω: Εἴ ἐστὶν ἀληθές ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι κτίσαντες αὐτοκρατορίαν σκληρότατ' εἰργάσαντ' ὀργανῶσ' αὐτὴν ὡς ἐν χήνωμένον βα-

σίλειον κράτος, μυρία ἐκτελέσαντες ἔργα, ὡς λιμένας, ὁδοὺς, γεφύρας, ὑπονόμους, ὑδραγωγεία, ὧν πολλὰ ἄχρι τῆς σήμερον σώζονται, πῶς οὐκ ἐστὶν ἀληθές ὅτι ὅτε τὸ κράτος Ῥωμαίων εἰς χεῖρας περιῆλθεν ἐλλήνων, οὐδὲν τάνάλογον οὗτοι ἐποίησαν; Οὐ πάντα τὰ ἔργα Ῥωμαίων, κοῦ πάντα τὰ ἔργα πολιτισμοῦ, προληπτικά; Εἰσὶν οὖν σώφρονες Προμηθεῖς οἱ τότε καὶ μετέπειτα Ἕλληνες, ἡ ὄντως ἀνόητ' Ἐπιμηθεῖς οὐδὲν ποτε διδασκόμενοι; Πῶς ἄρα σὺ ἐξανίστασαι; Οὐ ταῦτ' ἀψευδῶς καταμαρτυρεῖ πᾶσα ἡ ἱστορία Βυζαντινῶν; Πῶς δὲ σὺ λέγεις ὅτι σὺν τοῖς δούλοις τότε ἐξέλιπον καὶ τὰ ἔργα; Εἰ τοῦτ' ἀληθές εἶη, πῶς οὐκ ἀληθές εἶη ἂν ὅτι μόνον ὅπου δούλοι εἰσὶν, ἐκεῖ ἐστὶ καὶ τὰ ἔργα; Ἄλλ' ὡς τοῦτο καταδήλως ἐστὶ ψευδές, πῶς οὖν οὐχ ὅτι ἄλλη ἀληθῶς ἦν ἡ αἰτία; Ἐλευθερίας γάρ, οὐ δουλείας, παράγωγα τὰ ἔργα ἐστίν! Ἔργα ποιεῖς, δι' ὧν δημιουργὸν σαυτὸν καταδείκνυς, ὅταν δοκῆς ὅτι καὶ σὲ δεῖ ἔργα ποιεῖν, καὶ σαυτὸν συνδημιουργὸν Θεοῦ ἀπεργάζεσθαι, οὕτω πάντη ἐλευθέρως τοῖς Ἐκείνου ἔργοις συμβάλλων! Τί χαλεπώτερον ἢ βία πάντως ἀπλή λίθων μεταγωγῆ, ἢ ἡ ἀγωνία ἔργων τέχνης ὑψίστης ἀπὸ λίθων παραγωγῆ; Εἰ δούλοι ἦσαν οἱ κόπῳ ἀναμφιβόλως μεγάλῳ ἀπὸ Βριλησσοῦ χερσὶ τε ἀργαλείοις ἐξαγαγῶντες καὶ ἐπ' Ἀκρόπολιν ἀμάξαις μεταγαγῶντες ἀκατεργάστους τοὺς λίθους, πῶς δούλοι ἦσαν ὡσαύτως οἱ Ἰκτίνοσ καὶ Καλλικράτης καὶ Φειδίας καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτοῖς τεχνῖται τοῦ λίθου πολῖται, οἱ μάλ' ἔτι μείζονι κόπῳ, ἐλευθέρως ἐκείνῳ τῷ ἔργῳ δοθέντι, μορφὰς θείας παραγαγῶντες ἀπὸ κείνων τῶν λίθων, ἐκείνους σκληρᾷ σμίλῃ καὶ σφύρα βαρεῖα κατεργασάμενοι; Τί νῦν οὖν δοκεῖ σοι; Πῶς οὐχ ὅτι οἱ μὲν Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι, διὰ τῆς *ύγιους φιλοσοφίας*, οὐ δὲ δι' ἐξ "ἀποκαλύψεως Ἀληθείας", σχόντες τὴν ἀληθῆ Θεοῦ γνώσιν τοῦτ' ἐπίσης κατέγνωσαν; Πῶς δ' οὐχ ὅτι οἱ Βυζαντινοί, ἀποστάντες τῆς *ύγιους φιλοσοφίας* διὰ τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ "πίστιν", οὐδὲ καὶ διὰ ταύτης τῆς θείας ἀποκαλύψεως κατενόησαν τοῦτο· οὐ συνεργὰ τοῦ Θεοῦ δοκῆσαντες εἶναι τὰ τῶν ἀνθρώπων ἔργα πολιτισμοῦ, πλὴν μόνων τῶν πρὸς τὴν τοῦ κράτους τὰ μάλα πλημμελῆ ἄμυναν, θείου μὲν δοκηθέντος, ὁμως δὲ διὰ νωχέλειαν εἰς πλήρη τελικὴν κατάρρευσιν ἀφεθέντος; Οὐχ οὗτοι ἐδόκησαν ἀντὶ τῶν ἔργων πολιτισμοῦ ἀρεστότερα τῷ Θεῷ τὰ ἔργα τῆς "ἐν Χριστῷ" κληθείσης, ἀρετῆς, εὐσεβείας, εὐλαβείας, φιλαλληλίας, ἀγάπης, ὡς ἐστὶ τὰ περιθάψεως βρεφῶν, ἀσθενῶν καὶ γερόντων· τὰ παιδείας (πλὴν μόνης τῆς ἐν θείαις κληθείσαις γραφαῖς καὶ τῆς δι' ἐπ' ἐλάχιστον τοῦ κράτους συντήρησιν ἀναγκαίας)· τὰ διὰ προσευχῆς καὶ δι' ἐξάντλησιν σώματος ἀπὸ τροφῶν ἀποχῆς· καὶ τὸ ἐν ναοῖς, ἐκκλησίαις χύμνολογίαις δαπανᾶν πάντα τὸν χρόνον, ἐκτός

του πρὸς ἐπ' ἐλάχιστον προσπορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίου; Τί νῦν οὖν δοκεῖ σοι; Πῶς ταῦτα μόνα ἐστὶ Θεῶ ἀρεστά; Εἰ ταῦτα μόνα ἦν Αὐτῷ ἀρεστά κάφ' ἐαυτῶν ἱκανά, διατί ἄρ' οὐκ ἤδη ἐπήνεγκεν ὁ Θεὸς τὴν συντέλειαν; Πῶς ὅτι αὕτη διὰ τούτων οὐκ ἐπελήλυθεν, οὐχ ἱκανόν ἐστι πείσαι πάντας ὅτι *ἕτερα καὶ μείζονα ἔργα εἰσέτι προσδοκᾷ ἀφ' ἡμῶν ὁ Θεός*; Πῶς οὖν οὐκ ἐστι συνεργὰ Θεῶ ἡ ὀδῶν καὶ λιμένων κατασκευή, δι' ἧς πολεμεῖται λιμός· ἡ ἡ ὑδραγωγείων κατασκευή, δι' ἧς πολεμεῖται ἀνθρώπων καὶ ζώων ἡ δίψα· ἡ ἡ ὑπονόμων κατασκευή χῆ τῶν πόλεων καὶ χωρίων *τελεία* καθαριότης, δι' ᾧ πολεμεῖται λοιμὸς κάπαλλάσσειθ' ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς φοβερᾶς συνεχοῦς πρὸ αὐτοῦ παρουσίας ἀκαθαρσιῶν τε καὶ ρύπων, τῆς καταθλιβούσης κάφανιζούσης τάνθρώπινον σῶμα καὶ πνεῦμα; Καὶ πῶς οὐκ ἐστὶ Θεῶ συνεργὰ καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἔργα δι' ᾧ ἀληθῶς προβιβάζεθ' ὁ πολιτισμός; Ὡς ἐστὶ θεάρεστον τὸ περιποιεῖσθαι τοὺς ἀσθενεῖς, πῶς οὖν οὐ πολὺ μάλα τὸ *προλαμβάνειν* τὰς ἀσθενείας ὥστε μηδέν' ἀσθενεῖν; Ἔστιν ἄρ' οὖν ἡ ἰατρικὴ κοσμικὴ ἐπιστήμη ἐπειδὴ θεραπεύει μόνον τὸ σῶμα, οὐ δ' ὡσαύτως εὐθέως αὐτὴν τὴν ψυχὴν, κατὰ γε τὴν σκοτεινοτάτην μεσαιωνικὴν τῶν πραγμάτων ἀντίληψιν; Ἔστι πῶς δυνατὸν τοῖς πολλοῖς, εἴ ἐστὶ πῶς δυνατὸν τοῖς ὀλίγοις, ὑγιεῖς εἶν' εὐθέως ἐν μόνῳ τῷ πνεύματι, εἰ οὐ πρῶτον ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τοῦτο φέρωντι σῶματι; Ὡς οὖν χῆ ἰατρικὴ ἐστὶ πρὸς Θεόν, ἐπειδὴ θεραπεύει τὸ σῶμα, ὃ ᾧδ' ἐστὶν οἶκος τοῦ πνεύματος, πῶς οὖν οὐ χῆ ὀδοποιία, ἡ ἡ λιμένων κατασκευή, ἡ πάντα τὰ ἔργα μηχανικῆς, ἄπερ ἐπίσης ἀληθῶς θεραπεύει τὸν ἄνθρωπον καὶ κατὰ σῶμα καὶ κατὰ πνεῦμα; Εἰ δὲ καὶ ταῦτα, πῶς οὖν οὐ χαί θετικαὶ ἐπιστήμαι, ἡ ἐδραία ᾧ γνώσις τοῖς μηχανικοῖς ἔργοις ἐστὶν ἀπαραίτητος, ἀμφοτέρων ᾧ ἄνευ, ἡ περὶ τῆς τῆς γῆς κατακυριεύσεως ἐντολὴ παρέμενεν ἂν παντελῶς ἀνεκτέλεστος; Ὅτι τοῦτο οὐδόλως κατενοήθη ὑπὸ τῶν συγγραφέων τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τῶν παλαιῶν ταύτης σχολιαστῶν δοθείσης τῆς τότε γνώσεως περὶ τῶν τοιούτων τῆς περιβαλούσης αὐτοὺς κοινωνίας, ἄρα διηνεκῶς ἀπαλλάττει ἡμᾶς, "θεολόγους" καὶ ἐπιστήμονας, ἀπὸ τῆς εὐθύνης τοῦ μετὰ πάσης συνέσεως τιθέναι τοὺς ὅρους καὶ ὅρια οὐκ αὐτῆς γε ταύτης μόνης τῆς "γνώσεως", ἀλλὰ καὶ τῆς περὶ ταύτην *κατασπαταλήσεως* τῶν ἐπὶ προόδῳ προωρισμένων πλὴν *περιορισμένων*, δι' ὃ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις πολυτιμοτάτων, μέσων τῆς γῆς;

§135. Διατί οὖν, εἰ οὐχ ὅλως ἀφιλοσοφῆτως (ὅπερ ἀνομολόγητα μαρτυρεῖ καθ' ἡμῶν ὡς κὰν αὐτῷ ἔτι τῷ νῦν παρόντι ὑστάτῳ καιρῷ) πολεμοῦνται, κυρίως παρ' αὐτῆς γε τῆς "Ὁρθοδόξου" ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἰδίως αἱ πασῶν τιμιώταται *θετικαὶ* ἐπιστήμαι, ὡς αἰεὶ ἐπι-

βούλως, ύποχθονίως, σφοδρώς έπολεμήθησαν παρ' αὐτῆς; Διατί δ' εἰσέτι περιφρονούνται τοσοῦτον σκαιῶς, σφόδρα φοβούμενα παρ' αὐτῆς, ὡς καὐτὰ τὰ *Λογικῶς ἀσφαλῆ* δι' αὐτῶν ἐξαγόμενα συμπεράσματα; Εἰ δ' ὡς ἀληθῶς χαῦται θεραπεινίδες τάνθρώπου εἰσί, πῶς ἄρ' οὐχὶ καὐτοῦ τοῦ σκοποῦ τοῦ Θεοῦ, δι' ὃν ὡς καὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἐποιήθη; Ὡς δ' αἱ θετικαὶ ἐπιστήμαι μόνην καταδευκνύασι τὴν *Λογικὴν* δομὴν τοῦ ὑλικοῦ κόσμου, οὕτω μόνον ἀσφαλῶς καταδεικνυμένου ὡς *θείου δημιουργήματος*, πῶς ἄρ' οὕτως Ὁρθόδοξος παραμένει (οὐ δὲ πλέον κατ' ὄνομα μόνον) ἡ Ἐκκλησία, εἰσέτι τουλάχιστον σιωπηρῶς, πλὴν μανικῶς, ἀντιδρῶσα κατὰ τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου τῆς κοινωνίας, κυρίως δὲ κατὰ τῆς οὔσης *Λογικῆς* *κᾶρ' ἀσφαλέστατα σὺν Θεῷ μόνῳ* θετικῆς ἐπιστήμης, *τουλάχιστον κατὰ τὸ σκέλος αὐτῆς τάκλονήτως συνᾶδον πρὸς τὴν Κόσμου δομὴν, τὸ καὶ παρέχον τὴν ἀκλόνητον ἀπόδειξιν, οὐ μόνῃ τῇ ἐπιστήμῃ ἀλλὰ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑποβληθείσαν πλὴν ἐφ' ὅλην εἰκοσαετίαν ἤδη ὑπ' αὐτῶν ἀμφοτέρων κρυβεῖσαν, τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ὡς Λογικοῦ τοῦ Κόσμου Δημιουργοῦ;* Τυφλῶς οἱ τοὺς Βυζαντινοὺς εἰσέτι ἀκολουθοῦντες, ὑποταχθέντας τῷ ἐβραϊκῷ πολλῶ μᾶλλον ἢ τῷ Λογικῷ Ἑλληνικῷ πνεύματι, πλὴν "ἐλληνορθοδόξους" ἔκτοτε κείνους χέαυτοὺς θεωροῦντες, οὐσίᾳ φεῦ ἀπετάξαντο οὐ μόνην πᾶσαν τὴν Λογικὴν τῆς ἀπὸ χρόνων ἀρχαίων ἐπιστήμης δομὴν, ἀλλὰ κυρίως εἰπεῖν ὡς καὐτὴν τὴν *καθ' ὅλ' ἀναγκαίαν ὑποκειμένην θεώρησιν τῆς Λογικῆς φιλοσοφίας αὐτῆς*· καὶ ἐπεδόθησαν μόνους ἔργοις "θεολογίας", κληθεῖσι "πνευματικοῖς", ἅτινα μέχρι τοῦδ' οὔτε γ' ὡς ὠφελ' ἐπήνεγκε τὴν κόσμου συντέλειαν, εἰ καὶ πρὸς τοῦτ' αὐτὰ ἦν ἱκανά, οὐδ' ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ κόσμῳ τὸν ἄνθρωπον πολὺ ὑπῆρέτησε, πέραν μόνῃς τῆς παροχῆς τῆς *ἀμφιβόλως παρεχομένης* ἐλπίδος περὶ σωτηρίας ψυχῆς! Πιστοὶ διαμεῖναντες μόνους τοῖς κατὰ σκαιὰν παράβασιν τῆς οὐδεμίαν παρερμηνείαν ἐπιδεχομένης ῥητῆς ἐντολῆς τοῦ Χριστοῦ κληθεῖσιν ἐκκλησιαστικοῖς αὐτῶν "πατράσι" οἱ Βυζαντινοί, κείνων μὲν τὸ καθαρὸν ἀσιατικὸν μοιρολατρικὸν ἐνεδύσαντο πνεῦμα περὶ τοῦ κόσμου, μακρὰν δ' ἐξέμειναν ὀπίσω τῆς Δύσεως, ὅτ' ἐν τέλει αὐτῇ, ἀποβαλοῦσα τὴν ὑπὸ κείνων ἐπιβληθείσαν μεσαιωνικὴν ἄγνοιαν κἀναδιώξασα τὴν κατὰ τάρχαϊον ὑπόδειγμα γνώσιν, μακρὰν ἔμπροσθεν τῆς Ἀνατολῆς προηγῆθη! Ποῖον δὲ τούτου τὸ αἴτιον; Οὐδὲν ἄλλο τῆς καθ' ὅλα *οἰκτρᾶς* βυζαντινῆς παρανοήσεως τῆς σημασίας τῶν ἔργων πολιτισμοῦ, ἅτινα τελικῶς ἐν ταῖς παρούσαις ἡμέραις ὅλως διεχωρίσθησαν ἀπὸ τῆς σὺν Θεῷ Λογικῆς αὐτῶν βάσεως! Καὶ εἰ μὲν, ἐξ ἀντιθέτου, ἡ Δύσις παρανοήσασα τὴν σημασίαν τῶν "κοσμικῶν" ἔργων πολιτισμοῦ, αὐτοῖς ἐπεδόθη, δεινῶς πα-

ραλιποῦσα τὰ "πνευματικά", ὡς φησιν ἡ Ἄνατολή (πάν ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐντελῶς ἀληθές), πῶς χῆ Ἄνατολή οὐκ ὑπερείδειν, ὡς μὴ πάντως αὐτὴ πρώτη ὄφελε, τὰ *ἀληθῆ πνευματικά*, οὐκ ἀληθῆ πνευματικά θεωρήσασα τὰ πάντως *πνευματικά* ἔργα τῆς Δύσεως; Πῶς οὐκ ἔστι πνευματικά πάντα τὰπὸ τοῦ νοῦ τάνθρώπου προερχόμενα ἔργα; Πῶς δ' ἄνθρωποι μηδέποτε βαλόντες ἀπὸ τοῦ νοῦ αὐτῶν τὸν Θεόν, ὡς αὐτοὶ φασὶ περὶ ἑαυτῶν, μὴ πνευματικά λέγουσι πάντα τάνθρώπινα ἔργα (*ὅτε κάκεινα τῶν ζῶων, ὅσα γε κείνων γιγνώσκουμεν, ὁμολογοῦμεν ὡς ἔργα τοῦ κὰν αὐτοῖς νοῦ*); Ὁρα δύνανται δεῖξαι ἡμῖν ἔργα τῆς ἄνευ τινὸς νοῦ ὕλης; Ὁρα δύνανται δεῖξαι ἡμῖν πῶς αὐτὴ ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς κἀνευ τινὸς ἐπ' αὐτῆς δρώντος Νοῦ ἀφ' ἑαυτῆς ἐνεργεῖ; Τοιαῦτ' αὐτοὶ λέγοντες ἢ ἔστω ὑπονοοῦντες, κατανοοῦσιν ἄρα ποσῶς ὅτι *πράκτορας καταδεικνύασιν ἑαυτοὺς τῆς ἐνεργοῦ ἀθείας; Ἡ ἀθεΐα γὰρ μόνη καλεῖ προϊόντα τῆς ἄνευ Νοῦ ὕλης τὰ ἔργα!* Εἰ δ' ἡ Ἄνατολή ἔργα τινὰ ὡς μὴ ἀληθῶς πνευματικά θεωρεῖ, ἄραγ' ἔστιν ἔργ' ἀνθρώπων σημαντικά, ἅτιν' ἀληθῶς οὐκ ἔστι πνευματικά; Μὴ δύναται ποτ' ἔργα γενέσθαι, ἅτιν' οὐχ ὑπὸ μόνου τοῦ πνεύματος ἄγεται, εἴτε καλοῦ εἴτε κακοῦ; Εἰ τοῦτ' ἦν δυνατόν, πῶς οὐκ ἴση τοῦ πνεύματος ἦν ἂν ἡ ὕλη, ἄνευ ἐκείνου ἀφ' ἑαυτῆς δρῶσα, καὶ ἔργα ποιῶσα πνευματικά, εἰ καὶ κακά; Μήπως διαρχίαν εἰσηγεῖθ' ἢ οὕτως ὄλως ἀφιλοσόφητος ἀποδεικνυμένη, πλὴν "χριστιανική" λεγομένη, Ἄνατολή, ἐβραϊκαῖς, περσικαῖς, κἀλλαις ἀσιατικαῖς, οὐχ ἑλληνικαῖς, χρωμένη ἰδέαις;

§136. Εἰ δὲ πάντα τὰ ἔργα, εἴτε καλὰ εἴτε κακά, πνευματικά ἔστι, ὡς ὄντως ἐστί, πῶς οὖν οὐκ αὐτὸ τὸ πνεῦμα μόνον νοσεῖ ὅταν παραλογίζηται οὕτως ἢ οὕτω; Δίχα, φεῦ, ταῖς φρεσὶν αὐτῶν ἔκτοθ' οἱ Ἕλληνες παραπαίουσιν ἀδρανοῦντες· ἐν ᾧ κόσμῳ, ὡς βιασταὶ ἐν παλαίστρᾳ, οὐχ ὡς θεαταὶ ἐπὶ θεωρείων ἢ φράκτου, ἐτέθησαν πάντες οἱ ἄνθρωποι· τουτέστιν, ἴν' ἐν τούτῳ μόνῳ τῷ κόσμῳ, δι' ἔργων ἕκαστος πολιτισμοῦ δημιουργικῶν βιάσωσιν ὡς καὶ τὸν τὸν ἐπέκεινα Οὐρανόν! Οὕτω πῶς καὶ τὴν Δύσιν θαυμάζουσιν οὗτοι δι' ὅσα σπουδαῖα κατώρθωσε, δι' ἃ καὶ φθοροῦντες ταύτην ζηλεύουσιν, ἀλλ' οὐχ ἀμιλλώμενοι ζηλοῦσιν αὐτὴν ἐπ' ἔργῳ καλῷ· πνευματικὸν ἅμα τέκνον Ἑλλάδος θεωροῦντες αὐτήν (καθ' ὃν ἐπίσης τρόπον οὐ πλέον πνευματικά τέκνα Ἑλλάδος δεῖ χεαυτοὺς θεωρεῖν, ἠθελημένως ἀπὸ κείνης τοῦ πνεύματος ξενωθέντας διὰ νωχέλειαν)· καὶ μισοῦσιν αὐτήν, διὰ τὸ μακρὰν ὀπίσω αὐτῆς καταλιποῦσαν αὐτούς! Καὶ τὴν Ἄνατολὴν θαυμάζουσιν, ἐξ αὐτῆς θεωροῦντες τὸ φῶς προελθόν, οὐδ' ἅμα μόνης αἰτίας τέκν' Ἄνατολῆς ἑαυτοὺς θεωροῦσι, καὶ μισοῦσιν αὐτήν, ὅτι ἐξ αἰτίας αὐτῆς σὺν αὐτῇ ὀπισθεν τῆς Δύσεως σύρονται·

δι' ὃ καὶ οὐ δύνανται συγχωρῆσαι αὐτήν, εἰ καίγε τὰ μάλ' ἑαυτοὺς συγχωροῦσιν, αἰτίας ἐτέρας πολλὰς ἐφευρίσκοντες ὅλως ἀνυποστάτους· καὶ ὅλως ἐπεγνωσμένως ἀρνοῦνται κατανοῆσαι: Πρῶτον μὲν ὅτι οὐ τοπικοί εἰσιν οἱ ὄροι Ἀνατολή τε καὶ Δύσις, ἀλλ' ὡς ἔαν πρὸς τὸ φῶς ἢ τὸ σκότος αἰεὶ οἱ ὅπου γῆς ἄνθρωποι φέρωνται! Δεύτερον δ' ὅτι ἐν ἀχλύι χημίφωτι, εἰ μὴ πλέον ὅλως ἐν σκότει, διάγει φυγῶν ἀπὸ τοῦ ἐλλόγου Θεοῦ σύμπας ἀδιαχωρίστως ὁ Ἀνατολῆς τε καὶ Δύσεως κόσμος! Τρίτον δ' ὅτι οὐ συνίστησι πράξιν πνευματικὴν, οὐδὲ σύζευξιν εὐτυχῆ τῶν τοιούτων, ἢ ἐν ταύτῃ τῇ λίαν προϋούσῃ τῆς νυκτὸς ὥρα ὅλως ἄπρακτος πείσμων διαμονὴ τῶν ἐλλήνων ἐπὶ τοῦ διαχωρίζοντος φράκτου (ὃν ἄλλους πειρῶνται πείθειν ἐγεῖραι εἰς τείχος παυνύψηλον, ἐν ᾧ κόσμῳ τῆξις τῶν πάντων καὶ κατάρρευσις τῶν τειχῶν συντελεῖται, προοιωνίζουσαι τὸ ταχέως ἐπερχόμενον Τέλος, ἀπαιτοῦν τὴν πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐνότητα, διὰ τὸ ἀδελφοὺς αὐτοὺς εἶναι καὶ κοινὰ τὰ προβλήματα ἔχειν)· ἀλλ' ἐπαίσχυντον ἐνώπιον τῶν τελικῶν ἀποφάσεων ἀβουλίαν, δηλοῦσαν πλήρη κενότητα πνεύματος· καὶ πρὸ τῶν νῦν δρωμένων ἐξοργιστικὴν ἔλλειψιν κρίσεως, καταμαρτυροῦσαν ἀσυγχώρητον ἠθελημένην τυφλότητα· καὶ πλήρη καὶ ἐσκεμμένην διάζευξιν ἀπὸ τοῦ παρόντος τόπου καὶ χρόνου, ὀρθῶς οὐδεμίαν ἐπιτρέποντος ἄρνησιν συμμετοχῆς τῇ κοινῇ προσπαθείᾳ εἴτε λαοῖς εἴτε ἀνθρώποις! Εἰ διὰ μαλακίαν σκληρὸν λίαν σὺ δοκεῖς τὸ τοιοῦτον, τοῦτ' ἐπὶ τέλους κατάλαβε: Τάχα νῦν παρέρχοιθ' αἱ ἡμέραι τῆς τῶν ἀθέων *μανικῆς*, ἀπέλπιδος διὰ τὸ κατὰ τοῦ Θεοῦ μῖσος, παρὰ τὴν κατάγνωσιν τῆς Τούτου *ὑπάρξεως*, *σκοτεινῆς προσπαθείας* τοῦ καταδείξ' ἐξ ἰλύος, οὐ δ' ἀπὸ τοῦ Λόγου, *τουλάχιστον ἀδαμαντίνης* σκληρότητος, ὄντα τὸν ἄνθρωπον· ὅς, διὰ τὸ ἐπερχόμενον Τέλος, εἴ γ' ἑαυτὸν αὐτὸς σέβεται, παντελῶς ἑαυτὸν δεῖ Λόγω καθῆραι, Ἀληθείᾳ κατεργάσασθαι, καὶ Φωτὶ ὡς ἀπ' ἐντὸς ἑαυτοῦ διαλάμψαι! Ὅμως, οὐδέποτ' ἤκουσάς τινα τῶν ἐφ' ἡμᾶς πνευματικῶν καὶ λοιπῶν ἀλλ' ἐπὶ μόνα τὰ χαμηλὰ ἡγετῶν λέγειν τοιαῦτα! Ὅτι οὗτοι μόνοι ἐν "πίστει" ἀβοηθήτω ὑπὸ τοῦ Λόγου, ἄρ' οὖν κὰν ἀμβολία ἐμμένουσι! Καὶ περὶ ὅλως ἀλλ' ἐσκεμμένως τυρβάζουσι, τὰ μέγιστα ἐνοχλούμενοι ὑπὸ τούτων! Στεινὸν ἔχοντες τοῦ νοῦ αὐτῶν τὸν ὀρίζοντα, ἢ τύρβη τοῦ δι' ὀνύχων τε κόδόντων τηρῆσαι τὴν ἡγεσίαν παντελῶς ἐκείνον πληροῖ, χόλως οὕτως ἀπρόσιτ' αὐτοῖς παραμένουσιν οἱ ἀπέραντοι πέραν αὐτοῦ Οὐρανοί!

19

ΕΥΘΥΝΑΙ ΚΑΙ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΟΝΕΙΔΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ

§137. Δήλον οὖν ὅτι οὐκ ἄμοιρος καὶ πολιτικῶν συνεπειῶν δεινῶν καὶ μεγίστων ἢ τοιαύτη παρὰ τῶν ἑλλήνων θεώρησις τῶν πραγμάτων. Ἄπο πολλοῦ οὗθ' ὑπηκόους ἀρχόντων πιστεύοντες ἑαυτοὺς, εἰ καὶ κυριάρχους πολίτας ὀνομάζοντες ἑαυτοὺς, παντελῶς οὕτως ἀρνούμενοι καὶ τὴν πολιτῶν ἀκεραίαν εὐθύνην ἀναλαβεῖν, καὶ τὴν ἑαυτῶν δεινὴν ἰδίαν ἀπάτην ὁμολογεῖν, ἀπλῶς διὰ τοῦ θεωρεῖν ἑαυτοὺς καὶ "δημοκρατικούς" τελείους πολίτας (πλὴν μόνον δι' αὐτὸ τὸ ἐκλέγειν ἀχρείους αὐθέντας μᾶλλον ἢ ὑπηρέτας, ἐφ' ᾧ δοκοῦσιν ἐξαντλουμένην πᾶσαν τὴν αὐτῶν ὡς πολιτῶν ὑποχρέωσιν), καὶ καλοὺς "χριστιανούς" διὰ τὸ δοκεῖν ἐκ Θεοῦ πᾶσαν εἰ κάχρειαν ἀρχήν, ὡς ἀρμόττει ὑπηκόοις ἑαυτοὺς ἀπατῶσιν ἀνελευθέρους, δειλοῖς, μὴ τολμῶσι ποσῶς ἐξετάσαι πᾶσαν εἰ κάχρειαν ἀρχήν, ἀνθ' οὗ ἀπ' αὐτῆς δέχονται τὸ μὴ καὐτὴν αὐτοὺς ἐρωτᾶν, πλὴν μόνον σπαινίως τοὺς ἐξ αὐτῶν ὅλως ἀδυνατοῦντας κατ' αὐτῆς ἀντιδρᾶν, οὐδέποτε τοὺς αὐτῶν ἀρχοντας ἀπετόλμησαν ἀγαγεῖν εἰς δικαίαν λογοδοσίαν· πλὴν διὰ μόνου τοῦ ἐπί τι διάστημα, ἀντὶ τοῦ διὰ παντός, μὴ ἐπανεκλέγειν αὐτοὺς, ὡς ἂν ἦν τοῦτο δεινὴ τις, ἱκανὴ καὶ δικαία ποινή· δικαίαν οὕτω, κάλλως ὅλως ἀδίκαστον καταδημαγωγούμενοι θεωροῦντες καὶ τὴν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν τῆς ἐξουσίας κατάχρησιν, καὶ τὰς ἥσσονας ἑαυτῶν ἰδίας παρανομίας! Οὕτως ἐν τῇ παρουσίᾳ "Ἑλλάδι" ἀσφαλίζεται τὸ παρανόμων ἀκαταδίωκτον, κάφανίζεται πᾶσα δικαιοσύνης βεβαίωσις, κἀνεργητικῶς καταργεῖται, καθ' ὅσον γε τοῦλάχιστον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπινον βίον, ὡς καὐτὴ ἢ διὰ τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ ἀδέκαστος τοῦ Θεοῦ κρίσις, σιωπηρῶς τιθεμένη κατέναντι τῶν "δι' ἀγῶνων κεκτημένων δημοκρατικῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν"! Θαύμασον Ἄναγνώστα τὴν Νεοέλληνας "Πολιτεῖαν"· ἦς πρό, ἢ Πλάτωνος παντάπασις ὠχριᾷ! Καταργουμένης τῆς ἀνομίας (διὰ γε τὸ πρόσκαιρον χρηματικὸν ἢ ἄλλο ποταπὸν

ὄφελος!), παντελῶς περιπτεύουσι πλὴν ὡς διάκοσμος μόνον καὶ πάντες οἱ φύλακες καὶ τὰ δεσμωτήρια! Οἱ μέγιστοι πάντων κακοποιοὶ πάντως ἐκεῖ οὐ φυλάσσονται! Μείζων ἐστὶν ἔγκλημα τὸ διαφθεῖρειν τινὰ παῖδα; Πόσον, ἄρα, μάλιστα μείζων ἐστὶ τὸ διαφθεῖρειν πᾶσαν τὴν κοινωνίαν; Οἱ νεοέλληνες, συμμετέχοντες, *οὐδεμίαν* ἀπόκρισιν τούτῳ διδῶσι! Πρὸ τῆς νέας τοιαύτης τούτων "φιλασοφίας", παιδικοὶ φλήναφοι καταδείκνυνται πᾶσ' αἱ ἀγωνιώδεις ἀρχαῖαι τὸν ἄνθρωπον ἀνυψοῦσαι ἀναζητήσεις! Ὁ βίος "ἀπλοποιεῖται"! Καὶ μόνον ὁ οὕτω δυνάμενος ζῆν ζήτω! Πᾶς ἄλλος, μέγ' ἄχθος γίγνεται τῇ νέᾳ αὐτῇ "Πολιτεία" διπόδων, τῇ ἑαυτὴν δοκούσῃ πεπολιτισμένην!

§138. Ἄλλ' ὡς οὐκ εἰσιν ὅλως τυφλοὶ ἀλλ' ὄρωντες καὶ πάσας τὰς ἑαυτῶν ἰδίας ἀτασθαλίας καὶ τὰς παρὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν τῇ πατρίδι ἐπιγιγνομένας ἀνηκέστους ζημίας, ἀκριβῶς διὰ τὸ ἐνώπιον τούτων ἀρνεῖσθ' ἀναλαβεῖν ἀκεραίας πάσας αὐτῶν ὡς πολιτῶν τὰς εὐθύνas, μὲν ὅσα διαλογίζονται συμβαίνοντ' ἐν σκοτεινοῖς· οὐ μεγίστην πασῶν ὁμολογοῦντες συνομωσίαν πρώτην τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἄρνησιν ἀναλαβεῖν ἀκεραίας τὰς εὐθύνas αὐτῶν! Προδότηι πατρίδος καὶ πράκτορες ξένων, ἀλλὰ δίκην διὰ ταῦτα διαφεύγοντες τούτων οἱ ἄρχοντες! Πατριῶται παρὰ ταῦτα οἱ τούτους ἐκλέγοντες κἀνεχόμενοι ἐθελοτυφλοῦντες παράφρονες! Πᾶς χρόνος ἐπέγει ὡς ὅτι ψυχορραγεῖ αὐτὴ ἡ πατρίς; Οἱ διὰ γλώσσης ἀνθρώπου παντελῶς ἀπερίγραπτοι τῶν ψευδελλήνων ἠγέται καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτοὺς λοιποὶ δημόσιοι ἄνδρες ἀπλῶς ὡς ἀπὸ μακρῶν αἰώνων ἀνατολῆται μακαρίως ἀπολαμβάνουσιν ἐξουσίας τὴν ἡδονὴν, ἀσυνειδήτως αἰεὶ "αἰσιοδοξοῦντες" καίτοι μὴδὲν τῶν νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἄκρως ἐπειγόντων τεκταινομένων οὐδ' ἀσυναισθήτως κατανοοῦντες! Καὶ περισσῶς ἀναλίσκοντ' εἴτ' ἐν αἰσχροῖς, ἀκατασχέτοις, ἀνοσίαις, δημοσίαις, φλυαρίαις, φρικαλείαις "συζητήσεσιν" (*οὐχὶ δὴ γε* τῆς Ἀληθείας!) καὶ "διαλόγοις" (*οὐχὶ δὴ γε* διὰ τοῦ Λόγου!), κοινῶς δὲ καλουμέναις "κουβέντες", ὡς κένταυρ' ἀλλήλοισι *δήθεν* "χαριτοβρύτως" σκιαμαχοῦντες περὶ πάντ' οὐ δεῖ ποσῶς λέγεσθ' εἴτ' ἐν δήμῳ μεγάλῃ φωνῇ, εἴτε καὶ κατ' ἰδίαν ψιθύρῳ, οὐδόλως τοῦ χρόνου φειδόμενοι ἢ τῶν σπουδαίων κηδόμενοι, σκοπίμως "ὀμιλοῦντες" συγχρόνως ἵνα μείζων αἰσχροὺς θόρυβος γίγνηται χὲρ ἀντίπαλος μὴ ἀκούηται· εἴτ' ἐν μακαρίαις, μειδιαζούσαις ἀηδῆ ἀναμηνυκαζούσαις, ἀπολύτως ἠλιθίαις μονολογίαις, ἐν αἷς ὡς σοφαὶ μόναι κενολογίαι, χῶς καινοτομίαι μόναι κεινοτομίαι "διδάσκονται"! Πῶς οὖν οὐ θλιβερωτάτῃ ἢ τῆς χώρας ταύτης κατάληξις; Ποῦ θλιβερώτερον τοῦ τῶν ψευδοπολιτῶν τούτων θέαμα; Ἐχεις τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπλῶς διὰ τὸ ὄραν ἢ τὸ μὴ ποσῶς καθορᾶν τὰ πρό σου συμβαίνοντα, Ἀδελφεῖ Ἀναγνώστα;

Καὶ ὧτα διὰ τὰκούειν εἰς τέλος, ἢ κενὸν ὅλως τὸ τούτων διάμεσον, ἀδυνατῶν οὕτω κατανοεῖν τὰκούόμενα; Καὶ ἀφήν διὰ τὸ αἰσθάνεσθ' ὡς καὶ τὴν οὐράνιον ἀπαλότητα, ἀλλὰ μὴ ὄντως τρόμω συνέχεσθ' ἐπὶ τῇ βαναύσῳ πατρίδος τραχύτητι; Πῶς οὖν οὐ σε καταθλίβει τῆς οἰμωζούσης πατρίδος τὸ θέαμα; Πῶς δ' οὐ σε καταπροσβάλλει ἡ παρὰ τῶν ψευδελλήνων κατειργασμένη Ἑλλάδος εἰκὼν; Πῶς δ' οὐ σε κατεξοργίζει εἰς σωτήριον δράσιν ἢ ἐν ταύτῃ συσσωρευμένη αἰσχροτής; Πῶς ἐνθυμῇ Ἡρακλέους, καυτοῦ ἀπόγονον σαυτὸν θεωρεῖς, ἀλλ' οὐκ ἀναλαμβάνεις ἀπὸ τῆς Αὐγείου κόπρου ἀποκαθῆραι πατρίδα; Πῶς δ' οὐχ ὁράς ὅτι σὺ μόνος περιγέλαστον κατέστησας τὴν Ἑλλάδα; Πῶς οὐκ εἰσέτ' ἐπερίσσευσεν ἔν σοι ἡ ἀπαισία ταύτης ὀσμῆ, αἰσχος καὶ λοιδωρία; Ἡ μᾶλλον ὡς σκώληξ σαπρόφυτος ἐν ἐκείνης τῇ κόπρῳ σαυτὸν ἔθαψας, χῶς δεῖ σκώληκι τρυφηλὴν θεωρεῖς ἢν "ζῶην" διάγεις ἐκεῖ; Διατί οὐ πλέον σαυτὸν ἐρωτᾷς εἰ εἰσέτι ὡς σώφρων ἄνθρωπος ἐνεργεῖς, ἢ ὡς σκώληξ ἐν ὀπαῖς σύρη, ἢ ἀπλῶς ὡς ὅλως νεκρὸς ἐκεῖ κείσαι;

§139. Σύνελθε Ἀδελφέ, καὶ ξένους μὴ αἰτιᾶ! Ὅτι οὐ ξένοι μετέβαλον τὸν σὸν τόπον εἰς κοπρεῖον Αὐγείου οὐδ' ἔθαψάν σε ἐν τῇ ἰδίᾳ σου κόπρῳ! Σὺ εἶ ὁ ἀπολύων τὰ παντοειδῆ ἴδια περιπτώματα κατὰ προσώπου γῆς ἑλληνίδος, μηδὲν ὁ ἀναίσθητος αἰσχυνόμενος! Σὺ νῦν εἶ ὁ βλασφημῶν Θεόν τε καὶ Ἄνθρωπον, ἀνερυθριάστως τὸ παγκόσμιον αἶσθημα προκαλῶν καὶ προσβάλλων τὴν Ἀνθρώπου αἰδῶ! Σὺ νῦν εἶ ὁ μόνος ἐγκαταλιπὼν τὸ εὐγενὲς Πνεῦμα προγόνων, ἀσβέστως μισῶν τὰ κείνων διδάγματα! Σὺ νῦν εἶ ὁ μόνος μολύνων τὰ ὅσα λευκὰ ἐναπέμειναν μάρμαρα, ἃ οὐκ εἰσέθ' ὅλως κατέστρεψας ἢ ἐπώλησας ξένοις ἀντὶ πινακίου φακῆς! Σὺ νῦν εἶ ὁ μόνος χρηματιζόμενος ὡς ἔμπορος εὐτελῶν, ἄξεστος ἀνατολίτης πωλῶν τὴν ἀτίμητον κληρονομίαν προγόνων· ἐφ' ἧς σὺ μόνος τὴν εὐτελεῖ ὀρίζεις τιμὴν· ἢν οἱ ξέν' ἀγοράζουσι δι' ἀγάπην, δικαίως διὰ ταύτην ἐγγύτερον τοῖς σοῦ ἀρχαίοις προγόνοις ἑαυτοὺς θεωροῦντες, ἢ σὲ τὸν ἐξεωνημένον κατὰ χρήμασι πωλοῦντα τὰτίμητα! Σὺ νῦν εἶ ὁ μόνος δι' ὀκνηρίαν περιάγων τὸ σὸν ὅλως κενὸν Πνεύματος σῶμα, τὰ μάλα σκληρὸν ὀνομάσας τὸ ὡς Ἑλλην, *τουτέστιν ὡς αἰώνιον ζῶντος Ἀνθρώπου παράδειγμα, ζῆν ἐλευθέρως ὑπὸ τὸν καὶ σὸν ἴδιον ὑπὸ σοῦ ἐνλαβόμενον Νόμον Θεοῦ!* Σὺ νῦν εἶ ὁ μόνος προτιμῶν ζῆν ὑπὸ νόμους ἀνόμους, οὓς σὺ μόνος πρὸς σε ξένους κατασκευάζεις· οὓς σὺ μόνος ἀσμένως, ἐν ταύτῳ ἐπαναστάτης χυπήκοος διαμείνας καὶ διαμείνων, αἰείποθ' ὁ ἀνελεύθερος παραβιάζεις· ἵνα σαυτὸν τελευταῖον καὶ μόνον ἐναπομείναντα βάρβαρον· ἀποπλύνῃς τὸ μέν, ὡς σὺ νῦν μόνος ἐλπίζεις, ἀπὸ τῆς αἰσχύνῃς τοῦ χρέους ὅπερ σὺ μόνος νῦν

ἀτιμάζεις τοῦ ὑπὸ τινα ἴδιον χρηστὸν νόμον ζῆν ἐλευθέρως, ὡς σὺ τελευταῖος καὶ μόνος εἰσέτι δοκεῖς αἰσχύνῃ εἶναι τὴν ὑπὸ νόμον τιμὴν καὶ σεμνότητα πολιτῶν ἐλευθέρων· ἀπαλλάξης τὸ δέ, ὡς σὺ μόνος νῦν αὐτεξαπατᾷ, ἀπὸ τῆς πολίτου ἀκεραίας εὐθύνης ἤνπερ σὺ νῦν μόνος ἀρνήθῃ διὰ τὸ ἄνομον τῶν ἰδίων σου νόμων! Σὺ νῦν εἶ ὁ μόνος σῦναμα θεωρῶν "εὐφυΐαν" τὴν εἰς πλήρη μηδενισμόν περιάγουσαν ἔκνομον, ἐσκεμμένην κάγέρωχον περιφρόνησιν τοῦ ἰδίου σου νόμου, ἀλλὰ διὰ τὴν πολλὴν σου τοιαύτην μὴ δυνάμενος διορᾶν ὅτι, οὕτως, ὅλως ἐκδύεις σαυτὸν ἀπὸ τῆς προστασίας τοῦ ἰδίου σου νόμου καὶ γυμνὸς παραμένεις πρὸ πάσης ἀλλοτρίων ἐπιβουλῆς, μὴ δυνάμενος πλέον ἐπικαλεῖσθαι αὐτόν (ὄν σὺ πρῶτος οὕτως, εἰ μὴ κάπῃ τούτῳ, ὅλως ἀνοήτως ἀπέβαλες) οὐδὲ πρὸς ἀπόκρουσιν σκαιῶν αἰτημάτων τῶν ἀλλοτρίων ἀπαιτούντων ἀπὸ σοῦ τὴν προδοσίαν πατρίδος! Σὺ νῦν εἶ ὁ μόνος ἐλεύθερον σαυτὸν μὲν θεωρῶν, ἀλλ' ὅμως δ' ὅτι οὕτω δούλον ἀληθῶς τῆς σῆς εὐθυνοφοβίας πολλαπλῶς κατέστησας σαυτὸν μὴ καθορῶν! Σὺ νῦν εἶ ὁ μόνος εἰσέτ' ἀγνοῶν ὅτι ῥάδιος τῶν ἀλλοτρίων γίγνεται δούλος πᾶς ῥαδιοῦργος ἡγέτης ὃς τὸν ἑαυτοῦ χρηστὸν νόμον περιφρονεῖ· ὄν ἐν ταύτῳ οὕτω διδάσκει σε καὶ τιμᾶν καὶ περιφρονεῖν, μηδέποτε σοι ἔνομον περὶ τὰ πραχθέντ' ἀπολογίαν διδοῦς! Σὺ νῦν εἶ ὁ μόνος εἰσέτ' ἀγνοῶν, καίτ' ἐπ' αἰῶνας μακροῦς εἰς δουλείαν περιελθῶν, ἀλλ' οὐδέποτε σαυτὸν αὐστηρῶς ἐξετάσας καὶ διὰ τοῦτο τὸ φοβερόν, ὅτι *κυρίως ὁ δούλος ὑπέχει τὴν μεγίστην εὐθύνην διὰ τὸ περιεληλυθέναι αὐτὸν εἰς δουλείαν!* Σὺ νῦν εἶ ὁ μόνος δοκῶν "φιλοτιμίας" πολλῆς ὑποχρέωσιν τὸ ἐξαγριοῦσθαι ὡς καὶ διὰ τὸ δικαίαν ὑφίστασθαι κριτικὴν, ἀλλ' οὐχὶ ὡς μόνην δικαίαν τιμὴν τὸ μηδέποτε διδόναι κριτικῆς τινος ἀφορμὴν! Τί δ' ἄλλο τοῦτο καταμαρτυρεῖν δύναται, ἢ ὅτι παντελῶς ἐλησμόνησας ὅτι αἰεὶ δεῖ σε ζῆν ὑπὸ τὸν σὸν ἴδιον ἐλεύθερον ἀκοίμητον ἔλεγχον· ὃς μόνος δύναται σώζειν σ' ἀπὸ τᾶλλοτρίου τοιοῦτου, σαυτὸν εἰ οὕτω σεβόμενον;

§140. Εἰ ἄρα θέλεις τὸν ἀπολεσθέντα παγκόσμιον σεβασμὸν ἀνακτῆσαι, ἀνάνηψον καὶ σαυτὸν ὀρθὸν στήσον! Σὺ εἶ, ἀλλὰ μόνον εἰ καθ' ὅλα σεμνὸν ἄτομον εἶ, ἢ καθ' ὅλα σεβαστὴ κοινωνίας μονάς! Κατὰ τᾶτομα καὶ ἡ κοινωνία αὐτῶν! Εἰ μὲν αὐτὰ ὑγιαίνει κάκεινη ἐστὶν ὑγιής, ὀρθή, σεβαστή· εἰ δὲ ταῦτα νοσεῖ κάκεινη ὡσαύτως νοσεῖ, καταπίπτει πρηνής, γίγνεται ἀσέβαστος! Μόνον καθ' ὃν σεβασμὸν ταῦτα δικαίως τιμῶνται, τουτέστι σεμνῶς ἑαυτὰ εἰ σεβόμενα, τῆς αὐτῆς κάκεινη δικαιούται τυγχάνειν τιμῆς! Χῶς ἐκείνη οἴκοι τιμᾶται ὑπὸ τῶν καθ' ὅλ' αὐτὴν σεβομένων ταύτης μελῶν, τῆς αὐτῆς ὁμοίας ἐν τοῖς ξένοις ἀναποφεύκτως τυγχάνει τιμῆς καὶ

πᾶς ἐκεῖ ταύτης πρεσβεία! Δικαίως δ' ἀτιμάζετ' ἐκεῖ, πᾶσα πρεσβεία ἀτόμων καὶ κοινωνίας οἴκοι αὐτά τε καὺτὴν μὴ σεβομένων! Ὅτι ἡ σχέσις ἀτόμου πρὸς κοινωνίαν, ἀκατάλυτος προσωπικὴ σχέσις ἐστὶν ἐνὸς ἐκάστου πρὸς ἕνα ἕκαστον πάντων τῶν λοιπῶν ταύτης μελῶν! Εἰ κοινωνίαν δικαίαν ἀδίκως προσβάλλεις, ἕκαστον αὐτῆς δίκαιον μέλος ἀδίκως προσβάλλεις κἀναλόγως πολλαπλοῦν ἐστὶ τὸ σὸν κατὰ κείνης κἀκείνων ἀδίκημα! Κἂν καθ' οἰονδήποτε τρόπον προσβάλλῃς, καίγε προσβάλλεις, κοῦ σὸν οὐδὲ κατὰ πλειοψηφίαν ἴσταται τὸ δικαίωμα τἀποφασίζεῖν εἰ σὺ προσβάλλεις! Εἰ δέ τις ἄνθρωπος ὀρθῶς θεωρεῖ ἑαυτὸν ἀδίκως ὑπὸ σοῦ πως προσβαλλόμενον, σὺ προσβάλλεις αὐτόν, κοῦ δικαίῃ ἀρνεῖσθαι τὴν ἐπιγιγνομένην αὐτῷ προσβολήν! Κατὰ προσώπου τῆσδε γῆς πτύεις καὶ τὰ ὅσα σου αἰσχρὰ περιπτώματ' ἐπ' αὐτῆς ἀπορρίπτεις; Ἄναιδῶς πτύεις κατ' αὐτῶν τῶν προσώπων τοῦ Θεοῦ καὶ τ' Ἀνθρώπου! Ἄμφοτέρων ἐκείνων ὁ αἰσχρὸς τε καὶ βλάσφημος ρυπαίνει τὰ ἅγια πρόσωπα! Τοῦ μὲν Δημιουργοῦ διὰ τὸ εἰς Κόσμον, οὐ σὸν πτυελοδοχεῖον, δημιουργῆσαι αὐτήν, βλασφημότατε· τοῦ δὲ δημιουργηθέντος διὰ τὸ εὐχαρίστως τούτου ἐπὶ μόνη τῇ δόξῃ Θεοῦ ἐπὶ ταύτης, οὐκ ἐν τῷ σῷ ἀποπατεῖω, περιπατεῖν, ἀπολίτιστε βαρβαρότατε! Λόγου καταχρῆ, καὶ τὸ λόγων παραποιεῖς νόημα, ὡς οὐκ ὀφείλεις ἀνοητότατε; Πῶς λησμονεῖς ὅτι ἐκ Θεοῦ ἐστὶν ὡς καὺτὸς ὁ σὸς Λόγος, ὄνπερ αἰεὶ δεῖ σε τιμᾶν, ὄνπερ αἰεὶ δεῖ καὶ διὰ τῶν σῶν λόγων ἐκφράζεσθαι, ὄνπερ ποιηρῶς σὺ οὐ τιμᾶς παραποιῶν τὸ σὸν Λόγῳ ὡς καὶ τῶν σῶν λόγων νόημα; Δι' ἐργασίαν ἀμείβῃ, ἀλλ' αἰσχρὰ ἐστὶν ἡ ποιότης τοῦ ἔργου ὃ σὺ ἀντιδίδως; Πῶς οὐχ ὀρᾶς ὅτι ἄλλου τινὸς δεῖ, ἀδίκως δέ, τὴν ἀμοιβὴν περικόπτεσθαι, εἰ καὶ σὲ "δεῖ", οὕτως ἀδίκως, ἀμείβεσθαι; Πῶς οὐχ ὀρᾶς ὅτι οὐχ ὡς κοπρομηχανὴ ἐγεννήθης, ἀλλ' ἵνα τέλειον ἔργον ποιήσης ἀρεστὸν ἄμφω Θεῷ τε κ' Ἀνθρώπῳ, δι' ὃ μόνον δικαίως δεῖ σε ἀμείβεσθαι; Ποῦ δὲ σὺ εἶδες ὅτι, διότι ἀπλῶς ἐγεννήθης, ἄρα δικαίῃ κάμοιβῆς, ὡς καὶ μέχρις αὐτῆς τῆς χλιδῆς, οὐχὶ δ' ἀναλόγου πρὸς μόνην τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν ἀρτίαν τοῦ παρὰ σοῦ παραγομένου ἔργου ποιότητα; Πῶς δ' οὐ σὺ βλέπεις ὅτι, οὕτω καὶ ἄλλως ἀναρχομένη ἡ κοινωνία μόνην τὴν γενικὴν αὐτῆς σῆψιν προδίδωσιν, ἧς σὺ χοῖ σοὶ ὅμοι' εἰσὶν οἱ ὑπαίτιοι, διαλύοντες ταύτην καὶ διὰ τῶν τοιούτων καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων ὑμετέρων ἀμετρήτων ἀδικημάτων;

§141. Ἐπιθυμοῖς διορθῶσαι τὴν κοινωνίαν; Ἄφ' ἑαυτοῦ ἐλευθέρως ἄρχου ἀπὸ σαυτοῦ! Εἰ ἐλεύθερον ἄνθρωπον καὶ πολίτην σαυτόν θεωρεῖς καὶ τὴν τούτου τιμὴν σαυτῷ ἀπαιτεῖς, οὐ δικαίῃ ἀναμένων προσταγῆν πρῶτον λαμβάνειν παρ' ἄλλου τινὸς ἵνα ὕστερον

ἐνεργήσης ἃ δεῖ σ' ἐνεργεῖν ἐλευθέρως καὶ τεξουσίως ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ ἰδίου σου ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐκ τῶν σῶν ἔσω λάμβανε τὸ εἰς δρᾶσιν σεμνὴν προάγον σε πρόσταγμα! Πῶς οὐκέτι σὺ βλέπεις ὅτι, διὰ μόνην τὴν *τοιαύτην* χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας αὐτοῦ καὶ τὸ *οὕτως* ἀναγορεύειν ἑαυτὸν εἰς πολίτην, τιμῆς δικαιοῦται ὁ ἄνθρωπος; Κοινωνίαν ἐπιθυμεῖς διορθῶσ' ἀπὸ σαυτοῦ οὕτως ἀρχόμενος; Μηδέποτ' ἀφ' ἑαυτοῦ ἀποχωρίζου σαυτὸν, τὸ ἐν σοί, ὃ ἐν εἶν' ὀφείλει, Πνεῦμα διχάζων! Εἴτε ἰδίᾳ, εἴτ' ἐν πολλοῖς, εἴτ' ἐν οἴκῳ, εἴτ' ἐν δήμῳ, *εἶνα καὶ τὸν αὐτὸν* δεῖ σε τυγχάνειν, χόμοίως ἀκεραίως δεῖ σε συμπεριφέρεσθαι! Εἰ πάντοθ' ὑπὸ τὸ ἴδιον ὄμμα εὐρίσκη, ὡς καὶ εἰ ὑπὸ τὸ ὄμμα τοῦ Δικαίου Θεοῦ, ἄλλων κριτῶν χρεῖαν οὐχ ἔξεις! Ταῦτα τὰ δύο ὁδηγήσουσί σ' ἀσφαλῶς! Ὑψηλὸν κατέχεις ἀξίωμα; Ἐναλόγως ὑψηλὸν καὶ τὸ χρέος σου τοῦ διδόν' ὑπόδειγμα καθ' ὅλ' ἀνεπιλήπτου *συνολικοῦ* βίου! Μόνοι ἀνάξιοι κρύπτονται ὑπὸ τοὺς καινοφανεῖς *δῆθεν* νόμους "προστασίας προσωπικῶν δεδομένων" ἀσφαλιζόντων τὰ καταδίκων πάσης βδελγηρᾶς ἀνομίας διασήμων προσώπων καὶ διαβοητῶν κακοποιῶν ὠνούμενων τὴν σιωπὴν τῶν εὐθύνων, ὡς κατὰ τὸν μεσαίωνα τὴν *δῆθεν* εἴσοδον εἰς Παράδεισον! Ἄλλ' εἰ εἰς Θεὸν οὐ πιστεύεις, οὔτε σφάλμα οὔτ' ἔλεγχον ἀποφύγει δυνήση! Ὅτι ὁ Θεὸς μόνος ἐστὶν ἡ ἀρχὴ πάσης σοφίας, χη πηγὴ πάσης ἀκεραιότητος! Διὰ τοῦτο, εἰ κατ' Αὐτὸν ὅλως ζῆς, οὐδεὶς δυνήσεται ἐλέγξειν σε περὶ σφάλματος! Διὰ τοῦτο, μηδέποτ' ἀπόφυγε, ἀλλὰ μάλλον ἀσκοῦ, σαυτὸν ἐρωτᾶν εἰ ὃ ἐν νῶ ἔχεις, ἢ προτίθεσθαι πῶς ποιεῖν συνάδει Θεῷ! Θεῷ, λέγω, οὐχὶ "θεολόγοις", ἢ τῇ σῇ ταπεινῇ εἰ κάπῃ "σωτηρίαν" νομιζομένη ἐπιθυμία! Οὐ γὰρ συνάδεις Θεῷ εἰ μόνην τὴν σὴν "σωτηρίαν" αὐταρέσκως ἐπιζητεῖς ἀπλῶς διὰ τὸ "σωθῆναι" σε μάλλον, ἢ τὰ καμάτως καϊδίως ποιεῖν ἃ δεῖ σε μετὰ Κείνου ποιεῖν! Ἐλάχιστοι γὰρ γεγόνασιν ἀληθεῖς Θεολόγοι, ἀγωνία περὶ ταῦτα διὰ βίου ἀναλωθέντες· οἱ δὲ λοιποὶ καὶ πολλοὶ "θεολόγοι" κληθέντες μάλλον συνέχεαν, ὡς καὶ εἰσέτι συγχέουσι, τὴν ἰδίαν αὐτῶν τὰ μάλα πλημμελῆ "γνώσιν" κευφάνταστον "εὐσέβειαν" πρὸς τὸ πλείστον "ἄγνωστον" αὐτοῖς θέλημα τοῦ Θεοῦ· τοιοῦτο ἐν τοῖς νοῖς καὶ ψυχαῖς αὐτῶν διαμείναν διὰ τὴν *ἠθελημένην αὐτῶν ἀγνωσίαν* Θεοῦ, ὀφειλομένην εἰς *μόνην τὴν εἰς Αὐτὸν ἀπιστίαν* αὐτῶν! Μὴ λησμόνει ὅτι μεταξὺ τῶν ἀληθινῶν Θεολόγων πάντως Σωκράτης καὶ Πλάτων, οἵτινες οὐδέποτ' ἔπαυσαν, ἐν Λόγῳ αἰεὶ διαμείναντες, διερωτᾶσθαι τίς ὄντως ἐστὶν ἡ βουλή τοῦ Θεοῦ, καὶ τίνα ἐστὶ τὰ ὅλως ἡμῖν προσιτὰ ἐκ τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ Νῶ τοῦ Θεοῦ! Μὴ λησμόνει ὅτι Ἑλλήνων ἡ ῥῆσις ὅτι Θεὸς ἦν-ἔστιν-ἔσται ὁ Λόγος, χῶτι ἐν τούτῳ αἰεὶ δεῖ εἶναι τὸν Ἄνθρωπον! Μὴ λησμόνει ὅτι *οὐχὶ ἐξ Ἑλλήνων*

ἦν ἡ ἀσυγγνώστως ἀποῦσ' ἀπὸ τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως δήλωσις ὅτι *Θεὸς ὁ Λόγος ἐστὶ, καὶ Λόγος ἐστὶν ὁ Θεός, ἀεὶ εἶς οἱ δύο Ἐκκεῖνοι ὡς Πρόσωπον Ἐν τε κἀχώριστον ὡσαύτως εἰσὶν αὐτὸς ὁ Πατήρ καὶ τὸς ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον!* Καὶ κατάλαβ' ἐπὶ τέλους ὅτι αὕτη ἡ παράλειψις ἐστὶν ἡ θεμελιώδης αἰτία παντὸς ἔκτοτ' ἐπιγεγεννημένου κακοῦ, ὅπερ ἀσφαλῶς ἀποφύγοιτο ἂν εἰ ὁ Λόγος ἔκτοτε τοὺς ἀνθρώπους ὠδήγει! Εἰ οὖν τὸ πῶς ὅποι ἦλθες ἐθέλεις κατανοῆσαι, ἀπ' ἀρχῆς δεῖ σε ἄρξεσθαι· δηλον γάρ ὅτι, εἴ ποτ' ἐπὶ κορυφῆς ἔφθασας, ἐκεῖθεν ἡ σὴ πτώσις ἤρξατο καὶ σὺ οὕτως ἦσθα κείνης ὁ κύριος αἴτιος! Ὅτι οὐκ ἐστὶ δίκαιον ὁ πρῶτος τοὺς αὐτοῦ ἀκολουθοῦντες κατηγορεῖν ἢ καὶ μισεῖν διότι κείνοι αὐτὸν δικαίως ὑπερέκερασαν! Εἰ ἦν ποτε δίκαιον κατ' ἀξίαν καταστῆναι τὸν πρῶτον, ἵνα τὸ δίκαιον ἀεὶ παραμένῃ, εἴτε κατ' ἀξίαν δεῖ ἀεὶ παραμένειν πρῶτον τὸν ποτε πρῶτον, εἴτε τὸν ἐκάστοτε κάλλιστον δεῖ ἀναγνωρίζειν ὡς πρῶτον· μηδενὶ ποτε χαριζόμενα ἄλλ' ἐν τῷ συνεχεῖ εὐγενοῦς ἀμίλλης ἀγῶνι ὑπὸ τάριστου ἀποσπώμενα τὰ πρωτεῖα! Ὡστ' οὐκέθ' ὅς ποτ' ἦν πρῶτος διαμαρτύρεσθαι δικαιοῦται κάλλους θεωρεῖν ὑπαιτίους διὰ τὸ παύσασθ' αὐτὸν εἶναι πρῶτον, ὅτ' οὐδὲν οὕτως ἔπραξεν ὥστε δικαίως παραμένειν ἐπὶ τὰ πρωτεῖα! Οὐχ ὑπάρχει κληρονομίας δικαίωμα ἐπὶ ταῦτα, οὐδὲ τιμῶν δικαιοῦται πᾶς ἀνάξιος γόνος τῶν ποτε πρῶτων ὑπαρξάντων προγόνων! Δικαίως γὰρ ταῦτα κάκεῖναι ἀεὶ τῷ ἐκάστοτε καλλίστῳ ἀνήκει! Εἰ οὖν διὰ προγόνους εὐρεθέντας ποτ' ἐπὶ κορυφῆς ὑπερήφανος εἶ, ἵν' ἐν ἑαυτῷ τίμιος καὶ πρὸς πάντας δίκαιος παραμένῃς, τουτέστιν εἰ εἰσέτι τιμᾶς δικαιοσύνην καὶ τιμιότητα, καὶ βαθέως δεῖ σ' ἀποτιμᾶν πῶς, πότεν καὶ διατὶ κάκεῖν' ὡσαύτως πεπτώκασι, καὶ λεπτομερῶς πάσας δεῖ σ' ἐρευνᾶν κάκεῖνων τῆς θλιβεράς πτώσεως τὰς αἰτίας, ἵνα μὴ καὶ σὺ ἐν τῷ αὐτῷ δεινῷ κείνων σφάλματι περιπέσης!

§142. Εἰ δὲ σὺ καὶ νῦν ἔτι πίπτεις εἰ καὶ θέλεις ἐπὶ τὰ ἄνω πάλιν ἐλθεῖν, πῶς ἄρα σὺ δυνήσῃ τοῦτο δικαίως ποιῆσαι, εἰ μὴ κάκεῖνης τῆς πτώσεως τὰς αἰτίας δυνήσῃ πρῶτον κατανοῆσαι; Ὅτε γὰρ δι' ἐλευθερίαν ἠγωνίσω ἀπὸ βαρβάρων ἢ ἔστω ξένων σώσαι πατρίδα, πάντως καὶ διὰ παντὸς ὄφελος κατανοῆσαι χόμολογήσαι, ὅτι ὡς ἄλλοις διὰ δικαιοσύνην οὐκ ἐπετρέπετο τὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ σοῦ ἀποσπᾶσαι, οὐδὲ καὶ σοὶ ἀντίστροφον ἐπετρέπετο, οὐδέ καὶ νῦν ἢ ποτέ τι ἐπιτρέπεται! Κάκεῖνων ὄντων ἀνελευθέρων χυποταγμένων τοῖς κυρίοις αὐτῶν, πάντως οὐ σοὶ ποτ' ἐπιτρέπεται αὐτοὺς καταστῆσαι σοὺς ὑπηκόους ἢ δούλους, ὑφ' οἰονδήποτε πρόσχημα· οὐδὲ σαυτὸν ἐγγενῶς πῶς ἀνώτερον θεωρεῖν καπὶ τούτῳ ἔχοντά τινα πλείονα τῶν λοιπῶν δικαιώματα· τὸ γὰρ αὐθέντας ἀλλάσ-

σειν οὐδέποτε ἔς μείζον' ἐλευθερίαν τοὺς ἀνθρώπους προάγει! Ὅτι οὐκ ἔστι Θεῷ ἀρεστόν πάντοτε μείζονά τε κάπολυτον ἡμᾶς θεωρεῖν μόνην τὴν ἡμετέραν ἐλευθερίαν· πάντοτε δ' ἥσσονα κείνην τῶν ἄλλων, ἣν οὐδέποτε πρέπει ἐπιβουλεύεσθαι χάριν τῆς ἡμετέρας! Ὡς ἄλλους σὺ θέλεις τὴν ἐλευθερίαν τὴν σὴν σέβεσθαι, οὕτω καὶ σὺ γε ὀφείλεις σέβεσθαι τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἄλλων. Δέδοται πᾶσιν ὡς αὐτοῖς δοκεῖ ζῆν· ἐφ' ᾧ καὶ λόγον δώσουσι τῷ Θεῷ! Τί οὖν πρὸς σε εἴ τινες προτιμῶσι ζῆν ὑπ' αὐθέντας; Ἀμφω κάκεινοι χοῖ κείνων αὐθένται λόγον δώσουσι τῷ Θεῷ! Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς κατ' ἰδίαν εἰκόνα ἐποίησεν, ὡς ὄντως ἐποίησε, τοὺς ἀνθρώπους, πάντως ἴνα καὶ αὐτοὶ ὡς Ἐκεῖνος ὧσιν ἐλεύθεροι ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός! Ἔραγ' οὖν ὑπολόγους καὶ περὶ ἐλευθερίας κατέστησεν ἡμᾶς ὁ Θεός· τουτέστιν οὐ μόνον πῶς ἕκαστος ἡμῶν ἐλεύθερον καθίστησιν ἑαυτόν, ἀλλὰ καὶ πῶς ἕκαστος ἡμῶν μὴ ἀνελεύθερον καθίστησι τὸν αὐτοῦ γείτονα κάδελφόν! Ὅτι θεμέλιον πάντων τῶν λοιπῶν ἀγαθῶν ἔστιν ἡ ἐλευθερία. Ἡ τῆς πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐλευθερίας προαγωγή πάντων αὐτῶν ἔστι χρέος, διασήμως διωκόμενοι διὰ μόνης πειθοῦς τε καὶ παραδείγματος ἐξ ἰδίων, οὐδέποτε διὰ βίας, ὡς ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ μόνου εἰσὶ πάντες οἱ ἀνθρώποι θεοὶ, καὶ διὰ μόνης τῆς ἐλευθερίας, τῆς πειθοῦς καὶ τοῦ παραδείγματος δύναντ' αὐτοὶ προάγεσθαι πρὸς Θεῷ, ὅτι τοῦτο δεῖ εἶναι τὸ ὑψιστον παγκόσμιον πολιτικόν, καὶ διὰ τοῦτο οὖν ἄρα καὶ ἠθικὸν πάντων μέλημα, ὡς ὅτι μόνον οὕτω προάγεται ἡ εἰρήνη, ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ τελείωσις τοῦ ἀνθρώπου! Μόνους ἀνοήτοις ἔξεστι θεωρεῖν ταῦτα θρησκευτικὴν ἐπιδίωξιν· Ἀλλὰ τί ποτε τῶν τοιούτων καλῶς σὺ ὁ Ἕλλην, ἢ ὁ ψευδέλλη, ἢ ὁ ψευδορθόδοξος "Χριστιανός", ἢ τις ἄλλος ἐπὶ γῆς ζῶν, καλῶς ἄχρι τοῦ νῦν κατενόησας;

§143. Τί δ' ἔτι συμβαίνει; Οὐχ ὑπερήφανος πλὴν κενῶς εἶ διὰ τὸ μεγαλεῖον προγόνων; Ἄλλ' ἔστιν ὄντως μεγαλεῖον ἢ καταισχύνη ἢ κάκεινων παράβασις τῆς περὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐλευθερίας αὐτονοήτου τοῦ Θεοῦ ἐντολῆς; Πῶς οὖν οὐκ ἔστι καὶ σὴ καταισχύνη ἢ τῶν σῶν προγόνων παράβασις τῆς ἄλλων ἐλευθερίας, περὶ ἧς ὡσαύτως πλὴν ἀνοήτως εἶ ὑπερήφανος, ὅτι αὐτοὺς κάκειν' ἐπ' ἀλλοτρίων αὐθέντας κατέστησαν; Μὴ δὲ σὺ δόκει ὅτι πέραν Ἑλλήνων γένοιτο ἂν ὁ συλλογισμὸς, εἰ ὠρθολόγουν! Ἄλλ' οὐδ' οἱ Ἕλληνες ὠρθολόγουν περὶ ἐλευθερίας· οὐδ' αὐτός, φεῦ, ὁ Πλάτων! Πάντων ὑπερτάτη ἢ Ἀλήθεια! Ὅτι αὕτη μόνη πρὸς Θεόν ἔστιν! Ὡς οὖν εἰσέτ' ὄνειροπολεῖς ἰδεῖν ἀπὸ τῆς τέφρας ἀναγεννώμενον τὸ παλαιὸν ἔθνικόν μεγαλεῖον, πῶς οὐχ ὡσαύτως καὶ τὸ παρανόμημα κατὰ τῆς ἐλευθερίας; Οὐκοῦν, πῶς ἀληθῶς εἶ σὺ ὄντως τῆς ἐλευθε-

ρίας θεράπων και έραστής, εἰ καὶ ταῦτα πάντ' οὐ δεόντως συνίης; Οὐκ οὖν· εἰ μὴ κάπῃ τούτῳ συνταραχθεὶς τῇ Ἀληθείᾳ συντάξῃ! Καίγε νῦν, ἀκριβῶς ταύτης τῆς παραβάσεως τοὺς καρποὺς ἀπολαύεις, καὶ πάντῃ τὰ μάλα πικροὺς αὐτοὺς ὄντας καταγιγνώσκεις! Τί δ' ἔτερον καὶ νῦν ἔτι δοκεῖς ὡς ἐπὶ κορυφῆς ἐνεγκὼν τὸ ἔθνικὸν μεγαλεῖον; Πῶς οὐχ ὅτι ὑπ' Ἀλέξανδρον ἢ Ἑλλάς τὴν Περσίαν ὑπέταξεν!; Ἀλλ' εἰ ἢ προτέρα ἐπιβουλὴ τῶν Περσῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος βάρβαρος ἦν, πῶς οὖν οὐ χη ἀκολουθήσασα τῶν Ἑλλήνων κατὰ τῆς Περσίας; Εἰ *ἰκανῶς διὰ μόνην τὴν θείαν ἀνθρώπου προέλευσιν*, παντάπασι βάρβαρόν τε κἀνιέρων ἐστὶ τὸ ἄλλοις αὐτὸν ὑποτάσσεσθαι, πῶς οὐχ ὁμοίως καὶ τὸ ἄλλοις ὑφ' ἡμᾶς τάσσειν!; Εἰ δὲ τοῦτ' οὐκ ἐστὶν αἰσχρόν, πῶς ἄρ' ἔστιν αἰσχρόν τὸ ἄλλων ὑφ' ἑαυτοὺς τάσσειν ἡμᾶς; Εἰ τὸ ἄλλοις ὑποτάσσεσθ' αἰσχρόν, μάλ' αἰσχρότερον τὸ ἄλλοις αὐτῷ τὸν καλλίονα ὑποτάσσειν, ἢ ἐπιμελῶς αὐτὸν διδάσκειν αὐτοὺς τὰ κατὰ Θεόν, ἐφ' ἃ ὡς καλλίων αὐτὸς ἦλθε πρῶτος! Τουλάχιστον τρεῖς τοῦτο ποιῆσαι ἠρνήσανθ' οἱ Ἕλληνες: Καὶ ὑπ' Ἀλέξανδρον· καὶ Χριστιανοὶ γεγονότες, ὅτε τὸν Χριστιανισμὸν οὐκ ἐπήνεγκον ἐς Ἀσίαν· καὶ κατὰ τὴν διάσπασιν τῆς μιᾶς περὶ τὸν Χριστὸν Ἐκκλησίας, ὅτε διὰ τὰ πρωτεῖα ἀπέλιπε κάπ' αὐτῶν ἢ ὄντως Ὁρθὴ Πίστις! Ὡν τοὺς παλαιοὺς πικροτάτους καρποὺς, πάντες νῦν ἀπολαύομεν παγκοσμίως, εἴτ' ἐκτὸς εἴτ' ἐντὸς τῶν ἐθνικῶν καλουμένων ὀρίων διεξάγεθ' ἢ οὐδέποτε ἐκλιπούσα διχόνοια· εἴτ' ἀμφοτέρωθεν ξένην ἐπιβουλήν, εἴτ' ἀγῶν' ἐμφύλιον, ταξικόν, καλοῦμεν αὐτήν, καὶ εἴτ' ἐσμέν κύριοι εἴτ' ἐσμέν ὑπὸ κύριον· τούτῳ τῷ θείῳ νόμῳ πεισμῶνως παρανομοῦντες! Διότι ὡς εἶς καὶ ὁ αὐτός ἐστὶν ὁ ὑπὲρ πάντα Θεὸς τε καὶ Λόγος, ὁ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ μόνην εἰκόνα καὶ διὰ τὴν ἑαυτοῦ μόνην ὁμοίωσιν ποιήσας τὸν *πνευματικὸν* κατὰ τὴν *κυριότητα*ν αὐτοῦ ὑπόστασιν *ἄνθρωπον*, οὕγε τὸ ζῶον τὸ δίπουν, ἄραγε κατὰ τοῦτο, καὶ *πᾶς ἄνθρωπος θεῖός ἐστιν*, οὐ δὲ ζῶον πρὸς ἄμελξιν ὑπὸ τῶν παντοειδῶν "ποιμένων" αὐτοῦ, ἢ χουῶς δι' ἀγέρωχον τῶν *δῆθεν* "καλλιόνων" ἐπ' αὐτοῦ πάτημα! Ὡς ἄρ' οὖν *πᾶς ἄνθρωπος κατὰ Θεόν ἐστὶ θεῖος*, διὰ τοῦθ' ὁμοίως καὶ ἴσος αὐτὸς ἐστὶ παντὶ ἑτέρῳ ἀνθρώπῳ, χόμοίως καὶ τὸν περὶ ἐλευθερίας ἀνθρώπων Θεοῦ νόμον δεῖ ἴσως ἐπ' αὐτῶν πάντων ἀρμόττεσθαι· εἶγε καὶ κατὰ σῶμα ἢ νοῦν οὐχ ὅλως οἱ ἄνθρωποι εἰσὶν ἴσοι! Ἡ θειοτάτη αὕτη διδασκαλία οὐκέτι κατενοήθη ὑπὸ τῶν πλείστων ἀνθρώπων· οὐδ' ὑπ' αὐτῶν φεῦ τῶν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας Ἑλλήνων· οὐδ' ἔτι ὅτε Χριστιανοί, οἱοὶ φεῦ Χριστιανοί, οὗτοι κάκεινοι ἐγένοντο! Ἀεὶ περὶ τὰ πρωτεῖα ἢ ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ ἰσονομίας *τῶν ἀνθρώπων ἀγωνιζομένων*, παντελῶς ἀδιανόητον κατέστη αὐτοῖς καθ' ὅλα τὸν Λόγον ὀρθοτο-

μείν, δι' ὃ συνεχίζουσι χῶς δῆθεν εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ ἀσύστολα ψεύδη πρεσβεύειν καθαπτόμενα ὡς καὶ τοῦ Θεοῦ, οὐκέτι ὡς τοιαῦτα ἀντιληπτὰ γεγονότα!

§144. Μὴ δὲ σὺ νομίσῃς ὅτι ἄδικός ἐστιν ὁ Θεὸς διότι οὐ πάντας καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ νοῦν καὶ τάξ αὐτῶν δικαιώματα ἴσους πεποίηκε τοὺς ἀνθρώπους, ὡς σὺ δοκεῖς ὅτι ὤφελε, ἵνα μὴ τις αὐτῶν μείζον' ἢ ἥσσονα τῶν λοιπῶν ἑαυτὸν ἐκλαμβάνῃ! *Οὐ γὰρ σοφῶς ἀλλ' ἀσόφως* τὸν Κόσμον ἐπεποιήκει ἂν ὁ Θεὸς εἰ τοιούτως ἴσους πάντας τοὺς ἀνθρώπους ἐπεποιήκει. "Ὅτι οὐκ ἐστιν ἡ κοινωνία στερρὰ εἰ πάντες ῥαφεῖς ἢ πάντες γραφεῖς, εἰ πάντες διδάσκαλοι κούδεις μαθητῆς, εἰ πάντες πωληταὶ κούδεις ἀγοράζων, εἰ πάντες ἡγέται κούδεις ἀποδεχόμενος τὴν ἡγεσίαν ἐτέρου, εἰ πάντες πωλοὶ κούδεις ὁ δυνάμενος ἐτέρου τὸν κόπον μισθοῦν, εἰ πάντες πλούσιοι κούδεις ὁ βουλόμενος ὡς ὑπ' ἀνάγκης μὴ ἐξωθούμενος ὑπηρεσίαν ἐτέρῳ προσφέρειν! "Ἄραγ' ἴσως ἄσοφον καὶ τᾶπαιτεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἴσα πάντ' ἔχειν! Ἄρκει αὐτοῖς τὸ κατανοῆσαι τὸ κατὰ Σοφίαν Θεοῦ πάντας αὐτοὺς ἔχειν τὴν αὐτὴν θείαν καταγωγὴν καὶ τὸν αὐτὸν ἐκ Θεοῦ Λόγον· ὡς ὅτι τότε, *συνεργοῦντες τῇ θείᾳ Σοφίᾳ, τὰ λοιπὰ πάντα μεριοῦσιν ἑαυτοῖς κατὰ πλήρη Δικαιοσύνην, ἐν ἧ' χῆ κατὰ θεῖον μέτρον δικαία ἀνισότης τῶν τῶν ἀνθρώπων ταλάντων, ἢ συμβάλλουσα τῇ ἰσορροπίᾳ καὶ προόδῳ τῆς κοινωνίας τῆς σεβομένης Θεόν!* Πᾶσα ταραχὴ περὶ τὰ τοιαῦτα μέτρον ἐστὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν ἀσεβείας τῶν κοινωνίας μελῶν, περιφρονοῦντων τὴν ἕλληγον Σοφίαν Θεοῦ! Ἄρκει τὸ πάντας πρὸς σοφίαν πελάζειν, ὡς ἕκαστος δύναται χάρμότητι αὐτῷ· ὅτι οὕτω μόνον δύνανται πάντες ἄριστοι γίγνεσθαι κατὰ τε τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα, τουτέστιν εἰ ἑαυτὸν πρὸς σοφίαν ἕκαστος ἄγει, ἐν ᾧ δρόμῳ ἕκαστος τέτακται διώκειν αὐτήν. Καὶ γὰρ οὕτω μόνον χῆ κοινωνία ἀνθρώπων ἐν τάξει καὶ κόσμῳ καθίσταται· εἰδάλλως καταπίπτει εἰς ἀταξίαν, ῥῆξιν, στάσιν, καὶ γενικὴν ἀκοσμίαν, καταδηλούσας αὐτὸ γε μόνον τὸ μέγεθος τῆς βλασφημίας Θεοῦ! [Κατανοοῦμεν ποσῶς δ' ἄρα γ' οἱ νῦν ἐν Ἑλλάδι πῶς τοῦτο ἀρμόττει χῆμῖν;] Γενικὴ ἐν ἀνθρώποις ἡ ἐφαρμογὴ πρέπει τοῦ ἐν ᾧ τάλαντῳ ἕκαστος τέτακται, ἀντὶ τοῦ κατ' ἀνομίαν διώκειν τὰ κατὰ μόνην ἐπιθυμίαν!: Κἂν ταῖς οἰκογενείαις, ὡς ἐν ταῖς ὑγιέσιν αὐτῶν ἀπὸ μακροῦ ἀνεγνωρίσται, κἂν ταῖς κώμαις καὶ πόλεσι, κἂν ταῖς κοινωνίαις ταῖς μικραῖς καὶ μεγάλαις· κἂν αὐτῷ ἔτι ὅλῳ τῷ κόσμῳ· ὅτι μόνον οὕτως εἰς Κόσμον ἀληθῆ οὔτος καθίσταται μᾶλλον ἢ ἀδιάπτωτον πεδῖον πολέμου!

§145. Ὁμιλήσαμεν ἤδη περὶ τῆς τελειώσεως τῆς Ἱστορίας· ἥτις καὶ Συντέλεια κέκληται. Διατί ἄρα; Διότι τότε μόνον πάντ'

ἐπὶ τελειότητ' ἔσται συντελεσμένα! Εἰ δ' ὡς καίγε χρή, συνειδη-
 τῶς εἰς αὐτὴν ἄξεθ' ἅπας ὁ κόσμος, δῆλον ὅτι χρή ἡμῖν ἀναγνωρί-
 σαι τὸ κατὰ τὸν Τέλειον Λόγον κοινὸν ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς ἐρχόμενον
 Τέλος, πρὸς ὃ πάντες ὁμοῦ καὶ ἕκαστος κατὰ δύναμιν ἀόκνως ἐρ-
 γάζεσθ' ὀφείλομεν, ἵνα σὺν πᾶσιν ἡμῖν τὸ τέλειον γένηται· ὡς ὅτι
 ἄλλως, καὶ *νέμεσιν δικαίαν* τῶν κατὰ τοῦ Λόγου καὶ ὑπὲρ τῆς ἀτε-
 λείας αὐτοῦ ἐνεργούντων τὸ Τέλος ἐνέξει! Μοιραία οὖν ἐστὶ καὶ
 παρὰ τοῦ Θεοῦ προοφθεῖσα καὶ προγραφείσα ἢ νῦν ὁρατῶς πλέον
 ὀλοκληρουμένη ἐνότης τῆς γῆς· εἶγε καὶ δι' ἄλλα, πιθανῶς δὲ κά-
 νόσια, ἐλευθέρως παρ' ἀνθρώπων ἐνεργουμένη! Ἄλλ' ἄρα συνετιζό-
 μεθα, ἢ γιγνόμεθα μᾶλλον ἀσύνετοι; Ὅτι ὡς πάντ' ἐπ' ἀγαθῶ συν-
 εργεῖ τοῖς τὸν Θεὸν ἀγαπῶσιν· αὐτοῖς ἄρ' ἀπόκειται πνευματικῶς
 ἰδεῖν τὴν νῦν περὶ τὰ ὑλικά παρ' ἀνθρώπων συντελουμένην τοῦ κό-
 σμου ἐνότητα, *τὴν ἀσυναίσθητως τῆς ἀνάγκης τοῦ Πνεύματος πάν-
 τως αὐτοὺς πλησιέστερον ἀλλήλων προάγουσαν!* Διὰ ταῦτ' ἄρ' οὖν
 δεῖ τοὺς ἀνθρώπους πλησιέστατ' ἀλλήλων ἀγαγεῖν ἑαυτοὺς χῶς
 πρὸς τὰ πάντων σπουδαιότατα, ἃ ἐστὶ τὰ τοῦ κόσμου παντὸς τελει-
 ωτικά! Νῦν οὖν καὶ ἄλλως καὶ διὰ τούτων ἄρα πάντες γνωρίζομεν
 ὅτι εἰ κάπ' ἀλλήλων διαφέρομεν, πάντως ἴσοι ἐσμέν τῇ οὐσίᾳ καὶ
 κοίν' αἰεὶ εἶχομεν, ἔχομεν ἔξομεν τὰ προβλήματα, κὰν ὅλη τῇ γῇ,
 κὰν ὅλῳ τῷ βίῳ, καὶ μετ' αὐτὰ τὰ παρόντα. Πρὸς τὸ ἔτι κοινότερον
 οὖν ἡμῶν μέλλον αἰεὶ πάντες φερόμενοι, πάντες οἱ σῶφρονες ἀγωνι-
 ῶμεν εἰ δυνησόμεθ' ἄξι' αὐτοῦ καθ' ὅλα φανεῖν. Ὅτι, τοῖς σῶφροσι,
 μόνον τὸ μέλλον ἐστὶν ἄξιον πάσης σπουδῆς. Τὸ δὲ παρελθὸν μόνον
 μελέτης, ἵνα διδάγματ' ἀπ' αὐτοῦ ἐξαχθῶσιν· εἰ, ὡς εἰκός, πρὸς τὸ
 ἐπερχόμενον μέλλον καὶ Τέλος δύνατ' αὐτ' ἀσφαλέστερον ἡμᾶς ἀ-
 γαγεῖν. Ἔστι δὲ τὸ παρὸν ἐν ᾧ συντελοῦνται ἢ τοιαύτη σπουδὴ καὶ
 μελέτη! Χῶς σπουδαίως διεξικνούμεθα τοῦ διὰ ταῦτ' ἄκρως πολυτί-
 μου βραχίστου παρόντος, οὕτως ἴσως σπουδαίως δεῖ ἡμᾶς ἐτοιμά-
 ζεσθαι κάπὶ τὰ ῥαγδαίως ἐφ' ἡμᾶς ἐπερχόμενα, πρὸς ἃ μόνα καὶ
 σπεύδομεν παρὰ τῶν ἤδη μεμαθημένων αἰεὶ ἐλαυνόμενοι! Εἰ μὲν σο-
 φὰ διδασκόμεθα, χῶλως σοφῶς διὰ τοῦ παρόντος φερόμεθα, ἀσφα-
 λῶς καὶ πρὸς αἴσιον Τέλος πετόμεθα κατὰ τὴν Συντέλειαν. Εἰ δ' ἄ-
 σοφα καὶ ἀσόφως, πρὸς Τέλος ἀναντιρρήτως ἀπαίσιον! Σημείωσον
 δ' ὅποσον μεστή ἐστὶν ἡ ἔννοια αὐτῆ τῆς σπουδῆς, ὅτι μετὰ ταχύ-
 τητος, προθυμίας καὶ μείζονος ζήλου Σοφίας ὑπὸ τοῦ Λόγου πλη-
 ροῦμενοι δεῖ ἡμᾶς φέρεσθαι πρὸς τὰ μέλλοντα, περὶ ἃ μόνα καθότι
 μόνα σπουδαία δεῖ ἡμᾶς μέλλειν κἀνασχολεῖσθαι· οὐχ ὡς ἀνόητως
 περὶ τὴν ἀστρολογίαν καὶ θῶμοια περισπουδᾶστως ἐνασχολοῦνται
 τινές, ἀσόφως σκοποῦντες ἐπὶ μόνα τὰ τάχα παρελευσόμενα κὰν

τῷ μέλλοντι, ἀλλ' ὡς εὐνοήτως ἐπὶ τὰ οὐδ' ἐν τῷ μέλλοντι μήποτε παρελευσόμενα!

§146. Οὐκ οὐκ σοφὸν τὸ πρὸς μόνα τὰ παρόντα τῶν πολλῶν ἐνδιαφέρον. Καί γε τάληθῶς ἐνδιαφέρον καὶ συμφέρον ἡμῖν τοῦτ' αὐτό ἐστὶν ἡ ὅλη τοῦ βίου πορεία, χὴ ὅλη τοῦ κόσμου διαδρομή, χὴ ἀμφοτέρων τούτων τελείωσις, ἣν πάντες ἐνῶ ζῶμεν ὑπηρετοῦμεν, τινὲς μὲν οὕτω, τινὲς δ' οὕτω, δι' ἣν κἀληλύθαμεν ἐν τῷ κόσμῳ· ἐν ᾧ, μέγιστον σφάλμα ἐστὶ τὸ ἄλλως καταδαπανᾶν τὸν καιρὸν. Κοῦκου σὺν Θεῷ ἢ περὶ τὰ πανανθρώπινα τῶν ἀνθρώπων ἀδιαφορία, τῶν νομιζόντων, ἕκαστος κατὰ γένος, ὅτι περὶ αὐτοὺς μόνους στρέφεθ' ὁ κόσμος· Ἰουδαῖοι μὲν περὶ τοὺς Ἰουδαίους καὶ τὰ κείνους συμφέροντα, Ἕλληνας δὲ περὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ τὰ κείνους, ἄλλοι δὲ περὶ αὐτοὺς μόνους χᾶ, παρὰ τὸν Θεόν, κἀκείνοι δοκοῦσι ἀλλ' οὐκ ἐστὶ σπουδαῖα. Θεώρει τὸ νεωτέρων ἑλλήνων παράδειγμα· ὅτι χούτοι σχεδὸν πάντες, οὐ δ' αὐτῶν μόνον τινὲς, ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλοτρίους, ἐκλεκτῶν ἐκλεκτοὺς ἑαυτοὺς εἶναι δοκοῦσιν ἀπλῶς διὰ τὸ Ἑλλήνων ἀπογόνους ἑαυτοὺς δοκεῖν εἶναι, διὰ μόνον τὸ ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀφροδίτοις ἱεροῖς βράχοις αὐτοὺς κατοικεῖν [τοῖς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ σκοπίμως ὡς σκοπέλοις ἐν τῇδ' ἀφροέσση θαλάττῃ διασπαρείσι, ἵν' ἐπὶ τοῖς ἐπιχρεῖοις διαλογισμοῖς περὶ γῆς, ὑδάτων, ἀέρος ὡς καυτοῦ τοῦρανοῦ ἐπιχρεώσωσι κᾶς Ἐκείνου τὴν ἐμπύριον πείραν ἐν τινι μέτρῳ ἀπὸ τοῦδ' ἀναγάγωσι τοὺς ἐνθαδὶ ἐπὶ τὰ ταπεινὰ μόνα βιοποροῦντας καὶ τῇδε μαινομένη θαλάττῃ πελαγοδρομοῦντας, ἅπερ ἀνόητοι γεγονότες οὐδαμῶς οὔτοι πλέον διαλογίζονται]· τὸ χρῆσθαι τῇ παρουσίᾳ αὐτῶν κενῇ, διεστραμμένῃ, αἰσυχρᾷ γλώσση· καὶ τὸ καταχρηστικῶς ὄλως ὠνομακέν' ἑαυτοὺς Χριστιανούς Ὁρθόδοξους!

§147. Ἄλλ' οὐκ ἐστὶν Ἑλλην πᾶς ὁ ἀδιαφορῶν περὶ τελειότητος· κοῦκ ἐστὶν Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς πᾶς ὁ ἀδιαφορῶν περὶ τοῦδε συνολικοῦ Κόσμου ὄντος ἔργου αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ, ὑφ' οὗ, ἐν τῇ Ἡμέρᾳ τῇ Μεγάλῃ τῆς Κρίσεως, κρινεῖτ' ἀναποφεύκτως ὡσαύτως ὡς καὶ τῇ ἢ ἐπιτυχία αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ σχεδίου τῆς ὅλης Δημιουργίας! Οὐχ ὅτι αὐτὴ αὐτὴ ἢ ἐπιτυχία τοῦ Θεοῦ σχεδίου καθίστατ' ἀμφίβολος ἔνεκα τῶν παρανομῶν τῶν ἀνθρώπων! (Διότι κἂν πάντες ἡμεῖς οἱ βροτοὶ ἀπορρίψωμεν τὴν Θεοῦ προσφοράν, ὅτι αὐτὴ προσεφέρθη ἡμῖν, ἧς μόνης χάριν κἀνεχθήσεθ' ὁ Θεὸς τῶν βλασφημιῶν ἡμῶν μέχρι τέλους, καθ' ὧν ὡς ἄνθρωπος ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Κύριος ἠγωνίσθη κἀνίκησε, τῶν αὐτῶν ἐμποδίων διεξεληθῶν ὑποδείξας ἡμῖν τὴν ὁδόν, ταῦτα μόν' ἀρκεῖ μαρτυρῆσαι καὶ περὶ τῆς τελειότητος καὶ τῆς πλήρους ἐπιτυχίας τοῦ Θεοῦ σχεδίου!) Ἄλλ' ὅτι δεῖ καὶ τοὺς ἐνσυνειδήτως διὰ τὴν μείζονα τοιαύτην ἐργάζεσθαι, προσεπ-

αυξανομένην διὰ τῆς ἐπὶ κείνη αὐτῶν προσφορᾶς! Τοῦτο μόνον ἐστὶν ὅπερ τελικῶς καταδείκνυσιν οὐ μόνον τ' Ὀρθόδοξον τῆς εἰλικρινοῦς πίστεως τῶν πιστῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτῶν τὴν φροντίδα περὶ τὴν τοῦ Θεοῦ μείζον' ἐπιτυχίαν, ὡς ἂν ἦ αὕτη αὐτῶν τῶν ἰδίων! Ἄλλα τί ἀπ' αἰώνων ἤδη πολλῶν καί γε νῦν τὰ μάλ' ἐπιτεταμένοι παρατηροῦμεν; Πῶς οὐχ ὅτι οἱ Ἕλληνες, εἰ καὶ χριστιανοὺς ὀρθόδοξους ἑαυτοὺς θεωροῦντες, οὐκέτ' ἀληθῶς διαφέρονται πλέον εἴτε διὰ τὴν τελείωσιν αὐτῶν ἑαυτῶν, τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἢ τοῦ Θεοῦ σχεδίου, εἴτε καὶ δι' αὐτὴν μόνην τὴν κατὰ τόνδε γε κόσμον *τύχη τῶν λοιπῶν πάντων πλὴν ἑαυτῶν*; Πῶς οὐχ ὅτι οὕτως, ὡς καὶ τὴν τὴν πίστιν αὐτῶν ἦν οὗτοι καὶ φῶς θεωροῦσι, *παρὰ Χριστόν, ὑπὸ τὸν μόδιον ἔθεσαν*, ὥστ' οὐκέτι πλέον φωτίζει πάντα τὰ ἐν τῇδ' ὅλη γῆν οἰκία· οὐδ' ἔτι αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, θλιβεροὺς ἐπιλήσμονας γεγονότας τῆς ὅλης αὐτῶν βαρείας κληρονομίας; Ὡν δ' οἱ φανατικώτεροι οὐδὲ μετὰ τῶν λοιπῶν χριστιανῶν καταδέχονται συζητεῖν τὰ κοινὰ πρὸ ἡμῶν πάντων προβλήματα, ἐπικινδύνους ἀμαρτωλοῦς πάντας τοὺς λοιποὺς θεωροῦντες, μὴ σπιλωθῶσι τῇ μετ' αὐτῶν συναφείᾳ; Πῶς οὐχ ὅτι *οὕτως* οἱ Ἕλληνες ἀπ' αἰώνων ἤδη πολλῶν οὐ πλέον εὐαγγελίζονται *αὐτὴν γε τὴν οὐσίαν* τῆς εἰς Θεὸν ὀρθῆς πίστεως, ὣν ἀμφοτέρων τὴν γνώσιν ὡς καὶ οὗτοι οὗτοι διὰ τῆς περὶ αὐτὰς ἀπραξίας οὐσίας ἀπώλεσαν;

§148. Πῶς οὐχ ὅτι *οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ὡς κατ' ὄνομα* Ὀρθόδοξους αὐτοὺς ἐνοχλεῖ ἢ μεγάλη ὑστέρησις τῆς ἀπ' ἀρχῆς ἐκληφθείσης ὡς ἀμέσως ἐπικειμένης (τῆς ἔκτοτ' οὐδέποτε κατανοηθείσης ὡς ἤδη καὶ τότε ὄντως ἐπισυμβαθείσης μετ' αὐτῆς γε τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως) Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας; Πῶς ἄρ' οὖν οὐδὲ ὅλως αὐτοὺς διαφέρει ὅτι "ψευθεῖς" ὁ Θεὸς Κύριος φαίνεται; Καὶ πῶς οὖν ἄρ' οὐδόλως αὐτοὺς διαφέρει ὅτι μόν' ἀληθῆ τοῦ Κυρίου εἰπόντος, ὅλως ἀσφαλῆ ἕτερον ἐστὶ τὰ δι' αὐτῆς τῆς φαινομένης ὑστερήσεως βαθέα σπουδαῖ' ἀληθῆ σημαίνόμενα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ἄπερ οὐδ' αὐτὸς ἔτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐγκαίρως διέγνωσεν, ἐπὶ λίαν μεγάλη ζημίᾳ τῆς ὀρθῆς ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ πίστεως; Ἄλλ' οὐ μόνον οὐδόλως ἐπ' αἰῶνας μακροὺς οἱ "χριστιανοὶ" Ἕλληνες ὠχλήθησαν περὶ ταῦτα, ὥστε καὶ τοῦτο τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον ὡς καὶ τυφλοῖς ὁρατὸν τῆς πίστεως πρόβλημα λύσαι, ἀλλὰ καὶ ὅτ' ἐς συνόδους σπουδαίας συνήλθον ὑπὸ τὴν αἵρέσεων πίεσιν, περὶ ἄλλα καὶ δὴ δι' ἐλαχίστης ἀγάπης ἐνησχολήθησαν· τῶν μὲν αἵρέσεων ἐλθουσῶν διότι οὐδόλως ἐν καιρῷ εἰρήνης τὸ ὅλον τῆς αὐτῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως πρόβλημ' αὐτοὺς ἀπησχόλησε παραμεῖναν ὅλως ἀνερευνήτου ἐπιπολαίας ἀνατολικῆς, οὐ δὲ βαθείας ὀρθῆς ἐλλόγου ἑλληνι-

κῆς, φύσεως, τῆς δ' αὐτῶν πρὸς Θεὸν τε κάλλήλους ἀγάπης οὐδ' ἕως τοῦ νῦν ποτ' ἀποδοθείσης καὶ δι' ὅλης τῆς διανοίας! Οὐδόλως, φεῦ, οὔτοι συνέλαβον τὴν οὐσίαν τοῦ ἀπλοῦν τὸν Θεὸν εἶναι! Διότι, εἰ ἀπλοῦς ἐστίν, ὡς ὄντως ἐστὶν ὁ Θεός, ἄρα πάντα τὰναφερόμενα εἰς Αὐτὸν ἐνιαίως δεῖ ἀναφέρεσθαι· ὡς ὅτι ἄλλως, οὐδεμίᾳ βεβαιότητος ὑπάρχει ὅτι τὰ μερικῶς περὶ Κείνου λεγόμεν' ἀλλήλοις οὐκ ἀντιφάσκουσι! Εἰ αὐτὸς οὗτος ὁ Κύριος ἐλαχίστας ἐκάλεσε τὰς παρ' Αὐτοῦ δοθείσας ἡμῖν ἐντολάς, ἄρ' εἰσὶ χεῖτεροι, καὶ τινες αὐτῶν μέγιστοι· τῷ Πνεύματι ἀπομείνας' ἀποκαλύψαι ταύτας ἡμῖν τοῖς ἐν ἐλλόγῳ ὀρθῇ πίστει κἀγάπῃ διερευνῶσι τὰ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἐνηλικιῶσθαι καυξάνειν ἡμᾶς! Οὐκ ἐστὶ τυχαῖον ὅτι γάλα μόνον πρῶτον διδῶσι βρέφοις, εἶτα δὲ τροφὴν πλήρη ξηράν. Φεῦ! Οὐδὲν ἀπὸ τούτου μαθόντες τὴν φιλοσοφίαν καταλιπόντες, εἰσέτι διὰ γάλακτος μόνου ἐπιμένουσι διατρέφεσθ' οἱ "χριστιανοί", ὡς καὶ οἱ "ὀρθόδοξοι". ὀρθῶς μὲν ὡς ὄστρακα τῇ πρώτῃ διδασκαλίᾳ προσκολληθέντες, κάκιστα ὅμως δ' ἔτι πλήρη εἶναι κείνην νομίζοντες κἂν ἐπὶ μέρους μόνου δοθείσαν ἡμῖν! Καὶ ἕως τοῦ νῦν ἐπιμένουσιν ἀγνοεῖν τὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δι' αὐτῶν ἐναπομείναν ἐπιτελεῖσθαι σπουδαιότατον ἔργον· ἔτι διαφευγούσης ἀπὸ τοῦ αὐτῶν συνειδότητος τῆς οὕτω διαπραττομένης κατ' Αὐτοῦ βλασφημίας, δι' ἧς πάντα τὰ κατὰ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ ἐπιγίγνεται! Διὰ τοῦτο φεῦ ὡς κενολογία, μηχανικῶς πλέον ἐπαναλαμβάνουσα τὰ γαλακτικά, ἢ ἢ Διδασκαλία· ὅλως οὕτως ἀποκοπεῖσ' ἀπὸ τῶν στερεῶν νῦν ἐπιχρεῖων τροφῶν, δι' ὧν ἀθλούμενος ὁ ὄντως πιστὸς τὸ μὲν παρὸν παντελῶς κατανακᾷ καὶ δαμάζει, τὸ δὲ μέλλον μετὰ πάσης βεβαιότητος ἐτοιμάζει! Πῶς οὖν ἄρ' ἄνευ αὐτῶν ὄντως πιστὸς ὁ νῦν "πιστὸς" παραμένει, καὶ μετὰ πόσης ἄρ' ἐν Χριστῷ βεβαιότητος καὶ τὸ Πνεῦμ' αὐτοῦ πληρούσης χαρᾶς τὸ Μέλλον αὐτὸς ἀναμένει; Ἄλλ' οὕτως, ἄνευ αὐτῶν, τίς ἄρ' ἢ ἐν τῷδε κόσμῳ, παντοδαπῶς ἀκόσμῳ δι' ἡμῶν γεγονότι, ἀποστολῇ τῶν ὡς "ὀρθοδόξων Χριστιανῶν" δηλουμένων ἡμῶν ἀπομένει;

§149. Ἐξεστὶν ὀρθοδόξοις περὶ τῶν λοιπῶν λέγειν τὸ "ἔχει δι' αὐτοὺς ὁ Θεός"; Διότι τί ἀληθῶς ἔχει δι' "αὐτοὺς" ὁ Θεὸς εἰ μὴ μόνους τοὺς ὀρθοδόξους, οὓς ἀναμένει διακηρῶς ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν τὴν Ἀλήθειαν· οὐ μόνον ὡς γάλα, ὡς διεκηρύχθη αὐτὴ ἐν ἀρχῇ, ἀλλὰ χῶς ξηρὰν ἀδαμαντίνην Τροφήν, μόνην ἐπὶ τὸ Τέλος κατάλληλον, δι' ἧς μόνης κατακηρυχθήσεται ἢ κατὰ πᾶσαν Θεῖαν Σοφίαν τελειότης τῶν ἔργων Θεοῦ, ὥστε μηδεὶς ἀμφιβάλῃ ἐπὶ τῇ ἀπολύτῳ Δικαιοσύνῃ τῆς Κρίσεως; Εἰ διὰ μόνων τῶν ἐν ἀρχῇ ὀλίγων λεχθέντων, ἐφ' ὧν μόνων κατὰ θεωρίαν οὐ δὲ καὶ πράξιν προσεκολλήθησαν

οί "ὀρθόδοξοι", πᾶς ἐξηγλήθη ἢ πρὸς τελείωσιν Θεία Σοφία, τίς ἦν ἂν ἄρα ἡ χρεία τοῦ ἐλθεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ πρὸς τί τὸ λεχθὲν ὅτι "ἐκεῖνος [ὁ Παράκλητος] διδάξει ὑμᾶς πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμῖν πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν", εἰ μὴ ὅτι πάνθ' ἃ ἔμελλε τὸ Πνεῦμα διδάξει ἡμῖν ὅλως ἦν συμβατὰ πᾶσιν οἷς ἔμελλεν ὑπομνήσαι ὑμῖν τοῖς ὑπὸ τοῦ Κυρίου ποτ' ἀπ' ἀρχῆς τῶν αἰώνων γεγενημένοις τε καὶ τοῖς ὑπὸ Κείνου μεθ' ἡμῶν ἔτι ὄντος λεχθείσιν ἡμῖν· ἄπερ πάντα, οὕτως ἐνιαίως, ὅλως ἀπλοῦν κλήθη καταδείκνυσι τὸν Θεόν; Τοσαύτην ὀλίγην οὖν οὔτοι ἔχουσι πίστιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν; Τοσοῦτ' ἀμυδρόν ἐστι τούτων τὸ φῶς; Καὶ τοσαύτη ἡ τούτων ἀλήθεια; Διότι εἰ οὐχ ὅλως ἀδιάφορ' εἰσὶν αὐτοὶ περὶ ταῦτα καὶ παντελῶς ἀβεβαία ἢ "πίστις" αὐτῶν, πῶς ἄλλως φοβούνται μήπως ἀπολέσωσι τὴν Ἀλήθειαν ἀλλοδόξοις τε κάλλοθρήσκοις περὶ τῶν αἰωνίων διαλεγόμενοι; Πλείων ἢ χιλιετῆς ἤδη ἐστὶν ἡ γειτονία τε καὶ συμβίωσις ἐλλήνων καὶ τούρκων! Ἄλλ' οὐδ' ὅτι τὸν αὐτὸν Ἐνα Θεὸν οὔτοι κάκεινοι λατρεύουσι, ἀλλ' οὐ συλλατρεύουσι, κατενόησάν ποθ' οὔτοι ἢ κείνοι! Μετ' αἰῶνας συναπτοῦς ἔξ Χριστιανικῆς ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἀπουσίας ἀπεφήναθ' ὁ Μωάμεθ τὸν Ἐν' αὐτοῖς κηρῦξαι Θεόν! Ἄλλ' ἀπαλλάξαι τὴν πίστιν αὐτῶν ἐπ' Αὐτὸν ἀπὸ τῶν διχονοιῶν τῶν "χριστιανῶν" καλουμένων ἠθέλησε, δι' ὃ καὶ ἐδίδαξεν ὡς ἐδίδαξεν ἐκεῖνος ἐκείνους περὶ Ἐκεῖνου, περιορισθεῖς εἰς τὰ ἐγκόσμια καὶ πρακτικὰ μόνον τοῦ βίου τῶν κατ' ἔθος ἀρχαίων ἐν τῇ ἐρήμῳ (ἀλλ' ὡς λαός, οὐχ ὡς "χριστιανοὶ" ἀναχωρηταί τε καὶ μοναχοὶ διὰ τὴν τῆς "χριστιανικῆς" δηλουμένης κοινωνίας διαφθοράν!) διαβιούντων Ἀράβων, ἃ ἰδίῳ κριτηρίῳ ἔκρινεν ἀναγκαῖα γνωρίσαι αὐτοῖς· παριδὼν τὰ ἀλλοκόσμια, περὶ ἃ κατεμάχοντ' ἀλλήλους οἱ "χριστιανοὶ"! Ἄλλὰ τί τὸ τοιοῦτον διδάσκει; Μήπως ὅτι οὐκ ὄφελον οὔτοι καὶ μάλισθ' οἱ Ἕλληνας ἀναλαβεῖν ἐνεγκεῖν Ἄραψι τὰ κέρανα Χριστοῦ εὐαγγέλιον· οὐς ποθ' ὁ Ἀλέξανδρος διὰ μὲν τῶν ὀπλῶν ὑπέταξε διὰ δὲ τοῦ Λόγου τῷ πνεύματι τῶν Ἑλλήνων προσκαίρως ἔστω, προσῆψεν· οὐπερ ἀνάλογον ὕστερον οἱ Ἕλληνας "χριστιανοὶ" οὐδὲ διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ Σταυροῦ διενόηθησαν κατορθῶσαι, μυρία ψελλίζοντες ἄτοπα; Ἄλλ' ἀναμφισβητήτως ἐκεῖνοι γε ὄφελον! Διὰ κείνων οὖν ἄρα τὴν ἀπουσίαν ὄφελον ἄλλος, ἀνάγκη μὴ Χριστιανός, τὸν Ἐνα τῷ λαῷ αὐτοῦ διδάξει Θεόν, ἵνα ἐπ' ἀρετῇ, οἷα οὕτως αὐτοῖς δυνατῇ, ἐπαναγάγῃ αὐτούς! Ὅστις μὴ ὦν ἐν ταύτῳ Ἕλληνας καὶ Χριστιανός οὐκ ἐδύνατο κατανοῆσαι εἴτε τὴν Ὀρθὴν ἔλλογον τῶν ἀλλοκοσμίων ἐνόητα εἴτε τὴν ὀρθὴν ἀπὸ τοῦδ' ἐς τὸν ἄλλον Κόσμον μετάβασιν! Καὶ τὸ μὲν ὅτι διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Χριστιανῶν ἐπέτρεψεν αὐτὸς ὁ Χριστὸς τὸν Μωαμεθανι-

σμὸν ἐγκαθιδρυθῆν' ἐν τῷ κόσμῳ [ὡς ὅτι οὕτω χρῆ πρῆσβεύειν τὸν ἀληθῆ Χριστιανόν!], οὐδέποτ' εἶδον ἐκεῖνοι ὡς ἑαυτῶν ὄνειδος· οὐδ' ὡς εὐγλωττον θείαν εἰ κάποτροπαίαν ἀμφοτέρων τῶν θρησκευμάτων δοκιμασίαν· οὐδ' ἔτι καὶ μετὰ τοὺς μεταξὺ αὐτῶν μεγάλους πολέμους τοὺς τοσαῦτα μέχρι τοῦ νῦν τῷ κόσμῳ δεινὰ προκαλέσαντας, ἐν οἷς οὐδὲ νῦν οὗτοι συνέχονται, μηδὲν περὶ ταῦτα πάντα κατανοοῦντες! Τὸ δ' ὅτι καθ' αὐτὸν ἐλλειπῆς μοιραίως τυγχάνει ὁ Μωαμεθανισμὸς οὐδένα ἕτερον πλὴν αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ ὀρίσας τοῦ Κόσμου Κριτήν, ἀνομολογουμένου ἐν αὐτῷ γε τῷ Κορανίῳ, τοῦτο μέχρι τοῦ νῦν οὐδ' οἱ μωαμεθανοί, οὐδ' αὖθ' οἱ λεγόμενοι "χριστιανοί" ποτε κατενόησαν ἐν ὅλῳ τῷ βάθει τῆς σημασίας αὐτοῦ! Τοσαύτη γὰρ ἦν τε καὶ παραμένει ἢ εἰς τὸν Ἕνα Θεὸν-Λόγον "πίστις" πάντων αὐτῶν· οὐδέποτε συνελθόντων, καθ' ἃ γε γνωρίζω, ἐλλόγως ἐν ἀγάπῃ ἐξετάσαι τὸ μείζον αὐτὸ θρησκευτικὸν πρόβλημα, τὸ καὶ μόνον δυνάμενον ἄραι τὰς διαφορὰς κὰς μίαν ἐνώσαι τὰς πίστεις!

§150. Τί δὲ νῦν ἔτι παρατηροῦμεν, κυρίως μεταξὺ τῶν ἐλλήνων, εἰς ἑτέραν βλασφημίαν ἐπιχειρούντων παρασῦραι καὶ τοὺς λοιποὺς "χριστιανούς"; "Ὅτι τὰ μάλ' ἐχολώθησαν οὗτοι, τῶν θείων βεβήλωσιν καὶ κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ βαναυσότητα θεωροῦντες τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ὡς τεμένους τοῦ αὐτοῦ Ἐνὸς ἐπὶ πάντας Θεοῦ προταθείσαν ἐπαναλειτουργίαν, οὐ δὲ πλέον ὡς τέχνης μουσείου, αὐτοῦ τοῦ ποτε ναοῦ τῆς Θείας Σοφίας! Μηδὲν εἰσέτι μαθόντες χόλως ὑπερφίαλοι παρὰ τὰ παθήματα παραμείναντες, ὑπερορῶσιν οἱ Ἕλληνες ὅτι ὅλως κακοὶ αὐτοὶ γεωργοὶ ἀπεδείχθησαν· δι' ὃ καὶ κακῶς ὡς γε καλῶς αὐτοῖς ἤρμοττε κείθεν ἐξεδιώχθησαν οἱ κακοί, κὰς ἄλλους σχετικῶς καλλίονας γεωργοὺς ἐκεῖνος ὁ ἀγρὸς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπεδόθη! Κοῦ κατανοοῦσιν οἱ κενοκέφαλοι ὅτι ἀγαθὰ διὰ τῶν Τούρκων τοιαῦτα νῦν προτεινόντων ἀπεργάζετ' αὐτὸς ὁ Θεός· διότι πάντῃ ὑπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Χριστοῦ Παντοκράτορος, εἴθ' ὅλως πλέον ἀποκεκαλυμμένου εἴτε καὶ πάλιν διὰ τὴν ἀπιστίαν καὶ βαρβαρότητα τῶν ἀνθρώπων ἐπικαλυπτομένου, ἀλλ' οὐδέποτε πλέον κὰς μαρτύριον πάντων λησμονουμένου, πάλιν προσεύξονται καὶ δόξαν μόνῃ τῇ Σοφίᾳ Αὐτοῦ οἱ ἐπὶ Θεῷ πιστοὶ ἀποδώσουσιν! Εἰπέ μοι νῦν Ἀδελφὲ τί ἐλλόγως δοκεῖ σοι· ἄρ' ἐκ Θεοῦ ἢ αὐτοῦ τοῦ δι-αβόλου κινοῦνται οἱ Ἕλληνες, οὕτω τυφλῶς τῷ θείῳ θελήματι ἀντιδρῶντες; Ἐπιμένεις ὅτι οὐκ ἐκ Θεοῦ ἐστὶ τὸ καὶ οὕτως ἔστω, πλημμελῶς ἔστω, τὸν Ἕνα λατρεύειν Θεόν; Δείξον μοι οὖν πῶς ἄρ' ἀπὸ τοῦ διαβόλου ἐστὶ τοῦτο! Ὁνειδος ὑμῖν, Ἕλληνες! Ποῦ, φεῦ, ἐξεπέσατε, τὸν Ἕνα Θεὸν λησμονήσαντες χ' ἀγίους" ἑαυτοὺς ὀνομάσαντες, ἀνερυθριάστως τὰ Θεῖα καπηλευόμενοι! Ἐπεὶ οὐχ οὕτω, πόθεν καὶ πῶς σὺν Θεῷ συνάγεθ' ὑμεῖς ὅτι, εἰ διὰ τὰ ὑμέτερα σφάλματα

τυγχάνοι αδύνατος ἢ παρ' ὑμῶν ἐν τῷ ναῷ τῆς Θείας Σοφίας δοξολογία Θεοῦ, πάντῃ αδύνατον δέοι ἂν παραμένειν αὐτὴν χυπὸ παντὸς ἄλλου λαοῦ, ᾧ ἐδόθη καλλιεργεῖν τὸν ἀφ' ὑμῶν αἰρεθέντα ἀγρόν; Ἀληθῶς ἴδιον ὑμῶν ἐκείνον τὸν ναὸν θεωρεῖτε; Διατί οὖν οὐχ ὑμεῖς αὐτοὶ πρῶτοι προσφέρετε πᾶσαν τὴν χριστιανικὴν ὑμῶν συνδρομὴν, ἵνα τάχιστ' αὐτὸς ἀποκατασταθῇ εἰς τὸ πρῶτον αὐτοῦ κάλλος, κάποδοθῇ εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ χρῆσιν, ἢ ἦν ἢ ἐν αὐτῷ δοξολογία τῆς Θείας Σοφίας; Ἀλλὰ πῶς ἄρ' ὑμεῖς δύνασθε θάπλουν τοῦτο κατανοῆσαι, ὅτ' οὐδ' αὐτὸν ἔτι τὸν *ταυτόσημον προηγηθέντα*, τὸν τοῦ *Παρθενῶνος* σκοπὸν ὑμεῖς ἔτι ἀδυνατεῖτε κατανοῆσαι; Οὐ διὰ τὰς ἔτ' ἀσυναισθήτους πολλὰς ὑμῶν ἀμαρτίας χὸ ναὸς οὗτος κατέπεσεν εἰς ἐρείπια; Τίς ποτ' ἄλλος λαὸς χεῖρω ὑμῶν παρεμέλησε τοὺς ναοὺς τοῦ Θεοῦ; Ἴδε τὸν Παρθενῶνα! Ἴδε Δελφούς! Ἴδε τὴν Ὀλυμπίαν! Δι' ἄλλων ἔργ' ἀνόητως ἐστὲ υπερήφανοι, δι' ἃ γε ὑμεῖς αὐτοὶ ἰδρώτος ἀγίου σταγόνα μίαν οὐ κατεβάλετε, ἐφ' ὧν ὑμεῖς αὐτοὶ λίθον οἰκοδομῆς ἕνα οὐπω προσεπεθήκατε! Ἀλλὰ πρὸς τί ἄρ' ἐγὼ ἐρωτῶ; Οὐδὲ νῦν τις ὑμᾶς διώκει αἰδῶς δι' ὅσ' ἔτι πολύτιμα παραδίδοτε σήψει καὶ σωρεύετε εἰς ἐρείπια! Τίς ὑμῶν τῶν ἀπίστων Θεῷ αἰσχύνεται διὰ ταῦτα; Ὑμεῖς προσεπικαλείσθε (καὶ δὴ *βλασφημοῦντες*) Θεὸν μόνον ἐπειδὰν εὐρεθῆτ' ἐν κινδύνῳ ἢ ὑπ' ἐρείπια! Κατὰ πᾶσαν λοιπὴν ὥραν καιροῦ, μόνοις αἰσχροῖς ἐπιδίδοσθε! Ἴδιον ὑμῶν τὸν ναὸν αὐτὸν λέγετε; Διατί οὖν οὐδὲν ὑμεῖς δῶρον ἄξιον αὐτῷ προσηνέγκατε; Αὐτῷ γε τῷ Θεῷ τὸ δῶρον προσενέγκατε ἄν! Καὶ *πλὴν Ἑλλήνων πιστοὶ* προσήνεγκόν ποτε δῶρα τῷ αὐτῷ ἐνὶ μεγάλῳ Θεῷ τῷ ἐν Δελφοῖς! Ἀλλ' εἴπομεν: Οὐδὲν ποτ' ἐμάθετε εἰ κἀδιδάχθητε! Οὐδὲ παρ' αὐτῶν οὐς ὑμεῖς θεωρεῖτε προγόνους! Κοινῇ τῶν λαῶν πάντων ἐστὶν ὁ ναὸς ἐκείνος κληρονομία; Διατί οὖν οὐ πρῶθ' ὑμεῖς αὐτοὶ μεριμνᾶτε ἵνα πάντα τὰπὸ κείνου κλαπέντα ἐπιστραφῶσιν ἐκεῖ; Τὰ πάντα περὶ ἡμᾶς καταρρέει, διὰ τὸ κατ' ἀλλήλων μῖσος ἡμῶν!; Ἀλλὰ πῶς ἄλλως ὡς ἀλλήλων ἀδελφοὺς δύναντ' ἐπαιδεῖν ἑαυτοὺς οἱ λαοί, εἰ μὴ ἀλλήλοις ἀδελφῶν χεῖρας προσφέρουντες καὶ κοινῶς τὸν *ἕνα καὶ Πατέρα* δοξολογοῦντες Θεόν; Πῶς οὐχ ὀράθ' ὅτι τοῦτο οὐ πράττοντες, τὸ κατ' ἀλλήλων μῖσος ὑμῶν μᾶλλον, οὐ δὲ τὸν Ἐν' ἐπὶ πάντας Θεὸν λατρεύετ' ἐν τοῖς ὑμετέροις ναοῖς; Πῶς οὖν ἐστὶν ὀρθῇ ἢ ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστις τῶν *ἀλλότρια τῶν τοιούτων* δοκούντων, εἴτε "ἐλληνορθόδοξων", εἴτε καὶ ἄλλων τινῶν, ὁμοίως διεξερχομένων τοῦ βίου; Πῶς δὲ Κυρίου ὁδὸν ἐτοιμάσουσι, τουτέστι πῶς κάλλους πρὸς τὸν αὐτὸν Ἐνα Κύριον ἄξουσι, ἂν μὴ ἀλλήλοις πρὸ Αὐτοῦ πρῶτον συνδιαλλαγῶσι; Καὶ πῶς, εἰ σαυτὸν μόνον δοκεῖς ὄντως Ὀρθόδοξον, οἷος ἂν εἴης, ἐν τοῖς σοῖς ἀνθρωπίνοις προβλήμασι καταθάπτεις τὴν εἰς Θεὸν πίστιν, ἄλλους

οὕτως ἐμποδίζων προσερχομένους προσφέρειν τὴν Θεῷ προσήκουσαν δόξαν; Πῶς δ' ἀρνή σὺ ἄλλοις κηρύσσειν τὴν πίστιν αὐτῶν, ἢ ἐκεῖνοι μὲν θεωροῦσιν ὀρθήν, σὺ δ' οὐ, κοῦκ ἀντικηρύσσεις αὐτοῖς καὶ τοῖς πᾶσι τὴν σὴν, ἅμα πείθων αὐτοὺς Λόγω; "Ὅπερ οὖν ποτε τοῖς πρώτοις Χριστιανοῖς ἐπετράπη παρ' ἄλλοδόξων, "εἰδωλοατρῶν" ἐσφαλμένως κληθέντων, τοῦτο νῦν ἀρνή σὺ τοῖς ἄλλοις, καὶ δὴ οὐ δι' Ἀλήθειαν, ἀλλὰ διὰ μόνην νωθρότητα, ἧς ἔνεχ' ὡσαύτως ἀρνή μετ' ἄλλοδόξων συζητεῖν τὰ προβλήματα; Εἰ χὼ Κύριος ἐφοβεῖτο τὴν σπύλωσιν, ἢ ὡς σὺ ἦν νωθρός, πῶς οὖν ἤρχετο ἄν; Εἰ δ' οὐκ ἤρχετο, πῶς ἂν ἄρ' ἡμεῖς χριστιανοὶ ἦμεν; Ἀλλ' οὐ μέντοι νωθρός ἦν, ἢ ἐφοβήθη ὁ Κύριος! Ἀλλ' οὐχὶ ὡς Θεὸς οὐκ ἐφοβήθη, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος· πίστιν ἔχων εἰς ἑαυτὸν καὶ τὴν Ἀλήθειαν ἣν ἠνεγκεν εἰς τὸν κόσμον· ἦτις οὐκ ἀπολίπαιτ' Αὐτόν ἄν, εἰ μὴ καὶ Κεῖνος ἀπολίπαιτ' Αὐτήν! "Ὅτι οὖν οἱ "ὀρθόδοξοι" ἀποφεύγουσιν ἢ ἀρνοῦνται ἔρχεσθ' ἐς κοινωνίαν μετ' ἄλλων ὅταν τοῦτ' ἐπιβάλληται (κυρίως δὲ διὰ τὴν ἐνότητα πάντων ὑπὸ τὸν Κύριον), οὐκ ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας ποιοῦσιν αὐτό, ἢ δι' ἀδιαφορίαν, ἢ νωχέλειαν, ἢ τὸν ἀπιστία τρεφόμενον φόβον τοῦ μήπως οὕτως ἔρχεσθ' ἐς πειρασμόν! Ἀλλὰ πῶς οὐκ ἐστὶν ἄθλησις, καὶ δὴ γε λίαν μεγάλη, ὡς καὶ ταῖς αἰ ἀναζητήσις καὶ συζητήσις διεξαγόμεναι Ἀληθεία, ἀγάπη καὶ πάση συνέσει, τῆς κατὰ σχέδιον πλήρης Θεοῦ δημιουργίας τοῦ Κόσμου κάπολήξεως τούτου· ὧν ἀκριβῶς πέρι, οὐδόλως οἱ "Χριστιανοὶ" καὶ δὴ οἱ "ὀρθόδοξοι" διαφέρονται; Καὶ πῶς εἰσιν ἄθληταὶ οἱ Θεῷ μὲν δηλοῦντες "πιστεύειν", ὅμως δ' ἀρνούμενοι καὶ ταύτην τὴν ἄθλησιν, φοβούμενοι τὸ ἠττᾶσθαι, ἢ τὸ εἰσέρχεσθ' ἐς πειρασμόν, ἢ ἔτι τὸ μὴ ἑαυτοὺς ἀλλήλοις (πᾶσιν ἤγουν ἀπίστοις) δυσαρέστους ποιεῖν; Καὶ πῶς ὄντως Θεῷ πιστεύουσιν οἱ δυνάμενοι ἀλλ' ἐπιμόνως καὶ παραλόγως ἀρνούμενοι καὶ περὶ ταῦτ' ἀθλείσθαι τοῦ πνεύματος τὰ ὑψίστα πράγματα; Πῶς δ' οὐχ οὗτοι φοβοῦνται κενὴν καταδείκνυσθαι τὴν οἶαν πίστιν αὐτῶν; Τίς ἄρ' ἐστὶ πίστις εἰ μὴ δι' ὅλης τῆς ζωῆς βιουμένη· ἢ μὴ διὰ τῆς ὑπ' αὐτὴν πάσης σκέψεως Λόγω καταδεικνύσα κάς αὐτοὺς ἔτι τοὺς μὴ πιστεύοντας τάληθῆ παρ' αὐτῆς ἀληθῶς πιστευόμενα, καὶ πρὸς ταῦτα πάντων καλοῦσα τὴν προσοχήν; Τί δὲ νῦν καθορῶμεν ὀδυνηρῶς; Πῶς οὐχ ὅτι ὅπου ἡ ἐλλήνων "ὀρθόδοξία", ἐκεῖ χὴ μεγίστη χαλάρωσις τῶν ἠθῶν, ἐκεῖ χὴ πλέον ἀναίσχυντος δημοσίων προσώπων θρασύτης, ἐκεῖ χὴ πλέον ἐπαίσχυντος δημοσίων πραγμάτων διαφθορά, οἷς ἀναγκαίως μετέχοντες, οἱ πάντες ὑποβάλλουτ' ἐς ἀκατάπαυστον πειρασμόν; Ἀλλ' οὐ τοῦτ' ἴδιον μόνων ἐλλήνων ἢ "χριστιανῶν ὀρθοδόξων"! Κἄλλοι ψευδῶς ἑαυτοὺς καλοῦσι πιστοὺς! Εἰ ἀπὸ κείνων κἂν τούτῳ φεῦ πρώτων, πάντως ἀπὸ πάντων ἡμῶν ὅλως ἀπέλιπεν ἡ αἰδῶς χὴ αἰσχύνῃ!

20

Η ΔΕΙΝΗ ΔΙ' ΗΘΕΛΗΜΕΝΑΣ ΠΑΡΑΝΟΗΣΕΙΣ
 ΕΝ ΑΛΥΤΟΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΣΙ ΠΕΡΙΔΙΝΗΣΙΣ
 ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

§151. Ἄλλα πῶς δικαιολογεῖθ' ἡ παρούσα δεινὴ περιδίνησις ἰδίως τῶν νέων ἐλλήνων, ἀνετοίμων καταληφθέντων ὑπὸ τάνελεήτως ἐπελαύνοντος χρόνου, ἐν τῷδ' ἐνὶ μεγάλῳ συνολικῷ πολιτικῷ, πολιτισμικῷ, φιλοσοφικῷ καὶ θεολογικῷ οὐχ ἄπλῳ πλέον προβλήματι ἀλλὰ χάει, τῷ χαίνοντι καὶ πρὸ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, τῷ πλέον καταστάντι ἀδυνάτῳ λυθῆναι δι' οἰασδήποτε συνήθους μεθόδου διδασκομένης παρ' οἰασδήποτ' ἀρχῆς, ἢ καὶ θρησκευτικῆς ἡγεσίας ἰσταμένης μεταβιβάζειν ἡμῖν τὰπὸ μακρῶν αἰώνων γνωστὸν ὡς Θεοῦ θέλημα, πλὴν ὡς ἀρμόττει τῷ παρόντι καιρῷ, τῷ πλέον καθαρῶτατ' ἀποκοπέντι ἀπὸ τῶν πρὸ καὶ μετὰ, διὰ τῆς σκοπίμου ἀγνοήσεως τοῦ μὴ πλέον διδασκομένου ἀληθοῦς Θεοῦ θελήματος περὶ τὸ δι' ὅλου τοῦ βίου διαπορεύεσθαι μετὰ πάσης μνήμης καὶ κρίσεως ἐπὶ τῶν ἀδιαλείπτως ἀπ' ἀρχῆς ἕως Τέλους κατὰ Λόγον ἐπὶ τὸν ἐπέκεινα τούτου Σκοπὸν ὀδηγούντων τὸν Κόσμον; Διαπορεῖς τί ἄρα τοῦτο σημαίνει; Ἄλλα πῶς ἄρ' αὐτὸ κατανοηθήσεται ἄνευ τοῦ πλήρως κατανοεῖν ὅτι μόνον κατ' ἐλάχιστον, εἰ ποσῶς, τὰ σπουδαία προβλήματα ἀπ' ἀλλήλων ἐστὶν ἀνεξάρτητα, ὄντα πάνθ' αὐθ' αἱ πολλαπλαῖ ὄψεις ταύτου ἐνὸς μόνου πρὸ ἡμῶν πάντων προβλήματος τῆς πάντων τῶν ἐγκοσμίων πραγμάτων ἀπ' ἀλλήλων ἐξηρητημένης ὅλης υπάρξεως!; Ὅπερ ὄντως σημαίνει ὅτι οὐκ ὀρθῶς πλέον διαβιούμεν, εἰ οὐκ ἀδιαλείπτως σκεπτόμεθα περὶ παντὸς τοῦ παρελθόντος καὶ μέλλοντος, ὡς γε πλέον ὄντως δυνάμεθα τοῦτο ποιεῖν!;

§152. Ὅταν οὖν περὶ πολιτῶν ὀμιλῶμεν, πῶς ἄρ' ὄντως δυνάμεθ' ἀπὸ τῶν παλαιῶν ἐκείνων τοὺς νέους τοιούτους διαχωρίζειν; Εἰ σοφῶς διὰ τὰς τοπικὰς τότε μόνως ἀνάγκας ἦσαν ποτ' ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμέν' οἱ Ἕλληνες, ἢ εἰσι νῦν Εὐρωπαῖοι, Ἀμερικανοί, Ἀσιᾶται, Ἀφρικανοί, καὶ δὴ οἱ νῦν Ἕλληνες ἀπὸ τῶν λοιπῶν πάν-

των, πῶς ἄρ' ἔστιν ὡσαύτως σοφὸν τὸ καὶ νῦν πολεμεῖν κατ' ἀλλήλων *δήθεν* ὑπὲρ πατρίδος καὶ πολιτείας, ὅπερ ἀναμφιβόλως *δηοὶ ἄμφω πατρίδας καὶ πολιτείας, πάσας πλέον ἀδιαχωρίστως ἀπ' ἀλλήλων ἐξηγημένους*; Οὐκ οὖν σοφόν! Οὐ δὲ μόνον δεῖ τὸ μὴ δηοῦν αὐτὰς διὰ πολέμων ἢ ἄλλως, ἀλλὰ καὶ τὸ μὴ τοσοῦτον στεγανῶς ἀπ' ἀλλήλων διαχωρίζειν αὐτὰς ὥστ' αὐτομάτως ἐγείρειν τὴν κατ' ἄλλοτρίων φοβίαν τῶν καθέκαστα πολιτῶν, δι' ἧς τεχνιέντως αὐτοὶ εἰς κατ' ἀλλήλων μίσος ἀμοιβαῖον κάβυσσαλέον ὑπὸ τῶν ποιηρῶν ἄγονται! "Αραγε, ὡς ἐπὶ μείζονα σοφίαν οἱ ἄνθρωποι προάγουσιν ἑαυτοῦς, εἴ γε ὄντως τοῦτο ποιοῦσι, τοσοῦτον σαφέστερον καὶ πειστικώτερον καθίσταται τὸ συμπέρασμα ὅτι *μίαν* δεῖ πάντας ἡμᾶς θεωρεῖν ἔχειν πατρίδα, ἡγουν, διὰ μὲν τὰ νῦν ἃ παρέρχοντ' αὐτὴν ὅλην τὴν γῆν καὶ τὸν περὶ αὐτὴν σύνολον ὑλικὸν κόσμον, εἰ καὶ διὰ τὴν ἀρτιωτέραν τοῦλάχιστον ἕως τοῦ νῦν κατὰ τόπους λειτουργίαν αὐτῆς εἰς πολλὰς ἢ γῆ πολιτείας διήρητο· διὰ δὲ τὰ ἐπέκεινα, τὰ αἰώνια, τὰ πρό, τὰ νῦν, τὰ μετά, *τὰ μηδέποτε παρερχόμενα*, αὐτὸν τοῦτον τὸν Οὐρανόν· ὃν πολλῶ μᾶλλον ἢ τὰ ἐν τῷδε κόσμῳ παρόντα δεῖ ἡμᾶς θεωρεῖν ὡς τὴν γησίαν ἡμετέραν Πατρίδα, ὡς ὅτι *Πνεῦμα* ἐσμέν πολλῶ μᾶλλον ἢ χοῦς! *Πῶς* σὺ ἐπὶ τούτῳ θαυμάζεις; *Πῶς* οὐχ ὀρᾶς ὅτι *πνευματικόν ἐστι μόνον, οὐ δὲ καὶ κατ' ἐλάχιστον χοϊκόν, ἅπαν* τὸ περὶ πολιτῶν, πολιτειῶν καὶ πολιτισμοῦ;

§153. Πῶς οὖν οὐκ εἰσι παντάπασιν ἄσοφοι οἱ μὴ κατὰ πᾶσαν ἀξίαν τὰ πράγματα πάντα ταξινομοῦντες πλὴν πεπολιτισμένους ἑαυτοῦς θεωροῦντες, οἱ ὅλως ἀρνούμενοι πρῶτον θεῖναι τὸ Πνεῦμα κᾶτα τὸν χοῦν, τὸν γεγονότα διὰ μόνην τὴν ἐπ' ἔν αὐτῷ ἀλλὰ *κατὰ πάντ' ἐλευθέραν παρ' ἡμῶν γε αὐτῶν* τάνθρωπίνου Πνεύματος καλλιέργειαν; Ἄλλ' οὐ μόνον ἄσοφ' εἰσὶν οὗτοι, ἀλλ' ὡσαύτως καὶ τῶν εὐπίστων δημαγωγοί, καὶ τῶν εὐαλώτων προαγωγοί, καὶ τῶν εὐπειθῶν ἐκμεταλλευταί, καὶ τῶν ψευδοσοφῶν σοφισταί, δι' ὧν *διὰ τὸ ἑαυτῶν ἴδιον ὑλικὸν ὄφελος* ἀντιμαχομένους παρατιθέασιν ἀνθρώπους καὶ πολιτείας ἐπὶ τὸ καταδαπανᾶν οὐ μόνον πλοῦτον ἀλλὰ καὶ αἷμα· παντοειδῆ ἀτομικά, κοινωνικά, πολιτικά, πολιτειακά, ἔθνικά, ὡς καὶ πολιτισμικά μεταξὺ κείνων τείχη ὑψοῦντες, τοὺς ἀνθρώπους ἀνευθριάστως εἰς κατ' ἀλλήλων στρατόπεδα διαιροῦντες, ἅπερ ὡς ἀπόλυτοι νομεῖς καπηλεύονται δι' ὧν οὐς αὐτοὶ ἡγέτας τῶν πολιτειῶν καὶ λαῶν παρασκηνακῶς διορίζουσι, στυγεροὶ ἀόρατοι κύριοι καθιστάμενοι πάντων τῶν ἐπὶ πάσης γῆς εὐπίστων, ἀνοήτων καὶ ἀδυνάτων, δι' ὧν περιάγουσιν εἰς δουλείαν ὡς καὶ τοὺς *ζηλοτύπως* *διὰ τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα ὀφείλοντας διαμένειν ἐλευθέρους πολίτας!*

§154. Κατὰ τῆς γενικῆς αὐτῆς τῶν πολλῶν ἀσοφίας οὖν ἀντι-

στάμενοι, ἐπ' ἀκριβῶς τοῦτ' ἀγόμεθα Λογικῶς: "Ὅτι *μόνος* ὁ Οὐρανός ἐστιν ἢ ἡ Ἄνω γνησία, Τελεία ἡμῶν πάντων Πατρίς τε καὶ Πολιτεία, ὁ *μόνος* "τόπος" ἔνθεν ἀπέδρα πᾶσα τοιαύτη ἀπάτη, ἔνθ' ἡμᾶς δεῖ τὸ μέλλον οἰκοδομεῖν, συνετῶς ἀπὸ τῆσδ' αὐτῆς διαφεύγοντες· ἀλλ' οὐχὶ διὰ βίου μοναστικοῦ, ἀλλὰ μόνον μαχητικοῦ, διὰ παντὸς τοῦ ἐν ἡμῖν Πνεύματος ἐκτιθέντες τὴν ἀπάτην τῶν σοφιστῶν εἰς τὴν χλεύην τῶν πολιτῶν!: *Οὐκ ἀπ' ἀλλήλων διάφορα ἀλλ' ὡς ἓν, θεολογικὸν δὲ τῆ βάσει* δεικνύντες τὰ ἐφ' ἡμᾶς ἀτομικά, κοινωνικά, πολιτικά, πολιτειακά, πολιτισμικά καὶ φιλοσοφικά πάντα προβλήματα! 'Ὡς δ' ὁ Οὐρανός ἐστιν ἢ ἡμετέρα Πατρίς, ἣ πάντες περιελευσόμεθα μετ' οὐ πολὺν πλέον χρόνον, εἰς τὴν ἐκείνου ὁμοίωσιν καθ' ὃ ἀκριβῶς μέτρον διατάσσει ἡ φύσις αὐτῆς δεῖ ἡμᾶς μεταλλάξαι καὶ τὴν ἦν ὡσαύτως ἔχομεν μίαν οὐκ ἄρα πατρίδ' ἀλλὰ μόνην μητρίδ' ἐν τῷ χρόνῳ τῷ νῦν, *ιννὶ καθαρῷ μόνῳ Πνεύματ' ἀθλούμεν'* ἐπὶ τὸ πῶς Ἐκείνην κατακτᾶν ἐπαξίως! Λέξεσιν ἄλλαις, τήνδε γῆν ἄρ' ὀφείλομεν μεταλλάξ' ἐς τὸ Πνεῦμ' ἡμῶν ἀναπαύοντα παρὰδεισον χοϊκόν, καθ' ὃ μέτρον δι' ἀσκήσεως περιπαραγόμεθα εἰς τὴν ἀπὸ τοῦδε κατὰ θέλημα Θεοῦ κατανόησιν τῆς Γνησίας ἡμῶν Ἄνω Πατρίδος! 'Ὡς αἰεὶ καθ' ὃ ἐν νῷ τε καὶ ψυχῇ ἔχομεν μέτρον ποιούμεν πᾶν ὃ ποιούμεν! "Ὅτι ὡς ὁ σπόρος, ἵνα σπαρῆ ἐπὶ θερισμόν, ἀπαιτεῖ ἔδαφος μαλακόν, τετιλμένον, ἠροτριωμένον, λελιπασμένον, πεποτισμένον καὶ παντοειδῶς πῶς ἄλλως πεφροντισμένον, οὕτως ὁμοίως χοῖ ἔνθεν τῆς Ἄνω Πολιτείας πολῖται, ἵν' ἐκεῖ διὰ θερισμοῦ ἐξικινῶνται, ἐν τῆδε γῆ δέουσιν ἄριστοι γίγνεσθαι δι' ὅλης τῆς πνευματικῆς τροφῆς ἣν ἐπ' αὐτῆς δέχονται, εἰ αὕτη ὡσαύτως ἀρίστη ἐστίν, ἵνα δι' αὐτῆς μεστῶνται πρὸς θερισμόν! Εἰ χῶ μεστοῦνται τῆσδε γῆς οἱ καρποί, ἵνα τροφή τάνθρώπου γιγνόμενοι εἰς μόνην καταλήξωσι τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Πνεύματος, πῶς ἄρ' οὐ χὸ ἄνθρωπος ὅλος, οὗτος ὁ ὕστατος τοῦδε Κόσμου καρπός; Εἰ σὺ γνωρίζεις καλλίονά τιν' αἰτιολογίαν, ὡς κατὰ Πλάτων' ἐν Τιμαίῳ ταύτην ἡμῖν ἀντιπρόταξον· καὶ σὴ ἔσται νικητοῦ ἢ τιμῆ!

§155. Μὴ παρανόει! *Οὐδεμίαν* διὰ τούτων πάντων πολιτειακὴν ἢ πολιτισμικὴν ἰσοπέδωσιν διαγγέλομαι! 'Ὡς ποτ' ἐς Ῥώμην ἦγαγεν εἰ ὀρθῶς βαδισθεῖσα πᾶσα ὁδός, οὕτω καὶ ὁ Παράδεισος διὰ πλειόνων τῆς μᾶς μόνης πορθεῖται ὁδοῦ! 'Ὡς κῆπ' ἐξειδικευμέν' εἰς σπᾶνι' εἶδη ἀνθέων εἰσὶν ἀντιστοίχως αἱ πολιτεῖαι ἡμῶν χοῖ ἐν αὐταῖς πολιτισμοὶ τῶν κατοίκων αὐτῶν! Καὶ εἴπερ οἱ ἄνθρωποι, κατ' αἴσθησιν, διάθεσιν, ἐποχὴν, ἢ καιρὸν τοῦτο μᾶλλον προτιμῶσιν ἢ κείνο τὸ ἄνθος, ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος ἐν ἀγαπῶν μόνον εἶδος, μισῶν δὲ τὰ λοιπὰ πάντα, *πῶς, ἂν* περὶ τὰ πολιτειακὰ καὶ πολιτι-

σμικὰ πράττωσιν ἀντιθέτως, οὐκ ἔστι τοῦτο ἐπίκτητον, ἐπὶ κακῶ
"καλλιεργηθέν" παρ' ὅλως ἀνοήτων ἢ πονηρῶν διδασκάλων ἐν ἔτι
 ἀνοητοτέραις κεφαλαῖς μαθητῶν μηδεπώποτ' ἀποσχολασθέντων;
 Καὶ πῶς οὐ πάντες οἱ ἄνθρωπ' ὀφείλουσι πλήρη γνώσιν λαμβάνειν
 πασῶν τῶν λεπτομερειῶν πάντων τῶν κήπων, ἵνα καὶ πνευματικῶς
 πληρέστεροι καπὶ τὰ κατ' ἰδίαν λυσιτελέστεροι γίνωνται, λύσεις
 εἰ χρῆ ἐξ ἄλλων κήπων εἰσάγοντες ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτῶν; Εἰ λύσις
 τις ἔστιν ἔτοιμος πρὸς χρῆσιν παρὰ παντός, πῶς ἔστιν ἀγαθὴ εἴτε
 ταύτης ἢ ἄγνοια εἴτε ἡ ταύτης περίφροντις περιφρόνησις; Ὡς δ'
 οὐ μόνον ἀνθη ἀλλὰ καὶ τῆ αὐτῆ ἢ κήπων ὀργάνωσις εἰς τέρψιν τάν-
 θρωπίου πνεύματος ἴσταται, οὕτως ὁμοίως ἢ μὲν ἰσοπέδωσις τῶν
 ὑφισταμένων πολιτικῶν διαφορῶν ἰσοδυναμὸς ἔστιν ἐν πολλοῖς
 τῆς τῶν κήπων ὀργάνωσεως καταλύσεως, ἢ δ' ὑψωσις ἐμποδίων εἰς
 τὴν ἐλευθέραν μεταξὺ τῶν κήπων κίνησιν τῶν ἀνθρώπων ἰσοδύνα-
 μὸς ἔστι τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ τούτων Πνεύματος πλουτισμοῦ!
 Ὡς δ' εἰσὶ κηπουροὶ τινες φύσει καλλίονες ἄλλων, ἀλλ' ἀλλήλων
 τοὺς κήπους ἐπισκεπτόμενοι πάντες μανθάνουσι τι τὸ νέον, καὶ
 διὰ τῆς πρακτικῆς τοιαύτης παιδείας βελτιοῦνται ὡς καὶ οἱ οἱ φυ-
 σικῶς ὑστεροῦντες, καὶ πάντες ἀλλήλους ἀμιλλῶμεν' ἄγοντ' εἰς τὴν
 κήπων βελτίωσιν, οὕτω δεῖ καὶ τοὺς ἀτελεστέρους τῶν κηπουρῶν
 οὐδὲ μισεῖν τοὺς παρ' ὧν δεῖ λαμβάνειν μαθήματα, οὐδὲ δι' ἐσκεμ-
 μένης ἢ ἀσυναισθήτου συγχύσεως καταλύειν τὰ φύσει διὰ μόνης
 τῆς ὀργάνωσεως ὑπάρχοντα μεταξὺ κήπων ὅρια· ἃ δεῖ παραμένειν
 διὰ τὸ κεχωρεῖσθαι τῆς εὐμορφίας τῶν κήπων, ἀλλὰ μὴ καθίστασθ'
 ἐμπόδιον τῆ τῶν ἀνθρώπων ἐλευθέρα κινήσει καὶ πνευματικῆ αὐτῶν
 ἀναπτύξει! Τάναντία οὐκ εἰς πολιτισμόν, δοκεῖ μοι· εἰδάλλως καπὶ
 τὰ βελτίω δοκεῖ σοι, δείξον!

§156. Μὴ παρανόει! Οὐδ' ἐπὶ στιγμῆν, διὰ τῆς πρὸς ὁμόρους
 κήπους παρομοιώσεως τῶν πολιτειῶν, τοὺς Ἕλληνας αἰεὶ καλλίονας
 τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κηπουροὺς πολιτισμοῦ εἶναι, λέγω! Καὶ μὲν ὁ
 Σωκράτης πρῶτος εἰ κ' Ἀθηναῖος ἀνεγνώρισε τὸ σπουδαῖον τοῦ διὰ
 τοῦ λακωνίζεω φιλοσοφεῖν. Ἄλλ' οὐ πρῶτοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ μετ'
 αὐτῶν φεῦ ὡς καὶ τὸς ὁ Σωκράτης, πιστοὶ παραμείναντες τῆ ὅλως
 στενῆ τῆς πόλεως καὶ πολιτείας ἐννοίᾳ, κᾶτα ὁμοίως οἱ Ἕλληνες
 πάντες, ἐξεστράτευσαν κατ' ἀλλήλων κὰν μακρῶ καὶ δεινῶ ἐμφυλίῳ
 πολέμῳ κατέστρεψαν τὴν ὅλην τῆς Ἑλλάδος ἀκμήν; Πῶς ἄρ' οὖν ἔ-
 στι τοῦτο κηπουρῶν πεπολιτισμένων καὶ πνευμάτων ἐν παντὶ καλῶς
 κεκαλλιεργημένων ἀπόδειξις; Οὐκ οὖν φευκτέον ἔστι τὸ συμπέρασμ'
 ὅτι οὐδὲ καὶ κατ' αὐτὸν ἔτι τὸν χρυσοῦν κληθέντα αἰῶνα, ὡς κήποι
 καὶ κηπουροὶ ἐστάθησαν Ἑλλήνων αἰεὶ πολιτεῖαι καὶ αὐτῶν οἱ πολῖται!

Μίσει μεγάλη κἀνοησία ὡς παίδων κινούμενοι, τὰς πόλεις ἀλλήλων ἐδήωσαν, κἀν τούτῳ, βαρβάρους, οὐ πεπολιτισμένους, κατέδειξαν ἑαυτούς! Κάλλιον δ' ἐστὶ μὴ τι εἴπωμεν περὶ τῶν ἐκείνους ἀκολουθησάντων ἑλλήνων! Ἄλλά, φεῦ, ἰδὲ καὶ τοὺς ὅπου γῆς λοιποὺς ἡμᾶς πάντας! Μέχρι τῆσδε σκοτεινῆς μᾶλλον ἢ διὰ τῶν ἔργων ἡμῶν φωτεινῆς ταύτης ἡμέρας, ἐν τῷ αὐτῷ αἰωνίῳ δι' ἡμῶν καταστάντι βαρβαρικῷ μίσει κἀνοησίᾳ εἰσέτ' ὠθούμεν' ὑπὸ παντοειδῶν δαιμονικῶς ταπεινῶν, ἀναξίων, ἀχρείων, αἰσχροτάτων, πονηροτάτων διδασκάλων τε καὶ δημαγωγῶν, "μεγάλων" πολλάκις κληθέντων ὑπ' ἔτι ἀνοητοτέρων καὶ πονηροτέρων τοῦ κακοῦ ἱερέων ἐπὶ κακῷ μόνῳ εἰσέθ' ὑποκινούντων ἐκείνους καὶ τούτους, οὐδὲν οἱ ἄνθρωποι καλῶς μεμαθήκασι! Καὶ τοὺς ὁμόρους κήπους καταπατοῦσι, καὶ τὰς πολιτείας ἀλλήλων δηροῦσι, χέαυτοὺς ὅλως ἴσους τοῖς χειρίστοις βαρβάροις καταδεικνύασιν· ἀλλήλους μισοῦντες, ὑποβλέποντες καὶ φοβούμενοι καὶ παρ' ἀλλήλων μισούμενοι διὰ τὴν ὑπεροχὴν, ἣν πολλῶ μᾶλλον προτιμῶσιν ὑποτιμᾶν κεῖ δύνανται καταστρέφειν ἐπὶ τὸ μηδέν, ἐν τούτῳ, ἔλκοντες τὸν σύμπαντα κόσμον, ἢ ὡς ἀνθρώπου ἐπίτευγμα ταύτην τιμᾶν καὶ δικαίως σεβάζεσθαι, ἀλλήλους ὑπερακοντιζόντες ἐπὶ πολιτισμῷ ἀμλλώμενοι!

§157. Φεῦ τοῖς ἔλλησιν! Ὅτι ἐνῶ ὡς ἐν κλειψύδρᾳ ἐπὶ τὰπίσω αἰεὶ οἱ καιροὶ διαφεύγουσιν ἀλλ' ἐπὶ μόνῳ τὰ πρόσω τοὺς συνετούς τῶν ἀνθρώπων ὠθοῦσιν, οὗτοι ἀντιπαρήλθον αὐτοὺς ἀδρανοῦντες, ἀρνούμενοι δι' αὐτῶν προωθεῖσθαι, πλὴν μόνον ἵνα ὦσιν **in fashion and mode**, μῆποτε κατηγορηθῶσιν ὡς "παλαιομοδίται" οἱ ξένων τρόπων ἀσύστολοι λωποδύται· ὡς ἑαυτῶν ἀπολαμβάνοντες τὰς ἐπὶ τῇ αἴγλῃ τάρχαίου Φωτὸς τοῖς ἐκείνου παραγωγῶς μόνους δικαίως ἀποδοιδόμενας τιμάς, ἀσέμνως αὐτὰς ὑποκλέπτοντες· ὀλοσχερῶς πλέον ἐγκαταλείψαντες τὴν πηγαίαν τῶν Ἑλλήνων πίστιν ἐπὶ τε τῷ Λόγῳ Θεῷ καὶ τ' Ἀνθρώπῳ τῷ πρὸς Αὐτὸν πετομένῳ· δυσσεβῶς πλέον διατελοῦντες οἱ ἄσοφοι ἐν διανοητικῇ ἀφασίᾳ, ἐξοργιστικῇ ἀπραξίᾳ, κἀπανθρώπῳ περὶ τὰ νῦν ἀκαταμαχήτως ἐπερχόμεν' οὐσιώδη ἀδιαφορία, ἀδιαπτώτως πλέον διονυσιαζόμενοι, ἀσέμνως ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες τὰς πυγὰς αὐτῶν σείοντες, διαγωνιζόμενοι τίς αὐτῶν πλέον τῶν λοιπῶν τὴν ἑαυτοῦ σείσει, ἀκκιζόμενοι ἀναισχύντως ἐν μέθῃ, χορῶ καὶ εὐθυμίᾳ ψευδεῖ πρὸ τῶν ἀπὸ μακροῦ ἐμπερησμένων ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν· μηδὲν πλέον παράγοντες ἄξιον, καινόν, τόνόματος αὐτῶν τίμιον, Ἑλληνικόν· καὶ μηδὲν πλέον ἴδιον προστιθέντες ἐπὶ τῇ γνώσει· ὡσπερανεὶ ἐξηντλήθη χῆ γνώσις χῆ χρεία αὐτῆς· ἀπ' οὐδεμιᾶς τῶν ἀκουσίων πλανῶν εὐλαβῶς εἴτε τὴν ἀρχαίαν εἴτε τὴν νεωτέραν γνώσιν καθαίρουτες, ὡς πρὸ πάντων τῶν

ἀνθρώπων κυρίως αὐτοὺς χρῆ ποιεῖν, βαρυτίμως ταύτην κοσμοῦντες· μόνως δ' ἀφρόνως ἀναπαράγοντες πλάνας ξένας, μεγάλας, ποικίλας, καινάς, σύναμα δ' ὅμως γελοίως κενάς, μάλιστα χείρονα προείσας κακά, παντελῶς ἀντιθέτους πρὸς ὅ,τι ἐγγενῶς τοῖς κατ' αὐστηρὸν Πνεῦμ' ἀριστοκράταις Ἑλλησι ποιεῖν ἐπιβάλλεται! Οὕτως Ἀλήθει- αὶ τε καὶ πλάναι ἐν τοῖς αὐτῶν κρανίοις παναθλίως συζῶσιν, ἀλλ' αὐτοὶ ὅλως ἀδυνατοῦσιν ἀπ' ἀλλήλων διαχωρίσαι αὐτάς, *καίτοι ἔστι Θεὸς διὰ παντὸς ὀρίζων αὐτάς!* Οὕτως οἱ ἀφρονες οὐτ' εἰς κῶμα θανάτου προήλθον, κὰς σκῶμμα κατέστησαν τῶν ποτε βαρβάρων λαῶν, μακρόθεν πλέον ἐκείνους ἀκολουθοῦντες ἀσθμαίνοντες· τοὺς ἀκολουθήσαντας τὰ ἴχνη τάρχαϊα καὶ εὐλαβῶς ἐγγενῶς πλέον φωτιζομένους ὑπὸ τοῦ ποτε μὴ ἐγγενοῦς αὐτοῖς ἀρχαίου τοῦ Λόγου Φωτός, ὑφ' ὃ μόνον αἰεὶ καλλιεργοῦνται τὰ γράμματα, αἰ ἐπιστήμαι, αἰ τέχναι καὶ προάγεθ' ὁ πολιτισμός· ἄπερ ἀφρόντιστα οὐ πλέον ἐκφύετ' ἀπὸ τῆς γῆς τῶν Ἑλλήνων, ἀπὸ τῆς ξένης εἰς αὐτὴν εἰσαγόμενα!

§158. Διὰ ταῦτ' οὐκ ἔστι παγκοσμίως ὁμιλουμένη καίτοι παγκοσμίως σεβαστὴ παραμένει τῶν Ἑλλήνων ἢ γλῶσσα· τιμωμένη πλέον ὑπὸ μόνων τῶν ξένων, οὐ φεῦ γ' ὑπὸ τῶν ἐλλήνων! Εἰ ἀπορεῖς γινῶθι: Ἀπὸ τοῦ μετὰ Χριστὸν ἔτους 1972ου, ἢ τοῦ **University of California at Irvine** Σχολῆ Σπουδῶν Κλασσικῶν ἤρξατο ἀποτιθέν' ἐν ἠλεκτρονικῇ μνήμῃ, τῇ γνωστῇ ὡς **Thesaurus Linguae Graecae**, πᾶσαν τὴν εἰσέτι κατὰ κλάσμα τῆς ὅλης μικρὸν σωζομένην ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γραμματείαν, οὐσία *μηδενικὴν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος λαβοῦσα σύμπραξιν ἢ βοήθειαν!* Πῶς οὐκ ἔστι τοῦτο εἰς ὄνειδος; *Πῶς οὐκ ἦν τοῦτο χρέος ἐν παντὶ πρῶτιστον* τῶν ἔτι θεωρούντων ἑαυτοὺς Ἑλληνας; *Πῶς οὖν ἔστιν ὕβρις τάποκαλεῖν τοὺς νῦν Ἕλληνας καταχραστὰς τοῦ μεγάλου ὀνόματος, καὶ συνεχιστὰς τῶν προτιμησάντων εἰς ὄλεθρον, σῆψιν κάπῶλειαν παραδοῦναι τάρχαϊα κειμήλια;* *Ποῦ* ἔστι τὰν Ἑλλάδι πανεπιστήμια; *Ποῦ* δ' ἢ ἐν Ἀθήναις Ἀκαδημία, ἢ ἐφ' ὅλον αἰῶνα δῆθεν ἐργαζομένη συντάξει λεξικὸν τῆς Γλώσσης Ἑλλήνων, ἀλλ' εἰσέτι μὴ προἰεμένη πέραν τοῦ Ε!; *Ποῦ* δ' ἔστι τὸ πάντων αἴσχιστον ὑπ' ἀσήμων ψευδαρχόντων ἀγόμενον ψευδελληνικὸν κράτος; *Ποῦ* δὲ πᾶσ' ἢ ψευδελληνικὴ δῆθεν "πνευματικὴ" κοινωνία ἢ ἔτι ἐξαρτωμένη ἀπὸ τοῦ **Greek-English Lexicon** τῶν **H. G. Liddell** καὶ **R. Scott**, ἢ περὶ μόν' εὐτελεῖ, οὐκ ἐπὶ τὸ Αἰῶνιον Πνεῦμα καταδαπανῶσα τὸν καιρὸν καὶ τὸν πλοῦτον; Πότ' ἀπὸ πλέον τῶν πεντακοσίων ἐτῶν τοσοῦτον πλουσία ἦν ἢ Ἑλλάς ὡς ἔστι σήμερον; Πῶς οὖν *διὰ ταύτης τὸν πλοῦτον* οὐκ ἦν αὐτῆς πρῶτιστον χρέος τὸ συλλέγειν καὶ καταχωρίζειν ἀνεξιτήλως, *κάνεξαρτήτως τῆς ἐμπορίας παρ' ἀνθρώπων μὴ πιστευόντων εἰς ἃ πνευματικὰ ἐμπορεύου-*

ται, τὴν αἰώνιον Ἑλληνικὴν Γραμματείαν; Πῶς οὖν ἄρα δύνανται οἱ ψευδέλληνες ὡς Ἑλληνες τὴν τῶν ξένων προσοχὴν καὶ σεβασμὸν ἀποσπᾶν καὶ περὶ τῶν τῆς παρουσίας ἡμέρας, ἀφρόνως ἀρνούμενοι ὡς ἀκοίμητοι λέοντες φυλάττειν τὴν τῶν πατέρων κληρονομίαν, μόνην αὐτοῖς ἀπολιπομένην; Τί ἄρα δοκοῦσιν αὐτοὶ ὅτι σημαίνει τὸ "Ἑλληνες"; Περὶ τίνα σπουδαιότερ' ἄρα τυρβάζουσιν οἱ καθηγηταί, χὴ ἢ καλουμένη ἑλληνικὴ "πνευματικὴ" κοινωνία; Πῶς αὐτῶν καταδαπανᾶται ὁ παρὰ πάντων ἀμοιβόμενος χρόνος; Οὐ μόν' οἱ φαῦλοι μόνον ἐπὶ τὰ φαῦλα προάγουσιν ἑαυτούς; Οὐ μόνον ταπεινὰ πνεύματα μόνον ἐν ταπεινοῖς κατασπαταλῶσι τὸν χρόνον; Εἴπερ κληρονομίας πνευματικῆς πολῦτιμου, ὡς ἰδίας αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ τιμωμένης, ἐξόν ἀνθρώπῳ κληρονόμον αὐτῆς αὐτοδίκαιον θεωρεῖσθαι, πῶς οὖν ἄρ' οἱ τόσον ἐπιμελῶς τὰρχαῖα φυλάττοντες ξένοι οὐκ εἰσιν Ἑλληνες ὄντως τῷ πνεύματι· καὶ πῶς οἱ μὴ ταῦθ' ὡς ὀφθαλμοῦ κόρη φυλάττοντές εἰσι ποσῶς Ἑλληνες; Τί οὖν ἄρα τὸ αἷμα, ἢ μόνον ἄρα τὸ Πνεῦμα ποιεῖ Ἑλληνας τοὺς ἀνθρώπους; Οὐ διὰ μόνου τοῦ Πνεύματος γίγνονθ' Ἑλληνες οἱ λαοί· οἱ δ' ἀπὸ μόνου τοῦ αἵματος, τάχ' ἐπειδὴν ὑλικοῖς φέρονται παύουσιν εἶναι πνευματικοί;

§159. Προσβάλλη; Συνίσθι! Καὶ μὴ αἰτιᾶ τὴν ὑπ' ἄλλοτρίους δουλείαν ἢ τὴν πόρων πτωχείαν! Ἴδ' ἐπὶ τέλους ποῦ καταδαπανᾶται τῆς πατρίδος ὁ πνευματικὸς καὶ ὑλικὸς πλοῦτος! Ἴδ' ἐπὶ τέλους τί ἀπεργάζεται τὸ Τίμιον Πνεῦμα! Χυπὸ ποίου διαβολικοῦ "πνεύματος" εἰς τὴν ἰλὴν ἐμπεσεῖν ἐξωθεῖται ὁ ἀνθρώπος! Διὰ μόνου τοῦ ἐκπεσόντος αὐτῶν πνεύματος εἰς τὴν δούλων μοῖραν κατέπεσαν οἱ ψευδέλληνες! Διὰ τὸ μηδέποτε συνειδητῶς χρησθῆν Λογικὸν Ἑλληνικὸν Πνεῦμα κατέστη πτωχὴ ἢ οὐ πόρων ἄλλ' Ἑλλήνων πτωχὴ οὐσα Ἑλλάς! Ἴδε πῶς/τίσι πράγμασιν οἱ παρόντες αὐτῆς κάτοικοι καταδαπανῶσι τὸν καταφανῶς διὰ τῆς κλεψύδρας ὀρώμενον αἰεὶ διαφεύγοντα πολυτιμότερον χρόνον, καὶ συνάγαγε δακρύοις ἃ δεῖ σε συναγαγεῖν κἂν πικρότατα! Αὐθις νῦν ἐρωτῶ· ἔτι προσβάλλη; Ἀλλὰ τί ὄντως προσβάλλει; Ἄρ' ἢ μνεῖα μόνη τῶν πραπτομένων, ἄρ' ἢ διὰ δακρύων τῶν αἰσchrῶν πραπτομένων ἱστορήσεις, ἢ ἄρα μόν' αὐτὰ ταῦτα τᾶπαισίως πραπτόμεν' ὡς διαπράττονται; Ἀφαιρεῖς μου οὖν προσβαλλόμενος ἀναφαίρετον Ἀλήθειαν ἐκφράζειν ἀνθρώπου δικαίωμα; Ἀλλ' ἐὰν ἤδη ἐγώ (ἢ τις ἄλλος) τὴν τὰ ψεύδη κατακαίουσαν Ἀλήθειαν κατέχω (ἢ κατέχη) ἐν νῷ, πῶς οὐχ αὕτη ἤδη κείθεν αὐτοδικαίως αὐτομάτως κἀνεξιτήλως καταγέγραπται τοῖς αἰώσι; Πῶς οὖν οὐχ ὡσαύτως δεῖ ἄρα καὶ σέ, σύγχρονον ἐπιθυμοῦντ' ἀνθρώπον εἶναι, καὶ ταύτην πάσαν γνωρίζειν τὴν ἐν ἧ μόνῃ, κἂν οὐ τοῦτο κατανοῆς, ζῆς χυπάρχεις ὅλην, ἀδιαίρετον, ἀπαράγραπτον

καὶ ζώσαν Ἀλήθειαν; Ἀληθῶς, τί ἕτερον δοκεῖς σὺ τὸ "σύγχρονον εἶναι", εἰ μὴ αὐτό γε τὸ ἐνσυνειδητῶς συμπάλλεσθαι μετὰ πάντων τῶν στοιχείων τῶν καθορισάντων/ζόντων οὐ μόνην τήνδε τοῦ χρόνου στιγμὴν ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης ἀληθεύουσαν Ἱστορίαν τοῦ Κόσμου, δι' ὧν πάντων ὁ ἄνθρωπος εἰς Ἀνθρωπον τρέπεται; Οὐκοῦν, χάριν τοῦ εἰς ἐρέβη φέροντος ψεύδους ἀρνούμενος ταῦτα, ἀφαιρεῖς μου ὡσαύτως καὶ τὸ τὸ δικαίωμα τοῦ κατ' Ἀλήθειαν σκέπτεσθαι; Ἀλλ' εἰ καὶ τοῦτο βούλει ποιεῖν, πῶς οὖν οὐκ ἐπιχειρεῖς παντελῶς ἀφανίσει τὸν διὰ τῶν ἐμῶν λόγων καταφαινόμενον ἀνεξίτηλον Λόγον· περὶ ἧς σου ἐπὶ βυσσὸν προσπαθείας ὡσαύτως σὺ λόγον δώσεις τῷ Λόγω; Εἰ οὖν καὶ οὗτις ἐλληνιστὶ ὡς κὰν τῷ πάλαι χρῆ τὴν Ἀλήθειαν τοῖς αἰῶσι καταγραφῆναι, πῶς οὖν οὐκ ἐν τῇ νέᾳ ἀλλ' ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῶν Ἑλλήνων γλώσσει χρῆ τοῦτο γενέσθαι, ἥτις καὶ νῦν τε καὶ διατηρηθήσεθ' ὡς τις ἐλπίζει παρ' ὧν οὐς οἱ νῦν Ἕλληνες "ξένους" ἀλλ' οὐ φίλους ἀποκαλοῦσι, τῶν γ' εὐλαβῶς σεβομένων τὴν ἦν ὡς πολυτιμοτάτην ἰδίαν μετὰ πάσης στοργῆς ἀπὸ μακροῦ ἤδη παρέλαβον ἱερὰν ἀρχαίαν τῶν Ἑλλήνων παράδοσιν;

§160. Δεινῶς τιτρώσκομαι τῇ ψυχῇ ὅτι ὄθ' οἱ Ἕλληνες, κυρίως δ' αὐτοί, ἐγένοντο Χριστιανοί, οὐδόλως καὶ ὡς τοιοῦτοι ὡς ὄφελον πνευματικῶς ἀπετίμησαν τὸ μέγ' ἀληθῶς βᾶρος τοῦ ἰδίου αὐτῶν προηγθέντος πολιτισμοῦ! Τῆς συνεχείας ἐκείνης βιαίως διακοπέσης, οὐδέποτε μέχρι τοῦ νῦν κατενόησάν τι τῶν ἀνωτέρω· κούδεν ὡσπερ ὄφελον διὰ τὴν πλουσίαν προτέραν αὐτῶν πολιτειακὴν καὶ πολιτισμικὴν πείραν ἐδίδαξαν ἑαυτοὺς καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ἀνθρώπων περὶ τῶν ἐν τῷδε κόσμῳ πολιτειῶν, ἥτοι ὅτι ἀνάγκη ἐκ θεοῦ σχεδίου πνευματικῆ, προθάλαμοι αὐταὶ τῆς Οὐρανίου Πολιτείας εἰσίν, ἐν αἷς μόναις συνειδητῶς οἱ ἄνθρωποι ὀφείλουσιν ἐτοιμάζεσθαι Κείνης πολίται γενέσθαι! Χριστιανοὶ δὲ γενόμενοι, ὡς ὅτι μία ἡ Ἄνω Πολιτεία ἐστὶ, μίαν ὁμοίως ἠγήσαντ' ἐπ' ἄριστ' ὀφείλουσαν εἶναι καὶ τὴν ἐπὶ γῆς πολιτείαν, δι' ἧς πᾶσας τὰς λοιπὰς παρημέλησαν, ἐγκατέλιπον, ἢ καὶ κατέστρεψαν, κὰς ῥῆξιν περιῆλθον μεγάλην καὶ ἀπρεπὴ μετὰ τῆς Παλαιᾶς Ῥώμης ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τῆς Νέας Ῥώμης ἐπὶ Βοσπόρου ὑπεριδόντες ὅτι οὐκ ἐστὶν ἐπὶ γῆς τελεία πολιτεία ἀνθρώπων· χῶτι ἂν ὄντως ὁ ἄνθρωπος βούληται τῆς Ἄνω Πολιτείας πολίτης γενέσθαι, πολλοῦ τῶν γε νῦν πολλῶν πολιτειῶν νέκταρος δεῖ γεύεσθαι κἀναλίσκειν· οὕτω μόνον δυνάμενος, ἐπ' ἀγαθῷ τὰς πολλὰς ἐπὶ γῆς ἐμπειρίας ἀφομοιών, σὺν Θεῷ εἰς πολίτην τέλειον ἑαυτὸν μεταλλάξει! Τοῦθ' ὑπεριδόντες πάντες οἱ Χριστιανοί, ἰδίως δ' οἱ Ἕλληνες, ἤδη ἀγίους μᾶλλον ἢ δυνάμει ἀγίους διὰ τὸ

βάπτισμ' ἑαυτοὺς ἡγησάμενοι, ὡς μὴ συμβατὰς τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ ἐγκατέλιπον, ὡς μὴ ὄφελον, πάσας τὰς περὶ τὸν πολιτισμὸν ἀσχολίας ἀνθρώπου, "κοσμικὰς" αὐτὰς θεωρήσαντες, οὐδέποθ' ὡς κυρίως πνευματικὰς ταύτας κατανοήσαντες· δι' ὃ καὶ ἠθελημένην τοῦ πνεύματος ἔνδειαν περιῆλθον πλουσίους ἑαυτοὺς ἡγησάμενοι διὰ μόνον τὸ τοιοῦτους "χριστιανούς" ἑαυτοὺς καθιστάναι· ὑπερηφάνως ὡσαύτως ὑπεριδόντες οἱ κενοκέφαλοι καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἔρωτᾶν εἰ ὄντως ἰκανὴ οὐχὶ δ' ὡς μεγάλη φαυλότης ἢ τοιαύτη αὐτῶν ἐκλογή ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κρίνεται! Καὶ γὰρ γινώσται καλλίονες ἦσαν τῆς ἀληθείας αὐτῆς οἱ ἀρχαῖοι, ἢ οἱ ἐπ' αἰῶνας προσπαθοῦντες τὴν "Ἄνω κατακτᾶν Πολιτείαν διὰ μόνου τοῦ κατὰ "χριστιανικὴν" παράδοσιν ἀγιάσθαι εἰ καὶ σὺν Θεῷ ταύτην νομιζομένην· μηδὲν ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῆ γινώντες περὶ τοῦ πῶς ὧδε δεῖ τοὺς ἐλευθέρους πολίτας (οὐ τοὺς ἐπὶ ταπεινὰ ταπεινοὺς κενοκεφάλους ὑπηκόους) συμπεριφέρεσθαι· οὐ μόνον πρὸς ἑαυτοὺς τε κάλλήλους, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν τῆς Πολιτείας σκοπὸν, ὅς, ὡς εἰκός, οὐκ ἔστιν ἢ ἄνευ καταβολῆς οὐσιώδους τινὸς παρ' αὐτῶν ἔργου ἐν ἀπραξίᾳ "εὐδαιμονία" τῶν πολιτῶν, οὕτως ἀναμενόντων παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν δικαίωσιν, ἀλλ' ἢ τῆς γνησίας εὐδαιμονίας κατάκτησιν διὰ τοῦ κἂν Οὐρανοῦς καθήκοντος ἔργου, ἐφ' οὗ δεῖ ἀρμόττειν καὶ πάσας τὰς ἀπὸ τοῦδ' ἐν πόλεσιν, ἡγουν ἐν πολιτῶν κοινωνίαις κτωμένας κἄρ' οὖν πολιτικὰς ἰκανότητας· ἀλλ' οὐχὶ ἀσφαλῶς ὡς αἰσχροῦς οἱ ψευδοπολιτικοὶ τοῦ νῦν αἰῶνος τᾶπατεῶνος ταύτας διδάσκουσιν, ἀλλ' ὡς ἀρμόττει πολίταις τοῦ ἐπερχομένου!

§161. "Ὅτι ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ ἐλάχιστος περὶ Πολιτείας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ γίγνεται λόγος οὐκ ἔστιν εἰς ἄρνησιν τῶν ἐνθαδὶ δηλουμένων, ἀλλ' εἰς κατανόησιν τοῦ γε τότε ἀληθοῦς ὅτι πρώτην κυρίως οἱ ἐν Παλαιστίνῃ ἀκροαταί, χρεῖαν εἶχον εἰσαγωγῆς εἰς τὰς βασικὰς ἀρετὰς τοῦ τελείου πολίτου, ἐφ' ἧς μόνως δομοῦνται καὶ πᾶσ' αἱ ἀναγκαῖαι λοιπαί! "Ὅτι δ' εἰσέτ' ἀδυνατοῦμεν καὶ μόνως ἐκείνας τὰς βασικὰς ἀποκτῆσ' ἀρετὰς, καὶ περὶ αὐτὰς μόνως καταδαπανῶμεν ὡς "χριστιανοὶ" τὸν καιρὸν τε χῶν ὀλίγον καλλιεργοῦμεν ἐν ἡμῖν νοῦν, οὐδὲν ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῆς ἀνάγκης πολίτας καθ' ὅλα τελείους ἡμᾶς αὐτοὺς καταστήσαι! Τοῦτ' αὐτ' οὖν εἰσέτι καὶ πεισμόνως ἀρνούμενοι ποιεῖν σὺν Θεῷ, εἰς Ἐκείνον ἀνευθριάστως μεταβιβάζομεν τὸ ἡμέτερον χρέος, παρ' Οὗ θρασύτατα ἀπαιτοῦμεν, μηδὲν ἀφ' ἡμῶν προσπαθοῦντες, ὅπως διὰ μόνου καθαροῦ Αὐτοῦ θαύματος, τουτέστιν ἄνευ ἡμετέρου τινὸς κόπου, εἰς πολίτας τελείους ἡμᾶς Αὐτὸς καταστήσει! Ἄλλὰ πῶς ἄρα δύνασαι σὺ δεόντως τιμᾶν ὅπερ ἐδόθη σοι ἢ δοθήσεται δωρεάν, κούκ ἀγωνία καὶ κόπῳ

πολλῶ ἡγωνίσθης αὐτὸ ἀποκτήσαι; Ἄξεστος ἐπὶ τῆσδε γῆς διαμένων, πῶς ἄρα γνωρίσεις πῶς δεῖ σε περιφέρεσθ' ἐν Παραδείσῳ; Τότ' ἀναμένεις ὡς καὶ τοῦτο θάπλοῦν διδάξει σε ὁ Θεός; Πῶς εἶ σὺ ἄξιος Παραδείσου οὐδὲ τοῦτ' ἀπὸ τοῦδ' ἀναλαμβάνων διδάξει σαυτόν; Ζῶον ἄνουν εἶ σύ, ἢ ἄνθρωπος πλήρης; Προσβάλλη; Ἄλλ' οὐκ ἐγὼ εἰμὶ ὅς σε προσβάλλει! Σύ σοι ὡς πρὸς ἄνουν ζῶον μετέρχη! Τὸν Θεὸν γὰρ οὕτω πράττοντες βλασφημοῦμεν, ἠθελημένως ἐν πολλοῖς παρορόντες τὸ μέγα ἤδη πρὸ ἡμῶν κείμενον χρέος! Ἔτι παχυλὸς ἐπιμένεις τῇ κεφαλῇ παραμένειν; Ἔστω σοι ὡς παράδειγμα τοῦτο: Εἰ ἐπὶ τῆσδ' οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ταπεινῆς γῆς σὺ ὁ ὅλως ἀπαιδευτος ἀναιδέστατος ἀσυνειδήτος βάρβαρος πτύεις κάλλ' ἀπρεπῆ ὅμοι' ἀνθρώποις ποιεῖς, πῶς ἄρα θρασύτατ' ἀποκαλεῖς σαυτὸν Χριστιανόν; Πότ' ἐπὶ τέλους σὺ βούληθι μαθάνειν ὅτι ὅλως ἀνοίκειόν ἐστι πολιτῆ τὸ κατὰ γῆς πτύειν, κάλλ' ὅμοια ποιεῖν ἄξεστα καὶ αἰσχρά, καὶ πότ' ἐπὶ τέλους σὺ ἄρξη δοκίμως ἀσκεῖσθ' ἐς τὸ μὴ πράττειν τοιαῦτα πρὸ τ' ἀπελθεῖν σε ἀπὸ τούτου τοῦ κόσμου; Πῶς δ' ἀσφαλίζεις, καὶ τοῦτο θάπλοῦστατον ἀγνοῶν, κοῦ τρόμῳ συνέχη ὅτι πάν ὧδε κακὸν κακῶς ἔμαθες οὐδέποτ' ἐπαναλήψῃ ἐν Παραδείσῳ, τουτέστι *πρό, κατά, καὶ ἐπὶ Προσώπου Θεοῦ*; Πῶς δ' οὐ σε συνέχει ὅτι ὁ νῦν ὧδ' ἀηδές τε καὶ βέβηλον πράττεις εἰς κόλασιν ὑπάγει τὴν γῆν ἀγνήν ὅλην παραδοθεῖσαν σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ (διότι ποιά ποτε ζῶα σὺ εἶδες ἀσχημονοῦντα;), χουῦτω δικαίως εἰς αἰώνιον κόλασιν ἀπάγει τὸν δράστην διὰ τὸ ἀηδῆ κοῦ πόλιν τελείαν καθιστάναί τὴν γῆν; Φεῦ! Ἐν μόνον τοῦτο συνίστησι παράδειγμα τῆς γενικῆς πολιτικῆς κυρίως τῶν νέων ἐλλήνων, εἰ καὶ τινων ἄλλων, ἀπαιδευσίας! Ἄλλ' ὡς εἰκός, οὐ μόνον περὶ τοῦ σίελον πτύειν ἐστὶ τὸ παράδειγμα! Ἄλλὰ περὶ τοῦ πάντα τὰ φοβερά τε καὶ μιανὰ τε καὶ βέβηλα, ἅπερ δικαιολογίαις ποικίλαις πλὴν ὅλως κεναῖς οἱ ἄνθρωποι πράττουσιν ἐπὶ γῆς!

§162. Πῶς οὖν ἄρα κατανοεῖθ' ὅτι ὅλως ξένη διέμεινεν, οὐ δέ πως συνεσχημένη καὶ τρέμουσα, ἢ ἐλλήνων "Ὁρθοδοξία" πρὸς καὶ μόνην τὴν σκέψιν τῶν τοιούτων πραγμάτων; Τί δὲ συνετέλεσεν εἰς θόλως ἀπαιδευτούς περαιωθῆναι διὰ τῶν πλουσιώτατα διδασκόντων αἰώνων τοὺς νῦν ἔλληνας καλουμένους, τοῦτο τ' ἀπαίσιον, ἴθι δ' εὐχηθῶμεν παντάπασιν ὕστατον τῆσδε γῆς βδέλυγμα; Πῶς οἱ ἐπίγονοι τῶν πρώτων ὁμιλησάντων θεοῖς, καὶ διδασκάντων παιδείαν εἰς τοῦτον τὸν βόθυνον περιέπεσαν; Πού ἐστιν ἢ τοῦ κλέους ἐκείνου ἀκόμητος δραστήριος μνήμη; Διατί τό ποτε κλέος ἀνεπίστρεπτον γέγονε τῆσδε γῆς παρελθόν, οὐ δ' αἰείποτε ζωηφόρον παρόν; Εἰς τίνων τὰς μιανὰς χεῖρας περιέπεσε καὶ διεφθάρη ἢ Ἱερά Διαθήκη τοῦ γέ-

νους Ἑλλήνων; *Τίνος* διδασκάλου βαρβάρου γεγόνασιν ἔτι βαρβαρώτεροι μαθηταὶ οἱ κείνων υἱοί; *Ποῦ* εἰσιν οἱ ποτε παιδαγωγοί, οἱ ποτε διδάσκαλοι, οἱ ποτε φιλόσοφοι, οἱ ποτε ποιηταὶ παραδείγματος ἐπὶ τᾶριστα; *Ποῦ* εἰσιν οἱ ποτε ἥρωές τε χημίθειοι, οἱ ποτε σχεδὸν μετὰ θεῶν ὤμους στοιχίσαντες; Παρὰ *τίνι* ἐτέρῳ λαῶ τοσαύτη ἔστι τυφλότης, τοσαύτη σπιθαμιαία μικρότης, τοσαύτη μίσησις οὐδὲν παρὰ μεγάλων προγόνων παρεδόθη αὐτοῖς ζωηφόρου παραδείγματος ἐπὶ τᾶριστα; Τοσαύτη πείσμων παραμονὴ μακρὰν/μεταξὺ ὕδατος καὶ τροφῆς, ὥστε τῇ ἐλλείψει ἀμφοῖν αὐτοῖν ἀγαθοῖν οἷν μακρόθεν θεωῦνται τούτους αὐτοκτονεῖν; Τοσαύτη ἐπὶ τὰπόλυτον μηδὲν νῦν καλπάζουσα βία; Οὐδὲν φύσει ἀπότομον ἐν ᾧ ποτ' ἀνετράφη ἀνθρώπου τὸ Πνεῦμα! Βραδεία ἔστιν ἡ σύσχεσις ἐν ἀρχῇ, εἶτα δ' ἐπιταχυνομένη, εἶτα δ' ἀσυνεσχέτως καλπάζουσα! Αἰῶνες παρήλθον πολλοὶ ἀφ' ἧς ἤρξαθ' Ἑλλήνων ἡ πτώσις! Ἀλλὰ μόνῳ ἰλίγγῳ συνεσχέθησαν οὗτοι· ἐπ' αὐτῷ ἐπ' αἰῶνας ὡς ἐπ' οἴνῳ ἀκράτῳ διονυσιαζόμενοι, νῦν ὅλως ἀναίσθητοι καταστάντες τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀπυθμένου κενοῦ ἐν ᾧ καταπίπτουσι περιπίπτοντες! Ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν πᾶσ' Ἀλήθεια ἐγένετο ψεῦδος, χῶσεὶ Ἀλήθειαν οὐτ' ἀποδέχοντ' ἀνεξετάστως πᾶν ψεῦδος! Μηδενισταῖς διδασκάλοις παρευρεθέντες ἐπὶ μακρόν, καὶ ταῖς ἐκείνων διδασκαλίαις νηπιόθεν γαλουχηθέντες, οὐδὲν νῦν πιστεύουσι κάπ' οὐδεὶν πλέον ἐλλόγως ἐλπίζουσιν! Ὡστ' οὐ μόνον μεγάλη γίγνεται αὐτοῖς ὄχλησις πᾶσα τῶν μελλουσῶν ἀναγκῶν μνεῖα, ἀλλὰ καὶ μεγάλη γίγνεται αὐτοῖς εὐχαρίστησις ἢ μηδὲν αὐτοὺς πλέον διδάσκουσα καταδαπάνησις παντὸς τοῦ καιροῦ ἐν ὀδυνηραῖς ἀναξιομέναις παρελθόντων κακῶν ἀναμνήσεσιν (ἅς ἱστορίας μελέτην δοκοῦσι!), καστανόχροις διὰ τὴν ὀξειδωσιν ὑπὸ τοῦ χρόνου χρωσθείσαις, πλὴν ροδόχροις ὑπ' αὐτῶν νομισθείσαις, παρ' ὧν οὐδὲν ποθ' οὗτοι διδάσκονται, ἀπολιπούσης πάσης αὐτῶν τῆς ἐλπίδος! Ἐνυπνιαζομένους φέρουσιν ἑαυτοὺς ἐπὶ γῆς, κοῦ μακρὰν ἔστι πλέον ὁ τάφος αὐτῶν· πρὸς ὄν, λυτοί, βλέποντες, ἀκούοντες, ἄδοντες, ἐν ὅλῳ ἀηδεῖ κραιπάλη χορεύοντες, πλὴν ὅλῳ τῷ πνεύματι ἀδρανοῦντες, ἔλκοντ' ἀκατασχέτως, ὡς πρὸς τὴν Κίρκην! Ὅποια ἢ Πνεῦμ' ἀνθρώπου καταδυναστεύουσα, πλὴν ἐπὶ τάφῳ μόνον φέρουσα κραυγαλέα τε καὶ κενὴ "αἰσιοδοξία" αὐτῶν! Ὅποιον φεῦ λαοῦ ὄλου τέλος! Σύνελθε Μῆτερ γῆ ἐπὶ τῷ θεάματι! Σύστειλον Μῆτερ σὸν βλέμμα!! Τίλον σὴν κόμην!!! Κάλυψόν σου τὸ πρόσωπον!!!! Τρέμε, ὦ δυστυχές, Θεοῦ τὴν ὀργήν!!!!

§163. Ἀλλ' ὡς ἔτι τρέμεις, εἴ γε καὶ σὺ συνεχόμενος τρέμεις Φίλ' Ἀναγνώστα, ἀσφαλῶς οὐκ ἀπέλιπεν ἡ Θεοῦ ἀνοχή· ὅτι εἰ ἀπέλιπεν αὕτη, οὐκ ἂν ἔτι ἐνθαδὶ εἰ καὶ τρέμοντες ἦμεν! Ὅπερ ἔστιν

ὅτι, οὐδ' ἀπελίπε πάσα ἐλπίς τῆς συγγνώμης Θεοῦ αὐτοὺς ἐντυχεῖν, εἶ γε κἀνανύψουσιν οὗτοι, ὡς γε καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι! Αὐθάδης οὖν τε καὶ βλάσφημος καὶ καθ' ὅλα κενή τε κἀνόητος ἔστιν ἡ καλουμένη "ἐλπίς" κἀσιοδοξία τινῶν, ἢ μᾶλλον τῶν πλείστων, ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν μόνων τὰ πράγματα δύνανται διορθοῦσθαι· τουτέστιν, ὅτι οὐκ ἔστι χρεία κόπον ἐπὶ τούτῳ πολὺν δεῖ ἡμᾶς καταβάλλειν· ἢ ὅπερ ταυτόσημον, ὅτι, ἂν βούληθ' ὁ Κύριος τὰ πράγματα ἰδεῖν διορθούμενα, ἄφες Αὐτῷ διορθῶσαι αὐτά, ἡμεῖς ὅλως ἀδιαφοροῦμεν! Ἐν ᾧ ὡσαύτως καὶ ἄλλων (πλὴν ἄνευ τινὸς ἀλλαγῆς τῶν κακῶν ἡμετέρων συνηθειῶν, ἢ τῶν "κεκτημένων" ἡμῶν, ἢ καταβολῆς ἡμετέρου τινὸς κόπου) θρασύτατα τὴν διόρθωσιν ἀπαιτοῦμεν· ἄτινα διὰ μόνην τὴν ἀνοησίαν καὶ πλήρη ἀκοσμίαν ἡμῶν ἐν τοσαύτῃ ἀταξίᾳ ἐθήκαμεν! Ἄλλ' ὡς οὐδὲν διορθοῦτ' ἂν μὴ τις πρότερον αὐτοῦ καὶ τῶν ἰδίων σφαλμάτων διορθωτῆς ἦ· μόν' οἱ ἄνθρωποι ἔσονται· οἱ τῶν ἀνθρωπίνων χαρακτήρων τε καὶ σφαλμάτων διορθωταί! Μὴ οὖν ἄλλους ψέγεις, ὦ Ἕλλην! Σὺ μόνος εἶ ἢ τῆς παρούσης σῆς καταστάσεως μόνη αἰτία! Ὅρα ποῦ ἦσθα! Ὅποθεν σαυτὸν ἀδρανοῦντα εἶας καταπεσεῖν! Ὅτι οὐδεὶς ἕτερος κατέρριψέ σε ᾧδε, ἔνθα νῦν κεῖσαι· ὅτι οὐκ ἦσαν πότε ἄλλοι ὡς σὺ δυνατοί, σὲ καταρρίψ' ὅθεν σὺ ἦσθα! Σὺ μόνος πάντων ἠδράνησας! Ἐνῶ οἱ πολέμοι καθίσταντο ἰσχυρότεροι ὑπὸ τὸ σὸν πάντοτε βλέμμα! Σὺ μόνος πάντων σαυτὸν ἐπὶ τᾷσημα κατηγάλωσας! Ὡς καὶ νῦν ἔτι ποιεῖς! Σὺ πρῶτος, σὺ φεῦ μόνος ἐν τῷ ἐπὶ τ' Ἄνω ἀγῶνι ρίψασπις γέγονας! Σὺ πρῶτος, σὺ φεῦ μόνος τὴν τραγικὴν προγονικὴν πίστιν ὅλως ἀπώλεσας τὴν μόνην ἀνθρώπῳ ἀρμόττουσαν, ἐπὶ τῇ ὅλως τἀνθρώπῳ δυνατῇ σὺν Θεῷ τελειότητι, ἐπὶ τῇ θείᾳ ἀξίᾳ τοῦ εἶναι πολίτην καὶ Θεῷ συνεργάζεσθαι, κάπῃ τῇ σῇ ὅλως θείᾳ δυνάμει σὺν Θεῷ κατακτησαί ποτε τᾷλλως ἀπόρθητα ἕψη! Τί οὖν ἄλλους σὺ αἰτιᾷ; Οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ σὰ θεωρεῖς, μηδέν' ἐπὶ τούτοις κόπον καταβαλὼν, ἂ μόν' οἱ σοὶ πρόγονοι τῷ ἰδίῳ αὐτῶν μόνῳ κόπῳ κατάρθωσαν, ἂ σὺ περιφρονεῖς, ῥυπαίνεις, χλευάζεις, διὰ τῶν σῶν πασῶν πράξεων κατασυκοφαντεῖς, ἐπὶ χρήμασι δὲ ξένοις πωλεῖς οὓς καθυβρίζεις! Τίτι δικαίωματι θεωρεῖς ὅτι σοὶ μόνῳ κατέλιπον, οὐ δὲ τάριστῳ, ἂ σὺ οὐ τιμᾷς ἄλλ' αἰσχροῦς ἀτιμάζεις; Δεινῶς σαυτὸν σὺ ἐξαπατᾷς, ἂν δοκῆς ὅτι ἀπὸ τῶν Ἡλυσίων ἐκεῖν' ἐπὶ σ' εὐδοκοῦσιν! Ἡ ὅτι ἄλλοι χρεωστοῦσί σοί τι, ὃ οὐκ ἀξίζεις! Διατί ὑπερορᾷς τὸν φοβερόν ἐκεῖνον λόγον Χριστοῦ [ὃ λέγω ὅτι κἀς Ἐκεῖνον ὀρθοδόξως πιστὸν σαυτὸν θεωρεῖς], ὅτι χρηστοῖς, ἢ πως χρηστοτέροις, γεωργοῖς παραδοθῆναι χρητὸν ἀργόν; Πῶς οὖν σὺ δοκεῖς ὅτι δικαίῃ ἀργὸν τὸν ἀργὸν ἀφίεναι, τοῦ τε Πνεύματος, τῆσδέ τε γῆς, ὅτ' ἀνεργία, δίψη καὶ πείνη, ἀγαθῶν Πνεύμα-

τος, ὕδατος καὶ τροφῆς, ἀκτῆμονες ἄνθρωποι θνήσκουσι; Καὶ πῶς σὺ χεῖς γάλα κάλλας ποικίλας τροφάς, ἄλλους διὰ τὴν τιμὴν ἐγκαλῶν καὶ ψευδῶς πτωχὸν σαυτὸν θεωρῶν οὕτως ὁ θρασὺς πλούσιος πράττων, ἐνῶ βρέφη καὶ νήπια θνήσκουσι στερούμενα γάλακτος καὶ τροφῆς, ἅπερ διὰ τὴν περισσὴν σου νωχέλειαν οὐδ' εἰς τυρὸν καὶ συντηρητὰ μετατρέπεις εἴτε πρὸς ἀποθήκευσιν διὰ τυχὸν ἐπερχομένας πείνης ἡμέρας εἴτε πρὸς ἀποστολὴν τοῖς πεινώσι μακράν; Εἰ πόλις μία ὁ κόσμος ὅλος ἐστί, πῶς ἐστί μακράν, οὐ δ' ἐγγύς, πᾶς ὁ πεινῶν, ἔλλην ἢ μὴ ἔλλην; Δικαιῇ οὕτω πράττων Θεοῦ τῆς στοργῆς, ἢ τῆς Ἐκείνου μεγάλης ὀργῆς; Δικαιῇ οὕτω πράττων ἀνάδελφον κάφιλον σαυτὸν ἐν λαοῖς θεωρεῖν, ὅτ' ἐν σαυτῷ ἐγκλεισθεῖς, οὐδένα ἕτερον ἀδελφὸν ἢ ἀληθῆ φίλον ἐν λαοῖς θεωρεῖς, ὅτε καὶ δημοσίᾳ πάντας περιφρονεῖς, καθυβρίζεις, χλευάζεις, συκοφαντεῖς, ὡς καὶ τοὺς ἔτι ὧν ἔχεις χρεῖαν ἀπόλυτον;

§164. Ἄληθῶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ πανεπόπτου Θεοῦ θέλεις φυγεῖν; Ἀπὸ τοῦ περὶ τοῦ γινῶθι σαυτὸν Πυθαγορείου ἐντάλματος ἄρχου! Κάλῃστως γνώριζε δύο τινά: Τὸ μὲν ὅτι ἀπὸ κορυφῆς πάντοτ' ἄρχεθ' ἢ πτώσις, ὅτε οἱ ἄνθρωποι γίνονται μαλακοὶ κάπιλῃσμονες τοῦ ἐγγενοῦς αὐτῶν χρέους αἰεὶ ἐπὶ μόνᾳ τάνώτερα, τουτέστι πρὸς αὐτὸν τὸν Θεόν, ἀδιαλείπτως προσέρχεσθαι! Τὸ δέ, ποῦ ἀληθῶς τὸ κακὸν ἔλλοχα! Ὅτι ἂν μὲν εἴπῃς ὅτι διαμέτρως καλῶ, μεγάλως σφαλῆ· διότι εἰ κείσε τὸ κακὸν ἔκειτο, τὸ δι' αὐτοῦ ἐπιγιγνώμενον ἔτι μείζον κακὸν οὐκ ἦν ἂν ὅσον μέγα νῦν καταφαίνεται! Ἄν δ' εἴπῃς ὅτι ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ αἴγλῃ τοῦ καλοῦ ἔλλοχα, ὡς ὄντως καὶ πράττει ἵνα παρ' ἀνοήτων ὡς καλὸν ἐκλαμβάνηται, ὀπόση μάλιστα μείζων ἐστὶν ἢ οὕτω ἐπιγιγνομένη ζημία! Ἄρα, μάλιστα μείζων τῆς κοινῶς νομιζομένης σύνεσις ἀπαιτεῖται διὰ τὸ κακὸν ἀπὸ τοῦ καλοῦ τελείως διαχωρίζειν· ὅπερ οὐ παντός, ἀπαιδεύτου ἐπὶ τούτῳ τυγχάνοντος! Κατάλαβε δ' ὅτι οὐκ ἔστι τυχαία ἢ ἤδη ἐπιγεγενημένη καλοῦ καὶ κακοῦ σύγχυσις· χῶς εἰκός, πᾶν ἕτερον ἢ ἐστὶν ἀγαθὴ ἢ νῦν καθορωμένη καλοῦ καὶ κακοῦ σύμμιξις! Ἐκ τῆς σκοπίμου διαχύτου αὐτῶν ἀναμείξεως ἀλαθῆστως ἄρα συνάγομεν τὴν μεγάλην τοῦ κακοῦ πονηρίαν, παντελῶς ξέν' αὐτῷ ἐνδνομένον ἐνδύματα! Οὐ πᾶν ὁ κυρίως σήμερον λάμπει χρυσός ἐστὶν ἢ ἀδάμας! Κοῦ πᾶς λόγος, κυρίως σήμερον γλυκέως ἠχῶν τοῖς ὠσί, γλυκὺς παραμένει καὶ τῷ μεταξὺ τούτων· εἴγε τοῦτο ὑπάρχει καὶ διὰ τὸ μετὰ πάσης προσοχῆς διυλίζειν τοὺς ἠχους! Εἰ δὲ ταῦτ' ἦν ποτε τὰ παρὰ πάντων σοφούμενα, ὅτι μία ἐστὶ πάντοθ' ἡ ἀμετάβλητος φύσις πραγμάτων, σαφῆς ἦν ποτε χῆ διάκρισις μεταξὺ σοφιστῶν καὶ σοφῶν! Ἄλλ' οὐ φεῦ πλέον! Ὡς ἦν ποτε χῆ μεταξὺ δημοκόπων ἐπὶ τὰ μάταια χήγε-

τῶν ἐπὶ τᾶριστα! "Ἦτις ὡσαύτως οὐκ ἐστι πλέον! "Ὅτι νῦν, πάντων τῶν δημοσίων ἀνδρῶν σοφιστῶν καὶ δημοκόπων ἐπὶ κακῷ γεγονότων, καὶ ἐγνωσμένως καταδημαγωγούντων ἐπὶ κακῷ τοὺς πολλούς, ἀπέλιπον χοῖ σοφοὶ χοῖ ἡγέται· εἰ δὲ χυπάρχουσι τοιοῦτοι τινές, ἀπομεμόνουνται καὶ παρὰ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ λαοῦ, πολλῶ μᾶλλον ἡδέστερον φέροντος τοῖς ὡσὶ τὰ ἡδέα, ἢ τῷ νῶ τὰ ὀξέα ὀρθά! *Οὕτως* ἡ Δημοκρατία "δημοκρατία" παρ' Ἑλλήσι γέγονε καὶ παρανοεῖται *σκομίμως δεινῶς*, οὐ πλέον νομιζομένη ὡς ἰσχύς τοῦ κοινοῦ τε καὶ δημοσίου καλοῦ (ὡς **power of the commonweal**), ἀλλὰ θεωρουμένη ὑπὸ τῶν ἀπαιδευτῶν πολλῶν ὡς ἰσχύος ἀναφαιρέτου αὐτῶν, χῶς ἀνάκλητος ἄδεια ἐνὶ ἐκάστῳ δοθεῖσα ἵν' αὐτὸς παντελῶς ἐλεύθερος δεσμοῦ ἢ θεσμοῦ ἄγητ' ἐπὶ τὰ χύδην, καὶ παραδιδῶτ' ἀναιδῶς τῷ παντοιοτρόπως διώκειν τὰ παρ' αὐτοῦ συμφέροντα νομιζόμενα καὶ ἐκφράζει πᾶσαν αὐτῷ ἐντυχοῦσαν ὅλως ἀπαίδευτον γνώμην, παρὰ πᾶσαν τῶν πραγμάτων Ἀληθειαν! *Οὕτως* δ' ὡσαύτως χάριν "δημοκρατίας" ἐπεβλήθη ἐπὶ πάσης τῆς γῆς ἢ ἐξίσωσις πάσης ἀνοησίας πάση σοφίᾳ· καταργηθείσης ὡς ἀπολύτου, καὶ δοκουμένης πλέον μόνον ὡς σχετικῆς, πάσης μεταξὺ αὐτῶν διακρίσεως! *Οὕτω* χάριν τῆς τοιαύτης νέας "ἐλληνικῆς", ψευδῶς καλουμένης "δημοκρατίας", οὐδεὶς νῦν ἐπιτρέπετ' ἀντιλέγειν ἀνοησίαις· χῶσει ἀγορὰ λαϊκῆ γέγονεν ἢ τοῦ Δήμου, χῶς ὀπῶραι θαυμάσιαι πωλοῦντ' ἐκεῖ αἱ ἀσύγνωστοι σεσηπεῖαι χῶς ὑπὸ σκωλήκων διάτρητοι γινῶμαι τῶν ἀγυρτῶν! Κάπαγορεύετ' ἐκεῖ, ἐλευθέρας ἀγορᾶς ὡς εἰκὸς χάριν, ὡς καὶ τὸ τὸ ἐγγίξειν πρὸ τοῦ καταπίνειν αὐτάς! Ὅποτε μέγα ἐν τῇ κοιλίᾳ γίγνεται καῦμα καὶ κολικός, ἀλλ' οὐδεὶς, φεῦ, πλέον ὑπάρχει ἰατρός! Διότι τῶν ἰδεῶν πασῶν ἐκπεσουσῶν εἰς ἀξίας ἰσότητα, διὰ τοῦ γενικῆς καὶ περὶ τὰ πολιτικὰ εἶναι τὴν *ψευδῆ* σχετικότητα, "ἀναγκαίαν δημοκρατικὴν ἀναβάθμισιν καὶ ἐγγενῆς τοῦ λαοῦ κεκτημένον δικαίωμα" νῦν καλουμένην [καὶ τίς τολμᾷ προκαλεῖν τοῦ δεινῶς ὑπὸ τῆς Ἀληθείας ὄχλουμένου ὄχλου τὸ μένος περὶ τὴν τοῦ "ἐπιχειρήματος" τούτου σαθρότητα!], τίς λίαν δυσάρεστος καθιστάμενος δραστικώτατον πλὴν πικρότατον προτείνων φάρμακον ἰατρός γίγνεται πιστευτός, ὅτε λαοπρόβλητ' ἀγῦρται λαῶ μὴ σκεπτομένῳ ἀντιπροτείνουσι μυρί' ὅσ' ἡδέστατα πλὴν ὅλως βλαβερὰ τε καὶ ἄχρηστ' ἀλλὰ ποιηροῖς ἐπικερδέστατα καταπότια;

§165. Οὐδέποθ' ὡς νῦν παντοιοτρόπως ἐπλήγωσε τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν ἢ καὶ νῦν αὐταποκαλουμένη Ἑλλάς! Περίελθε τὴν χώραν καὶ ἴδε: ὅπου βάνουσος ποῦς οὐκ ἀπετύπωσε τὸ βδελυρὸν αὐτοῦ ἵχθυος καὶ βλάσφημος χεὶρ οὐκ ἀπέρριψε ἄνου δίποδος ζώου περίττωμα, ἐκεῖ καθαρὰ διέμεινε καὶ ἡ χώρα, ὄρος ἢ γῆς ἄκρα καὶ παρυφή, ἀγ-

ρὸς ἢ αἰγιαλός, ἠνωμένη μετὰ τῆς λοιπῆς φύσεως κάπὶ τῶν ἀνά-
 γουστ' ἀνθρώπου τὸ Πνεῦμα! Ἄλλὰ τίς τῶν ψευδελλήμων ποιεῖ τὸ
 δεινὸν διὰ τὴν ἀκρισίαν αὐτῶν τῆς χυδαίως ὑπ' αὐτῶν καταπατη-
 θείσης χώρας ἄλλος; Τίς τούτων σκέπτεται εἴτε Θεὸν εἴτ' αὐτοὺς
 τοὺς αἰῶνας; Τίς ἐξ αὐτῶν ἀκροᾶται αἵματος καὶ ὀστῶν οἰμωγὰς
 ἐπὶ τὴν βλασφημίαν αὐτῶν, καθ' ὑπεράσπισιν τῆς πατρώας αὐτῶν
 γῆς ἐν ταύτῃ προῶρως ἐπανακαμφάντων; Μήπως ἐπὶ τούτῳ κείνοι
 ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον, ἦτοι ἵνα διὰ τῶν θυσιῶν τῶν πατέρων ἐλευ-
 θερ' οἱ υἱοὶ γεννηθέντες ἐλευθέρως ἀπορρίπτωσι ταυτῶν περιπτώ-
 ματ' ἐπὶ τῶν ὀστῶν, τῶν αἱμάτων καὶ τῶν τάφων ἐκείνων; Ἐρωτῶ·
 ἄρ' εἰσὶν οὗτοι Ἑλλήνων ἢ βεβήλων βαρβάρων ὅλως ξένη σπορά; Ἐπὶ
 τῶν τάφων ἀναριθμητῶν ἡρώων χάγιων, κάπὶ τῶν μνημάτων μυρίων
 τοῦ Πνεύματος ἔργατῶν, ἐπὶ παύρου καὶ λίθου ἀνεξιτήλως ἀποτυ-
 ποσάντων ἑαυτῶν τὴν θείαν ψυχὴν, δαιμονικὸν οὗτοι, ὑπὸ δαιμόνων
 δαιμονιζόμενοι οὗτοι χορὸν ἔστησαν, βαρβάρων βαρβαρώτεροι κατα-
 στάντες οἱ ἁγίων υἱοὶ καὶ ἄσεμνοι θυγατέρες! Ἴδε τοὺς παρ' αὐτῶν
 δαφιλωσ τιμωμένους καὶ συνάγαγε πάνθ' ἃ δεῖ σε συναγαγεῖν συμ-
 περάσματα: Μήπως τὴν ἁγίαν σύζυγον Ξανθίππην τιμῶσιν ὀπισθεν
 μεγίστου στᾶσαν μεγίστην, ἢ τὴν Ἀσπασίαν τὴν διαβόητον τὴν
 τὴν Ἑλλάδα διὰ τοῦ Περικλέους περιαγαγοῦσαν εἰς τὸν αὐτῆς μέ-
 γιστον ὄλεθρον (ἧς τὴν ὑποπτον δόξαν ἑταίρα τις ἄλλη ἐζήλωσεν
 ἐν τοῖσδε τελευταίοις καιροῖς, καταστᾶσα εἰς "πρῶτην κυρίαν" τῆς
 χώρας, τῶν βαρβάρων ἠλιθίως ἐπιδοκιμαζόντων); Ἡρώων χάγιων
 στεφάνους ζηλοῦσιν οἱ νῦν, ἢ τὴν ἀνθέων ὅλως ἀμφίβολον δόξαν οἱ
 ὡς ἄνθη ταῖς παρελαῖς κεχρωσμένοι χῶς ἀνοδοχρεῖα κοσμοῦντες
 τὰς οὐδὲν ἀναζητούσας ὅλως ἀχρεῖας δημοσίας "συζητήσεις" προσ-
 ῶπων *μόνον κατ' ἐπίφασιν* σοβαρῶν; Ὑπηρετοῦσι πατρίδα οἱ πάν-
 τοτ' ἀνευθριάστως ψευδόμενοι περὶ δὲ τὰ καθήκοντ' αὐτῶν ὅλως
 ἀνίκανοι ὑπουργοί, ἢ ἄνευ ὑπουργημάτων καὶ διὰ μόνην τὴν θέσιν
 νέμονται οὗτοι τιμὰς καὶ ὀφέλη, *οὐδεμιᾶς ἄλλως κατ' ἰδίαν ἀξίαν*
 τιμῆς δικαιούμενοι; Καθηγοῦντ' ἐπ' ἀρετὴν, λόγῳ καὶ ἔργῳ μεστῶ,
 τῶν μαθητῶν αὐτῶν οἱ καθηγηταί, ἢ μᾶλλον τυφλοὶ οὗτοι τυφλῶς
 τοὺς τυφλοὺς αὐτοὺς περιάγουσι τῆδε κάκεισε, ἐν χώροις *δῆθεν*
"πνευματικῶν" ἀλλ' ἄκρως ἐπικινδύνων ἀπορριμμάτων, ἔνθ' ἀπὸ μα-
 κροῦ ἀπερρίφθησαν παρὰ πάντων τῶν νουνεχῶν, διὰ τὴν κενότητ'
 αὐτῶν, ἰδέαι μηδέποτε καρποφορήσασαι, πλὴν ὡς γλυκεῖαι ὀπῶρ'
 εἰσέτι πολλὰ ὑπισχνούμεναι παρουσιαζόμεναι μαθηταῖς ὑπὸ τῶν
 τοιοῦτων καθηγητῶν, πολυτελῶς ὑπὸ τῆς κοινωνίας ὡς *παράσιτα*
 τρεφομένων ἀλλὰ μίσει περισσῶ καὶ περιφρονήσει τελεία κατ' αὐ-
 τῆς κινουμένων; Μελετῶσι τὰ τῆς χώρας προβλήματα οἱ ὡς διαπρε-

πείς φερόμενοι καὶ δαφιλώτατ' ἀμειβόμενοι καὶ τιμώμεν' ἀκαδημαϊκοὶ ἄνδρες, ἢ ὡς ὅλως κεναὶ κεφαλαὶ τυρβάζουσι περὶ ὅλως κενά, οὐδέποτε περὶ τὴν πνευματικὴν τῆς χώρας ὑγείαν συντάξαντες τινα πρότασιν καὶ μετὰ τοσαύτας δεκαετίας μηδὲ λεξικὸν τῆς γλώσσης δυνηθέντες συντάξαι; Δοξάζουσι Θεὸν Κύριον οἱ τῆς Ἐκκλησίας ἀρχιερεῖς, ἢ ἑαυτοὺς μόνους· Ἐκείνον ἀσυναίσθητως φοβερῶς βλασφημοῦντες, λειχόμενοι μισθῶν παρὰ τοιοῦτου κράτους παρεχομένων καὶ σκοτεινῶν ἄλλων ἀπολαβῶν "τυχηρῶν" καλουμένων; Τοσαύτης ἐπισήμως τιμωμένης καὶ μεγάλως ἀμειβομένης τοιοῦτων ὅλως ἀσήμων ἀνδρῶν ἀκηδίας καθιστάμενοι μάρτυρες ἀψευδεῖς οἱ πολλοί, πῶς ἐστι αὐτοῖς δυνατὸν ἐφ' ὑψηλ' ἐπάρ' ἑαυτοῦς; Οὐχὶ *κυρίως καθ' ὑπόδειγμα διδασκάλων τε χήγετων* παραδίδοται τοῖς παισὶ καεὶ διδασκομένοις πολίταις ἢ κοινωνικῶς τιμωμένη παιδεία; Ἄλλὰ ποῖα παιδεία ἄρ' ἀληθῶς νῦν οὕτως ἐν Ἑλλάδι διδάσκειται; Πῶς οὖν, ὅλως ἀπαιδευτῶν ἐπὶ τὸ μέγα τοῦτο *τοῦ καὶ δι' ὑποδείγματος διδάσκειν χήγεῖσθαι* προκείμενον πᾶσι καθῆκον παραμεινάντων αὐτῶν γε τῶν νῦν διδασκάλων τε χήγετων, δύνατ' ἄρ' ὁ εἰς λαὸν οὕτω μὴ καθιστάμενος ὄχλος μὴ καὶ τὸς ὅλως ἀπαιδευτος παραμείναι; Καὶ πῶς οὖν ἄρ' ἢ νῦν Νέα ἀυταποκαλουμένη, πλὴν καθ' ὅλα βάρβαρος πλέον οὔσα Ἑλλάς τιμὴν μᾶλλον σωρεύει ἐπὶ θάγιου χώματος τῆς πατρίδος καὶ τῶν ποτε παλλεύκων μνημάτων τῶν αὐτῆς ὄντως τιμίων νεκρῶν, δικαίως καλῶς ζώντων εἰς τὸν αἰῶνα· οὐ δὲ τὴν *περισσὴν καὶ θρασεῖαν βαρβαρικὴν ἀτιμίαν* τῶν νῦν *κακῶς* πολυτελῶς ζώντων καὶ *κακῶς* ζώντας ἑαυτοὺς θεωρούντων καὶ *κακῶς ἔτι πολυτελέστερον ἄλλ' ὅμως βαρβαρικώτερον* κάπὶ *ζημίᾳ πατρίδος* ζῆν ἀπαιτούντων ὄντως ἤδη *πνευματικῶς νεκρῶν* αὐτῆς πολιτῶν; Πῶς οὖν οὐχ οὕτως πληγώνει τοὺς ὡς ἑαυτῶν πνευματικὴν μητέρα τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδ' ἀγαπήσαντας κάπὸ κείνης λαβόντας τὸ ζωφόρον αἰώνιον Ἀνθρώπου παράδειγμ' ἐπὶ γῆς πάντας λαοὺς ἢ "Νέα Ἑλλάς", τὴν γησιᾶν μὲν Ἑλλάδ' ἐν παντὶ καταισχύνουσα, ὡς αὐτῆ *πλέον μόνη* σκαιῶς ἀπορρίψασα τὸ κείνης παράδειγμα, κάκεινης δὲ θυγατέρ' ἀναιδῶς ἀπαιτοῦσα παρὰ πάντων μαρτύρων λαῶν θεωρεῖσθαι· αὐτῶν *μᾶλλον πάντη γησιωτέρων ἐκείνης* *υἱῶν δεικνυμένων*, οὐ ταύτης ἐκείνης πιστῆς *σεμνῆς θυγατρὸς*, τούτους αὐτῆ πάντας θρασέως προσβάλλουσα;

21

ΠΕΡΙ ΚΡΙΣΕΩΣ ΑΚΡΙΣΙΑΙ

§166. Εἰ σκληρὰ λίαν τάνωτέρω δοκεῖ σοι, τάκλουθα κρίνον: Πρῶτον μὲν περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς κρίσεως! "Ὅτι καὶ περὶ ταύτης, πρὸ τῶν λοιπῶν πάντων, δεῖ σε τὴν δικαίαν κρίσιν ποιεῖν· παρὰ τὸ δῆθεν "εὐλαβῶς" πλήν μετὰ πολλοῦ τρόμου λεγόμενον ὅτι δεῖ σε "μὴ κρίν[ειν δῆθει] ἵνα [καὶ σὺ] μὴ [γε] κριθῆς!" Πῶς μὲν οὖν ἄρ' οὐ καὶ σὺ γε αὐτὸς καθορᾶς ὅτι πάντως καὶ σὺ γε αὐτὸς κρίνεις ὅθ' οὕτω, τουτέστι δι' αὐτοῦ γ' ὡς πρῶτου κανόνος, κρίνεις διαβιοῦσθαι; Καὶ πῶς δ' οὐ καθορᾶς ὅτι κρίσις καιρία ὄντως ἐστὶν ὡς καὶ τὸ τοῦτο τάρνεσθαι παρέχειν κρίσιν τινά; Εἰ νόμον μέγαν τε καὶ φιλόφρονον σὺ δοκεῖς ταύτην τὴν ῥῆσιν, διὰ τὸ παρέχειν σοι τὴν κοινωνικῶς δῆθεν ἀνωτέραν "ἀνεκτικότητα" κὰν ταύτῃ τὴν σαυτοῦ διαφυγὴν ἀπὸ κρίσεως, πῶς ἄρ' οὐ καθορᾶς ὅτι παρανομεῖς ἐν αὐτῷ τῷ δῆθεν τηρεῖν τοῦτον τὸν νόμον, καθαρωτάτην Ἐπιμενίδειον ἔχοντα τὴν αὐτοῦ καλῶς κεκρυμμένην δομὴν· καθότι κρίσις καιρία τε καὶ παρά-Λογος κᾶρ' ὡσαύτως καὶ βλάσφημος ἐστὶ τὸ δοκεῖν (ἄρ' οὖν κρυφίως καὶ κρίνεις) τὸ θείαν τὴν καταγωγὴν αὐτοῦ ἔχειν τοῦτον τὸν πᾶσαν κρίσιν ἀρνούμενον "νόμον", καὶ τὸ κατὰ τοῦτον διαβιοῦσθαι; Πῶς δὲ σὺ ἐλπίζεις ἀξίως καὶ δεδικαιωμένως τοῦ βίου διαπερᾶν, πάντη ἀρνούμενος κρίνεις· ἄρα γ' οὖν ὡς καὶ τὰ πάντα τὰ διὰ βίου ὀδηγοῦντα σε (πῶς ἄρα, καλῶς ἢ κακῶς;) πρόσωπά τε καὶ πράγματα, ἔτι δ' ὡς καὶ τὰ παρὰ σοῦ ἢ ἐτέρων διανοούμενα καὶ πραττόμενα; Ἔστι Λογικόν, εἰ δ' οὐ, πῶς ἄρ' ἐστὶν εὐλαβές, τὸ κατὰ προσώπου Θεοῦ ἐπιρρίπτειν τὴν εὐθύνην τῆς ἀδηρήτως τῷ "νόμῳ" τούτῳ ἐνυπαρχούσης Ἐπιμενιδείου ἀντινομίας; Ἄλλ' ἔτι δύσπιστος εἶ, ἐκ Χριστοῦ νομίζων εἶναι τοῦτον τὸν "νόμον"; Ἄλλὰ πῶς οὐχ ὀρᾶς ὅτι καὶ τὴν αὐτὴν ἢ περὶ τῆς τοιαύτης τοῦ "νόμου" τούτου καταγωγῆς πίστις, ἢ σὺ βούλει διατηρεῖν, περίπλοκον κρίσιν συνίστησιν; Ἡ μήπως βούλει κατ' ἄκριτον πίστιν διαβιοῦσθαι, ἄκριτον κρίνων εἶναι καὶ ταύτην τὴν περίπλοκον κρίσιν; Ἄλλὰ τότε, πῶς ἐστὶν Ὁρθοδοξία τὸ ἄκριτον πίστιν τηρεῖν; Οὐκοῦν, ἄκριτόν τι ἐστὶ τὸρθόν; Εἰ

τὸρθόν ἐστιν ἄκριτον, πῶς ἄρ' ὅτι ὀρθόν ἐστι πιστεύεται; Εἰ δ' ἄκριτον δεῖ πᾶν παραμένειν, πῶς ἄρα διακρινούμεν Ἀλήθειαν ἀπὸ ψεύδους; Ἔστιν οὖν ἐκ Θεοῦ οὗτος ὁ "νόμος", ὁ πᾶν ψεῦδος ὡς ἴσον τῇ Ἀληθείᾳ ἀναδεικνύς (οὕτως ἐρμηνευόμενος), ἢ μήπως ἄρ' ἀπ' αὐτοῦ γε τοῦ διαβόλου τῶν ἀψευδῶν στοιχείων τῆς Ἀληθείας· τοῦ παλαιόθεν ἀλλὰ καὶ νῦν μᾶλλον κυρίως οὕτω τὴν Ἀλήθειαν διαβάλλοντος διὰ τοῦ θείνου τὴν ῥῆσιν αὐτὴν δι' αὐτοῦ γε τοῦ Εὐαγγελίου ἐπ' αὐτὰ τὰ χεῖλη Χριστοῦ, διὰ χειρὸς τινὸς φιλοσοφικῶς-Λογικῶς ἀπαιδεύτου παπυρογράφου [ἵνα μὴ τι χεῖρον, ὡς σκοπίμως ὑπὸ τῶν δι' αὐτοῦ ὀφελουμένων ἐμποιηθέν, διαλογισθῶμεν] καὶ τοῦ ἀκρίτως δέξασθ' αὐτὴν ὡς γνήσιον τοῦ Χριστοῦ ῥῆμα!; Ὅτι ὁ Κύριος εἶπεν ὡσαύτως καὶ τὸ "ἐκ τῶν καρπῶν αὐτῶν γνώσεσθ' αὐτούς"! Μὴν ἄρ' ἑαυτῷ ἀντέφασκεν ὁ Λόγος-Θεός; Οὐχί γε! Ὅτι κοινὸς μὲν ἄνθρωπος δύναθ' ἑαυτῷ ἀντιφάσκειν, ἀλλὰ τοῦτ' ἀδύνατον λέγεσθαι παρ' ἀνθρώπων γε συνετῶν περὶ τοῦ παρ' αὐτῶν πιστευομένου ὡς Θεοῦ-Λόγου ἐνανθρωπήσαντος! Πῶς οὐχ ὀρώμεν ὅτι διὰ τοῦ ποιεῖν ἀμφίβολον τὴν διάκρισιν Ἀληθείας καὶ ψεύδους, μόνον τὸ δεύτερον θριαμβεῖ ἐν νοῖς καὶ ψυχαῖς πολλῶν ἀγαθῶν, πιστευόντων καὶ μὴ, ἐμποδῶν ἀδυνατούντων ἐπ' αἰῶνας συναπτοῦς εἴκοσι καλῶς διαχωρίσαι τὴν Ἀλήθειαν ἀπὸ τῶν καὶ περὶ τοῦτον τὸν "νόμον" πιθανῶς σκοπίμως παρεισαχθέντων ψευδῶν, λεγομένων ἐπὶ μόνῳ κακῷ ὡς δῆθεν Ἀλήθεια ἐκ Χριστοῦ ὑπὸ τῶν πονηρῶς ἀρνούμενων ἐπὶ καλῷ ὑπὸ καλὴν κρίσιν τιθέναι ὡς καὶ τὰς τὰς πονηρὰς αὐτῶν κρίσεις;

§167. Ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν ἐπιμένεις ὅτι πάντως καλὸν ἐστὶ τὸ "μὴ κρίν[ε], ἵνα [καὶ σὺ] μὴ κριθ[ῆς]"; Ἄλλ' ἂν σὺ οὐ κριθῆς ἀρνούμενος κρίνειν, ποῦ ἄρα καλῶς καταλήξεις; Πῶς καλῶς εἰς αὐτὸν τὸν Παράδεισον; Οὐχὶ κατὰ μόνην κρίσιν τελείαν, ἢ μετάστασις εἰς Παράδεισον; Σοῦ ἀρνούμενου δι' ὅλου τοῦ βίου διὰ τούτου τοῦ τρόπου ποιεῖν τὴν πλήρη διάστασιν Καλοῦ καὶ κακοῦ, πῶς ἄρα γ' ὡς καὶ τὸς ὁ Θεὸς δυνήσεται καταφάσκειν ὅτι ὄντως καλῶς διεβίωσας, ἴσας ἀποστάσεις ἀπὸ κείνων κρατήσας πρὸ αὐτῶν εὐρεθείς, ἀδυνατήσας διὰ μόνην τὴν ἀπαγόρευσιν κρίνειν ὡς Καλὸν τὸ Καλόν, χῶς κακὸν τὸ κακόν; Πῶς ἄρα σὺ καταργήσεις, μὴ κρίνων, τὴν προαιώνιον τοῦ Θεοῦ κρίσιν ὅπως τελικῶς δυοῖν μόνοις μέρειν Αὐτὸς ἀποδώσῃ Δικαιοσύνην, διὰ τοῦ κατὰ τὸ Δίκαιον δικαιοῦσιν Ἀλήθειαν καὶ τοὺς περὶ ταύτην δικαίους, καὶ τοῦ ἀδικήσιν (= καταδικάσειν) πᾶν ψεῦδος καὶ τοὺς περὶ ταῦτα ἀδίκους διὰ τὴν ἀδικίαν αὐτῶν· πάντας, δηλαδή, κατὰ τὴν ἀπολύτως Δικαίαν Κρίσιν καὶ Δικαιοσύνην Αὐτοῦ; Εἰ οὖν ἐστὶ πρέπουσα διὰ τὸν Θεὸν ἢ πάντοτε Δικαία Κρίσις Αὐτοῦ, πῶς ἄρ' ὀλιγώτερον ὡσαύτως διὰ τὸν ἄνθρωπον, δημιουργηθέντα

κατ' εἰκόνα πνευματικὴν τοῦ Θεοῦ πρόσωπον πλήρες· ὡς φύσει ἀμ-
φότεροι (ὁ μὲν κατὰ τὴν ἀπόλυτον Αὐτοῦ, ὁ δὲ κατὰ τὴν κεχαρισμέ-
νην αὐτῷ) οὐ κατὰ μόνην τὴν δικαιοδικὴν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἠθικὴν
τούτων πληρότητα πάντα τὰ πράγματα κρίνουσιν!;

§168. Μὴ δὲ σὺ ἀντιλέξης ὅτι "τάδύνατα παρ' ἀνθρώποις δυνατά
ἐστι παρὰ τῷ Θεῷ"! Οὐ Λόγος ἐστὶν ὁ Θεός; "Αραγε, οὐ πάντα τάδύ-
νατα παρ' ἀνθρώποις δυνατά παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλὰ μόνα τὰ ὡσαύτως
Λογικὰ ὄντα! Διότι τὰ παράλογα, ἀκριβῶς διὰ τὸ εἶναι τοιαῦτα,
ἀντίκειται καὶ Θεῷ· κἄρ' ἀναποδράστως ἐστὶ κἀκεῖν' ἀδύνατα! Οὐ
πέραν τῶν ὁρίων τοῦ Λόγου ἐστὶν ὁ Θεὸς παντοδύναμος! Τί οὖν τῶν
ᾧδε παρατιθεμένων δοκεῖ σοι παράλογον καὶ Θεῷ ἀντικείμενον,
ἀποβλέπον εἰς βλασφημίαν μᾶλλον ἢ τὴν Ἐκείνου μείζονα δόξαν,
ἐπιτρέπον τὴν σὴν δυσπιστίαν; Διατί δ' ἐνηθρώπησεν ὁ Θεός, ἂν
μὴ ἴν' ὡς ἄνθρωπος, τουτέστι καὶ κατὰ τὴν σοφίαν ἡμῶν, εἴπη ἡμῖν
τὰ κατὰ Κεῖνον σοφά· ἅτινα παντελῶς ἠδυνατοῦμεν ἂν ἄλλως κατα-
νοῆσαι, εἰ μὴ δι' αὐτῆς γε τῆς ἐγγενῶς ἡμῖν ὑπαρχούσης σοφίας καὶ
κριτικῆς ἰκανότητος; Ἄλλ' εἰ καὶ διὰ τοῦ λόγου ἡμῶν, οὐ δὲ διὰ μό-
νου τοῦ ἐν ἡμῖν Λόγου, ἀδυνατοῦμεν τοῦτο ποιῆσαι, πῶς ἐστὶ σο-
φός, οὐ δὲ παντελῶς ἄσοφος ὁ ἐν ἡμῖν τε χὸ παρ' ἡμῶν ἄρ' ὄλως
κενὸς Λόγος/λόγος, ὀλίγα μόνα κοῖν' οὕτω καταδεικνύμενος ἔχων
μετὰ τοῦ Θεοῦ-Λόγου; Ἄλλ' εἰ οὕτω, πῶς ἄραγε; Ἔστιν οὖν ἀγνή
φύσει ἄλλος ὁ Λόγος ἡμῶν ἀπὸ τοῦ τοῦ Θεοῦ, ἢ μᾶλλον ξένος παρὰ
τὴν μίαν αὐτῶν φύσιν γέγονεν ὁ οὐ πλέον ἀγνὸς Λόγος καὶ ὁ κενὸς
λόγος ἡμῶν ἀπὸ τῶν Ἐκείνου; Εἰ φύσει ξένος ἦσαν οἱ Λόγοι, πῶς
ἠλπίκει ἂν ὁ Θεὸς δυνατὴν τὴν Αὐτοῦ μεθ' ἡμῶν ὁμιλίαν, ἧς ἔνεκεν
ἐνηθρώπησεν; Ἄραγε, ὀρθῶς ἀπὸ τούτου συνάγομεν φύσει ἓνα ὄν-
τα τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ τ' Ἀνθρώπου· χημάς μόνους παραλογιζο-
μένους, ὅταν ἀδυνατῶμεν κατανοῆσαι τὰ τοῦ Θεοῦ· καὶ μᾶλλον φεύ-
γοντας, δι' ὀκνηρίαν γε κατ' ἐλάχιστον, τόδε τῆς ἀνωτέρας καὶ ἐγ-
γενῶς θείας ἡμῶν φύσεως χρέος, ὅπερ ἐστὶν ὅτι πρῶτον ὀρθολο-
γεῖν δεῖ ἡμᾶς, κἄτα ὀρθοδοξεῖν· οὐ πρό, ὄλως ἀδιαφοροῦμεν, ἰσχυ-
ριζόμενοι πολλὰ καὶ ποικίλ' ἀστήρικτα καὶ παράλογα! (Ἀληθῶς
ἀκατάληπτος ἐστὶν ἡμῖν ὁ Θεός, ὡς τινες ἀνοηταίνοντες λέγουσιν;
'Ἀληθῶς κατεσκεύασεν ἡμᾶς φύσει ἀδυνατοῦντας καταλαμβάνειν
Αὐτόν, ἀλλ' ἐν τούτοις ἐλπίζων ὅτι σωθησόμεθα διὰ τῆς Αὐτοῦ κα-
ταγνώσεως; Πῶς ἄρα μαρτυρεῖ τοῦτο σοφίαν· Ἐκείνου μὲν εἰ οὕτως
ἡμᾶς κατασκευάσαντος, ἡμῶν δὲ τοιαῦτ' ἄκρως ἀνόητ' ἀπερίσκεπτα
βλάσφημα κατὰ τῆς Θείας Σοφίας λεγόντων; Εἰ δ' ἀπροσπέλαστον
ἔστι τὸ φῶς, πῶς ἄρ' ἐστὶ ποτε δυνατὸν τούτῳ τοὺς μὲν ἐν τῷ σκό-
τει φωτίσαι, κείνοις δὲ τάληθῶς χαίρειν ἐπὶ τῷ φωτισθῆναι αὐτούς;

Εἰ δ' ἀκατανόητος ἔστιν ἡ ὅλη Ἀλήθεια, πῶς ποτε χωρισθήσεται αὐτή ἀπὸ τοῦ ψεύδους, ὥστε *πάντας πεισθῆναι τοὺς ὑπὸ τὴν Θεοῦ Κρίσιν* ὅτι πάντῃ δικαία ἔσεται αὕτη;) Εὐρεθεῖς ποτε κατένωπα τῆς ἀδυναμίας σου τοῦ κατανοῆσαι τὰ τοῦ Θεοῦ, ἄρα προσηυχήθης Αὐτῷ μετὰ διακαιόντων δακρύων φωτίσαι σε κατανοῆσαι Αὐτόν, ἢ τῆς προσευχῆς ταχέως ἀπέκαμες; Εἰ δ' ἀπέκαμες, *πάντως δι' ὀκνηρίαν κάπιστίαν ἐπὶ τῷ Λόγῳ*, πῶς ἔτι σὺ λέγεις ἀλλήλοις ξένους τοὺς Λόγους, κάρνη δέχεσθαι τὰ ὧδε τιθέμενα; Ἐπεὶ οὖν δεῖν ὄντως ἐστὶ τάρωτήματα ταῦτα τοῦ Λόγου κἀδύνατόν σοι ταῦτα φυγεῖν, μεγάλως συμφέρει σοι τῷ μεγάλῳ τούτῳ σφάλματι συνεχόμενος σιωπᾶν καὶ προσεύχεσθαι, ἢ ἔτι καὶ ἔτι παράπαν προσπαθεῖν δικαιολογεῖσθαι! *Λογικῶς ἀναπόσπαστ' εἰσὶν οὖν ἡ ἰδιότης προσώπου χῆ καιρία ἠθικὴ αὐτοῦ πράξις τοῦ κρίνειν· χρέος δ' αὐτοῦ γε πρὸς ἑαυτὸ τάει ὀρθῶς κρίνειν!* Σύνελθ' ἄρ' οὖν Ἀδελφέ, κάπαγε τῆς βλασφημίας τοῦ δεινοῦ ψεύδους τοῦ "νόμου" αὐτοῦ, τὰ δὲ συνεπόμενα μὴ φοβοῦ! Εἰ πρὸς δόξαν τῆς Ἀληθείας, ἢ ἐστὶ καὶ Θεός, ἢ σὴ πρὸς κρίσιν Λόγῳ ὀδηγουμένη δικαία προσπάθεια, ἀπολύτως οὐδὲν ἔχεις φοβεῖσθαι! Ἀπόδος Δικαιοσύνην, πρῶτον Θεῷ (Πατρί τε Χριστῷ τε καὶ Πνεύματι) ὕστερον δὲ καὶ ἀνθρώπῳ, κἀδιαπτῶτως σαυτὸν δίδασκε πῶς αἰεὶ δικαίως κρίνειν τὰ πράγματα! *Οὕτω μόνον δίκαιος κἀληθής αἰεὶ παραμένων* δυνήσῃ συγκαταριθμησεσθαι δικαίως μετὰ τοῦ Θεοῦ-Λόγου καὶ τῶν δικαίων ἐν τῷ *μόνῳ ὑπάρχοντι καθ' ὅλα Λογικῶ* Παραδείσῳ!

§169. Δεύτερον δὲ τοῦτο: Μὴ ποτε λέγε: "εἰ μὲν κακῶς ἐπιθυμῶν ἐπιμένεις θέλεις κρίνειν, κρίνε, σὺ ὄψει· εἰδεμή, μή!" Ὅτι *καὶ τοῦτο κρίσις ἐστίν!* Ἄλλ' οὐ διὰ τοῦτο λέγω σοι μὴ τοῦτο λέγε! Ἄλλὰ διότι καὶ τὸ τί τις θέλει τῶν ἐπιθυμητῶν, ἅτινα μόνον πᾶς θέλει, *σαφῶς ἔπεται κρίσεως* περὶ τῶν ὑπ' ἐπιθυμίαν, *χοῦτῳ κρίσις* ἐστὶ· καὶ τάρνεισθαι τι τῶν ἀνεπιθυμητῶν, *κοῦδεὶς* θέλει τι τούτων, διότι ἀρνεῖται τι τῶν ὑπὸ τὴν *αὐτὴν δυνητικὴν ἐπιθυμίαν* διερευνωμένων, τῆς αὐτῆς *ὡσαύτως ἔπεται κρίσεως*, *χοῦτῳ* ἐπίσης κρίσις ἐστίν! Ὡστ' εἴτε κρίνεις, εἴτε γ' ὡς σὺ λέγεις ἀρνή κρίνειν, *βεβαιότατα* κρίνεις! Διὰ ταῦτα καὶ *τοῦτο τὸ κρίνειν ἐλλόγως δεῖ πράττεσθαι!* Συνίσθι δ' οὖν ἄρ' ὡσαύτως ὅτι διὰ καὶ μόνης τῆς τούτων ὑπάρξεως, *ἤδη κέκρινται πάντα τὰ πράγματα!* Τὰ μὲν ἐκ Θεοῦ κεκριμένα, ὡς ὅτι καλὰ προκριθέντα· τὰ δ' ἐξ ἀνθρώπων, εἴτε διὰ τῆς ἀντιπαραβολῆς αὐτῶν πρὸς ἃ δεῖ εἶναι ἵνα συνάδη τῷ ἐξ ὑπαρχῆς ὑπάρχοντι ἀνάρχῳ ἄρχοντι Λόγῳ, ὅπερ δικαίως ἐπιθυμεῖται ὑπὸ τῶν συνειδητῶς σεβομένων Αὐτόν, εἴτε καὶ δι' αὐτῆς γε τῆς *περιφρονήσεως* τῆς τοιαύτης κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν ἀπαιτουμένης ἀν-

τιπαραβολῆς, ἤπερ ἀδίκως ἀσκεῖται ὑπὸ τῶν συνειδητῶς τὸν Λόγον περιφρονούντων! Κατάλαβε δ' ὅτι εἰ κἀγνωστον ἡμῖν παραμένει τὰ κριβῆς ἐκ τῶν μερῶν αὐτῶν συντίθεσθαι τῶν πράγματων, ὅτι οὕτω μᾶλλον ἢ οὕτω, καὶ κατὰ ταύτην μᾶλλον ἢ κείνην τὴν ἀναλογίαν μερῶν λέγομεν ὅτι ταῦτα συντίθεται, τοῦτ' αὐτὸ *ἐμπράγματον κρίσιν* συνίστησιν! Ὡστε καὶ ὅτ' ἀκόμη ἀρνή κρίνειν καὶ μετ' ὀργῆς ἀπορρίπτεις τὴν δήλωσιν κρίματός σου τινός, ἤτοι τὴν δήλωσιν *τάποτελέσματος κρίσεώς σου τινός*, οὐσίᾳ καὶ *κρίνεις κἀρνή συνειδέναί*, ὡσπερ ἔστι σοι χρέος, ἐν τῶν οὐσιαστικωτάτων μερῶν τῆσδε νῦν πρὸ ἡμῶν ὅλης πραγματικότητος, ὅπερ ἐστὶ τὸ γινώσκειν ἐπακριβῶς τὸ ἐκ τῶν μερῶν αὐτῆς αὐτὴν εἰς ἓν ὅλον συντίθεσθαι! Μέρος νῦν ὦν σὺ ὄντως τοῦ ὅλου, οὐσίᾳ ἀρνή γινῶναι τε καὶ γινώσκειν χῶς' ἀπὸ τοῦδε δεῖ σε γινώσκειν περὶ τοῦ ὅλου, χῶς, τι σὸν ἐκ τῶν πραγμάτων ἐστὶ χῶς τοιοῦτον δεῖ παρὰ σοῦ ἐκλαμβάνεσθαι, καὶ τὴν σὴν συμβολὴν εἰς τὸ ὅλον (εἴτ' ἐπὶ καλόν, ὅτ' εὐγε σοι· εἴτ' ἐπὶ κακόν, ὅτε φεῦ σοι), καὶ τὴν σὴν ἀκεραίαν περὶ τοῦ ὅλου εὐθύνην, καθ' ἃ γε δικαίως ἐπὶ σοῦ πίπτει, καὶ τὰπὶ τοῦ ὅλου ἀληθῆ σὰ δικαιώματα, κοῦχ ὡς εἰκὸς ἃ σὺ θεωρεῖς εἶναι σὰ δικαιώματα! Μέρος σὺ ὦν τοῦ ὅλου πραγματικόν, ἀλλ' ἀρνούμενος κρίνειν, ἤτοι *μετὰ Λόγου κρίνειν καλῶς*, οὐσίᾳ, προτιμᾶς κρίνειν *κακῶς* καὶ τὸ ὅλον καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ, ἀρνούμενος ἀναλογίζεσθαι καὶ τούτου τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν ἐκ τῶν μερῶν αὐτοῦ σύνθεσιν· οὐ εἰσι μέρη ἀδιαχώριστα καὶ σὺ γε αὐτὸς καὶ τὸ σὸν ταῦτ' ὀρθῶς κρίνειν χρέος, ὡς σοῦ ἐστὶ μέρος ἀδιαχώριστον καὶ τὸ σὸν ταῦτ' ὀρθῶς κρίνειν χρέος! Πῶς οὐχ ὀρᾶς ὅτι ὄντως ἓνα ὄντα σε ὅλον, ἀνοήτως ἀρνή ὅλον ἓνα σαυτὸν θεωρεῖν· κἀν τούτῳ δοκεῖς σαυτὸν εὐφυῆ; Πῶς οὐχ ὀρᾶς ὅτι καυτὴ αὕτη ἢ εὐφυΐα, ἢ ἡπερ πολὺ σὺ τιμᾶς, ὀρίζετ' οὔτε κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκάστου ἡμῶν ἀποτίμησιν, οὔτε κατὰ τὴν κρίσιν ἄλλων τινῶν ὅμοια ἢ τάντίθετα τῶν ὑφ' ἐνὸς ἐκάστου ἡμῶν δοκουμένων δοκούντων, ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἐν πάσῃ Ἀληθείᾳ ὀρθῆς τῶν πραγμάτων πάντων ἀποτιμήσεως; Ὡστε χῶταν ἀρνή, ἂν κακῶς ἀρνή, κρίνειν, ὅπερ ὡσαύτως κακὴ ἐστὶ κρίσις, οὐ μόνον οὐκ εἶ εὐφυῆς ἀλλ' ἀνόητος, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον δειλός, ὅτι δειλία μείζων ἐστὶ τάρνεισθαι εἰδέναί τὰ πράγματα ὦν καὶ σὺ συναποτελεῖς ἀναπόσπαστον μέρος!

§170. Εἰ κἀφαρμόσιμα ταῦτα πάντα πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστίν, ἰδιαίτατα λέγετ' ἐπὶ τούτοις τοῖς νεοέλλησι καὶ χριστιανοῖς ὀρθοδόξοις· ὅτι ὑπερεπερίσσευσε νῦν αὐτῶν ἢ κακοδοξία! Ἀπ' ἀρχῆς γὰρ οὗτοι συλλογισθέντες ἀπερισκέπτως ἠγγύησαν ὡς ἔτι καὶ νῦν ἀγνοοῦσιν, ὅτι διότι Ἀλήθεια καὶ Τέλειός ἐστιν ὁ Θεός, ἄρα καὶ

πᾶσα ὁδὸς πρὸς Αὐτὸν ἢ ἀπ' Αὐτοῦ ἄγει, ὅπερ καὶ καταδηλοῦται δι' *εὐχεροῦς* ἐξετάσεως τοῦ μέχρι τοῦδε βαδισθέντος αὐτῆς τμήματος καὶ τῆς ἐν ἡμῖν καὶ περὶ ἡμᾶς ἐν τῷ παρόντι καιρῷ καταστάσεως, ἣν ἡμεῖς μόνοι διαμορφοῦμεν. Ὁ γὰρ Θεὸς οὐδέν ἀπολύτως φοβῆτ' ἐξ αἰτίας οἰασθήποτε παρ' ἡμῶν ἢ τινος ἄλλου τῶν πραγμάτων ἐρεύνης, ἣν καὶ *ὑπέλαβε* κατὰ τὸ *σχεδιάσαι τὸν Κόσμον*, δι' ἧς ἄρα καὶ *προσδοκᾷ ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναγαγεῖν πρὸς Αὐτόν!* Ἡ ἄρνησις οὖν, χῆ παντελῆς ἐπ' αἰῶνας πολλοὺς ἀπουσία περισπουδάστου τῶν πραγμάτων ἐρεύνης κυρίως ὑπὸ τῶν ἑλληνοχριστιανῶν, τῶν καπὶ τούτῳ φεῦ ὀρθοδόξους ἑαυτοὺς θεωροῦντων, οὐ τιμὴν συνιστᾶσιν ἀλλ' ἀτιμίαν τῇ ἱερᾷ ἐθνικῇ τε καὶ χριστιανικῇ αὐτῶν παραδόσει, ὅτι ἔλλειψιν πίστεως ἐπὶ τὸν Θεόν τε κ' Ἀλήθειαν μαρτυροῦσι! Διότι *κυρίως διὰ τῆς τοιαύτης παρ' ἡμῶν τῶν πραγμάτων ἐρεύνης* δύναται ὁ Θεὸς ὁδηγήσαι ἡμᾶς ἀσφαλῶς πρὸς τὴν αἰεὶ κρείττον' αὐτῶν κἂν τέλει πλήρη ὡς καὶ Αὐτοῦ κατανοήσιν! Εἰ δ' ἀπορεῖς, τοῦτο μόνον νῦν συλλογίζου· Ὅτι οὐδὲ καὶ δι' αὐτὰ τὰ περὶ Θεοῦ πάντα ἔσπευσεν ἡ ἀρχαία Χριστιανικὴ Ἐκκλησία *ἀμέσως, ἡρέμως, εἰρηνικῶς, λεπτομερῶς*, οὐδ' ἔκτοτ' *ἐνδελεχῶς καὶ ἐν ἀγάπῃ καὶ Πνεύματι Ἁγίῳ Θεοῦ*, ἐξετάσαι καὶ ἐρευνῆσαι! Καίγε οὕτω μόνον ἐπῆλθον πρῶτον μὲν ἡ ὀλοσχερῆς ῥῆξις τοῦ νέου χριστιανικοῦ κληθέντος κόσμου ἀπὸ τ' ἀρχαίου, δεύτερον δ' αἱ μετ' αἰῶνας ὅλους μεγάλαι αἰρέσεις καὶ περὶ ταύτας φοβεραὶ ἐριδές τε καὶ διαιρέσεις· καὶ μόνον ὕστερον κατεγράφησαν *ἐσπευσμένως, ἀτελῶς κάλλιπῶς* τὰ ἔθ' ὡς πλήρως ὀρθὰ πιστευόμενα κἂν τοῖς τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως ἄρθροις περιεχόμενα· πλὴν οὐδαμοῦ ἐν τούτοις κυρίως καὶ πρὸ παντός τινος ἄλλου δηλοῦντα *Πρόσωπον Ἐν πλήρῃ καὶ τέλειον καὶ Λόγον Ἐνα πλήρη καὶ τέλειον τὸν Θεόν!* Ἀπὸ τοῦδ' *ἀτελοῦς*, νῦν δὲ διὰ τῆς τῶν πολλῶν ἀπιστίας *συντετριμμένου* φρέατος ἀρύετ' ἔκτοθ' ὡς καίγε νῦν πᾶσα τοῦ κόσμου παντὸς παρανόησις περὶ τὰ παντελῶς οὐσιώδη, ὡς καὶ παράλυσις περὶ τὰ παρὰ πάντων ἀμφισβητούμενα ἠθικά! Ἀποτελεῖ μεγίστην ἀνοησίαν κοῖονεὶ ἀσυγχώρητον βλασφημίαν ὅτι, *δῆθεν*, ἡ αὐτοπιστευομένη ὡς Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία λέλυκε πλήρως καὶ δὴ ἀπ' αἰῶνων διὰ παντὸς πάντα τὰ προβλήματα τῆς ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως, ὥστ' οὐδεμιᾶς ἐπανεξετάσεως χρῆζειν αὐτά! *Εἰ τοῦτ' ἦν ἀληθές, οὐκ ἂν εἶχομεν νῦν καὶ μίαν ἔστω Λογικὴν ἀπορίαν!* Ὅτι μυρίας νῦν ἔχομεν Λογικὰς ἀπορίας καὶ τόσα παντελῶς ἀνορθόδοξα παρ' ὀρθοδόξων" πιστεύεται ἀψευδῶς μαρτυρεῖ περὶ τῆς πλημμελείας (δοθείσης καὶ τῆς μεγάλης τότε τῶν πραγμάτων ἀγνοίας) μεθ' ἧς ἐξητάσθησαν κατὰ τὸ παρελθὸν τὰ προβλήματα, καὶ πόσον νῦν ἠθελημένως πλέον τυφλοὶ παραμένον-

μεν περὶ ταῦτα, ἐσκεμμένως ἀγνοοῦντες αὐτά! Ἄλλ' ἂρ' ἦσαν ὄντως προβλήμαθ' ἄτιν' οὐδέποτε ἔτέθησαν, διότι οὐδέποτε περὶ ταῦτα δι' ἀδιαφορίαν ἢ ἀγνοίαν οἱ ἄνθρωποι διηπόρησαν; Ἀλλὰ καὶ πάλιν, μήπως παύουσιν εἶναι προβλήματα τὰ προβλήματα διὰ τὸ ἠθελμένως ἢ ἀθελήτως παρ' ἡμῶν ἀγνοεῖσθαι; Ἐραγε δύνατ' ἄνθρωπος Ὁρθόδοξον ἑαυτὸν θεωρεῖν, κὰν τούτῳ δικαιοθησόμενον, ὅστις τῶν ἀποριῶν τε καὶ προβλημάτων παρουσιαζομένων τοῦ καιροῦ αὐτῶν ἐλληλοθότος ἀπερισκέπτως ἀντιπαρέρχεται ταῦτα; Πῶς οὖν οὐχ ὅτι πάνθ' ὅσα πᾶσ' αἰ' προαπελθοῦσ' ἐποχαὶ κατενόησαν καὶ κατέγραψαν, ὡς καὶ ὅσα κεῖν' ἐξέλαβον ὡς ὀρθὰ καὶ κατέλιπον ταῖς ἀκολουθησάσαις πάντη μόνον ὑπὸ τὸ "φῶς" τῶν ἤδη τότε γνωριζομένων κατενοήθη καὶ κατεγράφη, ὑφ' ὃ καὶ ἐπράχθη πάνθ' ὅπερ ἐπράχθη δι' ὅλου τοῦ βίου αὐτῶν, ὅπερ ἐν τούτοις (κρινόμενον διὰ τοῦ καὶ νῦν ὑπάρχειν τὸν κόσμον) ὁ Θεὸς Κύριος οὐκ ἔκρινεν ἰκανὸν ἐνεγκεῖν καὶ τὸ Τέλος αὐτοῦ;

§171. Καὶ μὲν δικαίως κάδιαμφισβητήτως νέαν εἰσήγαγεν ἐποχὴν ἢ Θεοῦ ἐνανθρώπησις! Ἀλλὰ πῶς τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀμέσως ἀπορριπτέα διὰ ταύτην ἐγένετο πᾶσ' ἢ ἀρχαία Ἑλλήνων παιδεία, γραμματεία, φιλοσοφία, ἐπιστήμη καὶ πρακτικὴ, ὡς ὅτι ῥῆξιν δῆθεν μετὰ πάντων αὐτῶν ὑπενόει ἢ Γέννησις τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἐκείνων μὲν δῆθεν περὶ μόνον τὰ τοῦ παρόντος κόσμου καταδαπανουσῶν τὸν καιρὸν, ταύτης δὲ δῆθεν μόνον περὶ τὰ τοῦ ἐπερχομένου καὶ μόνου οὐσιώδους ἐνδιαφερομένης; Εἰ τοῦτ' ἦν ἀληθές, καὶ εἰ ὄντως ἦν μείζων ἐμπόδιον εἰς τὸ πρὸς τ' Ἄνω ἔρχεσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἢ ὅλη τῶν Ἑλλήνων Παιδεία μᾶλλον ἢ ἢ τῶν μὴ ταύτην ἐχόντων, κυρίως δ' ἢ τῶν ἐχόντων τὴν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης παράδοσιν, διατί οὐ πολλῶ μᾶλλον πλείονες ἐξ ἀρχῆς συνεχῶς ἦσαν οἱ μὴ ἐλληνικὴν σχόντες παιδείαν Χριστῷ προσερχόμενοι, κυρίως δ' οἱ ἐξ Ἑβραίων, ἢ οἱ σχόντες αὐτήν; Καίγε ὅτι οὐ διὰ τῶν Ἑβραίων ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων ἠνδρώθη ὁ Χριστιανισμὸς οὐ ξένην ἀλλὰ φίλην πρὸς τὴν νέαν θρησκείαν ἀσφαλῶς μαρτυρεῖ τὴν Ἑλλήνων ἀρχαίαν Παιδείαν· ἦν κατεδείξαμεν ἀνωτέρω Τέλειον Πολίτην σκοποῦσαν ποιῆσαι τὸν κοινὸν ἄνθρωπον! Κἄρ' ὡσαύτως, ὅτι ἔτι καὶ νῦν πολεμεῖθ' ἢ ὀρθή, καθ' ὃ μέτρον ὄντως ὀρθή, ἀρχαία Πολιτῶν Ἀγωγή, σιωπηλὸν τὸν πόλεμον μαρτυρεῖ κατὰ τῆς εὐγενοῦς ἐπὶ τ' Ἄνω τ' Ἀνθρώπου πορείας, καὶ γνωστοὶ δι' αὐτοῦ γίνονται οἱ πονηροὶ τ' Ἀνθρώπου πολέμιοι! Ἄλλ' ἐπίσης, καὶ τοῦτο παρατηροῦμεν: Ὅτι ἐνῶ ἐξ Ἑβραίων ἦν ὁ Χριστιανισμὸς ἐν ἀρχῇ, ἀλλὰ συγκριτικῶς ὀλίγιστ' ἐν τῇ ἀμέσῳ συνεχείᾳ ἐγένοντο Χριστιανοὶ ἐκ τῶν ἐκτὸς τοῦ ἐλληνικοῦ κόσμου ἢ τῶν ἐντός, παρὰ τοῦτ' ἀκολούθως, ἐντὸς τοῦ ἐλληνικοῦ κόσμου, πλέ-

ον μᾶλλον ἢ μείον ἀντέδρασαν κατὰ τῆς νέας θρησκείας οἱ κρείττονα μᾶλλον ἢ χείρονα σχόντες παιδείας παράδοσιν, πιθανώτατα διὰ τὴν μὴ ὀρθὴν χρῆσιν τοῦ Λόγου ὑπὸ τῆς νέας θρησκείας· ὅπερ φεῦ καίτοι πλέον μόνον ἐπιπολαίως ὀρώμενοι, καθότι ἐκ τῆς ἀντιθέτου αἰτίας ὀρώμενοι τῆς ἐπιθυμούσης παντάπασι Λογικὸν τὸν Θεὸν καταδείξει, φαίνεται μόνον συνεχιζόμενον μέχρι τοῦδε καιροῦ ὑπὸ τῶν ἀθέων, παραλαβόντων τὰ ἡγία τῆς δῆθεν ἐλλόγου κατὰ τοῦ Θεοῦ μάχης, νῦν ἀνηγμένης ἐφ' ὅλῳ τῷ κόσμῳ χόλη τῆ κατὰ τοῦτον τὸν κόσμον παιδεία τε κάπιστήμη, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἔκτοτε παντελῶς ὡς μὴ ὄφελ' ἐγκαταλειψάσης τὸν Ὁρθὸν Λόγον! Δι' ὃ καὶ πάνυ προσεκτικὴν ταῦτα πάντ' ἀπαιτεῖ ἔρευναν.

§172. Καταγεγραμμένη ὡς ἀμέσως τότ' ἀναμενομένη ἐστὶν ἡ κατὰ καθαρωτάτην ὑπόσχεσιν τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀμέσως ἐπικειμένη (καθότι κατὰ παρακείμενον δηλουμένη ὅτι "ἤγγικεν" αὕτη) ἔλευσις τῆς Θεοῦ βασιλείας, ἡ ὕστερον κληθεῖσα Δευτέρα Αὐτοῦ Ἐλευσις, ἥς πρό, κυρίως οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις πρῶτοι πιστοὶ ἐπαύσαντ' ἀπὸ πάσης κοσμικῆς ἀσχολίας, πλὴν τοῦ τρέφεσθ' ὑπὸ τῶν διακόνων! Προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ ταύτης ὀρατῶς μὴ καταφαινομένης, οἱ κατὰ τόνδε κόσμον ἀκριβῆς ταῖς λέξεσι διδόντες περιεχόμενον ἀναγκαίως συνήγαγον σπουδαῖον τι ἐν ταύταις κρυπτόμενον λάθος ἢ σφάλμα, ἢ ἐν ὅλῳ μυστικόν (καὶ μέχρι τοῦ παρόντος καιροῦ ὅλως ἀκατανόητον ἡμῖν) νόημα! Οἱ μὲν ὀλοσχερῶς ἀπορρίπτοντες τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ ἠῦρον ἐν ταύταις ταῖς λέξεσι πρόσθετον αἰτίαν συντρέχουσαν τῇ πίστει αὐτῶν. Οἱ δ' Ἑβραῖοι ἠῦρον ἐν αὐταῖς ὑστέραν αἰτίαν δικαιοσύνης τῆς αὐτῶν ἀπορρίψεως τοῦ Χριστοῦ ὡς Θεοῦ. Οἱ δ' ἐκ τῶν Χριστιανῶν ὀρθῶς ἀπορρίψαντες ὡς καθαρὰς βλασφημίας τὰς δυνατότητας τοῦ τε λανθάνειν, σφάλλειν, ἢ ψεύδεσθαι τὸν Θεόν, ἢ ἔτι τοῦ ἐνανθρωπήσαι Αὐτὸν ἵν' ἀκατάληπτά τε καὶ κρύφια κὰν τῇ ὑστάτῃ ὥρᾳ εἶπη ἡμῖν ἀπέδοσαν τὸ ἐν ταῖς λέξεσιν ὡς "σφάλμα" διαφαινόμενον εἴτε παρανοήσει τῶν συλλεξάντων τὰ Χριστοῦ ῥήματα, εἴτε παρανοήσει τῆς ἀληθοῦς σημασίας τῆς Ἀληθείας αὐτῶν ἀποκλειόμενον παντὸς λάθους! Μέχρι τῆς σήμερον τὸ μέγα πλῆθος τῶν δηλούντων ἑαυτοὺς πιστοὺς "Χριστιανοὺς" τολαντεύονται μεταξὺ τὰποδιδόναι σφάλμα τοῖς συλλέξασιν τὰ Χριστοῦ ῥήματα καὶ τοῦ κρύφια ἡμῖν Αὐτὸν εἰρηκέναι· οὐ δ' ὀλίγ' εἰσὶ φεῦ χοῖ μεταξὺ τῶν "Χριστιανῶν" ὁμιλοῦντες περὶ σφάλματος αὐτοῦ γε τοῦ Χριστοῦ! Ἴν' ἀποφύγη τὰ λοιπὰ (πλὴν φεῦ ἐνὸς οὐσιωδεστάτου!) προβλήματα ταῦτα, ὁ Παῦλος οὐσίᾳ προὔτιμησεν ἀποδοῦναι κρύφιον νόημα τοῖς Χριστοῦ λόγοις (ὑπεριδὼν φεῦ τὴν ἐν τῇ πράξει αὐτοῦ ταύτη Λογικῶς ἀφευκτον ἐγκειμένην κατὰ τοῦ Θεοῦ

βλασφημίαν, μηδεμίαν καταβαλὼν προσπάθειαν ἐξηγήσεως εἴτε τῆς προτιμήσεως αὐτοῦ ταύτης, εἴτε τῆς αἰτίας δι' ἣν αὐτὸς ὁ Θεὸς Κύριος, παρὰ πάντα τὰ ἡμῖν φαινόμενα Λογικὰ καὶ προσπαθοῦσιν ἀπὸ πάσης κατ' Αὐτοῦ βλασφημίας φυγεῖν, κρύφια ἡμῖν εἴρηκε), δι' ὃ καὶ τοσοῦτον δριμύτως ἐξώρκισε τοὺς Θεσσαλονικεῖς καὶ δι' αὐτῶν πάντας παντελῶς μὴ πιστεῦσαι πάντα τινὰ λέγοντα "ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ": οὐ ἔνεκα, τὸ καθ' αὐτὸ μέγα καὶ Λογικῶς ὅλως ἀκατανόητον πρόβλημα τοῦ κρύφια ἡμῖν εἰπεῖν τὸν Θεὸν παραμένει ἀκέραιον μέχρι τοῦ νῦν, οὐ, μηδὲν πλέον τῶν σπουδαίων κατανοοῦντες, νῦν συλλέγομεν τοὺς πικροτάτους καρπούς! Προφανὲς ἄρα καθίσταται δι' αὐτοῦ τοῦ ἐξορκισμοῦ ὡς ὅτι ὄντως ὑπῆρξε τότε ποσὴ τις ἀποδοχὴ τῆς ὡς ἄνω ἐκδοχῆς τῆς ἐκ παρανοήσεως ἀδυναμίας κατανοήσεως τῆς ἀληθοῦς σημασίας τῆς Ἀληθείας τῶν ἐνταῦθ' ἐξεταζομένων τοῦ Χριστοῦ λόγων ἀποκλειομένου παντὸς περὶ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν λάθους, ἥτις ἀποδοχὴ διὰ τοῦ ἐξορκισμοῦ κατεπνίγη! Ἡ δ' Ἐκκλησία, προτιμήσασα μὲν διατηρήσῃ ἀκεραίας τὰς περὶ τὸ προκείμενον ὡς αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ καταγεγραμμένας δηλώσεις, σαφῶς ὅμως δὲ συνταγεῖσα τῷ Παύλῳ, μέχρι τοῦ νῦν, ἥτοι καίτοι δισχιλιετία ὅλη διέρρευσε (ἴση τῇ ὡσαύτως ὡς δισχιλιετεί ὑπολογιζομένη διαρκεία μεταξὺ Ἀβραὰμ καὶ Χριστοῦ), ἐπιμελῶς ἀποφεύγει καὶ κατ' ἐλάχιστον ἀνεξετάσαι τὸ ἔτι καὶ νῦν ἀπαύστως διογκούμενον τοῦ "ἡγγικε" πρόβλημα! Ὅπερ καταφανῶς πλέον καταλείπει ἀκάλυπτον τὸν Χριστὸν τουλάχιστον ὡς "σφαλέντα" (ὡς κυρίως ἐν τῇ προβληματιζομένῃ Χριστιανικῇ Δύσει σαφῶς κατ' ἐλάχιστον ὑπονοοῦσι τινές, δοθέντος τὰναρμόστου τοῦ "ἡγγικε" χρόνῳ κατὰ τὸ παρὸν ὡς δισχιλιετεί!), κἄρα οὐσίᾳ, ὡς μὴ Θεὸν Αὐτὸν ὄντα, ἂν γ' ἀποδεκτὸν γένηται ὅτι ὄντως ὁ Κύριος τὰς τοιαύτας προρρήσεις πεποίηκε γλῶσση γε ἀνθρωπίνῃ οὐ θείᾳ χρησάμενος μεθ' ἡμῶν ὁμιλήσας! Ὡς ὅτι εἰ γλῶσση θείᾳ ἐχρήσατο, ὡς παντελῶς μὴ ἐλθὼν ἦν ἂν Οὗτος, μηδὲν ἡμῶν τῶν ὑπ' Αὐτοῦ λεχθέντων δυνηθέντων κατανοῆσαι! Οὐδόλως δέ γε τὸ πρόβλημα αἴρεται διὰ τοῦ ἀποδοῦναι τὸ σφάλμα τοῖς συλλέξασιν τὰ Χριστοῦ ῥήματα!: Ἡ πρόρρησις τᾶμέσως ἐπικειμένου τῆς Θεοῦ βασιλείας ἐστὶν ὅλως ἀδιανόητος ὡς ῥῆσις ἄλλου τινὸς ἢ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ!: Οἱ Ἑβραῖοι παλαιόθεν ἀνέμενον τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσίου, ἀλλ' οὐδεὶς ποτ' ἐξ αὐτῶν διανοήθη ἀγγεῖλαι τᾶμέσον αὐτῆς ἐπικείμενον, μάλα δ' ἤττον ἐξισῶσαι αὐτὴν τῇ Ἐλεύσει τῆς Θεοῦ βασιλείας ὡς οἱ Χριστιανοὶ γ' ἐννοοῦσιν αὐτήν!

§173. Ἐν ὅμως παρὰ ταῦτα γε πάντα δεχθῶμεν ὡς ἐσφαλμένην τὴν πρόρρησιν, εἴτε ὡς ἄλλου τινὸς (διὰ τὸ ἐσφαλμένον αὐτῆς

καταφανῶς μὴ ὄντος Θεοῦ), εἴτε ὡς αὐτοῦ τοῦ Κυρίου (παρορῶντες τὴν βλασφημίαν τοῦ ἀποδιδόναι τὸ σφάλμα Θεῶ), τότε πλήρως διαχωρίζομεν τὴν Ἀνάστασιν ἀπὸ τῆς Ἐλεύσεως τῆς Θεοῦ Βασιλείας, καὶ ἥσσονα τῆς ὑστέρας τὴν προτέραν ὁμολογοῦμεν ὅπερ τοῖς ὀρθοφρονοῦσιν ἐστὶ παντελῶς ἀπαράδεκτον, καθότι ἀποκόπτει ἀπὸ τῆς Θεοῦ Βασιλείας τὴν αὐτοπρόσωπον ὡς ἀνθρώπου ἐπὶ γῆς τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοῦ κακοῦ περιφανῆ Νίκημ! Πολλαπλῶς καὶ σπουδαίως παράλογον ἄρ' ἐστὶ τὸ περαίνειν τὴν πρόρρησιν ὡς μὴ τοῦ Χριστοῦ οὕσαν! Ἄλλ' οὕτω τὸ πρόβλημα τοῦ φαινομένου "σφάλματος" παραμένει, χοῖ Χριστιανοὶ κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε παράδοσιν αὐτῶν ἐνεργοῦντες διόλου ἀδυνατοῦσι λέγειν τῷ κόσμῳ τί ἀκριβῶς ἐστὶν ὅπερ ἀληθῶς ὁ Θεὸς διὰ τῶν λόγων αὐτῶν Αὐτοῦ ἐννοεῖ! Τὸ ἐσφαλμένως λεγόμενον "πίστευε καὶ μὴ ἐρεῦνα" οὐκ ἐστὶν ἄσχετον τούτῳ πρῶτῳ πάντων περὶ τὴν πίστιν προβλήματι, τῷ πρώτῳ διὰ τῆς ἀπιστίας αὐτῶν γε τῶν Χριστιανῶν δόντι τὴν ἀποστασίας αἰτίαν, ἥτις οὐκ ἦν ἄλλη τῆς συναγωγῆς ὅτι ἐσφάλῃ ἢ καὶ ἐψεύσθη ὁ Κύριος! Ἡστινος ἀπιστίας δευτέρα συνέπεια ἦν τὸ λέγειν, "ἀκατάληπτον καὶ ἀπερινόητον καὶ πάντων ἐπέκεινα" τὸν Θεόν· ὅπερ εὐθέως ὠδήγησεν εἰς τὸ πιστεῦειν "ὅλως ἀδύνατον ἀποδείξει ὑπάρχοντα τὸν Θεόν"· οὗ ἔνεκεν ἐπληρώθη ἡ τῆς ἀποστασίας αἰτία· ἥς τὰς ἀπορροίας νῦν καθορῶμεν ὡς καὶ δι' αὐτῆς τῆς πιστευομένης ὡς ὑψηλῆς ἐπιστήμης! Ἡ τῶν νῦν πολλῶν "πιστευόντων" πάντως χλιαρὰ πίστις οὐδόλως ἐστὶν ἄσχετος ἐκείνης τῆς πρώτης αἰτίας!

§174. Ποία ἄρ' ἡ ὀρθὴ λύσις τοῦ προβλήματος τούτου; Ἡ ἄκρως ἀναγκαία Λογικὴ πίστις εἰς αὐτοὺς γε τοὺς οὐδενὸς ἄλλου ἢ μόνου τοῦ Χριστοῦ λόγους!: Διότι μὲν οὔτε ποτὲ σφάλλεται, οὔτε ποτὲ ψεύδεται μηδένα φοβούμενος ὁ Θεός, οὔτε ποτὲ Λόγος Αὐτὸς κρύφει ἄγγέλλει τοῖς ἐλλόγοις Αὐτοῦ πλάμασιν, ἄρα δὲ καὶ τὸν πιστευόμενον αὐτὸν τὸν Θεόν εἶναι κάξ οὐδενὸς ἄλλου λαβόντα τοὺς ἐλλόγους Αὐτοῦ λόγους Χριστὸν χρὴ πιστεῦσθαι κατὰ μόνην τὴν Ἀλήθειαν ὁμιλήσαντα καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ Κεφαλαίου Σημείου! Ἠγουν, ἔπεσιν ἄλλοις, ὅτι ἡ Σταύρωσις, ἢ εἰς Ἀθην Κατάβασις, καὶ τελικῶς ἡ Ἀνάστασις ἀποτελοῦσιν οὐ μόνην τὴν τοῦ Δικαίου Θεοῦ (κάρ' οὖν μετ' Αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ Κόσμου παντός) Κρίσιν τε καὶ Δικαίωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν θριαμβευτικὴν Αὐτοῦ ὡς αἰεὶ Ζῶντος Θεοῦ ("Δευτέραν" κληθεῖσαν) Παρουσίαν ἐν τῷ Κόσμῳ παντί! Οὐχ ἥσσονα γεγονότα ἦσαν αὐτὰ τῆς ἔτι ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν, ὀλοσχερῶς παρανοησάντων τὴν αὐτῶν σπουδαιότητα, ἔτι ἀναμενομένης Αὐτοῦ Δευτέρας Ἐλεύσεως! Μὴ προσκολλώμεθα τῇ τῶν πραγμάτων ὑλικῇ ὄψει! Κατ' αὐτὴν τὴν ἀναλογίαν τῆς σπουδαιότητος τοῦ

Πνεύματος καὶ τῆς ὕλης, πνευματικὸν μᾶλλον ἢ ὑλικὸν ἐστὶ φαινόμενον ἢ Δευτέρα τοῦ Χριστοῦ Ἔλευσις! *Τὰ ἔτι καὶ νῦν ἐν Ἱεροσολύμοις συμβαίνοντ' ἀδιατάρακτον ἐστιάζει τὴν κόσμον παντὸς προσοχὴν ἐπὶ τοῖς ἐκεῖ πρὸ δισχιλιετίας συμβάσι!* Κατὰ Λόγον ἀφεύκτως ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Χριστῷ ἐστιάζει ἢ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν διάχυσις τῶν Ἑβραίων, χὸ πείσμων, διαρκῆς, ἀδυσώπητος, παντοιοτρόπος, οὐκ αἰεὶ σιωπηλὸς ἀλλ' αἰεὶ ἀπατηλὸς αὐτῶν κατ' Αὐτοῦ πόλεμος! Περὶ τὴν Θεοῦ οὐσιαστικὴν φύσιν συγκεκαλυμμένως ἔτι καὶ νῦν ὁ ἐκεῖ καὶ πανταχοῦ πόλεμος διεξάγεται! Καί, φεῦ, διὰ μόνην τὴν ἐπὶ δισχιλιετίαν ὄλην τῶν Χριστιανῶν ἐπὶ τῷ Χριστῷ ἀπιστίαν, νῦν πάντες περὶ ἄλλα δοκοῦμεν διεξαγόμενον τὸν ἐκεῖ καὶ πανταχοῦ πόλεμον! Ἐν τῇ ἀφεύκτῳ τῶν πραγμάτων οὐσιαστικῇ σημασίᾳ, περὶ τὸν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν ἕως Ἄδου ταμείων ἵνα καὶ τοῖς ἐκεῖ δῶ τὸ Θεότητος Φῶς καταβάντα, κάκειθεν προστάγματι ἑαυτοῦ ἑαυτῷ ἐνταλθέντι ἀναστάντα ὡς Φῶς Πνευματικόν, ἅμα δὲ καὶ φῶς φυσικόν¹⁸, κύκλῳ συνάγεθ' ἅπας ὁ Κόσμος! *Εἴτ' ἀρέσκει εἴτ' ἀπαρέσκει αὐτὸ πᾶσιν ἡμῖν! Μόνον οὕτως ἐπὶ τούτῳ τῷ μοναδικῷ κεντρικῷ πνευματικῷ ἅμα δὲ κατ' ἀναλογίαν καὶ ὑλικῷ γεγονότι συγκεντροῦται πᾶσα ἡ δημιουργία Θεοῦ!*

§175. Οὗτινος μοιραία ἅμα δὲ καὶ Λογικὴ ἐστὶ συνέπεια ὅτι πάντες οἱ πρότερον, οἱ τότε, χοῖ ἔκτοτ' ἐπὶ γῆς ἐν χρόνῳ ὑλικῷ φαινόμενοι ζήσαντες, ζῶντες καὶ ζήσοντες ἐν χρόνῳ ὡσαύτως πνευματικῷ διαβιοῦμεν τὴν Κρίσιν, διὰ μόνην τὴν ἀπιστίαν ἡμῶν διαβιοῦντες ὡς ὄντως ἐλευθερίως διαβιοῦμεν πρὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ Κριτοῦ βήματος καθεζομένου δικάζοντος Βασιλέως Χριστοῦ, ἀκατάληπτον ἡμῖν γεγονυῖαν (ἐξ αἰτίας δ' αὐτῆς πρώτης τῆς ἐξορκίσεως Παύλου τοῦ Ἀποστόλου)! *Διαρκοῦσαν ἕως ἐξαντληθῆ πάντα τὰ ἐπὶ Καλῷ ἅμα δὲ καὶ κακῷ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου Θεοῦ-Λόγου τεθέντα ὄρια τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν! Τότε μόνον ἦξει τὸ Τέλος! Διακριταὶ οὖν ἔννοια ταῦτα, οὕτω πως διαπλέκονται: Ἄλλη γὰρ ἦν ἡ τότε ἐν χρόνῳ φυσικῷ-ὑλικῷ φανείσα ἱστορικὴ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως, ἧς φεῦ μόνης ἀναμιμνησκόμεθα· ἄλλη δ' ἡ πνευματικῶς ἐν χρόνῳ πνευματικῷ καταφαινόμενη μία καὶ ἡ αὐτὴ "ἡμέρα Χριστοῦ", ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως ἅμα δὲ καὶ ἡμέρα τῆς Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας· ἄλλη δ' ἡ τότε ἐν Ἄδῃ ἐνεργηθεῖσα κρίσις τῶν προτεθνεότων, ἄλλη δ' ἡ ἔκτοτ' ἐνεργουμένη Κρίσις τῶν ζώντων τε καὶ ζησόντων, καὶ*

¹⁸ Οὗ ὅλου προβλήματος περὶ, ἰδὲ πλείονα καὶ λεπτομερῆ ἐν Κεφ. 8, σελ. 68-95, τοῦ ὑπὸ Γ. Π. Σταυροπούλου, ΘΕΟΥ ΘΕΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ, Ἀθῆναι 2004, ISBN 960-85044-3-0.

γὰρ μία καὶ ἐνιαία πνευματικῶς ἐστὶν ἡ κρίσις πάντων τῶν ποτε ζησάντων, ζώντων, ζησόντων· καὶ ὅλως ἄλλο δὲ τὸ κὰν φυσικῶ χρόνῳ τέρμα τοῦ φυσικοῦ Κόσμου, οὐδένα πλέον πνευματικὸν πέραν τοῦ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἐπ' αὐτοῦ βληθησομένου τέρματος ὑπηρετοῦντος σκοπόν! Λογικῶς τὸ Τέλος, ἐνέχον καὶ τοῦτο τὸ τέρμα καὶ τὴν πάντων τελείωσιν, ἀκολουθήσει τὴν Κρίσιν, ταυτόσημον τῷ πέρατι αὐτῆς οἶ! Ἀντιλαμβανόμεθ' ἄρα ποσῶς ὅτι μᾶλλον τάχ' ἔξαντλούμεν τὰπὶ Καλῶ ὅρια τῆς ἐλευθερίας ἡμῶν, καὶ πλέον πορευόμεθ' ἀκάθεκτ' ἐπὶ τὰπὶ κακὸν ὅρια τῆς ἡμετέρας ἐλευθεριότητος, κατὰ τὸ μέγα πλήθος τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν ἀσχημονοῦντες κατένώπα τοῦ Ἁγίου Προσώπου τοῦ ἐπὶ τοῦ Βήματος Αὐτοῦ καθεζομένου ἐν θριάμβῳ Κριτοῦ!; Εἰ ἡμεῖς οὐχ ὡς τοιοῦτον Αὐτὸν κατὰ πᾶσαν τοῦ βίου στιγμὴν ἐν ἡμῖν καθορώμεν, καὶ μόνον ἀναμένομεν ἰδεῖν τὰ πνευματικῶς ἔχοντα διὰ τῶν ὑλικῶν ἡμετέρων αἰσθήσεων, ἄρα μᾶλλον χοϊκοὺς καὶ πνευματικῶς οὐσίᾳ τυφλοὺς ἢ μὴ καὶ νεκροὺς ὁμολογοῦμεν ἡμᾶσγε αὐτούς! Εἰς τοῦτο γὰρ ἡμᾶς ἤγαγεν ἡ δισχιλιετῆς καὶ συνεχιζομένη παντελῆς ἀπιστία ἐπὶ τοὺς καιριωτάτους τούτους τοῦ Χριστοῦ λόγους, ἧς εὐθεῖαι συνέπειαι εἰσι τὰ θλιβερά πανταχόθεν καταγελλόμενα! Οὐκ ἐστὶν ἄλλως πως διηγῆσασθαι τὰ συμβάντα τε καὶ συμβαίνοντα καὶ νύξαι τὰ μύχια· ὅτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον σκληρύνεται φεῦδ ἡ ἡμετέρα ὅμως δ' ὡς ξένη φερομένη παχεῖα δορά! Ὅλως γὰρ ἄλλως ὁ κόσμος ἐπολιτεύετο ἂν, εἰ ταῦτα πάντ' ἔκτοτε κατενοεῖτο καλῶς! Εἰ σύ, Ἀδελφέ, ἐπὶ τούτων πάντων διαφωνεῖς, δεῖξον ἡμῖν τινα τούτων ἀτέλειαν, καὶ σὺν Κυρίῳ τι αὐτῶν ἀρτιώτερον!

§176. Εἰδάλλως, μόνον ἐν δύνασαι συναγειν συμπέρασμα: Ὅτι ὁ ἐνανθρωπήσας Θεὸς-Χριστὸς-Κύριος ἦλθε μόνον ἵνα σταυρωθῆ κἀναστῆ· ἀλλ' οὐδόλως ἄλλως πως μεταλλάξῃ τὴν πάντων πραγμάτων ροήν, πλὴν τῆς καθιδρύσεως τοῦ ἱερατείου τῶν ἀνευ τινὸς ὑγιῶς φόβου Θεοῦ ἰδιοποιουμένων ὀνόματά τε κἀπίθετ' ἀνήκοντ' ἐς τὸν Κύριον μόνον, τῶν καὶ δηλούντων ὡς δῆθεν κατὰ τὰς Αὐτοῦ ἐντολὰς ἐνεργούντων ὡς διαμέσων μεταξὺ Αὐτοῦ χημῶν τῶν λοιπῶν· πλὴν χάριν μόνης τῆς δῆθεν ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένης καὶ δι' αὐτῶν ἐνεργουμένης σωτηρίας τῶν ἀεὶ κακῶς, ἰδιοτελῶς ἐνεργουσῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, τῶν οὐδέποτ' ἀνὰ πᾶσαν τοῦ αὐτῶν βίου στιγμὴν σκεπτομένων, ἄφες ἀκοιμήτως ἀναζητουσῶν, τὸν παρὰ κείνων αὐταῖς ὡς δῆθεν πάντων ἐπέκεινα κείμενον καὶ δῆθεν φύσει ἀκατάληπτον ἡμῖν διαμένοντα διδασκόμενον Θεὸν Κύριον! Ταύτης μὲν οὔσης τῆς δῆθεν "θεολογικῶς" παρουσιαζομένης ἡμῖν ὡς μετὰ Χριστὸν "πνευματικῆς" καταστάσεως ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὀρι-

σθέντων "ποιμένων" [πλὴν μόνον ἐπὶ τὸ ἀγαπώντως ἀπὸ τῶν κηρυμνῶν σώζειν τάκει κινδυνέουντ' ἀπολωλότα, οὐχὶ γ' ἐπὶ τὸ ἐξουσιαστικῶς ὀρίζειν ἑαυτοὺς πρὸς τὸ ἀμέλγειν ὡς ἑαυτῶν τὴν μίαν "ποιμνην" Κυρίου!], τίς ἄρ' ὄντως κατέστη ἡ πραγματικὴ ἐν ἀνθρώποις τῶν "ποιμένων" κατάστασις [καὶ δι' αὐτῶν πᾶσ' ἢ τῶν ἀνθρώπων πνευματικότης]; Πῶς αὐτὴ ἐστὶν ἄλλη τῆς ὡς δῆθεν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ νομοθετηθείσης *συντεχνιακῆς* ἐφ' ἡμᾶς ἐξουσίας τῶν ἰδιοποιουμένων ὡς δι' αὐτῶν μόνων τὴν πρόσβασιν τῷ Θεῷ, τῶν *ἄκρως φοβουμένων κατ' εὐθὺ πρόσωπον συζητῆσαι* τὸ ὡς γε νῦν ἴσταται Θεοῦ τε καὶ Κόσμου τε καὶ Ἀνθρώπου σύνολον πρόβλημα; Ὡς δ' αἱ ποικιλώνυμοι συντεχνίαι συνεταιρίζονται πρὸς, καίτοι ἀλλήλαις μαχόμεναι πέραν, τὸ μεταξὺ αὐτῶν διανέμειν τὰς ἐφ' ἡμᾶς ἐξουσίας, πῶς οὐχ ὅλως ἄρα δεσμούμεθα [ἐπὶ τούτῳ τοῦ ἱερατείου πρώτου διδάξαντος, πρωτοστατούντος-προστατούντος, ἀλλ' οὐχ ἡμᾶς προστατεύοντος] οἱ ὑπὸ τοῦ Κυρίου δηλωθέντες ὡς διὰ τῆς καταγνώσεως τῆς Ἀληθείας ἐλευθερωθησόμενοι; Ἀλλ' οὕτω παρὰ πάντων αὐτῶν δεσμουμένων ἡμῶν, πῶς ἄρ' ἐψεύσθη ὁ Θεὸς-Κύριος, οὐ δὲ μόν' οἱ ἐπ' ἰδίᾳ ὠφέλεια παντοιοτρόπως καθ' ἡμῶν συνωμοτοῦντες κρατεῖν ἄγνωστον καὶ μακρὰν ἀφ' ἡμῶν τὴν Ἀλήθειαν; Ὅτι τίς ἦν ἂν ἄρα τὸθ' ἢ ἐπιγνώστως ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Ἀληθείας καὶ τινος(ων) ἀδελφοῦ(ων) ἐνώπιον τοῦ ἔκτοτε πνευματικῶς *κᾶρα καὶ Τελικῶς* κρίνοντος Παντογνώστου Κριτοῦ ἐπιδιωκομένη ὠφέλεια; Ὡς ἡ Ἀλήθεια μόνᾳ συμφέροντα ταπεινά ζημοῖ, διὰ τοῦτ' ἐφ' ὅλην δισχιλιετίαν ἀφ' ἡμῶν αὐτὴ ἐκρατήθη [καὶ τίς αὐτοῦ ἦν ὁ πρωταίτιος οὐ σπεύδω προλέγειν!], καὶ ἔτι κρατεῖται ἵνα μὴ ἡ ὀφειλομένη τῷ Κυρίῳ-Θεῷ πᾶσα δόξα προσηκόντως ἀποδοθῇ, ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ταπεινῶν! Καὶ γὰρ κάπὶ τούτων, *πρώτιστα δ' ἐπὶ τούτων* τῶν σὺν Θεῷ καὶ Χριστῷ πάντων σπουδαίων πραγμάτων εἰ σὺν Αὐτῷ σαυτὸν θέλεις λέγειν κάπ' Αὐτοῦ πνευματικόν τι προσδοκᾶς, ὀφείλεις Ἀδελφέ μου ἐστιάζειν ἐντίμως πάντα τὸν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Θεοῦ δοθέντα σοι Λόγον! Πᾶσ' ἀπὸ τούτου ἀπόκλησις οὐκ ἐστὶν ὑπὲρ Ἀγαθοῦ!

22

ΠΕΡΙ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΣ
ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΨΕΥΔΕΥΣΕΩΝ

§177. Πολλά θαυμαστά εἶπομεν ἐν τῷ Ἐνάτῳ Κεφαλαίῳ τῆς παρούσης Ἀναφορᾶς περὶ τῆς Ἑλλήνων Θεολογίας, οὗτινος τὸ παρὸν ἐστὶ δίδυμον. Ἄλλ' ὅπερ διὰ τῶν Ἑλλήνων ὁ Λόγος τοῖς ἀνθρώποις εἰπεῖν οὐκ ἐδύνατο, δι' ἄλλου τρόπου ἔδει γνωσθῆναι ἡμῖν! Ὅτι πάνθ' ὅσ' οἱ ἀνθρώποι λέγουσι, κἂν παντελῶς ἔλλογα, ἄλλοι τινὲς ἀπορρίπτουσι, ὡς αὐτοῖς μὴ φαινόμενα "λογικά"! Ἄλλην οὖν ἄρα, παντάπασιν ἀδιάψευστον, Οὐρανόθεν ἐληλυθυῖαν μαρτυρίαν ἐχρῆν ἡμᾶς σχεῖν, ἵνα μὴ τις ἡμῶν ἀπὸ τοῦ Λόγου ἐκφύγη! Διὰ τοῦτο ἐδέησεν ὁ Θεὸς καὶ ἄλλην ἀνεξάρτητον τῆς διὰ τῶν Ἑλλήνων παρασχῆν ἡμῖν μαρτυρίαν τῆς Αὐτοῦ Παρουσίας: Ἦτοι, Μεσσίαν τοῖς Ἰσραηλίταις ὑπέσχητο ὁ Θεός. Κάκεινοι ἀνέμενον. Πλὴν οὐδέποτε ἄνελογίσθησαν *τίνι ἀρίστῳ Θεϊκῷ τρόπῳ* ἴοι ἂν πρὸς αὐτοὺς ὁ Μεσσίας! Κατὰ τὸν τῶν ἀνθρώπων ἐξέλαβον καὶ τὸν τοῦ Θεοῦ τρόπον! Ἐξουσίαν ἀπολαῦσαι ζητοῦντες, ἐν Θεϊκῇ ἐξουσίᾳ ἐρχόμενοι ἐνέμενον τὸν Μεσσίαν! Κατὰ τὸ ποθοῦμενον χῆ κείνων ἀναμονή! Ὁ Θεὸς ὅμως ποθεῖ μόνα τὰ δέοντα, οὐγε τὰ ἡμῖν ἀρεστά! Τοῦτο παντελῶς ὑπερεῖδον οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ διὰ τοῦτο συνεκρούσθησαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ, παριδόντα τὸ παρὰ κείνων ποθοῦμενοι!

§178. (α) Δυοῖν προσθέτειν λόγῳ ἐχόμεν' οἱ Ἰσραηλῖτ' ἀπέριψαν τὸν Χριστὸν καὶ τὸ Αὐτοῦ εὐαγγέλιον. Κἂν τούτῳ φεῦ οὐ παρέμειναν μόνοι! Μυρίοι ἀσυναίσθητως αὐτοὺς ἠκολούθησαν ἀνὰ τοὺς αἰῶνας. Κάλαιστ' εἰσὶ μέχρι τοῦ νῦν οἱ ἀρτίως γνωρίζοντες πῶς ἀκριβῶς τὸ Χριστοῦ πρόβλημα τίθεται κάπῃ τίνας δύο θεμελίους ἐδράζεται· ὄντας τὸν μὲν αὐτὴν τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν δὲ αὐτὴν τὴν ἀναμαρτωλότητα τοῦ Χριστοῦ! Πρῶτον μὲν ὅτι μεγάλως παρενοήθη πῶς πάνυ ὑπεράνω τῆς τῶν ἀνθρώπων καθ' ἕκαστον καιρὸν γενικῆς περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀντιλήψεως, ἔτι δὲ καυτῆς τῆς ὑπὸ τοῦ τοῦ Εὐαγγελίου φωτὸς φωτισθείσης, ἵστατ' αὐτὸς ὁ *Εἶς* Θεὸς Κύριος! Ὅπερ πρῶτον ἀναγνωρίζοντες, μετὰ

πολλοῦ φόβου δέομεν περὶ Αὐτοῦ καὶ τῶν πραγμάτων περὶ Αὐτοῦ ὀμιλεῖν· ἐν ᾧ αὐστηρῶ κεφαλαίῳ περιλαμβάνεται ὡς καὶ τὸ ἔτι τὸ "ἂν δύνηται ὁ Θεὸς ἐμφανισθῆναί ποτε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τῷ ταπεινῷ αὐτῶν εἶδει περιβεβλημένος"! Ὅποτε, διότι ἀσφαλῶς καθ' ὀρισμὸν ὁ Θεὸς δύναται (καθότι οὐκ ἦν ἂν Θεὸς ὁ Θεὸς εἰ οὐκ ἠδύνατο, κοῦχ ἡμῖν ἔξεστι τἀρνεῖσθαι τὸ τοῦδ' ὀρισμοῦ ἕλλογον, οὐδὲ τὸν φέροντα ταπεινοὶ ἢ διὰ σχεδίου Θεοῦ σαρκίνη τἀνθρώπου περιβολή, ἀλλ' ἢ σὺν Θεῷ ὅλη αὐτοῦ παράστασις τε καὶ περιφορά), πρῶτον τοῦτο τῶν θεμελίων, ἄρ' ἀνεπίτρεπτον ἐκ προοιμίου ἀρνεῖσθαι τὸν Χριστὸν εἶναι *δυνάμει Θεόν!* Διὰ τοῦτο νῦν ἐπιβάλλετ' ἔξετάζειν, πλὴν κατ' αὐτὰ μόνα ταῦστηρότατα κριτήρια τῆς σὺν Θεῷ γενικῆς σωφροσύνης τε κἀρετῆς, *καὐτῶν μόνον κατὰ τὰ Θεοῦ οὐκ ἀνθρώπων ἀγιότητος καὶ σοφίας κριτήρια ὀριζομένων*, τὴν ἀναμαρτωλότητα τοῦ Χριστοῦ, δευτέραν ταύτην τῶν θεμελίων, καὶ τὴν *κατὰ μόνα τὰ κριτήρια ταῦτα* τυχούσαν τίν' ἐπιτελεσθεῖσαν παρ' Αὐτοῦ ἁμαρτίαν, εἴ τις ἂν τοιαύτη ὑπῆρξε!

(β) Ὡς ὅτι *μόνον οὕτω δεῖ ἡμᾶς κρίνειν πάντ' ἀνθρωπον λέγοντα περὶ ἑαυτοῦ ὅτι αὐτὸς ὁ Θεὸς ἐστι*· καλῶς ἀντιλαμβανομένου ὅτι οὐκέτι πλέον ἐστὶν ἁμαρτία, ἀλλ' αὐτὴ ἡ Ἀλήθεια, λέγειν ὅτι Θεὸς ἐστὶν ὁ ὑπὸ τὰ κριτήρια ταῦτα κρινόμενος κἀσφαλῶς μέσῳ αὐτῶν διερχόμενος· διότι *οὕτω μόνον* τοῦτο καθάπτειτ' αὐτῆς τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, προσωπικῶς ἐνοικούντος ἐν τῷ *οὕτως* ἀναμαρτήτῳ εὐρισκομένῳ, κοῦ πλέον ἢ κρίσις αὕτη ὑπόκειται τῇ τῶν ἀνθρώπων περὶ ἁμαρτίας δοκῆσει! Ὡς ὅτι ἂν ταῦτ' ἀρνηθῶμεν, οὐδὲν ποιήσομεν ἕτερον τοῦ ἀρνήσεσθ' αὐτὴν τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ· ὅτι οὐκ ἐστὶ Θεὸς εἰ μὴ ἔχων καὶ ταύτην τὴν δύναμιν! Τίς οὖν κἀν τῷ νῦν ἔτι καιρῷ, μετὰ δισχιλιετίαν ὅλην ἐπισταμένης μελέτης, δύναθ' εὐρεῖν ἁμαρτωλὸν τὸν Χριστόν; Τίς ἄρ' ἦν καὶ τίς ἐσαεὶ παραμένει ἢ μόνη κατ' αὐτοὺς τοὺς τότ' Ἰουδαίους ἁμαρτία Αὐτοῦ, ἧς μόνης ἔνεκα καὶ κατεδικάσθη; *Οὐχ ἑτέρα* τοῦ ἑαυτὸν δηλῶσαι-παρουσιάσαι-"πεποιηκῆναι" Ἰῖόν τοῦ Θεοῦ! Ὅπερ ὄντως σημαίνει ὅτι οἱ δικασταί, βαθύνοι ὅσον οὐδεὶς ἕτερος τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ σπουδασταί, *οὐ κατὰ τινα διαπιστωθεῖσαν καὶ δὴ βαρεῖαν* ἀνθρωπίνην ἁμαρτίαν κατεδίκασαν τὸν Χριστόν, ἀλλὰ μόνον διότι ἠρνήθησαν αὐτῷ γε τῷ Θεῷ τὴν δύναμιν τοῦ σάρκ' ἀνθρώπου λαβεῖν! Οὐ γὰρ εἶπον· "Αὐτὸς μὲν ἑαυτὸν Θεοῦ Ἰῖόν λέγει, ἡμεῖς δ' ὅμως αὐτοὶ ἁμαρτωλὸν τοῦτον εὐρίσκομεν ὡς ἐμπεσόντα *ταύταις ταῖς ἀδιαμφισβητήτοις πρὸ τοῦ Θεοῦ ἁμαρτίαις, ἧτοι...* [ἄστινας οὐδέποτ' ἐπαρουσίασαν τῷ δικαστηρίῳ], αἷς οὐκ ἐνέπιπτεν ἂν εἰ ἀληθῶς Θεοῦ Ἰῖὸς ἦν!" Ἀπλῶς μόνον εἶπον· "Ἀμαρτωλὸν κᾶξιον θανάτου ἡμεῖς τοῦτον εὐρίσκομεν

ὅτι ἑαυτὸν Θεοῦ Υἱὸν εἶπε"! Καὶ πάντες ἔκτοθ' οἱ περισπούδαστοι συκοφάνται Χριστοῦ, ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ δῆθεν Δικαιοσύνης ἑαυτοὺς ἀτιμάζοντες, Αὐτῷ ἁμαρτίας ἀκατονομάστους προσάπτουσι ἐκ τῶν σπηλαίων τῶν ἰδίῳν αὐτῶν ψυχῶν ἐξορυσσομένας· ἄστινας οἱ τότε σύγχρονοι Κείνου διώκται οὐδέποτε κατ' Αὐτοῦ προσεκόμισαν! Κάποκαλοῦσι "φιλολογίαν" τὰς τοιαύτας ἰδίας αὐτῶν ἀκατασχέτους ἀδολεσχίας! Καὶ "Θεολογίαν" τὰς κεινοτέρας κεινοῦ κεινολογίας αὐτῶν! Καὶ κενότερ' αὐτῶν κεφαλαί, "κατηξιωμένας" θεωροῦσ' ἑαυτὰς τε κάλληλας, τούτους ἀκολουθοῦντες, πλέκουσι τοὺς διθυράμβους αὐτῶν! Τὸν Θεὸν οὕτως οἱ κεινοκέφαλοι συκοφάνται καὶ συνωμόται ἀνύπαρκτον λέγοντες οὕτω κατὰ τοῦ Χριστοῦ βάλλοντες, διὰ τὴν παρ' ὁμοίως "σκεπτομένων" ἀνθρώπων δοθεῖσαν αὐτοῖς λόγου ἐλευθερίαν(!) τοὺς ὑβριστὰς Αὐτοῦ ὑπερασπιζόμεν' οἱ ἄσοφοι, καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν αὐτῶν κατὰ τοῦ Θεοῦ ὑβριν, ὡσάν μὴ τι ἢ αὐτὴ κοῦδεμίαν δέη δι' ἔρκους ὀδόντων φυλάττεσθαι τῶν βλασφημιῶν αὐτῶν ὠρυομένων, καὶ "Χριστιανούς" ἢ πως ἄλλως Θεῷ "εὐσεβεῖς", καὶ "πεπολιτισμένους" καὶ "νοήμονας" ἑαυτοὺς θεωροῦντες, πάντα ταῦτα τὰ φοβερά πράττοντες ἵνα τοῖς ὁμοίοις αὐτῶν γένηνται ἀρεστοί! Πάντες οὗτοι ὁμοῦ, οὐδὲν τῶν ἐν τῇ ὡς ἄνω ἀρχῇ συνιόντες, ἔτι πιστῶς σύρουσι τὸν ἀπὸ τῆς πρώτης φοβερᾶς κατὰ τοῦ Θεοῦ βλασφημίας δαιμονικὸν συσταθέντα διὰ τῆς "τέχνης" χορόν!

§179. (α) Καίτοι ἐκ μόνης τῶν πραγμάτων ἀγνοίας κατὰ χρόνους παλαιοτέρους τὸ Θεοῦ ζήτημ' ἐτίθετο κατὰ μόνην καθαρὰν πίστιν, νῦν, μετὰ τῆς *ἀναμφιβόλως ἱκανῆς* γνώσεως ἣν πλέον κεκτήμεθα, ἄρ' ἐφέστηκεν ὁ καιρὸς τῆς ὁμολογίας τῆς κατ' ἀπόδειξιν μόνην ὀρθῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ ζητήματος! Ἡ νῦν πλέον πεισματικὴ ἔμμοις εἰς τὴν "πίστιν" μόνον ὑποδηλοῖ τὸ τραγικὸν ἀσυγχρόμιστον τῶν ἐπ' αὐτὴν μόνην ἀπελπιστικῶς ἐμμενόντων, δερομένων ὑπὸ τῶν καταγιστικῶς πλέον τὴν πίστιν βασανίζουσῶν ἀμφιβολιῶν· δηλωτικὸν οὐχὶ μόνης τῆς πιθανῶς ἀθελήτου τινῶν ἀλλὰ πλέον ἀμέσως ἀποβλητέας ἀγνοίας τῶν καθ' ἱκανῆν γνώσιν συντελουμένων, ἀλλὰ καὶ ἠθελημένης πλέον ἀρνήσεως τῶν πολλῶν καὶ δὴ τῶν ἐπαϊόντων κατ' αὐστηρὰν Λογικὴν μόνην κρίνειν τὰ γινωσκόμενα! Ἡ κατ' ἀνοχὴν διὰ λόγους ἀβρότητος παραχώρησις ἐδάφους κοινωνικῶν ἐλιγμῶν τοῖς ἐπιθυμοῦσι κρατεῖν τοὺς ἀνθρώπους δεσμίους τάνεπιστρέπτου μακροῦ παρελθόντος, ἢ τοῖς πως ἄλλως ἠθελημένως ἀντιφρονούσι, χάριν τῆς κοινωνικῆς δηλουμένης "γαλήνης", ὡσαύτως κέκτητ' ἀναμφίβολα ὄρια, δεινῶς ἤδη παραβαθέντα: ἡ παγκόσμιος "τάξις" καταφαίνεται συνειδητῶς ἐπιλέξασα βαλεῖν ἐπὶ πάντα τὸν κόσμον ζῆν δι' ἀνομολογήτου καθολικοῦ ψεύδους παντελῶς διαλύο-

ντος τὸν ἴστων τῆς παγκοσμίου κοινότητος ὑπὸ τὴν ἐπικάλυψιν πλασματικῆς βιαιῶς ἐπιβαλλομένης ἐπιπολαζούσης δῆθεν γαλήνης ἀπαγορευούσης τὴν ὑγιῆ ὀξυγόνωσιν τῶν ὑδάτων! Δεινῶς ἀπατώμεθα θεωροῦντες τὸ Θεοῦ ζήτημα ξένον πάσης ἡμῶν εἰσπνοῆς δι' ἧς κατ' ἐπίφασιν πρῶτιστα διατηρούμεθα ἐν ζωῇ!

(β) Ἡ ἀνεπιστεπτι παρελθοῦς' ἀπλή ἐπὶ Θεῷ "πίστις", διὰ τὸ ἐγγενὲς ἐν ταύτῃ ἀμφίβολον, στενὰ διὰ τοῦτο καθορίζει τὰ ὄρια τῶν ἡμετέρων δικαιοπραξιῶν! Ἡ γνώσις τῆς κατ' ἀπόδειξιν ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, παντελῶς ἄλλην ὀρίζει τὴν πλεον δι' αὐτῆς ἐνιαίαν ἔλλογον προσωπικὴν καὶ κοινωνικὴν διαβίωσιν, καὶ μόνοις μωροῖς ἔξεστι διαπορεῖν περὶ τάληθους πλούτου τοῦ Λόγου! Τὰ διὰ τοῦ παλαιοῦ τρόπου δοκούμενα καταδείκνυται παντελῶς ἀκατάλληλ' ὡς ὀπισμὸς ἀγωγῆς ὑπὸ τὴν γνώσιν αὐτήν! Ἡ κατεπίγνωστος ἀπόρριψις τῆς κατ' ἀπόδειξιν ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ παντελῶς ἄλλην, συνειδητῶς ἀπὸ παντὸς χαλινουῦ ἐλευθέραν ὀρίζει τὴν οὐ πλεον τάξιν ἀλλὰ γενικὴν ἀταξίαν πραγμάτων! Μόνον μεταξὺ τῶν δύο ὑστέρων δυνάμεθα ἐπιλέξαι! Πᾶς ὅμως μείξις αὐτῶν, ὑβριδικῆς οὔσα φύσεως, ἀπλῶς καθυβρίζει τὰ κείμενα πράγματα, κού μενεῖ ἀτιμώρητος! Ἐπιλέξωμεν!

(i) Αὐθις ἀρξώμεθα ἀπ' ἀρχῆς: Εἰ μὲν ἔστι Θεός, ἀδύνατον τὰναπόδεικτον τῆς Ἐκείνου ὑπάρξεως! "Ὅτι ὁ Θεὸς οὐδένα φοβεῖται· κούδ' ἐνα φοβούμενος οὐ μένει ἐν σκότει! Μόν' οἱ γεγεννημένοι ἐν σκότει, διὰ τοὺς ἑαυτῶν ἐν σκότει συλληφθέντας σκοπούς, ἢ ἄλλως διὰ μόνην μωρίαν, ἐπιχειροῦσιν ἐμπλέξ' ἐν τῷ σκότει τὸν Φωτεινότεον Κύριον, ἰσχυριζόμενοι τὸ Αὐτοῦ ἀναπόδεικτον! Εἰ δ' οὐκ ἔστι Θεός, ἀδύνατον τὰναπόδεικτον τῆς ἀπουσίας Αὐτοῦ! "Ὅτι παντελῶς οὐκ ἂν ἦσαν παρόντα εἰ Κεῖνος οὐκ ἦν πάνθ' ὅσα ὁμολογεῖται παρόντα διὰ μόνης τῆς Αὐτοῦ Παρουσίας! Κατανοήσωμεν τοῦτο: "Ἄνευ τοῦ Λόγου, οὐδὲν ἴσταθ' ὃ ἔστιν ἔλλογον! Ὁ δὲ Λόγος οὐκ ἐν τῷ κενῷ αἰωρεῖται, ἀλλὰ μόνον ἐν Ζῶντι Νῶ κατοικεῖ! "Ἄλλως, πρῶτιστα, καταγέλαστα γίνεταί κυρίως τὰ μεγάλα βραβεῖα—ὑπ' αὐτῶν γε τῶν κατεχόντων αὐτά! Καιρὸς ἄρα καὶ τοῦ γινώσκειν καὶ τοὺς ταῦτα διασήμως κατέχοντας, τοὺς διατεινομένους διὰ τοῦ ἐν ἑαυτοῖς Λόγου τὰ σύμπαντα ἐρευνᾶν, τὰ ἄνευ Ἐκείνου διὰ παντελῶς οὐδενὸς Λόγου κεκοσμημένα, οὐδ' ἄρα διὰ τοῦ ἑαυτῶν! Εἰ μὴδὲν, κἂν ἀλογώτατον, ἐκ τοῦ μηδενός, πῶς ἄρ' ἐκ τοῦ μηδενός τουλάχιστον ὁ ἑαυτῶν πολὺς κατ' αὐτοὺς "Λόγος"; Ἐαυτοὺς ἄρα πρῶτους ἀνυπάρκτους ὁμολογοῦσιν ὡς Λογικὰ πνεύματα τοιαῦτα διατεινόμενοι καὶ διδάσκοντες! Καιρὸς ἄρα καὶ τοῦ ἀναγνωρίζειν καὶ τοὺς διδασκάλους ἡμῶν καὶ τὴν παντελῆ ἀπαξίαν τῶν ὄσων οἱ τοιοῦτοι διδάσκουσιν!

(ii) Εἰ δ' ἐροῦμεν ἀνύπαρκτον τὸν Θεὸν ἀλλ' *αἰδίως* ὑπάρχοντα τὸν ὑλικὸν Κόσμον, *ἀφ' ἑαυτοῦ ἔλλογον* ὀφείλομεν καταδείξει αὐτόν! Ἄλλ' ἀφ' ἑαυτοῦ ἔλλογος αἰδιος Κόσμος *οὐδεμίαν ἐπιτρέπει χρόνῳ ἀναφορὰν ἐγκειμένην τοῖς ἑαυτὸν ἐλέγχουσι νόμοις!* Πᾶσα τοιούτων νόμων ἐμφάνισις παντάπασι καταρρίπτει ἀμφότερα: καὶ τὸ αἰδιον καὶ τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔλλογον τοῦ ἐν ᾧ ἐσμὲν ὑλικῷ Κόσμῳ! Ὅπερ/ὡσπερ ἀκλονήτως καὶ κατεδείχθη καὶ ἀλλαχοῦ κὰν τοῖς Δευτέρῳ τε καὶ Τρίτῳ Κεφαλαίῳ τῆς παρουσίας Ἐναφορᾶς, διὰ τῆς ἀφύκτου παντελοῦς ἐμπλοκῆς τοῖς παντάπασιν ἀκριβέσι μαθηματικοῖς νόμοις τοῖς πλήρως ἐλέγχουσι τὴν λειτουργίαν τοῦ ὅλου ὑλικῷ σύμπαντος τῆς *ὠρισμένης, οὐκ ἀπείρου*, αὐτοῦ ἡλικίας, ἐλεγχούσης δι' αὐτοῦ γε τοῦ ὅλου καὶ τὴν λειτουργίαν πάντων τῶν ἐν τούτῳ συντελουμένων! Ἡ παρουσία τῆς τοιαύτης ἀντινομίας μόνην τὴν ὑπόθεσιν καταρρίπτει τοῦ *ἐνιαίως* κάφ' ἑαυτοῦ ἔλλογόν τε καὶ αἰδιον εἶναι τὸν ὑλικὸν Κόσμον! Καὶ ταύτης ἡ ἐμπράγματος ἄρσις ἐν ἑαυτῇ ἱκανῆν καταδείκνυσι διὰ τῶν ἐν τῷ Κόσμῳ δρώντων γενικῶν νόμων αὐτὴν τὴν ἀπόδειξιν τῆς *ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ!* Ἡ ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῖς παρουσία τῆς *ὠρισμένης* ἡλικίας τοῦ ὑλικῷ σύμπαντος ὀλοσχερῶς καταρρίπτει τὸ τούτου αἰδιον, ἡ δὲ παρουσία τοῦ ἔλλογον ἐξακολουθοῦντα εἶναι τὸν δρώντα ἐπὶ τοῦ ὑλικῷ σύμπαντος Νόμον *ἀνάγκη* ἐπιβάλλει ἐντὸς τοῦ ὑλικῷ Κόσμου εἶναι τὴν τούτου Νόμου πηγὴν, ὡς γ' αὕτη εἰ ὑλική ἐστίν ἐντὸς *μόνου* αὐτοῦ δύναθ' εὐρίσκεισθαι· αὐτῆς δ' ἐν αὐτῷ οὐχ ὑπαρχούσης, *ἀδήριτος* καταδείκνυται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκτὸς τοῦ ὑλικῷ Κόσμου *ὑπάρξεως* τῆς τοῦ ἐπ' αὐτοῦ δρώντος Νόμου πηγῆς, ἥτις οὐ πλέον δύνατ' εἶν' ἄλλη καθαρῶς Πνευματικῷ Ζῶντι Νοῦ, τουτέστιν ἐκτὸς παντὸς τινος ὑλικῷ "ἐγκεφάλου" ὑπάρχοντος!

[Ὡς ὅτι ἄλλως, τοῦ αἰδίου *μόνου* τοῦ ὑλικῷ Κόσμου ἐκπίπτοντος, ἐκ τοῦ παντελῶς μηδενὸς πρὸ αὐτοῦ εἶναι, *ἔλλογος οὗτος ὅλος* εἰς τὸ εἶναι προσήλθε, προσπαραγαγὼν εἰς τὸ εἶναι οὐ μόνον πᾶν τὸ νῦν ὄν ἀλλ' ὡς καὶ τὸ πρῶτον μὴ τι παντελῶς εἶναι! Ὁρα τυχαίως καὶ τεξουσίως, ὡς τινες διατείνονται, στοιχείου παντὸς ἄνευ; Παντελῶς ἄγνωστον; Ἀλλὰ παντελῶς ἄγνωστόν ἐστι μόνον τὸ παντελῶς ἀδύνατον εἶναι! Τὸ "somehow" τῶν δῆθεν ἐπιστημόνων, μόνον εἰσάγει *ἰέον, ἥσσονα, δῆθεν* "Θεόν"· αὐτῶν τούτων ὁμοίωμα, καὶ τούτους ὀρίζει αὐτοῦ ἱερεῖς, καίτοι ἀδυνατοῦντας προσδιορίσαι καὶ τὸ "somehow" καὶ τὸ "whatever for?" τοῦ οὕτως εἰσαγομένου "Κόσμου"-Θεοῦ, τοῦ δι' ᾧ *ἐφ' ἑαυτοῦ* αὐτὸς *μόνος ἄρ'* ἐγκατέστησε νόμων ἀμειλίκτως ὀδεύοντος πρὸς ἀφανισμόν! Συγχαίρησάτωσαν ἑαυτοῦς ἐπὶ τῇ καὶ τούτου δημιουργίᾳ!

Ἐπ' οὐδενὶ γὰρ οὔτοι ἀδυνατοῦσιν! "Ἄν δὲ σὺ εἴποις· "μὰ τοῦτο χείρων πάσης ἐτέρας ἔστι θρησκεία!", τί πρὸς αὐτούς; Κατὰ τὴν ἐποχὴν, καὶ τὰ ταύτης παράγωγα! Ἐν ἐποχῇ παρακμῆς μὴ ἀναμέ- νης μὴ σεσηπότας καρπούς! Ἀνάμεινε τὸ "παιδίον" τὸ τολμησον εἰπεῖν τὸν βασιλέα γυμνόν—εἰλικρινείας, θάρρους, τιμῆς, οἰουδή- ποτε σεβασμοῦ πρὸς τὸν Λόγον!

Μὴ σὺ περὶ τούτων θαυμάζης! Οὐ γὰρ τυχαίως οἱ νέοι οὔθ' ἱερεῖς, τοῖς παλαιοῖς συμπαρατασσόμενοι, κατὰ τοῦ Λόγου μάλιστα κείνων δραστηριώτερον βάλλουσιν: Ὁ Λόγος ἐλέγχει! Ἡ βαθεῖα πίστις ἐπὶ τῷ Λόγῳ *αὐστηρότατον καταδείκνυσι τὸν δέοντα ἔ- λεγχοι!* Ἡ ἀπλὴ πίστις ἐπὶ τῷ "Θεῷ", κατὰ πάντ' ἀπὸ τοῦ Λόγου διαμένοντι κεχωρισμένω, ἐπιτρέπει πιστεῦν ὅτιδήποτε τις ἂν βούλοιτο, καθότι μόνος αὐτὸς ὁ πιστεύων ὀρίζει τὸ πιστευόμενον! Ἡ παλαιὰ ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστις τοῦλάχιστον ὠρίζεν αὐστηρὰν διὰ τῶν γενεῶν καὶ τῆς κοινωνίας παραδοχὴν τοῦ Καλοῦ καὶ κακοῦ, διαμενόντων σταθερῶς ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμένων! Ὁ "Κόσμος"- Θεὸς ἑαυτῷ ἐνέχων ἀμφοτέρω, *οὐδεμίαν* ποιεῖ μεταξὺ τούτων διά- κρισιν ὅτι ἀμφοτέρω ἔστιν αὐτοῦ τέκνα· καὶ *παντελῶς καταλύει* τὴν μεταξὺ τούτων ἀντινομίαν! Οὐδὲν γενικῶς ἐν τούτῳ ὀρίζεται Καλὸν ἢ κακὸν ἐπὶ πάντας δεσμευτικόν! Ταῦτα ὀρίζεται πλέον κατὰ μόνον τὸ *λεπτὸν* ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ συμφέρον τοῦ βαρυτέ- ραν ῥάβδον κρατοῦντος! Προμηθευομένην τοῖς ὑπηρεταῖς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ δυναμένου ταύτην παράγειν! Ὑπὸ τῶν τοιούτων ἀμείβονθ' οἱ νέοι οὔθ' ἱερεῖς! Καὶ νοεῖ ὁ νοήμων! Στενωτάτη ἢ σχέσις τῶν διασημοτάτων καθηγητῶν καὶ τῶν ὑπουργείων "ἀμύνης"—κατὰ παντός γε ἀνθισταμένου τῆς *λεπτῶς* ὀριζομένης ὡς "τάξεως"! Ἦν ἀκριβῶς μόνην ὑπηρετεῖ χη ἀπὸ καθέδρας διδασκαλία!]

(γ) Ἀνεηνόχαμεν τὸ "παιδίον" τὸ διακρίνον γυμνότητα! Ὡς παιδιόθεν ἀπὸ καταβολῆς κατέγνω ὁ ἄνθρωπος τὸ Καλὸν καὶ κακόν, ὁ Κόσμος ἡμῶν *ξένος παντάπασι καταδείκνυται* τοῦ "Κόσμου"-Θε- οῦ τὰδυνατοῦντος μεταξὺ τούτων ποιεῖν τὴν διάκρισιν· τοιοῦτος γὰρ "Κόσμος"-Θεὸς οὐκ ἂν παρήγαγεν οὐδ' ἂν ἠνέσχετο τοιοῦτόν τιν' ἄνθρωπον, ἄφες τὸ γένος αὐτοῦ ἅπαν! Ὡς δ' ὁ Κόσμος συγγε- νῆς ἐστὶ τῷ Φωτί, ἄρ' ἀπὸ τοῦ *σκοτούς* εἰσῆχθησαν ἐν αὐτῷ αἱ και- ναὶ πλὴν *κεναι* αὐταὶ δοξασίαι· δι' ὧν ἄρα γνωρίζομεν καὶ τὴν τού- των καταγωγὴν! Ὅτι δ' ὁ ὑλικὸς Κόσμος πλήρως ἀδυνατεῖ ἀφ' ἑαυ- τοῦ ποιεῖν τὴν ἐν αὐτῷ δι' ἡμῶν ὄντως οὔσαν διάκρισιν Καλοῦ καὶ κακοῦ, μόνην καταδείκνυσι καὶ τὴν ταύτης καταγωγὴν: Ὅτι *ἀπ' ἐκ- τὸς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ αὕτη εἰσῆχθη· ἤτοι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, μόνου ὅλως διῆσταμένου ἀπὸ τοῦ Κόσμου κυριαρχικῶς!* Μὴ παρανοεῖ!: *Οὐδόλως*

λέγομεν διὰ τούτων ὅτι καὶ τὸ κακὸν σὺν τῷ Καλῷ οὐσιαστικῶς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Κόσμῳ εἰσῆχθη, ἀλλὰ τὸ Καλὸν μόνον· τὸ δὲ κακὸν μόνον ὡς τοῦ Καλοῦ *ἀναγκαῖον δυνητικὸν οὐχὶ δὲ πραγματικὸν ἀντιείδωλον*, ὅτι καὶ τούτου ἦν χρεία, ἵνα μὴ ἡ ἐλευθερία τῶν ἐν τῷ Κόσμῳ ἐλευθέρων πρακτόρων ποσῶς μειωθῇ· δι' ὧν *μόνον, ἐλευθέρως ἐκλεγόντων αὐτό*, τοῦτο εἰς τὸ ὄντως εἶναι παράγεται! Ἡ χάριν ἐλευθερίας *δυνητικὴ* ἐν τῷ Κόσμῳ τοῦ κακοῦ παρουσία *μάλιστα τελειότερον* αὐτὸν καταδείκνυσι "κόσμου" *ἀκόσμου*, χάριν τῆς κακοῦ ἀπουσίας μὴ ἀνεχομένου τὴν ἀγιότητα· ἐγγιζομένην διὰ τῆς *παντελῶς ἐλευθέρως καὶ ἐνεργοῦ ἀπορρίψεως ὡς καὶ τοῦ πειρασμοῦ τοῦ κακοῦ!*

§180. Δεύτερον δὲ [ὑποστρέφοντες πρὸς ἐκεῖνο τὸ " Πρῶτον μὲν ὅτι μεγάλως παρενοήθη πῶς ..., " ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ §178(α)] ὅτι τελείως παρώφθη, τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ὄντος, ὅτι τὰ παρ' ἀνθρώπων, Ἑβραίων δὲ πρώτων, δοκούμενα περὶ τὸ ὅλως ἢ μέρει ἐκ τούτου τοῦ κόσμου εἶναι τὴν ἐπερχομένην Θεοῦ βασιλείαν πάντα σαθρά ἐστι, διότι ὡς καὶ αὕτη ἡ ἔννοια τῆς Δικαιοσύνης, ὠκοδομημένη ὡς καὶ νῦν ἴστατ' ἀμετακινήτως ἐπὶ τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐννοιῶν τοῦ Καλοῦ καὶ κακοῦ, καὶ ἐφ' ἑαυτῆς ἐδράζουσα τὴν περὶ τῆς Θεοῦ βασιλείας ἀντίληψιν, οὐδόλως ἐκ τούτου κόσμου ἐστίν, ὡς οὕτω καὶ καταδείκνυται! Οὐκ οὐκ ἦν τις χρεία Μεσσίαν ὁ Θεὸς ἀποστείλαι τῷ κόσμῳ διὰ μόνον τὰ περὶ τούτου τοῦ κόσμου, οὐδὲ τῷ Αὐτοῦ ἐκλεκτῷ αὐτοδηλουμένῳ λαῷ, μόνον ἵνα ἐπὶ τὰ ἔθνη (τούτου γε κόσμου) καταστήσῃ αὐτούς! Δῆλον γάρ ἐστιν ὅτι ἐντειλάμενος τὸν ἄνθρωπον ὁ Θεὸς κατὰ τῷ δημιουργῆσαι αὐτὸν κατακυριεύσαι τοῦ κόσμου, ὅλως ἰδίαν τὰνθρώπου μόνου κατέστησε καὶ τούτῳ οὕτως ὡσαύτως ἀκεραίαν παρέδωκε καὶ πᾶσαν τὴν περὶ τῶν ἐν τῷδε κόσμῳ πραγμάτων κυρίου εὐθύνην, ἵν' ὡς εἰκὸς ἀρχῆ αὐτοῦ κατὰ γε μόνον τὰς Λογικὴν καὶ Δικαιοσύνην, οὐχὶ δὲ γε τὰ τούτων ἀντίθετα· εἰ καὶ ὁ ἄνθρωπος, οὐδὲν περὶ τούτων κατανοήσας, οὐδὲν ὑπὲρ αὐτῶν περιέλαβεν ἐν ταῖς αὐτοῦ λεγομέναις "Ἀγίαις Γραφαῖς", διὰ χειρὸς μὲν *οὐ τοῦ Θεοῦ ἀλλ' ἀνθρώπου* ὅλως ἐν ἱστορικοῖς χρόνοις γραφείσαις, ἔλλειπέσι δ' οὖν οὕτω καταδεικνυμέναις, κὰν τῷ παρόντι ἔτι καιρῷ (πιθανῶς πρὸ τοῦ Τέλους ὑστάτῳ) ἀναμενούσαις ὑπ' ἀνθρώπων, ὡς αὐτῶν οὐσαις, συμπληροῦσθαι τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἐν ἡμῖν οἰκοῦντος Πνεύματος τοῦ Θεοῦ! Εἰ καὶ κατ' ἐλάχιστον ὁ Θεὸς παρενέβαινε εἰς τὰ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐγκοσμίους ἐπιθυμίας, τὸ θεῖον δίκαιον οὐδόλως ἂν ἐξυπηρετεῖτο! *Οὐ θεῖαν* ἐπὶ τὸν κόσμον Δικαιοσύνην ἀλλὰ τὸ ἑαυτοῖς συμφέρον ἐπεποθήκεσαν γὰρ οἱ Ἑβραῖοὶ ὑπηρετηθῆν' ὡς χυπ' αὐτοῦ τοῦ Μεσσίου, κούδόλως καλλίονες ἐκείνων εἰσὶν οἱ

καὶ νῦν ὁμοίως προσεπικαλούμενοι τὸν Θεόν, ἢ διατεινόμεν' ὁμοίως εἰς Ἐκείνον πιστεύειν! Εἰ δ' ὁ Θεὸς παρενέβαινεν τῷ κόσμῳ, ἢ ἔστω παρενέβη καὶ ἅπαξ ὡς οἱ Ἑβραῖοι προσεδόκων τὸν Μεσσίαν πραγματευθῆναι τὰ παρ' αὐτῶν ἐλπιζόμεν' ἀλλὰ κατὰ τὴν φύσιν αὐτῶν ἐν τούτῳ μόνῳ τῷ κόσμῳ κείμενα πράγματα, τὰποτέλεσμα τῆς διὰ τοῦ Μεσσίου τοιαύτης παρεμβάσεως τοῦ Θεοῦ ὅλως ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ παρέμεινεν ἄν, χούτως οὐκ ἂν ὑπῆρέτει τὰ πέραν τούτου τοῦ Κόσμου σχέδια τοῦ Θεοῦ! Ἐπεὶ δ' οὖν κόσμια μόνον ἐξυπηρετεῖτο ἂν οὕτω συμφέροντα, οὐ δὲ μόνον τὰ θεῖα, τὰ τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἀνθρώπων θελήματα, οὐ γὰρ τὰ τοῦ Θεοῦ, ἤρχοντ' ἂν πρῶτα ὡς κὰν αὐτῇ ἔτι ταύτῃ τῇ θεῖα γὰρ τάξει! Δῆλη οὖν ἦν, εἰ κοῦ κατανοητῇ παρ' ἀνθρώπων οὐκ ὀρθῶς σκεπτομένων, ἢ ὑπὸ τῶν Ἑβραίων θρασέως ἀπαιτούμενη ὑπὲρ αὐτῶν παρ' αὐτοῦ τοῦ Μεσσίου διαπραχθῆναι κατ' αὐτῆς τῆς θείας οὕτω Δικαιοσύνης ἀσέβεια· ἀπίεως οὕτω χείρων τῶν συνήθων ἀσεβειῶν οὕσα διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπαιτεῖν διὰ τοῦ Μεσσίου διαπραχθῆν' ἀδικίας κατὰ τῆς θείας Δικαιοσύνης μείζονας ἔτι τῶν δυνατῶν κατὰ τὴν φύσιν ἀνθρώπων, καὶ πέραν τῶν ὀρίων τῆς ὑγιούς αὐτῶν ἐπιθυμίας κειμένων, ἀλλ' οὐ γὰρ προφανῶς πέραν τῶν ὀρίων τῆς ὑπερβαλλούσης ἐπιθυμίας τῶν καὶ ταύτην οὕτω πρώτων διδαξάντων ἀνθρώπων κατὰ βλασφημίαν Θεοῦ! Ἄλλ' ἴθι μὴ κατηγορῶμεν Ἑβραίους! Οὐχ ὡς ἄνθρωπος τούτους ἐπὶ τούτῳ κατηγορῶ, ἀλλ' ὡς παρατηρητῆς σημειῶ τὰς ἀνθρώπων πρὸς τὸν Θεὸν σχέσεις, μεθ' οὗ τούτων τινὲς ἀσεβέστατα δοκοῦσιν ἔρχεσθ' ἐς κατὰ τόνδε κόσμον ὠφελίμους αὐτοῖς συμφωνίας! Κὰν ἐκεῖνοι πρῶτοι ἐδίδαξαν, μυρίους κυρίως μεταξὺ Χριστιανῶν ἡῖρον καὶ ἔτι εὐρίσκουσιν ἰσαξίους ἑαυτοῖς μαθητάς!

§181. Εἰ ἐν τοῖς ὡς ἄνω καὶ νεωτέρων τινῶν στοιχείων ἐπισησάμεθα χρῆσιν, τὸ οὐσιῶδες τῶν πραγμάτων ἀκέραιον παραμένει· ὅπερ ἐστὶν ὅτι οὐχ ὑπὸ θεῖα κριτήρι' ἔκριναν τὸν Χριστὸν οἱ Ἑβραῖοι, ἀλλ' ὑπὸ τὰ ἴδι' αὐτῶν, εἰ καὶ θεῖα ταῦτα νομίζοντες. Μὴ δὲ σὺ δόκει ταῦτα ὡς ἀφορῶντα μόνον εἰς τοὺς Ἑβραίους: οὗτοι, διὰ τὸ παραγαγεῖν τὰς θειοτάτας παρ' αὐτῶν τε καὶ τῶν Χριστιανῶν θεωρουμένας ἐν ἀνθρώποις γραφάς, καίτοι οὐ γραφείσας διὰ χειρὸς τοῦ Θεοῦ, ἀπλῶς ἔδοξαν ὅτι παρέσχον ἡμῖν πᾶσι τᾶριστον περὶ τῶν μετὰ Θεοῦ σχέσεων δίδαγμα· εἰ κἀλάχισθ' ὡς μόλις ἐδείχθη ἀναλυθὲν ἢ κατανοηθὲν. Σύγκρινον τὰ παρ' Ὀμήρου παραδοθέντα τοῖς Ἕλλησι: Βρίθει τῆς ἀμέσου πιστευομένης θεῶν παρεμβάσεως· κατ' ἀλλήλων ποιηρῶς σκεπτομένων καὶ ἐνεργούντων, εἰ καὶ μὴ εὐθέως μεταξὺ ἑαυτῶν πολεμούντων! Οὐκ ὀλιγώτερον, εἰ καὶ μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, συνεπολέμει χὸ τῶν Ἰουδαίων Θεός! Μόνον διὰ τὸ εἶν'

αὐτὸν ἓνα ἡμποδίζοντο οἱ Ἑβραῖοι ἐμπλέξαι Αὐτὸν εἰς συνωμοσί-
 ας θεῶν, κατὰ τὸ Ἑλλήνων παράδειγμα! Σωκράτης καὶ Πλάτων ἦ-
 σαν οἱ πρῶτοι μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων ἀρξάμενοι σκέπτεσθαι περὶ
 τῆς κατὰ Θεὸν Τελείας Δικαιοσύνης· δι' ὃ καὶ ἐπλήρωσαν τὸ βαρὺ
 τίμημα, ὑπὸ τῶν τότε ἰσχυρῶν κατηγορηθέντες διὰ τὸ καινὰ ἀλλ'
 οὐδόλως κενά, ὡς ἀληθῶς τὰ παλαιὰ ἦν, εἰσάγειν δαιμόνια· κὰς τὸ
 κώνειον ὁ μὲν, εἰς δουλείαν ὁ δὲ καταδικασθέντες! Εἶποι τις ἂν ὅτι
 χεῖρος τοῦ νῦν οὐδὲν οὐσιῶδες περὶ τὴν ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις ἐπιθυ-
 μουμένην θείαν παρεμβάσιν μετεβλήθη: Οἱ χριστιανοὶ Ἕλληνας τοὺς
 παρ' αὐτῶν τιμωμένους ἀγίους ὡς καὶ τὴν ἔτι τὴν Παναγίαν, ὡς
 ποτε τὴν Παλλάδα οἱ Ἀθηναῖοι, ἔβλεπον συμπολεμοῦντας αὐτοῖς!
 Ἄλλ' ὅποια ἡ σχέσις αὐτῶν, ἢ αὐτῆς ἢ ἐκείνης πρὸς τὰ τότε ἢ νῦν
 παρομοίως διαφιλονεικούμενα; Ἄεὶ κατὰ τὸ συμφέρον αὐτῶν, οὐ γὰρ
 τὸ τοῦ Θεοῦ, σκέπτοιθ' οἱ ἄνθρωποι! Μὴ δὲ δόκει τοὺς Ἕλληνας μό-
 νους ἐμμένοντας εἰς τὰς περὶ τὰ τοιαῦτα δοξασίας αὐτῶν: Σὺν Θεῷ
 κατὰ τῶν Περσῶν ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπολέμουν οἱ Βυζαντινοί,
 οἱ Ἀραβες κατὰ τῶν ἀπίστων, οἱ Σταυρορόροι κατὰ τῶν Ἀράβων,
 οἱ Ῥώσσοι κατὰ τῶν δυτικῶν εἰσβολέων! Ἄεὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ ἐνὸς
 Θεοῦ "ἱερέων" εὐλογούντων τὰ "ἡμέτερα" ὄπλα! Κατὰ τὸν τελευταί-
 ον παγκόσμιον πόλεμον, οἱ μεγάλοι Ἀμερικανοὶ στρατηγοὶ ἐπισή-
 μως διέτασσαν τοὺς σὺν αὐτοῖς ἱερεῖς εἰδικὰς ἀκαταμαχήτους ὑπὲρ
 τῆς νίκης συντάξαι καὶ ἐκφωνῆσαι πρὸς τὸν Ὑψιστον προσευχάς·
 διὰ τῆς δυσσεβοῦς ταύτης μεθόδου φαινόμενοι στρατιωτικῶς ὡς
 καὶ Αὐτὸν διατάσσοντες! Ἐπικειμένης δὲ τῆς ἐπιμελῶς προϋσχεδια-
 σμένης Ἀμερικανικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τὸν περὶ τὸν Περσικὸν Κόλ-
 πον πόλεμον, αὐτὸς ὁ "εὐσεβῆς" δηλῶν Ἀμερικανὸς Πρόεδρος, πρῶ-
 τος τοῦ ὑπ' αὐτὸν ἔθνους πολίτης, κατεπάτησε τὸ ἐφ' ᾧ ὄρκιστο
 πίστιν τῆς χώρας αὐτοῦ Σύνταγμα, τὸ ἐπιβάλλον κεχωρισμένην
 τὴν πολιτείαν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως, κὰς τοὺς ναοὺς προσ-
 τρέξαι προὔτρεψε τοὺς πιστοὺς, ὥστε κείθεν ἀναλόγους προσευχὰς
 τῷ Θεῷ ἀναπέμψαι! Δουλικῶς δὲ πλὴν ἐξαιρέσεων "πιστοί" τε καὶ
 "ἱερεῖς" (ὥστε μεγάλως θαυμάζειν τὸν παριστάμενον τίς ἄρ' ἔστιν
 αὐτῶν ὁ Θεὸς παραφρονησάντων καὶ Αὐτὸν κατὰ πρόσωπον οὕτω βλασ-
 φημησάντων), "εὐχὰς" (σὺ δ' ὁμως ἀνάγνωθι, βλασφημίας!) ἀνέπεμ-
 ψαν τῷ Θεῷ· τὴν θείαν Δικαιοσύνην ὑπεριδόντες καὶ τῇ ἑαυτῶν
 αὐτῆν ὑποτάξαντες! Οἱ πάντως οὐδὲν περὶ τῆς θείας Δικαιοσύνης
 σκεπτόμενοι κἄλλους ἀεὶ περὶ μισαλλοδοξίας καὶ θρησκευτικοῦ μέ-
 νους κατηγοροῦντες κἂν δῆθεν ἐπὶ τὸν Κύριον πεποιθότες ἀπολύτως
 οὐδὲν εἴτ' ἐν πολέμῳ εἴτ' ἐν εἰρήνῃ ἐν νῷ ἔχουσιν ἄλλο ἢ τὸ ἴδιον
 ἕκαστος κατὰ τοῦτον τὸν κόσμον συμφέρον· ὥστε μεγάλως διαπο-

ρείν τὸν κατανοοῦντα τίς ἀληθῶς ἐστὶν ἢ ἀπὸ τῶν ὅλως βαρβαρικῶν πάσης τῆς ἀνθρωπότητος χρόνων πρόοδος ἐπὶ τᾶριστα! Ὅθεν, πανανθρώπινόν ἐστὶ τὸ φοβερὸν παρὸν δίδαγμα, εἴ τινες ἔτι δύνανται ταῦτα κατανοῆσαι! Ἄφ' ὧν οὐδ' ἔμαυτὸν παντελῶς ἐξαιρῶ!

§182. (α) Ἐν τούτῳ τῷ γενικῷ κλίματι, αἰεὶ χεῖροι διὰ τῶν διεληλυθότων καιρῶν γιγνομένων, μᾶλλον πολυπλοκώτεροι καταφαίνονται αἱ αἰτίαι τοῦ κατακορύφου διαχωρισμοῦ τὰρχαίου ἐλληνικοῦ ἀπὸ τὰκολουθήσαντος χριστιανικοῦ κόσμου· οὐτινος τὰ αἰτιατά, οὐκέτι κατανοηθέντα, εἰσέτι κλυδωνίζει τὰς ψυχὰς τῶν νεωτέρων ἐλλήνων. Τῶν δ' αἰτιῶν τούτων αἴτιοι ἦσαν αὐτοὶ οἱ ἐλλειπῶς κάσφαλμένως σκεψάμενοι κατ' αὐτὰ τὰ τῆς ἐκάστου θρησκείας φιλοσοφούμενα, μεταξὺ τῶν δύο κόσμων συζήσαντες ἀλλ' ἐλάχιστα τῶν παρὰ κείνων σημειομένων κατανοήσαντες σημάναντες ἐκάστης ἐκείνων διανοηταὶ χυποστηρικταί. Τοῦτο δεῖ γὰρ πρῶτον διασαφισθῆναι: Τί ἐστὶ τὸ μάλιστα σπουδαιότατον· τὸ εἶναι χυπάρχειν αὐτὸν τὸν Θεόν (ἢ πως ἀκριβέστερον, αὐτὸ τοῦτο τὸ πλήρες κἀδιαίρετον ὄντοτικὸν χυπαρκτικὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι), ἢ τὸ "τίς" (ἦτοι, ἐντελῶς ἐπιπολαίως ὑπὸ τῶν ταῦτα οὐδόλως κατανοούντων ἐν τῷ νῷ αὐτῶν συλλαβόμενος) ἐστὶν Οὐτός, καὶ τὸ τίτις Οὐτός ὀνόματι, παρ' ἡμῶν Ἐκεῖνος δοθέντι, ἡμῖν ἐστὶ γνωστός, καὶ τί ὑπισχνεῖται ἡμῖν κατὰ τὰ παρ' ἀνθρώπων δοκούμενα ὑπὸ τὸν πάντως ἐλλειπῆ ἔσω αὐτῶν φωτισμόν; Πῶς δύνατ' ἔστω κάλαχίστη ἀμφιβολία ὑπάρξει ὅτι τὸ πρῶτον;

(β) Ἄλλά, φεῦ, ἡ σύγκρουσις τῶν δύο κόσμων, ἀρχαίου καὶ νέου, περὶ μόνον τὸ δευτέρον ἡστιάσθη, τοῦ πρώτου πλήρως ὑπεροφθέντος!: Καὶ διὰ τὸν κληθέντα "Παράδεισον" (τουτέστι τὴν ἐν ἀγκάλαις Θεοῦ τρισευδαίμον' ὅλως παιδικήν, ἀλλὰ δι' ἐνήλικας *δυσδαίμονα, ἀνοίκειον καὶ* παντελῶς ἀπαράδεκτον καθαρὰν παλαιασιατικὴν ἀπραξίαν, μᾶλλον ἢ τὴν ἀτελεύτητον σὺν αὐτῷ τῷ Θεῷ ἀκάματον ἐργασίαν) ἀπ' ἀρχῆς δηλωθέντα ὡς "εὐκόλως" καταληφθησόμενον διὰ μόνης τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἀντιδωρομένου αὐτὸν τοῖς ἐπὶ Κείνῳ διὰ τῆς αὐτῶν κἀν τῇ ἐσχάτῃ ἔστω στιγμῇ [ἦς ἔως, ἀφθονός ἐστιν ἡμῖν διὰ πᾶσαν ἀνομίαν καιρός!] "μετανοίας" ἀποδεικνυμένοις πιστοῖς, οἱ ἀτυχεστέροι τῶν τότε ἀπελπίδων ἀνθρώπων, οἱ καὶ χεῖρονα περὶ τὰεὶ ὅλως σπουδαῖα σχόντες παιδεῖαν καὶ ἀγωγὴν, προσέτρεξαν πρῶτοι ἐπὶ τῷ "νέῳ Θεῷ", καὶ κατὰ ταῦτα καὶ τὴν ἐπ' ἀναπαύσει αὐτῶν προσμονὴν προσκαθώρισαν τὰ τῆς νέας θρησκείας, *ἠθελημένως ὑπεριδόντες* τὸ πλήρες νόημα τῆς δηλώσεως ὅτι "ὡς αἰεὶ ὁ Πατὴρ μου ἐργάζεται, *ικανῶς* διὰ τοῦτο *χῖν' ἀμφότερ' ἔδωκεν τὴν Ἐκείνου Ἀγάπην ἀμοιβαίως συμπληρουμένην*, ἐπὶ τοῖς

αὐτοῖς σὺν Αὐτῷ ἔργοις κάμει δεῖ ἀόκνως ἐργάζεσθαι!", ὅπερ οὐδέποτ' ἐγένετο φῶς τοῖς ποσὶ τῶν αὐταποκαλουμένων ἐπ' ἐλπίδι τοῦ οὕτως ἀναπαντικῶς προταθέντος Παραδείσου πιστῶν!

(γ) Κάρωτῶ "κυνικός": Εἰ ὡς εἰλικρινῶς ἔδει, τοῦτο τὸ σημεῖον τοῖσαιθ' ὑπὸ τῶν μὴ ἀληθῶς ἕως τοῦ νῦν [ὡς ὅτι ὅλως ἄλλος ὁ κόσμος ἦν ἂν νῦν εἰ ὄντως τοῦτο ἐγένετο] πορευθέντων μαθητεῦσαι τὰ ἔθνη, πόσοι δέξαιντ' ἂν τὴν νέαν θρησκείαν; Κάρωτῶ "κυνικώτερος": Μὴ διὰ τοῦτο τὸ σημεῖον αὐτὸ οὐκ ἐγένετο κύριον, ὑπὸ τῶν μετὰ Χριστὸν ἀρχόντων τῆς νέας θρησκείας· τουτέστιν ἵνα μὴ οὗτοι ὁπαδοὺς ἀπολέσωσι; Πῶς ἄλλως ἄρ' ἐξηγεῖθ' ἢ ὑπ' ἀνατολιτῶν ὡς "ἐργασιμανία" συκοφαντηθεῖσα ἐργασίας ἀγάπη τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων; Ποῖα καὶ πόσα τὰ ἔργα καὶ ποῖα ἡ ποιότης τῶν ἔργων ἐκείνων; Ποῖα τάντίστοιχα τῆς ἀκολουθησάσης χιλιετίας τῶν κατὰ κεινὸν ὄνομα "χριστιανῶν"; Πῶς ἐστὶν ἄσκοπος ἢ περὶ τὴν ποιότητα τῶν ἐν τῷδε δῆθεν περιφρονητέῳ κόσμῳ ἔργων φροντίς, κοῦκ ἐστὶν πολυτιμοτάτη ἢ δι' αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς φροντίδος κοπιώδης ἐτοιμασία τοῦ ὀκνοῦ πνεύματος πρὸς τἀναδέχεσθαι τὰς μάλιστα μείζονας εὐθύναις τοῦ τοῦτον ἀκολουθοῦντος; Κάπερωτῶ θλιβερῶς ἀνασκοπῶν τούσδ' αἰῶνας τοὺς εἴκοσι: Διατί ἄρ' οὐδέποτ' ἔκτοτ' ἐκαλλιεργήθη συνειδητῶς ὑπὸ τῶν "ποιμένων" ἐν ψυχαῖς Χριστιανῶν αὕτη ἢ σὺν Χριστῷ ἀληθῆς ὄψις τοῦ Παραδείσου; Θεοῦ ἐτοιμάζουσι αἰωνίους ἄρ' αὐτοὶ συνεργάτας, ἢ προσκαίροις μόνους ἐαυτοὺς περιβαλλουσιν ὁπαδοῖς; Διατί οὖν οὐ πλέον ἐφ' ἕψη καθηγοῦνται τῶν μαθητῶν αὐτῶν ὡς χοῖ "θεολογίας" διδάσκαλοι τῶν λαῶν· ἀλλ' ὡς ὄχλον ὠθοῦσιν αὐτοὺς ἀπαιτεῖν ἄ λαβεῖν οὐ δικαιούνται, ἀντὶ τοῦ φιλοτιμῶν αὐτοὺς ἔργα ποιεῖν αἰεὶ ἀρτιώτερα ὥστε μηδέποτ' εἶτ' ἐν τῷ νῦν εἶτ' ἐν τῷ ἐπερχομένῳ αἰῶνι αἰσχύνεσθαι δι' ἀπρέπειαν; Τόλμησον ἐρωτήσ' ἐπὶ τέλους περὶ τῆς αἰτίας τῆς διαφορᾶς! Ἀληθῶς δυσαρεστοτάτη ἢ ἐρώτησις αὕτη! Διότι σκοπεῖ εἰς τὸ καταγιγνώσκειν τάληθές Χριστοῦ Πνεῦμα μᾶλλον ἢ τὸ ψευδές "πνεῦμα" τῶν κατ' ἐπάγγελμ' ἐπιμελῶς ὀπισθεν Ἐκείνου "χριστιανικῶς κόρθοδόξως" ἐπὶ δισχιλιετίαν κρυβέντων· οὐνεκα κυρίως ἢ Νέα Ἑλλάς (εἰ οὐ μετ' αὐτῆς χᾶπας ὁ λοιπὸς κόσμος) ἐπὶ τὸ παρὸν δεινὸν-καθότι-ἀμφίστομον αἰωρεῖται μεταίχμιον ὑπερθεῖν τῆς ὑποκειμένης χαινούσης ἀβύσσου!

§183. Διὰ τοῦτο νῦν ἐρωτῶμεν: Τίς κρείττων; Ὁ Ζεὺς τῶν Ἑλλήνων, ἢ ὁ "καλὸς" οὗτος "Θεὸς" τῶν κατ' ἐπίφασιν "Χριστιανῶν"; Διὸ τῷ καὶ πίστιν ἐργώδη καὶ δύσκολα ἔργ' ἀπαιτοῦντι, ἢ τῷ παρὰ τῶν ὀκνῶν ἡμετέρων "ποιμένων" ἡμῖν συσταθέντι "Χριστῷ" (τῷ μεγάλως ὑπ' αὐτῶν συκοφαντηθέντι ὅτι πίστιν εὐκολον ἀφ' ἡμῶν ἀπ-

αιτεί) δέεται υποτάξεσθαι τοὺς ἀνθρώπους; Ἐπὶ τούτου γὰρ ἦν ἐν ἀρχῇ ἡ οὐσιώδης μεταξὺ τῶν ἐλλήνων σύγκρουσις περὶ τὴν νέαν θρησκείαν, καὶ διὰ τοῦτ' αὐτὴ ἀπερρίφθη ὑπὸ τῶν κρείττων' ἐχόντων τότε παιδείαν, ὀρθῶς ἤσσοινα θεὸν ἡγησαμένων τὸν παρουσιασθέντ' αὐτοῖς ὡς ἐπὶ *νωχέλειαν* (πλήν, "ἐλπίδα σωτηρίας δι' ἀπαθείας" νῦν καλουμένην) ἐξωθοῦντα τὸν ἄνθρωπον, ἢ πρὸς σὺν Θεῷ ἐργασίαν! "Ὅτι ὅλως παρώφθησαν ἀμφότερ' αἱ περὶ Θεοῦ ἀδιαμφισβήτη' ἀλήθειαι, ἄς εἶδομεν ἤδη [ἐν §58-9(α)], πρῶτον μὲν ὅτι "Ζεὺς" μόνον Θεός τε καὶ **Deus** σημαίνει κοῦκ ἔστι τοῦτο τι ὄνομα γυμνὸν σημασίας [πάντα δὲ τὰ λοιπὰ τῆς καθ' Ἑλληνας θεογονίας, καθαρὰ χῆκιστα σοβαρὰ δοξασίαι εἰσὶν, ἂν οὐχ, ὡς γε καὶ χρή, ἐκκληφθῶσιν ὡς *γνησία Θεολογική*, πλήν παραβολικῶς ἐξελισσομένη ἐργώδης προσπάθεια ἀφαιρέσεως ἀπὸ τῆς περὶ τοῦ Θεοῦ ἀντιλήψεως τῶν ἀνθρώπων παντὸς Αὐτῷ σκοτεινοῦ, ταπεινοῦ κάπρεποῦς!]; δεύτερον δ' ὅτι οὐδόλως ἦν ἤσσωι Θεὸς ὁ ἀληθῶς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καταδειχθεὶς, ὁ ὅλως παρὰ τῶν Ἰουδαίων *παρεξηγηθεὶς* τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ *ἀεὶ τάριστα μόν' ἐνεργῶν, κἀιδίως καὶ διαρκῶς τέλεια δημόσια ἔργα ποιῶν* Εἷς καὶ μόνος Θεός· Οὐ τότε ἔσχατον ἀλλ' ὅμως οὐδόλως ἐλάχιστον ἑαυτῷ ταχθὲν ἔργον ἦν ἡ *αὐτοπρόσωπος παρουσίασις* τοῦ Ὀλοῦ Θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις! Οὐδ' οἱ Χριστιανοὶ γενόμενοι Ἰουδαῖοι, ὡς *ικανῶς καταφαίνεται καὶ δι' αὐτῆς ἔτι τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοιοῦτον ἀληθῶς κατεινόησαν τὸν Χριστόν, (παλαιασιατικῶς) διὰ τῆς Γενέσεως τὸν Θεὸν ἐκλαβόντες ὡς καταπαύσαντ' ἀπὸ παντὸς λοιποῦ ἔργου ἤδη ἀπὸ τῆς ἐβδόμης ἡμέρας!* "Ἦν ἀντίληψιν περὶ τοῦ Θεοῦ διετήρησαν φεῦ χοὶ ἀπ' αὐτῶν εἶτα γενόμενοι Χριστιανοὶ (κυρίως δ' οἱ οὐδέποτε πλέον ἐπ' ἔργα δημόσια καὶ μεγάλα τάρχαιον ὑπόδειγμ' ἀκολουθήσαντες *δήθεν* "ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ" Ἕλληνες) ἕως τῆς σήμερον! Καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰ πλείστ' ἀκολουθήσαντα περὶ χάριτος vs. ἔργων παραμένουσι *κεναι* δοξασίαι ἀνθρώπων οὐκέτι κατὰ θείαν Δικαιοσύνην βαθέως ἀναλυσάντων τὰ πράγματα, ὥστ' ἰδεῖν τὴν Χριστοῦ δήλωσιν ὡς κατὰ Θεὸν συμπληροῦσαν τὸν Ἑλλήνων "καὶ τὴν χεῖρα σὺν Ἀθηνᾷ κίνει" λόγον!

§184. (α) Καὶ διὰ τοῦθ' ὡς καὶ αὐτὴ ἡ Ἀθηνᾶ ἐξελήφθη ὡς τις ἐτέρα χῶλος ἀπὸ τοῦ Διὸς κεχωρισμένη θεότης καὶ παρ' αὐτῶν ἔτι τῶν Χριστιανῶν, εἰσέτ' ἐλάχιστα περὶ τὴν θείων πραγμάτων οὐσίαν ἀντιλαμβανομένων· ὡς ἀνθρωπομόρφως *πιθανῶς* ἐπιστεῦετο καὶ παρὰ τοῦ ὄχλου τάρχαιου ταναλισκομένου περὶ τὸ ἐξώτερον τῆς ἀρχαίας θρησκείας (ὡς γε καὶ νῦν ποιοῦσιν σχεδὸν πάντες οἱ ἄνθρωποι παρωθούμεν' ὑφ' ἱερέων πολὺ μᾶλλον "ἀγαπώντων" τὰ περὶ αὐτοὺς συνωστιζόμενα πλήθη) ἢ περὶ τὴν παντάπασιν *ἔλλογον ἀντί-*

ληψιν τοῦ Ἐνὸς Μόνου Θεοῦ, τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων ἀρ-
ξαμένην διερευνᾶσθαι, δι' ἧς μόνης ἢ ὄντως Οὐσα Θεία Οὐσία ἐγ-
γίζεται! Ἐλάχιστα γὰρ μὲν κατὰ τὸν ἀρχαῖον κόσμον, οὐδόλως δὲ
κατὰ τὸν νεώτερον, κατενοήθη ὅτι, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς γεν-
νηθεῖσα ἢ Ἀθηνᾶ, οὐδόλως ἦν ἕτερα τις κεχωρισμένη θεότης, ἧς ἢ
σοφία ἦν ἔργον, ἐργασία δὲ τὸ ἐπὶ σοφία ἐφίστασθαι, ἀλλ' αὐτὴ ἢ
ὅλη, πλήρης, ἀδιαχώριστος καὶ ὄριμος Σοφία Θεοῦ· ἥτις οὐκ ἦν
ποτε δυνατὸν διαστήσασθ' ἀπὸ τοῦ Διός, ἀσόφου οὕτως Αὐτοῦ ἐφ-
εξῆς γενομένου, ὅπερ λέγειν, διαλογίζεσθαι ἢ κάθελίπως πῶς ἀφιέ-
ναι ὑπονοεῖσθαι βλασφημία ἐστὶ χυβρις μεγάλη κατὰ τοῦ Ἐνὸς ὄν-
τως Θεοῦ!

(β) Ὡς οὖν ἐν ἐστὶ ὄνομα τὰ Ζεὺς τε καὶ Θεός τε καὶ Deus τῆς
αὐτῆς μιᾶς χένιαίας Θεότητος, μία ἄρ' οὕτω ἀχώριστος ἀπ' αὐ-
τῆς ἐστὶ καὶ ἢ Ἀθηνᾶ-Ἀσοφία (ἢ ἐπιτακτικῆ Θεονόη, ἢ κατὰ Πλάτων'
ἔλλογος τὰ πάντα νοοῦσα Θεοῦ Νόησις! Ὅτι δὲ μία ἐστὶν ἢ Θεότης
δηλὸν διὰ τοῦ νόμου ἐτέρους καὶ τῶν "θεῶν" ὑπερτέρους δεῖ
εἶναι καὶ ἄρχειν ὥστ' ἐπ' αὐτοῖς πείθωνται καὶ "θεοί", εἴ ποτε χρῆ
τούτους εἰς συμφωνίαν ἐλθεῖν! Ἄλλ' εἰ οὕτως, ἐπεὶ νόμοι ἐν ἑαυτοῖς
τοὺς αὐτῶν νομοθέτας ἐγκρύπτουσι χρεῖα ἐστὶ λογικὴ καὶ τοὺς ὑπὲρ
"θεοὺς" νόμους, εἰ τοιοῦθ' ὑπάρχουσιν, ἔχειν τοὺς νομοθέτας αὐτῶν
καὶ καθεξῆς ἀενάως· ὡς ἕκαστον τοιοῦτον αἰτιατὸν ἀβιάστως ἀνά-
γει εἰς τὴν προτέραν αἰτίαν αὐτοῦ! Μὴ δὲ σὺ παρανόει τὰ ὧδε δη-
λούμενα, συγχέων αὐτὰ τοῖς φυσικοῖς φαινομένοις καὶ πράγμασιν!:
Περὶ τούτοις [ἐν τοῖς Κεφ. ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 τῆς παρούσης Ἀναφορᾶς]
ἤδη πεποιήκαμεν ἰκανὸν λόγον, καταδείξαντες τὴν τούτων ἐν χρό-
νῳ προγενεστέρῳ ὄρισμένῳ περιωρισμένῳ ὄντως ὑπάρξασαν ἐξηρ-
τημένην ἀπὸ τοῦ Λόγου ἀρχήν. Οὐ περὶ φυσικῶν νῦν ὀμιλοῦμεν ἀλ-
λὰ περὶ "θεῶν" ὡς αἰτιατῶν καὶ περὶ τῶν νόμων τῶν τούτους εἰς
τὸ εἶναι φερόντων ὡς αἰτίων αὐτῶν, ἰσταμένων ὡς αἰτιατῶν προη-
γουμένων αἰτίων-"θεῶν", κ.ο.κ., πάντων δ' αὐτῶν ἐν σειρά ἀπ' ἀλλή-
λων ἐξηρητημένων! Ἄλλὰ μόνον εἰ τὰ τοιαῦτα αἰτιατὰ πλήρως κε-
χώριστ' ἀπὸ τῶν αἰτίων αὐτῶν κατ' ἄμφω Λόγον καὶ εἶναι, δύναθ' ἢ
τοιαύτη ἄλυσις αἰτιατῶν καὶ αἰτίων ἐκ τῶν διακριτῶν τούτων αὐτῆς
κρίκων συνίστασθαι! Ἴνα οὖν ἀσφαλῶς παραμείνωμεν ὅλως ἐντεῦ-
θεν τῶν ἀπωτάτων ὀρίων τοῦ Λόγου, ἀδιαψεύστως χρῆ ἡμᾶς κατα-
δείξει οὐ μόνον ὅτι πράγμαθ' ὡς κρίκοι ἀλύσεως ὅλως ἀπ' ἀλλήλων
διακεκριμένοι καίτοι στερωῶς διαπλεκόμεν' ἵσταται πάνθ' ὅσα παρ-
ελθόντα τοιαῦτα αἷτια καὶ αἰτιατὰ διακρίνομεν, ἀλλ' ὡσαύτως ὅτι
καὶ κατὰ πλήρη Λόγον παρίσταται τὸ κατὰ πάντα τρόπον ἀόρατον
ἀπώτατον παρελθὸν τῆς γραμμικῆς ταύτης ἀνάρχου ἀλύσεως· τουτ-

έστιν *άνευ τινός έν τή προτάσει ταύτη άντινομίας*, ήτις ουδόλως άνύπαρκτος καταφαίνεται δια τάπαιτείν όμοϋ κán ταϋτῶ άμφω τὸ τε κατá Λόγον (κάρá κατá τήν Αϋτοϋ φύσιν *κατανοητόν*) καί τὸ κατá πάντα τρόπον άόρατον (κάρ' οϋν τε *κάκατανόητον*)! Ειδάλλως χίν' άποφύγωμεν τήν αϊδίως άναρχον γραμμικήν ταύτην άλυσιν, *έπιπολαίως* "λογικήν" μέν κατá τήν αϋτῆς γραμματικήν σύνταξιν φαινομένην, ὅλως δ' ὅμως παράΛογον δια τάόρατον-άκατανόητον αϋτῆς μήκος καί τήν *μηδέποτ' ὄντως ύπάρξασαν ταύτης άρχήν* καταδεικνυμένην (ώς ὅτι *ουδέν έξηρητημένον* ύπάρχει, τουτέστιν ίσταται ύπ' άρχήν, *ὅμως δ' άνευ προτέρας άρχῆς!*), χρή ήμάς ως άπολύτως Λογικόν άποδέχεσθαι τὸ *ώσάν έξ ένός μόνου κρίκου, ως έκ κύκλου τελείου*, άποτελείσθαι τήν ως άνω άλυσιν ὄλην· ὅπερ σημαίνει ὅτι *άδιαχωρίστως έν, ανεξάρτητον χένιαίον έστί τό τε 'ΟντοΛογικόν άπό/ύπό τῆς Αϋτῆς 'Ανάρχου 'Αρχῆς-'Εξουσίας 'Αϊδιον τῆς Θεότητος-Λόγου ὅλοι!* [Οϋτως άπό τῶν φυσικῶν πραγμάτων ή Θεότης καταδείκνυται διαφέρουσα: Κείνα μέν άπ' αίτίων έν σειρᾷ έως/ ως καί τῆς άρχῆς αϋτῶν έξαρτáται! Αϋτη δ' άπό παντός ανεξάρτητος κánαιτίατος, 'Αϊδιος παραμένει!]

§185. Σημείωσον δέ καί τοϋτο τὸ περι τὰ καθ' ήμάς σπουδαιότατον· ὅτι έν τοῖς βασικοῖς παροϋσι συλλογισμοῖς, ουδέν χρῆθ' ὅπερ έκ τῆς νέας θρησκείας προήλθεν, ή ὅπερ οϋκ ήδη ήν προσιτόν τοῖς διατελέσασι χέλληικήν σχοϋσι παιδείαν κατá τὸν μεταξϋ τοϋ παλαιοϋ καί νέου κόσμου καιρόν. 'Ότι οϋν ταϋτα πάντα οϋτε τότε κατενοήθη ποσῶς οϋτε καί νϋν έτι κατανοείται δια τήν άπόλυτον ήμῶν ύπ' αϋτá Λογικήν δέσμευσιν έν αϋτῶ τῶ ὅλῳ Πνεύματι τῆς τοϋ Θεοϋ Τελείας Σοφίας, καταδείκνυσι πόσον περι ὅλως άλλα, *έπουσιώδη* κατεσπατάλων (ώς καί νϋν έτι ποιούσι) τὸν καιρόν αϋτῶν οἱ έπισήμως (οϋ μόνον τότε) ανεγνωρισμένοι σοφοί· ως κán αϋτη τῆ έν τῶ κόσμῳ μοναδικῆ πόλει τῆ άφιερωμένη τῆ Σοφία τοϋ Θεοϋ, ήσ-τινος παραλείψεως τὰ αίτιατá νϋν αναλύομεν! "Αφες τὸν σὸν νοϋν πλανηθῆν' έπί τὸ τίνα νϋν *αν* είναι τὸν κόσμον [συμπληρωματικῆ αϋτη άπόδοσις τῆς έν Σελ. 5 εἰσαγωγικής τῆς παρούσης 'Αναφορás ύποθέσεως], εἰ ὀρθῶς συνεζεύγνυντο τότε καί έφεξῆς ή παλαιά καί νέα θρησκεία, χϋπό τὸν Πέπλον τῆς 'Αθηνάς, τουτέστιν ύπό τήν Σκέπην τῆς Σοφίας Θεοϋ, συνήγοντο πάντες οἱ άνθρωποι· παραδειγματικῆς άρχῆς γενομένης ύπό τῶν εἰς Χριστόν πιστευόντων, ὡστ' αϋτοῖ, μάλιστα τελειότεροι οϋτω γιγνόμενοι 'Ελληνες-Χριστιανοῖ τὸ γενικόν έπί τελειότητα δείγμα βάλλωσιν έπί γῆς! Καί τότε' έπί τέλους θελήσεις άντιληφθῆναι τὸ δυσπρόσιτον μέγεθος τῆς άκρισίας κánουσίας ανθρώπων (έν οἷς φεύ πιθανῶς καί σύ γε αϋτός) πά-

σης περὶ τὰ οὐσιώδη τοῦ εἶναι σοφίας κενῶν, ἐπὶ πᾶσι μὴ πρώτην θέντων τὴν αἰεὶ *Μίαν* Σοφίαν τοῦ αἰεὶ *Ἐνὸς Μόνου* Λόγου-Θεοῦ!

[Ἡ παρούσα θλιβερωτάτη τῆς πόλεως ταύτης κατάληξις, ὡς οὐδεμιᾶς ἑτέρας κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτῆς ἀγίου ὀνόματος βλασφημησάσης, οὐδὲν ἕτερον ἢ τούτου τοῦ λόγου καταμαρτυρεῖ τὴν συνέπειαν! Διότι ἐν καιροῖς παρακμῆς, ὡς ἂν ἦ τις γυνὴ ἐδοκίμη παρὰ πάντων τῶν περὶ τῆς Θεότητος δοκούντων κενὰ ἀρχαίων καὶ νεωτέρων ἢ Ἀθηναί, κούχι ὡς αὐτὴ ἡ Σοφία τοῦ Ἐνὸς καὶ Μόνου Θεοῦ! Καὶ ὁ Παρθενῶν, ὡς ἄλλος τις παρθενῶν ἐξελέφθη ἄχρι τοῦ νῦν, κούχι ὡς ὁ ἐν τῷ Κόσμῳ πρῶτος καὶ πάντων *λαμπρότατος* κατὰ τὴν Αὐτῆ δέουσαν ὑπ' ἀνθρώπων συλληφθεῖσαν ἀπλότητα Ναὸς τῆς Ἀειπαρθένου Σοφίας Θεοῦ, ᾧ, θείῳ φόβῳ συνεχόμενος καὶ τρέμοντας, αἰεὶ ἔδει προσέρχεσθαι τοὺς ἀνθρώπους! Δι' ὧν τὴν ἀσοφίαν εἰς ἐρείπια ἐσωρεύθη! Ἀλλὰ φεῦ, οὐδεὶς ξένος ἢ γηγενὴς συνέχετ' ἐπὶ τῷ θεάματι καὶ μετανοεῖ· ὡς ὅτι μόνην τὴν ἐρειπωθεῖσαν τάνθρώπου ἀπὸ τοῦ Λόγου ψυχὴν ταῦτα καταδηλοῖ, οὐχὶ τὴν τῆς Ἀϊδίου Σοφίας ἀπόληξιν· ἐπ' ἐρειπίων περιήγησιν, οὐκ ἐν τοῖς ζῶσι τοῦ Θεοῦ ἀδύτοις προσκύνημα, θεωρῶν τὴν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Βράχου ἐπίσκεψιν! Καὶ οὐκ ἐστὶ μείζον ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀσοφίας ἀκολουθησάσης τὴν ἀρχαίαν Σοφίαν ὑπόδειγμα!]

§186. Τί οὖν νῦν δοκεῖ σοι; Τίνες σοφώτεροι Θεολόγοι· οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, οἱ δι' ἰδρωτὸς καὶ πληγῶν ἐν χερσὶ, ποσί, σώμασιν, ὄμμασι σπουδαίως οἰκοδομήσαντες τὸν Ναὸν τῆς Σοφίας Θεοῦ, ἢ οἱ μετέπειτα *δήθεν* "εὐσεβεῖς Χριστιανοί", οἱ εἶδωλα θεωρήσαντες, καὶ πυρὶ βαλόντες, καὶ πρίον' ὑποβαλόντες τὰ τὴν Θεοῦ μόνου Σοφίαν δηλοῦντα, κἀνπόστατα πιστεύσαντες τὰ ὑπὸ κείνων δηλούμενα τοῦ Θεοῦ; Πῶς ἄλλως ἢ *οὕτω μόνον* ἐξέπεσε, τὸν "Ἐνα Θεὸν καταβλασφημήσασα, καὶ εἰσέτι ἐκπίπτει, συνεχῶς ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς αὐτῆς δόξης καταβαρῆσθαι, ἢ περὶ τὸν Ναὸν τοῦτον πόλις [*ψευδῶς* διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἄφρονας ἀποκληθεῖσα Πόλις Σοφίας· ὡς χὴ ἑτέρα ἐκείνη ἢ κληθεῖσα Ἱερουσαλήμ ἀλλ' οὐδέποθ' ὑπάρξασα Πόλις Θείας Εἰρήνης], ἐπ' οὐδενὸς τῶν τοιούτων διαλογισμῶν συνεχόμενων τῶν ἀναισχύντων καὶ νῦν ὅλως ἀξέστων κατοίκων κάρχόντων αὐτῆς;

(i) Ἴδε τὸ βαρβαρώτατον, ὑβριστικώτατον θέαμα· Δι' ἀκαθάρτου τουρκικοῦ "μαχαλᾶ" περιβάλλεθ' ὁ Παρθενῶν, ὡς ἴσης αὐτῷ ἱστορικῆς καὶ πνευματικῆς σημασίας οὐ μὴ ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ κέρδος διατηρητέου κριθέντος ὑπ' ἀδιακρίτων, θλιβερῶν, δυσπεριγράπτων, *δήθεν* "*πεφωτισμένων*", πλὴν ὑπὸ τοῦ ἐρέβους ἐσκοτισμένων ἀθῶν ἀρνούμενων τιμᾶν τὰ ἀτίμητα, κἀπὶ χρήμασιν ἀσυστόλως πωλούν-

των τὰ ὕστατα Ἅγια, ἵνα μείζων ἔτι ὑπὸ τῶν κατανοούντων καθο-
 ρᾶθ' ἢ κατὰ τοῦ Θεοῦ βλασφημία· τῶν μὲν ἀξέστων ἀρχόντων τῆς
 περὶ τὴν Ἀκρόπολιν μείζονος πόλεως ἀναισχύντως ἐπιτρεπόντων
 τὴν διὰ μάλιστα πολλῶν χρυσῶν ὀβολῶν καταλήστευσιν τῶν προσ-
 κυνητῶν, τῶν δ' ἀπ' ἀνατολῆς βαρβάρων κατοίκων αὐτῆς ἀπρεπέ-
 στατα κομπαζόντων ὑπὲρ τῆς παρούσης αὐτῶν, *δῆθεν* ἑλληνικῆς
 γλώσσης, παραδόσεως ἢν ἀρνοῦνται τιμᾶν καὶ "πολιτισμοῦ" ὃν ἀπ-
 έβαλον, κάσοφώτατα καὶ βλασφημότατα ἐν τοῖς ὑπὸ καὶ περὶ τὸν
 Ναὸν τῆς Σοφίας Θεοῦ χαμαιτυπείοις, ἄσμασιν, ἀκροάμασι, θεάμα-
 σι καὶ χοροῖς τῶν γυναικῶν αὐτῶν ἀνατολικοῖς ἀσώτως "διασκεδα-
 ζόντων" τὴν ἀνίαν τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἔθνικοῦ αὐτῶν κενοῦ Πνεύ-
 ματος βίου!

(ii) Ἴδε πῶς οἱ αὐτοδηλούμεν' ἀπόγονοι τῶν ποτε τὰ ἑαυτῶν στήθη
 στησάντων κατὰ τῆς ἐξ ἀνατολῆς βαρβαρότητος νῦν μετεποίησαν
 τὸ πνευματικὸν προσκύνημα τοῦ ἐπὶ δοξολογία Σοφίας Θεοῦ ἐπὶ τῇ
 Ἀκροπόλει στηθέντος Ναοῦ εἰς ὅλως *ἄθεον δῆθεν "σύγχρονον"*, *δη-
 θεν ἀναίμακτον, πλὴν καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ παλαιοῦ ἀνατολικοῦ τύπου
 προσκυνημεμπόρευμ' ὡς ἐκέينو τὸ ἄλλο*, ἀφ' οὗ φραγγελίῳ ἐξεδιώχ-
 θησαν οἱ ποτ' ἐκεῖ μεταπράται! Καὶ σαυτὸν βεβαιοῦ, Ἀδελφε Ἄν-
 θρωπε, ὅτι οἱ νῦν διὰ τοῦ Ἱεροῦ Βράχου σκοποῦντες εἰς πολλὰ σκλη-
 ρὰ κέρδη, οὐδέποτε διὰ τὸ πᾶν παχὺ αὐτῶν δέριμα θείῳ φόβῳ ῥιγῶν-
 τες, οὐδ' ἐπὶ στιγμῆν ἀναλογίζονται τὴν ὁμοίωσιν!

(iii) Ἴδε πῶς συναλλαγαῖς ἀθεμήτοις κάνομολογήτοις ἀνέλαβον, ἐξε-
 βιάσθησαν, ἀπεδέχθησαν ἐτοιμάσαι, ἐκβιαστικῶς κατασπαταλῶντες
 οἱ ἄφρονες πλοῦτον ἀμύθητον, *εἰσαχθέντα χυπὸ ῥήτραῖς βαρείαις
 αὐθις πληρωθησόμενον τοῖς ἐκβιασταῖς*, τοὺς *ψευδέστατ' Ὀλυμπι-
 ακοὺς*" καλουμένους ἀγῶνας, *εἰς τιμὴν οὐχὶ πλέον τοῦ ἐπὶ πᾶσι Δι-
 ος, ἀλλὰ τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἀδιστακτῶν ἐμπόρων οὐχὶ δ' ἀθλη-
 τικῆς μόνης σαρκός!* Ἴδε τίσιν εἰσαχθείσαις πολεμικαῖς ἐτοιμασί-
 αῖς ὑπερηφάνως περιέβαλον τοὺς ἀγῶνας ὑποκύπτοντες ἀπαιτήσε-
 σι *λαῶν ἀναιδῶν, ἀνευ ἐκεχειρίας ἐπὶ τὰ γῆς πέρατ' ἀπυθμένως μι-
 σοῦντων καὶ πολεμούντων ἀλλήλους*, ἀλλ' ἀποστελλόντων τοὺς αὐ-
 τῶν ἀθλητὰς *οὐχὶ γε εἰς δόξαν Διός, ἀλλὰ τοῦ πολεμικοῦ αὐτῶν κα-
 τὰ παντὸς τοῦ σκοπευομένου πυρός!* Καὶ νῦν εἶπέ σαυτῷ καὶ ἡμῖν:
 Τίνες οἱ Ἕλληνες καὶ τίνες οἱ ἔλληνες! Τίνες οἱ Ἕλληνες καὶ τίνες
 οἱ βάρβαροι! Τίνες οἱ ἄθεοι καὶ τίνες οἱ ἔνθεοι! Τίνες οἱ εἰδωλολά-
 τραι καὶ τίνες οἱ *δῆθεν* πνευματολάτραι! Τίνες οἱ τιμῶντες Ἀθη-
 νᾶν καὶ Χριστὸν καὶ τίνες οἱ βλασφημοῦντες Αὐτοῦς ἀμφοτέρους!
 Ποία ἢ ἐπ' *Οὐρανὸν εὐθυτενῆς πνεύματος καὶ σώματος στάσις τοῦ
 ἑαυτὸν καὶ τὸν Θεὸν γνόντος συνεσταλμένου ἀρχαίου ἀνδρός*, καὶ

ὅποια ἢ ἐπὶ γῆς πρὸ τοῦρανοῦ ὅλως ἀπνευμάτιστος σύσπασις τὰς-
στάλτου συγχρόνου μυός, ἐπὶ χρήμασι μόνις συστελλομένου! Τίς
ἦν ὁ πάνορθος ἀθλητῆς ὁ ἀρχαῖος, καὶ τίς ἐστὶν ὁ τῆς παρούσης ἡ-
μέρας! Τίς ἦν ὁ ἔτι ἀφθαρτος Ἑλληὴν Ἀνὴρ ὁ ἀρχαῖος, καὶ τίς ἐστὶ
γενικῶς ὁ δῆθεν ἀνὴρ τῆς νῦν ἐποχῆς! Κἀκεῖνος καὶ οὗτος ναοὶ ἀ-
ψευδεῖς τοῦ ἐν ἑαυτοῖς ἀληθῶς λατρευομένου Θεοῦ! Ἴδ' ἐπὶ τέλους
πῶς ἐκεῖνος οὐδέποτε διενεόθη παραβιάσαι ἐκεχειρίαν καὶ ἵστασθαι
πρὸ τοῦ Διός¹⁹, καὶ πῶς οὗτος, ἄνευ τινὸς ὡς σὺς συστολῆς, πρὸ σε-
βασμάτων ἀγέρωχος ὁ κενὸς περιφέρεται μειδιῶν! Μὴ τολμῶν, ὅτι
οὐκ ἐστὶν οὗτος ὡς ἐκεῖνος Ἀνὴρ ἀληθής, πρὸ τοῦ Κόσμου παντός,
ἵνα ῥάπισμα γενικὸν δίκαιον δῶ τοῖς ἐμπόροις τῶν θείων, ματαιῶ-
σαι καὶ καταργῆσαι τοὺς αἰσχροὺς τούτους ἀγῶνας τοὺς ἀλαζονι-
κῶς διεξαγομένους ἐπὶ συνειδητῇ βλασφημίᾳ Θεοῦ!

(iv) Ὡ τοῦ αἰωνίου ὀνειδούς! Ὡ τῆς ἀποτροπαίας κἀνεξιτήλου αὐ-
τῶν κατασχύνης! Ἄτιν' οὐ πλέον κατασχύνει αὐτούς! Εἰ μὴ πῶπο-
τε, μὴ κοιμώμενος, δακρύοις καίουσιν ἐν ἐνυπνίῳ ζῶντι περιελθῶν,
εἶδες τὸν Παρθενῶνα, καὶ πάντα τὰ περὶ τοῦτον ἀρχαῖα σεβάσμα-
τα, κυκλούμενον μυροφόρῳ καθαροτάτῳ βαθυσκίῳ πευκῶνι, καὶ κήπῳ
λαμπρῷ ἀπτικῶν ἀνθέων μεστῷ, ἐπὶ στάδια τουλάχιστον ἑκατὸν, ἔν-
θα πλήν τῶν μελωδιῶν καὶ τερετισμάτων πτηνῶν καὶ τεττύγων σιγῇ
ἀπόλυτος βασιλεύει ἐπὶ τἀρείπια καταστάνατα διὰ τὴν ἀνθρώπων
ἀπερίγραφτον ἀσοφίαν· ὅπου νῦν οἱ ἀπόγον' αὐτῶν ἐπανέρχονται
μετανοοῦντες, δακρύοις καίουσι προσκυνῆσ' αὐτῷ τούτῳ τῷ αἰωνίῳ
Θεῷ, χόπῳ πλῆρεις Θείας Σοφίας ἐπανακάμπουσι εἰς τὰ ἴδια,
ἵν' εἰς Παράδεισον χοικὸν μεταστήσωσιν ὅλην τὴν γῆν· τιμίως ἐγὼ
λέγω σοι ὅτι οὐδὲν περὶ τῆς διὰ τοῦ νοῦ ὄρατῶς ὑποκειμένης πράγ-
μασι δι' ὀφθαλμῶν ὄρατοῖς ἀρχαίας σοφίας ἐγνώρισας! Ὁ δ' ἀπ' αἰ-
ῶνος πολιτισμὸς, αὕτη ἢ ἐπὶ τῷ σὺν Θεῷ Τέλει συνεχῆς τε κἀγωνι-
ώδης τάει βελτιουμένου ἔσω ἀνθρώπου ἐμπράγματος ἐπὶ τὰ Οὐρά-
νια δῆλως οὐδέποτ' ἤγγισέ σε, κἂν "Ἑλληνα", "Χριστιανόν Ορθό-
δοξον", "πεπολιτισμένον", ἢ πῶς ἄλλως σαυτὸν ὀνομάζῃς!

§187. Ἑλληνιστὶ κατεγράφη τὸ μακρὸν ἐπὶ τελειότητα Εὐαγ-

¹⁹ Ἀλλὰ διότι παρελθόντων τῶν καιρῶν καὶ τῶν χρόνων πλείονα δι' αὐ-
τῶν ἐδιδάχθημεν, τῷ αὐτῷ μέτρῳ Λόγου δεῖ κἀκεῖνους χημᾶς κρίνειν: Ὁ-
λίγον διαφέρει ὅτι ἐπὶ μὲν τοὺς πολέμους ἐκεχειρίαν ἐπέβαλλον, ὅμως δ'
ἐνίοτε χαιματηροτάτους ἔως καὶ φοικοὺς ἀγῶνας διέπραττον ὑπὸ τὴν ἐν
Ὀλυμπία σκιάν τοῦ Διός, ὡσεὶ Κεῖνος τοῦτο ἐπέτρεπε κάπῃ τούτῳ ἐτέρπε-
το, ὡς τουλάχιστον δείκνυσι τἀγωνίσματα τοῦ παγκρατίου καὶ τῆς πυγμα-
χίας!: Οὐδαμῶθεν φεῦ διαφαίνεται τὸ τούτων παρείσακτον, καὶ μᾶλλον αὐ-
στηρότεροι δικόντων τῶν χρόνων καταφαίνονται γεγονότες οἱ τῶν ἀγῶ-

γέλιον· πλήρες ὁδηγιῶν, καὶ παραδειγμάτων μεστὸν περὶ τοῦ τί δεῖ ποιῆσαι καὶ τί μὴ ποιῆσαι τὸν ἄνθρωπον ἵνα πολίτης τελειότερος γένηται· ἐπὶ γῆς μὲν διὰ τὴν ἐτοιμασίαν, ἐν Οὐρανῷ δὲ διὰ τὴν ἀμοιβήν. Ἄλλ' οἱ ἀπαιδευτοὶ, ὡς αὐτοῖς περιττὴν καὶ μὴ ὑποχρεωτικὴν διδασκαλίαν ἐπὶ τᾶρισθ' ὑπέλαβον τὴν καταγραφείσαν ἐθνικῆν τῶν πατέρων αὐτῶν ἱστορίαν, οὐδὲν ἄχρι τοῦ νῦν ἀπὸ κείνων μεμαθηκότες! Ἐλληνιστὶ κατεγράφη ὡσαύτως, ἐν χρόνῳ δ' ἔτι ὅλως ἀδι-αβλήτῳ, ἵν' οὕτω πλήρως ἀσφαλισθῇ ἀπὸ τῆς ἐπικειμένης διὰ τλαιπωριῶν οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ σκοπίμων ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τοῦ λοιποῦ κόσμου *πονηριῶν* διαφθορᾶς, κατὰ τὸν αἰῶνα τὸν μετὰ Χριστὸν δέκατον *παρὰ ταῦτα* ἐν τέλει ὀλοκληρωθείσης, πάντων τῶν προηγουμένων ἐν τῇ γλώσσει αὐτοῦ χειρογράφων καταστραφέντων, ἡ ἑτέρου λαοῦ ἱστορία· ἡ περιέχουσα τὸ ἐλάχιστον ἀλλ' ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἐν Οὐρανῷ τέλει παράδειγμα, καὶ ἐνσωματοῦσα τὴν πρὸς ἀπαιδευτοὺς γενομένην περὶ Χριστοῦ προφητείαν· ἵνα οὕτω στερρῶς, ἐπὶ τὰ δύο ταῦτ' ἀκράα γιγάντια σκέλη (τὸ μὲν διὰ τὴν ἐπὶ μέγιστον, τὸ δὲ διὰ τὴν ἐπ' ἐλάχιστον ἐπὶ τῆσδε γῆς ἀπαιτουμένην προσπάθειαν) στηθῇ ἡ ὀλοκλήρωσις τῆς διδασκαλίας τοῦ ὡς Ἴανθρωπον τελειοῦσθαι τὸν ἄνθρωπον! Ἐλληνιστὶ κατεγράφη τοῦ Χριστοῦ ἐπελθόντος τὸ τὰ προηγούμενα πάντα ὀλοκληροῦν ἐπὶ σωτηρίαν ἀνθρώπου ψυχῆς Εὐαγγέλιον! Ἄλλ' οἱ ἄξεστοὶ διαμείναντες, βαθμηδὸν τὴν Θεοῦ Σοφίας γλώσσαν κατέλιπον, *πονηρόταθ'* ὑποκινούμενοι ὑπὸ τῶν Ταύτης ἀσπόνδων ἐχθρῶν, ἵνα ἐν τέλει, ὡς καί γε νῦν, μηδεὶς ὅλως ἔχη τι ὄχημ' ἀσφαλῆς ἐπὶ τὸν Θεόν! Μαθηταὶ εὐσεβῶς εὐπειθεῖς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡμιμαθῶν διδασκάλων, καθηγητῶν, σοφιστῶν, ἀσόφων "φιλοσόφων", ἱερέων, ἀρχιερέων, "ἱεραρχῶν", πάντων ψευδῶν ἀνθρωπολόγων τε καὶ θεολόγων τοῖς λαοῖς δυσφημούντων αὐτὸν τὸν Θεοῦ Λόγον· *χοῦτως* ὑπήκοοι ἀσεβῶς ἀπαθεῖς ἀδιστάκτων σοφισταῖς αἰσχροῖς κυβερνούντων ἀρχόντων γεγονότες τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν οἱ υἱοί, μὴ σκεπτόμενοι, οὐδὲν πλέον σκεπτόμενοι, μηδὲν τὸρθὸν πλέον σκέπτεσθαι θέλοντες, κακὰ κακῶς παρὰ κακῶν διδαχθέντες καὶ χεῖρω ἐπὶ τὰ χεῖρω μόνον διαβιοῦντες, τὴν σημασίαν τοῦ Χριστοῦ ῥήματος ὅτι οὐκ ἦλθε καταλῦσαι τὸν νόμον [*χοῦτως οὐδέ τινα στερρὰν τοῦτον ὑποβαστάζουσιν ὅπουδήποτε γῆς σοφίαν*, ὅτι ἐκ Θεοῦ ἐστὶ χαῦτη κοῦκ ἔξ ἀνθρώπων, ὡς ἀνόητοι ἀνοήτως πρεσ-

ῶν κανόνες! ἼΑλλης μορφῆς πόλεμος ἦσαν τόθ' οἱ ἀγῶνες! Εἶπομεν γάρ: ὁ τῆς λατρείας Θεοῦ τρόπος μόνον τὸν ἔσω κείμενον ἄνθρωπον ἔξω δῆλον ποιεῖ, οὐ γὰρ τὸν ἀεὶ Τέλειον ὄντα Θεόν! Οὐκ ἦν ἀδικος οἰασθήποτ' ἀρχαίας βαρβαρότητος ἢ παρέλευσις, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκχέειν τὸ βρέφος μετὰ τοῦ τοῦ λουτροῦ αὐτοῦ ὕδατος οὐκ ἐστὶ παραφροσύνη καὶ βαρβαρότης ἐλάσσων!

βεύουσιν] οἰκτρῶς παρενόησαν! Καίγε νῦν, πάντες οἱ ἐπὶ γῆς δρέπομεν τοὺς τῆς ἀνοησίας ἡμῶν μέχρι σήψεως ὠριμωτάτους καρπούς! Ὡς τὸν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ νοούμενον νόμον οἱ ἄσοφ' ὑπενόησαν μόνον ἐκεῖνον τῶν Ἰουδαίων· οὕτω παλαιασιατικῶς, καθαρῶς σημιτικῶς, βλασφημήσαντες αὐτὸν τὸν Χριστόν, ὡς ὑπονόησαντ' ἄσοφον πᾶν ὃ σοφὸν ἦν, ἔστιν ἢ ἔστ' ἐν τοῖς ἔθνεσι· χοῦτως ὡς διακηρύξαντ' ἐκ Θεοῦ συνημμένως σοφόν τὸ ποιηρῶς παρ' ἀνθρώπων (θεῖον οὕτως ἔργον δοκούντων ποιούντων) ὡς ὁπώρας ἁώρους ἀποκηρύσσειν πάντα τὰ μεγάλ' ἐπιτεύγματα τῶν ἐθνῶν! Οὐδαμῶς οἱ ἄσοφοι κατενόησαν ὅτι ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι υἱοὶ εἰσι τοῦ Θεοῦ, οὐδέποτε κούδαμοῦ τῆς γῆς Αὐτὸς αὐτοὺς ἐγκατέλιπεν ἄνευ σοφίας· δι' ἧς οὗτοι ἄν βούλωνται, καλλίονες δύνανται, ἀεὶ κατ' ἰδίαν ἀποδοχήν, οὐδέποτε δὲ κατὰ θεῖαν ἐπιβολήν, σὺν Θεῷ τοῦ κοινοῦ Θεοῦ *τε κἀνθρώπου Καλοῦ* φορεῖς χύπηρέται γενέσθαι! Χῶλως ἀσόφως οἱ "Χριστιανοὶ" ἀπεδέχθησαν, ἀλλὰ δι' ἑαυτοὺς μόνους, τὴν ἐθνικὴν τῶν Ἰουδαίων ἀνόητον καὶ αὐθάδη ἀλαζονείαν καὶ μισαλλοδοξίαν· ἃ μετέπειτα ἐνεδύσαντο, ὡς ἀναφαίρετον πολιτιστικὸν τῆς νέας θρησκείας συμπλήρωμα, πάντες οἱ μέχρι καὶ τοῦδ' ἐν "πίστει" τυφλοὶ, ἐν οἷς χοῖ πλείστοι τῶν θεωρούντων αὐτοὺς "Ἕλληνας Ὀρθοδόξους"! Τοῦτο τᾶγέρωχον, μικρονοικῶς ποιηρὸν, ἀλλ' ἐξωτερικῶς τυφλοῖς μόνοις φαινόμενον "ταπεινόν, ὡς δεῖ Χριστιανοῖς", παλαιασιατικόν, καθαρῶς σημιτικόν, οὐχ ἑλληνικόν, πνεῦμ' ἐνεδύσαντο οἱ ἐν ἀρχῇ "Χριστιανοὶ" (ὡς καὶ πάντες οἱ μέχρι τοῦ νῦν ἱερὰν δοκούντες τὴν ἐκείνων τοιαύτην παράδοσιν), σκύβαλα θεωρήσαντες πᾶσαν τὴν ἀρχαίαν σοφίαν· μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ δυστυχίας μεγάλῃ μετ' αἰῶνας πολλοὺς καὶ μακροὺς κατὰ τὴν κληθεῖσαν "Ἀναγέννησιν" ἐν τέλει πλὴν ἀτελῶς ἀναθυμηθεῖσαν, χῶς οἰονεὶ ἐκ τῶν ἔνδον οὕτω φωτίσασαν τὴν νέαν θρησκείαν· ὡς ἂν ἔτι ἢ δυνατόν, ὃ μέχρι τοῦ νῦν ἔτι καιροῦ μὴ καταστὰν δυνατόν, τὸ πλήρως ἔστω καὶ οὕτω φωτισθῆναι αὐτήν, τῆς ἀπὸ τάρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου ἀναγκαίας ἀδιαλείπτου συνεχείας διακοπέισης!

§188. (α) Διὰ τοῦθ' ὡσαύτως, ἐν ἀρχῇ ὁ Χριστιανισμὸς κυρίως ἐν ταῖς κατωτέραις κοινωνικαῖς τάξεσι περιωρίσθη, τῶν μάλ' ἀπαιδεύτων πιστευσάντων ἑαυτοὺς ὑπερβάντας καὶ πᾶσαν τὴν μέχρι τότε ἀνθρωπίνην σοφίαν καὶ τὴν εὐθέως ἐκ Θεοῦ τοῖς λοιποῖς ἔθνεσιν ἀλλ' οὐ διὰ τῶν Ἰουδαίων γενομένην γνωστήν, διὰ τῆς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ ἐσφαλμένως δοκηθείσης ὡς *δηθεν* εὐκόλως κἀκόπως διὰ τῆς "*ἀπλῆς*" τῶν πιστῶν "πίστεως" καὶ τῆς Θεοῦ χάριτος ἀποκτωμένης Θείας Σοφίας! Ἰκανὰ ἐπὶ σωτηρίαν ἐκείνοι δοκήσαντες ὅσα διὰ τῆς *τότ'* Ἐκκλησίας παρέλαβον, οὐδέ-

ποτε διερωτήθησαν εἰ χὸ Θεὸς ἔκρινεν αὐτὰ ἱκανὰ διὰ πάσας τὰς ἀκολουθησάσας κάκολουθησούσας γενεὰς τῶν ἀνθρώπων! Διὰ τοῦτ' ἐπ' αἰῶνας ἐδόκησαν ἱκανὸν τὸ πρῶτον παραληφθὲν ὕδαρες γάλα, κοῦδέποτε διὰ τοῦ Λόγου ἀκλονήτως στερρὰν διεμόρφωσαν τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν! Οὐδ' ἔτι ὅτε αἱ αἰρέσεις ἐνέσκηψαν καθ' ὅλα ἔλλαγον ἐκεῖνοι τὴν πίστιν ἐποίησαν, ἀλλ' εἰς ἀσυνδέτους ἀλλήλοις περιώρισαν ἀπλοῦς ὀρισμοὺς πᾶν ὅπερ συνολικῶς ἀπεκάλεσαν Ἱερὰν τῆς Ἐκκλησίας Παράδοσιν, ἧς ἀπαιτοῦσιν αἰώνιον σεβασμόν! Οὕτως ὡσαύτως καὶ ἀνοήτως χὸ τῶν ἐλλήνων "Χριστιανισμός", ἀντὶ τοῦ ἀμβλύνειν ὡς ποιεῖν ὤφειλε τὰς παραλόγους μεταξὺ τῶν πολιτισμῶν διαφορὰς διὰ τῆς κατὰ Θεὸν Σοφίας καὶ τῆς ὑπ' αὐτὴν γενικῆς τῶν πάντων περὶ πάντα παιδείας, διὰ τῆς σκοτασμιστικῆς σημιτικῆς πρὸς ὅτι ἐλληνικὸν βίαις [δοκηθείσης νικηφόρου κατὰ τὴν δῆθεν "προφητείαν" ὡς καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ "Χριστιανισμοῦ"], μᾶλλον ἐπέτεινε τὴν ἐντὸς τῶν ὀρίων τοῦ Λόγου ὀφείλουσαν παραμεῖναι περὶ τὰ γράμματα κοινωνικὴν διαμάχην· δηώσας ὡς πλέον μὴ ἀναγκαίας τῷ νέῳ καθεστῶτι τἀνατολικοῦ σκότους τὰς ἀρχαίας ἐλληνικὰς, σχολὰς, ἀκαδημίας, βιβλιοθήκας· ἀφανίσας τὴν ἐπὶ τ' Ἀνω σύμμετρον τῆς ἀνθρωπότητος πρόοδον· ὑποβιάσας τὴν μὲν ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐπιβληθείσης Ἐκκλησίας δοκηθεῖσαν δῆθεν "ἀσύμφορον" γνῶσιν ἐπὶ τἀπαραίτητον μείον, τοὺς δὲ πλείστους τῶν ποτε σκεπτομένων πολιτῶν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν ἀβούλων ὑπηκόων μαζῶν· καὶ προβιάσας τοὺς περὶ τὰ ἐν τῇ δημιουργίᾳ Θεοῦ πάντων πραγμάτων ἀξέστους κάπαιδευτοὺς οὐσίᾳ εἰς ῥυθμιστὰς τοῦ ἐπὶ γῆς κἀν Οὐρανῷ πολιτεύματος! Ἦτις μακραιῶν τοῦ σκότους κατὰ τοῦ Φωτὸς ὡς καὶ ταξικὴ γενομένη κοινωνικὴ διαμάχη εἰσέτι, νῦν δ' ἀφορήτως, τοὺς νέους ἔλληνας, τελευταίους καὶ παλαιούς αὐτοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀνατολίτας μαστίζει· κεφαλὰς ὡς ὕδρας ἀναριθμήτους ὑψοῦσα χῶς αὐτὸ τὸ φῶς ἐκλαμπούσας ταύτας παρουσιάζουσα· ὡς τοσοῦτον καλῶς διὰ τὸ παραπλανᾶν ἀφελεῖς τὸ σκότος γιγνώσκει ἐνδύεσθ' ὡς καὶ ἀγγέλων μορφάς! Δι' αὐτῶν, ἀσπόνδως καὶ περὶ τὴν γλῶσσαν μαχομένων ἀλλήλους, τοῖς ἔλλησιν ἐγένετο μισητὴ ἢ γλώσσα Ἑλλήνων! Δι' αὐτῶν, καταδημαγωγούντων μόνους ἑαυτοὺς κάφελεῖς, καὶ τυφλῶς ἔτι πλέον τυφλούντων τυφλοῦς· οἱ ἔλληνες περὶ τὴν οὐσιαστικὴν κυρίαν παιδεῖαν τοσοῦτον ὀπισθεν ὑπελείφθησαν τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐπὶ τὰ πρόσω πορευομένων λαῶν· βᾶρος περιπττὸν μόνοι αὐτοί (τῇ πονηρᾷ γε ψυχῇ!) δοκοῦντες τὴν ἀληθῆ γνῶσιν· καὶ "χρήσιμα" τῇ θεσιθηρίᾳ καὶ τῇ δι' ἀδίκου μισθοῦ καὶ κλοπῆς εὐμαρεία τὰ περισσῶς αὐτοῖς, δεσμίοις, δῆθεν πολίταις, ὑπὸ τοῦ κράτους διανεμόμενα "διπλώματ' ἐπιστημῶν"· δι'

ὧν ἀνευθριάστως αὐτοὺς ἀπατῶντες κάλλήλους, οὐδὲν οὐσιῶδες ποιοῦσι πέραν τοῦ "θέσεις" ἀχρήστους καταλαμβάνειν, ἀφ' ὧν ὑστερον πᾶν οὐσιῶδες προτεινόμενον ἔργον ἐν τῷ γεννᾶσθ' ἐμποδίζουσι διότι μέγαν αὐτοῖς ὄχλησίν τε καὶ κόπον ἢ ὀρθή τούτου φροντίς κάποπτεία προστίθῃσι!

(β) Μὴ δὲ σὺ λέγε ὅτι οἱ "Χριστιανοὶ" ὀφείλουσι, τῇ Ἰουδαίων μόνη χρώμενοι παραδόσει, ἀποκαλέσαι εἰδωλολάτραις τοὺς Ἑλληνας, εἰκόνας ἀγαλματίνας ποιήσαντας τῷ Θεῷ! Οὔτε τοσοῦτον διαφέρει ἢ τῶν εἰκόνων ἀρχαία ἀπὸ τῆς νεωτέρας αὐτῶν ὕλης, ἀπ' ἀρχῆς αὐτῆς μιᾶς οὔσης κατασκευασμένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ-Λόγου, οὔτ' ἐλευθερούμεθ' οὕτως ἀπὸ τῆς παραδόσεως Ἰουδαίων, τῆς ἄκρως τοῦ ἐν ἀνθρώποις Πνεύματος καταπιεστικῆς, ἣν πρώτην μετὰ πάσης ὁμοίας αὐτῆς ὁ Χριστὸς ἐλήλυθε μεταλλάξαι! Μὴν ἄρα χῆμεῖς ἢ τινες ἐξ ἡμῶν καὶ νῦν διὰ τὴν χρῆσιν εἰκόνων εἰδωλολάτραι ἐσμέν; Ἀλλὰ πῶς ἄνευ οὐδ' ὀρατῆς ἂν μὴ καὶ ψαυστῆς τινος ὑπομνήσεως τῶν ὀρατῶς μὲν "ἀπόντων" πνευματικῶς δ' ὅμως ὄντων τε καὶ παρόντων ἀποφευξόμεθα περιελεύσεσθαι πρῶτον μὲν εἰς τὴν γενικὴν αὐτῶν λήθην, εἶτα δὲ διὰ ταύτης κᾶς τὴν ἀπώλειαν τῆς πάντων τῶν ὄντων οὐσίας; Τίς ἐστὶν ἄρα πλέον ἀόρατος τοῖς ἡμῶν ὀφθαλμοῖς ἢ ὁ Θεός, ὃν ἀπεριφράστως πλήν ἀνοήτως ἀκριβῶς διὰ τοῦτο "ἀπερίγραπτον κάκατάληπτον κάπερινόητον καὶ πάντων ἐπέκεινα εἶναι" ἰουδαϊκῶς λέγουσιν; Ἀλλὰ πῶς ἄρ' ὄντως ἔστι τοιοῦτος ὁ περινούστατος κάφ' ἑαυτοῦ πληρέστατ' ἐκφραζόμενος καὶ περιγραφόμενος Θεὸς-Λόγος; Μὴν ἄρα βλασφημεῖν τὸν Θεὸν καὶ Χριστὸν θέλομεν λέγοντες ὅτι ὁ Θεὸς-Λόγος φύσει οὐκ ἔστι τοιοῦτος; Τίν' ἄρ' ἐξέφρασε καὶ περιέγραφεν ὁ Χριστὸς; Μὴν ἄρ' ἐλλείπῃς ἢ ἢ παρ' Αὐτοῦ παρουσίας τοῦ Θεοῦ-Λόγου; Πῶς οὖν τολμῶμεν, κατὰ δόγμα δῆθεν "χριστιανικόν", παρουσιάσαι ὡς οὐσιαστικὴν Αὐτοῦ ιδιότητα τὴν ἐξ ἀνατολῆς σκοτίαν ἡμῶν, ἠθελημένως Ἀσιατῶν δῆθεν "διὰ τὸν Χριστὸν" γεγονότων, ἢν σκοτίαν οὕτω περιεβλήθημεν δῆθεν "χριστιανικῶς", ἀφ' ἡμῶν βαλόντες μακρὰν τὸ διὰ τῶν Ἑλλήνων μόνων ἀδαιρέτως περιγραφέν πλήρες τοῦ Λόγου περιεχόμενον; Τίνος εἰκὼν οὖν ἄρ' ἀληθῶς ἐστὶν ὁ ἐν ἡμῖν Λόγος; Πῶς ἄρ' οὐχὶ τοῦ καὶ τοῦτον ἡμῖν Ἐμβάλοντος; Ἡ μὴν ἄρ' ἀρνούμεθα σὺν Ἐκείνῳ ὡς καὶ τὸν ἐν ἡμῖν ἐν παντὶ Ἄρρενα δρώντα Λόγον, μαλακά, θηλυπρεπῆ διὰ τῶν ἀλόγων συναισθημάτων γενόμενοι γύναια ἀναμένοντ' ἀβούλως ὡς παρθένοι μωραὶ τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ μόνου, ἦτοι, ἄνευ τοῦ σὺν Ἀθηνᾷ τὰς ἡμετέρας χεῖρας κινεῖν, δῆθεν χαριζομένην "σωτηρίαν ψυχῆς";

(γ) Ἡ μὴν ἄρ' ἀρνησόμεθα διὰ τοῦ προσώπου ἡμῶν ἐκφράζειν

μόνον τὸν ἐν ἡμῖν Λόγον; Ἐὰν ἄρ' οὐ, πῶς οὖν ἐστὶν ὕβρις Θεοῦ τὸ διὰ τῆς ἀρίστης δυνατῆς εἰκόνας Ἄνδρὸς ἐκφράζειν τὸν ἐν αὐτῷ Λόγον, δι' οὗ αὐτὸς μόνος ὁ Ἄναρχος Λόγος ἐκφράζεται; Πῶς οὖν ἦσαν εἰδωλοάτραι οἱ Ἕλληνες διὰ τὸ κατασκευάσαι ἀγάλματα τῷ Θεῷ; Λόγον πρωτίστως ἀναγνώρισαντες τὸν Θεὸν εἶναι, καὶ Προσωπικὴν τὴν Λογικὴν αὐτοῦ ιδιότητα (διότι ἄλλως ἐκτὸς Προσώπου, κἄρα ἐντὸς ὑποδεεστέρου ἀπροσώπου τινὸς πράγματος δεῖ θεωρεῖσθαι τὸν Λόγον ἐγκείμενον!), πῶς ἄρ' ἠμάρτησαν προσομοιάσαντες τὸν Θεὸν-Λόγον τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ποτὲ φαντασθέντι Προσώπῳ; Ἐὰν μὲν ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς υπερτάτης Θεολογίας οἱ Ἕλληνες ὀρθῶς προσωπικὰ τοῦ Θεοῦ κατεσκεύασαν ὁμοιώματα, ὅμως δ' ἄνευ τινὸς ἵχνους Φιλοσοφίας (διότι περὶ ἀληθοῦς ἀνατολικῆς Θεολογίας ἀπολύτως οὐδεὶς δύναται γίγνεσθαι λόγος!), ἐξ ἀσιατικῆς ἐπιρρεπείας πρὸς τὴν ἀληθῆ εἰδωλολατρίαν, οἱ Ἑβραῖοι ὀρθῶς χειροποιητὰ τοῦ Θεοῦ ἀπηγόρευσαν ἑαυτοῖς ὁμοιώματα, πῶς ἢ περὶ τῶν ιδίων ἑαυτῶν κρίσις τῶν ἐλασσόνων ἐπὶ πᾶσιν ἐστὶν ὀρθὴ καὶ δικαία, καὶ πῶς ἄνευ θρασυτήτος ἀπαιτεῖτ' ἐπιβάλλεσθ' ὡς καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν κρείσσονων; Λογικῶς, κἀπὸ προθέσεως ἀγαθῆς, ἄνευ τινὸς ἄνωθεν "Νόμου" οἱ Ἕλληνες κατεσκεύασαν ναοὺς τε ἀγάλματα τῷ Θεῷ! Διὰ τὸ παράλογον τῆς αὐτῶν ἐπ' εἰδωλολατρίαν ἐπιρρεπείας ὡς δι' ἄνωθεν "Νόμου" οἱ Ἰουδαῖοι αὐτοῖς ἀπηγόρευσαν τὰ τοιαῦτα! Τί οἱ δύο λαοὶ ὠκοδόμησαν ἐπὶ τοῖς ἰδίοις αὐτῶν ἕκαστος θεμελίους, τοῖς πᾶσι νῦν ἐστὶ γνωστόν! Ἄλλ' ὅποια τὰ ἐποικοδομήματ' αὐτῶν τε κἀκείνων! Ἄνευ ἄνωθεν Νόμου οἱ Ἕλληνες, Λόγον Ὑπέρτατον, Ὄντα, κατέδειξαν τὸν Θεόν! Δῆθεν "ὑποτελεῖς" τῷ ἄνωθεν "Νόμῳ" οἱ Ἰουδαῖοι, δι' αὐτὸν ἠθελημένως ἄθειοι γεγονότες, μόνην ἀνομίαν ἐπ' αὐτοῦ ὠκοδόμησαν, διαιωνιζομένην μέχρι τοῦ νῦν διὰ τῶν ψευδῶν ἄνευ Θεοῦ καὶ ξένων τῷ Λόγῳ περὶ τοῦ κόσμου θεωριῶν αὐτῶν, ἕως τοῦ νῦν παντελῶς ξένων τῷ Λόγῳ διαμεινασῶν! Διότι μονίμως ὑπὸ τὸν φόβον τοῦ Νόμου, ὄνπερ οὐδέποτ' ἐλευθέρως ἠγάπησαν, οὐδέποθ' ὡς Τέλειον Λόγον, ἀδυνατοῦντα ἐπ' οὐδενί, δυνάμενον ἐπὶ πάντα τὰ Λογικά, τὸν Θεὸν κατενόησαν, ἢ πῶς ἠγάπησαν! Ἐν ᾧ ἀσιατικῷ πνεύματ' ἀκατανοήτως διὰ δῆθεν "εὐλάβειαν" ἐνδόμενοι κἀν τῇ αὐτῇ σὺν ἐκείνοις ἀφασίᾳ διατελοῦντες, οἱ "Χριστιανοὶ" ἀπλῶς πλέον "παρατηροῦσιν"· οὐδὲν τῶν διὰ τῆς ἀσιατικῆς ταύτης βλασφημίας κατὰ τοῦ Λόγου πάνυ πολλῶν συμβαινόντων κατανοοῦντες, ἐφ' οἷς καὶ παντοίῳ τῷ τρόπῳ συμβάλλουσιν! Οὐχὶ βεβαίως ὡς Ἕλληνες, οἵτινες οὐδέν ποτ' ἐφοβήθησαν, εἰ μὴ μόνην τὴν ὕβριν κατὰ τοῦ Λόγου!

§189. (α) Οὕτως ἦν ἐν ἀρχῇ, διὰ τὸν πρὸ τοῦ Λόγου ἀσιατικὸν

φόβον, ὅτι *περιττή* διὰ τοῦ "Χριστιανισμοῦ" ἐκρίθη ἢ "θύραθεν", *δήθεν* ἐκ τοῦ πονηροῦ προελθοῦσα περὶ τόνδε κόσμον παιδεία, ἥστινος οἱ Βυζαντινοὶ *περιωρισμένην καταχρηστικὴν* ἐποίησαντο χρῆσιν, ἀποδεχόμενοι τὸ "κακόν" ὡς κατὰ μόνην *δήθεν* "θείαν οἰκονομίαν" δεκτόν, ἀλλὰ διὰ μόνας τὰς πιεζούσας τοῦ κράτους ἀνάγκας, οὐ δὲ καὶ διὰ τὴν φυσικὴν κἀναγκαίαν ἐπὶ τ' Ἄνω τῶν ἀνθρώπων φορὰν· καταργήσαντες τὴν *γενικὴν τῶν μὴ πολιτῶν ἀλλ' ὑπηκόων ὄντων ἀρχαίαν παιδείαν*, καὶ *στενῶς ὑποκαταστήσαντες ταύτην διὰ τῆς ὑπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ἰδιωτικῆς* [μόνων οὖν ἄρα τῶν δυναμένων φέρειν αὐτήν] "χριστιανικῆς ἀνθρώπου διαπαιδαγωγήσεως", ἐπιβαλόντες οὕτω τῇ κοινωνίᾳ τὴν ψευδακαδημαϊκὴν νέαν ἀρχὴν τοῦ "εἴ τις βούλοιο μαθάνειν τὰ (ἀεὶ γε μειούμενα!) ἀπαραίτητα, εἰσίτω"· δι' ἧς πρώτης προδοτικῆς πύλης ὁ κόσμος διεισῆλθεν εἰς τὸν οὕτως ἄφευκτον διὰ τοῦ "χριστιανισμοῦ" καταστάνατα φοβερῶτατον πάντων μεσαίωνα, ἥστινος ἀγωγῆς τὴν *ἀβεβαίαν ἀξίαν, ἀναμφίβολον ἀπαξίαν καὶ μέγα ἐπὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καταθλιπτικὸν βᾶρος*, ἀντὶ τῆς χαροποῦ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δοθείσης ἐλευθερίας καὶ γενικῆς πρὸς τὸ μαθάνειν ἐφέσεως, ἀποδεχόμενος ὁ παιδευόμενος μεταφέρει εἶτα τῇ κοινωνίᾳ, τῇ ἀποδεχομένῃ τὸ πονηρῶς ὑπὸ πονηρῶν οὕτως ἐπιβαλλόμενον γενικὸν κλίμα τὸ λέγον "καλὰ μὲν τὰ γράμματα, ἀλλ' ὅμως οὐ τὰ πολλὰ"! Ἐὰν διὰ τὴν πολλὴν σου "πίστεως καὶ πατρίδος ἀγάπην" ὅλως πικροὶ φαίνωνται σοι οὗτοι οἱ λόγοι, ταῦτα μόνον σαυτὸν ἐπερώτησον καὶ ἐπίμεινον τιμίαν μόνην σαυτῷ δοῦναι ἀπάντησιν· ὅτι γὰρ οὔτε ἡ λογικὴ ἐπιτρέπει τιλὶ ἦσσαν ἔχειν κριτήριον τοῦ ἐξ ἀποτελέσματος μόνου ὀριζομένου, οὔτε τις ἐπὶ τοῦτο ὑπεκφυγὴ τίμιον καὶ ἄνδρα καταδείκνυσι τὸν ἐπερωτῶντα: Ποίαν καὶ πόσῃν τὸ Βυζάντιον παρέλαβε τὴν πολιτισμικῶς Μεγάλην Ἑλλάδα; Ποίαν δὲ καὶ πόσῃν εἰς τοὺς νέους χρόνους παρέδωκε ταύτην; *Ποῦ* γὰρ εἰσι νῦν αἱ ἀναρίθμητοι ποτ' ἀκμάσασ' ἑλληνίδες πόλεις τῆς ἀρχαιότητος, χοῖ ἐν αὐταῖς Ναοὶ τοῦ Θεοῦ; *Ποῦ* δ' οἱ ἀρχαῖοι λιμένες; *Ποῦ* δ' αἱ ἀρχαῖαι ὁδοί, γέφυραι, καὶ ὑδραγωγεῖα; Οὐ πάντα ταῦτα διὰ τὴν Βυζαντινῶν μόνων ἀμέλειαν εἰς ἐρείπια ἐπὶ τῆσδε δυστυχοῦς γῆς κείται, εἰ οὐχ ὑποκάτω αὐτῆς; *Διατί* οὐ σὺ σκέπτεσαι ὅτι τὰ ἔργων ἐρείπια τοὺς μὲν κόπῳ μεγάλῳ τὰ ἔργα κατασκευάσαντας διαφῆμῳ διὰ τῶν αἰῶνων τιμᾷ, τοὺς δὲ κείνα μὴ ἀρκούντως ὑπερασπίσαντας καὶ τοὺς ἐκεῖν' ἐς ἐρείπια καταρρίψαντας καὶ τοὺς ἐκεῖνα μηδέποτ' ἀναστηλώσαντας καὶ τοὺς ἐπὶ κείν' ἀδαπάνως συγκινουμένους καὶ κλαυθμηρίζοντας καὶ τοὺς ἀπὸ κείνων οὐδὲν δίδαγμα ζωῆς ἐπὶ τὰ Ἄνω ἐξέλκοντας διαβοητῶς δι' αὐτῶν τῶν ἰδίων αἰῶνων ὀλοσχερῶς ἀτιμάζει, τοὺς

οὕτω πολλαπλῶς αὐταποδεικνυμένους βαρβάρους, πρὸς παραδειγματισμόν, αἰεὶ κατακαίοντα, τῶν πορευομένων διὰ τῶν καιρῶν καὶ διεξερχομένων τῆς γῆς; Οὐκ ἄσβεστος κατὰ τὸν σκότους καιρὸν ἐγένετο τάρχαϊα λευκὰ μάρμαρα; *Ποῦ* εἰσιν αἱ παρὰ τάρχαϊα *ζῶντα ἱστάμενα*, οὐ τὰ μνημεῖα-μνήματα κατακείμενα-κειμήλια, προσθήκαι τοῦ Βυζαντινοῦ κλέους; Πλείσθ' ὅσ' ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει κατασκευάσματα Ἑνετῶν: *Ποῦ* οὖν ἐστι τὰ ἔτι πλείονα *κάρτιώτερα τῶν ἀρχαίων ἀναμεινόμενα* τῶν Βυζαντινῶν; Ἀληθῶς ἔτι δοκεῖς σὺ ὅτι ἐχθρὸς ὡς οἱ Τοῦρκοι ἐκυριάρχουν ἂν ἐπὶ τῶν ἐλλήνων, εἰ οὔτοι παρέμενον Ἕλληνες κοῦκ ἐγκατέλιπον τὸρθὸν ἀρχαίων αὐτῶν πνεῦμα; *Ποῦ* εἰσιν τάρχαϊα λυκεία, ἀκαδημαίαι, πανεπιστήμια; *Ποῦ* δ' αἱ ἀρχαῖαι βιβλιοθήκαι; Τί δ' ὅλως νέον τοῦ Λόγου γε ἄξιον προσετέθη τῇ *αἰεὶ ζῶσῃ* ἀρχαίᾳ γνώσει, ἐπιστήμῃ καὶ τεχνικῇ ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν; Οὐ ταῦτα πάντ' ἐγκατέλιπον οὔτοι, ἀπλοῖ τῶν *ὀλίγων διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν* ἔτι διαμεινάντων ἀρχαίων παπύρων ἀντιγραφεῖς γεγονότες, μᾶλλον, ἢ τῶν ἀρχαίων σπουδῶν συνεχισταὶ ἀξιώτατοι; Τί δοκεῖ σοι; Ἐγκατέλιπον ἂν ποθ' οἱ ἀρχαῖοι τὴν Ἑλληνίδ' Ἀλεξάνδρειαν εἰς χεῖρας βαρβάρων, μεθ' ἧς ἐλαφροτάτης συνειδήσεως ἔπραξαν τοῦτο οἱ ἐλάχιστ' ὀλιγώτερον τούτων Βυζαντινοὶ βάρβαροι;

(β) Τί οὖν συνέβη ἐν τῷ μεταξὺ ἕτερον, ὡσθ' ὁ μεσαίων τῶν "χριστιανῶν" καταστῆ οὐ μόνον αἰὼν σκότους ἀλλὰ καὶ νωθρότητα, κυρίως πνευματικῆς, παρὰ τάντιθέτως δοκούμενα; Πρὸ τοῦ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει αὐτῇ παροργίζεσθαι, *ἀποτίμησον δικαίως, εἰ δύνασαι*, τὸ ἔργον πολιτισμοῦ τῶν ἀφ' Ὀμήρου ἕως τῆς κτίσεως Κων/πόλεως, κάπ' αὐτῆς ἕως τῆς πτώσεως ταύτης, περίπου ἵσων χρονικῶν περιόδων! *Πῶς* οὖν σὺν Θεῷ ἦν ὁ μεσαίων; Μὴν ὁ Θεὸς αἰῶνας, ἢ νοῦ καὶ χειρῶν *Λογικὰ συνολικὰ πολιτισμοῦ ἔργ'* ἀφ' ἡμῶν ἀπαιτεῖ; Μὴν ὁ μεσαίων ἐπήνεγκε τὴν συντέλειαν; Μὴν ἀπὸ τοῦ μακροῦ κείνου ὕπνου ἐν τέλει ἀφυπνισθέντες οἱ ἄνθρωποι οὐ πάλιν ἐπ' ἐργασίαν ἐρρίφθησαν, καθὼς ἐστὶν ἡ πνευματικὴ αὐτῶν φύσις; Μὴν ἄρ' ὅτι *διὰ τῆς ἐργασίας καὶ πλοῦτος κομίζεται*, ὑποπτος οὗτος ἐστὶ καὶ ὑποπτον ταύτην ποιεῖ; Ἴδε τίνες οἱ κατ' αὐτοῦ βάλλοντες, καὶ κρίνε μὴ δι' αὐτοῦ κατ' αὐτῆς οἱ ὀκνοὶ βάλλουσι, καὶ δι' αὐτῆς κατὰ τῆς *πειθαρχίας τοῦ Πνεύματος*, τοῦ διὰ μόνης αὐτῆς ἀγομένου ἀπ' ὀκηρίας πρὸς Οὐρανόν! Ἴδε τοὺς νῦν Ἕλληνας: Πῶς καταφέρονται κατὰ τῆς *ἐργατικῆς* "Δύσεως", τῆς διὰ μόνης τῆς τιμίας καὶ σκληρᾶς αὐτῆς ἐργασίας γενομένης πλουσίας! Ἴδε τὴν "ποιότητα" τῶν ἔργων αὐτῶν καὶ σύγκρινον ταύτην μετὰ τῆς τῶν ἐκείνης! Ἴδε μετὰ πόσης σπουδῆς οὔτοι, ἐπὶ πεντηκονταετίας συναπτὰς ἤδη τρεῖς, "συντηροῦσι" τὰ Παρθενῶνος *παραμένοντ' ἀσυντήρητ'* ἐρείπια, ὅτε

μία μόνη πενταετία ἐξήρκεσεν εἰς τὸ καινὸν ἀνεγείραι αὐτόν, πρὸ δ' αἰῶνων πέντε καὶ εἴκοσι! Σύγκρινον τάρχαϊα μηχανικὰ μέσα μετὰ τῶν νῦν εἰσαγόμενων ἀπὸ τῆς Δύσεως!

(γ) Οὐδὲν ἕτερον ἢ ὅτι ἀπὸ τόθ' οἱ Ἕλληνες ἐγκατέλιπον τὴν τιμίαν, σκληρὰν ἐλευθέρων ἀνθρώπων παιδείαν τε καὶ σοφίαν, ὡς καὶ τὴν ὅλως ἐπὶ θείῳ μόνῳ σκοπῷ ἐργασίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἀντὶ τῆς "εὐκόλου" εἰς αὐτοὺς διαφημισθείσης εἰσόδου εἰς τὸν "Παράδεισον" (ὡς ὑπὸ *τάβωθητου* Θεοῦ παντὸς γιγνομένου τοῦ κόπου τοῦ εἰς Πολίτας τοῦ Παραδείσου τρέπειν τοὺς ὅλως ἀξέστους, τοὺς διὰ κενῶν λόγων χειλέων καὶ πρὸς *κοσμικὸν* μόνον συμφέρον εἰς Θεὸν "πίστιν" δηλοῦντας καὶ παρ' ἀφελῶν ὡς πιστεύοντας ἐκλαμβανομένους), ὃν κακοδοξώτατα ὑπεσχέθησαν ἀφελοῖς οἱ ἕως τοῦ νῦν ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ ἀσιατικοῦ πνεύματος ἐμπνεόμενοι, ἀλλὰ πονηρόταθ' ὡς "Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ παρουσιαζόμενοι, χυτὸ τὸ πρόσχημα τῆς "Ῥωμιοσύνης" ἑαυτοῖς δούλην κρατοῦντες τὴν ἐπὶ γῆς πρηνῆ κειμένην Ἑλλάδα· ὅλως ἀδιαφοροῦντες περὶ τῶν ἐπὶ θύραις, τείχεσι, δόμοις, σχολείοις, γυμναστηρίοις, ναοῖς, ἔδραις, καθηγεσίαις, ἀκαδημίαις, ταμείοις, διοικήσεσι καὶ στρατηγείαις τοῦ κράτους πολυποικιλωτῶν ἀλλοφύλων χόμοφύλων ἐχθρῶν, οὓς οὐδέποτε κάλλιον ὑπηρετήσαν πατρίδος προδόται ὡς πάντες οὗθ' οἱ μοιμῶς χυπερηφάνως περιφερόμεν' ὡς "πατριῶται"! Εἰ δ' ἀπορεῖς: "Μά, εἰ ἔτι ἔχομεν ἀρχαῖά τινα κείμενα, τοῦτ' ἀναμφιβόλως ὀφείλομεν εἰς τὴν περὶ ταῦτα φροντίδα τῶν Βυζαντινῶν!", τί δεῖ μέ σοι ἀπαντᾶν; Ὅτι ἀναμφιβόλως! Ἄλλ' οὐ διὰ τοὺς ὀλίγους χάριτας ὀφείλομεν τοῖς πολλοῖς! Οὐδὲ διὰ τὴν παρὰ τῶν ὀλίγων χρῆσιν τῆς γλώσσης Ἑλλήνων, τὴν διὰ μόνον συμφέρον παραταθείσαν ὑφ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν ἀρχαίαν παιδείαν καὶ ἐπιστήμην, δικαιούντ' εἶθ' οἱ ὀλίγοι εἶθ' οἱ πολλοί, τουτέστι πάντες οἱ Βυζαντινοί, τινὸς ἰδιαιτέρας τιμῆς!

(δ) Σύνισθι δὲ καὶ τοῦτο τὸ φοβερὸν: Ὅτι τὸ παντάπασι θλιβερὸν ἑλληνικὸν κράτος, διὰ καθηγητῶν [οὐδὲν ποθ' ὡς καὶ δι' αὐτῶν τῶν νῦν γιγνομένων διδασκομένων, ὅμως σπουδαίων παρ' ἀφελῶν δοκουμένων χέαυτοὺς μάλα σπουδαιότερους δοκούντων, περὶ τὴν Ἑλλήνων παιδείαν καὶ γλώσσαν τὸν καιρὸν αὐτῶν καταδαπανῶντων ὁμοῦ μεθ' ὅσου πλείονος δύνανται πλούτου τοῦ δήμου] τῶν *δημοσίων* διὰ τὸν ἀπόλυτον αὐτῶν ἔλεγχον κρατουμένων ἐν Ἑλλάδι πανεπιστημίων, ἀπὸ καθέδρας διδάσκει ὅτι οὐδεὶς Ἀθηναῖος τοῦ πέμπτου ἀρχαίου αἰῶνος ὠμίλει ὡς ὁ Αἰσχύλος ἢ ὁ Πίνδαρος ἔγραφον, χότι αὐτόχρομα γελοῖον ἐστὶ τοῦτο πρεσβεύειν! Κᾶρ' ὅτι "περιττή" ἐστὶν ἢ περὶ τὴν γλώσσαν Ἑλλήνων "ἰδεοληψία" τῶν ἀκραιφνῶν!

Τούτ' οὖν ἐρωτῶνται κάκεινοι: Γράφουσιν ἄρα διὰ τοὺς ὀλίγους ἢ τοὺς πολλοὺς οἱ καὶ νῦν κατ' ἐπάγγελμα γράφοντες; Οὐ πάντες, οἷς νῦν ἔξεστι γράφειν, ὁμιλοῦσι καὶ γράφουσι συντασσόμενοι τῇ παρ' αὐτῶν διὰ νόμου ἐπιβληθείσῃ βαρβάρῳ κοινῇ γλώσσῃ καὶ "γνώσει"; Γράφουσιν ἄραγε νῦν οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς, ποιηταί, ἢ δημόσιοι "διανοηταί", οἱ διὰ τῶν ἔργων αὐτῶν ἀποζῶντες ἀποτεινόμενοι τοῖς συγχρόνοις ἐν ἀγνώστῳ τοῖς πολλοῖς τιμὴ γλώσσῃ, ἢ τῇ κοινῶς παρὰ τῶν πολλῶν πως νῦν κατανοητῇ; Ἡ ἀγνοοῦσιν οἱ νῦν τοιαῦτα διδάσκοντες περὶ τῶν Ἑλλήνων ὅτι καὶ διὰ τοῦ θεάτρου ἐδιδάσκοντο κείνοι; Διανοοῦνται ἢ μήπως τολμῶσι νῦν οἱ τοιοῦτοι γλώσσῃ ἐτέρα διδάξαι τοὺς αὐτῶν μαθητάς, ἢ τῇ παρὰ τούτων ὁμιλουμένη, δι' ἧς οἰονεὶ ἀγραμμάτους ἐκείνους οὐτ' ἐγκατέλιπον ἐν αὐτῷ τῷ οὕτω τοιαῦτα δι' ἐνὸς μόνου ἀποβλακούντος "συγγράμματος" διδάσκειν αὐτούς; Διατί ἄρ' ὅπως οὖν ἄλλως εἶχον τὰ παρ' Ἑλλησι πράγματα, πλὴν τοῦ διὰ νόμου ἐπιβαλεῖν γλώσσαν *χυδαίαν* καὶ *βαρβαρον* "γνώσιν"; Εἰ οὖν οἱ τοιαῦτ' ἀπὸ καθέδρας ἀναίσχυντα ψεῦδη διδάσκοντες πολλοὺς νῦν ἄλλους τυφλοῦσιν αὐτοὶ τυφλοὶ παραμείναντες, μηδὲν ὡς καὶ παρ' αὐτῆς ἔτι τῆς Αἰσωπέου ἀλώπεκος διδαχθέντες, καὶ διὰ τῆς κατ' ἀπομνημόνευσιν "γνώσεως" ἦν ὡς αὐτῆς ἐρασταὶ καὶ διδάσκουσι μηδὲν ὄντως αἰώνιον μόνον δ' ὅλως ἀχρεῖα οὕτω διδάσκοντες, καὶ διὰ τῆς κατὰ κρίσιν ἀληθοῦς γνώσεως ἦν κάσβέστως μισοῦσι μηδὲν ἄρ' ὄντως ὠφέλιμον μόνον δ' ὅλως ἀνωφελῆ τοῖς αὐτῶν μαθηταῖς μεταγίζοντες, μηδὲν οὕτως αὐτοὶ οὗτοι ἄξιον τοῖς αἰῶσιν οἰκοδομοῦντες ἐφ' ᾧ θεμελίωσι οἱ Ἕλληνες πᾶσιν ὑπεδείξαντο τοῖς ἐπερχομένοις, σὺν ἤδη νῦν δύνασαι κρίνειν (ὁ)ποῖον αὐτοὶ πάντες ἐτοιμάζουσι τὸ μέλλον ταύτης τῆς χώρας!

(ε) Οὐκ ἔστιν ἀληθές ὅτι ὑπὸ τοιούτων καθηγητῶν τοῦ ἔθνους διδασκομένου ἀναρίθμητα ὅσ' ἀντικείμενα τῆς ἀρχαίας κληρονομίας ξένοις ἐπωλήθησαν καὶ πωλοῦνται ἀντὶ δ' ὀβολῶν παρ' αὐτῶν τῶν βαρβαρωτάτων πάντων "νεοελλήνων", τῶν δοκούντων ἑαυτοὺς δεινῶς "προσβαλλομένους" διὰ *μόνης τῆς μείας* τῶν ἀδιαπτῶτως ἔτι καὶ νῦν διαπραττομένων αἰσχρῶν σφῶν αὐτῶν πράξεων ἀλλ' οὐχὶ διὰ μόνων τῶν αὐτῶν παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν *διαπράξεων*, κοῦδόλως πως σκεπτομένων ὅτι *οὐδόλως* σέβοντ' αὐτοὺς εἶθ' ὡς λαὸν εἶθ' ὡς ἀνθρώπους οἱ μετ' αὐτῶν συναλλασσόμενοι ξένοι!; Διότι τίς ὄντως τιμᾶ τοὺς ἐπὶ χρήμασιν ἀνερυθριάστως βαρβάρως πωλοῦντας καὶ ξένοις προδιδόντας τὴν τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀρχαίαν κληρονομίαν, ἧς γυμνὴν καὶ πρὸς θέαμα κείνην οὕτω προσφέρουσι τοῖς ἐπὶ χρήμασι καὶ πρὸς περιγέλωτ' αἰσχροῦ παρατηροῦσι θεάματα; Τίς τῶν προδοτῶν τούτων αἰσχύνεται διότι *ὡς καὶ σεμνῶν νιῶν*

γυμνῆν οὕτως οὗτοι παρουσιάζουσι τὴν πατρίδ' αὐτῶν τοῖς λαοῖς, ἀντὶ τοῦ καλύπτειν χυπερασπίζεσθαι τὴν ἐκείνης γυμνότηθ' ὡς αἰεὶ ποιοῦσι σεμνῶν πατρίδων σεμνὰ τέκνα; *Τίς* δ' αὐτῶν σκέπτεθ' ὅτι γυμνῆν οὕτως οὗτοι παραδιδόασι τὴν πατρίδα τοῖς ἐπερχομένοις αἰῶσιν; Ἦδη δημοσίᾳ ὠμολογήθη ὅτι, κοῦδεῖς τῶν δῆθεν διασῆμων παρισταμένων ἤσχύνθη διότι, ἐν ταῖς Ἀθήναις τῶν δύο ἢ τριῶν μόλις χιλιάδων ψυχῶν, ὁ Lord Elgin ἐπὶ μῆνας ἡμερησίως ἐμίσθωνε τριακοσίους ἕως πεντακοσίους ἐργάτας· ἦτοι, *πριάμενος τούτους ὠνῆ, οὐχ ὄπλοις δεσμίους τοὺς ἕως θανάτου ἀρνούμενους ἐξαναγκάζων!* Οὐδαμοῦ ἀναφέρεθ' ὅτι οὐκ ἦσαν ἀθηναῖοι ἢ Ἕλληνες οἱ τοιοῦτοι, ἢ ὅτι ἀντέδρασαν ὀπωσοῦν ἐπὶ τῷ καὶ διὰ πρίονος βληθέντος ἐπ' εἰσέτι ἀκέραια κᾶς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν θέσιν ἱστάμενα τοῦ Παρθενῶνος κοσμήματα βαρβάρῳ ἀπαισίῳ βιασμῷ τῆς πατρίδος, οἱ καὶ τότε ταύτην πονοῦντες τῆς πόλεως κάτοικοι-πατριῶται, εἰ ἦσαν τινες καὶ τότε ἀληθῶς ταύτην πονοῦντες γνήσιοι πατριῶται! Ἄλλ' οὐδεὶς τῶν καὶ νῦν ἀφθόνων τῆς πατρίδος δημοσίων καπηλίων, τῶν καὶ νῦν ἐκποιούντων ὡς καὶ τὰ ἱερὰ τῆς πατρίδος ἐδάφη τε καὶ ὀνόματα ἢ ἔτι τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ δημοσίᾳ ἀπὸ τηλουράσεως συζητήσας παρόντων "καθηγητῶν" καὶ λοιπῶν "διανοητῶν", πάντων αὐταρέσκως ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ αὐτῶν ἐκεῖ παρουσία μειδιῶντων ὑποκριτῶν, συνήγαγε τὸ δημοσίον ἐξευτελιστικὸν μάθημα, μήπως ἐνωτισθῶσι καὶ αἰσχυρθῶσι οἱ καὶ νῦν πολυποίκιλοι παντοιοτρόπως ἀσελγοῦντες ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς πεπτωκυίας πατρίδος, ὥστε λίθους βαρεῖς περὶ τοὺς ἑαυτῶν τραχήλους βαλόντες βάλωσι ἐπὶ τέλους ἑαυτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν· ἵνα οὕτως ἀποπλυθῇ ἡ ἱερὰ γῆ ἀπὸ τῆς υἱικῆς αὐτῶν ἀσελγείας!

§190. Πῶς οὖν νῦν ἐφθάσαμεν ᾧδε, ἂν οὐ διὰ τῆς ὅλης περὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ παρ' αὐτῆς σημαίνόμενα καὶ νῦν ἔτι συνεχιζομένης καταστροφικῆς ἀντιλήψεως τῶν Βυζαντινῶν, πρώτων τοσοῦτον εἰς σκοπίμως κενολόγους ῥητορείας ἀναλωθέντων καὶ "λογοτεχνίαν", ἦτοι ἀνθρωπίνην λόγων καὶ λέξεων τέχνην δοκησάντων τὴν βαθεῖαν ἐν Τεχνον διὰ τοῦ Λόγου ἑαυτὴν συνιστῶσαν καὶ γενομένην διαπλοκὴν τῶν ἀντικειμενικῶν ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τ' Ἀνθρώπου πραγμάτων, δι' ἧς Ὀντικῶς, ὑπαρκτικῶς, χόλως αἰεὶ Λογικῶς διαπλέκοντ' ἀλλήλοις αὐτὰ ταῦτα τὰ διὰ περιπλόκων λέξεων τε καὶ λόγων δηλούμενα, περὶ ᾧν οὐδόλως οἱ Βυζαντινοὶ διηνέγκαντο· ὥστ' ἐπὶ παραδείγματι, οἱ αὐτῶν, οὐ τῶν ἀρχαίων, περὶ πόλλ' ἀσυστόλως νῦν φλυαροῦντες ἀκόλουθοι ὀνομάζωσι "φιλοσοφικὴν" τὴν ὅλως ἀφιλοσόφητον περὶ τὰ βαθέως διὰ λόγων δηλούμενα, ἀλλὰ περὶ τὸν κατ' ἐπιπολὴν λόγον καὶ λέξεις μόνως ξηρὰς ἀσχολουμένην, πλὴν

μηδένα ποτέ τῶν ἀρχαίων ἰσάξιον παραγαγοῦσαν *φιλόσοφον*, "φιλολογικὴν" σχολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις τουλάχιστον "πανεπιστημίου"· νῦν ὡσαύτως σαφῶς καθοράται! Ὅμως οὐδόλως οἱ πολλοί, καταβλακευθέντες, καγχάζουσι τοὺς ποικίλους τοιούτους εἰς τοιαῦτα σχοεῖα "μορφωθέντας" καὶ πανταχόθεν προβάλλοντας ὑβριστάς, κάκ τοῦ ἀσφαλούς πάντοτε δρῶντας ἐπιμηθεῖς, τοὺς αἰεὶ ἀσφαλεῖς πλὴν κενὰς κρίσεις τούτοις προσφέροντας· διότι παραλελυμένοι τῷ νῶ οἱ πολλοὶ δέχονθ' ὡς δῆθεν σοφοὺς τοὺς πονηρότατ' ἐν τοῖσδε καιροῖς μὴ ἀποφεύγοντας ἐπὶ παχυλοτάτῃ ἀντιμισθία γίγνεσθαι διαβο(υ)λευτάς, ἀλλ' οὐδέποτε δεχομένους γίγνεσθαι *δρῶντας ἐκ τοῦ ἐπισηφαλοῦς προμηθεῖς*, μεστὰς αὐστηρὰς σκέψεις τούτοις προσφέροντας· διότι παραλελυμένοι τῷ νῶ οἱ πολλοὶ οὐδέποτ' "αἰσιοδοξεῖν" παύουσι· διότι παραλελυμένοι τῷ νῶ οἱ πολλοὶ πάντοτ' ἐπ' ἀνέλπιστ' "ἐλπίζουσι"· διότι παραλελυμένοι τῷ νῶ οἱ πολλοὶ ἐπὶ τῷ ἔργα σωτήρι' ἀναλαβεῖν ἀδρανοῦσι· διότι παραλελυμένοι τῷ νῶ οἱ πολλοὶ ὡς ναρκωτικὰ καταπότι' ἀσμένως καταπίνουσι τὰ ναρὰριθμητὰ τὴν πατρίδ' ἀνηκέστως ζημιοῦντ' ἀγοραῖα, ἀναιδῆ, ἀσύστολα, αἰσχροῖα, εὐτελεῖα, χόλως τῷ ὄρωντι διαφανῆ κακοῖη ψεύδη αὐτῶν τε κάκεινων πάντων ὁμοῦ· ὦν ἐν νῦν μέγα λίαν ἐστὶν ὅτι ἀνοικτῆ δῆθεν ἦν πάντοτ' ἐπ' ἀνατολῇ ἢ ἀρχαία Ἑλλάς, δι' ὃ δῆθεν νῦν ἄρα καὶ δικαιοῦμεθ' οὐδὲ μὴν ἀλλὰ χυποχρεοῦμεθ' ἐπ' ἀνατολῇ" εἰσέτι προσβλέπειν· ὅλως παρορωμένου ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνατολῇ ὡς κατευθύνσεως ἐπὶ γῆς ἀλλ' ἐπ' ἰδέαις ἀξίαις πάντοτ' ἐστρέφετο ἢ Ἑλλάς· ὅπερ ἰταμῶς ἀγνοοῦσιν οἱ νῦν σοφισταὶ καὶ ποικίλοι τῆς Ἀληθείας καταχρασταί, ἀπὸ τῆς νῦν ἐπὶ κακῷ ἠνωμένης δῆθεν "ἐλληνικῆς καὶ ὀρθοδόξου χριστιανικῆς" ἑαμοκομμουνιστικῆς εὐωνυμοδεξιᾶς ἐξικνούμενοι, ἵνα μὴν ὁμολογήσωσιν ὅτι ἀδρανῆσαντες ὑπερεκεράσθησαν ὑπὸ τῆς "Δύσεως", χίνα συνεχίσωσι προβάλλοντες *ἀνύπαρκτον, δῆθεν "ἀντίστασιν"* κατ' αὐτῆς—παρ' ἧς ποικιλοτρόπως καὶ τρέφονται· ἧς τοὺς *χυδαίους μόνους ἰταμῶς ἀντιγράφουσι fashions and mannerisms*, ἧς οὐδέποτε τοὺς *εὐγενεῖς μόνους εὐθαρσῶς ὡς χέ-αυτῶν* καταγράφουσι τρόπους· εἰ καπὶ βαθεία, βαρβαρικῆ, βαλκανικῆ, μικρασιατικῆ, τουρκικῆ ἀνατολῇ διαμένειν θυμικῶς προτιμῶσι· τοιαύτην φεῦ ὅλην, ὀρωμένην τε κάκρωμένην, καταστήσαντες τὴν Ἑλλάδα—ἦν οὕτω νῦν "ἐκδικοῦνται" διὰ τὴν δῆθεν κεφαλαιοκρατικὴν νίκην αὐτῆς [ἦν οὐ γὰρ μόνη κατήγαγεν, ἧς τοὺς καρποὺς ἀγνωμόνως ἀπολαμβάνουσιν] ἐπὶ τῆς ποτ' "Ἀνατολῆς τῶν δῆθεν ἐργαζομένων λαῶν", ἀλλ' ἀνοήτως καὶ ἡλιθίως ἀρνοῦνται καθορᾶν ἐν ταύτῃ τῇ "ἐκδικήσει" καὶ κενῇ ὅλη ἀντιδικία ὅτι μόνους ἑαυτοὺς ζημιόουσι καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς ἀνέλπιστα μεγάλα κέρδη προσφέ-

ρουσιν· ὡς ἔαν οἱ τῆς "Δύσεως" ἐργαζόμενοι οὐ πολλαπλασίως ἀποδοτικώτερον ἐργάζωνται κείνων τῆς "Ἀνατολῆς", χῶς ἔαν οὐ διὰ μόνῃς τῆς ἐπιπόνου ἐργασίας νοῦ καὶ χειρῶν, πολλαπλασιαζούσης τὸ ἴδιον αὐτῆς ἀποτέλεσμα, πλείον' αὐτῆ μόνῃ τίθησι πρὸ τῶν οὕτω μὴ ἀπ' αὐτῆς σχολαζόντων τὰ δι' αὐτῆς ἀγαθὰ, ὃ δίδαγμ' ἄριστα νῦν καταφαίνονται τελειότερον τῶν διδασκάλων μαθόντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς "Ἀπω Ἀσίας! "Ἄ πάντα ἡλίου φαεινότερα νῦν καθίσταται πᾶσι τοῖς τιμίως ὀρώσιν, εἰ οὐ καὶ τοῖς τοῖς ἀρνούμενοις ὀράν!

§191. Οὐ τῶν ὀλίγων ἀλλὰ τῶν πολλῶν γὰρ ἦν, ὅς ἦν ὁ τῶν βυζαντινῶν ἐπὶ μίαν μόνην πόλιν πολιτισμός (ὅς μόνος ἀντιγραφεῖς ὡς καθορῶνται κατέστησε τὴν παρούσαν Ἑλλάδα καὶ τὰς Ἀθήνας)! Εἰ ἦν τῶν ὀλίγων, ἀντέδρων ἂν οἱ πολλοί, κἀσώζετο ἂν ἡ ἀρχαία κληρονομία! Ἄλλὰ διότι συνειδητῶς ἦν τῶν πολλῶν, ἀπαιδευτῶν διὰ τῆς μὴ συγχρονισαμένης ἀλλ' ἐγκαταλειφθείσης ἀρχαίας παιδείας καὶ φιλοσοφίας διαμεινάντων, ἐπ' εὐτελῆ ἀνταλλάγματ' ἀσμένως συνετελέσθη ἢ παρὰ τῶν πολλῶν ἐγκατάλειψις τῆς ἀρχαίας κληρονομίας· ἐπεὶ γὰρ δι' εὐκόλων κἀκόπων ἀνταλλαγμάτων αἰεὶ ἐξωγούνηθ' ἢ προσοχή, τιμῆ, συμφωνία καὶ ἔνοχος σιγῆ τῶν πολλῶν! Οἱ ὀλίγοι ἔπραξαν ὡς ἐδύναντο, ἄνευ τῆς συμπράξεως τῶν οὕτω δεσμίων πολλῶν, κἄνευ τῆς συμπαράστασεως ταυτοκρατορικῶς ἀλλ' ἀσιγήτως τάρχαϊον κάλλος μισοῦντος ἀχρείου, δεσποτικῶς, ἀσιατικῶς τῆ ψυχῆ βυζαντινοῦ κράτους! Ἀληθῶς, πόθεν δοκεῖς σὺ ἐξικνουμένην τὴν τόσῃ βαθεῖαν ἐπ' ἀληθεῖ πολιτισμῶ ἀβελτερίαν, καὶ τοῦτον τὸν μέγαν τὰ πάντα περιβάλλοντα ζόφον, τὸν ἐγγενῶς νῦν ἐνδημοῦντ' ἐν τῷ κράτει τῶν "νέων ἐλλήνων"· παρὰ τὰ πολλὰ χῶλως κενὰ παρ' αὐτῶν περὶ δῆθεν "δημοκρατίας" λεγόμενα; Ποῦ ἐστὶ τὰ κατὰ τὸν εἰκοστὸν αἰῶν' οἰκοδομηθέντα μεγάλ' αὐτῶν ἔργα; Ἡ γῆ πᾶσα μεστή ἐστὶ μεγάλων μνημείων "κλασσικὰ" πρότυπ' ἐχόντων, ὑψωθέντων παρὰ λαῶν γνωριζόντων πῶς ὀρθῶς τὸ ὕψιστον παρελθὸν κάλλος καὶ κλέος τιμᾶν· κἂν τούτῳ τῷ τιμᾶν, ἑαυτοὺς ἐπίσης, μεγάλως καὶ δικαίως τιμᾶν! Ποῦ οὖν ὅμως ἐστὶ τὰ κείνοις ἀνάλογα τοῦ λαοῦ τούτου ἔργα, τοῦ ἑαυτοὺς μὲν γνησίους Ἑλληνας παρὰ πάντων θεωρεῖσθ' ἀπαιτούντων καὶ τὸ κείνοις διδόμενον σέβας ἴσως καὶ τοῖς ἀνήκον δοκούντων, ἀπολύτως ὅμως οὐδὲν ἐπὶ τοῖς ἐκείνων ἀθανάτοις προτύποις οἰκοδομούντων, χούτως ἑαυτοὺς ἀναξίους ἐκείνων ἀποδεικνύντων υἱοὺς καταπιύγοντας πᾶν ὃ αὐτοῖς ἐναπέμεινε Ἑλλάδος Πνεύματος ἴχνος ἐν ἡλιθία ἀχλύϊ, τοῦ περιπαθῶς νυχθημερὸν ἑαυτοὺς ἀναλίσκοντος διὰ γλοιωδῶν ψευδῶν "συζητήσεων" χῶν ἀναλίσκουσι παρ' αὐτῶν διακινουμένων ναρκουσῶν οὐ-

σιών τε καὶ σκευασμάτων ὑπὸ τοὺς καταθλιπτικούς τῆς ἑλληνίδος ψυχῆς ἐξ Ἀνατολίας εἰσαχθέντων ἀκροαμάτων; Εἰ οὐτ' ἀληθεῖς εἰσιν Ἕλληνες, πῶς οὖν ἄρα τοσοῦτον ἀμετακινήτως μισοῦσι τὸ ἐπὶ μόνα τὰ Ἄνω προάγον Πνεῦμα Ἑλλήνων; Ἔστι που γῆς λαὸς ἕτερος εἷς τὸ τῶν πατέρων αὐτοῦ μισῶν Πνεῦμα; Εἰ τοιοῦτός ἐστιν εἷς, χούτοι, φεῦ, νόθ' εἰσί! Φοβερά ὄντως ἐστὶν ἡ Ἀλήθεια! Διὰ τοῦτο, ἵνα μὴ ἐπ' αὐτοὺς ἀντιστραφῇ αὕτη, ἀπαύστως οἱ ἑαυτοὺς σεβόμενοι ἀγωνίζονται! Τούτους ὅμως, μὴ ζῶντας ἐν Πνεύματι, οὐδεμία πλέον τοιαύτη ἀγωνία συνέχει! Αἱ οἰκίαι αὐτῶν φλέγονται!; Οὗτοι, μισοῦντες τὴν γῆν τῶν πατέρων, ταύτας ἐνέπρησαν! Καὶ περὶ ταύτας καιομένας αὐτοί, βαρβάρων θεῶν μύστ' ἐπὶ γῆς κυλιδούμενοι, φρικαλέον τουρκικὸν χορὸν σύρουσι! Φρίξον ἐπὶ τάποτρόπαιον κύκνειον αὐτῶν ἄσμα! Πρὸ οὐδενὸς αὐτοὶ νῦν ὀρροδοῦσι τιμίου, ὀσίου, ἀγίου, πατρός, μητρός, συζύγου, παρθένου, τέκνου, νηπίου, βρέφους, ἢ καὶ τοῦ τοῦρανοῦ, οἱ ὧν τὸ ποτ' ἀνδρεῖον πνεῦμα νῦν μεμαλάκισται· οὐ ἔνεκ' αὐτοί, νεαροὶ πόρνοι τε κάμφοτέρων τῶν φύλων πορνίδια κἀηδεῖς γέροντες τὰ πάντα πλέον δημοσίᾳ ἀναιδῶς ἀνασκολοπίζουσι, πάντας ἀνθρώπους ἀσυστόλως προσπαθοῦντες προάγειν ἐπὶ πορνείᾳ καὶ εἴ τι χεῖρον ἀπομένει, καὶ δῆθεν "ἐννόμως"(!) πωλεῖν ἢ καὶ προπωλεῖν ἐπὶ χρήμασι δαπανωμένοις ὅλως ἀσώτως ὡς ἂν οὐκ ἔσται ἐπαύριον πάντα τὰ ἔθνη πολῦτιμα, καὶ σκηνοθετεῖν ἐκ τοῦ φυσικοῦ πᾶν ἔγκλημα καὶ πᾶν αἴσχος, καὶ προάγειν μεγάλως ἐπὶ δῆθεν τιμῇ πᾶν ὅ,τι πρὸ οὐ πολλοῦ ἔτι χρόνου εἰς τὴν ἀγχόνην τοὺς ἀτίμους ὠδήγει!

§192. (α) Μὴ παρανόει τὰ παντελῶς Λογικῶς ἀδιάσειστα, διὰ τῆς ἀνατολικῆς ἐσκεμμένης παρανοήσεως Ἀθηνᾶς καὶ Χριστοῦ! Οὐκ ἦν περὶ τούτου μόνου τοῦ κόσμου ἢ Ἀθηνᾶ, καὶ περὶ μόνου τοῦ μέλλοντος ὁ Χριστός! Τὸ "ἀπόδος καίσαρος καίσαρι" εἰς *μόνην ἀναφέρεται τὴν Δικαιοσύνην, οὐκ εἰς τὸν χωρισμὸν παρόντος καὶ μέλλοντος· ὅτι τὸ παρὸν ἐτοιμάζει τὸ μέλλον, καὶ τὸ οὐκ ἐστὶν ἀγνωστον τῷ Θεῷ!* Τὸ "τέλειοι γίνεσθαι, ὅτι ὁ Πατὴρ ὑμῶν ἐστὶ Τέλειος", κατὰ Δικαιοσύνην εἰς τὸ παρὸν ἀναφέρεται, καὶ οὐκ ἐστὶ τελειότης τὸ μέλλον ἀπὸ τοῦ παρόντος διαχωρίζουσα, ὥστε δοκεῖν τὰ νῦν κοινωνικῶς, πολιτικῶς καὶ πολιτισμικῶς συντελούμενα, *ἃ ἠθικὰ ἐστὶ καεῖ σὺν τῷ Λόγῳ δεῖ εἶναι πάντα*, ξένα τοῖς ἐπερχομένοις, κἄρα μὴ προσβλητέας τὰς ἀνομίας τοῦ "καίσαρος" ὑπὸ τῶν τεταγμένων φυλάττειν τὸ *αὐτὸ ἐν αἰεὶ* ἠθὸς ἀνθρωπίνου Πνεύματος καὶ ψυχῆς!

(β) Οὐκ οὖν ἔστι τι εὐκόλον ἢ ἐκ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τούτου μόνου δῆθεν τοῦ κόσμου ἢ ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἀναδυομένη δημοκρατία· κάποβλητέα ὡς δύσκολος ἢ ἐκ Θεοῦ καὶ τοῦ δῆθεν "πιθανῶς μὴ ὄντος" καὶ

πάντως μισητοῦ τοῖς ἀνόμοις ἢ ἄλλου Κόσμου ἢ δῆθεν ἄνωθεν ἐπιβαλλομένη τοῦ "καίσαρος" βασιλεία! Ὅτι ἢ μὲν δημοκρατία παντελῶς ἐστὶν ἀδύνατος ἄνευ τῆς τελείας παιδείας πάντων τῶν πολιτῶν, ἢ δὲ καισαροβασιλεία οὐκ ἐστὶν ἀνεπίτρεπτος τοῦ λαοῦ ἐσκεμμένως ἢ ἠθελημένως παραμένοντος ἀπαιδευτοῦ, εἴτε διὰ τῆς πονηρίας ἀρχόντων, εἴτε καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ἀποστατοῦντος τοῦ σφοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τελειότητα χρέους! Ἔστι δημοκρατία ἀπλῶς τὸ ψηφίζειν (ἢ τάντιπροσώπους ψηφίζειν), ἢ τὸ τοῦτο ποιεῖν μετὰ πλήρους γνώσεως καὶ τῆς καταλληλότητος τῶν ψηφιζομένων προσώπων καὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν προκειμένων πραγμάτων; Ὡς χὴ ψήφισις ἐστὶ κρίσις, πῶς ἄνευ πλήρους καπὶ τὸ κρίνειν παιδείας δύναται κρίνειν ὁ κρίνων; Ἔστι τὰ κοινὰ ὡς ἐκάστου τὰ ἴδια, ὡστ' ὁμοίως ἐκλέγειν καὶ περὶ κείνων ὡσπερ καὶ περὶ τούτων; Τὰ μὲν ἐκάστου αὐτὸν μόνον ἢ ἄλλους ὀλίγους ὀφείλει πως ἢ ζημιοῖ· ὥστε μικρόν ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῦ δημοσίου καλοῦ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπὶ τὰ ἴδια ἐκλογῆς τοῦ ἑνός. Τὸ δ' ἀποφάσκειν περὶ τῶν κοινῶν μεγάλως δύνατ' ὀφείλει ἢ ζημιοῦν τὸ τοῦ δήμου καλόν. Ὡστ' οὐχ ὅμοια ἀλλ' ἀνόμοια τοῖς ἰδίους τὰ κοινὰ δεῖται ἡγεῖσθαι, κάρ' ὅλως διάφορα τῶν περὶ τῶν ἰδίων τὰ περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν κοινῶν ἐκλέγειν κριτήρια δεῖται εἶναι. Ἄλλως ἐνδέχεται τὸ ἐκλέγειν ἐπὶ τῶν κοινῶν ἀποβῆν' ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ δήμου, ἢ τεθῆν' ἐς διακονίαν μόνων τινῶν πολιτῶν, ὡς ἐν τῷδε δυστυχεῖ τόπῳ καὶ συντελεῖται "νομίμως" κατὰ τὸν παρόντα καιρόν! Ἄλλ' οὕτω φαλούμενον, τὸ πολίτευμα παύει ὑπηρετεῖν τοὺς πολίτας, κἂν "δημοκρατικόν" λέγητ' ἐν πλήρει συνειδήσει τοῦ ψεύδους! Καὶ μὲν ταῦτα γνωστά ἐστὶ παλαιόθεν τοῖς ἐπιθυμοῦσι τιμῶς περιπατεῖν ἐπὶ γῆς· ὅμως τὸ πῶς αὐτὰ γίνεταί πράξις ἀρίστη οὐδόλως ἐστὶ τοῖς πᾶσι γνωστόν, οὐδ' ἐπιτυχάνετ' ἄνευ τῆς ἀρίστης παιδείας πάντων τῶν πολιτῶν περὶ πάντων τῶν πρὸ αὐτῶν ζητημάτων! Ὅτι, π.χ., οὐκ ἔξεστιν ἀναμένειν ἄριστον ἔργον ὁδοποιίας ποιείσθ' ὑφ' ἡγεσίαν προσώπου οὐδὲν γινώσκοντος ἄριστα καὶ περὶ τῆς μηχανικῆς τοῦ ἐδάφους καὶ περὶ τῆς κινητικῆς ὀχημάτων καὶ περὶ πασῶν τῶν λεπτομερειῶν τῆς οἰκονομίας μεταφορῶν προσώπων καὶ ἀγαθῶν! Οὐδ' ἔξεστί τιν' ἡγεῖσθαι στρατεύματος, ἢ στρατηγεῖν μάχην οὐδὲν περὶ πολεμικῆς τέχνης γινώσκοντι! Οὐκ οὖν ἐνέτυχεν ὅτι μεθ' ὅλην τρισχιλιετίαν οὐκ ἐστὶν ἔτι ἐπὶ ταῖς παρούσαις ἀνάγκαις ἀρτία ὁδὸς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, Κόρινθον ἢ Δελφούς! Οὐδ' ἐνέτυχεν ὅτι ἐπ' ἔτη τελευταῖα μακρὰ ἀστράτευτον εἴχομεν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ τῆς χώρας στρατεύματος, κοῦδεῖς τῶν μεγαλοσημόνων τῆς χώρας ὠργίσθη, ἢ καταγέλαστον ἐκείνων ἐποίησε! Ταῦτ' ἄρ' ὀφείλετ' ἐς μόνην τὴν γενικὴν περὶ τὰ κοινὰ τῶν ἐλ-

λήνων *ἀτιμίαν κάπαιδευσίαν*, ἀδυνατούντων κατανοῆσαι πῶς τὸν ἄριστον ἰατρὸν ἀνευρίσκειν· ἢ τὸν ἄριστον ἄνδρ' ἐπ' ἔργα δημόσι' ἐγκαθιστάναι, ὅστις καὶ πολύτιμος προληπτικὸς ἰατρὸς ἀναδείκνυται διὰ τοῦ δι' ἀρτίων ἔργων *προλαμβάνειν* τὰ κατὰ τῆς ζωῆς ἀτυχήματα! Γνωρίζοντων μὲν *πιθανῶς* ὅτι δεῖ σ' ἔχειν ἀρτίαν παιδείαν εἰ βούλη ἐπιτυχάνειν ἐπὶ τὰ ἴδια· μὴ γνωρίζοντων καὶ μᾶλλον ἠλιθίως ἐπιμενόντων ἀγνοεῖν ὅμως δέ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὰ κοῖν' ἀρίστη παιδεία ἢ ὑπηρεσία ὁ τῶν πολιτῶν καὶ δὴ τῶν δημοσίων ὑπηρετῶν ἐπὶ τὸ ἦσσον ποιεῖν καὶ μισθὸν μείζον' ἀπολαμβάνειν ἄκρατος ἀνταγωνισμὸς, ἐφ' ᾧ μόνω αἰεὶ οἱ νέοι Ἕλληνες "ἀριστεύουσιν"· ὅπερ μόνον ἐπὶ *τάπολυτον μηδέν, τοῦτο γε τᾶφευκτον φυσικὸν τέρμα πάσης ἡσσοῖος προσπαθείας*, δύναται φέρειν τὴν πολιτείαν καὶ σὺν αὐτῇ τοὺς πολίτας! Εἰσὶν οὖν σχιζοφρενεῖς, ἐρωτήσεις, οἱ Ἕλληνες; Οὐ σχιζοφρενεῖς, ἀπαντῶ, ἀλλὰ μεσαιωνικῶ τῷ πείσμον' αὐτῶν τρόπῳ ἀπαίδευτοι· οὐ δὲ μόνον διότι οὐ καλλιώνων διδασκάλων ἐνέτυχον, ὅπερ *οὐ τύχης ἀλλ' ἐκλογῆς* ἔστι προῖόν, ἀλλὰ καὶ διότι *πεισμώνως ἀρνοῦνται πᾶσαν τὴν ἀπαραίτητον ἀέναον Λογικὴν ἐπὶ κάλλιον μέλλον καταβάλλειν περὶ τὴν παιδείαν προσπάθειαν!* Ἄεὶ "εὐελπιστοῦντες!" Τὸ μὲν αἰεὶ προσκτᾶσθ' ἀγαθὰ πλείονα, ἐν οἷς πρώτη ἢ ἐλευθερία, οὐδέποτε' ἀποκάμουςιν ἀπαιτεῖν· τὸν δ' ἐπὶ τοῦτο ἀναγκαῖον τῷ πολίτῃ ἡμερήσιον κόπον καὶ μέριμναν διαρρήδη ἀρνοῦνται καὶ σκέπτεσθαι πέρι, λησμονοῦντες ἅμ' ὡς καὶ τὴν τὴν περὶ ἐλευθερίας φροντίδα! Ἄλλὰ πῶς πολίται χρηστοί, πῶς πολῖται καὶ ἐπ' ἐλάχιστον δύνανθ' οἱ ἀπαίδευτοι εἶναι; Οὐ περισσῶς Πλάτων τὰδύνατον τούτου κατέδειξε; Ὡς οὖν οἱ λοιποὶ λαοὶ πάντες ἀπὸ μακροῦ ἤδη μαθόντες τὸ Πλάτωνος δίδαγμα δημοκρατίας καλλίονος ἀπολαύουσιν ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν, οἱ δ' Ἕλληνες τοσοῦτον ὑστεροῦσιν ἐκείνων εἰς ὃ πρόταγμ' Ἕλληνες πρῶτοι ἐδίδαξαν τοῖς λαοῖς, ἤδη ἀπὸ μακροῦ ἄρ' ἐφέστηκεν ὁ καιρὸς ὅπως εἴτ' ἀρτίαν παιδείαν διδαχθῶσιν οἱ Ἕλληνες, λαὸς γέ τε καὶ κυρίως ἡγέται, ἢπερ ὅλως ἐλλείπει αὐτοῖς, εἴτ' ἀρθῆ ἀπ' αὐτῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίζειν τε καὶ ψηφίζεσθαι, *ὅπερ μόνοις τοῖς ἀρτίως πεπαιδευμένοις ἀνήκει!* Ἐτέρ' ἀπὸ τοῦ παρόντος τῆς ἑλλάδος ἀδιεξόδου διέξοδος οὐχ ὑπάρχει! Κάπατῶσιν αἰσchrῶς τοὺς περὶ ταῦτ' οὐκ ὀρθῶς σκέπτεσθαι δυναμένους οἱ τιν' ὀμιχλώδη τε κάβεβαίαν ὑπισχνούμενοι λύσιν τούτου τοῦ τῆς Ἑλλάδος αἰωνίου προβλήματος· ἐν ᾧ παρὰ πάντων νῦν ταχέως ὑποσκελίζονται, θλιβεροὶ οὔτ' οὐραγοὶ μακρὰν ὀπισθεν τῶν λοιπῶν ἀγωνιζομένων λαῶν παραμένοντες κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω τὸν ἄνθρωπον τιμῶσαν πορείαν!

§193. (α) Ἡ μήπως οὐκ ἔστιν ἡ δημοκρατία *ἄμιλλα ἐπὶ τῷ ἀ-*

τέρμονι μεγίστω, ἐπ' αὐτῇ τῇ σὺν Θεῷ τελειότητι, ἀδελφικὴ δέ γε καὶ συνεχῆς· ἐφ' ἣ σὺν Θεῷ ἐξεῖλκον ἑαυτοὺς οἱ ἀρχαῖοι, μηδέποτε ἀποκάμνοντες ἐνῶ διήρκει ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τὸ αἰὲν ἐν παντὶ ἀριστεύειν· ὅπερ οἱ μετέπειτ' ἐγκατέλιπον πλανηθέντες, πιστεύσαντες ὅτι διὰ μόνης τῆς Θεοῦ χάριτος εἰσελεύσεθ' ὁ ἄνθρωπος εἰς Παράδεισον; Ἀλλὰ τί ἐστι καὶ Θεῷ ραδιώτερον· τὸ καταστῆσαι βιαιώς πολίτας τελείους τῆς ἐν Οὐρανῷ Πολιτείας τοὺς πεισιμόνως ἀρνούμενους γενέσθ' ἀρτίους πολίτας τῶνδ' ἀτελεστέρων πολιτειῶν, ἢ αὐτὰ ταῦτα τὰ ζῶα τὰ οὐδεμίαν ἐπὶ κακίαν ἔχοντ' ἐπιμονήν; Ἄλλ' εἰ διὰ μόνης τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, πῶς οὐ βασανίζει τὸν ἄνθρωπον ὁ Θεός· ὅπερ ὕβρις κατ' ἀμφοτέρων ἐστίν; Ἀλλὰ πῶς ἄνευ τούτου τοῦ πρώτου βήματος ἔφθασαν οἱ νέοι Ἕλληνες ὅ,που νῦν ἔφθασαν, ἀπολέσαντες παρὰ τὰ δηλούμενα κατὰ τὸ δεύτερον βῆμα πᾶσαν τὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν αὐτῶν; Πῶς δ' οὐκ ἐστὶν ἄπιστος λαὸς ὅλος θρασύτατος, ὃς ἀπλῶς διατείνετ' ἐπὶ Θεῷ πίστιν, ἀλλ' αἰεὶ ἐπὶ τᾰπόλυτον μηδὲν φέρεται διὰ τῆς ἡσσοнос αὐτοῦ ἐπὶ παντὸς προσπαθείας; Ὡς τοιοῦτ' οὖν εἰσιν οἱ νῦν Ἑλλήνων ἀπόγονοι, ἀπὸ μὲν τῶν ἀρχαίων παντελῶς ἀποκόψαντες ἑαυτοὺς διὰ τὴν παρὰ κείνων αἰεὶ μείζονα ἀπαιτουμένην, τούτων δ' αἰεὶ ἡσσονα προσφερομένην προσπάθειαν, ἧς ἔνεχ' οὐθ' ὡς "Ρωμαῖοί" ἐπιποθοῦσι διακαῶς οἱ ἀνόητ' τὴν ἡμιβάρβαρον, ἀσιατικὴν τῇ ὑφῆ, κατὰ πάνθ' ὑποπτοῦ τοῦ Βυζαντίου ἐπ' ἔτι ἀσθενεστέρων ἰσχύν, ἢ τῆς ἀρχαίας σοφίας τὸ κλέος, ἦνπερ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον κοπιῶσιν ἀνακτῆσαι καὶ βελτιῶσαι ὡς γε καὶ δεῖ Ἑλλήνας καὶ Χριστιανοὺς Ὀρθοδόξους ποιεῖν, πῶς ἄρ' ἀληθῶς δοκεῖς σὺ Ἑλλήνας καὶ Χριστιανοὺς εἶναι τούτους; Σύμσθι ὅμως καὶ τοῦτο: Πῶς ἄρ' ἀληθῆ δημοκρατίαν πρεσβεύουσιν οἱ βυζαντινὴν ἀπολυταρχίαν ἐπιποθοῦντες διακαῶς; Οὐκ ἀναντιρρήτως σχιζοφρενεῖς εἰσιν οὗτοι τοῦλάχιστον κατὰ τοῦτο; Κούχ ἱκανῶς διὰ τοῦτο καταλαμβάνονται θρασεῖς κἀνόητοι ψεῦσται; Θρασεῖς μὲν διὰ τὸ ἰσχυρίζεσθαι δημοκρατίαν πρεσβεύειν!; Ἀνόητοι δὲ διὰ τὸ ἄλλους εὐπίστους εἶναι πιστεύειν!; Ψεῦσται δὲ διὰ τὸ μείζονος τιμῆς ἀξίαν τὴν βυζαντινοῦ ὑπηκόου δουλικὴν ὑποτέλειαν θεωρεῖν καὶ μάλιστα ταύτην ἐπιποθεῖν ὑπὲρ τὴν τάρχαίου πολίτου τιμὴν!;

(β) Πῶς οὐκ ἐστὶ τοῦτο ἀταβισμός; Ὁ μὲν ἀρχαῖος πολίτης ὕβριν κατὰ τοῦ Θεοῦ ἐθεώρει τὸ μεταβιβάζειν Θεῷ τὴν αὐτοῦ ἐν παντὶ ἐπὶ τελειότητ' εὐθύνην, ἦν αὐτὸς ὡς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ δῶρον, εἰ καὶ φορτίον τὰ μάλα βαρὺ, ὑπερηφάνως ὡς ἄλλος αὐτὸς Ἄτλας, μεγάλως οὕτω ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τιμηθεῖς, ἐβάσταζεν ἐνώπιον τοῦ τοῦτο αὐτῷ δόντος Θεοῦ! Ὁ δὲ τοῦ Βυζαντίου ὑπήκοος περιώριζεν ἑαυτὸν

ἐπὶ μόνη τῇ προσευχῇ καὶ νηστεία· ἵνα διὰ τούτων, ἤτοι πῶς εὐκολώτατα καὶ ταχύτατα διὰ τὴν ἐκ νηστείας ἀδυναμίαν *κᾶρ' ἄνευ ἐπιτελέσεως τοῦ δοθέντος αὐτῷ ἔργου*, μεταστῆ εἰς Παράδεισον· ὅλως παρειδῶς τὸ μέγα δοθὲν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δῶρον-ἅμα-καὶ-χρέος, ὅπερ οὕτω Θεῷ ἀντιμετεβίβασε, τοῦ πρῶτον καταστήσαι *τοῦτον* τὸν Κόσμον παράδεισον κατὰ δύναμιν τῇ βοηθείᾳ Θεοῦ, πρὸ τοῦ ἐπιζητεῖν ἀξιοθῆναι Κείνου τοῦ ἄλλου! Τί οὖν δοκεῖ σοι; Πῶς οὖν ἄλλως κόλασις γέγονε νῦν ἢ Ἑλλάς, εἰ μὴ διὰ τοῦ παρορᾶν τάρχαϊον ὑπόδειγμα καὶ τοῦ προτιμᾶν ἀντὶ κείνου τὸ βυζαντινόν, ὅπερ περαιτέρω οἱ νέοι ἔλληνες ἐξεπόρνευσαν διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν; Οὐχ οἱ βυζαντινοὶ διεκήρυξαν, ὡς κὰν αὐτῇ τῇ ἄλλως θαυμασίᾳ Θεῖα Λειτουργίᾳ αὐτῶν, τὸν Θεὸν ἀόρατον, ἀκατάληπτον, ἀπερίγραφτον, ἀπερινόητον, ὅλως λησμονήσαντες τὸν περὶ Οὗ τοιαῦτα λέγουσι Κύριον, τὸν ἐν πάσῃ σοφίᾳ ἀποκαλύψανθ' ἡμῖν ἑαυτὸν ὡς Χριστόν, τὸν διὰ τοῦ ἑαυτοῦ Πνεύματος *τοῦ ἐρευνῶντος καὶ τὰδὺτα ἑαυτοῦ βάθῃ* ὑποδείξανθ' ἡμῖν, τοῖς *ὄντως γ' ἐπιθυμοῦσι*, πῶς ἄριστα γινώσκειν Αὐτόν; Πῶς γὰρ ἄρα διὰ τῶν *συνήθων ἡμῶν μεθόδων καὶ μέσων* τῶν συμβατῶν μόνη τῇ ὕλῃ καὶ περὶ μόνην αὐτὴν εἰ πως ἀρίστων ἦν ἂν δυνατόν, Πνεῦμα Καθαρὸν *οὐχ ὕλην* ὄντα τὸν Κύριον εἶν' Αὐτόν *ὡς ὕλην* ἡμῖν ὄρατόν, καταληπτόν, περιγραπτόν, περινοητόν, ὥστε ἀντίθετα περὶ Αὐτοῦ λέγωμεν Αὐτόν μὴ τοιοῦτον εὐρόντες; Πῶς οὐκ ἐστὶ τοῦτο παντελῶς ἀφιλοσόφητος ἢ μὴ καθ' ὅλα παράφρων ψευδευσεβῆς βυζαντινῆ, οὐχ ἑλληνικῆ, σύγχυσις; Πῶς ὁ Θεὸς ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀπερίγραφτος, ἀπερινόητος παραμένει τῷ διακαῶς ἀπιγνώστως ἐπιποθοῦντι κάργαζομένῳ σὺν Αὐτῷ βοηθοῦντι κατανοῆσαι Αὐτόν;

(γ) Οὐκοῦν, ἀληθῶς ἄρ' αὐτοὶ λέγουσιν ὅτι ἀρνεῖται ὁ Κύριος προσεγγίζεσθαι καὶ κατανοεῖσθαι παρ' ὧν οὓς ἐπιθυμεῖ πλησιάζειν Αὐτόν ἵνα σωθῶσιν; Οὐκοῦν ἐγὼ λέγω! Ὅτι *οὐδεμία* ἀντινομία ὑπάρχει ἐν τῷ Θεῷ! Τί δὲ συνέβη; Μήπως τοῦτ' ἀκριβῶς ἦν τὰπ' ἀνατολῆς ὅλως ἀπηγορευμένον καρύκευμα, ὅπερ προστεθὲν τῇ Ὁρθόδοξῳ Θεολογίᾳ κατέστρεψε θόλον αὐτῆς ἀποτέλεσμα, ἐν τῷ νῷ τῶν μὴ ὅλως διὰ τῆς Φιλοσοφίας καὶ τοῦ Λόγου ἐνδιαφερομένων, εἴτ' ἐξ αἰτίας ἀγνοίας, εἴτ' ἐξ αἰτίας κακίας, ἀποκαθαίρειν τὴν πίστιν ἀπὸ πάσης ἐξ ἀπιστίας αἰτίας δεινῶν; Μήπως τοῦτ' ἀκριβῶς ἦν τὸ φοβερὸν μεσαιωνικὸν σκάνδαλον, ἐφ' ᾧ δεινῶς σκανδαλισθέντες οἱ ἄνθρωποι βαθμηδὸν κατ' ἀρχὰς μὲν ἔπαυσαν ἐλλόγως πιστεύειν εἰς τὰ καθαρὰ πνευματικὰ τοῦ Θεοῦ, τὰ φύσει ὄντ' ἀόρατ' ἀκατάληπτ' ἀπερίγραπτ' ἀπερινόητα τῇ κοινῇ ἡμῶν ὅλως ἀνοήτῳ "νοήσει" τῇ ἐκλαβούσῃ καὶ τὰ θεῖα ὡς ὑλικά, ὕστερον δ' ἐξέλαβον ὡς ὅλως

ἀνύπαρκτον πᾶν ὅπερ οὐχ ὑποπίπτει ταῖς σωματικαῖς ἀνθρωπίαις αἰσθήσεσιν, ὧν ἕνεκ' ἀνύπαρκτον εἶπον καὶ τὸν ἑαυτῶν καὶ τὸν Θεοῦ Λόγον, καὶ ἔδρεψαν ἀφθόγους τοὺς τῆς ἀπιστίας αὐτῶν ἐπὶ τῷ κοινῷ Θεοῦ καὶ Ἀνθρώπου Ἐνὶ Λόγῳ καρπούς, ὕστατα δὲ διότι οὐκ εἶδον ἀμέσως καὶ πασιδήλως διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν κατ' αὐτῶν ἐπιπίπτουσαν τὴν φοβερὰν Θεοῦ χεῖρα, ὡς ἄλλοτε τὸν Διὸς κεραυνόν, ὅλως ἀπώλεσαν τὴν πίστιν αὐτῶν εἰς Αὐτόν, οὐκ ἄλλως πως "τιμωροῦντα" τὸν ἄνθρωπον ἢ μὴ διὰ μόνων τῶν ἐνίοτε μεγάλως καθυστερούντων καταφθάσαι αὐτὸν ἀποτελεσμάτων τῶν αὐτοῦ ἰδίων σφαλμάτων· δι' ὧν πάντως οὐχ ὁ Θεὸς τιμωρεῖ, ἀλλ' ἀνεπιγνώστως μόνος ὁ ἄνθρωπος αὐτοτιμωρεῖται· ὅπερ ὁ Θεὸς οὐκ ἀποτρέπει, ἴν' ἔστω κακῶς, δι' ὑστάτην ἀνάγκην, τὸ καλὸν ποθ' οἱ ἄνθρωποι διδασκῶσι, τῆς ἐπ' ἀγαθῷ καλῶς ὀδηγούσης ὁδοῦ κακῶς ἀποκλίναντες; Τοῦτο καὶ λέγω! *Οὕτω πως ἀπέτυχον οἱ βυζαντινοί, οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι ὅλως ζωηρὸν καὶ ἔτι τελειότερον καὶ τελειούμενον διαφυλάξαι τὸ φῶς τὸ ἀρχαῖον· χυπὸ τοῦτ' ἄνευ ἀσυνεχείας εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν διαπεράσαι τὸν κόσμον!* Κυρίως διὰ ταύτην τὴν ἀποτυχίαν αὐτῶν ἐπῆλθεν ἡ παγκόσμιος ἱστορικὴ πολιτισμικὴ ἀσυνέχεια, χη φοβερὰ τιμωρὸς ὑποδούλωσις αὐτῶν εἰς τοὺς Τούρκους! Κυρίως διὰ ταύτην τὴν ἀποτυχίαν ἐκείνων ἦλθε βραδέως ἔκτοτ' ἐπὶ τοῦ κόσμου πάνθ' ἃ νῦν πρὸ ἡμῶν αὐτῶν καταφθάσαντα, ἀναυδοί, παραλελυμένοι διὰ τοῦ φόβου παρατηροῦμεν δεινά· *δήθεν "ἀδυνατοῦντες" ἀλλ' οὐχὶ ἐγγενῶς ἔξ ἀδυναμίας* κατανοῆσαι αὐτά, μόνον ἀρνούμενοι μετὰ περισσοῦ πείσματος διὰ τοῦ Λόγου καὶ τῆς ἀδηρίτου ἱστορικῆς τῶν πραγμάτων ἀλληλουχίας κατανοῆσαι αὐτά!

(δ) Περὶ ὧν φοβερῶν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον συνέχονται πλέον οἱ κληρονόμοι· "ἀταβιστικῶς" ὀνειρευόμεν' εἰς τὸ μεσαιωνικὸν σκότος ὡς ἐν τῇ τῆς μητρὸς αὐτῶν μήτρᾳ ἐπανελθεῖν· *πεισμώνως ἠθελημένως ἀρνούμενοι διὰ τὸν τοῦ φωτὸς φόβον καὶ κόπον* τῷ ἀμειλίκτως ῥέοντι χρόνῳ συγχρονιζόμενοι, τὴν εὐθύνην τῆς διατηρήσεως τοῦ φωτὸς ἐν τοῖσδε καιροῖς ἀποδέξασθαι καὶ μετ' αὐτῶν ἐπὶ θόλοταχῶς ἐπερχομένῳ μέλλοντι πέτασθαι· "φῶς" ἀποκαλοῦντες τὴν πλήρη αὐτῶν πλήν ἐντελῶς ἀδρανῆ ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐγκατάλειψιν· παρ' Οὐ, μεσαιωνικῶς μέχρι τῆσδ' ἡμέρας "σκεπτόμενοι", τουτέστιν ὑπὸ τῷ Λόγῳ μηδὲν οὐδὲ νῦν διδασκόμενοι, *δυσσεβῶς ἐμμένουσιν ἀναμένειν τὴν ἀπὸ παντὸς κινδύνου ἄμεσον αὐτῶν σωτηρίαν ἄνευ καταβολῆς τινὸς αὐτῶν κόπου*, πέραν τοῦ κατὰ τὰ πὸ τῶν βλασφημιῶν αὐτῶν διαλείμματα διὰ τῶν ῥινῶν αὐτῶν ψάλλειν (ὧ τοῦ θράσους αὐτῶν!) ἀτελευτήτους παρακλήσεις καὶ "νικητήρια διὰ τὰπροσμάχητον ἔχειν τὸ κράτος σου Θεοτόκε", τὸ παρ' αὐτῶν ποτ' ἀφύλακτον

ὡς ὁμοίως καὶ νῦν μέχρι τῆς πρωτευούσης αὐτοῦ ἐγκαταλειφθέν καὶ μέχρι τῶν τειχῶν καὶ τοῦ λιμένος αὐτῆς εἰσβληθέν· *ἐνῶ δυσσεβῶς εἰς ἀναρίθμητα κόμματ' ἀπ' αἰῶνος ἐμμένουσι (πλὴν χάριν τοῦ ἠνωμένως διασκεδάζειν) ἑαυτοὺς διαιρεῖν* καὶ μεγάλως ὀχλείσθ' ἐπὶ τῇ ὑπομνήσει τάνθρωπίνου αὐτῶν χρέους τοῦ διακόψ' ἐπὶ τέλους τὴν ἀέναον αὐτῶν διὰ "κοινωνικῶν ἀγῶνων κεκτημένην" συνεχῆ διασκεδάσιν πρὸς προάσπισιν τῶν ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν κινδυνευουσῶν πίστεως (ἦν πλέον οὐκ ἔχουσι) καὶ πατρίδος (ἦν πλέον οὐ σέβονται), ἀφ' ἧς ἀυσυτόλως ἀεὶ πλείονα πεπείκασιν ἑαυτοὺς ἀπαιτεῖν ἄνευ τινὸς ἀντ' αὐτῶν ἐπεγνωσμένης φιλοτίμου ὑπερισοτίμου τῇ πατρίδ' καταβολῆς· *ἐνῶ εὐσεβῶς ἄλλοι λαοί*, παρὰ πᾶσαν σκοτεινῶς ἐπιβαλλομένην αὐτοῖς πνευματικὴν στρέβλωσιν τῆς πορείας αὐτῶν, ἀδιακόπως κάπιγνώστως ἐργάζοντ' ἐπὶ τὰ πρόσω, ὡς ἀνεπιγνώστως μοχθοῦσιν ἐπ' Οὐρανόν, τουτέστιν εἴ τινες τούτων ἀληθῶς ἀγνοοῦσι πόθεν ποῦ ἄγονται!

§194. Οὕτως ἐπὶ δισχιλιετίαν οἱ *ἀσιᾶται τῷ πνεύματι γεγρονότες* "χριστιανοὶ" Ἕλληνες κατεδολίευσαν ἑαυτοὺς, "Ἕλληνας" ἑαυτοὺς θεωροῦντες καίτοι *μὴ ἑλληνικῶς* πιστεύοντες ἐπὶ τῷ Θεῷ! Τοιοῦτον ὑπέστησαν νοῦ σκοτισμὸν οἱ παύσαντες λατρεύειν τὴν Ἰαθηνᾶν-Σοφίαν τοῦ αὐτοῦ Ἐνὸς Διὸς-Θεοῦ, τὴν καὶ ὡς Λόγον ὡσαύτως οὔσαν γνωστήν· δι' ὃ καὶ κατέταξαν ἐν σοφοῖς ὡς σοφοὺς καὶ σοφὰ τοὺς τᾶσοφους καὶ τᾶσοφα! Διότι εἰς δύο διὰ τῆς τῆς Ἰαθηνᾶς-Λόγου περιφρονησεως διασπᾶται ὅς *εἶς* ἀεὶ δεῖ παραμένειν κᾶς μεθ' αὐτοῦ σύγκρουσιν ἔρχεται, ἀπολλύμενος τὴν *κατὰ περίπτωσιν σώφρονα* μεταξὺ συναισθήματος καὶ Λόγου ῥοπήν! Οὐδὲν δὲ δεῖ προεῖσθαι ἡμᾶς ὅτι διὰ τῆς τῆς Ἰαθηνᾶς-Λόγου ἐγκαταλείψεως πολλὰ παράλογα ὡς σοφὰ ἐδιδάχθησαν οἱ πολλοὶ ὑπὸ διασήμων, ἧ καὶ δοκουμένων ἀγίων· ἀρνηθέντες/ντων ἐρωτᾶν τὴν ἰδίαν ἕκαστος αὐτῶν ὑγιῆ πνευματικὴν φύσιν, δοθεῖσαν ἐκάστῳ παρ' αὐτοῦ μὲν τοῦ Θεοῦ διὰ τοὺς ἐπὶ Κείνῳ πιστεύοντας, παρ' αὐτῆς δ' ὅλης τῆς Φύσεως *ὡσάν αὐτὴ μόνη ἢ ὁ Θεὸς* διὰ τοὺς ἐπ' αὐτῇ μόνη πιστεύοντας· τουτέστι παρ' ἀνωτέρας οὕτως ἢ οὕτως Ἄρχῆς, ἦν οὕτω πάντες ἀεὶ ὀφείλουσι σέβεσθ' οἱ ἡγούμενοι ἑαυτοὺς εἶναι σοφοὺς, *ἀπαγορεύοντας* ἑαυτοῖς τὸ *παράλογον τοῦ διὰ τῆς Σοφίας αὐτάγεσθ' ἐς τὴν παραφροσύνην!* Διὰ τῆς *παραφροσύνης*, ἄνευ τοῦ Λόγου καὶ κατ' ἀνατολικὸν μόνον συναίσθημα, ὀρθῆ ἐπὶ Θεῷ πίστις οὐκ ἐστὶ! Διὰ τῆς *παραφροσύνης* οἱ ἄσοφοι διαμείναντες θεῖον ἐκλαμβάνουσι τὸν μεσαιωνικὸν ἐφιάλτην καὶ εὗχοντ' ἐπανιδρυθησομένην τὴν ἐπ' *ἀβούλων κάδρανῶν ὑπηκόων* "δοξασθεῖσαν" *πλὴν ἔσωθεν σεσημμένην ἀσιατικὴν* τῷ πνεύματι βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν·

μηδέν ἀπὸ τῆς θλιβερᾶς τοῦ πολιτισμοῦ ἱστορίας μεμαθηκότες, ἀρνούμενοι ἔτι καὶ νῦν ὠφέλιμ' ἀπὸ τῶν ἱστορικῶν μεγάλων σφαλμάτων μαθάνειν! Διὰ τοῦτο μέχρι τοῦ νῦν οἱ "ἡγέται" τούτου τοῦ τόπου μεσαιωνικὴν ἀσιατικὴν ἐφ' ὑπηκόων ἀσκοῦσιν ἀρχήν [τῶν "ἱερέων" αὐτῶν ἀνάτως ἀμαθῶς νοσταλγούντων τὴν ἣν ἀπώλεσαν, τοῦ Θεοῦ βοηθήσαντος, ἀπόλυτον ἐπὶ ψυχαῖς μεσαιωνικὴν αὐτῶν ἐξουσίαν, ἐφ' ἣν ἐν μὲν τοῖς αὐτῶν ἐνυπνίοις ἑαυτοὺς καθορῶσιν ἐπανεγκαθισταμένους, ἐν δὲ τοῖς αὐτῶν ἐξυπνίοις ἑαυτοὺς διαπιστοῦσιν ἔτι διατελοῦντας ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν φαινομένων "φιλολάων" "διανοητῶν" τε καὶ "ἡγετῶν", μεθ' ὧν σατανικὴ ἐπιμελεία καὶ εὐαρεστήσει χορεύουσιν ἐπ' ἀρχαίων βωμῶν τε καὶ μνημάτων καὶ τάφων, ἀνοικτὰς διατηροῦντες τὰς αἱμασούσας τοῦ ἔθνους τῶν ἑλλήνων πληγὰς, αὐτὰς ἀναξέοντες, πονηρῶς ἀρνούμενοι καυτηριάζοντες θεραπεύειν αὐτάς]!

§195. Ἴδού οἱ τὰς Ἀθήνας, πατρίδα ποτ' ἐπὶ γῆς τῆς σοφίας, περιφανῶς πλὴν ὅλως ἀσόφως νῦν παροικούντες, ἀλλ' ἀπὸ τῶν παθημάτων τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἔθνους ὡς οὐδὲν διδασκόμενοι, οἱ καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα περιτρέχοντες καὶ τὰς κενὰς κεχηνυῖας αὐτῶν κεφαλὰς αἰεὶ θαυμαστικῶς ἐκεῖ περιφέροντες τὰς μηδὲν οὐσιῶδες ὑπὸ τῶν ἐκεῖ ὀρωμένων διδασκομένας, οἱ οὐδὲν τῷ κόσμῳ ἐνεγκόντες καινόν, μόνα κενὰ κἀηδὴ αἰεὶ λέγοντες, μηδὲν μαθόντες ποτὲ εἶθ' ὑπὸ τῆς ἐν τῆδε πόλει παραχθείσης, οὐδ' ὑπὸ τῆς οὐ κενῶς ἐκ τῆς Διὸς κεφαλῆς πλήρως ἠνδρωμένης χύπλισμένης γεννηθείσης, Σοφίας· τῆς διδασχῆς πάντα τὸν λοιπὸν πλὴν αὐτῶν κόσμον, τὸν διδασκόμενον καὶ διὰ μύθου ἀναπτύσσοντος τὴν ἐφ' ὕψη Θεολογίαν! Πῶς ἀληθῶς οὐθ' οἱ τάλανες δύνανται πλέον γιγνώσκειν τί ποτε ἦν, τί νῦν ἐστὶ, ἢ τί δεήσει ἔσεσθ' ἐξ αἰτίας τοῦ Λόγου, ἀπ' Ἀρχῆς ὄντος Ἀνάρχου, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ πάντων καὶ μόνου ὑπ' Αὐτοῦ παραχθέντων ἔχοντος τὴν Ἀρχήν, Οὐ οὐ τέλος!; Μὴν ἄρα γε οὔτοι, αἰεὶ ἀπαίδευτοι παρὰ τὰ φαινόμενα διαμείναντες διὰ τὸ αὐτῶν κατὰ τῆς Σοφίας Θεοῦ μῖσος, οὐκ ἐπὶ τὸ κῶνειον, δουλείαν, ἢ ἐξορίαν ἀπάγουσιν, ὡς ἐστὶν αὐτοῖς ἔθος ἀρχαῖον, τοὺς μεταξὺ αὐτῶν σοφωτάτους!; Μὴν ἄρα γε οὔτοι οὐχ οὕτως ἔκτοτε, ἐπὶ δεινοτάτῃ τῆς Ἑλλάδος ζημίᾳ, "δημοκρατικῶς" (σὺ δ' ἀνάγνωθι δημοκοπικῶς) οἱ ἄσοφοι κατεφόβισαν τοὺς φύσει σὺν Θεῷ Παραστάτῃ ἀλλ' οὐ φεῦ ἀφόβως πρὸς μόνην τὴν Ἀλήθειαν ῥέποντας, κοῦ διὰ τὴν Φωτὸς ἀπώλειαν μόνην τὴν αἰωνίαν ἐντροπὴν μόνην τρέμοντας!; Μὴν οὐκ ἄρα γε οὕτω, διὰ τὸν φόβον τῆς πρὸ ἀυθεντῶν παρὰ δουλοπρεπῶν ὑπηκόων συκοφαντίας ἀθῶων καὶ τῆς παρ' ἀμαθῶν κἀνιέρων ἱερέων κακῶς διδασκομένης εἰς κόλασιν καταδίκης, ἀπέλιπον ἐν τῷδε τό-

πῶ οἱ ὀρθῶς πιστεύοντες ἄνδρες, οἱ ἀφόβως ἀνδρεία τε καὶ Λόγω δυνάμειοι σὺν Θεῷ ἀντιστήναι τῇ κοινῇ πλὴν κεινῇ ἐπὶ πατρίδι καὶ Θεῷ νέα "πίστει", δι' ὃ κἀδυνατεῖ ἐπανελθεῖν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς γῆν ἢ ἀρχαία ἠρωικὴ καθαρὰ τῶν Ἑλλήνων πίστις ἐπὶ τῷ Λόγῳ!

§196. (α) Ὡς ὁμοῦ μετὰ παντὸς ἑτέρου ἑλληνικοῦ ἀπερρίφθη κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς χρόνους κυρίως ὑπὸ τῶν ἐξ Ἰουδαίας νέων πιστῶν πρώτη ἢ παντελῶς ξένη τῇ παλαιᾷ κείνων θρησκεία Λογικὴ τῶν Ἑλλήνων Φιλοσοφικὴ μέθοδος διὰ τὰ δύνατον τάκολουθῆσαι αὐτὴν ἄνευ τῆς ἐπὶ τούτῳ δεούσης παιδείας, χοί ἐξ Ἀσίας προελθόντες πιστοὶ παντελῶς παρανοήσαντες τὸ νέον προκείμενον ὡσαύτως ἀρνήθησαν ἐπὶ τῇ νέᾳ αὐτῶν πίστει φιλοσοφεῖν, ὅπερ ἀδοκίμως-ἀδοκίμως-ἀπαιδεύτως ἐκρίθη κενὸν ὡς δῆθεν μὴ καθ' ὅλ' αὐτῇ συνᾶδον καὶ ὑποκείμενον, διὰ τοῦτ' ἄρ' ἐπ' αἰῶνας οὐδεμία Λογικὴ Φιλοσοφικὴ κάθαρσις ἐπεδιώχθη τῆς νέας θρησκείας· μέχρις οὐ μετὰ μεγάλης ὀξύτητος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐνέσκηψαν αἱ παρ' ἀλογίστων "θεολόγων" ὑποκεινόμεν' αἰρέσεις κατέρμονες ἐπὶ συμφέροντα μόνον, οὐκ Ἀλήθειαν, διαιρέσεις, ἐκλιπόντος ἐν τῷ μεταξὺ καὶ τοῦ καλῶς πεπαιδευμένου καὶ καλοπίστου Φιλοσοφικοῦ πνεύματος ὁμοῦ μετὰ τῆς πηγαίας ἑλληνικῆς φιλικότητος τῶν ἐναγωνίως τὴν Ἀλήθειαν μόνην κατὰ τὸ πάλαι ἀναζητούντων! Ὡστε, ταύτου ἀεὶ Ἐνὸς ὄντος Θεοῦ ἄλλου ἐν τῇ ἀδιαιρέτῳ Αὐτοῦ οὐσίᾳ εἶναι πιστευομένου ὑπὸ τῶν καθ' ἕκαστ' ἐκκλησιῶν τῶν ἀνθρώπων, σήμερον ἀδυνατῶμεν ἀντιλαμβάνεσθαι τί τὸ προκείμενον, πρὸς τί ἢ μεγάλη ἀνθρωπίνη προσπάθεια, καὶ τί δεῖ ἡμᾶς πάντας ποιεῖν ὥστ' ἀξίως φέρειν τ' Ἀνθρώπου μέγα καὶ ἅγιον ὄνομα! Πολυδαίδαλος καὶ ποιηροτάτη γὰρ ἐστὶ, καὶ διὰ πασῶν τῶν ἰοβόλων αὐτῆς κεφαλῶν κατὰ τοῦ Ἀπλοῦ Θεοῦ-Λόγου βάλλουσα κἂν κατὰ τοῦ σὺν Αὐτῷ ἰσταμένου ἀνθρώπου ἐπιτιθεμένη ἢ ὕδρα τῆς ἀπιστίας ἢ ἀσιᾶτις, ἢ ὡς ἄλλος καὶ κακοηθέστατος πάντων πολύπους νῦν ἐγκλωβίσασα καὶ στραγγαλίζουσα ἕως περάτων τὴν γῆν, ἐν ἣ δαιμονικῇ τελεστίᾳ πρωτοστατοῦσιν ὡς πράκτορες καλῶς ἐν τῷ ζόφῳ κρυπτομένων κυρίων τὰ καλούμενα (ὦ τῆς ἕως Ἀνωτάτου Οὐρανοῦ βλασφημίας!) "χριστιανικά" κράτη! Ἦς πρό, σὺ νῦν ἴδε τοὺς ὅ,που γῆς πνευματικοὺς κυρίως ἡμετέρους ἡγέτας περὶ τίν' οἱ ἄξι' ἀνάξια κατασπαταλῶσι τὸν τάχ' ἀπολείποντα χρόνον!

(β) Πρὸς τούτοις δεῖ σε κρίνειν καὶ ταῦτα· Ὅτι ὁ Ἰουδαϊσμός Θεὸν μὲν ὁμολογεῖ ἀλλὰ τοῦ Κόσμου Κριτὴν, τὴν ἀναγκαίαν δικαίαν ἰδίαν χίκανὴν αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ ἔχοντα πείραν, οὐδένα ὀρίζει! Μὴν ἄρα διὰ τοῦτο διηνεκῆς κάτιμώρητος παραμενεῖ τῶν ἀδίκων ἢ βλασφημίας; Ἀλλὰ πῶς τότε ἐστὶ καλὸς ὁ Θεός, τὸ κακὸν μηδέποτε

τιμωρῶν χοῦτω τὴν Δικαιοσύνην Αὐτοῦ ἀναιρῶν; Πῶς τις εἶτε θρησκευαία εἶτε φιλοσοφία ἀξιόπιστος δύναται εἶναι, *μηδὲν Λογικὸν ἔχουσα λέγειν* περὶ Κρίσεως καὶ Κριτοῦ, Δικαιοσύνης καὶ Ἀποδόσεως; *Οὐχ ὡς τιμὴ αὐτοῖς ἴσταται ἢ ἐπὶ τούτων σιωπῇ!* Λέγεις ὅτι οὐκ ἔστι καλὸν καὶ κακόν, ἀλλὰ μόνη ἀθαιρεσία; Τολμᾶς οὕτως ἀπολογεῖσθ' ἐν δικαστηρίῳ, ἐπὶ τούτῳ τὴν ἄφεσιν ἀπαιτῶν, τιθεὶς τὴν ἀθαιρεσίαν σου ὑπεράνω τοῦ νόμου; "Ὅτι δ' ἔλλειπης ἐντυγχάνει χὸ Μωαμεθανισμὸς παρὰ τὸ σιωπηρῶς ἐν τῷ Κορανίῳ ἀνομολογεῖν τὸν Χριστὸν ὡς τοῦ Κόσμου Κριτὴν, οὐδὲ τοῦτο μέχρι τοῦ νῦν εἶθ' οἱ Μωαμεθανοί, εἶτ' αὐθ' οἱ "Χριστιανοί" ποτε κατενόησαν ἐν ὅλῳ τῷ βάθει τῆς σημασίας αὐτοῦ! Τοσαύτη γὰρ ἦν τε καὶ παραμένει ἡ "πίστις" πάντων τῶν ἄνευ Κριτικῆς Λογικῆς Φιλοσοφίας εἰς "Ἐνα Θεὸν "πιστευόντων"!

§197. (α) Περιορίζοντες ἑαυτοὺς ἐξετάζειν μόνον τὸ κακῶς λεγόμενον "Χριστιανικόν", σχεδὸν δὲ καθαρῶς παλαιασιατικὸν πνεῦμα, "Ἑλληνικόν" δὲ μόνον διὰ τὴν χρῆσιν τῆς γλώσσης ἀλλ' ἄνευ τῶν μυρίων Λογικῶν ὑπο(ἐγ)κειμένων αὐτῆς(ῆ) νοημάτων, ἀκριβῶς αὐτοῦ ὠμολόγησαν οἱ βυζαντινοί/μεσαιωνικοὶ ἑαυτοὺς κληρονόμους· κακέκινους ἀκολουθοῦντες, ταύτου πνεύματος ὁμολογοῦσιν ἑαυτοὺς κληρονόμους οἱ θλιβεροὶ κείνων παρόντες ἐπίγονοι! Ἄλλὰ μήπως ἐκεῖνοι τοιαῦτα πιστεύοντες ἐπήνεγκον τὴν Αἰώνων Συντέλειαν; Ἄλλ' ὅποιαν δεινὴν οὕτω καὶ βαρυτάτην συντέλειαν μόνου τοῦ κράτους αὐτῶν ἐπήνεγκον οἱ βυζαντινοί! Διὰ τὰς ἀσυγχωρήτους γ' αὐτῶν ἀμαρτίας, τὰς *ἱκανῶς* διὰ κείνης ἀποδειχθείσας μάλιστα χείρονας τῶν λοιπῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ πιστευόντων! "Ὅτι πλείονα ὁ Θεὸς ἀναμένει ἀπὸ τῶν δηλούντων *κρείττονα* τὴν αὐτῶν ἐπ' Αὐτῷ πίστιν! Πῶς δ' ὅτι ἡ μὲν οὐκ ἐπελήλυθεν καὶ ἡ δὲ ἐπελήλυθεν ὡς ἐπελήλυθεν οὐ καταδείκνυσιν ὅτι, οὔτε πλήρης, οὔθ' ἱκανή, οὔτε λυσιτελεῖς τῶν αἰώνων κατὰ τὴν Θεοῦ κρίσιν ἦν εἶτε πᾶσα ἢ γνῶσις, εἶτε πᾶσα ἢ ἀρετή, εἶτε πᾶσα ἢ κακία, πάντων ἀντιστοίχως τῶν προαπελθόντων σοφῶν χάγιων χάρματων; Ὡς ὅτι ἄλλως, *πῶς οὐκ ἀσκόπως χρονοτριβεῖ* ὁ Θεὸς ἐπενεγκεῖν τὴν Συντέλειαν· τουτέστιν, εἰ οὐδὲν ἕτερον τῶν ἐπ' αἰῶνας ἤδη μακροῦς *δῆθεν* καλῶς τε κάρτιως γνωστῶν χρῆ ἡμᾶς γινῶναι περὶ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κόσμου, κούδὲν ἕτερον δεῖ ἡμᾶς κατορθῶσαι πρὸ τοῦ ἀξιωθῆναι τῆς Συντελείας· ὅπερ μείζων ἐστὶ βλασφημία καὶ λέγειν, εἰ οὐ μετὰ φόβου, ἐν τῷ οἰκοδομεῖν τὸν Λόγον ἡμῶν; Πῶς οὖν ἀληθῶς Ὁρθόδοξ' εἰσὶν ἄρ' οἱ "ὀρθόδοξοι", ἢ καὶ τινες ἕτεροι, οὐδεμίαν περὶ ταῦτα ποιούμενοι σκέψιν; "Ὅτι δὲ τινες καὶ δὴ διάσημοι ἐξ ἡμῶν πιστεύουσιν ὅτι τέλεια ἦν πάντα τὰ παρὰ τῶν πατέρων λεχθέντα τε καὶ τεθέντα [ἄ

νῦν εἴτε ὑπερορῶσιν εἴτε παντελῶς ἀγνοοῦσι, κού θεωροῦσιν ὡς λίθους ἐφ' ὧν χρῆ χημᾶς προστιθέν' ἔτι τελειότερους τοὺς ἡμετέρους, πάντας προστιθεμένους ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργηθέντος θεμελίου δομήματος ὡστ' οἰκοδομῆσιν σὺν Αὐτῷ τὸ ὅλον καὶ τέλειον ἐπὶ τῷ Τέλει ἐποικοδόμημα, ὡσπερ καὶ λογικῶς ἀναγκαῖον, ὅπερ εἰσέτι παραμένει γενέσθαι], καταδείκνυσι πόσον ἐπιλήσμονες τῆς ἀρχαίας Σοφίας γεγονάσι νῦν οἱ ἡρώων, φιλοσόφων χάγιων υἱοί· ἀπὸ μακροῦ πλέον *πεισμόνως ἀρνούμενοι καλὴν* ἐπ' οἰκοδομῆ καλλιόνων χαρακτήρων ἀνθρώπων χρῆσιν ποιείσθ' ἀμφοτέρων τοῦ τε τῆς Ἀθηναῶν δόρατος καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀμφιστόμου τῆς Ἀληθείας μαχαίρας· δειλῶς ταῦτα καταλιπόντες τὰ πολύτιμα ὄπλα, ὡσθ' ὑπὸ παχείαν σκωρίαν ἀμβλυνητῆ χη χαρακτήρων ἀκμή· ὡς ἐστι δῆλον κάπὸ τοῦ ὅλως διεστραμμένου παρόντος δημοσίου αὐτῶν βίου τοῦ δρωῦτος ὡς ἐσόπτρου τῶν χαρακτήρων, κάπὸ τῆς γενικῆς πλέον ἐλλείψεως νέων δημιουργημάτων τοῦ Πνεύματος, ὡς γ' ὁ Λόγος-Θεὸς χὸ πελάζων πρὸς Αὐτὸν Ἄνθρωπος ἐπιθυμοῦσιν αὐτά, οὐχ ὡς ἐν τοῖς παροῦσι καιροῖς ὀρίζονται ταῦθ' ὑπὸ τῶν ὡς ἤδη νεκρῶν δῆθεν ζώντων! Μείζονα καὶ πολὺ κρείσσονα νῦν ἔχοντες τῶν πραγμάτων ἀντίληψιν, μετὰ πόνου διαπιστοῦμεν, ὅσοι γ' ὡς εἰκὸς ἐξ ἡμῶν τολμῶσι διαπιστοῦν, πόσ' ὀλίγα ἀντελήφθησαν καὶ πόσ' ἔτ' ὀλιγώτερα δι' ἀμέλειαν ἔπραξαν πάντες οἱ παλαιότεροι, ἅτιν' ἀναποδράστως ὠδήγησαν εἰς ὅσα δειν' ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῆς ἐκάστου προσωπικῆς ἡμῶν πείρας γινώσκομεν, ἀλλ' ἀρνούμεθ' ὁμολογεῖν εἴτε διὰ δειλίαν εἴτε διὰ τὴν ἔτι χεῖρον' ἡμετέραν ἀμέλειαν!

(β) Πῶς, ἄνευ ἐρεύνης, δοκεῖς, πάντα ταῦτα γέγραφθ' ᾧδε; Πῶς, ἄνευ ἐρεύνης ἢ ἀγωνίας, νομίζεις, ἐτόλμησεν ἡδε χεῖρ ὑψωθῆναι κατὰ τῶν "πατέρων", ὡστ' ἀτελῆ καταδείξαι τὰ ἔργα καὶ τὰς πράξεις αὐτῶν, κούχ ἱκανὰ ἄνευ ἐτέρων ἔτι ἀναμενόντων προστίθεσθ' αὐτοῖς πρὸς τὴν Συντέλειαν φέρειν τὸν Κόσμον; Διότι, ἐὰν τέλεια ἦ κείνων τὰ ἔργα, τότε ἀσκόπως παρατείνων ὁ Θεὸς τοὺς αἰῶνας οὐκ ἐστὶ Τέλεια· ὅπερ καὶ [διὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὡς ἀπλῆς δηλώσεως ἄνευ τῆς ἀποδόσεως ταύτης αὐτῆς] λέγειν ἁμαρτία ἐστί! Πῶς οὖν Ὁρθόδοξον σαυτὸν θεωρεῖς ταῦτ' ἢ τάντιθετ' ἀποδεχόμενος ἄνευ ἐρεύνης; Πῶς ἄνευ ἐρεύνης ταῦτα, ἢ τάντιθετα, ἢ καὶ πᾶσαν τὴν ἔρευναν ἀπορρίπτεις· δῆθεν μὲν διὰ τὸ εὐλαβῶς φυλάττειν τὰς "παραδόσεις", εἰ κάσφαλμένας· ἀληθῶς δὲ κούχ ἦττον, μήπως διὰ ταύτης ἀχθῶμεν εἰς συμπεράσματα μὴ ὅλως θαυμαστικά τῶν πατέρων καὶ ὅσων ἀνεξετάστως, ἢ διὰ μόνου τοῦ φόβου, ἢ πρὸς ὅλως ταπεινὸν ἴδιον ὄφελος, εἰσέτι πιστεύουσι, ἢ ἀπλῶς ἐμφανίζονται ὡς πιστεύοντες τὰ παλαιόθεν λεχθέντα, ἀνεξαρτήτως τῆς Ἀληθεί-

ας αὐτῶν; Οὐχὶ οὖν πάντα ἀναγκαία ἡ ἔρευνα; Ὅτ' οὖν τινες, καὶ δὴ οἱ λαμπρῶς ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ἰστάμενοι, περισσῶς σιωπῶσιν ἐνώπιον μεγάλων τῆς πίστεως καὶ ζωῆς προβλημάτων, τί δεῖ ἡμᾶς λέγειν περὶ αὐτῶν ἕτερον ἢ ὅτι τυφλοὶ ὄντες, οὐχ ὀρώσι τὰ πᾶσι τοῖς λοιποῖς ὀρατά, ἢ ὅτι οὐδέποτε ἐπὶ τῷ ἐρευνᾶν ἀσκηθέντες, εἰ καὶ διωρισμέν' εἰσὶν ἐρευνᾶν, οὐ δύνανται ἐρευνᾶν τὰ φαινόμεν' αὐτοῖς ἀνερεύνητα εἶναι· ἢ ὅτι ἀνίκανοι ὄντες ἐπιλύειν προβλήματα, εἰ καὶ διωρισμέν' εἰσὶν ἐπιλύειν προβλήματα, οὐ δύναντ' ἐπιλύειν τὰ φαινόμεν' αὐτοῖς ἄλλα εἶναι, ἢ ὅτι δειλοὶ τῇ ψυχῇ ὄντες, εἰ κἀνδρείοι φαινόμενοι τοῖς οὐδὲν περὶ τῆς ἐν τούτοις τοῖς πράγμασιν ἀνδρείας γιγνώσκουσι, δειλιῶσιν ἐνώπιον προβλημάτων ἀπαιτούντων οὐ μόνην λύσιν ἀλλὰ κἀνδρείαν· ἢ ὅτι ὅλως ἀδιάφοροι τῷ Πνεύματι καθότι ἄπιστοι ὄντες, ὡσπερ νεκροὶ εἰσι ἐνώπιον ζητημάτων ζῶν καὶ ζέον ἀπαιτούντων διὰ τὴν λύσιν αὐτῶν τὸ Πνεῦμα πάντων ἡμῶν; Καί γ' ἀσφαλῶς τοιοῦτ' εἰσι νῦν οἱ λέγοντες ὅτι "ἡμεῖς αὐτοὶ τὰ φῶτ' ἔδομεν τοῖς λαοῖς", καὶ μεγάλως ἀνοηταίνουσι οἱ πιστεύοντες ἑαυτοὺς τιμῆς μεγάλης καὶ προστασίας αἰωνίου δικαιουμένους παρὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, δι' ὅσα θαυμαστά οὐχ οὔτοι ἀλλ' οἱ πατέρες τούτων ἐποίησαν ἅ οὔτοι περιφρονοῦσιν· οὐς οἱ πατέρες ἀναμφιβόλως ἀπεκήρυσσον ἂν, εἰ ἐν ζωῇ ἐπανήρχοντο! Οἱ τοιοῦτοι γὰρ τρία τινὰ παρορῶσι:

§198. Τὸ μὲν πρῶτον ὅτι· ἱερὰ λαμπαδηδρομία ἐστὶν ἡ πορεία τῶν γενεῶν, πλὴν μάλιστα σκληροτέρα καὶ τῆς ὀλυμπιακῆς σκυταλοδρομίας· ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἐκάστης τὴν δάδα λαμβάνουσα, διὰ βίου αὐτὴν φέρουσα, κἄς τὴν ἐπομένην αὐτῆς αὐτὴν παραδίδουσα! Οὐκ ἐθνικαὶ ἀλλὰ πανανθρώπιν' εἰσὶν αἱ παρερχόμεναι γενεαί! *Μία* γὰρ ὁμὰς ἐστὶν ὅλη ἡ ἀνθρωπότης· χῶς *εἷς* ἄνθρωπος, κἂν γενεὰ μετὰ γενεάν, μετέχουσα εἰς τὸν δρόμον! Οὐ τετελεσμένος ὁ ἀγὼν ἔσται μέχρις οὗ ζῶσα καὶ νεαρά, οὐκ ἐσβεσμένη νεκρά, παραδοθῆ ἐπὶ τῷ τέλει ἢ δᾶς! Μηδενίζεται ἡ ὁμὰς ἢ μὴ οὔτω, κालῶς, ἀγωνισαμένη εἰς τέλος! Οὐ κατὰ λαῶν οἱ λαοὶ ἀγωνίζονται, οὐδὲ κατ' ἐθνῶν τὰπὶ γῆς ἔθνη· ἴν' ἀμέτοχοι μὴ ὑπάρχοντες θεαταὶ ἴδωσι τίς τούτων εἰς τὴν αὐτοῦ ἰδίαν πατρίδα τὸ τρόπαιον ἄξει! Ἐκαστος ἄνθρωπος κατὰ δύναμιν ἐνῶ ζῆ δεῖ τρέχειν τὸν δρόμον, τὴν αὐτὴν δάδα ὀφείλων λαμβάνειν, φέρειν, παραδιδόναι! Εἴπομεν γὰρ ὅτι οὐχ ὑπάρχουσι θεαταί! Ὡς ἄτομα εὐγενῆ δεῖ τοὺς ἀνθρώπους τρέχειν τὸν δρόμον· οὐχ ὡς ἐθνικαὶ ἢ ἄλλαι ἀγέλαι, ὅλως ἄλλα, ἀκατανόμασθ' ὑπηρετοῦσαι συμφέροντα, κατ' ἀλλήλων ὀρυόμεναι, ἀσχημονοῦσαι, διαγκωνιζόμεναι! Εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ τὸ λέγειν κενῶς ὅτι "πρῶτ' οἱ ἀρχαῖοι ἡμῶν πρόγονοι..."! Τί πρὸς σὲ τὸ τοι-

οὔτον; Εἰς ποίαν σκυταλοδρομίαν τιμᾶται ἠωθρὸς τελευταῖος δι' ὄν λαμπρὸν τρόπον ἔδραμε μόνος ὁ πρῶτος; Πῶς καὶ μετὰ ταῦτ' οὐ μόνον ἀγνοεῖν ἐπιμένεις ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἴστασθ' ὡς θεατῆς ἐν ᾧ σταδίῳ οὐκ εἰσι θεαταὶ ἀλλὰ πάντες δρομεῖς ὀφείλοντες τρέχειν καλῶς, τῶν προηγουμένων δ' αἰεὶ κάλλιον, ἀλλὰ καὶ παντοειδῆ σκάνδαλα καὶ προσκόμματα μισαγαθῶς διασπείρεις ἐπὶ τοῦ ἐνὸς καὶ κοινοῦ τῆς ἀνθρωπότητος δρόμου, ὃν οἱ ἀρχαῖοι σου πρόγονοι πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπέδειξαν; Τί δ' ἂν ἀπλῶς κληρῶθ' ἢ σειρὰ τῶν δρομέων; Πῶς ἄρα διὰ μόνην τὴν κλήρωσιν αἰωνίου τιμῆς δικαιούται ὁ πρῶτος κληροῦχος χοῖ τούτου ἀπόγονοι; Τί δ' ἂν ὡσαύτως κληρῶνται καὶ αἱ συνθήκαι ὑφ' ἃς ἕκαστος τρέχει; Πῶς ἕκαστος δικαιούται πάσης τιμῆς καὶ διὰ τὰς συνθήκας; Ἀπέκαμον ἀκούων τοὺς κενῶς μάλα πολλὰ περὶ τῶν "προγόνων ἡμῶν" λέγοντας, ἀλλὰ καλῶς μετὰ τῶν λοιπῶν ἐπὶ τελειότητα τρέχειν μὲν ἀρνούμενους, περισσῶς δ' ὅμως τιμὰς οὐκ ὀφειλομένας αὐτοῖς θρασῶς ἀπαιτοῦντας, καὶ τοὺς ταύτας δικαίως τοῖς ἀναξίοις οὐκ ἀποδίδοντας λοιδωροῦντας! Ὑμεῖς αὐτοὶ οἱ πολλοί, οἱ πολλὰ λίαν περὶ πολιτισμοῦ καὶ προγόνων κραυγάζοντες, οὓς οὐ μακρὰν κάπῃ πάσῃ προόδῳ χαίνοντες λίαν ἢ μεσαίωνος νῦξ ἔτι κατέχει χῶς φθίνοντα φύλλα ὁ τῆς ἐπὶ τ' Ἄνω ἀθλήσεως φόβος συνέχει, τί νῦν ποιεῖτε; Πῶς νῦν ἀθλεῖσθε; Ποῖον ἔπαινον ἀπαιτεῖτε διὰ δρόμον μὴ βία μεγάλην τρεχόμενον παρ' ὑμῶν; Πῶς, ἀνόητοι, λοιδωρεῖτε ὡς καὶ τὸ ἔτι τὸ στάδιον τὸ καθιδρυθέν παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, πεισμόνως θεαταὶ παραμένοντες ὅπου θεαταὶ οὐκ ἐπιτρέποντ' ἀλλὰ πάντες οἱ ἀνθρωποὶ ὡς τίμιοι ἀθληταὶ λογικῶς ἀναμένοντ' ἀθλεῖσθ' ἐπὶ τῷ δημιουργεῖν τὸν τῶν ἀνθρώπων αἰεὶ ἐπὶ τὰν ὄψωρα φέροντα κάπ' ἀρχῆς ἐν' ὄλον ὄντα, ὡς τὴν Ἀνθρώπου ψυχὴν ἀνυψοῦντα, πολιτισμόν;

§199. Τὸ δὲ δευτέρον ὅτι· οὐδόλως διαφέρει πότε τις τὸν δρόμον ἤρξατο τρέχειν τίν' ἐφόδια παρ' ἄλλων παραλαβών, ἀλλ' εἰ πάντα τὰ παραδοθέντ' αὐτῷ εἰληφῶς καὶ καλῶς ἐνεγκῶν ταῦτα δραμῶν ἔτερμάτισε τὸν πρὸ αὐτοῦ δρόμον· ἢ πρὸ τοῦ τερματίσθ' ἀπέκαμε τρέχων τὸν ἀγῶνα συκοφαντῶν ὅτι ἐπὶ τὸ μηδὲν ἐστὶ κούδενι παραδούς τι! Ἐφῶπερ, ὡς τὰ μάλ' ἔτι χεῖρον, τινές, ὁ λαὸς αὐτὸς ὅλος τῶν νέων "ἐλλήνων", τιθέασιν τὴν πρόσθετον ἀτιμίαν τοῦ ἑτέροις ἀποδιδόναι τοῦ ἑαυτῶν καμῖν τὰς αἰτίας! Εἰ καὶ μετὰ μένους ἀλλήλους παλαίους βαρβάρως ἀπ' ἀλλήλων ἀρπάζοντες ἀγαθὰ οἱ λαοί, πάντως οὐκ ἀλλήλους πολὺ ἐμποδίζουσι τρέχειν ἕκαστος τὸν δρόμον αὐτοῦ, εἴ γ' ἀθλοῦνται καλῶς! Οὐ ρόδοις ἀλλ' ἐμποδίσις ὁ ἐπ' ἀρετὴν δρόμος στρώννυτ' ἐφ' οὗ δοκιμάζονται ἀνθρωποὶ καὶ λαοί! Ἐμποδίζεθ' ὁ ἀδικούμενος; Διὰ τῆς αὐτῆς ἀδικίας ἐμποδίζεται καὶ

ὁ ἀδικῶν! Παράλληλοι, οὐκ ἐπάλληλοι, οἱ δρόμοι ἐν τῷ αὐτῷ ἐνὶ σταδίῳ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς! Ἐὰν πᾶς δρομεὺς κατὰ πᾶσαν τὴν φυσικὴν αὐτοῦ δύναμιν τρέχῃ, οὐ παρενοχλεῖται πολὺ ὑπὸ τῶν γειτόνων δρομέων, τοῦ μὲν ἤδη πως φυγόντος ἐπὶ τὰ πρόσω, τοῦ δὲ ἤδη πως ὀπισθεν παραμείναντος! Ῥήξεις καὶ πόλεμ' ἐπέρχονται ὅταν κακῶς ἀθλούμενοι ἄνθρωποι καὶ λαοί, εἴτε προπορευόμενοι εἴτ' ἐπερχόμενοι, οὐκ εἰς τὸν πρὸ αὐτῶν δρόμον, ἀλλ' εἰς τὴν τοῦ γείτονος σκόπιμον παρενόχλησιν ἢ κἀξόντως ἐπιδίδωνται, παρορῶντες δι' ἀπαιδευσίαν τί ἀληθῶς ἐστὶ τὸ προκείμενον: ἄρα ὁ γείτων, ὁ χρόνος, ἢ σειρὰ τοῦ τερματισμοῦ ἢς χάριν τοὺς γείτονας παρὰ τοὺς κανόνας κατὰ τὸ τρέχειν παρενοχλεῖ· ἢ ἄραγ' αὐτὸς οὗτος ὁ ἀνώμαλος δρόμος καὶ τὸ τερματίζειν αὐτὸν κατὰ πᾶσαν δικαιοσύνην καὶ δύναμιν δρομηθέντα!; Μεγάλως διὰ τὴν περὶ τὸν πολιτισμὸν κἀρετὴν ἀπουσίαν παιδείας παρεξήγηθ' ὁ τρόπος, ὡς καὺτὸ τοῦτο τὸ Ὀλυμπιακὸν πνεῦμα! Ἄλλος ὁ Ὀλυμπιακὸς στίβος, ἄλλος ὁ τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ! Ἄλλὰ κἀν τῷ πρώτῳ, παρ' ὅτι διαφέρει διὰ τὸ ἔπαθλον ἢ σειρά, πολλῷ μᾶλλον διαφέρει τοῖς ὄντως κατανοοῦσι τὸ τιμίως ἀθλεῖσθαι, ᾧ μόνῳ ἀνήκει ἢ πρώτη τιμὴ· τὰπολαμβάνειν τὸ ἔπαθλον συναρτᾶται καὶ ἄλλοις παράγουσι ξένοις τῇ ψυχῇ καὶ τῷ πνεύματι! Ἐνῷ ἐν τῷ δευτέρῳ διαφέρει μόνον αὐτὸ τοῦτο τὸ τερματίζειν, ἢ τὸ πρὸ τοῦ τέρματος τὸν ἀγῶνα ἐγκαταλείπειν! Οὐδέν' ἀποκλείειν ὁ Θεὸς βούλεται τῶν ἀγαθῶν διὰ τῆς ἀρετῆς τοῦ πολιτισμοῦ καὶ πάντας τοὺς τρέχοντας ἀναμένει τιμᾶν εἰς τὸ τέρμα, δι' ἀπιστίαν ἐκτὸς ἐὰν ἀποκάμωσιν! Εἰ καὶ πλείον' ἐν Ὀλυμπίᾳ κατήγαγε τρόπαια Σπάρτη ἢ Ῥόδος, περὶ τὸν πολιτισμὸν, μᾶλλον ἐδοξάσθησαν αἱ Ἀθῆναι διὰ τὸ πολὺ μείζον συνολικὸν αὐτῶν ἀποτελεσμα, ὅπερ οὐδόλως παρεκωλύθη ὑπὸ τῶν τῶν Ἀθηναίων ἀθλητῶν πιθανῶς μειόνων ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶν! Πρὸς τί λέγομεν τοῦτο; Ὅτι ἔτερα διδάσκει τῶν νῦν κακῶς καλῶν εἶναι νομιζομένων! Κακοὶ ἀθληταὶ τρέχοντες δοκοῦσιν αὐτοὺς παρενοχλουμένους ὅταν βραδύνοντες, ὑπὸ τῶν γειτόνων αὐτῶν ὑπολαμβάνονται. Ἄλλὰ τίς πταίει; Μήπως ὀφείλουσιν οἱ ἐρχόμενοι ὀπισθεν βραδύνειν ποσῶς τὴν πορείαν αὐτῶν, ἵνα μὴ οἱ ἔμπροσθεν αὐτῶν τρέχοντες νομίσωσιν ἑαυτοὺς ὑπολαμβανομένους κακῶς; Πῶς δ' οὐκ ὠλιγώρησαν οἱ βραδύναντες, δι' ὃ καὶ ὑπολαμβάνονται; Πῶς ὅτι πρῶτος ποτ' ἦσθα ἐπὶ τῷ δρόμῳ διὰ παντὸς ἐξησφάλισέ σοι τὸ πρῶτον ἐπ' αὐτῷ παραμένειν, αἰεὶ τῶν λοιπῶν πάντων ὀφειλόντων ἠκολουθεῖν σοι κἀν ἔτι βραδύνης; Πῶς ὑπέλιπου ἄν, εἰ οὐκ ὠλιγώρεις; Πῶς δ' ἄλλους τολμᾶς αἰτιάσθ' ὅτι οὐ σὺ δυνάμεις πλείονας ἤντησας ἀπὸ τοῦ εἶναι σε πρῶτον ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, παρ' ὧν οἱ δρομεῖς πάντες

ποτίζονται παρερχόμενοι; Πώς τὰς πηγὰς σὺ μὲν ἀντιπαρήλθες, ἐκεῖνοι δ' οὐ; Πῶς δὲ σὺ νῦν, παρὰ τὴν ὁδὸν παραμένων ἀσθμαίνων χυπόλαμβανόμενος, θεωρεῖς σαυτὸν δικαιούμενον λοιδωρεῖν τοὺς ταχέως ἀντιπαρερχομένους σε ὅτι οὐ σε προστρέχουσι, ὡς σὺ δοκεῖς αὐτοὺς ὑποχρεομένους δι' ἀγάπην καὶ τιμὰς μόνῳ σοι προσηκούσας, ἀντιλαμβανομένους ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀθλητῇ ἀνακόψαι τὴν πορείαν αὐτοῦ καὶ συνδράμει τὸν ἐπὶ τούτου τὸν δρόμον διὰ μόνην τὴν ἠθελημένην αὐτοῦ ἔλλειψιν ὀρθῆς παιδείας καὶ κρίσεως ἐπαινηλημένως πεσόντα· ἐφ' ᾧ οὐδεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγκαταλείπεται καταπίπτειν, εἰ μὴ μόνον ὁ περιττὸν θεωρῶν τὸν ἀγῶνα, ὡς σὺ ἀπὸ μακροῦ ἤδη πεποιήκας· ὅστις νῦν ἀληθῶς, κἂν μὴ ὁ πράττεις κατανοῶν, τοὺς ἄλλους δρομεῖς ἐπιχειρεῖς ἀπατᾶν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν αὐτοὺς λοιδωρῶν ἐπαιτῶν; Πῶς οὐκ ἐστὶ πλήρης ἡ τοῦ πεσόντος μόνου εὐθύνη· οὐδεμιᾶς ἢ ὀλίγης βοήθειας δικαιούμενου, εἰ ἔτι καὶ ταύτης ἐπιτρεπτῆς· κἂν καταθλίβῃ ὁ ἀντιπαρερχόμενος ἐπὶ τῷ θεάματι τοῦ ποτε πρώτου δρομέως, οὐδὲν διδαχθέντος παρ' ὧν, κούδεν οἰκοδομήσαντος ἐφ' ὧν, τοὺς ἄλλους αὐτὸς πρώτος ἐδίδαξε· καὶ νῦν ἔτι διδάσκει, ταχέως ἀντιπαρερχομένους, δι' αὐτοῦ γε τοῦ φόβου, ὃν προκαλεῖ τοῖς ὀρώσι, τῆς φοβερᾶς αὐτοῦ καταπτώσεως;

§200. Τὸ δὲ τρίτον ὅτι· δικαίως λυπεῖται τις ἄνθρωπον μηδέποτε πρότερον ὑπάρξαντα δυνατὸν κατὰ σῶμα ἢ πνεῦμα, καὶ δικαίως δεόντως συντρέχει, ἐπ' ἐλπίδι ἐνδυναμώσεως. Ἄλλὰ πῶς δύναται τις συμπάσχειν καὶ συντρέχειν ἐτέρῳ ἀνθρώπῳ, δυνατῷ ποθ' ὑπάρξαντι, ὅστις διὰ μόνην τὴν ὑστέραν αὐτοῦ ἠθελημένην ἀμέλειαν κάπερίγραπτον ὀκηρίαν εἰς τοιαύτην περιῆλθε κατάπτωσιν ὥστ' εἰς οὐδὲν μὲν νομίζειν τὸν καὶ νῦν παρ' ἄλλων δημιουργούμενον μέγαν πολιτισμόν, οὗτινος τῶν ἀγαθῶν ἀνευθρίαστον αὐτὸς χρήσιν ποιεῖται μηδὲν πρὸς τούτοις ταῖς αὐτοῦ δαπάναις συμβάλλων· ἐτέρους δέ, τοὺς ἐπὶ τούτῳ ἐργαζομένους χλευάζειν διὰ τὴν προσπάθειαν· ἀπὸ τοῦ ρείθρου τῆς ἱστορίας ψυχία πολιτισμοῦ ἐπαιτῶν, ἂν ἀτιμάζει, θρασύταθ' ὁ ἀναιδῆς ἀπαιτῶν μὴ πλέον ὀφειλομένην βοήθειαν διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ποτε δόξης, ἣν νῦν περισσῶς ἀτιμάζει κἂν τῇ αὐτοῦ ἰδίᾳ πατρίδι, καταστήσας αὐτὴν ῥυπαρὸν ὄλην ῥάκος· κἂνὰ τὰς μεγάλας τῶν λαῶν ῥύμας, ὡς πίθηκον θῆλυν, θέαμ' οἰκτρὸν, αἰσχρὸν, ἐμπορεύσιμον, αὐτὸς ἑαυτὸν διὰ τὸν ὀβολὸν περιφέρων, εἰ τις ἀπὸ τῶν τραπεζῶν καταπίπτει; Καὶ πῶς δύναται τις ἐτέρῳ ἀνθρώπῳ συμπάσχειν πᾶν ἄξιον νέον στοιχείον πολιτισμοῦ ἀπὸ τῆς ξένης εἰς τὴν αὐτοῦ χώραν κατὰ πληρωμὴν ἢ δωρεὰν εἰσαγόμενον ἐκπορνεύοντι ὥστ' ἀγνώριστον αὐτὸ γίγνεσθαι τοῖς ἐν ἄλλοις τόποις ἀκέραιον αὐτὸ ἐγνωκόσι; Δεινὸς ὁ ἀγῶν; Δεινοὶ οἱ ὀ-

ροι αὐτοῦ; Μόνον δι' ἡμιθέους κατάλληλος, ἐπιθυμῶντας διὰ τὸ Τέλειον ἀποβαλεῖν τὸ βάρος τῶν περιττῶν! *Μηδεὶς* εἰσίτω τῶν χοϊκῶν!

§201. (α) Ὡν φεῦ πρό, τὰ μάλα κεχολωμένους νῦν παρατηροῦμεν τοὺς Ἕλληνας, εἰς ἑτέραν βλασφημίαν ἐπιχειροῦντας παρασύραι καὶ τοὺς λοιποὺς "Χριστιανούς" διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Μωαμεθανῶν Τούρκων ἐπιδιωκομένην ἀναλειτουργίαν τοῦ ποτε δευτέρου ναοῦ τῆς Σοφίας Θεοῦ ὡς "τεμένους", τουτέστιν *ἀκριβῶς ὡς ναοῦ τοῦ αὐτοῦ Ἐνὸς Μόνου Θεοῦ*, ἀντὶ τοῦ διατηρεῖν αὐτὸν ὡς παλαιὸν τέχνης μουσεῖον· ὅπερ οὐκ ἦν ὁ κείνου σκοπὸς! Ὅπερ καὶ πάλιν ἀπέδειξεν ὅτι οὐδέν ποτ' αὐτ' ἐδιδάχθησαν ὡς καὶ παρ' αὐτῶν ἔτι τῶν διὰ τὰς κακίας αὐτῶν παθημάτων αὐτῶν· ἃ μὲν ὅλως κακοὺς γεωργοὺς τούτους ἀπέδειξαν, δι' ἃς δὲ καὶ κακῶς (πλὴν *καλῶς*) οὔτοι κείμεν ἐξεδιώχθησαν, κὰς ἑτέρους *σχετικῶς πρὸς τούτους καλλίονας* γεωργοὺς ὁ "ἀγρὸς" ἐκείνος ἀπεδόθη *ὑπὸ τοῦ Θεοῦ*, ἵνα πλήρως καταφανῆ ποία ἦν ὄντως ἡ πτώσις τῶν ἐκδιωχθέντων! Κοῦ κατανοοῦσιν οἱ κενοκέφαλοι ὅτι *ἀγαθὰ διὰ τῶν Τούρκων τοιαῦτ' ἐν τῇδ' ὥρᾳ τῆς ἀνάγκης αὐτῶν ἐτοιμαζόντων ἔναντι τῶν ἔθνῶν ἀπεργάζετ' αὐτὸς ὁ Θεός· διότι πάντῃ ὑπὸ τὸ βλέμμ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ Παντοκράτορος, εἴθ' ὅλως ἀποκεκαλυμμένοι, τοῦ ναοῦ ἀποκαθισταμένου ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ δόξῃ (ὡς γε καὶ δύναται τίθεσθ' ὡς ἀπαραίτητος ὄρος), εἴτε καὶ πάλιν ἐπικαλυπτομένου διὰ τὴν γενικὴν ἀπιστίαν καὶ βαρβαρότητα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' εἰς μαρτύριον πάντων τῶν ἐπὶ γῆς οὐδέποτε πλέον λησμονουμένου· διότι πάλιν ἐκεῖ προσεύξονται τῷ Θεῷ καὶ δόξαν μόνῃ τῇ Σοφίᾳ Αὐτοῦ ἀποδώσουσιν οἱ βροτοί!*

(β) Εἰπέ μοι οὔν, φίλτατε Ἀναγνώστα, τί ὄντως δοκεῖ σοι· ὡς ἐκ Θεοῦ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ἄρα κινοῦνται οἱ Ἕλληνες, οὕτω τυφλῶς τῷ θείῳ θελήματι ἀντιδρώντες; Ἐπιμένεις ὅτι οὐκ ἐκ Θεοῦ ἐστὶ τὸ καὶ οὕτω τὸν Ἔνα λατρεύειν Θεόν; Δεῖξον μοι οὔν πῶς ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστὶ τοῦτο! Ὅνειδος ὑμῖν, Ἕλληνες! Ποῦ, φεῦ, ἐξεπέσατε, τὸν Ἔνα Θεὸν λησμονήσαντες χέαυτοὺς ἡμεῖς αὐτοὶ ἀναγορεύσαντες εἰς Θεόν, τὰ θεῖ' ἀνερυθριάστως καπηλευόμενοι! Διότι εἰ οὐχ οὕτω, *πόθεν, καὶ πῶς* σὺν Θεῷ, αὐθ' ὑμεῖς συνάγεθ' ὅτι, εἰ καὶ δι' αὐτὰ ἔτι τὰ *μεγάλα* ὑμέτερα σφάλματα τεύξοιτο πλέον ἀδύνατος ἢ παρ' ὑμῶν αὐτῶν κὰν μόνῃ τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ δοξολογία τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ναῷ κείνῳ τῆς Σοφίας Αὐτοῦ, πάντῃ ἀδύνατον δεήσοι ἂν παραμενεῖν αὐτὴν κὰν πάσῃ ἑτέρᾳ παντὸς ἑτέρου λαοῦ, ᾧ ἐδόθη καλλιιεργεῖσθαι *καλῶς* ἀφ' ὑμῶν αἰρεθέντα; Εἰσέθ' ὑμῶν αὐτῶν κρίνετε τὸν ναόν; Διατί οὔν ἄρ' οὐχ ὑμεῖς αὐτοὶ πρῶτοι προσφέρετε *πάσαν τὴν χριστιανικὴν ὑμῶν συνδρομὴν* ἵνα τάχιστ' ἀποκατασταθῇ ὁ ναὸς εἰς

τὸ πρῶτον αὐτοῦ κάλλος κάποδοθῆ εἰς τὸ πρῶτον λειτούργημα, ὃ ἦν ἡ *δοξολογία* τῆς Θείας Σοφίας; Ἀλλὰ πῶς ὑμεῖς δύνασθε καὶ θάπλουν τοῦτο κατανοῆσαι, ὅτ' οὐδ' αὐτὸν ἔτι τὸν σκοπὸν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Σοφίας, *ταυτόσημον ὄντα κείνου τοῦ Παρθενῶνος*, μέχρι τοῦδε κατενοήσατε; Οὐ διὰ τὰς εἰσέτ' ἀσυναισθήτους ὑφ' ὑμῶν παραμενούσας πολλὰς ὑμῶν ἀμαρτίας χὸ ναὸς οὗτος κατέπεσεν εἰς ἐρείπια; Τίς ποτε λαὸς χεῖρω ὑμῶν παρεμέλησε τοὺς ναοὺς τοῦ Θεοῦ; Ἴδε τὸν Παρθενῶνα! Ἴδε Δελφούς! Ἴδε τὴν Ὀλυμπίαν! Δι' ἄλλων ἔργα ὑπερφηανεύεσθ' ἀνόητοι παραμένοντες, δι' ἃ ὑμεῖς ἰδρώτος ἀγίου σταγόνα μίαν οὐδέποτε κατεβάλατε, ἐφ' ὧν ὑμεῖς λίθον οἰκοδομῆς ἕνα οὐδέποτε προσεπέθετε! Δι' ὅσ' οὖν ὑμεῖς αὐτ' εἰς σήψιν παρέδοτε, κὰς ἐρείπια ἐσωρεύσατε, καὶ παντὶ τρόπῳ εἰς ἐρείπια σωρεύεσθ' ἐπετρέψατε, *διὰ ταῦτα γε πάντα, δι' ὧν ἀνευθριάστως νῦν προσπορίζεσθ' ἔσοδ' ἀπὸ τῶν ξένων προσκυνητῶν, πῶς οὐκ ἐντρέπεσθε!*; Διότι *τίς ὑμῶν τῶν ἀπίστων Θεῷ καταισχύνεται διὰ τὰ τοιαῦτα, τὸν Θεὸν προσεπικαλούμενος μόνον ἐν κινδύνῳ καὶ μίσει κατ' ἄλλοτρίων;*

(γ) Ἴδιον ὑμῶν αὐτῶν κατασκευάσμα τῇ ἀνθρωπότητι δωρηθὲν χὸ ναὸς ἐκεῖνος ἐστί; Διατί οὖν οὐδὲν δῶρον ἄξιον αὐτῷ προσφέρεθ' ὑμεῖς αὐτοὶ κείνω; *Αὐτῷ τῷ Θεῷ* τὸ δῶρον προσενέγκατε ἄν! Καὶ πλὴν Ἑλλήνων πιστοὶ προσεφέρον ποτε δῶρα τῷ αὐτῷ *Ἐν Μεγάλῳ Θεῷ* ἐν Δελφοῖς! Ἀλλ' εἶπομεν: Ἠγέτας καὶ διδασκάλους αἰεὶ ἀξιῶν ὑμῶν ἐπιλέγοντες, οὐδὲν ποτε διδάσκεσθε ὑψηλόν! Οὐδ' ἀφ' ὧν οὓς ὑμεῖς θεωρεῖτε προγόνους! *Κοινὴ κληρονομία τῶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν Ἐνα Θεὸν λαῶν πάντων χὸ ναὸς τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐστί; Διατί οὖν οὐ πρῶθ' ὑμεῖς αὐτοὶ ἐκστρατεύετε ἵνα κείσ' ἐπίσης πάντα τὰ κείθεν κλαπέντα ἐπιστραφῆ καὶ τὸς ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ δόξῃ πλήρως ἀποκατασταθῆ; Κατ' ἐξοχὴν οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον ναοὶ τῆς Σοφίας Θεοῦ δέουσι ἐντυγχάνειν τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς! Τί ἐπὶ τέλους διδάσκομεν τοὺς λαοὺς ἡμεῖς αὐθ' οἱ θέλοντες "Ἑλληνας καὶ Ὀρθοδόξους" ἑαυτοὺς ὀνομάζειν;*

§202. (α) Πάντα τὰ περὶ τοὺς θνητοὺς νῦν ἤρξατο καταρρέειν διὰ τάσβέστου κατ' ἀλλήλων μίσους ἡμῶν, ᾧ ἀναιδῶς πρὸ τοῦ Θεοῦ καθ' ἐκάστην πλέον ἡμέραν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν οἱ ἀπαίσιοι βάρβαροι προσφέρομεν ἑκατόμβας, *προσποιούμενοι* τοὺς "πιστοὺς" καὶ τοὺς "πεπολιτισμένους"! Ὅμως ἡμεῖς, θρασύτατα πλὴν ἠλιθίως διὰ προσχημάτων, συνοδεία μεγάλη καὶ δυνάμει πρωτοφανεῖ, μειδιῶντες ἐπὶ τῇ *σκηνοθετημένῃ* "ὑποδοχῇ" ἔξωθεν φαινόμενοι εὐτυχεῖς, τρέμοντες ὅμως δ' ἔσωθεν ἑαυτοῖς καταδεικνύμενοι δυστυχεῖς διὰ τὴν ἀνὰ πάσαν στιγμὴν *πιθανὴν* ἐκδήλωσιν τοῦ τερματικοῦ τῆς τοιαύ-

της ζωής καθ' ἡμῶν δολοφονικοῦ μίσους ὧν ἡ ἡμετέρα παρουσία προσβάλλει, ἀναλαμβάνομεν ταξίδι ἀναφυχῆς ἐνῶ ἐκχέομεν ἀδελφῶν αἷμα, ἅμα δὲ καὶ συμμετέχομεν ἀγωνίσμασιν ἃ ἔδει εἶναι ἀμίλλης ἐπ' ἀγαθῶ, οὐκ ἀνατολικῶ βιβλικῶ μίσους συγκληρονόμων τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς γῆς!;

(β) Ἄλλὰ πῶς ἄλλως ὡς ἀδελφοὺς δύναντ' ἐπανιδεῖν ἑαυτοὺς οἱ λαοί, εἰ μὴ ἀλλήλοις ἀδελφοῦ χεῖρα προσφέροντες καὶ κοινῶς ἐλλόγως τὸν Ἐνα καὶ πάντων Πατέρα δοξολογοῦντες Θεόν, καθ' ὃν γε τρόπον Αὐτῶ, οὐ δὲ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἕκαστος ἡμῶν οἴησιν, δεῖ ἡμᾶς πάντας προσφέρειν δοξολογίαν; Πῶς οὐχ ὀρώμεν ὅτι ὡς τοῦτο οὐ πράττομεν, τὸ μίσος ἡμῶν κατ' ἀλλήλων, οὐ τὸν Θεόν, λατρεύομεν ἐν οἷς ψευδῶς ἀποκαλοῦμεν ναοὺς τοῦ Θεοῦ; Ἐφ' ἡμισυνκαίπειντ' αἰῶνας ἠθελημένως διὰ τὰ κτίσματα, τὴν θέσιν, καὶ τὴν οἴαν ἀπὸ τῆς τραγικῆς Ἱστορίας ἀπέμεινεν αὐτῶ παντελῶς ἀμφίβολον "δόξαν", ὅμηρος ἐκεῖ παραμένει ὁ ἑαυτὸν ἀποκαλῶν πρῶτον "πατριάρχην" τῶν "Ὀρθοδόξων"! Πρὸς τί πλέον ἄρα, εἰ οὐ οὐδ' αὐτὴν τὴν οὐδέποτε ἀναληφθεῖσαν μετὰ τῶν ἐκεῖ ἀλλοδόξων Λόγω συγκατανόησιν τοῦ κοινοῦ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς πάντας προβλήματος τοῦ Ἐνὸς Μόνου Θεοῦ; Ἄλλὰ δι' αὐτὴν ἀπαιτεῖθ' ἡ ἀρίστη, κατὰ τὸ ἔλλογον ἀρχαῖον ἐλληνικὸν Φιλοσοφικὸν πρότυπον, διερευνησις πασῶν τῶν νῦν πρὸ πάντων ἡμῶν πτυχῶν τοῦ προβλήματος τούτου! Ἄλλὰ διὰ ταύτην, κατ' ἐξοχὴν ἀκατάλληλ' εἰσὶν οἱ ἐμμανῶς ἐπ' ἀνατολικά πρότυπ' ἐμμένοντες "θεολόγοι", χοῖ ἀπ' αὐτῶν λαβόντες τὴν ἄδειαν ἀθείας ψευδεπιστήμονες!

(γ) Πῶς οὖν ὀρθή ἐστὶν ἡ "πίστις" τῶν διάφορα τούτων δοκούντων "ἐλληνορθοδόξων", ἢ τινος ἐτέρου ὡς οὗτοι διεξερχομένου τοῦ βίου; Πῶς δὲ Κυρίου ὁδὸν ἐτοιμάσουσιν οἱ λαοί, τουτέστι πῶς ἑαυτοὺς πάντας πρὸς τὸν Κύριον οἱ ἄνθρωποι ἄξουσιν, ἂν μὴ πρῶτον πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀλλοδόξους σὺν Θεῶ συνδιαλλαγῶσι; Καὶ πῶς εἰ σαυτὸν μόνον πιστεύεις Ὀρθόδοξον, ἐν τοῖς μικροῖς σου ἀνθρωπίνοις προβλήμασι προσκαταθάπτεις τὴν ἐμφανῆ δέουσαν εἶν' ἐπὶ Θεῶ πίστιν, οὕτω καὶ ἄλλους ἐμποδίζων προσέρχεσθαι καὶ προσφέρειν τὴν Αὐτῶ προσήκουσαν δόξαν; Καὶ πῶς σὺ ἀρνή ἄλλοις κηρύττειν τὴν πίστιν αὐτῶν, ἢν ἐκεῖνοι μὲν θεωροῦσιν ὀρθὴν σὺ ὅμως οὐ, κοῦκ ἀντικηρύττεις αὐτοῖς τε καὶ πᾶσι τὴν σὴν, ἅμα πείθων αὐτοὺς Λόγω, οὐ μόνω γυμνῶ συναισθήματι ἀπ' ἀνατολῆς μίσους ἀβυσσαλέου; Ὅπερ οὖν ποτε τοῖς πρώτοις Χριστιανοῖς ἐπετράπη παρ' ἀλλοδόξων, "εἰδωλολατρῶν" ἐν πολλοῖς ἐσφαλμένως κληθέντων, τοῦτο νῦν σὺ ἀρνή ἄλλοις, κοῦ δι' Ἀλήθειαν ἀλλὰ διὰ μόναν νωθρότητα κάπιστίαν, ὧν ἔνεχ' ὡσαύτως ἀρνή μετ' ἀλλοδόξων συζητεῖν τὰ

προβλήματα; Εἰ χὸ Κύριος ἐφοβεῖτο τὴν σπίλωσιν, ἢ ὡς σὺ ἦν νωθρός, πῶς οὖν ἤρχετο ἄν; Εἰ δ' οὐκ ἤρχετο, πῶς ἡμεῖς Χριστιανοὶ ἦμεν ἄν; Ἄλλ' οὐ μέντοι νωθρὸς ἦν, ἢ ἐφοβήθη ὁ Κύριος! Ἄλλ' οὐχὶ ὡς Θεὸς οὐκ ἐφοβήθη, ἀλλ' ὡς ἄνθρωπος πίστιν ἀρραγῆ ἔχων εἰς ἑαυτὸν καὶ τὴν Ἀλήθειαν ἦν ἔφερον εἰς τὸν κόσμον· ἦτις οὐκ ἀπολίποιτ' Αὐτόν ἄν, εἰ οὐ καὶ Κεῖνος ἀπολίποιτ' Αὐτήν! Ὅτ' οὖν οἱ "ὀρθόδοξοι" ἀποφεύγουσιν ἢ ἀρνοῦντ' ἔρχεσθ' ἐς κοινωνίαν μετ' ἄλλων ὅταν τοῦτ' ἦ ἐπιβεβλημένον, οὐκ ἐκ τινος ἄλλης αἰτίας ποιοῦσιν αὐτό, ἀλλὰ δι' ἀδιαφορίαν, νωχέλειαν, καὶ τὸν δι' ἀπιστίας τρεφόμενον φόβον τοῦ πως οὕτως ἔρχεσθ' ἐς πειρασμόν! Ἀλλὰ πῶς οὐκ ἔστιν ἄθλησις, καὶ δὴ λίαν μεγάλη, ὡς καὶ τὴν ἢ δι' Ἀληθείας μόνης ἀναζήτησις καὶ συζήτησις, μετ' ἀγάπης καὶ συνέσεως περισσῆς διεξαγομένων, τῆς κατὰ σχέδιον πλήρης Θεοῦ δημιουργίας τοῦ Κόσμου κάπολήξεως τούτου, ἄπερ ἀκριβῶς πέρι, οἱ "Χριστιανοὶ" καὶ δὴ οἱ "Ὀρθόδοξοι" οὐδόλως πως ἐνδιαφέρονται; Καὶ πῶς εἰσιν ἄθληται πνεύματος οἱ δηλοῦντες ἐπὶ Θεῷ πίστιν ἢ ἀπιστίαν, ὅμως δ' ἀρνούμενοι καὶ ταύτην τὴν ἄθλησιν διὰ τὸν φόβον ὡς εἰκὸς εἶτε τοῦ ἠττάσθαι, εἶτε τοῦ μὴ εἰς μείζον' ἔρχεσθαι πειρασμόν, εἶτ' ἔτι τοῦ μὴ ἑαυτοὺς ἀλλήλοις, πᾶσιν ἡγουν ἀπίστοις, δυσარέστοις ποιεῖν; Καὶ πῶς οὕτως πιστεύουσιν οἱ δυνάμενοι ἀλλ' ἐπιμόνως καὶ παραλόγως ἀρνούμενοι καὶ περὶ ταῦτ' ἀθλείσθαι τοῦ Πνεύματος τὰ ὑψίστα πράγματα; Πῶς δ' οὗτοι οὐ τρέμουσι μήπως κενὴν καταδεικνυσθαι τὴν οἶαν ἐπαγγέλλονται "πίστιν" ἢ "ἐπιστημοσύνην" αὐτῶν; Ἔστι πίστις ἢ μὴ διὰ τῆς ὅλης συνειδητῶς βιουμένης ζωῆς ἀσκουμένη· ἢ ἢ μὴ διὰ τῆς ὑπ' αὐτὴν πάσης σκέψεως Λόγῳ καταδεικνύσα καὶ αὐτοὺς ἔτι τοὺς μὴ ὅλως πιστεύοντας τάληθῆ παρ' αὐτῆς ἀληθῶς τε καὶ ὀρθῶς πιστευόμενα, καὶ πρὸς ταῦτα πάντων καλοῦσα τὴν προσοχήν;

(δ) Τί δὲ νῦν ἀδιάφευστα μετ' ὀδύνης παρατηροῦμεν; Πῶς οὐχ ὅτι ὅπου ἢ ἐλλήνων "ὀρθοδοξία", ἐκεῖ χὴ τῶν ἠθῶν μεγίστη χαλάρωσις, ἐκεῖ χὴ πλέον ἀναίσχυντος δημοσίων προσώπων θρασύτης, ἐκεῖ χὴ πλέον ἐπαίσχυντος δημοσίων πραγμάτων διαφθορά· οἷς ἀναγκαίως μετέχοντες διὰ τὸ εἶν' ἐς ἀναγκαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τῶν τοιαῦτα ποιοῦντων, οἱ πάντες ὑποβάλλοντ' ἐς ἀκατάπαυστον πειρασμόν; Ἄλλ' οὐ τοῦτ' ἴδιον μόνων ἐλλήνων ἢ "χριστιανῶν ὀρθόδοξων"! Καὶ ἄλλοι ψευδῶς ἑαυτοὺς καλοῦσι πιστούς! Εἰ ἀπὸ κείνων κἂν τούτῳ φεῦ πρώτων, πάντως ἀφ' ἡμῶν πάντων τῶν ἐπικαλουμένων Θεῶν ὡς ὅλως ἀπέλιπεν ἢ αἰδῶς χὴ αἰσχύνῃ!

§203. (α) Τὰ λεπτομερῶς ἀνωτέρω παρατεθέντα ῥάονα καὶ καλῶς ποιεῖ τὴν κατάγνωσιν τῆς ἀρχαίας καὶ νεωτέρας βιουμένης

Θεολογίας, ἐφ' ἧς καὶ δι' ἧς μόνης οἱ μεγάλοι πολιτισμοὶ ἀνεγείρονται, ἀπ' ἀλλήλων χωρίζονται, καὶ τὰ κριβὲς αὐτῶν μέγεθος ἐκτιμᾶται! Δι' οὗ τρόπου διάγεις *δηλον ποιεῖς τὸν ἀληθῆ σου "Θεόν"*, ἤτοι τὸν παρὰ σοῦ *πρακτικῶς πιστευόμενον, οὗ γε τὸν "ὄντα"*! Ὁ "Θεὸς" ὃν *ἐμπραγμάτως* πιστεύεις, οὐχ ὅς ὃν σὺ *διατείνῃ* πιστεύεις, τὸν ὅλον σου βίον φωτίζει! Ἄνυπαρκτὸν τινες διατείνουθ' ὑπάρξασαν τὴν Θεολογίαν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων! Κατ' αὐτὴν ὅμως τὴν ἄψιν, οὐ κατὰ *σύγγνωσιν* τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων! Κατὰ τὰ νῦν ὡς *δηθεν* ὀρθὰ θεωρούμενα, ἀλλ' ὡς ὄντως ὀρθὰ μὴ κατὰ *πᾶσαν* συνείδησιν ὄντα γνωστά! Οὕτως οἱ πολλοὶ ἀπαίδευτον κάπῃ τούτοις ποιοῦσι τὴν κρίσιν! *Οὐκ ἀνύπαρκτος ἀλλὰ πάντῃ διάφορος* τῆς ἀκολουθησάσης *δογματικῆς* ἦν ἡ ἀρχαία τῶν Ἑλλήνων Θεολογία! Ἄει ἐπιζητοῦσα τὴν *Λογικὴν Τελειότητα*, τοῦτο πρῶτον αὐτὴ κατέγνωσεν: *"Ὅτι οὐχ ἡμῖν ἔξεστιν, ἐν δόγμασι μὴ κατανοητοῖς ἐν ὄλῳ τῷ βάθει ἀπάντων τῶν συμφραζομένων, παγιοῦν ὅπερ μερικῶς μόνον κατανοεῖται!* Σὺν ᾧ, καταγνοῦσα καὶ τὴν ἀτέλειαν τῶν ἀνθρώπων οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ ἐγγενὲς τῇ φύσει αὐτῶν χρέος αἰεὶ ἐπὶ Τελειότητα φέρεσθαι, *εἰς Τελειότητος ἔργα, δραστηκῶν προσευχῶν θέσιν ἐπέχοντα, κατηύθυνε τοὺς ἀνθρώπους· οὐκ εἰς ἀπλᾶς ἰκεσίας ἀκαταπαύστως ἐκλιπαρούσας τὴν κατὰ χάριν Θεοῦ ἀμαρτιῶν ἄφεσιν· ἐφ' ᾧ μόνων προσηλωμένη ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ στερρῶς ἀγωνία συνθλίβεται, συνυποδηλοῦσα ἀμφίβολον τὴν φερομένην ὡς δηλουμένην ἐπ' ἀγάπῃ Θεοῦ "πίστιν", παρωθουμένη οὕτως εἰς ἰκεσίας καὶ δράσεις ὁμολογούσας τὴν ἀτέλειαν μόνην, οὐ δὲ καὶ τάει προκείμενον καὶ ἐπὶ τ' Ἄνω ὠθοῦν χρέος!* Ἐνῶ ἀντιθέτως, ἡ *συνεχῆς τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τὸ χρέος προσήλωσις ἀνεπαρκῆ ὡς ἀτελῆ σιωπηρῶς συνομολογεῖ τὴν ἀνθρώπου κατάστασιν* ἀφ' ἧς τὸ προκείμενον καθοράται!

(β) Ὡς δ' ἡ Λογικὴ Τελειότης προσαπαιτεῖ κάκατάπαυστον κόπον, καὶ οὗτος ἀγογγύστως ὡς παρ' οὐδενὸς ἑτέρου ποτὲ κατεβλήθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνοῦ! Διὰ τοῦτο κείνος ἐμεγαλοῦργησε! Ἐνεγκ' ἐς νοῦν τὴν διὰ βίου ἐπὶ σμίλης διὰ τῆς σφύρας προσπάθειαν, καθ' ἣν *μία μόνη ἀποφευκτέα ἀνάρμοστος κρούσις ἀρκεῖ* καταστρέψαι τὸ ἔργον, οὐ μὴν ἀλλ' ὡσαύτως τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ σύλλαβ' ἐπὶ τέλους ὁ παρ' ἀμαρτιῶν συνεχόμενος ἀλλ' ἀπαιδεύτους διέχων τοὺς σώματος καὶ πνεύματος μῦς κὰς πλήρη νῦν διὰ τούτου ἐπὶ Θεῷ ἀπιστίαν περιελθὼν τί ἐστὶν ἀδιάλειπτος, ἀδιάπτωτος, ἐνεργὸς προσευχή! Ἄλλ' οὕτω μὲν ὁ Ἑλληὴν προσήχετο! Οὕτω δὲ καὶ ὁ Ἀσιάτης· ὁ τὸν Ἑλληνοῦ τρόπον κατασκευοφαντήσας κάκεινου τὰ ἔργα συντρίψας, δι' ἰσχύος ἀριθμῶν ἐπ' ἐξουσία ἀνελθὼν κὰς τὸν μεσαί-

ωνα τὸν κόσμον περιαγαγῶν! Οὐτινος γεγονότος τὰς ἀφεύκτους ἱστορικὰς συνεπείας μέχρι τοῦ νῦν ἀφειδῶς δρέπομεν, οὐ δὲ μόνον φεῦ ἐν τῇ Νέᾳ Ἑλλάδι! Περὶ τῶν τῶν Ἑλλήνων λόγων καὶ ἔργων ποιοῦντες λόγους οἱ κείνων μελετηταί, ἀλλὰ τὴν βαθυτάτην οὐσίαν τῶν παρὰ κείνων λεχθέντων τε καὶ πραχθέντων μὴ μελετῶντες, τὸ κείνους κινήσαν ζῶν Τελειότητος Πνεῦμα μάλλον ὡς σκιὰν εἶδον, λεπτήν ἀκαθόριστον, ἢ ἀχλὺν ἀμυδρὰν αἰρομένην, εἴ πως εἶδον αὐτό! Ὡς Θεοῦ ναοὶ καὶ βωμοὶ εἰσὶ τάνυπέβλητα τοῦ Ἑλλήνων πολιτισμοῦ ἀναθήματα, χῶς Ἐκείνῳ ἔμμεσ' ἀναθήμαθ' ὡσαύτως ἐστὶ τὰμέσως εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀναφερόμενα τοῦ Ἑλληνος ἔργα, φύσει ἡμίθεον ἀναγνωρίσαντος ἑαυτὸν διὰ τοῦ τῆς αὐτοῦ φύσεως ἐπὶ Τελειότητα χρέους, ὡς οὐδεὶς λαὸς ἕτερος ἐκείνοι τῷ Θεῷ μόνῳ ἀπέδωσαν πάσας τὰς προσηκούσας τιμάς!· Δι' ἔργων νοῦ τε καὶ σώματος καὶ χειρῶν, ἐπ' ἐργασίᾳ τραχεῖα ἐσκληρυμμένων πολιτισμοῦ ἔνεκα· οὐχ ἀπλῶς δι' ἱκετευτικῶν προσευχῶν Οὐρανῷ ὑψουμένων κάκειθεν ἀναμενουσῶν ὁ θαῦμα οὔτε νοῦς, οὔτε σῶμα, οὔτε χεῖρες ἀνθρώπων ἀπαύστως Θεῷ συνειργάσθησαν εἰς τὸ εἶναι παραγαγεῖν! Θαυμάζομεν τὸ Ἑλληνικὸν Θαῦμα! Παρορώμεν τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα, ἄλλως, μάλιστα ἐσφαλμένως, ἢ οὕτως ὀρθῶς κατανοῦντες αὐτό! Κατ' αὐτὰ τὰ δηλούμεν ὑπὸ τῶν ἔτι κατακειμένων μνημείων-μνημάτων τοῦ κείνων πολιτισμοῦ, τὸν Ὑψιστον Θεὸν μόνον ἐλάτρευσαν, ἑαυτοὺς ἐπὶ Τελειότητα θέντες! Κατὰ τὰ δηλούμενα τοῦ ἡμετέρου πολιτισμοῦ, τίνα Θεὸν ἡμεῖς νῦν λατρεύομεν μαλακοὶ γεγεννημένοι διὰ τάνυπαρκτον ἐν ἡμῖν ἐπὶ Τελειότητα Πνεῦμα, οὐ τὴν πάνδημον ἀπουσίαν καταδηλοῖ ἢ πασίδηλος χυδαία ποιότης τῶν δημοσίων σημερινῶν ἑλληνικῶν ἔργων; Ὡς ἐν ἐστὶ τὸ πνεῦμα τάνθρώπου, πῶς οὐχ ὡσαύτως διὰ κείνων πανδήμως καταδηλοῦται χῆ τελεία κενότης τῶν ἐπὶ τὸ μηδὲν ἑαυτοὺς θέντων ψευδῶς νῦν καλουμένων ἑλλήνων!;

(γ) Παρὰ τὰ πολλὰ καὶ εὐρέα τῶν Ἑλλήνων κυρίως πολιτικὰ ἀμαρτήματα, ἅτινα μηδεπώποτε κατανοηθέντα καὶ δαμασθέντα [ὑπὸ τὴν ἐπὶ τῷ Ἐνὶ Θεῷ-Λόγῳ ἔλλογον πίστιν, ὑφ' ἣν πᾶς ἢ ἐν τῷ παρόντι κατεβλήθη προσπάθεια!] δικαίως ἐκείνους ἀπώλεσαν, πάντως ὁ Λόγος μόνος αἰεὶ κείνους ἐκίνει πρὸς ὅ,τι λαμπρὸν ἐκείνοι παρέδωσαν τοῖς ἀνθρώποις! Τίς ἄρα κινεῖ τοὺς νῦν "ζῶντας"; Οὐ πάντως ὁ Λόγος! Μὴν ὅ,τι νῦν καλεῖται "διάλογος"; Καὶ γὰρ ἀσφαλῶς οὐτος, τοῦ διάβολος ἐντυγχάνων ὁμόλογος, ὁμόβολος καὶ ὁμόβουλος, ἀφ' ἑαυτοῦ πάντα τὸν Λόγον ἀποβαλὼν! Ὡς ὁ Λόγος μόνος φέρει ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς ὠραιότητος, ἄρα ὁ διαβάλλων αὐτόν, αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἀσχημίαν τοῦ μηδενὸς φέρει τοὺς ἄνευ Λόγου κατεψυγμένους νεκροὺς! Διὰ τοῦτο ἔστη τὸ νῦν ἀγεφύρωτον χάσμα μεταξὺ τοῦ τόθ'

Ἑλληνικοῦ καὶ νῦν ἑλληνικοῦ κόσμου! Διὰ τοῦτο ἐνῶ μεγάλα κείνοι ἐποίουν, ἡμεῖς καθ' ὅλα μικροὶ χαίνομεν! Διότι ἐπὶ τῷ Θεῷ τε καὶ ἐαυτοῖς ἐκείνοι ἐπίστευον ὅτι ὤφειλον δι' ὅλης τῆς ζωῆς χρέος! Ἐνῶ ἡμεῖς σήμερον, ὀθωμανικοῖς κάσιατικοῖς διονυσιαζόμενοι ἄσ-μασιν, ἐπὶ τῷ διονυσιασμῷ μόνῳ, οὐ τιμὴ ἄλλῳ, πιστεύομεν· δι' ὃ καὶ πολὺ ἐπαιρόμενοι ἐπὶ μόνον τὸ μηδὲν καταρρέομεν!

(δ) Τὸ διπλοῦν ἐκεῖνο καὶ τοῦτο ἡμέτερον ἔχοντες βίου παράδειγμα, αὐθις καλούμεθα πρὸς μόνον τὸ μέλλον προάγειν πᾶσαν τὴν ὑπολειπομένην ἡμετέραν προσπάθειαν! Τὸ παρελθὸν οὐκ ἐπανακτάται! Μόνον τὸ μέλλον διὰ τοῦ Λόγου ἢ τοῦ παντελῶς παραλόγου οἰκοδομεῖται· ὥστε κατὰ τὸ Τέλος Ἐκεῖνον ἢ τοῦτο καταδηλώσει τῷ πάντων Θεῷ καὶ Κριτῇ!

23

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΛΟΥΤΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΣΧΕΣΕΩΝ,
 ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΑΥΤΑΣ ΚΑΚΟΔΟΞΙΩΝ,
 ΚΑΙ ΤΩΝ ΤΟΥΤΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ

§204. (α) Διττῆς φύσεως ὁ ἄνθρωπος ὢν, ἐξ ὕλης ἦγουν καὶ Πνεύματος, διττὰς ἔχει καὶ τὰς ἀνάγκας· χῶς ἀπὸ τῶν κάτω ἐπὶ τάνω καλεῖται ἐλθεῖν, ἔλλογόν ἐστι τῶν ἀναγκῶν τῶν ὑπηρετουσῶν τὴν ὕλικήν ἔτου ὑπόστασιν, τὴν βαλβίδα ταύτην τῆς ἐπὶ τάνω πετάσεως, φύσει πρώτων ἐπιλαμβάνεσθαι. Οὐκ οὖν ἦν τυχαῖον ὅτι καὶ ὁ πρῶτος πειρασμὸς τοῦ Χριστοῦ τῆς πείνης Αὐτοῦ νηστεύσαντος ἐπελάβετο, ἀμέσως ὅμως ἵνα δεόντως τεθῆ ἐν τῷ μείζονι τῶν πάντων πραγμάτων πλαισίῳ! Πόση οὖν, ἐρωτᾶται, δεῖ ἡ ἱκανὴ τάνθρώπου φροντὶς περὶ σώματος εἶναι; Συναρτᾶται τῇ ἐπόψει ἧς αὐτὸς διὰ τῆς ἄλλως ἀβοηθήτου ὀφθαλμικῆς ὀράσεως ἐντυγχάνει τοῦ πρὸ αὐτοῦ ὕλικου μόνου ὄλου πεδίου, καὶ τοῦ μακροτάτου ὀρίζοντος ὃν αὐτὸς διὰ τῆς ὀξυδερκείας τοῦ νοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος καθαρῶς διαβλέπει πέραν τῶν ὕλικῶν ὀριζόντων χόριζι ἐπιθυμητὸν πέτασθαι πρὸς! Ἄλλος ὁ ὀρίζων τοῦ φυτοβόρου, ἄλλος τοῦ σαρκοβόρου· ἄλλος τοῦ βοσκοῦ, ἄλλος τοῦ γεωργοῦ· ἄλλος τοῦ κατατρυχομένου ὑπὸ τῆς πείνης τῆς δαπανώσης τὸ σῶμα, ἄλλος τοῦ μηδέποτ' ἐστερημένου τροφῆς ὅμως δ' ὡσαύτως διακαιομένου (οὐχ ἀπλῶς μόνον διαποροῦντος) πρὸς τί ἄρα ὁ βίος· ἄλλος ὁ τοῦ ὀρίζοντος τὸν θάνατον ὡς τὸ παντελὲς τέρμα παντὸς αὐτῷ ἐνδιαφέροντος, ἄλλος δ' ὁ τοῦ διορῶντος πως αὐτὸν ὡς δίαυλον ἐπ' ἀνώτερα· ἄλλος ὁ τοῦ παντελῶς ἀγνοῦντος τὸ τῇ ἀνὰ πάσαν αὐτοῦ στιγμὴν καταστάσει (οἷα ἂν εἶη) προσήκον, καὶ παντελῶς ἄλλος ὁ τοῦ καλῶς τοῦτο γινώσκοντος κάπὸ ταύτης ὀρίζοντος ἑαυτῷ τὸ ὕψιστον τὰ ὕψιστα τιμίως ὡς δεῖ Ἀνθρώπῳ καταλαμβάνειν καθήκον! Πλούσιον τὸ πεδῖον τῶν πρὸ ἡμῶν ὀριζόντων! Πάντες λεγόμεθα ἄνθρωποι! Ἄλλ' οὐ πάντες φερόμεθ' ὡς Ἀνθρωποι! Διαυγὲς πρὸ ἡμῶν διὰ τῶν τοιούτων τὸ κάτοπρον γίγνεται, καὶ σαφὲς ἐν αὐτῷ καθορί-

ζεται τὸ περίγραμμα τῆς πρὸ αὐτοῦ ἰσταμένης ψυχῆς! Δι' αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτὸν καταγινώσεται! Ἄλλ' ἀναλόγως τῆς αὐτοῦ καταστάσεως, τῆς ὑφ' ἣν κεῖτ' ἀνάγκης, καὶ τῆς ἐλευθέρως περὶ τὸ ἐνεργεῖν αὐτοῦ ἐκλογῆς ἐπιλέγων τὸν πρὸς ὃν θέει δι' ὅλου τοῦ βίου ὀρίζοντα, ὡσαύτως ἑαυτὸν ἕκαστος ἀνεπιγνώστως προδίδωσιν, οὐ πλέον ὡς μόνον ἑαυτῷ ὄρατὸν εἶδωλον ἐν ἐσόπτρῳ, ἀλλὰ χῶς παντὶ τῷ καλῶς διορῶντι ἐνεργοῦν ὑποκείμενοι!

(β) Ὡς τοιοῦτον δ' ὡσαύτως ἐλευθέρως ὀρίζει καὶ τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον ὕλης καὶ Πνεύματος, ὧν ἐνεργῶς ἰσορροπῶν μεταξὺ, ἑαυτὸν δυστυχή ἢ εὐτυχή θεωρεῖ διὰ τὸ κατέχειν ὅσα κατέχει καὶ τρέχειν πρὸς ἃ διορᾷ! Διὰ τῆς ποικιλίας τῶν τοιούτων ὑποκειμένων αἱ κοινωνίαι συνίστανται, καὶ διὰ τῆς συμφωνίας αὐτῶν ἐν ἐσωτερικῇ γαλήνῃ αὐταὶ καθίστανται, ὀρίζουσαι τοὺς παρὰ πάντων αὐτῶν σεβαστοὺς ὅρους καὶ ὅρια τῆς ἀνεκτῆς ἐν αὐταῖς δράσεως τῶν μελῶν, δι' ὧν πάντων ἢ ἐν αὐταῖς γαλήνῃ οὐ διασπᾶται! Δυστυχία μελῶν καὶ ταραχὴ κοινωνίας ἐπέρχονται ὅταν οἱ ὅροι καὶ τὰ ὅρια δι' ἀσεβείας καὶ περιφρονήσεως διασπῶνται καὶ κατ' ἀλλήλων ἐκσπᾶ τῶν μελῶν ἢ μακίαι! Ἡ *σύμπνοια* τῶν κοινωνίας μελῶν, οἱ ὅροι καὶ ὅρια τῆς ἐν αὐταῖς ἐλευθέρως αὐτῶν δράσεως (ἐνθυμοῦ γὰρ τὴν κατάστασιν, τὴν *ἐπικειμένην* ἀνάγκην, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ/ὑπ' αὐτὴν ἐλευθέραν τῶν μελῶν δρᾶσιν) καὶ τὸ *ὑπερ συνολικῶς* ἐν τῇ κοινωνίᾳ παράγεται συνιστάσι τὸν ταύτης πολιτισμόν! Καθότι κοινωνία ἐστὶν ἡ *συνάθροισις ἐν γαλήνῃ* ὑπὸ τὰ ὡς ἄνω ἐν παρενθέσει ἀνενεχθέντα τῶν *οὕτω κοινωνούντων* ταύτης μελῶν, ἥτις *μόνον ὑπὸ τούτους πάντας τοὺς ὅρους* ὡς "πόλις" λογίζεται καὶ τὰ μέλη τῆς κοινωνίας ἐγκαθίστανται ὡς "πολίται"!

(γ) Πῶς καὶ πρὸς τί δι' ἀσεβείας καὶ περιφρονήσεως οἱ ὅροι καὶ τὰ ὅρια τῆς πολιτῶν ἐν πόλεσι δράσεως διασπῶνται; Βραχεῖ καὶ κατὰ σειρᾶν: διὰ τῆς περὶ τὸ κατέχειν πλείονα τῶν ἐκάστῳ *Λογικῶς δυνατῶν ἀγαθῶν ἀλογίστου ἐπιθυμίας*, τοῦ ἐξ αὐτῆς περὶ τὰ Λογικῶς ἀδύνατα πλείονα φθόνου, τῆς πρὸς ἀπόκτησιν τούτων ἀπάτης, τῆς προκαλουμένης δι' αὐτῆς ἀδικίας, καὶ τῆς ἀρνήσεως τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς δικαιοσύνης! Οὐκ ἐστὶ τῶν δεινῶν αὐτῶν ἡ πηγὴ ὁ καθ' αὐτὸν πλείων τοῦ γείτονος πλοῦτος, οὐδὲ συνίστησι λύσιν τῶν δεινῶν τούτων ἡ ἐξάλειψις τῆς τοῦ πλουτεῖν δυνατότητος! Τῆς δικαίας καὶ τιμίας *ἐργατικότητος* προῖον ἐστὶν ὁ πλοῦτος, καὶ μάλιστα μείζον δεινόν ἐστὶ ταύτης ἡ ἀπαγόρευσις! Μὴ μὲν συγχέωμεν τὰ ἐργάζεσθαι καὶ διατρέφεσθαι! Ἐργάζεσθ' ἐστὶ μόνον τὸ *ἔργα* παράγειν! Τὰ λοιπὰ δίποδα οὐ μὲν ἔργα παράγει, ὅμως δὲ διατρέφεται! Ἄκριβῶς ἄρ' εἰπεῖν, ἢ περὶ μόνην τὴν διατροφήν ἀσχολία οὐκ

έστιν ἐργασία, ἀλλὰ μόνη διατροφή! Διὰ τῆς ἐργασίας κτῶνται μόνα τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ, χη ἐργατικότης περὶ μόνην τὴν πέραν διατροφῆς παραγωγὴν ἔργων σχετίζεται! Δι' ὧν ἀκριβῶς ὁ δίπους, ἀνθρωπος καταδείκνυται, καὶ ἀνθρωπινώτερος γίνεται διὰ τῆς αἰεὶ Λογικωτέρας παραγωγῆς ἔργων! Ὡστε δέ, ὡς ἡ ἐργατικότης μόνου ὑπὸ Λόγου ἀρχὰς προσκτᾶται τε καὶ προάγεται, κὰν ταῖς πόλεσιν ἀπαιτεῖ συνεργασίαν πολίτου καὶ πόλεως [δι' ἧς κατανοεῖται τὸ πολιτῶν σύνολον, τῶν διὰ τιμότητος καὶ δικαιοσύνης (μερῶν τούτων ὄντων τοῦ Λόγου) συνδιαβιούντων ἀλλήλοις], ἄρα μόνη ἢ ἐκτὸς Λόγου δραστηριότης καὶ τὸ διὰ ταύτης ἐκτὸς Λόγου πλουτεῖν δεῖ κείσθαι ὑπ' ἔλεγχον! Ὡς δὲ διὰ τῆς διὰ τοῦ πλούτου [τοῦ ἀπομένοντός γε πέραν τῆς δαπάνης διὰ τὰ στοιχεῖωδη τοῦ βίου] παραγωγῆς ἔργων προάγεθ' ὁ πολιτισμός, ὁ τῶν ἀνοήτων κατὰ τοῦ πλούτου γενικὸς πόλεμος καὶ κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ στρέφεται! Ἄρα ἡ ἀναρχία κυρίως κατὰ τῶν Λόγου ἀρχῶν

[οὐ δὲ τῶν κράτους ἐξουσιῶν τῶν καταχρηστικῶς καλουμένων "ἀρχῶν", τῶν ἐν τῇ νῦν ἑλλάδι ἀνεχομένων αὐτῇ, δρῶσαν ὑπὸ "κοινωνικῶν γνωστῶν-ἀγνώστων στοχείων", ταῖς "ἀρχαῖς" ταύταις ἀπὸ μακροῦ καλῶς μὲν γνωστῶν, ὑπὸ τῶν "ἀρχῶν" τούτων δὲ καλῶς πλὴν κακῶς δι' ἄλλων δῆθεν "ἀνεξαρτήτων ἀρχῶν" φυλασσομένων ἀγνώστων ἀπὸ τῶν καλῶν πολιτῶν, ὧν οὕτω τεχνηέντως ἢ προσοχὴ τοῖς "στοιχείοις" αὐτοῖς ἐπικεντροῦτ' ἀκριβῶς ἵνα μὴ ταῖς μάλιστα παρανόμοις τοῦ κράτους "ἀρχαῖς" καὶ ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν συγκεντρῶται, παρ' ὧν "ἀρχῶν" ἀναμφιβόλως ἐπ' ἀκριβῶς τῷ σκοπῷ τούτῳ τὰ "στοιχεῖα" αὐτὰ καὶ μισθοῦται, ὡς ἔτι καὶ προστατεύεται ὡς καὶ δι' αὐτοῦ τὰκαδημαϊκοῦ καλουμένου "ἀσύλου", ὅπερ ἐν τούτοις ἀδυνατεῖ προστατεύειν ἀπὸ τῶν ἐκ καθέδρας ὡς ἂν αὐτὰ ἢ "ἐπιστήμη" διδασκομένων ψευδῶν, τῶν καθηγητῶν οὕτω διττῶς καὶ ἐνεργῶς συμπραττόντων τῇ ἀναρχίᾳ!]

στρεφομένη διὰ τοῦ τοῦ δικαίως κτωμένου πλούτου φθόνου τῶν μὴ ἐπιθυμούντων καταβάλλειν τὸν πρὸς δίκαιον πλουτισμὸν κόπον, καὶ στρεφομένη ἐμφανῶς ἐναντίον τῶν διαμέσων, ἀφανῶς κατ' Αὐτοῦ βάλλει τοῦ Λόγου, εἰς ὅν τελικῶς ἀναφέρεται χᾶπασ' ἡ ἐργασία καὶ συνεργασία Θεοῦ καὶ Ἀνθρώπου, καὶ πᾶς πολιτισμὸς ὑγιής, ἐφ' ὑψηλὰ μόνα σκοπῶν! Καὶ γὰρ παντάπασι γελοῖον ἐστὶ τὸ ὑπὸ τῶν δῆθεν "ἀναρχικῶν" προνόμια ἀπαιτεῖν δαψιλὰ, κτώμενα μόνον δι' ἐργασίας καὶ κόπου, καταβαλλομένων ὑπὸ τὰς αἰωνίας Ἀρχὰς τοῦ Ἀϊδίου Θεοῦ-Λόγου! Ἀληθῶς ἐπιθυμοῦσιν ἄρα γε οὗτοι τὸν ἀφανισμόν τῶν Ἀρχῶν; Τοῦ Κόσμου ὡς ἐστὶν ὄντος, τὸ πλησιέστερον τῇ ἀγαπητῇ αὐτοῖς ἀναρχίᾳ ἀνευρίσκειτ' ἐπὶ μόνης ἀγόνου κἀνύδρου

τινὸς νήσου, ὅπου μόνοι καὶ παντελῶς ἀβοήθητοι οὗτοι καταλιπό-
μενοι, ὡς τάχιστα γνώσονται τί ὄντως σημαίνει τὸ ζῆν ἄνευ τινὸς
αὐτοῦς δαψιλῶς φροντιζούσης ἀρχῆς! Ἐκεῖ, οὕτω, γνώσονται ἐπ'
αὐτῶν πρακτικῶς ἐνεργούσαν τὴν αὐτοῖς ἀγαπητὴν δῆθεν "φιλοσο-
φίαν τῆς ἀναρχίας", ὡς χῶτι πᾶν ἀγαθὸν ἐφ' ᾧ εἰσιν εἰθισμένοι, ὑπ'
'Αρχάς (ἐξ ὧν καὶ πᾶσαι αἱ κοσμικαὶ ἐξουσίαι!) μόνον παράγεται
καὶ παρέχεται! Ἐν τῇ αὐτοῖς καλῶς κατανοητῇ γλώσσῃ, **only there
may the "τζάμπα μάγκες" know what being tough truly means!**

(δ) Ἄλλ' ὁ περὶ ταῦτα πάντα ὡς γενικὸς σκοτισμὸς τῶν ἀπὸ τοῦ
Λόγου ἑαυτοῦς διαχωρισάντων ἀνθρώπων ἐμποδίζει αὐτοῦς καθορᾶν
τὸν (ἀεὶ σχετικὸν) πλοῦτον ὡς τὸ κύριον μέσον τῆς δι' αὐτοῦ μόνου
δυναμένης αἰεὶ τελειότερας γίγνεσθαι πνευματικῆς αὐτῶν ἀγωγῆς,
τάπαλλάττον αὐτοῦς ἀπὸ τῆς συνεχοῦς προσηλώσεως ἐπὶ μόνον τὸ
διατρέφεσθαι! Ἄντ' αὐτοῦ, ἀπολλυμένης τῆς εὐτυχίαν παραγούσης
ἐνοράσεως τοῦρανοῦ, ὡς σκοπὸς καθορᾶτ' αὐτὸ τοῦτο τὸ μέσον τὸ
φέρων εἰς δῆθεν αἰεὶ μείζον' "ἀπόλαυσιν" τῶν ἐγκοσμίων αὐτοῦ πα-
ραγῶγων, τὴν εἰς ἔρημον κἂν αὐτῇ ἀνικανοποίητον δίψαν τρέπου-
σαν τὴν ἀφθοίαν καὶ τὴν χλιδήν, δι' ὧν ὁ βίος τοῦ ἀρνούμενου τὴν
κυρίαν πνευματικὴν αὐτοῦ φύσιν ἀνθρώπου καθίσταται βασιανιστι-
κῆ πείρα τοῦ τοῦτον κυκλοῦντος καὶ τὰ πάντα κενοῦντος κενοῦ, ἐν
ᾧ περιπίπτει ὄλως ἀσκόπως ἀναζητῶν **thrill and excitement**, πλὴν
οὐχὶ διὰ τῆς δημιουργίας Πολιτισμοῦ, ἀλλὰ κυρίως διὰ τῆς γενικῆς
ἀσπειρίας, τῆς πορνείας ἕως καὶ τῶν βρεφῶν, τῆς βίας, τῆς κα-
ταστροφῆς καὶ τοῦ ἐμπρησμοῦ, δι' ὧν καταφανεστάτη ἐπιδείκνυται
ἡ βλασφημία τοῦ ταῦτα πάντ' ἀπαγορεύοντος Ἁγίου Λόγου-Θεοῦ!

§205. (α) Ἄλλ' ἔα λεπτομερέστερον ποιῆσαι τὸν λόγον τῆς ἐξ
αἰτίας κυρίως τοῦ πλοῦτου διαρκούσης κακοδαιμονίας τῶν παρου-
σῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν: Ἀναρίθμητοι μὲν ἀπ' ἀρχῆς τῆς κατα-
γεγραμμένης ἱστορίας ἀνθρώπων, κυρίως ὅμως δὲ κατ' ἐλάχιστον
ἐπὶ τὸν ὕστατον αἰῶνα καὶ ἡμῶν εἰσὶν οἱ ἀνερευθριάστως δημαγω-
γοῦντες περὶ πλοῦτου, καὶ χρήσεως τούτου, καὶ πάσης ἐξ αἰτίας
αὐτοῦ ἀπὸ πάσης βαθμίδος, ἰδιωτικῆς τε καὶ δημοσίας, ἀκοινωνή-
του τε καὶ κοινωνικῆς, ἐθνικῆς τε καὶ διεθνούς, περιφερειακῆς τε
καὶ παγκοσμίου, ἠθικῆς τε καὶ ἀνηθίκου, ὠφελίμου τε καὶ βλαβερᾶς,
ἀνθρώπου ὑπ' ἀνθρώπου χρήσεως ἐπὶ κέρδει [ἕως καὶ ἐξαντλητικῆς
ὡσεὶ μεταλλείου ἐκμεταλλεύσεως πάσης ζωικῆς ἢ πνευματικῆς ἀν-
θρωπίνης ἰκμάδος], σταθερῶς παραμενούσης ἀναποσπάστου οὐ μόν-
ον ἀπὸ τῆς παντοειδοῦς κοσμικῆς ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς "πνευμα-
τικῆς" καὶ θρησκευτικῆς ἐξουσίας, οὐσιαστικῶς συμπλεκομένης,
ἀλλ' εἰσέτι μὴ ἱκανῶς ὡς τοιαύτης κατανοηθείσης, τοῖς καταγε-

γραμμένοις ὡς τρισὶ πειρασμοῖς τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο γὰρ ὡς ἐν τοῖς ἄνω ἤδη λεπτομερῶς εἶδομεν παρορᾶται: Ὅτι καὶ παντάπασι ἀναγκαῖος ὁ πλοῦτος ἐστὶ, κἀδύνατον χῶλως πᾶσι ἀσύμφορον εἶ οὐ καὶ παράλογον τὸ τοῦτον περιφρονεῖν, ὡς ὡσαύτως ἐστὶ καὶ τὸ μετὰ μανίας τοῦτον διώκειν. Καὶ γὰρ ἀσφαλῶς κὰς τοῦτον ἀρμόττει τὸ "πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· ... πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὸ τινος" ῥῆμα τοῦ Παύλου.

(β) Ἡ ἀτέρμων περὶ τὸν πλοῦτον ἔρις ἀνθρώπων αἰτίαν μὲν ἔχει τὸν φθόνον τῶν τοῦτον μὴ κατεχόντων, ὁ δὲ φθόνος τὴν οἴησιν τῶν τοῦτον ἐχόντων! Ἄλλ' ὁ φθόνος χηρῶν οἴησις παθήματ' ἐστὶ τῆς ψυχῆς, δι' ὧν οὐδέποτ' ὀρθῶς ἐστιάζομεν ἐπὶ προβλημάτων τῆς σκληρᾶς οὐσίας τῶν βίου πραγμάτων! Ὡς ἐστὶν ἡ οὐσία τοῦ πράγματος τοῦ προβλήματος: Ἰν' ἀπὸ τῶν ψυχικῶν παθημάτων τοῦ φθόνου καὶ τῆς οἴησεως φύγωμεν ὅλως ἐπιπολαίως προτείνεθ' ὑπὸ τινων ὡς δῆθεν ὀριστικὴ λύσις τῆς ἔριδος ἢ ἔστω καὶ βιαία ἐπ' ὠφελεία τῶν μεία ἐχόντων ἴση ἐπὶ πάντας τοῦ πλοῦτου ἀνακατανομή [ἦς πέρι, ἰδὲ καὶ τὰ ἐν §216(β) δηλούμενα], καθ' ἧς οὐ παραλόγως ἀνθίστανται τοῦλάχιστον οἱ τιμίως αὐτὸν ἀποκτήσαντες, ὡς καὶ πάντες οἱ διὰ ταύτης ζημιωθησόμενοι. Ἄλλὰ πῶς ἄρα δι' αὐτῆς λύεται τὰ σκληρᾶς οὐσίας περὶ τὸν πλοῦτον προβλήματα; Ποῖα;

Πρῶτον βέβαιον σκληρὸν οὐχὶ δὲ μόνον δυνητικὸν τῆς ἀνακατανομῆς πρόβλημα ἐστὶν ἡ πλοῦτου ἴση διανομή! Ἡ ἀνομοίωσις πραγμάτων "ἴση" διανομὴ κατὰ μόνην ὑποκειμενικὴν κρίσιν δύναται γίγνεσθαι, ἀνθρώπων δι' αὐτῆς ζημιωθησομένων ἢ ὀφεληθησομένων, οὐδεμίαν οὕτως ἀληθῆ ἄρα διανομῆς ἰσότητα διασφαλίζουσα!

Δεύτερον κἀδύνατον λύεσθαι πρόβλημα ἴν' ἀπὸ τοῦ πρώτου διωκόμενοι φύγωμεν, ἐστὶ τὸ δικαίως τρέπειν ἅπαντα τὸν ἐπὶ γῆς πλοῦτον εἰς ἐνὸς εἶδους χρῆμα, ὅπερ μόνον δύναται διανεμεσθαι ἴσως, διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ πλείονα ἔχειν ἀγοραστῶν πλέον μὴ ὑπαρχόντων! Τοιούτων δὲ μὴ ὑπαρχόντων πῶς ἀποτιμᾶται δικαίως ἡ τῶν ἐπὶ γῆς πάντων πραγμάτων ἀξία, ὅτε ὁ πονηρὸς, ἵνα πλεόν τοῦ ὅλου μέρος τελικῶς λάβῃ, μείον εἰς χρῆμα ἀποτιμῆσθαι τὸ παρ' αὐτοῦ καταβαλλόμενον μέρος τοῦ ὑλικοῦ πλοῦτου; Τίς δ' ἐπὶ γῆς ἐγγυᾶται ὅτι οὐδεὶς ταύτης τῆς πονηρίας χρῆσιν ποιήσει;

Ἄλλὰ πέραν τῶν ἀνωτέρω, πραγματικὸν πρόβλημα ἐστὶν οὐχὶ αὕτη ἡ κατοχὴ, ἀλλ' ἡ συνακόλουθος ἀυθαίρετος καὶ κυρίως κακὴ χρῆσις τοῦ πλοῦτου: Μεγάλ' ἐν Ἑλλάδι ἰδιωτικαὶ πλοῦτον παράγουσαι καὶ μισθοὺς τιμίους παρέχουσ' ἐπιχειρήσεις σκοπίμως πρὸς ἀρπαγὴν πιεσθεῖσαι ὑπὸ τῶν αὐτὰς λειχομένων κατέρρευσαν· ἡ οὕτω προκληθεῖσα βιαία τῶν ἐπιχειρήσεων πτώχευσις οὐδέποθ' ὠμολογήθη, ἀλλ'

ἀντιθέτως ἐπεξετάθη, γενομένη πασῶν τῶν γενομένων κρατικῶν ἐπιχειρήσεων δήμευσις, κατασπαταλώσα τὸν ἔθνικὸν πλοῦτον εἰς παχυλοὺς μισθοὺς ἀεργίας· ἥτις διὰ γενικῆς τῶν κακούργων πολιτικῶν καὶ τῶν οὕτως ὀφελουμένων συνωμοσίας παρέμεινε σιωπηρά!: Ὑπὸ τῶν παθῶν τῶν ἑαυτῶν ψυχῶν ἀγόμενοι οἱ ἀνίκανοι δῆθεν ἡγέται, πρὸ τῆς ἀπειλῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως τῶν "ἐργαζομένων", τὸ κράτος ὥρισαν ὡς δῆθεν ἐπὶ κοινῇ ὠφελείᾳ ἰδιοκτῆτην τῶν τοιούτων ἐπιχειρήσεων, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀνικάνους διευθυντὰς προσδιώρισαν, οἵτινες *καίτοι δαψιλῶς ἀμοιβόμενοι οὐδέποθ' ὡς ἰδιοκτῆται εἴτ' ἐπόνεσαν εἴτ' ἐφρόντισαν* τὰς ἐπιχειρήσεις αὐτάς, ἐν αἷς χοῖλοιποὶ ἐργαζόμενοι ξένοι παρέμειναν ὡς καὶ πρότερον, οὐδέποθ' ὡς ἰδίας αὐτῶν ἰδόντες αὐτάς! Συνέπειαι *σκληραὶ ἀφευκτοὶ* ταῦτα τῆς κοινοκτημοσύνης! Ἄντὶ πλοῦτου, αἱ ἐπιχειρήσεις τοῦ κράτους (ἦτοι, *κοινῆς* ἰδιοκτησίας τῶν "πολιτῶν", ὧν μέρος χοῖ ἐν αὐταῖς ἐργαζόμενοι) παρήγαγον *χρέη, ἀναληφθέντα* ὑπὸ τοῦ κράτους (ἦτοι, τῶν "πολιτῶν"): ὅπερ, πλοῦτου ἐπιτοπίως διὰ τῆς *γενικῆς τοιαύτης πτεχεύσεως* μὴ πλέον παραγομένου, *ἀσώτως δανειζόμενοι* ἀπὸ ξένων ἴν' ἀποζημιῶσι τοὺς "ἐργαζομένους" ἐπὶ κενῷ ὡς οὐδένα πλοῦτον οὕτω παράγοντας, συνεχῶς μεταθέτει τὰ χρέη "πολίταις" *οὐκ ἐτι γεγεννημένοις*, ὧν οὐδεὶς ἀμύνεται ὑπερ, οἵτινες, εἴ ποτε γεννηθήσονται, ἔσονται ἀπὸ γενετῆς ὑπόχρεοι ξένοις (σὺ δ' ἀνάγνωθι: *ἀκτῆμονες δοῦλοι τῶν ξένων*, ἐν αὐτῷ γε τῷ τόπῳ τῶν ποτ' ἐνδόξων προγόνων αὐτῶν)! Καὶ τοῦτο σκληροτάτη ὑστάτη συνέπεια τῆς *βιαιῶς* ἐφ' Ἑλλάδος ἀρμοσθείσης κοινοκτημοσύνης, ἥτις ἀφεύκτως καταλήξει εἰς *δουλείαν* τῶν *ἀθῶων* τοῦ ἐγκλήματος τούτου μελλόντων αὐτῆς "πολιτῶν"! Οἱ πολὺν περὶ ψυχῆς παθημάτων κοπτόμενοι, τί ἄρ' ἔχουσι λέγειν ἡμῖν; Ὅτι καλῶς διὰ τὴν *δῆθεν* ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν τῶν παρόντων οἱ μέλλοντες εἰς δούλους μεταβληθήσονται;

§206. (α) Οὐ τυχαίως διττὴ ἐστὶν ἡ τῆς ἀγορᾶς ἔννοια· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ ἐν κοινωνίᾳ διαβιῶντες, συναθροιζόμενοι κάλλήλους ἀναστρεφόμενοι, δύο τινὰ κυρίως ποιοῦσιν, ἅπερ *ἄμφω* ἐστὶ βιωτικῶς ἀπαραίτητα: ἦτοι, ἀγορεύουσι μὲν δι' οὗ ἔχουσι πνευματικῶν πλοῦτου ἀνταλασσόμεν' ἰδέας, ἀγοράζουσι δὲ δι' οὗ ἔχουσι πραγματικῶν πλοῦτου ἀνταλασσόμενοι πράγματα! Ἄρα, παντελῶς ἐστὶ παράλογον αὐτοὺς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν οἰκοδομεῖν μὲν διὰ τῶν ἀγορεύσεων, καταστρέφειν δὲ διὰ τῶν ἀγοράσεων, ἢ ἀντιστρόφως! Ὅτι φεῦ *καὶ τοῦτο* συμβαίνει μόνην καταδηλοῖ τὴν ποιότητα τῶν ἐν ταῖς "κοινωνίαις" αὐταῖς "πολιτῶν" τε καὶ "ἡγετῶν", τῶν μηδέποτε κατανοησάντων ὅτι παντελῶς *ἀπαγορεύεται* πραγματεύεσθαι σεσηπὸτα—ιδέας ἢ πράγματα!

(β) Ἰκανὰ ἤδη εἰπόντες περὶ ἰδεῶν, ἐστιάσωμεν νῦν ἐπὶ τῶν πραγμάτων: Ἄφ' ἧς εἰσῆχθη τὸ "χρῆμα" ὡς γενικὸν ἀνταλλαγῆς ἀγαθῶν μέσον, εἰσῆχθη φεῦ ὡσαύτως ἐν τῇ ἀγορᾷ χῆ ἀπάτη, ὡς μέσον ἐξαπατήσεως τῶν διαμειβομένων, διὰ τεχνητῆς ἐν μυστικοῖς διαβουλίαις ἐνεργουμένης ἀλλοιώσεως τῆς ἀξίας τοῦ χρήματος, ἐν οἷς πρωτεῦον ἔχουσι μέρος οἱ ἐπὶ τῆς κοινωνίας συνήθως πονηρῶς ἐγκαθιστάμεν' ἠγγέται"! Οἵτινες, πιεζόμεν' ὑπὸ φατριῶν, εἴτε πλέον ἄλλ' ἐκ τοῦ μηδενὸς κᾶρα πλαστὸν παράγουσι "χρῆμα", ἀκριβῶς ὅμοιον τῷ πρότερον ὑγιεί, οὕτω δεινῶς τοὺς "πολίτας" ἐξαπατῶντες, οὕτω δὲ καὶ πληθωρίζοντες ἅπαν τὸ κυκλοφοροῦν χρῆμα, ἦτοι τεχνητῶς οὕτω μειοῦντες τὴν ἀξίαν ἐκάστης τούτου μονάδος, εἴτ' ἀδυνατοῦντες ὑπὸ συνθήκαις τοῦτο ποεῖν, δι' ἐκβιαστικῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀγαθῶν (ἐν οἷς χαί παρὰ τοῦ κράτους παρεχόμεν' ὑπηρεσίαι, ὧν αἱ τιμαὶ "φόροι" καλοῦνται), διὰ μὲν ἑαυτοὺς προσπορίζονται πρόσθετα ἔσοδα ἀεὶ ἥσσονας ἀντιδιδόντες τῇ κοινωνίᾳ ὑπηρεσίας, διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς κοινωνοὺς μείον ἐν τῇ ἀγορᾷ καταλείπουσι χρῆμα· τῶν πωλητῶν εἴτ' αὐτοβούλως ἐν ταῦτῳ συνεργούντων εἴτ' ἀμέσως ἐπιχειρούντων μεταβιβάσ' οὐ μόνην ἅπασαν τὴν τῶν ἐπ' αὐτοὺς φόρων ἐπαύξησιν ἀλλὰ καὶ πρόσθετα κρύφει' ἑαυτῶν κέρδη, καλῶς ἐγκρυπτόμεν' ἐν τῇ γενικῇ τοιαύτῃ συγχύσει, τοῖς ἀγορασταῖς!

(γ) Ταῦτα γε πάντα διὰ τὸ ἐπιχειρούμενον ἄδικον καὶ ἄφρον πλουτεῖν εἰς βᾶρος ἀεὶ τοῦ συγκοινωνοῦ, ὃ παντελῶς ὀφείλομεν διαχωρίζειν ἀπὸ τοῦ ἄνευ τινὸς ἀδικίας δικαίου καὶ ἔμφρονος! Ὅτε χὸ πτωχός (οὗ γε ὁ πάμπτωχος!) ἀποταμιεύει δύο τῶν ἑαυτοῦ ὀβολῶν διὰ τυχούσας ἐπερχομένας μείζονος πείνης ἡμέρας, δέομαί σου κύριε ἐφ' ὑψηλ' ἰστάμεν' ἠγγέτα (βουλευτά τε καὶ ὑπουργέ), τίμῃ δῆθεν νομίμῳ ἐλλόγῳ δικαίῳ ὑπ' Οὐρανὸν σὺ πέραν παντὸς ἠθους κατακλέπτεις αὐτόν, εἴτε διὰ πληθωρισμοῦ, εἴτε δι' ἀρνήσεως καταβολῆς αὐτῷ τόκου δικαίου (ὅτι τοῦ ἰδρώτος αὐτοῦ δίκαιον προῖόν ἐστιν αὐτοῦ ἢ ἀποταμίευσις, ἧς σὺ τὸν τόκον διὰ νόμων ἀδίκων ἀδίκως κατακρατεῖς σὺν ἄλλοις τῇ ἀποταμιεύσει αὐτοῦ χρώμενος), εἴτε δι' ἀτίμου αὐξήσεως τῶν τιμῶν τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀγαθῶν, ἣν σὺ χαριστικῶς ἔναντ' ἀναμφιβόλων ἀνταλλαγμάτων τοῖς πωληταῖς ἐπιτρέπεις; Εἰ δ' ἐπὶ καθηγεσίαν τυγχάνεις, ἐπὶ τίνος σκληρᾶς ἐπιστήμης τοιαῦτα διδάσκεις; Εἰ δ' ἐπιστάτης εἶ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπὶ τίνος Δικαίου ἰστάμενος τοιαῦτα παραβλέπεις καὶ συγχωρεῖς;

§207. (α) Πᾶσ' ἰσορροπία τῆς ἀγορᾶς καταρρέει ὅταν ἡ ἀξία τῆς μονάδος τοῦ χρήματος μειῶται ἢ μηδενίζητ' ἀπαξιουμένη διὰ τοῦ πληθωρισμοῦ, ἢ ὅταν διὰ πονηρῶν ἄλλων μεθόδων (ἐν αἷς πρωτί-

στη ἡ ἀπαίτησις αἰεὶ ὑψηλοτέρας τιμῆς ἀνὰ μονάδα προϊόντος, ἀγαθοῦ ἢ ὑπηρεσίας) τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ παρ' ἐκάστου ἀγοραστοῦ (κᾶρ' οὖν καὶ τὸ *συνολικόν* παρ' ἀγοραστῶν) ἐν τῇ ἀγορᾷ διατιθέμενον χρήμα ὡσαύτως μειώται συγκριτικῶς ταῖς ὡς ἄνω αἰεὶ μείζοσιν ἀπαιτήσεσι τῶν πωλητῶν (αἷς πέρι, ἰδὲ καὶ τὰ περὶ "ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀγορᾶς" καθ' ἐκάστην, ὡς ἐν §207γ καὶ τῷ τέλει τοῦ §212α διαμείβεται). Ταῦτα δὲ πάντα διότι οὐδόλως καταφαίνεται κατανοουμένη ἡ σημασία τοῦ ὠνομακέναι τὸ χρήμα (τὸ *γενικὸν τοῦτο σύμβολόν τε καὶ μέσον* τοῦ πλούτου) "ῥευστόν": Οὐχ οὕτως ἐκλήθη τὸ χρήμα ἀπλῶς μόνον διότι ἐν τῇ ἀγορᾷ "ῥέει"! Ἀλλὰ καὶ διότι ἀενάως δεῖ αὐτὸ ῥεῖν· ὡς ὅτι ἄλλως, καὶ αὕτη νεκροῦται καὶ τοῦτο καθίσταται ὡς μηδέν! Τὸ *ῥέον* ὕδωρ ἐστὶ φυσικῶς ὑγιές· τὸ μὴ ῥέον τρέπεται ἔς *ἔλος*! Ὁ *πνέων* ἄνεμός ἐστιν ὑγιής, ὁ μὴ πνέων γίγνεται *πνιγηρός*! Ἡ πλήρης παῦσις ῥοῆς, ἐπιστημονικῶς καλουμένη πλήρης ἰσορροπία, συνεπάγεται τὴν γενικὴν παῦσιν πάσης δραστηριότητος, τουτέστι τὸν (οὐ δὲ μόνον, θερμικὸν καλούμενον) θάνατον! Ἀλλ' εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον ἴσταθ' ἢ *βιαία* ῥοὴ χῆ *βιαία* πνοή· ὡσαύτως *συνεπαγόμεναι ὄλεθρον*! Ὡν πρό, ζητεῖθ' ἢ *ἀρίστη ταχύτης* χῆ *ἀρίστη πορεία* ῥοῆς καὶ *πνοῆς*, ὥστε πάντα τὰ ὑπ' αὐτὰς καὶ περὶ αὐτὰς σφριγηλὴν οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ *ἠσφαλισμένην* τὴν ζωὴν αὐτῶν ἔχωσι!

(β) Οὐ δ' ὡσαύτως κατανοεῖται ποσῶς ἐν τῇ καθολικῇ αὐτοῦ σημασίᾳ ὅτι ὡς ἐπὶ πεπερασμένου ζῶμεν πλανήτου, ἄρα καὶ τὰπὶ πλουτισμὸν γενικὰ μέσα ὡσαύτως *πεπερασμένα* ἐστὶ· χῆτι ἄρ' ἢ νῦν καλουμένη "ἀνάπτυξις" κέκτηται φυσικά, *ταχέως δὲ δι' ἐαυτῆς περιοριζόμενα ὄρια*· χῆτι ἄρ' ὡς μάλα τάχιον αὕτη ἐπιζητεῖτ' ἀναπτύσσεσθαι, μάλιστα τάχιον εὐρεθησόμεθα πρὸ τοῦ *φαινομενικῶς αἴφνης* ἡμῖν *τοῖς περὶ ταῦτα τυφλοῖς παρουσιασθησομένου φυσικοῦ ταύτης ὀρίου*, ἐφ' οὗ πεσόμενοι μετὰ πάσης τῆς κεκτημένης ὀρμῆς ὀδυνηρῶς ἀνακαλύψομεν τὴν περὶ τὰπεριορίστως πλουτεῖν γενικὴν ἡμετέραν παράνοιαν! Καίγε τὰ παγκοσμίως ἤδη παρατηρούμεν' ἀκριβῶς τοῦτο προοιωνίζεται! Τούτου ἀναμφισβητήτως ἐπερχομένου, οὐ πάντες εἴτ' ἐπὶ τοῦ πλανήτου παντὸς εἴτ' ἐν περιωρισμένην τινὶ κοινωνίᾳ εὐρεθήσοντ' αἴφνης χῆμοῦ πρὸ τοῦ φυσικῶς ἐγκειμένου ὀρίου, ἀλλὰ *πρῶθ' οἱ πτωχότερ' ἐκ τῶν εἰθισμένων* (ἢ καὶ μὴ ἄλλως ποιεῖν δυναμένων) πᾶσαν τὴν ἑαυτῶν σημερινὴν πρόσοδον δαπανᾶν ἄνευ φροντίδος τινὸς περὶ τὴν ἐπαύριον· ἐν ἣ εὐρεία ἐννοία, οὐ μόνη ἢ *ἀπληθῶριστος* ἀποταμίευσις μέρους τοῦ σήμερον κτωμένου χρήματος ἐννοεῖται περιοριζομένης *πάσης φευκτέας* σπατάλης, ἀλλὰ χῆ διὰ τῆς *συνειδητῆς λιτότητος* δυνατή· ὡς ἐπίσης χῆ *πλήρης ἀποφυγῆ* τῆς παντοειδοῦς μεγάλης παρὰ πάν-

των σπατάλης περι τὰ ὅλως ἀσύμφορα, τὰ μὴ ἀληθοῦς τε καὶ ὑγιоῦς οἰκονομίας παραγωγικά, καὶ τὰ μὴ μακροχρονίως ποιοτικά τοῦ διδομένου ἡμῖν χρόνου, ἢ οὐπὲρ οὕτω κατάχρησις οὐδόλως ἀφιερῶται τοῖς δέουσιν, οὐδ' ἀβασανίστως ἐκλήθη ἀσωτεία τοῦ βίου!

(γ) Πῶς οὖν οὐκ ἄρα ταῦτα πάντ' ἀρκεῖ καταδείξ' ὅτι οὐ σμφέρει τῇ κοινωνίᾳ τάει πως ἀπαξιῶν (χάριν τοῦ ἀφρόνως πλουτεῖν διὰ τοῦ ἀπαιτεῖν αἰεὶ πλείονα ἔναντι τοῦ προσφέρειν αἰεὶ ἥσσονα) τὸν χρηματικὸν πλοῦτον, διότι οὕτω οὐσιαστικῶς καταρρέει ἢ μεταξὺ τοῦ χρηματικῦ καὶ τοῦ πραγματικῦ πλοῦτου ἰσορροπία, νεκροῦται πᾶσα ἡ ἀγορά, καὶ καταλύεθ' ἡ κοινωνίας εἰρήνη; Ἐρωτᾶς πῶς ἄρ' οὖν αὐτὸ ἀποφεύγεται; Διὰ τῆς ταυτοχρόνου (α) συντηρήσεως σταθερᾶς τῆς τοῦ νομίσματος μονάδος ἀξίας, (β) συντηρήσεως σταθερᾶς τῆς ποσότητος καὶ ποιότητος ἐκάστης μονάδος τοῦ πρὸς ἀγορὰν προσφερομένου πραγματικῦ πλοῦτου, καὶ (γ) τῆς παροχῆς τῇ ἀγορᾷ τόσοσ συνολικῦ χρηματικῦ πλοῦτου (συνολικῆς ἀξίας νομίσματος) καὶ τόσοσ πρὸς πώλησιν παρουσιαζομένου συνολικῦ πραγματικῦ πλοῦτου κατανεμημένου κατ' εἶδος ταῖς πραγματικαῖς ἀνάγκαις τῆς κοινωνίας, ὥστ' οὐδέν τούτων τῶν δύο οὐσιωδῶς ὑπερτερῆ τοῦ ἑτέρου, πλὴν μόνον ὡς μόλις διαλανθάνουσα δηλωτικῆ τῶν ἀληθῶν ἀναγκῶν τάσις· ὅτι ὡσαύτως ἐστὶ δίκαιον καὶ πλείων διατίθεσθαι πραγματικὸς πλοῦτος, πάντως ὅσος χῆ περι τοῦτον οὐσιαστικῆ λιτῆ ἀνάγκη τῆς κοινωνίας περι τὴν ἀπορρόφησιν ἀγαθῶν· καὶ πλείων διατίθεσθαι χρηματικὸς πλοῦτος, πάντως ὅσος χῆ περι τοῦτον οὐσιαστικῆ ἀνάγκη τῆς λιτῆς κοινωνίας διὰ τὴν ἀγορὰν ἀγαθῶν· οὐδέποτ' οὖν λησμονουμένης τῆς οὐσιώδους ἀνάγκης μηδέποτε σπαταλᾶν εἴτε χρηματικὸν εἴτε πραγματικὸν πλοῦτον, ὧν οὐδεὶς ἐστὶν ἀνεξάντλητος ἐπὶ περιωρισμένου πλανήτου! Ὅτι συνθήκη τιμῆς μεταξὺ γε κυρίων ἐστὶν ἡ σταθερὰ ἀξία τοῦ τε χρήματος καὶ τοῦ πράγματος· καὶ κύριοι οὐχ ἑαυτοὺς ἀτιμάζουσιν ἀπιστοῦντες τῷ λόγῳ αὐτῶν διὰ τοῦ ἥσσονα διδόναι καὶ πλείονα ἀπαιτεῖν! Μόνον σαυτὸν ἀτιμάζεις σαυτὸν ὁμολογῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ μὴ κύριον εἶναι, οὕτως ἢ οὕτως ὑποσκάπτων τὴν ἀξίαν τοῦ πλοῦτου, ἀντιπροσωπεύοντος αὐτὴν γε τὴν ἀξίαν ἣν ἡ κοινωνία συμφωνεῖ διὰ τούτου τοῦ τρόπου διδόναι τοῖς μέλοις αὐτῆς! Πᾶσα προσπάθει' ἀνατροπῆς τῆς ἰσορροπίας πραγματικῦ καὶ χρηματικῦ πλοῦτου κἀδίκου ῥοῆς ἐκάστου αὐτῶν κρυφός, ἀνέντιμος, χόλοσχερῶς ἄτιμός ἐστὶ κοινωνικὸς πόλεμος, καὶ μόνοι κακοποιοὶ αὐτῷ συμμετέχουσι! Πῶς οὖν ἄρα σύ, κύριος ὧν καὶ τοιοῦτος πλὴν οὐ κατὰ μόνον εὐφημισμὸν ἐπιθυμῶν παραμένειν, τοιοῦτου ἀνατρεπτικῦ μέσου κοινωνίας κυρίων μετέχεις; Κἀφιλότιμον οὕτω σαυτὸν σύ γε ποιεῖς, καὶ

σαυτὸν σύ μηδενίζεις σαυτὸν χρήμασιν ἀεὶ ὑποτιμωμένοις ἀποτιμῶν! Ἐν ἀγορᾷ ἐσωτερικῶς καταστρεφόμενη, ἐν ἧ πάντα προσφέρει τ' ἀγορασταῖς καὶ τὰ ἔσοδα σπαταλάτ' ἐπ' ἀσωτείαις, οὐδὲν καὶ οὐδεὶς διατηρεῖ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ! Εἶ σὺ ἄρα τοσοῦτον παχὺς τῇ ξηρᾷ κεφαλῇ ὥσθ' ὅλως ἀδυνατεῖν κατανοῆσαι ὡς καὶ τούτου τὴν παντάπασιν ἀπλήν σημασίαν;

§208. Νοεῖται γὰρ ὅτι ἴσως μὲν ἐν ἀρχῇ ἦν τοῖς ἀνθρώποις κατανενεμημένος ὁ ἔτι μὴ ὑπαρκτὸς αὐτοῖς πλοῦτος, ὡς ὅτι πάντες αὐτοὶ ἴσως πτωχοὶ ἐν ἀρχῇ ἦσαν· ἀλλὰ δὲ διὰ τὴν φύσει ἄνισον αὐτῶν ἐργατικότητα, ἔργου παραγωγικότητα, καὶ τὴν τούτων διάφορον περὶ πλοῦτου χρήσεως καὶ οἰκονομίας ἀντίληψιν, ὅτι ταχέως οἱ ἄνθρωποι ἄνισοι πλοῦτου ἐγένοντο κάτοχοι. Ὡν πρό, οἱ ὡς λύσιν τῆς περὶ τὸν πλοῦτον κοινωνικῆς ἔριδος εἰσηγούμενοι τὴν βιαίαν τοῦ πλοῦτου ἀναδιανομὴν ἐρωτῶνται ὅπως ἐνθυμηθῶσιν ἐπίσης Δικαιοσύνην: Ὡφειλον ἄρ' ἀπ' ἀρχῆς μήπως οἱ ἄνθρωποι τὴν ἄνισον περὶ ταύτας αὐτῶν ἰκανότητα νόμῳ ἀπαγορεύειν καὶ βίᾳ καταστῆλαι· καὶ διότι ἀδύνατόν ἐστιν πάντ' ἀναγκάζειν ἐργάζεσθαι πλέον τοῦ φύσει αὐτῷ δυνατοῦ, εἰς ἐλάσσον' ἔργου παραγωγὴν ἀναγκάζειν τὸν φύσει δυνάμενον ἐργάζεσθαι πλέον ἐτέρου τινός, ἢ τὸ δημεύειν ἅπαν τὸ ὑπὸ πάντων παραγόμενον πλέον τοῦ ἐλαχίστου, ὥστε τὸ συλλεγόμενον ἴσως μερίζεσθαι πᾶσιν, ἵν' οὕτως ἀποφεύγηται καὶ πᾶσ' ἄνισος πλοῦτου ἀπόκτησις κούδεμία ὑπάρχη περὶ τοῦτον τριβή; Ἔστι πως δίκαιον οὕτω πεδᾶν πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα διὰ ταῦθαιρέτως νομιζόμενον *παρὰ πᾶσαν νῦν κάλλιον νοουμένην Δικαιοσύνην* (ἰδὲ καὶ κατωτέρω) δίκαιον εἶναι ἴσ' ἀγαθὰ πάντες λαμβάνειν (ὅτε *πῶς χη ἴση ἀνάλωσις* ἐπιβληθήσεται τῶν ἴσως διανεμομένων, ὥστε μή τις τινι *δι' οἰκονομίας* περίσσεια γένηται); ὅπερ σημαίνει ὅτι καυτὴ δεῖ ἀπολύτως περιορίζεσθ' ἢ καλῶς περὶ τὴν παραγωγὴν καὶ *λιτὴν ἀνάλωσιν* πλοῦτου νοουμένη ἐλευθερία τῶν πλείστων χάριν τοῦ μὴ ὑποδέεσθαι καὶ πλέον' ἀρπακτικῶς ἐπιποθεῖν τὸν πλέον ὀκνόν; Πῶς ἄρ' ἐστὶ τοῦτο Λογικὸς τρόπος ἐπὶ κοινωνικῇ ὁμοιοῖα; Ἐπὶ *ποιῶ* βασικῷ ἄρθρῳ Δικαιοσύνης γέγραφθ' ἄρ' ὅτι ὁ *φθόνος* κατὰ τοῦ ἔχοντος πλέονα χη ἔστω καὶ *βίαία* τοῦ φθόνου [ὡς εἰκὸς μόνων τῶν ἐλάχιστα παραγόντων, *πλήρως* παρορωμένου τοῦ *ἄγχους* τῶν πλέονα δυναμένων ἀλλ' οὕτω *πεδωμένων* καὶ *μὴ ἐλευθέρων* παραγεῖν, ὧν ἡ *ἀγαθὴ* ἐλευθερία περιφρονεῖται!] ἀποφυγὴ, διὰ τῆς κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἐπιβολῆς ἴσης πᾶσι διανομῆς κἀναλώσεως ἀγαθῶν, δεῖ καθορίζειν ὁμόνοιαν κοινωνίας· οὐ βάσει, τὰ λοιπ' αὐτῆς ἄρθρα ὀρίζει τὴν λοιπὴν αὐτῆς λειτουργίαν; Καὶ *πῶς* ἄρα δεῖ ἡμᾶς λύσειν *τάλυτον* καὶ μάλιστα δυσκολώτερον πρόβλημα τῆς *πιευματι-*

κῆς παραγωγῆς, ἣς ἔνεκα κυρίως ὁ ποιότητος παραγωγικώτερος ὡσαύτως ἀλλὰ μάλιστα μείζον φθονεῖθ' ὑπὸ τοῦ ὑποδεεστερου; Πῶς ἄρ' αὐτὴ διαιρεῖται καὶ κατανέμετ' ἴσοις μερίσμασι; Θελήσουσιν ἄρ' οἱ περὶ ταύτην "εἰδήμονες" εὐθαρσῶς ἡμῖν παρέξειν τὴν λύσιν;

§209. (α) Οὐχ ὀμιλῶ περὶ τῆς ἀντικειμενικῆς ἀδυναμίας τῶν ἀληθῶς ἀσθενῶν, οἵτινες ἀσφαλῶς δικαιούντ' ἀρωγῆς μᾶλλον ἢ τοῦ Καϊάδα· ἀλλὰ περὶ τῆς ἀδίκου ἀρπακτικῆς ἀπαιτήσεως πλουτισμοῦ τῶν σκοπίμως χάριν τὰκόπως διαπερᾶν τῆς ἡμέρας ἥσσονα καταβαλλόντων προσπάθειαν ἐργασίας, ὅμως δ' εἴτε δι' ἐκβιασμῶν καὶ δηώσεων ὄχλου, εἴτε διὰ τοῦ ἱκανοῦ αὐτῶν ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἴσης αὐτῶν ψήφου "δημοκρατικῶς" ἀποκτώντων πολιτικὴν ἰσχὺν ἐκβιάζειν ἐπ' ἀδίκῳ ἰδίᾳ ὠφελείᾳ τὰ πράγματα καὶ ἐπιβάλλειν φανεράς ἢ ἀφανεῖς ὅμως δ' ἀδίκους ὑψηλὰς τιμὰς ἐργασίας, ἣ ἔτι καὶ ἀεργίας, καταβαλλομένας ὑπὲρ αὐτῶν ὑπὸ τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τοιοῦτους ὀμίλους πιέσεων! Καίγ' ὡσαύτως νῦν ὀμιλῶ καὶ περὶ τῶν δι' ἰσχύος οὐχὶ δημοκρατικῆς ἀλλ' οἰκονομικῆς δυναμένων, εἴτε διὰ φυσικοῦ ἢ τεχνητοῦ μονοπωλίου, εἴτε διὰ τινος ἄλλης δολίας ἢ κρυφίας μεθόδου καὶ πρακτικῆς, ἐκβιαστικῶς ἐπιβάλλειν ἀδίκους ὑψηλὰς τιμὰς ἀγαθῶν. Ἀμφοτέρων γὰρ αὐτῶν ἔνεκα, οἱ μὴ ἀνήκοντες εἰς ἑκατέραν αὐτῶν κοινωνικὴν τάξιν εἰσὶν οἱ καταβάλλοντες τᾶτιμον τίμημα, γιγνόμεν' ἀδίκως πτωχότεροι, ἐξωθούμενοι ὁσημέραι εἰς πλήρη ἀνέχειαν πόρων. Ὡν ἀδικιῶν πρό, πολιτικοὶ τε καὶ δικασταί, δι' αὐτῶν ὠφελούμενοι, οὐδὲν κατ' αὐτῶν πράττουσι!

(β) Ἔστιν ἢ οὐκ ἔστι τοῦτ' ἐκβιασμὸς ἀρχικῶς μὲν τῶν πλείστων ὑπὸ τῶν ἐλαχίστων (ἐπ' ἄκρῳ δ' εἰπεῖν ἀκριβῶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐνὸς ἐλαχίστου), καὶ πεδώντων τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω κοινωνίας προαγωγὴν, κάπειλούντων σύναμα τὴν ταύτης ὁμόνοιαν; Ὡν δὲ τὴν ἐπιτυχίαν παρατηροῦντες, αἰεὶ πλείονες τούτοις μᾶλλον ἢ κατὰ τούτων συντάσσονται, μέχρις οὕτω πλήρους τῆς κοινωνίας διαστροφῆς καὶ διαφθορᾶς, ἀφ' οὗ πλέον σημείου οὐκ ἔστι πλέον ἐπαναγωγὴ; Τίτι Δικαιοσύνη πειθόμεν' οὗτοι τοιαῦτ' ὀφείλουσιν, ἢ δικαιούντ' ἐπ' ἐκβιασμῷ, ἀπαιτεῖν; Ἄρ' ἐσόμεθα κοινωνικῶς καὶ γενικῶς ὑγιέστεροι ἂν πάντες ἀχθῶμεν εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ οὕτω δρώντος ἐξ ἡμῶν πτωχοτάτου; Πῶς δ' ἄρα καὶ συνεχίσομεν ἐπὶ μακρὸν οὕτω πραγματευόμενοι, κὰς αὐτὸν τὸν θάνατον φέροντες τοὺς ἀφ' ὧν ἐκμαστεύομεν πλοῦτου τὸ γάλα; Ἡ ἄρ' ἀγνοοῦμεν ὅτι ἡ κοινωνικὴ πρόνοια ἐξυπονοεῖ πλοῦτον ὑπάρχοντα, ἐφ' οὗ μόνου αὐτὴ δρᾷ; Ἡ ὅτι ἄνευ προνοίας κᾶρ' οὖν καὶ τοῦ ταύτην στηρίζοντος πλοῦτου, αἱ κοινωνίαι διαλύονται εἰς ἀγέλας σαρκοβόρων διπόδων θηρίων; Πῶς οὖν ἄρ' ἔστι σῶφρων ἀνὴρ ὁ πολιτικός, ἢ χὸ τοῦτον στηρίζων λαός, ὁ οὕτως

ἀφειδῶς ἀναλίσκων τοὺς αὐτοῦ πλούτου πόρους, καὶ ἐξαιτούμενος τὴν "ἐπειδυτῶν"-ἀγοραστῶν "συνδρομήν", οἷς παρακλητικῶς ἐκποιεῖ τὸν ἀπομείναντα, οἷον γ' οὕτως οἱ τοιοῦτοι κατέλιπον ἐθνικὸν πλοῦτον, μόνον ἴν' ἀπλῶς αὐτὸς συνεχίσῃ, *ἀδηρίτως οὐ γὰρ πλέον ἐπὶ μακρόν*, τὸν οὐκ ἄλλον ἀλλ' ἄσωτον χόρατῶς πλέον τερματιζόμενον αὐτοῦ ἐθνικὸν βίον; Ἀληθῶς δέ, *πῶς ἄρ' ἐστι σῶφρων ἀνὴρ ὁ ἀπὸ τοιούτων πωλητῶν ἀγοράζων μερίδιον τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν ἀγορᾶς*, τῶν ὀδηγούντων αὐτὴν εἰς πλήρη διάλυσιν δι' αὐτῆς γὰρ τῆς τοιαύτης πωλήσεως; Ὅτι σῶφρονες γεγόνασιν οἱ ἀγορασταὶ παγκοσμίως εἰς μάλιστα δεινὴν τοὺς ἄφρονας πωλητὰς ἄγει θέσει! Ἀκούομεν δ' ὡσαύτως καὶ τοῦτο τάνηκουστον: ὅτι κοινωνία τις (αὐτῆ γὰρ φεῦ γὰρ ἡ *ἡμετέρα!*) ἔχει ἤδη πλείονας τῶν πέντε καὶ εἴκοσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν πολίταις πτωχοῦς, ἔχουσα ὑπερενενήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν πολίταις ἔχοντας *πολλαπλῆν ιδιόκτητον* στέγην καὶ γῆν! Ἀλλ' ἡ στέγη καὶ γῆ, λέγουσιν, εἰσὶν ἐν χωρίοις, οἱ δὲ "πτωχοὶ" κείνων ιδιοκτῆτ' ἐν ἄσπεσιν ἐπιθυμοῦσι διαβιοῦν! Ἀλλὰ τοῦτ' ἐστὶν *ἐλευθέρα, οὐχὶ δ' ἀνάγκης* ἐπιλογή, χῶς τοιαύτη οὐκ ἐπιτρέπεται βαρύνειν ἄλλους τινάς, ἀλλὰ *μόνον τὸν ἐλευθέρως αὐτὸ ἐπιλέγοντα*, χούτῳ τὰ ὀφέλη ἀποτιμῶντα! Κατὰ τὸν ὕστατον παγκόσμιον πόλεμον πάντα τὰ τυμπανιαῖα ἐν μέσῃ ὁδῷ πτώματα παρετηρήθησαν ἐν τοῖς ἄσπεσιν, *οὐδὲν ἐν ὑπαίθρῳ ἢ ἐν χωρίοις!* Ἀκριβῶς διότι *ἐκεῖ* ἦσαν οἱ ἀληθεῖς πρωτογενεῖς πόροι διαβιώσεως, ἦτοι ἡ γῆ χῆ ἀπ' αὐτῆς τροφὴν παράγουσα ἐργασία· ἐνῶ ἐν τοῖς ἄσπεσιν ἐβασίλευεν ἀνεργία τε καὶ συνεχῆς πληθωρισμὸς χρήματος, τοὺς κατοίκους αὐτῶν ἀγαγόντα διὰ τῆς πείνης εἰς θάνατον! Ἄρ' ὅτι νῦν οἱ ἐν χωρίοις γῆν ἔχοντες ὡς "πτωχοὶ" διαβιοῦσιν ἐν ἄσπεσιν, μόνον αὐτὸ καταδείκνυσιν: Ὅτι *ἀπέλιπεν ἀπ' αὐτῶν ἡ θέλησίς τε κἀπιθυμία τῆς ὑπερηφανείας τοῦ διὰ τοῦ ἑαυτῶν τιμίου ἰδρώτος ἑαυτοῦς διατρέφειν*, ἀνθ' ὧν προτιμῶσι τὴν ὅλως ἀμφιβόλου ποιότητος παροῦσαν "ἐλληνικὴν" ἀστικὴν διαβίωσιν!

§210. (α) Αἱ τοῖς ἐργασθεῖσιν ἀποδιδόμεναι "συντάξεις γήρατος" ἐν ἀρχῇ συνωμολογήθησαν *μόνον ὡς ἐπιδόματα προστεθησόμενα τῷ ἰδίῳ αὐτῶν λοιπῷ εἰσοδήματι τὸ δι' ὅλου τοῦ βίου ταμιευθέν πρὸς τὸ γῆρας*, κὰν τῇ οὐσίᾳ εἰσὶ κόφειλουσι παραμένειν ἐπιστροφῆν τοῦ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ παρακρατηθέντος (*ἀπ' ἀμφοτέρων τοῦ τε μισθωτοῦ καὶ τοῦ μισθούντος αὐτόν*) τοῦ μισθοῦ τμήματος, ὅπερ μόνον σὺν τοῖς τιμίοις αὐτοῦ τόκοις ἔδει καταβαλέσθαι κατὰ τάληθές γῆρας! Οὐδέποτε *εἰλικρινῶς συνωμολογήθησαν ὡς δι' ὅλου τοῦ συμφωνουμένου ὡς ἐργασίμου-"συνταξίμου"* (κὰν βραχυτάτου τοιοῦτου) βίου πρόσθετος κρύφιος-ἀνομολόγητος φόρος ἐπὶ τῆς

ἀμοιβῆς ἐργασίας, ἀνθ' οὗ τελικῶς αὐτό γε τὸ "κράτος" ἀνέλαβεν ἀποδώσειν πᾶσι τοῖς οὕτως ἀποκτήσασι "συνταξιοληπτικά δικαιώματα" κἂν μὴ γέρουσι, κατὰ πάντα τὸν λοιπὸν μέχρι τοῦ θανάτου αὐτῶν καὶ τῶν συζύγων καὶ τῶν ἀνηλίκων τέκνων αὐτῶν χρόνον, εἴ γε τότε δυνήσεται, ἢ εἴ γε τότε βουλήσεται, πλήρη, αὐτόνομον κἂν ἑαυτῷ ἱκανὸν μισθὸν δῆθεν "γήρατος"! Τὸ μὲν ὅτι ὡς ἄλλο ἐστὶ τὸ "ἀναλογιστικῶς" προσδοκώμενον τοῦ βίου λοιπὸν καθ' ἡλικίαν ἐτῶν, εἶπέ, πέντεκαίτεσσαράκοντα, καὶ ἄλλο κείνο καθ' ἡλικίαν ἐτῶν, εἶπέ, πέντεεξήκοντα, διάφοροι ἄρ' ὀφείλουσιν εἶναι καὶ παρακρατήσεις, ὡς ὅτι ἄλλη ἐστὶν ἡ διάρκεια τούτων, καὶ ἄλλη κείνη τῶν πληρωμῶν ὡς καὶ τῶν μεγεθῶν τούτων, δι' ἐκάστην περίπτωσιν! Τὸ δ' ὅτι ὡς ὁ μισθὸς ἐστὶν ἀσχολίας [ἀληθῶς παραγούσης οὐσιαστικόν τε καὶ χρήσιμον ἔργον ἐπὶ παραγωγῆν μείζονος πλούτου, δι' οὗ μόνοῦ καὶ ἡ τιμίων τόκων καταβολὴ ἔσεται δυνατὴ, προσθέτως τῇ πραγματικῇ γε, οὐχὶ τῇ σκοπίμως-ἀτίμως πληθωριζομένη κἄρα μειομενῆ ἀξία τῶν παρακρατήσεων], κοῦκ ἐστὶ μισθὸς γε καὶ σχολῆς!

(β) Τὰ λοιπά, καὶ κυρίως τὰ ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι γιγνόμενα, ἐκ τοῦ ποιηροῦ! Τὸ "ἀναδιανεμητικὸν" καλούμενον "συντάξεων" σύστημα, ἐπιβαλλόμενον τῇ "ἐγγυήσει" τοῦ κράτους, ἐστὶν ἀπλῆ πλὴν δεινὴ γελοΐτης, ὡς ὅτι διὰ τὴν πληρωμὴν τοιούτων μελλοντικῶν ὀφειλῶν οὐδόλως ἀρκεῖ ἡ ἀπλῆ ὑπόσχεσις τῶν παρόντων, ἀλλ' ἀπαιτεῖθ' ὡσαύτως χὴ μελλοντικὴ δυνατότης συλλογῆς ἱκανῶν φόρων διὰ τὴν σύγχρονον πληρωμὴν οὐ μόνων τῶν τότε λοιπῶν τρεχουσῶν τοῦ κράτους ὑποχρεώσεων ἀλλὰ καὶ τὴν πληρωμὴν τῶν νῦν ὑπισχνουμένων· περὶ ὧν οἱ τότε τοῦ κράτους "ἠγέται", φυσικὰ προσθέτως γε ὄντες τέκνα τῶν νῦν, κἂν μὴ παντελῶς ὅμοιοι τοῖς παροῦσιν, οὐδεμίαν αἰσθήσονται ὀξεῖαν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν μείζονα τῆς αἰσθανομένης ὑπὸ τῶν νῦν, ὑπισχνουμένων τοῖς τότε γέρουσι λαγῶους!

(γ) Οὐδεὶς δικαιούται μισθοῦσθ' ἵν' ἀπλῶς μόνον "κάθηται", ὡς "νεοελληνικῶς" γε τοῦτο νοεῖται· ἦτοι, μόνον ἵνα δαπανᾷ τὸν ὑπ' ἄλλων παραγόμενον πλοῦτον, ἀντὶ τοῦ παράγειν τὴν παρ' αὐτοῦ ὀφειλομένην πρόσθετον πλούτου μερίδα! Ὡς ὅτι τοῦτ' οὐδόλως διαφέρει κλοπῆς! Οἱ μὴ καταβαλόντες τὸ παρακράτημα οὐδεμιᾶς δικαιούνται "συντάξεως", ὄφειλον γὰρ αὐτοὶ μόνοι ἀφ' ἑαυτῶν παρακρατεῖν τὸ ἀντίτιμον! Σήμερον, π.χ., οἱ γεωργοί, οὐδέποτε τι καταβαλόντες, ἢ κοῦδέποτε τι ταμειυσάμενοι, ἀπαιτοῦσι "συντάξεις" (δι' ἃς μόνον ἄλλοι καταβάλλουσι φόρους, δι' οὓς οὕτως οὐσία κρυφίως ἢ δαπάνη διατροφῆς προσαυξάνεται!) ἵνα καὶ αὐτοὶ δι' αὐτῶν μόνων δύνωνται διαβιοῦν ἐν ταῖς πόλεσιν (ἔνθ' ἀπὸ μακροῦ μετώκησαν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν)· ἦτοι, μακρὰν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν καὶ

τῶν αὐτοῦς δι' *ὀλίγου* κόπου (ὡς ὅτι οὐ πλέον ἀνατρέφουσι τέκνα) *κουσιαστικῶς ἀδαπάνως* τρεφόντων ἀγρῶν, οὓς ἐκμισθοῦσι *μετοίκοις!* Ὅμως *οὐδεῖς, οὐδ' ἐπὶ στιγμήν, εἴτ' αὐτοί, εἴθ' οἱ τούτων* ἡγέτ' ἀναλογίζονται τὴν οὕτω *πρόσθετον προκαλουμένην μεγάλην δαπάνην παραγωγῆς καὶ παροχῆς ἐν ταῖς πόλεσι* τῶν γῆς ἀγαθῶν, τὴν ἀποβαίνουσαν *κὰς βαθείαν ζημίαν* τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου τοῦ οὕτως *ἐκρέοντος συνεχῶς* κὰς χώρας ἐτέρας, ἀπλῶς ἵνα διατρέφῃ ἐν ἄσπεσι τοὺς χθεσινούς γεωργούς! Χονδρὰ πάντ' αὐτὰ παραδείγματα! Χῶς αὐτά τε καὶ μύρι' ἄλλ' ἡμᾶς ταλανίζει, τοῦτ' ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν *ἄλογον* ὀργάνωσιν τάτομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἡμῶν βίου· ἥτιςπερ *μόνους ἡμᾶς αὐτοῦς* ὑπέχει αἰτίους!

§211. (α) Ὡς ἀληθῶς ἐν ὥρᾳ σποράς ἠσωτεύσαμεν, ἐφ' ἡμᾶς νῦν ὁ θέρος καιρός! Τὸ κράτος ἐχρήσατο ταῖς ἐπὶ συντάξει τῶν μελλόντων γερόντων παρακρατήσεσιν ὡς *πρόσθετον αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ τῶν γενομένων παρακρατήσεων ἔσοδον*, ἤδη *δαπανηθέν ἀλογίστως*, κυρίως εἰς διορισμοὺς ἀπαιτούντων "θέσεις" κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν *ἀργομισθίας-κατασπαταλήσεως* πλοῦτου [πρὸς ὧν τὴν κατάληψιν ὀργανώθη ὑπὸ πολιτικῶν καὶ καθηγητῶν καὶ παιδαγωγῶν (θαύμασον τούτων, πάντ' ἔλεγχον ἀρνούμενων, τὸ παντάπασιν ἀναιδὲς θράσος!) καὶ ἅπασα ἢ *δῆθεν* "δημοκρατικὴ τε καὶ σύγχρονος" ἐθνικὴ τῶν "ἐλλήνων" παιδεία], οὐχὶ δ' ἐς τὴν προσπάθειαν *κοπιαστικῆς* παραγωγῆς πλείονος πλοῦτου· *μηδὲν* περὶ τῆς μελλούσης αὐτοῦ ὀφειλῆς ἀναλογιζόμενον, καὶ *μηδένα πρόσθετον* ὑπὲρ ἐκείνης διὰ τῆς τῶν παρακρατήσεων ἐν τῷ παρόντι καιρῷ χρηστῆς ἐπενδύσεως πλοῦτον παράγον! Ὅπερ ἦν ἰσοδύναμον καὶ *ἠσσηστος τῆς φαινομένης ἀμοιβῆς* ἐργασίας (ἐφ' ἧς ὅμως *πονηρῶς* ὑπολογίζεται ἢ ἔναντι τῶν "ἐργαζομένων" μελλοντικὴ ὀφειλή—χάριν γε τῆς ἄγρας τῶν ψήφων!), καὶ *ταυτόσημον σιωπηρᾶς ἀδιαφορίας* διὰ τὴν τύχην τῆς ὀφειλῆς! *Οὕτως*, ἵνα τὰ *αἰσχροῦ* πολιτικὰ κόμματα τὴν "πολιτῶν" προτίμησιν ἐπιτύχωσι, κατ' ἀναριθμήτους μυριάδας αὐτοῦς εἰς "θέσεις", αὐθις λέγω, διώρισαν *κατασπαταλήσεως, οὐχὶ γε παραγωγῆς*, πλοῦτου! Χοῖ "πολίται", οὐδὲν ἀναλογιζόμενοι περὶ τοῦ αὐτῶν κράτους, ἥτοι, ὅτι *αὐτοί γε συναποτελοῦσι τὸ κράτος* χῶτι αὐτοὶ νῦν, ἀδιαφοροῦντες, κατακαίουσι καὶ δηοῦσι τὸν δοκούμενον ἔχεσθ' ἐπὶ μελλοντικῇ πληρωμῇ πλοῦτον, "εὐκόλον" ἐξ αἰτίας τῆς τοιαύτης διαστροφῆς ἐκλαβόντες τὸν βίον, δι' ὅλου τοῦ βίου αὐτῶν ἐπεδόθησαν ἀσωτείαις, ὧν μέρος ἦν χῆ *ἀπόρριψις, χάριν τῶν ἀπολαύσεων, τῆς μείζονος εὐθύνης τῶν πολιτῶν* περὶ τὸ *γεννᾶν τέκνα*· ὑφ' ὧν μόνων, ἐφ' ὧν διὰ τούτου τοῦ τρόπου ὡς χρέος μεταβιβάζεται, ἢ μελλοντικὴ τῆς ὀφειλῆς αὐτῆς πληρωμὴ κατασταθήσεται δυνατὴ!

(β) Ταύτης δὲ τοῦ καιροῦ καταφθάσαντος, οὗτοι αἰτιῶνται τὸ "κράτος", καὶ προβαίνουν εἰς ἀπεργίας, βιαιότητος, δηώσεις, καταστροφάς ἄς πάσας ἀποκαλοῦσιν "ἐπὶ κοινωνικὴν δικαιοσύνην ἀγῶνας", ἐνῶ μόνον εἰσὶ λυσσώδεις ἀγῶνες ἐπὶ τὴν διατήρησιν τοῦ θρασέως "δικαιώματος" τοῦ προβαίνειν εἰς κατὰ βούλησιν ἀμοιβαίας λωποδυσίας, ἔτι πτωχότερον καθιστάσας τὸ κράτος, ὃ δοκοῦσιν ἀλλότριον! Οἱ δ' ἐπ' ἀρχῆς παντελῶς ἀχρεῖοι πολιτικοί, ἵνα φανῶσιν ἐνεργοῦντες τὴν "λύσιν", ἀπλῶς ἐπιχειροῦσιν *αὐθις σιωπηρῶς* μεταβιβάσαι τὸ πρόβλημ' ἐς τὰ φανῆς μέλλον δι' ἄλλης ὁδοῦ: διὰ τῆς ἐκποιήσεως ξένους τῆς περιουσίας τοῦ κράτους, ἥτοι αὐτοῦ γε τοῦ ἔθνους!: Ἄλλ' ὡς οὐδεὶς ἐκείνων ἐστὶ τοσοῦτον ἀνόητος ὥστ' ἀναλαβεῖν τούτων τὰ χρέη, καὶ δὴ αὐτῷ ἄγνωστα, οἱ τῶν "Νεοελλήνων" ἡγέται τοῖς μὲν τοιούτοις οὗσι "πολίταις" μεταβιβάζουσι τὸ μέχρι στιγμῆς γνωστόν, ὡς γε *χάπαν* τᾶ γνωστον μελλοντικὸν χρέος, ἵνα δ' ἀλώβητον ὡς ἔχει συντηρηθῆ τὸ πνεῦμα τῆς ἀσωτείας, ἀπολύτως οὐδὲν λέγουσι περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς τοιαύτης ἀχρεοτάτης *δήθεν* "πολιτικῆς", ἐκποιήσεως ξένους τῶν *ἀρίστων τεμαχίων* τῆς ἔθνους περιουσίας!: Οἱ *ἄσωτοι* υἱοὶ ὧν οἱ πρόγον' ἐπανεστάτησαν δι' Ἐλευθερίαν, νῦν ἐτοιμάζοντ' ἐπισήμως πωλῆσαι ξένους [*δήθεν* πλειοδοτοῦσιν, ὅμως δ' *ἀγνώστοις* τῷ ἔθνει τὰ διαφοροῦντι, ἐν οἷς σὺ δυνητικῶς ὑπόλαβε καὶ δεδηλωμένους ἐχθρούς!] *ὡς καὶ τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς* [κατὰ γε τὸ *ἤδη, πάντως οὐχὶ ὡς ἀχρεῖον ὡς τὸ νῦν παρασκευαζόμενον, προηγηθὲν* παράδειγμ' οὐσίᾳ πωλήσεως ξένους τοῦ νέου ἀερολιμένος τῶν Ἀθηνῶν!], ὥσθ' οἱ *τέως* πολῖται νῦν δ' ἐν τῷ αὐτῶν πατρικῷ τόπῳ *ξένων* ὑποτελεῖς τε χύπηρέται καὶ δοῦλοι, *χάριν μόνης τῆς αὐτῶν ἀσωτείας*, λαμβάνωσι δικαίωμα διελεύσεως διὰ *μόνης ἀντικαταβολῆς ξένους* τῶν διοδίων, ἔτι καὶ πρὸς μετάβασιν εἰς τὰς αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν νήσων ἰδίας οἰκίας! Εὐγε, ἢ μᾶλλον φεῦ-γε τοῖς "Νεοέλλησιν"! *Οὐδεὶς* δεόντως τιμῶν τὸ *βαρὺ* ὄνομα τῶν Ἑλλήνων καὶ τὸ *ἅγιον* ὄνομα τοῦ Χριστοῦ διανοεῖται μὴ ὡς πολῦτιμον ἐπὶ πολλαπλασιασμὸν τάλαντον φέρειν τὴν ἑαυτοῦ, ἔναντι τοῦ Κυρίου Θεοῦ καὶ τῶν συνανθρώπων, μοῖραν τοῦ Χρέους! Παντελῶς ἀνάξιοι οὗτοι γεγόνασι κείνων τῶν ὀνομάτων! Ἄλλὰ περὶ τούτων καὶ τῶν τοιούτων, *οὐδένα* ποτὲ λόγον μεστὸν Ἀληθείας ἀκούσεις ἀπὸ μέρους οὐσίᾳ παρά γε τὰ φαινόμεν' *ἡμιμαθῶν καὶ βαθύτατ' ἀπολιτίστων* μακαριώτατα δὲ μειδιῶντων "πολιτικῶν" καὶ καθηγητῶν καὶ λοιπῶν *δήθεν* "δημοσίων" ἀνδρῶν ἐπὶ κρημνὸν καθηγουμένων τούτου τοῦ ἔθνους· πᾶν ἄλλο (*προδοτικῶς* κυρίως τὸ ἑαυτῶν καὶ τὸ τῶν ξένων καταφανέστατα πλέον), *οὐ γὰρ τὸ τοῦ δήμου* Ἑλλήνων ὑπηρετούντων συμφέρον!

§212. (α) Ἐναφορᾶς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ταῖς τιμαῖς τῶν ἀγαθῶν γενομένης, καὶ τοῦθ' ἡμᾶς δεῖ λογίζεσθαι: Πῶς ἄρ' αὐταὶ *δικαίως* ὀρίζονται; Μήπως διὰ *μόνης τῆς ἀληθοῦς λεπτομερῶς ὑπολογιζομένης συνολικῆς ἀξίας* πασῶν τῶν ἐπὶ τὴν παραγωγὴν αὐτῶν δαπανῶν, ἣ μόνη προστίθεται ἐν γενικῶς κατὰ περίπτωσιν ὁμοειδῶν ἀγαθῶν ὀριζόμενον *τίμιον* ποσοστὸν κέρδους, *τῆς ὅλης κοινωνίας καὶ οὕτω συναλλασσομένης τιμῆς*; ἢ ἄρα δι' ὄσης κατὰ περίπτωσιν ὁ πωλητῆς (ἢ τις τῶν πωλητῶν σύλλογος) λογίζεται τὸν ἀγοραστὴν (ἄς) ἀνεξόχον (μένους) *αὐθαιρέτου καὶ ἐκβιαστικῆς* τινὸς τιμῆς τῶν ἀπαραιτήτων αὐτῶ (οἷς) πρὸς τὸ ζῆν; Τίς *οὐσιαστικῆ* δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ ἕκαστον πωλητὴν ὀρίζειν τὴν τιμὴν πωλήσεως, εἰπέ, κατὰ τὸ ἥμισυ μείζονα τῆς τιμῆς ἣν κατέβαλεν; Ἐὰν ὑπάρχωσι τρεῖς ἕτεροι ἐνεργοῦντες ὁμοίως διάμεσοι-διακινηταί πρὸ αὐτοῦ, κατανοοῦμεν ὅτι ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ παραγωγοῦ εἰς τὸν καταναλωτὴν αὐξάνει τὸν λόγον τιμῆς καταναλωτοῦ πρὸς τὴν τιμὴν παραγωγοῦ ἀκριβῶς, κατὰ 81/16; Καὶ ὅτι ἐὰν τὸ κράτος ὀρίξη τὸν φόρον ἐπὶ τῆς τιμῆς ἑκάστης πωλήσεως ὡς τὸ 20% ταύτης, συλλέγει συνολικοὺς φόρους *τουλάχιστον* ἴσους τῷ 0.9125 τῆς τιμῆς τοῦ παραγωγοῦ, ἐνῶ οἱ διάμεσοι ἀποκομίζουσι μετὰ φόρους συνολικὰ ἔσοδα $0.40+0.60+0.90+1.35=3.25$ πλάσια τῆς τιμῆς τοῦ παραγωγοῦ, ὡς ἐν τῷ πίνακι καταφαίνεται τῆς ἐπομένης σελίδος; Πῶς πᾶσ' ἡ οικονομικὴ τοιαύτη ὀργάνωσις κοινωνίας ἔστι δικαία, μεταξὺ παραγωγοῦ καὶ καταναλωτοῦ τεσσάρων διακινητῶν καὶ τοῦ κράτους παρεμβαλλομένων; Τίν' ἄρ' *ἀπαραίτητον καὶ δικαίαν* δαπάνην καὶ κόπον ἕκαστος τῶν ἑξ (παραγωγός, διακινηταί, κράτος) *ὄντως κατέβαλεν ἐπὶ τῇ δραστηριότητι ταύτη* ὥστε κρίνωμεν δικαίαν τὴν ὡς ἄνω παρ' ἑκάστου τῶν διαμέσων ἐπιβάρυνσιν τῆς τιμῆς, τῆς παρουσίας τοῦ κράτους (ἀλλ' οὐ γὰρ τοῦ πολλοῦ!) καὶ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διαμέσων πάντως κρινομένης ἀπαραιτήτου ὡς διασφαλιζούσης (πρακτικῶς γὰρ, *οὐ θεωρητικῶς*) τὴν λειτουργίαν τῆς ἀγορᾶς; Ὅτε τὸ κράτος *πολὺ ἐν τῇ ἀγορᾷ* παρεμβαίνει, διογκοῦτ' ἐπ' ἀκριβῶς τοῦτο, καὶ μείζονας φόρους πρὸς συντήρησιν τοῦ ὄγκου 'του ἐπιβάλλει, κατανοοῦμεν καλῶς ὅτι *ἀδίκως* ἡ κοινωνία μεταβάλλετ' ἐς συνωμοσίαν πλήθους *περιττῶν* διακινητῶν, *δῆθεν* παρεχόντων ὑπηρεσίας, οὐσίᾳ ὁμως δὲ διαβιούντων *ἀνευ παραγωγῆς χρησίμου τινὸς ἔργου* κἀπιβαρυνόντων *ἀδίκως* τᾶκρα τῆς μεταξὺ παραγωγοῦ καὶ καταναλωτοῦ συνολικῆς σχέσεως; Πῶς οὖν ἐστὶν ἄρ' ἡ κοινωνία αὕτη ὑγιής, σταθερὰ καὶ βιώσιμος; Κατανοοῦμεν ἄρα ποσῶς ὅτι ὡς ἄνω δρῶν τὸ *σέσηπος* πολιτικὸν σύστημα, *συντασσόμενον συνωμόταις ἐνεργοῦσιν ἐν τῷ διαμέσῳ*, κἀπομυζῶν σὺν αὐτοῖς *τουλάχιστον* τὸ (0.9125+3.25)

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΔΑΠΑΝΩΝ ΑΓΟΡΑΣ

	Γενικά Ἔξοδα	Τιμὴ Πωλήσεως	Ἔσοδα πρὸ Φόρων	Φόρος ἐπὶ Ἔσόδων 20%	Ἔσοδον μετὰ Φόρους
Παραγωγός:	0.5000a	1.0000a	0.5000a	0.1000a	0.4000a
		Τιμὴ Ἀγορᾶς			
1 ^{ος} Διάμεσος:	1.0000a	1.5000a	0.5000a	0.1000a	0.4000a
2 ^{ος} Διάμεσος	1.5000a	2.2500a	0.7500a	0.1500a	0.6000a
3 ^{ος} Διάμεσος	2.2500a	3.3750a	1.1250a	0.2250a	0.9000a
Τελικὸς Πωλητῆς:	3.3750a	5.0625a	1.6875a	0.3375a	1.3500a
Καταναλωτής:	5.0635a				

Ἐνάλυσις Τιμῆς

Καταναλωτοῦ:

Παραγωγοῦ

Ἔξοδα:	0.5000a*
Καθαρὸν Ἔσοδον:	0.4000a*
Φόρος:	0.1000a*

Διαμέσων

Ἔξοδα:	?
Ἔσοδα	
πρὸ Φόρων:	4.0625a*
μετὰ Φόρους:	3.2500a

Φόρος

ἐπὶ Παραγωγοῦ:	0.1000a
ἐπὶ Διαμέσων:	0.8125a

Σύνολον Τιμῆς

Καταναλωτοῦ: **5.0625a** (τὰ ὡς ἄνω διὰ σημειούμενα)

Ἐλάχιστος

Συνολικὸς Φόρος: 0.9125a

(καθότι πρόσθετος φόρος εἰσπράττεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐξόδων παραγωγοῦ καὶ διαμέσων διὰ τῆς φορολογήσεως τῶν ἀπ' αὐτῶν λαμβανόντων τάντίστοιχα ἔσοδα.)

$15.0625 = 82.22\%$ μέρος τῆς τιμῆς καταναλωτοῦ (ὅπερ οἱ παρ' αὐτοῦ μισθοῦμενοι καὶ ὡς ὑπουργοὶ καθηγηταὶ πανεπιστημίων ἐπιμελῶς ἀποκρύπτουσι ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ βαστάζοντος πάντας αὐτοὺς "λαουτζίκου") χάριν δῆθεν τῆς ἐξυπηρετήσεως κατ' ἐπίφασιν "πολιτῶν" (οὐσία ὅμως κηφήνων κατὰ τὴν μεγίστην αὐτῶν πλειονότητα!) τρεπομένων διὰ τῆς νέας οὕτως ὑπονοουμένης τε καὶ ἐνεργῶς ὑπὸ ψευδηγετῶν διδασκομένης "φιλοσοφίας" εἰς στρατιάς μαχητικῶν "ἡμετέρων" προασπιζομένων τὴν φυγοποιίαν τῶν μόνην, δραστηριώτατ' ἐξωθοῦσαν τὸ κράτος, τὸ ἔθνος, τὴν κοινωνίαν πᾶσαν τοῦ τόπου ἐπὶ παντελῆ πτώχευσιν κάπὸ τῆς Ἱστορίας ἀφανισμόν; Τοσοῦτον ὀλίγα πάντες οὗτοι κατανοοῦσι; Κατανοοῦμεν ἄρα καλῶς πῶς ὄντως ὀρίζεται ἡ τιμία συναλλαγὴ ἀγορᾶς, χῆ τιμία τιμῆς τινοῦ ἀγαθοῦ; Ἦτις οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆς δι' ὅλης τῆς ἡμέρας σταθερᾶς, δι' ἧς πᾶσα ἡ προσφορὰ διατίθεται καὶ πᾶσα ἡ ζήτησις ἱκανοποιεῖται, μηδενὸς τῶν προσερχομένων αἰσθανομένου ἐκβιασμῶν καὶ μηδενὸς τῶν ἐλαχίστων ἀπαραιτήτων ἐν αὐτῇ καὶ ὄπισθεν αὐτῆς ἐνεργοῦντων κερδοσκοποῦντος ἐπ' ἀπλησίαν; Πῶς ἄρα τολμῶμεν ἀγνοεῖν, τὸ κοινὸν ἔτυμον τῶν λέξεων τιμία τιμῆ;

(β) Τίς δ' ἔστιν αὕτη ἡ παντελῶς ἀθλία ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμογὴ ταῦθαιρέτου φόρου τοῦ γνωστοῦ τοῖς ξένοις ὡς VAT (*on-the-value-added tax*, ἤτοι, *tax on the value added to the materials passing through the productive process, in which alone value is added*) αἰσχροτάτα καὶ πονηρότατα μεταφρασθέντος ἑλληνιστὶ ὡς "φόρου προστιθεμένης [δῆθεν] ἀξίας" [καθ' ἣν ὡς καὶ ἡ πώλησις θεωρεῖται ὡς προστιθεμένη "ἀξία", ἐνῶ οἱ ξένοι ἐπιμελῶς διακρίνουσι τὸν τελικὸν φόρον πωλήσεως/ἀγορᾶς (*sales or purchase tax*) ἀπὸ τοῦ VAT!], ἤτοι ὡς φόρου κρατικῶς ἀξιουμένου [ὑπὸ τῶν ἀεὶ πλείονας φόρους ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπιθυμούντων εἰσπράττειν] ἐπιβαλέσθαι τῇ ἐκάστοτε συνολικῇ ἐμπορικῇ τιμῇ (ἐν ἣ ὄντως περιλαμβάνονται καὶ πάντες οἱ ἤδη ἀφανῶς τῷ ἐπιπολαίῳ ὀρώντι ἢ καὶ κρυφίως καταβληθέντες ποικιλῶνιμοι καὶ συνώνυμοι φόροι ὡς καὶ τὰ ποσοστὰ κέρδους τῶν διαμέσων κατὰ πάντα τὰ προηγηθέντα συναλλαγῆς στάδια δι' ὧν διήλθον αἱ ὕλαι, ἢ καυτούσιον τὸ τελικὸν ἀγαθόν): σκοπίμως μὴ μεταφρασθέντος ὀρθῶς ὡς "φόρου ἐπὶ τῆς ὕλαις ὄντως προστεθείσης ἀξίας ταῖς διελθούσαις τοῦ ἐκάστοτε συγκεκριμένου σταδίου παραγωγῆς", δι' οὗ τρόπου, μόνον ἀπαξ ἢ συνολικῇ ἀληθῆς ταῖς πρώταις ὕλαις προστεθείσα ἀξία φορολογεῖται, οὐ δὲ χοῖ φόροι οἱ ἤδη καταβληθέντες κατὰ πάντα τὰ προηγηθέντα παραγωγῆς στάδια; Κατανοοῦμεν ποσῶς ἐν Ἑλλάδι ὅτι ἄλλο τὸ VAT καὶ ἄλλος ὁ φόρος ἐπὶ τῇ πωλήσει; [Π.χ., πῶς ἄρ' ὄντως ἀπὸ τῆς ἀ-

ληθοῦς διαχωρίζεται ἢ ἤδη κεχωρισμένως καταβληθεῖσα καὶ ὑπερβολικῶς ἐν Ἑλλάδι διὰ φόρων βαρυνομένη *δῆθεν* "ἀξία", συγκεκαλυμμένως καλουμένη "τιμὴ", τῶν διαφόρων ὑλῶν τῶν ἀναποφεύκτως ἐνσωματουμένων ἐν τῇ "ἀξίᾳ" τοῦ προϊόντος; Πῶς ἄρα δίκαιος νοεῖται ὁ οὕτως ἀποκαλούμενος φόρος ὅτε *παντοειδεῖς ἄλλοι φόροι ἤδη προκατεβλήθησαν διὰ τῶν παροχέων τῶν παντοειδῶν ἐπὶ παραγωγῇ χρωμένων ὑλῶν*; Π.χ., δίκαιόν ἐστιν ὅπως ἡ ἀξία τῆς ἐνεργείας τῆς ἐνσωματουμένης τῷ προϊόντι προστεθῆ *αὐτοῦσια* τῇ ἀξίᾳ αὐτοῦ. Ἀλλὰ πῶς ἡμεῖς τιμίως ὀρίζομεν ὡς "ἀξίαν" τῆς ἐνεργείας τὴν διὰ ταύτην προκαταβαλλομένην ταύτης *τιμῆν* (ἤδη *πολλαπλασίαν τῆς ἀληθοῦς ἀξίας αὐτῆς*), κάρνούμεθα κατανοῆσ' ὅτι διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὀρίζομεν ὡς "ἀξίαν" καὶ *τοὺς ἤδη πολλαπλοῦς προκαταβληθέντας* ἐπ' αὐτῆς φόρους; Κατανοοῦμεν ἄρα ποσῶς ὅτι τοῦτο καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτο συνίστησι *δολίαν διπλὴν ἢ καὶ πολλαπλὴν φορολόγησιν*;

(γ) Πῶς ἄρ' ἄλλως, τιμίως, εἰ οὐχ ὡς ἄνω, ἡ δαπάνη παραγωγῆς ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ (ἤτοι, ἡ δαπάνη διὰ τὸ *σύνολον τοῦ ὀλίγου παραγομένου ἐν αὐτῇ πλούτου*) ἐστὶ *λίαν ὑψηλοτέρα* τῆς δαπάνης παραγωγῆς ἴσου πλούτου ἐν χώραις πλουσιωτέραις, ἐν αἷς ἡ δαπάνη *παραγωγικῆς ἐργασίας* ἐστὶ *πολὺ μᾶλλον ὑψηλοτέρα* τῆς ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ; *Ποῦ καὶ πῶς οὖν ἄρ' ἄλλως, ὄντως κατασπαταλᾶται ἡ διαφορά*; Εἰ τὸ κράτος ὄντως ἦν τίμιον, ἡ διαφορά *εὐθέως κατεφαίνεται ἂν ὡς κλοπὴ παρὰ τᾶληθοῦς κλέπτου, ἀποκαλυπτομένου!* Εἰ κλοπὴ οὐχ ὑφίσταται, ἡ διαφορά (*ἀλλ' ἐπίσης οὐσία κλοπῆ*) *κατακρύπτειτ' ὡς πολλαπλῶς εἰσπραττόμενος φόρος*, καταδαπανώμενος εἴτα εἰς πλούτου μὴ παραγωγικὰ "ἔργα" (ἐν οἷς πάντως *χῆ ἀμοιβῆ ἀπειροποικιλωνύμων μηδὲν παραγόντων καὶ λίαν πολλὰ δαπανώντων δῆθεν ὑπηρετῶν*) βαρυνόντων *κρυφίως τὸν ὀλίγον* συνολικὸν παραγόμενον ἀφ' οὗ πάντες τρέφονται πλοῦτον, *κάπαιτούντων* συνεχεῖς αὐξήσεις μισθῶν δι' "ἔργα" *οὐχὶ ἐθνικοῦ πλουτισμοῦ, ἀλλὰ μόνως ἀσώτου καταναλώσεως πλούτου!*) καὶ λοιπὰς *ἀσωτείας* δαπάνας δι' ὧν πάντων (σῶν) βαρύνεται ἡ *ὅλη ὀλίγη οὐσιώδης* τοῦ τόπου παραγωγῆ! Πῶς ἄρ' ἄλλως, ὅμως δὲ *λογικῶς*, ἐξηγεῖθ' ἢ δι' *εὐθηνότερων ἑλληνικῶν ὑλῶν τε καὶ ἐργασίας* παραγωγῆ *δαπανηροτέρων καὶ αἰσχροτέρων* τελικῶν προϊόντων; *Τί ἄρ' ἀληθῶς οἱ ἐν τοῖς ξένοις "σπουδάσαντες" ἀλλ' οὐκ ἀληθῶς ἐκεῖ φωτισθέντες "Ἕλληνες"* πολιτικοὶ καὶ καθηγηταὶ κατενόησαν τῶν ἐκεῖ ὄντως συντελουμένων; Προφανῶς, ὡς ἐκ τάναντιρρήτου ἀποτελέσματος καταφαίνεται, *οὐδεμία* ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει αἰδώς! Οὐ γὰρ τυχαίως ὁ τόπος οὗτος ἐπὶ τὰ ὀπισθεν καθ' ἡμέραν ὑποχωρεῖ τοιοῦτων προϋχόντων ὑφιστάμενος ἡγεσίαν!

§213. Συναφής τοῖς ἀνωτέρω ἐστὶν ἡ ἀξία τοῦ χρήματος ἐν ᾧ τὰ πάντα πλεον ἀποτιμῶνται, *περὶ ἣν μάλιστα μείζων τῆς παγκοσμίου ἐστὶν ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπισήμως διαπραττομένη ἀπάτη*, οὐδενὸς οὐδόλως ταραττομένου τῶν ἐν ταύτῃ ταγῶν: Ὅτε κυρίως τὸ χάρτινον νόμισμα πληθωρίζεται, τοῦτο γίγνεται ἐπὶ σκοπὸν κρύφιον: Οἱ δυνάμει ὑψοῦν τὰς τιμὰς πλείονα μὲν ἀπαιτοῦσι διὰ τὰ παρ' αὐτῶν πωλούμενα ἀγαθὰ, μείονα δὲ κατ' ἀξίαν ταῖς δανεισταῖς αὐτῶν ἐπιστρέφουσιν ἀντὶ τῶν παρ' αὐτῶν δανεισθέντων! Τούτοις συντρέχει ὁ ἐξ αὐτῶν πρῶτος, ὅστις ἐστὶν αὐτό γε τὸ *δῆθεν* "ἐλληνικὸν" κράτος! Τιμία ἀξία *μόνῳ σταθερῷ χρήματι τιμίως ἀποτιμᾶται!* Σκοπίμως ὑποτιμῶν τὸ ἐθνικὸν νόμισμα τὸ κράτος ἡμῶν, *μόνον ἀτίμως φέρεται τοῖς πλείστοις καὶ δὴ τοῖς τιμίσις πολίταις αὐτοῦ, συντασσόμενον μόνοις λησταῖς*, μεθ' ὧν μόνων πορίζεται (καὶ διανεμὸν κυρίως αὐτοῖς) τὰ ὀφέλη, τοὺς λοιποὺς πάντας ἐξωθοῦν εἰς πενίαν! Γενικῶς εἰπεῖν, ὁ *τίμιος πολίτης προμηθευτικῶς ταμιεύει* μέρος τῶν ἐσόδων αὐτοῦ, ἵνα τι ἔχει κὰν τῷ καιρῷ τῆς ἰσχυρότητος! Ὁ ἄτιμος πολίτης, ἡ ἄτιμος ἔταιρεία ἢ τράπεζα, τὸ ἄτιμον κράτος *προμηθευτικῶς δανεῖζεται καὶ πληθωρίζει τὸ νόμισμα, ἵνα καταβάλλῃ μείονα* τῷ τιμίῳ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποπληρωμῆς! Ὑπὸ τοῦ "πνεύματος" αὐτοῦ οἱ ἄτιμοι ταγοὶ χοῖ σὺν αὐτοῖς ἐμφοροῦμενοι, ὅτε μετήλθομεν εἰς παγκοσμίως "σκληρὸν" τουτέστιν ἀκριβῶς εἰπεῖν μάλα *σταθερώτερον* νόμισμα, οὐδὲν τῷ ἀνοήτῳ καὶ ἤδη πολλαπλῶς διαβουκολημένῳ λαῷ ὠμολόγησαν περὶ τῆς "σκληρᾶς" ἀξίας τοῦ νέου νομίσματος, ἐν ᾧ οὐδενὶ συναλλασσομένῳ ἕξεστιν ἀτιμωρητὶ πλείον' ἀπαιτεῖν ἀντὶ ἀγαθῶν σταθερᾶς ἢ καὶ ἡσσοῦς ἔτι ἀξίας! Εὐθὺς δ' ὡς εἰς τὸ νέον μετήλθομεν νόμισμα, τῆτιμον κράτος χοῖ σὺν αὐτῷ ἐδόκησαν αὐθις ἐξαπατῆσαι τοὺς ἀντιδρᾶσαι μὴ δυναμένους, ἐπιτρέψαν-ἐπιβαλόντες αὐθαίρετον ἀδικὸν κατακόρυφον αὐξήσιν τῶν τιμῶν· τὸ μὲν προσβλέπον εἰς αὐξήσιν τῶν δι' αὐτῶν φόρων, οἱ δ' ἐς αὐξήσιν τῶν ἄλλως αὐτοῖς ἀδοκῆτων κερδῶν! Καὶ *πάντες ἀπήτουν ἀμέσως* δοθῆναι αὐτοῖς οἱ μέσοι ἐν Εὐρώπῃ ἀντιστοιχοῦντες μισθοί, καίτοι πάντες γινώσκουσιν ὅτι *οὐκ ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν ὁ μέσος* Εὐρώπης ἀνά πολίτην πλοῦτος παράγεται! Ἀπορεῖ τις πῶς οὐδὲν *ἀνοήτως* οἱ τῆς χώρας ταγοί, πολιτικοὶ τε καὶ "πνευματικοί" [ὅτι καὶ διὰ τοῦ καλῶς χρωμένου χρήματος ὑπηρετεῖται τὸ Πνεῦμα, δι' Οὗ ὁ πλοῦτος καὶξάνεται κἀπὶ καλῶ διατίθεται!] κατενόησαν τῶν οὕτω συντελεσθέντων, ἢ πῶς πρὸ αὐτῶν *ἀτίμως* σιωπήσ' ἐπέτρεψαν ἑαυτοῖς! [Ὅτε π.χ., τρεῖς "ἐργαζόμενοι" ἐν Ἑλλάδι παραγοῦσιν ὅσον εἷς ἀλλαχοῦ ἀληθῶς ἐργαζόμενος πλοῦτον, μόνον ἂν τὸ τρίτον τοῦ κείνου μισθὸν καὶ τὸ τρίτον τῶν ἐπὶ κείνῳ λοιπῶν

κοινωνικῶν δαπανῶν ἕκαστος τούτων ἀπολαμβάνῃ ἢ δαπάνῃ τῆς ἐργασίας ἐστὶν ἢ αὐτὴ ἐν τῇδε κάκεινῃ τῇ χώρᾳ! Κατανοοῦμεν τὴν σημασίαν τῆς Ἀληθείας αὐτῆς;]

§214. Διὰ τῆς σκληρᾶς αὐτῶν ἐργασίας καὶ τῆς δι' αὐτῆς παραγωγικότητος κάποδοτικότητος ποιοτικῶ ἐργου καὶ τῆς γενικῆς αὐτῶν "πολιτικῆς οἰκονομίας", κάνεξαρτήτως τῆς σκληρότητος τοῦ νομίσματος αὐτῶν γίνονται πλούσιοι οἱ λαοί! Οὕτω δρώντων τῶν ἐκ τούτων σοφῶν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν, ἂν διὰ τῆς μονάδος τοῦ ἐθνικοῦ ἔτων νομίσματος πλείον' ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν ἢ ἐν ἄλλαις ἀγαθὰ ἀγοράζῃται, ἢ παγκόσμιος ἀγορὰ αὐτομάτως ἀνατιμᾷ τὸ νόμισμ' αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀπὸ τῆς χώρας αὐτῆς ἢ εὐθηνία ταῖς λοιπαῖς ἐκχυθῇ καὶ πληγῶσιν αἱ ἐν αὐταῖς ἀγοραί. Πλούσιοι γίνονται οἱ λαοὶ *μόνον ὅταν διὰ τῆς συνολικῆς ἐν τοῖς τόποις αὐτῶν ἀμοιβῆς ἐργασίας πλείον' ἀνὰ μονάδα τοῦ ἐν αὐτοῖς χρήματος παράγῃται ἐν αὐτοῖς ἀγαθὰ!* Μόνον τότε ἐπιτρέπεται αὔξησις τοῦ ἐν τοιοῦτῳ τόπῳ κυκλοφοροῦντος νομίσματος, τούτέστιν ἂν ὄντως ἐπιθυμῆται σταθερὰ παραμένειν ἢ ἀξία τῆς μονάδος τοῦ χρήματος· ὡς ὅτι ἄλλως κἀναποφεύκτως *μειοῦται* μὲν ἢ ἐν τοιοῦτῳ τόπῳ ὀνομαστικῇ χρηματικῇ ἀξίᾳ τῶν παραγομένων ἐν αὐτῷ ἀγαθῶν κάποτιμωμένων ἐν τῷ τούτου νομίσματι, ὅμως δ' ἀνατιμᾶται ἐν τῇ διεθνεί ἀγορᾷ ἢ ἀξία τῆς μονάδος τοῦ χρήματος τοῦ τόπου αὐτοῦ! *Οὐδόλως* ἐν ἑκάτερά τῶν δύο αὐτῶν περιπτώσεων ὁ πολίτης πραγματικῶς ζημιούται! Οὐκ ἐστὶν ἄρα μαγικός τις πλουτισμοῦ τρόπος πέραν εἴτε τῆς σκληρᾶς ἐργασίας, εἴτε τῆς *προσκαίρου* ἀπάτης! Ἡμεῖς μᾶλλον προὔτιμήσαμεν ὡς λαὸς τὴν ὑστέραν, πολλοῦ *λίαν* χρήματος *ποριζόμενοι τε καὶ δανειζόμενοι, μείον' ὅμως δι' αὐτοῦ ἐν τῷ ἡμετέρῳ τόπῳ δημιουργοῦντες, ὑπὸ τὰς δαψιλὰς "εὐλογίας" τῶν "ἡγετῶν", καὶ μᾶλλον ἔτι μείονα δυνησόμεθα διὰ τούτου τοῦ τρόπου παράξειν ἀνὰ μονάδα τοῦ χρήματος, ἂν γ' ἀρνηθῶμεν ἐπὶ καλῶ τὴν βούλησιν ἡμῶν θῆσειν!* Ἐν ἡ ἀσωτεία ἀφεύκτως καταληφθέντες, ἤδη ἡρξάμεθα τὰπίχειρ' ἀπολαμβάνειν!

§215. Ὑποστρέφοντες τοῖς ἐν **§98** (σελ. 249) περὶ τοῦ ἐν ἀρχῇ ἀκατοικῆτου τῆς γῆς καὶ τῆς ἐπ' αὐτῆς τότε πτωχείας τῶν μέσων καὶ **§108β** (σελ. 274) περὶ τἀγνώστου ταῖς πρωτογόνοις κοινωνίαις τοῦ θεσμοῦ τῆς δουλείας λεχθεῖσιν, ὡς πάντες ἐν ἀρχῇ οἱ λαοὶ τὰς αὐτὰς ποτ' εἶχομεν εὐκαιρίας, *πῶς ἄρ' ἐστὶν ἄδικον ὁ πλέον τιμίως κάποτελεσματικῶς ἐργαζόμενος πλείον' ἀποκτᾶν ἀγαθὰ;* Καὶ *πῶς* ἐστὶ δίκαιον ταῦτ' ἀναδιανέμεσθαι ἔτι καὶ τοῖς ἀσώτοις, οὐ δὲ μόνοις *καὶ δὴ κατ' αὐστηρὸν καὶ δίκαιον μέρος ἀνάγκης* τοῖς ἀληθῶς ἀδυνάτοις; Ἀντιλαμβάνονται πάντες ὁποῖον *ἄφευκτον* γενικῆς κοι-

νωνικής διαλύσεως δίδαγμα πάσα τούτῳ ἀντικειμένη διδασκαλία δίδωσι τοῖς πολίταις καὶ δὴ τοῖς παισὶ, κυρίως ταύτης τῆς χώρας; Οὐς κατὰ σύστημα ἐξωθούμεν εἰς τὴν στυγνὴν κνικὴν ἄκοπον καὶ πνευματικῶς ἄρ' ἄσκοπον θήραν τοῦ πλούτου, διὰ τῆς δῆθεν, ὅμως δὲ καθ' ὅλα ψευδοῦς, "μορφώσεως" χάριν μόνου αὐτοῦ, ἵν' ἀμέσως εἰ δυνατόν οὗτοι, τοῦλάχιστον ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ, "διορισθῶσιν εἰς θέσεις" μονίμους ὀλίγης ἢ οὐσίας μηδενικῆς παραγωγῆς ἔργου καὶ πολλῆς ἀπλήστου διαφθοράς, ἀφ' ὧν ἀμέσως δι' "ἐννόμων" πλήν ἐκτὸς Νόμων Λόγου ἐνεργειῶν καὶ ἐκβιασμῶν ἄρχοντ' ἀπαιτεῖν μάλιστα πλείονα ἐναντι τοῦ ὀλίγου ἢ καὶ μηδενικοῦ παραγομένου παρ' αὐτῶν ἔργου· ἡμᾶς μὲν αὐτοὺς ὅλως ἀδιαφόρους περὶ ταῦτα ποιοῦντες, αὐτοὺς δ' οὕτως ἀποτυφλοῦντες πρὸς μείζον' ἔτι πτωχείαν νοῦ τε καὶ Πνεύματος γενικῆς τιμότητος· ἀρχομένης μὲν ἀπ' αὐτῆς τῆς καθημερινῆς περὶ τὸ παραγόμενον ἔργον καὶ τὴν ἀμοιβὴν αὐτοῦ κοινωνικῆς αὐτῶν σχέσεως, ἐξικνουμένης δὲ μέχρις αὐτῆς πάσης τῆς προσωπικῆς ὅλης τιμῆς δικαίως ὑπερηφάνων ἀνδρῶν μηδὲ διανοουμένων οἰασθήποτ' ἀτιμίας μετέρχεσθαι; Ἀντιλαμβάνονται πάντες ποῖαν νῦν ἐτοιμάζομεν τὴν Ἑλλάδα τῆς αὔριον; Ἀντιλαμβάνονται πάντες ποῖαν Ἑλλάδα παρελάβομεν ἂν, εἰ οὕτως ὡς νῦν ἡμεῖς πράττομεν χοῖ πάπποι ἡμῶν ἔπραττον κατὰ τὸν ἐκείνων καιρὸν; Ἄρ' ἀπέμεινεν ἐν ἡμῖν τις αἰδώς; Ἄλλ' ἐροῦμεν ὅτι οὕτω νῦν "πάντες" ποιοῦσι; Πῶς οὐκ ἔστι τοῦτο ψευδές; Ποῦ ἄρ' ἀλλαχοῦ εἶδομεν τοῦτο; Ἡμεῖς μὲν οὐκ ἐσμὲν "πάντες", ὅσοι δὲ "πάντες" οὕτω ποιοῦσι μόνους ἑαυτοὺς ἀτιμάζουσιν! Ἡμεῖς ἀπαιτοῦμεν δωρεὰν παρέχεσθ' ἡμῖν ὡς καὶ τὴν ἀνωτάτην παιδείαν (καὶ δὴ τοιαύτης ποιότητος ὡς δυναμένης παρέχεσθ' ὑπὸ τοιαῦτα διδασκόντων καθηγητῶν, οὐτ' αἰσχυνομένων κατέρχεσθ' ἐς ἀπεργίας δι' οὓς δῆθεν μικροὺς μισθοὺς δι' ὧν ἢ παρ' αὐτῶν τοιαῦτα διδασκομένη κοινωνία ἀποτιμᾷ τὸ παρ' αὐτῶν παραγόμενον ἔργον, οὔτε παραιτουμένων χόπου γῆς ἀλλαχοῦ ἀναλαμβάνόντων καθήκοντ' ἀνάλογα τῶν παρ' αὐτῶν ἀπαιτουμένων μισθῶν!) ἀλλ' ἐπιμελῶς λησμονοῦμεν τὸ "ὡς ἐλάβετε δωρεάν, δωρεὰν ἄρ' οὖν δότε"! Ποῦ ἔστι γεγραμμένον τὸ παρ' ἡμῶν ἀναιδῶς ἀπαιτούμενον ὅπως "πάντα τε καὶ πλοῦσια ληψώμεθα δωρεάν"; Ἄλλ' ἄρ' ὀνομάσομεν ἄλλην τινὰ χώραν ἐν ἣ ἢ μὲν παιδεία παρέχεται δωρεάν, ὅμως δ' ἐν αὐτῇ οἱ ἀπόφοιτ' ἀπαιτοῦσι μισθοὺς ὡς ἐν τῇ ἀληθῶς ἀλλ' οὐκ ἀσυνδότης ἐλευθέρᾳ, πλήρως ἀνταγωνιστικῇ καὶ διὰ τῶν ἀστηροτάτων ἐπὶ γῆς **antitrust** νόμων ἐλεγχόμενη, δι' ἃ καὶ πλουσιωτάτη, ὅμως δὲ καὶ ὑγιῶς ἀτορρυθμιζομένη ἐπὶ γῆς ἀγορᾶ, ἐν ἣ ἀεὶ προηγείται δαπανηροτάτη καύστηροτάτη ἐκπαίδευσις ἐν πανεπιστημίοις καθ' ὅλα τιμῶσι

τὸ αὐτῶν καλὸν ὄνομα, καθ' ἃ γε σταθμὰ νῦν ἀποτιμᾶται κεῖ τὸ "καλὸν" ὄνομα; Πῶς δ' ἀτίμως τολμῶμεν ἡμεῖς ἀγνοεῖν ὅτι ἐν ἀγοραῖς ὡς ἡ μόλις ὡς ἄνω περιγραφεῖσα ἔτι ὡς ἔγγιστ' ἐπικρατεῖ [τοῦλάχιστον ἐπεκράτει μέχρι τῆς βιαιῆς ἐν αὐταῖς εἰσόδου τῶν νέων δι-αλυτικῶν τοῦ πολιτισμοῦ ἰδεῶν!] ὡς γενικὴ τιμιότης, τιμαὶ ὡς ἔγγιστα χαμηλαὶ πρὸς τὸ "κόστος", γενικὴ νομοθεσία αὐστηροτάτη, αὐστηρότατος ὡς καὶ τῶν ὑψίστων ἡγετῶν ἀδιανόητος παρ' ἡμῖν ἔλεγχος, αὐστηρότατ' ἐπ' ἀπάτη ἀληθεῖς φυλακίσεις, καὶ τὸ λεγόμενον ὅτι **you only get what you paid for**, ἔλληνιστὶ δὲ "κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς καταβολῆς (ὡς καὶ ἔργου) καὶ τὸ λαμβανόμενον";

§216. (α) Ἔτι ἐν ὄψει τοῦ ἰσάκις διανέμειν τὸν γενικὸν πλοῦτον, εἴ τινες, οἱ πάντων πάντως πτωχότατοι, εἰς ἄλλους ποτὲ τόπους μετώκησαν, κάκεῖ τῶν αὐτοῖς δοθεισῶν εὐκαιριῶν χρήσιν καλὴν ποιησάμενοι καὶ σκληρῶς ἐργασάμεν' ἐπλούτησαν οὐδόλως παρανομήσαντες, ὁμοίων εὐκαιριῶν ἐν τῇ πατρίᾳ αὐτῶν γῆ οὐδέποτε αὐτοῖς δοθεισῶν παρὰ τῶν τότε πλείονα τούτων ἐχόντων καὶ διὰ τοῦτο διαμεινάντων ἐκεῖ, πῶς οὖν ἄρ' οἱ ἐκεῖ διαμείναντες κάπ' ἀρχῆς ἀρνηθέντες ἴσας τοῖς ἀπελθοῦσιν εὐκαιρίας προσφέρειν νῦν συνδρομῆς παρ' αὐτῶν δικαιοῦνται, οὓς ποτε τόσον ἀστόργως ἀπέριψαν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων καὶ κυμάτων θαλάσσης, ἐν ἧσσοι κείνων καταστάσει νῦν εὐρισκόμενοι; Εἴ ἐστὶν ἐν ἀνθρώποις ἀγάπη, πάντως ἀμοιβαίως ὀφειλομένη, ἵνα μὴ ἄλλως αὐτὴ χλευαζομένη ὑπὸ τοῦ κακοῦ ἐκμεταλλεομένου αὐτὴν ἐπὶ χεῖρον κακὸν γένηται, πῶς ἄρ' αὕτη εἰς ὄφελος τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ μόνον ἀεὶ δεῖ ἀποβαίνειν, οὐδέποτε δὲ τοῦ ἐτέρου· εἰς ὄφελος μόνον τοῦ νῦν δικαίως διὰ τὸ κακῶς αὐτοῦ διὰ βίου πολιτευθῆναι μείονα ἔχοντος, οὐ δὲ μόνον τοῦ φύσει δι' ἀσθένειαν κοῦ βουλήσει διὰ κακίαν ἀδυνατοῦντος; Τίς δ' ἐγγυᾶται ὅτι οἱ τοιαῦτα νῦν ἀπαιτοῦντες, εἴ ποτ' εὐρησόμενοι μεταξὺ πάντα ἴσα ἐχόντων, οὐδέποτε ἐπιχειρήσουσι τῶν λοιπῶν τὰγαθὰ ὑφαρπάσειν· ὡς ὄντως πεπράκασιν ἐν παρελθοῦσι καιροῖς πολλοὶ τῶν ἴσῃν τοῦ πλοῦτου διανομῆν ὑποστηρίζόντων, χούτω καταφαινομένων οὐδόλως πως πεπεισμένων τοῖς ἰδίους αὐτῶν λόγους περὶ κοινωνίας εἰρήνης διὰ τοῦ ἴσα πάντες τὰγαθὰ ἔχειν;

(β) Καὶ γάρ εἰσι κοινωνίαι πτωχαὶ ὅπου οὐκ ἐστὶν ἀγνωστος εἴτε κλοπή, εἴτε περὶ ὑλικῶν πραγμάτων ἀγών! Ὡς οὐδεμία ὑπάρχει ἐγγύησις ὅτι, τῶν ἀγαθῶν ἐν αὐταῖς βιαίως ἀναδιανεμομένων ἐξ ἴσου, αὐθις αὐτὰ οὐ μετ' οὐ πολὺ καταλήξουσιν εἰς ὀλίγους, τοὺς αὐτοὺς ἢ ἄλλους ἀδιάφορον, οὐτινος ἢ μνήμη καὶ νέας βιαιῆς μελλοντικῶς δημιουργήσει ἀναδιανομάς, ὥστ' οὐδεμίαν οὕτως ἐπιτυχᾶναι κοινωνίας τελείωσιν, ἀλλὰ μάλλον συνεχῆς πρὸς διαρπαγὴν χάος, πῶς

ἄρα δικαία κριθήσεθ' ἡ πρώτη βιαία ἀναδιανομή πλούτου *δικαίως* δι' ἐργασίας τε καὶ οἰκονομίας κατανεμηθέντος ἀνίσως!; Ταῦτα γε εἰ μείζον σὺ θεωρεῖς πρᾶγμα τὴν διὰ τούτου τοῦ τρόπου ἐγκατάστασιν κοινωνικῆς ὁμοιοῦσας!

(γ) Ἄλλ' εἰσὶ καὶ τινες ἄλλαι *ἀσκόπως* κατασπαταλήσασαι τὰ *πλούσια* δοθέντ' αὐταῖς ἀγαθὰ, *σκοπίμως* μὴ θείσασαι ταῦτ' ἐπὶ μείζονι ἀγαθῷ, αἴτινες διὰ τοῦτο οὐδεμιᾶς δικαίως δικαιοῦνται συγγνώμης ἢ οἴκτου διὰ τὴν οὕτω δι' ἀσωτείας συνεχιζομένην πτωχείαν αὐτῶν, ἀλλὰ μᾶλλον πάσης περιφρονήσεως διὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν, μέχρι γε τῆς μετανοίας αὐτῶν! Ἐὰρ κατανοοῦσιν αὐτὸ οἱ ἐν τούτῳ κυρίως τῷ τόπῳ ἀπομείναντες σώφρονες;

§217. (α) Δυσκόλως μείζων ἢ χείρων περὶ τὰ κοῖν' ἀποδείκνυτ' ἄγνοια κείνης περὶ τῆς οἰκονομίας τῶν κοινωνιῶν· ἀφ' ἧς πηγάζουσι πᾶσ' αἱ ἐν ἐκείναις τριβαί, διχόνοιαι, στάσεις καὶ πόλεμοι, καὶ πάντα τὰ ἐκ τούτων δεινά! Ἐλάχιστ' εἶ πως ἡσχόληθ' οἱ ἄνθρωποι περὶ ταύτην πρὸ τοῦ μετὰ Χριστὸν ὀγδόου καὶ δεκάτου αἰῶνος· ἔκτοτε δέ, κατὰ τὴν ἐκάστοτε *δοκουμένην* "φιλοσοφίαν" μᾶλλον, ἢ *τινα βαθεῖαν τῶν πραγμάτων κατάγνωσιν!* Διὰ τοῦτο καὶ συνεχίζουσιν οἱ μὲν τοὺς δὲ πῶς ἄριστ' ἐκμεταλλεύεσθαι προσπαθεῖν, οὐ δὲ μετὰ πάσης σπουδῆς πῶς ἄριστ' ἐπὶ τῷ κοινῷ ἀγαθῷ βάλλειν ἐκάστου τὴν συμβολήν! Πτωχοὶ μὲν ἀπὸ τῶν πλουσίων εἰσέτ' ἐπιζητοῦσι μᾶλλον ἀρπάσαι οὐ δὲ πῶς ὑπὸ κείνων καλῶς μορφωθῆναι ὥστ' ἀσφαλῶς ἐξαγαγέσθ' ἀπὸ τῆς πτωχείας αὐτῶν. Πλούσιοι δὲ πῶς τοὺς πτωχοὺς διατηρήσ' ἐν δουλείᾳ τε κἀνεχείρα, ἐπὶ τῇ ιδέᾳ ὅτι ὡς ἀναλώσιμα καὶ μὴ ἀντικαταστάσιμ' ἐστὶ πολλὰ τῶν ἀπαραιτήτων φυσικῶν ἀγαθῶν, ἄρα, διὰ τῆς πτωχείας βία τοῖς πτωχοῖς ἐπιβαλλομένης, ἀπαγορεύοντες τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ἐπὶ μακρότερον τοῖς πλουσίοις καὶ δυνατοῖς αὐτὰ ἐξαρκέσει! Ἐλαχίστη μέχρι τοῦδ' ἀληθῆς προσπάθεια κατεβλήθη περὶ τὸ πῶς ἄριστα συντηρεῖν τὰ τοιαῦτ' ἀγαθὰ ἐπὶ μεγίστῳ πάσης τῆς νῦν οὔσης ἀλλὰ καὶ τῆς αὔριον γεννησομένης ἀνθρωπότητος ἀγαθῷ! Μᾶλλον περὶ τὸ πῶς ἀφρόνως κατασπαταλᾶν αὐτὰ ἐπὶ παρόντι μεγίστῳ καὶ ταχίστῳ τινῶν πλουτισμῷ γίγνεθ' ἢ ὅλην προσπάθεια, γενικῶς περιφρονημένης τῆς ἀληθείας τῆς *γενικῆς πάντων πτωχεύσεως διὰ τῆς οὕτω τάχιον ἐπέρχομένης τῶν ἀγαθῶν ἐξαντλήσεως καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν!*

(β) Ἦδη διὰ μακρῶν ἀνηνέγμεθ' εἰς ζητήματ' εἰς τὸ μέλλον πρὸς λύσιν στελλόμενα. Ἐλαχίστην ὅμως δ' ὁμολογοῦμεν τὴν ἤδη γεγονῶσαν, εἴ τίς ποτε γέγονεν, ἔγκαιρον καὶ σοφὴν ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ συνόλου καὶ τῶν μελλόντων ἀνθρώπων ἀναγωγὴν ἀπὸ τοῦ σφαίραν ὠρισμένην, τουτέστιν ἄρ' οὕτω καὶ *περιωρισμένην*, εἶναι τὴν

γῆν! Οὐδ' ἔτ' ἐν τῷδε καιρῷ τι περὶ τούτου ποιούμεν, ὅτε τόσον συντομ' ἐγένονθ' αἱ ἀνὰ τὸν κόσμον μεταφοραί, καὶ μάλιστα κάλλιον ἄρ' ὄντως ὀφείλομεν κατανοεῖν ὅτι *μία οὕτως ἀφεύκτως-μοιραίως γίγνεται πόλις πᾶσα ἢ γῆ, καὶ κοῖν' οὕτω καθίσταται τὰ προβλήματα πάντων!* Τὰ *ψευδῶς* "Ἠνωμένα" ἀποκαλούμενα Ἐθνη περὶ ὅλως ἄλλα τυρβάζει, ἥτοι τὴν μεγίστην τῶν ἡγετῶν αὐτῶν ἄνεσιν, κατὰ γε τάξιν ἰσχύος! Μετ' ἀφθάστου οἰήσεως κομπάζουσα ἢ πεπολιτισμένην ἑαυτὴν λέγουσ' Εὐρώπη ὅλως ἄλλα ἔχει ἐν νῷ, ἥτοι τὸ πῶς ὡσαύτως διατηρήσει τὴν σημερινὴν ἄνεσιν τῶν αὐτῆν ἀποτελούντων κάλληλους (κάντος ἑαυτῶν ἀλλήλους) ἀντιπαλαιόντων λαῶν, ὡς ἂν δύνηται τήνδ' ἡμέραν ἀπεριορίστως μακρύναι! Αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι διὰ πολέμων ἐπιχειροῦσι κρατεῖσθ' ἐπὶ τῶν πρωτείων ἰσχύος, περιφρονοῦσαι τὰ Ἱστορίας διδαγματα περὶ τῶν διὰ τῶν πολέμων παθημάτων τῶν ἰσχυρῶν, μετ' οὐ πολὺ καταλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ οὐσίας ὅλως ἀσκόπου τᾶτέρμονος αὐτῶν πολεμικοῦ κόπου! Οἱ διὰ τοῦ πετρελαίου πλοῦσοι Ἄραβες πρίγκητες ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις διὰ μείζον' ἀσφάλειαν κατατιθέασι τὸν εἰς *χάρτινον* χρῆμα τάχιστα τρεπόμενον πραγματικὸν αὐτῶν πλοῦτον, *παντελῶς* ἀγνοοῦντες ὡς καὶ τὴν *πιθανήν* [καὶ *πονηρῶς* (ἐπ' ὠφελεία *καλῶς* ἀπὸ τῶν *λαῶν κρυπτομένων* "κυρίων" ἀλλ' οὐ *κυρίων*, ὡς ὅτι *ἀληθεῖς κύριοι τοιαῦτα οὐδέποτε διαπράττουσι!*) *ῥυθμιζομένην*] ἀξίαν τῶν καταθέσεων ἐν τῷ οὐ πλέον μακρῷ πρὸ ἡμῶν μέλλοντι.

(γ) Στενὸν σκοποῦντες τηρήσειν τὸν νοῦν, καὶ τὴν συνείδησιν ἀπὸ προβλημάτων ἀπρόσβλητον, ἵνα μὴ οὗτος κάκεινη ἐπὶ τὰ πρὸ αὐτῶν μείζον' ἐγκύψωσι κοπιῶντες, ταύτην τὴν ἀδῆριτον ἐφ' ἡμῶν ἀπό τινος οὖσαν πραγματικότητα εἰσέτι προσπαθοῦσιν οἱ μηδέποτε συγχρονιζόμεν' ὅπου γῆς ἄφρονες ἀγνοεῖν· εἰς παλαιότερας, ἀπλουστεράς, εὐκοπωτέρας οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ *σκοτεινοτέρας* ἐπιζητοῦντες ἐπανελθεῖν ἐποχάς, καὶ βία εἰ χρήσει τὸν κόσμον ἐκεῖ ἐπαναγαγεῖν! Ὁ παρὼν κόσμος βαρὺς λίαν γέγονεν ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν "ἡγετῶν", ἀδυνάτων γενομένων διὰ τῆς τρυφῆς καὶ τῆς μάλιστα πολλῆς *δῆθεν* σοβαρᾶς "σηζητήσεως" τῶν σημερινῶν *ψευδοπροβλημάτων!* Ἄφες τῇ ἐπομένῃ φροντίσει τὰ ἑαυτῆς! Ἡμεῖς ἀπολαύσωμεν τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας!

§218. (α) Τουτέστι, κάλλιον ἀσχοληθῶμεν περὶ τῶν προβλημάτων τῆς παρουσίας ἐσπέρας, καθ' ἣν αὐθις πάντες ἐκθέσουσιν ἕκαστος τὰς ἰδίας ὑποκρισίας περὶ τὸ πῶς καὶ κατὰ φαντασίαν διὰ τὸν πλοῦτον αἰεὶ ὑπ' ἄλλων καταπιέζεται: (i) Τὸ μὲν σωφρόνως οἰκονομεῖν μέρος τοῦ ἑαυτοῦ ὅσου πλούτου δι' ἡμέρας ἐλλείψεων ὁ ἄφρων δοκεῖ *περιφρονητέαν* κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν "συντηρητικότη-

τα". τὴν δὲ παντελῶς ἄφρονα πόρων καὶ πλούτου σπατάλην ὡς σώφρονα τῆς "ἀγορᾶς" ὑποστήριξιν καὶ "ἀνάπτυξιν"! (ii) Τὴν μὲν ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν ξένου χρήματος εἰσροὴν οἱ ἄφρονες θεωροῦσι περίπου ὡς πρὸς αὐτοὺς χρέος τῶν ξένων οὓς καταδήλως μισοῦσι, τὴν δ' ὅμως κέρδους ἢ τόκου ἐπ' αὐτοῦ πληρωμὴν ὡς περίπου ληστείαν· τὴν δ' ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῶν ὡς καὶ ξένου χρήματος ἐκροὴν περίπου ὡς προδοσίαν! (iii) Τὴν μὲν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῶν τόπῳ ἐγκατάστασιν ξένης ιδιοκτησίας μέσων παραγωγῆς ἀγαθῶν οἱ ἄφρονες κατὰ περίπτωσιν ἐκλαμβάνουσιν εἴτε ὡς "ἀποικιοκρατικὴν ἐκμετάλλευσιν" εἰ μὴ καὶ ξενικὴν εἰσβολήν, ἣν νῦν πάντως ἐκλιπαροῦσι, τὴν δὲ τούτων ἀπὸ τοῦ τόπου αὐτῶν μετεγκατάστασιν ὡς ἐνέργειαν κατ' αὐτῶν καθαρῶς ἐχθρικήν· τὴν δ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐπὶ μάλα πτωχοτέρων γειτόνων ὁμοίαν διάπραξιν ὡς καθ' ὅλα "λογικὴν" ἐπὶ νομίμῳ μείζονι κέρδει ἐπέκτασιν τῆς ἑαυτῶν ἰσχύος οἱ μὲν, ὡς ἐθνικὴν προδοσίαν οἱ δέ! (iv) Τὴν μὲν ἐγκατάστασιν βιομηχανιῶν ἀπαραίτητον, τὴν δ' ὅμως ἐν αὐταῖς ἐργασίαν ὡς ἐργατῶν "ἐκμετάλλευσιν"· τὴν μὲν σκληρὰν ἐργασίαν ὡς *δηθεν* μειωτικὴν τῶν νῦν φερόντων τὸ ὄνομα τῶν ποθ' Ἑλλήνων, τὴν δὲ *δι'* αὐτῶν ἐν αὐταῖς ἀπασχόλησιν ἐργατῶν ἀπὸ ξένων χωρῶν ἐν ταύτῳ ὡς ἀπαραίτητον ὅμως δὲ κάπιζήμιον τῇ πατρίδι! (v) Τὴν μὲν λήψιν μισθοῦ, ὡς ἄλλων πρὸς αὐτοὺς ὑποχρέωσιν· τὴν δὲ *πρέπουσαν* ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου τοῦ κείνῳ ἀντιστοιχοῦντος, ὡς ἀπάνθρωπον καταναγκασμὸν! (vi) Τὸ μὲν "δικαίωμα" καταλήψεως θέσεως ἐργασίας, ὑπὸ μόνου τοῦ "κεφαλαίου" μισθόμενον τοῖς ἐργάταις, ὡς "ἀνήκεστον ἐκμετάλλευσιν"· τὴν δ' ὅμως ἀνεκτίμητον ἀξίαν τοῦ διὰ τῆς παρεχομένης αὐτοῖς ἐργασίας *δημιουργεῖν καὶ δι' αὐτοῦ ἑαυτοὺς δικαίως αἰσθάνεσθαι στυλοβάτας τῆς κοινωνίας*, σὺν τῷ μισθῷ χαριζόμενην αὐτοῖς δωρεάν, ὡς ὅλως ἀνύπαρκτον—ἐν κεναῖς γε πνευματικῆς σκέψεως κεφαλαῖς! (vii) Τὰ μὲν *δι'* ἀπειλῶν, ἐκβιασμῶν ἢ ὠμῆς βίας (νῦν ὡς "λαϊκῶν ἀγώνων" γνωστῶν) κτώμενα, ὡς "δημοκρατικὰς τοῦ λαοῦ κατακτήσεις"· τὸ δ' ὅτι ὑποχρεοῦται νῦν ὁ "λαὸς" ἀποδοῦναι *σὺν τόκῳ* τοῖς κυρίοις αὐτοῦ ὅ,τι κακῶς ἔλαβεν ὑπὲρ πᾶν ἄριστον μέτρον, ὡς "δημοκρατικῶν δικαιωμάτων ὑφαρπαγήν"!

(β) Ἄλλ' ἐπίσης, ὡς τῆς ὑποκρισίας, οὐδόλως οὔτ' ὀρρωδοῦσιν ἴσα ἢ χειρόν' ἐπ' ἀσθενεστέρων ποιεῖν τῶν παρ' αὐτῶν καταγγελλομένων ὡς ἐπ' αὐτῶν ποιουμένων ὑπ' ἰσχυροτέρων! Οὕτως, (viii) τὰς μὲν αὐτοῖς γιγνομένας παρὰ πλουσιωτέρων λαῶν δωρεὰς οὐχ ὡς ἰδίαν *ἐκείνων* ἐπὶ καλῷ εὐχαρίστως διδομένην προσφορὰν ἐκλαμβάνουσι· τὴν δ' ἀνάλογον αὐτῶν τούτων πρὸς ἔτι πτωχοτέρους λαοὺς ὀφειλομένην βοήθειαν οὐχ ὡς ὁμοίαν τῆς πρώτης κὰν αὐτῇ ὑπάρχου-

σαν έαυτών ύποχρέωσιν άποδιδόασιν! (ix) Τήν έν ξένη έγκατάστασίν τινων τών ιδίων αυτών "έθνικών" κεφαλαίων τιμώσι μέν ώς μεγάλην έπιτυχίαν του έθνους· όμως ουδέποτ' άποτιμώσιν αυτήν ώς ύπ' αυτών τών ιδίων έπ' άλλων λαών *άσκουμένην* "άποικιοκρατικήν έκμετάλλευσιν", ήτοι άγγλιστί, ώς **imperialism!**

(γ) Σαφέστατον γάρ έστιν ότι ουδόλως δύναθ' ή τοιαύτη διττή παράφρων αντίληψις του ένός αυτού πράγματος έπ' ανώτερ' άγαγείν τους ταύτη χρωμένους· δοκούντας περι μέν του έργάζεσθαι, αν μέν τουτ' έπ' άμοιβή *ύπ' αυτών κρινομένη ίκανοποιητική* ή, ότι από του παρ' αυτών *μη πιστευομένου* Θεου έστι τουτ' *άναφαιρέτως* αυτοίς δεδομένον δικαίωμα· αν δε τουτ' ουκ έπ' άμοιβή ή, μήδ' ώς, *παρά τουτο, τώ έντως έντι* Θεώ ύφισταμένην άφευκτον ζωής ύποχρέωσιν· περι δε του έργον έπιτελείν *πλέον* τής διδομένης αυτοίς άμοιβής, *ώς ότι ή θερμοδυναμική ουδέποτ' αναιρείτ' έν τώ φυσικώ κόσμω*, ώς έπ' αυτών *βαρύν κάπαράδεκτον καταναγκασμόν*, άγνωστον μέν τοίς ουδέν γινώσκουσι περι ταύτης, πάντως δ' *άληθώς αναπόφευκτον έπί πάντων ήμών παραμένοντα!* Σπανίως δ' εί ποθ' οί άφρονες έν-οχλούντ' έπί τή σκέψει μήπως ουκ άντάξιον ή τάντι μισθού άποδιδόμενον έργον! Το μέν ότι άνευ φόρου ή κεφαλαίου ουκ έστι τις έπ' άμοιβή εργασία, ουτοι ώς βλάκες, ή ουχ ώς όλως έπ' άκρον έγωισται *έπικίνδυνοι δι' άκριβώς τουτο* τή κοινωνία, ύπερορώσι! Το δ' ότι ουτως αναγκαίον έστι και φόρους συλλέγειν και κεφάλαιον ύπάρχειν και τόκον αυτό φέρειν, ίν' έπ' άμοιβή εργασία δύνηται δίδοσθαι τοίς έπ' εργασία άμοιβής έχουσι χρείαν, ουτοι τους μέν κατάχρησιν έξουσίας, το δε προϊόν κλοπής, τον δ' άνήθικον θεωρούσι! Το μέν ότι, δοθεισών τών *πανταχού κεκρυμμένων θερμοδυναμικών άπαιτήσεων*, *φυσική έστιν ή ανάγκη άεί πλέον τής άμοιβής έργον έπιτελείσθαι*, ίν' έπί τώ ουτω συλλεγομένω κεφαλαίω έτι πλείονος ύστερον έπ' άμοιβή έργου παραγωγή καταστή δυνατή άπορροφούσα τήν άεί αυξανόμενην προσφοράν εργασίας· διότι άλλως από μόνων τών συλλεγομένων έπί τής σήμερον άμοιβής φόρων *άδύνατος* έσται ή πληρωμή αυριον αυτης ταύτης τής άμοιβής, σταθεράς ώς και σήμερον τηρουμένης δοθεισών τουλάχιστον τών αναποφεύκτων φυσικών πανταχού κεκρυμμένων ώς "ένεργείας άπωλειών", τουτο ή όλως άνόητος κατά του κεφαλαίου δημαγωγία παντελώς παραβλέπει! Το δ' ότι, *ίνα δυνηθή και τήν αυριον εργάσεσθαι* ό εργάτης, δεί αυτον σήμερον *καλώς άμειφθηναι, τραφηναι, ου δε μην αλλά κάγοράσαι το τής σήμερον προϊόν*, τουτο παντελώς παραβλέπει ή ώσαύτως άνόητος κατά τής εργασίας δημαγωγία!

(δ) Δήλον μέν πρώτον ότι *άμφω κεφάλαιον κάργασία άλλήλοι*

έστιν άπαραίτητα, χδλως άδιανόητος, ει μη πλήρης ύπαρχουσα, ή καθ' όλ' άγαστή τούτων συνεργασία, ως ότι άνευ του έκατέρου, όμορρύθμου τω έτέρω έταίρου ύπαρχοντος, ουδέτερον δύναται τι ποιήσαι, ουδέ πως όλως ύπάρξει! Δήλον δέ δεύτερον ότι ως κοινωνία ενίστανται ή παραγωγή τε κατανάλωσις άγαθών, ουδέν αυτών μειζον του έτέρου δύναται είναι, ότι πάντη άναγκαία ή έπ' άριστα τούτων ίσορροπία! Δήλον δέ τρίτον ότι παρά τά κοινώς νομιζόμενα, άμφω τά μέλη των δύο τούτων ζευγών, άλλως ώσαύτως όνομαζόμενα εργοδόται τε και έργάται, ως επίσης παραγωγόι τε και καταναλωταί, άδιαζεύκτως άγαστως προς άλληλα δεί συνυπάρχειν· και διότι ουδολως ή εργασία έστι κεφάλαιον έλαττον ή τό κεφάλαιον τής εργασίας έλαττον εργαζόμενον, κάμφότερα ίσταται έπι τω κοινω άγαθω άμφοτέρων ει καλως ενεργούντα· και διότι ουδολως ήσσων αλλά μειζων τυγχάνει άγοραστής των πλείστων και καιρίων παραγομένων άγαθών συνολικως ό "εργάτης"-καταναλωτής ή ό "κεφαλαιούχος"-καταναλωτής (ως ότι, π.χ., περίπου τήν αυτήν αυτών έκαστος άναλίσκει τροφήν, ει ουχι μειζονα όντως, άνάγκη, του δευτέρου ό πρώτος!), τής μεταξύ αυτών διαφοράς περιοριζομένης δια μέν τον "εργάτην" εις άνάλωσιν πλείονος ποσότητος άγαθών μικρόν έκαστον έχόντων ποσοστόν εργασίας (καθότι αδύνατον λογικως τό βαστάζειν ύπό του ένός εργάτου μισθοϋ μισθοϋς πλείονας ή έστω ίσους του έαυτου τούτου, τής διαφοράς μισθοϋ εργάτου ενεργούντος ως καταναλωτου και μισθοϋ εργάτου παράγοντος τό ύπό του πρώτου αναλίσκόμενον άγαθόν δαπανωμένης έπι τής αξίας αυτών τούτων των υλικών των δαπανωμένων ύπό του πρώτου αυτών) δια δέ τον "κεφαλαιούχον" εις άνάλωσιν ήσσων ποσότητος άγαθών μέγα έκαστον έχόντων ποσοστόν εργασίας (ως πασιφανές έστι δι' άγαθά, ως π.χ. τά "λαϊκά" και "πολυτελή" αυτοκίνητα' όχήματα, ένέχοντα μικρόν τά πρώτα και μέγαν τά δεύτερα αριθμόν των καλουμένων εργατωρών)

[περι ήν διαφοράν, άρα φαντάζεται ποσως ό των "λαϊκών μαζών" δημοκόπος κατ' άληθως τίνων όντως δημοκοπεί, πόση εργατων άνεργία δημιουργείται δια τής αδυναμίας ένός εργάτου άγοράσαι καινουργές "λαϊκόν" αυτοκίνητον και πόση εργατων άνεργία δημιουργείται δια τής αδυναμίας ένός "κεφαλαιούχου" άγοράσαι καινουργές "πολυτελές" αυτοκίνητον; Ότι ει όντως φαντάζεται πως τήν διαφοράν, άπλως μόνον δημοκοπεί, αίσχροτατ' έπ' ιδίω μόνω όφέλει έξάπτων μόνον τον φθόνον των "λαϊκών, καλουμένων, μαζών"!],

καρ' άκεραίαν και σύμμετρον δεί συντηρείν τήν όλην παραγωγικήν

ἐργασίας καὶ κεφαλαίου πρὸς ἄλληλα σχέσιν, ἕως καὶ τὴν ὑπ' ἀμφοτέρων, εἰ καὶ δι' ἄλλων τρόπων ἀρμοδίων ἐκάστω, συμμετοχὴν εἰς τὴν καταναλωτικῶν καὶ κεφαλαικῶν ἀγαθῶν ἀγοράν, εἰ καὶ μὴ ἴσαι ἢ ὅμοιαι ἀλλήλαις εἰσὶν ἢ δεῖ εἶναι αἱ καθέκαστ' αὐτῶν ἰκανότητες, ὡς ἐπίσης κἀκεῖναι περὶ τὴν τοῦ κοινωνιῶν πλούτου *καλὴν* διαχείρισιν! Δῆλον δὲ τέταρτον ὅμως οὐχ ἦττον ὅτι ἐκάστη τῶν δύο τούτων *κάκιστ' ἀλλήλας ἀντιμαχομένων* πλευρῶν *οὐσιωδῶς παραβλέπει* καὶ τὸ ἴδιον αὐτῆς μακροχρόνιον ὄφελος καὶ ταῦταπόδεικτον τοῦ ἀπὸ μόνης τῆς ὑπεραξίας [διὰ μόνης ἀγαστῆς κεφαλαίου καὶ ἐργασίας συνεργασίας παραγομένης, καὶ *δικαίως* μεταξὺ αὐτῶν κατανεμομένης, *κἀπαιτητῆτος ἐπὶ περαιτέρω παραγωγῆν ὑπεραξίας ἀριστα τιθεμένης*] συντηρεῖσθαι καὶ ἐπαναπαράγεσθαι πᾶσαν τὴν κοινωνίας δραστηριότητα, ὡς καὶ τὸν πάντα τῶν ἀνθρώπων πολιτισμόν!

(ε) Ταῦτα πάντα φεῦ παρορῶσι πᾶσαι δημαγωγῶν αἱ πλευραὶ· πολὺ μᾶλλον κατατρυχόμεναι περὶ τὸν τίνα δεῖ κατέχειν καὶ νέμεσθαι τὴν ὑπεραξίαν καὶ πῶς αὐθαιρέτως κἀσώτως δι' ἑαυτὸν αὐτῇ χρῆσθαι ἢ περὶ τὸν δυνάμενον τὴν ἀρίστην χρῆσιν ταύτης ποιεῖσθ' ἐπὶ τῷ μεγίστῳ ὀφέλει δήμου καὶ δημοτῶν· καταστροφὴν κἀφανισμόν οὕτω φέρουσαι ἐπὶ τοῦτον κἀκείνους· ἀμοιβαίως δι' ἡμισιῶν ἀληθειῶν διαφθειρομένους ὥστε προβαίνειν εἰς ἀδίστακτον ἀτιμώρητον φόρων, ἀμοιβῶν καὶ ἔργων κλοπὴν καὶ κατασπατάλησιν ὑπὸ τᾶδιάφορον βλέμμα ψευδηγετῶν, κατὰ κρημνὸν ἀγόντων αὐτοὺς διὰ τῆς *ἠθελημένης* καταρρεύσεως τῶν νόμων καὶ ἀρχῶν τῆς κοινωνικῆς ἀγωγῆς, καὶ τοῦ γενικοῦ κοινοῦ πάντων καλοῦ! Καὶ εἰ μὲν ἐκ πλήρους ἀγνοίας τοιαῦτ' ἐν κοινωνίαις συμβαίνει, ὧν ἕνεκα πτωχοὶ εἰσιν οἱ λαοί, τοῦτο συγγνωστότεον τυγχάνει, ἕως οὐ ἐπὶ τῶν τῆς πτωχείας αὐτῶν αἰτίων ἐγκύψοιεν ὡς σπουδαίως ὡς τὰ σύγχρονα μέσ' αὐτοῖς ἐπιτρέπει. Εἰ δ' ἀπὸ μόνης μωρίας καὶ φυγοποιίας, τοῦτο Λογικῶς τούτοις ἀσύγνωστον!

§219. (α) Συναφῶς τῷ πλούτῳ, εἰσὶ τινες, ἐν οἷς καὶ πολλοὶ δοκοῦντες ἑαυτοὺς "Χριστιανούς", λέγοντες ἢ ἐνεργῶς ἔστω ὑπονοοῦντες, ὅτι πρόσωπα ὄντες ἢ πνεῦμα, ἡμεῖς ἄρ' αὐτοὶ μόνοι σπουδαῖοι ἐσμέν, οὐχ ἡ γῆ· ὥστ' οὐδεμία ἁμαρτία ἐστὶν ὀπισθεν ἡμῶν, ἐπ' ἄκρῳ κατεκμεταλλευθέντων αὐτῆν, καταλιμπάνειν αὐτῆν ἐν ὀλέθρῳ· ἔχοντες ἕτερον ἀσχολεῖσθαι [εἴτε κυρίως περὶ τὴν ἔτι μᾶλλον μείζονος χρηματικοῦ πλούτου παραγωγῆν, εἴτε "πνευματικὰ" σπουδαιότατα!], οἷς δεῖ ἡμᾶς ἀφιερῶν τὸν λοιπὸν ἡμῶν χρόνον πάντα! Ἄλλ' οὐ χηὶ γῆ ἐστὶν ἔργον Θεοῦ, τῇ ἡμετέρῃ φροντίδι διαπιστευθέν, *πτωχεῖον* διὰ τῆς τοιαύτης ἡμῶν δράσεως, ἧς ἀκριβῶς ἢ κατὰ-

στασις, *ὡς ὄντως ἐπὶ δικαστηρίῳ παρίσταται, ἀψευδῶς καταμαρτυρεῖ* τάληθές ἡμέτερον πνεῦμα, ἐν ᾧ ἐπὶ ταύτης διαβιοῦμεν κὰν ᾧ ἐτοιμαζόμεθα διελεύσεσθαι πρὸς τὰ μετὰ θάνατον, οἷα ταῦτα ἂν ἔσοιτο; Πῶς οὖν ἢ τῆς γῆς ταύτης ώραία ἢ ἀθλία κατάστασις, ἢν ἡμεῖς μόνοι διαμορφοῦμεν καταλεπτῶς, ἢν ὄπισθεν ἡμῶν καταλιμπάνομεν εὐφυῶς ἢ ἀνοήτως κάποτροπαίως φερόμενοι, οὐκ ἐστὶ τὸ ἔξωθεν ἡμῶν μὲν ἰστάμενον, μὴ δὲ ψευδόμενον ἔσοπτρον, τάπεικονίζον τὴν *γνησίαν* ἡμῶν ἐσωπὴν, τὸ ἔσωθεν ἡμῶν ἐκτὸς ἡμῶν διαχεόμενον ἀληθές εὐγενές ἢ βλάσφημον πνεῦμα, τὸ παντοιοτρόπως ἄλλ' ἀεὶ ἀληθῶς καθ' ἡμῶν μαρτυροῦν ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ; Ἄλλ' εἰσὶ καὶ τινες ἕτεροι λέγοντες ὅτι ὡς μηδὲν ἐστὶ πέραν τῶν παρόντων καὶ μόν' ἡμεῖς ἐσμέν οἱ πάντων κριταί, ἄρα καὶ ἡμῶν ἐστὶν πᾶσ' ἢ τελικὴ κρίσις, κοῦδεμίαν δεῖ εἶναι τὴν μεθ' ἡμᾶς πραγμάτων φροντίδα! Ὡν μεταξὺ κυρίως εἰσὶ χοῖ ἀδίστακτοι παντελῶς ἀπνευματίστοι νεόπλουτοι νεοβάρβαροι, οἱ ἕως ὑστάτης ῥανίδος πλοῦτου τὴν γῆν καταξέοντες χῶλως ἀδιαφοροῦντες περὶ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ὄψιν αὐτῆς ὡς τόπου κατοικίας ἡσύχου καὶ παραγωγικῆς ἐργασίας ἡρέμου τῶν συνανθρώπων, καλλιεργούσης τὴν ψυχὴν καὶ τὸ Πνεῦμα αὐτῶν καὶ μεταποιούσης δι' αὐτῆς τοὺς ἀξέστοις εἰς ἀληθείς ὑπὸ τὸν Οὐρανὸν κοινωνοὺς ἀγαθῶν: Δι' αὐτῶν κυρίως ἢ γῆ τοῖς Ἀνθρώποις ἐγένετο ξένη!

(β) Ἄλλ' ἀσφαλῶς οὐχ ἡμεῖς αὐτοὶ μόνοι ἐσμέν, καὶ γὰρ εἵχομεν πατέρας καὶ πάππους, ὧν ἄνευ οὐ παρηγαγόμεθ' ἂν ᾧδε! Οἷτινες μετὰ *μειζόνος κόπου καθότι ἤσσανα εἶχον* τὰ μέσα ἐφρόντισαν ὑπὲρ ἡμῶν, *στερεὸν* ἡμῖν οὕτω δόντες ὑπόδειγμα! Πῶς οὖν οὐχ ὁμοίως δεῖ χημᾶς κατ' αὐτὸ πράξαι ὑπὲρ τῶν τέκνων ἡμῶν; Οὕτως, ὡς ἐπαξίως δι' ἃ ἡμῖν οἱ πατέρες κατέλιπον ἡμεῖς εὐγνωμονοῦμεν αὐτούς, ὁμοίως ἄρα καὶ ἐπαξίως δι' ἃ τοῖς τέκνοις ἡμῶν ἡμεῖς καταλείψομεν δι' ὧν κάκεῖνα σωθήσονται, εἴγε καὶ σωθήσονται, δεῖ χημᾶς ὑπὸ κείνων τιμᾶσθαι! Ἄλλ' οὐγε διὰ τὴν ἡμῖν προσγεννησομένην ὑπὸ κείνων τιμὴν δεῖ ἡμᾶς ἐπὶ γῆς ποιεῖν τὰ ὀρθά! Ἄλλὰ διὰ *τὰδιάπτωτον ἕως τῆς συντελείας καιρῶν ἡμέτερον πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν Ἀνθρώπον Ἐλευθέρου Πνεύματος Χρέος*, ὡς μοναδικῶς περικαλλοῦς ἑλληνικοῦ παλλεύκου φωτεινοῦ κίονος ἀνδρικῶς ἰσταμένου κατέναντι τοῦ πανταχόθεν ἡμᾶς περιβάλλοντος σκότους τοῦ Χάους! Οὐκ οὖν δικαιούμεθα ποιεῖσθ' ἡμᾶς ἀδιαφόρους περὶ τῶν πραγμάτων τῶν μεθ' ἡμᾶς! *Μία τάξις* πραγμάτων ἐστὶ καὶ πᾶσα ἢ ἀνθρωπότης, ὡς καὶ ἅπαν τὸ περὶ αὐτὴν φυσικὸν σύμπαν! Κοῦ δικαιούμεθα περὶ κείνης ἀδιαφορεῖν· ἰδιαίτατα δὲ εἰ οὐχ ὅλως ἀδιαφοροῦμεν περὶ τῆς ἡμετέρας τιμῆς! Περιφρόντιδας οὖν δεῖ ἡμᾶς

εἶναι καὶ περὶ πάσης τῆς γῆς! Εἰ μὲν ἐσμὲν πιστοὶ τῷ Θεῷ, ὅτι οὐκ ἂν σωθῶμεν εἰ οὐ καὶ διὰ τῆς γῆς περὶ τῶν τέκνων φροντίσομεν· εἰ δὲ Θεῷ ἀπιστοῦμεν, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μόνη παραμένουσ' ἐς τὸν αἰῶνα, *κᾶρ' οὖν καὶ δι' ἡμῶν*, εἴτε ζῶσα διηνεκῶς, εἴτε νεκρά! Εἰ καὶ περὶ τούτου ἀδιαφοροῦμεν, ἐντελῶς εὐτελεῖς οὕτως ἢ οὕτω καταδεικνύντες ἡμᾶς αὐτοὺς ψεύστας, ὅντως οὐδὲν κάλλιον τούτου ἐσμὲν, καὶ δικαίως ληψόμεθ' ἢν κόλασιν κάτιμίαν οὕτως ἐπισωρεῶμεν ἡμῖν αὐτοῖς ἄν! Εἰ, κυρίως δ' οἱ αὐταποκαλούμενοι Ἕλληνες, πρὸς τὸ ἀκούειν μάλλον ἢ τὰπ' αὐτῶν κρεμᾶν δακτυλίουσ τὰ ὦτα ἡμῶν ἔχετε, ἀκούετε! Δεινὴ γάρ ἐστὶν ὑμῶν ἡ εὐθύνη, ἥδη καθ' ὑμῶν καταμαρτυρουμένη ὑπὸ τῆς τῆς γῆς ὑμῶν καταστάσεως! Μοναδικοὺς γὰρ κᾶρ' ἐπικινδύνους τοῖς λοιποῖς ἑαυτοὺς πεποιήκατε περὶ τὸ πληθωρίζειν, ὃ λέγειν ἄλλως ἐστὶ *μηδενίζειν* ὡς καὶ τὸ εὐρωπαϊκὸν σκληρὸν χρῆμα· ἐν ᾧ, μετὰ μανίας πλέον χρηματιζόμενοι ἐπὶ τὸ μηδὲν τρέπετε πᾶσαν ἀξίαν· πάνθ' οὕτως ἀπαξιούντες, ὑλικὰ καὶ πνευματικά, παρὰ πᾶσαν ἀξίαν ἀμείβοντες τοσοῦτον δαψιλῶς ἑαυτοὺς, ἀξίας μηδενικῆς ἄσεμνα, οὐ σεμνὰ ἔργα παράγοντας! Παύσατ' ἐπὶ τέλους ᾧ ἀνόητοι ῥέπειν ἐπὶ τὸ μηδέν! Εἰδάλλως, ἄλλοι δικαίως ὑμᾶς παύσουσι—μόνοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς γε μηδενίζοντας, οὐ τὸ κοινόν αὐτῶν χρῆμα! Ὡς ὅτι πάντες ταχέως μαθάνουσι τὴν ἀξίαν ἢν ὑμῖν αὐτοῖς ἀποδίδοτε—ὡς γε κλεπτῶν! Γνωτ' ἐπὶ τέλους αἰδῶ, κυρίως δ' οἱ αὐταποκαλούμενοι Ἕλληνες, καὶ μὴ πλέον τοὺς Ἕλληνας καταισχύνετε! Γνωτ' ἐπὶ τέλους αἰδῶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, καὶ μὴ πλέον βλασφημεῖτε τὸν Κύριον καὶ Θεόν!

24

Η ΜΕΙΖΩΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ
 ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ
 Ἡ
 ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΙΤΩΝ ΑΝΤΙΠΑΡΑΒΟΛΗ

§222. (α) Ἡμῶν πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἐνεργητικῶς ἢ παθητικῶς πλέον δρώντων ἐν τῷ μεγάλῳ πλαισίῳ τοῦ καὶ "Ἰουδαιοχριστιανικοῦ" καλουμένου "Δυτικοῦ" ἡμῶν κόσμου τε καὶ πολιτισμοῦ, νῦν ἀναγκαῖον τὸ χωρίσαι διὰ παντός, καὶ κατανοῆσ' ἕως βάθους, καὶ ἐκφράσ' *εὐθαρσῶς ἐκτὸς ἔρκους ὀδόντων* ἐκάστου τῶν συνιστώντων τούτου στοιχείων τὴν συμβολήν, ὥστε γενικὴ πάντων αὕτη συναίσθησις γένηται.

[Οὐδόλως περιφρονῶ τὴν σημασίαν τε καὶ προσπάθειαν τῶν ἄλλων, κυρίως δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ δρώντων πολιτισμῶν, ὑφ' οὓς ἡ ὥς ἡμίσεια ἀνθρωπότης διαβιοῖ· καὶ πολλὰ χρηστὰ λίαν ἡμεῖς οἱ λοιποὶ ἔχομεν ἀπὸ κείνων ἀναμανθάνειν περὶ τοῦ παρ' ἡμῶν λησμονηθέντος οὐσίας *σὺν Θεῷ τρόπου ἀγωγῆς* τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἐστὶν ἡ ἐν πολλοῖς ἔτι ἐπιβιοῦσα ἐκεῖ προσωπικὴ τιμὴ τοῦ ἀνδρός, ἡ τιμία ἐργατικότης, τὸ ὀμαδικὸν ἐπὶ τιμίῳ σκοπῷ πνεῦμα, ἡ ὑπομονητικότης πρὸ τῶν βίου δυσχερειῶν, ἡ συνεχῆς τὸν ἀνθρωπον ἐπὶ τὰ βελτίῳ κινουσα τῆς ψυχῆς πρόθεσις, καὶ λοίφ' ὅμοι' ἅπερ ἐν τῇ Δύσει ὡς παντελῶς μετὰ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ βίου ἡμῶν ἀπεβάλομεν, *πλὴν πάντως ἄνευ τινὸς ξένης Θεῷ μοιρολατρείας ἢ "πεπρωμένου"* καὶ πάντων τῶν *σὺν αὐτοῖς, ἃ ὡς Λογικὸς ἀγωνιζόμενος παραμένειν "Ἕλληνα καὶ Χριστιανὸς παντάπασι ἀπορρίπτω!*

Ἐπερ κυρίως ἡμεῖς τε κάκεινοι διαφωνοῦμεν ἐστὶν αὕτη ἡ φύσις τῆς *ὑψίστης* ὑπὸ-ἐντὸς-ἐκτὸς-ἐπὶ τοῦ Κόσμου παντὸς ἀπ' ἀρχῆς ἰσταμένης, εἰς τὸ εἶν' αὐτὸν ἐνεγκούσης, καὐτὸν ῥυθμιζούσης ὄντοτης. Οἱ πολιτισμοὶ τῆς Ἀνατολῆς δέχονθ' ὡς ταύτην τήνδε ἢ κείνην τὴν *οὐσίαν ἀπρόσωπον καθότι ἀνεπίγνωστον* τῆς ἑαυτῆς ὄλης ἀδαιρέτου συστάσεως ὅμως δὲ *μερικὴν "κατάστασιν"*

τῶν πραγμάτων, ἥτις *μόνον ἀκολούθως* προσλαμβάνεται (ἤτοι, γίνεται πιστευτή) χῶς προσωπικὰς ἔχουσα ιδιότητα: Π.χ., *σαφῶς προηγήθη* ἡ ιδέα τῆς διὰ μάλιστα πολλῆς κρειπτόνων καὶ ἡσόνων *καταστάσεων-ζῶων* ἐναλλασσομένων ἀλλήλας, εἰς ἃς ἡ ψυχὴ μετατίθεται κατὰ γε τὴν ἐν ἐκάστη *προηγουμένη καταστάσει-ζῶῃ* ἀγωγῇ τῆς ψυχῆς, τελικὴ μετάβασις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν *κατάστασιν* τῆς "Νιρβάνας", καὶ *μόνον ὕστερον* ἠκολούθησεν ἡ ιδέα τοῦ "Βούδα" ὡς *μετεμψυχουμένης ἐμφανίσεως ἐν προσώπῳ κείνης* τῆς *καταστάσεως*. Κατὰ ταῦτα, τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου τοῦ πιστευομένου ὡς "Βούδα" περιορίζεται εἰς *μόνην τὴν κατάστασιν τοῦ δοχείου*, ᾧ ἡ κατάστασις τῆς "Νιρβάνας" ἐγκαθισταμένη ἐμφαίνεται! *Ἀπολύτως οὐδὲν* ταῦτα λέγει περὶ τῆς ἐπὶ τοῦ Κόσμου Λογικῆς ἢ ἀΛόγου Ἄρχῆς καὶ τῆς αὐτοῦ καταλήξεως! Ἀντιθέτως ἡ ἑλληνικὴ (καὶ ὀρθὴ χριστιανικὴ) θεώρησις τῶν ἀνωτάτων πραγμάτων δέχεθ' ὡς *καθαρώτατα Προσωπικὴν τὴν Ἀνωτάτην Ἀρχήν, ἀδιασπάρτως ἐνέχουσαν πάσας τὰς τελείας χαρακτηριστικὰς τῆς πλήρους προσωπικότητος ιδιότητας*, ἐπὶ μέρους μὲν ἀναγνωριζόμενας ὡς κεχωρισμένας ἀλλήλων κατὰ τὴν ιδιομορφίαν ἐκάστης, πλὴν δ' ὅμως *ἀναντιρρήτως ὡς μὴ ἀνεξαρτήτους ἀλλήλων οὐσας καὶ ἐνεργοῦσας ἐν τῷ Τελείῳ Προσώπῳ*, ὡς ἄλλωστε παρατηροῦμεν κὰν ἡμῖν γε αὐτοῖς ὅταν δρώμεν σωφρόνως, τουτέστιν ἤγουν *κάπὶ σκοπόν!*]

(β) Ὁ διατείνομαι παρὰ πάντα γε ταῦτα ἐστὶν ὅτι ὡς ὁ "Δυτικὸς" πολιτισμὸς ὁ νῦν ἐφ' ἡμᾶς πάντας δρῶν ὑπερκαλύπτει κάπηρεάζει, ὡσαύτως δὲ καὶ *διαβιβρώσκει* ὡς τινες διατείνονται τοὺς λοιποὺς πάντας, χῶς τινες κυρίως ἀπ' αὐτοῦ ἐξορμούντες²⁰ συνειδητῶς ἐνεργοῦσιν ὥστε διὰ τῆς συνολικῆς ἀνευ τινὸς διακρίσεως (δοθείσης τῆς "σχετικότητος") ἀναμείξεως τῶν πολιτισμῶν ἐπέλθη τὸ τέλος πάντων αὐτῶν ἀκόλουθως γενήσῃται ὅτι βουλήσαιο ἂν, ἡμεῖς ἀληθεῖς ἑαυτοῖς παραμένοντες πάντως ὀφείλομεν τὰς ἐσωτερικὰς τοῦ *παρόντος* "Δυτικοῦ" πολιτισμοῦ πηγὰς τε καὶ ἀφορμὰς λεπτομερῶς καὶ εἰλικρινῶς ἐξετάσαι ἐπὶ τῷ τέλει τῆς παρούσης Ἀναφορᾶς.

²⁰ [τολμώντες δὲ διακατηγορήσαι αὐτοὺς διακρίνομεν:

(i) *παντὸς εἶδους ἀναρχικούς· κᾶρ' οὖν συνειδητοὺς πρῶτιστα πάντων ἀθέους· βιαστὰς θεόθεν ἀρχῶν, προσώπων, πραγμάτων· καταστροφεῖς πάσης φύσει εὐγενοὺς τάξεως· τῆς ἀταξίας μόνης συνειδητοὺς ὀπαδοὺς· τοὺς ἐπὶ σκοπῷ προσβολῆς τῆς ἱερᾶς γῆς καὶ τῶν ἱερῶν ἀνθρωπίνων προσώπων ὡς ζῶσων εἰκόνων Θεοῦ ἰσταμένων τρέποντας αὐτὴν μὲν εἰς κοπρῶνα, τὰς πόλεις δ' αὐτῶν εἰς τόπους ὡς *κάνθρωπίνων* ἀπορριμμάτων, ὧν προΐστανται δῆθεν ἡγέται καὶ δικασταὶ ἐπιμελῶς ἐκείνους καλύπτοντες·* διεστραμμέ-

(γ) Κατὰ ταῦτα, τοῦ "Δυτικοῦ" καὶ "Ἰουδαιοχριστιανικοῦ" ἡμῶν κόσμου, δύο ἀναγνωρίζονται μὲν θρησκευτικαί-ἠθικαὶ συνιστώσαι, *σκοπίμως ὅμως περιφρονεῖται* δ' ἡ βασικωτάτη πασῶν *Λογικῆ-ἠθικῆ-πολιτισμικῆ-ἑλληνικῆ* αὐτοῦ συνιστώσα δι' ἧς *οὐσιωδῶς* ἐμορφώθη ὁ ἐξ Ἰουδαίας ἐκκινήσας Χριστιανισμός! *Οὐδεὶς* Λογικῶς δύνατ' εἰπεῖν τίς ἦν ἂν εἴ πως ὑπῆρχε διακριτῶς νῦν ὁ Χριστιανισμός ἀπὸ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, εἰ οὐ διὰ τοῦ *Ἑλλάδος Πνεύματος* διηθεῖτο *κἂν ἀτελῶς*, διὰ τὸ λαθεῖν διὰ τοῦ ἠθμοῦ κείνου ὁμοῦ μετὰ τοῦ Λογικῶς ὑγιοῦς καὶ Λογικῶς *ἀσθενές*, δι' ὃ *κάπορριπτέον* ἀνατολικὸν πνεῦμα, ὡς ἦδη ἐν τῇ παρούσῃ Ἐναφορᾷ λεπτομερῶς εἶδομεν. Καὶ ἐστὶ διαυγέστατον τοῖς στοιχειωδῶς εὐφύεσιν *ὑπὸ τίνων καὶ διατί* ἡ ἀποσιώπησις τοῦ ἠθμοῦ κείνου ἐπιχειρεῖται!: Αὐθὺς εἴπωμεν χάριν τῶν καπὶ τοῦτο ἀδυνατούντων: *Παρόντος καὶ ζώντος* ἐν ταῖς συνειδήσεσι τῶν ἀνθρώπων τοῦ *Λογικοῦ Ἑλληνικοῦ σὺν Θεῷ Πνεύματος*, ἡ ἐγκατάστασις τῆς "Γενικῆς Νέας Θρησκείας τοῦ πάντων Μηδευισμοῦ"

νοῦς ἐμπρηστάς ἡδομένους ὁρᾶν πῦρ δηοῦν κατακαίον ὅσα ἐστὶ τοῖς παρ' αὐτῶν μισουμένοις·

(ii) παλαιούς ἀπογοητευθέντας κομμουνιστάς· ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλιπόντας τὰς παλαιὰς πλὴν οὐχὶ γε πάσας συλλήβδην ἀπορριπτέας αὐτῶν διαθέσεις, ἢ καὶ ἐνταχθέντας τῇ πλέον *ἠνωμένη εὐωνυμοδεξιᾷ πολιτικῇ παρατάξει*· τῇ ἄνευ τινός, *παρὰ τὰ κατὰ πλήρη ἐπίγνωσιν τοῦ ψεύδους δηλούμενα*, γενικῆς τινος ἀκάμπτου ἠθικῆς ἀρχῆς ἐνεργούση πρὸς ὄφελος τῶν κεντρικῶν μόνων ταύτης μελῶν εἰς βᾶρος τοῦ λοιποῦ συνόλου τῶν ἐκάστης κοινωνίας μελῶν *ἐν πᾶσι τοῖς ἐπὶ γῆς ἔθνεσιν*·

(iii) ἀνθρώπους ἀποτυχόντας ἐπιβαλεῖν ἑαυτοῖς ἀσθηρὰς προσωπικὰς ἀρχὰς γνώσεως, κρίσεως καὶ γῆρας τιμώσας τὴν *ὡς ἡμιθέου καὶ φωτοδότου ὀρθὴν ἐπὶ γῆς στάσιν ἀνθρώπου*, προσκολλωμένους τῷ ἐκάστοτε πλειοδοτοῦντι ρεύματι *δῆθεν* "φιλοσοφίας" τάκολουθοῦντι προστυχόντας ὅλως ἀερματίστους *δῆθεν* "ἠγέτας" διαλαθόντας ἐφ' ἠγεσίᾳ *ἀδηλώτως τοῦ αὐτῶν ἰδίου ποιοῦ, ἢ τοῦ πόθεν καὶ ποῖ ὄντως οὗτοι ἐλαύνονται*, ἡγουμένους τῶν ἀκολουθούντων αὐτοῦς πρὸς ὃ οὐδεὶς τούτων γινώσκει, μόνον δ' ἐλπίζει *ρόδιον λεγόμενον τέλος*· *κἂν* τοῦτο οὐκ ἦ ἄλλο τῆς τῶν κοινωνιῶν *οὐσιαστικῆς διαλύσεως*, ἐφ' ᾧ σκοπῶ ἐπ' αἰῶνας μακροῦς οὗτοι ἐν ταύταις διέλαθον· *κἂν* τοῦτο οὐκ ἦ ἄλλο τοῦ *γενικῆν πάντων σῆψιν σημαίνοντος τάφου*·

(iv) ἀνθρώπους ἐνεργῶς δοκοῦντας τὴν ἐπὶ τῆσδε γῆς ἀνθρωπίνην ζωὴν ὡς μόνον σκοπὸν ἔχουσαν τό πως τουλάχιστον ἀνεκτῶς φέρειν τὸ ζωῆς βᾶρος, εἰ οὐ *πολυτελῶς δρώντας ἄλλοις* τοῦτο φορτοῦν, *ἀνευ φροντίδος τινός περὶ τὰπὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἀπαιτητέα καὶ κατὰ τὴν Κρίσιν ἀπαιτητὰ γενησόμενα* πνευματικὰ τῆς ζωῆς ἀπαιτήματα·

(v) ἀνθρώπους οὐχ ὅλως ἀναιτίως ἀπογοητευθέντας ὑπὸ τῶν ἐπ' αἰῶνας μακροῦς πνευματικῶν καὶ κυρίως θρησκευτικῶν τῆς κοινωνίας ταγῶν, ἐνεργῶς νῦν *ἀφ' ὧν διασπάρτων πλὴν σημαντικῶν* ἐν κοινωνίαις σημείων εὐρίσκονται διώκοντας βαλεῖν ἑαυτοὺς ἐπὶ τῶν ὑψίστων πασῶν θέσεων τῶν Λειτουργῶν τῆς *ἤδη ἐκκολλαπομένης ἀλλ' οὐχ ὁμολογουμένης* "Γενικῆς Νέας Θρησκείας τοῦ πάντων Μηδευισμοῦ".]

παντελῶς ἔσεται ἀδύνατος! Διότι καὶ *Λόγος* ἐστὶν ὁ Θεός, καὶ διότι *Λογικόν* ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος τὸ Πνεῦμα, διὰ τοῦτ' αὐτὸ ἀεὶ σὺν Θεῷ παραμενεῖ ἀκατάλυτον· ὅτι *ἐν καὶ τὸ αὐτὸ τὰ δύο αὐτὰ Πνεύματ' ἐστὶ!* Μόνον ἀπ' *ἀφιλοσοφήτων* αὐτὸ διαφεύγει, παντελῶς ἀπολλύντων κατὰ τὴν παρούσαν τῶν πνευματικῶν πραγμάτων γενικὴν σύγχυσιν τὸ μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ὀρθοτομούντων ἀνθρώπων *κοινὸν οὐσιώδες!* Αἱ κοινωνικαὶ-πολιτικαὶ ἀτέλειαι τῶν Ἑλλήνων οὐδόλως διέφυγον τοῦ ἐλέγχου τῶν ἐν Ἑλλάδι σπουδασάντων τὸν Λόγον καὶ τὴν Φιλοσοφίαν καθ' ἣν δεινοτάτη ἐξέσπασεν ἡ ὄργη τῶν θιγέντων! Αἱ Λογικαὶ ἀτέλειαι τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὅσας ἐν τοῖς προγηθείσιν ἐπεχειρήσαμεν ἄραι, χαλεπώτερον μόνον ἀρθήσονται, ὅτι ὅπου ἐπ' αἰῶνας μακροῦς τάνερεύνητον διὰ τὰ διαπέραστον τῆς δορᾶς αὐτοῦ ξηρὸν δόγμα ἐγκατοικεῖ, ἡ δρόσος τοῦ Λόγου *ἀδυνατεῖ* ἐμποτίσαι τὴν ἄνευ Αὐτοῦ τὰ παράλογα μὴ διορώσαν ψυχὴν! "Ὅτι *οὐ δύνασαι*, ἄνθρωπε, Θεὸν πιστεύειν σφαλόμενον! Καὶ ὁ Χριστιανισμὸς, ἐξ αἰτίας μόνης τὰ παρχῆς ἐν αὐτῷ διαμείναντος *ἰουδαϊκοῦ* πνεύματος, διὰ τῆς αὐτοῦ ἐπὶ δισχιλιετίαν σιωπῆς, *σφαλέντα* τὸν Κύριον σιωπηρῶς ἀνομολογεῖ εἰπόντα τὸ "ἠγγικεν", διαβιβρώσκων οὕτως ἀσυναισθήτως κάσυνειδήτως τὴν Ὁρθὴν ἐπὶ τῷ Θεῷ Πίστιν! Τούτου νῦν σαφῆς διαφανομένη συνέπεια ἐστὶν ἡ διὰ τοῦ "Ἰουδαιοχριστιανισμοῦ" ἀρξαμένη προσπάθεια *οὐχ ἀπλῆς ἄρσεως ἀλλ' ἀφανισμοῦ, ὡς ἀεὶ ἦν ἡ Ἰουδαίων ἐπιθυμία*, τοῦ μεταξὺ τῶν δύο ἀπ' ἀρχῆς ἰσταμένου σκανδάλου, τοῦ ἕως βαθυτάτων διελέγχουτος τὰς ἀνθρώπων ψυχάς, τοῦ ἔχοντος θάγιον ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ τὰ πρὸ Ναζαρέτ!

(δ) Βαθύτερον ὄντως ἐξεταζόμενον, ποῖον ἀληθῶς ἐστὶ τὸ αἰώμιον Ἰουδαϊκὸν πνεῦμα; Οὐ καθορώμεν, ὡς κάπ' αὐτῆς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οὐ μόνην τὴν λατρείαν Θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὸν *διαρκῆτων* Ἰουδαίων κατὰ τοῦ Θεοῦ πόλεμον, ἐπιχειρούντων διὰ μακρῶν διαβουλιῶν ὡς ἐν ἀνατολικῇ ἀγορᾷ ἐκμαιεῦσ' ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ τὰ ὅλως παράλογα; Πῶς γὰρ ἄλλως διέλαθον ἕως τῆς σήμερον οἱ ἐξ Ἰουδαίων διασημότεροι ἄθεοι, οἱ κατὰ τὰ λοιπὰ πάντως μὴ ἐγκαταλιπόντες τὴν Ἰουδαίων παράδοσιν, τουτέστι τὸ *μεικτὸν κατὰ τοῦ Θεοῦ ταπεινὸν* ἰουδαϊκὸν πνεῦμα; Ποῖον οὖν ἄρα τῶν δύο τούτων ἐξ Ἰουδαίας πνευμάτων μετὰ τοῦ *παρόντος* "Χριστιανισμοῦ" συναπαρτίζει τὸν ὄν οἱ *πονηροὶ* ὀνομάζουσιν "Ἰουδαιοχριστιανισμόν"; Ὡς δ' ἀπ' *ἀκριβῶς τούτου* ὀρμῶνθ' οἱ ἐπιχειροῦντες τὸ τῆς "Γενικῆς Νέας Θρησκείας τοῦ πάντων Μηδενισμοῦ" ἐπιχείρημα, πῶς ἀποφεύγεθ' ἡ *βάσιμος* ὑποψία τοῦ ἐπιχειρεῖν χάριν *δηθεν* τῆς συνέχειας τῆς τοῖς ἀδαεσί μόνοις ὡς ἔγγιστα φαινομένης μιᾶς "ἰουδαιοχριστιανικῆς" οὐσιώδους θρησκείας ἢ *ὀμαλῆ* ἀλλ' ὠφελιμωτάτη, τοῖς πονηροῖς γε,

διαπεραίωσις εἰς τὴν νέαν Θρησκείαν τοῦ Μηδενισμοῦ; Οὐ καθορώμεν τὴν διὰ τηλουράσεως οἴκοι δι' ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς διδασκομένην ἄρσιν παντὸς ἐμποδίου ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ἐπὶ τὸ Μηδέιν; Ποία κακοποιία, καταστροφή, ἡδονὴ περὶ σάρκα καὶ ἐμπρησμόν, διαστροφή, ἀπερίγραπτον ἔγκλημα, *σκόπιμον mayhem*, περιφρόνησις πάσης αἰδοῦς καὶ δημοσίας αἰσχύνης, καταστρατήγησις παντὸς ὑγιούς νόμου, εἰσήγησις πονηρὰ περαιτέρω γενικῆς χαλαρώσεως τῶν ἡθῶν, διαρκῆς ὅμως *σκόπιμος ἀναπάντητος* ἀπορία περὶ ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ καὶ γυμνὴ κατ' Αὐτοῦ βλασφημία οὐ διαπρυσίως κἀνευδοκίως διδάσκεται τοῖς ἡλιθίοις "πολίταις" καὶ τοῖς αὐτῶν τέκνοις, *οὐσία ἀδιαιμαρτυρήτως ὑπὸ παντὸς τὰ θεῖα δῆθεν φυλάττοντος*, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν οὐδέποτε ἀπαγορευομένη, *ὑπ' αὐτῶν οὕτως ἐπισήμως ἐλεγχομένη κάγκρινομένη*; Πῶς οὖν ἐστι δυσχερὲς *πλὴν ἡλιθίοις ἱκανῶς* ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τῶν *δῆθεν* χάριν ἐλευθερίας παραγόντων τὸν ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα καταγιγιστικῶς ῥέοντα τοιοῦτον "Δυτικὸν πολιτισμὸν" συναγαγεῖν τὴν τούτου προέλευσιν καὶ τὸν τοιοῦτων σκοπὸν; Ἡ "Δύσις" οὐκ ἐστὶ πλέον γεωγραφικὴ ἐπὶ γῆς θέσις, ἀλλ' *ἀπόδειξις ἀδιάσειστος* τοῦ γυμνῶς ἐπιχειρουμένου διασυρμού καὶ τῆς γενικῆς ἐπὶ γῆς σβέσεως τὰπὸ τοῦ Λόγου Φωτός! Κατανοοῦσι τι τῶν νῦν δραστηρίως συντελουμένων ὅσοι οὐκ ἡλιθίους ἑαυτοὺς διατείνονται; Ἐρωτῶσιν ἄρ' ἑαυτοὺς ὅσοι διέμειναν νουεχεῖς πόθεν τὸ Φῶς καὶ ὁ Λόγος, καὶ πόθεν τὸ σκότος;

(ε) Νῦν *σαφῆ διαφαινομένην συνέπειαν* εἶπομεν τὰ μόλις ὡς ἄνω περιγραφέντα. Τίνων ἄρα γενικωτέρων προηγηθέντων; Οὐγὰρ μόνης τῆς περιφρονήσεως ὑπὸ τῶν ἑαυτοὺς δηλωσάντων ὡς "χριστιανούς" τοῦ τοῦ Χριστοῦ "ἠγγικεν", ἀλλὰ καὶ ὅσων οἱ ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἐγκατασταθέντες "ποιμένες" ἐποίησαν κατὰ τῆς Αὐτοῦ "ποίμνης", "ἐμπνεόμενοι" ὑπὸ τοῦ ἰουδαϊκοῦ πνεύματος! Ἐὰν ἱκανὴν ποτ' αἰτίαν τῆς κατὰ Λόγον μὴ ἀναπτύξεως τῆς νέας θρησκείας κατὰ τοὺς τρεῖς ταύτης πρώτους αἰῶνας ἀπετέλεσαν οἱ κατὰ ταύτης διωγμοί, ποία ἦν ἄρ' ἡ αἰτία τῆς *μέτ' αὐτοὺς* μὴ κατὰ Λόγον ἀναπτύξεως τοῦ Χριστιανισμοῦ; Οὐδεμία γε ἄλλη τῆς κατὰ τὸ *ἰουδαϊκὸν* δόγμα τοῦ "ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ" *ἐκδικήσεως* τῶν δηλούντων ἑαυτοὺς "χριστιανούς", πλὴν *δῆθεν* "χριστιανικῶς" οὐ πλέον κατ' αὐτῶν τῶν διωκτῶν, ἀλλὰ τοῦ *δῆθεν* ἐκείνους κινήσαντος ἑλληνικοῦ πολιτισμικοῦ πνεύματος, καθ' οὗ μετέθεσαν τἀνατολικά τῆς ψυχῆς αὐτῶν πάθη δι' ἧς πρακτικῆς κοπέντες ἀπὸ τοῦ Λόγου διεσπάρθησαν εἰς τὰς περὶ τὴν τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ φύσιν αἰρέσεις, δι' ὧν "ἀνέτειλεν" ὁ Μεσαίων! Οὐδέποτε γὰρ οἱ ἀνατολῆται διενόηθησαν διατὶ *οὐδέποτε* ἐν τῇ "πολυθεϊστικῇ" κληθείσῃ

Ἐλλάδι ἐξέσπασαν κατὰ θρησκευτικῶν δογμάτων διωγμοί! Ἄδιανόητον αὐτοῖς τὸ μὴ πολεμεῖν κατ' ἀλλήλων περὶ τὴν φύσιν τοῦ Θεοῦ, Ὁ μόνον μετ' εὐσεβοῦς φόβου, εἰρήνης, νηφαλιότητος, ἀγάπης τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐν διαλόγῳ ἀναζητοῦντι Σοφίαν ἐγγίσκεται, οὐχὶ δὲ δι' ἀρᾶς καὶ μαχαίρας, ἢ ἐμπρησμῶν καὶ δηλώσεων τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένων βωμῶν! Ὡς τὰ πρῶτα πεπολιτισμένοις μόνοις προσήκει, καὶ τὰ δεύτερα μόνοις βαρβάρους ἀνήκει, ἄρ' ἱκανῶς κάπο τούτου διαπιστοῦμεν τὴν ἀρχαίαν πηγὴν καὶ αἰτίαν τῶν ἔτι καὶ νῦν παρατηρουμένων!

(ς) Τῇ γλώσσει Ἑλλήνων διὰ τὴν διάδοσιν ἑαυτοῦ χρωμένου τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀδύνατον αὐτῷ τὸ φυγεῖν παντελῶς ἀπὸ τῶν τῶν ἐλληνίδων λέξεων νοημάτων!:

(i) Οὕτως ἀναποφεύκτως-μοιραίως διὰ τοῦ τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης πνεύματος ἐνεβολιάσθη ὁ Χριστιανισμός, οὐχὶ δὲ διότι οἱ Χριστιανοὶ ἐνεργῶς ἐποιήσαντο χρῆσιν τινὰ τοῦ Ἑλλήνων τρόπου τῆς σκέψεως δι' ἧς καὶ αὕτη ἡ γλῶσσα διαμορφοῦται, ἀναζητοῦσα περιγράψαι τὰς ἐπιπόνως ἀνακαλυπτομένας χρηστὰς νέας ιδέας!

(ii) Οὕτως ἑλληνιστὶ τὸ πρῶτον διετυπώθη τὰ χριστιανικὰ δόγματα, πλὴν παντελῶς ἄνευ μελέτης τῆς διὰ τούτων ἐκφραζομένης ἐσωτέρας τῶν ὑψίστων πνευματικῶν "πραγμάτων" δομῆς!

(iii) Οὕτω διὰ τὴν γλῶσσαν διεσώθη ὅσα τῶν ἀρχαίων κειμένων οἱ μεσαιωνικοὶ ἐδόκησαν χρήσιμα τῇ καὶ τότε "νέα τάξει πραγμάτων", ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ μόν' ὅσα οἱ ἑλληνισταὶ "λόγιοι" ἐδυνήθησαν διασῶσαι διὰ τῶν αἰώνων!

(iv) Οὕτω μόνον περὶ τὸ πένθ' ἕως ἑπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐκτιμώμενον διεσώθη τὸ πνευματικὸν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος τεθησαυρισμένον ἀποταμίευμα, καὶ μόνον ἐλάχιστον μέρος τῶν ὄσων νῦν ἡμεῖς καλοῦμεν "τεχνικὰ-ἐπιστημονικὰ" κείμενα· καθότι ἀπρόσιτα τοῖς "λογίοις" αὐτὰ διὰ τὸ περιεχόμενον παραμένει, δι' ὃ καὶ παντελῶς ὑπ' αὐτῶν ἠγνοήθη καὶ διὰ τοῦ σητὸς καὶ τοῦ μυδὸς κατεστράφη!

(v) Τάνατολικὸν καὶ τῇ οὐσίᾳ σημιτικὸν πνεῦμα τῆς νέας θρησκείας οὐδεμίαν ἑαυτῇ διέγνωσε χρηστικότητα τῆς ἀρχαίας ἐπιστημονικῆς καὶ τεχνικῆς γνώσεως!

(vi) Ἄλλ' ὡς ἔστιν ἀδύνατον ὁ τόσοσ τεχνικῆς γνώσεως πλοῦτος τὰρχαίου ἑλληνικοῦ καὶ Ῥωμαϊκοῦ κόσμου ἄγραφος ἀπὸ τοῦ μηχανικοῦ διὰ τοῦ τεχνίτου μεταβιβάσθ' ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, κάπο γενεᾶς διαβιβάσθαι εἰς γενεάν, ἄρ' ἀναμφισβητήτως ἐν μὲν τὰρχαίῳ κόσμῳ πολὺς λίαν αὐτὸς ἦν, ὅμως δ' "ἄχρηστος" ἐδοκίθη κατὰ γε τὰ Μεσαίωνος δῆθεν σὺν Θεῷ πολλὰ καὶ λαμπρὰ "φῶτα"!

(vii) Οὕτω διὰ τῆς κατ' αὐτὸν πρώτης ἐπικρατήσεως τοῦ "Ἰουδαίου-

χριστιανικού" τρόπου ή *συνεχῆς κοῦσιώδης μετάβασις ἀπὸ τὰρχαίου σφριγηλοῦ πολιτισμικοῦ ρεύματος πρὸς τὴν νέαν ἐποχὴν βία ἐνεργῶ διεκόπη· καὶ μόν' ὅσ' ὀρθὰ ἢ ἐπὶ γῆς κατακείμενα διέμειναν μνήματα ἔτι ζῶσαν εἰς τὴν νέαν ἐποχὴν διεβίβασαν τὴν τὰρχαίου ἑλληνορωμαϊκοῦ κόσμου ἀνάμνησιν, ἣν ὁ πρῶτος "Ἰουδαιοχριστιανισμὸς" ἠδυνάτησε *παρὰ τὴν καταβληθείσαν προσπάθειαν* παντελῶς ἀφανίσαι!*

(viii) Μόνον *κατὰ τὴν "Ἀναγέννησιν"* τοῦ Ἑλληνορωμαϊκοῦ κόσμου κατωρθώθη ἢ μετ' αὐτοῦ ἀνασύνδεσις τῆς νεωτέρας ἡμῶν ἐποχῆς, κατὰ κείνου διὰ κείνης ἀνεθεμελιώθη ὁ νεώτερος τῆς Εὐρώπης πολιτισμὸς· διατηρήσας σοφῶς ὅσα ὁ Μεσαίων παρήγαγε σεβαστά!

(ζ) Νῦν οὖν ἐνώπιον τῆς παρατηρουμένης νέας, ἀλλ' ὅπως διαφόρου τῆς πρώτης, *πονηροτάτης* "Ἰουδαιοχριστιανικῆς" ἐπιθέσεως εὐρισκόμενοι, σκοπούσης *ἠμολογημένως* εἰς αὐτὸν τὸν ἀφανισμὸν αὐτῆς ταύτης τῆς ὄσης ἔτι ἀπέμεινε πνευματικῆς ἕδρας τοῦ παρόντος πολιτισμοῦ, οὐδεμίαν ἑτέραν ἔχομεν ἐκλογὴν τοῦ μελετῆσαι καὶ καταφανεῖς ποιῆσαι τὰς λεπτομερείας τοῦ μείγματος τῶν *βία μιγέντων παντελῶς ἀσυμβάτων ἀλλήλοις* ἐξ Ἑλλάδος καὶ δυτικῆς Ἀσίας στοιχείων· ὥστε καταστήσ' ἀναπόδραστον τὸν πνευματικῶς ἀναγκαῖον διαχωρισμὸν καὶ τὴν κατανόησιν ἕως βάθους τῆς συμβολῆς ἐκάστου τῶν δύο κείνων συνιστῶντων στοιχείων, διὰ μὲν τὴν πολιτισμικὴν ἐκείνων προέλευσιν ὄντων ἑλληνικῶν καὶ σημιτικῶν, διὰ δὲ τὴν θρησκευτικὴν κείνων προέλευσιν ὄντων Ἰουδαϊκῶν καὶ χριστιανικῶν. Ὡστε διὰ τῆς καταγνώσεως αὐτῶν εὐρεθῶμεν πλήρως ἠτοιμασμένοι ἀντιμετωπίσαι τὴν καθ' ἡμῶν πάντων ἐπερχομένην τοῦ *ὑστάτου* τούτου "Ἰουδαιοχριστιανισμοῦ" λαίλαπα.

§221. (α) Τιμίως εἶπεν, ἐνῶ ὁ Ἑλληνορωμαϊκὸς κόσμος, κατὰ πᾶσαν τὴν ἐπὶ τοῦτ' αὐτοῦ δύναμιν, παρέσχε τὴν θεμελιώδη *Λογικὴν* τοῦ σημερινοῦ κόσμου φιλοσοφικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν συνιστῶσαν· ὁ "Ἰουδαιοχριστιανισμὸς" παρέσχε τὴν *παντελῶς ξένην τῷ Λόγῳ καὶ μόνῳ τῷ ἀμφιβόλῳ συναισθήματι προσκειμένην*, πλὴν διὰ τοὺς πολλοὺς οὐ διὰ τοῦτο πολὺ ἥσσανος σημασίας ὡς ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ *δοκουμένην*, ἐπικρατοῦσαν "θεολογικὴν" συνιστῶσαν· ἐρεῖσθεισαν μὲν ἐπὶ τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἀπ' ἀρχῆς χωρισθεῖσαν ὅμως δ' ἀπὸ τοῦ Λόγου διὰ μόνην τὴν ἀπὸ τῆς δυτικῆς Ἀσίας ταύτης προέλευσιν, ἐν ἣ δια τὴν σκληρότητα τοῦ ἐδάφους οὐδέποθ' ὁ Λόγος κατάρθρωσε βαθείας ἐκεῖ τὰς ρίζας βαλεῖν, καὶ *βιαίως* κατὰ τὸν Μεσαίων' ἐπιβαλοῦσαν τὴν *ἔκτοτ' ἀνεξέταστον διαμείνασαν γνώμην* τὴν ἔχουσαν τὸν μὲν Καθαρὸν Λόγον ἐπινόησιν ἀνθρωπίνην καὶ τὸ δὲ συναισθημα ἐκ Θεοῦ! Ἀπ' αὐτῶν τῶν δύο συνιστωσῶν, *πάντως μέ-*

χρι τοῦδε διαμεινασῶν ἀσυμβάτων ἀλλήλαις, συνηντλήθη πασιφανῶς καὶ πᾶσα ἡ νεωτέρα καλλιτεχνική καὶ πᾶσα ἡ γενικὴ τοῦ Δυτικοῦ κόσμου διάθεσις.

(β) Βαθυτάτη πλὴν μέχρι τοῦδ' ὡσαύτως οὐσίᾳ ἀνομολόγητος τούτων πάντων πηγή παραμένει ἡ *ἄφευκτος διαρκῆς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας καὶ συνεχῆς* κατὰ πάντα τὸν προσωπικὸν βίον ὑποσυνειδήτος, οὐγὰρ διὰ πάντας συνειδητῆ, ἀγωνιώδης τάνθρώπου προσπάθεια περὶ τῷ γνῶν' ἑαυτοῖν!: *Τίς* ἐστίν! *Πόθεν* αὐτός! *Πόσ'* ἑαυτὸν ἐλευθέρως ὑπάγει, ἢ ἄρα κείσ' ἀνελευθέρως ὑπάγεται! Βαθεῖαν τῆς ἀγωνίας ταύτης συνειδήσιν, οὐσαν ἀπότοκον τῆς ὅλης ἐναργοῦς οὐδ' ἀπλῶς στοιχειωδῶς πως ἐνεργοῦ τοῦ κόσμου παρατηρήσεως, οἱ Ἕλληνες πρῶτοι πάντων ἀπέκτησαν, ἀναγνωρίσαντες πρώτην μὲν τὴν καταπληκτικῶς διάφορον τάνθρώπου ἀπὸ τῶν λοιπῶν ζώων κατάστασιν, εἶτα δὲ τὴν ἑαυτῶν ὡς λαοῦ ἀπὸ τῶν λοιπῶν περὶ τὴν τὸν ἄνθρωπον οὐδὲ τὸν ἀπλοῦν δίποδα καθορίζουσαν διαφορὰν, τὴν εὐθέως αὐτοὺς ὀδηγήσασαν μᾶλλον εἰς τὴν τοῦ αὐτῶν ἔσω ἢ τὴν τοῦ ἀπ' αὐτῶν ἔξω κόσμου βαθεῖαν μελέτην. Οὕτως, ἀπ' ἀρχῆς τῆς καταγεγραμμένης αὐτῶν ἱστορίας καὶ δι' ὅλης τῆς γλώσσης αὐτῶν σαφειστάτην αὐτοὶ ἐποιήσαντο τὴν οὐσιώδη διάκρισιν τοῦ ἑαυτῶν σώματος ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος, καὶ τὴν μάλιστα λεπτοτέραν μεταξὺ τοῦ αὐτῶν πνεύματος καὶ τῶν ὡσαύτως ἐν αὐτοῖς "καρδίας" τε καὶ ψυχῆς διαφορὰν! Βροτὸν τὸ σῶμα! Καὶ περὶ τὰ βρότεια οὐδὲ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ αἰῶνια ἢ καρδία! Περὶ μόνον τὰ ἴδια ἢ ψυχὴ! Πάντα δ' αὐτὰ μόνος ὁ ἐν αὐτῷ ἀεὶ ἀναπτυσσόμενος Καθαρὸς Νοῦς, ὡς ἄριστα δύναται, ὀρθῶς μελετᾷ! Διὰ τοῦ ἐν αὐτῷ ἐνεργοῦ ἐναργοῦς Πνεύματος! Τάσφαλῶς ὀδηγομένου ὑπὸ μόνου τοῦ Λόγου! Τοῦ ἔσωθεν κάφ' ἑαυτοῦ μόνου ἐμπνεόμενος ὡς χέαυτοῖν! Τοῦ ἔσωθι τε καὶ σκεπτομένου τε καὶ ἐμπνεομένου ἀφ' ἑαυτοῦ μόνου, καὶ διυλίζοντος πάσας τὰς ἐν ἑαυτῷ παραγομένας ὡς καὶ τὰς ἔξωθεν εἰσαγομένας πληροφορίας! Τοῦ καὶ ἔξωσ' ἐκφραζομένου μεθ' ὅλης τῆς ἀκριβείας τῆς παραγομένης ἐν ἑαυτῷ, καὶ προδιδούσης ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰς ἄλλως ἀγνώστους λεπτομερείας τε καὶ ὑφὴν τε καὶ τὴν ὅλην ποιότητα τῆς καθόλου ἔσω ἀνθρωπίνης ζωῆς· ἀφ' ἐτέρου δὲ τὰ λοιπὰ πάντα περὶ τὴν ἐκεῖ ἐναργέστατα καθορωμένην ἀτεγκτον, πλήρη καὶ φύσει ἀμετακίνητον ἀκρίβειαν τῶν πραγμάτων, τὴν ἄλλως γνωστὴν ὡς Ἀλήθειαν! Τί τὸ θνητόν; Τί δεῖ θανεῖν; Ποίας αὐτὸ φύσεως ὄν, φύσει αὐτὸ θνήσκει; Πῶς ὁποίας φύσεως αὐτὸ ὄν δεῖ ἄρα θανεῖν; Πῶς ὁποία ἢ φύσις αὐτοῦ θνητὴ ἐστίν αὕτη; Τί δ' ἐστίν ἀθάνατον; Διατί δεῖ αὐτὸ μένειν ἀθάνατον καὶ αἰώνιον; Ἔστι τὸ αἰώνιον καὶ αἰδίων (ἀεὶ ἴδιον), εἰ δ' οὐ, πῶς καὶ πρὸς τίν' αὐτοῦ ἄλλην φύσιν, φύ-

σει δὲ ἢ βουλήσει αὐτὸ μεταβάλλεται; Χαλεπὰ τὰ ἐρωτήματα ταῦτα; Ἄλλὰ καὶ περὶ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα ὁ Λόγος! Ἄλλ' ὡς χαλεπὰ ταῦτα ἡμῖν φαίνεται, πῶς ἄρα μόνον διότι οὐκ ἐπ' αὐτ' ὄξυν τὸν νοῦν ἡμῶν πεποιήκαμεν διὰ τῆς ἀκόνης τοῦ Λόγου!; Καὶ περὶ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτ' ἀπ' ἀρχῆς διηνεκῶς τὸ Ἑλλήνων Πνεῦμ' ἀσχολεῖται! Καὶ ὀρθῶς Ἑλλην τῷ Πνεύματι κρίνεται πᾶς ὁ καὶ περὶ ταῦτα τὴν ἀνθρώπων γνώσιν ἐπὶ τὰ πρόσω ὧθῶν!

(γ) Περὶ ἃ ὁ Ἑλλην ἄνθρωπος *βαθέως* λογίζεται, ὁ ἐκ δυτικῆς Ἀσίας Ἰουδαιοχριστιανὸς ἀπλῶς δογματίζει θεῖον ἀποδεχόμενος τὸν "πατρῶον" δογματισμὸν καὶ βλασφημίαν Θεοῦ ὡς καὶ τὸ σεμνῶς περὶ τὰ δόγματα ἐρωτᾷν! Ὡς Ἑλλην ὁ τῶν Εὐαγγελιστῶν κορυφαῖος ἐδήλωσεν ὅτι "ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος"! Ἄλλ' οἱ Ἰουδαιοχριστιανοὶ ὅλως ἄλλα ἐπενόησαν περὶ Λόγου, κοῦδαμοῦ ἀπεδέξαντο τὴν ἑλληνικὴν καὶ φύσει *μόνην* περὶ τοῦ Λόγου *ἀδιάφθορον* ἔννοιαν! Ἐν ταῖς μοναῖς, κυρίως τῶν Ἰουδαιοχριστιανῶν, ὡς μείζονες ἀμαρτίαι δοκοῦνται ἢ "ἀνυπακοή" χῆ ἀμφιβολία! Ἡ ἀνυπακοή γ' ἐς τὸ *παραδοθέν καὶ μηδέποθ' ἕως βάθους ἐρευνηθὲν* δόγμα! Χῶλως ἐκεῖ παρορᾶθ' ἢ *συστημικὴ ἄρνησις* τῆς ἐρέυνης, ἢ *μόνη* τὴν ἀμφιβολίαν διὰ τῆς ἀγνωσίας γεννώσα! Δι' ὃ χοὶ ἐκεῖ καὶ πάντες οἱ κείθεν ἔντρομοι φεύγουσιν ἀπὸ πάσης *Λογικῆς* σκέψεως ὑποβαλλομένης αὐτοῖς ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς σὺν Θεῷ *Δικαίας* ἀποτιμήσεως τοῦ "πατρικοῦ" δόγματος, καὶ ἔριδας ὑποδαυλίζουσι τούτῳ ἢ κείνῳ τάνεξετάστῳ τούτου ἢ κείνου τοῦ "πατρὸς" προσκολλώμενοι δόγματι! Ὡς οὐδὲν αὐτοῖς ἐστὶν ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος εἶπε "καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ γῆς· εἷς γὰρ ἐστὶν ὁ Πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς"! Ἄναιδέστατ' αὐτοῖ, ἀντὶ τοῦ συντάσσεσθαι τῷ ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ Χριστοῦ κειμένῳ Ἁγίῳ Θεοῦ Πνεύματι, ἀπ' ἀρχῆς *προϋτίμησαν ἐνταχθῆναι τῇ συμφερούσῃ αὐτοῖς Ἰουδαϊκῇ παραδόσει*· δι' ἧς μόνης ἑαυτοὺς μὲν τε κάλληλους, ὡς καὶ τοὺς μηδένα γεννήσαντας, ἀνευθριάστως ἕως τοῦ νῦν ἀποκαλοῦσι "πατέρας", "πατριάρχας", "ἀγίους" παρὰ πάσας τὰς πᾶσιν ὁρατὰς αὐτῶν ἀμαρτίας καὶ βλασφημίας· κατὰ ταῦτα δὲ ὁ μὲν Κύριος ἐσταυρώθη ματαίως, δὲ τὰ "πρόβατα" ἀμέλγοντ' ἀπαύστως! Τὸ "ποίμενε τὰ πρόβατά μου" *σκοπίμως* οὗτοι ἐξέλαβον ὡς γενικὴν δοθείσαν αὐτοῖς ἀμέλξεως ἄδειαν τῶν Ἄλλου δι' αὐτοῦ γε τοῦ λόγου δηλουμένων "προβάτων"· οὐχὶ δ' ὡς χρέος *ἀπαύστου* περὶ τούτων *πνευματικῆς* κυρίως φροντίδος (οὐχ ὡς εἰκὸς οἷας αὐτοὶ ἀποκαλοῦσι "πνευματικῆς"), ὥστε *μή τι αὐτῶν, κἂν ἐπ' ἀμφιβολία*, ἀπόληται! Ὅτ' ἐν μοναῖς οὐσίᾳ βασιλεύει ἢ διὰ τάνεξετάστου δόγματος ὑπείσερχομένη ἀμφιβολία ἀντὶ τῆς *βεβαίας σεμνῆς* διὰ τοῦ σὺν Θεῷ Λόγου πίστε-

ως, καὶ τὸ τῆς ὑστέρας ἢ προτέρα ἐνδύεται διὰ πολλῶν κενῶν μηδέ-
 ένα πειθουσῶν λέξεων ἔνδυμα, τότε ῥάκη καταδείκνυθ' οἱ λόγοι,
ἄπιστος καταλήγει ἅπας ὁ κλῆρος, καὶ μετ' αὐτοῦ *ὄλως ἀναιδῆς ὁ*
ἀπαίδευτος λαὸς παραμένει συνεχῶς παρὰ κείνων σκανδαλιζόμενος,
 μετὰ κείνων ἀμοιβαίως διὰ χειροφιλημάτων καὶ παρομοίων διαφθει-
 ρόμενος, κούδολως διὰ τοῦ "οὐαὶ τῷ δι' οὐ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται" συνε-
 τιζόμενος! Ὡν πάντων *ἀπτήν κἀδιάβλητον* ἔχομεν νῦν πρὸ ἡμῶν
 τὴν ἀπόδειξιν! Παρ' οὐδενὸς αὐτῶν ἢ τῆς "ποιμνῆς" κατανοεῖθ' ὅτι
οὐ κενῶς "Ἐκκλησία" (ὑπὸ γε δοκιμασίαν καὶ Κρίσιν ἔτι κειμένων
 Πολιτῶν Παραδείσου) αὐτῆ ὠνομάσθη! Τό ποτε "σκάνδαλον Ἰουδαίους"
ἐκτὸς πεδίου ὀράσεως, ἄρα καὶ συνειδήσεως, παρὰ τὴν ὁδὸν ὑπὸ τῶν
 παλαιῶν δρώντων "Ἰουδαιοχριστιανῶν" ἀπετέθη, ἵνα μὴ γε αὐτοὺς
 σκανδαλίξῃ! Οὐδὲ ἄρ' οὖν ἡμῖν ἔξεστιν ἐρωτᾶν πόθεν αὐτά, χυ-
 πὸ τίνων ὁ κοινὸς τοῦ Θεοῦ τε καὶ τῶν Ἑλλήνων "Ἅγιος Λόγος ὡς
κενὸς λόγος καὶ βλασφημία κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Αὐτὸν σεβομέ-
 νων ἀπὸ τῶν χειλέων αὐτῶν ἔξορμᾷ! Οὐδέ γε καταπλήττεσθ' ἀκού-
 ουσιν ὅτι νῦν *ὄντως* διάγομεν τὸ ὕστατον στάδιον τῆς μηδέποτε
 συγχωρηθησομένης ἁμαρτίας κατὰ τοῦ Πνεύματος!

§222. Οὐκ οὖν καλῆ τιμῇ τύχη πολλοὶ καὶ μείζονες τοῦ Χριστοῦ
 λόγοι ἀνακαλύπτονται προρρηθέντες ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἢ ὀρθῶς
 μὲν ἀπορρίπτοντες πάντως δ' ἀκατανοήτως τῆς πνευματικῶν πραγ-
 μάτων οὐσίας τινὲς διατείνουθ' ὅτι χὸ Κύριος ἔτυχε τῆς Ἑλλήνων
 παιδείας! Παρορῶντες τὴν *γεικὴν* ἐν Οὐρανῷ τε καὶ τῷ Κόσμῳ παν-
 τί, *κᾶρ' οὖν κάπῃ γῆς Μίαν τοῦ Λόγου Ἀλήθειαν, δι' ἧς αὐτομάτως*
αἰεὶ τε καὶ πανταχοῦ εἷς γίγνεθ' ὁ Λόγος Αὐτῆς, καὶ πάντες Ἑλλη-
νες καὶ σὺν Θεῷ καταδείκνυνται οἱ ἐπὶ τῷ Ὀρθῷ Λόγῳ πειθόμενοι
καὶ διαβιοῦντες! Οὐτ' ἐκ σφάλματος ἀλλ' ἀπονενομημένως οἱ Ἰουδαί-
 οὶ ἐσταύρωσαν τὸν Χριστόν, *καινάς, ὀρθάς, ἀλλ' αὐτοῖς μὴ ἀρεστάς*
περὶ Θεοῦ ἀληθείας, οὐ πλέον δόγματ' εἰσαγαγόντα, ξένας τῇ συμ-
 φερούσῃ αὐτοῖς παλαιᾷ πίστει· οὐτ' ἐκ παραδρομῆς πρότερον, ἀλλ'
 ἐν πανσθενεῖ δημοκρατικῷ δικαστηρίῳ πεντακοσίων, μεγάλως ὀχλη-
 θέντες διὰ τοῦ κατὰ τοῦ Δήμου σαφέστατ' ἐν τῇ διδασκαλίᾳ Σωκρά-
 τους ἐγκειμένου δικαίου δημοσίου ἐλέγχου, οἱ Ἀθηναῖοι αὐτὸν κα-
 τεδίκασαν, καὶ οὕτω διδάξαντα πῶς ἄριστ' ἀπολογεῖσθαι κἂν ταῦ-
 τῷ ἐρευνᾶν τὰ τῶν ἀνθρώπων τε καὶ τῆς πόλεως *σαθρὰ* δόγματα!

§223. Κατὰ ταῦτα νῦν οὖν ἐρωτῶμεν: Ποία ἄρ' ἦν ἢ ἐν τοῖς
 ἀληθῶς παλαιοῖς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης βιβλίοις καταφανομένη ἀ-
 σχόλησις καὶ περὶ τὰ προβλήματα ταῦτα; Οὐδὲν ἐκεῖ ἀναφέρετ' ἐς
 τὴν μεταξὺ πνεύματος, ψυχῆς, νοῦ, σώματος διαφορᾶν· δι' ὧν, ὡς
 εὐθὺς κατεφάνη, ἡ Ἑλλήνων φιλοσοφία πλήρως ἀπ' ἀρχῆς ἦν ἐστιγ-

μένη! *Μόνον* ὡς *σῶμα* (μᾶλλον ἢ κυρίως ὡς πνεῦμα) ὁ ὅλος ἄνθρωπος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Γενέσεως ἀναφέρεθ' ὡς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργηθείς! Οὐνεχ' *ὁμοίως* αὐτὸς ἐννοεῖθ' ὡς κὰν αὐτῷ ἔτι τῷ *δηθεν* "καθαρῷ Ὁρθοδόξῳ Χριστιανικῷ πνεύματι"! [Ἐν ᾧ προσθέτως, κὰν μεσαιωνικῇ πλήρει συγχύσει, κατὰ Μεγ. Παρασκευὴν ἔτι λέγεται καὶ τὸ "μία ἦν ἡ ὑπόστασις [= substance, πραγματικὴ ὑφισταμένη οὐσία, true essence, τὸ ὄντως ὄν, οὐχὶ τὸ δηλούμενον κατὰ τιν' ἔμφασις ἢ ἐπίφασιν, foundation, basis, absolute reality of being] τῆς Θεότητος καὶ τῆς σαρκὸς Σου"· παντελῶς παρορωμένῳ τῆς μὲν Θεότητος τοῦ ἀκτίστου, τῆς δὲ σαρκὸς τοῦ κτισθέντος, δι' ᾧν κατηγορικῶς, κἀρ' οὖν καὶ διηλεκῶς, τὰ δύο αὐτὰ κεχωρισμέν' ἀπ' ἀλλήλων ἐστίν!]' Ἀλλ' οὕτω διὰ τὸν "Ἰουδαιοχριστιανισμόν", ὁ ἄνθρωπος παραμένει ὡς ἐν παντάπασι ἀνερεῦνητον χῶλως μυστηριῶδες καθαρὸν χοϊκὸν κατασκευάσμα, χρώμενον καὶ νοητικαῖς τισιν ιδιότησι τε καὶ λόγῳ [οὔ Λόγῳ, σαφῶς μισουμένῳ ὡς δῆθεν ἐξ ἀντιθεϊκῆς προελεύσεως ὑπὸ τῶν ἐξ Ἰουδαίας σχόντων τὴν καταγωγὴν αὐτῶν "θεολόγων"!]- οὐδεμιᾶς ἐλλόγου καταβαλλομένης ἐν αὐτῷ προσπαθείας ἐπὶ τὸ κατανοῆσαι φιλοσοφικῶς, οὐσιαστικῶς, Θεολογικῶς οὐχ ἄπλως τὴν πάντως σκοτεινῶς διὰ μόνης τῆς δημιουργικῆς τοῦ Θεοῦ πράξεως ὑπονοουμένην σύνδεσιν μετ' Αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ τοὺς μετ' ἀλλήλων κοινωνοῦντας αὐτῶν Λόγους· ᾧν οὐδὲν ὁ "Ἰουδαιοχριστιανισμὸς" κατανοῶν πέρι, καὶ μεθ' ὅλην τὴν ὑστάτην δισχιλιετίαν σιωπᾷ! Ὡς οὐσία χοϊκὸς ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς Γενέσεως περιγράφεται, ὡς τοιοῦτος οὐ δὲ μόνον ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀλλὰ καὶ πολλῶν κατ' ὄνομα Χριστιανῶν ὑπολαμβάνεθ' ἕως τοῦ νῦν, χη αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν πιστευομένη Θυσία παντάπασι ἄρρητος καὶ παράλογος παραμένει! Καὶ διὰ τοῦθ' ὡσαύτως αὐτὴ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων παντελῶς ἀπορρίπτεται, προσκολλημένων τοῖς ἀρχαίοις, οὐδέποτ' ἐλλόγως ἐξελιχθείσιν αὐτῶν δόγμασι περὶ Θεοῦ καὶ Ἀνθρώπου! Ὅλως ἄλλως κατανοεῖται τὰ πράγματα, ὁμολογουμένον τάρρηκτου ὄντως δεσμοῦ Πνεύματος τῶν Λόγων Θεοῦ καὶ Ἀνθρώπου, οὐ μόνου ἕνεκα παντάπασι Λογικὴ καταφαίνεθ' ἢ ἕως "Ἄδου" τοῦ Θεοῦ Συγκατάβασις!

§224. Χρώμεν' οἱ "Χριστιανοὶ" τῇ ἐλληνικῇ γλώσσῃ, ὅμως διώξαντες μετὰ μένους τὴν ἀρρήκτως μετὰ ταύτης ἐκφραζομένην ἐλληνικὴν διανόησιν, καὶ περιφρονήσαντες σύναμα τὸν "καὶ μεθ' ὅλης τῆς διανοίας σου" Χριστοῦ σαφέστατον λόγον, ἄπλως ἀναπροσδιώρισαν τὸ τῆς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ κατ' Ἰωάννην Εὐαγγελίου λέξεως "Λόγος" περιεχόμενον, ἐκλαβόντες διὰ ταύτης νοοῦμενον αὐτὸν μόνον τὸν ἐπὶ γῆς Μεσσίαν-Χριστὸν ὡς ὅλως μυστικῶς ἐνανθρωπήσαντα

"Λόγον" Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, οὐ δ' αὐτὸν τὸν αἰδίως ἀκέραιον ἀδιαίρετον ὄντα Ἐνα Ὅλον Λόγον-Θεὸν! Καὶ σήμερον ἐλάχιστ' εἰ ποσῶς πως διανοοῦνται τὸν τοιοῦτον αὐτῶν Λογικῶς ἀπαράδεκτον ἀναπροσδιορισμὸν ὡς αὐτὴν τὴν κυρίαν πηγὴν τῶν ἐφ' ἡμᾶς ἐπὶ δισχιλετίαν μυρίων δεινῶν! Οἱ μὲν περὶ τοῦ Χριστοῦ ἀμφιβάλλοντες ἀπλῶς περιφρονοῦσι πᾶσαν περὶ Αὐτοῦ δύσληπτον συνέκφρασιν λέξεων [ἀφηρημένων καὶ μετὰ πάσης σπουδῆς κατὰ πάντων ἡμῶν रिπτομένων, οὕτω δ' ἀπροσδιόριστον τηρουσῶν τὸ ἑαυτῶν νόημα, χρωμένων κυρίως ὑπὸ τῶν νέας κυρίως συγκομιδῆς δῆθεν "θεωρητικῶν θεολόγων" ὡς δῆθεν ἐξηγήσεως τῶν Θεοῦ "μυστηρίων", ἃ ὡς αὐτοὶ ἰσχυρίζονται αὐτοὶ μόνον κατέχουσιν ὡς ἄνωθεν δῆθεν "πεφωτισμένοι", πλην ἀσυναίσθητοι τοῦ οὕτως οὐσίᾳ ξένοι, οὐκ ἄμεσον τοῖς πᾶσι, ποιεῖν τὸν Θεόν, τούτους τοιοῦτους ἀνάγκη (ἄρ' ὑπερθεῖα!; ἀλλὰ σὺ φεῦγε τῆς βλασφημίας!) ἀφεύκτω ὄρισαντα πρὸς ἡμᾶς ὡς τοῦ Θεοῦ "μυστηρίου" δῆθεν διεμνηεῖς!· ὡς πάντες δέ, ἄρ' οὖν καὶ οἱ ἄθεοι, οὕτω πρωτοστατούντων τῶν "θεολόγων", οὐδ' ἐπὶ στιγμῇ διανοοῦνται συνδέειν κατὰ τὴν μίαν ἀμφοῖν Αὐτοῖν οὔσαν καθαρὰν προσωπικὴν φύσιν-οὐσίαν-ἐνέργειαν τὸν Ἄρρητον Λόγον τῷ Ἀϊδίῳ Θεῷ, Οἱ ὡς Εἷς Ῥητοὶ κατεφῆναντο ὡς Χριστός, κατὰ τὴν ἀύστηροτάτην τῶν ἑλληνικῶν αὐτῶν ὄρων ἔννοιαν, τὴν συνολικῶς καὶ Λογικῆν καλουμένην· δοκοῦντες αὐτὴν καθαρῶς "ἀνθρωπίνην" (ἤτοι ἡμῶν γε αὐτῶν μόνων) διανοητικὴν τέχνην, νῦν μὲν οὕτω πως, νῦν δ' ἄλλως πως συντιθεμένην, ὡς ἐμοὶ τε καὶ σοὶ τε καὶ παντὶ ἄλλῳ δοκεῖ! Οὕτως ὁ Λόγος ἔπαυσε παρὰ τοῖς τοιοῦτοις "καθηγηταῖς" σταθερὸς τε κ' Αἰδῖος εἶναι, καὶ ἐγένεθ' ἀπλοῦς "λόγος" κατὰ τὸ γελοῖον δοκοῦν (σὺ δ' ἀνάγνωθι καὶ συμφέρον) τοῖς αἰσχροῖς, αὐθαιρέτως τοῦτον ὀρίζουσι! "Κατόρθωμα", πλην φρικτόν, τοῦτο τοῦ "Ἰουδαιοχριστιανισμοῦ"· δι' οὗ οἱ ἐξ Ἑλλήνων ἔπαυσαν ὄντως Ἕλληνες εἶναι, ἀσεβεῖς γενόμενοι πρὸς τὰς αὐστηρὰς ἐννοίας τῆς θείας ἑλληνικῆς γλώσσης· χοῖ ἐξ Ἰουδαίων, ἐνδυσάμενοι ὄρους Ἑλλήνων, διέστρεψαν τὴν Ἀϊδίον Θεῶν Πραγμάτων Οὐσίαν, καὶ διεχώρισαν τὸν Ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, εἰσαγαγόντες ἐν τῷ κόσμῳ τὴν πρότερον ἄγνωστον τοῖς λαοῖς ἀθείαν! Ὡν παρὸν ἀποτέλεσμα ἔστιν ἡ μιγαδική (τουτέστιν ὑβριδική < hybrid < hubris = ὕβρις) μείξις στοιχείων ἑλληνικῶν καὶ σημιτικῶν ἢ εἰσβαλοῦσα ἐν πάσῃ τῇ σημερινῇ παγκοσμίῳ διανοήσει, δι' ἧς ἐγένετ' ἀμφίβολος ἢ τῶν Πραγμάτων τοῦ Πνεύματος οὐσία τε καὶ σημασία τε καὶ ἀξία!

§225. Χοῖν κατὰ τὴν Ἰουδαίων Γραφὴν λαβὼν ὁ Θεός, κάπὶ τοῦτον "πτύσας", καὶ ταῦτα "μείξας" καὶ "πλάσας", κᾶτα "πνοήν" (ὡς ἀνθρωπίνην, ἤτοι ὡς ἐκπνοὴν ἀέρος ἔκτοτε ἐκληφθεῖσαν παρὰ τε τῶν

Ἰσραηλιτῶν καὶ πάντων τῶν ἀκολουθησάντων αὐτῶν τὴν παράδοσιν) ἐν τούτῳ τῷ πλάσματι ἐμφυσήσας, ὡς ἄνθρωπον ζῶντα τοῦτο παρέστησεν! Ἄλλὰ προσοχῆς οὐδεμιᾶς προσδοθείσης τῇ οὔτῳ καθαρῶτατα σημειουμένη ἀντιδιαστολῇ μεταξὺ ὕλης καὶ Πνεύματος

[καίτοι τὸ "πνεῦμα" συνδέεται μετὰ τοῦ "πνέω" καὶ τοῦ "πνοή", ἥτις ἐννοεῖται ὅτε μὲν ὡς ἡ τοῦ φυσεῖν = πνέειν διάπραξις, ὅτε δὲ τὸ τοῦ πνέειν ἀέρινον ἐμπεριεχόμενον, ὅτε δὲ τὸ τοῦ πνέειν παράγωγον, παρακαλῶ σε εἰπέ μοι *τίς ἄρ' ἡ ὑλικὴ σχέσις* αὐτῶν μετὰ τῶν "φρονήσει-βουλήσει-νοήσει νοῶν νοῦς βουλή βουλόμενος νόμου βούλευμα νέμει δι' ἐλευθερίαν καὶ Λόγον ἐφ' ἐξῆς ἐπιλέγειν τὸν ἄριστον τρόπον τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ συνειδητοῦ προσωπικοῦ καὶ κοινωνικοῦ ἐπὶ τελειότητα βίου", καὶ τόσων ἄλλων ἀναριθμητῶν ὄρων οὐσίας ἀλλ' οὐχὶ ὕλης συμποσούμενων ἐν αὐτῇ τῇ μιᾷ λέξει "πνεῦμα", ὡς τὸ *ὄντως ἐν ἡμῖν ἐνιαῖον ἀνθρώπινον οὐσιαστικὸν ὄν*, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ποικιλομορφότατον *ἄυλον, καθαρὸν προϊὸν* τάνθρωπίνου νοῦ καὶ ψυχῆς; Ταῦτ' ἀντιληφθεῖς ὡσαύτως ὑπάρχοντα, ὁ μήποτε πρότερον περὶ ταῦτ' ἀσχοληθεῖς ἄνθρωπος, ὡς ἄριστ' ἐδύνατο ταῦτα ὠνόμασε διὰ ταύτης τῆς λέξεως, ἐκ τοῦ φυσικοῦ μὲν ληφθείσης, δυσχερῶς ὁμως δὲ διὰ τῶν φυσικῶν κατανοουμένης, ἥτις παρευθὺς ἀπώλεσε πᾶσαν τὴν προτέραν αὐτῆς μετὰ τῶν φυσικῶν σχέσιν, *ἴν' ἀφιερωθῆ ἀποκλειστικῶς τῷ μεγάλῳ ἔσω ὄντως ἀνθρωπίνῳ* καθαρῷ Κόσμῳ, ὡς ὁ Πλάτων τοῦτον ἐνόησεν! Εἰ ἐγὼ σφάλω, *ἐλλόγως* εἰπάτωσαν ἡμῖν οἱ διαφωνοῦντες· τί *ὕλικῳ ἄρα γε πνεύματι* ἐννοοῦσι τὸν Χριστὸν καλέσαντα τοὺς ἀνθρώπους προσκυνεῖν τὸν Θεόν; Ποίῳ *ὕλικῳ πνεύματι* ἄρα γε συνίσταται ὁ Θεός; Εἰ οὐχ ὑπάρχει ὁ *κατὰ τὴν αὐστηρὰν ἐλληνικὴν Θεοῦ-Λόγος*, τί *ὕλικῳ τρόπῳ* παρήχθησαν αἱ τότε οὐ Λογικαί, ἀλλ' *ὕλικαί* (καὶ τότε, πῶς οὖν ἄρ' αὐταί!;) ὡς ἄνω ἀλληλουχίαι; Μὴν ἄρ' ἀναρθροὶ κραυγαί, ἥτοι *Λόγους* κεναί εἰσιν οἱ *Λόγος*, οὐκ *ἠχητικοῖς μόνοις φθόγγοις*, *ἀρθρούμενοι ἔναρθροὶ ἀνθρώπινοι λόγοι*; Μὴν ἄρ' οἱ διαφωνοῦντες, ἀνεπιγνώστως τοῦ τί ἐστὶν ὄπερ λέγουσιν, ἀνοησίας τε καὶ κρωγμοῦς οὕτως ἀνομολογοῦσι πρώτους αὐτοὺς τοὺς ἰδίους αὐτῶν λόγους; Οὐδέποτε πρότερον ἦν ἡ Ἑλλὰς ὡς ὕλη πλουσία ὡς σήμερον! Ἄλλ' ἐπίσης, οὐδέποτε πρότερον ἢ Ἑλλὰς τοσαύτην ἔσχε πεινχροτάτην παραγωγὴν ἀληθῶς πνευματικῶν προϊόντων! Πῶς οὖν ἄρα, εἴ τι ὑλικόν ἐστὶ τὸ πνεῦμα; Εἰπάτωσαν ἡμῖν οἱ τοιαῦτα κρωγμοῖς κρώζοντες!]

ἐν ἐποχαῖς παχυτάτης περὶ τὰ σημαινόμεν' ἀγνοίας, οὐ μόνον ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ τὸς ὁ Θεὸς δεινῶς ἔκτοτε παρὰ τῶν σημειῶν καὶ τῶν ἐκείνους τυφλῶς ἀκολουθησάντων παρενοήθη! Τί ἐστὶν ὕλη; Τί

δ' ἐστὶ Πνεῦμα; Εἴ ποθ' ὁ ἄνθρωπος ἠδυνάτει ἐν ταῖς ὅλως ἀπ' ἀλλήλων διαφόροις τούτων οὐσίαις διὰ τοῦ νοῦ εἰσελθεῖν καὶ καλῶς ἐν αὐτῷ κείνας χωρῆσαι, ὥστ' εἰσέτι αὐταὶ ὡς λέξεις οὐσίᾳ περιεχομένου κεναὶ ἐν τῷ νῷ αὐτοῦ παραμείνωσι, καὐταῖς κατὰ τὰ ὑλικά μόνα ἔννοια ἐπιδοθῶσι, τοῦ μὲν Θεοῦ ἐκληφθέντος ὡς ἐπὶ γῆς καταφθάσαντος, ἀνθρώπινον σῶμα λαβόντος, διὰ χειρῶν τὸν πηλὸν πλάσαντος, ἡὼς ἀνθρωπίνης πνοῆν τούτῳ προσδόντος, τοῦ δ' ἀνθρώπου νοηθέντος ὡς κατὰ ταῦτα ἐκ τοῦδε χοῦ μόνου ὄντος, ᾧ, μυστηριωδῶς, ζωὴ ὡς κοινὴ πνοὴ προσεδόθη, ἄρα παραμενοῦμεν εἰς τέλος δεδικαιωμένοι ἐάν, ὑπερωόντες τὴν κατὰ *Λογικὴν* κρίσιν ἰσχὺν τῆς διανοίας ἡμῶν, ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τοιαῦθ' ἀπλοϊκὰ χῶλως παιδικὰ νοητικὰ σχήματ' "οἰκοδομεῖν" πρώτην μὲν τὴν θρησκείαν ἡμῶν, ἐπὶ δὲ ταύτης τὸν νοῦν ἡμῶν καὶ τὴν ἐπιστήμην (οἷα οὕτως αὕτη ἂν εἶη), εἶτα δὲ τὴν φιλοσοφίαν, εἶτα δὲ καὶ πᾶσαν τὴν πολιτείαν ἡμῶν; Μὴ ἐγὼ λέγω! Ἄλλὰ, τί σὺ λέγεις; Διαφωνεῖς ἐμοὶ λέγοντι ὅτι διὰ *ταῦτα καὶ μόνον*, τῶν σημιτῶν καὶ τῶν ἀπὸ κείνων ἐν θρησκείαις τρισὶ "θεολόγων" ὅλως ἀδυνατούντων διὰ τῆς ἀρχαίας σημιτικῆς ἔτ' ἐπὶ ταῦτ' ἀσκουμένης "μεθόδου" (εἰ ἄρ' αὕτη ὄντως ὑπῆρχε!;) σκοπεῖν, ἐπισκοπεῖν, ἐνσκοπεῖν ἐν τῷ πλήρει αὐτῶν πάντων βάθει τὰ κείμενα πράγματα, μέχρι τοῦδε *στεγνὸν καὶ στυγνόν, καθότι οὐσίᾳ ὅλως ἀδιαπραγμάτευτον κἀναποφάσιστον*, διὰ τῆς "μεθόδου" αὐτῆς παραμένει τὸ μέγιστον περὶ τἀνθρώπου ἐρώτημα; Τί ἀληθῶς ἐστὶν οὗτος; Κυρίως ἀπὸ τοῦδε χοῦ χοῦς, ἢ ἀπὸ τοῦ Καθαροῦ τοῦ Κυρίου Θεοῦ Πνεύματος *δυνάμει* Θεῖα Πνοή; "Χοῦς εἶ κὰς χοῦν ἀπελεύση", μέχρι τῆς σήμερον ἀκούομεν λέγεσθ' ἐπιθανάτως περὶ, ἢ μάλλον, *κατὰ*, τοῦ ἀνθρώπου, παρ' ἀνοήτων ἱερέων χειλέων, ἐν ταῦτῳ προσευχομένων Θεῷ ἐν Παραδείσῳ πνευματικῶ δέξασθαι τὸν θανόντα! Ὅποια *ἀσύγνωστος, βλάσφημος* σύγχυσις! Τἀνθρώπου χοῦ οὕτως ἀνακηρυσσομένου, τὸ μὲν πνεῦμ' αὐτοῦ μηδενίζεται τῆς ἀπὸ πνευμόνων πνοῆς ἐκλιπούσης, ὁ δὲ Καθαρὸν Πνεῦμα Θεὸς ἀπαιτεῖτ' ἐν "τόπῳ πνευματικῷ", ἐν αὐταῖς γε ταῖς ἀγκάλαις Αὐτοῦ, τὸν παρ' Αὐτοῦ δημιουργηθέντα ἀλλὰ νῦν ἄπνουν χοῦν ἀναδέξασθαι! Καὶ "Θεολογία Χριστιανικὴ" τοῦτο διακηρύσσεται! Κούδεις ἐπὶ τῇ βλασφημίᾳ ἐντρέπεται εἴτε πρὸ τοῦ Θεοῦ, Οὐ ἑαυτὸν παρουσιάζει ἐπὶ γῆς ἀντιπρόσωπον, εἴτε πρὸ τοῦ ἀνθρώπου παρ' οὗ λαμβάνει μισθόν, χῶν οὕτως εὐθέως λαιδωρεῖ κατὰ πρόσωπον! Σαυτὸν οὖν ἐρώτα: Ἔστι ταῦτα πρὸς δόξαν Θεοῦ, ἢ πρὸς δημοσιωτάτην ἐπίγνωστον ἀδίστακτον συκοφαντίαν Αὐτοῦ καὶ παντὸς τοῦ ἔργου Αὐτοῦ; Μὴ, Ἄδελφέ, ἀπαντήσης: "Ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶσασι τί ποιούσιν"! Οὐκέτι ἢ πρὸ δισχιλιετίας ἄγνοια συγχωρεῖται! "Ὅτι οὐκ ἐστὶ δίκαιον τοὺς ἀν-

θρώπους εἰς Κρίσιν ἔλθειν τὰ τῆς Κρίσεως ἀγνοούντας, διὰ τὴν πλήρη περὶ τὰ οὐσιώδη ἀβελτερίαν τῶν ἐφ' ὄλην δισχιλιετίαν τιμωμένων ὡς "Χριστιανῶν Θεολόγων", παρ' ἀνθρώπων οὓς περὶ ταῦτα κείμενοι κατέλιπον ἀπαιδεύτους! Παισὶ μόνοις ἢ ἄγνοια συγχωρεῖται, οὐδὲν εἰδόσι εἰσέτι καλῶς εἶτε περὶ Θεοῦ, εἶτε περὶ Κόσμου κἀνθρώπου, οὐκ ἀνθρώποις γέρουσιν, ἐπὶ παντὸς ὑποτιθεμένοις σοφοῖς, ἐπὶ θρόνοις χρυσοποικίλοις καθεστηκόσι, κἀς ἀσπασμόν καὶ τὴν διὰ τούτου τούτοις τῶν ἀνθρώπων ὑποταγὴν αὐτοῖς τὴν χεῖρα (ἔτι δὲ μεσαιωνικῶς, ἀσιατικῶς, βαρβαρικῶς καὶ τὸν πόδα) προτείνουσι, ὡς ἂν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸ ἐπὶ τούτῳ δικαίωμα ἔχῃσι, τοῦ εἰπόντος "οὐ δέ, πατέρα ἐπὶ γῆς μηδένα καλέσης"! Τοῦτ' ἐπὶ τέλους καλῶς κατανοεῖ: Οὐ τυχαίως, ἀλλὰ δι' ὧν παρὰ τῶν "σοφῶν" αὐτοῦ ἐδιδάχθη, ὁ κόσμος ἔφθασεν ὧδε, ἐφ' ᾧ ὑπὲρ τὴν κάτωθεν χαίνουσαν ἄβυσσον κρημινῶ μέχρι τελικῆς ἔξαντλήσεως νῦν κατακοπεῖς ἀπὸ τῆς ὑστάτης αὐτοῦ πνευματικῆς ἱκμάδος καταξηραθεῖς, ἕτοιμός ἐστιν ἑαυτὸν ἀφιέναι ἀπὸ τῆς δι' ὀνύχων καὶ ὀδόντων λαβῆς· συγκρατούμενος πλέον παρὰ μόνου Αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, εὖ, ἐπ' αὐτῷ οὐκέτι ἀπελπικόςτος!

§226. *Οὐ τυχαίως οἱ μέγιστοι ἄθεοι καὶ πολέμοι τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνεφάνησαν, ἀνύπαρκτον εἰπόντες Αὐτὸν ὡς Ἄϊδιον Ἄγιον Πνεῦμα ἀνθρώποις μηδὲν γινώσκουσι περὶ Πνεύματος, παρουσιάσαντες αὐτοῖς τὸν Δημιουργὸν Λόγον ἐπ' οὐδενὶ διάφορον τῆς ἀλόγου κἀρ' οὐ πλέον οὔσης δημιουργίας, ἐπ' αἰῶνας μακροῦς διὰ τοιαύτης ἀκαταλλήλου τοῦ νοῦ, τοῦ πνεύματος, τῆς ψυχῆς ἀνατραφέντες τροφῆς! Οὐ τυχαίως ἐπὶ ταύτῃ μόνῃ τῇ γῇ οἱ Ἑβραῖοι ἐξέλαβον ὑπάρχον τὸ βασίλειον τοῦ Θεοῦ· ὃ ἐκπορθῆσαι διὰ καθαρῶς χοικῶν μέσων ἐπιζητοῦσιν· αὐτοῖς δῆθεν "θείῳ" δικαίῳ ἐκχωρηθὲν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ παρ' αὐτῶν οὕτω καταργηθέντος Θεοῦ· ἑαυτοὺς κυρίους τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἐγκαθιστώντες, πλήρως οὕτως αὐτοὶ Αὐτὸν τὸν ἐπὶ πάντων Ἐνα, Μέγαν Θεὸν ὑποκαθιστώντες! Οὐδὲ τυχαίως οἱ "Χριστιανοὶ" ἀσμένως παρέλαβον διὰ τῶν Ἑβραίων πάντα ἄνωθεν δῆθεν παραδοθέντα αὐτοῖς, τῷ νέῳ ὡς εἰκὸς Ἰσραὴλ, περὶ ἡγεσιῶν καὶ καθηγεσιῶν, ἐπιζητοῦντες πρωτοκαθεδρίας καὶ πρωτοκλισίας ἐν συνεδρίοις, περὶ ἃς ἀσπόνδως ἐπὶ δισχιλιετίαν οἱ ἀνώτατ' αὐτῶν ἀρχιερεῖς μάχοντ' ἀλλήλους ὡς καὶ δῆθεν "θεολογικὰ" δόγματα περὶ ἑαυτοῦς ἀνεγείροντες, οὐδ' ἐπὶ στιγμῆν ὑπὸ τῶν λόγων καταπτοούμενοι τοῦ Χριστοῦ πάντα ταῦτα διαρρήδην ἀπαγορεύσαντος πᾶσι τοῖς ἐπιθυμοῦσιν ὡς αὐτῶν τῶνομα Αὐτοῦ περιφέρειν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, οὓς ἀποκαλοῦσιν ἑαυτῶν ποιμνιά τε καὶ χοῦν, ἑαυτοὺς δ' ἀναγορεύουσι πρίγκιπας τῆς ἐπὶ γῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, ἡμιθέως ἱσταμένους μεταξὺ τοῦ ταπεινοῦ ῥυπαροῦ χοῦ καὶ*

τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, ὅμως δ' ὡσαύτως οὐδ' ἐπὶ στιγμήν παραλείποντες παρουσιάζειν αὐτοὺς ὡς *δήθεν* ταπεινοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ Θεοῦ ὑπηρέτας! *Οὐ* τυχαίως ἡ "Χριστιανικὴ Ἐκκλησία" τοσοῦτον ἀσμένως ἀπεδέχθη τὰς τοιαύτας ἀνατολικὰς, τοῦ Θεοῦ καὶ τὰνθρώπου ὅμως *προσβλητικὰς* θεωρίας, τὰς παντελῶς ξένας οὔσας πρὸς τὴν περὶ Θεοῦ ὡς Καθαροῦ Πνεύματος δήλωσιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν ἐξ Αὐτοῦ μόνου προέλευσιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τὴν *ἀμφοτέρων αὐτῶν ὡς Πνευμάτων ὄντων Ἀνθρώπων* ἑλληνικὴν θεωρίαν, δι' ἧς μόνης ἐπὶ τὰ ὑψηλ' ἀναχθέντες οἱ Ἕλληνες ἀνέπτυξαν τὸν πολιτισμὸν· αὐτοὶ μόνον ἀναγνωρίσαντες τὸν Θεὸν ὡς τὸν Ἀΐδιον, Ἄναρχον κἀφ' ἑαυτοῦ ὀρίζοντα τὴν πάντων Ἀρχὴν Λόγον, αὐτοὶ μόνον ὁμολογήσαντες τὸν κόσμον ὡς *ἔλλογον Αὐτοῦ κατασκευάσμα*, δι' ὃ καὶ *Κόσμον* αὐτὸν ἀπεκάλεσαν, δι' ὃ καὶ πρῶτοι αὐτοὶ μεθ' ἑλληνικοῦ πάθους ἐπεζήτησαν αὐτοὺς ἀμφοτέρους, τὸν Θεὸν καὶ τὸν Κόσμον κατανοεῖν! *Οὐκ* οὖν τυχαίως κατὰ τὸν μεσαίωνα ἡ χριστιανικὴ ἐκκλησία μετὰ τὴν μανίαν ἐστράφη κατὰ παντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ, δι' ἧς κατεστράφη ἡ περὶ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου τιμὴ ἀρχαία Ὀρθόδοξος ΘεοἈνθρωπολογία· μόνῃ αὐτῇ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ πληρωθεῖσα, τὸν Θεὸν καὶ Ἀνθρωπον καταδείξαντος καὶ τὸν Ἀνθρωπον ὡς Θεὸν ἀναδείξαντος! *Τί* ἐπ' αὐτῶν περιείχετο ἐν ταῖς τῶν Ἑβραίων ἀρχαίαις γραφαῖς; Ἀπολύτως οὐδέν! Μόνῃ ἡ προφητεία περὶ τῆς εἰς τὸν κόσμον ἐλεύσεως *οὐχὶ τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ τοῦ Μεσσίου*, ἐφ' ἧς ἐν τούτοις οἱ Ἰουδαῖοι, *ἐλευθέρως χοῖκοι καὶ κατὰ τοῦ Θεοῦ ἐπιλέξαντες εἶναι καὶ παραμένειν, ἀπολύτως οὐδὲν ὑποκόδησαν*· ἀπὸ τοῦ ἀναμενομένου Μεσσίου ἐρχομένου ἀναμένοντες ἀναδείξ' αὐτούς, *κἂν ὅλως ἀνετοιμούς* (εἴ τις σὺν Θεῷ ποθ' ἔτοιμος ἐπὶ τοιαῦτα καθήκοντα δυνήσεται εἶναι!) εἰς κυρίου τῆς γῆς· ἀφ' ἧς πίστεως κἀναμονῆς πλέον ἀποκαμώντες, ἀφ' ἑαυτῶν πλέον ἀνάλαβον τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀποστολήν! Καὶ λέγουσιν τινες θρασύτατοι ἐξ αὐτῶν ὅτι "ὡς οἱ Ἀθηναῖοι Σωκράτην, ἔσχομεν χῆμεῖς τὸν Χριστόν"! Ἄλλ' ὡς ἐστι πᾶσι τοῖς ὀρώσι κατάδηλον πάσης τῆς δισχιλιετίας πρὸ ἡμῶν πάντων κειμένης, *ἀπολύτως οὐδεμίαν οἱ Ἰουδαῖοι τιμὴν* Αὐτῷ περιπεποιήκασιν, οὐ μόνον ὡς Θεῷ (τοιούτῳ ὡς εἰκὸς παρ' αὐτῶν μὴ δοκουμένῳ), ἀλλ' οὐδ' ὡς φιλοσόφῳ τῆς ἀνοχῆς καὶ ἀγάπης, ἑαυτοὺς οὔτῳ ξένους αὐταῖς ἀποδείξαντες· ἀλλ' οὐδ' ἐπίσης ὡς ἀνδρὶ μαχομένῳ κατὰ Ῥωμαίων περὶ πατρίδος, ὅτι καὶ τοιοῦτον αὐτοὶ ἐπιχειροῦσι τοῖς ἀνθρώποις Ἐκείνον παρουσιάσαι, ἵν' ἐπ' ἄλλους τὸ ἑαυτῶν ἴδιον δικαστικὸν ἔγκλημα ἐπιρρίψωσιν! Ὡς οὖν τοιούτους ἡ ἱστορία καταδείκνυσι τοὺς Ἑβραίους, ὁποίους ἄραγε καταδείκνυσι καὶ τοὺς χριστιανούς, ὧν μεταξὺ καὶ τοὺς ἔκτοτε *πνευματικῇ μεί-*

ξει ἀποτροπαία μεσαιωνικούς διαμείναντας κὰς Ἕλληνας καταλήξαντας; Ὅτι καὶ τοῦτ' ἐπιμελῶς δέομεν γνῶναι πρὸ τοῦ πλήρως κατανοεῖν τὸ μέγα ἤδη ἐφ' ἡμῶν πάντων βάρος τοῦ Κόσμου!

§227. Κὰν τούτῳ, τούτο μὲν πρῶτον· Ὅτι οὐ δεῖ ἡμᾶς κατηγορεῖν ἄλλους δι' ὅσα οὐκ ἔπραξαν ὡς κατὰ τὰ πλέονα παρόντα ἡμῶν τάλαντ' ἀσφαλῶς οὐκ ἐδύναντο πρότερον πράξαι· ἀλλὰ κατὰ μόν' ἂ οὐκ ἔπραξαν συναφῶς ταῖς τότε κείνων ἀρχαῖς καὶ δυνάμειν, ἂ ἀσφαλῶς ἐδύναντο πράξαι: Οὕτως, ἐσχηκότες οἱ Ἰουδαῖοι τὸ τάλαντον τῆς ἐπὶ τῷ Ἐνὶ Θεῷ πίστεως, διατί, ἐρωτῶμεν, συνηκολούθησαν ἀνομολογεῖν ἐν ταῖς γραφαῖς αὐτῶν τὸν Θεὸν ὡς προσωπολήπτῃν, ζηλότυπον, ἐκδικητικὸν καὶ σκληρὸν μάλλον, ἢ κατὰ τὰ τούτων ἀντίθετα; Τί γάρ ἐστι κάλλιον; Τὸν Θεὸν πιστεύειν παντάπασι Τέλειον ὡστ' ἐν πάσῃ Τελειότητι καὶ Δικαιοσύνῃ, οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντα καὶ πάντας Ἀγάπῃ ποιεῖν τὴν ἀνθρώπων ἀνταμοιβήν, ἢ κατὰ τιν' αὐτῶν μετ' Αὐτοῦ ἐπ' ἀνταλλαγῇ συμφωνίαν; Μεταξὺ Ἰουδαίων καὶ ἔθνικῶν' (ὡς ἐὰν οἱ πρῶτοι οὐκ εἰσιν ἔθνος, ὥστε διακρίνωσιν καὶ κατὰ τοῦτ' ἀπὸ τῶν λοιπῶν) ἔχων ὁ Θεὸς ἐπιλέγειν, ἀκριβῶς ἴσας ἀλλήλοις ἐχόντων ἀρετὰς καὶ κακίας, διατί ἄρ' ὀφείλει ἐπιλέγειν τοὺς πρῶτους, ἀπλῶς διότι οἱ πατέρες αὐτῶν ἔσχον ποτὲ μετ' Αὐτοῦ συμφωνίαν εἰς ἣν κατ' ἀποκλειστικὴν προτίμησιν μόνοι αὐτοὶ προσεκλήθησαν; Πῶς ἡ κληρονομία γηγίνων πατέρων μεταβιβάζει μόνον πλεονεκτήματα οὐχὶ δὲ καὶ μειονεκτήματα, τοῦλάχιστον περὶ τὰς μετὰ τοῦ Θεοῦ σχέσεις; Εἰ σὺ μὲν ποιεῖς τὸ καλὸν ἐπὶ προσδοκόμενη ἀνταμοιβῇ, πῶς οὐκ ἐστὶ σου ὑπέρτερος ὁ ἴσην τῆς σῆς ἀρετὴν ἐπιδείξας, πλὴν ἄνευ τινὸς προσμονῆς ἐπ' ἀνταμοιβῇ ὑποσχέσεως; Οὐκ ἐρωτῶ τοῦτο κατ' ἀνθρώπων, ἀλλὰ κατ' αὐτὸν τὸν Θεόν! πῶς οὐκ ἐστὶν ἀνώτερον ποιεῖν τὸ καλὸν δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ ποιεῖν τὸ καλὸν μόνον, ἢτοι ἄνευ οἰασθήποτ' ἐλπίδος ἐπ' ἀνταμοιβῇ; Καὶ πῶς οὖν οὐκ ἐστὶν ἄδικος ὁ Θεὸς ἂν ἀνταμείψῃ μόνον τὸν μεθ' οὗ ἦλθεν εἰς συμφωνίαν μάλλον ἢ τὸν οὐδέποτ' ἐπὶ ταύτην κληθέντα; Πῶς οὖν σὺ Δίκαιον τὸν ἀδικοῦντα καὶ Τέλειον τὸν μὴ Τέλειον Θεὸν λέγεις, ἀπλῶς διότι οὕτω σὺ ὠφελῆ; Καὶ πῶς ἴστασ' ἔτοιμος ἀντιστρέψαι τὴν κρίσιν καὶ ὀνομάσαι ἄδικον τὸν Θεὸν διότι δικαίως ἐτίμησε τὸν ἄνευ τινὸς προσμονῆς ποιήσαντα τὸ καλὸν μάλλον ἢ τὸν προσδοκῶντα τὸ ὄφελος; Πῶς οὖν ἄρ' οὐκ ἐστὶ σὺν Θεῷ ἢ ἐπὶ συνειδήσει Ἀπολύτου Δικαιοσύνης ἀπλή αὕτη διάκρισις, ἢ παντελῶς καταρρίπτουσα τὴν διαθηκικὴν "συμφωνίαν"; ἢ ἐξισούσα τοὺς ὁποίους ἀνθρώπους ἐνώπιον τοῦ κοινῶν αὐτῶν πάντων Πατρὸς καὶ Κριτοῦ, κρίνοντος αὐτοὺς κατ' ἔργου ἀξίαν, οὐ κατὰ χάριν· ἐν ᾧ ὁ Θεὸς καταδείκνυται Τέλειος, ὑπεράνω πάσης ὑποψίας

Κρίσεως κατὰ χάριν μάλλον ἢ τ' Ἀπόλυτον Δίκαιον; Τοιαύτας διακρίσεις Δικαίου οἱ Ἰουδαῖοι οὐδέποτ' ἐποίησαν! Ἐνῶ οἱ Ἕλληνες οὐδέποθ' ὑπενόησαν ἄδικον τὸν Θεόν! Ἡ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πρόσδοσις τιμῆς τῇ πατρίδι ὑπὲρ πάντα τὰ γήινα ἐνείχε τὴν Θεῷ προσγενομένην τιμὴν, ὡς ὅτι ἐν αὐτῇ μόνῃ ἡ Αὐτῷ μεγίστη τιμὴ προσεδόδοτο!: Οἱ Ἀθηναῖοι, πλεον παντὸς ἄλλου λαοῦ τὸν Λόγον λατρεύσαντες, καὶ διὰ τοῦτ' ἀποδεδειγμένως τῶν λοιπῶν ἀδεισιδαιμονέστεροι, οὐκ ἐδίστασαν Ἀλκιβιάδην ἀπὸ τῆς Σικελίας ἀνακαλέσαι διὰ τὴν αὐτοῦ κατὰ τοῦ Θεοῦ βλασφημίαν, ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τοῦ ἀμφὶ τῆς ἐκστρατείας κινδύνου! Τοιαύτην εὐσεβείας ὑπεροχὴν οὐδέποθ' ὠμολόγησαν οἱ κατὰ τὴν Ἰουδαίων θεολογίαν κρίνοντες τοὺς Ἕλληνας ὡς δῆθεν εἰδωλολάτρες, ὡς ἂν οἱ Ἀθηναῖοι ἠγάσαντ' ἀφ' ἑαυτῶν τάγαλμάτων θραύσματ' ἀρθῆναι κάπ' Ἀθηνῶν ἐπὶ τ' Ἀθηναίων στρατόπεδον ἐν Σικελίᾳ βληθῆναι! Πιθανότατα δι' ἀσεβείαν οὐκ εὐσεβείαν καὶ σήμερον κατὰ τὴν Ἰουδαίων οὐ τὴν Ἀθηναίων παράδοσιν προτιμῶμεν ποιεῖν τὰς διακρίσεις ἡμῶν ὡς ἔγγιστα πάντες οἱ ἐπὶ γῆς! Μὴ οὖν ἐτοιμαζώμεθ' ἐκπλαγήσεσθ' ἐν ἡμέρᾳ ὁ Κύριος φανερώσει τοὺς ἀγίους Αὐτοῦ!

§228. Τοῦ Χριστοῦ ἐλθόντος καὶ καταδείξαντος τὸν Θεὸν προτιμῶντα κρίνειν τὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ Δικαιοσύνην ἀπόλυτον, οὐ κατὰ ταῦτοῖς ἀρεστά, μοιραίως οἱ μὲν Ἰουδαῖοι ἐπὶ τὴν παράδοσιν αὐτῶν πολὺ μάλλον ἢ τῷ Δικαίῳ Θεῷ προσκολλώμενοι Κέλινον τὸν "πλάνον" ἀπέρριψαν, οἱ δὲ "Χριστιανοὶ" ἐδόκησαν ὀρθὸν συνδυάσαι τὴν Ἐκείνου λατρείαν τῇ ὅλῃ λοιπῇ Ἰουδαϊκῇ παραδόσει τῆς κατὰ χάριν παραχωρήσεως αὐτοῖς πλέον μόνις τῆς Θείας εὐαρεσκείας! Ἄλλ' ἡ Ἰουδαίων παράδοσις ὠδήγησε καὶ ἄλλην οἰκτρὰν παρανόησιν: Τούτων ὄντων κυρίως πρῶτον ποιμένων καὶ ὕστερον γεωργῶν, ἡ ἐπὶ τῆσδε γῆς τούτων προσκόλλησις ἐνείχε τὴν ἀπαίτησιν κυρίως τῆς δυνατότητος ἱκανῶν βοσκημάτων. Ὁ Κύριος ὠμίλησεν αὐτοῖς ὡς ἔδει ὁμιλῆσαι ἀνθρώποις ὀφείλουσι διττῶς ἐτοιμάζεσθαι: κάπὶ τὸ διαπεραιούσθ' ἀπὸ τῆσδ' αὐτῆς γῆς εἰς τὸν Οὐρανὸν κάπὶ τὸ μεταβληθῆσεσθ' εἰς Πολίτας οὐχ ἀπλῶς πολιτειῶν ἐπὶ μόνῃ τῆσδ' αὐτῆς γῆς ἀλλ' οὐσία τῆς ἐν τῷ Οὐρανῷ! Μόνον ἵνα κατανοητὸς γένηται αὐτοῖς, οὐχ ἵνα δῶ πᾶσιν ἡμῖν τὸ Ἰουδαϊκὸν ὡς τὸ μόνον ὀρθὸν ὑπόδειγμα ζωῆς ἐπὶ γῆς, ἤντλησεν ἀπὸ τῆς κοινῆς αὐτῶν ἐμπειρίας! Οὐδεμίαν τοῦτ' ἐνείχεν ὑπόδειξιν τοῖς λοιποῖς ὅτι ὠφελον εἰς τὸν ἐκείνων ζωῆς τρόπον καὶ τὰ κείνων ζωῆς ἐνδιαφέρουτ' ἐπανακάμψαι, ἵν' ἀξιωθῶσι τοῦ Παραδείσου! Πολιτεία Πνευμάτων κοινῆ Θεοῦ καὶ Ἀγίων ἐστὶν ὁ Παράδεισος, οὐχὶ λειμῶν ἢ ἀγρός! Κάλλιον ἄρ' οὖν ἐν ταῖς ἐπὶ γῆς πολιτεῖαις οἰκοδομοῦνται

οί προτεινόμενοι μόνιμοι κάτοικοι Παραδείσου, ἢ οἱ ὅλως ἄξεστοι περὶ τὰ πολιτειακὰ διαμένοντες ἐν λειμῶσι τε καὶ ἀγροῖς!

§229. Πόσον οἰκτρῶς ὁ "Χριστιανισμὸς" παρενόησε τὴν διττὴν ταύτην ἐτοιμασίαν ἀνάγκην διεφάνη καὶ ἀμέσως καὶ ὕστερον: Οἱ "Χριστιανοὶ" τῆς πρώτης αὐτῶν ἐκκλησίας, ἀναμένοντες τὴν ἑαυτῶν παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἄμεσον ἀνάληψιν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἀντανεπαύθησαν ἀπὸ τῶν συνήθων ἔργων αὐτῶν, ἀσυναισθητῶς τάνετοίμου τῆς ἐκεῖ αὐτῶν μεταβάσεως· ὕστερον δ' ὀργανώθησαν εἰς σκίητας καὶ κοινόβια μοναχῶν, μηδαμινὴν μὲν δόντων ἀξίαν πράγμασι τῇ ἐπὶ τῆσδε γῆς ζωῇ ἀναγκαίους, ἀκαταπαύστως δ' ὡς ἔγγισθ' ὑμνολογούντων τὸν Κύριον! Ὡς ἐὰν Οὗτος οὐδὲν πλέον αὐτοῦ ἐπιζητῇ ἀφ' ἡμῶν· οὐδέποθ' ἔως τοῦ νῦν κατανοησάντων πῶς ἔμπρακτος κἄρ' ἀρεστὴ Αὐτῷ δοξολογία Θεοῦ γίνεται τὸ καθήκον τοῦ καταλεπτῶς ὀργανῶσαι τῆσδε γῆν καὶ τὴν ἐπὶ ταύτης ζωὴν ὡς παράδεισον, ὑλικὸν μὲν δι' ὑλικῶν αἰσθητηρίων φαινόμενον, πνευματικὸν ὁμῶς δὲ τῇ οὐσίᾳ διὰ πνευματικῶν αἰσθητηρίων καταφαινόμενον! Οὐδέποθ' οἱ "Χριστιανοὶ" συνήσθηοντο δι' ὅλης αὐτῶν τῆς ἐλλόγου μᾶς διανοίας τε καὶ ψυχῆς ὅτι μόνον οὕτω οἱ Παραδείσου πολῖται ἀξιοὶ δόκιμοι αὐτοῦ καταδείκνυνται! Οὐδέποτ' αὐτοὶ ἀνεπέτασαν νοῦν καὶ ψυχὴν ἐπὶ τὴν προαπεικόνισιν τοῦ μόνου οὕτω κατανοουμένου ποθητοῦ Παραδείσου, ἵνα ἴδωσιν, ἀμυδρότατα, τὴν ἀπόστασιν καὶ τὸ χρέος! Μόνον ὑπὸ τὸ "φῶς" τῶν ἤδη ὑπ' αὐτῶν ἀπὸ τῆσδε γῆς ἀλόγως γνωριζομένων προαπεικόνισαν, "κατενόησαν" καὶ κατέγραψαν καὶ τὰ μέλλοντα! Ὁ Λόγος οὐδέποτ' ἀνεζητήθη ὡς Βοηθός· ὅτι οὐδέποτ' Αὐτὸς ὑπὸ τῶν "Χριστιανῶν" διωράθη ὡς αὐτὴ ἡ Ἀΐδιος Πνευματικὴ πάντων Ἀρχὴ καὶ Κατάληξις! Ἡ ὀλοκληρωματικὴ θεωρία τῶν πνευματικῶν ζητημάτων οὐδέποθ' ὑπῆρξεν ἢ κυρία τῶν "Χριστιανῶν" ἄσκησις! Ἄ οὗτοι ἀποκαλοῦσι "πνευματικὰ" ἐστὶ μόνη ἢ ἀποφυγὴ τῆς (ὑπ' αὐτῶν ὀρισθείσης ὡς) κοινῆς ἀμαρτίας (ὡς, π.χ., ἐστὶ τὸ "μὴ φονεύσης", οὐδόλως δὲ τὸ "μὴ, οὐδέ πνευματικῶς, τὴν κοινωνίαν ὅλην ποτὲ διαφθείρης", ὅπερ παραμένει "δικαίωμ' ἀναφαίρετον" πάντων τῶν ὑπ' ἄλλων κυρίων μισθουμένων "καθηγητῶν"! Ἡ περιφρόνησις τῆς ὀλοκληρωματικῆς θεωρήσεως τῶν πνευματικῶν ζητημάτων οὐδέποτε διωράθη ὡς ἢ κατ' ἐξοχὴν ἀμαρτία! Ἡ ὀλοκληρωματικὴ θεωρία ἐστὶν ἐλληνικὴ, οὐχὶ ἀνατολικὴ ἢ "Χριστιανικὴ" ἄσκησις! Μόνον νῦν, πανταχόθεν ὑπὸ προβλημάτων βαλλόμενοι, ἀρχόμεθα καθορᾶν, ὅσοι γ' ἐπ' αὐτῷ ἔχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοικτούς, πῶς ὁ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μόνων διοραθεὶς, ἀλλ' οὐδέποτ' ἐπὶ τὰ πρόσω ἐπεκταθεὶς Λόγος τῷ Χριστῷ ὡς ἐνεργοῦντι Θεῷ, καὶ τὰδιαίρετῳ τῆς Θεότητος Ὁλῳ ἀναποσπᾶστος προσάπτεται!

Ταύτης τῆς θεωρήσεως οἱ δῆθεν ἐξ "Ανατολῆς" "Χριστιανοὶ" ἀπεξένωσαν τὸν "Χριστιανισμόν" καὶ τὸν κόσμον, διώξαντες τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, εἰσαγαγόντες τὸν μεσαιωνισμόν, οὗ νῦν ἡμεῖς, ὁ κόσμος γε ἅπας, ἐσμὲν ἡ ἀπότοκος μοιραία συνέχεια! Διὰ τοῦθ' ὁ Παράδεισος διωράθη ὡς ἡ ἀνατολικὴ κατάστασις "ἀναπαύσεως ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων", οὐχὶ ὡς ἡ τοῖς οὕτω σκεπτομένοις ἐνοχλητικῇ, ἑλληνικῇ, ἀέναος σὺν Θεῷ πνευματικῇ ἐργασία, ἡ ἑαυτῇ μόνη ἐνέχουσα τὴν πλήρη ἀνάπαισιν—ὡς κάπ' αὐτῆς τῆς ἀνίας (ἀναποφεύκτου συγγενοῦς τῆς ἀνοίας), τῆς ἐμποδιζούσης τὸ ἀναγκαίως διὰ τοῦ νοῦ καὶ τοῦ συνολικοῦ πνεύματος ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ ἄνω ἵεναι!

§230. Πᾶσι νῦν καταφαίνεθ' ἡ διαφορὰ τῆς ἀνατολικῆς, δῆθεν ὅμως δὲ "Χριστιανικῆς Ἀποκαλύψεως" τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς δι' αὐτῆς ἀπαγορευθείσης συνθεωρήσεως τῆς ἑλληνικῆς σπερματικῆς ἐγχύσεως ὑψίστου νοήματος τῷ ἀνάγκη διὰ τὴν πνευματικὴν αὐτῶν ἀσπερμίαν τοῖς ἀνατολίταις δοθέντι ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ γάλακτι! Ὁ Κύριος ἦλθε μόνον διότι ἠθέλησεν ὑψίστους πνευματικούς, κἄρ' ἀξίους δοκίμους τοῦ Παραδείσου, καθιστάσαι πάντας ἡμᾶς, ἄρ' οὖν καὶ τοὺς ἐπὶ γῆς ἄλλως ὅλως ἀπνευματίστους! Ἄλλ' οἱ Ἰουδαῖοι ἠναντιώθησαν τῷ Χριστῷ ὅτι, γλώσση ποιμενικῇ χρώμενος πρὸς ποιμένας, παρωμοίασεν αὐτοὺς πρὸς "πρόβατ' ἀπολωλότα"! Ὅπερ μόνον ὑποδηλοῖ τὴν πτωματικὴν ἄγνοιαν τῆς χωματικῆς καταστάσεως ἐν ἧ ἑαυτὸν ὁ ἄνθρωπος καταρρίπτει παύων ἐπὶ τᾶν αὐθίεσθαι! Μεταξὺ τῶν "Χριστιανῶν" ταῦτ' ἀγνοήσαντες πρῶτ' αὐτοὶ οἱ τῆς Ἐκκλησίας ταγοί, ὡς τοῦδε κόσμου ποιμένας ἐπὶ ποίμνην προβάτων κατέστησαν ἑαυτοὺς! Οὓς ὁ Κύριος ἐπεθύμησεν ἰδεῖν Παραδείσου βουλομένους συνιδιοκτῆτας Πολίτας, τελείους τῷ πνεύματι κάγαθοὺς τῇ ψυχῇ, οὗτοι συνειδητῶς ὑπεβίβασαν εἰς τὴν κατάστασιν ἀβούλων προβάτων! Ἄλλὰ μάλιστα δυσκόλως ὁ φύσει βουλόμενος καθίσταται ἄβουλος! Καὶ μᾶλλον, διὰ τῆς ἐπὶ τούτῳ προσπαθείας τῶν αὐτοδιορισθέντων ταγῶν, ἀπορρίπτει φεῦ μετὰ τῆς ἐκείνοις ὑποταγῆς καὶ τὸ ἴσθαι ἐπὶ τᾶν σὺν Θεῷ βοηθοῦντι, καὶ παρεκτρέπεται πρὸς τὸ βούλεσθ' ἃ οὐ συμφέρει· ἐσφαλμένως δοκῶν τοιαῦτα παιδιόθεν ἀκούων, ὅτι θεῖον, οὐκ ἀνθρώπινον καὶ δὴ πονηρὸν ἐστὶ τὸ τοιοῦτο περὶ προβάτων τῶν ταγῶν κέλευσμα, μάλιστα συμφέρον τοῖς ταγοῖς "θεῖον" οὐ πονηρὸν τοῦτο ἐμφαίνεσθαι! Πᾶν ὅπερ ὅλως ἄλλην καὶ βαρυτάτην χροιάν δίδωσι τῷ Χριστοῦ λόγῳ εἰπόντος τὸ "ὑμεῖς μὲν αὐτοὶ οὐκ εἰσέρχεσθε, ἄλλους δὲ κωλύετε εἰσελθεῖν"!

§231. Ἄλλὰ καὶ ἄλλαι πολλαὶ εἰσιν αἱ συνέπειαι τῆς κακῆς ἀνατολικῆς ἐρμηνείας τοῦ μηνύματος τοῦ Χριστοῦ: Πρῶτον μὲν ὅτι εἰς τὸν ἐλάχιστον κοινὸν παρονομαστὴν ὑπεβίβασεν αὕτη τὸν τρό-

πον τῆς σωτηρίας τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, δοκηθέντ' ἀπαιδεύτως ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ προελθόντα, καθ' ὃν θεωρεῖται ὅτι ἴσως πάντες κριθήσονται οἱ ἄνθρωποι δι' αὐτῆς μόνης τῆς ἀπλῆς αὐτῶν ὡς κὰν τῇ ὑστάτῃ στιγμῇ ἐπὶ τῷ Θεῷ "πίστεως", *πονηρᾶς παραμενοῦσης* τῆς σκέψεως ὅτι "ἄρ' ἄφθονον ἕως τότ' ἔχομεν τὸν καιρὸν δι' ἀπόλαυσιν ἀμαρτίας". εἰ καὶ ἄλλα καὶ διάφορ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἐστί τὰ *δωρεὰν* δοθέντα ἐκάστῳ ἡμῶν τάλαντα, καὶ τὸ Θεῖον Δίκαιον ἐπιβάλλει *ἀνάλογον αὐτῶν εἶναι* τὴν ἐφ' ἡμᾶς Αὐτοῦ κρίσιν! Δεύτερον δ' ὅτι προσπαθοῦντες κατακτᾶν τὸν Παράδεισον διὰ μόνου τοῦ κατὰ τὴν *δηθεν* "Χριστιανικὴν" παράδοσιν ἀγιάσθαι, *μηδεμίαν* ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἀποκομίζουσιν οἱ πιστοὶ *ζωτικὴν* γνώσιν περὶ τοῦ πῶς *ἀρεστῶς* τῷ Θεῷ δεῖ ἐν ταῖς ἐπὶ γῆς πολιτείαις τοὺς πολίτας συμπεριφέρεσθ' ἐτοιμαζομένους διὰ τὸν Παράδεισον! Πρόβατα οἱ ταγοὶ ποιήσαντες τοὺς πιστούς, οὐδὲν αὐτοῖς λέγουσι *περὶ τοῦ καθήκοντος ἐκάστου ἐλευθέρου Πολίτου· οὐδενὸς ἀνθρώπου δικαιουμένου παραμένειν κενοκεφάλου ταπεινοῦ ὑπηκόου, ὅτι οὐ τοιοῦτον ἠθέλησε τὸν ἄνθρωπον ὁ Θεός!* Τρίτον δ' ὅτι ἡ πρὸς ἑαυτὸν καὶ τοὺς λοιποὺς Πολίτας σχέσις ἐκάστου Πολίτου οὐδόλως ἐξαντλεῖ τὸ τούτου καθήκον, καθότι ἔτι ἀπομένει ἡ *σὺν Θεῷ* σχέσις αὐτοῦ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν τῆς ἐν ἧ ἐπὶ γῆς κατοικεῖ πολιτείας σκοπὸν· ὅς, ὡς εἰκός, οὐκ ἐστὶν αὐτὴ αὐτὴ ἢ ἀνευ ἐτέρου τινὸς ἐν παντελεῖ ἀπραξία "εὐδαιμονία" τῶν Πολιτῶν, ἀναμενόντων τὴν Οὐρανόσε μετάβασιν, τουτέστιν ἀνευ τινὸς παρ' αὐτῶν ἐν τῷδε κόσμῳ ἀρεστοῦ τῷ Θεῷ ἔργου καταβολῆς, ἀλλ' ἢ καὶ νῦν ὅσον ἔνεστι τῆς *ὡς ἐν Οὐρανῷ γνησίας εὐδαιμονίας* κὰν τῷ παρόντι κόσμῳ κατάκτησις! "Ἦτις ὑπονοεῖ *τὴν ἐν τῷ παρόντι κόσμῳ καταβολὴν τοῦ μεγίστου δυνατοῦ καθήκοντος ἔργου*, δι' οὗ μόνου πάντες οἱ ἐν τῷδε κόσμῳ Πολῖται δύναντ' εὐδαιμονεῖν ὅσον ἀρεστῶς τῷ Θεῷ αὐτοῖς ἔνεστι! *Τοῦτο γάρ ἐστὶν ἡ ἐν τῷδε κόσμῳ ἐτοιμασία τῶν Πολιτῶν τῆς ἐν Οὐρανοῖς Πολιτείας!* Διὰ τὸν *ἐκείνης* σκοπὸν ὁ τῆς ἐπὶ τῆδε γῆ πολιτείας Πολίτης δεῖ μαθάνειν τὴν *ὀρθὴν* ἐπιστήμην τε καὶ τέχνην τε καὶ *πάσας τὰς Θεῷ ἀρεστὰς ἄρ' οὖν καὶ πολιτικὰς* ἰκανότητας τοῦ ἐν Πολιτεία Ἀγίων καθήκοντος ἔργου! Ἄλλ' Ἀδελφέ μου Πολίτα, πότε σὺ ἤκουσάς τι τὸ τοιοῦτον διδάσκεσθ' ἐν Ἐκκλησίαις Πιστῶν τῷ Θεῷ Πολιτῶν, καὶ μὴ τυφλῶς καταλείπεσθαι χερσί τε καὶ διαθέσεσι ψευδοπολιτικῶν τοῦ νῦν αἰῶνος τοῦ ἄκρως ἀπατεῶνος, διδασκόντων τὴν ἐν ἐνδύματι "νόμου" *πασιφανῆ* κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀνομίαν· ἢ *ἐσκεμμένως*, ἢ κατὰ *δηθεν* "οἰκονομίαν", συντάσσονται διὰ τῆς παρ' αὐτῶν καλουμένης "συναλληλίας" χοῖ τῆς Ἐκκλησίας ταγοί, μὴ τολμῶντες ταράξαι τὸ καὶ αὐτοὺς ὡς φορτίον βαρὺ φέρον καθολικῶς σεσηπὸς

πολιτικοκοινωνικὸν σκάφος!; Ὅτι ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ ἐλάχιστος περὶ πολιτειῶν τε καὶ τῆς Πολιτείας καὶ τῶν ἐν αὐταῖς τε καυτῆ γίγνεται λόγος οὐκ εἰς ἄρνησιν ἐστὶ τῶν δηλουμένων ἐν τῷ παρόντι, ἀλλ' εἰς κατανοήσιν τοῦ γε τότ' ἀληθοῦς, ὅτι κυρίως οἱ ἐν Παλαιστίνῃ ἀκροαταὶ μάλιστα μείζον' εἶχον χρεῖαν εἰσαγωγῆς εἰς τὰς *βασικὰς ἀρετὰς* τοῦ τελείου πολίτου (ἄφες Πολίτου!), ἐφ' ἃς μόνως οἰκοδομοῦνται καὶ πᾶσ' αἱ ἀναγκαῖαι λοιπαί. Ὅτι πάντες εἰσέτ' ἀδυνατοῦμεν ἀποκτήσ' ὡς κάκεινας τὰς *βασικὰς ἀρετὰς*, καὶ περὶ ταύτας μόνως καταδαπανῶμεν τὸν τε καιρὸν καὶ ὃν περὶ αὐτὰς ἔχομεν νοῦν, οὐδόλως ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ *σὺν τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ* πλήρως κατανοεῖν τὸ χρέος τοῦ *ὄντως γίγνεσθαι* τιν' ἄνθρωπον, χῶς *τοιούτων* καὶ κατὰ τὴν *πρὸς τὸν Θεὸν ἀρτίαν* αὐτοῦ ἐπιτέλεσιν ἀναμένειν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ τὸ αὐτῷ Δίκαιον ὄφλημα!

§232. Εἶπομεν Θεῷ ἀρεστὴν τὴν ὑφ' ἡμῶν κὰν τῷ παρόντι κόσμῳ κατάκτησιν τῆς ὅσον καὶ νῦν ἔνεστι γνησίας εὐδαιμονίας!

(α) Ἀλλὰ πρῶτον, *τί* ἀληθῶς ἐστὶν εὐδαιμονία; Τὸ σχολὴν ἄγειν, ἢ τὸ ἐντελῶς ἀσχολεῖσθαι; Τὸ ἐν παντελῇ ἀταραξία ἀπὸ τῶν τοῦ βίου διάγειν, ἢ τὸ ἐν ταραχῇ δι' ὅλου τοῦ βίου διέρχεσθαι; Εἰ σχολή ἐστὶν ἢ *κοινὴ ἀπραξία*, τὸ μηδὲν πράττειν, ἢ ἀπὸ τῶν ἔργων ἀργία, ἢ ἀπὸ τῶν ἐφ' ἡμᾶς φροντίδων ἀνάπαυσις, *πῶς* Λογικῶς ταῦτα συνάπτουτ' ἔργοις πνευματικαῖς, ὥστε συνώνυμος ἢ σχολὴ θεωρεῖσθαι τῆς πνευματικῆς ἀπασχολήσεως, ἢτοι τῆς ἀποχῆς ἀπὸ τῆς ἀσχολίας (συνωνύμου οὐσης τῆς ἐργασίας, ἢτοι τῆς ἔργου παραγωγῆς): *ὅτ' ἀναποφεύκτως παντὸς διὰ χειρὸς ἢ μηχανῆς ἔργου προηγείται τὸ διὰ τοῦ ἐλλόγου νοῦ καθολικῶς συντελούμενον, ὅπερ μόνον ὑστερον λαμβάνει μορφήν διὰ μηχανῆς ἢ τῆς ἀνθρώπου χειρὸς καὶ καθ' ὃ μόνον μέρος τοῦτο εἰς τοιαύτην ὑπόκειται λήψιν μορφῆς;* Θελήσομεν ἄραγε κατανοήσιν, διὰ παντὸς πλέον, ὅτι ἡ ἀνατολικὴ ἀταραξία, ἢ πλήρης ἀπὸ παντὸς κένωσις, δίσταται διαμετρικῶς πρὸς τὴν ἐλληνικὴν θεώρησιν τῆς *μεστῆς νοήματος ἐλλόγου ζωῆς*; Θελήσομεν ἄραγ' ἡμεῖς οἱ κενὴν οὐσίας τὴν νεόκοπον κεφαλὴν ἔχοντες νοητικῶς τὸν ἀρχαῖον κόσμον περιηγήσεσθαι, ἵν' ἐπὶ τέλους γυμνὴν ἴδωμεν τὴν διάστασιν τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν λοιπῶν; Οὐ διατείνομαι τοὺς Ἕλληνας μόνους ἐργαζομένους· καὶ γὰρ ἄλλοι λαοὶ κατέλιπον ἔργα διὰ μάλα πολλῆς ἐργασίας διειργασμένα. Ὁ διατείνομ' ἐστὶν ὅτι *μόνα* τὰ ἔργα Ἑλλήνων περιέκλειον ἐμφανεστάτην τὴν *ψαῦσιν καὶ σῦναμ' ἀφήν τοῦ ἐπ' ἀπόλυτον ἀπλότητα σκληρότατ' ἐργασθέντος ἔσω φωτός!* Ὅπερ καταδηλοῖ τὴν *μεγίστην δυνατὴν ταραχὴν!* Αὕτη γὰρ ἦν ἡ πρώτη, πλήρης, *ἀρχαία* πλὴν ἔτι *διήκουσα* πολιτισμικὴ ῥῆξις καὶ σύγκρουσις! *Ταύτην* τὴν ἐλληνίδος ψυχῆς

ταραχήν θανασίμως ἐμίσησαν πάντες οἱ διὰ τῶν αἰώνων ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας ὅμως δ' οὐδέποτε σὺν Θεῷ ἐφορμίσαντες κατὰ τῆς Ἑλλάδος! Οὐδὲν ἀπ' αὐτοῦ ἀφαιρεῖται διὰ τῆς κατὰ τὴν ὑστέραν ἀρχαιότητα ἐμφανίσεως μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ φιλοσόφων τῆς εὐδαιμονίας ὡς ὁ Ἐπίκουρος, ὁ πολὺ καὶ σκοπίμως παρεξηγούμενος: Ἡ ἀκολουθήσασα ἐντὸς τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας *βαρβαρικὴ* σύγχυσις τῆς πνευματικῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς αἰσθητικῆς ἀπολαύσεως (κυρίως βαρυτίμου τροφῆς καὶ μεγίστης κατὰ σάρκα τρυφῆς), χῆ *πονηρὰ* μείωσις τῆς σημασίας τῆς πρώτης ἵνα μείζων δοθῆ ἔμφασις τῇ τῆς δευτέρας, οὐδὲν ἐστὶν ἄλλο *σκοπίμου* κινήσεως μακρὰν φέρειν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ Ἑλλήνων προτύπου πνευματικότητος, ἄρα πρὸς *βαρβαρότητα*! Ἡ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπίθεσις ἡ ἀγαγούσα εἰς τὸν μεσαίωνα *πλείονας καὶ περιέργους ἔσχε συνεταίρους συμμάχους, πλὴν πάντας βαρβάρους!* Ταῦτα μὲν καθ' ἡμᾶς.

(β) Καὶ δεύτερον, τί ἀληθῶς ἐστὶ πρὸς τὸν Θεόν; Τί τούτων τῶν δύο, τῆς σχολῆς, ἦτοι, καὶ τῆς ἀσχολίας ἐστὶ θεϊότερον; Κομίσοιμεν ἂν ἦθη Ἀνατολῆς ἐς Ἀσίαν εἰ εἴποιμεν τὴν ἀταραξίαν καὶ τὴν ἀναπαυσιν ἀσιατικὰ εἶδη διὰ τῶν αἰώνων τοὺς Ἀσιάτας μορφώσαντα, οἱ *μόνον* μετὰ τὴν σύμμειξιν δυτικοῖς (κληρονόμοις τοῦ οὐ διεσώθη μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ ζωῆς τρόπου) ἤρξαντο ἀποβάλλειν τὸν παλαιὸν αὐτῶν νοῦ τρόπον! [Καὶ μὴ τὰ φαινόμενα παρανόει: Ὅτι οἱ νῦν Ἕλληνες αἰεὶ πειρῶνται διὰ τοῦ ἐλαχίστου διεξέρχεσθαι κόπου, ἀκριβῶς τοῦτο καταδηλοῖ: ὅτι διεξεληθόντες ὑποτελείας τῷ Ἀλεξάνδρῳ, πληρεστέρας μετὰ τοῦτον συμμείξεως ἀνατολίταις, ὑποταγῆς τοῖς Ῥωμαίοις, ἀποδοχῆς τῆς οὐσίας *σημιτικῆς* θεωρήσεως τῆς μονοθεΐας μετὰ τὴν στροφὴν εἰς τὸν πολὺ παρεξηγηθέντα *δῆθεν* "Ὁρθόδοξον Χριστιανισμόν", νέας ὑποταγῆς Βυζαντινοῖς τε καὶ Τούρκοις μετεστράφησαν πλέον εἰς τὸ εἶναι πνευματικῶς *παλαιὸι ἀσιάται!* Ἡ μυστικὴ δὲ τούτων διάστασις ἀπὸ τῶν καθαρῶς ἑλληνικῶν στοιχείων τοῦ σημερινοῦ δυτικοῦ κόσμου καταμαρτυρεῖ τὸν βαθὺν τοῦ προσώπου αὐτῶν διχασμόν, δυστροποῦντος ἐπανελθεῖν εἰς τὴν γνησίαν ἑλληνικὴν τοῦ σκοποῦ τοῦ βίου θεώρησιν!] Ὁ *δῆθεν* ἐκ Θεοῦ σημιτικὸς τρόπος εὐδαιμονίας ἐστὶ τὸ "ἕξ ἡμέραις ἐργᾶ, τῇ δ' ἑβδόμῃ τῷ Κυρίῳ Θεῷ σου", καὶ γνωσταί εἰσιν αἱ τότε ἀσχολίαι τῶν Ἰουδαίων! Ὅπερ δεινῶς καταπλήττει ἐστὶν ἡ ἐκ μέρους τοῦ *ζηλοτύπου* Θεοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀποδοχῆ τοῦ *ἐβδόμου μόνου μέρους* τοῦ χρόνου αὐτῶν! Ἐλθὼν ὁ Χριστὸς κατήργησε τὴν ἑβδόμην (ὡς ἡμέραν λατρείας Θεοῦ φανείσαν αὐτοῖς, ἄρα, ἡ πρώτησθ' ὡς ἀναπαύσεως τῶν πιστῶν;) καὶ συνέμειξεν ἀδιαχωρίστως τὸ ἀδιαπτῶτως (ἀλλ' οὐ γ' ἐπὶ σκοπῷ ὑλικῆς πλουτισμοῦ ἀλλὰ *τελειότητος!*) ἐργάζεσθαι τῇ

Θεῶ προσηκούση λατρεία! Ἡ μεγίστη ποτ' αὐτὴ ἐν Ἀσίᾳ πολιτισμική ρήξις παρ' αὐτῶν ἀπεκλήθη Θεοῦ βλασφημία! Οἱ ἀκολουθήσαντες Βυζαντινοί, ἄλλοι αὐτοὶ παλαιοὶ ἀσιᾶται, ἐξέλαβον τὸ "ἀδιαλείπτως προσεύχεσθαι" ὡς θεϊκὴν ἄδειαν καταδαπανήσεως τοῦ καιροῦ δι' ἐν ἐκκλησίαις ἀναπομπὰς ὕμνων πρὸς Οὐρανὸν ἐπὶ σωτηρίαν ψυχῶν, ὡσεὶ ἐπὶ τοῦθ' ὁ Θεὸς ἐνηνθρώπησε, οὐχὶ δ' ἵνα διὰ τῆς συνεχοῦς ἐπ' ἀγαθῷ ἐργασίας δῶ ἡμῖν δείγμα τοῦ τρόπου ἀνθρωπίσεως τοῦ ἄλλως κακῶς ὀνομαζομένου ἀνθρώπου! Ὁ τρόπος τῶν μὲν ὠδήγησε τὸν Κύριον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ· ὁ τρόπος τῶν δὲ εἰς τὸν ἀφανισμόν τῆς αὐτοκρατορίας καὶ τὴν δουλείαν τῶν ποτε αὐθεντῶν! Οἱ δὲ κείνων ἐπιγον' εἰσέτ' οὐδὲν κατενόησαν! Χῶς ἰδρυτὴν μιᾶς ἀκόμη θρησκείας ὡσεὶ πάντες ἐξέλαβον τὸν Χριστόν, οὐχὶ δ' ὡς τὸν ἐπὶ γῆς Ὑψιστον δυνατὸν Διδάσκαλον τοῦ καθολικοῦ τρόπου διαβιώσεως τοῦ Ἀνθρώπου· ὅς τρόπος μόνος κυριολεκτικῶς ἀναγκάζει τὰς πύλας τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαι, καὶ ἐορτὴν γενέσθαι ἐκεῖ ὑποδοχῆς τοῦ διὰ κείνου τοῦ τρόπου ἀνερχομένου!

§233. (α) Διάφορα ἐκάστω ἡμῶν ἔδωκε τάλαντα ὁ Θεός; Ἄρ' οὐκ ἴσ' ἀπαιτεῖ παρὰ πάντων ἡμῶν ἔργα· ἀλλ' ἀνάλογα τῶν τάλαντων! Πολλὰ τὰ τάλαντα, πολλοὶ οἱ ἐργάται, μία καὶ μόνη ὁμως ἡ Πολιτεία, ἢ ἔτ' ἀναμένουσα παρὰ πάντων αὐτῶν οἰκοδομηθῆναι! Δι' ὅλης τῆς διανοίας καὶ πάσης τῆς καθ' ἅπαν τὸ ὑγιὲς πνεῦμα φροντίδος πάντων αὐτῶν! Δι' ὅλης τῆς καρδίας, ψυχῆς καὶ δυνάμεως ἐκάστου αὐτῶν, διὰ πασῶν τῶν χειρῶν αὐτῶν! Δι' αὐτοῦ τοῦ πρὸ ἡμῶν ἔργου ἀναδείκνυται ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἡμετέρα ἀγάπη, ἢ ὀδηγουμένη ὑπὸ τῆς πίστεως ἐπὶ τῷ Λόγῳ! Εἴτε τοῦτο ποιήσομεν, εἴτε τελικῶς τὸ πλήρες καὶ τελειωτικὸν ἐπὶ γῆς οἴσομεν χάος! Ἐφ' ᾧ φεῦ καὶ πονηρῶς ἐργαζόμεθα, ἀρνούμενοι κατανοῆσαι τὸ προκείμενον χρέος! Ἄλλὰ τί ὄντως ἐγὼ λέγω; Τοῦτο γε μόνον· καὶ σὺ μὴ παρεξήγει!: Ὅτι ὡς μία ἐστὶν ἢ ἐν Οὐρανῷ Πολιτεία, ἄρα καὶ ἐν, ἐπ' ἄριστα, ἔσεται καὶ τὸ γήινον ταύτης ἀντίγραφον, εἴ γε ὁ Θεὸς ἀνέξεθ' ἡμῶν ἕως τέλους, χῆμεῖς οὐκ ἀνατινάξομεν ἢ ἄλλως πως θανατώσομεν τὸν πλανήτην! Ἄλλὰ πῶς ἡμεῖς φθησόμεθα εἰς τὸ ἄριστον; Πάντως οὐχὶ δι' οἰασθήποτε βίας, ἢ τινος φανεροῦ ἢ κεκρυμμένου ἐκφοβισμού! Πῶς οὖν; Διὰ μόνου τοῦ παραδείγματος! Δοκεῖς τὸν σὸν τρόπον ἄριστον; Δείξον ἡμῖν τὴν εὐδαιμονίαν ἣν αὐτὸς ἠνεγκε τοῖς αὐτὸν ἀποδεξαμένοις πολίταις! Οὐκ ἐστὶν ἠλίθιος πᾶς καθορῶν ἥσσονα τῆς σῆς εὐδαιμονίαν ἐπιτυχῶνων διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ τρόπου ὥστ' ἀρνεῖσθ' ἀντιγράψαι τὸν σόν! Καὶ γὰρ τὰ μάλιστ' ἔσται σοφώτερον εἰ διὰ πολλῶν τρόπων ἀναζητηθῆσθ' ὁ ἄριστος, ἢ δι' ἑνὸς μόνου ἀπ' ἀρχῆς διὰ τῆς βίας ἐπιβαλλομένου! Καὶ ἦττον' οὕτω διὰ

τοῦ παραδείγματος δαπανήσομεν χρόνον ἕως ἀνευρέσεως τοῦ ἀρίστου, καὶ ἦττον πᾶσα ἡ ἀνθρωπότης ταλαισθήσεται ὁμοῦ, ἐνὶ ἐκάστοτε τρόπῳ καὶ μιᾷ ἐκάστοτε τῇ φορᾷ ἀναζητοῦσα τὸν ἄριστον! Τοῦτ' αἰεὶ φέρε εἰς νοῦν: *Τᾶριστον καλὸν οὐκ ἐπιβάλλεται βία!* Ὁ Κύριος ἔστω ἡμῖν ὡς τὸ μόνον παράδειγμα: ὑπομένει τὰς βλασφημίας κοῦ παρεμβαίνει, καίτοι κατ' εὐθείαν θιγόμενος! Ἡ τελικὴ ἴου παρεμβασίς ἔσται μόνον ἵνα μὴ τὸ κακὸν θριαμβεύσῃ ἐν τέλει διὰ τᾶφανισμοῦ καὶ τῶν τελευταίων δικαίων, καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος αὐτῶν τὸ κακὸν πολεμοῦντων καὶ διὰ τοῦτο φύσει ἀδυνατούντων φέρειν ἕκαστος ἅπαν τὸ μετὰ ματίας κατ' αὐτοῦ ἐπιπίπτον κακόν, ἐξ αἰτίας τῆς *φαινομένης, οὐδέποτε δὲ πραγματικῆς*, διηνεκοῦς τοῦ Θεοῦ ἀπουσίας ἀπὸ τῆς κατὰ τοῦ κακοῦ μάχης· ἦτοι, μόνον ἵνα σωθῶσι τῶν δικαίων οἱ τελευταῖοι καὶ μέγιστοι δυνατοὶ ἐπὶ γῆς ἅγιοι, κοῦχι ἵνα τὸ καλὸν βιαίως καὶ ἐπ' ἀδίκων βληθῇ! *Οὐ γὰρ* τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀπόλλυνται οἱ τῶν μεγίστων ἡσσοτες ἅγιοι· καθότι *οὐδενὶ* ὁ Κύριος ἐπιβάλλει δοκιμασίαν μείζονα τῆς δυνάμεως ἐκάστου ἡμῶν φέρειν αὐτήν, ὥστε πάντας ἡμᾶς δοκιμάζεσθαι πρὸς τὴν παρ' ἐκάστου ἐκάστοτε *δυνατὴν οὐκ ἀδύνατον* βελτίωσιν δι' αὐτῆς· ὡς ὅτι ἄλλως, βεβαία ἦν ἂν ἡ ἦττα! Κόλασις *οὐκ ἔσται ἡ ἄδικος ἐπὶ κακῶν βιαία ἐπιβολὴ τοῦ καλοῦ, ἀλλ' ἡ ἐπ' αὐτῶν μόνων δικαία ἐπικράτησις τοῦ κακοῦ, ὅπερ ἐφ' ἑαυτῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν βαλεῖν διὰ παντὸς τοῦ βίου αὐτῶν ἐπεζήτησαν!* Ἰνα γεύωνται τοῦ ἰδίου αὐτῶν γεύματος, ὃ ἑαυτοῖς ἐν τέλει ἠτοίμασαν! Ὡς πάντες στρώσομεν οὕτω καὶ κοιμησόμεθα!

(β) Καὶ ὡς ἡ *σὺν Θεῷ* ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ εὐδαιμονία ἐστὶ τᾶναζητεῖν καὶ βιοῦν τὸν *σὸν* ἐπὶ γῆς ἄριστον ζωῆς τρόπον, ἄφες ἕκαστον τῶν λοιπῶν, μετὰ τὸ *καλῶς* διδάξαι αὐτούς, ἀναζητῆσαι καὶ βιώσαι τὸν ἑαυτοῦ *κατὰ κείνου τὰ τάλαντα!* [Μὴ παρανόει, καὶ μὴ δόκει ἐκ Θεοῦ σὸν τάλαντον, ἢ ἐκ Θεοῦ φυσικὴν σου κατάστασιν, τὴν ἦν ἐπὶ σε σὺ αὐτὸς βάλλεις διαστροφὴν, ἦν εἶτα διώκεις βάλλειν ἐπ' ἄλλους! Ἡ διαστροφῆς βίωσις οὐκ ἔστιν εὐδαιμονία, *παρὰ τὰ λεγόμενα*· ἀλλὰ *συνειδητὴ* βλασφημία, *παρὰ τὰ δῆθεν ἀντιλεγόμενα!*] Καὶ *μὴ* ποσῶς παρεμβαίνης βιαίως εἰς τὴν ἐκείνου ζωὴν, ἐκ Θεοῦ σοι δοθὲν δοκῶν τοῦτο δικαίωμα, ὑπερορῶν τὴν ἐν τούτῳ κειμένην κάπαραβίαστον εἶν' ὀφειλομένην ἀμοιβαιότητα!²¹ Ἡ *σὺν Θεῷ* ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ εὐδαιμονία *οὔτε βιάζει οὔδ' ἐκβιάζει τὸν ἀδελφόν,*

²¹ Ἐν αὐτοῖς ὁμιλῶ περὶ τῆς βιαίας ἐπιβολῆς ἄλλοις τῆς σῆς ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως. *Οὐχὶ* περὶ ἐγκλημάτων κατὰ τὸ κατ' ἀνθρώπους καλούμενον

άπλως τὸ ὀρθοῦ βίου ὑπόδειγμα ὑπαινίσσεται, *κάδελφικὴν νουθεσίαν* παρέχει αὐτῷ τοῦτο μόνον ὑποδηλοῦσαν! Φοβερὸν ὅτι ὁ πόλεμος πλέον μαίνεται μεταξὺ κατὰ τρεῖς πίστεις πιστῶν *εἰς τὸν αὐτὸν Ἔνα* πιστευόντων Θεόν, ὃν ἕκαστος ἀπλως *νομίζει* κατὰ τὸ δοκοῦν! Εἰ τὸ σὸν δοκοῦν πως δοκεῖς σὺ ἀνώτερον, δεῖξον ἡμῖν, ἵνα πάντες πεισθῶμεν! Οὐδεὶς γὰρ βούλεται βλασφημεῖν τὸν Θεὸν αὐτοῦ, ἥσσονα τῶν ἀρίστων πιστευῶν τὰ ἔργα ἢ τὰς διαθέσεις Αὐτοῦ! Καὶ σοβαρῶς περὶ τούτου πάντες διανοεῖσθαι ὀφείλομεν, ἵνα μὴ τὸν Θεὸν ἡμῶν βλασφημῶμεν· αἰεὶ τὸ ἡμέτερον περὶ Αὐτοῦ δοκοῦν βελτιοῦντες! Εἰ χῶς τοιοῦτος ἀνομολόγητος παραμένει, *πᾶς* δι' ὄπλων φονικῶν πολιτισμικὸς πόλεμος *βαρβαρικῶς περὶ τὸν Θεὸν* διεξάγεται, καὶ *κατὰ τοῦ Θεοῦ βλασφημία* ἐστὶ! Μόνον ἂν ἐν εἰρήνῃ, ἀγάπη καὶ πίστει διεξάγῃθ' ὡς δι' *ἐπιχειρημάτων ἔλλογος ἢ ἀδιάπτωτος ἄμιλλα*, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτῆ εὐλογεῖται· ὅτι *μόνον οὕτω γίνε-ται πάντων περὶ Ἀληθείας ἀρίστευμα!* Σὺν Θεῷ εὐδαιμονία ἐστὶ τὸ ἰδεῖν ἐπικρατοῦσαν τὴν *κατὰ Λόγον ἀρίστην περὶ Θεοῦ δόκησιν*, ὥστε καὶ σὺ ὁ πρὸ μόλις ὀλίγου ἀλλόπιστος μετὰ χαρᾶς προσκυνήσης Αὐτόν, μὴ θέλων δοκεῖν ἥσσονα πέρι, *κᾶρα βλάσφημα*, κατ' Αὐτοῦ! Ὅτι *κάν* τούτῳ πᾶσα κριθῆσθε' ἡ ἱστορία τοῦ γένους ἀνθρώπων!

§234. (α) Εἰ δικαίως ἐν τῷ παρόντι καιρῷ σὺ δοκεῖς βάρβαρον τὴν παρελθοῦσαν βιαιάν ἀσιατικὴν ἐπ' ἄλλων ἐπιβολήν, ἀσφαλῶς οὐκ ἔξεστί σοι ποσῶς χρῆσθαι τῷ κείνῳ τρόπῳ ἐπιβολῆς! Εἰ σὺ νῦν ὡς ἐκείνοι, ἢ καὶ χεῖρονα τῶν ἐκείνων ποιεῖς, ἐκείνων σαυτὸν βαρβαρώτερον καταδείκνυς, ὅτι ἡ γνώσις τῆς ἱστορίας οὐκ ἀπέβη

"Δίκαιον", καθ' ὃ *ἡ βία φεῦ ἐπιβάλλεθ' ἵνα μὴ οἱ κακοὶ εἰς κόλασιν τρέψωσι πᾶσαν τὴν γῆν!* Ἐὰν ἡ ἐπὶ Θεῷ ἀπιστία καταργήσῃ ὡς καὶ τὸ "Δίκαιον" τῶν ἀνθρώπων, ὁ βίος ὄντως ἔσεται *ἀβίωτος!* *Μὴν* οὖν εἰς ὀλίγον θεῶρει τὴν *ἔως ἐξαλείψεως συνεχῆ* τε καὶ πονηρὰν τῶν πονηρῶν μείωσιν, *δῆθεν* δι' "ἀνθρωπιστικούς" λόγους! Τοιοῦτος *ὄντως* μακρὰν μείζων λόγος ἐστὶν ὁ ἔστω *κατ' ἐλάχιστον βιώσιμος* τῶν ἀγαθῶν βίος, ἵνα μὴ τις ἡμῶν πνευματικῶς μαλθακὸς γένηται, *οὐχὶ* δ' ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν ἐγκληματιῶν ἀπὸ τῆς *ἀναγκαίας καταστάσεως* ὑπ' αὐτῶν μόνων (χάριν ἀκριβῶς τοῦ μακρὰν μείζονος αὐτοῦ ἀγαθοῦ) ἐν φυλακαῖς στερήσεως τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν, ἧς *ἀποδεδειγμένως* τε καὶ *σκοπίμως* ἐποιήσαντο κακὴν χρῆσιν! Εἰ ὁ *δῆθεν* τοῦ ὄντως προτιμηθῆ λόγος, ἡ κοινωνία *αὐτοκτονεῖ* [ὅπερ *ὡσαύτως* καὶ *δι* αὐτὴν *γε* τὴν φύσιν αὐτοῦ *μάλιστα* μείζον καὶ *κατὰ τὰνθρώπων* "Δίκαιον" ἐστὶν *ἀδίκημα!*], ἐνεργῶς οὕτω συντασσομένη τοῖς πονηρῶς κατ' αὐτῆς καὶ δι' αὐτῆς κατ' αὐτοῦ *γε* τοῦ Θεοῦ βάλλουσιν! Ὡς δέ γ' ὁ ἐπὶ γῆς βίος προθάλαμος ἐστὶ *τάκολουθοῦντος*, δίκαιον ἐστὶν οἱ κατὰ τοῦτον δρῶντες *κακοποιῶς* ὅπως *κάν* αὐτῷ *γεύσωνται* τῆς ἀκολουθοῦσης *ποινής!* Καὶ *ὄντως ἀνθρωπιστικῆ* αὕτη καθίσταται τὴν ἀκολουθοῦσαν ὑπομνησκουσα, δι' αὐτῆς ὁ *κατάδικος* τὴν ἐπερχομένην ἂν ἀποφύγῃ!]

σου βοηθός!: Μὴ οὖν σὺ μετέρχου τοῦ τρόπου τῶν παλαιῶν γνησίων ἀσιατῶν: "Ὅτι ὡς γνήσιοι παλαιοὶ ἀσιᾶται φερόμεν' οἱ μεσαιωνικοί, *μίαν* δοκῆσαντες εἶναι, τὴν *τότε*, αὐτῶν ὡς τὴν μόνην "ὀρθὴν" πιστευθεῖσαν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστιν· *ἕνα*, τὸν *τότε*, αὐτῶν ὡς τὸν μόνου ὀρθὸν τρόπον τῆς πίστεως· *μίαν* ἀπὸ Θεοῦ, τὴν *τότε*, αὐτῶν αὐτοκρατορίαν· *ἕνα*, τὸν *τότε*, τρόπον αὐτῆς· *μίαν* ὡσαύτως ὑπέθεσαν εἶναι καὶ τὴν *τότε* ὑπ' αὐτῶν ἐκληφθεῖσαν ὡς διηλεκτῶς μόνην ὀρθὴν ἐπιστήμην, ἥτοι τὴν *τότε* "θεολογίαν" αὐτῶν· τὰς δὲ λοιπὰς ἐπιστήμας ὡς φύσει μὲν μὴ ὀρθὰς, μόλις ὅμως δ' ἀνεκτὰς διὰ λόγους *ἀναγκαίως* δῆθεν "θείας οἰκονομίας": *πλήρως* ἀποτυχόντες κατανοῆσ' ὅτι *ἦσσαν* *οὕτω* τῆς *Τελείας* ὠνόμασαν τὴν Σοφίαν Θεοῦ! [Ἐτέρα οὐτινος τυπικῶς ἀσιατικῆ ἐκδοχὴ ἐστὶ καὶ τὰ νῦν συντελούμεν' ὑπὸ σημιτῶν ἐν Ἀσίᾳ· ὅπου μαίνεται διὰ τῆς "θεολογίας", ὡς ἀνομολογήτου *αἰτίας*, ὁ πόλεμος!]

(β) Μὴ σαυτὸν ἐξαπατᾶς Ἀδελφέ, σαυτὸν δοκῶν ἐκ τῆς βαρβαρότητας ἀποδράσαντα διὰ μόνης τῆς ἐπὶ Θεῷ πίστεως, ἣν σὺ μὲν δοκεῖς "ὀρθὴν" εἶναι, ὅμως δ' οὐδέποτε ἔβαλες ὑπὸ τὸν αὐστηρότατον δυνατὸν ἔλλογον ἔλεγχον!: Μάλιστα γὰρ βαρβαρώτερον σαυτὸν καταδείκνυς τὸν τῆς βαρβαρότητας μετερχόμενος τρόπον, κρυπτόμενος ὀπισθεν τῆς οἴας ἄνευ τοιοῦτου ἐλέγχου ὡς "ὀρθὴν" ἐκλαμβάνεις ἐπὶ Θεῷ πίστιν! Τὸ "χριστιανῶν" λαβὲ ὡς παράδειγμα: Τοῦ Χριστοῦ ἐλθόντος καὶ τοῦ Πνεύματος Αὐτοῦ ἰουδαϊκῶς παρεξηγηθέντος ὡς ἐναντίου πρὸς τὸ τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ τοῦ *ἐπὶ μόν' ἀνωτέρα* τρόπου τῆς προσπάθειας ἐκείνης, ὁ "χριστιανισμὸς" *ἀπαιδεύτως ὅμως δὲ καὶ κατεπιγνώστως εἰς τὸ ἐλάχιστον ὑπεβίβασεν ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ δῆθεν δοκῆσας αὐτόν, τὸν ὑπ' αὐτοῦ, οὕγε τοῦ Χριστοῦ, ἐπιβληθέντα* τρόπον σωτηρίας τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς: *Οὕτως* ἐθεωρήθη ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι διὰ ταῦτο μέτρον κριθήσονται, τουτέστι διὰ μόνης τῆς ἀπλῆς-ἀπλοϊκῆς *κἂν οὐσία βαρβάρου* αὐτῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως· *κἂν ἕτερα κάξ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ* ἢ ἐκάστου τὰ τάλαντα, δι' ὧν ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος πρῶτον μὲν *ὀρθῶς ἀναπτύσσειν τὸ καθολικὸν αὐτοῦ Πνεῦμα* καὶ δι' αὐτοῦ ὕστερον καὶ δι' ὅλου τοῦ βίου αὐτοῦ οἰκοδομεῖν τὴν πολιτείαν αὐτοῦ καὶ προσάγειν τὴν χεῖρα πρὸς τὸ παράγειν τὰ δι' αὐτῆς ἀπτά ἑαυτοῦ ἔργα, δι' ὧν πάντων καταδείκνυθ' ἡ ἀληθῆς ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστις. *Οὕτως* ὠκοδομήθη ἡ μία καὶ μόνη ὑπὸ τῶν "θεολόγων" θεωρηθεῖσα "ὀρθὴ ἐπιστήμη", ἡ κοινῶς μέχρι τοῦδ' ἀποκληθεῖσ' ἀλλὰ *χωλῆ ὄντως οὐσα* "θεολογία"· καὶ "κατ' ἀνάγκης οἰκονομίαν" ἐπ' αἰῶνας μακροῦς "ὑπηρετήθησαν" ὑπὸ τῶν "χριστιανῶν" πᾶσ' αἱ λοιπαὶ καὶ κατὰ τὴν *κατ' αὐτοὺς δῆθεν* "φύσιν" αὐτῶν "μὴ ὀρθαί", ἀπισχναιθεῖσαι ἐπὶ

τουλάχιστον, ίνα μὴ τὸν ἄνθρωπον περιαγάγῃ πρὸς τὸν διάβολον! Διότι οὐδέποτε αὐτούς, ἠθελημένως οὕτως οὐσία ἀμαθείς διαμειναντας, ἀπησχόλησεν ὁ Θεοῦ τρόπος δημιουργίας τοῦ σύμπαντος ὑλικοῦ Κόσμου, ἥτοι ὅτι κατὰ θείαν, ἀσστηροτάτην, ἀληθῆ, κἀν αὐτῷ ἐντυπωθεῖσαν συνολικὴν Ἐπιστήμην ὁ Κόσμος ὠκοδομήθη· οὐδὲ κατὰ τιν' ἄλλως ἀπροσδιόριστον "οἰκονομίαν" ἀνάγκης, ἢν "ἀπλῶς" ἀνέχεται ὁ Θεὸς διὰ τὸ εἶν' ἀδύνατον ἄλλως ἢ σοφώτερον ἄνευ αὐτῆς ποιηθῆναι τὸν Κόσμον! Ὑπερεῖδον, οὐδὲ μόν' οἱ "χριστιανοὶ θεολόγοι" ὅτι οὕτως, ἄρ' οὐσία ὑπονοοῦσι ὡς ἐν τῷ Θεῷ μὴ ὄντα τινὰ σοφώτερον τρόπον δημιουργίας τοῦ Κόσμου, τουτέστι λέξουσιν ἄλλαις, ὅτι διὰ τὰδύνατον τοῦ σοφώτερον ποιεῖσθαι τὸν Κόσμον ἄνευ "οἰκονομίας" ἀνάγκης, εὐθέως καὶ ἐκ τοῦ πονηροῦ ἄρα, τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ εἰσηγοῦνται τὴν παρ' αὐτῶν οὕτω διδασκομένην δημιουργίαν τοῦ Κόσμου, δι' ἧς οἱ ἀδιόρθωτοι αὐτοὶ παλαιοὶ ἀσιᾶται, διὰ τὸ δῆθεν φύσει ἀδύνατον φυγεῖν ἀπ' αὐτῆς, διττὴν οὕτως, εἰ καὶ σιωπηρῶς, οὐσία ἀρχὴν τοῦ Κόσμου ὑπονοοῦσι! [Συγχώρησον Ἀδελφὲ τὴν πολλὴν περίσσειαν τούτων τῶν λόγων, σκοποῦσαν εἰς τὸ μὴ τινα σκιὰν παραμεῖν' ἐν παντὶ νῶ οὐκέτι τραφέντι διὰ λόγων μεστοτέρων μειόνων! Ἀπ' αὐτῆς γὰρ τῆς παρανοήσεως ἐξεκίνησαν πάντα τὰ διὰ βλασφημίας Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ἡμῶν εἰσαχθέντα προβλήματα!: "Ὅτε κατὰ "θείαν οἰκονομίαν" ἀνάγκης δοκεῖται πᾶσ' ἢ πέραν τῆς αὐτῶν τοιαύτης "θεολογίας" λοιπὴ ἐπιστήμη, ἥτοι ὅτι ὁ Θεὸς ἀνέχεται ταύτην δῆθεν διὰ τὸ καὶ Αὐτῷ εἶν' ἀδύνατον φυγεῖν ἀπ' αὐτῆς καίτοι εὐθέως ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐρχομένης, κἄλλα πόλλ' ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς "κατ' οἰκονομίαν" ἐν τῷ ἡμετέρῳ κόσμῳ εἰσάγεται τῇ σιωπηρᾷ εὐλογίᾳ τῶν "θεολόγων"! Ὑπερεῖδον αὐτοὶ ὅτι οὐτε τυχαίως οὐτ' ἄνευ πάσης τῆς κατὰ Λόγον Θεοῦ ἀναγκαίας ἐπ' αὐτῷ περισκέψεως, ὅπερ βλάσφημὸν ἔστι καὶ διανοεῖσθαι καὶ λέγειν, ἀλλὰ κατ' Ἐπιστήμην τελείαν κοῦπως ἐκ τοῦ πονηροῦ, ποιεῖ ὁ Θεὸς πάντα τὰ ἔργα Αὐτοῦ· ἄρ' οὖν καὶ τὸν Κόσμον καὶ τὸν ἐν αὐτῷ ἄνθρωπον· ἥτοι, ὅτι ὡς θετικὸς ἐπιστήμων καὶ μηχανικὸς τέλειος ἐνήργησεν ὁ Θεός, οὐδενὸς φεισθεὶς κόπου δημιουργίας, οὐνεκα καὶ διὰ τῶν "χειρῶν" Αὐτοῦ (ὡς ἐρρήθη, ἵνα τοῦτ' ἐπὶ τέλους παρὰ πάντων κατανοητὸν γένηται!) τὸν ἄνθρωπον "ἔπλασε", τουτέστι, καὶ "χειρωνακτικὴν" ἐπὶ τοῦτο μετελθὼν ἐργασίαν ὡς καὶ αὐτὸς ὁ οὕτως μὴδ' ἀπὸ τῶν διὰ τῶν χειρῶν ἔργων ἀπέχων ἐπὶ πάντων Θεός, οὐδ' ὅλως κατὰ τὰνθρώπινον μέτρον "ἀριστοκράτην" ἀπὸ τῶν διὰ τῶν χειρῶν ἔργων ἀπέχοντα ἑαυτὸν καταδείξας, καίτοι ἀποδεδειγμένοι ὄντ' ἀληθέστατον πάντων ἀριστοκράτην ἑαυτὸν καταδείξας διὰ τῆς θαυμαστῆς τοῦ δημιουργήματος τελειότητος· μηδενὶ ποτ' ὀρθῶς

σκεπτομένω δούς μηδεμίαν λαβὴν ἀτελῆ καταδείξει εἴτε τι τῶν ἔργων Αὐτοῦ, εἴτε τὰ διὰ τούτου αἰδίως διωκόμενα!

(γ) [Μὴ δὲ σὺ σπεύδῃς ὑποδεικνύειν τὰς ἐκ γενετῆς φυσικὰς τῶν ἀνθρώπων ἀναπηρίας!: Οἱ φυσικοὶ νόμοι οὐκ αἴρονται χάριν ἀνοήτου "εὐδαιμονίας"! Αἱ τοιαῦται ἀναπηρίαὶ μόνην ὑποδηλοῦσι τὴν *συνεύρεσιν βιαίως συμπαρισταμένων παραγόντων καὶ συνθηκῶν, ἀφεύκτως* ὀδηγησασῶν εἰς ἐκείνας! Καθ' ἡμέραν νέας ἢ ἐπιστήμη ἀσθενειῶν αἰτίας ἀνακαλύπτει, πάσας εἰσαγομένας δι' οὗ ἐκλέγομεν τρόπον τοῦ βίου, *πάσας φευκτὰς καὶ πάσας φευκτέας!* "Ὅτι δι' ἄγνοιαν ἔστω τοιαύτας ἐν τῷ βίῳ εἰσάγομεν, οὐδόλως καθίστησιν ὑπεύθυνον τὸν Θεόν! "Ἄλλως τε *θηητὸν* Οὗτος ἐδημιούργησε τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ γῆς· οὐκ ἀθάνατον, ἵνα καὶ διὰ τῆς ἀσθενείας καὶ τοῦ θανάτου συνέρχεται ἀπὸ τῆς ἄλλως ἀκατασχέτου αὐτοῦ ἀσωτείας! *Ἀληθῶς* ἁμαρτίαι γονέων "παιδεύουσι" τέκνα! Ἰδὲ ποσοστικῶς τὰς γενετικὰς ἐν τῷ γενικῷ πληθυσμῷ τῶν ἀνθρώπων ἀναπηρίας: Ἀληθῶς σὺ νομίζεις ὅτι ἀγαθὴ μόνη τύχη, οὐ δὲ νόμῳ Θεοῦ ἢ *ὑγείας* τάξις ἐν τῷ Κόσμῳ εἰσάγεται; Ἀντιπαράταξον τὰ *ἐπιστημονικά* σου ἐκ τῶν πιθανοτήτων τῆς γενικῆς ἀταξίας ὑπὲρ τῆς τάξεως ὑγείας ἐπιχειρήματα!]

§235. Ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀτέλειαν τῶν ἔτι κάπὶ τελειότητ' ἀγωνιζομένων ἀνθρώπων καὶ τὰς ἐκείνης αὐτῶν πάθη, ἃ μάλισθ' ἡμῶν κάλλιον διαχωρίζει αὐτὸς ὁ Θεός, πῶς ἄρ' ἀληθῶς ἡμῖν ἔξεστι δοκεῖν ξένον πρὸς τὸν Θεὸν τὸ *πέραν παθῶν ἐπὶ πᾶσαν δοκηθεῖσαν τελειότητα κἀρετὴν χαρακτήρος ἀνθρώπου καὶ ἔργου τεθὲν Πνεῦμα τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων*, καθ' οὗ μόνου μετὰ μανίας ἐπήλθον οἱ ἐξ Ἀσίας εἰσαχθέντες ἐκείνους ἀκολουθήσαντες "χριστιανοί", οἱ ἄλλως διατηρήσαντες ἐν ἑαυτοῖς *πάντα τὰ κοινὰ* πάθη; Τί ὄντως ἐποίησαν οἱ Ἕλληνες μέγα, ἐπιγνώστως ἢ κἀνεπιγνώστως κατὰ τοῦ Θεοῦ; Μήπως ναοὺς, ἢ ἀγάλματα, ἢ ποιήματα, ἢ ἐπὶ σοφία διανοήσεις; ἢ μήπως ἠναντιώθησαν τῷ Θεῷ κατὰ τὴν μικρότητα τῶν κατ' ἀλλήλων παθῶν αὐτῶν, ἐκ Θεοῦ δοκήσαντες ἀνώτερα τῶν τῶν ἐναντίων τὰ ἴδια δικαιώματα, ἀκριβῶς ὡς ἕως τοῦ νῦν καθορῶμεν τοὺς σημίτας δοκεῖν; Ἀλλὰ τί τὸ ἐλληνικὸν κατέστρεψαν οἱ ἐνσκήψαντες "Χριστιανοί"; Μήπως μόνον τὰτελῆ τοῦ Ἑλλήνων προτέρου πολιτισμοῦ, εἰς μείζον' οὕτως ὕψη ἀναβιβάσαντες τὸν λοιπὸν, ἢ μήπως αὐτὸν ἅπαντα; ἢ μήπως μόνον τὰ πάθη ἐπεζήτησαν διορθῶσαι, πᾶσαν διατηρήσαντες καὶ τοιῶσαντες τὴν λοιπὴν ἐπὶ πάσῃ τελειότητι ἀρετῆν; ἢ μήπως μόνον ἀναπροσδιώρισαν ἐπὶ τὸ πολιτισμικῶς ἔλασσον, εἰ μὴ ὄντως ἐλάχιστον, πᾶσαν τὴν ἀρχαίαν τελειότητα κἀρετῆν, μηδὲν τῶν ἰδίων βαθέων παθῶν ἀρετῆ καὶ Θεῷ ὑποτάξαν-

τες; Ὅτ' ἐπήλθον αἱ θεολογικαὶ ἔριδες, μήπως διὰ μόνης τῆς φιλί-
 ας πρὸς ἀλλήλους φιλοσοφίας ἐπεζήτησαν διασαφῆσαι τὰ τοῦ Θε-
 οῦ, ἢ μήπως κυρίως διὰ τὰ κατ' ἀλλήλων μέχρι καὶ μίσους καὶ διώ-
 ξεων ἐξικνούμενα πάθη μᾶλλον ἐφθασαν εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν σα-
 φεῖς δογματικὰς διαφοράς, ἥσσοινα μὲν τάριστον δοκοῦντες ἀλλ' οὐ
 γ' ὡς τοιοῦτον κάποδεικνύντες τὸν παρ' ἑτεροδόξων δοκούμενον εἶ-
 ναι Θεόν, "ἄγνωστόν τε κάπερινόητον" πάντες τὸν ἑαυτῶν ἀνομολο-
 γοῦντες Θεόν, περὶ ὅν πάντες αὐτοὶ ἐδογματίζον διὰ μόνης τῆς
 "πίστεως" κἄνευ ταύστηρως Καθαροῦ σὺν Θεῷ Λόγου· ἀσυναισθή-
 τως τοῦ δι' ἀκριβῶς τούτου τοῦ τρόπου αὐτῶν λέγειν ὡσαύτως "ἄ-
 γνωστόν τε κάπερινόητον" ὡς καὺτὸν τὸν Χριστόν, παρὰ πάντων αὐ-
 τῶν πιστευόμενον *ἐνανθρωπήσαντα* Θεὸν-Λόγον· *προφανέστατα ἄρ'
 ἵνα καλῶς παρὰ τῶν ἀνθρώπων γνωσθῆ!*; Ἡ μήπως σκοπίμως "ἄγνω-
 στοὶ" ὠνόμασαν τὸν Θεόν, ἵνα διὰ τούτου τοῦ τρόπου συγκαλύψωσι
 τὰς κατ' Αὐτοῦ αὐτῶν βλασφημίας, *καίτοι ἐνανθρωπήσαντα κἄρα
 ἤδη γνωσθέντα ἡμῖν!*; Τοῦ Κυρίου εἰπόντος· "... τοσοῦτον χρόνον μεθ'
 ὑμῶν εἶμι καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; Ὁ ἑωρακῶς ἐμὲ ἑώρακε τὸν Πατέ-
 ρα... Εἰ ἐγνώκειτέ με καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν, καὶ ἀπ' ἄρτι γι-
 γνώσκετε Αὐτόν καὶ ἑώρακατε Αὐτόν, [ὅτι ἐμὲ ἤδετε]", πῶς σὺν Θεῷ ἄρ'
 αὐτοὶ λέγουσιν "ἄγνωστοὶ" τὸν παρ' αὐτῶν ἑωραμένον Θεόν; Τίς
 στοιχειωδῶς φιλοσοφῶν Ἑλλην περιέπιπτεν ἂν εἰς τοιοῦτους χον-
 δροὺς περὶ τὸν Θεὸν παραλογισμοῦς; Τί οὖν φήσομεν; Ὅτι πρόοδος
 ἦν τοῦτο, ἐπὶ τῇ Σωκρατείῳ διαλεκτικῇ προσθεθεῖσα· ὅτι κατὰ τοῦ-
 τ' ἀτελής ἦν ἡ ἀρχαία φιλοσοφία; Ἡ μᾶλλον ὅτι ἀπαιδευτῶν περὶ
 τᾶριστα ἀσιατῶν ἦσαν αὐτὰ πάντα διανοήματα, σὺν τῷ χρόνῳ δια-
 δοθέντα τῷ κόσμῳ παντί; Κατὰ τίνα τῶν λεπτοτάτων τῆς ἀρχαίας
 φιλοσοφίας ἀναζητήσεων αὕτη ἐτελειώθη ὑπὸ τῶν "χριστιανῶν",
 τῶν λαθῶν αὐτῆς λεπτομερῶς καταδειχθέντων κάρθέντων; Ἐὰρ εἰ-
 χομέν ποτ' ἐν τῷ ἑλληνικῷ ἢ καὶ παντὶ τῷ "Χριστιανισμῷ" ἔκρηξιν
 ἐπὶ γενικὴν τελειότητα τοῦ δημιουργικοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ παντὸς
 τοῦ λοιποῦ πνεύματος ἢς ὁμοίαν οὐδέποτε πρότερον ἔγνω ὁ κόσμος,
 ὡς ὄντως ἔδει ἀναμένεσθαι δημιουργηθῆναι διὰ τῆς ἐπὶ τῷ ἑλληνι-
 κῷ πνεύματι προσθήκης τ' *Ὀρθοῦ Χριστιανικοῦ*, ἐπὶ νέα πρότερον
 ἄγνωσθ' ὑψη ἀγαγοῦσαν τὸν *σύμπαντα καθολικὸν* Ἀνθρωπον-Πολί-
 τιν τοῦ ὑπὸ τὸν Θεὸν Κόσμου; Ποίαν ἄρα εὐδαιμονίαν ἔξεστιν ἡμῖν
 ἀναμένειν ἐγκαθίστασθ' ἐπὶ γῆς ἄνευ ἀκριβῶς ταύτης τῆς ἐξελίξε-
 ως τῆς *Λογικῆς σὺν Θεῷ Πολιτείας*; Ἴδε τὴν βυζαντινῶν βαθυτάτην
 καθαρῶς ἀσιατικὴν φιλοσοφικὴν ἀφασίαν, ὅλως ἄγνωστον πρότερον
 τῷ ἑλληνικῷ κόσμῳ, τοῦ Λόγου οὐδόλως πλέον, οὐ κάλλιον ἐν αὐτοῖς
 ἢ ὡς ἐν μόνοις τοῖς Ἑλλήσι πρότερον ἐνεργοῦντος, εἰς πλήρη ἐν

τῷ τέλει ἀνυπαρξίαν ἀγαγοῦσαν καὶ τὸ κράτος αὐτῶν! Ἴδε καὶ τὸν εἰσέτι ἀποκαλοῦντα ἑαυτὸν Ἕλληνα· τὸν οὐδὲν τῶν ἀνεπιστρεπτι ἤδη μεγάλων ἱστορικῶν συμβάντων κατανοοῦντα καὶ διὰ μόνης τῆς καθαρῶς ἀνοήτου πλέον αὐτοῦ "πίστεως" ἀλογίστως ἐλπίζοντα (κὰν τούτῳ οὔτῳ τὸν παρ' Οὐ ἐλπίζει βοήθειαν λαμβάνειν Θεὸν βλασφημοῦντα), διὰ μόνης χαριστικῆς τινός, οὐ δ' ὡσαύτως *ἀξίους μόνους ἀξίως ἐπιβραβεύουσης*, Αὐτοῦ παρεμβάσεως ἐπὶ τὰ πρότερον ἀποκατασταθῆναι· οὐδὲν οὕτως ἀξιώτερον τῶν τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων ἔργον ποιοῦντα ὥστε πρὸς αὐτὸν μᾶλλον ἐπικλιθῆναι τὴν Θεοῦ εὐαρέσκειαν· ἤτις δῆθεν ἀγαθὴ καὶ νῦν καλουμένη "χριστιανικὴ" στάσις παντελῶς ἄγνωστος τοῖς Ἑλλησι πρότερον ἦν! Ἴδε τὰς ἐν τῷδε καιρῷ ὑπ' "ὀρθοδόξων ἑλλήνων" περιπαθῶς, ἀπόντος τοῦ Λόγου, διεξαγομένας πολιτικὰς καὶ λοιπὰς "συζητήσεις": αἵτινες πάν ἕτερον ἢ Ἀληθείας *συν-ζητήσεις* εἰσί! Τί οὖν φῆς; Ὅτι τιμία προσθήκη ἐστὶ ταῦτ' ἐπὶ τῆς Πλάτωνος Πολιτείας ἢ Νόμων, ἢ μᾶλλον ἀθλία, ἀτέρμων κἀσίγαστος βαρβάρων ἔρις καὶ πανδαιμόνιον, βλάσφημον τοῦ Λόγου καταδεικνύσ' ἅπαντα τὸν λαὸν τὸν ταῦτ' ἀνεχόμενον, τὸν οὐδεμίαν ἰδίαν εὐθύνην περὶ τούτων καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ἀθλιῶν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ συμβαινόντων ἀναγνωρίζοντα, τὸν παρ' οὐδενὸς τῶν λοιπῶν πλέον δικαίως τιμώμενον ὡς ἀληθῶς ἀρμόττει τοῖς Ἑλλησι; Διὰ μόνης τῆς ἐξ Ἀσίας εἰσαχθείσης γενικῆς περὶ τὰ σπουδαῖα παρανοήσεως πάσα μετὰ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας κατὰ τὸν μεσαιῶνα πρόοδος ἐπεδήθη, καὶ πολιτισμὸς μέχρι τῆς σήμερον παρ' Ἑλλήσιν ἐνομίσθη μόνη ἢ περὶ τὸ παρελθὸν κάλλος ἀνοήτως ὀνειροπολοῦσ' ἐνασχόλησις, ἐκεῖνο μὲν ἀπλῶς "νοσταλγοῦσα", ἐπὶ δὲ τῷ αἰωνίῳ κάλλει οὐδόλως ἀμιλλωμένη, ἀντὶ τῆς σκοπίμως ἐκ Θεοῦ ὀρισθείσης ἐλλόγου, κάρ' εὐδαίμονος, εἰ καὶ ἐπιπόνου ἐτοιμασίας ἔτι καὶ ἔτι καλλίονος μέλλοντος!

§236. (α) Τοῦτ' ἔστω ἡμῖν ὡς παράδειγμα: Ὅτι ἐνῶ μὲν θεία ἐθεωρήθη ἢ τοῖς ἀνθρώποις δοθείσα τοῦ "αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς" ἐντολή, ὅμως δ' οὐδόλως κατενοήθη εἴθ' ὅτι οὐκ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ πάντα κατὰ κόσμον συμφέρουσα ἡμᾶς αὐτῆς παρανόησις, οὐδ' ὅτι διὰ μόνης τῆς σκληρῶς παρ' ἀνθρώπων παραχθισομένης σκληρᾶς ἐπιστήμης [νῦν ὡς θετικῆς τε κἀφηρμοσμένης γνωστῆς, κούχι διὰ τῆς μαλακῆς καὶ φλυαροῦ δῆθεν "ἐπιστήμης", τῆς ἀπὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν περισσῶς ἀσκουμένης δι' ἠθελημένως ἀνακριβῶν λόγων οὐδὲν ἐχόντων οὐσί-ας περιεχόμενοι, χούτως ἐπιστήμης μὴ οὔσης] ἦν ἂν δυνατὴ αὐτὴ αὐτῆ ἢ Λογικῆ κᾶρα μόνη ὀρθὴ ἐκτέλεσις τῆς ἐντολῆς ταύτης! Τουτέστιν ὅτι· εἰ κἀναγκαῖα, ὡς ὄντως ἐστὶ, πάντη ὑπὸ τὸν αὐτὸν Ἐνα

Θεόν τε καὶ Λόγον πᾶσ' αἰὶ παραμένει ἡ ὀρθὴ ἐπιστήμη· κοῦκ ἐκπορεύετ' ἐπὶ τὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ Κακοῦ, ὡς εἰσέτι βαθέως πιστεύει ἡ ἀνὰ τὸν κόσμον πλειὰς τῶν παντὸς δόγματος "εὐσεβῶν Χριστιανῶν θεολόγων", οὐδὲν διδασκομένων ὑπὸ τῆς καθ' ὅλα *Λογικῆς ἀναμονῆς* τοῦ Κυρίου Θεοῦ, χάριν τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης Αὐτοῦ ὑφισταμένου γε τὰς ὑβρεις ἡμῶν!

(β) *Οὐδ' ἄλλως ἔχειν τὰ πράγματα ἢν ἂν δυνατὸν*: "Ὅτι ἀγαθὸς ὁ Θεός, ὅλως ἄλλα ἐδόκησε δι' ἡμᾶς, δι' ὃν χρόνον ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ ἐσμέν, παρὰ τὰπὶ μακρὸν ὑπ' Ἀσιατῶν "θεολόγων" λεγόμενα ἢ σιωπηρῶς ἀνομολογούμενα! Ἀγαθὸς ὢν ὁ Θεός, πῶς ἄρ' ὡς κοιλάδα κλαυθμῶν, κατὰ τοὺς λόγους αὐτῶν, τὴν γῆν ὤρισε μᾶλλον ἢ ὡς παράδεισον; Ἀγαθὸς ὢν ὁ Θεός, πῶς ἄρ' ἀρέσκειτ' ἐς τὸ κατὰ τὸ στοιχειῶδες *κἀλάχιστον οὐ δέ τὸ μέγιστον* εὐτυχεῖν τὸν ἄνθρωπον κἀπὶ γῆς; Ἀγαθὸς ὢν ὁ Κύριος πῶς ἄρ' εὐαρεστεῖτ' ἀφόρητον καθορᾶν ἐπ' γῆς τὴν ζωὴν; *Οὐ τοιαύτην* ταύτην ἐπιθυμεῖ ὁ Θεός, ἀλλ' *εἰκόνα* τῆς ἐν Οὐρανῷ εὐδαιμονίας καὶ μεγαουργίας! Ἄλλ' ὡσαύτως, *ἡμᾶς αὐτοὺς* ἐπιθυμεῖ τούτων *ἀόκνους* ἐργάτας, σὺν τῷ αἰὲ ἐργαζομένῳ Πατρὶ ἐπὶ *ταύτην τὴν εἰκόνα* ἐργαζομένους διὰ Κεῖνον ἐτοιμαζομένους! Οὐκ ἐπεθύμησεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ὡς βρέφη καὶ μωρὰ νήπια παθητικῶς κατὰ τὴν Ἀσίας φιλοσοφίαν διεξερχομένους τοῦ βίου καὶ μοιρολατρικῶς τρεφομένους ὑπὸ τῆς Ἐκείνου χειρός, ἢ *διὰ γε τοῦτο* μετὰ Κεῖνου ἐρχομένους εἰς συμφωνίαν φροντίδος ἀντὶ λατρείας χειλέων! Ἄλλως ὁ Κύριος ὀρίζει ἐπὶ γῆς τὴν εὐδαιμονίαν: διὰ τοῦ τάχ' ἀναπτυσσεσθ' ἡμᾶς εἰς *ἄνδρας ὠρίμους καὶ σφριγηλοὺς*, κατὰ τὸ *πρότυπον τῶν Ἑλλήνων* ἀναλαμβάνοντας ἕκαστος τὸ *πλήρες φορτίον τῆς εὐθύνης κυρίου!* Ὡς ὅτι ἄνευ τοῦ *μείζονος* κόπου κυρίου ἀντὶ τοῦ *λογικῶς ἥσσοις* κόπου τοῦ δούλου, καὶ τοῦ *εὐγενοῦς* σκοποῦ τοῦ προτέρου ἀντὶ τοῦ *μὴ ὅλως ὑπάρχοντος* τοῦ ὑστέρου, βραχὺ λίαν διὰ λιμοῦ καὶ λοιμοῦ ἢν ἂν τὰπὸ λίκνου εἰς τάφον, κἀγγενῶς ἐναντίον τῆ ἐντολῆ περὶ ταυξάνεσθαι καὶ πληθύνεσθαι! Εἰ οὖν ἐκ Θεοῦ δεχόμεθα τὴν ἐντολὴν ταύτην, σὺν αὐτῇ *ἐκ Θεοῦ δεῖ ἡμᾶς ἀποδέξασθαι καὶ τὸν ἑλληνικὸν τρόπον τοῦ βίου!* Ἀνόητοι καὶ βλάσφημοι, εἰ καὶ "θεολόγοι" αὐτολεγόμενοι, "*θεοπέμπτους θεομηνίας*" ἐκάλεσαν τοὺς λιμοὺς καὶ λοιμοὺς καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦθ' ἡμᾶς ἐπισκέπτονται διὰ τὴν *ἀνθρωπίνην ἀνοησίαν κἀπρονοησίαν!* Ἀλλὰ σὺ ἀπαρίθμησον τὰς ἐξ Ἱστορίας γνωστὰς ἐπὶ τὰρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου ἐνσκηψάσας "θεομηνίας" *κἀκείνας* ἐπὶ τὰκολουθήσαντος *δῆθεν* "χριστιανικοῦ" μεσαιωνικοῦ κόσμου, καὶ μέτρησον αὐτῶν τὰ μεγέθη! Μέτρησον ὡσαύτως τὰς ἐφ' ὅλης τῆς τότε γνωστῆς γῆς ἐγκατασπαρείσας ἀρχαίας ἀποικίας Ἑλλήνων! Μέ-

τρησον ὡσαύτως τὰς ἀποικίας (οὐ γὰρ τὰς *παροικίας*, ὅλως ἄλλης οὐσίας τῆς παρασιτικῆς αὐτῶν περιστάσεως) τῶν Ἰουδαίων! Μέτρησον κάκεινας τῶν Βυζαντινῶν! *Τίνα* σὺ κόσμον λέγεις ζήσαντα κατὰ ταύτην τὴν ἐντολήν; Πῶς οὖν ὁ κατὰ τοὺς "θεολόγους" *δήθεν* πλησιέστερον τοῦ Θεοῦ ζήσας κόσμος σχεδὸν συνεχῶς ἐμαστίζετο ὑπὸ τῶν "Οὐρανόθεν ἀντεπισκέψεων", τῶν μηδέποθ' ὁμολογηθεισῶν ὡς συνεπειῶν λογικῶν εὐθειῶν τῆς ἀπ' ἔργων σχολῆς ὑπὲρ τοῦ ἀναπέμπειν Οὐρανόσε *κενὰς* προσευχάς; "Ὁφείλον οὖν οἱ μετὰ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας, οὐ μόνον διατηρήσαι, ἀλλὰ καὶ περαιτέρω καλλιεργῆσαι καὶ ἐπαυξῆσαι *πάσας* τὰς τῶν ἀρχαίων τιμίας πνευματικὰς καὶ λοιπὰς ἀσχολίας (περὶ ἃς ἐκεῖν' ἀνέπτυξαν καὶ τὴν γλώσσαν). Τουθόπερ οὗτοι οὐδόλως ἐποίησαν, ῥιψάσπιδες ἐν τῷ ἐπὶ τᾶν ἀγῶνι πρῶτοι αὐτοὶ γεγονότες, χάριτι Θεοῦ *μόνη*, οὐ δὲ *κάνθρωπίνῃ* προσπαθείᾳ *ἀναγκαίως* τῷ Θεῷ *συμπραπτούση*, νενομικότες τᾶλλως ἀπρόσιτα θεῖα ἕψη καταληφθῆσόμενα!

§237. *Οὐχὶ* διὰ κενὴν καὶ αἰσχρὰν περιέργειαν, ἀλλὰ διὰ *γνώσιν* καὶ *ἐμπνευσιν* ἐπὶ τοῦ γε νῦν πρακτέου (φαινομενικῶς μὲν ὄντος περὶ τὰ ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ, οὐσίᾳ δὲ περὶ τὰ ἐν αὐτῷ τῷ Οὐρανῷ, *κἂν* οὐ πάντες τοῦτο κατανοῶμεν), μελετῶσιν οἱ ξένοι τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν· τοὺς ἀνεκτιμήτους ἐν ἧ' θησαυροὺς αὐτοὶ πρῶθ' οἱ ἀνόητοι βυζαντινοὶ βάρβαροι ὑπεροπτικῶς ὑπετίμησαν, Ἰουδαϊκῶς ὡς δῆθεν "εἰδωλολατρικὸν" ἀπαξιώσαντες σύμπαντα τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κόσμον, *χῶς* *δήθεν* "θύραθεν" οὐσαν χλευάσαντες τὴν ἐκείνου σοφίαν! Ὡς ζοφώδη, λυσσῶντα, ἀπείρως βαρβαρώτερα τέκνα ὄντες οἱ νῦν Ἕλληνες, οἰκτρῶς αὐτοὶ μόνοι πάντων τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη λαῶν τοσοῦτον σκαιῶς βάλλουσι κατὰ τοῦ ἀρχαίου Ἑλλήνων πολιτισμοῦ καὶ τῆς γλώσσης αὐτοῦ, ὃν ἀνερυθριάστως ἐπὶ χρήμασι καπηλεύονται, μυρία κενὰ οἱ ἀσυγχωρήτως θλιβεροὶ ἄφρονες ἰσχυριζόμενοι, κενῶς ἐλπίζοντες οἱ θρασεῖς ὅτι διὰ τούτου τοῦ τρόπου αὐτῶν ὡς "σύγχρονοι" ἐκληφθήσονται παρὰ λαῶν ἤδη φυγόντων μακρὰν πρὸ αὐτῶν, ἀκριβῶς διότι οὐδέποτ' ἔπαυσαν ἐκ τῆς ἀθανάτου ἀρχαίας Ἑλλάδος ἀντλεῖν τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω κινητήριον αὐτῶν δύναμιν· ἐνῶ οἱ ἀποκαλούμενοι Ἕλληνες μακρὰν ὑπὲρ πάντ' ἄλλον λαὸν προτιμῶσιν εἰς παλαιὰς καὶ νέας ἐμπνεύσεως πολυτελεῖ πλην ζοφώδη παρόδια, καὶ διττῇ τῇ σημασίᾳ ὑπόγεια, καφενεῖα, καὶ "λαϊκὰ" καὶ "κοσμικὰ" ταβερνεῖα, κἄλλα παντοειδῆ κἀναρίθμητα θλιβερὰ τᾶγιον ἀνθρωπίνου Πνεύματος λειδωρεῖα διεξέρχεσθαι τὸν καιρὸν, περὶ ὧν οἱ σὺν Θεῷ δῆθεν νῦν ζῶντες "πνευματικοὶ" *οὐδὲν πνευματικῶς οὐσιῶδες* διδάσκουσι τὸν λαὸν τοῦτον, ἵνα μὴ τοὺς ἐξ αὐτοῦ οὕτως ἐπὶ τέλους φωτιζομένους αὐτῶν ὀπαδοὺς ἀπωλέσωσιν!

§238. (α) Ἄλλὰ τότε *πῶς* ἀληθῶς εἰσὶ Θεολόγοι κοῦ τὸν Θεὸν βλασφημοῦσιν οἱ *ἀγνώστους* ἀποκαλοῦντες τὰς βουλὰς τοῦ Θεοῦ!; Καὶ *πῶς* ἄρ' ἀδικοῦμεν αὐτοὺς ψεύστας κατ' *οὐσίαν* αὐτοὺς ὀνομάζοντες· ἀποκαλύπτοντας τὸν μὲν Λόγον μὴ πλέον δι' αὐτῶν ἐνεργοῦντα, ἑαυτοὺς δ' ἀρνούμενους διδάξαι, εἴ γε καὶ τοὶ κατανοοῦσι τι περὶ τῶν βαθέων αἰτίων τῶν ἤδη ἀνεπιστρεπτῶν παρελθόντων μεγάλων τῆς Ἱστορίας συμβάντων, τοὺς ἔτι ἥσσοινα περὶ κείνων κατανοοῦντας; Εἰ ὄντως ἄγνωστ' εἰσὶν ἡμῖν αἱ βουλαὶ τοῦ Θεοῦ, (i) *οὔτε διὰ πίστεως ἐστὶ σωτηρία*, ὡς ὅτι τότε ἄγνωστος παραμένει ἢ περὶ τὰ πιστευόμενα ἢ Ἀλήθεια, ἧς ἄνευ ἕκαστος ποιεῖ κατὰ τὸ δοκοῦν, ἀπλῶς μόνον παραλόγως "ἐλπίζω" ἐπὶ *παντελῶς ἄγνωστα*, (ii) καὶ ὁ Χριστὸς ἐστὶ ψεύστης, (iii) καὶ δεινῶς τὸν ἄνθρωπον φοβούμενος ὁ Θεός! Κατανοοῦσι ποσῶς τὰς συνεπείας ταύτας οἱ θεολόγοι!;

(β) Περιφρονοῦντες τὰς συνεπείας αὐτάς, *πῶς* οὐκ ἀλογίστως ἐλπίζομεν, ὅσοι γ' ἐλπίζομεν, ἀποκαταστηθήσεσθ' ἐν μὲν τούτῳ τῷ κόσμῳ ἐπὶ τὰ πρότερα, ἐν τέλει δ' ἐπὶ τὰ ὑψίστα, πλὴν *ἀνευ καταβολῆς τάληθως ἐπ' ἐλάχιστα δέοντος εὐσεβοῦς ἔργου, μόνου ἀρεστοῦ τῷ Θεῷ*, ἀλλὰ διὰ μόνης τῆς ὅλης τότε ἀνοήτου πλέον περὶ αὐτὰ "πίστεως", ἀσυναίσθητως τῆς βλασφημίας ἣν οὕτω περιποιούμεν Θεῷ· ἀφ' οὗ ἐλπίζομεν λαμβάνειν εὐαρέσκεϊαν καὶ βοήθειαν πρὸς τὴν ἐκείνων ἀνακατάκτησιν, πλὴν διὰ μόνης *χαριστικῆς* ἡμῖν Αὐτοῦ πράξεως, οὐ δὲ διὰ τῆς *δικαίως ἐπιβραβεύσεως μόνους τοὺς ὄντως ἐφ' ὑψηλ' ἀξίους* Αὐτοῦ χάριτος; Καὶ διατί πεισμώνως ἀρνούμεθα κατανοεῖν ὅτι ἡ τοιαύτη ἀδρανῆς, προσδοκῶσα ἀναμονὴ οὐκ ἐστὶν εὐσέβεια, ἀλλὰ *παντελῶς ἀπρεπῆς τόλμη, μὴ ἀρεστὴ* τῷ Θεῷ!;

(γ) Εἰ οὕτως, οὐκ ἐστὶ πίστις πυνθανομένως δυναμένη ἐπὶ τὴν Θεοῦ θύραν κρούειν, αἰτουμένη καὶ ἐξέλκουσ' ἀπ' Αὐτοῦ τὴν ἀληθῆ Γνώσιν, δι' ἧς, τὰ ἅ οὐκ ἐστὶν ὄντως μυστήρια τοῦ Θεοῦ φωτεινὰ πάντ' ἀποκαλύπτεται τῷ οὕτως αἰτοῦντι· οὐδ' ἄρα, τότε, καθ' ὅλα Λογικὴ γνώσις ὑπάρχει Θεοῦ πλήρως προσιτῆ τῷ λογικευμένῳ ἀνθρώπῳ, φέρουσα τὸν Λόγον τὸν κάπ' ἐντὸς ἔτι αὐτοῦ ἐνεργοῦντα πρὸς τὸν αἰδίως Ἐνα ὑπάρχοντα, ἀμοιβαίως πρὸς τὸν ἕτερον ἕκαστον Τούτων δεσμεύουσα, χούτῳ μόνον τὸν ἄνθρωπον σώζουσα!

(δ) Ἄλλὰ τότε *πῶς καὶ πρὸς τί* ἢ Ἀλήθεια φοβεῖται τὴν ἀποκάλυψιν; Μὴ ψεῦδος μᾶλλον ἢ αὕτη ἢ Ἀλήθεια εἰσὶν αἱ βουλαὶ τοῦ Θεοῦ; Πῶς οὖν οὐχ ὅλως παράλογον ἔστι τὸ λέγειν *ἀγνώστους* τὰς βουλὰς τοῦ Θεοῦ; Ὡς οὖν *οὐκ ἄγνωστοι ἀλλὰ γνωσταί* εἰσὶν αἱ βουλαὶ τοῦ Θεοῦ, ἄρα ὁ ἄνθρωπος *δύναται*, διὰ τῆς πάντως *Λογικῆς* πίστεως κρούων, ἐπιτυχάνειν τὴν *σώζουσαν Λογικὴν τοῦ Θεοῦ Γνώσιν*, δι' ἧς μόνης ὁ ἄνθρωπος ὄντως φίλος καθίσταται τοῦ Θεοῦ,

ὁ Χριστὸς ἀληθής, ἡ Θεός, Ὃς μόνος ἐστὶν ἡ ὅλη Ἀλήθεια, καταδείκνυτ' οὐ μόνον τὴν ἀποκάλυψιν μὴ φοβούμενος, ἀλλὰ καὶ *χαίρων* ἐπὶ ταύτῃ τῇ παρ' ἡμῶν καταγνώσει!

239. (α) Εἰ οἱ Βυζαντινοὶ *ὡς σοφοὶ κατενόουν* τὰ ληθῆς μέγεθος τῆς *διττῆς* κληρονομίας ἐφ' ἧς περιῆλθον ὅλως ἀκόπως, χῶς ὠφελον ἔπραττον, πλήρη συνείδησιν ἐσχηκότες τοῦ νομίμου οὐ κατὰ μόνον τὸ κράτος ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν παιδείαν καὶ τὸν πολιτισμὸν εἶν' αὐτοὺς κληρονόμους τὰρχαίου ἑλληνικοῦ καὶ ῥωμαϊκοῦ κόσμου, οὐδὲν τῶν ἐκείνου μεγάλων ἐπιτευγμάτων ἀπερριφότες, κάπῃ κείνων ἐστηρικότες τὴν ἐπὶ *μόνα τὰ πρόσω καὶ ἔτι μᾶλλον ἀνώτερα* προσβλέπουσαν ἐπιθυμίαν Χριστοῦ, *ὅλως ἄλλως* ἢ ἔκτοτε παγκόσμιος ἱστορία ἐξειλίσσετο ἄν!: Ἀλλ' αὐτοὶ τὸ κράτος μόνον εὐχαρίστως παρέλαβον, τὸν δ' ἀρχαῖον Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων πολιτισμὸν ὅλως ἀχαρίστως ἀπέβαλον! Διὰ γὰρ τοῦτο, ὡς τὴν ἐξ Ἰουδαίας προελθοῦσαν ἐπὶ τῷ Χριστῷ νέαν ἐνεδύσαντο πίστιν, οὐ κατὰ τὸ Ἑλλήνων παραδειγμ' ἐναργῶς ἀνεζήτησαν τὸ *πλήρες τοῦ ὅλου θελήματος τοῦ Ἐνὸς ἐπὶ πάντα Θεοῦ* ἐν ἑαυτοῖς ἀναπτύξαι, ἀλλὰ *κατὰ μόνην τὴν παντελῶς πενιχρὰν τῶν Ἰουδαίων παράδοσιν* ταύτην ἡρμήνευσαν! Χῶς Ἰουδαῖοι μᾶλλον ἢ ὡς Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι πλὴν ὅμως "χριστιανικὸν" ἐνδυσάμενοι σχῆμα περιηρέγκαντο ἑαυτοὺς ἐφ' ὅλα τὰ τῆς παιδείας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ πράγματα! Ἀλλ' ὡς πάντα τὰ τέκν' Αὐτοῦ ὁ Θεὸς ἀγαπᾷ, ἄρα *πάντας* βούλεται σῶσαι! Χῶς ἐν *μῇ θεῖα ῥοπή ἤρμοττε Θεῷ ἐπ' αὐτοῦ δράσαι ἐναθρωπῶν*, ἄρα καὶ τοὺς χαμηλότατα ἱσταμένους ἠθέλησε σῶσαι, οὐ μόνον ἕνεκα μεταξὺ αὐτῶν παρεγένετο, ἵνα σὺν αὐτοῖς καὶ πάντας τοὺς ἄνωθεν αὐτῶν ἱσταμένους συνανεγείρη! Διὰ τοῦτο, *κατ' Ἀλήθειαν* πρόβατ' ἀπολωλότ' ἀπεκάλεσε τοὺς ὧν μεταξὺ καὶ ἠύρεθη, καθότι *πλήρη εἶχον* τὴν γνώσιν τοῦ ὄντος παρέβαινον Νόμου· οὐχὶ δὲ γ' ἵν' ἀδίκως προσβάλη αὐτῶν τὸν ἐγωισμόν, ὡς αὐτοὶ προσβληθέντες τοῦτο ἐξέλαβον, ἀλλ' ἵνα δῶ ἡμῖν πᾶσι μέτρον ἀπόλυτον τῆς γενικῆς Αὐτοῦ περὶ πάντα καὶ πάντας φροντίδος! Ἀλλ' οἱ Ἰουδαϊκῶς γενόμενοι "χριστιανοί", ὡς ἄλλοι αὐτοὶ ἄσωτοι, μὴδὲν μὲν ἀπὸ τῆς ἀσωτείας μαθόντες ὅμως δ' ἐπανελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πάντων Πατρός, ἐπὶ *πᾶσαν* τὴν κληρονομίαν Αὐτοῦ ἐξουσιαστικῶς ὡς μὴ ὠφελον ἐπεβλήθησαν, *πᾶσαν* τὴν Ἑλληνοῤωμαίων πολιτισμικῶς μάλιστ' ἀνωτέραν παράδοσιν ὡς ἀναξίαν τοῦ θεοῦ θελήματος εἰληφότες, δι' ὃ καὶ γενικῶς ἐδήλωσαν ταύτην, *ἐλάχιστ' ἐπεγνωσμένως* ἀπ' αὐτῆς διασώσαντες, πέραν τῶν διασωθέντων ὑπὸ τῶν *πεισματικῶς ἐμμεινάντων* ἐπὶ τὴν Ἑλληνοῤωμαίων μεγάλην ἀρχαίαν παράδοσιν!

(β) Ἐρωτῶμεν· ἦν ἄρα τοῦτο κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν Χριστοῦ; Με-

ταξὺ τῶν Ἰουδαίων ἐλθὼν ὁ Θεὸς ὡς Χριστὸς ἵνα σώσῃ καὶ τοὺς, ἀ-
ρα διὰ μόνου τοῦ τρόπου ἐκείνων ἐξελέξατο σώσαι πάντα τὰ τέκνα
Αὐτοῦ, ἀπαξιώσας τὰ ὄντως μάλιστ' ἀνώτερα κάπλι μόνα τὰ Ἄνω
ἄγοντα πολιτισμικὰ ἔργα καὶ τοὺς κόπους τῶν λοιπῶν Αὐτοῦ τέ-
κνων, ὥστε δῶ τοῖς ἐξ Ἰουδαίων "χριστιανοῖς" τὴν δεινὴν ἄδειαν
δηώσεως τοῦ *μεγάλου* προτέρου πολιτισμοῦ; Οὐκ ἦν ἂν μεγάλως πα-
ραλογος ὁ Θεὸς εἰ διὰ μόνου τοῦ τῶν Ἑβραίων *κατωτέρου* πολιτι-
σμοῦ, τουτέστι διὰ τοῦ πρώτου μηδενίσει τὰ μάλιστα μείζον' ἐπὶ
πολιτισμῶ ἐπιτεύγματα τῶν ταῦτα κατορθωσάντων ἄλλων Αὐτοῦ
τέκνων, ἐπεθύμει ἐπὶ τὰ ἄνω ἐν τέλει ἄγεσθαι πάντα τὰ τέκνα Αὐ-
τοῦ!; Καὶ *πῶς* οὐκ ἦν ἂν τὰ μέγιστα βάρβαρος πρῶτος αὐτὸς ὁ Θεός
(ἀλλὰ, σὺ Ἄδελφέ, ἀμέσως ἄπαγε τῆς δεινῆς ταύτης Θεοῦ βλασφη-
μίας!), εἰ τὰ μεγάλα τῶν ἀρχαίων οὕτως ἀπέλυεν ἔργα, ὡς ἐποίησαν
οἱ ἐλάχιστα τὸ Πνεῦμ' Αὐτοῦ κατανοήσαντες ἀκολουθήσαντες ἐκ
τῶν τέκνων Αὐτοῦ ὅλως ἀνόητοι *δῆθεν* "χριστιανοὶ" βάρβαροι; *Πῶς*
οὖν οὐκ ἦν ἂν ἄκρως κάσυχωρήτως βλάσφημον τοιοῦτον τι προσά-
ψαι Θεῷ, ὅπερ οὐδ' οἱ δεδηλωμένοι τούτου ἐχθροὶ προσήψαν Αὐτῷ,
ἀλλ' οἱ βυζαντινοὶ *ὄντως*, *εἰ καὶ σιωπηρῶς τε κάσυναισθήτως, προσ-*
ῆψαν Αὐτῷ ἐν πνευματικῷ σκότει διαγαγόντες ἐφ' ὅλην ὑπερχιλιε-
τίαν, ἦν συνολικὴν βλασφημίαν παντελῶς ὑπερείδον καὶ ἔτι ὑπερο-
ρῶσιν οἱ *δῆθεν* ἐπ' Αὐτῷ πεποιθότες, ἀπορρίψαντες/ἀπορρίπτοντες
πᾶσαν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν καὶ φιλοσοφίαν· οἱ ὅλως ἀκρίτως ἀλλ'
"εὐλαβῶς" παρ' Αὐτοῦ ἐπιζητήσαντες/ἐπιζητοῦντες λαβεῖν τὸ ὑπὲρ
σωτηρίας τῶν ψυχῶν αὐτῶν ἔλεος, πλὴν παντελῶς ἀγνοήσαντες/ἀγ-
νοοῦντες τί ὄντως ἡμᾶς δεῖ ποιεῖν πρὸ τοῦ ἀξιούσθαι αὐτοῦ;

(γ) Εἰ οἱ Βυζαντινοὶ ὡς ὄφελον ἐπεπράκεσαν, *οὐδεμία βιαία δι-*
άμεσος ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων διακοπὴ τῆς παιδείας καὶ τοῦ πο-
λιτισμοῦ ἐπέλθοιτο ἂν, οὐτ' ἐν Ἑλλάδι οὐτ' ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, ὡς ἡ
ἐπελθοῦσα διὰ τῆς *τραγικῆς*, οὐκέτι δ' ἀρθείσης ἐπιβολῆς τῆς *δει-*
νῶς παρ' ἀμαθῶν παραποιηθείσης νέας ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως, τῆς ἐς
Ἄσίαν πρώτην οὐ δὲ μόνην τὴν Ἑλλάδα τρεψάσης· οὐτινος ἀπόδει-
ξις ἀδιάσειστος ἔτι παρέχεται διὰ τῆς ἐν αὐτῇ ὄντως μεγάλης πε-
ρὶ τὰ σπουδαῖα, ἔτι δ' ὡς καὶ περὶ τὴν Ἑλλάδος γλώσσαν τραγικῆς
παρούσης ἀπαιδευσίας· ἥς τᾶλγη νῦν χαίνει ἐπὶ πᾶσαν τὴν χώραν,
βεβαιοῦντ' ἀδιαφεύστως τὸ δι' ὅλων τῶν Ἱστορίας καιρῶν νῦν χαμη-
λότατον τῆς ἐσωτάτης πνευματικῆς καλλιέργειας τῶν νέων ἐλλή-
νων! Καὶ γὰρ *κυρίως ἐπὶ τῆς γλώσσης* ἀκριβῶς ἐστιάζεθ' ἡ ὅλη δει-
νὴ ἀλλ' οὐκέτι κατανοηθεῖσα (καὶ διὰ μόνην τὴν καθαρὰν τῶν νέων
ἐλλήνων ἀνοησίαν καὶ τῶν *παντελῶς ἀσημάντων ἐν Ἑλλάδι πολιτι-*
κῶν προδοσίαν) *πεισμώνως οὐδόλως* ἀρθεῖσα ἀπὸ τῆς ἀρχαίας τῆς

νέας παιδείας βιαία διακοπή, δι' ἧς ὑπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἡ χώρα μαστίζεται! Τῆς δ' ἀρχαίας γλώσσης διατηρουμένης ἐν χρήσει οὐδ' ἐν τῇ ῥοῇ εἴτε τῆς γνώσεως εἴτε τῆς ἐπιστήμης μεσαίων τις παρατηρήσαιο ἂν· κἀδριτίω ἀνάγκη, εὐθέως νῦν ἅπας ὁ κόσμος, οὐ δὲ μόνος ἐκεῖνος τῆς γνώσεως, καὶ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης χρήσαιο ἂν, ἐπ' ὠφελεία καὶ τῆς βαθυτέρας τῶν περὶ ἡμᾶς τε καὶ ἐν ἡμῖν πραγμάτων κατανόησεως, καὶ τῆς διὰ ταύτης μείζονος ὁμονοίας μεταξὺ τῶν λαῶν! Ὡς ποθ' οἱ Ῥωμαῖοι, διὰ τὴν ταύτης τότε ζῶσαν ἀνωτερότητα, τὴν ἑλληνικὴν καθίστασαν ἰσεπίσημον γλώσσαν τοῦ κράτους αὐτῶν, εἰ οἱ ταύτην ἐγγειῶς ὀμιλοῦντες διετήρουν αὐτὴν ὡς καὶ πρότερον ζῶσαν, ἐνεργῶς διὰ ταύτης ἐξακολουθοῦντες καλλιιεργεῖν κἀν ταύτῃ καὶ τῷ ἐκάστοτε νεωτέρῳ φωτὶ διαφωτίζειν τάει πρὸ τάνθρώπου ὑψούμενα καὶ τὸν ἀπειλοῦντα προβλήματα, δι' αὐτῆς μόνης τῶν ἀνθρώπου γλωσσῶν διεξηγοῦμεν' ὡς ἄριστα, κοῦχ ἀπλῶς διετέλουν ἐν ταύτῃ "διστοροῦντες", ἀεὶ δ' ἀνεπαρκέστερον διὰ τὴν ταύτης ἀκαλλιιεργήτου διατηρουμένης φθοράν, τά ποτ' ἐν μόνῳ τάρχαίῳ φωτὶ διεξηγηθέντα, οὐκ ἂν ποθ' ὁ μηδέποτ' ἀποκαμῶν ταῦτα σπουδάξειν καὶ διὰ τῆς ἀπαύστου τούτων μόνων σπουδῆς ἔτι μᾶλλον πολιτιζόμενος κόσμος τούτῳ τῷ ποτε τελειοτάτῳ ὀργάνῳ τῆς κατ' ἀνθρώπον σκέψεως ἔπαυε χρῆσθαι!

(δ) Ἐξ αἰτίας ἄρ' οὖν αὐτῶν τῶν Βυζαντινῶν ὡσαύτως ἀπώλετο διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἢ πρώτην μεταξὺ τῶν νῦν ὀμιλουμένων γλωσσῶν θέσις! Καὶ γὰρ δικαίως πᾶσα γλώσσα παγκοσμίως ὀμιλουμένη ἀπὸ τοῦ προσκηρίου ἐκβάλλεται, εἰ ἐν αὐτῇ τὸ ζῶν ἀνθρώπινον πνεῦμα οὐ πλέον προάγεται! Ἐξ αἰτίας μόνης τῆς "θεολογικῶς" βληθείσης ἐφ' ἑαυτῶν ἀμελείας περὶ τῆς γενικῆς συνεχοῦς ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ ἄνω τοῦ νοῦ τάνθρώπου πορείας καὶ τῆς ἀκολουθησάσης αὐτὴν γενικῆς αὐτῶν περὶ τὰ προαγωγὰ τῆς ζωῆς ὀκνηρίας, δι' ὧν οἱ Βυζαντινοὶ τὴν ὡς ἄνω βαρυτάτην κατὰ τοῦ Θεοῦ καθήψαντο ὕβριν ἑαυτοῦς ἀπὸ ταῖδιου Λόγου χωρίσαντες, δικαίως διὰ τῶν αἰῶνων ὑπὸ τῶν δυτικῶν ὑπερεκεράσθησαν! Τὰ λοιπὰ δ' ὅσα ψελλίζονται αἰτιολογία τῶν ἀνομολογήτων εἰσί, μέχρις οἴκτου πτωχαί!

(ε) Ἐξ αἰτίας δέ γε τῶν Βυζαντινῶν (εἰσέτι διὰ τὴν "διαλάμψανσαν αὐτῶν αὐτοκρατορικὴν δόξαν" ἐχόντων φεῦ ὀπαδούς, ὡς ποτ' ἐν τῷ βαρβαρικῷ βυζαντινῷ, οὐδέποθ' ἑλληνικῷ, ἵπποδρόμῳ μεταξὺ τῶν καὶ νῦν τὰ μάλ' ἀκαλλιιεργήτων "μαζῶν"—τῶν πονηρότατ' ἀρεσκομένων οὕτως αὐταποκαλεῖσθαι μᾶλλον, ἢ ἀποτινάσσειν ταύτην τὴν βαρείαν καθ' ἑαυτῶν ὕβριν κάπιδίδοσθαι τῇ παρ' αὐτῶν μισητῇ ἀριστοκρατικῇ διὰ τῶν γραμμάτων βαθεῖα παιδεία, ὑφ' ὧν περ οὐδὲν τούτων καὶ τῶν τούτων συνεπειῶν τῶν ἐφ' ὅλην τὴν γῆν παρουσῶν

πλέον κατανοείται, παρ' ὧν περ ὡς τότε καὶ νῦν, ἐν κειοῖς θεάμασι καὶ ὄχλου ὀρδαῖς περὶ ταπεινὰ μόνα διαφερομέναις ἢ ὅλη οὐσία τοῦ τάτομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου διαπορεύεται), ἕως καὶ νῦν δεσμία κρατεῖται κὰς τὸν ὄλεθρον ὀδηγεῖται οὐ μόνη αὕτη ἢ χώρα, ἀλλὰ χᾶπας ὁ κόσμος, ὡς *κυριολεκτικῶς ἐν τῷ παντοειδεὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν γενικῶ ἱπποδρόμῳ* αὐτὸ τοῦτο τὸ μέλλον τοῦ ὅλου κόσμου ἠλιθίως διακυβεύεται!

(ς) Εἰς τοὺς Βυζαντινοὺς δέ γε ὀφείλομεν τὴν εἰσέτι, φεῦ, διαιωνιζομένην ὁμολογίαν τοῦ τοὺς νέους Ἕλληνας παραμένειν "ρωμιούς" (ἤγουν αἰσχημόνως τῷ γνησίῳ Ἀνθρώπῳ "*κειῶς ὑπερηφάνους, ἅμα δέ καὶ δι' ὅλων τῶν σημασιῶν ταπεινούς*", τουτέστι, γόνους μὲν ἑαυτοὺς δοκοῦντας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὅμως δ' ἐν ἑαυτοῖς παραμένοντας κατὰ πλειονότητα οὐσιωδῶς ἐν πολλοῖς ἀγραμμάτους, ἀπαιδεύτους, ἀγνώμονας, ἀμνήμονας, ἀκρίτους, δουλοπρεπεῖς, φυγοπόνους, ἐπὶ τὰ ταπεινὰ καὶ εὐτελῆ μόνα προσβλέποντας, οὐδένα περὶ τιμῆς λόγον κρατοῦντας, τὴν χεῖρ' ἀεὶ τεταμένην ἐπ' ἰσχυρῶν χάριτας ἔχοντας, πρὸ παντὸς ἡγεμονίσκου ἐτοίμους τὴν ὀσφὴν κάμψ' εὐσεβεῖς-ἅμα-καὶ-δυσσεβεῖς ὑπηκόους), ἐν τούτῳ τῷ εἶναι βαθμηδὸν ὑποβιάσαντας τὸ εἶναι ποτὲ καθ' ὅλα σεβαστοὺς χέαυτοὺς πρὸ παντὸς σεβομένους Ῥωμαίους πολίτας, χούτῳ μακρότατ' ἀπὸ τοῦ εἶναι Πολίτας ἐτοίμους εἰς τὴν ἐν Οὐρανῷ μετατίθεσθαι Πολιτείαν ἑαυτοὺς καταδείξαντας!

(ζ) Κοῦκ ἔστι ἄλλο τι ἢ θρασὺ τὸ παρ' ἑλλήνων τινῶν νῦν ὡσεὶ ἐν ἐνυπνίῳ ὀρώμενον εἰ μὴ κὰν ἐγρηγόρσει ἀναιδῶς ἀπαιτούμενον ὅπως οἱ ξένοι, ὡς *δῆθεν* ὀφείλουσι, τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ χρῶνται διὰ μόνην γε τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς δόξαν· ἦν αὐτοὶ οἱ "Ἕλληνες" πρῶτοι καὶ μόνοι περιπεφρονήκασιν διὰ τὴν ἀμέτρητον αὐτῶν ὀκηρίαν, ἀμάθειαν καὶ καθαρὸν μῖσος καὶ κατ' αὐτῆς ἔτι τῆς μητρικῆς αὐτῶν γλώσσῃς! Ἀλλὰ φεῦ, ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς *συναισθηματικῶς οὐ λογικῶς* ὀμιλοῦσιν οἱ ἀναιδεῖς τοιαῦτ' ἀπαιτοῦντες, ἐπιμελῶς ἀσαφῆς τηροῦντες κὰν αὐτῷ ἔτι τῷ νῶ αὐτῶν τὸ περὶ ποίας τινὸς ἑλληνικῆς ὀμιλοῦσιν! Διότι ἔαν αὐριον, παρὰ τὸ δεινὸν τέγχειρήματος, οἱ ξένοι ἀφ' ἑαυτῶν ἀρξωνται τῇ ἑλληνικῇ χρῆσθαι, διότι πάντως ἀνάγκη ἔστιν ὅπως δι' ἀκρίβειαν μόνης τῆς ἀρχαίας γλώσσῃς χρῆσιν ποιεῖσθαι, οἱ νῦν "Ἕλληνες", διὰ νωχέλειαν ἀεὶ τῇ ἡσσοῖσι ὀπαζόμενοι προσπαθεία, αὐθις ἀρνήσοντ' ἀκολουθῆσαι αὐτοὺς! Τοιαύτη καὶ τοσαύτη γὰρ ἔστιν αὐτῶν ἢ κακότης! Ἦν τιμῶσιν ὡς *ἰδιαιτέραν καὶ διατηρητέαν ἔθνικὴν ἀρετὴν*, αὐστηρῶς αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς λοιποὺς λαοὺς διακρίνουσαν!

§240. (α) Διὰ τὴν σύμμιξιν ταύτην στοιχείων ἑλληνικῶν, ἀσι-

ατικών καὶ σημιτικών ἐν τῷ χαρακτήρι αὐτῶν, *κυρίως* οἱ Ἑλλήνων ἀπόγονοι καὶ *δήθεν* "Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ" πλέον παντὸς ἑτέρου εὐθύνονται· δι' ὀκηρίαν ἐάσαντες φυγεῖν ἀπὸ τῶν ψυχῶν, τοῦ νοῦ, τῶν χειρῶν τὸ μοναδικῶς τὸν ἄνθρωπον τιμῶν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν χρέος τοῦ αἰεὶ κατὰ τὸν ἄριστον τρόπον μορφοῦν τὸν Θεῷ ἀρεστὸν χαρακτήρα Πολίτου!

(β) Ταῦτα πάντα ὑπολαβόν, τοῦτο σαυτὸν νῦν ἐρώτα: "Ἐστὶ πως δυνατὸν ἄλλως περὶ αὐτοῦ τὸν ἄνθρωπον σκέπτεσθαι, ἢ ὡς ἀπὸ τοῦ λίκνου ἀκούει περὶ αὐτοῦ λέγεσθ' ὑπὸ τῶν *δήθεν* σὺν Θεῷ "ἀγαπώντων" αὐτόν; Ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν ὅτι χοῦς ἐστὶν οὗτος ἀκούει, πρῶτα παρὰ "θεολόγων", οὐχ ἦττον, ἀφ' ὧν εἶτα οἱ ἄθεοι παρέλαβον *τᾶσσεμνοι* περὶ τούτου "τροπάριον" ἄσμα! Ἐὰρ γ' οὖν, ἀληθῶς ἀγαπῶσιν αὐτὸν πάντες αὐτοί, ἢ μᾶλλον, βαθέως, ἐρεβδῶς, σημιτασιατικῶς μισοῦσιν αὐτόν, ἀδιστακτικῶς συμμείγνυντες τὸ σκότος μετὰ τοῦ Φωτός καὶ θρασύτατα παρ' αὐτοῦ ἀπαιτοῦντες ὅπως, ὡς *δήθεν* ἀπὸ Θεοῦ οὔσης τῆς ἐντολῆς, *μόνον ὡς χοῦν, τουτέστι μόνον πρὸς τὸ ποδοπατεῖσθαι καὶ περιφρονητικῶς ἐπιπτύεσθαι, προφανῶς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν κυρίων αὐτοῦ, κατάλληλον ἑαυτὸν θεωρῆ;* Οὐχὶ τοιαύτη ἀκριβῶς αἰεὶ ἦν ἢ τῶν ἐξ Ἀσίας ἀρχόντων κατὰ τῶν ἀνθρώπων ὁρμή; Πῶς ἂρ' οὖν ἀρνησόμεθα τὴν δεινὴν ταύτην ἀλήθειαν, σημιτικῶς, πλὴν διὰ τῆς *δήθεν* "χριστιανικῆς ὀρθοδοξίας" διαλαθοῦσαν μέχρι τῶν παρουσῶν ἡμερῶν, ψευδέσταθ' ὅμως παρ' ἀνοήτων ἀποδιδομένην εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς μόνους, καθ' ἣν στιγμὴν ἄριστα πάντες γινώσκουσιν ὅτι οἱ ἐλέω Θεοῦ αὐτοὶ μόνοι θεῖοι Βυζαντινοὶ ἄρχοντες μόνον ὑπὸ τὸ *πρόσχημα* τῆς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ εἰσαχθείσης ἐν τῷ κόσμῳ ἀγάπης ἐφέροντό πως, εἶ πως, ἀνθρωπινώτερον τοῖς χοϊκοῖς αὐτῶν ὑπηκόοις, σημείωσον, *ὑπηκόοις;*

(γ) Ἡ πρώτη μεταξὺ τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ καὶ τάκολουθήσαντος "Χριστιανικοῦ" κόσμου διάστασις τοῦτ' ἀκριβῶς εἶχεν ὡς κέντρον!: "Ὅτι εἰς *χοϊκοὺς ὑπηκόους* κατὰ τὰσιατικὸν πρότυπον διὰ τοῦ "Χριστιανισμοῦ" οἱ ποτε πολῖται ὑπεβιβάσθησαν· τὴν ἐκ τῆς Θείας Πνοῆς *θείαν* ἐλευθερίαν αὐτῶν τρέψαντες εἰς *ἠθελημένην* δουλείαν χάριν τῆς εἰς Οὐρανὸν μεταστάσεως· *μόνης κατὰ τὸν μεσαίων' ἐπ' εὐτυχία ἐλπίδος τῶν χοϊκῶν*, μαστιζομένων ὑπὸ παντὸς εἶδους λοιμοῦ καὶ λιμοῦ, μετὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Ῥωμαίων διδαχθείσης *κυρίως νοητικῆς* προσπαθείας ἐπὶ τὸ βελτιοῦν τὰς συνθήκας τῆς παρουσίας ζωῆς, ἐν ἣ ὁ Θεὸς ἔταξε τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλ' οὐχὶ ὡς οἱ ἐκ Σημιτῶν κληρικοὶ ἔτι φρονοῦσιν, ἴν' ὡς χοῦν βασιάνισι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ ἔτι ὄντας, ἴν' ὡς ἀπεξηραμμένα, "πνευματικὰ" κληθέντα, σώματ' ἀνταμείψῃ αὐτοὺς ἐν τῇ μελλού-

ση ζωῆ, ἀλλ' ἴν' αὐτοὶ κὰν αὐτῇ τῇ παρουσίᾳ ὡς τὴν ἀρχῆθεν Θεῖαν Πνοὴν φέρωσιν ἑαυτοῦς, ζώσας εἰκόνας τοῦ ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ αἰεὶ Ζῶντος, καὶ διὰ παντὸς τοῦ Νοῦ Αὐτοῦ ἐργαζομένου [ἐνθυμοῦ τὸ καὶ δι' ὅλης τῆς διανοίας σου ἀγαπήσης τὸν Κύριον καὶ μόνον Πατέρα Θεὸν σου—τὸν αἰεὶ ἐργαζόμενον!], καὶ διὰ παντὸς τοῦ εἶναι Αὐτοῦ ἐν ἐ-
αυτῷ εὐτυχοῦντος Δικαίου Καθαροῦ Θεοῦ Πνεύματος!

(δ) Ἄλλ' ταῦτ' ἀδιανόητ' ἄρχουσιν ἀσιάταις, ἐγγενῶς ξένους τῇ ἑλληνικῇ ἀγωγῇ, παιδείᾳ, φιλοσοφίᾳ, φιλικῇ Θεολογίᾳ! Ἀδύνατον αὐτοῖς ἐπιτρέψαι τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν διδαχθῆναι ἀνθρώποις, ὡς κὰν αὐτῷ ἔτι τῷ κληθέντι "χριστιανικῷ κόσμῳ", (μέχρις οὗ οἱ ἐπὶ "δυσμᾶς" χριστιανοὶ σὺν Θεῷ διεμαρτυρήθησαν κατὰ μέρος!)· δι' ὃ καὶ μέχρι τοῦ νῦν, οὐσίᾳ ἀδίδακτος αὐτὴ παραμένει τοῖς ἐπ' "ἀνατολὰς" βυζαντινασιάταις τῷ πνεύματι διαμείνασι "χριστιανοῖς", αἰεὶ δουλικοῖς ὑπηκόοις τοῦ δῆθεν "θείῳ ἐλέει" βασιλέως, σατραπόου, ἢ ψευδοδημοκρατικοῦ ἄρχοντος· μηδὲν πλεόν τάπολῳτως ἀναγκαίου διὰ τὴν παιδείαν καὶ τὴν δι' αὐτῆς οὐσιώδη εὐδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ δαπανῶντος, καὶ μόνον ὑπὲρ τὸ περὶ αὐτὸν κράτος κατασπαταλῶντος τοὺς ἐπ' αὐτῶν φόρους! Ποῖος ποτέ βυζαντινὸς αὐτοκράτωρ συνέστησε στρατὸν αἰεὶ ἔτοιμον ὡς ὁ ἀρχαῖος ἐκ πολιτῶν, ἰκανὸν σταθερῶς ἀσφαλῆ φυλάττειν πᾶσαν τὴν χώραν; Οὐχὶ περὶ μόνην τὴν αὐτοκρατορικὴν κυρίως φρουρὰν διεφέρετο οὗτος· ἐκστρατεύων μετὰ στρατοῦ μισθοφόρων βαρβάρων κατ' εἰσβολέων, τῆς χώρας ἤδη οὐσῆς εἰσβεβλημένης ὑπὸ βαρβάρων!; Τί γὰρ καταμαρτυρεῖται διὰ τῆς ἐπανειλημμένης πολιορκίας τῆς βασιλίδος, τοῦ στρατοῦ μετὰ τοῦ βασιλέως ἀπουσιάζοντος; Πῶς οὐχ ὅτι οὐτως περὶ ἑαυτὸν μόνον, οὐδὲ περὶ ἅπαν τὸ κράτος, κυρίως ἔτασσε τὸν στρατὸν, ἀφυλάκτους οὕτως ἐγκαταλείπων τοὺς μὴ ὄντας πολίτας ἀλλὰ μόνον πρὸς ἄμελξιν ὑπηκόους αὐτοῦ; Πῶς οὖν ἦν νοητὸν ὑπὲρ ὑπηκόων παιδείας καὶ τῆς δι' αὐτῆς αὐτῶν εὐτυχίας φροντίζειν τὸν δῆθεν θείῳ δικαίῳ ἐπὶ βασιλικῷ θρόνῳ καθήμενον, ἀλλ' ἀπαξίαν ἰκανῆς φυλάξεως κρίνοντα (ὡς κὰν ταῖς παρούσαις ἡμέραις ἐν Ἑλλάδι ἀκαταλήπτως τῶν συντελουμένων παρατηροῦμεν) τὴν ζωὴν τῶν ἐν τῷ κράτει αὐτοῦ διαβιούντων ἀνθρώπων; Ὡς ἀληθῶς "Ἕλλην" καὶ "Χριστιανὸς Ὀρθόδοξος", φυλάττων τιμιωτάτην πατρίδα ἐν ἣ μόνη ἐδιδάσκετο ἢ πάνθ' ὀρίζουσ' ἀληθῆς ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸν Θεὸν σχέσις ἦν ἐκεῖνος ὁ βάρβαρος! Πότ' ἐν Βυζαντίῳ συνεστήθησαν ἀνοικτά, δημόσια, πάντων τῶν πολιτῶν καὶ πασῶν τῶν πολιτῶν ὑποχρεωτικὰ σχολεῖα καθολικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τάθηναϊκοῦ ἀρχαίου προτύπου βελτιουμένου εἰς ἑπακρον· ὡς ἀληθῶς ἔδει ὑπάρχειν ἐν ἀληθῶς Ἑλληνικῷ καὶ Χριστιανικῷ Κράτει,

κατανοοῦντι ὅτι οὐδέν ποτ' εὐγενὲς γίγνεται ἄνευ βαθυτάτης παιδείας, αἰεὶ δὲ *συμμέτρον* πάσαις τῆς κοινωνίας ἀνάγκαις καὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώπων χαρίσμασιν;

(ε) Ἀντὶ δὲ τοῦ ὡς οἱ ἀρχαῖοι πολίται τεκνοποιεῖν καὶ δι' ἀνδρῶν καθιστάναι τὴν χώραν ἀπόρθητον κἂν παντὶ γρηγοροῦσαν, οἱ Βυζαντίου ὑπήκοοι, ταυτοκράτορος εὐλογοῦντος, *προφανέστατα κρείττονα δι' ἑαυτὸν τὴν τοιαύτην τοῦ κράτους ὀργάνωσιν κρίνουτος*, ὑπὲρ τῶν ἑαυτῶν ψυχῶν προσευχαῖς ἐν μοναῖς ἐπεδίδοντο, οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ καὶ ταῖς λοιπαῖς ἐν αὐταῖς ἀνομίαις, ὧν χάριν ἔτι μακροτειέστεραι (παρὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου *ρήτην* ἀπαγόρευσιν τῆς βαττολογίας) ἐγένονθ' αἰ προσευχαί! Ὡς οὐδὲν ἦν αὐτοῖς πᾶσιν ὅτι *οὐδένα* περὶ μοναχισμοῦ λόγον ἐποίησεν ὁ Χριστός!

(ς) Διὰ τῆς δεινῆς ἐφευρέσεως τοῦ μοναστικοῦ βίου ἡ μὲν αυτοκρατορία ἐν τέλει κατέρρευσε, ἡ δ' Ἀσία οὐδέποτε ἔξεχριστιανίσθη! Καὶ νῦν, ἀπολύτως οὐδὲν ἀπὸ τῆς Ἱστορίας μεμαθηκότες, πρὸ τοῦ *ὁμοίου* κινδύνου, νέας ἀφθόλους *πολυτελεῖς πλέον* ἐγείρομεν ἐπὶ πᾶσαν τὴν χώραν μονάς! Πῶς ἀπέλιπε, φεῦ, ἐν τῇ ποθ' Ἑλλήνων, νῦν δὲ ψευδελλήνων χώρα τὸ Ἑλλήνων καὶ Χριστοῦ Πνεῦμα! Πῶς τρυφηλοί, μαλακοί, θήλεις, ἀηδεῖς ὄλως, αὐθις ἔτοιμ' ἐπὶ δικαίαν σφαγὴν ὄλως, ἐγένοντ' ἐν τῇδε χώρᾳ οἱ γόνοι τῶν ποτ' ἀτλάντων τῶν ἐπὶ τῶν ἑαυτῶν ὤμων ἐνεγκόντων τὰ ἐρέβη εἰς Κόσμον καὶ Φῶς! Ὡ Ἀσία ἡ πόρνη! Ὡ Ἀσία ἡ Σειρὴν ἅμα καὶ Κίρκη! Ὡς μεγάλη κάκαταμάχητος τῆς γοητείας σου ἡ σαγήνη—πλὴν ἱκανὴ ἐπὶ *μόνους μαλακοῦς, χοίρους τῷ πνεύματι, δῆθεν ἀνδρας*, ἀποκαμόντας Ἰθάκηνδε θαλασσοπορεῖν!

§241. Τί οὖν δοκεῖ σοι, κυρίως τῷ "ὀρθοδόξῳ χριστιανῷ"; Ὅτι ὡς ὁ Χριστὸς ὠμίλησε περὶ ἄλλων, τῶν ἀπολύτως στοιχειωδῶν, ἀνθρώποις ἀδυνατοῦσι πλείονα κείνων κατανοῆσαι, ἄρα περιττὰ ἐστὶ πάντα τὰ πλείονα; Πῶς οὖν διὰ τῶν ἀπολύτως στοιχειωδῶν μόνων ὀρθῶς ὁ Θεὸς ἀγαπάται, *ὁ καὶ δι' ὅλης τῆς αἰεὶ διανοιγομένης διανοίας* τοὺς ἀνθρώπους κοσμήσας καὶ δι' ὅλης αὐτῆς ὑποδείξας τὸ τέλειον τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πλήρους ἀγάπης· τῶν τε διανοίας καγάπης οὐσῶν *μάλιστ' εὐρυτέρων* τῶν στοιχειωδῶν ἐλαχίστων; Πῶς ἄλλο τι τούτου ἔστιν Ὀρθόδοξον; Πῶς ἔστιν Ὀρθόδοξος ἡ μετὰ *περισσοῦ τυφλοῦ πάθους ψυχῆς "πίστις"*, ἡ τυφλῶς ἀγομένη ὑπὸ τῆς ἀγνοίας, οὐχὶ δ' ἡ καθ' ὅλα νηφάλιος ἀναζήτησις πάσης περὶ παντὸς Ἀληθείας, ἡ *αὐτομάτως δικαίως* ἀποτιμῶσα τὴν πάντων πραγμάτων ἀξίαν; Πῶς οὖν ἔστιν Ὀρθόδοξος ἡ ἐπὶ μόνᾳ τᾷ ἀπολύτως στοιχειώδη (κἂν ἀληθῶς ἦ, οὐχ ἀπλῶς δοκῆται εἶναι, τοιαῦτα) πείσμων προσκόλλησις, διότι ταῦτα μόνᾳ ποθ' οἱ "πατέρες", *οὐχ ὁ τούτους*

ἀπαγορεύσας Θεός, ἐθεώρησαν "ικανά"; Πῶς οὖν οὐ θηρσιγενῆς ἦν ἀπ' ἀρχῆς ἢ βυζαντινὴ "πολιτεία", οὐθ' ἑλληνικὴ οὔτε Χριστιανικὴ οὕτως οὔσα, ὡς κάπεδείχθη ἐν τέλει διὰ τῆς πτώσεως, ὀφειλομένης εἰς τὴν αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς ἐσφαλμένην ἐπιλογὴν τῆς ἐπὶ τὸ πρακτέον ὁδοῦ, ἐφ' ἧς ἀναρίθμητα προσεγένοντο σφάλματα παρὰ τῶν ὑψηλὰ ἐν αὐτῇ κατοικούντων, πλὴν οὐ τὰ σὺν Θεῷ εὖ φρονούντων; Τί δ' εἴπωμεν περὶ τῶν διαρκῶς ἐν ὁράμαθ' ὡς εἶχεν ἀναβιοῦσαν ἐχόντων τὴν βασιλίδα, ἀφ' ἧς διὰ ταῦτα ἐν τέλει αὐτὸς ὁ Χριστὸς τὸ βλέμμα ἀπέστρεψεν, ἀλλὰ πεισιμόνως ἀρνούμενων ἰδεῖν πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς, καὶ καλὰ καὶ κακὰ, κάκειν' ἄπερ ἐπετελέσθη, κάκειν' ἄπερ ἐσκεμμένως ἀλλὰ κακῶς οὐκ ἐπετελέσθη καλά; "Ὅτι ἴσασι τί αἰτοῦσιν; Ἀλλὰ τότε, οὐκ αἰτοῦσι τάληθῶς τῷ Θεῷ ἀρεστά, ἀλλ' ὅσα ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἐστὶν ἐπιθυμητά, πλὴν μόνον ἴν' αὐθις μεσαιωνικοὶ ἐπὶ λαοῖς ἄρχοντες τοῖς ἀνθρώποις φανῶσι, καίτοι δικαίως ἀνεπίστροπτοι παρήλθον οἱ σκοτεινοὶ κείνοι καιροί· κἂν καλῶς ὑπὸ τῆς "πίστεως" ἐπικάλυμμα κρυπτομένους ἀπὸ τῶν πολλῶν ἑαυτοὺς θεωρῶσι, καίτοι διαφανῆς ἐστὶν ἡ "πίστις" αὐτῶν, καὶ γυμνοὶ οὗτοι διαπιστοῦνται! "Ὅτι οὐκ ἴσασι τί αἰτοῦσιν; Εἶπε τοῦτ' αὐτοῖς ἂν τολμᾶς, τοῖς ἑαυτοὺς μόνους ἀπὸ Θεοῦ καὶ πατρίδος δοκοῦσιν ἔχοντας τἀποκλειστικὸν πρὸς τὸν δῆμον ἀπευθύνεσθ' ἐπιδικαίωμα, καὶ ἰδὲ τὸ βλάσφημον χύβριστικὸν θρησκευτικὸν καὶ ἔθνικιστικόν, οὐ Χριστιανικὸν ἢ Ἑλληνικόν, αὐτῶν τυφλὸν ἄνουν μισάγαθον κρύφιον μεσαιωνικὸν ἀσιατικὸν μένος!

§242. Καὶ εἰ παρὰ ταῦτα οὐ πέπεισαι, τοῦτο θεῶρει: Λέγουσιν οὗτοι, ἢ οὐ, ὅτι πολλή, μεγάλη καὶ ἀπαραίτητος ἦν ἡ συμβολὴ τῶν διαφυγόντων λογίων τοῦ Βυζαντίου εἰς τὴν μετὰ τὴν πτῶσιν αὐτοῦ ἐπισυμβᾶσαν τῆς "Δύσεως" Ἀναγέννησιν, ἧς μὲν τάγαθὰ πάντες οἱ λαοὶ δαιφιλῶς νέμονται, ἦν δὲ μόνη τῇ "Δύσει" οὗτοι λέγουσιν ἀναγκαίαν, ὡς ὅτι τὸ Βυζάντιον δῆθεν οὐδέποτε περιῆλθεν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ μεσαιωνικοῦ σκότους, κἄρ' οὐκ ἐστὶν αὐτῇ νοητὴ περὶ κείνου, ὕστερον τῆς πτώσεως αὐτοῦ ἐπελθοῦσα; Ἀλλὰ πῶς οὐ τοῦτο σιωπηρῶς συνομολογεῖ καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς Ἀναγεννήσεως, καὶ ὅτι ἐπ' αἰῶνας μακροῦς οὐδεμίαν οὐσιώδη πνευματικὴν ἐπὶ τῇ "Δύσει" τὸ Βυζάντιον ἔσχεν ἐπίδρασιν, ὡς ὅτι ἄλλως μάλιστα τάχιον ἤρχετ' ἂν αὕτη; Ἀλλ' ἂν ὡς αὐτοὶ λέγουσι τὰ πράγματα σχῆ, τίνος ἀπ' αἰώνων ἦν ἡ εὐθύνη τῆς μεταδόσεως τοῦ φωτός; Τοῦ ἔχοντος ἢ τοῦ μὴ ἔχοντος τοῦτο; Ὁφελον ἄρ' οἱ ἐν σκότει, ἐν οἷς κατὰ τοὺς ἀνατολικοὺς καὶ οἱ δυτικοί, ἐλθεῖν ἐς Βυζάντιον ἴν' ἀπ' αὐτοῦ τὸ φῶς ἐκεῖ λάβωσιν, ἢ ἄρ' ὄφελε κείνο τὸ φῶς ἐνεγκεῖν πρὸς πάντας τοὺς ἐν τῷ σκότει; Τὸ φῶς ἄρ' ἀπλῶς ἴσταται, ἢ διηλεκτῶς θέει

ἐπὶ τὰ σκότη, χούτω μόνον ὁράται; Οὐχ ὁ φῶς ἔχων περιπατεῖ, ὁ δὲ τοῦτο μὴ ἔχων ἀγωνιωδῶς ἀναμένει τούτου τὴν ἔω ἵνα ἡμερώση καὶ ἡρεμήσῃ; Τοῦ Χριστοῦ ἐλθόντος ἀκριβῶς ἵνα τὸ Φῶς ἐνέγκῃ ἡμῖν, πῶς οὐχ ὁμοίως ἔδει καὶ τὸ "φωτεινὸν" *δηθεν*, κ"ὀρθόδοξον" *δηθεν*, Βυζάντιον πρᾶξαι *γυρόθεν*; Ἄλλ' οὐκ ἔπραξεν οὕτως! Ἄν δ' ἀληθῶς οὐδεμίαν Ἀναγεννήσεως χρείαν τὸ Βυζάντιον σχῆ, πρῶτον μὲν *ποῦ* ἐν ταῖς χώραις αὐτοῦ ἐστὶ τὰ διὰ τῆς *ἀδιασπάστου* ἐν αὐτῷ λειτουργίας τὰρχαίου πολιτισμοῦ ἀναμενόμενα ὑπάρχειν *πλείονα καὶ καλλίονα* ἔργα, ὅλως ἀνάλογα τῶν διὰ τῆς Ἀναγεννήσεως ἐν τῇ "Δύσει" ἐπιτευχθέντων· δεῦτερον δὲ *πῶς* ἀπέλιπεν ἂν ἡ τὰνατολικῷ Ῥωμαϊκοῦ κράτους ἰσχὺς *εἰ διατηρεῖτο αἰεὶ δὲ βελτιούμενος ἐν αὐτῷ* ὁ ἀρχαῖος τῶν Ἑλληνορωμαίων πολιτισμὸς; Κατανοοῦσιν ἄρα καλῶς οἱ τοιαῦτ' *ἄκρως ἀνόητα* λέγοντες τί ὄντως σημαίνει ἡ *μέχρι τοῦ νῦν συνεχῆς ἀνευ τινὸς διακοπῆς λειτουργία τοῦ ἐνὸς ἀρχαίου καὶ νεωτέρου πολιτισμοῦ*; Τουτέστιν ὅτι ὑπὸ τὰς *χειρίστας συνθήκας καθότι ὑπ' ἀληθῶν Ἑλλήνων καὶ Χριστιανῶν ὀδηγούμενος*, οὐχὶ δ' ὑπὸ ψευδελλήνων καὶ ψευδοχριστιανῶν ὡς ἀληθῶς καὶ συνέβη, ὁ τῆς παρούσης ἡμέρας πολιτισμὸς κατέφθανεν ἂν ἐφ' ἡμᾶς *τοῦλάχιστον* πρὸ ἑνδεκα ὅλων αἰώνων, χῶτι πρὸ πέντε ἄρα αἰώνων ὁ πολιτισμὸς ἠύρισκετο ἂν εἰς ὃ ἐπίπεδον φθῆσεται, τουτέστιν εἰ πορεύσεται ὁμαλῶς, *τοῦλάχιστον* μεθ' ὅλους ἕξ εἰσέτι αἰῶνας; Καὶ ὅτι ἄρα, οὐδεμία ποτὲ πτώσις τῆς βασιλίδος ἦν ἂν δυνατή, οὐδ' ἔστω καὶ νοητή, ἰδίως ὡς αὕτη συνέβη; Κατανοεῖς οὖν ἐπὶ τέλους ποῖον ἀληθῶς ἦν τὸ *μέγα* βυζαντινὸν πολιτισμικὸν ἔγκλημα, καὶ διατί, διὰ τῶν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου ὅλως κενῶν προσευχῶν ἀποκαμῶν, αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἐκεῖθεν ἀπήρε τὸ βλέμμα; Ταῦτ' ἐπὶ τέλους κατανοῶν, *τί* δοκεῖς σὺ περὶ τῶν παρόντων; Ὅτι ἀληθῶς ἕτερα τὶς, ἢ ἀκριβῶς αὕτη ἦν τε καὶ παραμένει ἡ αἰτία τῆς μέχρι σήμερον διαρκούσης μεταξὺ τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους καὶ τῶν *ὑπηκόων* αὐτοῦ ἀπ' ἀμφοῖν πλευροῖν *πονηρᾶς, ἀτίμου, ἀμοιβαίως ἑξαπατητικῆς αὐτῶν σχέσεως, πλήρως διαχειομένης κἂν πάσαις ταῖς μεταξὺ τῶν ἐν αὐτῷ ἀνθρώπων ἀναστροφαῖς*; Ἀληθῶς, ἔστι πῶς δυνατὸν τοιούτως ἀλλήλοις φέρεσθαι τοὺς τὰ εὖ χύψηλὰ μόνα φρονούντας πολίτας, ἢ τοῦθ' ἀρμόττει ταπεινοῖς καὶ χαμερπεῖς μόνοις δούλοις διαγκωνιζομένοις ἀλλήλους ὡς ζῶα ἐλθόντα ἐπὶ τροφὴν πειναλέα· *καίτοι αὐτοὶ οὐ πεινώσι* κἄρ' οὖν *διὰ μόνην τὴν αὐτῶν ἀδικίαν* φέρουσι τὸ τῆς τοιαύτης "συναλλαγῆς" αὐτῶν πνεῦμα κατ' ἀλλήλων τε καὶ τοῦ κράτους· *ὅπερ ὅλως ἀλλότριον, οὐχ ἑαυτῶν ἴδιον καὶ προστατευτικὸν καὶ πολύτιμον θεωροῦσιν*, ὡς ἀκριβῶς ἀλλοτρίους οὐ δ' οἰκείους αὐτῶν θεωροῦσι καὶ τοὺς συμπολίτας αὐτῶν; Οὕτως, ὅτι πλέον οὐ μόνοι αὐτοὶ ἀλλὰ νῦν

καὶ γενικῶς ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι χαμερπῶς καὶ πονηρῶς φέρονται κατ' ἀλλήλων καὶ ταπεινὰ μόνα φρονοῦσιν, ἀηδῶς ἐπ' ἀρούρης ἢ ὑποχθονίως συρόμενοι πρὸς ἅ μόνα ἐκεῖ ὄντες ἐν νῷ ἔχουσι, πρὸς ἅ μόνα ἐξομοιοῦσι καὶ ἑαυτοὺς, τοῦτ' ἀναπέμπει εὐθέως εἰς τὸ ἐπὶ χιλιετίας μακρὰς ὑπὸ τῶν ἐκ Σημιτίας "θεολόγων" ἐμποτισθὲν ταῖς ἀνθρώπων ψυχαῖς, οὐδέποθ' οὕτω καλλιεργηθείσαις ἐφ' ὑψηλά, ἐρεβῶδες καὶ καθαρῶς σατανικὸν "διανόημα" ὅτι δῆθεν οἱ ἄνθρωπ' εἰσὶν ἀπλοῦς "χοῦς"!

§243. Εἰ δ' ἔτι, περὶ ταῦτα πάντα διαπορῶν, ἐρωτᾷς πῶς ἀληθῶς δύναθ' ὁ Θεὸς ἀγαπᾷν τοὺς ἀνθρώπους ὥστ' ἐπιθυμῆν τούτους ἐν Παραδείσῳ ἂν ὄντως τοιαῦτα [τουτέστιν οἷα οἱ ἐκ Σημιτίας λαβόντες τὸ "φῶς" "θεολόγοι" διδάσκουσι] περὶ ἑαυτῶν ἐπιθυμῆ τούτους φρονεῖν, οὕτω μόνον δυνήσῃ τοῦτο τὸ μὴ ὄν "μυστήριον" λύσειν· ἦγουν, διὰ τοῦ ἅπαξ συναγαγεῖν οὐκ ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ οὔσαν τὴν δεινὴν ταύτην διδασκαλίαν, ἀλλ' ἐκ μόνων ἀνθρώπων εἴτε συνειδητῶς τὸ κακὸν μόνον ὑπηρετούντων, εἴτ' ἀνοήτως αὐτῷ μόνῳ διαακοινοῦντων! Ὅτι ἄνθρωπος, οὐ χοϊκός, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λέγεται οὗτος, ἐνῷ χοϊκός (= *human*) ὄντως καλεῖτ' ἐν γλώσσαις λατινικαῖς, εὐθέως ὑπομιμνήσκει τὴν ὄντως ἐλευθέραν παρ' ἡμῶν ἐκλογὴν στάσεως βίου κατ' ἐπιλεγομένην καταγωγὴν! Τὴν ἀνωθεν καὶ θεῖαν ὁ Ἕλληνας ἐξέλεξεν, καὶ κατὰ ταύτην διέπλασεν ἑαυτόν, ἐπὶ τὰ τέλεια μόν' ἑαυτὸν ἀναγνωρίζονθ' ἀρμόττοντα! Ἄλλοι δέ, κατὰ δῆθεν εὐσέβειαν, ἀπὸ τῶν σημιτικῶν γραφῶν λαβόντες τὴν ὥσιν, ἐν τῷ πρὸς τὸν χοῦν δρόμῳ ἀμιλλῶνται ἀλλήλους! Καὶ ἦλθεν ὁ Χριστός, αὐτὸς ὁ Θεὸς Δημιουργὸς Λόγος, χέαυτὸν μὲν ἐν ἀνθρώπου μορφῇ ὄντα Ἰῶν Θεοῦ, καὶ τὸν ἄνθρωπον δ' ἐν ἑαυτῷ ὄντα δυνάμει Θεὸν ἐν ταύτῳ ἀπεκάλυψεν· ἀλλ' οἱ ἑαυτοὺς χοϊκοὺς ἐπιλέξαντες θεωρεῖν, πονηραῖς πονηρῶν διδασκαλαῖς ὑφήκοντες, οὐδὲν κατανόησαν, βλασφημίαν δοκῆσαντες τὴν Ἀλήθειαν εἶναι, κἀλήθειαν τὴν ἐς ἄβυσσον καταβαρῆσαν τὸν ἄνθρωπον βλασφημίαν! Καὶ ἦλθον οἱ "Χριστιανοί", ἀπὸ Σημιτῶν λαβόντες τὴν σκοτεινὴν "δᾶδα", τὸν χοῦν λέγοντες κατὰ Θεοῦ χάριν ἀνυψούμενον Οὐρανῷ, ἀλλότριον Ἀλλοτρίῳ· μὴ καθορῶντες τὰ δύνατον τῆς συμμείξεως ἀλλοτρίων· οὐδέ γε τὸ πῶς/ ὅτι δι' ἀλλοτρίων ὁ Πάναγνος Οὐρανὸς βρωμισθήσεται, εἰ ἀληθὴ αὐτοὶ λέγουσι! Καὶ μέχρι τῆς σήμερον, οἱ ἀπανταχοῦ ἀνόητοι πάντες [ὅλως χοϊκὸν ἔτι δοκοῦντες, ἢ κάλλιον, δυσφημοῦντες, τὸν ἄνθρωπον, τοῦτο τὸ ὑψίστον πλὴν μεικτὸν τοῦ Θεοῦ κατασκευάσμα· χοῦν μὲν πλὴν μόνον σωματικῶς ὄντα, διὰ τὸ ἐκ χοῦ εἰλημμένον ἔχειν τὸ σῶμα, μόνον ἵνα στερρῶς ἐπὶ ταύτης τῆς γῆς καὶ ἐπ' ἄκρου τοῦ σύμπαντος στηριζόμενος, καὶ διὰ ταύτης ἀπὸ κείνου δια-

τρεφόμενος, ἐπὶ ταύτης κυριάρχως περιπατῆ ὑπὸ κείνου πανταχόθεν περιεχόμενος, ὥστε διὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς τε καὶ τῶν ἐν ἐκείνῳ συντελουμένων πνευματικῶς φωτιζόμενος, *θεῖον ἑαυτὸν ἐπὶ τέλους πραγματικῶς πνευματικῶς* ὄντα κατανοήση, ὡς ὅτι εὐθέως ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ εἰλημμένοι ἔχει τὸ Πνεῦμα· ὥστε δι' αὐτοῦ κυρίως ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ σταθερῶς ἐπὶ ταύτης τῆς γῆς ἐργαζόμενος, χούτως ἀπὸ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐπ' αὐτῆς βίου ἀπαλλασσόμενος, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ συντελουμένων αἰεὶ συνεχόμενος, καὶ δι' ἄλλης τροφῆς κατὰ Πνεῦμα καλῶς ἐπίσης διατρεφόμενος, ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ οὕτῳ πανταχοῦ ὄντι, διὰ τοῦ ἐν ἑαυτῷ Πνεύματος θαυμαστῶς περιβλέπη, καὶ ἐπ' Αὐτῷ τῷ πάντα τὰ περὶ αὐτὸν ἐκπηγάσαντι Οὐρανῷ τὸ βλέμμ' αἰεὶ ἐπιστρέφη, χούτως ὡς ἔνεστιν ἀνθρώπῳ κατανοεῖν τὴν κτίσιν οὖσαν περὶ τὸν Κτίστην, *Αὐτῷ τὸν νοῦν αὐτοῦ περιστρέφη]*

οὐ μόνον κατὰ τοῦ Κτίστου Χριστοῦ βάλλουσι τὰς ἰοβόλους συκοφαντίας, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ Ἀνθρώπου, τοῦ ὅλως διὰ τῶν ἐπ' ἀβύσσῳ ψευδῶν τὴν ἀπ' Οὐρανοῦ ἰδίαν καταγωγὴν λησμονήσαντος, καὶ σταθερὰν ὑπόμνησιν τῆς ἑαυτοῦ Οὐρανόθεν καταγωγῆς χρήζοντος, ὑπ' αὐτοῦ γε τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος! Αὐτὸς γὰρ ὁ Δημιουργὸς Χριστὸς ἐνηθρώπησεν ἵνα πάντ' ἀνθρωπῶν σώσῃ, ὅπερ οὐκ ἦν ἂν δυνατόν, εἰ Αὐτὸς οὐ κατέβη ἐπ' αὐτῇ τῇ ἐπὶ γῆς ὑστάτῃ βαθμίδι! Ἄλλ' οἱ αὐτῇ ἐνοικοῦντες, ἀντὶ μετανοίας δακρύων εὐγνωμονοῦντες ἰοφόρα ταύτων πάρθια βέλη ἀντέστρεψαν κατὰ τοῦ Δημιουργοῦ καὶ Σωτῆρος, ἕως καὶ μέχρι τοῦ νῦν πεισιμόνως ἀχαριστοῦντες· *καίτοι πάντα τὰ σημαινόμενα καλῶς πλέον κατανοοῦντες*· κατὰ τῆς φοβερᾶς διὰ τοῦ ὑπαινιγμοῦ δηλουμένης τοὺς πάντας ἀνθρώπους ἀγαπῶντος Θεοῦ Κρίσεως ἐπαναστατοῦντες· εἰ καὶ διὰ τοῦ Κείνου ὀνόματος ἑαυτοὺς "Κυρίου Λαὸν" ἀναισχύντως ἀποκαλοῦντες! Δι' οὐ ὁμῶς, *μᾶλλον Ἐκείνου κυρίου ὑπηρετοῦντος αὐτούς*, ἢ Κείνου υἱοὺς ἀληθεῖς ἑαυτοὺς παρεστήκασιν· εἰς κτητικὸν ὡς ἑαυτῶν τὸ Μέγα Θεοῦ Ὄνομα μεταλλάξαντες ἢ Κείνου ἀγαπητικῶς κυριαρχικὸν ἐπὶ παντὸς αὐτὸ καταδείξαντες· αἰεὶ ἐν τῷ Κείνου ὀνόματι ἀπεργαζόμενοι τὴν ἑαυτῶν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ ἀνθρώπων ἐπιβολὴν· ᾧ μόνῳ, ὡς κὰν τοῖς παλαιοτάτοις καιροῖς, οὗτοι ἔτι πιστεύουσιν, οὐ δ' ἐπὶ τῷ πέραν τούτου ὄντι Θεῷ Δημιουργῷ Πνεύματι· πολυτρόπως διὰ τοῦ ἀποκαλεῖν ἑαυτοὺς "λαὸν Ἰσραὴλ" τοὺς ἀμφίβολον ἔχοντας Θεοῦ γινῶσιν ἀνθρώπους τρομοκρατοῦντες! Καὶ τοῖς ἔκτοτε συστρατεύονται πάντες οἱ διὰ προτιμήσεως ἐπὶ τὰ ταπεινὰ ἔνοχον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἔχοντες τὴν συνείδησιν! Ὡς καὶ τινες ἕτεροι, ἀπαίδευτ' ἀνόητοι, κυρίως δ' Ἕλληνες,

ἀπὸ τῶν πρώτων "χριστιανικῶν" χρόνων ἕως τοῦ νῦν τί ἐστὶν ἀληθῶς ὅπερ πράττουσιν οὐδόλως κατανοοῦντες, ἐκείνων δι' ἑαυτοὺς τὴν ἐπὶ τῷ Θεοῦ Ὀνόματ' ἀπαίτησιν ἀξιοῦντες κάκεινων τὴν ἐπ' Αὐτῷ πλὴν βλάσφημον ταύτην "δόξαν" ζηλοῦντες· πάντες ἀσυναισθητῶς τῆς οὐ ἑαυτοῖς διδόασιν μεγάλου ὀνόματος σημασίας "χριστιανοὺς ὀρθοδόξους" ἑαυτοὺς θεωροῦντες!· "Ὅτι οὐδόλως οἱ πλείστοι αὐτῶν φόβῳ μεγάλῳ ἐπὶ τῇ Ἀληθείᾳ συνεχονται, αὐτὴν ἀγνοοῦντες, δι' ὃ οὔτε διερωτῶνται ἂν μόνην τὴν ὑπ' αὐτῶν *δοκουμένην* ὀρθὴν εἶναι πίστιν ὡς *ὀρθὴν* θεωρῶσιν, ὅτ' ἀληθῶς οὐδὲν τιμὴν ἐπιφέρων ποιῶσιν, ἢ ἂν αἰεὶ χρῆσιν αὐτοὺς *μόνον τὸ ὄντως ὀρθὸν* δοκεῖν τῆς αὐτῶν πίστεως ἄξιον! Πολλαχῶς οὕτως οὗτοι ἔτι κατὰ τὸν παλαιὸν κενὸν χρεωκοπήσαντα τρόπον κόπτονται περὶ πάτρης καὶ πίστεως· ἀκαταλήπτως τῆς συμπράξεως ἦν *οὕτως ἐλευθέρως ἀλλ' ἀσυναισθητῶς* παρέχουσιν [ὡς *δήθεν* "σύγχρονοι" ἄνθρωποι] τοῖς ἐνεργῶς συνειδητῶς συμπαρατασσομένοις κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τ' Ἀνθρώπου, τοῖς ἔτι κρυπτομένοις ἐν τῇ παλαιᾷ σημιτικῇ κατὰ τοῦ Θεοῦ οὐ στάσει χῶς "φωστήρσιν" ὑπὸ τῶν ὅλως ἐν τῷ ζόφῳ τυφλῶν δοκουμένοις· πάντες ἀσυναισθητῶς, οὐδόλως ἐπὶ τῇ φοβερᾷ ταύτῃ ἀντινομία συνταραττόμενοι!

§244. Διὰ ταῦτ' αἰεὶ γέγονεν ἕρις μεταξὺ Σημιτῶν καὶ Ἑλλήνων! Τῶν Σημιτῶν ἴδιον ἑαυτῶν πολιτισμὸν οὐδέποτε ἀναπτυσσάντων ἀλλ' ἀπὸ τῶν αὐτοῖς ξένων ἀντιγραφάντων, ἐν ξένοις πολιτισμοῖς καὶ κοινωνίαις εἰσχωρησάντων εἴτε δολίως [ὡς μετοίκων, διὰ τοῦ Θεοῦ ἀπειλούντων, ὡς ἀπὸ Κείνου *δήθεν* λαβόντων τὸ μετοικεσίας δικαίωμα], εἴτε βιαίως [ὡς ἀπὸ μετοικεσίας εἰς μετοικεσίαν διωχθέντων, εἰς Εὐρώπην μὲν διὰ τὰς κατὰ τῶν Ῥωμαίων στάσεις ἀπὸ Παλαιστίνης, ὕστερον δὲ διὰ τὰς κατὰ τῶν γηγενῶν ἔσωθεν συνωμοσίας ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρῶν]· ὅτι παλαιότερον αὐτοὶ ἐπὶ τάληθῶς σὺν Θεῷ ὑψηλὰ εὖ χίκανῶς οὐδέποτε ἐφρόνησαν, ὥστ' ἐν τιν' ἰδίῳ τόπῳ ἐπὶ ταῦτ' ἀμερίμνως ἀπὸ τῶν ξένων ἐπιδοθῶσιν! Πολλοὶ δ' αὐτῶν μεταστάντες εἰς τὰς τάξεις τῶν "χριστιανῶν" πολλοὺς κατεβλάκευσαν λέγοντες ἄχρηστον κόπον τὸν "ἔθνικόν" προηγηθέντα πολιτισμὸν, καθ' οὗ εὐθὺς ὡς ἐδυνήθησαν μετ' ἀνατολικῆς μανίας ἐπῆλθον καὶ τοὺς ἀντιστάντας τῇ νέᾳ αὐτῶν *δήθεν* "χριστιανικῇ" πίστει κατεσκευοφάντησαν, ἐδίωξαν, ἠφάνισαν, ὡς *δήθεν* ἀπὸ τοῦ Θεοῦ σχόντες τὴν ἐπὶ κείνῳ τῷ φοβερῷ ἐγκλήματι ἐντολήν! Οὕτω, διὰ τῆς ἔξωθεν ἀπ' ἀνατολῶν καταστροφικῆς τοῦ πολιτισμοῦ εἰσβολῆς, καὶ τῆς ἔσωθεν ἀρουραίως ὑφερπούσης τῶν διὰ τῆς νέας θρησκείας ὀκνηρῶν ἐπὶ τὰ εὖ γενομένων γηγενῶν ἀκηδίας, ἦν καὶ νῦν ἐν Ἑλλάδι παρατηροῦμεν ὑπερεκχειλιζούσαν, κατεστράφη ἤδη ἀπὸ

τοῦ προτέρου μεσαίωτος ἐν αὐτῇ ὁ πολιτισμὸς τῶν Ἑλλήνων· κἀς τὸ πῦρ παρεδόθη τὰ ἱερὰ μάρμαρα, ἵνα κοῖα πλίνθων ἀχυρομείκτων συνεκτικῆ αὐτὰ καταστῆ κάπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν μετ' οὐ μακρὸν καταπέση· καὶ κόνις ἐγένετο τὰ πλείστ' ἀσυντήρητ' ἀρχαῖα ἐπὶ παπύρου κείμεν' ἱερὰ τὰνθρωπίνου Πνεύματος γράμματα!

§245. (α) Ἐναργῶς ἐν τοῖς ἀνωτέρω ὁράται πῶς ἐννοοῦμεν καὶ πῶς ἐν τοῖς πράγμασι δεῖ ἡμᾶς πάντας ταύτην νοεῖν [εἶ γ' οὐδεμία τελειότερα αὐτῆς γενήσεται ἡμῖν προσφορά] τὴν ὑπὸ Λογικῶν ἀτόμων ἀνθρώπων καὶ πλήρων πολιτῶν σὺν Θεῷ αἰεὶ τελειότεραν δημιουργουμένην κάπὸ τῆς γῆς πρὸς τὸν Οὐρανὸν ἀναβαίνουσαν Πολιτείαν· ἥπερ κοινωνικὴ δράσις μέρος ἐστὶν ἀδιάσπαστον τῆς ἀενάου κινήσεως τὰνθρωπίνου πνεύματος ἐπὶ τελειότητα. Ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὸ πρῶτον συνειδητῶς αὐτῆ ἀρξαμένη (εἰ καὶ μήποτε παρ' αὐτῶν ἕως τέλους ἀχθεῖσα, ὅπερ ἀδύνατον, καθότι διαρκῆς αὐτῆ ἔσσετ' ἐφ' ὅσον ἐπὶ γῆς ἔσονται ἄνθρωποι!), χ' Ἑλληνας, τῆς Ἑλλήνων προσπαθείας συνεχιστάς, ἀληθῶς τῇ συνειδήσει καθιστάσα πάντας τοὺς πιστῶς ἐπὶ κείνῃ ἀκολουθοῦντας, αὐτῇ μόνη ἀπὸ σκοτεινοῦ καὶ μέρους καὶ ἀτελοῦς σὺν τῷ μόνῳ Φωτὶ Λόγῳ ἐπὶ ταῦτο φωτεινὸν ἐν ὅλον καὶ τέλειον ἀνάγει τὸν νοῦν καὶ ἅπαν τῶν ἀνθρώπων τὸ Πνεῦμα.

(β) Ἄλλὰ καὶ ταῦτα δεῖ ἡμᾶς συνειδέναί· πρῶτον μὲν ὅτι εἶ ἐστι τελειότης, ἔστι καὶ Πολιτεία, τουτέστι τελεία τοιαύτη· καὶ ὅτι δίκαιόν ἐστι τότε ἔρωτᾶν ποῦ ἐστὶν αὕτη. Κἂν μὲν δεχθῆς ὅτι ἐπὶ γῆς, ἐπειδὴν ὁμολογήσῃς ὅτι οὐδέποτε ἦν αὕτη, ἄρα πῶς ἀρίστη δύναθ' αὕτη γενέσθαι καὶ πῶς τάχιστ' ἔρχεσθαι δεῖ εἶναι σου ὡς πολίτου τὸ κύριον μέλημα! Ἄν δὲ δεχθῆς ὅτι οὐκ ἐπὶ γῆς ἀλλ' ἐν Οὐρανῷ, ἐπειδὴν ἀναλογισθῆς ὅτι ἐπὶ γῆς νῦν ὦν οὐδέν' ἀξιώτερον δύνασ' ἔχειν σκοπὸν τοῦ ἐν ἐκείνῃ ἀποκαταστήσεσθαι, ἄρα πῶς ἄριστα τοῦτο ποιήσεις τῆσδε γῆς ὑλικῶς μέσοις χρώμενος ἐν ταῖσδε πολλαῖς ποκίλαις πολιτείαις θητεύων ἀλλ' ἐπὶ κείνης μόνης τοῖς νοήμασι μαθητεύων κάπὶ κείνης τῇ καταλήψει αἰεὶ ἑαυτὸν ἐκπαιδεύων δεῖ εἶναι σου ὡς πολίτου τὸ κύριον μέλημα! Ἄλλὰ τοῦτο τὸ πλήρες οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδύνατο τῆς δρώσης καὶ τοῦ οὐδὲν ὁδηγούσης ἀνθρώπων συνειδήσεως γενέσθαι κτῆμα καὶ ὁδηγός· ὅτι πρὸ αὐτοῦ ἔδει ἄλλα πολλὰ συντελεῖσθαι. Ὅμως οὐκέτι δύναται τις ἀμφιβολία ὑπάρχειν ὅτι, εἰ κάσυνειδήτως τούτου τοῦ πλήρους, ἐπ' ἀκριβῶς τούτῳ συνήλθον οἱ Ἑλληνες· καίτοι ἐν μικραῖς ἐπὶ γῆς πολιτείαις συνήγαγον ἑαυτοὺς, ὅμως οὐδέποτε ἔπαυσαν ἐρευνᾶν πῶς ἐπὶ τελειότητ' ἀγαγεῖν ἑαυτοὺς!

(γ) Δεύτερον δέ, ὅτι εἰ ὡς ἀληθῶς ἐστι τελειότης ὡς ἄνω, ἄρα

καὶ μίαν καὶ μόνην δεῖ εἶναι τὴν Πολιτείαν· ἥτις δίκαιόν ἐστι τότε τὸ κατανοεῖν ὅτι κείνης ἐπιθυμῶν Πολίτης γενήσεσθαι, ἄρα πῶς ἄριστα καὶ πᾶσα ἡ γῆ μία πολιτεία δύναται γίγνεσθαι, ὡς ἐκείνης εἰκῶν, ὡσαύτως δεῖ εἶναι σου ὡς ἐν τῷδε κόσμῳ πολίτου τὸ κύριον μέλημα! Τρία οὖν εἶπομεν μελήματα κύρια; Καίγ' ἀληθῶς, ἐν τὰ τρία ταῦτα ἐστὶν! Ἀλλὰ μείζονα τοῦτο τὸ ὅλον ἐγείρει προβλήματα περὶ τοῦ τίνα πάντες δεῖ ἀποδέχεσθ' ὡς πάντων ἡγέτην, χυπὸ τίνος τὸν νόμον δεῖ ὑποτάσσεσθαι πάντας. Ταῦτα τὰ δύο

[ἂ μὲν οἱ πολλοὶ ὡς ἂν ἦ ἐν δι' ἀσοφίαν συγχέουσιν, ὧν γὰρ δ' ἔνεκα πάντες διὰ φιλαρχίαν τοὺς λοιποὺς ἀεὶ ὑπ' αὐτοῦς, ὡς ἂν ἦ τοῦτο θεία ἐπιταγή, καθυποτάξ' ἀπαιτοῦσιν, ἀφ' ἧς αἰτίας τῆς τοῦ κόσμου διαιρέσεως εἰς πολλὰς πολιτείας οὐδ' οἱ ποθ' Ἕλληνες οὐδέ τις ἄλλος μέχρι τοῦδ' ἀπέστη λαός, ἃ καὶ νῦν διὰ τὴν αὐτὴν ὡσαύτως αἰτίαν τοσοῦτον μεγάλως ταλανίζουσι τοὺς ἀνθρώπους] νῦν ἀναδείκνυνται κείμενα πλησιέστατα πρὸς τὸ τῆς ὅλης δημιουργίας ἔτι ζητούμενον νόημα, ὅπερ διὰ μόνην τὴν ἀσοφίαν ἡμῶν εἰσέ- τ' ἀδυνατοῦμεν προσδιορίσαι· ὡς κύριον καὶ μόνον ἡμῶν ἄξιον σκοπὸν θεωροῦντες αὐτὸ τοῦτο τὸ μέσον, τουτέστι τὸ ἐπὶ πολιτειῶν καὶ τοῦ κόσμου ἡγεῖσθ' ἐκλαμβάνοντες ὡς τὸν μόνον πρὸ ἡμῶν ὄντα σκοπὸν μᾶλλον ἢ ὡς τὸ ἐπὶ τὰ τελειότατα μέσον! Ἐπειδὴν πάντες κατανοήσωσιν ὅτι ὁ Θεὸς μόνος ἐστὶν ὁ ἐπὶ τελειότητα πάντων ἡγέτης, οὐκέτι μὲν ἐπιζητήσουσιν ἄλλον τινά, κἄρα δ' ὑπὸ Κείνου μόνου τὸν "νόμον", δι' οὗ μόνου ἄριστα δύναντ' ἐπὶ κείνην ἄγεσθαι πάντες, πλεον ἄσμένως θελήσουσι συγκεντροῦσθαι· ὡς οὐ ποθ' ὑπὸ τὸν νόμον τινὸς τῶν ἀνθρώπων, ὅπερ καὶ παράλογον εἶναι δοκοῦσι καὶ μάλα πολὺ τιτρώσκει τὸν τούτων ἐγωισμόν. Καί γε ὅτι μία πολιτεία δεῖ γίγνεσθαι πᾶσα ἡ γῆ οὐδόλως σημαίνει ὅτι κἄς μίαν πόλιν δεῖ συνέρχεσθαι πάντας, ἢ ὅτι ἐν' ἀνθρωπον δεῖ ἡμᾶς πάντας ἀναγνωρίζειν ὡς τὸν ἐκείνης ἡγέτην, ἢ ὅτι ὑπὸ κείνου τὸν νόμον δεῖ βιοῦν τοὺς λοιπούς, ὡς τινες ἤδη πρεσβεύουσι χοῖ πλείστοι φοβοῦνται. Ἀρκεὶ τὰναγνωρίζειν ἓνα εἶναι τὸν ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις "νόμον" Θεοῦ· ὅστις μόνος ἀρκεὶ μίαν καὶ μόνην ἀναδείξει τὴν ἐπὶ γῆς πολιτείαν! Ἀλλ' ὅστις ἐπίσης, ταῦτα πάντ' ἀναγνωρίζων ὡς "νόμος" Θεοῦ, οὐδένα μὲν ἀνθρωπον ὡς ἄνωθεν ἐπὶ πάντων ἴστασθ' ὀρίζει· οἰονδήποτε δ' ἄλλον νόμον, ὀρίζοντ' ἀνθρωπὸν τινά ἐπὶ τούτῳ, διὰ ταῦτα καταδείκνυσιν ὡς οὐκ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὄντως ὄντα, ἀλλ' ἀπ' ἀνθρώπων! Ἀλλ' οὐδέποτε πρότερον ταῦτα πάντα κατενόηθη ὡς διαυγῶς ὡς νῦν καθορᾶται· οὐδ' ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, οὐδ' ὑπὸ τίνος ἄλλου! Ὅτι οὐδέποτε πρότερον ἐπαρκῆ τῶν πραγμάτων τοῦ Κόσμου εἶχον οἱ ἀνθρώποι γινῶσιν ὡς ὄντως ἔχομεν σήμερον!

§246. Οὐδ' ὑπ' αὐτῶν γ' ἔτι τῶν βυζαντινῶν, παρασχόντων τὸ καθ' ὅλον τὸν μεσαίωνα χῆως τοῦ νῦν μείζον παράδειγμα θεοκρατικῆς κοινωνίας· οἵτινες τὴν ἐπὶ γῆς μαθητείαν ὅλως παρανοήσαντες, ἐν μιᾷ κατ' οὐσίαν ἐπὶ γῆς πόλει καὶ πολιτείᾳ κἂν τῇ ἐν αὐτῇ ἐκκλησίᾳ προσεπάθησαν συγκεντρώσαι ἅπαν τὸ κράτος αὐτῶν, ὀργανωθὲν κατὰ τοῦτο τὸ δῆθεν "Ἄνωθεν αὐτοῖς δοθὲν πλὴν οὐδόλως ὑπ' αὐτῶν διὰ τοῦ Λόγου διεργασθὲν πρότυπον, ἐν ᾧ ἐδόκησαν ἐξαυτληθὲν τὸ ἐπὶ γῆς αὐτῶν χρέος, κἂν μὴ πασιδήλως πληροῦν ταύστηρὰ Λογικὰ πλὴν ἄγνωστα κείνοις ὡς ἄνω κριτήρια· εἰς ἄλλων, οὐ τοῦ Θεοῦ, κελεύσμαθ' ὑπήκοοι γεγονότες, κούδέποτ' ἔσωθεν τὴν πληροφορίαν ἐξαγαγόντες ὅτι ἀνάγκη καὶ θεῖον ἐστὶ "κέλευσμα" πολίτην πλήρη καὶ ἐπὶ γῆς, οὐχ ὑπήκοον, εἶναι τὸν μαθητεύοντα ἄνθρωπον! Διὰ ταῦτα, οὐσία, ὡς ἄνωθεν μὲν καὶ τὴν "Ἄνω Πολιτείαν προτυποῦσαν κἀπὶ τῆς γῆς διατεταγμένην ἐξέλαβον τὴν "Πόλιν" ὡς εἶχεν, ἣ καὶ προσῆλθον, οὐδὲν ἀπὸ τοῦ προϋπάρχοντος Ἱερουσαλὴμ παραδείγματος διδαχθέντες· ἀλλ' ὅμως δὲ διὰ τοῦτο, οὐκ ἔσωθεν ἀπὸ τῶν ἐγκάτων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ψυχῶν ἐκβαίνουσιν καὶ παντὸς ἀνθρωπίνου νοῦ διαβαίνουσιν ἔλαβον τὴν ἀρίστην πληροφορίαν ἀνθρωπίνου ἐπὶ γῆς χρέους, τὰπολύτως χεῖριστα μεμαθηκότες ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῶν Ἑβραίων, οὓς ἐξέλαβον ὡς τὰ γνήσια πρότυπα τῆς σὺν Θεῷ διαβιώσεως ἐπὶ γῆς, καίτοι ἀπορρίψαντας τὸν Χριστόν, ὅπερ ὅλως περιέργως οἱ βυζαντινοὶ ὑπερείδον· ἀντὶ τοῦ ποιεῖν τὸ ἐπ' Οὐρανὸν ἄλμα διὰ τῆς ἐπ' ἄριστα παραδόσεως τῶν Ἑλλήνων ἐπικουρουμένης ὑπὸ τῆς διδασκαλίας Χριστοῦ! Τοὺς μὲν Ἑλληνας πεπειθότως τῇ τρομακτικῇ συκοφαντίᾳ τῶν Ἰουδαίων ἐξέλαβον ἀπλῶς ὡς εἰδωλολάτρες, ὡς ἂν λίθινα εἶδωλα, οὐκ αὐτὸς ὁ Εἷς ἐπὶ πάντα(ς) Θεός, δύνηται πείθειν ἔθνος ὅλον δραστηρίως διανοουμένων ἀνθρώπων διὰ βίου ἐλλόγως τὸν ἐπὶ τᾶριστ' ἐπὶ γῆς κἂν Οὐρανῷ ἐρευνᾶν δρόμον· τὸν δὲ Χριστὸν ὑπέλαβον ὡς διαμείναντα ξένον κἀντικείμενον τῇ τοιαύτῃ τῶν Ἑλλήνων ἐπ' ἄριστ' ἀναζητήσει! Οὐδόλως φεῦ οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ διηπόρησαν διατί ἐν ἀρχῇ, πολλῶ μᾶλλον ἀντέδρασαν τῇ νέᾳ θρησκείᾳ οἱ κρείττονα μᾶλλον ἢ χεῖρονα, ἔστω κατὰ τὰ κείνης τῆς ἐποχῆς πρότυπα, σχόντες παιδείαν· οὓς αὐτοί, διὰ μόνης τῆς Ἰουδαίων ὁδοῦ προσελθόντες τῇ νέᾳ θρησκείᾳ, ἠδυνάτησαν πείσαι· ὡς ἂν ὁ Θεὸς οὐδεμίαν εἶχε πρὸ τοῦ Λόγου ἰσχὺν ἐντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου! Οὐδέποτε φεῦ ἕως τοῦ νῦν ἡ θρησκεία Χριστοῦ παρέσχεν ἐπιχειρήματα Λόγου ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ! Οὐ γ' ἐξ ἀδυναμίας Θεοῦ, ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς παντάπασι θλιβερᾶς περὶ τὸν Λόγον ἀνικανότητος τῶν φαινομένων ὡς Χριστιανῶν "θεολόγων", ξένων ἀπὸ τοῦ Λόγου τὸν Θεὸν κηρυξάντων! "Ὅπερ

φεῦ συνεχίζεται μέχρι καὶ τοῦδε καιροῦ, νῦν πλὴν ὅμως ἀντεστραμμένοι κἀνηγμένοι ἐφ' ὅλῳ τῷ κόσμῳ χόλη τῇ κατὰ τοῦτον τὸν κόσμον παιδεία καὶ ἐπιστήμη, τῇ μὴ πλέον ἀναζητούση τᾶριστ' ἀλλὰ τὰ ἐλάχιστα, οὐ πλέον τὸν Οὐρανὸν καὶ τὸν ἐκεῖ Φωτισμόν· ἀλλὰ διὰ τῆς γενικῆς ἀθείας, ἐν ἣ ὡς αἰεὶ οἱ Ἑβραῖοι πρωτοστατοῦσιν, αὐτὸν τὸν τῶν ἱερῶν πάντων μηδενισμόν! Οὐ πρό, παντελῶς γυμνοὶ Λόγου, παντάπασι ξένοι τῇ ἐλλόγῳ φιλοσοφίᾳ τῇ ἐγκειμένη τῇ δημιουργίᾳ Θεοῦ, οἱ φερόμεν' ὡς Χριστιανοὶ "θεολόγοι" κάρχιερεῖς, οὐσία θλιβεραὶ ἐν τούτῳ τῷ ὑστάτῳ χρόνῳ σκιαί, οὐδόλως ἀνθίστανται, τοῖς λύκοις καταλιπόντες τὰ "πρόβατα"! Αὐτοῖς οὐκ οὖν ἄρα πλέον τὸ εὔγε, ἀλλὰ τὸ φεῦ-γε!

§247. Ἐνσυνειδήτως τοὺς Ἕλληνας ἀπορρίψαντες καὶ τοὺς Ἰουδαίους ἀκολουθήσαντες οἱ βυζαντινοί, ἐπὶ τὰ οἷα ὡς κάκεινοι ἐδόκησαν εἶναι πρωτεία κατέστησαν ἑαυτούς! Διὰ τοῦτο χοῖ βυζαντινοὶ ἑαυτούς μόνους ἀληθεῖς υἱοὺς τοῦ Θεοῦ ἀπεκάλεσαν, ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ὁμοίως τοῖς Ἰουδαίοις ἀφαιρέσαντες τὴν ἐπ' αὐτοῦ κρίσιν! Διότι αὐτῶν μόνων ὁ τρόπος λατρείας ἐστὶ Θεῷ ἀρεστός, χοῖ βυζαντινοὶ ἀπεφάσισαν, ὡς ἐὰν ὁ Θεὸς μὲν ὑπὲρ τὴν ἐσωτάτην οὐσίαν τῆς διαθέσεως τῶν ἀνθρώπων, τὸν ἐξώτατον κοῦφον θεατρικὸν τῆς ὄψεως τύπον τιμᾶ

[καὶ γὰρ δὴλόν ἐστι τοῖς κατανοοῦσιν ὅτι ἐν τῇ θεῖᾳ λατρείᾳ, κατὰ σκαιὰν περιφρόνησιν τῆς σαφοῦς τοῦ Χριστοῦ ἐντολῆς περὶ λιτότητος προσευχῆς, οἱ βυζαντινοὶ διὰ νόμον τὸ θέατρον καταργήσαντες συνεκέντρωσαν προσηρμοσμένην ἅπασαν τὴν ἀρχαίαν περὶ τὸ θεατρίζεσθαι τέχνην, πλὴν ἄνευ γνησίας ὡς ἡ ἀρχαία ἠθοποιίας ἐν ταῖς ἀνθρώπων ψυχαῖς· ἥς ἄνευ, τὸ θέατρον ἀπομένει ὡς πᾶσ' ἄλλη ἀπλή τε καὶ τῶν ὑψίστων ἀσήμαντος κοινωνίας δραστηριότης κἀπὶ σκηνῆς ὅλως κενὸς τύπος· νῦν δ' ὡσαύτως καὶ παρὰστασις τοῖς πολλοῖς ἀκατάληπτος, τοῦ Θεοῦ βλάσφημος, τοὺς διατηρουμένους ἀπαιδεύτους "πιστοὺς" εἰς διαγκωνισμοὺς ἐξωθοῦσα διὰ τὰ Δῶρα: τίς ἂν ἄρ' ὡς τάχιστ' αὐτὰ λάβοι, ὥστε φύγη μακράν!],

ὁ ἄνθρωπος δὲ οὐ δικαιούται κατὰ τὴν αὐτοῦ ἀγνήμῃ ἰδίαν διάθεσιν τῆς διανοίας τε καὶ τῆς ψυχῆς λατρεύειν Αὐτόν, ἀλλὰ δεῖ τοῦτο ποιεῖν ὑπ' αὐστηροῦς τύπους ὀριζομένους ὑπ' ἄλλων, οἱ ἑαυτοὺς προσδιώρισαν θεῖους ἄρχοντας, δεσπότας, πρίγκιπας, κἀπὶ γῆς ἀπηγορευμένους πατέρας καὶ πατριάρχας μᾶλλον ἢ ἀδελφοὺς, ὑπεράνω σφάλματος διδασκάλους τῆς δῆθεν μιᾶς χήνωμένης πολιτείας καὶ ἐκκλησίας, ὡς ἂν ὁ ἐπὶ γῆς τοῦ Θεοῦ Κόσμος χὸ "κόσμος" τοῦ ἄρχοντος Μαμωνᾶ ἢ ἐνιαῖος, χὼς ἂν ἡ χρεῖα ἢ ἐπιτρέπηται τῇ δευ-

τέρρα έαυτήν είς θεραπευαίνιδα τής πρώτης ύποβιβάσαι καί τήν τής πρώτης βάρβαρον βίαν θεραπευαίνιδα έπιδιορίσαι Θεού, ίνα καταστεί-
λη είτε "άσέβειαν" είτε τας έπί τῷ Θεῷ λοιπάς πίστεις

[μεθ' ὧν ή επίσημος οὐδέποτ' έλλόγως συνήλθεν ίν' από κοινού καταδείξωσι τοίς λαοίς τόν κοινόν καθ' ὅλ' άξιον τής άληθοῦς έπί τῷ Θεῷ πίστεως τρόπον, είς περαιτέρω έρευναν καί προάρεσιν άγαθήν, οὐκ είς τήν Θεού Έκκλησίας διαίρεσιν διά τήν "αίρεσιν", καταλείποντες πάντα τὰ δι' άγνοιαν έλλειπῶς έκάστοτε έρευνώ-
μενα κατά Λόγον, άντι τοῦ μετατιθέναι αὐτὰ είς τήν τάξιν τῶν ὅλως άνερεύνητων, τῶν πέραν πάσης ποτ' έρεύνης κειμένων!]·
ώστε μόνοι σπουδαίοι τοίς ανθρώποις φανῶσιν, ὡς κατ' άνατολήν είθισται, οί άρχιερείς τής έπισήμου, βιαίως έπικρατησάσης τοῦ κράτους θρησκείας· άνατολίκ' άπεχθή τῷ Χριστῷ έπί ταίς έαυτῶν χερσὶ φιλήματα καί τῶν έαυτῶν ποδῶν προσκηνήματα τοίς ανθρώποις έπιβαλόντες· κατά σκαιάν περιφρόνησιν τῶν οὐδ' άμβιβολίας σκιάν έπιτρεπουσῶν άπαγορεύσεων τοῦ Χριστοῦ, έν Οὐ' άγίῳ ὀνόματι αὐτοὶ τιμηταὶ ένεφανίσθησαν έπί γῆς· παντὸς μῆ διστάσαντες με-
τελθεῖν, ἔως καί τοῦ διὰ τοῦ παντελῶς ξένου τοίς Έλλησιν άνατο-
λῆς τρόπου τής γυμνῆς άπειλῆς τοῦ αἰωνίου πνευματικοῦ περι τήν κόλασιν τρόμου (περὶ οὐ'ῆς ἔτι λέγουσιν ὅτι αὐτοὶ τήν κρίσιν δια-
τιθέασι) κρατεῖν αὐτούς παραλελυμένους· ὅπερ πλήρως συνῆδε καί τῷ σκοπῷ τής "συναλλήλου" κοσμικῆς έξουσίας, τυφλήν παρά τῶν ύπηκόων ύποταγήν άπαιτούσης! Οὐχ ὡς εἰκὸς διότι ὁ Θεὸς τοιού-
των τεχνασμάτων εἶχε ποτε χρεΐαν, άλλ' ίν' οί έπ' ανθρώπων καθή-
μενοι κοσμικοὶ καί θρησκευτικοὶ άρχοντες άμέριμνοι μένωσι πιέσε-
ων κάτωθεν, από τοῦ δυστυχοῦς "ὄχλου", ὡς σκωπτικῶς άπεκάλουν τοὺς δικαίως έξεγειρομένους "πολίτας", οὓς ἔως αὐτοῦ ύπεβίβασαν διά τής καθ' ὅλ' άνατολικῆς άπαιδευσίας καί άγωγῆς καί ποιηρότατα ἔστρεψαν είς βιαιότητας κατ' άλλήλων, έφέσεις έπ' Οὐρανόν καί πά-
θη σκοτεινά καταλλήλως έπ' έκρήξει προσμείγνυντες, ὡς καί σήμε-
ρον ἔτι παρατηροῦμεν μεσαιωνικῶς γιγνόμενον κάν Έλλάδι καί άλ-
λαχοῦ, ίν' άπ' αὐτῶν έαυτῶν τήν Πολιτῶν μῆ πλέον ὄντων προσοχήν άποσπῶντες, έπ' αἰῶνας μακροῦς διαιωνίσωσι τήν αὐτοίς ποθητῆν πολιτικῆν σταθερότητα· παρ' ὅτι οὐ μόνον διά τῶν έχθρικῶν είσβο-
λῶν (ῶν πρό, άδιαφοροῦντες αὐτοὶ τελικῶς ύπεχώρουν καί τής χώ-
ρας έδάφη τοίς έχθροίς παρεχώρουν), άλλὰ καί ύπό τοῦ σάρακος, τής πείνης, τῶν σχεδόν συνεχῶν ένδημιῶν καί έπιδημιῶν, καί μυρί-
ων άλλων δεινῶν (πάντων "θεομηγιῶν" κληθέντων ύπό τῶν δῆθεν πιστῶν "χριστιανῶν", Θεῷ οὕτως έπιρριπτόντων τάσύγνωστα ἴδια σφάλματα) δεινῶς ἔσωθεν κατετρώγετο ὁ τοῦ κράτους καί τής κοι-

+

+

ωνίας ιστός! Χῖν' αὐτοῖς καθυποτάξωσι τοὺς πάσης παιδείας κἀπὶ Θεῷ ὀρθῆς πίστεως ἐνδεεῖς, ἐξεθάμβουν αὐτοὺς τῇ αὐτῶν αἴγλη, πείθοντες ἅμα τοὺς δυστυχεῖς ὅτι "ὀρθόδοξοι" εἰσὶ! Χῶλως οἱ βλάσφημοι ἀθεόφοβοι ὄντες, διὰ τούτου τοῦ τρόπου αὐτῶν ἀνύπαρκτον τὸν Θεὸν ὑποφάσκοντες, ἐν σαρκὶ ζῶντας "ἀγίους" ἑαυτοὺς κατωνόμασαν, χοῦτω παρ' ἄλλων ὀνομάζεσθ' ἀπήτησαν, ἀσέμνως ἑαυτοὺς τῷ μόνῳ Ἁγίῳ Θεῷ οἱ ἀσύστολ' ἀνατολῖται ἐξομοιώσαντες! Ἐν ταύτῳ σημιτικῶς ὑπερορῶντες τὴν διαπραττομένην ταυτόχρονον βλασφημίαν, τοιαῦτα μεγάλα περὶ αὐτῶν λέγοντες κατενώπιον τοῦ Ἁγίου Θεοῦ! Ὅποια ἀνατολικὴ ὑπεροψία ἱερέων τε καὶ λαοῦ· μέχρι καὶ τοῦ νῦν διαρκούσα! Ὅποια οἴησις κενοκεφάλων, ἀντὶ ψυχῶν δοκησάντων ὡς ἑαυτῶν τὸν Παράδεισον! Ὅποια ψευδαγίων κουφότης! Πῶς ἀπέκαμε παρ' αὐτοῖς Πολιτῶν ἢ σεμνότης! Πῶς "Ὄρθοδοξίαν" ἀπεκάλεσαν τὴν ἰδίαν αὐτῶν ὄλως ἄκριτον γνώμην, ὡς ἐξ Ἁγίου Πνεύματος ἐπὶ ταῖς αὐτῶν κεφαλαῖς καταβάσαν διαφημισθεῖσαν κἀν εἶτα μετὰ περισσῆς βίας τοῖς ἀνθρώποις ἐπιβληθεῖσαν! Ὅποια ἠθελημένη ἄγνοια τῆς ἰδίας αὐτῶν πρὸ αὐτῶν καταφανῶς κειμένης περὶ πάντα ἀγνοίας, ἣν ἀναισχύντως ἔτι παρουσιάζουσι ὡς θεῖαν ἐπιταγήν! Ἦς ἔνεκεν οἱ δι' υἰοθεσίας ἢ κατ' εὐθείαν καταγωγὴν βάρβαρ' ἀνατολῖται κατέστρεψαν τὸν τῶν Ἑλλήνων μέγαν κἀφ' ὑψηλὰ μόν' ἀποβλέποντα πολιτισμὸν, εἶδωλα καὶ λίθους οἱ ἀπαίδευτοι ὀνομάσαντες τὰς ἐπὶ λίθων μετὰ πολλοῦ λίαν σωματικοῦ ἀλλὰ καὶ πνευματικοῦ κόπου διειργασμένης εἰκόνας τῆς Θείας Μεγαλειότητος τοῦ Ἐνὸς Ἀνθρώπου τε καὶ Θεοῦ! Καὶ νῦν, οἱ τῶν βυζαντινῶν ἐκείνων βαρβάρων ζῶντες ἔτι βαρβαρώτεροι κἀπαιδευτότεροι κληρονόμοι τὸν τῶν Ἑλλήνων πολιτισμὸν ἴδιον ἑαυτῶν θεωροῦσιν ἢ ἔστω ὑπονοοῦσιν, ὁμαλῶς γραμμικῶς διὰ τῆς Ἱστορίας ἐξελιχθέντα εἰς τὸν ἑαυτῶν τῆσδε ἡμέρας, οὐδόλως τῷ πνεύματι συνταραπτόμενοι μήπως δι' ὧν λέγουσι, θεῖα καὶ κοσμικὰ βλασφήμως συμμείγνυντες, ἀπολύτως πρὸ οὐδενὸς ὀρροδοῦντες, ἑαυτοὺς, κοινὰ ἀνθρωπάρια, ἴσους τῶν ἀρχαίων προβάλλουσι· δι' ἡμισεῖων ἀληθειῶν καὶ καθαρῶν δῆθεν "εὐσεβῶν" ψευδολογιῶν ἀσεβέστατα κατασυκοφαντοῦσι πᾶσαν τὴν πολιτισμοῦ πρόδοον· ἀνερυθριάστως ἀποκρύπτουσι πᾶσαν τὴν πολιτισμοῦ διάμεσον γεγενημένην ἀναστολήν· καὶ οὐσιαστικῶς ἐμποδίζουσι πᾶσαν καλλίονα κατανόησιν τῶν θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων· περὶ πάντων τούτων ἀδιαφοροῦντες! Ἀγωνιῶντες μόνον μήπως ἀγνοηθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, φωτιζομένων κἀπὸ τῆς ἐκείνων ἀρπάγης πιγούσης αὐτοὺς ἐλευθερουμένων· ἀντιλαμβανόμενοι τὴν ἐπὶ τούτῳ ἀσφυκτικὴν αὐτῶν λαβὴν χαλαρομένην, ὡς οἱ νέοι νῦν ἀνθρωποὶ, κἀν βραδέως διὰ τῶν γραμμάτων τὸν νοῦν διευ-

+

+

ρύνοντες, καὶ ἔσωθεν τὸν εὐρύτερον προοδεύοντα πεπολιτισμένον ἔξω κόσμον γνωρίζοντες, ἀποπέφαντ' ἐλευθερῶσ' ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς βαθείας ἀμαθείας τῶν ἀσόφων γερόντων, τῶν ὅλως ἀδιαφορούντων περὶ τὸ μέλλον τῶν ἑαυτῶν τέκνων, τοῦ ἔθνους, τοῦ κόσμου, τοῦ σκοποῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ κατατρυχομένων περὶ μόνην τὴν ἑαυτῶν ἀπελθοῦσαν νεότητα, ἧς ἡ μνήμη τηρεῖ αὐτοὺς δεσμίους τοῦ σκοτεινοῦ παρελθόντος, ᾧ ἔτι πείσματι γεροντικῶ προσκολλῶνται, δι' οὗ δεσμίαν μέχρι τοῦ νῦν κρατοῦσι τὴν Νέαν Ἑλλάδα, ἣν οὕτως ἐπὶ τὸ κρημνοῦ χεῖλος ἤγαγον, ἵνα κείθεν εἰς τὴν ἄβυσσον κρημισθῇ!

§248. Ταῦτα δ' ἐνῶ οἱ Ἑβραῖοι, πιστοὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι [ὡς ὅτι **Israel = contender of God**] διαμένοντες, πλὴν ἄσπονδοι μέχρι τῆς σήμερον ἀντιμαχηταί, οὐχὶ συμμαχηταί τοῦ Θεοῦ [ἄπερ ἀμφοτέρα διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἐννοοῦνται!] παραμένοντες, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ εὐρυτέρου, οὐ τοῦ τῶν ἐλλήνων, χριστιανισμοῦ διασπαρὲν ἀρχαῖον ἐλληνικὸν περὶ τὴν ἔφεσιν (οὐχ ὅμως δὲ καὶ τὴν πρὸς τὰ θεῖα!) μάθημα καλῶς πλέον μαθόντες, καὶ παρ' οὐδενὸς ἐν τῷδε καιρῷ ἐλεγχομένοι, τιθέασιν, φεῦ, αὐτὸ οὐκ ἐπὶ σοφίαν Θεοῦ, ἀλλ' ἐπὶ μόνον τὸν κοσμικὸν αὐτῶν περὶ κυριαρχίας σκοπὸν· χρώμενοι τῇ ἐπὶ τούτῳ παρ' αὐτῶν κατασκευασθείσῃ νέᾳ κενῇ "ἐπιστήμῃ" καὶ τῇ ἐπ' αὐτὴν δομηθείσῃ ὅλως ψευδεῖ νέᾳ δῆθεν "φιλοσοφίᾳ", ταῖς (οὐ δὲ μόνον σιωπηρῶς) διδασκούσαις τὴν ἐκ τῆσδε μόνης ὕλης προέλευσιν τοῦ κατ' αὐτοὺς μόνου ὑπάρχοντος, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐκ ταύτης καταγωγὴν αὐτοῦ ὅλως ἀναξίου τιμῆς ὄντος, πνεύματος τοῦ ἀνθρώπου· ἐφ' ᾧ πάντων ἐδράζεται αὕτη ἡ ἀπόρριψις τῆς πρωταρχικῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ-Λόγου, μόνου γεννήτορος καὶ δημιουργοῦ παντὸς ὃ ὑπάρχει· ἐνῶ, διὰ μόνην τὴν παντελῆ πλέον ἔλλειψιν ὑγιῶς ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως ὡς κἀντὸς τοῦ δῆθεν "Χριστιανικοῦ" κόσμου, οὐδεμία οὐδαμῶθεν ἔλλογος ὑπὸ τίνος ἐπ' ἀρχῇ ἐγείρεται τις φωνὴ διαμαρτυρίας! Ταῦτα δ' ἐνῶ οἱ λαοὶ πάντες ἀγωνιῶσι περὶ τὸ μέλλον καὶ προβαίνουν εἰς βαθείας καὶ ῥιζικὰς ἀναδιατάξεις τοῦ βίου! Ταῦτα δ' ἐνῶ οἱ ἔτι μεσαιωνικῶς δρῶντες δῆθεν σκεπτόμενοι "Νεοέλληνες", οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ ἐπὶ γῆς ἄσωτοι, πλέον παντὸς ἄλλου λαοῦ σιωπηρῶς ἀλλ' οὐκ ἀθελήτως προσχωροῦντες τούτῳ τῷ μηδενιστικῷ παντὸς φαντασιώδει ἐπινοήματι τῆς ἐξ ἰλύος τῶν ἀξιῶν προελεύσεως, ἀνερευθριάστως προβαίνουν εἰς τὰς ὑστάτας αὐτῶν ἐκποιήσεις τῆς περιουσίας τοῦ ἔθνους· οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀντιλαμβανόμεν' ὅτι οὕτως αὐτοπωλοῦνται, ἀντί γε ξένων ψυχῶν, ἐν τῇ ἐπ' ἐσχάτοις ἐπαναιθούσῃ παγκοσμίῳ ἀγορᾷ δούλων· προσφέροντες ἑαυτοὺς (Ἀνθρώπους, ὑποτίθεται, ἐξ Ἀνθρώπων) **on the cheap** διὰ πᾶσαν ἣν ἡ ἀγορὰ ἐπιτάσσει ἐκμετάλλευσιν ὑπ' ἀνθρώπου· οὕτω

δρῶντες σκοποῦντες ὅμως δ' ἐπ' οὐδεὶ πνευματικῶ ἀγαθῶ, ἀλλ' ἐπὶ μόνῳ τῷ ἐξ ἀνθρώπου ἐσχάτῳ μετάλλῳ, ὃ ἐστὶ σημαίνον τὸ νῦν κοινὸν πᾶσι χρῆμα· ὃ ἀκαταλήπτως σκοποῦσιν οἱ ἄσωτοι κατασπαταλήσ' ἐν πλείοσιν ἀσωτείαις ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ἄσπερ ἀναισχύντως ἀποκαλοῦσιν "ἀνάπτυξιν"· ὑπὸ γε τὰ βλέμματα, εὐλογίας, μηχανεύσεις, τεχνάσματα, ἐρεβώδη πάντα κατασκευάσματ' ἀπάσης τῆς ἐθνικῆς ἡγεσίας, ἐκ καθηγητῶν, πολιτικῶν, δικαστῶν, ἀρχιερέων καὶ πάσης ὑποστάθμης "διανοουμένων"—τοῦ μηδενός! Ὡς ὅτι ἀπέλιπεν ἀπ' αὐτῶν πᾶσα ὑπὸ τοῦ Λόγου διατιμωμένη ἀξία, αὐτομάτως εὐρίσκουσα τὴν δέουσαν αὐτῇ θέσιν ἐν τῷ Κόσμῳ τῶν Ἀξιῶν!

§249. Ταῦτα διότι ἀπέλιπον οἱ δυναμένοι ἐπὶ τῇ εὐθείᾳ Θεοῦ ἐπαναγαγεῖν τοὺς ἀνθρώπους διὰ τῆς ἐπὶ τῷ Λόγῳ καθαρᾶς πίστεως καὶ τῆς ἐν Αὐτῷ τελείας συζεύξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ τοῦ Χριστοῦ [μόνον ἰσομερῶς πλήρους Θεοῦ-Λόγου-Δημιουργοῦ καὶ Ἀνθρώπου, ἀλλ' οὐχ ὡς κατὰ τὴν "Παράδοσιν" ὑπὸ τῶν "χριστιανῶν" Αὐτὸς ἐννοεῖται] καλῶς νοουμένου καθ' ὅλ' ἀριστοκρατικοῦ Πνεύματος. Διὰ ταύτην τὴν ἔλλειψιν κυρίως οἱ μεσαιωνικοὶ καὶ σύγχρονοι ἀυταποκαλούμενοι Ἕλληνες αὐτοκηνημίζονται, ἐσκεμμένως ἀπέχοντες ἀπὸ τῆς τιμίας σκληρᾶς ἀριστοκρατικῆς τῶν Πολιτῶν πνευματικῆς καὶ χειρωνακτικῆς ἐργασίας (ἦν περιφρονητικῶς οἱ ἄξεστοι χωριᾶται ψευδαριστοκράται ὠνόμασαν "δουλείαν-δουλειά")· κατὰ δύναμιν ἐπιδεικτικῶς ἀπὸ ταύτης ἀπέχοντες, ὡς "ἄνεργοι" περιφερόμενοι οἱ ἄεργοι· διὰ τὰς δῆθεν ἀναρμόστους τοῖς "ἀριστοκράταις" αὐτοῖς "ταπεινάς" ἐργασίας, προτιμῶντες ὡς δούλους ἐν τῇ πατρίδι ἐξ ἄλλων λαῶν δυστυχεῖς πενομένους εἰσαγαγεῖν, παρ' ὧν γε δ' οὐ παύουσιν αἰσθάνεσθαι ἀπειλούμενοι· ἀκόπως αὐτῶν ἑαυτῶν ἀναμένοντες ὑπ' ἄλλων σωθῆναι· τίτι ὅμως τῷ τρόπῳ μὴ λέγοντες, ὡς ὅτι μὴδ' ἐπὶ τοῦτο σκέπτεσθ' ἐπιθυμοῦσιν, ἀρνούμενοι οἱ ἄσωτοι ὡς καὶ τὸν τὸν ὕστατον σωτηρίας κόπον καταβαλεῖν! Οὐ ἄντι, ἅπας ὁ λαὸς οὗτος τῶν "Νεοελλήνων" τῶν *ψευδελλήνων* [κατὰ τὸ θεατρικόν: **simply put, this still continuing repetition of Greek drama has long since ceased being merely farcical, it is unadulterated trash!**] ἐπιτελεῖ τὴν πρόσθετον ἀτιμίαν τοῦ ἐπιχειρεῖν ψέγειν ἄλλους διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἰδίαν κατάπτωσιν!

[Κάν τῶδε τελευταίῳ καιρῷ, μετ' ἀφθάστου μανίας καὶ οἰήσεως ἀρμοστῆς μόνοις παράφροσιν ἐπιζητήσαντες τελέσαι, ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτοὶ μόνοι διεξαγαγεῖν τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνας τοῦ μ.Χ. 2004ου, πλὴν οὐδὲν διδαχθέντες ὑπὸ τοῦ ὅλως ξένου αὐτοῖς ἀρχαίου ἀθλητικοῦ πνεύματος, κούδεν ἀναπυθόμενοι περὶ τῶν φανερῶν κἀνομολογήτων διὰ τὸ ἐπαίσχυντον περὶ αὐτοὺς ἦθος βαρειῶν

καὶ κρυφίων διεθνῶν ἀπαιτήσεων (ἀρκουσῶν "Ἐλλησι διεθνῶς καταγγεῖλαι καὶ ἀκυρῶσαι τοιοῦτους "ἀγῶνας", καὶ μηδέποτε πῶς τοιούτων μετασχεῖν ἐν τῷ μέλλοντι!), τελικῶς ἐπὶ ξένους κυρίως τεχνικούς, ἐργάτας καὶ λοιπούς παντοειδεῖς "ὑπηρέτας" (ὡς δὲ φεῦ καὶ ἐταίρας—εἰς προαγωγούς καὶ διακομιστὰς ἐπιτοπίου καὶ εἰσαγομένης πορνείας ἐπισήμως ὑποβιβάσαντες ἑαυτούς!) μετεβίβασαν τὸ μέγα τῆς ἐτοιμασίας καὶ διεξαγωγῆς αὐτῶν βάρος· ἐνώπιον τοῦ κόσμου παντὸς παντελῶς γυμνοὺς ἀληθοῦς ἠθους κατέδειξαν τοὺς ἀρίστους αὐτῶν ἀθλητὰς καὶ τοὺς περὶ τούτους ἐπιτελεῖς, καὶ μέγαν δανεισθέντα κατεσπατάλησαν περὶ τὴν διεξαγωγὴν αὐτῶν πλοῦτον, δεινῶς ἐπ' ἔτη μακρὰ ἐξαπατώντες τοὺς δανειστάς! "Ὅτε δ' ἡ ἀπάτη καταστᾶσ' ἀδύνατος περαιτέρω κρυβῆναι ὠμολογήθη, θύελλα μεγάλη διαμαρτυρίας ἐξέσπασε, κατὰ γὰρ δὴ τῆς ὁμολογίας, οὐχὶ τῆς ἀπάτης! Ὑπὸ τῶν ταύτην διαπραξάντων! Ἐν οἷς καὶ πανεπιστημίων καθηγηταὶ ἀναδειχθέντες εἰς κυβερνήτας! Οὐδεὶς ὦν τολμᾷ τὸ ἄλλο κείνο ὁμολογήσαι: "Ὅτι οὕτως ἀπὸ παντὸς ἐνδύματος ἠθικῆς γυμνωθεῖσα, ἡ χώρα διασύρεται διεθνῶς, οὐδεμίαν λέξιν τολμῶσα ψελλίσαι ὑπὲρ τῶν αὐτῆς αἰωνίων δικαιωμάτων περὶ τὰς μεγάλας τραπέζας τῶν διπλωματικῶν διαβουλιῶν καὶ ἰσχύος!:" Πῶς ἄρ' ὁ κατάχρεως, ῥυπαρός, ἠθικῶς ἀσήμαντος ἄσωτος δύνατ' ἐνώπιον δανειστῶν ὑψῶσαι φωνήν;] Τί; Ἦκουσά σε διαμαρτυρόμενον ὅτι οὐδὲν περὶ αὐτοῦ ἡμῖν εἶπον οἱ κυβερνήται; Ἄλλὰ τίς ἄρ' εἶ σύ; Παῖς ἄνους, ἢ κύριος πλήρης ἔχων τὸ χρέος τοῦ περινούστατα βούλεσθαι; Σὺ τοὺς κυβερνήτας διέφθεις; Σὺ ἀφήκας σαυτὸν παρ' αὐτῶν διαφθεῖρῃσαι! Σὺ ἐπανεκλέγεις αὐτούς ἐπ' ἰσχύι! Πῶς οὐδέποτε κατενόησας ὅτι σὲ διαπραγματεύοντ' ἐν ταῖς ἀγοραῖς δούλων; Ὅπου σὺ νῦν ἀζήτητος παραμένεις, ἐνῶ "τρέχει" τὸ χρέος!;

§250. Κυρίως εἰπεῖν, ὁ λαὸς οὗτος ἀρνείται κατανοῆσαι καὶ πλέον μηδέποτε λησμονῆσαι ὅτι ὡς εἶς ἀεὶ ἦν καὶ ἔσθ' ὁ κόσμος (εἶ καὶ διὰ τὴν ἀσοφίαν ἡμῶν, ὀριζομένην διὰ τοῦ ἄκρως ἐπαρχιωτικοῦ τρόπου κατανοήσεως τῶν πραγμάτων, ἄλλως εἰσέτι δοκοῦμεν αὐτόν), ἄρ' οὕτω καὶ μία ἦν καὶ ἐστὶ καὶ ἔσται ἡ ἠθικὴ ἢ ἀεὶ ἐνιαίως καλύπτουσα πάντα τὰ στενὰ καὶ εὐρέα περὶ τὸν ἄνθρωπον πράγματα, καὶ πάσας τὰς μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ πλησίον ἡμῶν (ὅς νῦν ἐστὶ πᾶς ὁ μεθ' ἡμῶν ἐπὶ γῆς, ὅπου γῆς, κατοικῶν) σχέσεις ἡμῶν. Διότι οὐκέτι διάφορός ἐστιν ἢ ἐν οἴκῳ ἀπὸ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ παντὶ κοινῷ δῆμῳ δεούσης ἀγωγή τοῦ ἀνθρώπου, ὥστ' ἔτι τίμιον θεωρεῖσθαι τὸ ἀνθρώπους διαχωρίζειν εἰς ἡμετέρους τε κάλλοτρίους, ἵνα μόνους τοὺς οἰκείους αὐτοῦ ἕκαστος ἡμῶν θεραπεύῃ, οὐ δὲ τὸν δη-

μον ἅπαντα τῶν ἀνθρώπων ἐν πόλει καὶ χώρα κατὰ πάση τῇ γῆ ὡς καὶ τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Διότι οὐ δύνατ' ἄνθρωπος τοῦτο μὲν πιστεύειν περὶ Θεοῦ, κεῖν' ὅμως δὲ ποιεῖν τοῖς ἀνθρώποις! Εἴ ἐστι Κύριος, ὡς ἀληθῶς ἐστὶν Οὗτος, τὸ μετ' ἀλλήλων συνδιαλέγεσθ' ἡμῶν οὐκέτι πλέον ἔστιν ἀθαίρετον, ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἐπ' ἄριστα κλίμακος κρίνεται, ὡς γε δοκεῖ τῷ Δικαίῳ Θεῷ! "Ὅτι εἴ ἐστι Κύριος, "Ὅς ὄντως ἐστίν, οὐδέν, εἴτε φυσικὸν εἴτ' ἀνθρώπινον πρᾶγμα, ἐστὶ πως ἀπροσδιόριστον, ἢ τυχαῖον, ἀλλ' εἷς τιν' ὅλως ἀσφαλῆ Νόμον ὑπόκειται, κατὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ ὠρισμένον, χῶς δοκεῖ Θεῷ ἄρ' αὐτὸ ὑπ' Αὐτοῦ κρίνεται, κοῦχι ὡς τοῦτο δοκεῖ τοῖς ἀνθρώποις, ποτὲ μὲν Ἰουδαίοις, νῦν δὲ Νεοέλλησι, νῦν δ' ἄλλοις τισίν! Αἱ Ἰουδαϊκῆς ἀντιλήψεως νέαι κεναὶ καὶ ψευδεῖς "φιλοσοφία" καὶ "ἐπιστήμη" τῆς ἐξ ὕλης τε καὶ ἰλύος προελεύσεως πάσης ἀξίας, αἱ παγκοσμίως ἀναπτυσσόμεναι κάπερ σκέπτως εἰσαγόμεναι ὡς κὰν Ἑλλάδι ὡς τῆς τελευταίας ὥρας δῆθεν "πνευματικοὶ" εὐώδεις καρποί, προέρχοντ' ἐνίοτε μόνον ἐξ ἀθελήτων ἀγνοίας καὶ γενικῆς τῆς ἐννοίας τῶν ὄρων συγχύσεως! Συνήθως προέρχοντ' ἐξ ἠθελημένης περιφρονήσεως τῆς ἐν πολλοῖς σαφέστατ' ἐγκειμένης τῶν συγχρωμένων ὄρων ἀντινομίας! Ἡ τοιούτων ἑτεροκλήτων κάγγενως πρὸς ἄλληλα ξένων συμπίλησις· ἢτις ὑπὸ πονηρῶν μὲν μόνων παρουσιάζεται, ὑπ' ἀπερὶ σκέπτων κἀνερματίστων δ' ὅμως ἀποτιμᾶται ὡς "προόδου" ἐπίτευγμα καὶ τῆς συγχρόνου "σοφίας" ἐπιτελείωμα, μόνον ὑπ' ἀνοήτων ἀναμασᾶται ὡς "γνώσις" τοὺς ὅλως ἀφελεῖς ἐκθαμβοῦσα! "Ὅτι τοιοῦτοι ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ εἰσὶ χοῖ πλείστοι καθηγηταὶ καταφαίνεται διὰ τῶν συνολικῶν πνευματικῶν τούτου τοῦ τόπου ἐν τῷ εὐρείῳ πεδίῳ καθορωμένων "ἐπίτευγμάτων"! Ἐλάχιστα διαφέρει ἡ δι' ἀντιγραφῆς ξένων προτύπων ἐγκατάστασις καὶ λειτουργία μεμονωμένων μονάδων παραγωγῆς καθαρῶς ὕλικου ἔργου! "Ὅπερ διαφέρει ἐστὶν ἡ δι' αὐτοῦ παραγωγῆς πνευματικοῦ ἔργου καταγεγραμμένου ἀνεξίτηλως ἐπὶ τῶν ἔσω χαρακτήρων τῶν τούτου πρωτίστως τοῦ τόπου ἀνθρώπων! Ἐναντιοβητήτως πλουσιωτέρα νῦν ἐστὶν ἡ χώρα ὕλικῶν μέσων ἢ πρό τινων μόλις δεκαετιῶν! Ἀλλὰ ποῦ ἐστὶ τὸ συνακόλουθον ἀναμενόμενον ἀλλ' οὐκ ἐκεῖ καταγεγραμμένον πνευματικὸν ἔργον; Εἴ τις ἐξ ὕλης καὶ δὴ "πολυτελοῦς" προερχόμενον τὸ πνεῦμα δοκεῖ, τούτῳ δεῖ ἀπαντᾶν: Πῶς μὲν κἀξ ὅλως ἀγραμμάτων κἀσήμων παράγονται παγκοσμίως διάσημοι διανοηταί, πῶς δ' ἀπὸ διασήμων ἐπιστημόνων, μουσουργῶν, ποιητῶν, φιλοσόφων, καλλιτεχνῶν ἀσήμαντοι ὡς καὶ παράφρονες καὶ ἠλίθιοι; Οὐκ εἰς ἐπίρρωσιν ἀλλὰ συντριβὴν τῆς θεωρίας τῆς δηλούσης "ἐξ ἰλύος τὸ πνεῦμα" ἴσταται τὰ ἐκ τῆς παγκοσμίου βιογραφίας πορίσματα! Οὐχὶ κὰκ τῆς τῆς μήτρας

ποιότητας καθορίζεται καὶ τοῦ χυτεύματος ἢ ποιότητος; *Ποῦ οὖν ἐστιν ἡ λογικὴ ἀναμενομένη τῶν πραγμάτων ἀκολουθία;* Ὅμως, *μόνον ὅπου αὐτὸ θέλει πνέει τὸ Καθαρόν, αἰεὶ ἄνυλον Πνεῦμα!* Οὐὶ ἡ ἔλλειψίς ἐστι πλέον παγκόσμιον γεγονός!

§251. (α) Παγκοσμίως δέ, πλὴν τοῖς ὅλως ἀπληροφορήτοις καὶ τοῖς καὶ τοῦτο πληροφορεῖσθ' ἀρνούμενοις, ἔστι γνωστὸν ὅτι ὡς ὁ χρόνος παρέρχεται, οὕτω πλέον καὶ συναναμείγνυνται αἱ ἀνθρώπου φυλαί²², κοῦκ ἐστι δυνατὸς οἰοσδήποτε τούτων ἀπ' ἀλλήλων διαχωρισμός. Βαρεῖα οὖν ἐστιν ἄρ' ἡ τῶν ἐπὶ τὸ παρελθὸν προσβλεπόντων καὶ τοῦτ' ἀναγεννῆσαι (ἢ ἀπὸ κείν' ὀφέλη ἑαυτοῖς προσπορίζεσθαι) ἐπιδικόντων εὐθύνη. Ὅτι οὐδέποτε ἀπὸ τῆς τέφρας αὐτῶν ἀναγεγέννηται εἴτε λαοὶ εἴτε πολιτισμοί! Ἐπὶ σκοπῷ προκειμένῳ, ὅς ἐστιν ἡ ἱστορίας τελείωσις, ὁδεύει ὁ κόσμος· κάπὶ ταύτῃ τῇ πορείᾳ, πάντες οἱ ἀπελθόντες λαοὶ καὶ παρελθόντες πολιτισμοὶ *ἤδη ἐπετέλεσαν* τὸ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ χρέος αὐτῶν, οἷον ἂν ἦν! Ὅστ' οὐκ ἐστι δυνατὴ λογικῶς, φυσικῶς ἢ χρονικῶς (τούτων ὄντων ἀλληλεπιδέτων) οἰαδήποτ' ἀναδρομή!

(β) Τοὺς παρελθόντας λαοὺς καὶ πολιτισμοὺς δεῖ μὲν ἡμᾶς λίαν ἐπισταμένως σπουδάζειν, ἵν' ἀπὸ κείνων πάντα τὰ δυνατὰ ἐπὶ τῇ προκειμένῃ ὁδεύσει συναγάγητ' ὀφέλη, οὐ δ' ὅμως δεῖ ἡμᾶς προσπαθεῖν τούτους ἀναγεννῆσαι καὶ ταύτῃ μᾶλλον τῇ προσπαθείᾳ πολυ-

²² Ὅπερ ἐν τούτοις διερμηνεύεται κατὰ τὸ ποθοῦμενον ὑπὸ τῶν δῆθεν "ἀμερολήπτων" ἐρευνητῶν: Διὰ τοῦτο, π.χ., ἀκούομεν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐξ Ἀφρικῆς *δῆθεν* προῆλθον [τοῦτο δ' ἐνῶ οἱ νεόκοποι, καὶ δὴ σλαβικῆς καταγωγῆς ἄλλων προσπαθοῦντες ἰδιοποιεῖσθαι τὸ ὄνομα αὐταποκαλούμενοι "Μακεδόνες", ὧν οἱ πρόγονοι μεθ' ὅλην ὑπερχιλιετίαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς Ἀλεξάνδρου κατέφθασαν εἰς τὰ βορείως τῆς Μακεδονίας ἐδάφη, ἦσαν δῆθεν γηγενῆς τῆς Μακεδονίας ἀρχαῖος λαός, οὐδὲν ὅμως δηλωτικὸν ἑαυτοῦ καταλιπὼν ἐν τῷ ἐδάφει στοιχεῖον, ἐνῶ ἄφθον' ἐστὶ τὰ *καθαρώς ἑλληνικὰ* τοιαῦτα τῶν Μακεδόνων!]. Πάγγνωστον ὅμως τυγχάνει ὅτι πανταχοῦ γυρόθεν τῆς Μεσογείου ἀνεπτύχθησαν ἀρχαιόταται καθαρῶς ἑλληνικαὶ ἀποικίαι, αἵτινες ὅμως διὰ τῶν χρόνων συνεμείχθησαν καὶ παντελῶς ἐν τέλει ἀπεροφήθησαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ διὰ τῆς συμμείξεως προκυψάντων νῦν παρόντων λαῶν. Ὅτι οὖν ἐκεῖ νῦν παρατηροῦνται καὶ ἑλληνικαὶ γενετικαὶ ρίζαι ὠφείλει ἀναμένεσθαι! Ἄλλ' ὅτι διὰ τοῦτο κείθεν "ἄρα" προῆλθον οἱ Ἕλληνες *οὐδεμίαν ἀποτελεῖ ἀληθοῦς ἐπιστήμης συμπεράσμα, ἀλλὰ μόνον ἀνομολογήτου ἐπιθυμίας καὶ ἱστορικῶς πρωθύστερον κατασκευάσμα!* Καὶ γὰρ οἱ τοιαῦτα διατεινόμενοι ἐρωτῶνται: Ποῖον ἄρ' ἐστὶ νῦν ἐν Ἑλλάδι τὸ ἐξ Ἀφρικῆς ἀρχαῖον γενετικὸν ὑλικόν; Εἰ ἀληθῆ λέγουσιν οὗτοι, *μάλιστα ἀφθονώτερον* δεῖ τοῦτο νῦν ὄντως ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχειν ἢ τὸ ἑλληνικὸν ἐν τῇ Ἀφρικῇ νῦν εὐρισκόμενον! Τὰ δ' ἐν Ἀφρικῇ Ἑλλήνων μνημεῖα *μάλιστα νεώτερον* ἐστὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιοτάτων, ὡστ' οὐδεμίαν καταλείπεσθ' ἀμφιβολίαν περὶ τῆς τοῦ Ἑλλήνων πολιτισμοῦ προελεύσεως!

τιμον δαπανᾶν χρόνον, ἢ ἐπὶ τὸ πῶς ἄρισθ' ὀδεύσειν ἐπὶ τῇ νῦν ἡμῖν προκειμένη ὁδῷ! Ἔστι θεμιτὴ ἢ παρελθόντος κλέους ἐνθύμησις! Ἔστι θεμιτὴ ἢ πατρίδος ἀγάπη· ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ ἐκείνην τοῦ Λόγου, ἢ τὰ παρὰ Κείνου διατασσόμενα! Τοῦτ' ἐπὶ τέλους κατεπίγνωστον ὀφείλει γενέσθαι! Ἄλλ' ὑπήρξαν ὡσαύτως καὶ ὅλως ἀθέμιτοι ἀμαρτίαι γονέων καὶ προπατόρων! Εἰ, διὰ τὸ μὴ δύνασθ' ἐντελῶς προγιγνώσκειν τἀποτέλεσμα πράξεων κατὰ τὸ πράττειν αὐτάς, ὀφείλομεν τὸ τότε φαινόμενον καλὸν εἶν' ἐπαυξάνειν τε καὶ τιμᾶν ἅπαξ, καὶ διὰ τοῦτο, τὸ μὴ οὕτω ποιεῖν τυγχάνει ἅπαξ συγχωρητέον, ἄρα πλειστάκις μᾶλλον ὀφείλομεν ἀποτιμᾶν τε καὶ ἐπιμειοῦν τὸ προγεγενημένον κακόν, διὰ τὰ ἤδη σαφῶς ὄρατὰ ἤδη γεγενημένα τούτου ἀποτελέσματα, κἄρα πλειστάκις διὰ τοῦτο τὸ μὴ οὕτω ποιεῖν ἔσται ἡμῖν ἀσυγχώρητον· διότι ἢ μὲν ἄνευ προγνώσεως ἐπιτυχανομένη σοφία τὰ μάλιστ' ἐστὶ χαλεπή, ἢ δὲ μετ' ἐπιγνώσεως τὰ μάλα εὐκολωτάτη! Τοῦτο μὲν ὡσαύτως καὶ διὰ τὴν ἡμῖν παρ' ἡμῶν αὐτῶν ἐπιδιδομένην τιμὴν, ὅτι ἡμᾶς αὐτοὺς πρώτους τιμᾶ τὸ ταῦτα ποιεῖν. Τοῦτο δ' ἐπίσης καὶ διὰ τὴν παρ' ἡμῶν τοῖς ἡμῶν προγενήτορσι σιωπηρῶς ἀποδιδομένην· ὅτι ἀσφαλῶς μετριάζεται πῶς ἢ ἀμαρτία ἐκείνων, ἂν αὐτὴ καταστῆ ἡμῶν ὁδηγὸς πρὸς τὸ πορεύεσθ' ἡμᾶς διὰ βίου ἐπὶ τῇ εὐθείᾳ ὁδῷ· καὶ γὰρ καὶ διὰ τοῦτο ἔτι ὑπομένει ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐν ἀμαρτίαις εὐρισκομένους καὶ Αὐτὸν βλασφημοῦντας: Πολυλαπλῶς γὰρ δεῖ, τουτέστιν αἰεὶ τελειότερον, σοφοὺς γίγνεσθ' ἡμᾶς, χροῦτως ἄξιον δικαιοσύνης τελικῶς ἀποδείξειν ἅπαν διὰ πασῶν τῶν γενεῶν αὐτοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος! Ἄλλ' ὅτι ἔστιν ὁ Λόγος, οὐκ εἰσι θεμιταὶ εἴτε κλέους ἐνθύμησις, εἴτε πατρίδος ἀγάπη, αἵτινες, διὰ τὸ προσπαθεῖν ἐπαιδρῦσαι τὸ παρελθὸν μεγαλεῖον, ἐκείνας μὲν τὰς ἀμαρτίας ὑπερορώσι καὶ συγχωροῦσι, μάλιστα χείρονας δὲ κείνων ἀσμένως ἐτοιμάζοντ' ἐπιτελέσαι, οὐδὲν διδαχθεῖσαι ἀπὸ τῆς διὰ κείνων δυναμένης κτήσθαι σοφίας! Εἰ οὖν λογικ' ἀναντιλέκτως ἐστὶ ταῦτα, πλειστάκις ἄρ' εἰσὶν ἔνοχ' οἱ νεώτεροι Ἕλληνας διὰ τάρνεϊσθαί τι ἀπὸ τῶν παρὰ τῆς μακραίωνος αὐτῶν ἱστορίας διδασκομένων μαθηθάνειν.

(γ) Εἰ μὲν ὡς Ἕλληνας βυζαντινός, εἰς τιμὴν σου δοκεῖς εἶναι τὸ ἐξ Ἑλλήνων κατάγεσθαι, καὶ ἐγγενῶς σὸν τὸ πιστεῦειν ἐπὶ Θεῷ τἀληθεῖ, πῶς οὖν ἄρ' ἀρνή ἐπὶ παντὶ τῷ προγεγεστέρῳ πολιτισμῷ, παρὰ τοῦ Θεοῦ κατὰ τῷ σῷ ὡσαύτως παραδειγματισμῷ ἐπιτραπέντι, καὶ παρὰ σοῦ γε αὐτοῦ διὰ κείνου σοφωτέρου πῶς νῦν καταστάντος ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ καθαρθέντι, ἔτι μείζονα τὸν σὸν ἐποικοδομεῖν; Ἄλλ' ἦν ὄντως μείζων ὁ βυζαντινός σου πολιτισμὸς τοῦ προγεγεστέρου ἑλληνικοῦ; Εἰ δ' ὡς Ἕλληνας νεώτατος, τουτέστι νῦν σύγ-

χρονος, μάλα μείζον δοκεῖς τὸ κατάγεσθ' ἐξ ἀρχαίων τε καὶ βυζαντινῶν, πῶς οὐ μάλ' ἔτι μείζον' ἐπὶ τοῖς ἐκείνων πολιτισμοῖς, ζῶσιν οὕτω διατετηρημένοις ἐν σοί, οὐ δ' ἐπὶ τοῖς ἐρειπίοις αὐτῶν, σὺ συντίθης τὸν σόν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἀρνή τοῦτο ποιεῖν, καὶ ἄνους καὶ τοῦ κόσμου παντὸς σὺ μόνος περίγελως ἀπὸ κείνων ἐπιχειρεῖς πῶς τελείως ἑαυτὸν ἀποτάξεσθαι, οὓς ὁ ἀνόητος θεωρεῖς βαρεῖς ἐπί σου κατακειμένους, οὐ δ' ὡς θεμέλιον ἄσειστον ὑπὸ τοὺς πόδας σου ἀεὶ ζῶντας κειμένους; Πῶς γὰρ καὶ ζήσεις, οὐδὲν εἴτ' ἀπὸ τῆς ἐκείνων μεγάλης συνέσεως καὶ σοφίας εἴτ' ἀπὸ τῆς ἐκείνων μεγάλης ἀμαρτίας κάσοφίας μανθάνω; Πῶς ἄρ' οὖν ἐστι θαυμαστὸν ὅτι ἤδη νῦν θιῆσκεις, ὡς ἐπιμένεις ποιεῖν ἃ ποιεῖς; Καὶ πῶς οὐκ ἐστι θαυμαστὸν ὅτι ἔτι πιστεύεις σαυτὸν ἐπὶ κάλλιον μέλλον ὀδεύοντα, καίτοι οὕτω τυφλῶς κἄνευ νήματος ἐπ' εὐθείᾳ τεταυωσμένου ὀδεύεις, ὄθεν σὺ οὐ γινώσκεις, ὄθι σὺ οὐ γινώσκεις, παρ' ὧν οὓς σὺ οὐ γινώσκεις ἀγόμενος;

(δ) Εἰ δ' ὡς τινες ἰσχυρίζονται (οὐ δ' ἕνεκα καὶ τὰς λεγομένας "τραπέζας σπέρματος" ἐγκαθιδρύουσιν, ἐπὶ προφανεστάτῳ μεγάλῳ τῶν ἐμπλεκόμενων χρηματισμῷ), τὸ DNA ἐστὶν ἡ αἰτία ὡς καὐτῶν τῶν πνευματικῶν τάνθρώπου ἰδιοτήτων, πῶς μὲν τοῦτο τοὺς φύσει ἀσημάντους γονεῖς ἐν ἀσημότητι διετήρησεν, εἰ κἄν τῷ διασῆμῳ αὐτῶν τέκνῳ ἦρε τὴν μέχρι τότε λαιθάνουσαν αὐτοῦ φύσει δέουσαν ἔκφανσιν καὶ δικαίωσιν· πῶς δ' ἐκ διασῆμων γονέων, εἰς τὴν τοῦ τέκνου ἐξέπεσεν ἀσημότητα; Τί ἐν ταύταις ταῖς περιπτώσεσιν ἐστὶ πρέπον τῷ DNA, διασημότης ἢ ἀσημότης; Καὶ γὰρ ὡσαύτως ἔστι γνωστὸν ἐκ παρατηρήσεων ἐπὶ στενῶν βασιλικῶν οἴκων ὡς καὶ βεβιασμένης τεχνητῆς ἀναπτύξεως ποικιλιῶν φυτῶν τε καὶ ζῶων ἰδιαίτερ' ἐχόντων χαρακτηριστικά, ὅτι οὐκ ἐπὶ συνεχεῖ τῶν κατιόντων ἰσχύι, ὑγείᾳ καὶ γενικῇ ἰκανότητι ἀποβαίνει ἢ συνεχῆς τούτων παραγωγή ἐξ ἀτόμων ἀνηκόντων εἰς κλειστοὺς εἰ κάριστους μικροὺς ἀρχικοὺς πληθυσμούς. Ἡ τοιούτων ἀτόμων συνεχῆς μείξις εἰς μείζον' ἀπολήγει ἕξαρσιν τῶν τοῦ πληθυσμοῦ ἐγγενῶν φυλετικῶν ἀδυναμιῶν μᾶλλον ἢ τῶν τούτου δυνάμεων. "Ὡστ' ἄκρως παράλογον εἰ οὐ χῶλως γελοῖον ἀποδείκνυται τὸ παρά τινων ἐλλήνων, διὰ ψυχῆς πάθους μᾶλλον ἢ Λόγου ἰσχύος τὴν πατρίδ' αὐτῶν ἀγαπώντων, ἰσχυρίζεσθαι βιολογικῇ δῆθεν φύσει διηνεκῶς ἀνώτερον ὄν τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος καὶ καθαρὸν διαπεπερακὸς τοὺς αἰῶνας, νῦν δὲ μόνον ποιάν τινα "φυσικὴν" καὶ παρερχομένην (εἰ κἀπὶ μακροὺς ἤδη αἰῶνας!) διάγον περίοδον κυρίως πνευματικῆς παρακμῆς, ἐξ ἧς "ἐν καιρῷ" δῆθεν "φυσικῶς" ἐξελεύσεται, τουτέστιν ἄνευ τινὸς ἐπὶ τούτῳ συνειδητῆς καὶ μεγάλης κυρίως πνευματικῆς προσπάθειας· ἤτοι χάρι-

τί τε καὶ χάριν αὐτοῦ μόνοις τούτου τοῦ μοριακοῦ γενετικοῦ αὐτοῦ ὕλικου!

(ε) Ἄλλ' ἔστι φοβερὰ ἡ ἐπὶ τῆς τῶν πραγμάτων οὐσίας σύγχυσις τῶν νέων ἐλλήνων, ἡ προελθοῦσα διὰ τῆς ἱστορικῆς αὐτῶν τοῦ Λόγου ἐγκαταλείψεως. Διότι οἱ πλείστοι τῶν ἐν Ἑλλάδι τὰς ξένας γλώσσας ἐλλειπῶς λίαν μεμαθηκότων· καὶ οἱ ὀλίγοι ἐξ αὐτῶν ἐν τῇ ξένῃ ταχέως "σπουδάσαντες" τὰς θετικὰς ἐπιστήμας ἢ τὰς καλουμένας "ἀνθρωπιστικὰς" γνώσεις (πάσας κακῶς "ἐπιστήμας" ἐν Ἑλλάδι συλλήβδην ἀποκαλουμένας), ἀλλ' οὐ βαθέως κατανοήσαντες τὰς ἔτι λίαν συγκεχυμένας, πρὸς ἀλλήλας συγκρουομένας, καὶ νῦν πρὸς ἐγγενῶς βεβιασμένην μετ' ἀλλήλων συνεργασίαν βιαζομένας αἰτίας ὡς καὶ τὰ τούτων αἰτιατὰ τῆς ξένης διανοήσεως· χοῖ πλείστοι τῶν ἐγνωκότων αὐτῆν ἀπὸ μεταφράσεων, ὅμως δὲ πάντοθ' ὑπὸ τὸ "φῶς" ὄρων οἷς αὐτοὶ χρώνται καὶ τοῦ μηδέποτε ἀποβληθέντος αὐτῶν τρόπου τῆς ἀπὸ στήθους μόνης, οὐ δὲ καὶ τῆς διὰ κρίσεως ὀξείας μαθήσεως· πάντες αὐτοὶ διὰ ταῦτ' ἀκρίτως ὡς ἐνιαίαν, ἐν ἑαυτῇ σύνομον, καθ' ὅλα λογικὴν, ἐγκειμένας ἀντινομίας μὴ περιέχουσιν, θαυμαστὴν καὶ θαυμασίαν ἐκλαμβάνουσι πᾶσαν τὴν ἐν τῇ ξένῃ παραγομένην "γνώσιν" καὶ δοκουμένην "σοφίαν"! Οὕτως, εἰ μὲν οἱ ξένοι, διδασκόμενοι ὑπὸ τῶν σκοπίμως ξένην τῷ Λόγῳ διδασκόντων τὴν διανόησιν πανεπιστημιακῶν αὐτῶν καθηγητῶν, ἅπαξ συγχέουσι τὰς ποικίλας, Λογικῶς πρὸς ἀλλήλας συγκρουομένας, πάντως ὅμως δὲ καθαρὰς ὑλιστικὰς θεωρίας, ὡς καὶ τὰς ἐκείνων διανοήματα, μετὰ τῶν καθαρῶς πνευματικῆν καὶ θεϊστικῆν ἐχουσῶν τὴν πηγὴν αὐτῶν ἐννοιῶν· πλειστάκις ἄρα οἱ Ἕλληνες εἰς πλήρη τούτων περιπίπτουσι σύγχυσιν! Εἰ δ' ἅπαξ τῶν ξένων τινὲς τὴν ὑλιστικὴν "φιλοσοφίαν" (ἀνάγνωθι: σοφιστεῖαν) μετὰ περισσῆς βίας πείθουσιν ἑαυτοὺς ἀποδέχεσθαι, πάντως τρέμοντες τὴν μηδέποτε μακρὰν ἀπὸ τοῦ νοῦ αὐτῶν ἐγκειμένην ἀληστον παρουσίαν τοῦ Λόγου, ὃν ἐπιγνώστως κακοποιοῦσι τῇ ὕλῃ προσπαθοῦντες αὐτὸν ὑποτάξαι, ἢ ἐπιβούλως μάχονται βαλεῖν ὡς Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις· ἄρα πλειστάκις οἱ οὐδεμίαν τῶν ξένων προσώπων, πραγμάτων, ζωῆς καὶ βίου βαθείαν ἐπίγνωσιν ἔχοντες Ἕλληνες (μεταφρασταί, ψευδολόγοι, ἡμίοπτοι διανοηταί, παντοειδεῖς ἀνόητοι ἢ ἐπίβουλοι ὡς καὶ καθ' ὅλα ὑπόπτων σοφιστεῶν ὑποστηρικταὶ καὶ πραγματευταί, τέλος δ' οἱ κοινὸι μεταξὺ αὐτῶν ἀναγνώσται), ταῦτα πάντ' ἐκλαμβάνουσιν ὡς σύγχρονον "παιδείαν, σοφίαν καὶ γνώσιν", οὐδεμιᾶς ἀναγκαίας ριζικῆς, ἀμέσου ἀναθεώρησεως χρήζοντα!

§252. Διὰ ταῦτ' οὖν πάντα ἐγὼ ἐπιμένω παρακαλεῖν σε: Κατανόησον ἅπαξ τὴν ἐπὶ πάντων ἀπόλυτον βασιλείαν τοῦ Λόγου, διὰ

παντὸς Τοῦτον μόνον ἐπίβαλ' ἐπὶ παντὸς ὅπερ δοκεῖς, θεωρεῖς, νομίζεις, πιστεύεις, βούλει, ἢ μετὰ ψυχῆς πάθους ἐπιθυμείς· καὶ πάντα ταῦθ' ἃ ᾧδ' ἐγὼ λέγω σοι, φίλε μου Ἄνθρωπε, καὶ μάλιστα πλείονα τούτων κατανοήσεις!

§253. Μέλας ὡς ἔγγιστ' ἐστὶν ὁ τῆς νυκτὸς οὐρανός, ὑπὸ φωτὸς κοκκίδων διάστικτος. Ἄλλ' ἔτι ὡς καὶ μείζονες γαλαξίαι καὶ λαμπρότατα προγαλαξιακὰ σώματ' ἀόρατα παραμένει τῷ γυμνῷ ὀφθαλμῷ διὰ τὸ μέγα μᾶκρος τῆς αὐτῶν ἀφ' ἡμῶν ἀποστάσεως! Διότι μείζον τοῦ ἀπ' αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς διαχεομένου φωτός ἐστὶ τὸ μεταξὺ κείνων χημῶν κείμενον σκότος, ἐν ᾧ ἀπορροφούμενον τὸ φυσικὸν φῶς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀφανίζεται! Πέραν δὲ καὶ τῶν μακροτάτων οὐρανίων σωμάτων, τὸ μέλαν τὰπόλυτον βασιλεύει, ἔνθα τὸ κείσε τοῦ διαστελλομένου σύμπαντος φῶς φωτίζει μὲν τὰ ἐρέβη, ἀλλ' ὀλοσχερῶς ἀφ' ἡμῶν ἀφανίζεται, μηδενὸς ἐκεῖθι ὑπάρχοντος ἴν' ἐπ' αὐτοῦ ἀνακλασθῆ πρὸς ἡμᾶς. Ὅτι αἰεὶ ἦν ὀλίγον τὸ δημιουργηθὲν φῶς φαίνεται τοῖς τὰς τῆς Δημιουργίας συνθήκας οὐδόλως κατανοοῦσιν! Ἄλλὰ γ' ἀκριβῶς ἰκανὸν αὐτὸ ἦν τῷ προεοραμένῳ τῆς Δημιουργίας σκοπῷ, ὅτι ὁ Κύριος περιττὰ οὐ ποιεῖ! Εἰ φῶς πλεόν τοῦ δημιουργηθέντος παρήγετο, ὁ μέλλον δημιουργηθῆναι τοῦ φυσικοῦ σύμπαντος κάτοικος, σχησόμενος ὄμματ' εὐαίσθητα, οὐδ' ἂν ἠμέσχετό τι πλεόν τοῦ νῦν ἀπ' αὐτοῦ ἐχομένου, ἀλλὰ καὶ τάχιον (τάριστου) ὑπ' αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατεκαίετο ἂν (ὅπερ γῆρας ἀποκαλοῦμεν καὶ θάνατον)· εἰ δὲ φῶς μείον παρήγετο, τὰ κείνου εὐαίσθητα ὄμματα οὐδ' ἰκανὰ ἦν ἂν πλείον' ἰδεῖν ἐν τῷ πλείονι σκότει, οὐδ' εὐαίσθητότερα ἦν ἂν δυνατὸν κατασκευασθῆναι, ψυχροτέρου ὄντος τότε τοῦ περὶ αὐτὸν κλίματος! Ἄριστοι τῷ προεοραμένῳ σκοπῷ κατασκευασθέντες, κυριολεκτικῶς ὀδεύομεν ἐπὶ ξυροῦ γε ἀκμῆς! Αὕτη ἐστὶν ἡ τραγικὴ ἀλλ' ὠραία ἡμῶν "μοῖρα"! Ἐφ' ἡρωικῇ ἐπὶ γῆς ζωῇ (ὡς οἱ Ἕλληνες αὐτὴν εἶδον) καὶ σκοπῷ ἐν Οὐρανῷ (ὡς οἱ Θεῶ-Λόγω πιστοὶ αὐτὸν καθορώσι) ἡμῶν ποιηθέντων! Καὶ καλλίων τῆς ἀρίστης ὑπάρξει ἢ "μοῖρα" ἡμῶν φύσει ἀδύνατον! Ἀληθῶς ὀλίγον σοι φαίνεται τὸ φαινόμενον φῶς, καὶ πλεόν τούτου ἐπιθυμείς; Σαυτὸν βεβαιοῦ ὅτι ὑπάρχει! Ἄλλ' ἀνάγκη, ὅλως ἄλλης, καθαρῶς πνευματικῆς ἐστὶν αὐτὸ φύσεως! Ὅπερ ἵνα κατακτηθῆ μείζονα, ἐνεργόν, δραστηρίαν ἐπὶ κείνο τὸ φῶτος εἶδος ἀπαιτεῖ ἀφ' ἡμῶν δράσιν τῆς ἐλευθέρως ἀσκουμένης ἐπιθυμίας ἡμῶν! Ὅτι ἡ οὐρανία τῆς νυκτὸς ὠραιότης, ὀφειλομένη εἰς τὸ ὀλίγον φαινόμενον φυσικὸν φῶς, ἀπλῶς ὑπαινίσσεται τὴν τοῦ ἄλλου Κείνου Ὅλου Φωτὸς πληρότητα χῶραιότητα! Προσφερομένης μόνοις τοῖς ἀληθῶς-συνειδητῶς ἐκείνας ἐπιθυμοῦσιν! Ἄναμενούσας κατακτηθήσεσθαι, οὐχί γε φανταστικῶς, ὑπὸ

τῆς φαντασίας ἡμῶν, ὡς οἱ ἀνόητοι θέλουσι λέγειν, ἀλλ' ὄντως διὰ τοῦ ἐν ἡμῖν Λόγου, αἰὶ ὑπὸ πλείονος Φωτὸς καταναζομένου, ὡς ἐπὶ τοῦτο ἀσκούμενοι Αὐτοῦ ἀνεχόμεθα!

§254. Ἄεὶ ἦν πόλεμος ἐν τῷ Κόσμῳ! Μεταξὺ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ σκότους! Καὶ τὸ φῶς τὸ σκότος κατέτρωγε! Πότερον τὸ τρώγον, καὶ τὸ τρωγόμενον; Τὸ φῶς τρώγει τὸ σκότος ἵνα διὰ τῆς αὐτοῦ ὠραιότητος πληρώσῃ τὸ *χαῶδες, κενόν, ἐν ἑαυτῷ ὅλως ἀσήμαντον ἔρεβος!* Τὸ σκότος κατατρώγει τὸ φῶς, ἕως δύναται, διότι ἐρεβδῶς μισεῖ πάνθ' ἃ διὰ μόνου τοῦ φωτὸς καταφαίνεθ' ὑπάρχοντα, ἐν οἷς πρωτίστως ἡ Ὁραιότης καὶ ἡ Ἀλήθεια! Τελευταῖος ἐγένετο ἐν τῷ Κόσμῳ ὁ ἄνθρωπος, ἵν' Αὐτὸς πληρωθῇ! Τίς τούτων ἦν ὁ πληρωθισόμενος; Ἀμφότεροί γε! Ὁ μὲν Κόσμος διὰ τὴν οὕτω καθολικὴν γενομένην πληρότητα τῆς αὐτοῦ ποικιλίας καὶ τῆς δι' αὐτῆς Ὁραιότητος! Ὁ δ' ἄνθρωπος διὰ τὴν πληρότητα τῆς δι' ὅλου τοῦ Κόσμου γενησομένης Αὐτοῦ Δικαιοσύνης καὶ Γενναιότητος! Ὅτι αὐτὸς ἦν ὁ τοῦ φυσικοῦ ἀγῶνος παρατηρητής, ὃς διὰ τὸ μαχητικὸν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς μένος, οὐκ ἐδύνατο μὴ τούτῳ ἢ κείνῳ τῷ πολέμου μέρει συντάσσεσθαι! Οὕτως ἐγένοντο ἄνθρωποι ἐπὶ γῆς, ἐναγωνίως διὰ τῶν μακροτάτων αἰῶνων δημιουργοῦντες σὺν τῷ φωτὶ Πολιτισμοῦ Ὁραιότητα, τοὺς αὐτῶν κόκκους Δικαιοσύνης τε καὶ Ἀληθείας ταῖς Θεοῦ σὺν Αὐτῷ προστιθέντες! Οὕτως ἐγένοντο φεῦ ἐπὶ γῆς κἀνθρώπου ἀπλᾶ, λυπηρὰ ὁμοιώματα, *χρῶμενα τῷ φωτὶ* ἵνα συκοφαντήσωσι τὴν Ἀλήθειαν, κἀφανίσωσιν ἀπὸ τοῦ Κόσμου τὴν Ὁραιότητα, ὡς ἀσημίαν πρῶτον προσπαθόντες παραστήσαι Αὐτήν, ἐν παντὶ τῷ φωτὶ ἀντιλέγοντες· τὸ πάλλευκον ὕστερον προσπαθόντες μέλαν ποιεῖν, τὸ μέλαν διατεινόμενοι λευκὸν εἶναι· πάντα τὸν Κόσμον ἀποκαλοῦντες τυχαῖον κἀσήμαντον ἀυθυπάρκτων ῥιμμάτων σωρόν! Αὐτὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἀπ' αἰῶνων μακρῶν μαινόμενος πόλεμος! Ὅπερ οἱ πρῶτοι μόνου δημιουργοῦσι, κυρίως τὰ *σπάνι' ἐπ' αἰώνιων αἰώνια*· οἱ δεῦτεροι μόνου συκοφαντοῦσιν, ἀρπάζουσι, δηροῦσι, ὑπὸ γῆν θάπτουσι, ἀφ' ἱστορίας χυπάρξεως διαγράφουσι, ἵν' ὡς μήποτε γεγενημένον γένηται τὸ διὰ πολλοῦ κόπου Δίκαιον καὶ Ὁραῖον γενόμενον! Ἴν' ἀσφαλῶς δρῶσιν, ἀόραθ' οἱ σκότιοι γίνονται! Ὅντες δηλοῖ, οὐ τολμῶσιν εἰλικρινῶς τοῖς λοιποῖς ἑαυτοὺς ἐπιδείξει! Διὰ ταῦτα ὡς αἱ ἡλίου κηλίδες ἐπιμελῶς ἐν τῇ τοῦ φωτὸς αἴγλῃ κρύπτονται! *Κεῖθεν ὡς δῆθεν ἀπ' ἀνατολῆς φῶς* κατὰ τῶν φωτὸς πολιτισμοῦ ἐργατῶν ἐπιτίθενται κὰς συντρίμματα τρέπουσι τὰ δι' ἔργων Ἀνθρώπων τὸν Κόσμον κοσμοῦντα κοσμήματα!

§255. (α) Τούτου γ' ἀκριβῶς τοῦ πολέμου περιστατικά τινα μόνα ἤδη περιεγράψαμεν! Πανάρχαιον γὰρ ἐστὶ τὸ βαρβαρικὸν ἔθος

τοῦ διώκειν τὸ Φῶς! Ἀπὸ χρόνων ἀρχαίων τὸ Φῶς πάσχει ὑπὸ τοῦ σκότους διωκόμενον, ὑπὸ τῶν τὸν ἐφ' ὑψηλὰ κόπον μισούντων φθονοῦμενον, χυπὸ τῶν ταπεινὰ μόνα φροούντων κατασυκοφαντούμενον· ἵνα μὴ φῶς ἴδωσιν οἱ ἐν σκότει κρατούμενοι κάπῃ τῷ Θεοῦ ἀληθεῖ Φωτὶ ἀναβλέψωσιν ἐλευθερούμενοι! *Πολιτισμῶν ἔρις!*; *Οὐ!* Ὅτι οὐδέποτε πολιτισμὸς καταστρέφει πολιτισμόν! Ὑπὸ σκοτίων πολιτισμὸς οὐ παράγεται! Ὅτι Φῶς ἐστὶν ὁ πολιτισμὸς! Διὰ τοῦθ' οὗτοι σκορπίζονται μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων! Ἴν' ἀδαπάνως ἀπ' αὐτῶν ὡς παράσιτα τρέφονται, χίνα μὴ τὸ σκότος αὐτῶν ἐν ἐνὶ τόπῳ συγκεντρουμένων καταφανῆ ὡς ὄντως ἐστί! Κατ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ διαρκὴς τῶν χοϊκῶν πόλεμος· μυρίας ὅσας μορφὰς κἂν λαμβάνῃ! Δι' ὃ μετὰ μανίας καταστρέφουσιν οὗτοι πάνθ' ὅτι τὴν Ἐκείνου ἐπὶ γῆς παρουσίαν παρίστησιν! Μὴν οὖν ἔτι διὰ τῶν κοινῶς "ἔθνικῶς", ἢ καὶ "χριστιανικῶς", ἢ ἄλλως πως "εὐλαβῶς" γνωστῶν ἐξαπατᾶς σαυτὸν, Ἀδελφε Ἀναγνώστα! Ὡς οὐ πᾶν ὁ λάμπει ἔστι χρυσός, μάλιστα μείλιν ἐστὶ καὶ Φῶς! Οὐ πᾶν ὁπερ οἱ ἄνθρωποι ἐκλαμβάνουσιν ὡς εὐλαβὲς καὶ Θεῷ ἐστὶν εὐλαβές! Οὐ δὲ πᾶν ὁ αἴγλη φωτὸς περιέχεται ἀπ' αὐτοῦ ἐγγενῶς καὶ προέρχεται! Ὅτι καὶ τοῦτ' ἄριστα γιγνώσκει ὁ ποιηρὸς!: Τουτέστι, πῶς τοὺς ἀφελεῖς ἀπατῶν, τοιαύτην ἀγαθὴν ὄψιν ὑποδύμενος, μεγίστην κατὰ τοῦ Καλοῦ νίκην αὐτῷ καταγάγῃ! Ὅφεις τυφλοί, ἐν ταῖς ἀρούρης ὀπαῖς κυλιόμενοι, κενῶς κατὰ τοῦ Θεοῦ ὡς ἀρμόττει αὐτοῖς χαμερπῶς ὑψιφρονούντες συνομωτοῦσιν ἵν' ἐπ' οὐρανῷ ὡς κύριοι κατοικήσωσιν! Ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ φωτὸς αἴγλη τὴν ἀπαισίαν ὄψιν καὶ πρόθεσιν ἀποκρύπτουτες, ὡς *δῆθεν* "φῶς τε καλήθειαν" τὰ ἑαυτῶν κατὰ Θεοῦ ψεύδη τοῖς ἀνθρώποις παρουσιάζουσιν! Ἄλλ' οὐδὲν ἀνδρικὸν θάρρος ταῦτα ὑποστηρίξ' ἀποκαλυπτόμενα ἔχουσι!

(β) *Οὐ* κατὰ τοῦ Θεοῦ ἦν τάρχαϊον ἐλληνικὸν Πνεῦμα! Καὶ γὰρ σὺν Θεῷ ἐπεζήτηε *Πολίτην τέλειον* καταστήσαι τὸν ἄνθρωπον! Περὶ οὗ ἐπὶ γῆς πρωτίστου τᾶνθρώπου καθήκοντος, ὁ "ὀρθόδοξος" κυρίως χριστιανισμὸς οὐδέποτ' ἀπ' ἀρχῆς διηνέχθη εἰλικρινῶς, ἀδιαφορήσας καὶ περὶ τούτου τοῦ κόσμου, καὶ περὶ τὰς ἐν αὐτῷ πολιτείας, καὶ περὶ τὰς τῶν ἐν αὐταῖς ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους ὅλως καὶ καθαρῶς ἠθικὰς, ἀλλ' οὐχὶ ἐμφανῶς καὶ εὐθέως "θηρσκευτικὰς", σχέσεις· ἀκρίτως συνταγείς ἡγεμόσι, βασιλεῦσι, σατράπαις παντοειδέσι, καίσαρσι καὶ αυτοκράτορσι, ἄκριτον ἀπόλυτον ἄνου ὑποταγὴν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν πιστῶν ἀπαιτήσας, κάκείνων δούλους τοὺς λαοὺς καταστήσας· διὰ τῆς ὑπὸ τῶν "θεολόγων", κατὰ τὰ τῆς *δῆθεν* "Χριστιανικῆς" (πλὴν ἀπὸ Χριστοῦ μὴ ὄντως οὔσης) διδασκαλίας γνωστά, ὅτι *δῆθεν* περὶ μόνῃς τῆς ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι σωτηρίας τῆς αὐτοῦ

ψυχῆς δεῖ τὸν ἄνθρωπον διαφέρεσθαι, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τοῦ πῶς ὅλως διὰ τῆς καθ' ὅλα ἐν τῷ παρόντι αὐτοῦ ἀγωγῆς δεῖ αὐτὸν ἐτοιμάζεσθαι διὰ τὰ κατὰ κείμενα! Ἦπερ κακῶν διδασκαλία ἀνοικτὸν ὅλον κατὰ τὸν παρόντα αἰῶνα κατέλιπε τὸ πεδῖον πᾶσι τοῖς ποιηρῶς παντὶ τρόπῳ ἐπιβουλευομένοις τάνθρώπου παντοῦ ἀγαθὰ (ἐν οἷς καὶ ζωὴ, ἐλευθερία, πίστις, τιμὴ!): ἐν οἷς ὡς εἰκὸς πρῶτοι, οἱ ποικίλοι καταπιεσταί, καὶ πάντες οἱ ψευδεπίγραφοι ἐπὶ γῆς ἐκμεταλλευταί!

(γ) Μεθ' ὧν αἰεὶ, φεῦ, συνετάγη καὶ ἅπας ὁ τῆς ἐθνικῆς καὶ κοσμικῆς τῆ οὐσίας "Ἐκκλησίας" μηχανισμός, ἐκείνους μᾶλλον ὑπηρετῶν ἢ τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον· μετὰ κείνων καὶ τὸς ἀναπόσπαστον γενόμενος μέρος τῆς μιᾶς ὅλης κοσμικῆς ἐξουσίας μᾶλλον, ἢ ἀδεκάστως διελέγχων πρῶτον μὲν ἑαυτήν, εἶτα δ' αὐτήν ὡς καὶ πάντας· ὥστε πάντες, ἐπὶ τὸ πῶς, καὶ ταύτην τὴν γῆν εἰς παράδεισον καθιστάντες κατὰ τὸ αὐτῆ καὶ τοῖς δυνατὸν ἐργαζόμενοι, διὰ τὸν ἐπερχόμενον ἀληθῆ ἀρτίως ἐτοιμασθῶσιν! Ἄλλ' ἐπὶ καὶ περὶ μόνα τάνθρώπιν' οὐκ ἔλλογα συναισθήματα [κυρία ἐν οἷς ἦν ἡ δι' ἀκράτου φόβου ἐλπίς] οὐ δὲ κυρίως ἐπὶ τῷ Λόγῳ [δι' οὗ μόνου ὡς καὶ τὸς ὁ τοῦ ἐρέβους φόβος δαμάζεται καὶ Λογικῆ κατὰ πάντα ἢ μετὰ τοῦ Θεοῦ σχέσις καθίσταται] ἑαυτὸν οἰκοδομήσας [ὡς ἑαυτῷ ποιεῖν ὠφείλει] ὁ "Χριστιανισμός", οὗτος καὶ τὸν παρόντα κόσμον τῷ ποιηρῶ ἐγκατέλιπε ταῖς χερσὶν αὐτοῦ αὐτὸν παραδούς, καὶ τὸν ἄνθρωπον καθ' ὅλα διαπαιδαγωγῆσαι ἀπέτυχεν! Ὅπερ ἅπαν ἀνατολικήν, οὐχ ἑλληνικήν, ἔχει προέλευσιν! Οὐπερ ἔνεκεν, ἡ λεγομένη Χριστοῦ Ἐκκλησία οὐδόλως διημέγατο περὶ τοῦ πῶς ἀρτιώτερον, διὰ τῆς Ἑλλήνων παιδείας ἔτι μᾶλλον τελειομένης, τῆς καὶ φύσει ἐγγύτερον τοῖς πιστοῖς οὔσης, αἰεὶ τελειότερους καθιστάναι αὐτοὺς πάντας, ὥσθ' ὕστερον βῆρον γενέσθαι τὸ εἰς ἀγίους Θεοῦ μεταλλάσσειν αὐτούς! Οὐδέποτε γὰρ κατενόησεν αὕτη ἀναγκαῖόν τοῦ οὐ μόνον "ἀγίους" κατὰ τὰ γνωστὰ ἀλλ' ἀξέστους κατὰ τὰ λοιπὰ παραδιδόναι Θεῷ τοὺς τοῦ Παραδείσου Πολίτας, ἀλλ' ἐν ταύτῳ καὶ Πολίτας χ' Ἀγίους, ὡς ἔνεστιν ἐπὶ ταύτης τῆς γῆς καθ' ὅλα προπεπαιδευμένους, ὡς ὄντως ἀρμόττει τοῖς Παραδείσου αἰωνίοις κατοίκους καὶ συνεργάταις Θεοῦ! Ἀπὸ τοῦ Λόγου αὐτοδιαζευχθεὶς ὁ "Χριστιανισμός" οὐδόλως πῶς κατενόησε τὰ τοῦ Παραδείσου, ἤτοι ὅτι καθ' ὅλ' ἀριστοκρατικὸς "τόπος" οὗτος ἐστί! Δι' ὅ, ἐπὶ τῷ Θεῷ μόνῳ, ἀφρόνως, ἀνατολικῶς, ἰουδαϊκῶς οὐχ ἑλληνικῶς, ἡ δῆθεν Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐγκατέλιπε τὴν φροντίδα περὶ τὴν τῶν ἐκεῖ μεταστησομένων μετᾶλλαξιν, οὗς ἀπερὶσκέπτως, διὰ τῆς πλήρους ἀπαιδευσίας ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι, εἰς μείζον σκότος ἀφήκε περιελθεῖν, μὴ καθορώσα

τὸν ἀναγκαίως μείζον' οὕτω ὑπὸ μόνου δὲ τοῦ Θεοῦ καταβληθσόμενον κόπον τοῦ καθαρμοῦ τῶν εἰς τὸν Παράδεισον μεταστησομένων!

(δ) Αὕτη γὰρ ἦν ἡ βαρυτάτη ἀσύγνωστος ἀμαρτία τῆς μεσαιωνικῆς, κυρίως βυζαντινῆς, ἐκκλησίας, ἀναλαβούσης κὰν πολλοῖς ἔτι διατηρούσης τὰ βάρεα περὶ τὴν παιδείαν πρωτεία, ὡς μόνοις συμβαίνει ἀνατολίταις· πρῶτον μὲν δεινῶς παρεξηγήσασης τὴν τοῦ Ἑλληνος ἔννοιαν, κατὰ μόνον τὸ Πνεῦμα χούτως ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μόνου, ἀληθῶς διαφόρου τῶν λοιπῶν αὐτοῦ ὄντος, οὐ δὲ κατὰ μόνον τὸ αἷμα, κάρ' ἀδυνάτως ἀπὸ μόνου τοῦ χου τότε τοῦ εὐγενοῦς αὐτοῦ Πνεύματος ὄντος· ὕστερον δ' ἀπηνῶς βυθισάσης ἐν τῷ σκότει τὸν κόσμον, διὰ τῆς ἕως ἀφανισμοῦ διώξεως τῆς Ἑλλήνων παιδείας, μηδὲν ἐπὶ κείνης ἐπιτρεψάσης νέον τι, ἄξιον, κΟὐρανῶ ἐπαγωγὸν προστιθέναι! Διὰ μόνον τὸν ἄλογον λόγον τοῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐν αὐτῇ καὶ δι' αὐτῆς ἕως τοῦ νῦν κληρονομηθέντος καὶ διαιωνισθέντος παλαιοῦ μίσους τῶν Σημιτῶν κατὰ παντὸς ἀξίως τὸν κόσμον φωτίζοντος ἑλληνικοῦ, ὅπερ ἀδύνατον μὴ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ καθ' ὅλα Ἐνός Φωτεινοῦ Θεοῦ εἶναι! "Ἄφες αὐθις ἐπαναλάβωμεν· ἵνα πάν τὸ ἀπολωλὸς σώσαι δι' Ἰουδαίων ὁ Χριστὸς ἐσαρκώθη! "Ὅπερ σημαίνει ὅτι παρὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν προφητῶν καὶ τὰν αὐτῷ παραδείγματα τῶν ἀγίων, ἐν τῇ τῶν λαῶν κατωτάτῃ βαθμίδι ἦν τότε καταπεπτωκὸς ὁ λαὸς Ἰσραὴλ, κἀνάξιος καὶ Αὐτοῦ καὶ τῶν ἀγίων Αὐτοῦ παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἐκέκριθ' ὁ τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ τρόπος τοῦ ψευδῶς "λατρεύειν" Αὐτόν· διὰ λόγων μόνων καθ' ὅλα κενῶν, ὡς ἀνθρώπων χοικὰ μόνα συμφέρονθ' ὑπηρετούντων· οὐ δὲ καὶ δι' ἔργων μεστῶν Πνεύματος πραττομένων ὡς δεῖ ὑπὸ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς, σκοποῦντων ἐπὶ τὸν πλήρη τῆς ὅλης Αὐτοῦ δημιουργίας σκοπόν. Φεῦ! Οὐδὲ μέχρι τοῦ νῦν τὸ μέγα καὶ δεινὸν τοῦτο μάθημα ἐν ταῖς πάντων ψυχαῖς ἀπετέθη, εἴτ' ἄλλων τινῶν, εἴτε τῶν Ἰουδαίων εἴτε τῶν Χριστιανῶν, ἰδίως δὲ τῶν ἑλλήνων, ἀναξίως ἑαυτοῖς ἀποδόντων τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ διὰ μόνην τὴν παρ' αὐτῶν ἐπιπολαίως δηλουμένην ὡς ἀσκουμένην, οὐχ ὅμως καὶ δι' ἔργων συμπληρούντων τὴν ὅλην θείαν δημιουργίαν ἀληθῶς ἀσκουμένην, κάρα οὐσίᾳ κενῇ καὶ ψευδῇ παραμένουσιν ἐπὶ τῷ Θεῷ "πίστιν" αὐτῶν! Τὰ δεῖν' οὐπερ ἀποτελέσματα, ὑπὸ τοῦ ἐξ ἀνατολῆς ψευδεπιγράφου Χριστιανισμοῦ ἐπ' αἰῶνας σπαρέντα καὶ μετὰ τήσιν ἀνατολικῆς τοῦ σκότους ἐπὶ τὸ φῶς μανίας κακουργηθέντα διὰ τῆς μεθοδικῆς καταστροφῆς τῆς Ἑλλήνων ἐπ' Ἀληθείᾳ φιλοσοφίας

[μόνης ἱκανῆς προσδιορίσαι τὸ πῶς ἀληθῶς ἐπὶ γῆς λατρεύεται ὁ Θεός, ὅπερ ἐστὶ τὸ παρὰ ταπεινῶν ἐπ' Ἀλήθειαν ἐρευνητῶν ἐναγωνίως ἀναζητούμενον καὶ εἰλικρινῶς πᾶσιν ὑποβαλλόμενον· κοῦκ

έστι τὸ παρ' ἀγερώχων "λευιτῶν" ὀριζόμενον (ἐπὶ μὲν τὸ ἴδιον ἐν τούτῳ τῷ κόσμῳ συμφέρον ἀποβλεπόντων, κἂν "ταπεινούς" ἑαυτοὺς τοῖς λοιποῖς παρουσιαζόντων, ἀλλ' ἐν ἠθελημένῃ ἀγνοίᾳ πάντων τῶν προκειμένων παραμενόντων): ἀπαιτούντων ἀσυζητητὴ ὑπὸ τῶν λοιπῶν αὐτοῖς ἐκχωρεῖσθαι πᾶν περὶ τὴν ὀρθὴν Θεοῦ λατρείαν δικαίωμα, ὡς *δηθεν* μόνοις αὐτοῖς ἐκχωρηθῆν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἄλλοτε ποτε *δηθεν* συμφωνηθῆν μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Ἀβραάμ!],

μετὰ τρόμου τοσοῦτον ἐναργῶς νῦν καθορώμεν, ἐπὶ πᾶσαν μὲν τὴν γῆν ἐξαπλούμενα, ὡς ἐκ τοῦ φυσικοῦ δ' ἐν τῇ παρουσίᾳ Ἑλλάδ' ἐνεργούμενα: ὅσοι γὰρ τὸν Θεὸν ἐνθυμούμενοι συνεχόμεθ' ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς σημασίας τῶν ὅπου γῆς διαπραττομένων!

§256. (α) Κἄδικον οὐκ ἂν εἶη εἰ τις θελήσει εἰπεῖν ὅτι διὰ τὸ μῆδεν τοὺς Ἕλληνας διδαχθῆν' ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτῶν δεινοῦ τούτου μαθήματος, πολὺ χθαμαλότερον τῶν τότε Ἰουδαίων νῦν οὗτοι πεπτωκασιν! Ὅτι ἐνῷ τότε οἱ Ἰουδαῖοι κατ' ἄλλοτρίου πολιτισμοῦ ἐπολέμου, ἀπὸ τῶν βυζαντινῶν αἰώνων οἱ Ἕλληνες πολεμοῦσι τὸν σφέτερον, ἀπ' αὐτοῦ ξεινωθέντες διὰ τῆς διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ διαωμισθείσης κατ' αὐτοῦ παλαιᾶς συκοφαντίας τῶν Σημιτῶν, υἰοθετηθείσης ὡς μέρους ἀναποσπάστου τῆς νέας αὐτῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ πίστεως· ἥς ὡσαύτως παρ' αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι καιρῷ ἐμπραγμάτως πλέον ἀπορριφθείσης, οὗτοι παραφρονούντες, ἑαυτοὺς πρώτους καὶ μόνοις ἀκούοντες, ἐπιμένουσι πείσαι ὅτι αὐτοὶ μόν' ἀμύνουσι τὸν "ἐλληνικὸν πολιτισμὸν καὶ χριστιανισμὸν": παρ' αὐτῶν μὲν οὕτως ἄκρως περιέργως ἀσκούμενον ὄλως ἀγνώριστον φεῦ νῦν καταστάντα, ἀλλ' ὅμως δ' αἰωνίως ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν παραμένοντα, ὡς παρὰ ταῦτα παρ' αὐτῶν θεωρεῖται· κἂν μὴ τι τὸ κοινὸν τὸν νῦν ἔχοντα εἶτε μετὰ τοῦ Ἑλλήνων Πολιτισμοῦ εἶτε μετὰ τῆς Διδασκαλίας Χριστοῦ, ἅπερ ἀμφότερ' ἄγνωστ' αὐτοῖς ἀποδείκνυται διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν πολιτείας!

(β) Πολλῶν δὲ καὶ μεγάλων παραμενόντων τῶν περὶ ταύτην ἐρωτημάτων, οὗτοι παντελῶς μὴ τι σκέπτεσθαι προτιμῶσι, μεγάλως φοβούμενοι τὴν αὐτῶν ἰδίαν εἰκόνα παντελῶς ἀδιάστρεπτον ἐν ἐσόπτρῳ ἰδεῖν, εἰ καὶ γνωρίζουσιν ὅτι πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τὰ χεῖρω οὕτως ἐξωθοῦσι τὰ πράγματα, ἀφ' ἑαυτῶν διορθοῦσθαι ἀδυνατοῦντα! Ἑλληνας αὐτοὺς θεωροῦσιν, ἐνῷ ὡς καὶ τὴν ἐκείνων γλῶσσαν ὅσον οὐδεὶς ἕτερος τοσοῦτον μισητῶς πολεμοῦσιν· ἥς τῶν λέξεων τὰς ἐννοίας ποιηρότατα παραπεποιηκότες κἀπὸ τῶν δευτέρων τὰς πρώτας κεκενωκότες, οὗτοι, τελευταῖοι ἐπὶ γῆς ἀνερυθρίαστ' ἀλήται, λωποδύται, ἀνατολίται, τῶν ἐλληνίδων λέξεων ὡς κελυφῶν ἀνεστραμ-

μένων κενῶν χρήσιν ποιούσιν ἐν ταῖς ῥύμαις καὶ βουλευτηρίοις τῆς αἰσχυρᾶς ταύτης αὐτῶν ἀγορᾶς τε καὶ πόλεως· πρὸς μόνον ἀξέστων κάκορέστων ἐπιτοπίων βαρβάρων χρηματισμὸν καὶ τῶν ἀπυθμένων θηλάκων αὐτῶν κορεσμόν, οὐδένα δὲ κατὰ τὰ πατρῶα ὑψιφρονουσῶν ψυχῶν Ἑλληνίδων καλλωπισμόν!

(γ) Ἡ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τὸν ἄνθρωπον κατασχύνουσα ῥυπαρότης χῆ αἰσχυρὰ τῶν ἔργων αὐτῶν μὴ Ἑλληνας αὐτοὺς δηλοῦσα ποιότης μόνον ὑπὸ τῆς ἔτι μείζονος κᾶσχίονος ῥυπαρότητος καὶ ποιότητος τῶν λόγων αὐτῶν ὑπερβάλλονται· ὧν ἐκεῖναι εἰσὶν ἀληθῶς πενιχρὰ ἀπεικόνις! Ἄλλ' οὐδὲ διὰ κείνας, πᾶσι τοῖς τὴν γλῶσσαν αὐτῶν μὴ μὲν κατανοοῦσιν ὅμως δὲ πάντα τὰ περὶ αὐτοὺς καθορῶσι καταφανεῖς οὐσας, καὶ τὴν τῶνδ' ἑλλήνων μέχρι μυελοῦ τῶν ὀστέων σήψιν καταδηλούσας, οὗτοι ποσῶς ὡς οὔτε χοῖ διὰ τῶν ῥινῶν αὐτῶν ἐν ῥύμαις ἀγόμενοι πίθηκοι κατασχύνονται· ἠλιθίως καθ' ἡμέραν πρὸ τῆς πασιδήλου αὐτῶν κατασχύνης γελῶντες καὶ νεναρκωμένως ἐν καταγωγίῳ διανυκτοῦντες, πλὴν αἰεὶ Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς Ἑλληνας" ἑαυτοὺς ἀνευδοιάστως δηλοῦντες, κᾶν ἀνευθυριάστως ἀδαιεῖς τῶν ὑπὸ τούτου βαθέων σημαιομένων διατελοῦντες, ὅμως δ' ὑπὸ τῶν ἔξωθεν προσεκτικῶς παρατηρούντων αὐτοὺς θλιβερῶς καταχλευαζόμενοι! Οὐδὲν ἄλλο μείζον τῆς μάλ' ἐλάσσονος τῆς ἡμισείας ἀληθείας τῶν λόγων αὐτῶν τὸν νοοῦντ' ἀκούοντα καταπλήττει· ὃν ἀυσυτόλως ψευδολογοῦντες κατεπιγνώστως προσβάλλουσι κατὰ πρόσωπον· θρασύταθ' ὡς οὐδεὶς ἄλλος ναρκισσεύομενοι, οὔτ' ἐνώπιον ἀνθρώπου οὔτ' ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ συστελλόμενοι!

(δ) Ὁρθοδόξους δ' ἐν παντὶ ἑαυτοὺς θεωροῦσιν, *ἠθελημένως ὑπερορῶντες τὴν καθολικότητα πάντων τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων*, ὑπὲρ ἧς ἑαυτοὺς ὅλως ἀδιαφόρους ποιούσιν· ἄλλην αὐτῶν αὐτή, γνησίως Ἑλληνικὴν τε καὶ Χριστιανικὴν θεώρησιν ἐπιβάλλουσιν· παντελῶς ξένην αὐτοῖς οὔσαν παρ' ὅσ' αὐτοὶ περὶ ἑαυτῶν λέγουσιν· ἀνατολικῶς πᾶσαν τοιαύτην χλευάζοντες, λιποψύχως ἀποφασίσαντες μὴ πᾶσαν τὴν Ἀλήθειαν καθορᾶν ἀλλὰ τοὺς ψεύστας καὶ τὰ ψεῦδη μόνον τιμᾶν ὡς αὐτὰ τῶν προηγουμένων μείζονα διαρθροῦνται· δι' ὧν αὐτοὶ ἀπαλλαττομένους ἑαυτοὺς καθηγοῦνται!

(ε) Καταπλήττεται Λογικὸς ἄνθρωπος καθορῶν τάνορθόδοξον τῆς παρ' αὐτῶν προβαλλομένης ὡς δῆθεν πιστευομένης Ὁρθοδοξίας" ἧς τὰ ὄρι' ἀφορήτως στενὰ καὶ σκοτεινὰ παραμένει, ἀκριβῶς ὡς καὶ ὁ ὀρίζων αὐτῶν, αὐτοβούλως ἀποβαλόντων ἀφ' ἑαυτῶν τὸ παλαιὸν Ἑλλήνων ἐφ' ὑψηλὰ μόνον Πνεῦμα, μετὰ τὰκρίτως ἐπανακάμψαι αὐτῶν ἐπὶ τὰ τῆς ποτ' ἀνατολῆς σκότη! Καταπλήττεται πᾶς αὐτοὺς καθορῶν πῶς ἀκατανόητος αὐτοῖς παραμένει ἡ ἀδυναμία

αὐτῶν ἐλλόγως δεικνύναι πῶς καὶ διατί ἐστὶν Ὁρθόδοξα τὰ παρ' αὐτῶν θρησκευτικά, φιλοσοφικά, πολιτικά, ἔθνικα, κἄλλα φερόμεν' ὡς πιστευόμενα, αὐτῶν παντελῶς ἀρνούμενων ἑαυτοὺς ὑποβάλλειν ταῖς ὑπὸ τοῦ Λόγου δεικνυμέναις δεούσαις δοκιμασίαις τε καὶ θυσίαις Ὁρθοδοξίας γε ἔνεκεν· ἥτις οὐκ ἐστὶν ἄλλη τῆς ἐνδόξου διὰ μόνου τοῦ Λόγου δεδομημένης πάντων τῶν πρὸ ἡμῶν πραγμάτων ὠραίως ἐγκειμένης ὀρθότητος, κούχί γε ἡ παλαιόθεν κἄνευ τινὸς κόπου ὡς *δήθεν* ὀρθῆ παραδεδεγμένη ἀπλή *δόξα* ἀνθρώπων καταγνοούντων τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων οὐσίαν κοῦδόλως διὰ τοῦτο κατανοούντων ὅτι, οὕτω, μόνους ἑαυτοὺς καταδεικνύασι κενὴν οὐσίας ἔχοντας τὴν "ὀρθοδοξίαν" αὐτῶν· παρὰ σφῶν αὐτῶν μὲν εἰς περιγέλωτα τῶν λοιπῶν παραδιδόμενην, πλὴν ὅμως δ' οὐ παρὰ κείνων χλευαζομένην, κατανοούντων ἢ ὑποψιαζομένων τὴν ἀληθῆ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀξίαν αὐτῆς, καὶ μόνον καταλυπομένων δι' ἣν εἰκόν' αὐτῶν αὐτοὶ οὗτοι κείνοις παραδίδασιν· αὐτοὺς αὐτοὶ οὗτοι ἀνοήτως ὑποβιβάσαντες ἀφ' ὑποδειγμάτων ἐπ' ἀρετῆν, εἰς ζῶντα, εἰ ἔτι ζῶντα, ὑποδείγματ' αἰδήμονος ἀποφυγῆς τῶν ἀφεύκτων ἀποτελεσμάτων τῆς μακραίωνος ἀνθρωπίνης κακίας!

(ς) Ὅτι οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν δεῖ διαφυγεῖν ἀφ' ἡμῶν ὅτι μόνους ἑαυτοὺς δεινῶς δυσφημοῦσιν οἱ φυσικοὶ κληρονόμοι τῆς ποτε μεγίστης τῶν γραμμάτων κληρονομίας, ἀπ' αὐτῆς ὑλικά μὲν μόν' ὀφέλη ἐπιθυμοῦντες, τὴν πνευματικὴν δ' ὅμως φροντίδ' αὐτῆς ἀπορρίπτουτες· καὶ δὴ οἱ μεταξὺ αὐτῶν ἐλευθέρως τάρχαῖα γράμματα "φιλολογικῶς" ἄλλ' οὐ φιλολογικῶς μελετᾶν ἐπιλέξαντες· οἵτινες ἀντὶ μόνης τῆς αὐτῶν πρὸς αὐτὰ καὶ πάντα τὰπ' αὐτῶν ἀγαθὰ ἀμερίστου ἀγάπης, κατ' αὐτῶν καὶ τῶν τὴν κληρονομίαν ὅλην αὐτοῖς παραδόντων μᾶλλον κηρύττουσι τὸ ἑαυτῶν ἄσβεστον μίσος, διὰ τὸ δι' αὐτῆς βαλεῖν ἐπ' αὐτῶν, οὐ πλέον Ἀτλάντων ἀλλὰ μικρῶν τῆ ψυχῆ καὶ τῷ πνεύματι ὄντων, τὰφόρητον καθότι *βαρύτιμον* αὐτῆς βάρος! Ἄλλὰ πῶς δύναται τις διαμένειν ἀπρόσβλητος ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ ἀναπτυσσομένου θανατηφόρου ἰοῦ, διὰ βίου ἐλευθέρως περιβαλλόμενος ὑπὸ, ἀγκύπτων ἐπί, πραγμάτων ἃ οὗτος ἀσβέστως μισεῖ μόνον διότι αὐτὰ πέραν τῆς ἑαυτοῦ ἰκανότητος κείται, χούτως εἰς μόνην τὴν γυμνὴν αὐτοῦ τῆς αὐτῶν ἀφθάστου ποιότητος συκοφαντίαν ὑπόκειται; Ἡ μήπως ἐπ' ἀκριβῶς τούτῳ ἔγκειται ἡ πλήρης τῶν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου νεοελλήνων περὶ τὰ σπουδαῖα ἀποτυχία, ὅτι δηλαδὴ διὰ τοῦ αὐτῶν ἰδίου ἰοῦ ἐβλήθησαν καὶ παρέλυσαν, προσπαθοῦντες τοὺς αὐτῶν ἀρχαίους προγόνους ὀλοτελῶς λησμονῆσαι, ἐν τῷ παρόντι κόσμῳ περιφερόμενοι, πλὴν βαθέως δι' ἑαυτοὺς ἐντρεπόμενοι, μακρὰν ὀπισθεν ἐκείνων καταλιπόμενοι, τοιαῦτα παρ' ἀναξίων διδασκάλων

χήγετων διδασκόμενοι κάνστερνιζόμενοι, μέχρι και τῆσδ' ἡμέρας διὰ τοῦ Βυζαντίου λαθόντα, ἀλλ' ἐκ τῆς σκοτεινῆς ἀρχαίας τῶν σημιτῶν τοὺς καλλίονας αὐτῶν μισούντων παραδόσεως προελθόντα; Πῶς φεῦ οἱ τῶν πρώτων ἀπόγονοι διὰ τοῦ Βυζαντίου τοῖς δευτέροις ἐξωμοιώθησαν, ψευδεὶ Θεοῦ εὐσεβεία ἐπιμελῶς ὑποκρύπτοντες πάθη ἀβυσσαλέα ψυχῆς! Πῶς ἄρ' οὐ πάντ' αὐτὰ νῦν σαφῶς καθορᾶται παρὰ πάντων τῶν διὰ τὸ καθορᾶν ἀνοικτοὺς ἐχόντων τοὺς ὀφθαλμούς!; Διότι ἡ μάλιστα τῆς νῦν ὑγιεστέρα ἀρχαία δημοκρατία σὺν ἀγαθοῖς παρήγαγεν ἀναποφεύκτως καὶ τὴν σοφιστείαν, διὰ τὰ μύνεσθαι κατ' αὐτῆς συμπαρήγαγε παραλλήλως καὶ τὴν καθαρτικὴν ἀπὸ ταύτης φιλοσοφίαν, δι' ἧς μόνης καὶ διεσώθη τὰρχαῖον ὑγιὲς Πνεῦμα. Ἄλλὰ ποῦ σὺ σήμερον εἶδας ἀληθεῖς φιλοσόφους (μᾶλλον ἢ θρασεῖς σοφιστὰς) διεξοδικῶς διελέγχειν τὰ διατρέχοντα; Θεὸν-Λόγον ὑγιῶς λατρευόμενον ἀπαιτεῖ ἡ φιλοσοφία! Ἄλλ' ἐν τῷ παρόντι καιρῷ ἄφ' ἡμῶν οἱ θρασεῖς τὸν Θεὸν-Λόγον ἀπέβαλον· καὶ κατ' αὐτῶν ὡς οὐδεὶς πλέον ἀντίσταται! Θρασεῖς παντὸς εἴδους καθηγηταὶ διδάσκουσι ψεύδη! Διὰ λόγων ψευδῶν καὶ νόμων Θεοῦ-Λόγου κενῶν, μάλα θρασύτεροι τούτων πολιτικοὶ τῶν λαῶν σήμερον καθηγοῦνται! Θρασύτατοι δὲ δικασταὶ διὰ τῶν τῶν τοιούτων ἀκριβῶς λόγων καὶ νόμων δικάζουσιν, ὅλως ἀδιαφοροῦντες περὶ τὴν οὕτω "δημοκρατικῶς" ἀλλὰ παντελῶς ἀδικὸν διαπραττομένην ἀπὸ τῶν κοινωνιῶν ἡμῶν τοῦ ἐπὶ πᾶσι Θεοῦ-Λόγου ἀποβολήν! Οὐδεὶς οὐδαμοῦ διὰ τῆς τὰ πάντα διελεγχούσης φιλοσοφίας τὸν Ἐνα Θεὸν-Λόγον παρουσιάζει, μόνον ὄντ' ἀσφαλῆ ὁδηγὸν τῶν ἀνθρώπων! Πάντες οἱ δῆθεν ἐπιφανεῖς "ἀπλῶς" προσπαθοῦσι διαχειρίζεσθαι (are simply "managing"!)- τὸ περὶ πάντας ἡμᾶς δύσοσμον τέλημα! Περὶ τῆς πραγμάτων οὐσίας οὐδεὶς ὑγιῆς ἀκούεται λόγος! Ἐν τοῖς ὑπεραφθόνοις σήμερον κενοῖς λόγοις πᾶσα ἡ Λόγου μεστή καὶ διὰ τοῦτο βαρεῖα τῶν πραγμάτων οὐσία ἤδη ἐπνίγη! Μόνοι σεσηπότες φελλοί, παντοειδῆ κυμάτων βορβόρου ἀθύρματα, κἀνέμων δυσόσμων σφοδρῶν αἰσχροῦ αἰωρήματα νῦν περιφέροντ' ἐπιφανῶς ἐπὶ τὰ βδελυρὰ τενάγη τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν! Αἱ παντοειδεῖς ὡσαύτως περιφερόμεν' ἄρρενες καὶ θήλειες πυγολαμπίδες (χὸ νοῶν ἐννοεῖτω!) φύσει ἀδυνατοῦσι καταναγᾶσαι τὸν παγκόσμιον δημόσιον χῶρον! Ὅτι καλόν, μόνον μυστικῶς συντελεῖται! Ὅ ἐτι ὑπάρχει γνήσιον Φῶς, ἐκτυφλωτικὸν ἡμῶν γέγονε τῶν διαβιούντων ἐν σκότει καὶ κατ' αὐτοῦ καμμουόντων τὰ βλέφαρα! Εἴγε, ἢ μᾶλλον, φεῦ-γε ἡμῖν!

Δι' ἃ γε φεῦ πάντα
 οὐκέτι πλέον μακρὰν δύνατ' εἶν' ἡ Δικαία Τελικὴ Κρίσις!
 Ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Μέγας Θεὸς
 συνέχεται καθορᾶν τὴν ἀγωνίαν τῶν τελευταίων δικαίων,
 ὡς ἡ γυμνὴ τῶν ἀσεβῶν πρόκλησις
 θρασύτατα πλέον ἐγγίζει τὸν ἔβδομον Οὐρανόν!
 Ἐκεῖθεν καταπεσοῦντ' ἐς τὰ Τάρταρ' οἱ ἀναιδεῖς!
 Θεοῦ Ἡμέρα Ὁργῆς!
 Ἦς πρό, τάχα ἐπερχομένης, ἤδη ἐφ' ἡμᾶς οὔσης,
 ἦδε τῷ Λόγῳ τε καὶ τοῖς Αἰώσιν Ἀναφορὰ
 τρεμούση ὅλη ψυχὴ ἀνατίθεται!
 Πρὸς
 κατεπίγνωσιν
 τῶν ἔτι συντελουμένων
 καὶ συνείδησιν
 τῆς παρὰ πάντων ὡς τάχιστ' ὀφειλομένης ἐτοιμάζεσθ'
 Ἀπολογίας!
 Οὐ δὲ μὴν ἀλλὰ χῶς προσφορὰ τῷ Ἀγίῳ Θεῷ
 τῆς ὄσης ἀπομένει
 πᾶσι τοῖς ἐπὶ γῆς ἀσυναισθήτως περιβάλλουσι
 τὸν Θρόνον Αὐτοῦ
 ὑστάτης δυνατῆς εἰλικρινοῦς
 Μετανοίας!
 Συνομολογούσης
 τὸ ὕστατον
 μεγάλως ἡμάρτομεν κατὰ Σοῦ Μόνε Κύριε Πάτερ!
 Πρὸ τοῦ ἐντελεῖσθαι Σε
 τὸ
 "τελειωθήτω"
 (οὗτος ὁ παρ' ἡμῶν μόνων ἄκοσμος γενόμενος Κόσμος μου),
 δεόμεθά Σου μνήσθητι καὶ ἡμῶν τῶν μὴ λησμονοῦντων Σε
 Ἀγαθέ,
 καθήμεν' ἐφ' ὅλης τῆς Βασιλείας Σου
 ἀδεκάστως δικάζων τήνδ' ὅλην Δημιουργίαν Σου·
 ἢ πᾶσα,
 πλὴν τῶν ἐξ ἡμῶν συνειδητῶς πανσθενῶς λοιδορούντων Σε,
 ἀναπέμπει ἀκαταπαύστως
 τὸ
 Δόξα Σοι!

+

+

520

ΛΟΓΩ ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΙΩΣΙΝ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΙΣ

+

+

ΠΙΝΑΞ
ΕΔΑΦΙΩΝ, ΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ
ΕΠΙΤΑΞ

Κεφάλαιον 1ον		Κεφάλαιον 3ον		Κεφάλαιον 6ον	
§1	9	§18	52	§36 (α)	76
		§19	52	§36 (β-γ)	77
Κεφάλαιον 2ον		§20	53	§37 (α)	77
§2	11	§20 (α)	53	Υ/Σ/σις 5	78
§3	12	§20 (β)	54	§37 (β)	80
§4 (α-γ)	13	§21	54	§37 (β/i-iii)	81
§4 (δ)	14	§22	56	§37 (β/iv)	82
Υ/Σ/σις 1	14-18	§23	58	§37 (γ)	82
§5	18	Υ/Σ/σις 4	58	§38 (α)	82
§6	19	§24	60	§38 (β)	83
Υ/Σ/σις 2	22	§25	60	§39 (α)	83
§7 (α)	23			§39 (β)	84
§7 (β)	24	Κεφάλαιον 4ον		§39 (γ)	85
§7 (γ)	25	§26	62		
Υ/Σ/σις 3	26-27	§27 (α)	62	Κεφάλαιον 7ον	
§7 (δ-ε)	27	§27 (β-γ)	63	§40	86
§7 (ς)	28	§28 (α)	63	§41	87
§7 (ζ)	30	§28 (β)	64	Υ/Σ/σις 6	88
§7 (η)	34	§29 (α)	64	§42 (α)	89
§7 (θ)	36	§29 (β)	65	Υ/Σ/σις 7	89
§7 (ι)	38	§30	67	§42 (β)	90
§8	39	§31 (α-β)	67	§42 (γ)	92
§9	40	§31 (γ-δ)	68	§42 (δ)	93
§10 (α)	41			§43 (α)	93
§10 (β)	44	Κεφάλαιον 5ον		§43 (β)	94
§10 (γ)	4	§32 (α)	69	§43 (γ)	95
§11	46	§32 (β-γ)	70	§44	96
§12	47	§33 (α-β)	71		
§13	47	§34 (α-β)	73	Κεφάλαιον 8ον	
§14	48	§34 (γ)	74	§45	97
§15 (α-β)	49	§34 (γ)	74	§46	98
§16	50	§35	75	§47	104
§17	51			§48	105

§49	106	Κεφάλαιον 11ον	§80	211
Υ/Σ/σις 8	111	§63 (α-β)	148	
Υ/Σ/σις 9	111-2	§64 (α)	149	Κεφάλαιον 14ον
Υ/Σ/σις 10	112	§64 (β)	151	§81
§50	113	§64 (γ)	152	§82
	§64 (δ)	153	§83	217
Κεφάλαιον 9ον		§64 (ε)	155	§84
§51 (α-β)	115	§64 (ς)	156	
§51 (γ)	116	§64 (ζ)	157	Κεφάλαιον 15ον
§52 (α-β)	116	§65 (α-γ)	158	§85 (α)
§52 (γ-ε)	117	§65 (δ)	159	§85 (β)
§53 (α-β)	118	§65 (ε)	160	§85 (γ)
§54 (α)	121	§66 (i-vi)	162	§85 (δ)
§54 (β-γ)	122	§66 (vii)	163	§85 (ε)
§54 (δ-ς)	123	§66 (viii-x)	164	§86
§54 (ζ-θ)	124	§66 (xi-xiii)	166	§87
§54 (ι)	125	§67 (α-β)	167	§88
§55 (α)	125			§89
§55 (β-γ)	126	Κεφάλαιον 12ον	§90 (α-β)	235
Υ/Σ/σις 11	126	§68 (α-β)	168	§91
§55 (δ)	127	§69 (α)	170	§92 (α)
Υ/Σ/σις 12	127	§69 (β)	171	§92 (β)
§56	128	§69 (γ)	172	§93
Υ/Σ/σις 13	128-9	§70 (α)	173	§94
§57 (α)	129	§70 (β)	174	§95
§57 (β)	130	Υ/Σ/σις 15	175	§96
§58 (α)	130	§70 (γ)	176	§97
Υ/Σ/σις 14	131-2	§71 (α)	177	§98
§58 (β)	133	§71 (β)	178	Υ/Σ/σις 16
§58 (γ)	134	§71 (γ)	180	249
§59 (α)	134	§72 (α)	181	§99
§59 (β)	135	§72 (β)	182	§100
§59 (γ)	137	§72 (γ)	185	§101
	§72 (δ)	186	§102	255
Κεφάλαιον 10ον		§73 (α-β)	195	258
§60 (α)	138	§73 (γ-ε)	196	Κεφάλαιον 16ον
§60 (β)	139			§104 (α)
§61 (α)	140	Κεφάλαιον 13ον		§104 (β-γ)
§61 (β)	141	74	198	§104 (δ-ε)
§61 (γ)	142	§75	200	§105 (α)
§61 (δ)	143	§76	201	§105 (β)
§62 (α)	144	§77	204	§105 (γ)
§62 (β)	145	§78	205	§106 (α)
§62 (γ)	147	§79	210	§106 (β-δ)
				266

§106 (ε-ς)	267	§129	309	§167	356
§106 (ζ-η)	268	§130	310	§168	357
§107 (α)	269	§131	311	§169	358
§107 (β-γ/i)	270	§132	312	§170	359
§107 (γ/ii-iv)	271	§133	314	§171	361
§107 (δ-ε)	272	§134	315	§172	362
§107 (ς-η)	273	§§135	317	§173	363
§108 (α-β)	274	§136	319	§174	364
§108 (γ)	275			§175	365
§108 (δ-ε)	276	Κεφάλαιον 19ον		Υ/Σ/σις 18	365
§109 (α)	277	§137	321	§176	366
§109 (β-δ)	278	§138	322		
§110 (α-β)	279	§139	323	Κεφάλαιον 22ον	
§110 (γ-δ)	280	§140	324	§177	368
§110 (ε-ζ)	281	§141	325	§178 (α)	368
§110 (η)	282	§142	327	§178 (β)	369
§110 (θ)	283	§143	328	§179 (α)	370
§111	284	§144	330	§179 (β)	371
	§145	330	§179 (β/i)	371	
Κεφάλαιον 17ον		§146	332	§179 (β/ii)	372
§112	285	§147	332	§179 (γ)	373
§113	286	§148	333	§180	374
§114	287	§149	334	§181	375
§115	288	§150	336	§182 (α-β)	377
§116	289			§182 (γ)	378
§117	291	Κεφάλαιον 20ον		§183	378
Υ/Σ/σις 17	291	§151	339	§184 (α)	379
§117 (α)	292	§152	339	§184 (β)	380
§117 (β)	293	§153	340	§185	381
§117 (γ-δ)	294	§154	340	§186	382
§117 (ε-ς)	296	§155	341	§186 (i)	382
§118	297	§156	342	§186 (ii-iii)	383
§119	299	§157	343	§186 (iv)	384
§120	300	§158	344	§187	384
§121	301	§159	345	Υ/Σ/σις 19	384-5
§122	302	§160	346	§188 (α)	386
		§161	347	§188 (β-γ)	388
Κεφάλαιον 18ον		§162	348	§189 (α)	389
§123	304	§163	349	§189 (β)	391
§124	305	§164	351	§189 (γ-δ)	392
§125 (α-β)	306	§165	352	§189 (ε)	393
§126	306			§190	394
§127	307	Κεφάλαιον 21ον		§191	396
§128	307	§166	355	§192 (α-β)	397

§193 (α)	399	§213	437	§234 (α)	475
§193 (β)	400	§214	438	§234 (β)	476
§193 (γ)	401	§215	439	§234 (γ)	478
§193 (δ)	402	§216 (α-γ)	441	§235	478
§194	403	§217 (α-β)	442	§236 (α)	480
§195	404	§217 (γ)	443	§236 (β)	481
§196 (α-β)	405	§218 (α)	443	§237	482
§197 (α)	406	§218 (β-γ)	444	§238 (α-δ)	483
§197 (β)	407	§218 (δ)	445	§239 (α-β)	484
§198	408	§218 (ε)	447	§239 (γ)	485
§199	409	§219 (α)	447	§239 (δ-ε)	486
§200	411	§219 (β)	448	§239 (ς-ζ)	487
§201 (α-β)	412			§240 (α)	487
§201 (γ)	413	Κεφάλαιον 24ον		§240 (β-γ)	488
§202 (α)	413	§220 (α)	450	§240 (δ)	489
§202 (β-γ)	414	§220 (β)	451	§240 (ε-ς)	490
§202 (δ)	415	Υ/Σ/σις 20	451-2	241	490
§203 (α)	415	§220 (γ)	452	§242	491
§203 (β)	416	§220 (δ)	453	§243	493
§203 (γ)	417	§220 (ε)	454	§244	495
§203 (δ)	418	220 (ς/i-vii)	455	§245 (α-γ)	496
		§220 (ς/viii)	456	§246	498
Κεφάλαιον 23ον		220 (ζ)	45	§247	499
§204 (α)	419	§221 (α)	456	§248	502
§204 (β-γ)	420	§221 (β)	457	§249	503
§204 (δ)	422	§221 (γ)	458	§250	504
§205 (α)	422	§222	459	§251 (α-β)	506
§205 (β)	423	§223	459	Υ/Σ/σις 22	506
§206 (α)	424	§224	460	§251 (γ)	507
§206 (β-γ)	425	§225	461	§251 (δ)	508
§207 (α)	425	§226	464	§251 (ε)	509
§207 (β)	426	§227	466	§252	509
§207 (γ)	427	§228	467	§253	510
§208	428	§229	468	§254	511
§209 (α-β)	429	§230	469	§255 (α)	511
§210 (α)	430	§231	469	§255 (β)	512
§210 (β-γ)	431	§232 (α)	471	§255 (γ)	513
§211 (α-β)	432	§232 (β)	472	§255 (δ)	514
§212 (α)	433	§233 (α)	473	§256 (α-β)	515
§212 (β)	436	§233 (β)	474	§256 (γ-ε)	516
§212 (γ)	437	Υ/Σ/σις 21	474-5	§256 (ς)	517

ΠΙΝΑΞ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

(τὰ λατινικὰ μετὰ τὰ ἑλληνικά)

- Ἄβραἰμ θυσιάζει τὸν Ἰσαάκ 265
- Ἄγάπη:
- ἀγνοουμένη ὡς καὶ δι' ὄλης τῆς δια-
νοίας ὀφειλομένη! 149, 158 κ. ἑ., 490
 - θεμελιώδης, ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ πάν ἔλλο-
γον μέτρον 176
 - Θεοῦ: 105
 - καὶ ἴδιον ὑλικὸν ὄφελος 105
 - πατρίδος θεμιτή,
ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ πάν μέτρον 229, 231
- Ἄγάπης Θεοῦ παρανόησις 175-6
- καὶ ἡ ἔλλογος Θεοῦ κατανόησις 176
 - καὶ ὑποδιδασκόμενον ἐγωιστικὸν
πλέγμα 176
- Ἄγια Τριάς:
- αἱ τρεῖς διακριταὶ Λειτουργίαι τοῦ
Λόγου 163
 - Ἄπλότης Ἀπόλυτος 163
 - ἡ Ταύτης ἐνότης οὐχ ἀπλή τριῶν
ἔνωσις 139
- Ἄγιον Πνεῦμα:
- πνευματικῶς καὶ Ἑλληνικὸν διατάσ-
σει τὸν ἐπὶ γῆς βίον 137
- Ἄγνοια
- ἐπιγνώστως διαωνιζομένη οὐ συγχω-
ρεῖται! 463
 - ὅτι ἄδικον εἰς Κρίσιν τοὺς ἀνθρώ-
πους ἐλθεῖν τἀναγκαῖα τῆς Κρίσε-
ως ἀγνοοῦντας διὰ τὸ παράλογον
πέισμα τῶν "θεολόγων"! 461-2
 - δι' ὧν ἅ ὑπὸ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ
ἐδιδάχθη ὁ κόσμος ἔφθασεν ᾧδε! 464
- Ἄγορὰ ἐσωτερικῶς καταρρέουσα:
- ἐπ' ἀσωτείας τὰ ἔσοδα σπαταλᾷ 428
- Ἄγορᾶς "ἀνάπτυξις" καὶ παράνοια 426
- Ἄγων θανάσιμος:
- περὶ κυριαρχίας πνευμάτων 116
 - λογικῶς κατὰ δύναμιν αὐτὸν διεξά-
γομεν 116
- Ἄθεϊα:
- ἔμπρακτος, συγκρητιστικῆ, ὑποβό-
σκουσα 104
 - καὶ θεϊστικὰς κατηλεωμένη ἀρχάς
104
 - καὶ κατάρχησις Λόγου 88
 - καὶ προκαταλήψεις πολιτισμικαὶ
ὑστεραὶ διὰ τὴν ὕλην ὑπὲρ τὸ Πνεῦ-
μα προτίμησιν 227-8
 - ποῦ αὐταὶ συντρίβονται 228
 - πόθεν αὐτὴ παρελήφθη 106
 - πάντως οὐκ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων 106
- Ἄθῆων
- διπλᾶ μέτρα:
 - ἀντίκειται πρὸς τὸν Λόγον 88
 - περὶ ἀλλαγῶν νοημάτων παραλογι-
σμοί 93-4
- Ἄθηνά: Θεοῦ Νόησις 78 σημ., 134-5
- ἀχώριστος ἀπὸ τοῦ Διὸς-Θεοῦ 379-80
 - οὐκ εἶδωλον ἢ Νόησις καὶ Σοφία Θεοῦ
107
- Ἄθηνά-Σοφία-Λόγος Θεοῦ
- καὶ ἐγκατάλειψις τοῦ ἐν ἡμῖν Λόγου
403
 - καὶ παρούσα ἐν Ἑλλάδι τῶν πνευμα-
τικῶς ἀπαιδευτῶν "ἡγετῶν" ἀγωγή
404
 - καὶ ἡ ἐλλείπουσα "ὑπηκόων" ἀντί-
δρασις 404-5
- Ἄθῆναι: πόλις Σοφίας Θεοῦ
- καὶ οἱ ἄσοφοι ταύτης πολῖται 312
 - ἐθανάτωσαν τὸν διδάξαντα ἐρωτᾶν
312
- Ἄθηνάς καὶ Χριστοῦ
- ἐσκεμμένη ἢ ἀνατολικὴ παρανόησις
297
 - κοινὸς ὁ ἐπὶ Δικαιοσύνη Λόγου σκο-
πὸς 397
 - οὐ περὶ τούτου μόνου τοῦ κόσμου ἢ
Ἄθηνά, οὐδὲ περὶ μόνου τοῦ μέλλου-
τος ὁ Χριστὸς 397
- Αἰτία πραγμάτων:
- αἰεὶ ἔλλογος 88
 - οὐκ ἐρευνᾶται ὀρθῶς 88
- Αἰτιατὰ ἀνάγοντα εἰς τὰ αἴτια 380
- αἰδῖος ἄλυσις τούτων Λόγῳ ἀδύνα-
τος 380
 - αἰδῖος ὁ Εἷς Θεὸς μόνος 381
- Ἀλέξανδρος: 329
- Ἀριστοτέλους μαθητῆς χρηματίσας
ἑαυτὸν φεῦ κατηνάλωσεν ὡς λαμπά-
δα, καὶ πᾶσαν ἀπομείνασαν Ἑλλήνων
ικμάδα! 258
 - ἐμήδησε 268
 - ἢ πρὸς αὐτὸν ἀλαζόνων ἑλλήνων τιμῆ
σχετικῆ πρὸς λάφυρα καὶ ἡγεμονίαν
οὐχὶ τὸν πολιτισμὸν 272
 - καὶ ἡ πρώτη πολιτικὴ ἔνωσις τῶν ἀν-
θρώπων μετ' ἀλλήλων ἐξέπνευσαν 259
 - καὶ λαός:
 - πρὸ ὥρας ἐκεῖνος ἢ αἰεὶ μέθ' ὥραν

- ἐπαρχιώται αὐτοί; 269
- μείζων διὰ τῶν στρατηγῶν 269
 - πρῶτος θεὸν ἐποίησεν ἑαυτὸν! 272
 - πῶς ἄρα μετεξειλίσσετο ἂν εἰ ἐπέζη; 272
 - τί οὐ διημείφθη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ Ἑλλήνων 258
- Ἰαλεξάνδρου:
- αἱ ἐκστρατεῖαι:
 - ἐπὶ τίνι τίνος καλῶ; 270-1
 - πρόσκαιρα τὰ δι' αὐτῶν ἀγαθὰ 271
 - ἀτῆ καὶ θεοποίησις 313
 - ἐπίγονοι:
 - ἀφιλοσοφῆτως ἀπόλεσαν τὸν ἐκείνου σκοπὸν 268
 - διδασκαλίας κατώτεροι 313
 - ἔδρασαν ὡς ἐπαρχιώται 268-9
 - κατὰ Περσῶν ἐκστρατείας γενικὴ κρίσις 273
 - συνέπειαι ἐπὶ τῆς διαγωγῆς πολιτῶν 273
 - συνέπειαι ἐφ' Ἑλλάδος καὶ πολιτισμοῦ 273-4
- Ἰαλήθεια:
- ἔλλογος:
 - νῦν συγκαλύπτεται ὑπὸ τῶν ἐπ' αὐτῇ ὀρισθέντων 239
 - ὑπερτάτη 328
 - καὶ σύγχρονος "ἐπιστήμη" 45
 - οὐ φοβεῖται τὴν ἀποκάλυψιν 483
 - οὐκ ἔστιν ἀκατανόητος καὶ διὰ τοῦτ' ἀπὸ τοῦ ψεύδους χωρίζεται 358
 - καὶ τὰ ψεύδη:
 - ἀδυναμία λαοῦ διαχωρίζειν αὐτὰ 307
 - εἰσαγόμενα καὶ παραγόμενα ἐπιτοπίως 308
 - καὶ δημοσία ζωὴ 307
 - ἀμοιβαίως ἀλλήλους ἐξαχρειοῦσα 309
 - ἐν τῇ Νέᾳ Ἑλλάδι 306-8
 - ἐπεγνωσμένως προσβάλλουσα τὸν Θεόν 308
 - περὶ Θεοῦ: αἰεὶ σταθερά 169
 - Ἰαληθείας
 - ἀρίστευμα:
 - ἡ ἄμιλλα περὶ τὴν καλλίονα τοῦ Θεοῦ κατανόησιν 475
 - διδασκαλία:
 - ἀνύπαρκτος ἀπὸ μέρους δημεγεργῶν 78
 - μέχρι τοῦδ' ἔλλειψις 78
 - ἀγει εἰς ἐκτροπὴν 78
 - Σωκράτους καὶ Πλάτωνος: ἀδύνατον τότε εἶναι αὐστηροτέρα 77-8
 - Ἰαλφάβητον:
 - τοῦ λόγου δεινότατον ὄργανον 253-4
 - διὰ τούτου ὑψώθη ἐν Ἑλλάδι ὁ Λόγος 254
 - καὶ ἡ Μασοριτικὴ ἀναθεώρησις τῆς Ἑβραίων Γραφῆς 253
- Ἰαμαρτία:
- ἀσυγχώρητος: ἡ κατὰ τοῦ Λόγου-Θεοῦ 64
 - δρᾶσις παράλογος 141-2
 - εἰσάγεται κατὰ μόνην ἐπιλογὴν 141
 - προγόνων:
 - γίγνεται χείρων ἡμᾶς μὴ διδάσκουσα 230
 - μειοῦται γιγνομένη ἐπὶ Καλὸν ὄδηγός 230
- Ἰα"Αναγέννησις":
- τάσιατικῶς ἐκλιπόντος πολιτισμοῦ 386
- Ἰανάγκη πνευματικῆ:
- πολιτισμοῦ ὀδηγήτρια 269
 - οὐκ ἐγένετ' ἄνωσις τῆς ἐλλήνων ψυχῆς 269
- Ἰα"Αναγνώρισις Νοῦ τε καὶ Λόγου:
- πνευματικὴ μεγίστη ἐξέλιξις 117
 - αὐστηρῶς ἐλληνικὴ συμβολὴ 117
- Ἰα"Ανάστασις νεκρῶν:
- διὰ μόνης τῆς "ἀναστάσεως" τῶν πνευμάτων *ἀδύνατον* πως μαρτυρηθῆναι 184
 - διὰ μόνης τῆς ἀναστάσεως τῶν σωμάτων *δύναται* πως μαρτυρηθῆναι 184
 - καὶ ἡ κατὰ Λόγον ἀκαθόριστος θέσις τῆς Ἐκκλησίας 192
 - καὶ μεταβολὴ τῆς ἐννοίας τοῦ Πνεύματος καὶ τοῦ πάλαι ποτὲ πνεύματος 184
 - καὶ μετάστασις τῶν σωμάτων εἰς Οὐρανὸν οὐκ ἔστι ταυτόσημα 182
 - καὶ μόνον ὡς ἀπὸ τοῦ σώματος τοῦ πνεύματος χωρισμὸς *δύναται* νοηθῆναι 184
 - Λογικῶς ἀκατανόητος ἀνευ ἐντελοῦς γνώσεως τῶν ἐξ ὕλης σωμάτων 182
- Ἰα"Ανάστασις Πνεύματος:
- οὐκ ἔστι νοητὴ, ὡς ὅτι οὐδέποτ' αὐτὸ θνήσκει 184
 - οὔτε καὶ ὀρατὴ διὰ φυσικῶν ὀφθαλμῶν 184
- Ἰα"Ανάστασις τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ
- καὶ παραγωγὴ φωτὸς ὀρατοῦ/φυσικοῦ 184
 - δι' ἀντιστροφῆς ἐπὶ τούτῳ τοῦ νόμου τῆς ἐκ λεπτοῦ φωτὸς συνθέσεως τῶν σωμάτων 184
- Ἰα"Ανάστασις τοῦ Χριστοῦ:
- ἀπρόσβλητος Λογικῶς, ἐπισημονικῶς, νομικῶς 185
 - γενομένη διὰ τῆς ἀρίστης Λόγου Οἰκονομίας, τηρεῖ τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν δεσμευομένων ὑπὸ μόνου τοῦ Λόγου 184-5
 - καὶ ἡ ἄγνοια τῶν ἔκτοτε πνευματικῶς διαμειβομένων 196
 - καὶ ἡ Ἐκκλησίας εὐθύνῃ διὰ τὴν ἔκτοτε πορείαν τοῦ κόσμου 196
 - καὶ ἡ Κρίσις τοῦ Κόσμου 192-3

- καὶ ἡ Δευτέρα τοῦ Χριστοῦ Παρουσία 196
- καὶ ἡ περὶ ταύτην τῆς Ἐκκλησίας ἀδράνεια 193
- καὶ τὰ ἐκ τῆς διαστολῆς αὐτῶν συντελούμενα φοβερά 197
- καὶ ἡ *μόνιμος καὶ ὀριστική* κατ' αὐτὴν τοῦ Ἄδου ἐκκένωσις 192
- καὶ ἡ *συνωμολογημένη* ἀδυναμία τῶν Ἰουδαίων 185
- *κεντρική* τῆς Ἱστορίας ὅλης Ἡμέρα 195
- ἐν ἧ ἔγνωμεν τὸν ἀληθῆ Ἄνθρωπον 195
- μετὰ ταύτην οὐκ ἀναπληροῦται ὁ Ἄδης 194
- τὸ *πνευματικὸν* αὐτῆς μέρος ἀκέραιον πρὸ ἡμῶν 185 κ. ἐ.
- Ἄναστασις Χριστοῦ καὶ νεκρῶν 182 κ. ἐ.
- καὶ ἡ κατάποσις δι' ἐπαναλήψεως μόνων τῶν λόγων οὐχὶ τῆς οὐσίας αὐτῶν 182
- καὶ ἡ ὀφειλομένη διάκρισις σώματος ἀπὸ πνεύματος 182
- ὁ καιρὸς κατὰ παρομοίωσιν λόγων παρήλθεν 182
- Ἀνατολή:
- παραλόγων θρησκειῶν μήτηρ 81
- Ἀνατολὴ καὶ Δύσις:
- ὅροι οὐ τοπικοί, ἀλλ' ὀρισμὸς ἀνθρώπων φορᾶς πρὸς τὸ Φῶς ἢ τὸ σκότος 320
- ἐν τῷ σκότει, ἀμφοτέραι μακρὰν τοῦ Θεοῦ 320
- καὶ ἡ ὡς ἐπὶ φράκτου οὐ πλέον ὑπάρχοντος στάσις ἑλλήνων 320
- Ἀναφορὰς ὑποδοχῆ καὶ ἀποδοχῆ 115
- Ἀνθρωπίνων εἰδῶν σύγκρισις:
- Ἀρχαῖος Πολίτης:
- ἄλλος αὐτὸς Ἄτλας ὡς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ δῶρον ἔφερε τὸ ἐπὶ τελειότητα βάρος καὶ ἐθεώρει ὕβριν τὸ μεταβιβάζειν Θεῷ τὴν ἐπὶ τούτῳ εὐθύνην 400
- Βυζαντίου ὑπήκοος:
- περιώριζεν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ πῶς εὐκολώτατα διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας ἦτοι δι' *ἀδυναμίαν, ἀνευ ἐπιτελέσεως* τοῦ δοθέντος αὐτῷ ἔργου, μεταστή εἰς Παράδεισον· Θεῷ ἀντιμεταβιβάζων τὸ δοθὲν αὐτῷ χρέος 400-1
- "δημοκράτης" ἐν τῇ Νέᾳ Ἑλλάδι: ἐξεπόμενισεν ἐπάκρως τὸ Βυζαντίου ὑπόδειγμα, δι' ἀπάτης προσπαθῶν τοῦ βίου διεξελθεῖν, *ἀδιαφόρως* "εὐελπιστῶν" διὰ τὰ ἐπέκεινα! τὸ Θεοῦ πρόβλημα οὐδόλως αὐτὸν ἐνοχλεῖ! 401
- Ἀνθρωπίνων φυλῶν οὐσιώδεις ὁμοιότητες τε καὶ διαφοραί, κοινῶς κτώμεναι γνώσεις καὶ πνευματικοὶ χαρακτήρες καὶ αἱ περὶ αὐτῶν σοφιστεῖαι κατ' Ἀληθείας 244-5
- Ἀνθρωπισμὸς καὶ οὐμανισμὸς:
- ἐννοιαὶ κατὰ Λόγον ἀντίθετοι 41
- Ἄνθρωποι:
- διαφόρως κρίνομεν Θεὸν καὶ ἀνθρώπους (τὸν Θεὸν ὡς ἐκτὸς ἡμῶν ὄντα, τὸν ἄνθρωπον ὡς ἡμῶν εἰδῶλον ἐν ἐσόπτρῳ, πλην αἰεὶ κατὰ τὸ *παρὸν* ἡμῶν μέτρον) 212
- ἐνεργοῦσι κατὰ μέτρον σοφίας καὶ σωφροσύνης 83
- ἐπαρκεῖς διὰ τὴν ἐντεῦθεν τοῦ Κόσμου ἐξέτασιν 92
- ἐπὶ γῆς: ἐξαρκοῦσιν ὑπηρετήσαι τὸν Κόσμον σκοπὸν 141
- ἀναγκαῖος ἀνευ σπατάλης ἅπας ὁ περὶ τὴν γῆν Κόσμος 141
- τεθημένοι ἐλλόγως, ἄρα καὶ ἐλευθέρως διὰ τοῦ ἐν αὐτοῖς Πνεύματος ἐνεργεῖν 141
- καὶ ἀπόρριψις τῆς Θεοῦ προσφορᾶς 332
- καὶ ὁ λόγος ἀνοχῆς τῆς κατὰ τοῦ Θεοῦ βλασφημίας 332
- καὶ τ' Ὀρθόδοξον τῆς εἰλικρινοῦς πίστεως 333
- κἂν λεγώμεθα, οὐκ αἰεὶ ὡς Ἄνθρωποι καὶ φερόμεθα 419
- νῦν *φαινόμενοι* ζῶντες:
- τίς ἄρα τούτους κινεῖ; 417
- οὐκ ἀπὸ τῶν "διαλόγων" αὐτῶν σαφῶς διαφαίνεται; 417
- πιστεύουσι τὰ συμφέροντα κἂν μὴ ὑποβληθέντα εἰς ἑλλογον ἐλεγχῶν 83
- κἂν τούτῳ πολλαπλῶς βλασφημοῦσι Θεόν 84
- φίλοι τοῦ σκότους, οὐ τῆς Σοφίας Θεοῦ 150-1
- ἀπὸ τῶν πνευματικῶν περισπῶσι τὸν νοῦν 64
- Ἄνθρωποι καὶ Θεός:
- Ἰουδαίων καὶ Ὁμήρου διδάγματα σχέσεων:
- ἄμφω μεστὰ τῆς Θεοῦ παρεμβάσεως 375
- Σωκράτης, Πλάτων, Χριστὸς ἐπὶ βαρυτάτῳ τιμῆματι αἰροῦσι τὴν κακοδοξίαν 376
- αὐτῆ ὅμως οἱ ἄνθρωποι ἐμμένουσι βλασφημοῦντες τὴν Θεῖαν Δικαιοσύνην! 376
- Ἄνθρωπος:
- γηγενής: πῶς εἰς Ἄνθρωπον καὶ χάριτι Θεοῦ ἀναδεικνύεται 219
- διὰ τῆς ἀλογίας γίγνεται σκευὸς συγκομιδῆς κέρδους αἰσχροῦ 234
- διὰ τοῦ Λόγου γίγνεται μέγας, κύριος ἐκ Κυρίου καὶ φωτεινὸς πρὸ τοῦ σκότους 234
- Δίκαιος:
- ἔσθωθεν γιγνώσκει τὰ ἀδικήματα 110
- ἢ ἀπὸ τῆς ὕλης καταγωγῆ ἴτου
- ὑπὸ βαρβάρων μόνων ἀποδεκτὴ ὡς Ἀλήθεια 234
- ὀρίζει καὶ τὴν ἀγωγὴν ἴτου! 235

- Θεοῦ Φίλος: ἰδέα ἑλληνική 103
- θνήσκων: "θεολογικῶς" ὑβριζόμενος ὡς χυὸς εἰς χοῦν κατατίθεται! 463
- καθ' ὃ ὄνομα δίδωσιν ἑαυτῷ οὕτω καὶ πολιτεύεται 235
- καὶ αἱ περὶ εὐγενοῦς αἵματος ἀντιλήψεις 234
- καὶ ἐκ Λόγου ὑπὸ τοῦ Λόγου-Θεοῦ συνετέθη 107
- καὶ Θεός:
 - ἀνάγκη ἐλλόγου ἐξετάσεως τῆς ἀδελφοῦ πίστεως ἐπὶ τελείωσιν τῆς ἡμετέρας 85
 - τὰ περὶ πρωτείων τε καὶ τιμῶν, οὐκ ἀπὸ Κορυφῆς ἐπὶ Κορυφῆν, ἀλλ' ἀπ' ἐρέβους πρὸς ἔρεβος 85
- καὶ ὃ *δῆθεν* "εὐσεβῆς" τῶν κληρικῶν τρόπος 81
- καὶ οἱ τούτου ὀρίζοντες 419
 - διὰ τῆς ἀπ' αὐτῶν ἐκλογῆς, τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν διορᾷ καὶ προσδείκνυσι 419-20
- κατὰ Πλάτωνα 70, 73, 306
- κληθεὶς χυὸς:
 - ὑπὸ τίνων καὶ διατί 457, 463, 488-9, 493
 - αἱ ἐτι διαρκοῦσαι τούτου συνέπειαι 488
 - καὶ αἱ διὰ τούτου βολαὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ 494
- κυρία αὐτοῦ ιδιότης 97 κ. ἐ.
 - διάστασις περὶ ταύτην 97 κ. ἐ.
 - πολιτισμικὴ ἢ αὐτῆς φύσις 97 κ. ἐ.
- μέτρον ἀπόλυτον πνευματικῆς ἀναπτύξεως ἢ περὶ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ Θεοῦ κρίσις 98
- *μόνον* κατὰ τὸ Πνεῦμα εἰκῶν τοῦ Θεοῦ 99
- ὁ αὐτοῦ πλοῦτος ὕλης καὶ Πνεύματος 420
 - ἢ περὶ αὐτὰ δρᾶσις καὶ ἡ κοινωνίας γαλήνη 420
- ὄνομα οὐχὶ τοῦ βιολογικοῦ εἶδους 235
- οὐδεὶς ἀνελεύθερος σκέπτεσθ' οἷα ἀνβούληται 93
- οὐ φυσικὰ τούτου τὰ ἔκτροπα 81
- παρανόησις *δεούσης* "ὑπερήφανείας" καὶ *ἀπρεπούς* "ταπεινότητος" 81
- παρὰ τοὺς ἐπὶ τοῦ Κόσμου νόμους ἐλεύθερος 90
- πρὸ τοῦ Κόσμου:
 - καλλίων στάσεως αἰτιολογία εὐπρόσδεκτος 341
- τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐργαλεῖον τοῦ πνεύματος 494
- φύσει διττός, διττὰς ἔχει ἀνάγκας 419
 - ἔλλογος ἢ τούτων ὑπηρεσία 419
- Ἀνθρώπος καὶ Ἰουδαιοχριστιανὸς παρατίθενται:
 - ὁ πρότερος:
 - ἀγωνιᾷ γινῶν' ἑαυτὸν 457
 - ὡς "Ἕλλην ἐρωτᾷ τὰ ὕψιστα ἐρωτήματα κάφ' ἑαυτοῦ Λογικῶς διακρίνει τὸν χοῦν καὶ τὸ ζῶον τὸ δίπουν 457
 - ὡς "Ἕλλην καὶ Ἰωάννης τὸν Λόγον τίθησιν ἐν ἀρχῇ 458
- ὁ ὕστερος:
 - ἀριεῖται μαθητεύειν τὰ ἔθνη καὶ "μοναῖς" αὐτεγκλείεται 458
 - δογματίζει ὡς οἱ κατὰ περιφρόνησιν Χριστοῦ "πατέρες" τῆς Ἐκκλησίας 458
 - δοκεῖ βλασφημίαν καὶ τὸ κατὰ Λόγον σεμνῶς ἐρωτᾷν 458
 - δοκεῖ μείζονας ἀμαρτίας τὴν "ἀνυπακοὴν" καὶ ἀμφιβολίαν 458
 - ἐπινοεῖ ὅλως διάφορα τῶν νοημάτων Χριστοῦ 458-9
 - ἐπιτελεῖ τὰ *ὑστατα* τῆς κατὰ τὸ Πνεύματος ἀμαρτίας 459
 - παρορᾷ τὴν *σοστημικὴν ἀρνησιν* τῆς ἐρεύνης, τὴν διὰ τῆς ἀγνωσίας γεννώσας τὴν ἀμφιβολίαν 458
 - ὑποδαυλίζει ἔριδας προσκολλώμενος δόγμασι 458
 - φεύγει ἐντρομος πρὸ πάσης *Λογικῆς* σκέψεως σκοπούσης τὴν σὺν Θεῷ *Δικαίαν* τοῦ δόγματος ἀποτίμησιν 458
- Ἀνθρώπου
 - γινώσις:
 - κατὰ Λόγον ἢ ὀρθῇ περὶ τοῦ Θεοῦ 98
 - κατ' ἐπιστήμην καὶ ἀποκάλυψιν 98
 - δημιουργίας σκοπός:
 - τὸ καθιστάν' ἑαυτὸν τέλειον 262
 - καὶ διάκρισις Ἑλλήνων καὶ ἄλλων 262
 - θέσις ἐν τῷ Κόσμῳ 86 κ. ἐ.
 - τί ἄρ' ἀρμόττει ἀνθρώπῳ 90
 - καὶ Θεοῦ ὁμοιότης:
 - *μόνον πνευματικῆ*: *οὐδεμία* περὶ αὐτῆς ἀναφορά ἐν Γραφαῖς 99
- καταγωγή:
 - ἀπελπίς ἢ προσπάθεια τοῦ καταδειξ' αὐτὸν ἐξ ἰλίου 320
 - ἀπὸ τοῦ Λόγου, αὐτός 320
 - ὅλως ἀδιάφοροι περὶ αὐτῆς οἱ ἡγέται! 320
 - πνευματικὴ καὶ χωματικὴ 55
 - *ἐσκεμμένη* ἢ προτίμησις τῆς ὑστέρας 55
- συνολικὴ ἐπὶ γῆς ἀγωγή:
 - ἀνύπαρκτος ἢ τῶν Ἰουδαίων 99
 - κατὰ Μωυσέως δεκάλογον: τὰ πολὺτως ταύτης ἐλάχιστον 99
 - πλήρης ἢ τῶν Ἑλλήνων 99
- τὸ πρόσωπον:
 - εἰκῶν τοῦ ἐν αὐτῷ Λόγου 107
 - ἄρ' οὖν ὡς καυτοῦ τοῦ Θεοῦ 107
 - τὸ *μόνον* ὀφθαλμοῖς ἀνθρώπων

- δυνάμενοι φαίνεσθαι καὶ ὡς
 Θεοῦ Πρόσωπον 108
- φίλος: οὐδείς βάλλων κατὰ τοῦ Λόγου
 64
- φύσις διττή 93, 105
- Ἄνθρώπων:
- ἀντίληψις περὶ θεῶν:
 — ἀπὸ τῆς Γαίας οἱ Ἕλληνες ἤρξαν-
 το 121
 — θήλεια ἢ πρώτη ταύτης ἀρχὴ 118
 — καὶ Μουσεῶς Κοσμογονία:
 οὐχὶ ἀρχέτυπος οὐδὲ πλήρης
 ἀλλ' ἀόριστος καὶ πρὸς ἑαυτὴν
 ἀντιφάσκουσα 118-121
- ἀντίληψις περὶ Λόγου καὶ λόγου:
 — ἢ τῶν Ἑλλήνων φύσει καὶ θρησκευ-
 τικῇ 117
- ἔλλογον χρέος:
 τὸ παιδαγωγεῖν ἑαυτοὺς 278
 — αὐτοῦ ἄνευ: ἢ κοινωμιῶν καὶ πολι-
 τειῶν "δυστυχία" 278
- κατ' ἐλευθέραν ἐπιλογὴν δύο κατηγο-
 ρίαι: ἢ ἄνωθεν ἔλλογος καὶ πνευμα-
 τικῇ καὶ ἢ κάτωθεν ἄλογος χροϊκῇ
 113
 — συγκρούονται περὶ τὴν ὀρθὴν ἀντί-
 ληψιν τῆς φύσεως τῆς Ἀρχετύ-
 που Οὐσίας 114
 — μὴν ἄρ' ἀπὸ τούτου ὀφείλομεν
 διακρίνειν ἀπὸ τῆς βαρβαρότη-
 τος τὴν εὐγένειαν; 114
- λόγος:
 — βαρὺς διὰ τὴν εὐθύνην 50
 — βαρύτατος ὁ γραπτὸς 50, 51
- "μοῖρα": τραγικὴ ἀλλ' ὠραία 510
 — καὶ πληρώσεως Λόγου ἀναμονὴ
 510-1
- στάσις περὶ τοῦ Πνεύματος 122
 — διάφορος ἢ Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς τῶν
 ἀκολουθησάντων αὐτοὺς 123
- τὸ γένος γίγνεται ἄρ' ἄξιον δικαιοσύ-
 νης; 231
- Ἄξια τοῦ χρήματος καὶ ἐπίσημος ἐν
 Ἑλλάδι ἀπάτη:
- πληθωρισμὸς μαλακοῦ χρήματος:
 — θρασυτάτος τρόπος κλοπῆς ὀφει-
 λῶν 438
- *τεχνιτῆ* αὐξήσις τιμῶν ὀριζομένων
 διὰ σκληροῦ χρήματος:
 — ἄτιμος πρόσθετος φορολόγησις
 τὴν πατρίδ' ἀφανίζουσα
 τοὺς πονηροὺς ὀφελούσα
 τοὺς τιμίους πτωχεύουσα 438
- Ἀπελπισία:
- προῖον τῆς Λόγου ἀρνήσεως 13
- Ἀποικία Ἑλλήνων καὶ παροικία τῶν
 Ἰουδαίων 100
- Ἀπόλλων 78 σημ.
- ἀπὸ τοῦ Διὸς-Θεοῦ ἀδιάκριτος 135
- ὁ Ἀλεξίκακος:
 — καὶ οἱ Χριστιανοὶ 135 κ. ἑ.
- παιδιόθεν ἠγέται κατὰ τοῦ σκότους
 126-7
- φονεῦει τὸν χθόνιον Πύθωνα 126
- Ἄρετὴ καὶ ἁμαρτία
- δυνατότητες ἐλευθερίας 141
 — κοιναὶ διὰ τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἄν-
 θρωπον 142
 — μόνος ὁ Θεὸς αἰεὶ τάγαθὸν ἐπιλέ-
 γει ποιεῖν 142
- Ἄριστα: ἀρμόδια μόνους ἀρίστοις 268
- Ἄρισταρχος 78 σημ.
- Ἀριστοτέλης 216, 256, 276
- Ἀριστοτέλους ἔργων μετὰδοσις
 — τῇ Δύσει διὰ τῶν Ἀράβων 246
 — παρέκαμψε τὰ "χριστιανῶν" πάθη
 246
- Ἀρνησις ὑπάρξεως/λύσεως Θεολογικῶν
 προβλημάτων: καθαρὰ τυφλότης καὶ
 ὑποκρισία 209-10
- βαρύνει πάντας κεχωρισμένως 210
- Ἀρχαῖα ἀγάλματα:
 εἰκόνες τῆς Μεγαλειότητος τοῦ
 Ἐνὸς Ἀνθρώπου-Θεοῦ 501
- Ἀρχαῖα μνημεῖα:
 οὐχὶ λίθοι ἀλλὰ λατρευομένου Ἐνὸς
 Θεοῦ ὑπομνήσεις 136-7
- Ἀρχὴ
- τῆς ἀπροσδιοριστίας 28-9
 — ἢ ταύτης κατάρριψις 38
 — τῆς γενικῆς "ἠθικῆς" σχετικότητος
 Καλοῦ καὶ κακοῦ 43-4
 — τῆς κατὰ Θεὸν διακρίσεως Καλοῦ καὶ
 κακοῦ 42
 — τῆς Λογικῆς καὶ μαθηματικῆς συνε-
 πείας 35
 — τῶν "ἐξ ὁμοίων τὰ ὅμοια" 46, 48
- Ἀρχὴ Πρώτη πάντων:
 περὶ ταύτης συζήτησις 46
- Ἀρχαί:
- καὶ πολῖται ἀχρεῖοι οὐδέποτε ἄγομεν'
 εἰς δικαίαν λογοδοσίαν 321
 — πᾶσ' αἱ ἀχρεῖαι οὐκ ἐκ Θεοῦ 321
- Ἀρχαῖος Ἑλληνικὸς καὶ παρῶν "ἑλληνι-
 κὸς" κόσμος:
 — ἀγεφύρωτον τὸ μεταξὺ αὐτῶν χάσμα
 417-8
 — ἀπὸ ζωῆς χρέους, εἰς τὸ ρέπειν ἐπὶ
 τὸ μηδέν! 418
- Ἀρχαῖος ἑλληνικὸς καὶ χριστιανικὸς κό-
 σμος:
 — αἰτίαι τοῦ διαχωρισμοῦ πολὺπλοκοι
 καταφαίνονται 377
 — αἰτιατὰ οὐκέτι κατενοήθησαν 377
 — αἴτιοι οἱ *ἐλλειπῶς οὐ διὰ Λόγου*
 σκεψάμενοι τὰ φιλοσοφούμενα 377
 — ἀνασκόπησις τῆς δισχιλιετίας 378
 — *συνειδητῶς* οἱ λαοὶ οὐκ ὠθήθησαν
 πρὸς ἔργα πείθοντα καὶ Θεὸν δι'
 εὐπρέπειαν 378
 — *συνειδητῶς* οὐκ ἐν ψυχαῖς ἐφυτεύ-
 θη ἢ *σιν Χριστῶ* ὄψις τοῦ Παρα-
 δέισου 378
 — *ιουδαϊκῶς* ὁ χριστιανισμὸς ἐξεμε-
 τalleeῖται τὴν ἀπελπίδων ὑστάτην
 ἐλπίδα,

- ἐστράφη πρὸς τὴν "ἀνάπαισιν",
 ὑπερέϊδε τοὺς Χριστοῦ περὶ τοῦ αἰεὶ
 ἐργαζομένου Πατρὸς λόγους 377-8
 — καὶ κυνικῶν δηκτικαὶ ἐρωτήσεις 378
 — σύγκρισις ἔργων καὶ κοπιώδης
 ἐτοιμασία ὀκνῶν 378
 — σύγκρουσις κόσμων περὶ τὴν φύσιν
 τοῦ Παραδείσου:
 — ἑλληνικὴ πνευματικῶν ἔργου συν-
 ἔχεια ἢ ἀσιατικὴ ἀπραξία κἀνά-
 παυσις; 377
 Ἐπιτελεῖται διχαστικὴ δράσις 167
 Ἐπιτελεῖται ἐπὶ Τελειότητι:
 — ἐλλόγως τὰ μέγιστα ἀπαιτεῖ 171
 — ὁ δὲ Θεὸς δι' Ἀγάπην τὰ ἐκάστωτ'
 ἐλάχιστα ἱκανά 171
 Ἐπιτελεῖται ἀδολεσχοῦσιν ἀφ' ὑψηλῶν 92
 Ἐπιτελεῖται Ἀσπασία 353
 Ἐπιτελεῖται Ἀσυνειδησία
 — μεταβληθῆσεται εἰς συνειδησιν 307
 Ἐπιτελεῖται Ἄτομα:
 — ἡ ὀρθὴ τούτων δομὴ 35-6
 — ἐνέργεια τούτων: 37
 — ἐνεργειακὰ τούτων ἐπίπεδα 37
 — ἰοντισμὸς καὶ ground state 37
 Ἐπιτελεῖται Αὐδὴ:
 — καὶ αὕτη ἐστὶ πρᾶγμα 47
 — ὄργανον ἐπιτελέσεως τοῦ πρὸς τὴν
 Ἀληθειαν χρέους 10
 Ἐπιτελεῖται Αὐδῆς-λόγου σκοπὸς 306
 Ἐπιτελεῖται Ἀφρονες ὅπου γῆς: μαλακῶν γενομένων
 τῶν ὤμων αὐτῶν διὰ τῆς τρυφῆς,
 — ἀγνοεῖν τὰ πρᾶγματα προτιμῶσι 443
 — ἀδυνατοῦσι φέρειν τὸ ἡμέρας λοιπὸν
 443
 — δημοσίως ἀσχημονοῦσι, καθ' ἐσπέραν
 κενὰ περὶ τὰ κοινὰ "συζητοῦσι"
 καὶ Κύριος οἶδε ποῦ/πῶς δαπανῶσι
 τὴν νύκτα! 444-5
 Ἐπιτελεῖται Βάρβαροι:
 — ἀγνοοῦντες τὸν Λόγον στεροῦνται
 συνειδήσεως τῆς αὐτῶν βαρβαρότη-
 τος 255
 — γίνονται οἱ καταλείποντες
 τὸν ἔλλογον ἀγῶνα ἐπὶ τὸ Τέλειον
 255-6
 — ὅλως ξένοι ἀπὸ τοῦ Λόγου 79
 Ἐπιτελεῖται Βαρβαρότητος καὶ δουλείας
 τὸ διηλεκτὸν πρόβλημα 274 κ. ἐ.
 — ἡ ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ αὐτοῦ ὄψις 274
 — καὶ ἡ μοῖρα τῶν φιλοσόφων 276
 — καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Χριστοῦ 274-5
 — καὶ ὁ Ἑλλάδος πολιτισμὸς 274 κ. ἐ.
 Ἐπιτελεῖται Βαρβάρων ἐν Ἑλλάδι συνωμοσία
 κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Αἰωνίας
 Ἑλλάδος 236
 Ἐπιτελεῖται Βίβλος ὡς γέγραπται
 — ἑλλιπὴς κατὰ Λόγον 170
 — τάλαντα περὶ σωτηρίαν ἐμπεριέχει
 170
 Ἐπιτελεῖται Βυζαντινὴ παράδοσις "ῥητορίας"
 — καὶ αἱ ἱταμαὶ βολαὶ κατὰ τοῦ δυτικοῦ
 κόσμου 395
 — καὶ ἡ προτίμησις συναφείας τοῖς
 Τούρκοις 395
 — καὶ Λόγου διὰ τοῦ λόγου διαστροφὴ
 394
 — καὶ νεοελληνικαὶ δημόσιαι "φιλοσο-
 φίας" σχολαί 394
 — καὶ οἱ πολλοὶ παραλελυμένοι τῷ νῶ
 395
 — καὶ τὰ ψεῦδη περὶ "ἐργαζομένω
 λαῶν" 395-6
 Ἐπιτελεῖται Βυζαντινὴ "πολιτεία":
 — ὡς ἀσιατικῆς ὑφῆς, θηρσιγενῆς ἀπ'
 ἀρχῆς 491
 — καὶ ἡ πρὸς αὐτὴν ἐπιβουσα ῥοπή
 491
 Ἐπιτελεῖται Βυζαντινοί:
 — ἀπεκάλεσαν "θεομηνίας" τὰς ἐξ ἀκη-
 δίας ἐνδημίας κἀπιδημίας, Θεῶ ἀνα-
 τολικῶς οὕτως ἐπιρρίπτουτες τὴν
 εὐθύνην! 500
 — εἰ κατενόουν τὴν διττὴν κληρονομίαν
 ἐφ' ἧς περιήλθον ὅλως ἄλλως ἢ παγ-
 κόσμιος ἱστορία ἐξεκλίσκετο ἂν 484
 — τὸν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων πολιτι-
 σμῶν ἀχαρίστως ἀπέβαλον 484
 — ὡς Ἰουδαῖοι μᾶλλον ἢ ὡς Ἕλληνες
 καὶ Ῥωμαῖοι τὸ "χριστιανικὸν"
 ἐνεδύσαντο σχῆμα 484
 — πῶς ἀρα σὺν Χριστῷ ταῦτα,
 ἀκολουθοῦντα ἕως τοῦ νῦν; 484-5
 — εἰ ὡς ὄφελον ἐπεπράκεσαν, οὐδεμία
 βία διὰ μέσους ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
 χρόνων διακοπὴ τῆς παιδείας καὶ τοῦ
 πολιτισμοῦ ἐπέλθοιτο ἂν, οὔτ' ἐν Ἑλ-
 λάδι οὔτ' ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, ἀντὶ τῆς
 διηκούσης πανδημίας τῶν παντοει-
 δῶν ἵπποδρόμων 485-7
 — καὶ ἡ παγκόσμιος τῆς ἀρχαίας
 ἑλληνικῆς γλώσσης χρῆσις οὐκ ἂν
 ἔπαυεν ἐπὶ ζῆμα τοῦ πολιτισμοῦ
 486
 — ἐξεθάμβουν τοὺς παιδείας καὶ ὀρθῆς
 πίστεως ἐνδεεῖς πιστεῦν ἐαυτοὺς
 Ὀρθοδόξους! 501
 — καὶ ἡ σημερινὴ ἀγωγή κληρονομῶν
 501
 — περιώρισαν τὴν ἀγίην πρὸς τὸν Θεὸν
 διανοίας διάθεσιν εἰς κενὴν παρὰ
 Χριστὸν λατρείαν ἀνατολικῶν τύπων
 καὶ ὑποταγὴν τῇ κοσμικῇ ἐξουσίᾳ, ἧς
 ἡ Ἐκκλησία ἐγένετο μέρος! 499-500
 — συνειδητοὶ πολέμοι τὰρχαίου θεά-
 τρου, εἰς θεᾶτρον καὶ "μυσταγωγί-
 αν" ἀνευ ἠθοποιίας ἀνήγαγον τὴν
 λατρείαν τοῦ Λόγου-Θεοῦ! 499
 — συνειδητοὶ τῶν Ἰουδαίων, οὐ τῶν
 Ἑλλήνων, ἀκολουθοὶ 499
 — ὡς ἀσύστολ' ἀνατολιταί, ἐαυτοὺς ἕως
 τοῦ νῦν Ἀγίῳ Θεῷ ἐξωμοίωσαν 501
 Ἐπιτελεῖται Βυζαντινὸς πολιτισμὸς
 — τῶν ὀλίγων
 — διέσωσεν ὅ,τι διέσωσεν ἐκ τῶν

- ἀρχαίων γραμμάτων 396
- τῶν πολλῶν
- καὶ ἡ φεῦ ἔτι ζῶσα κληρονομία
του 396-7
- διὰ τῶν ἐξ Ἀνατολίας ἀκροαμά-
των καταθλίβει τὴν Ἑλλήνων ψυ-
χὴν 396-7
- Βυζαντινῶν
- "ἀνακάλυψις" τοῦ μοναστικοῦ βίου
203
- ἀπώλεια τῆς ἀληθοῦς σημασίας
τῆς Ἀναστάσεως 205-6
- ὠδήγησεν εἰς ἀπιστίαν καὶ ἀθείαν
206
- καὶ παρασυγκέντρωσιν προσοχῆς
ἐφ' ἁμαρτιῶν 206
- καὶ Ἰουδαίων:
ἀπουσία ἀμίλλης περὶ τὰ πνευματικά
205
- κατάχρησις χρόνου 204
- περιφρόνησις ἐκχριστιανισμοῦ τῆς
Ἀσίας 203
- σημιτικὴ παρανόησις τῆς Θεοκρα-
τικῆς Πολιτείας 498
- συμβολὴ τῆς "Ἀναγεννήσει" τῆς
"Δύσεως" 491-3
- τὸ μέγιστον πολιτισμικὸν ἔγκλημα
203
- Βυζαντίου
- κληρονομία:
— παρήγαγε τὸν ἐπιλήσιμον τοῦ
Χρέους Ἑλλήνων "ρωμιῶν" 487
- πέρι: φυσίωσις "χριστιανῶν" καὶ "πα-
τριωτῶν" 203
- τὸ τέλος:
— καὶ ἡ πνευματικὴ σημασία τῆς
Ἰστορίας 156
- ὑπόδειγμα δευτέρου Θεοῦ ἀπαρε-
σκείας 156
- Γενικὴ Νέα Θρησκεία τοῦ πάντων
Μηδενισμοῦ 453
- πῶς νῦν αὕτη διδάσκειται 454
- πῶς πῶθεν πότε αὕτη ἤρξατο 454
- Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας καὶ Ἐκκλησία 195-6
- Γλώσσα
- Ἀναφορᾶς 67
- ἀρχαία ἑλληνικὴ:
— ἐργαλεῖον ἐλλόγου διανοήσεως,
λόγου ὀρθοτομῆς καπὶ τὰ ὑψιστ'
ἀναδρομῆς 301
- καὶ ἡ ταύτης συντήρησις 67
- ἐγκατάλειψις ὑπὸ τῶν ἐλλήνων 67
- καὶ Λόγος 67-8
- οὐχ ὑπηρετεῖ ἀκαθοριστίας, ἀνα-
ληθείας, μωρίας, φλυαρίας καὶ
ψεύδη, 301
- καὶ λόγου κατάχρησις 69-70
- καὶ χρέος
- λέγοντος καὶ ἀκούοντος 64
- τῶν μερμυώντων τὰ πνευματικά
64
- ἑλληνικὴ:
- ἡ κατανόησις αὐτῆς ἐν τῷ μέλλον-
τι 63
- ἑλληνικὴ σύγχρονος:
— διὰ μόνα τὰ χύδην παρὰ τῶν χύ-
δην νῦν χύδην κατέστη 302
- καὶ ἡ περὶ ταύτην ἀδιαφορία 302
- ἀπουσία ἐν Ἑλλάδι ἔργων πολιτι-
σμοῦ 302
- ποιεῖ δῆλα τὰ ἐν τῷ νῶ 63
- Γλώσσα καὶ Κόσμος ἀρχαίας Ἑλλάδος:
— κατ' αὐτῶν στάσις καὶ βίος τῶν νεο-
ελλήνων 482
- μελετᾶται ὑπὸ τῶν ξένων 482
- Γλωσσῶν εὐρωπαϊκῶν
- σαφῆς ἡ κοινῆς ἀρχῆς ὑποψία 248
- Γνώσις
- καὶ ἡ αὐτῆς χρεία οὐκ ἐξηντλήθησαν
343
- ὑγιῆς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μόνου 170
- Γραπτά:
- ἀνθρωπίνῃ γραφῇ:
δήλωσις Ἀληθείας καὶ ψεύδους, καὶ
ὑπόμνησις χρέους περὶ αὐτῶν 304
- ἑλληνικά τε καὶ ἄλλα 62
- καὶ τὰ ἀναγνώστου κύριον μέλημα 63
- καὶ τὸ γράφοντος μέλημα 63
- καὶ τὸ γράφοντος χρέος 62
- μὴ ἀνθρωπίνῃ γραφῇ:
δήλωσις Νόμων ἀπαγραπτῶν 304-5
- παρόντα καὶ παρελθόντα 62
- τί τίνι ταῦτα καταδηλοῖ καπὶ τίνι
σκοπῷ 62
- ὑποδήλωσις γράψαντος 305
- Γραπτὰ, Νόμος καὶ Νομοθέτης:
— καὶ Ἀληθείας διάστρεψις 305
- Γνώσις τοῦ Κόσμου:
— διὰ δημοσίου πλοῦτος παραγομένη 52
- Γράμματα καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀκαδημία
72
- Δαίμονες κοινωνίας:
— δρώντες, ὑποχθόνιοι, ἀρουραῖοι 115
- Δημαγωγία:
— ἡ δημοκρατίας καταίσχυσις 293
- καὶ ἡ ἀπὸ ταύτης ἀπαλλαγὴ 293-4
- Δημαγωγοὶ καὶ λόγων κατάχρησις 73
- Δημιουργία καὶ Κόσμος:
— οὐδεμία ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ ὡς
Κόσμος ἀναφορὰ 102
- Δημιουργία τοῦ Κόσμου:
— ἀδυναμία ἐλλόγου ἐρμηνεύει παρ'
"εἰδημόνων" 166
- καὶ Θεοῦ ἐνανθρωπήσις 155
- Δημοκρατία:
— δικαιοσύνη:
— καὶ ἄμιλλα πολιτῶν ἐπὶ τῇ συμ-
βολῇ 294
- οὐκ ἐστὶ πάντων ἰσότης ἀπόλυτος
294
- τιμῆς ἀπότισις καὶ ὀφελιμάτων
διανομὴ 294
- καὶ αἱ διάτρητοι γινώμαι τῶν ἀγυρ-
τῶν 352

- καὶ ἡ ἐλλήνων "δημοκρατία" 352
 — καὶ "δικαιώματα κεκτημένα" 352
 — παραγαγούσα διὰ κακίαν τὴν σοφιστείαν συμπάρηγαγε δι' ἔλεγχον καὶ τὴν φιλοσοφίαν, δι' ἧς μόνης οἱ καθηγηταὶ διελέγχονται 518
 — δι' *αὐτῶν* ἀπὸ τῶν κοινωνικῶν "δημοκρατικῶς" ὁ Λόγος Θεοῦ ἀπεβλήθη 518
 — συνήθης
 — προτιμᾷ δημεγέρτας 78 σημ.
 — τὸ κράτος καὶ συμφέρον τοῦ Δήμου
 — καὶ ἡ ἀγέλη τῶν "δημοτῶν" 352
 Δημοκρατία Ἑλλήνων:
 — *ἀτέρμων ἐπ' ἀρίστα εὐγενῆς ἀμίλλα* πολιτῶν 399-400
 — *οὕτως* ἀγειεῖς τὰ ἐπέκεινα! 400
 — περὶ τούτων οὐδὲν οἱ "Ἕλληνες" κατενόησαν 400
 — κἀν ἐσθήσι "δημοκρατίας" βυζαντινοὶ παραμένουσι 400
 — καὶ "ἐλλήνων" ἀταβισμός 400
 Δημοκρατία "ἐλλήνων" καὶ Καισαρισμός:
 — γενικὴ ἢ "χριστιανῶν" καὶ "δημοκρατῶν" σύγχυσις 398
 — γενικὸς ὁ πνευματικὸς τῶν "ἐλλήνων" μιθριδατισμός 398-9
 — ὁ λαὸς οὐ διανοεῖται ἐλέγχειν, ὁ κἀραρ σκαιῶς περιφρονεῖ τοὺς ἐκλέκτορας, πάντες ἀλλήλοις αἰσχρῶς συναλλάσσονται! 398-9
 Δημοκρίτεια άτομα
 — καὶ ἡ τυχαίότης τοῦ φυσικοῦ Κόσμου 58
 Δημοκρίτειον ἄτομον 24, 34
 — φύσει τὸ ἐλάχιστον ἀδιαίρετον 33
 — μᾶζα καὶ μέγεθος 33
 Δήμου παρεκτροπή:
 — Πελοποννησιακὸς πόλεμος καὶ τὰ νῦν ἐν Ἀσίᾳ γιγνόμενα 267
 Διαφθορὰ πολιτεύματος 293
 Διδασκαλίαι ἀνθρώπων:
 — δόλιαί πάσαι αἱ ἄνευ Λόγου καὶ Νόμου 46
 — ὅλως Λόγου κεναὶ 151
 Διδασκαλοὶ:
 — ἐξαπατῶσι τοὺς αὐτῶν μαθητὰς 12
 — τῶν λαῶν καὶ Σοφία Θεοῦ 199
 Διδασκάλου τὸ χρέος 219
 — καὶ καθηγηταὶ σύγχρονοι 219-20
 — καὶ καθηγητῶν σοφιστεῖαι 220
 Δικαιοσύνη:
 — ἀγαθὴ ἐνέργεια Πνεύματος 166
 — Θεῷ ἀποδίδεται διὰ τοῦ δικαίως κρίνειν τὰ πράγματα 358
 — καὶ βία 166
 Δικαιοσύνη, Θεὸς καὶ Λόγος:
 — ἀδιάσπαστοι ἀπ' ἀλλήλων 44-5
 Δικαιοσύνη καὶ Νεο"Ἕλληνες" 198
 Δικαιοσύνης τῆς Κρίσεως ὅροι 143
 — ἀνάγκη ὅπως ὑπ' Ἀνθρώπου, οὐ τοῦ Θεοῦ, τὸ κακὸν νικηθῆ 143
 — τοιοῦτος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνε-
 φάνη, χῶς Ἀνθρώπος τὰ παρ' ἡμῶν ἀναμενόμεν' ἐνήργησεν ὥστε δῆλον ποιῆσῃ τὸ δυνατότητος ἔλ-
 Λογον 143
 Δοξολογία Θεοῦ:
 — *οὐδεμία* δίδοτ' ἄνευ ἱκεσιῶν! 203
 "Δύσις":
 — νῦν *ἀπόδειξις ἀδιάσειστος* τῆς γυμνῶς ἐπιχειρουμένης γενικῆς ἐπὶ γῆς σβέσεως τοῦ Λόγου Φωτὸς 454
 Δυτικὸς-Ἰουδαιοχριστιανικὸς κόσμος 450-2
 — συνιστώσα: θρησκευτικὴ καὶ πολιτισμικὴ 452
 — ἢ προτέρα περιφρονεῖται, ἢ ὑστέρᾳ ἀποσιωπάται 452-3
 Δυτικὸς κόσμος
 — καὶ ἡ κατὰ τούτου παράνοια 300
 Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη:
 — ἔστι τις περὶ τὴν ἀσφάλειαν ἀμέρι-
 στος μέριμνα; 302
 Εἰδώλων/εἰκόνων ἀπαγόρευσις τῷ Ἰσρα-
 ἦλ καὶ κατὰ Μεσαίωνα: διὰ τὴν ἀπαι-
 δευσίαν καὶ δεισιδαιμονίαν λαοῦ 107
 Ἐκκλησία:
 — ἀγνοεῖ τὰς ὄντολογίας ὕλης καὶ Πνεύματος 186
 — καὶ Ἐπιστήμῃ 317
 — καὶ ἐπακόλουθα τῆς ιδέας περὶ "θύραθεν" γνώσεως 317
 — περιορίζει καὶ παραποιεῖ τὰ "πνευματικά" 318-9
 — ὑποστηρίζουσα οὕτω τὴν ἐνεργὸν ἀθείαν 319
 — σιωπηρῶς εἰσηγουμένη τὴν διαρ-
 χίαν! 319
 — περιφρονεῖ κυρίως τὰς θετικὰς ἐπι-
 στήμας καὶ τὰ λογικῶς ἀσφαλέ-
 στατα τούτων εὐρήματα 318
 — προσκολλάται τῇ βυζαντινῇ "Παρα-
 δόσει" καὶ τοῖς παλαιοῖς ἰουδαϊκοῖς
 δόγμασι καὶ *ἐμποδίζει τὴν ὀρθὴν*
 κατανόησιν τοῦ Θεοῦ! 318
 Ἐκκλησία καὶ Θρησκεία:
 — ἀποστολῆς γενικὴ παραποίησης 300
 — σώματος καὶ Πνεύματος ὑπηρεσίας
 διάκρισις 300
 — ὑπηρεσία Ἀληθείας καὶ Δικαιοσύνης
 300
 — καὶ Γενικὸν Ἀθροισμα Τελειότητος
 300
 "Ἐκκλησία" Χριστοῦ:
 — ἐγκατέλιπε τὸν Ὁρθὸν Λόγον 362
 Ἐκκλησίας:
 — μεσαιωνικῆς ἢ βαρυτάτης ἀσύγνωστος
 ἀμαρτία 514
 — μηχανισμός:
 — τίσιν ἀληθῶς νῦν συμπορεύεται
 513
 Ἐλεγχος πεπραγμένων καὶ ἀναγνώστου
 198-9

- Ἐλευθερία:
- ἀδιάσπαστος ἀπὸ τῆς οὐσίας τοῦ Λόγου καὶ Πνεύματος 102
 - ἀεὶ ὑπὸ Λόγον 328
 - καὶ ἡ *θεία* πνευματικὴ τάνθρωπου ὑπόστασις 329
 - ἀναγκαία διὰ τὴν τελειότητα Κόσμου 141 κ. έ.
 - καὶ σχέσις μετὰ τοῦ Θεοῦ 102
 - καὶ τὸ αὐτῆς ἔραστοῦ χρέος 329
 - οὐκ αὐθαίρετος ἀλλ' ἐπὶ σκοπὸν ἀρετῆς 142
 - τὰ ὑπ' αὐτὴν ἔργα ἐτέροις ὑπόδειγμα 328
 - χάριν αὐτῆς οὐχ ὡς Θεὸς παρεγένητο ἐν ἡμῖν ὁ Θεὸς 142
- Ἐλευθερία Ἀνθρώπου:
- ἀδύνατος εἰ μὴ ἕλλογος ὡς καὶ ἡ θρησκευτικὴ 79
 - ἠθικὴ ἢ βάσις αὐτῆς 90
 - καὶ δυνατότης ἐπιλογῆς 164
 - καὶ Λόγος 90
- Ἐλευθερία ἀνθρώπων:
- αὐτονόητος ἢ περὶ αὐτὴν Θεοῦ ἐντολή 328
 - Ἕλληνες καὶ ὁ Πλάτων 328
- Ἑλλάς:
- ἀεὶ σαθρὰ ἢ πολιτικὴ τάξις 314
 - βορείως αὐτῆς οὐδεμία ἀνηρέθη Ἑλλήνων πηγὴ 250-1
 - ἐπτώχευσε διὰ τῶν ἐλλήνων 313 καὶ ὑπετάγη τοῖς ξένοις 314
 - ἐπτώχευσε διὰ τῶν πολέμων 74
 - ἡ ἐνδημοῦσα ἀρά 74
 - καὶ ἡ δι' αὐτῆς Ἑλλήνων διασπορά 74
 - ἡ παρ' ἀγεῶν συκοφάντησις τῆς εὐγενῶν χειρῶν ἐργασίας 74
 - "κάθοδοι" τῶν ἐλληνικῶν φύλων
 - καὶ ἡ ἐν αὐτῇ κεραμείας καὶ μεταλλουργίας ἀνάπτυξις 250-2
 - καὶ ἡ Ἡφαίστου λατρεία 252
 - καὶ τὰ ἱστορικῶν σφάλματα ἐκ παροράσεως τῶν ἀναγκαίων τεχνῶν 252
 - καὶ αἱ συνέπειαι ἐκτροπῆς ἀπὸ τῆς ἐλλόγου ὁδοῦ 75
 - καὶ ἡ θρησκεία Χριστοῦ
 - βιαία ἢ γενικὴ ταύτης ἐπιβολὴ 222
 - καὶ ὁ κατὰ τοὺς βυζαντινοὺς ὅρος "Ἕλλην" ἐξ αἰτίας τοῦ Παύλου 222
 - χαλαρὰ φιλοσοφικῶς γενομένη 222
 - καὶ ἡ Παύλου διδασκαλία περὶ σοφῶν, μωρῶν κ.λ.π. 222
 - ἡ πολιτικὴ ταύτης συνέπεια 223
 - καὶ ἡ ἀνατολὴ τοῦ μεσαίωνος 223
 - καὶ ἡ Ῥώμης μεταφορὰ 223
 - ἐξ αἰτίας τῆς ἐξαντλήσεως Ἰταλίας 223
 - καὶ ἡ τυπικὴ, οὐ Λογικὴ λατρεία Θεοῦ 223
 - καὶ ἡ "χριστιανικῶς" ἀνασταλεῖσα ἐπ' ἀνατολὴν ἐξάπλωσις τοῦ πολιτισμοῦ 223
 - ἐξ αἰτίας διανοητικῆς ἀδρανείας 223-4
 - δι' ἧς ἀνηλώθη καὶ τὸ Βυζάντιον 224
 - καὶ ἡ Χριστοῦ ἐντολῆς περιφρόνησις 224
 - καὶ οἱ ἀνάξιοι τῶν ἀρχαίων ἐπίγονοι 75
 - τόπος ὀδύνης δοθεῖσα χερσὶ ψευδελλήνων 303
 - ὑστέρα ἢ Ἀθιγγάνων καὶ Ἑβραίων ἐν αὐτῇ ἐγκατάστασις 222
 - ὡς μεταίχμιον Ἀνατολῆς τε καὶ Δύσεως 97
 - παραποίησης τῆς ἐννοίας αὐτοῦ 97
 - παράνοια περὶ τοῦτο ἐλλήνων καὶ δυτικῶν 97
- Ἑλλην:
- αἰώνιον ζῶντος Ἀνθρώπου παράδειγμα 223
- Ἑλλην Ἀνθρωπος:
- ὡς Ὀδησεὺς θαλασσοπορεῖ πρὸς τὸ Φῶς 490
- Ἑλλην καὶ Ἰουδαῖος:
- διὰ τὸν Λόγον καὶ τὴν Ἐλευθερίαν ὁ πρῶτος ὄλως ἄλλως τοῦ δευτέρου κατανοεῖ τὰ κατὰ Θεόν 110
- Ἑλληνες:
- ἀεὶ ὑπηρετοῦσι τὸ Αἰώνιον Φῶς 215
 - ἀνευ ἀνωθεν Νόμου Λόγον Ἰπέρτατον, Ὄντα, κατέδειξαν τὸν Θεόν 389
 - ἀνευ προκαταλήψεων ἀπαντήσεις ζητοῦνται περὶ προελεύσεως, ἀνευ ἰχνῶν διελεύσεως, χρόνου ἐλεύσεως, πηγῶν ἀλφαβήτου, προτέρας γλώσσης καὶ πολιτισμοῦ 221 κ. έ.
 - ἡ ἀληθὴς περὶ αὐτῶν γνώμη: 225 κ. έ.
 - αὐτόχθονες ἐν Ἑλλάδι 252
 - ἀρα καὶ ὁ τούτων πολιτισμὸς 252
 - κατὰ θεωρίαν πρῶτοι κοσμοπολίται κατὰ πράξεις ἀδιόρθωτ' ἐπαρχιώται 259
 - ἐπιμηθεῖς οὐδὲν διδασκόμενοι 316
 - "ζῶα πολιτικά" 257
 - καὶ ἡ Λογικὴ ἐπὶ Θεῷ πίστις 239-40
 - καὶ Ῥωμαῖοι συγκρίνονται 314-6
 - καὶ σκοπὸς ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν 261
 - καὶ ψευδέλληνες 309
 - μόν' οἱ ἐπὶ τῷ Λόγῳ πιστεύοντες 79
 - οἱ μισέλληνες; 309
 - οἱ ὡς ἑαυτῶν τὴν Ἑλλήνων Παιδείαν δεχόμενοι 260
 - οὐδὲν ποτ' ἐφοβήθησαν, μόνην τὴν ὕβριν κατὰ τοῦ Λόγου 389
 - οὐδέποτε τὸ ἔλαττον τοῦ Ἰψίστου κρῖνουσι κρείττον 216-7
 - οὐ κατενόησαν τὸν ἐλλογον σκοπὸν

- τῆς κοινῆς ἐθνικῆς ὑποστάσεως, 257
 — δι' ὃ καὶ ἐξέπεσαν 257
 — πόσα παρ' αὐτῶν οἱ λαοὶ ἐδιδάχθησαν! 257
 — πόσα παρὰ τῶν λαῶν αὐτοὶ οὐκ ἐδιδάχθησαν! 257
 — προτιμῶσι τὴν Ἀσπασίαν ἢ τὴν Ξανθίππην! 353
 — σταδίων πολλῶν διελθόντες 213
 — τὴν Ἱστορίαν οὐκ ἐμελέτησαν 314
 — ὑπόδειγμα Ἀνόδου καὶ Πτώσεως 65
 — ὡσαύτως ἐνέπεσαν συναισθηματικῆ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐξαρτήσῃ 82
 — ὡς λαὸς ἐπὶ κατώτερα ἠγάωσαν ἑαυτοὺς 258
 Ἑλληνες, Ἀλήθεια, Λόγος καὶ Ἱστορίας ἀπόληξις 68
 Ἑλληνες καὶ βάρβαροι 215
 — διάκρισις τῶν σπουδαίων ἀπὸ τῶν τυχαίων 233
 — διάκρισις χάριν τοῦ Πνεύματος 233
 — ἐκτὸς ἐλέγχου τοῦ γεννωμένου τὸ αἶμα ὃ φέρει 233
 — καὶ ἡ παρούσα παρεμνηεῖα 215-6
 — ὁ τῶν προτέρων ἀγῶν ὑπὲρ ἐστιῶν καὶ βωμῶν ὑπὲρ τῶν ἀγίων τοῦ Πνεύματος ἦν 234
 — ὁ τῶν ὑστέρων ἀγῶν ὑπὲρ τῆς ἰλύος οὐκ εὐγενεῖς καταδείκνυσι τούτους 234
 — πῶς ἡ διάκρισις παύει νοεῖσθαι 217
 Ἑλληνες καὶ Ἕλληνες 212 κ. ἐ., 224, 383
 — αἰτία τῆς παρουσίας μεταξὺ αὐτῶν διακρίσεως 214
 — ἀνομοίως τοῖς προτέροις οἱ ὕστεροι σκέπτονται 213
 — ἐνθεοὶ τε καὶ ἄθεοι 383
 — ἡ διάκρισις οὐχ ὑπαινίσσεται χρονικὴν διαφορὰν 214
 — καὶ τὸ ὄραμα τιμῆς τῶν ἀγίων τοῦ Πνεύματος 384
 — κατ' ἰδίαν αὐτῶν ἐκλογὴν:
 — καλόμοιροι οἱ πρῶτοι,
 — κακόμοιροι οἱ δεῦτεροι 82-3
 — λάτραι Πνεύματος καὶ εἰδώλων 383-4
 — οἱ νῦν μὴ Ἑλληνες θεωροῦνται 213
 — πῶς εἰς τὸ παρὸν πτώμα κατέπεσαν 220
 — πῶς ἔτι δικαιότερα ἢ κατὰ τῶν ὑστέρων κρίσις καθίσταται 214
 — τί νῦν προσδοκᾷ ἀπὸ τῶν ὑστέρων 213, 218
 — τὸ Πνεύματος μέτρον τῆς αὐτῶν διακρίσεως 214
 Ἑλληνες καὶ καιροί:
 — τίνες τίνι τρόπῳ τίνας ἀντιπάρηχονται 224
 Ἑλληνες καὶ κριτήριον ὑψιστον ὀρθῆς ἀγωγῆς 233
 Ἑλληνες καὶ πολιτισμός:
 — καὶ ἀρχαῖοι ἐμφύλιοι πόλεμοι 342
 — ἀφ' ὧν ἔτι πάντες οὐδὲν διδασκόμεθα 343
 Ἑλληνες καὶ πράγματα
 — ἀμφίβολα κἀναμφίβολα 227
 — ὅροι ἐρεύνης καὶ ταξινομήσεως 227
 Ἑλληνες καὶ σύγχρονοι:
 — διωκομένων σκοπῶν σύγκρισις 137
 Ἑλληνες":
 — καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐρείπια τοῦ πολιτισμοῦ 412
 — παρὰ πάντων ταχέως ὑποσκελίζονται ἀπλῶς μειδιῶντες! 399
 — τίνες ἐπιλέγουσι διδασκάλους 413
 — Τοῦρκοι καὶ ὁ Ναὸς τῆς Ἁγίας Σοφίας 412-3
 Ἑλληνες καὶ Τοῦρκοι:
 — Ἐνα τὸν Θεὸν λέγουσιν ἄλλ' οὐκ Αὐτὸν συλλατρεύουσι 335
 Ἑλληνικὴ θρησκευτικὴ ἀρχαία παράδοσις:
 — ἔλλογα τὰ στοιχεῖα αὐτῆς 107
 — συκοφαντία ἀσιατῶν τὸ καλεῖν αὐτὴν λατρείαν εἰδώλων 107
 Ἑλληνικῆς γλώσσης
 — ἀπόλεια:
 — τὸ μέγιστον πολιτισμικὸν ἔγκλημα 247
 — τοὺς νεοέλληνας οὐ θροεῖ 247
 — μεταδόσεως τρόπος 247
 Ἑλληνικὸν αἶμα καὶ Πνεῦμα 309
 Ἑλληνικὸν Πνεῦμα ἀρχαῖον:
 — αἶν σὺν Θεῷ 512
 — ὑπὸ τῆς Ὀρθοδοξίας" οὐδέποτ' ἐξετιμήθη 512
 — δι' ὃ ἡ κακόφρων διδασκαλία κατὰ τοῦ Κόσμου ἐπῆλθε 513
 Ἑλληνικοῦ καὶ Χριστοῦ Πνεύματος συζεύξεως ἀπουσία 503
 — μαρτυρηθεῖσα διὰ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἐν Ἀθήναις προσφάτων ἀγῶνων 503-4
 — καὶ νεοελλήνων τῆς πραγματικότητος ἄρνησις 504
 Ἑλληνικῶν λέξεων ἐν ἄλλαις γλώσσαις μετάστασις 248
 Ἑλληνιστὰ κατὰ μεσαίωνα "λόγιοι" καὶ τάρχατα "τεχνικὰ ἐπιστημονικὰ" κείμενα 455
 Ἑλληνορθοδοξία":
 — καθαρὸν πλέον πρόσχημα 102
 Ἑλληνορθόδοξοι"
 — καὶ ἡ γενικὴ ἠθῶν χαλαρότης, δημοσίων πραγμάτων διαφθορά, δημοσίων προσώπων θρασύτης 415
 — ὁμαδὸν καταθάπτουσι τὴν δέουσαν πίστιν, ἐμποδίζουσι ἄλλους προσέρχεσθαι, οὐδεμίαν ἔργῳ προσφέρουσι δόξαν Θεῷ, οὐδέν' ἀντιπροβάλλουσιν ἔλλογον λόγον 414
 — περιφρονοῦσι τὸ Κυρίου ὑπόδειγμα! 415
 — ποῦ πίστις δι' ὅλης τῆς ζωῆς ἀσκομένη; 415
 Ἑλληνορθόδοξοι καὶ Ἰουδαίου προσευχῆς τρόπος 416-7

- τίς κατεσκευοφάντησε τίνα 416
- τίς τίνος τὰ πολιτισμοῦ ἔργα κατέστρεψε 417
- "Ἑλληνοχριστιανοί"
- ἀνέχονται παντοειδείς καταχρήσεις 321
- ἀπέχουσιν ἀπὸ συζητήσεων περὶ τῶν πάντας καιόντων 333
- ἀσφαλίζουν τὸ παρανόμων ἀκαταδίωκτον 321
- θλιβεροὶ ἐπιλήσμονες βαρείας κληρονομίας 333
- καὶ ἀδιαφορία περὶ Κόσμου καὶ Κρίσεως 332
- καὶ αὐταπάτης συνέπεια 321, 324
- καὶ ἡ θειοτάτη περὶ ἐλευθερίας διδασκαλία 329
- καὶ κακοποιοὶ μέγιστοι φυλακαῖς μὴ φυλασσόμενοι 322
- καὶ παρόντ' αὐτῶν ἐνδιαφέροντα 333
- καὶ περὶ πρωτείων διάσπασις τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας 329
- καὶ πολιτισμὸς 346
- καὶ ψευδοφιλοτιμία 324
- κοινωνίας καὶ παίδων διαφθορᾶς σύγκρισις 322
- "πολίται" καὶ πατρίδος τιμὴ 234-5
- τὸν Χριστιανισμὸν οὐκ ἐπήνεγκον ἐς Ἀσίαν 329
- "Ἑλληνοχριστιανῶν"
- προδοτῶν "σεβασμὸς" τῆς ἀρχαίας κληρονομίας 393
 - καὶ ὁ Lord Elgin 394
- προδοτῶν "σεβασμὸς" τῶν ἱερῶν τῆς πατρίδος
 - ἀπλῶς ἰδὲ τὴν κρατοῦσαν "πολιτικήν" 394
- Ἑλλήνων
- αἰῶνιοι χαρακτήρες 213
- Ἀνθρώπου καὶ Κόσμου πνευματικὸς ὁ σκοπὸς 214
- ἀντίληψις βίου:
 - τὸ διὰ τοῦ Νόμου καὶ Λόγου ποιεῖν ἐλευθέρους τοὺς Κόσμου Πολίτας 261
 - ἀντίληψις Κόσμου 261
 - ἀρνήσις προσαρμύζεσθαι ταῖς ἐθνικοῦ βίου ἀνάγκαις 266
 - ἀρχαίου πολιτισμικοῦ χαρακτήρος ἀποβολή 222
 - ἀρχαίων καὶ βυζαντινῶν πολιτισμικῆ διαφορά 205
 - ἀρχαίων ὀνομάτων πνευματικότης καὶ τῶν φερόντων διαγωγή 235-6
 - ἐτοιμασία Πολίτου ἐπ' Οὐρανόν 265
 - διαπαιδαγώγησις
 - παρ' Ὁμήρου 265
 - καὶ παρὰ Πλάτωνος ἔλεγχος 265
 - διαρκῆς διὰ σκοπέλων θαλασσοπορεία 332
 - διαφορά ἀπὸ τῶν βαρβάρων 79
 - ἐξ ἐπιγαμίας μετ' εἰσβολέων μείξις ὑστέρᾳ 222
 - ἐπὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου ἐπίδρασις τε καὶ κομπασμὸς 246
 - ἔργα πολιτισμοῦ
 - ἀμέσως ἀναφερόμεν' ἀνθρώπῳ ἐμμέσως ἀνατίθεται τῷ Θεῷ 417
 - ιδιότης κυρία καὶ ἀπουσία πάσης σοβαρᾶς αὐτῆς ἐξετάσεως 256
 - ἱστορία καὶ παρούσα νοοτροπία 204
 - θεωρία περὶ ἀνθρώπου:
 - κατὰ Λόγον ὅτι ἡμίθεος ὁ καλὸς 99
 - θεωρία περὶ Θεοῦ:
 - κατὰ Λόγον ὅτι καὶ Ἄνθρωπος Οὐτός 99
 - κατὰ Λόγον, οὐκ ἄνθρωπον, ἐν Τιμαίῳ 98-9
 - "κάθοδος" ἐν Ἑλλάδι 249
 - καὶ ἑλλήνων διάκρισις 65
 - καὶ Ἰουδαίων τὰ δοκούμενα πέρι:
 - πολλαπλῶς ἐσφαλμένα 98
 - διασπορᾶς διαφοραὶ 100
 - αἰτιολογήσεων διαφοραὶ 100
 - κοινωνίας καὶ πολιτείας ἀδυναμία μείζονες σὺν τῷ χρόνῳ ὑψοῦνται 217
 - τοὺς Ἕλληνας συμμετροῦσαι βαρβάρους 217
 - λαογραφία: ἔθιμα μᾶλλον ἢ ἥθη 222
 - ὁ πνευματικὸς τρόπος διακρίσεως τῶν λαῶν καὶ βαρβάρων 225-6
 - μείζονες ἀρεταὶ καὶ κακίαι 259
 - μετ' ἄλλων λαῶν ἐμπορία, γραφῆς σύμβολα καὶ ἀλφαβήτου ἀνάπτυξις 252-3
 - οἱ νῦν Ἕλληνες μελετηταὶ ἥσους 213
 - ὁ λόγος ἐκφέρει τὸν Λόγον καὶ δι' Αὐτοῦ τὸ κινεῖν Πνεῦμα 216
 - "ὀρθοδοξία", καὶ ἡ μεγίστη χαλάρωσις τῶν ἠθῶν 338
 - Παιδεία
 - καὶ τὸ ἐσώτατον Πνεῦμα 216
 - τάει ἐπ' ἀνώτερα διὰ βίου πορεύεσθ' ὡς προσήκει πολίταις 260
 - Παιδείας
 - ἡ φύσις 217-8
 - μόνη καταδείκνυσι τὴν ἀληθῆ βίου πορείαν 218
 - ἕψιστη δικαίωσις 217
 - ὁ τρόπος καὶ δεσπότης ἐξ Ἀσίας 262 καὶ ἐπέλευσις τοῦ μεσαίωτος 262 καὶ Ἐκκλησίας "φιλοσοφία" 262
 - παρούσα γενικὴ
 - ἐθνικῶν ἀμαρτιῶν ἀρνήσις 205
 - καταδράνησις χρόνου 205, 219
 - τὸ παρὸν αὐτῶν ἠθικὸν χρέος 219
 - ἡ στάσις τῶν καθηγητῶν 219
 - τί νῦν οὗτοι διδάσκουσι 220
 - πολιτικὰ ἀμαρτήματα οὐδέποτε κείνους ἀπέστρεψαν ἀπὸ τῆς ἐλλόγου πίστεως ἐπὶ τῷ Ἐνὶ Θεῷ-Λόγῳ 417
 - πολιτικὰ πάθη καὶ δι' ἀσοφίαν αὐταπάτησις πολιτῶν 314

- από πορείας πρὸς Οὐρανὸν ἐπὶ λάφυρα, καὶ ὑποταγὴ Ἀλεξάνδρῳ εἶτα δὲ καὶ βαρβάροις 312
- προσήλωσις χρεῖε ἀτελεῖ ὁμολογεῖ τὴν παρούσαν ἀνθρώπου κατάστασιν, ἀφ' ἧς τὸ προκείμενον καθοράται! 416
- φιλοσόφων Θεοῦ ἔρευνα 379-80
- Ἑλλήνων καὶ "ἐλλήνων":
- Ἀθηναίους καὶ Χριστοῦ βλασφημία καὶ τίμησις 383
- αἰώνιον ὄνειδος 384
- τύπος Ἀνδρὸς καὶ *δῆθεν* ἀνδρὸς 384
- Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων Γραφαί:
- τί περὶ ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ οὐσιωδῶς διάφορ' αὐταὶ λέγουσι 460
- τῶν ὑστέρων ἀκόλουθα τὰ καὶ νῦν ἐν Ἐκκλησίαις λεγόμενα καὶ παρ' Ἰουδαίων ἀπορριπτόμενα, ἅπερ ὅλως ἄλλως κατανοεῖται πρὸ τάρρηκτου δεσμοῦ Πνεύματος Θεοῦ καὶ Ἀνθρώπου 460
- Ἑλλήνων καὶ Χριστοῦ λόγοι
- οὐ τύχη συμπίπτουσι, *κοινοῦ ὄντος* τοῦ Λόγου αὐτῶν 459
- Ἀθηναῖοι ἐν πανσθενεῖ δημοκρατικῇ δικαστηρίῳ πεντακοσίων κατεδίκασαν τὸν Σωκράτην μεγάλως ὀχληθέντες διὰ τὸν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ ἐγκείμενον τοῦ Δήμου δίκαιον δημόσιον ἔλεγχον καὶ τὸ ἐρευνᾶν τὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς πόλεως σαθρὰ δόγματα 459
- Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν τὸν Χριστόν, καινὰς, ὀρθὰς, μὴ ἀρεστάς ἀληθείας εἰσαγαγόντα, ξένας τῇ συμφερούσῃ αὐτοῖς παλαιᾷ πίστει 459
- Ἐλπίς γαληνεύουσα:
- εἰ ἀπόρροια Λόγου 13
- Ἐλπίς καὶ ἀπελπίσια:
- συνέπειαι στάσεως πρὸς τὸν Λόγον 13
- Ἐξάπλωσις τῶν λαῶν
- καὶ ἡλικία τῆς Γῆς
- καὶ τὸ ἐκ τῆς Γενέσεως σφάλμα 249
- καὶ τὰ δι' αὐτὴν μέσα 249-50
- καὶ πρὸς Εὐρώπην πορεία 250
- Ἐπίκουρος: πολὺ παρεξηγηθείς 472
- Ἐπιμέλεια ἀσώφων ἐν ὑψηλοῖς κατὰ τοῦσδε καιροῦς
- περὶ τὴν ἀπόκριψιν Ἀληθείας καὶ συγκάλυψιν ψεύδους 50-1
- Ἐπιστήμαι:
- αἰ θετικά, πασῶν τιμώταται 317
- καὶ σχετικά τέχνη:
- ἀνεξέλεγκτοι πλέον ὑπὸ τῆς εἰς Θεὸν πίστεως 210
- ἐπίδοσις ἐν αὐταῖς τῶν Ἑβραίων
- ταύτης τὰ αἴτια 210
- οἱ "Χριστιανοὶ" *θηρησκευτικῶς* ἀπηξίουν αὐτάς 210
- ἐξ οὗ ἡ διόγκωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ταύταις ἀθέων 210
- οὐ μόναι εὐλογίαι ἀλλὰ καὶ δεινὰ μείζονα ἐπέρχονται δι' αὐτῶν 211
- Ἐπιστήμη:
- ἀναζητεῖ Νόμον, οὐ συζητεῖ Νομοθέτην 12
- αὐταντιδιαστέλλεται πρὸς τὸν Λόγον 45
- συντηρεῖται ὡς ἀναζητήσις νόμων 87
- Ἐπιστήμονες:
- σκοπίμως βωβοὶ πέρι:
- εὐρημάτων ἐκ τῆς Νευτωνεῖου βαρύτητος 23
- Λόγου 12
- ὑπολογισμοῦ πιθανότητων ἀληθείας προτεινομένων θεωριῶν 12
- Ἔργα:
- δι' αὐτῶν βιάζεται καὶ ὁ Οὐρανός 319
- ἐλευθερίας οὐ δουλείας παράγωγα 316
- Θεῷ ἀρεστά 316
- καὶ Ἕλληνες:
- διχα ταῖς φρεσὶ παραπαίουσιν ἀδρανοῦντες 319
- καὶ διὰ χειρῶν ἐνεργούμενα, τοῦ Πνεύματος πάντα 319
- πάντα κατὰ τὸ ψυχῆς μέτρον 341
- πολιτισμοῦ καὶ προσευχῆς:
- συγκρινόμενα 316-7
- Ἔργασία καὶ πλοῦτος
- καὶ ψευδελλήνων παράνοια 300
- Εὐαγγέλιον Τελειότητος:
- ἀκατάληπτος *ἐπὶ σκοπῷ* διοικητικῶς ἢ γλώσσα αὐτοῦ γέγονε 385
- πολίτου γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ ἑλληνιστὶ κατεγράφη 385-5
- ὑπ' ἀνοήτων σκοποῦντων κακὰ περιττὸν καταστάν 385
- τοῦ ἐλθόντος Χριστοῦ ἑλληνιστὶ κατεγράφη 385
- τῶν Ἰουδαίων, περισχόν τὴν περὶ Χριστοῦ προφητείαν ἑλληνιστὶ μετεφράσθη ἵνα σωθῆ, διαστραφέν κατὰ τὴν Μασοριτικὴν ἀνασύνταξιν 385
- Εὐδαιμονία:
- ἡ ἀληθὴς αὐτῆς φύσις 471
- καὶ ἡ μεγίστη ἐπ' ἀπόλυτον ἀπλότητα ἑλληνίδος ψυχῆς ταραχὴ 471
- μισθηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀπ' Ἰουδαίας ἐφορμισάντων 471-2
- καὶ ἡ περὶ αὐτὴν ἐπιθυμία Θεοῦ 472-5
- καὶ ἡ ἀσιατικὴ καὶ "ἑλληνορθόδοξος" πρακτικὴ 472
- Πνεύματος καὶ ἡ αἴσθησις ἀπολαύσεων 472
- τελειότης καὶ ἄσκησις βίας 474-5 καὶ σημ.
- Εὐθύνη τῶν πολιτῶν
- οὐδέποτε ἐξαντλεῖται 321
- Εὐρωπαϊὸν ἀφίξις ἐν Εὐρώπῃ
- πιθανῶς ἐξ Ἰνδίας διὰ Περσίας 249
- Ζεὺς:

- αί κατά τοὺς Ἑλληνας Αὐτοῦ ιδιότη-
τες 125
- Ἑλλήνων Θεὸς Τελικὸς Ὑψιστος ἀπὸ
τοῦ Κόσμου ἐκβαλὼν ταπεινά 124
- καὶ Λητῶ γενιώσιν Ἀπόλλωνα 126
- καὶ Μῆτις-Φρόνησις γενιώσιν
Ἀθηνᾶν 126
- καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Χριστοῦ:
— ἀρχικὴ παρανόησις καὶ ὑστέρη-
— ἀποδοχὴ 378-9
— διαμάχη περὶ σωτηρίας κατὰ χά-
— ριν ἢ ἔργα 379
— οὐδόλως ἦσαν Θεὸς ὁ καταδειχ-
— θεὸς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ 379
- Ὀλύμπιος 78 σημ.
- Πατὴρ "θεῶν" καὶ ἀνθρώπων 130, 135
- τὴν ἀδικίαν μισῶν 77
- Ζεὺς-Θεός-Deus:
— λέξεις ἀπολύτως ταυτόσημοι 131 καὶ
— σημ., 134, 287, 379-80
- Ζωή:
— ἀγνωστος ἢ χρησιμότης τοῦ δια-
— σπάρτου αὐτῆς 92
- ἀξία καὶ σπάνις αὐτῆς 87
- καὶ ἡ ηλικία τοῦ σύμπαντος 94
- καὶ μετ' ἀλλαχού νοημόνων ἐπικου-
— ρωνία 94
- καὶ συνιθῆκαι ταύτης παράγωγοι 94-5
- καὶ τὸ ταύτης ἐν τῷ Κόσμῳ διάσπαρ-
— ττον 91
- καὶ σκόπιμοι ἐπινοήσεις περὶ προε-
— λεύσεως 86
- ἀθεϊστικαὶ τούτων αἱ βάσεις 87
- τὸ ταύτης διάσπαρτον βάλλει κατὰ
— τοῦ Λόγου 91-2
- Ἑγεσία παντοειδής:
— αἰσχροῦς ἀγνοοῦσι τὸ Θεοῦ θέλημα
— 339
- προάγουσιν ἐπὶ κακῷ, ἀρνούμεναι
— πρῶτον τιθέναι τὸ Πνεῦμα 340
- Ἠθικὴ:
— μελετᾶ πλέον μόνην τὴν χρῆσιν τῆς
— ὕλης κάγωσε τὴν παιδείαν τοῦ
— πνεύματος συμπλέουσα τῇ γενικῇ
— ἀθείᾳ 209
- ὡς καὶ τὴ μέσον ἐπὶ σκοπῷ 286
- Ἠλεκτρόνια:
— παλλόμενοι περὶ τὸν πυρῆνα φλοιοί 36
- ὑποδηλοῦσι τὰ δύνατον τῆς ἕως
— βαθυτάτων μελέτης τῶν ἐν τού-
— τοις συντελουμένων 39
- Ἠλύσια:
— ὅπου Λόγῳ συνδιαλέγονται Δίκαιοι
— 106
- Πνεῦμ' ἄρ' εἰς χοῦν οὐ κατατίθεται
— 106
- Ἡρα: ἐρίζουσα περὶ γῆνα 126
- Ἡσίοδος 116
- ἡ διὰ τῶν αὐτοῦ λόγων καταφαινο-
— μένη προτέρα Ἑλλήνων θεολογία 116
- Θάνατος "ζῶντος" ἀνθρώπου:
— ἡ ἀδράνεια πνεύματος 260
- Θεμελιώδη σωματί-
— α (ἰδὲ καὶ Δημοκρίτειον ἄτομον):
— μέγεθος αὐτῶν 30
- Θεογονία Ἑλλήνων 122
- ἄνθρωπος διὰ τῶν ἑαυτοῦ κρίνει 122
- ἀντίληψις Ἑλλήνων περὶ Θεοῦ 122
- δι' ἐλλόγου Δικαιοσύνης διειργα-
— σμένη 124
- Ἀθηνᾶ καὶ Ἀπόλλων 122
- Γαῖα καὶ Οὐρανός 122
- Γαῖα καὶ Χάος 121
- Γαῖα ὑποκινούσα τὸν Κρόνον:
— ἐν ταυτῷ ἐπὶ καθαρόν καὶ ἐκδικη-
— σιν 124
- Γίγαντες, Κύκλωπες καὶ Τιτᾶνες 122
- ἐργώδης Θεολογία 379
- Εὐρυνόμη: Γαίας ἕτερον ὄνομα 123
- Ζεὺς 122
- Κόσμου ἀπὸ τοῦ Χάους προέλευσις
— 121-2
- Κρόνος καὶ Ζεὺς 124
- ἐξορία ἀμαρτησάντων 124
- Κρόνος καὶ Ῥέα 122
- Κρόνου κατ' Οὐρανοῦ ἀμαρτίας ἀπό-
— πλυσις 124
- Λόγου Θεολογία
- οὐ διὰ παῖδας μῦθος γερόντων 124
- Οὐρανοῦ καὶ Γαίας τέκνων κατάπο-
— σις:
— καθαρός τοῦ Κόσμου ἀπ' ἀκαθάρ-
— των 124
- Πορεία πνευματικῆ:
— ἀπὸ τῆς Γαίας πρὸς Οὐρανὸν καὶ
— Πατέρα Θεόν 123
- συνειδητῆ ἢ ἀποβολῆ τῶν χθονίων 122
- ὥστε Τέλειος ἀποδοθῆ ὁ Θεός 122
- Φῶς Λογικόν:
— πορεία πρὸς τοῦτο 122
- Θεολογία:
— ἀρχαία καὶ νεωτέρα:
— δηλοῖ τὸν ὄντως πιστευόμενον ὡς
— Θεόν 416
- ἐκτενεῖς ἱκεσίαι ἀφέσεως ἀμαρτι-
— ῶν δεῖγμ' ἀπιστίας συνθλίβον ψυ-
— χᾶς 416
- ἔλλογα ἔργα δραστικά εἰσι προσ-
— ευχαί 416
- κάλλιον διὰ τῶν βίων ἐμφαίνεται
— 415-6
- διακρίνει καὶ θεμελιοῖ τοὺς πολιτι-
— σμούς, προσδιορίζει τὴν ἀξίαν αὐτῶν
— 416
- ἐθνῶν, αἰεὶ βραδέως ἐξελισσομένη 118
- Ἑλλήνων:
— βαθεῖα ὡς τὸτ' ἐνῆν τῶν θείων
— περιγραφῆ 135
- ἔλλογος ἢ ἀρχαία 115 κ. ἐ.
- ἡ κατὰ κείνους Ἀγία Τριάς 128
- καὶ ἡ Χριστιανῶν κατανόησις
— 128-9 σημ.
- καὶ Ἄγιον Πνεῦμα 136
- καὶ ἀγωγή τῶν ἀνθρώπων 127

- παρανόσεις καὶ κατ' αὐτῆς μένος τῶν ἀπ' Ἀσίας ἐξορησάντων 128-9
- περὶ Θεοῦ-Λόγου λόγος ψηλαφητός 126
- προσπάθεια ἀπαλλαγῆς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ παντὸς ὑπόπτου στοιχείου 125
- Ἰουδαίων:
 - μυρὶ' ἀσεβῆ κατὰ τοῦ Θεοῦ ὑπαίσισται 125
- καὶ ἀπόλυτα Λογικὰ βέβαια 134
- καὶ Θεογονία Ἑλλήνων 118
- καταφατικὴ καὶ ἀποφατικὴ 134
- Πνεύματος Ζώντος:
 - ὁ Ἑλλήνων Παιδείας σκοπὸς 261
- Χριστιανῶν:
 - ὡσαύτως χρῆζουσα καθαρῶν 125
- Θεολογίας Ἑλλήνων καὶ Χριστιανῶν σύγκρισις 133 κ. ἑ.
- Θεολογιῶν καὶ θρησκειῶν σύγκρισις ἀπαραιτήτως 128
- Θεολόγοι: τίνες ἦσαν σοφώτεροι 382
- Θεολόγων ἀγνόησις τοῦ συνόλου ἀνθρώπου 99
- "Θεολόγων" βαρεῖα παρανόσεις περὶ Κόσμου 476-7
- Θεός:
 - ἀπλοῦς ὁ Αὐτοῦ Λόγος,
 - πολυσχιδῆς ἢ κατ' Αὐτοῦ ἀπιστία,
 - δρᾶσαι τὰ "χριστιανικὰ" κράτη 405
 - ἄρα: παντελῆς ἢ ἀπουσία ἀπροσδιοριστίας καὶ τυχαιότητος 505
 - ἀρεταὶ καθ' Ἑλληνας τοῦ Θεοῦ 127
 - βαρβαρότητας διατάσεων: ἰδέα ἀσιατικὴ 103
 - γεωμετρῶν 25
 - διὰ Δικαιοσύνης τὴν Τελειότητα ὤρισε 310-1
 - διὰ τὴν περιφρόνησιν τοῦ "πορευθέντες μαθητεύσατε..." ἐπέτρεψε τὸν Μωαμεθανισμόν 335-6
 - ἀλλ' οὐδέποθ' οἱ "Χριστιανοὶ" εἶδον τοῦτο ὡς ὄνειδος! 336
 - διακρίνει προθέσεις καὶ ἀτελείας 478
 - οἱ ἀπ' Ἀσίας ἐλθόντες κατὰ τῆς Ἑλλάδος οὐ διὰ τὰ πάθη ἀλλὰ τὸ ἔργον ἔβαλον κατ' αὐτῆς 478
 - οὐκ ἠνέσχοντο τὸν ἐκείνης τρόπον λατρείας Θεοῦ! 478
 - οὐδὲ διὰ τῆς *φιλίας φιλοσοφίας* ἐπεζητήσαν διασαφῆσαι τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἀσιατικῶς ἐδογματίσαν 479
 - ἐν τῇ Γενέσει δηλοῦται ὅτι φοβεῖται τὸν ἄνθρωπον! 237
 - ἢ διὰ τοῦ συγκρητισμοῦ καὶ τῆς σχετικότητος σύγχυσις ἀπιστίας καὶ "πίστεως" 43
 - Καθαρὸν Τέλειον Πνεῦμα καὶ Πρόσωπον 124
 - καὶ Ἄνθρωπος:
 - Νόμον τῷ δευτέρῳ ὁ Πρῶτος οὐκ ἐπιβάλλει ἀλλ' ὑποβάλλει 289
 - πῶς ὡσαύτως Οὗτοι παρανοοῦνται 80
 - καὶ ἄνισος ἀνθρώποις τάλαντων διανομῆ 330
 - τάλαντον σεβαστὸν μέγιστον ἢ θεία τούτων καταγωγὴ 330
 - καὶ Δικαιοσύνη 44
 - καὶ Ἐπιστήμη τελεία 477
 - καὶ ἔργα πολιτισμοῦ καὶ λατρευτικοὶ λόγοι 203
 - καὶ θρησκεία:
 - κατ' αὐτήν, *μόνος σὺ λέγεις* περὶ Ἐκείνου 104
 - καὶ ἡ ἀγωγή πολιτῶν 330
 - καὶ ἡ τελειότης τοῦ Κόσμου 330
 - μὴ προσωποληπτῶν, ἀδυνατεῖ δοῦναι νοῦν δόκιμον καὶ ἀδόκιμον 110
 - ξένη Αὐτῷ ἢ ἀπουσία τῆς πραγμάτων ἐρεύνης 360
 - οὐ φοβεῖται τὴν ἔρευναν καὶ *ὑπέλαβε* ταύτην κατὰ τὴν Κόσμου σχεδιάσιν! 360
 - οὐδὲν ποιεῖ περιττόν 198, 510
 - ὁ φυσικὸς ἀναγωγῆς πρὸς Αὐτὸν τρόπος 310
 - πάνσοφός τε καὶ παντοδύναμος
 - οὐκ ἔστιν ἄνευ τοῦ Λόγου 149
 - οὐ μείγνυσιν ἔλλαγα καὶ παράλογα 149
 - πᾶσι δίδωσιν εὐκαιρίαν μεγαλοσύνης 312
 - Πνεῦμα, Πρόσωπον "Ἐν, Πλήρες, Τέλειον, Λόγος 360
 - δι' ἀκρισίας τάδιαρέτου τούτων ἢ ἀρησις 360
 - δι' ἧς καὶ ἡ περὶ τῶν ἠθικῶν παρανόσεις 360
 - Πρόσωπον "Υψιστον: Πνευματικὴ τοῦ Λόγου Οὐσία 134
 - σου ἔστιν ὁ εἰς ὃν ὡς πιστεύεις 104
 - διὰ τοῦτο γὰρ ἔστι *δοκουμένη* Θεοῦ καὶ Λόγου διάστασις 104
 - τὸ *δῆθεν* Αὐτοῦ ἀκατάληpton,
 - αἱ ἐκ τούτου ζημίαι τῆς πίστεως 401-2
 - καὶ αἱ εὐθῆναι τῶν Βυζαντινῶν 402
 - τὸ Καλὸν μόνον τῷ Κόσμῳ εἰσήγαγε 373-4
- Θεὸς Δημιουργός:
 - θετικὸς ἐπιστήμων καὶ μηχανικὸς οὐκ ἐφείσατο κόπου δημιουργίας 477
 - "ἀριστοκρατικότης" καὶ χειρωνακτικὴ ἐργασία 477
 - καὶ φυσικαὶ ἀνθρώπων ἀναπηρία 478
 - ὑποδηλοῦσι τὴν *νόμων ἀφευκτον δρᾶσιν* καὶ συνεύρεσιν παραγόντων καὶ συνθηκῶν ἄγουσῶν εἰς αὐτάς 478
 - ἢ ἐπιστήμη ἀνακαλύπτει φευκτάς καὶ φευκτέας αἰτίας ἀσθενειῶν εἰσαγομένης διὰ τοῦ τρόπου τοῦ βίου: 478

- ό τρόπος του βίου ού καθίστησιν ύπεύθυνον δι' αὐτὰς τὸν Θεόν 478
- ό θάνατος μόνας θανατοί τὴν άσωτεϊαν καί άγνοιαν 478
- άληθώς άμαρτία γονέων "παιδεύουσι" τέκνα 478
- αί ποσοστικώς *όλίγα* άναπηρία ούκ άγαθή μόνη τύχη, αλλά *Θεοῦ νόμῳ* εισάγονται! 478
- διά τῆς γενικῆς άταξίας ἡ τάξις υγείας *ούκ* έγκαθίσταται! 478
- Θεός καί Λόγος:
- παράλογον τὸ διαχωρίζειν αὐτούς 13
- τούτου συνέπεια:
 - τὸ διαφυγόν σφάλμα περί τὴν βασιλείαν Θεοῦ 14 κ. έ.
 - ἡ σύγχυσις περί τὸν χοῦν καί τὸ Πνεῦμα 18
 - ό χωρισμὸς Θεολογίας καί Ἐπιστήμης καί ἡ εισαγωγή παραλόγων θεωριῶν 18
- Θεός καί Χριστός:
- *άδύνατον* ταναπόδεικτον τῆς Αὐτοῦ
 - Ἐπουσίας, εἰ οὐκ Αὐτός έστι, Παρουσίας, εἰ Αὐτός έστιν· *ἀρα μωρία* ἡ έπ' αὐτῷ έμμογή 371
 - άνευ Λόγου *οὐδέν* έλλογον ίσταται, Αὐτὸς δ' οὐκ έν τῷ κενῷ αἰωρεΐται· *ἀρα* καιρὸς τοῦ μωροῦς γινῶναι 371
 - διά τῶν *έλλόγων* νόμων τοῦ Κόσμου ό Θεός άποδείκνυται 372
 - ἡ άβρότης "πιστῶν", ἡ κοινωνίας "γαλήνη" καί ἡ "τάξις" τοῦ γενικοῦ ψεύδους 370-1
 - ἡ άπόρριψις τῆς κατ' άπόδειξιν ύπάρξεως τοῦ Θεοῦ *συνειδητῶς άπό παντός χαλινοῦ έλευθέραν* έπιθυμεί τὴν γενικὴν *άταξίαν* πραγμάτων! 371
 - ἡ διά πίστewς γενομένη συζήτησις δι' *άποδείξεως* νῦν *άναγκαία* 370
 - ἡ έμμογή μόνη τῇ "πίστει" δηλοῖ τὸ *τραγικόν άσυγχρόνιστον* ταύτης 370
 - ἡ "πίστις" ένέχουσα τὸ *άμφίβολον*, άποποιουμένη τὸν Λόγον, *στενά* ποιεί τὰ έαυτῆς όρια 371
 - ἡ "πίστις" έπὶ τῇ άπό τούτου τοῦ κόσμου Θεοῦ Βασιλεία κατὰ πάντα σαθρά:
 - ότι ἡ Δικαιοσύνη *ούκ* έστιν άπό τούτου τοῦ κόσμου, οὔτε Μεσίαν άπέστειλεν άν ό Θεός διά τὰ τούτου τοῦ κόσμου! 374
 - *ούχ* ύπὸ θεία κριτήρι' έκριναν τὸν Χριστὸν οἱ Ἐβραῖοι 375
 - παραδοῦς τῷ ἀνθρώπῳ τὸν κόσμον τοῦτον τούτου κατέστησε κύριον, *άμ' οὖν κατὰ Λόγον καί λογοδότην*, *άλλ'* αὐτὸς *οὐδέν* έτι περί τούτων κατέγραψεν έν ταῖς αὐτοῦ "Ἁγίαις Γραφαῖς" 374
 - *ούχι* πέραν ἀνθρώπου κατανοήσεως: ἡ ὅλη Θεοῦ δύναμις καί ἡ Χριστοῦ άναμαρτωλότης 368-9
 - *ἄς* οἱ *ράββινοι* άπέρριψαν 369 καί σὺν αὐτοῖς πάντες οἱ συκοφάνται 369-70
 - ποθεῖ μόνα τὰ δέοντα 368
 - *άλλά* δι' *άλλα* άνεμένετο ό Μεσί-ας! 368
 - *σατανικὸς* ό κατ' Αὐτοῦ συσταθεῖς διά τῆς "τέχνης" χορὸς 370
 - Θεός, Νόμος, Λόγος καί λόγος 306
 - Θεός τε καί Ἄνθρωπος:
 - ό Ἄρχετύπος Λόγος 107
 - Θεός Τέλειος προϋπάρξας Τέλειος αἰε παραμένει 180
 - Θεός Φίλος ἀνθρώπου:
 - *ίδέα* τῶν "χριστιανῶν", ἡ μόνων Χριστοῦ καί Ἑλλήνων; 103
 - Θεός-Λόγος:
 - *άδήλωτος* έν τῷ Συμβόλῳ τῆς Πίστεως! 327
 - *όθεν* πᾶν κακὸν *έκτοτε* 327
 - *άποκλείει* τὴν διαρχίαν 241
 - διά τοῦ Κόσμου *έξέφρασεν* *έαυτόν* 77
 - καί τὰ *έλλογα* τῆς λατρείας 241-2
 - τίς ἦν *άν* Θεός *ά*Λογος; 241
 - Θεοῦ
 - *άγαθότης* καί προσδοκία 481
 - καί *μισάνθρωπ'* *άπό* "θεολόγων" *άκούσματα* 481
 - καί ό *άρχαιος* καί "χριστιανικὸς" *κόσμος*:
 - κρῖνον κατὰ τὸν βίον, τὰ *έργα*, τὴν αὐτῶν ποιότητα καί ποσὸν τίς αὐτῶν *έγγύτερον* τοῦ Θεοῦ *άληθώς* ἦν 481-2
 - *άγαθότητος* καί *ύπομονῆς*
 - *όρια* τε καί *πρόκλησις* 199
 - *άναμονῆ* καί τὸ τέλος τοῦ Κόσμου 199
 - *άνοχή*
 - καί *βλασφήμων* *αὐθάδεια* 350
 - οὐκ *άπέλιπε* δι' *άνθρωπον* *συστελλόμενον* 349
 - *άπόδειξις*
 - *δοκουμένη* ἡ *άδυναμία* αὐτῆς 148
 - καί τὸ *δέον* 77
 - τὸ *ψεύδος* τῆς *άδυναμίας* *ύπάρξεως* ταύτης 41
 - *άποκήρυξις*:
 - ἡ *ύπὸ* τῶν *διασημοτάτων* *συγχρόνων* Ἰουδαίων *πασίγνωστος* 99
 - *ύπὸ* τῶν Ἑλλήνων *οὐδέποτε* *γενομένη* 99
 - *βασιλείας* *έπικειμένης*,
 - ό *Κύριος* οὐ *βραδύνει* 196
 - ἡ *προσμονή* *γεμίζει* τὸ κατ' Ἰωάννην 195
 - *βλασφημία* *άπο* *άσκοπον* *λέγειν* τὸν Κόσμον 198
 - *βουλαί*:
 - καί Ἄληθεια 483
 - καί *Λογικῆ* *Γινῶσις* δι' ἧς *φίλος* Αὐτοῦ *ό* *άνθρωπος* *γίγνεται* 483
 - *παρὰ* τοὺς "θεολόγους" *γνωσταί*,

- οὐκ ἄγνωστ' εἰσὶ 483
- Δίκαιον καὶ ἱερεῖον ἀνθρώπων 105
 - Δικαιοσύνη ἀναμφίβολος 198
 - ὡς καὶ ἡ ταύτης ἀπόδοσις 198
 - Ἐνανθρώπησις: 142 κ. ἐ.
 - ἀναγκαῖα γενέσθαι ὑπὸ τινος ἔχοντος κατάγνωσιν πάσης τῆς μαρτυρίας 142-3
 - οὕτω γνωστῆς πᾶσιν ἡμῖν 143
 - ἀναγκαῖα πρὸς δῆλωσιν τῆς ἐλ-Λόγου προτιμήσεως τοῦ καλοῦ 142
 - καὶ *δικαίαν* τοῦ κακοῦ ἦτταν 142
 - διατὶ οὐ μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων 156
 - ἐσκόπει τὸ κατὰ κρίσιν καὶ σοφίαν ἀκούσαι ἡμᾶς τὰ Κεῖνου σοφά 357
 - ἡ παρουσία *ἀντιπροσώπου*/Μεσσί-ου περιορίζει τὴν ἀνθρώπου ἐλευθερίαν 151
 - καὶ Ἰησοῦς Ναζωραῖος Χριστός 151
 - καὶ λαῶν ἀνισότης τιθέασι τὸ πρόβλημα τῆς μεταξὺ τίνων ἐλεύσεως 153
 - Καινὴν εἰσήγαγεν ἐποχὴν 361
 - οὐκ ἀπρηχάωσε τὴν Ἑλλήνων Παιδείαν, μαρτυρουμένην διὰ τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ οὐχὶ τῶν Ἰουδαίων ἀλλὰ τῶν Ἑλλήνων, 361
 - σκοποῦσαν Τέλειον Πολίτην ποιῆσαι τὸν κοινὸν ἄνθρωπον! 361
 - κατὰ τούτων πολεμοῦσιν οἱ πο-νηροὶ 361-2
 - καὶ τελειότης τοῦ Κόσμου 151
 - πληροὶ ἕως ἀπωτάτων καὶ τὴν ἀνθρώπου ἐλευθερίαν 151
 - ἐπιθυμία περὶ σωτηρίαν ἀνθρώπων καὶ τὸ μὴ ὄν "μυστήριον" τῆς ἀγωγῆς "χριστιανῶν" 493
 - ἡ βαθυτάτη Οὐσία
 - οὐκ ἔστι "λεπτομέρεια" 180
 - θέλημα:
 - δῆλον διὰ τοῦ Κόσμου 77
 - καθαρῶς ἀσιατικὸς ἅπας ὁ μὴ ἑλλη-νικὸς περὶ Αὐτοῦ λόγος 118
 - καὶ ἐπιστήμης διάστασις βάρβαρος 240
 - κατάγνωσις οὐκ ἀδύνατος, ἀλλ' ἐξ ἀπιστίας καὶ ἀδιαφορίας, 139-40
 - κλήσις, ἡ ἄρα κλίσις ἀνθρώπου; 113
 - λάτραι:
 - πῶς οἱ μὴδὲν περὶ Λόγου γινώσκοντες; 108
 - "μυστήρια" ἢ Θεὸν-Λόγον-Πρόσω-πον προσκυνεῖτε; 108-14
 - ὀντότης καὶ ὑπαρξίς:
 - οὐ κατ' εἰκασίαν, ἀλλ' ἀπόδειξιν 138
 - παρουσίας αὐτοπροσώπου ἀνάγκη 148
 - πέρι: κακαὶ "χριστιανῶν" ἀντιλήψεις 168
 - Τριαδικότης καὶ "Χριστιανῶν" αὐτῆς παρανόησις 175
 - Τριαδικῶν πέρι: συζήτησις 177 κ. ἐ.
 - τρόπος δοκιμασίας ἀνθρώπων:
 - μόνον πνευματικὸς, τὰ λοιπὰ βαρ-βαρότητες 84
 - Θεοῦ-Λόγου μορφαί:
 - ὁ Ἔσω, ὁ Ἐξω καὶ ὁ Ἐμπνέων 138-9
 - Θεωρία περὶ
 - "δικαίου" πολέμου: "χριστιανικῆς" προελεύσεως 42
 - προληπτικῶν "δεδικαιολογημένου" πολέμου ἐβραϊκῆς προελεύσεως 43
 - Θεουκιδίδης 296
 - Θρησκεία
 - βλασφημοῦσα τὸν Θεὸν-Λόγον 82
 - καὶ μοιρολατρία 82
 - κατασκευὴ ἐμπειρίας 82
 - πῶς αὕτη ἐλλόγως ὀρίζεται 238
 - χριστιανική:
 - οὐκ ὠκοδομήθη στερρῶς ἐπὶ δύο ποδῶν 129-30
 - τούτου συνέπεια ὁ Μεσαίων 130
 - ὡς ἐθνικιστικὴ καπηλεία 160-1
 - οὐδὲν προσφέρει τῇ κοινῇ ἀναζη-τήσει ἐλλόγου Θεοῦ 161
 - Θρησκεία Χριστοῦ:
 - διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν ἀσιατῶν "θεο-λόγων", οὐδέποτε παρέσχεν ἐπιχει-ρήματα Λόγου ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ 498
 - καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἀθεία 499
 - Θρησκείαι μονοθεϊστικαί:
 - ἡ "θεολόγων" ἀνοησία
 - ὑπέδειξεν αὐτὰς τοῖς πολλοῖς περιπτὰς 211
 - καὶ ἐπήνεγκε τὰ κατ' ἀνθρώπων δεινὰ 211
 - Θρησκειῶν
 - ἀπὸ τοῦ Λόγου διάστασις
 - χάριν τοῦ συναισθήματος 158 κ. ἐ.
 - ἀρχηγοί:
 - ἀπατηλαὶ αἱ αὐτῶν ἐπικλήσεις 159-60
 - οὐδόλως περὶ Θεοῦ διαλέγονται 158-9
 - οὐσιαστικὴ ἢ περιφρόνησις Λόγου 117
 - Θρησκευτικὴ εἰσβολὴ τε καὶ μίση 104
 - Θρησκευτικοὶ πόλεμοι: Ἀνατολῆς διαρ-κὲς ἔθος! 454-5
 - Ἰδεῶν μεγίστων παραγωγή 297
 - Ἰεζεκιήλ:
 - περὶ νεκρῶν προφητεία 186
 - ἀδιανόητος ἢ ἀναστολή περαιώσε-ως τῶν κατ' αὐτὴν περιγραφόμε-νων 193
 - καὶ ἡ δῆλωσις τοῦ Χριστοῦ ὅτι ἤγγικεν ἡ Θεοῦ βασιλεία 193
 - ἀλληγορία καὶ ὑπόσχεσις 187
 - ἀνάλυσις ταύτης 187 κ. ἐ.
 - διάκρισις ἐν αὐτῇ τοῦ φυσικοῦ καὶ πνευματικοῦ χρόνου 191
 - διττῇ ἢ ἐννοία τῆς "γῆς Ἰσραὴλ"

- 187 κ. έ.
 — δύο τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα πνεύματα 188
 — ἤδη πεπληρωται τὰ ὡς ἄνω προφητευθέντα 194
 — ὅτι οὐ δὶς τὸ αὐτὸ ποιεῖ ὁ Θεός 194
 — καὶ τὸ περὶ αὐτὴν χρέος τῆς Ἐκκλησίας 192
 — "λελάληκα καὶ ποιήσω": αἱ περὶ αὐτὸ ἀπαιτήσεις 189
 — μέχρι τίνος σημείου ὁ προφήτης παρέστη 189
 — τὸ ἄμεσον ἐπικείμενον τῶν κατὰ ταύτην συντελουμένων καὶ τάδιανότητον περαιτέρω ἀναμονῆς 189, 192
- Ἰερὸς πόλεμος:
 — καὶ Ἰσλάμ 43
 — καὶ Σταυροφορίαι 43
- Ἰερουσαλήμ ἐπίγειος καὶ Οὐράνιος:
 — ἡ περὶ αὐτὴν δεινὴ παρανόησις 291 σημ.
- Ἰησοῦς Ναζωραῖος:
 — δύο οἱ λόγοι δι' οὓς ὡς Χριστὸς καταγγέλλεται 144
 — ἡ Αὐτοῦ καὶ ἡ κατ' Αὐτοῦ μαρτυρία 144 κ. έ.
 — τὰς τιμὰς τῷ Ἁγίῳ Θεῷ ἀποδοῦς, οὐκ ἄρ' ἦν ἐκ τοῦ ποιηροῦ 145
 — οὐδεὶς Ἰουδαῖος μείζον' Αὐτοῦ σὺν Θεῷ ἀντεποίησε 145-6
 — οὐδεμία ποτέ κατὰ τὸ Θεῖον Δίκαιον μαρτυρία ἀμαρτίας κατ' Αὐτοῦ κατετέθη 146
 — οὐδέποθ' οἱ κατὰ μόνην πίστιν κατήγοροι καὶ συνήγοροι Νομικοὶ τε καὶ Θεολόγοι συνήλθον ἐλλόγως ἐξετάσαι τὰ κατὰ Θεόν 146
 — τίνοι οὖν ἄρα Θεῷ ἀνατίθενται συμπροσευχαὶ ἀλλοθρήσκων, κυρίως δὲ σταυρωτῶν τε καὶ ζηλωτῶν; 147
- Ἰησοῦς Χριστός:
 — αὐτὸς ὁ Θεὸς ὅλος ἐνανθρωπήσας 178
 — διατὶ ἐνηθρώπησεν 178
 — ἐν σάρκινον σκῆνωμα, δύο τὰ ἐν αὐτῷ ἐλευθέρως ἐνούμενα Πρόσωπα 179
 — ἐλλειπὴς ἡ Αὐτοῦ ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς πίστεως παρουσιάσις 179
 — ἄγνωστος ἡμῖν ἡ δι' αὐτὴν Παραδείσου κατοικῶν ἀπώλεια 180
 — ἡ ἐν παντὶ ἐλευθέρα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Θεοῦ ἔνωσις 179
 — καὶ αἱ Λογικαὶ τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ κακοῦ ἀπαιτήσεις 178
- Ἰκτίνος 216, 296, 316
- Ἰουδαϊκὴ "ἐπιστήμη" καὶ "φιλοσοφία"
 — νῦν ἐπὶ παντὸς ἐνεργούσα 502, 505
 — καὶ ἀθείας ἐσχατον ἐπινόημα:
 — ἡ ἀξίων ἐξ ἰλύος προέλευσις 502
 — καὶ ἡ συντριβὴ τῆς θεωρίας αὐτῆς 505-6
 — καὶ ἡ αὐτοπώλησις ἀνθρώπων **on the cheep!** 502
- Ἰουδαϊκὸν αἰώνιον πνεῦμα:
 — διὰ τοῦ "χριστιανισμοῦ" πόλεμος κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος 454
 — εἶπε τὸν Καθαρὸν Λόγον ἐπινόησιν ἀνθρωπίνην καὶ τὸ συναίσθημα ἐκ Θεοῦ! 456
 — οὐδέποτε ἐπέτρεψε Λόγῳ ῥίζας βαθείας ἐν δυτικῇ Ἀσίᾳ βαλεῖν 456
 — παράλογος μεικτὴ ὑπὲρ ἑαυτῶν συναλλαγή μετὰ τοῦ Θεοῦ 453
- Ἰουδαῖοι
 — ἐπιμελῶς ἀποφεύγουσι μελετᾶν τὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αὐτῶν θεολογικῆς παραδόσεως ἐμφανίσιν τοῦ Χριστοῦ 208
 — καὶ Σωκράτους καὶ Χριστοῦ καταδίκαι 207, 465
 — κατὰ μεσαίωνα, κατὰ παρανόησιν ὑποσχέσεως, ἐπὶ ταύτην πᾶσαν τὴν γῆν εἶδον τὴν βασιλείαν 206
 — καὶ αἱ τοῦτου συνέπειαι 206
- Ἰουδαῖοι καὶ ἀθεΐα:
 — δραστικῶς οἱ μέγιστ' αὐτῶν αὐτῇ συμμετέχουσι προφανῶς ἀπὸ τῆς αὐτῶν παραδόσεως τὴν ὡσιν λαμβάνοντες 464
 — καὶ παρ' αὐτῶν ὁ "νέος Ἰσραὴλ" ἔλαβε τὸ ἀγωγῆς δίδαγμα περιφρονησας ἀπεριφράστως τοὺς Χριστοῦ λόγους καὶ τὰς περὶ Λόγου Ἑλλήνων διδασκαλίας! 464
 — κατὰ τὸ τοῦτων παράδειγμα ἡ μεσαιωνικὴ Ἐκκλησία ἐστράφη κατὰ τῆς ἑλληνικῆς Θεοανθρωπολογίας, μόνης πληρωθείσης ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ 465
 — τί αὐτοὶ πνευματικὸν ὠκοδόμησαν ἐν ἀναμονῇ τοῦ Μεσσοῦ; 465
 — (τί πνευματικὸν οἰκοδομοῦσιν οἱ "χριστιανοὶ" ἐν ἀναμονῇ τῆς Δευτέρας Ἐλεύσεως; 465-6)
- Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνας πρὸ τοῦ Θεοῦ:
 — οἱ πρότεροι διὰ τῶν Γραφῶν αὐτῶν προσωποληπτουῖντα τὸν Θεὸν λέγουσι 466-7
 — οἱ ὕστεροι οὐδέποτε ὑπενόησαν ἄδικον τὸν Θεόν 467
 — ἡ ἀπόδοσις παρ' αὐτῶν τιμῆς τῇ πατρίδι ἐνείχε τὴν Θεῷ ἐν αὐτῇ μόνῃ ὀρθῶς ἀποδιδομένην τιμὴν 467
 — οἱ Ἀθηναῖοι ἀνακαλέσαντες τὸν Ἀλκιβιάδην Θεῷ ἀπέδωσαν τὴν τιμὴν 467
 — οἱ λέγοντες εἰδωλολάτρες τοὺς Ἕλληνας οὐ μόνον ἀνοηταίνουσιν ἀλλὰ καὶ παρορώσι τὴν ὀδυνηρὰν δι' ἑαυτοὺς σύγκρισιν 467
- Ἰουδαῖοι καὶ ὁ Θεός:
 — πῶς Αὐτὸς ἐν ταῖς Γραφαῖς αὐτῶν

- διαφαίνεται 466
- πῶς κληρονομία πατέρων μεταβιβάζει μόνα πλεονεκτήματα: 466
 - καὶ Θεία Δικαιοσύνη 466-7
 - Ἰουδαῖοι καὶ "Χριστιανοί":
 - ἐν τινι μέλλοντι φυσικῶ χρόνῳ ἀναμένουσι συμβῆσεσθαι τὰ *τὰπ' ἀρχῆς συμβαίνοντα* ὑπεσχημένα τοῦ Πνεύματος 197
 - Ἰουδαῖοι καὶ Χριστός:
 - ἰουδαϊκῆ Χριστοῦ παρομοίωσις τῷ Σωκράτῃ 465
 - ἀλλὰ ποῖαν τιμὴν ἕως τοῦ νῦν ἀπέδωσαν τῷ Χριστῷ; 465
 - Ἰουδαιοχριστιανισμός:
 - σιωπηρῶς ἀρξάμενος αἶρειν κατ' Ἰουδαίων ἐπιθυμίαν τὸ ἐν αὐτῷ "σκάνδαλον" 453, 459
 - ἡ πρώτη ἐπὶ τούτῳ προσπάθεια διὰ τοῦ κατὰ τῶν Ἑλλήνων μένους τῶν "χριστιανῶν" 455-6
 - παρούσα ἀνάγκη μελέτης τῶν *βίβλιν γέντων παντελῶς ἀσυμβάτων* Ἑλλάδος καὶ δυτικῆς Ἀσίας στοιχείων 456
 - Ἰουδαιοχριστιανοί:
 - μειοῦσι τὸν Λόγον εἰς "λόγον" εἰσάγοντες οὕτω τὴν ἀθείαν 461
 - παραχρῶνται τῇ γλώσσῃ Ἑλλήνων 460-1
 - τοποθετοῦσιν ἑαυτοὺς ὡς διαμέσους Θεοῦ καὶ ἡμῶν 461
 - Ἰουδαϊσμός:
 - διαρκῆς τῆς Ἑλλήνων παιδείας διώκτης, καὶ διὰ τοῦ "Χριστιανισμοῦ" εἰσαχθεὶς κἀν Ἑλλάδι 173
 - καὶ ἀνθρώπων ἐπιθυμία: ὡς ἀνωθεν ἐντολὴ καὶ ἐπ' ἄλλων δικαίωμα 173
 - καὶ ἀπόρριψις τοῦ Χριστοῦ 174
 - Ἰουδαϊσμός καὶ Μωαμεθανισμός:
 - Θεὸν ὁμολογοῦσι, τοῦ Κόσμου ὅμως Κριτὴν σαφῶς οὐδένα ὀρίζουσι! 405-6
 - Ἰουδαϊσμοῦ καὶ Χριστιανισμοῦ
 - ἡ θεολογικὴ ἀξία νῦν ἐρωτᾶται, ὁμοῦ δὲ καὶ ἡ *προσωπικὴ* πίστις ἐκάστου 209
 - Ἰουδαίων
 - ἀπόρριψις τοῦ Χριστοῦ: ἐπίγνωστος ἐν χριστιανικαῖς κοινωνίαις, ἀνεπίγνωστος ἐπ' Αὐτοῦ συγκεντροῦ πάντων τὴν προσοχὴν 207-8
 - οὐδόλως ἀπαντᾷ τὸ ἰουδαϊκὸν *Θεολογικὸν* ζήτημα 207-8
 - ἀρχαῖαι βολαὶ κατὰ τοῦ Θεοῦ: ἐμμένουσαι ὡς καὶ δι' "ἐπιστήμης" 108
 - διασπορά:
 - πνευματικῶς ἐπιζήμιος διὰ τοὺς λοιποὺς διὰ τὰμφίβολα Λογικῶς ἰουδαϊκὰ "φῶτα", πολιτισμικῶς ἐυεργετικὴ δι' αὐτοὺς 155
 - εἰς Παλαιστίνην ἐπιστροφή: ἱστορικῶς οὐδέποτε μαζικὴ 100
 - ἐκ Παλαιστίνης διωγμοί: ὑπὸ Βεσπασσιανόν, Τίτον καὶ Ἀδριανόν 100
 - ἐν Χριστιανικαῖς κοινωνίαις διασπορά:
 - αἰτία κυρία ὁ σιωπηρὸς θεολογικὸς πόλεμος 100
 - Ἰουδαίων καθ' Ἑλλήνων
 - συσκοφαντία ἐπ' εἰδωλολατρεία, ὡς ἀλήθεια ἀνοήτως πιστευομένη 498
 - Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων σχήματα βίου 173-4
 - καὶ τῶν ἐπέκεινα πραγμάτων θεωρήσεις 174
 - καὶ πρόσδοσις τῇ ἕλθῃ θεῶν ιδιοτήτων ὡς *δήθεν* θεολογικὸν διάνοημα 174
 - Ἰσοκράτης: 225-6
 - καὶ τὸ Ἑλλήνων ἐνιαῖον καὶ γηγενές 225
 - καὶ ὕστεραι περὶ τῶν τοιούτων παρανοήσεις 225
 - Ἰστορία: ἐπ' ἄριστα ὡς ἡμίσεια:
 - δημόσια καὶ κατ' ἴδιαν γενόμενα πράγματα 296
 - Θουκιδίδου: διήγησις καὶ συγγραφικὸς κόπος 296
 - ἱστορήσις πράξεων Περικλέους καὶ καταγραφὴ κατασκευῆς Παρθενῶνος 296
 - περιγραφὴ τῆς καταστροφῆς τῆς Ἑλλάδος ἀκτῆς ἢ τῆς δημιουργίας αὐτῆς 296
 - Ἰστορίας
 - παράτασις δισχιλιετῆς μείζονα δηλοῖ τὰναμενόμενα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἀφ' ἡμῶν 155
 - παράχρησις:
 - περιγραφὴ τῶν δεινῶν ἀντὶ τῆς καταγραφῆς τοῦ τρόπου δημιουργίας τοῦ πολιτισμοῦ 295
 - Τελείωσις 65
 - ἀπὸ καταβολῆς ὠρισμένη 310
 - κατὰ θεῖαν Δικαιοσύνην 330-1
 - πρὸς αὐτὴν ἡ ἐμφανὴς πορεία πραγμάτων 331
 - Ἰφίγενείας θυσίας:
 - ἐπὶ δοκηθέντι θεῖῳ θελήματι 264-5
 - καὶ θεία διάσωσις ἐν Ταυρίδι 265
 - καὶ σύγκρισις θυσίασεως Ἰσαάκ 265
 - Ἰωάννης ὁ Ἀπόστολος 109
 - Καθεστῶς παρουσῶν ἀντιλήψεων 115
 - Καθηγηταί:
 - τὸ δεινὸν πρὸ αὐτῶν δίλημμα 60-1
 - τοῦ κόσμου ἐπὶ τὸ μῆδεν 77
 - Κακόν:
 - ἀναγκαῖον *δινητικόν* τοῦ Καλοῦ ἀντιείδωλον τηρεῖ τὴν πρακτόρων ἐλευθερίαν, δι' ἧς καὶ ἡ ἀγιότης

- παράγεται 374
 — αὐτοῦ ἄνευ ἄκοσμος ὁ Κόσμος ἦν ἂν καὶ ἡ ἀγιότης ἀδύνατος 374
 — αὐτοῦ ἄνευ, ὁ ἄψυχος κόσμος 150
 — *δυνητικὸν* αἰτιατὸν τῆς ἐλευθερίας 150
 — ἐν τῷ Κόσμῳ:
 διὰ δεινῶς παραλογιζόμενων ἀνθρώπων 150-1
 — κορυφοῦται:
 — ὁ κρίνων Κριτῆς βλασφημεῖται 167
 — ποῦ αὐτὸ ἐλλοχᾷ 351
 — ἡ ἀπὸ τούτου ζημία καὶ ἡ ἀνάγκη συνέσεως 351
 Καλλικράτης 216, 296, 316
 Καλὸν καὶ κακόν:
 — ἐνοχῆ, πτώσις, Δικαιοσύνη 165
 — καὶ ἐνοπλος πόλεμος 164
 — καὶ καταστροφαί 164
 — συνεχῆς μεταξύ τῶν ὁ πόλεμος 165
 — φύσει πνευματικά 164
 Καλοῦ καὶ κακοῦ:
 — διάκρισις καὶ σύμμιξις 142
 — ἐπιλογή ἐλευθερία 164
 — κατάγνωσις καὶ συνείδησις 148
 — κατάγνωσις διακρίσεως ἀναγκαία καὶ δι' ἄλλης ὁδοῦ 142
 — δι' αὐτὴν παρεγένετο ἐν ἡμῖν ὁ Θεός 142
 — οὐ μειοῖ τὴν ἀνθρώπου ἐλευθερίαν, μόνην ὑποβάλλει τὴν ἔλλογον ἐπιλογὴν ἀρετῆς 142
 — μείξις 351
 — ἐκ τῆς κακοῦ ποιηρίας 351
 — καὶ ἡ διάκρισις σοφιστῶν καὶ σοφῶν 351-2
 Κλεισθένης 314
 Κλέους ἐνθύμησις:
 — θεμιτῆ, ἵνα *χρήσιμα* συναγάγωμεν 229-31
 — καὶ δυσδαίμονα παρακόλουθα 230
 — καὶ ἐπιμείωσις τοῦ γεγενημένου κακοῦ 230
 Κοινὸς λόγος:
 — ἀλόγου συναισθήματος ὑπηρέτης 65
 — καὶ ἡ *ὑποπτος* αὐτοῦ "τιμιότης" 66
 — καὶ πασιφανῆς περὶ τὰ πνευματικὰ ὀκηρία 66
 — καὶ "πίστις ὀρθόδοξος" 66
 Κοινωνία ἀνθρώπων:
 — ἀγωγῆς πνευματικῆς ἄνευ, ὁ πλοῦτος ὡς κενὸν ἐστι! 422
 — ἄλογος ὄργανωσις ἀτομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου
 — καὶ δεινὴ ἐξαπάτησις τοῦ μὴ σκεπτομένου λαοῦ 432
 — ἀνακατανομὴ πλοῦτου
 — (α) ἐμπλέκει καὶ *ὑποκειμενικὴν* κρίσιν περὶ ἀξίας ἀνομοίων πραγμάτων 423
 — (β) ἀπαιτεῖ δικαίαν τροπὴν παντὸς πλοῦτου εἰς ἐνὸς εἶδους χρῆμα 423
 — (γ) πῶς τότε δικαίως ἀποτιμᾶται ἡ ἀξία πραγμάτων καὶ ἀποφεύγεται ἡ κατάχρησις; 423
 — (δ) πῶς διορθοῦται ἡ κακὴ χρῆσις τοῦ πλοῦτου; 423-4
 — "ἀναρχικοὶ" ἀπαιτοῦσιν ἀγαθὰ κτώμενα μόνον ὑπὸ τὰς αἰωνίας ἐλλόγους Ἀρχάς 421
 — "ἀναρχικοὶ" καὶ δραστικὴ γνώσις τῆς ἀναρχίας 421-2
 — ἀπαιδευτῶν "πολιτῶν" πράξεις ἀφροσύνης θρασεῖα 433
 — ἀσχολία, διατροφή, ἐργασία 420-1
 — δι' ἐργασίας ὁ Ἄνθρωπος Θεῷ συνεργάζεται 421
 — Δικαιοσύνη καὶ δημοκρατία δι' ἴσης γενικῆς ψήφου 429
 — ἐκκαθάρισις ἀγορᾶς 426, 427, 436
 — ἐξ ἀστυφιλίας προβλήματα 430
 — ἐργατικότης ὑπὸ Λόγου ἀρχάς 421
 — ἡ ἀγορᾶς διττὴ ἔννοια καὶ ἰσορροπία 424
 — ἡ ἀναρχία κυρίως κατὰ τῶν Λόγου ἀρχῶν 421
 — ἰδιοκτησία καὶ φαινομένη πενία 430
 — καὶ δι' ἀδίκους ἐπιθυμίας πολιτικῆς πίεσις 430
 — καὶ κρατικαὶ "ἐγγυήσεις": ἐν Ἑλλάδι δεινὴ γελοιοῦται 431
 — καὶ μισθὸς *ἀσχολίας ἐπὶ παραγωγῆν πλοῦτου* οὐχὶ δι' σχολῆς! 431
 — καὶ νόμου στερέωσις 292
 — καὶ αἱ *Λόγῳ κεχωρισμένοι* ἔννομοι λειτουργία τοῦ νομοθετεῖν, ἄρχειν, δικάζειν 293
 — μόνος τρόπος ἀποφυγῆς τυραννίας 293
 — καὶ οἱ Χριστοῦ τρεῖς πειρασμοὶ 423
 — καὶ πολιτικῶν μωρία καὶ σωφροσύνη 429-30
 — κοινοκτημοσύνης προβλήματα πρακτικὰ καὶ ἀνθρωπίνης τιμῆς 424
 — κοινωνικὴ πρόνοια ἀπαιτεῖ πλοῦτον *ὑπάρχοντα* 429
 — κοινωνιῶν διάλυσις εἰς ἀγέλας θηρίων 429
 — πᾶς πολιτισμὸς ὑγιῆς ἐφ' ὑψηλὰ μόνον σκοπεῖ 421
 — περὶ τὸν πλοῦτον παροῦσα δημαγωγία 422
 — πλοῦτος καὶ Παύλου συναφὲς ῥῆμα 423
 — πότε τὰ μέλη πολῖται λογίζονται 420
 — πωλήσεις ξένοις ἐθνικῆς γῆς καὶ πλουτισμοῦ μέσῳ χάριν *ἀσώτου* τρυφῆς 433
 — συνολικὸν προϊόν ὁ ταύτης πολιτισμὸς 420
 — συντάξεις γήρατος
 — καὶ μεταφορὰ τέκνοις τοῦ χρέους 432
 — οὐκ εἰσι μισθοὶ γήρατος! 430-1
 — συστήματα:

- ἀναδιανεμητικόν 431
- κεφαλαιοποιητικόν 430
- σχετικὸς πλοῦτος κύριον μέσον *πνευματικῆς* ἀγωγῆς, ἀπαλλάττει ἀπὸ τῆς ἐπὶ τὸ διατρέφεσθαι προσηλώσεως 422
- σωφροσύνη καὶ πωλήσεις ἀφρόνων 430
- ταραχὴ καὶ δυστυχία μελῶν ὅταν ὄροι καὶ ὄρια διασπῶνται 420
- πῶς καὶ πρὸς τί ταῦτα 420
- ταραχῶν κυρία αἰτία: ἐπιθυμία *ἀλόγιστος* κατοχῆς ἀγαθῶν, ἐξ ἧς ἔρις, οἷσις, φθόνος, ἀπάτη καὶ ἀδικία, 420
- οὐχ ὁ καθ' αὐτὸν πλείων τοῦ γείτονος πλοῦτος 420
- ταραχῶν λύσις: οὐχ ἡ ἐξάλειψις τῆς τοῦ πλουτεῖν δυνατότητος
- ὅτι μείζον δεινὸν αὕτη 420
- τίς ἐν αὐταῖς νόμος καθίσταται 292
- τὸ ἐκτὸς Λόγου πλουτεῖν δεῖ κείσθαι ὑπ' ἔλεγχον 421
- χρῆμα καὶ *τεχνιητῆ* ἀλλοίωσις τῆς ἀξίας αὐτοῦ 425
- πληθωρισμός, ἄρνησις καταβολῆς τόκου δικαίου, ἀπαίτησις τιμῆς αἰεὶ μείζονος ἀνά σταθεροῦ προτύπου μονάδα 425-6
- χρῆμα-"ῥευστόν", διατὶ δεῖ ὑγιῶς ῥεεῖν 426
- ψυχῆς παθήματα, φθόνος καὶ οἷσις, μηχανικῶς οὐ θεραπεύονται δι' ἀνακατανομῆς πλοῦτου 423
- ὡς διὰ τοῦ πλοῦτου προάγεθ' ὁ πολιτισμός, ὁ τῶν ἀνοήτων κατ' αὐτοῦ γενικὸς πόλεμος καὶ κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ στρέφεται! 421
- Κοινωνία πτωχῶν καὶ περὶ ὑλικῶν πραγμάτων ἀγῶν 441-2
- Κοινωνίας
- διαβουκόλευσις 115
- Χριστιανῶν βίος καὶ μοναχῶν ἀναχώρησις 335
- Κοινωνιῶν οἰκονομικὰ πράγματα
- καὶ ἔλλειψις ἕως προσφάτως βαθείας αὐτῶν καταγνώσεως 442
- Κοινωνικῶν τάξεων διαμάχαι:
- καὶ ἡ μοιραία τῆς γῆς ὅλης ὡς εἰς μίαν πόλιν συγκώνευσις 442-3
- περὶ τὸ τίς ἀπὸ τίνος ἐν πεπερασμένῳ πλανήτῃ διαρπάσει πλείονα ἀγαθὰ 442
- Κόσμος:
- ἀδυνατεῖ Νόμον ἐγκαταστήσαι 138
- αἰδῖος καθ' αὐτόν:
 - ἔλλογος εἶναι δεῖται 372
 - κούδεμίαν ἐνέχειν χρόνῳ ἀναφορὰν 371
- ἀνευ Θεοῦ κοῦκ αἰδῖος:
 - ἄρ' ἐκ τοῦ μηδενός, ἀλλὰ πῶς; 372
- ἐγείρει ἐρωτήματα τρόπου τε καὶ σκοποῦ 372
- εἰσάγει "θρησκείαν" κρυφίαν 372
- καὶ δείκνυσιν γυμνοὺς τοὺς ταύτης ἄρχιερεῖς 373
- ἀποδείκνυσιν ὑπάρχοντα καὶ καθ' ὅλα ἔλλογον τὸν Θεόν 39-40
- αὐτὸς πρῶτος Θεολογῆ 77
- ἀψυχος:
 - ἀτελής ἐν τῇ μηχανικῇ αὐτοῦ τελειότητι 150
 - δεικνύμενος ὑπ' ἐξέτασιν ἐνέχειν ἀντινομίας *αἶρει* τὰς ὑπ' αὐτὰς ὑποθέσεις 371
- Δημόσιον Ἔργον Θεοῦ 77
- διὰ Νόμου κοσμεῖται 261
- διὰ τῆς Νόμου καὶ Λόγου Οἰκονομίας ἀνατρέπει τὰς ἀθέων διδασκαλίας 46
- διὰ τοῦ Λόγου συνήλθε 89
- καὶ ἅτη τῶν Ἀθηναίων 77
- καταγωγή 11 κ. ἐ.-40
- ὁ ἐνόργανος νόμῳ μάλιστ' αὐστηροτάτῳ, οὐ τύχη συνήλθε 90
- οὐ τυχαίως οὕτως ἐκλήθη 89
- πεδίον πολέμου Καλοῦ καὶ κακοῦ 157
- δίκαιον ἐν τούτῳ ἠγείσθαι τοὺς ἀρχηγούς 158
- τέλειος καὶ ἀνθρώπου ἐλευθερία 150
- ὑπονοεῖ Λόγον 11
- Φωτὶ συγγενῆς
 - οὐκ ἀνέχεται σύμμειξιν Καλοῦ καὶ κακοῦ 373
- χρῆσις τε καὶ κατάχρησις 198-9
- ὡς ἀναντίρρητον προῖον Λόγου μεγάλως ἐνοχλεῖ ἀθέους τε καὶ "πιστούς" 39
- τὰ Λογικὰ ἀπὸ τῶν ἐπ' αὐτοῦ νόμων εὐρήματα *ἐσκεμμένως* ὑπὸ τῶν "εἰδημόνων" περιφρονεῖται 40, 52
- "Κόσμος"
- ἀδυνατῶν διακρίνειν Καλὸν καὶ κακὸν οὐκ ἂν ἐποίει ἀνθρώπους, συνεχῶς καὶ *κακῶς* τότε αὐτὰ διακρίνοιντας 373
- Κόσμος καὶ ἄνθρωποι:
- αὐτὸς δείκνυσιν Σοφίαν Θεοῦ, ἦν αὐτοὶ οὐκ ἐτίμησαν 381-2
- ἡ θλιβερά κατάληξις τῆς πόλεως τῆς Σοφίας Θεοῦ 382-3
- ἡ θρησκείων ὀρθῇ σύζευξις, ἡ τελειότερα Ἑλλήνων-Χριστιανῶν ἐπὶ γῆς ὑποθήκη οὐκ ὑπεβλήθη λαοῖς 381
- καὶ ἡ πώλησις ἐν Ἀθήναις τῶν ὑστάτων ἀγίων 382-3
- Κόσμος φυσικὸς
- καὶ οἱ Λογικοὶ αὐτοῦ νόμοι 88
- περιέχει μόνον τὰ φυσικὰ, δρῶντα ἐν Νόμῳ 162
- πεδίον γυμνάσεως ἐπὶ Τελειότητι 292
- Κόσμοι:
- ἀτέλεια

- δια μόνης τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν 151
- Ἑλλήνων καὶ Ἰουδαίων εὐθῆναι 151-2
- καὶ ἡ πῶσις Ἑλλήνων εἰς ἔλληνας 258
 - ἄρα διδάσκονται ἀπ' αὐτῆς οἱ λαοί; 258
- Δημιουργός
 - ὁ ἔλλογος Θεὸς μόνος 77
- ἔλλογος μαρτυρία περὶ Θεοῦ 162-7
- λειτουργία
 - κατὰ Λόγου οἰκονομίαν 140-1
- τελειότης
 - ἀδιανόητος ἄνευ Ἀγάπης καὶ Δικαιοσύνης Θεοῦ 152
 - καταλύεται δι' ἀπαιτήσεων παρα-Λόγων 152-3
- φυσικοῦ ἐκτός
 - ἡ πηγή τῶν πνευματικῶν 162
- Κρίσις
 - ἄνευ ἀδύνατος ἢ μετὰστασις! 356
 - ἄρνησις: Γνώσεως ἄρνησις! καὶ δειλία πρὸ τοῦ σὺν Θεῷ συνεργάζεσθαι!
 - οὐκ οὖν σὺν Θεῷ ἄρα! 359
 - ἀποφυγὴ διὰ τοῦ "μὴ κρίνε":
 - ἄκριτος ἢ *ποιηρὰ* ἐμβολὴ Χριστοῦ στόματι! 356
 - ἀναφέρετ' εἰς μόνην *ἀδικον*, οὐ πάσαν κρίσιν 356
 - *δῆθεν* φιλάνθρωπος 355
 - ἐμβάλλει εἰς ἀδιακρίσιαν Καλοῦ καὶ κακοῦ 355
 - καθίστησιν ἀδύνατον τὴν Ἀληθεί-ας διάκρισιν! 356
 - καὶ κοινωνίας "ἀνεκτικότης" 355
 - καταργεῖ τὴν Δικαιοσύνην καὶ ποιεῖ ἀμφίβολον τὴν Ἀλήθει-αν! 356
 - οὐκ αἶρει τὴν ἐπὶ σοῦ Κρίσιν! 356
 - οὐκ ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ οὗτος ὁ "νόμος"! 355
 - οὐκ ἐπιτρέπει ἄκριτον πίστιν 355
 - συνίστησι περίπλοκον κρίσιν 355
 - Κρίσις:
 - ἀκρισία καὶ ἡ "Ὀρθόδοξος" Ἐκκλησία 360
 - ἄκριτος *οὐκ* ἐστὶν Ὀρθόδοξος! 355
 - ἀναπόφευκτον καὶ περὶ ταύτην δικαίαν κρίσιν ποιεῖν 355
 - καὶ κακοδοξία 359
 - καὶ σοφία ἀνθρώπου:
 - ἔμφυτοι τῷ ἡμῶν Πνεύματι 357
 - καὶ Θεοῦ ἐνανθρώπησις: σκοποῦσα τὸ κατ' αὐτὰς ἀκοῦσαι ἡμᾶς τὰ Κεῖνου σοφὰ 357
 - καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀποριῶν 360
 - τί αὐτὸ μαρτυρεῖ 360
 - μετὰ τρόμου πολλοῦ προσορᾶται 355
 - περὶ αὐτῆς ὁ Θεὸς-Λόγος οὐχ ἑαυτῷ ἀντιφάσκει 356
 - ὅτι καὶ αὐτῷ ἀδύνατα τὰ παρά-Λογα! 357
 - πνευματικὴ διεργασία περίπλοκος 358-9
 - ὡς καὶ τὸ "μὴ κρίνε" λέγεται κατὰ κρίσιν! 355
 - *κᾶρ'* οὐ συνίστησι γενικὸν νόμον 355
 - καὶ παρανομεῖς προσπαθῶν κατ' αὐτὸν ζῆν 355
 - ὅτι *Ἐπιμενίδειον* *κᾶρα* παρά-Λογον δομὴν ἔχει! 355
 - Κρίσις καὶ ἀδιαφορία
 - περὶ τὰναμεινόμενου ἐν Παραδείσῳ ποιεῖσθ' ὑφ' ἡμῶν 197
 - Κρίσις καὶ ἡ μεγίστη πρὸ τοῦ Κριτοῦ βλασφημία 197
 - Κρίσις καὶ προσδοκία
 - τῆς Κριτοῦ Ἀποφάνσεως 197
 - Κρίσις τοῦ Κόσμου
 - καὶ περὶ πλειόνων ἔργων Θεῖα ἀναμονή 169
 - καὶ χρόνου/ἱστορίας τελείωσις 169
 - τὸ σημεῖον περαιώσεως ταύτης 194
 - καὶ ἡ ἀτομία τῆς Ἐκκλησίας 194
 - Κριτῆς καὶ Κρίσις
 - αὐτὸς ἐν αὐτῇ πρῶτος κρίνεται 196
 - Κυβεία σωτηρίας ψυχῶν 148-9
 - Λαοὶ καὶ πολιτισμοί:
 - οὐκ ἀναγεννῶντ' ἀπὸ τῆς αὐτῶν τέφρας 229, 506
 - καὶ αἱ παντελῶς σαθραὶ θεωρίαι περὶ τῆς αὐτῶν προελεύσεως 506 σημ.
 - Λαὸς ἐκβαρβαρισθεῖς
 - οὐ ποιεῖ τὴν ὑψίστην ποιότητα, ὑπερέχει εἰς προχειρότητα 296
 - οὐχ ὁμολογεῖ ὡς καθῆκον
 - τὴν Πολιτῶν συμβολὴν τῷ ἔργῳ τοῦ Λόγου 296
 - περιφρονεῖ τὴν θεῖαν καταγωγὴν, μισεῖ τὰ ἔργα Πολιτισμοῦ 296
 - ποῦ διατρίβει 296
 - Λαὸς ψευδελληνῶν:
 - καὶ δημόσια κενὰ κεφαλαὶ ἠχοῦσαι κενὰ 298
 - κοινωνιῶν διαλύσεως καταλύται 298
 - καὶ καθηγητὰ διδάσκοντες ἀπαξίας 297
 - καὶ μετάκλησις "ἡγετῶν" 299
 - καὶ τὰ αὐτῶν ἀσύστολα ψεῦδη 299
 - καὶ τὸ ἐν αὐτῷ δοκούμενον "πνεῦμα" 299
 - καταδημαγωγῶν ἑαυτὸν 297
 - οὐ "συγκυρία" ἢ τῶν πολλῶν ἄγνοια 299
 - οὐκ ἐλευθέρως πρὸς τὸν Οὐρανὸν ἄγεται, προτιμᾷ τὴν ἰλύν 297
 - σχολὴν ἔχει τὸ ἀεργίας ἐπάγγελμα 297
 - Λαοῦ τινος κατανόησις
 - τοῦ ὅλου πολιτισμοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἀπαιτεῖ γνώσιν 212

- δυσχεραίνεται υπό προκαταλήψεις 212-3
- Λαών
- βίος: άπτη εικών του κρυφού αυτών χαρακτήρος 214
- διακρίσεις
- αί ύστεραι περί ταύτας βαρέαι παρανοήσεις 226
- και ή τούτων αίτία τε και συνέπεια 227
- έλαττωμάτων επιβάλλεται ή μελέτη 213
- ή έκ σεβαστής άποστάσεως εικών έστιν ακριβής 215
- όλων μετουκεία:
- τί Λογικώς συνεπάγεται 243
- και ή ιδέα τής έν Έλλάδι των Έλλήνων "καθόδου" 243
- ύποκρισία 213
- ύστερον έθνικόν αίσθημα και ύπερβολαί 225
- χαρακτηρισ έρ' αιώνιοι κάμετάβλητοι; 213
- χαρακτήρων
- αίτια και αίτιατά 215
- κατάγνωσις διά τής Σοφίας του Λόγου 215
- μεταβολή και έθνικου βίου ποιότης 214
- Λέξεις:
- λεπτά του Νοϋ όργανα 71
- και γλώσσα:
- άπρεπώς λοιδαρωϋσαι τον Λόγον 71
- και οι νυν έν Έλλάδι διανοούμενοι 71
- Λέξεων ελληνικών χρήσις
- τον τρόπον τής σκέψεως ελληνικόν ου ποιεί 212
- Λογική Τελειότης
- άπαιτεί μέγαν κόπον, άγογγύστως ως παρ' ουδενός έτέρου καταβληθέντα ως υπό μόνου του Έλληνος 416
- Λόγοι και έργα:
- πλήρη, και Λόγου κενά 242
- Λόγος:
- 'Αίδιος, Αϋθύπαρκτος, Καθαρός 48
- αυτός ό Θεός 48
- διακρίσις από του τούτον έκφραζοντος λόγου 47
- έν ω αί γραφαί άνεξίτηλοι παραμένουσιν ές αίωνας 51
- άπ' αρχής αυταπόδεικτος τιμηθείς φίλος και γάλα ήν των Έλλήνων 254
- 'Αίδιος Πνευματική πάντων 'Αρχή και Κατάληξις 476
- άποκαλύπτει ως και τα λεγόμενα κρύφια του Θεού 238-9
- 'Αρχή και Τέλος τής ανθρώπων πορείας 254-5
- ουδεμίαν επιτρέπει διάμεσον θέσιν 255
- αυστηρότατον πάσιν έλεγχον επιβάλλει,
- άρα κάπι τοίς άρχιερεϋσι πάσης θρησκείας 373
- δεινή ή αδύνατος από Τούτου φυγή 54-5
- διαβολή κατ' Αυτού κληρικών 106
- έλλογα μη "φαινόμενα" λογικά αδιάψευστον χρή σχείν μαρτυρίαν 368
- έν ταύτω αϋδή και αϋδόμενος 254
- έν τούτω ή Έλλήνων και βαρβάρων αιωνία διάστασις 254-5
- έξ 'Ιουδαίων και το "Χριστιανών" κατ' Αυτού μίσις 113
- έπιμελώς ουδέις περί Αυτού λόγος των 'Ιουδαίων 99
- έστιν Οϋτος τι πράγμα; 47
- ή εις Τούτον διά των επί του Κόσμου Νόμων άναγωγή 48-9
- ή πάντων πραγμάτων ύφισταμένη 'Αρχή, Οϋσία, Αίτία 48
- ή προς Τούτον άσέβεια 48
- ιδιότης προσωπική κορυφαία 162, 166
- 'Απόλυτον έκτός του φυσικού κόσμου ύπονοεί Πρόσωπον 162-3
- Καθαρός ό "Υψιστος 79-80
- και αναίδεια δημοσίων προσώπων 284
- και "Ανθρωπος 69
- και γενική φροντίς τής ζωής 283
- και Δίκαιον 281
- και Δικαιοσύνη 51
- και έλληνες 306-7
- και έλλήνων
- αναίδεια 284
- έξ έγκαταλείψεως Αυτού όλισθήματα 66
- κατ' Αυτού μίσις 66
- και ένθυμης κλέους και πατρίδος άγάπη 507
- και "Επιστήμη"
- και ή σωπή των Έκκλησιών 91
- και εργασία 281 κ. έ.
- και ύπόσχεσις παραγωγής έργου 283
- και ευγενής ευγενών επ' ευγενή άμιλλα 255
- και ή "έξ όμοίων τα όμοια" άρχή 48
- και ή σεμνοϋς διδάσκουσα Σωκράτους σκία 284
- ή τούς έλληνες ου πλέον διδάσκει 284
- και ή των πολλών περί Τούτον αδιαφορία 64
- και 'Ιστορία:
- αναπόφευκτος ή κατά Θεϊαν Δικαιοσύνη λύσις αυτης 45
- και κοινωνίας διάλυσις 283
- και λόγος 47
- βαρύ το κοινόν αυτών όνομα 78
- κατάχρησις του ύστερου; περιφρόνησις του Προτέρου! 69
- και Νοϋς 48
- μάρτυρες τής έλλόγου 'Ανάρχου

- καὶ ὁ Θεός:
- ἀπ' Ἀνατολῆς ὁ ἀπ' ἀλλήλων Αὐτῶν χωρισμός 78
- ἀσυγχώρητος ἢ προσπάθεια τὰπ' ἀλλήλων Αὐτῶν χωρισμοῦ 64
- ὑπ' ἀνοήτων καὶ παραφρόνων ἀλλήλοις ξένοι παρουσιάζονται 82
- καὶ Πολίτης
- ἐπὶ τὸ Α καὶ τὸ Ω ἀμφότεροι 296
- καὶ συναλλαγὰί 282
- καὶ τὰ "πρωτεία" 327
- καὶ τῆς Ἀληθείας ἀγενῶν συκοφαντῶν ψεύδη 255
- καὶ τὸ ἐν τῷ Κόσμῳ διάσπαρτον τῆς ζωῆς 91
- καὶ τὸ πρὸ πάντων πρὸς Αὐτὸν ἡμῶν χρέος 280
- καὶ Τοῦτου ἐχθροὶ τε καὶ φίλοι 64
- καὶ χρόνου καταδαπάνησις 66
- κατὰ δαιμόνων ἀσπίς 115
- κατ' Αὐτοῦ ἐν σκότει ῥαδιουργοῦσιν οἱ ποιηροὶ 180
- κοινός: Ἰδέ: Κοινὸς λόγος
- κύριον αἴτιον τῆς ἀπ' Αὐτοῦ ἐκτροπῆς 76
- μαρτυρούμενος δι' ἡμῶν ἀναζητούντων Ἀλήθειαν 49
- μεγάλως τὸν ἄθεον ἐνοχλεῖ 39
- μόνος φέρει ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς ὠραιότητος 417
- ὁ διαβάλλων Αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀσχημίαν φέρει τοῦ μηδενὸς τοὺς ἀνευ Λόγου κατεψυγμένους νεκρούς! 417
- ὁ ἐν ἡμῖν τίνος εἰκῶν; 388
- ὁ ἡμῶν ποῦ ἀπερχόμενος ἀκέραιος κατατίθεται; 105
- περὶ τούτου τί σὺν ἐλλόγως διδάσκεις; 105
- ὁ Κόσμου καὶ πάντων πραγμάτων Δημιουργός 11, 49
- ὀλικὴ τούτου ἀντίληψις 102
- "ὅτι ἐν ἀρχῇ ἦν" οὐδ' ἐν τῇ Γραφῇ λεπτομερῶς ἐξητάσθη 109
- Οὐ ἀνευ, τὰ νῦν συντελούμενα τρομερά 113
- οὐδεὶς κατισχύει Αὐτοῦ 106
- οὐδὲν παραβλέπει 51
- οὐκ ἀδυνατεῖ ἔλκειν τοὺς ἀληθῶς ἀγαθοὺς 180
- περὶ Θεοῦ ἀσφαλῆς 94
- περὶ τῆς Τοῦτου καταγωγῆς 46
- πλέονα τῶν δι' Ἑλλήνων ἡμῖν εἶχεν εἰπεῖν 368
- πρότερος πάντων ἀνθρώπων 47
- πρῶτον φροντίζει τὰ τῆς ἑαυτοῦ ἐσωτερικῆς Τελειότητος 163
- πῶς ἂν ἐπὶ Τοῦτῳ πειθώμεθα, εἰ πρὸ τῶν συντελουμένων τοσοῦτον ἀδιάφοροι παραμένομεν; 114
- πῶς ἢ κατ' Αὐτοῦ Ἰουδαίων καὶ "Χριστιανῶν" σύνταξις ἐτελέσθη 108
- συναισθήματ' ἄλογα καὶ θηλυπρεπῆ
- ἀφ' ἡμῶν τοῦτον ἔβαλον 388
- τὸ Α καὶ Ω, τὸ ἐν Ἀρχῇ Ἐν καὶ ἡ Τελεία Ἀπόδοσις 49
- τὸ μόνον Οὐσιῶδες αἰδίως ὑπάρχον 13
- τριττὴ ἢ φύσις Αὐτοῦ 49
- ὡς αἰτία τε καὶ ἀπόδοσις 47
- Λόγος Θεοῦ
- καὶ ἀνθρώπου πληρότης 164
- ἐν ἧ' χῆ ἐλευθερία τοῦ Πνεύματος 164
- Λόγος καὶ αἰῶνες:
- ἀπορία περὶ τὴν προσφώνησιν 9
- μόνοι τέλειοι γινώσκται τῆς Ἀληθείας 9
- ἡμῶν πάντων πρεσβύτεροι 10
- ἢ πρὸς αὐτοὺς πίστις μείζων τοῦ φόβου 10
- Λόγος καὶ κοινωνία:
- ἔλλογοι κατακτήσεις 278-9
- παράλογοι ἀπαιτήσεις 279-81
- πρὸς ἀλλήλους διαγωγή 279-81
- πρὸς Αὐτὸν ἐναντία διαγωγή 280-1
- συνολικὴ κοινωνικὴ στάσις 281
- τὰπὸ φύσεως τούτου κοινὰ τοῖς ἐλλόγοις 280
- Λόγος-Θεός:
- οὐδὲν ἀπ' Αὐτοῦ διαφεύγει 140
- οὐκ ἄσκοποι ἀλλ' ἐπὶ σκοπὸν τὸν Κόσμον ἐδημιούργησε 140
- Λόγος/λόγος ἀνθρώπων:
- κοινὸς μετὰ τοῦ Θεοῦ 357
- οὐκ ἔστιν ἀρ' ἀκατάληπτος ὁ Θεός 357
- οὐδ' ὀλίγα μόνα κοινὰ μετ' Αὐτοῦ ἔχομεν! 357
- ὡς ὅτι ἄλλως ἢ Ἐνανθρώπησις ἄσκοπος! 357
- "Λόγος" ξένος τῷ Λόγῳ:
- ἐγκαλεῖ τοὺς χρωμένους 306
- οὐ ζῆσει 306
- Λόγου:
- ἀκράσις ἐν ἡμῖν μόνοις, ἄρρητος, ἀμεσος 10
- ἀνθρωπίνου ποιότητος:
- καὶ ἡμίσεια ἐκστομιζομένη "ἀλήθεια" 307
- τίς δεῖται εἶναι 307
- ἀπλότης:
- ἀπλῆν ἐκ Δημοκριτείων ἀτόμων ἐπιβάλλει τὴν τοῦ φυσικοῦ κόσμου σύνθεσιν 162
- βασιλεία ἐπὶ πάντων ἀπόλυτος 233
- Δικαιοσύνη καὶ Ἅγιον Πνεῦμα 49
- δοκουμένη ἀδυναμία ἀποδείξεως τοῦ Θεοῦ 149
- ἠχούντος γλυκέως ἀπάτη 351
- καὶ λόγου συνάρτησις 79
- καὶ Νόμου πηγῆ:
- οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κόσμῳ 162
- καὶ ξηροῦ δόγματος σύγκρουσις 453
- καὶ Φιλοσοφίας σπουδῆ θίγει βαθύτατα 453

- λειτουργία
 - αιτιολογίας και αποκαλύψεως 170
- οικονομία
 - και λειτουργία του Κόσμου 140-1
- περιφρόνησις
 - αίτια δεινών 140
- Σοφία:
 - οὐδέποτε ὄντως ὑπῆρξεν ἢ τοῦ ὅλου ἔθνους Ἑλλήνων ὑψίστη Θεότης 258
 - οὔτε ἢ διὰ ταύτης αὐτογνωσία ἐγένετ' αὐτῶν ὁδηγός 258
- συνείδησις:
 - οὐσία προ-Ἡρακλήτειος 117
 - καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀπόστολος 117
 - καὶ κάθαρσις "μύθων" 118
 - οὐδεμία μὴ ἑλληνικὴ πλήρης 117
- ὑπηρεσία:
 - χρέος ζωῆς πάντων ἡμῶν 140
- Λόγου-Θεοῦ καὶ Χριστοῦ μαρτυρία:
 - πρὸς πάντας γενικὴ πρόκλησις 166-7
- Λόγου-Θεοῦ πέρι:
 - ψελλίσματα πάντα τὰ μὴ καθαρῶς ἑλληνικά 117-8
- Λόγων
 - ἀπὸ τοῦ Λόγου διάστασις καὶ συνέπειαι 70-1
 - καὶ ἔργων ἀπρεπῆς ἢ διάκρισις 73
 - λιτότης 70
 - σχέσις πρὸς τὸ νοούμενον 70
- Μαθηματικὴ Λογικὴ καὶ πεδίων:
 - ἀπουσία τῆς δεούσης αὐτοῖς περισκεύεως 19
- Μαθηταί:
 - οφείλουσι διδάσκεσθ' Ἀλήθειαν 52
- Μέλλον, παρελθὸν καὶ παρὸν:
 - τὸ πρῶτον παρὰ σωφρόνων σπουδῆς ἄξιον 331
 - τὸ ὕστερον μόνον μελέτης δι' ἐτοιμασίαν τοῦ πρώτου 331
 - τὸ ὕστατον μόνον δι' οἰκονομίαν τῆς ἐτοιμασίας 332
- Μεσσίας:
 - ἡ κυρία αἰτία τῆς Αὐτοῦ ἀπορρίψεως 108
 - παρεξηγημένως ἐμφαίνεται τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ 109
- Μεσσίας καὶ Ἰουδαῖοι:
 - διάσπασις τῆς περὶ Αὐτὸν πρὸ καὶ μετὰ Χριστὸν παραδόσεως 101
 - οὐδεὶς μετὰ Χριστὸν ἐν Ἰουδαίοις προφήτης 101
 - παῦσις ἀξίσεως τῆς Ἰουδαϊκῆς Βίβλου 101
- Μεσσίας καὶ Ἰουδαίων ἐπιθυμία 374-5
 - ἀσεβῆς κατὰ τῆς Θείας Δικαιοσύνης ἄλλα ἀναμενούσης 375
 - ποῦ ἄγουσιν αἱ ἀνθρώπων μετὰ τοῦ Θεοῦ "συμφωνίαι", αἷς ὅμοιαι καὶ παρ' ἄλλων προάγονται 375
- Μεσοῦ
 - ὑποδοχῆς ἀπουσία ἐτοιμασίας 153
- φύσις, αἰτία, δρᾶσις καὶ σκοπὸς ἐλεύσεως ἐν ταῖς Ἰουδαίων γραφαῖς ἀσαφεῖς 152
- Μετάνοια:
 - ὡς περὶ γενομένης ἁμαρτίας ἐκφρασις λύπης οὐχ ἰκανή 169-70
 - ἀπαιτεῖ τὴν μεθ' ὅλου τοῦ νοῦ βίου ἀναδομήν 170-1
- Μετεμψύχωσις:
 - οὐσία παθητικῆ διαπήδησις πρὸς Νιρβάναν, ἀνευ Κριτοῦ κρίνοντος τὴν Δικαίαν μεταλλαγὴν τῶν σταδίων 451
- Μήδων καὶ Ἀλεξάνδρου ἐκστρατειῶν σύγκρισις 268
- Μῆκος καὶ χρόνος Planck 56
- Μοῖρα:
 - θαυμαστὸν τὸ ὑπομένειν αὐτὴν 80-1
 - θρησκευτικῶς ἀπαράδεκτος καίτοι εὐρεῖα 81-2
 - καὶ ἢ ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἀσύδοτος τῶν ἀρχόντων κυριαρχία 81
 - παράλογον τάποδιδοῖαι ταύτην Θεῷ 81
- Μοιρολατρίας καὶ "πεπρωμένου" ἀπόρριψις 450
- Μοναστικὸς βίος
 - καὶ τὰ μακρὰ ἀπὸ τούτου δεινὰ 458, 468, 490
 - ξένος τῷ Χριστοῦ πνεύματι 490
- Μυστήρια, ζόφος καὶ φόβος:
 - προϊόντα πνευματικῆς ἀλογίας 13
 - ἢ Ἀσιατῶν καὶ Ἑλλήνων περὶ αὐτὰ στάσις 13-18 σημ.
- Μωάμεθ:
 - μετ' αἰῶνας "χριστιανικοὺς" ἔξ ἀπεφῆματο Ἀραβί, ἰδὼν τὰς "χριστιανῶν" διαμάχας! 335
 - καὶ "χριστιανῶν" ἀδιαφορία διδάξει τοὺς Ἀραβας, ὡς κατὰ τὸ πάλα Ἀλεξάνδρος! 336
 - καὶ ὁ λόγος ἀδυναμίας ἰδεῖν τὴν ἔλλογον τοῦ Κόσμου ἐνότητα καὶ τὴν ὀρθὴν ἐκέισε μετάβασιν 335
- Μωαμεθανισμός:
 - τὸν Χριστὸν ὀρίζει τοῦ Κόσμου Κριτὴν 336
- Μουσεῶς δεκάλογος:
 - τὰπολύτως ἐλάχιστον ἀγωγῆς 99
- Ναὸς Ἁγίας Σοφίας καὶ Παρθενῶν 413
- Νέα Ἑλλάς:
 - ἐκτίθησιν ἔργα βαρβάρων 352-3
 - Ἑλλήνων πτωχὴ 345
 - καταισχύνει τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα 353
 - μυριοτρόπως πληγώνει τοὺς ἀγαπῶντας αὐτὴν 352
 - πικροτάτων συναγωγῆ 345
 - πληθωρισμὸς σοφιστῶν καὶ δημοσίων τῆς Λογικῆς καὶ τιμῆς ὑβριστῶν, καὶ ἔλλειψις Λογιστῶν καὶ σοφίας κἀρετῆς ἑραστῶν ἰκανῶν δικαίως ἰσοροπήσαι ὄν ἀποκαλοῦμεν πολιτισμόν!

- 295
— πνευματική άφασία και πυγῶν σείσεις 343
— ὕλικός πλοῦτος και πτωχεία τοῦ Πνεύματος 344-5
Νεοέλληνας:
— τίσιν ἐρωτήμασι δεῖ αὐτὸν ἀπαντήσαι 507
Νεοέλληνας:
— ἀβασανίστως ἀποδέχονται σοφιστείας και ψεύδη 232
— ἀδυνατοῦσι διαχωρίζειν "φιλολογίαν" και φιλολογίαν 517
— ἀρνοῦνται ἀνεξετάζειν και τὰ πάτρια Λογικῶς 233
— ἐπανεισάγουσι και στρεβλοῦσι τὴν ἑλληνικήν γνῶσιν 240
— ἐπιλέγοντες τὴν ἰλὺν, ἢ τὸ Πνεῦμα, ἀφίσταντ' ἀπὸ τοῦ περὶ Ἀνθρώπου νοήματος 235
— ἐσκεμμένως ἀρνοῦνται μαθάνειν ἀπὸ τῆς μακραιωνος ἱστορίας 231
— και πνευματικὴ παρακμὴ 236
— και τὰν Ἑλλάδι ἐπανεισαγόμενα "φῶτα" 509
— και τὸ *βαρὺ* ἐξ ὀνομάτων τάλαντον Χρέους 433
— καταχρῶμενοι τῷ ὀνόματι 235
— μισοῦσιν ἀσβέστως τὴν Ἀτλάντων κληρονομίαν και προσβάλλονται τῇ ψυχῇ ὑπὸ τοῦ ἰοῦ τοῦ κατ' αὐτῆς μίσους, μέχρι τοῦ νῦν διὰ τοῦ Βυζαντίου λαθόντα, ἀλλ' ἐκ τῆς σκοτεινῆς ἀρχαίας τῶν σημητῶν τοῦς καλλίονας αὐτῶν μισούντων παραδόσεως προελθόντα, ἐπιμελῶς ὑποκρύπτοντες πάθη ἀβυσσαλέα ψυχῆς 517
— μετὰ μανίας βιοῦσι τὴν ἀθηλληνικήν ἀθείαν 515-7
— οὐδὲν διδάσκοντ' ἀπὸ τῆς πτώσεως τῶν παλαιῶν Ἰουδαίων 515
— ποία και πόθεν ἢ παροῦσ' αὐτῶν γνῶσις 231-2
— ποῖον τὸ ἐκ τοῦ παρελθόντος αὐτῶν πνεῦμα 231
— πῶς ἑαυτοῦς τιθέασιν ἐν τῷ κόσμῳ 319
— τρομάζει αὐτῶν τὸ μέγεθος τῆς συγχύσεως 232
— τρομάζει δι' ἄγνοιαν τούτους ὁ κόσμος 232
Νεοελληνική "πνευματικὴ" κοινωνία:
— περὶ τίν' ἄρα τυρβάζει; 345
Νεοελλήνων
— ἀρχιερεῖς:
— δυοῖν κυρίων δουλεύουσι 354
— τίνα(ς) ὀντως "δοξάζουσι" 354
— ἀχρεῖται δημόσια "συζητήσεις" 353
— γένους ἢ Ἱερὰ Διαθήκη 348-9
— γόνων μικρότητες: 349
— σύστελλον Μῆτερ σὸν βλέμμα! 349
— γόνων τίνες διδάσκαλοι; 349
— σύγχρονος τρόπος και "ἐπιτεύγματα" 505
— ὑπουργοὶ και καθηγηταί:
— ἐπὶ μόνα κενὰ ὀδηγοῦσι 353
Νιρβάνα:
— κατάστασις οὐσία ἀπρόσωπος, ἐν ἀνδρὸς προσώπῳ ἐμφαινομένη ὡς "Βούδας" 451
Νόμοι και Νομοθέται 380
Νόμος
— ἀδύνατον ἀπὸ τοῦ Χάους ἐλθεῖν 124
— ἀνθρώπων κοινωνίας θεμέλιον 289
— και τίνες διδάσκαλοι οὗτοι προὔτιμησαν 289
— ἀπὸ μόνου τοῦ Λόγου 124, 138
— ἀπὸ Σινά 105
— διὰ τοῦ Λόγου:
— ἀπ' ἐκτὸς τοῦ κόσμου εἰσάγεται 162
— δι' οὐ διεστράφη ἢ νέα θρησκεία 386
— ἐπὶ τοῦ Κόσμου:
— οὐκ ἀπὸ τοῦ Κόσμου 138
— καθορᾶται διὰ τοῦ Κόσμου,
— τέμνει και νέμει Δικαιοσύνην 305
— και ἀλογία 267
— και δημοκρατία 292
— και Κόσμος:
— μόνον ὑπὸ τοῦ Λόγου δομοῦνται 162
— και σύγκρισις πολιτισμῶν Ἑλλήνων και Ἰουδαίων 289
— κατ' αὐτὸν τὸ ἐποικοδόμημα 289
— Νευτωνείου βαρύτητος:
— και ἡ ἀριθμητικὴ συναγωγή πυκνότητος και συνολικῆς ποσότητος μάξης 21
— ὁ αἰώνιος: οὐ καθ' αἴρεσιν 292
— οὐ νόμος εἰ μὴ λειτουργῶν 138
— πιθανότητων και βεβαιότητος 29
— πῶς ἐν κοινωνίαις ἀνθρώπων θεμελιούται 292
— τῶν Ἰουδαίων, και ὁ νοηθεῖς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ 386
— ὑπονοεῖ ἔλλογον Νομοθέτην 11, 138
— φυσικός:
— ἀπλοῦς και σαφῆς
— οὐδεμίαν ἐγκλείει ἀντινομίαν 162
Νόμου Ἀνάγκη και Χρεῖα 124
Νόμου Θεοῦ:
— ἐρμηνεία
— και ἀθεΐα παρ' Ἰουδαίους 154
— και ἀνθρώπου εὐθύνη 154
— περὶ τὸ *ἐλάχιστον*, οὐ τὸ κατ' ἐλάχιστον, δεῖον 153
— λίθος Λυδία 105
Νόμου και Λόγου περὶ: θέσις Ἰουδαίων, Ἑλλήνων και "Χριστιανῶν" 170
Νόμου σκληρότητος:
— εἰκῶν τοῦ ἐφ' οὗ ἐπιβάλλεται 105
Νόμων κυβεῖα 60
Νόμων Λογικῶν τε και φυσικῶν ἀφ' ἡμῶν ἀπαιτήσεις 94-5
Νόμων πληθῶς: πολιτείας ἀτέλεια 277
Νοῦς:

- καὶ Ἑλλήνων ἐπίγνωσις θεῶν πραγμάτων 123
- Ξανθήπιπη 353
- "Ξενοφώντος ἀνάβασις":
— βάρβαρος ἐκστρατεία ἑλλήνων 256
- Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες
— ἀρχαῖοι καὶ νέοι 384-5 σημ.
- Ὀράματα-Ὀνειρα:
— κατὰ τὰς ζωῆς παραστάσεις 291
- Ὀρθὴ Πίστις *ἀδύνατος* γνώσεως τῶν λεπτομερειῶν αὐτῆς ἀνευ 180
- Ὀρθοδοξία:
— ἀτελής ἡ πεπαγιωμένη τὰ Θεοῦ βάθη οὐκ ἐρευνᾶ 171
— καὶ ἐν ἐκκλησίαις σκαιὰ λόγων Χριστοῦ καταπάτησις 171-2
— καὶ Τελειότης 171
— οὐ πεπαγιωμένη, τελειομένη 171
- Ὀρθοδοξίας περί:
— ἐρώτησις συνειδήσεως 202
- Οὐδὲν ἐκ τοῦ Οὐδενός 11
- Οὐδέν, Μηδέν, Ἐν, τὰ Πολλά 92
- Οὐράνιος Πολιτεία
— καὶ ἡ ἀπουσία ἐτοιμασίας τῶν Πολιτῶν 204
— καὶ ὁ μαρασμὸς τῶν ἑλλήνων 204
— καὶ Ὀρθοδοξία 204
— καὶ τὸ ἐφ' ἡμῶν πάντων παρὸν χρέος 204
- Οὐρανός:
— διὰ "πυρὸς" ἡ ὁδὸς ἐπ' αὐτόν 265
- Οὐτοπία καὶ Πνεύματος τόποι 263
— καὶ διδασκάλων διδασκαλία 263
- Ὁχλησις ἐπὶ τῇ μείᾳ τῆς ἄλλης Δικαιοσύνης 294
- Παγκόσμιοι Ὄργανισμοί:
— συγκαλύπτουσι οὐκ ἀμβλύνουσι τὸν περὶ πλοῦτου καὶ ἰσχύος ἀγῶνα! 443
- Παιδεία:
— αἰεὶ ἐπὶ τ' Ἄνω 65
— διὰ *δημοσίου* πλοῦτου παρεχομένη 52
— οφείλει διδάσκειν Ἀλήθειαν 52
- Παλαιὰ Διαθήκη
— καὶ αἱ περὶ αὐτὴν διενέξεις 253
— ὡς συμφωνία ἀντισυμβαλλομένων 154-5
- Παλλὰς καὶ Παναγία 376
- Παράδεισος:
— καὶ ἡ ἑλλήνων "Ὀρθοδοξία" 348
— καὶ ἡ ἐπὶ γῆς βαρβάρων θρασύτης 348
— πᾶς ἡ κατὰ τὸν Θεὸν Τελειότης 171
— πορθεῖται διὰ πάσης ὀρθῶς βαδισθείσης ὁδοῦ 341
— πῶς οἱ ἄξεστοι ἐν Αὐτῷ; 348
- "Πατέρων" ἔλεγχος:
— δι' ἐρεύνης καὶ ἀγωνίας, ὥστε μὴ πως βλασφημηθῆ ὁ Θεός 407-8
— καὶ ἡ σιωπὴ τῶν λαμπρῶς ἱσταμένων 408
- "Πατριάρχης" τῶν "Ὀρθόδοξων"
— ὁμηρος ἠθελημένως ἐμμένει ἵνα μὴ τὴν "θέσειν" ἀπολλύηται, ἀλλ' Ὀμολογίας Λόγου-Θεοῦ λόγον ὡς *νῦν ἀπαιτεῖται οὐδένα* ἐκφέρει! 414
- Πατρίδες πάντων ἀνθρώπων:
— ἡ γῆνιη καὶ ἡ Οὐράνιος: στοιχοῦνται κατὰ τὸν χοῦν καὶ τὸ Πνεῦμα 340
— καὶ μαχητικὸς οὐχὶ μοναστικὸς βίος 341
— καὶ ἔκθεσις σοφιστῶν εἰς τὴν χλειῦν τῶν πολιτῶν 341
- Πατριῶται
— καὶ ἑλληνοπερσικοὶ πόλεμοι 329
— καὶ μεγαλείον ἢ κατασχύνη προγόνων 328
- Παῦλος ὁ Ἀπόστολος: 109 κ. ἐ., 174, 195
— διδασκαλία ἀνοικτὴ εἰς παρεξηγήσεις 112-3
— ἐπὶ τοῦ Ἄρεως πάγου οὐχ ὡς Ἑλληνὸς ὠμίλησεν Ἑλλῆσιν, ἵνα *καθ' ὅλα Λογικὸν κᾶρα παγκόσμιον* μῆνυμα τῆς Θεότητος δῶ τοῖς καὶ πνευματικὰ δυναμένοις ἀντιλαμβάνεσθαι 109
— *ἐσφαλμένως* ἐξορκίζει πιστοὺς περὶ "ἡμέρας Χριστοῦ" 192
— *ἰουδαϊκῶς* τὸν Χριστὸν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ διακρίνει 108
— ὁμοίως δὲ καὶ οἱ πλείστοι τῶν "χριστιανῶν" 109
— καὶ ἀγνοία Χριστιανῶν τῆς Ἑλληνικῆς Θεολογίας 132 καὶ σημ.
- κατ' Ἰουδαίου Λογικὰ σφάλματ' ἀποδίδωσι Θεῷ ἁμαρτίας ἀνθρώπων 111
— κύριος διαχύτης τῆς Ἰουδαίων θεολογίας 98
— ὁ "ἀνὴρ ὃν ὤρισεν" ὡς *συνήθης ὑπονοεῖται, οὐχ ὡς ὁ ἐνανθρωπήσας ὅλος Θεός* τοῖς Ἀθηναίοις ὁμολογεῖται 109
— παντελῶς ἄλλη ἢ ἂν ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων εἰ ἀπ' Ἀθηνῶν ἑλληνικῶς ὁ Θεός-Λόγος ἠγγελτο 109
— ὡς Ἰουδαῖος νομικὸς καταφαίνεται 110
— ὡς Ἰουδαῖος χρῆται τῇ γλώσσῃ Ἑλλήνων 109 κ. ἐ.
- Παύλου περί: Ἑβραίων παράπονα 168
- Πεδίον:
— ἀνάγκαι ἐξ αἰδιότητος, 19
- Πειρασμοῦ ἔλεγχος καὶ νόμου παράβασις 170
- Πεισίστρατος 314
- Περικλῆς:
— δι' ἄτην εἰς σπαραγμὸν ἤνεγκε τὴν Ἑλλάδα 311
— ὁ μέγιστος πάντων δημαγωγός 311
- Πέρσαι καὶ Ἑλληνες:
— σύγκρισις τῶν κατ' ἄλλῃλων πολέμων 272
- Πιθανότητες συμπτώσεως ὑποθέσεων 24
- Πίστεις
— ἐρευνα καὶ ἡ ἀριησις τοῦ τοῦ ἐρινῶν

- χρέους 408
 — εἰς Θεὸν περὶ: ἀπολογία ἐκάστου 169
 — ἐπὶ θεοῖς πρωτογόνων:
 — ὁ Κόσμος μοιραία πηγή 116
 — ἐπὶ τῷ Λόγῳ:
 — ἐγκατάλειψις παρ' ἑλλήνων 343
 "Πίστεως" καὶ Λόγου κατὰ "θεολόγους"
 διάστασις 148
 Πίστις Θεῷ:
 — καὶ ἀλογία τῶν διδασκάλων 199
 — καὶ καταδίκη Σωκράτους 79
 — κατὰ συναίσθημα τῶν πολλῶν πρὸ
 τῶν "ἀκατανοήτων" τῷ νῷ 80
 — καὶ ἀδυναμία κατανοήσεως τοῦ
 Θεοῦ; 358
 — κατ' ἀποκάλυψιν/ἀπομνημόνευσιν
 διδασκαλιῶν 169
 — Λογικὴ καὶ παράλογος 40
 — οὐκ ἀσφαλίζει ἀπόδρασιν ἀπὸ βαρβα-
 ρότητος 476
 — λαβὴ ὡς παράδειγμα τὴν "χριστια-
 νῶν" δρᾶσιν κατὰ τῶν Ἑλλήνων
 καὶ τὰς αὐτῆς συνεπειὰς 476-7
 — τίς ἄρ' ἐστὶν εἰ μὴ δι' ὅλης τῆς ζωῆς
 βιουμένη; 338
 Πίστις ἐπὶ τὸν Ἔνα Θεὸν τριττὴ κατὰ
 τὸ δοκοῦν
 — καὶ πειθῶ ἐπὶ τὴν πιστευομένου Θεοῦ
 τελειότητα 475
 — χρέος πιστοῦ τὸ ἑαυτοῦ περὶ τοῦ
 Θεοῦ αὐτοῦ δοκοῦν βελτιοῦν 475
 "Πίστις" ἄνευ Λόγου ἀπλή:
 — ἐπὶ μόνῳ τῷ "κόσμῳ" καταργεῖ τὴν
 διάκρισιν Καλοῦ καὶ κακοῦ 373
 — ὁ "πιστὸς" ὀρίζει τὸ πιστευόμενον
 ὃ ἐπιβάλλει κατὰ τὴν "τάξιν" τῆς
 ἑαυτοῦ ράβδου 373
 "Πίστις" καὶ ἐλπίδες ἀλόγιστοι 483
 "Πιστοὶ" τῷ Θεῷ
 — σωρεύουσι πολιτισμοὺς εἰς ἐρείπια;
 413
 — μειδιῶσι διὰ τὰς "νίκας", ἐνῶ
 τρέμουσιν ἐν τῷ μειδιᾶν!; 413-4
 — τίς ἄρ' ὄντως λατρεύουσιν ἐν ναοῖς;
 414
 Πλάναι:
 — καὶ οἱ Ἕλληνες 344
 — παραγωγή αὐτῶν καὶ ἐξάπλωσις 344
 Πλασματικότης τῶν φυσικῶν φαινομένων
 — τὸ ψεῦδος αὐτῆς 20
 Πλάτων 216, 235-6, 256, 265, 276
 — κρίνων τὸν Ὅμηρον 124
 — κατέδειξεν ἀδύνατον τὴν Δημοκρατί-
 αν ἄνευ Παιδείας 399
 — τίς ἦν ἂν ἄρα ἡ κρίσις αὐτοῦ περὶ
 τῶν παρόντων ἑλλήνων 218
 Πλάτωνος
 — ὀρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐμπεριέχει
 τὸν Πρῶτον, ὅς ἐστιν ὁ Θεός 109
 — Πολιτεία καὶ Ὅμηρου διδασκαλία 42
 — Τίμαιος 77
 — Λογικὴ ἀρχαία προσπάθεια ἐξηγή-
 σεως τῆς Κόσμου υπάρξεως 341
 Πληθωρισμὸς καὶ μορφῶν πλοῦτου ἰσορ-
 ροπία 427
 Πλουτισμὸς τρόποι δύο:
 — ἡ σκληρὰ ἐργασία καὶ ἡ ἀπάτη! 439
 — καθ' ὅλα δίκαιος ὁ διὰ τῆς πρώτης
 439
 — ἄνευ αὐτοῦ, ἡ κοινωνίας διάλυ-
 σις 439
 — καὶ τί σήμερον ἐπισήμως οἱ νέοι δι-
 δάσκονται διὰ τῆς γενικῆς πτωχείας
 τοῦ πνεύματος τιμιότητος περὶ τὸ
 παραγόμενον ἔργον, τὴν ἀμοιβὴν καὶ
 τὴν προσωπικὴν ὅλην τιμὴν δικαίως
 ὑπερηφάνων ἀνδρῶν μὴδὲ διανοουμέ-
 νων οἰανδῆποτε ἀτιμίαν 439-40
 Πλουτισμὸς τρόπος Νεοελλήνων:
 — διὰ δωρεὰν παροχῶν! 440
 — καὶ ἐφαρμογῆς ἰδεῶν διαλυτικῶν τοῦ
 πολιτισμοῦ! 440
 Πλοῦτος, δουλεία, πόρων πτωχεία 345
 — καὶ ἡ πτώσις εἰς τὴν ἰλύν 345
 Πλοῦτος
 — καὶ διακρίσεις ἐξ ἀληθοῦς ἀσθενείας
 καὶ πολιτικῆς δυνάμεως "ἀσθενῶν"
 429
 — λαῶν:
 — καὶ ἀνατίμησις καὶ αὔξεισις τοῦ
 κυκλοφοροῦντος νομίσματος 439
 — πῶς μείζων οὗτος παράγεται 439
 — οἱ ἔχοντες ὡτα ἀκοῦειν ἀκούσατε,
 κυρίως οἱ Ἕλληνες, ἵνα μὴ ἄλλοι ὑμᾶς
 παύσωσι 449
 — πολυτέλεια, ἀνεργία, δημοσκοπία καὶ
 ῥῆξις τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς 446
 — καὶ Χρέος τῶν ζῶντων:
 τὴν γῆν καταλιπεῖν μάλα καλλίονα,
 ὥστε μαρτυρηθῆσθ' ὅτι φωτεινοὶ
 ἄνδρες ποτ' ἐστῆσαν ἐπ' αὐτῆς κατ-
 ἔναντι τοῦ ἐρέβους 448
 Πλοῦτος
 — διανομὴ καὶ μετανάστευσις
 — καὶ σχέσεις γηγενῶν καὶ μετα-
 ναστῶν 441
 — καὶ τὰ πεπερασμένα ὄρια τοῦ
 πλανήτου 426
 — Λογικῆς χρήσεως, καλλίονες οἱ
 Ἕλληνες γινώσται 294
 — παραγωγή:
 — ἀπαράδεκτος ἡ ἀνθρώπων ἀδιαφο-
 ρία περὶ τῆς γῆς, ὅτι περὶ αὐτῶν
 μαρτυρεῖ 448-9
 — γνώτ' ἐπὶ τέλους αἰδῶ οἱ κατοι-
 κοῦντες τὴν γῆν, καὶ μὴ πλέον
 βλασφημεῖτε τὸν Κύριον καὶ Θεόν!
 449
 — ἐν Ἑλλάδι καὶ ἡ βαρεῖα συνολικὴ
 ταύτης δαπάνη 437
 — καὶ οἱ ἄθροι καὶ "Χριστιανοί"
 ἀδίστακτοι ἀνευματίστοι ἄφρο-
 νες νεόπλοτοι νεοβάρβαροι, κα-
 ταξέοντες ἕως ὑστάτης ρανίδος
 πλοῦτου τὴν γῆν, ἀδιαφοροῦντες
 περὶ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ὄψιν

- αὐτῆς ὡς τόπου κατοικίας καὶ ἐργασίας ψυχῶν μεταποιουσῶν τοὺς ἀξέστους εἰς κοινωνίους ἀγαθῶν Οὐρανοῦ!: δι' αὐτῶν ἡ γῆ ἐγένετο ξένη Ἀνθρώποις! 448
 — καὶ τὸ ὀπισθεν αὐτῶν χάος 447
 — ἔσοπτρον τῶν ἔσω συντελουμένων 448
 — καὶ ἀνάλωσις:
 — ἀναγκαία ἡ τούτων ἰσορροπία, ἵνα μὴ τι ἀσκόπως παράγεται 446
 — καὶ Δικαιοσύνη:
 — αἱ κοινωνίαι πᾶσαι πτωχαὶ ἐξέκίνησαν 428
 — παραγωγῆς μέσα:
 — ἐργατικότης, παραγωγικότης, ὀρθὴ χρῆσις, οἰκονομία σπατάλης: τρόποι δικαίας ἐλευθερίας 428
 — κεφάλαιον καὶ ἐργασία:
 — ἀμφω ἀναγκαῖα τῇ ἀγορᾷ, ἀπαραίτητ' ἀλλήλοις, ὥσθ' ὁμοῦ ὑπάρχειν κάπῃ καλῶ ἐνεργεῖν 446-7
- Πνεῦμα:
 — Ἀληθείας καὶ ψεύδους
 — διαχωρίζει λαοὺς 309
 — ἀποδεκτὸν πως ὡς ὕλης ἀπαύγασμα: ἰδέα ἐβραϊκῆ ἐξ Ἀσίας 102
 — αὐτοφύες, Ἄγιον:
 ἰδέα ἑλληνικῆ, περιφρουρούμενη 102
 — ἐλέγχει τὴν ὕλην 261
 — οὐδέποτε ἀδρανεῖ/ἠσυχάζει 260
 — ποιεῖ Ἑλληνας τοὺς ἀνθρώπους 345
 — φυσικὴ καὶ πνευματικὴ ἡ αὐτοῦ ἔννοια 461-2
 — οὐδόλως ἐν ταῖς Ἰουδαίων Γραφαῖς διαστέλλονται καὶ γενικὴν θεολογικὴν σύγχυσιν προκαλοῦσι 461-3
- Πνεῦμα ἀνθρώπου:
 — καὶ ὁ τούτου *μόνος* τόπος μεταγωγῆς 194-5
 — καὶ ἡ διττὴ αὐτοῦ ὄψις 195
 — καὶ τὸ χρέος ἐτοιμασίας 196
 — κατὰ θάνατον οὐχ "ὑπνώττει" 194
 — κατὰ θάνατον ποῦ ἀποτίθεται 185 κ. ἐ.
 — ἡ περὶ τοῦτο τῆς Ἐκκλησίας σιωπῆ 186
- Πνευματικὸν πλοῦτον παραγωγή:
 — μάλιστα μείζων περὶ ταύτην ὁ φθόνος 428-9
- Πνεύματος ἀνθρωπίνου σκοπός:
 — τὸ κατακτᾶν ἄγνωστα καὶ Ἀλήθειαν 260
- Πνεύματος πλουτισμὸς διὰ τῆς παιδείας ξένος γέγονε τῇ ἀκαδημία 52
- Πνεύματος τροφή:
 — δύσπεπτος ἀπαιδεύτοις 170-1
- Πόλεμος:
 — βαρβάρων ἔθους πανάρχαιον διωκόντων τὸ Φῶς 512
 — διαρκῆς σκότους κατὰ τοῦ φωτός 510-1
 — καὶ ἡ παρουσία Ἀνθρώπου 511
 — διαρκῆς χοϊκῶν κατὰ τοῦ Θεοῦ 512
 — ἐνοπλος:
 — ἐκφυλισμὸς τοῦ πνευματικοῦ 164
 — ἐχθρὸς τοῦ πολιτισμοῦ 267
 — καὶ δημαγωγοὶ 165
 — ἔλλογος ἐπὶ Θεῷ πίστις, καὶ αὐτόκλητοι "θεολόγοι" 267
 — προληπτικός:
 — Θεοῦ βλασφημία 165
 — πλήρης ἐκφυλισμὸς πνεύματος 165
 — καὶ δημοκρατία 164
 Πολέμου βαρεῖα συνέπειαι 73
 Πολέμων ἀποτελέσματα:
 — ἐπ' ἄριστα μόνον ἡμίκαλα 270
 Πολῖται
 — γεγονότες ὑπήκοοι 313
 — καὶ Πολιτεία Τελεία 310
 Πολιτεία:
 — ἐλάχιστος ὁ ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ λόγος 347
 — ἐν Οὐρανοῖς καὶ ἀντίδρασις κατ' αὐτῆς 263-4
 — καὶ ἡ ἐπ' αὐτὴν πίστις Ἑλλήνων 264
 — καθολικὴ ἐπὶ γῆς συνήθων ἠθῶν πνευματικῶς οὐδαμοῦ ἄγει 270
 — διώκει τὸ "ἐφικτόν", οὐ τὸ τέλειον 270
 — καὶ αἱ κτώμεν' ἐν αὐτῇ ἀρεταὶ 347
 — καὶ ἡ θρασύτης τῶν ἀπαιτήσεων 347-8
 — καὶ οἱ ἐν Παλαιστίνῃ ἀκροαταὶ 347
 — καὶ τελειότης:
 — ἄξια Ἀνθρώπων ἐναργῶς νοοῦμενα/ἐνεργούμενα 496-7
 — Τελεία:
 — ἀνάγκη Λόγου μία μόνη 263
 Πολιτεία, κυβέρνησις καὶ ἔλλογος Νόμος 266
 Πολιτεία συγχρόνου Ἑλλάδος:
 — ἀναρχία καὶ σῆψις 245
 — εἰς Θεὸν πίστις καὶ πολιτικὴ πράξις 326
 — ἡγετῶν λόγου αἰσχροῦ 322
 — ἡ ἴασις ἄρχετ' ἀφ' ἐκάστου πολίτου 326
 — ἡ κόπρος αὐτῆς ἀναμένει τὸν Ἡρακλέα 323
 — καὶ οἱ ἐν αὐτῇ "θεολόγοι" 326
 — καὶ "προσωπικὰ δεδομένα" 326
 — καὶ σύγκρισις πρὸς τὴν Πλάτωνος 321-3
 — πολιτῶν συνομωσία μεγίστη 322-3
 Πολιτεία ἐν κόσμῳ:
 — προθάλαμοι τῆς ἐν Οὐρανοῖς 346
 Πολιτειῶν ἐπιγείων ἐξέλιξις:
 — ἀσυναίσθητος ἐτοιμασία ἐπὶ τὰ ἐπέκεινα 265
 Πολιτειῶν καὶ Πολιτισμοῦ ἰσοπέδωσις

- 341
 Πολίτης κοινωνός τῶν βελτίστων, μέσα
 καὶ μέγεθος πολιτείας 266
 — καὶ μείζον μέγεθος πολιτείας 267
 Πολίτης τέλειος: τίς ἐστίν 263
 Πολίται τοῦ Κόσμου
 — οὐ πλέον οἱ Ἕλληνες 269
 Πολιτισμική τῶν Ἰουδαίων εὐθεία ἐν τῷ
 κόσμῳ ἐπίδρασις:
 — διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ *ξένη* τῷ
 Λόγῳ 106
 — ἡ νεωτέρα διὰ τῆς συμμείξεως καὶ
 ἀλλοτρίων στοιχείων 104
 — ἡ παλαιὰ οὐσία μηδαμινή 101
 Πολιτισμικοὶ πόλεμοι:
 — βαρβαρότης, βία καὶ βλασφημία ἀνο-
 μολόγητος 475-6
 Πολιτισμοὶ ἕτεροι:
 — ἀκοινωνήτως μακράν ἀπ' ἀλλήλων 95
 — τούτου συνέπειαι 95
 — ἀπαιτήσεις ἐπικοινωνίας 96
 — συνέπειαι ἀναπόδραστοι ἐφ' ἡμῶν ἐκ
 τῆς ἀπουσίας αὐτῶν 96
 Πολιτισμός:
 — αἱ τρεῖς αὐτοῦ ἐποχαί 42
 — δημιουργημ' ἀντιθέτων δυνάμεων 298
 — δυτικός καὶ λοιποὶ 450
 — ἔσωθεν μόνον γεννᾶτ' ἐν ψυχαῖς
 286-7
 — καὶ ἀνθρωπίνῃ ἐλευθερίᾳ 289
 — καὶ Βυζαντινῶν πνευματικῇ ἀφ' Ἑλ-
 λάδος εἰς Ἰουδαίαν μετάστασις 289
 — καὶ πῶς ἦν ἀρ' αὐτῆ Θεῷ ἀρεστή;
 290
 — τὴν Συντέλειαν οὐκ ἐπήνεγκε 290
 — καὶ ἡ ἐν αὐτῷ γνώσις Θεοῦ 288
 — καὶ ἡ Πόλις Θεῷ ἀρεστή 290 κ. ἐ.
 — καὶ ποῦ μαθητεύουσιν οἱ ταύτης
 Πολίται 291
 — καὶ θεολογία καὶ Θεολογία 287-8
 — μόνη ἡ τῶν Ἑλλήνων ἐλλόγως
 μεθωδευμένη 287
 — καὶ Ἰουδαϊκῆ σχετικιστικῆ σύγχυσις
 πρωθυστείων 288
 — καὶ μέτρον κρίσεως συμβολῆς 294
 — καὶ Νόμου αἰωνίου ὑπαιγιγμός 192
 — καὶ οἱ Πολιτείας Πολίται 291
 — καὶ οἱ ἐν τῷ "βιβλίῳ ζωῆς" γε-
 γραμμένοι 291
 — καὶ τὸ κατὰ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης
 πλήγμα 301
 — καὶ ταύτης ἡ χρῆσις περὶ τὰ
 σπουδαῖα 301
 — καὶ ὑπὸ τοῦ κράτους ὑπηρεσία τῶν
 πολιτῶν 300
 — οὐκ ἄνωθεν/ἔξωθεν ἐπιβάλλεται,
 οὐδὲ τὸ θεμέλιόν 'του ἐστὶν αὐτὸς
 ὅλος 286-7
 — προσθήκη ἐπὶ τῆς Δημιουργίας 286
 — πρὸς ὥρας καὶ τελικός 286
 — σύγχρονος:
 — ἀνθρωπολογικαὶ καὶ θεολογικαὶ αἰ
 ἀρχαῖαι αὐτοῦ συνιστώσαι:
 — τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰουδαίας
 διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ 97-8
 — ἐξεταζόμεναι Λογικῶς 98
 — ἀνομοιογενῆς ἐξ αἰτίας συμμεί-
 ξεως ἀλλοτρίων 101
 — καὶ συγκρητισμὸς κατὰ τρίτων
 101, 103
 — συνδημιουργὸν Κόσμου ποιεῖ τὸν
 τούτου ἐργάτην 286
 — ὑπηρεσία τοῦ Πνεύματος 300
 Πολιτισμὸς καὶ Ἱστορία:
 — ἀπόγονοι προγόνων ἀνάξιοι 285
 — ἀπαιτούσι τιμὰς διὰ προγόνων
 ἀξίαν 285
 — οὐ πάντες αὐτοῖς ἰσοτίμως συμβάλ-
 λουσι 285
 — πῶς ταῦτα θεμελιούται καὶ δημιουρ-
 γεῖται 285
 Πολιτισμὸς καὶ Νόμος:
 — καὶ ἡ ἕως Οὐρανοῦ ἀνομία 289
 — κάλλιον τὸ ἔσωθεν τούτων γεννᾶσθαι
 ἢ τὸ ἔξωθεν ἐπιβάλλεσθαι 288-9
 — τοῦ Μωσέως 286
 — πάσαις κοινωνίαις γνωστὸς κἂν
 ἄλλα ὀνόματα φέρων 287
 — καὶ κατασκευοφάντησις ὡς εἰδωλο-
 λατρῶν τῶν Ἑλλήνων 287-8
 Πολιτισμοῦ
 — ἔργων
 — γενικός ὀρισμὸς 297
 — οἱ ἄκοκ' ἐργάται 297
 — μερῶν συμβολῆς διαχωρισμὸς 450
 — ἑλληνορωμαϊκοῦ καὶ Ἰουδαιοχρι-
 στιανικοῦ κόσμου 456
 — παρούσα κατάστασις
 — καὶ Χριστιανισμὸς, καὶ διὰ κακιῶν
 ἀπ' ἀνατολῆς, ἀπὸ τοῦ Λόγου
 τούτων διάστασις 156
 — καὶ τῶν πάντων ἐπιρροή ἐπὶ τοῦ
 ἑλληνισμοῦ 156
 — παρεξηγήσεις νέαι καὶ παλαιαὶ 254
 — ἐπιθυμητῆ ἢ ὀριστικῆ αὐτῶν ἄρσις
 254
 — τελιότης
 — συνειδητῆ ἐπ' αὐτὴν Ἑλλήνων ἡ
 κίνησις 245
 — καὶ τὸ ἡμέτερον χρέος μελέτης
 245
 Πολιτισμῶν
 — δῆωσις:
 — βαρβαρότης, οὐχ ὁδὸς ἐπὶ Οὐρα-
 νοῦς 156
 — διασπαστικαὶ τάσεις 451
 — κατηγορικῆ περιγραφῆ τῶν ἐπὶ
 μηδενισμῶ πάντων ἐνεργούντων
 αὐτάς 451-2 σημ.
 — διαφωνίας κυρία αἰτία:
 — ἡ προσωπικῆ ἢ ἀπρόσωπος φύσις
 τῆς ἐπὶ τοῦ κόσμου δρώσης Ἀρ-
 χῆς 450-1
 — τρόπος προσλήψεως τῆς περὶ
 αὐτὴν ἀντιλήψεως 451
 — μετεμψύχωσις, Νιρβάνα καὶ

- Βούδας 451
 — ὄψεις
 — καὶ λύσεις τῶν προβλημάτων 342
 — καὶ πλουτισμὸς Πνεύματος 342
 — προβλήματα ἐκ συμμείξεως θρησκειῶν 103
 — πτώσις καὶ παρακμή:
 — αἰεὶ ἀπὸ κορυφῆς ἄρχεται 267, 351
 — ὅτε οἱ ἄνθρωποι γίνονται μαλακοὶ 351
 Πολιτῶν
 — ἐρωτήματα/συναίσθησις εὐθυνῶν 76
 — καταδημαγωγίσις κατὰ πόλεμον 76
 — περὶ τὸ ἐρωτᾶν σωκρατικὴ ἀγωγή 76
 — ὑπὸ Λόγον διαγωγή 278
 Πολλὰ-Quanta:
 — αἰ κατὰ Λόγον καὶ Νόμον ἀνάγκαι τῆς περὶ αὐτὰ συζητήσεως 23
 — βασικὰ τὰ Δημοκρίτεια ἄτομα 24
 Πολλοὶ ὡς καὶ οἱ Ἕλληνες
 — ὑπὸ ταπεινὰ κατατρίβονται 276
 Πορεία τῶν γενεῶν:
 — ἀγῶν δι' ἡμιθέους κατὰλληλος
 — μηδεὶς τερματίζει τῶν χοϊκῶν 411-2
 — κατὰ δύναμιν πάντες μετέχουσι, ὅτι θεαταὶ οὐχ ὑπάρχουσι 408-9
 — ἱερὰ λαμπαδρομία 408
 — διαρκέσει ἕως νεαρά, οὐ νεκρά, παραδοθῆ ἐπὶ τῷ τέλει ἡ δᾶς 408
 — καὶ ἀνοήτων ἀλαζονεία καὶ ἀθλήσεως ἄρνησις 409-11
 — καὶ ἡ ἀγωγή ἐκάστου δρομέως 409-11
 — καὶ συνδρομὴ τοῖς βραδυποροῦσι 411
 — καὶ τῶν Νεοελλήνων ἡ πρόσθετος ἀτμία 409
 — μόνοι δικαίως οἱ ἀμελεῖς καὶ ὀκνοὶ καταλείπονται ἵνα δίδαγμα ἀποφυγῆς γένωνται τοῖς ἐπερχομένοις 411
 — ὁ Θεὸς οὐδένα ἐγκαταλείπει πλην τοῦ θεωροῦντος περιττῶν τὸν ἀγῶνα 411
 — ὀπισθοπορεία καὶ ὀλιγωρία 410
 — οὐκ ἔθνικαί, πανανθρώπιν' αἰ γενεαὶ 408
 — ῥήξεις καὶ πόλεμοι:
 — αἰτιατὰ τῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸν ἀγῶνα 410
 — στίβος ἀρετῆς καὶ πολιτισμοῦ, μάλιστα μείζων τοῦ παρεξηγηθέντος ολυμπισμοῦ, ἀλλ' ἀπέλιπεν ἡ παιδεία 410
 — ὡς μία ὁμᾶς τρέχουσι, καὶ μηδενισθήσεται εἰ μὴ καλῶς ἀγωνισαμένη 408
 Πράγμα
 — γενικὸς αὐτοῦ ὀρισμὸς 47
 — ἡ τούτου προέλευσις 47
 Πραγμάτων:
 — καθόρασις τε καὶ ἐρμηνεία 115
 — θεωρήσις:
 — ἡ γνησία Ἑλληνικὴ καὶ Χριστιανικὴ φύσει Καθολικὴ καὶ Ὁρθόδοξος (ἀλλ' οὐ κατὰ τὰ γνωστά) 516
 — σοβαρὰ συνολικὴ ἀποτίμησις 115
 Πραξιτέλης 216
 Προβλήματα καὶ Ὁρθοδοξία:
 — αὐτὰ μένει κἂν ἀπ' αὐτῆς ἀγνοῶνται 361
 Προβλήματα πνευματικά:
 — καὶ διαβίωσις ἀσυναίσθητος τῶν ἀδιαλείπτως συντελουμένων 339
 — καὶ καπήλευσις φοβῶν 340
 — καὶ πολῖται παλαιοὶ καὶ παρόντες πολεμοῦντες περὶ πατρίδων 339-41
 — πάντ' ἀπ' ἀλλήλων ἐξηρημημένα 339
 — πάντα θρησκευτικῆς βάσεως ἀκαταλήπτως τῶν "θεολόγων" 341
 Προφητεία
 — καὶ Θεοῦ θέλημα 172
 — καταστροφῆς:
 — πρόρρησις δεινῶν δι' ἀνθρώπων ἐνεργουμένων 172
 Πρωτόνια καὶ ἠλεκτρόνια:
 — τὰ ἐντὸς αὐτῶν συντελούμενα 34
 Πτώσις:
 — αἰεὶ ἀπὸ κορυφῆς ἄρχεται 69, 311
 — δεινοτάτη ἢ ἀπὸ κορυφῆς 65, 76
 — δεινοτάτη τῶν ἐκτροπῶν 76
 — Ἑλλήνων καὶ λαῶν γενικῶς:
 — διὰ σοφιστῶν καὶ δημαγωγῶν 311
 — πρῶτος αὐτῆς τόπος καὶ χρόνος:
 — τὸ κατὰ τὸν χρυσοῦν αἰῶνα κλεινὸν ἄστν τῶν Ἀθηνῶν 76
 Πυθαγόρας 216
 Πυθαγόρειον ἔνταγμα 351
 Πυρηνικὰ φαινόμενα:
 — μεταβολὴ συνθέσεως τῶν μὴ θεμελιωδῶν σωματίων 33-4
 Ῥοή, πλήρης ἰσορροπία, θερμικὸς θάνατος 426
 Ῥώμης παλαιᾶς τε καὶ Νέας ἀπρεπῆς ῥήξις 346-7
 Σημιτῶν κατὰ τῶν Ἑλλήνων συνεχῆς τὸ εὐθὺ καὶ κρύφιον πολιτισμικὸν μένος 495
 Σκότος:
 — ἡ ἠθελημένη τοῦ Λόγου ἀπόρριψις 203
 Σόλων 314
 Σοφία:
 — ἀνευ προγνώσεως χαλεπή,
 — μετ' ἐπιγνώσεως μάλιστ' εὐκολωτάτη 230
 — κτωμένη διὰ τοῦ Κόσμου 11
 — μόνη ἡ ἔλλογός ἐστι γνησία 113
 Σοφισταὶ καὶ φιλόσοφοι
 — σοφῶς ποτ' ἀπ' ἀλλήλων διέσταλτο 311
 — ἡ Σοφία σήμερον ἐνοχλεῖ! 311
 Συγκρητισμὸς 43
 "Σύγχρονον εἶναι" 346
 — καὶ Ἱστορία 346
 — καὶ σκέψις περὶ Ἀληθείας 346

- Συζήτησις περί Ουδενός, Ἐνός ἢ Πολλῶν 13 κ. έ.
- Σύμπαν συμπάντων:
- ἀναπόφευκτοι δυνατότητες ἀπαγορεύουσαι τὴν ὄλην περὶ τούτου συζήτησιν 55
 - τὸ δι' αὐτοῦ εἰσηγούμενον πρόβλημα 56 κ. έ.
 - *έσκεμμένη* ἢ τοῦ Hollywood ἐμπλοκή 55
- Σύμπαν φυσικόν:
- αἱ ἀναντιρρήτως συνδεδεμένοι πέντε αὐτοῦ βασικαὶ ιδιότητες 20
 - αἶδιον καὶ δημιουργία:
 - δεδεμένα τῆ ἡλικία αὐτοῦ 53
 - παρορῶν' *έσκεμμένως* ἐν τῇ προσπάθειά ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς ἀνάγκης ὁμολογίας Δημιουργοῦ 54
 - εἰ αἶδιον, ἀπειρον κέκτηται ἡλικίαν 53
 - ἀπειρος ἡλικία *οὐ δύνατ'* ἐμφαίνεσθαι τοῖς ἐπ' αὐτοῦ νόμοις 53
 - εἰ αἶδιον, ἀρ' ἀδυνατεῖ ἀνατάξει τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ 53
 - εἰ δημιουργηθέν, ἀρ' *ὠρισμένην* κέκτηται ἡλικίαν 53
 - εἰ ἡ ἡλικία αὐτοῦ δηλοῦτ' ἐν τοῖς ἐπ' αὐτοῦ νόμοις, ἀρ' ἡ δημιουργία αὐτοῦ *ἀκλόνητον* ἀναδεικνύεται στοιχείον τῆς Ἀληθείας 53
 - ἐνέχει καὶ μαρτυρεῖ τὴν αὐτοῦ φύσιν καὶ καταγωγὴν 52-3
 - ἡ αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ ἐξ ἀνυπαρξίας ἔλευσις εἰς τὸ εἶναι ἀδύνατος 54
 - ἡ δημιουργία αὐτοῦ ταυτόσημος τῆς φωτός 32
 - ἡ διανομὴ τῆς ἐν αὐτῷ μάξης 22 σημ.
 - ἡ "σκοτεινὴ" αὐτοῦ μάξα 21-2
 - μεταβλητὴ ἢ τοπικὴ μάξης πυκνότης 21
 - μονότροπος ἢ διαστολὴ 32
 - νυκτερινὸς οὐρανὸς καὶ τάπ' αὐτοῦ μάθημα 510
 - οἱ βασικοὶ αὐτοῦ νόμοι 20
 - περιωρισμένα τὰ ὀρατὰ αὐτοῦ ὄρια 21
 - σύννομος τῇ βαρύτητι ἢ ποτε μηδενικὴ αὐτοῦ ἡλικία 21
 - τὸ δεινὸν πρὸ τῶν καθηγητῶν δῖλημμα 60-1
 - ὡς μέρος "σύμπαντος συμπάντων": *παντελῶς ἀμαρτύρητος ἢ ἀκριτος* περὶ τούτου *δήθεν* "συζήτησις" 55
 - *έσκεμμένη* προσπάθεια ὑπεκφυγῆς ἀπὸ τῆς ἀναγκαίας ὁμολογίας Δημιουργοῦ 54
- "Συμπροσευχαί" (:) ἀλλοθρήσκων:
- πῶς οὐκ εἰσιν αὐταὶ ἀπάτη; 147
- Σχετικότης:
- προσπαθεῖ ἀναιρεῖν τὸ *ὄντως* ὀρθόν 87
 - κἀναντιρρητοὶ ἐκ τῆς Νευτωνείου βαρύτητος νόμοι 20
 - καὶ πράγματα:
 - ἀντιστροφή τῆς αὐτῶν σχέσεως 87
 - καὶ τυχαίότης:
 - *ἀθειστικὴ* τούτων ἢ σύνδεσις 87
 - Σωκράτειος Διαλεκτικὴ, Πλάτωνος Πολιτεία καὶ Νόμοι
 - καὶ "χριστιανῶν" ἕως τοῦ νῦν πρακτικῆς 479-80
 - Σωκράτης 216, 219, 256, 276
 - καὶ ἀγωγή πολιτῶν περὶ τὸ ἐρωτᾶν 76
 - καὶ Δικαιοσύνη ἐπέκεινα 265
 - καὶ τὸ διὰ τοῦ λακωνίζειν φιλοσοφεῖν 342
 - μόνον ὑπέμνησε τὸ πρὸς τὸν τοῦ Φωτός Θεὸν χρέος 76-7
 - Σωκράτης καὶ Πλάτων 42, 78 σημ.
 - ἀληθεῖς Θεολόγοι 326
 - Σωκράτους καὶ Πλάτωνος λόγος
 - πολιτικὸς ἅμα καὶ ἠθικὸς καὶ Θεολογικὸς 236
 - καὶ ἰδέαι ἐξ Ἰουδαίας χριστιανικαὶ 236-7
 - Σωκράτους ὑπόδειγμα:
 - οἱ Ἕλληνες οὐκ ἐτίμησαν! 258
- Τάλαντα καὶ τελειότητος ἔργων ἀπαίτησις 473
- Ταχύτης φωτός:
- ἀναγκαίως μεταβλητὴ 20
- Τέλειον:
- καὶ ἡ Ἑλλήνων ἄνευ ἐπὶ τοῦτο "Διαθήκης" παιδεία 200
 - καὶ ἡ μετὰ Χριστὸν σκότους ἐπέλευσις καὶ ταύτης τὰ αἷτια 201-2
 - καὶ ἡ περὶ τοῦτο διένεξις 200
 - καὶ ἡ τῶν Ἰουδαίων παθητικὴ ἐπ' ἰδίᾳ ὠφελεία Μεσσοῦ ἀναμονή 200
 - καὶ ἡ "Χριστιανῶν"
 - διὰ τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας ἀπαλλαγὴ 200
 - ἐνεργητικὴ ὑποβίβασις τῶν ἀνθρώπων εἰς "πρόβατα" 200
 - ὑπακοὴ καὶ "ἀπέιθεια" 201
 - δόκησις τοῦ Κόσμου ὡς "κοιλιάδος κλαυθμῶν" 201
 - καὶ τὰ διὰ τοῦ "Χριστιανισμοῦ" ἐν Ἑλλάδι συμβάντα 202-3
 - καὶ τὰ "Χριστιανῶν" ἐπ' αὐτὸ ὄπλα 201
 - καὶ τὸ μέτρον αὐτοῦ, ὃ ἐφ' ἑαυτοῦς οἱ Ἕλληνες ἔθεσαν 200
 - καὶ τὸ φύσει ἐγκείμενον ἡμῖν περιφρονούμενον χρέος 201
- Τελειότης
- Ἀπόλυτος: ὑπονοεῖ Ἀπλότητα καὶ Ἐνότητα 163
 - καὶ ἐλευθέρα μετὰ τοῦ Λόγου συνεργασία 171
 - καὶ ἡ πρὸ τῆς βίας ἀνοχὴ τοῦ Θεοῦ 474
 - καὶ Νόμος 277
 - ἐν αὐτῇ οὐδεὶς ἐξῴθην ἀλλ' ἔσω-

- θην, ἀπὸ τῆς ψυχῆς Πολιτῶν 277
 — οὐκ ἐπιβάλλεται βία 474
 — ἢ ἐπὶ τὴν ὑπὸ σοῦ δοκουμένην τε-
 λειότητα βία διαστροφή ἐστι 474
- Τελειότητος
 — ὄψεως ἢ ἀπώλεια ἄγει εἰς ἀσωτείαν
 257
- Πνεῦμα:
 — καὶ ἡ βυζαντινὴ λατρευτικὴ τέχνη
 203
 — Χριστοῦ καὶ Ἑλλάδος κοινόν 203
 — φύσεως περὶ διαιρείται ὁ κόσμος 257
- Τιμαὶ ἀγαθῶν:
 — ἀποτίμησις ἐργασίας καὶ πρόσθετοι
 δαπάναι παραγωγῆς 438-9
 — καὶ ὁ ἀπατηλὸς κρατικὸς τρόπος
 ἐπιβολῆς φόρων VAT 436-7
 — κρύφιος ὁ τρόπος ὀρισμοῦ τούτων
 434-6
 — τιμία τιμῆ: τὸ λέξεων κοινὸν ἔτυμον
 436
- Τιμότης κυρίων, τιμὴ ἀγαθῶν
 — καὶ κοινωνικὸς πόλεμος 427
- Τράπεζαι σπέρματος:
 — ἀσημότης καὶ διασημότης ἀτόμων
 228
 — καὶ ἀλήθια τῶν λαῶν 229
 — καὶ DNA 228
 — καὶ πνευματικαὶ ἰδιότητες 508
- Τρωϊκὸς πόλεμος:
 — δι' ἀπόδοσιν τῆς Θεῖας Δικαιοσύνης
 264
- Τυραννία: δίκαια καὶ ἀδίκος 293
- Τυχαίτης Planck 60
- Ἔλη:
 — ἀνατολικῶς συκοφαντεῖται
 λεγομένη ἀμαρτία ἐμπίπτειν 181
 — δεινὴ ἢ περὶ αὐτὴν ἀνατολικὴ σύγ-
 χυσις τῶν "πιστῶν" 181
 — καὶ ὁ δι' αὐτῆς ἀκρατος ὕλισμός
 182
 — ἐξ οὐδενὸς ἐτέρου πλὴν ὑλικοῦ φωτὸς
 σύγκειται 183
 — Θεοῦ δημιουργία ἐξ ἄλλης, οὐχὶ
 πνευματικῆς φύσεως 180
 — καὶ ἡ παρανόησις τῆς ἀναστάσεως
 τῶν νεκρῶν 181
 — φύσει ἀδυνατεῖ ἀμαρτία ἐμπίπτειν,
 τῆς ἀμαρτίας οὐσης πνευματικῆς
 καταστάσεως 180-1
- Ἔλη κτισθεῖσα καὶ Ἄκτιστον Πνεῦμα:
 — ἀγεφύρωτον κατὰ Λόγον τὸ μεταξὺ
 αὐτῶν ὄντολογικὸν χάσμα 180
 — φύσει ἀδύνατος ἢ κείνης ἐν Τούτῳ
 συγχώνευσις 180
 — κατὰ ταῦτα παρεμηνεύεται ἢ
 Ἐνάληψις τοῦ Χριστοῦ 180
- Ἔλησις καὶ Πνεύματος
 — Ὀντολογικὴ διαφορά 209
 — σύγχυσις 174 κ. ἐ.
- Ἔληκα σώματα:
 — ὑλικὸν φῶς ἐν συνθέσει 183
- Φαῦλοι μόνοι ἐπὶ τὰ φαῦλα 345
- Φειδίας 216, 242, 296, 316
- "Φιλολογία":
 — αἰτία τῆς ἐλλήνων πτωχεύσεως 73
 "Φιλολόγων" καὶ ῥητόρων λόγων κενότης
 70
- Φυσικῶν σωμάτων ἀνάλυσις
 εἰς λεπτόν φυσικὸν φῶς 183
- Φῶς καὶ Λόγος κατέναντι σκότους:
 — τὸ νῦν διακαίον ἐρώτημα 454
- Φῶς λεπτότατον:
 — μόνον βασικὸν ὑλικὸν Θεοῦ δημιούρ-
 γημα 143-4
 — τὰ λοιπὰ ὑλικά, τούτου συνθέσεις
 144
- Φῶς καὶ σκότους παραγωγή 173
- Φῶς ὁ Λόγος, σκότος ἡ ἄλογία 85
- Φῶς φυσικόν:
 — ἀπόδειξις τοῦ ἔχειν αὐτὸ μάζαν
 22 σημ.
- Φωτισμοῦ μέθοδος τῶν Ἑλλήνων 260-2
 — ἄγει εἰς τὸ "Ἐν 261-2
- Φωτὸς Πνευματικοῦ ὀρισμός:
 — διὰ τοῦ φέρειν αὐτὸ τοῖς ἐν σκότει
 260
- Χάος πνευματικόν:
 — καὶ ἡ ἐξ ἀπιστίας σιωπῆ τῶν
 ἡγεσιῶν 339
- Χρέος
 — ἐπὶ τελειότητα: διδασκόμενον
 διὰ παραδείγματος 473
 — καὶ χρόνου οἰκονομία 474
 — πρὸ τῶν ἀδυνάτων τοῦ προγιγνώσκον
 τῆς ἀποτέλεστος δράσεως 507
 — τοῦ ἀναγνώστου 50
- "Χριστιανικὴ Ἀποκάλυψις"
 — καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐλληνικῆς
 σπερματικῆς ἐγγύσεως ὑφίστου
 νοήματος 469
 — ἰουδαϊκὴ καὶ "χριστιανικὴ" παρα-
 νόησις τοῦ περὶ "προβάτων" Χρι-
 στοῦ λόγου 469
 — καὶ κρίσις διὰ τῆς ὡς κἂν τῆ
 ὑστάτη στιγμῆ ἐπὶ τῷ Θεῷ "πί-
 στεως", διατηρούσης τὸ "ἄφθονον
 τοῦ καιροῦ δι' ἀπόλαυσιν ἀμαρτί-
 ας", ἀγνωσύσης τὰ δωρεὰν δοθέν-
 τα ἡμῖν τάλαντα καὶ τὸ Θεῖον Δί-
 καιον τῆς κατ' αὐτὰ κρίσεως 470
 — περιφρονεῖ τὴν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων
 ὡς Πολιτῶν ἀσκησιν 470
- καὶ σύγκρισις τῆς ἐκκλησιαστικῆς
 εὐλογουμένη ἐπιστήμῳ κοινωνικῆ
 πρακτικῆς 470
- καὶ ἡ αἰτία τῆς ἐπὶ τὰ ἐλάχιστα
 προσοχῆς τῆς Καινῆς Διαθήκης 471
- "Χριστιανικὸς ὕλισμός" 209
- Χριστιανισμός:
 — ἀπ' ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ διε-
 βρώθη διὰ τῆς περὶ τὸ "ἡγγικε"
 στάσεως 453

- ἐξ Ἀσίας αὐτοῦ τὰ πλείστα στοι-
χεῖα 102
- καὶ Βυζάντιον
- καὶ ἡ καθυστέρησις Συντελείας
406
- καὶ Ὁρθοδόξων περὶ "Ὁρθοδοξίας"
ἐρώτημα 406-7
- μεσαίων σκότους καὶ νωθρότητος
πνεύματος 391
- μείζονα ὁ Θεὸς ἀναμένει ἀπὸ τῶν
λεγόντων κρείττονα τὴν ἑαυτῶν
πίστιν 406
- *παλαιασιατικὸν* ἔσχε πνεῦμα ἕως
τοῦ νῦν διαρκούν 406
- σύγκρισις ἔργου καὶ παραγωγὴ
πλούτου:
- μήπως ἐξ αὐτῆς τῆς αἰτίας
κατ' αὐτὸ ν βάλλουσιν οἱ ὀκνοί;
391
- σύγκρισις ἔργου τῆς Ἑλληνικῆς
καὶ Βυζαντινῆς ἐποχῆς 391
- τί παρέλαβον καὶ ἀπέδωσαν
390-1
- τρομάζει ἡ ἀποτίμησις 390-1
- καὶ εἰδωλολατρία:
- Ἰουδαίων παρανοήσεις 388-9
- καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα:
- ὄχημ' αὐτὴ ἀπλῆς διαδόσεως, οὐχὶ
δὲ καὶ μέσον βαθείας τῶν θείων
μελέτης 455
- καὶ ἡ σοφία ἢ "θύραθεν" 390
- καὶ κληρονομηθεῖσαι Ἰουδαίων
ἀτέλεια 155
- καὶ πολιτισμικὸν ἔγκλημα 155
- καὶ τὸ ὄρθον αὐτοῦ Πνεῦμα 102
- οἱ "Ἕλληνες καὶ ἡ Θεολογία τοῦ
Ὁρθοῦ Λόγου 237-8
- παραφύλας τουλάχιστον ἀρχικῶς
ιουδαϊκὴ 104
- ὡς ἐφηρμόσθη:
- ἀρχικῶς ἐστράφη πρὸς τοὺς ἀνα-
ζητοῦντας ἐλπίδα καὶ ἀσιατικῶς
κατὰ τῶν Ἑλλήνων, εἰσήγαγε τὰς
αἰρέσεις, ἀντέστρεψεν ἐν πολλοῖς
τὸ φῶς καὶ τὸ σκότος, ἔστρεψε
τοὺς "Ἕλληνας" κατὰ τῶν Ἑλλή-
νων, ἐγένετο ἐχθρὸς τὰπὸ Θεοῦ
Καθαροῦ Λόγου, ἐποίησε μισητὴν
"Ἕλλησι" τὴν γλῶσσαν Ἑλλήνων,
καὶ μονίμως διέστρεψε τὸ πρὸς
τὸν Οὐρανὸν βλέμμα 386-7
- διέσπειρε πλείστ' ἀνερεύνητα καὶ
παράλογα 355 κ. ἐ.
- "Χριστιανισμός":
- ἀπὸ τοῦ Λόγου ιουδαϊκῶς αὐτοδιε-
ζεύχθη 513
- ἐξ Ἰουδαίων παρέλαβε τὸν τρόπον
"λατρείας" Θεοῦ 514
- θρησκεία "πιστευομένη", λογικῶς οὐ
βιουμένη 176
- πῶς οὗτος διαγιγνώσκεται 242
- Χριστιανοί:
- ἀπέρριψαν τὴν φύσει *ἑλληνικὴν*, οὐχὶ
ἀνατολικὴν ἢ "Χριστιανικὴν" ἀσκη-
σιν τῆς ὀλοκληρωματικῆς θεωρίας
τῶν πνευματικῶν ζητημάτων 468
- εἰσήγαγον τὸν μεσαιωνισμόν, οὐ κλη-
ρονόμοι αὐτὸς ἅπας ὁ κόσμος 469
- καὶ ἡ ὀρθὴ διδασκαλία τῆς εἰς Θεὸν
πίστεως 338
- καὶ τὰ Θεῶ ἀναθήματα 337
- οὐδ' ἀπὸ τοῦ Κυρίου λαμβάνουσι τὸ
ὑπόδειγμα δράσεως 338
- παρηρμήνευσαν ἀνατολικῶς τὸν
Παράδεισον ὡς κατάστασιν "ἀναπαύ-
σεως ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων" 469
- Χριστιανοί, Ἑβραῖοι καὶ Μωαμεθανοί:
- οὐδέποτε πάντες συνήλθον ἐξετά-
σαι τὸ *κοινὸν* τοῦ Ἐνὸς Θεοῦ πρό-
βλημα 336
- Χριστιανοί καὶ Ἑβραῖοι:
- οὐδεμίαν ἀπ' ἀλλήλων ἠξίωσαν
ἐν πνεύματι ἀγαθότητος *κοινήν*
Θεολογικὴν ἐρεῦναν· 208
- ὅπερ ὑπονομεύει τὴν γενικὴν
ἐπὶ Θεῶ πίστιν 209
- Χριστιανοί καὶ Μωαμεθανοί:
- καὶ ὁ Ναὸς τῆς Σοφίας Θεοῦ 336-7
- Ὁρθόδοξοι:
- τί αὐτοῖς ἔξεστι 334
- ἄρα περὶ τοῦ "ἡγγικε" μιμησκον-
τ' αὐτοί τι; 335
- "Χριστιανοί":
- ἀρχιερεῖς
- καὶ ἀγνώσεις εὐρημάτων καθαπτο-
μένων τῆς Θείας Οὐσίας, 176-7
- καὶ τὰ διαρκῆ αὐτῶν ἐνδιαφέροντα
176-7
- Ἰουδαῖοι ἄλλου τινὸς εἶδους 170, 172
- καὶ ἡ ἀπόρριψις τῆς *ἐλλόγου*
φιλοσοφικῆς τῶν Ἑλλήνων μεθό-
δου 405
- καὶ ἡ ἐμφάνισις τῶν αἰρέσεων
καὶ τῶν περὶ συμφέροντα διαιρέ-
σεων 405
- καὶ ἡ παρούσα γενικὴ ἀγνοία
τοῦ πνευματικοῦ προκειμένου 405
- τῷ πνεύματι 168
- καὶ ἡ νῦν Ἑλλάδος ζωὴ:
- ἀπλῶς ἴδε ταύτης τὰ ἔργα! 392
- καὶ αἱ περὶ γλώσσης Αἰσχύλου,
Πινδάρου καὶ Ἀθηναίων διδασκα-
λία καθηγητῶν 392-3
- οὐδ' ἡ Αἰσώπειος ἀλώπηξ διδά-
σκει αὐτοὺς 393
- καὶ Παράδεισος:
- παρὰ τὸν Χριστόν, εὐκόλος ἡ εἰσο-
δος ἐποιήθη, τοῦ Θεοῦ διὰ τῆς χά-
ριτος ἀναλαβόντος τὸ εἰσαγωγῆς
ἔργον! 392
- Χριστιανῶν
- ἀδιαφορία περὶ τῆς Ἀπλότητος τοῦ
Θεοῦ, τῆς ἐναιότητος τῆς αὐτῶν πί-
ως, καὶ τοῦ σπουδαιοτάτου ἀπομέ-
νοντος γενήσεσθ' ἔργου 334
- ἀδιαφορία περὶ τοῦ "ἡγγικε" τῆς

- Θεοῦ βασιλείας τοῦ Χριστοῦ λόγου 333
 — καὶ ἡ ἀποτυχία τοῦ Παύλου δια-
 γνῶσαι τὸ πρόβλημα 333
 — ἐμμοιῆ τῷ τρέφεσθαι διὰ γάλακτος
 μόνου καὶ περιφρόνησις τῆς ἐπὶ τὸ
 Τέλος καταλλήλου Τροφῆς 334
 — κενολογία ἢ Χριστοῦ Διδασκαλία
 κατέστη 334
 "Χριστιανῶν"
 — ἀτελής ἡ δογματικὴ ἀντίληψις τοῦ
 Θεοῦ 175
 — καὶ ἡ ἐν "μυστηρίῳ" ἔγκρυψις τοῦ
 Θεοῦ 175
 — καὶ τὰ αὐτῆς αἰτία 175
 — καὶ συμβιούντων Ἑβραίων γενικὴ
 ἢ προσήλωσις ἐπὶ ταύτῃ τῇ γῆ καὶ
 ἡ ἀπώλεια προσοχῆς ἐπὶ θείοις 206
 — μέθοδος σκέψεως ἀνατολικῆ καὶ
 παράλογος 168
 Χριστός:
 — αὐτὸς ὁ ἐνεργῶν ὅλος Θεός 108, 131
 — διδάξας διὰ παραδείγματος 219
 — καὶ ἡ Ἑβραίων ἀπόσχισις ἀπὸ τῆς
 εἰς Θεὸν πίστεως 157
 — Τίς ἐστὶν Οὗτος 138 κ. ἐ.
 — ὡς ἄνθρωπος κατενίκησε τὸ κακὸν
 364
 Χριστὸς Ἰησοῦς ἀναστάς:
 — κατὰ Πνεῦμα ἀκέραιος, ἀπαθής,
 αἰδιος τέλειος ὅλος Θεός 144
 — κατὰ σάρκα ὡς λεπτότατον φῶς 144
 — ἕλην ἐκ φωτὸς φυσικοῦ ἐνετυλίξατο
 κατὰ τὴν Γέννησιν ἕλην ὡς φῶς
 ἀπέδωκε κατὰ τὴν Ἀνάστασιν 184
 — οὐδόλως διαταράξας τὴν πρωτο-
 γενῆ ἕλικὴν φύσιν καὶ τάξιν τοῦ
 Κόσμου 184
 Χριστὸς καὶ Ἀλήθεια:
 — κυρίως πνευματικῶς, οὐχ ἱστορικῶς
 μόνον καταγιγνώσκονται 367
 — ὁ λόγος τῆς μακρᾶν ἀφ' ἡμῶν κρατή-
 σεως Τούτων 367
 Χριστὸς καὶ ἡ ἀληθὴς Αὐτοῦ ὄψις αἰεὶ ἕως
 τῆς συντελείας μεθ' ἡμῶν ὄντος! 366
 — τἀναγκαῖον ἀλλ' ἤκισθ' ἱκανὸν ἄλλο
 συμπέρασμα ὃ ἀφεύκτως κατὰ κρη-
 μνῶν, καὶ δι' ἕλικῶν ὀφθαλμῶν ὄρα-
 τῶς, ἡμᾶς ὀδηγεῖ! 366
 Χριστὸς καὶ ἡ ἀμέσως ἐπικειμένη
 Βασιλεία Θεοῦ! 362 κ. ἐ.
 — πρόρρησις ὅλως ἀδιανόητος ὡς
 ἄλλο τινός, διὰ τοῦ φαινομένου ὡς
 "σφάλματος" ἐκτίθησι τὸν Χριστὸν
 363-4
 — τοῦτο ἡ κυρία ἀπιστίας αἰτία 364
 — ἡ ὀρθὴ ἐπ' Αὐτὸν πίστις παντελῶς
 ἀπορρίπτει πᾶν περὶ τὸν λόγον αὐτὸν
 σφάλμα 362
 — ἡ πλήρης τοῦ λόγου αὐτοῦ παρανόη-
 σις, 362 κ. ἐ.
 — τὸ δῆθεν ἀδύνατον τοῦ ἀποδείξει
 ὑπάρχοντα τὸν Θεόν, ὁ χωρισμὸς
 Ἀναστάσεως καὶ Ἐλεύσεως, καὶ ἡ
 "Χριστιανῶν" συνταγέντων Παύλῳ
 ἐπι κρατοῦσα αἰδήμων σιωπῆ 362-4
 — ὁ Παῦλος ὡς Ἰουδαῖος ὑπερεῖδε τὴν
 βλασφημίαν καὶ ἐξώρκισε τοὺς Θεο-
 σαλοικεῖς 362-3
 Χριστὸς καὶ ἡ ἐνότης τῆς Ἀναστάσεως
 καὶ Βασιλείας Θεοῦ:
 — ἡ ὀρθὴ τοῦ δῆθεν προβλήματος λύσις
 364 κ. ἐ.
 — ἡ προσκόλλησις τῇ πραγματῶν ἕλικῇ
 ὄψει τὸ πρόβλημα 364
 — κατ' ἀναλογίαν ἕλης καὶ Πνεύματος
 καὶ ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ Ἐλευσις!
 365
 — πνευματικῶς οἱ βροτοὶ πάντες τότε
 ἐκεῖ συγκεντροῦμεθα! 365
 — καὶ οἱ ζῶντες ἀσχημονοῦντες
 δικάζονται ὑπὸ τοῦ Κριτοῦ Βασι-
 λέως Χριστοῦ, ἕως ἐξαντλήσεως
 τῆς ὑπομονῆς τοῦ Λόγου-Θεοῦ·
 ὅτε ἤξει τὸ Τέλος! 365
 — χρόνῳ κατ' ἀναλογίαν καὶ πνευμα-
 τικῶς τὰ συμβαίνοντα κεί μίαν καὶ
 ἐνιαίαν τὴν Κρίσιν πάντων ποιεῖ!
 365
 Χριστοῦ
 — Ἀνάστασις καὶ Παρουσία Δευτέρα
 167
 — διδασκαλία Θείας Δικαιοσύνης καὶ
 περιφρόνησις/παρανόησις ταύτης
 ἐπ' ἰδίῳ ὀφέλει παρ' Ἰουδαίων καὶ
 Χριστιανῶν 467-8
 — διδασκαλίας ἐπιρροὴ ἐπὶ τῶν ἀνθρω-
 πίνων ἠθῶν 274-5
 — ἐλεύσεως λόγῳ Ἀνάγκης καὶ Δικαι-
 οσύνης 168
 — θέσις κεντρικῆ ἀπολύτως 157
 — τοιζομένη καὶ διὰ τῆς Ἑβραίων
 σκοπίμου κατ' ἀντιδικίαν διασπο-
 ρᾶς 160
 — καὶ Μεσσίῳ ἔργα ἐλάχιστα διὰ τοῦ
 Λόγου ἐρευνηθέντα 152
 — Πάθη καὶ Ἀνάστασις:
 — ἡ ὑψίστη Καλοῦ καὶ κακοῦ μάχη
 ἐν ἡ πάντες ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἕως
 τέλους μετέχομεν 191
 — ἵνα ἴσῃ ἐπὶ πᾶσιν ἡμῖν στῆ ἡ
 Θεία Δικαιοσύνη 195
 — Παρουσία καὶ Ἀποστολή:
 — ἡ πλήρης αὐτῶν ἐκθεσις 138-67
 — πειρασμὸς πρώτος, ἀμέσως
 τεθεῖς ἐν τῷ ὅλῳ πλαισίῳ 419
 — Σταύρωσις
 — ἀκολούθημα τῆς ἐκ Θεοῦ
 ἀνθρωπίνης ἐλευθερίας 237
 — καὶ τὸ δῆθεν Θεοῦ "ἀκατάληπτον",
 ἀγάπη καὶ πρόγνωσις 237
 Χρόνος καὶ ἡ αὐτοῦ χρήσις 198
 Χρόνος φυσικός:
 — ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ Κόσμου
 198
 Χρόνος φυσικὸς καὶ πνευματικὸς 191-2

- Χρόνου διάρκεια από 'Αβραάμ ἕως Χριστοῦ 191-2
- Χρόνου παρέλευσις καὶ πολιτισμοῦ ἔργων σύγκρισις:
- ἀφ' Ὀμήρου ἕως ἰδρύσεως Κων/πόλεως κάφ' ἰδρύσεως ἕως πτώσεως ταύτης 303, 390-1
 - καὶ σοφιστεία περὶ σοφῶν, Σοφίας, Παραδόσεως καὶ προσθήκης αὐτοῖς 303
- Χῶρος καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἀντικείμενα:
- παρατηρητὰ μόνον τὰ ἀντικείμενα 54
- Χῶρος διαστολή:
- ἀπαρατήρητος, καὶ καθαρὰ φαντασίωσις 54
- Ψευδέλληνες:
- καὶ διορθωτοῦ χρεία 350
 - καὶ ὁ παρῶν αὐτῶν τρόπος 350-1
 - καὶ παγκόσμιος σεβασμὸς 345
 - καὶ προγόνων ἀτίμωσις 350
 - καὶ τὸ ζῆν νῦν ἐν Ἑλλάδι 302
 - περὶ τίνα νῦν αὐτοὶ ἀσχολοῦνται 302-3
- Ψευδελλήνων
- *ἀσιατικῆ* ἢ ἐπὶ Θεῷ "πίστις" 403
 - ἀταβιστικά "πιστῶν" τινῶν ὄνειρα ἐπανελθεῖν εἰς τὸ μεσαιωνικὸν σκότος 402
 - καὶ ἄρνησις καὶ τῶν λοιπῶν ἐξ αὐτῶν ἀναλαβεῖν τὰς ἐπιχρεῖους εὐθύνας 402-3
- Ψυχὴ καὶ καρδία *στεναί* ἀνευ τῆς διανοίας 149
- Balmer J.J. 27
- Bohr N. 25-6, 38, 157
- Boltzmann L. 28
- Copernicus N. 78 σημ.
- Einstein A. 19, 20, 21, 22, 24, 26 σημ., 28, 34, 44, 157, 288
- ψυχῆς συναισθήματα, οὐκ ἔλλογ' ἐπιχειρήματ' ἐπεκαλέσθη συνθεῖς τὴν γενικὴν θεωρίαν 88-9
- Energy-level diagrams 27
- Estienne H. 247
- Firmin-Didot 247
- Fission and fusion:
- φαινόμενα τῆς ὕλης ἀναδομῆς 32
- FitzGerald G. F. 31
- Freud S. 157
- Gauss K. F. 29
- Greek-English Lexicon
- by H. G. Liddell & R. Scott
 - καὶ ἐλλήνων ἐξάρτησις 344
- Heisenberg W. 26
- Hubble, E. P. 20
- Hylleraas E. A. 28, 38
- Kepler J. 22, 78 σημ.
- Liddell H. G. & Scott R. 247
- Lorentz H. A.:
- πρότασις δομῆς τῶν ἀτόμων 35
- Marx K. 157
- Michelson A. A. & Morley E. W. 31
- Newton I. 78 σημ.
- Oppenheimer J. R. 157
- Pape W. 247
- Passow F. 247
- Planck M. 28, 30
- Planck length 56
- Planck time 56
- Quantum theory 24 κ. ἐ.
- Russell B. 30
- Schneider J. G. 247
- Spinoza B. 44
- Teller E. 157
- Thesaurus Linguae Graecae
- καὶ οἱ Ἕλληνες 344
- Wave functions 26

+ +

ΛΟΓΩ ΤΕ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΑΙΩΣΙΝ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΥΠΟ: ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπερ μέχρι τοῦδε παγκοσμίως ἀπουσιάζει
καὶ μόνον Ἑλληνί τι
(οὐχ "Ἑλληνί" τι)
διὰ βίου πρὸ τῆς Ἐκείνου κάκεινων Ἀληθείας
συγκλονιζομένῳ ἄλλ' οὔγε κλονιζομένῳ,
ἐπιπίπτει ἐκθέσαι
πρὸ τοῦ παγκοσμίου ἕως περάτων Δικαστηρίου
μεθ' ὅλης τῆς δεούσης αὐτοῖς
καὶ νῦν δυνατῆς αὐτῷ
συνολικῆς Λογικῆς ἰκανότητος παρουσιάσεως
τῶν ἤδη ἐφ' ὅλην εἰκοσαετίαν ἀποκρυπτομένων
ἀδηρίτων φυσικῶν νόμων, πραγμάτων καὶ γεγονότων
καὶ τῆς ἀληθοῦς σημασίας
πασῶν τῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωπίνων
πράξεων, δηλώσεων, καὶ τῆς ὡς ἄνω σκοπίμου σιωπῆς,
ἅτιν' ὁμοῦ συναναπαρτίζουσι πᾶσαν
τὴν νῦν πρὸ ἡμῶν πάντων κειμένην
Πραγματικότητα Πνεύματος!
Ἦτις τὰ μέγιστα ἐνοχλεῖ τοὺς ἀπεργαζομένους Κακά!
Μεθ' ὧν συνεργάζονται πειθηνίως καὶ πάντες
οἱ διάσημοι καὶ ποικίλοι καθηγηταὶ τῶν ἐθνῶν!
Αὐτοὶ οὖν παραδίδονται
τῇ κρίσει λαῶν καὶ Θεοῦ,
καθότι νῦν κορυφοῦται αὐτῶν
ἡ παντάπασιν ἀλόγιστος βλασφημία κατὰ τοῦ Λόγου!
Hominum et Dei Dies Irae!
[Γέγραπται δὲ τοῦτο τῇ 2α Αὐγούστου 2006]

ISBN: 978-960-85044-5-5.

Τιμή: Εὐρώ.

+ +